Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00 | Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 144 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ανήσυχες ματιές του άνθρώπου κατευθύνονται σταθς κόσμους του άγνώστου, αφήνοντας πίσω τους ελπίδες, συντρίμμια, όνειρα, επιδιώξεις, επιτεύξεις, χαρές και λύπες.

Ένας χρόνος, άσπρομάλλης, παρέδωσε εξαντλημένος την σκυτάλη στον νέον και μαζί της ένα κομμάτι της ζωής μας, του εί ναι μας, του «θέλω».

Αφήσαμε έναν σταθμό του ταξιδιού του βίου μα, και μ' άγωνία επιδιώκουμε να φθάσουμε κάπου, να γνωρίσουμε νέες χώρες του πόνου και της χαράς.

—=—

Μάς ενθουσιαζει τό νέο, τὸ παλαιὸ μάς συγκινεί. Η προηγούμενη ζωή μας δεν είναι ένας πίνακας, μαύρος, με γράμματα κι μωλίας, που σβύνουν εύκολα, χωρίς κόπο. Χρειάζεται νά πυτίσης τὸν σφόγγο μὲ τὰ δάκρυα, που άφήνουν οί άναμνήσεις αύτου, πού πέρασε. Συνδεόμαστε, βέβαια, μὲ τὸ παρελθόν, μὰ δὲν πρέπει νά πεθαίνουμε μαζί του.

—=—

Αφήνουμε τὴν καλάδα του χθές, γιά νὰ άνεβοῦμε τὸ βουνὸ του σήμερα, τὴν καρυφὴ του αὔριο.

Εφόδια, τῶν νέων τὸ αφρίγος, τῶν γέρων ἡ πεῖρα. Θέατρο ἡ ζωή, ἠθοποιοί ἐμεῖς, που κλαίμε, γελᾶμε στὴν σκηνὴ ἤ στὰ διαλείμματα. Εἰσιτήριο οἱ ἀγῶνες, ὁ κόπος, ἡ ἀγωνία.

—=—

Νέος χρόνος. Πολλοί θ' ἀφήσουν τὴ σύντομη ζωή τους, γιά νὰ ἐγκαταλείψουν στούς νέους, πού θά γεννηθοῦν, τὴν θέση τους.

Νέα σχέδια θὰ γίνουν, γιά νέους προσανατολισμούς.

Νέα ἐρωτηματικά, σέ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς.

Ποῦ βαδίζουμε, ποῦ προχωροῦμε; Κοντά στὴν πράυδυ ἤ ὀπισθοδρομοῦμε; Ἡ ταχύτης εἶναι ἡ θεραπαινίδα πάνω στὴν ὁποία στηρίζουμε πολλά, μὰ μετατρέπεται σὲ τυραννίδα του ἀνθρώπου.

Βιαζόμαστε νὰ φθάσουμε. Ἀλλὰ ποῦ; Ποῦ βρίσκεται ἡ εὐτυχία; Στοὺς Σποῦτνικ; Δὲν τὴν ἀνακαλύψαμε στὴν γῆ καὶ τὴν ξηλοῦμε στὴν σελήνη!!

Γίναμε δεσμῶτες τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καὶ ξεχάσαμε τὸν ψυχικό μας κόσμο. Τὸ πνεῦμα πέταξε ἀπὸ τοὺς κροτάφους τοῦ ἀνθρώπου, γιά νὰ ταξιδεύη στὰ ἄπειρο τοῦ ὑλικοῦ κόσμου.

Ποῦ, λοιπόν, κυνηγᾶμε τὸ θήραμα; Στὰ χαμμένα δάση τῆς ὕλης, τῆς δυστυχίας;

—=—

Ἴσως εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἐπιστρέψουμε στὸν ἑαυτόν μας. Ἀλλὰ ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖο δὲν εἶναι καὶ δυνατό. Ἄλλα πρέπει νὰ δημιουργήσουμε, ἀλλὰ ἄλλα πραγματοποιοῦμε. Ἔτσι ὅταν θὰ τρεμοσβύνουν οἱ τελευταῖες ἡμέρες τοῦ νέου χρόνου, θὰ ἰδοῦμε, ὅτι οἱ ἀποφάσεις μας, αἱ θελήσεις μας ὑπέκυψαν στὸν νόμο τῆς ἀνάγκης καὶ πῆραν διαφορετικὴ μορφή.

Δὲν εἴμαστε αἰχμάλωτοι τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ προσαρμοζόμαστε στὶς θελήσεις τῆς ζωῆς. Ἐδῶ, ἀκριβῶς, βρίσκεται ἡ ἀξία τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου Νὰ δίνη τὴ μορφή, ποὺ θέλει καὶ μπορεῖ στὰ πρωτόπλασμα ποὺ τοῦ προσφέρει ἡ ζωή, λαξεύοντας σὰν γλύπτης, μὲ κόπο, φροντίδα, ἐπιμονή, τραγουδῶντας καὶ κλαίοντας.

Ἐμπρός, λοιπόν, πάντα ἐμπρὸς μὲ δυναμωμένη τὴ θέλησι. Τὸ μέλλον, ἡ ζωὴ ἀνήκει στοὺς δυνατούς, στοὺς ἐργατικούς, ποὺ ποτὲ δὲν ξεχνοῦν νὰ τελειοποιοῦν τὴν ζωήν τους, χωρὶς νὰ ἀφήνουν τὸν ἑαυτό τους στὰ κρεββάτια τῆς ματαιοδοξίας, τῆς ὕλης.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΚΟΝΤΑ ΣΤΙΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΟΠΟΛΙΝ "ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ,,

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Χιονίδη

Μόνον 15 λεπτά χρειάσθηκαν γιά νὰ βρεθοῦμε στὸν καταλληλότερο τόπο γι' αὐτὲς τὶς ἡμέρες, σὲ μιὰ πόλη παιδιῶν.

Εἶναι εὐτύχημα νὰ ἀφήνης τὸν θόρυβο τῆς πόλης καὶ νὰ νοιώθης, πῶς ξαναζῆς στιγμές, ποὺ μόνο μὲ τὶς ἀναμνήσεις μπορεῖς νὰ ξαναδημιουργήσης.

Ἔρχονται στιγμές, ποὺ θέλεις νὰ ξεφύγης ἀπὸ τὸν κόσμο στὸν ὁποῖο ζῆς, νὰ κλεισθῆς μόνος σὲ ἑαυτόν σου ὄχι γιὰ νὰ κλείσης τὴν αὐλαία τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀλλὰ γιὰ νὰ συγκεντρωθῆς, νὰ σκεφθῆς, νὰ ἀποφασίσης.

Εἰς τὴν μόνωση, ὅμως, βασιλεύει ἡ γαλήνη ἀδελφωμένη, μὲ τὴν ἐπικίνδυνη μελαγχολία, ποὺ γκρεμίζει τὸν πύργο τῆς ψυχικῆς ἡρεμίας.

***

Εἶναι λοιπὸν ἰδανικὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ποὺ μπορεῖ νὰ συγκεντρώνη τὴν ἀπέριττη ἡσυχία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, μαζὶ μὲ τὶς χαρούμενες παιδικὲς φωνές. Ἔτσι νοιώθεις μακρυά σου τὸν τεχνητὸ θόρυβο τῆς πόλης, ἐνῶ ἡ μελαγχολία ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ σ' ἀφήνει, ὁποχωρῶντας μπρὸστα στὴν ἀγαλλίαση, ποὺ χαρίζει ἡ παρουσία ἀθώων παιδιῶν.

***

Εἶναι 31 Δεκεμβρίου, καὶ σὲ λίγο ἕνας χρόνος φορτωμένος μὲ εὐχὲς καὶ κατάρες θὰ πάρη στὴν Ἱστορία, πειὰ θέση.

Βρισκόμαστε μαζὶ μὲ τὸν Σεβασμιώτατο κ. Καλλίνικο, τὸν Δήμαρχο κ. Κεμηντζέ, τὸν ἀναπλ. Διευθυντὴ Νομαρχίας κ. Φέσσα, τὸν Γυμνασιάρχη κ. Διακοσάββα καὶ τὸν Διευθυντὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Παρασκευόπουλο, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς αἴθουσες τῆς Παιδοπόλεως.

Μπροστά μας ἔχουμε, σὰν φόντο, ἕνα μεγάλο, στολισμένο δένδρο μιὰ χορωδία παιδιῶν, μιὰ σκηνὴ στολισμένη καὶ συνολικά, τετρακόσια παιδάκια ὁμοιόμορφα ντυμένα. Στὸ ἡμίφως τῆς αἰθούσης προσπαθῶ νὰ σκεφθῶ, νὰ ξεδιαλύνω τὴν ἀμφιβολίαν, ἂν μπροστά μου ἔχω ζωγραφικὰ πίνακα ἢ τῆς φαντασίας δημιούργημα.

Χαρούμενες παιδικὲς φωνὲς τῆς χορωδίας, ποὺ εἶχε περίπου 50 μέλη, ἔδωσαν τὴν ἀπάντησιν πῶς ἀπολαμβάνουμε, πῶς ζοῦμε σ' ἕνα πλαίσιο ἀληθινό, σὲ ἕνα πίνακα τῆς ζωῆς.

***

Τέσσερες ἀπαγγελίες ἑξ τραγούδια, ἕνας χορὸς καὶ δύο φροντισμένα σκέτς τὸ πρόγραμμα τῆς Χριστουγεννιάτικης—Πρωτοχρονιάτικης γιορτῆς.

Ἀκολούθησε ἐμπνευσμένη ὁμιλία ἀπὸ στήθους τῆς Ἀρχηγοῦ κ. Ἄννας Παπαδοπούλου ποὺ κάθε της λέξη ἦταν καὶ ἕνα μητρικὸ χαΐδεμα γιὰ τὰ ὀρφανὰ ἀλλὰ χαρούμενα παιδάκια.

Ὅταν ὕστερα μοιράσαμε στὸ καθένα παιδάκι (ἀπὸ τὰ 400) τὸ δεματάκι του, νοιώσαμε πραγματικά, πῶς ζούσαμε μονάκριβες στιγμές. Δίδαμε, τὰ δωρισμένα ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς Βασιλίσσης, δωράκια, σκορπίζαμε τὴν χαρὰ στὰ παιδάκια καὶ κρατούσαμε γιὰ μᾶς τὴν συγκίνηση ποὺ πλημμύριζε τὶς καρδιές μας.

***

Θελήσαμε νὰ φύγουμε ἀπὸ τὴν αἴθουσα τῆς παραστάσεως βγήκαμε ἔξω καὶ ἀντικρύσαμε Παζάριτης χαρᾶς. Πραγματικὰ ἦταν ἀνέκφραστο τὸ θέαμα ποὺ παρουσίαζε ὁ περίβολος μὲ τὰ τετρακόσια παιδάκια, ποὺ μὲ ἀνοιγμένα τὰ δεματά τους προσπαθοῦσαν νὰ παίξουν μὲ τὰ διαλεγμένα παιχνίδια τους.

Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Σχολῆς διέκοψε λίγο τὶς διαπραγματεύσεις καὶ τὰ ἐπιφωνήματα τῶν παιδιῶν καὶ ὅταν σὲ ἕνα ὑπέροχο, φυσικὸ Ταμπλὼ ἀκούγανταν ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, ὅταν τὰ μικρὰ παιδικὰ χεράκια εἶχαν πάρει θέση προσοχῆς, ἐννοιωσα πόσα ὀφείλουμε σ' αὐτούς, ποὺ τὰ ξένα παιδιὰ ἀγαποῦν σὰν δικά τους, σ' ἐκείνους ποὺ μακρυὰ ἀπὸ τὸν θόρυβο καὶ τὶς ἐπιδείξεις τῆς ματαιοδοξίας βρῆκαν ἕνα καλύτερο σκοπό: Νὰ χαρίσουν χαρὰ στὰ παιδιά, ποὺ αὐτοὶ δὲν μποροῦν πειὰ νὰ νοιώσουν. Νὰ μετατρέψουν μ' ἀγάπη καὶ κόπο τοὺς—πιθανὸν—αὐριανοὺς ἐχθρούς, εἰς παραγωγικὰ μόρια τῆς κοινωνίας.

***

Ὅταν, μετά, χωρίζαμε καὶ ἀποχαιρετούσαμε τὴν ἀκούραστη ἀρχηγὸ κ. Ἄννα Παπαδοπούλου, τὸν σύζυγόν της, ὑπαδιευθυντὴ τοῦ Γυμνασίου καὶ Περιφ. Ἔφορον Προσκόπων κ. Παπαδόπουλον, τὶς διδασκάλισσες Δεσποινίδες Παυλίδου Ἀθ. (ποὺ τόσο ὑπέροχα διεύθυνε τὴν παιδικὴ χορωδία). Ἰωαννίδα Μ., Νάτσιου Λ., Εὐμορφοπούλου καὶ τοὺς κ.κ. Βαφειάδη Γ. καὶ Ριζο Μιχ. δὲν ξαίραμε ποιὰς ἔπρεπε ν' εὐχαριστήσουμε τὸν ἄλλο, γιὰ τὶς δύο εὐχάριστες ὧρες.

—ΣΗΜ. Σὲ ἄλλο σημείωμά μου θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν λειτουργία τῆς Παιδοπόλεως.

Θεῖον Κήρυγμα

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑ;

Ἕνας Χριστιανὸς συνήντησε ἕνα μεθυσμένο. Τὸν λυπήθηκε. Ἄρχισε νὰ τοῦ μιλᾶ γιὰ τὸν Χριστό. Ἡ ἀπάντησις ὅμως ποὺ τοῦ ἔδωσε τὸν πλήγωσε τὴν καρδιά του. Δὲν πιστεύω στὴν Ἁγία Γραφή. Εἶμαι ἀθεϊστής. Ὁ Χριστιανὸς ἀντὶ νὰ χρησιμοποιήση λόγια δικά του, χρησιμοποίησε τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ ποὺ πάντα εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὸς ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα λόγια. Ἐὰν δὲν μετανοῆτε πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ (Λουκ. ιγ' 3). Γέλασε ὁ μεθυσμένος λέγοντας, «μά, σοῦ εἶπα πὼς δὲν τὰ πιστεύω αὐτὰ ἐγώ». Ἡ ἀπάντησις τοῦ Χριστιανοῦ καὶ πάλιν ἦταν, «ἐὰν δὲν μετανοῆτε πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ». Θύμωσε ὁ μεθυσμένος καὶ ἄρχισε νὰ τὸν βρίζε.. Ὁ Χριστιανός ὅμως, δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του. Ξανὰ τοῦ ἐπανέλαβε «Ἐὰν δὲν μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ». Δὲν μποροῦσε νὰ κρατηθῆ ὁ μεθυσμένος. Δίδει μιὰ γροθιὰ στὸν Χριστιανὸ ποὺ τὸν τράνταξε. Ἡ Ἁγία Γραφὴ ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του, τοῦ ἔφυγε. Ἀντὶ νὰ τοῦ ἀνταποδώση τὴν γροθιά, ὁ Χριστιανὸς σταμάτησε καὶ τοῦ εἶπε, «φίλε μου, ὁ Θεὸς σὲ ἀγαπᾶ, κι' ἂν δὲν μετανοήσης θὰ ἀπολεσθῆς».

Τὴν ἑπόμενη βραδιὰ ὁ Χριστιανὸς βρέθηκε σὲ μιὰ συνάθροισι ὅπου ἐκηρύττετο τὸ Εὐαγγέλιο. Ἔξαφνα, παιδὶ νομίζετε, σηκώθηκε αὐθόρμητα ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο; Ὁ μεθυσμένος τῆς προηγουμένης βραδιᾶς. Στάθηκε στὰ πόδια του γιὰ νὰ τοῦ εἰπῆ τὰ ἑξῆς: Χθὲς τὸ βράδυ δὲν μπόρεσα νὰ κοιμηθῶ. Σὰν ἐφιάλτης στ' αὐτιά καὶ στὴν καρδιά μου ἀκούσανταν τὰ λόγια, «ἐὰν δὲν μετανοῆτε πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ». Σὰν νὰ ἦταν γραμμένο αὐτὸ πάνω στὸ μαξιλάρι μου. Κάθησα νὰ φάγω, ἀλλὰ δὲν ἦταν τὸ φαγὶ ποὺ ἔβλεπα μπροστά μου, ἀλλὰ τὰ λόγια, «ἐὰν δὲν μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως θὰ χάσετε ἀπολεσθῆ». Ἔγραμμένα καὶ τοῦ τὰ ἔβλεπα αἰώνια. Μὲ τυραννοῦσε ἀφάνταστα, μέχρις ὅτου ἀπεφάσισα νὰ μετανοήσω καὶ νὰ δεχθῶ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς Σωτῆρα μου. Κι' ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ τὸν δέχθηκα, στὴν καρδιά μου πλημμυρίζει ἡ εἰρήνη καὶ ἡ χαρά Του.

Ἁπλοϊκὸς θὰ ἦταν καὶ ὁ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ σὰν τὸν Χριστιανὸ τῆς Ἱστορίας μας. Δὲν ἦταν οὔτε θεολόγος περιωπῆς, οὔτε ῥήτωρ δεινός. Ἦτα, ὅμως μάρτυρας πιστός. Ἐκήρυττε ὅ,τι ἀκριβῶς θὰ ἐκήρυττε καὶ ὁ Χριστός, τοῦ Ὁποίου τὸν ἐρχομὸ ἐξήγγειλε, μετάνοιαν. Ἕνα ἀπὸ δυὸ πράγματα ἤθελε προσέφερε: Εἴτε μετάνοιαν, εἴτε κρίσιν. Στὴν πραγματικότητα αὐτὸ διακηρύττει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ἦλθε νὰ μᾶς πῆ καὶ ὁ Πρόδρομος καὶ ὁ Χριστός. Ἡ θὰ μετανοήσωμεν ἢ θὰ ἀπωλεσθῶμεν αἰωνίως. Εἶναι δικαίωμα πλήρες τῆς ἐλευθερίας βουλήσεως καὶ ἐκλογῆς μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπροίκισε ὁ Θεός. Γιὰ τὴν κατάστασι τῆς ἁμαρτωλότητός μας καὶ τῆς συνεπαγομένης καταδίκης της, ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος. Ἡμεῖς φέρουμε ὅλη τὴν εὐθύνη. Ἐκεῖνος ὅμως ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία τῆς προσφορᾶς τῆς μετανοίας καὶ χωρὶς τὴν πρωτοβουλία Του αὐτή, ἡμεῖς δὲν θὰ εἴχαμε καὶ τὴν πιθανότητα τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς ἀπορρίψεώς της. Ὁ Θεὸς θέλει νὰ σὲ σώση. κι' ἂν σωθῆς, ἡ σωτηρία σου ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου σ' Ἐκεῖνον, ἐὰν ὅμως ἀπωλεσθῆς, ἡ εὐθύνη εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου δική σου. Βρίσκεσαι μέσα στὴ θάλασσα. Πνίγεσαι. Σοῦ ρίχνεται ἕνα σωσίβιο. Τὸ ἁρπάζεις καὶ σώζεσαι. Θὰ μποροῦσες νὰ πῆς πὼς ἔσωσες τὸν ἑαυτό σου. Ὄχι, βέβαια. Ὅπως θὰ ὑπῆρχε ἡ δυνατότης τῆς σωτηρίας σου, ἂν κάποιος δὲν σοῦ ἔριχνε τὸ σωσίβιο κι' ἂν δὲν τὸ τραβοῦσε. Τὸ μόνο ποὺ ἐσὺ ἔκαμες εἶναι νὰ πιάσης καὶ νὰ στηριχθῆς στὸ σωσίβιο. Ἂν ὅμως ἀρνηθῆς νὰ τὸ κάμης, τότε δὲν φταίει ἐκεῖνος ποὺ σοῦ ἔριξε τὸ σωσίβιο, ἀλλὰ ἐσὺ ποὺ δὲν τὸ ἔπιασες.

Ἡ μετάνοια γιὰ τὴν ὁποίαν ἐκήρυττε ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Χριστός, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ πιάσιμο τοῦ σωσιβίου ἀπὸ τὸν πνιγόμενο. Εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὁ Θεὸς ζητᾶ ἐκ μέρους μας γιὰ νὰ μπορέση νὰ τελεσφορήση τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας Του ποὺ μᾶς προσφέρει.

Πέρα στὴν Ἀφρικὴ πάνω ἀπὸ τὸν ποταμὸ Ζαμπέζι, λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τοὺς καταρράκτας τῆς Βικτωρίας, εἶναι μιὰ γέφυρα ποὺ ἑνώνει τὶς δυὸ ὄχθες τοῦ ποταμοῦ σὲ σημεῖο. Τέτοιος ἀναβρασμὸς ὑδάτων ποταμοῦ δύσκολα βρίσκεται σ' ὅλο τὸν κόσμο. Πῶς κτίσθηκε ἡ γέφυρα αὐτή; Κανένας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιζήση στὴν ὁρμὴ τῶν ὑδάτων. Ἀπὸ ἑκάστη ὄχθη ἔκτισαν κι' ἀπὸ ἕναν βραχίονα μέχρις ὅτου καὶ οἱ δυὸ συναντήθησαν. Κτίζονταν ἀπὸ τὴν μιὰ ὄχθη μόνο θὰ ἦτο ἀδύνατο νὰ φθάση ὁ βραχίων μέχρι τῆς ἀπέναντι ὄχθης. Χρειάζονται καὶ οἱ δυὸ βραχίονες.

Ἔτσι καὶ ἡ δική μας μετάνοια καὶ συγχώρησις τοῦ Θεοῦ. Ἡ καρδιὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, μέχρι τῆς ἐνσυνειδήτου, αὐτεξουσίου καὶ προσωπικῆς ἀποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτῆρος μας, εἶναι χωρισμένη ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ χάσμα μεγάλο, ὅπως ἡ κόλασις τοῦ καταραμένου ποὺ χωρίζει τὶς δυὸ ὄχθες. Ἂν μόνος του ὁ ἄνθρωπος προσπαθήση νὰ κτίση τὴν πρὸς τὸν Θεὸν γέφυρα του πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεών του μὲ Αὐτόν, θὰ κάμη μέσα στὸ κενὸ καὶ θὰ χαθῆ. Μὰ καὶ ἡ συγχώρησις ποὺ ὁ Θεὸς προσφέρει διὰ τοῦ Χριστοῦ, δὲ πάη χαμένη ὅσον ἀφορᾶ ἐσένα προσωπικῶς. Ἂν δὲν συναντηθῆ μὲ τὸν δικό σου βραχίονα. Ἄραγε, θὰ συναντηθῆ, ποτοῦ εἶναι πολὺ ἀργά; Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἦταν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους μαρτυρία ἐκείνου ποὺ εἶχε λάβει χώραν στὴν καρδιά τους—ἡ μετάνοια τους καὶ ἡ συνάντησις τῆς μετανοίας αὐτῆς μὲ τὴν συγχώρησιν τοῦ Χριστοῦ.

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΕΡΟΙΕΙΣ

Ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους συμπολίτας μας, ὅπως μᾶς βοηθήσουν, διὰ τῆς ἐγγραφῆς των, ὡς μελῶν τοῦ Ὁμίλου ἵνα κατορθώσωμεν νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὰ δυσχερῆ ἔργον τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν Τουριστικῶν καλλονῶν τῆς περιφερείας μας.

Πάντες δέον νὰ ἔλθουν ῥωγοὶ εἰς τὴν προσπάθειαν μας, διότι ὁ Ὅμιλος ὀφίσταται καὶ δρᾶ πρὸς ὄφελος πάντων.

Καλοῦμεν, λοιπόν, ὅλους τοὺς Βεροιεῖς εἰσαγερμόνδιά τὴν ἀνάδειξιν τῆς πόλεώς μας καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων προόδου καὶ πολιτισμοῦ.

Ἔγγραφαὶ μελῶν εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Ὁμίλου, Γραφείων Ταξιδίων, ἀδελφῶν Καλογήρου, πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα, Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ διὰτὸν «Καθηγητὴ Κλενώβου

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ἀφίχθηκε εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ προσωρινοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας ὁ κ. Παυλίδης, ἐπιθεωρητὴς μέχρι τώρα Διοικήσεως.

Ὁ μέχρι τοῦδε Νομαρχῶν κ. Ἀναπλιώτης ὑπῆρχον πληροφορίαι ὅτι θὰ ἀναλάβη καθήκοντα Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Βορείου Ἑλλάδος.

ΕΥΡΙΠ. ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

ΕΙΜΑΙ ΕΒΡΑΙΑ

69

...τας α ἀποτραβήχθηκε ἀπό τοῦτο. Μιὰ ἄγρια ὑγρασία ἔνοι... σε κά τεῦ καίει τό μάγουλο

—Ἄμπρα σὶ παρακαλῶ. Μὴ κλαῖς. Χρειάζεται, ἄρρες καὶ θέληση γιά ν' ἀντέξεις τὴν ἀπόφαση Κύτταξε παιδί μου σκληρή, ἂν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νά σοῦ ἀρνηθοῦμε τη στοργή καὶ τή φροντίδα μας.

—Δέν εἶναι πιά δικαίωμά μου νά σκέπτωμαι σά μητέρα Χαρητο.

—Εἶναι ὅμως ὑποχρέωσή σου

—Ἡ ὑποχρέωση τῆς ἀδελφῆς βαραίνει τούτη τή στιγμὴ περισσότερο'

—Ποιά ὑποχρέωση Λώρα; Δέν καταλαβαίνω. Ὑπάρχει κάτι ἄγνωστο γιά μ...

—Ναί. Σοῦ εἶχα κάμει ἕναν ὑπαινιγμὸ ὅταν ἐφάγαμε γιά τὴν Ἀθῆνα' Ἀλλά χρειάζεται νά σοῦ ἐξηγήσω μέ κάθε λεπτομέρεια.

—Κάθησαν δίπλα στό κρεββάτι τοῦ παιδιοῦ κι ἡ Λώρα μίλησε γιά τὸν ἀδελφό της κι ἐξιστόρησε τις τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς τοῦ Πάνου καὶ τὴν ὑπόσχεση ποὺ τῆς εἶχε δώσει ἐκείνη τὴν νύχτα.

—Κάποτε, ξακολούθησε, περιφρόνησα τό σπίτι μου κι ἀτενίσαμε ἀπό ἀνθρώπινα αἰσθήματα. Τό πλήρωσα ἀκριβά ἀλλά αὐτό δέν ἔχει σημασία.

Ἔνοιωθα μέσα μου τὴ λύπη μου γιά τὸν ἀντικρύω θαρραλέα καὶ τὴν περιφρόνηση τοῦ δικοῦ μου κόσμου, ποὺ μέ πλήρωσε μὲ τὸ ἴδιο Τώρα θά εἶχα ν' ἀντικρύσω ὄχι τοὺς ἄλλους, ἀλλά τὴν ἴδια μου τὴν συνείδηση, ἂν ἔφηνα γιά δεύτερη φορὰ τὸν κόσμο μου, καὶ τὴν δύναμη αὐτὴ δέν τὴν ἔχω.

Ὁ Χρῆστος μέσα του ἀναγνώριζε ὅλη τὴν εὐγένεια ποὺ εἶχαν τὰ αἰσθήματα τῆς Λώρας κι ἀναθαύμασε ὅσες ἔπρεπε τὴν ἀνώτερη σκέψη της ἀλλά δέν ἤθελε νά τὴν χάσει ἢ νά τὴν ἀφήσει νά χαθῆ ἄκοπα.

—Καὶ πρέπει νά θυσιαστῆς γιαυτό; παρατήρησε

—Εἶναι πραγματικὰ ἀπό μιά ζωή, ποὺ μόνο τύψεις θά εἶχε γιά μέσα. Ἂς μὴν τὸ συζητήσουμε περισσότερο, Χαῆσιο. Αὐτὴν τὴν στιγμὴ ἴσως δέν μπορεῖ νά ἀλλάξει τὴν ἀπόφασή μου, ἀφοῦ τίποτα δέν μπορεῖ ν' ἀλλάξει καὶ τὴν τύχη τῶν ἄλλων.

—Καὶ τό λές αὐτό τόσο ἤρεμα, δηλαδή ἀπό κρεββάτι τοῦ παιδιοῦ σας ποὺ τόση ἀνάγκη ἔχει ἀπό μητρική στοργή; Ἢ μήπως θέλεις κι αὐτό .

Ἀγκάλιασε τά συνεχίσει Ἤτανε φοβερὰ κρύο μόνη ποὺ τὸ εἶχε συλλογιστῆ. Ἡ Λώρα ὅμως ἁπλωσε τὴ σιδερένη του

—Τά παιδιά εἶναι καλά κοντά σου κι ἐγὼ θά εἶμαι ἥσυχη τώρα—ἡσυχη μπορεῖ νά εἶναι μιὰ μητέρα ἀφήνοντας τὰ παιδιά της.. Θά προσπαθήσεις νά τοὺ εἶσαι καὶ μητέρα μαζί, ὅπως πρόσπαθησα κι ἐγὼ τὴ δική σου θέση γιαυτό.

—Ἂν ἔννοεῖς τὴν ἀπουσία μου σ' αὐτό τὸ διάστημα, Λώρα ἔχεις δίκαιο, Ἔφταιξα ἀληθεία.

Ὄχι, ὄχι Χρῆστο. Ἴσως δέν ἔχω ἀπολύτως καλά. Ἂν ὑπάρχει φταίξιμο, εἶναι μόνο δικό μου. Στήριξα τὴ ζωή μου σ' ἕνα ὄνειρο καὶ δέν εἶχα κάν τὸ θάρρος νά ὁμολογήσω ὅταν ἔπρεπε τὸ θέμα αὐτό.

Γιὰ τοῦτο τιμωροῦμαι γιά τὴ δική μου τιμωρία μου.

—Μήπως, ἴσως κι ἐγὼ Λώρα, πού ἤξερα τὴν ἀλήθεια ἀπό χρόνια ἔκανα ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγε ἡ καρδιά μου; Σταμάτησε κι ἐκεῖ ποὺ δέν ἔπρεπε κ' ἐντός σου νά..

— Τόσο τώρα Χρῆστο; τόσο ἀργά.

—Ὅταν ἤμουν στά Γιάννενα ἀπό τό Στάμου.

Πολὺ βαθεία καὶ ἐπίστασε ἡ Λώρα προσφέροντας τό ὄνομα τοῦ Στάμου Πῶς θά τ' ἄκουγε;

Μιὰ ἐνέινη δέν ἔδειξε τὴν ἀναταραχὴ ποὺ περίμενα ὁ Χρῆστος. Μόνο ἕνα ξαφνικὸ χλώμιασμα φονέρωνε κάποια συγκίνηση καὶ ἐκπληξη μαζύ.

—Καὶ δέν ντράπηκε νά σοῦ μιλήσει γιά μένα; ρώτησε ἁπλά. Κι ἡ ἐρώτηση αὐτὴ δέν ἄφηνε ἀμφιβολία ὅτι ἡ πρώτη της ἀγάπη εἶχε σβύσει πιά ὁλότελα.

Ἔπειτα ἄλλαξε θέμα.

—Μπορεῖ νά φταίμε ὅλοι ποιὸς λίγο ποιὸς περισσότερο. Κι ὅταν πληρώνομε γιά ὅτι φταίξαμε δέ μπορεῖ νάχουμε παράπονο Ἀλλά τὸ παιδί, Χρῆστο Τὸ παιδί πρέπει νά γλυτώσει. Εἶνε κρίμα γιά νά πληρώσει κι αὐτό.

—Κι ὅμως δίχως τή μητέρα του θά πληρώσει κι ἐκεῖνο.

—Ἀπό σένα ἐξαρτᾶται νά πληρώσει λιγότερο. Αὐτό ἐννοοῦσα πρωτύτερα ὅταν ἔλεγα ὅτι θά εἶσαι καὶ μητέρα μαζύ. Γιατί μόνο ἐσένα θἄχει ἀπό τώρα Ἐμένα δέ μοῦ μένει, παρὰ μόνο ἕνα δικαίωμα. Νά κλαίω τὴ στέρησή του ὅσπου νά κλείσω τά μάτια μου Αὐτό τὸ δικαίωμα μονάχα δέ μπορεῖ νά μοῦ τό πάρει κανείς.

Ἦταν ὅμως μεγάλη ἰδιοσυγκρασία γιά τή μητρική ἀγάπη καὶ γιά τά νεῦρα τῆς Λώρας ἡ συζήτηση. Κι ἡ προσπάθεια νά συγκρατήση τὴν ψυχραιμία της ἦταν ἀνώφελη πιά.

Ἀπότομα ἀναλύθηκε πάλι σὲ λυγμοὺς καὶ τύλιξε ὁρμητικά τά χέρια γύρω ἀπό λαιμό τοῦ Χρήστου.

—Χρῆστο... Χρῆστο... Γιατί ν' ἀργήσεις, εἶναι τόσο δύσκολη ἡ ζωή.... Θέλω-νά τὸ παιδί μας.. Νά τὸ δῶ μεγάλο νά τὸ καμαρώσω.. Χρῆστο.. Δὲ θέλω νά πεθάνω.... Δέν θέλω

Ἦταν ἕνα ἄγριο ξέσπασμα πόνου καὶ φόβου μαζύ. Κι ἦταν σπαραγμὸς γιά νέο τά λόγια ἐκεῖνα τά μόνα ἀληθινά λόγια ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τά τρίσβαθα τῆς ψυχῆς της.

Θέλησε νά σηκωθῆ,

—Σήκω νά φύγουμε. Λώρα. Εἶνε καὶ ὁρ. Καὶ εὐκαιρία. Αὔριο θά εἶνε ἀργά, σήκω, εἶνε ἄσχημη ἡ ζωὴ καὶ εἶσαι τόσο νέα...

Σχεδὸν τὴν παρακαλοῦσε.

Ἀλλά τά χέρια της ἔμειναν γαντζωμένα γύρω στό λαιμό του καὶ τό κλάμα συνεχίζοντάν καὶ τά δάκρυά της τοῦ ἔβρεχαν τὸ πουκάμισο καὶ τό στῆθος.

—Ἄφησέ με Χρῆστο ἄφησέ με νά κλάψω.. Αὔριο ἴσως θά εἶνε κι αὐτό ἀδύνατο.

—Ἡ ἄνοιξη ἔρχεται Λώρα τά λουλούδια ἀνθίζουν ἡ φύση ζωντανεύει. Κύτταξε γύρω. Ἡ ζωὴ μᾶς καλεῖ. Ἔλα νά φύγουμε Λώρα. Εἶνε τόσο ἄσχημη ἡ ζωή.

Σκούπισε βιαστικὰ τά μάτια της ...

Τόσο ἄσχημη καὶ τόση ψεύτρα... Δέ βαριέσαι.

Εἶχε ξαναβρῆ μονομιᾶς τὴν ψυχραιμία της καὶ ντρέπονταν γιά τὴ στιγμιαία ἀδυναμία ποὺ εἶχε δείξει.

Ὁ Χρῆστος ποὺ εἶχε ἐλπίδες πάλι γιά μιὰ στιγμὴ κατάλαβε πὼς ἦταν μάταιη κάθε προσπάθεια.

Δέν ἤξερε τί νά κάμει. Μιά καταθλιπτικὴ σιωπὴ βάραινε ἀνάμεσά τους.

Τὸ ξύπνημα τοῦ παιδιοῦ ἔφερε πάλι κοντὰ τὴ σκέψη τῶν δυο. Ἄνοιξε τά μάτια καὶ κύτταξε περίεργα τὸν ξένο.

Ὁ Χρῆστος ἔκαμε νά τό πάρει μα ὁ μικρὸς ἄπλωσε τὰ χέρια στὴ μητέρα του.

Ἡ Λώρα δέ μπόρεσε νά μὴ γελάσει.

Εἶνε ὁ μπαμπᾶς. μπέμπη Πήγαινε στὸ μπαμπᾶ.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ

Ὅλα γεννιοῦνται, μά πεθαίνουν τὰ ἄνθη, οἱ ἄνεμοι μαραίνουν φεύγουν οἱ πίκρες μά κι οἱ χαρὲς οἱ θάνατοι κυνηγᾶνε τις ζωές.

Ἡ φύσις τὴν ζωή μας δίνει μά μέσα της μυστήρια κλείνει, ὅποιος ἐνάντια πηγαίνει ἀργὰ ἤγρήγορα τὸν τρελλαίνει.

Ὅλοι μας εἴμαστε ἐφευρέται ἀνακαλύπτομε νωρὶς, ἀργά ἄλλοι τῆς ζωῆς εἶναι ὀφειλέται κι' ἄλλοι ζητιανεύουνε χαρά.

Δέν εἴμαστε ὅ,τι μᾶς ἀρέσει καθένας λυγίζει, ἂν πονέσῃ ζοῦνε ὅμως κι' χῆρες τ' ὀρφανὰ ὁ δυνατὸς ἀρχίζει τὴν ζωὴ ξανά

Σκέψη κι' ζωὴ εἶναι τραγωδία καὶ ὅταν σφυρίζῃς κωμωδία ὅποιος ὅμως καὶ τὰ δυό ἀγαπᾶ ἐκεῖνος στὴ ζωὴ καὶ θά νικᾶ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΣΚΩΤΖΕΖΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Συζητοῦν δύο Σκωτζέζοι Α—Ἔχασα τὸ στυλό μου καὶ εἶμαι στεναχωρημένος. Β—Δὲν πειράζει καυμένε, ἐσὺ νά εἶσαι καλά.

Α—Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ εἶχα ξεχάσει νά γεμίσω μέλάνη καὶ καὶ ἔτσι δὲν τὸν ἔχασα γεμάτο!!!

ΒἼ!! ..

Ποντιακὰ ἀνέκδοτα

Τ' ΑΓΓΟΥΡΙ ΤΟ ΦΑΕΜΑΝ

Ὁ Γιαλαμᾶς εἶχεν ἀκουστὸν ἀσοὶ παλαιοὺς, ὅτι ἡ ἐλανοσία πέρκετε ἀσοὶ μεῖβιας τὸ φάεμαν καὶ ἀτὸ τὸ λανθασμένον ἡ ἰδέα ἐποῖκεν ἀτὸν νά προφυλάετε ἀσὰ μεῖβιάδας.

Ἕναν ἡμέραν εἶδατον ἀπὲς σὸ κεπὶν νά στέκ ἀπάν σὰ τέσσερα, να δάκ καὶ νά τρώῃ ἀγγούρια.

Ἐγὼ περίεργος ἂς ἀοῖκον τὸ στέσιμονατ, ἐρώτεσα-τεν.

Γιατὶ στὲξ ἅμον τετράποδος ἀπάν σὰ τέσσερα καὶ τρῶς ἀγγούρια ὅπως τὰ ζῶα,

Νὰ μὴ ψυχαθμε εἶπεν ἀχμάχ κ'ἐλέψ' μή, ἀνθρώπ κρατοῦν με τὰ χέρια σουν καὶ τρώγν-ά τά καὶ ὅλ ψυχούνταν, ἐνῶ τὰ ζῶα στέκνε ἀπάν σὰ τέσσερα καὶ τρῶγν σια γιά τ' ἐκεῖνο κι ψυχούνταν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅταν ὁ ἔρως ἀρχίζει νά φθείρεται, μεταχειρίζεται βεβιασμένη φιλοφροσύνη.

Σαίξπηρ

—Δὲν ὑπῆρξε ποτὲ καλὸς πόλεμος ἢ κακὴ εἰρήνη.

Φραγκλῖνος

Ἀποσπάσματα ἀπὸ ἐκλεκτὰ ἔργα.

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΡΕΪ

«Βέβαια οἱ εὐαίσθητοι εἶναι πιὸ φίνοι, ἀλλὰ στὸν κόσμο ποὺ δὲν βρέθηκε μιμόζα ποὺ δὲν κακόπαθε. Οἱ εὐαίσθητοι εἶναι δυστυχισμένοι γιατὶ αἰσθάνονται πολὺ ἔντονα τὸ κάθε τί καὶ ἡ θλίψι ἔχει μιὰ μενάλη ἐπίδραση ἐπάνω τους ἀπὸ τὴν χαρά. Ἔτσι ἡ φινέτσα τους καταλήγει νά εἶναι αἰτία τῆς ψυχικῆς δυστυχίας τους. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς δυστυχίας εἶναι μίγμα ἀπὸ πόνο, ἀπογοήτευσι καὶ κούρασι μαζί. Καὶ οἱ καλὲς συγκινήσεις βλάπτουν σὰν ξεπερνοῦν τὰ συνηθισμένα ὅρια. Νά γιατὶ οἱ πιὸ πολλοὶ ὑπερευαίσθητοι καταλήγει νά γίνωνται νευρασθενικοί, καὶ νευρωτικοί. Ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νά προσαρμοσθοῦν, νά δεχθοῦν ἀδιάφορα τὶς σκληράδες καὶ τ' ἄλλα σκάρτα τῆς ζωῆς. Γιατρειὰ τῆς ὑπερευαισθησίας εἶναι ἡ στωϊκότητα δηλαδὴ ἡ φιλοσοφημένη ὑπομονή.

Τίποτα δὲν κουράζει καὶ δὲν καταστρέφει τὴν δραστηριότητα ὅσοδιασταγμός Ὁ ἀναποφάσιστος μένει ἀπροετοίμαστος ἐνῶ δίνει καιρὸ στοὺς ἄλλους νά ἑτοιμαοθοῦν. Ἡ πολὺ σκέψι καθυστερεῖ τὴν δράσι. Ἡ μεγάλη ἐπιφύλαξι παραλύει τὴν ἐνεργητικότητα, ἡ εὔκολη ἄλλαγὴ γνώμης ταιριάζει μόνον σὲ ἑταῖρες. Οἱ ἀμφιβολίες δυσκολεύουν τὴν τύχη νά μᾶς βοηθήσῃ. Ἡ διατακτικότης σὲ κάνει νά ἔχῃς κουραστεῖ πρὶν ἀκόμα καταπιαστῆς μὲ τὸ ἔργο σου. ...

Ὅλα μπορεῖ νά τ' ἀνθέξῃ κανεὶς σὰν ἀποφασίσει».

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ὁ νεαρὸς Ἀστραπιάδης τρέχει μὲ τὸ ἰδιωτικὸ κουρσάκι κι ἔχει παραδοθῆ στὴ μέθη τῆς τα χύτητος.

Ξαφνικὰ ὅμως μιὰ γάτα περνάει τὸ δρόμο κι ὁ Ἀστραπιάδης παρ' ὀλο ποὺ πάτησε στάθηκε ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ τὸ μοιραῖο...

—Τί ἔκανες!... Τὴν σκότωσες!.. τοῦ λέει ἡ μνηστή του ἀναστατωμένη.

Μά ἐκεῖνος σὰν ἱππότης στα ματάει καὶ βγαίνοντας ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τῆς λέει:

—Εἶμαι ἕτοιμος ν' πληρώσω γιὰ τὸ σφάλμα μου! ..

Καὶ πρὶν προλάβῃ νά τοῦ ζητήσῃ ἐκείνη ἐξηγήσεις πηγαίνει καὶ χτυπᾶ τὴν πόρτα τοῦ μοναδικοῦ σπιτιοῦ ποὺ ἦτανε ἐκεῖ.

—Ποιὸς εἶναι; ἀποκρίνεται μιὰ γυναικεία φωνή.

—Ξέρετε λέει κομπιάζοντας ὁ Ἀστραπιάδης. Πάτησα τὴ γάτα σας μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου.. Ἀλλὰ εἶμαι πρόθυμος νά σᾶς τὴν ἀντικαταστήσω..

Ἡ γυναῖκα ἐκείνη ποὺ δέν τῆς ἔλειπε τὸ χιοῦμορ τοῦ ἀπαντάει ἀμέσως.

—Μά τότε, νεαρέ μου τρέξε ἀμέσως στὴν ἀποθήκη, γιατὶ πρὶν λίγη ὥρα εἶδα ἐκεῖ ἕνα ποντίκι!...

Ὁ Ἀστραπιάδης ἀκόμη τὸ φυσάει!....

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ Ἰατρὸς Μικροβιολόγος Παν. αρελόπ συλος μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν του εἰς τὸν Α.' ὄροφον τῆς οἰκίας του (ἐναντι Γεν. Νοσοκομείου καὶ παραπλεύρως τοῦ παλαιοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ).

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΔΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 - Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολάρια 2.5
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1.50 δρχ. τὸ χιλιοστρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 288899 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Χρονογράφημα

Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

—Μὲ σταμάτησε στὸ δρόμο ἀποτόμως καὶ ἄρχισε τὸ βιολί του.

—Δὲν στὰ ἔλεγα ἐγὼ ὅτι αὐτὸς ὁ δρόμος τῆς λεωφόρου Μητροπόλεως εἶναι στενὸς καὶ δὲν θὰ μᾶς χωρῇ νὰ κάμνωμεν ἐλεύθερα τὸν περίπατόν μας;

—Τὸ βλέπω κι' ἐγὼ ἀγαπητέ μου ὅτι εἶναι ἀλήθεια στενός, πολὺ στενὸς ἀλλὰ τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω; Μπορῶ νὰ τὸν φαρδαίνω τώρα; Ἔτσι τὸν ἔχει τὸ σχέδιο, ἔτσι ἔγινε.

—Νὰ μὲ συμπαθᾶς φίλε μου. Τὸ σχέδιο τὸν εἶχε 18 μέτρα. Ἔπειτα ὅμως ἔγινε 15.

—Καὶ γιατὶ νὰ στενέψῃ κατὰ 3 μέτρα; Μήπως ὑπάρχει προοπτικὴ ὅτι ἡ Βέροια θὰ ὁλιγοστεύσῃ εἰς πληθυσμὸν καὶ ἐπομένως δὲν χρειάζεται τόσον φαρδεῖς, δρόμους;

—Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος κύριε. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, εἶχε ἀνάγκην ἀπὸ μερικὰ μέτρα τόπον, γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὸ σπίτι του. Καὶ σοφίσθηκε νὰ στενέψῃ τὴν λεωφόρον, γιὰ νὰ ὠφεληθῇ αὐτὸς τὰ 3 μέτρα, ἀφοῦ τὸ σπίτι του ἔτυχε νὰ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς λεωφόρου, αὐτὰς δὲ ὁ Ἰδιος ἔτυχε, κακὴ τὴ μοῖρα νὰ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς.

—Ὥστε ἔτσι ἔγινε;

—Ἐμ πῶς ἤθελες νὰ γίνῃ; Δὲν ξέρεις ὅτι κάθε παπᾶς εὐλογεῖ πρῶτα τὰ γένεια του;

—Καλά, δὲν σκέφθηκεν αὐτὸς ὁ ἄρχων, ὅτι αὐτὸς μὲν ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ μετανοστεύσῃ ἐκῶν, ἄκων, ἐνῶ ἡ πόλις μας θὰ μένῃ ἐς ἀεί, καὶ θὰ μᾶς ἐλεεινολογῇ, ὅταν θὰ βλέπῃ τοὺς περιπατητὰς νὰ κινοῦνται ἐπὶ τῆς λεωφόρου ὡς μία συμπαγὴς μᾶζα, σκουντῶντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλο!;

—Τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου, ὅταν βγάζετε ἄρχοντας οἱ ὁποῖοι κυττάζουν μόναν τὸ ἀτομικόν τους συμφέρον καὶ ὄχι τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, ποὺ ἀνέλαβον νὰ κυβερνήσουν, ὁρκιζόμενοι μάλιστα, αὐτὰ θὰ συμβαίνουν καὶ ἀκόμη χειρότερα.

Ἐνόσω μάλιστα οἱ κυβερνώμενοι ἀνέχονται τὰ στραβὰ καὶ ἀνάποδα καὶ δὲν διαμαρτύρονται.

Ἔχεις δίκαιον μοῦ εἶπεν καὶ εὐτυχῶς ἔφυγε καὶ μὲ ἄφησεν ἥσυχον, διότι δὲν εἶχα καμμίαν ὄρεξιν νὰ συνεχίσω...

Ὁ Φιλόπολις

Ἀπάντησις εἰς τὸν «Θαρραλέον» καὶ τὸν κ. Γκιρτζῆν

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο "ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΛΕΝΩΒ,,

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Σ. «ΦΡΟΥΡΟΥ».— Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Χιονίδη σχετικὴν μὲ ἀπάντησιν τοῦ «Θαρραλέου» καὶ τοῦ κ. Γκιρτζῆ, εἰς προηγηθὲν κριτικόν σημείωμά του.

Κύριε Διευθυντά

Παρακαλῶ, ὅπως δημοσιεύσητε, τὰς κάτωθι παρατηρήσεις μου, σχετικῶς μὲ τὴν ἀπάντησιν, τῶν κ.κ Νόβα καὶ Γκιρτζῆ, εἰς κριτικόν μου σημείωμα διὰ τὸν «καθηγητὴν Κλενώβ».

1).—α) Γράφει ὁ «Θαρραλέος»: «Ὅσον ἀφορᾶ... τὴν κριτικὴν τοῦ κ. Γ. Χιονίδη. Πολλὴν καὶ κακὴν ἀντιγραφὴν τῆς Ἐγκληματολογίας τοῦ Γαρδίκα (χωρὶς νὰ κατονομάζεται ἡ πηγὴ) συνελάβομεν. Τί σοῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ νέοι «δημοσιολόγοι» Βεροίας!!! Ἱκανοὶ γιὰ ὅλα!»

β) Γνωρίζω, βεβαίως, ὅτι ὁ Θαρραλέος «εἶναι ἐφημερὶς Ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἀφοῦ γράφεται καὶ διαβάζεται ἀπὸ ἕνα μόνον ἄνθρωπαν καὶ συνεπῶς θὰ ἦτο ἄκοπον, τοὐλάχιστον, ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τὰς δοξασίας καὶ τοὺς χρησμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους γράφει μασῶν, «Ταμπάκον ἐκ Τσαμουργιᾶς, Πρεβέζης», ὅπως ὁ Ἰδιος καυχᾶται, ἀλλὰ ἡ ἐπιστολή μου αὐτὴ ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς καλοπροαίρετους ἀναγνώστας.

γ) Οὐδεὶς βύναται νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἔχει ἀπολύτως ἰδικὰς του ἰδέας, διότι ὁπωσδήποτε πάντες ἀφομοιώνουν καὶ τροποποιοῦν ἁπλῶς ἢ προσθέτουν εἰς ὅ,τι ἤδη ὑπῆρχεν. Μόνον οἱ σοφοὶ ἢ οἱ... ἀερολόγοι διατυπώνουν πρωτοτύπους γνώμας.

Δὲν γνωρίζω εἰς ποίαν κατηγορίαν ἀνήκει ὁ κ. Νόβας.

δ) Ἀπορῶ, πῶς ὁ κ. Νόβας πρωτοπόρος καὶ περίφημος Καλλιτέχνης (Μουσικόφιλος καί... συγμάχος!!!) ἀγνοεῖ, ὅτι εἰς τὰ κριτικὰ σημειώματα δὲν ἀναγράφεται ἡ πηγὴ τῶν Ἰδεῶν καὶ γνωμῶν τοῦ γράψαντος, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ δοκίμια καὶ συγγράμματα

ε) Λυποῦμαι ὑπερβολικά, ποὺ ἐκούρασα τὸν κ. Νόβα, προσπαθῶν τας νὰ μὲ «συλλάβῃ»!!! Εὐτυχῶς δὲν εἶμαι λησταὶς οὔτε αὐτός, ἀκόμη, Εἰρηνοδίκης! «ἀντιγράφοντα τὴν ἐγκληματολογία τοῦ Γαρδίκα». Θὰ πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν συνηθίζω νὰ ἀντιγράφω οὔτε τὸν κ. Κ. Γαρδίκα οὔτε τοὺς ποινικολόγους καθηγητάς μου κ. Καρανίκαν (Νομικῆς Σχολῆς) ἢ κ. Γεωργάκη καὶ Παπαζαχαρίου (τῆς Παντείου, ἀνωτάτης σχολῆς πολιτικῶν ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν.)

στ) Πάντως, μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον θὰ ἤθελα νὰ μάθω, ἀπὸ τὸν κ. Νόβα, εἰς ποίας σελίδας τῆς ἐγκληματολογίας τοῦ Γαρδίκα, περιέχεται κριτικὴ τοῦ ἔργου τοῦ Μπρατσάν «ὁ καθηγητὴς Κλενώβ» ἢ καὶ μέρι καί, τοὐλάχιστον, ταυτόσημοι λέξεις τοῦ σημειώματός μου.

ζ) Μὲ ἀποκαλεῖ, τέλος, εἰρωνικῶς, «δημοσιολόγαν» θέλων ἀσφαλῶς νὰ μὲ κακίσῃ, διότι δὲν εἶμαι ὅπως αὐτός, ἀερολόγος.

2).—Ὅσο διὰ τὸν κ. Γκιρτζῆ, ποὺ γράφει διὰ τὰ σημειώματά μου, ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν κ. Α.Τ: «Νὰ διαβάσετε τὴν εἰσαγωγήν, ἣν ἔγραψεν, ἐκ τῆς ἐγκληματολογίας τοῦ Γαρδίκα, χωρὶς νὰ διατυπώσῃ καλῶς καὶ πλήρως, τοῦ κριτικοῦ σημειώματος τοῦ κ. Γ.Χ.Χιονίδη, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κάτι θὰ μάθετε γύρω ἀπὸ τὰ ἀνεύθυνο ἢ ὑπεύθυνο τῶν πράξεων τοῦ ἀνθρώπου», ἔχω νὰ σημειώσω τὰ ἑξῆς:

α) Λυποῦμαι, εἰλικρινῶς, διότι ὁ σκηνοθέτης τοῦ «καθηγητοῦ Κλενώβ» ἔπεσε θῦμα τῶν ἐσφαλμένων δοξασιῶν καὶ γνώσεων τοῦ «Θαρραλέου».

β) Ὅπως καὶ παραπάνω ἀνέφερα δὲν ἀντέγραψα τὰς κρίσεις μου ἀπὸ τὴν ἐγκληματολογίαν τοῦ κ. Γαρδίκα, διότι ἐπιδιώκω νὰ εἶμαι πλέον εὐσυνείδητος. Ὥστε ἐὰν κάποιος «δὲν διατυπώνει καλῶς καὶ πλήρως» τὰς γνώμας τῶν ἄλλων θὰ πρέπει νὰ εἶναι μᾶλλον ὁ ἴδιος, ὁ κατὰ τὰ ἄλλα ἀξιότιμος, κ. Γκιρτζῆς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν πρεμιέραν τῆς παρασταθείσης ἐτοποθέτησεν τὸν Λομπρόζο, Γκαρόφαλο καὶ Φερρί, εἰς τὴν «Διαλλακτικὴν Σχολήν (τῆς ὁποίας τὴν ἐγκληματολογίαν, παρ'ἐλπίδα καὶ ἀπεγνωσμένως προσεπάθει ἐπί τινα δευτερόλεπτα νὰ ἐνθυμηθῇ), ἐνῶ πάντες γνωρίζουν ὅτι πάντες οὗτοι ἀνήκουν εἰς τὴν θετικὴν (Νεωτεριστικὴν, Ἰταλικὴν σχολήν!!!

Ἂς μὲ συγχωρέσουν οἱ κ.κ ἀναγνῶσται, ποὺ ἀπασχολῶ τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας, διότι αἰσθάνομαι ὅτι τοῦτο ἔπρεπε νὰ πράξω πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ἐπιθυμῶ νὰ μὴ ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

Εὐχαριστῶ, φιλικὰ
ΓΕΩΡΓ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Βέροια 29-12-58

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ πώλησις μιᾶς οἰκίας ἡμιδιαρόφου μετὰ τῆς περιοχῆς της συνολικῆς ἐκτάσεως 450 τ. μ. κειμένης ἐν τῇ περιοχῇ Ἑλιᾶς, μεμισθωμένης δὲ εἰς τὸν Ἀλεξ. Καραποστολάκην.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 18 Ἰανουαρίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴ καὶ ὥραν 11 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὑπὸ τοὺς ὅρους ὧν οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας διερχόμενοι τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23)12)58
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν ὠφουτσιῶν

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Εἶναι στιγμές, ποὺ ἡ ψυχὴ συνεπαρμένη ἀπὸ τὴν ἁρμονία τῶν ἤχων, κατορθώνει νὰ δραπετεύῃ γιὰ λίγο ἀπὸ τὶς βεομεύσεις τῆς ρουτινιασμένης ζωῆς μας. Εἶναι στιγμὲς ποὺ ἡ ἀπαλότητα τῶν ἤχων μᾶς ἀπαλύνει μᾶς ξεκουράζει, μᾶς ἀνεβάζει σ' ἕνα ἀνώτερο βάθρο, ἀπ' ὅπου λεύτερα ἐρχόμαστε σ' ἐπικοινωνία μὲ τὸ Θεῖο, μὲ τὴν τελειότητα, μ' ἐκεῖνο ποὺ κάθε ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος ζητάει Βλέπουμε ἀκόμη ἀπὸ τὴν θέσι αὐτή, τὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς ζωῆς, τὴν κάπως πιὸ δμορφη, τὴν πιότερο στολισμένη, τὴν ἐξιδανικευμένη, τὴν ἐξωραϊσμένη περισσότερο ἀπὸ τὶς ὁμορφιὲς τῆς ψυχῆς, παρὰ ἀπὸ τὶς ἐπιτεύξεις τοῦ πνεύματος. Ἐρχόμαστε σ' ἐπαφὴ μὲ τὶς ἄλλες ψυχές, κι' ἀδελφώνουμε, κι' ἑνωμένοι πετοῦμε μαζὶ σ' ἄλλη ἀτμόσφαιρα, σ' ἄλλο τόπο, λεύτεροι ἀπὸ τὶς δεσμεύσεις τοῦ σώματος, ἀπὸ τὸ γῆϊνο, λυτρωμένοι, κι' ἐξογκισμένοι, μεταλαβαίνουμε τὴν χαρὰ καὶ τὴν πλήρη εὐχαρίστηση. Τὸ μαρτύριο, ἡ λύπη, ἡ χαρά, ὁ πόνος, ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ ἐλπίδα, τὸ σφρῖγος, ὁ πόθος, καὶ γενικὰ τὰ ποικίλα συναισθήματα μεταβαίνουν ἀπὸ τὴν μιὰ ψυχὴ στὴν ἄλλη, μὲ γέφυρα τὶς νότες τῆς μουσικῆς. Κάθε ψυχὴ π' ἀκούει μετέχει συνάμα καὶ στὸ τραπέζι τοῦ συνδέιπνου. Μεθᾶ ἀπὸ τὸ ἱερὸ κρασὶ ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὸ ζούληγμα τῆς ψυχῆς ἑνὸς ἄλλου ἀνθρώπου...

Ἡ συγκίνησις, ἡ ἔντασις τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, ἡ προσπάθεια τῆς ψυχῆς γιὰ νὰ λευτερωθῇ ἀπὸ τὸν ρυπο τῆς ἁμαρτίας, ὁ ἀγῶνας γιὰ μιὰ μεταλλαγὴ ἀπὸ τὸ κοινό, τὸ συνηθισμένο, σὲ κάτι ἀνώτερο κι' ἴσως ἄπιαστο, ἀμβλύνουν κάπως τοὺς πόνους τοῦ ἀνθρώπου καὶ σπάνουν τὴν κρυστὰ τῆς πολὺ προσγειωμένης ζωῆς, τῆς παγιδευμένης ἀπὸ τὴν κατωτερότητα τοῦ σώματος. Στὴν προσπάθεια αὐτὴ τῶν ψυχῶν, ἦρθε νὰ συμβάλλῃ καὶ ἡ συναυλία τοῦ ὠδείου τοῦ Δήμου Βεροίας. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ στὴν πόλι μας πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ἦταν σὰν ἕνα Χριστουγεννιάτικο δῶρο, ἀναπάντεχο, κι' ἀπρόσμενο. Μὲ τὴν ἐκδήλωσι αὐτὴ φάνηκε ἀκόμη πῶς στὴν πόλι μας δὲν λείπουν οἱ καλλιτεχνικὲς ψυχές, καὶ τὰ μαγικὰ δάκτυλα. Ὑπάρχουν ἀρκετὰ τάλαντα ποὺ σκουριάζουν πίσω ἀπὸ τὰ παρασκήνια τῆς ἀδιαφορίας. Καὶ κάπως παρουσιαζομένη καλλιτεχνικὴ κίνησις τὸ τελευτσῖο καιρὸ μᾶς ἐνθουσιάζει, καὶ μᾶς γεμίζει ἐλπίδες γιὰ πιὸ προσεκτικὲς καὶ τελειώτερες ἐκδηλώσεις Ἴσως ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνθέσεων, ἀπὸ τοὺς νεαροὺς μουσικοὺς νὰ μὴν ἦταν τελεία, μὰ ἐπέτυχαν μὲ τὴν προθυμία καὶ τὴν ἁμιλλά τους νὰ συγκινήσουν τὸ ἀκροατήριο, ποὺ δυστυχῶς περιοριζόταν σ' ἐλάχιστες δεκάδες. Οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ νεαροὶ ἦσαν πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μεσήλικες, οἱ ὁποῖοι περιοριζόταν στοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν μουσικῶν. Θὰπρεπε ἡ αἴθουσαν νάναι γεμάτη, καὶ τὰ μειδιάματα πολλῶν ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀντίληψι ὅτι στερούμεθα καλλιτεχνικῆς κατανοήσεως, κι' ὅτι ἀκόμη εἴμαστε ἄγουροι γιὰ τέτοιες ἐκδηλώσεις. Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας χρειαζόταν κάποια σφαλμαξί. Ἂν καὶ θέλαμε ν' ἀποφύγουμε μεμονωμένη κριτικὴ τῶν μουσικῶν, ἐν τούτοις εἶναι ἀναπόφευκτο, μᾶλλον τὸ ἐπιβάλλει ἡ ψυχή, καὶ μᾶς ἀναγκάζει νὰ συγχαρθμε κι' ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς τοὺς ἐξαιρετικοὺς μουσικούς, Ντίνο Βασιλειάδη μὲ τὴν «Πολωνέζα ἀρ. 6 τοῦ Σοπέν» τὴν Λίνα Γούναρη μὲ τὴν «Πρόσκλησις στὸ βάλς τοῦ Βέμπερ» τὴν Ρένα Γούναρη μὲ τὴν «Ποιητὴς καὶ χωρικὸς τοῦ Σουπέ», ὡς καὶ τὴν Δέσποινα Ζαροῦκα μὲ τὴν «Φαντασία (Φάουστ) τοῦ Γκουνώ». Ἐπίσης πρέπει νὰ συγχαροῦμε τὸν διοργανωτὴ καὶ μαέστρο τῆς συναυλίας κύριο Βασιλειάδη, καθὼς καὶ τὸν Δήμαρχο κ. Κεμεντζέ, διότι προασπίσθε τὴν συναυλίαν ἀπὸ τὴν προστασίαν του.

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

Η ΠΙΣΙΝΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἀφίκνεται εἰς τὴν πόλιν μας, τέλη Ἰανουαρίου, ὁ Ἀρχιτέκτων τοῦ ὑπουργείου Δημ. ἔργων κ. Κυδωνιάτης, ὥστε καὶ θὰ συνταξη τὸ σχέδιον τῆς πισίνας, ὅτε καὶ θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι.

Εἰς σχετικὴν ἐντολὴν προέβη ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τῇ ὑπομνήσει τοῦ Βουλευτοῦ κ. Χατζηδημητρίου, τοῦ κ Δημάρχου καὶ τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζονται αἱ προσφοραὶ τῶν συμπολιτῶν μας.

ΙΑΤΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΓΛΟΥ ΘΑΛΗΣ
(ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ)
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου — Τηλ. 2 13 — ΒΕΡΟΙΑ
Δέχεται καθημερινῶς ἐν τῷ Ἰατρείῳ του. - Τηλ. 2-13

Αὐτὴ εἶναι ἡ κρέμα σας

Διότι,

ΣΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ὅλες τὶς ἐποχὲς καὶ 24 ὧρες τὸ 24ωρο, ἀπὸ τοὺς αἰωνίους ἐχθροὺς τοῦ δέρματος.

Ἀέρα-Ἥλιο-Παγωνιὰ-Σκόνη -Ἱδρῶτα Πρὶν κοιμηθῆτε κρέμα "MIRACLE,, Μόλις ξυπνήσετε κρέμα "MIRACLE,,

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Γεωργοί,
Δενδροκαλλιεργηταὶ

Διαθέτω δενδρύλλια ὑπωροφόρα τῶν καλλιτέρων ποικιλιῶν.

Αἱ ποικιλίαι τῶν δενδρυλλίων μου ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας ποὺ ἐπικρατοῦν στὸν τόπον μας ὄχι ἀλλοῦ.

Εἰς ποσότητα ἀποδίδουν τὰ περισσότερα φροῦτα & ἐμπορικῶς, δηλ. ποιοτικῶς εἶναι ἀσυναγώνιστα.

Διὰ κάθε παραγγελίαν σας παρακαλεῖσθε ὅπως διέλθητε ἐκ τοῦ κατ)τός μου

Προσεχῶς νέαι ἀφίξεις φυτοφαρμάκων τῶν καλλιτέρων, ἐπισήμως ἀναγνωρισμένων ἐργοστασίων

ΝΙΚ. ΚΑΠΡΑΡΑΣ
ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑ
Κεντρικὴ 207, ΒΕΡΟΙΑ

ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΕΠΡΕΠΕΝ ΗΜΙΝ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

—Θυσίας καὶ μάλιστα μεγάλας ἐζήτησεν ὁ Σεβασμιώτατος κ. κ. Καλλίνικος, ἀπὸ τοὺς Βεροιεῖς κατὰ τὸ παρὸν καὶ τῷ νέῳ ἔτει, εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ἐκφωνηθέντα λόγον του. Πρὸς θεραπείαν τῶν πολλαπλῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας, εἶπεν.

—Ἐγὼ νὰ ξέρω ὅμως ὅτι ἡ ψυχοσύνθεσις τῶν Βεροιέων εἶναι τοιαύτη. Ὥστε προθύμως καὶ αἰσίοις μου εἰς παντὸς εἴδους θυσίας νὰ ἐπιβάλλωνται, ἀπὸ τὸ παράδειγμα νὰ μόνον κινούμενοι. Ἀπόδειξις τὰ ἀμέτρητα εὐεργετήματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ἐπιστασίας ἐτιμήθησαν καὶ συνετιμήθησαν τὰ σχολεῖα μας.

—Ὅταν ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Παλαιοῦ μας ἐκάη τὸ 1893, χρήματα καὶ προσωπικὴ ἐργασία τῶν Βεροιέων ἀδράντων, ἀνηγέρθη καὶ πάλιν, προστατούσης τῆς εὐεργέτιδος Μαλακασίνας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ Γυμνασίου μας, τοῦ περικαλλοῦς, διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τεμένους τῶν Μουσῶν, εἰς τὰς θυσίας τῶν Βεροιέων ὀφείλεται, προστατούσης τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπέως Ἀποστόλου (1903), τὸν ζῆλον τοῦ ὁποίου οἱ Βεροιεῖς χρυσοῖς λίραις ἐκάλυψαν.

—Καὶ αἱ θυσίαι των δὲν περιορίζονται εἰς ὑλικὰς μόνον. Ἐν ἀνάγκη καὶ τὴν ζωὴν των ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος ἀπερηφάνως κατεθέσαν.

—Οἱ πανταχόθεν Μάρτυρες τῆς Κομμουνιστικῆς θηριωδίας, τῶν ὁποίων τὰ ἱερὰν μνημόσυνον τῆς 21ης Δεκεμβρίου π.ἔ. παρηγωνίσθη. Ὡστε οἱ μὲν ἐπίσημοι, ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀναμένοντες κατηφεῖς νὰ ἀποχωρήσωσιν οἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, συμπολῖται καὶ συγγενεῖς τῶν θυμάτων, ἐν καταφανεῖ πικρίᾳ καὶ ἀγανακτήσει νὰ ἐξέλθουν, διαλαλοῦν τὴν ἀλήθειαν, τοῦ ὅτι οἱ Βεροιεῖς, παραδείγματι ζόμενοι, εἶναι ἱκανοὶ καὶ θὰ νὰ μετανιώσουν.

—Γι' αὐτὸ μὲ περισσὴν ζήλειαν τὴν Σιάτιστιαν ἀτενίζουν, τῆς ὁποίας ὁ Πολύκαρπος, ἐν Πειραιεῖ μέν, ἀρχιμανδρίτης ὤν, τὸ ἄουλον τῶν ἁλητοπαίδων, μὲ τὰ ἀτομικά του ἔσοδα συνετήρει. Νῦν δὲ ὡς Σιατίστης ἀνέλαβεν, ἰδίαις δαπάναις τὸ ὑπερκαμεῖον νὰ ἀνεγείρῃ, μιμούμενος τὸν προκάτοχόν του Ἰάκωβον δωτὶς κατὰ τὰ 13 ἔτη τῆς Ποιμαντορείας του, μὲ ἰσάριθμα μεγάλα ἔργα τὴν ἐπαρχίαν του ἐπροίκισεν ὑποκαταστήσας καὶ τὸ Κράτος ἀκόμη δι' ἀσφαλτοστρώσεως δρόμων! (Βλέπε Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον Σελὶς 39-40 1959).

—Ἀλλὰ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Καζάνης Διονυσίου, ἀφιερώσαντος ὅλα τὰ τυχηρά του ἀπὸ ἀδείας γάμων, ἱεροτελεστίας κλπ. εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον μᾶς κρατεῖ περιλύπους διὰ τὴν ἀτυχίαν μας καὶ τὴν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀδικίαν, ἐν τῇ ἐκλογῇ ταυτοῦ Ἱεράρχου, ἐκ τοῦ μισθοῦ τινος, μόνον ἀποζώντας.

—Αἱ θυσίαι πρέπει νὰ εἶναι ἀμοιβαῖαι. Τοῦ ποιμνίου καὶ τοῦ ποιμένος. Παρῆλθεν πλέον ἡ ἐποχὴ τοῦ δεσποτικοῦ ραχατιοῦ καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως ἠσαυροῦ, ὃν εὖς καὶ βρῶσις ἀφανίζουσι.

—Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐν φάτνῃ ἀνακληθείς, λαμπρὸν τοῖς ἱεράρχοις, πρόκειται παράδειγμα. Καὶ ὅμως οἱ διάδοχοί του περὶ πολλὰ μεριμνοῦν καὶ τυρβάζουν για πολυκατοικίας' διαμερίσματα καὶ δεσποτικὴν καλοπέρασιν!

Ἂν ὁ Σεβασμιώτατος θέλει νὰ δοκιμάσῃ τοὺς Βεροιεῖς γιὰ θυσίας, ἂς μιμηθῇ τὸν Σιατίστης Παλέκαρπον. Τὸν Καζάνης Διονύσιον. Τοὺς Βασιλείους καὶ λοιποὺς κλεινοὺς ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ συνόλου διαθέτοντες, μιμηταὶ τοῦ χριστοῦ διεθεικνύοντο.

Καὶ τότε ἀναμιβόλως οἱ Βεροιεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ λόγια εἶναι παραχοστάτοι θὰ ἐκπλουθήσουν τὸ παράδειγμά του.

Ἕνας δὲ παιάν, μέχρις οὐρανοῦ ὑψώμενος, συνεχῶς θὰ ἀκούεται, «Τοιοῦτος ἔπρεπεν ἡμῖν Ἀρχιερεύς»

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΛΗΡΗΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐπικλοφόρησαν τὰ ἐννέα πρῶτα πολυσέλιδα τεύχη τῆς πρώτης πλήρους βιογραφίας Ἐλευθερίου Βενιζέλου ὑπὸ τοῦ κ. Δημήτρη Πουρνάρα μὲ ὅλα κληρωμένην ἐξιστόρησιν τῆς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου του μεγάλου πολιτικοῦ, ἀπὸ τῆς γενιήσεώς του μέχρι τοῦ θανάτου του, μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς πολυκυμάντου βράσεώς του ἐπὶ ἑξῆντα χρόνια εἰς τὴν Κρήτην κατ' ἀρχὰς καὶ μετέπειτα ἀπὸ τὸ 1909 ἕως τὸ 1936 εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου ἔρχονται εἰς φῶς ἄγνωστα ἢ λησμονημένα παρασκήνια τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν πλέαν πολυτάραχον περίοδόν της, τὰς Κρητικὰς Ἐπαναστάσεις τοὺς πολέμους καὶ τὸν διπλασιασμὸν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ 1912-τὸν Ἐθνικὸν Διχασμὸν τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τὴν ἐγκαθίδρυσιν καὶ τὴν πτῶσιν τῆς Δημοκρατίας κλπ. Ἡ βιογραφία τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ μία ἀντικειμενικὴ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τρία τέταρτα αἰῶνος. Μὲ τὸν «Ἐλ. Βενιζέλον» του, ὁ κ. Δημ. Πουρνάρας συμπληρώνει τὸ δίπτυχον τῆς βιογραφίας τῶν δύο μεγαλυτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἤρχισε πρό τινων ἐτῶν μὲ τὸν «Χαρίλαον Τρικούπην» του, τοῦ ὁποίου ἐκυκλοφόρησε καὶ νέα ἔκδοσις. Τὰ κυκλοφορήσαντα ἐννέα τεύχη τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου πωλοῦνται ἑκαστον δρ. 5 εἰς τὰ περίπτερα καὶ ὑπὸ πρακτορεῖα ἐφημερίδων. Προηγούμενα τεύχη εὑρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος Ἐλεύθερος δδὸς Πεσινοῦ 106 Ἀθῆναι τηλ. 812—140) ὅπου ἐγγράφονται καὶ συνδρομηταί. Προκαταβολὴ δρ. 150 διὰ τὰ δύο νέα ἔργα τοῦ κ. Δημ. Πουρνάρα: 1) Περὶ Βενιζέλου καὶ 2) περὶ τῆς Κυπριακῆς ἐπαναστάσεως μὲ παραδοτέα ἀμέσως τὰ ἐκδοθέντα ἤδη ἐννέα τεύχη (688 σελίδες). Μαζὶ μὲ τὴν βιογραφίαν τοῦ Χαρ. Τρικούπη δύο τόμοι 650 σελ. παραδοτέοι ἐπίσης δρ. 200 δολλάρια 10

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 105 τεῦχος τοῦ (ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ» ἐκ σελίδων 40. Ἐκ τῶν περιεχομένων του σημειοῦμεν τὸν νέον νόμον περὶ τῆς ΑΤΕ. Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Δ. Γερασίμου: Κατευθύνσεις ΑΤΕ καὶ Συνεταιρισμοὶ Ὁμογενώσεων. Τὰ ἄρθρον τοῦ κ. Ἀπ. Ἀνδρέου γιὰ τὸν προγραμματισμό, τὴν ἐκτέλεσι καὶ τὴν ἀξιοποίησι τῶν ἔργων ἐγγειοβελτιώσεως. Τοῦ κ. Ν. Κατζιδάκη γιὰ τὰ ποτοκάλλια Κρήτης. Τοῦ κ. Παναχάη Τομπάζη γιὰ τὴν διατροφὴ τῶν καστόρων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦ Ἀρ. Ὑποσίθρου.

ΚΑΙΤΗ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ- ΑΝΕΖΙΝΗ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΒΙΚΕΛΑΑ 2 — ΒΕΡΟΙΑ
Ἔναντι Ὑπ|τος Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Ἀθηνῶν

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΩΣΤΟΧΩΡΙ

Κωστοχῶρι. (τοῦ ἀντ)τοῦ μας).

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 28ην Δεκεμβρίου, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κωστοχωρίου, ἔλαβεν χώραν Χριστουγεννιάτικη σχολικὴ ἑορτή, δοθεῖσα ὑπὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Σχολείου.

Ἡ Ἔναρξις ἐγένετο διὰ ὁμιλίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου κ. Γ. Τοκατλίδη, ἡ ὁποία κατεσυγκίνησε τοὺς παρευρεθέντας.

Ἡ ὅλη ἑορτὴ ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας, χάρις εἰς τὰς καταβληθείσας προσπαθείας τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Δ)νσεως τοῦ Σχολείου ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν ἀρκετὰ καλὰ τοὺς ρόλους των, καταχειροκροτηθέντες δικαίως ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τοῦ Κωστοχωρίου.

Ἔτσι τὴν ἁγία τῶν χωρικῶν ἔδιωξαν γιὰ λίγο οἱ παιδικὲς φωνὲς καὶ τὸ εὐχάριστο θέαμα, ποὺ ἀπόλαυσαν οἱ κάτοικοι τοῦ Κωστοχωρίου.

Παρουσιάστηκαν ἀπὸ σκηνῆς δύο Χριστουγεννιάτικα σκέτς (καὶ ἕνα ταμπλώ). ποὺ οἱ νεαροὶ ἐρασιτέχνες ἔπαιξαν μὲ πολλὴ ζωὴ καὶ ἐπιδεξιότητα.

Τὸ ἑορταστικὸ πρόγραμμα ἦτο ἄριστα ἐπιμελημένο, ὥστε συνεκίνησε τοὺς Κωστοχωρίτες τῶν ὁποίων ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶχε φθάσει στὸν κατακόρυφον στὸ τέλος τῆς ἑορτῆς καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διανομῆς τῶν δώρων, ποὺ ἔλαβον οἱ μικροὶ μαθηταί

Ἔτσι ἔκλεισε ἡ ὡραία ἑορτὴ καὶ μαζί της τελείωσαν μερικὲς εὐχάριστες ὧρες γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἔσοδα τῆς προσπαθείας αὐτῆς θὰ διατεθοῦν καθ' ὁλοκληρίαν διὰ τὴν προικοδότησιν ἀπόρων κοριτσιῶν.

Ἀξίζουν, λοιπόν, πολλὰ συγχαρητήρια σ' ὅσους συνέβαλον εἰς τὴν ὑπέροχη αὐτὴ προσπάθεια.

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ «ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ»

Ὁ Σύνδεσμος «Φίλων Στρατοῦ Βεροίας» ἐκφράζει τὰς ἀπείρους καὶ θερμὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ 3ου Σ.Π. Ρίμινι κύριον Τσολάκαν Γ'εώργιον Συνταγματάρχην διὰ τὴν εὐγενῆ συμπαράστασιν του, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Χριστουγεννιάτικης Ἑορτῆς μας τῆς 28ης λήξάντος μηνὸς καὶ ἔτους.

Πρὸς τὸν ὑποδιοικητὴν κ. Κριεκούκιαν Κ. Ἀντισυνταγματάρχην, δοτις διὰ καναλλήλου προσφωνήσεως ἔξηρε τὴν θράσειν τοῦ Συνδέσμου.

Πρὸς τὸν ἀρχιμουσικὸν κ. Φουτουλάκην Γ. ὑπολοχαγὸν διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς ποικίλα καὶ ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Πρὸς τὸν Μαέστρον κ. Ζαμπούνη Γεώργιον διὰ τὴν κατάρτισιν ἀρτίας χορῳδίας μαθητριῶν, χάριν τῆς Ἑορτῆς μας.

Πρὸς τὰ Νέα Ἐκπαιδευτήρια, τῶν ὁποίων ὁ μαθητικὸς κόσμος εὐγενῆ μερίμνη καὶ προθυμία τῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ Προσωπικοῦ, ἐλαβεμέρος εἰς τὴν χορωδίαν, τὰς ἀπαγγελίας καὶ τὰς λοιπὰς θεαματικὰς εἰκόνας καὶ παραστάσεις.

Πρὸς τοὺς κυρίους Ἀξιωματικοὺς καὶ πολίτας τοὺς τιμήσαντας τὴν ἑορτήν μας

Καὶ πρὸς τὸν κύριον Θωμᾶν Βλαχογιάννην δοτις πάνυ εὐγενῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς παρεχώρησεν τὴν θαυμασίαν αἴθουσαν τοῦ Κινηματοθεάτρου «Στάρ» πρὸς ἄνετον διεξαγωγὴν τῆς Ἑορτῆς μας.

Ἐπὶ δὲ τῷ νέῳ ἔτει εὔχεται εἰς τοὺς κυρίους συνδρομητὰς καὶ πάντας τοὺς Φίλους τοῦ Συνδέσμου Χρόνια Πολλὰ καὶ εὐτυχῆ.

Ἡ Πρόεδρος
Δόξα Α. Χριστοδούλου
(Βέροια 1η Ἰανουαρίου 1959)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΝ

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Καρναβαλιοῦ, ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος Βεροίας διοργάνωσε διὰ αὔριο καὶ μεθαύριο διήμερο ἐκδρομὴ εἰ Καστοριάν.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἡμέραν τρέχοντος εἰς τὸ Ἐθνικὸ Γυμναστήριον ἔλαβε χώραν ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν μικτῶν Βεροίας—Ἐδέσσης. Ὁ ἀγὼν ἔληξε μὲ σκὸρ 2—2 (0—2)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ἀναγνῶσται μας, μᾶς πληροφοροῦν ὅτι πλησίον τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Βεροίας ὑπάρχει μία διαφημιστικὴ Ταμπέλλα ξενοδοχείου τῆς πόλεώς μας τὸ ὁποῖον διαφημίζεται, ὡς τουριστικόν!

Εἶναι γνωστὸν ὅτι στεροῦμεθα συγχρονισμένων ξενοδοχείων, τὰ δὲ ὑφιστάμενα δὲν δύνανται νὰ μεταβληθοῦν εἰς τουριστικά, μὲ μία ἐπιγραφή.

Δὲν νομίζει ἡ Ἀστυνομία ὅτι πρέπει νὰ προβῇ εἰς σχετικὰς ἐνεργείας.

Ἀναμένομεν—εὐχαρίστως ἀπάντησιν.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας παραπονοῦνται διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑορτῶν ὑπῆρχε εἷς τὸ Ταχυδρομεῖον μόνον μία ὑπάλληλος καὶ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀλληλογραφούντων ἦτο προβληματική.

Ἂς σημειωθῇ ἀκόμη, πῶς θὰ πρέπει ἡ διεύθυνσις νὰ φροντίσῃ ὅπως ὑπάρχουν, εἰς τὴν αἴθουσαν, περισσότερα τοῦ ἑνὸς —ὅπως συμβαίνει τώρα—μικρὰ σφουγγαροδοχεῖα διὰ τὴν κόλλησιν τῶν γραμματοσήμων. Δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν πόλιν μας τὸ φαινόμενο νὰ κολλῶνται τὰ γραμματόσημα..... διὰ τῆς γλώσσης!!!!.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Κούσιος Ἰωάννης τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Βασιλικῆς τὸ γένος Μυλωνᾶ γεννηθεὶς ἐν Βεροίᾳ καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ Βασιλικὴ Δάδη τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἄννας τὸ γένος Ράπου γεννηθεῖσα ἐν Νάουσῃ καὶ κατοικοῦσα ἐν Νάουσῃ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Παναγιώτης Μπατσούδας τοῦ Χρήστου καὶ τῆς Βασιλικῆς τὸ γένος Μπάτσιου γεννηθεὶς εἰς Ρυάκια—Κατερίνης καὶ κάτοικος ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Σοφία Ἐμμανουηλίδου τοῦ Μιχαλάκη καὶ τῆς Βαλαντίνης τὸ γένος Ζουρνατζίδη γεννηθεῖσα εἰς Πύργους Ἠλείας καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κ. Θεμελῆς Νταυφόπουλος ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Μακεδονία» ἑλληνικὸν Βορρᾶν» ὅτι διαλύει τοὺς ἀρραβῶνας του μετὰ τῆς Θυγατρὸς μου Φωτίας. Ἡ δήλωσίς του αὕτη εἶναι ψευδὴς καθ' ὅσον ἐγὼ διέλυσα τὸν ἀρραβῶνα τῆς θυγατρός μου μετ' αὐτοῦ λόγῳ τοῦ συμβιβάστου χαρακτῆρος ἀνακοινώσας ταῦτα εἰς αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1958

Ὁ Δηλῶν πατὴρ
Ἐλευθερίας Ἐλευθεριάδης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Σύλλογος Ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας καλεῖ τὰ μέλη αὐτοῦ εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὴν Κυριακὴν 11ην Ἰανουαρίου 1959 καὶ ὥραν 11π.μ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν «ΝΕΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ» μὲ θέματα:

α) Ἀπολογισμοὶ τοῦ ἀπερχομένου Δ)κοῦ Συμβουλίου.

β) Ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Δ)κοῦ Συμβουλίου.

γ) Ἐγγραφὴ νέων μελῶν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΓΙΝΑΝ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὴν Πρωτοχρονιὰ ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς οἰκοκυρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, στὴν ὁποίαν θὰ φοιτοῦν, γυναῖκες καὶ ἀδελφὲς ἐργατῶν καὶ γυναῖκες στρατιωτῶν.

Στὴν τελετὴ παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ὁ Εἰσαγγελεύς, ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, οἱ βουλευταὶ ξ.κ.κ. Χατζηδημητρίου καὶ Περισοράτης, ὁ Νομάρχων κ. Ἀναπλιώτης, ὁ Δ)ντὴς τοῦ 3ου Συντάγματος κ.Τσουλάκας,ὁ Δήμαρχος ὁ Ὑπ)ντὴς τῆς Δ)σεως Χωροφυλακῆς, οἱ Δ)νταὶ, τοῦ Ἀστ. Τμήματος καὶ Ἀσφαλείας πολλὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας, ὡς καὶ πολλοὶ ἐργάται καὶ ἐργάτριαι.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατ. Κέντρου κ. Ν. Ἀσλάνογλου ἀνεφέρθη στὶς δυσκολίες ποὺ συνήντησε ἡ Δ)σις τοῦ Ἐργατ. Κέντρου στὴν πρὸ ἐτῶν λειτουργοῦσα Σχολὴ Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς καὶ στὶς προσπάθειες ποὺ κατέβαλον γιὰ τὴν ἵδρυσι τῆς οἰκοκυρικῆς Σχολῆς. Ἀκολούθως παρεκάλεσεν τὸν τὸν Νομάρχοντα κ. Ἀναπλιώτην νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Ἀναπλιώτης λαβὼν τὸν λόγον συνεχάρη τὴν Δ)σιν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου γιὰ τὶς προσπάθειες της καὶ ὑπεσχέθη ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βοήθεια.

Μετὰ ἡ Δ)νὶς Τογκούρη, Διδασκάλισσα τῆς οἰκοκυρικῆς Σχολῆς ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων πρόνραμμα τῆς Σχολῆς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει: Μαγειρικὴ Ζαχαροπλαστικὴ διατήρησις τροφῶν, θρεπτικὴ ἀξία ἑκάστης τροφῆς, ὑγιεινή, πρῶτες βοήθειες σὲ τραύματα καὶ παθήσεις Ραπτικὴ κλπ.

Τέλος ἐκάπη ἡ βασιλόπητα τοῦ Ἐργ. Κέντρου τὸ νόμισμα τῆς ὁποίας εὑρέθη στὸ τεμάχιον τοῦ Σωματείου ὁδηγῶν καὶ βοηθῶν αὐτοκινήτων.

Πὲ ἱκανοποίησι βλέπουμε πῶς τόσον ἡ Σχολὴ Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς ὅσον καὶ ἡ νεοίδρυθεῖσα Οἰκοκυρικὴ τοιαύτη. συμπληρώνουν δύο σοβαρὰ κενὰ στὴν Βέροια καὶ προάγουν τὸν τόπον ὀφεῖ βοηθοῦν στὴν τεχνικὴ ἀνύψωσι τῶν ἐργαζομένων τοῦ Νομοῦ μας.

Γι' αὐτὸ καὶ εὐχόμεθα πρόοδο στὶς ἐργασίες τῆς οἰκοκυρικῆς Σχολῆς καὶ καὶ στὴν Δ)σιν τοῦ Ἐργατ. Κέντρου γρήγορα δὲ νὰ μπορέσῃ παρουσιάση καὶ Τρίτη Σχολή.

Α. Μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Ἰατρὸς Ω.Ρ.Α. Κοσμόπουλος Π. Ἰωάννης δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΥ

Ὁ Ἀναστάσιος Παροστρατίδης διαλύει κάθε δεσμὸν του μετὰ τῆς Σπυριδούλας Παναγιωτοῦ καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετ' αὐτῆς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

—Εἰς τὸν φίλον μου κ. Φακῆν Κων)νον εὔχομαι καλὴν σταδιοδρομία μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου τῆς Νομικῆς. Γ. Χ. Χ.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΛΑΧΕΙΟΦ. ΑΓΟΡΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

730, 1835, 1145, 663. 142, 1194, 805, 2697, 2261, 69, 2786, 809, 2988, 384, 2814, 2683, 1652, 1100, 1423, 1572, 2591, 2272, 2636, 1387, 2693, 898, 2481 623, 1205, 68, 689, 681, 2665, 2336, 2536, 2681, 1074, 1865, 647, 2973, 2847 2999, 2171, 113, 1405, 208, 993, 822, 2701, 1216, 1942, 876, 2944, 2143, 1914 1367, 803, 2276, 685, 2265, 2461, 558, 1971, 2585, 926, 2436, 2183, 2371, 847. 616, 1188, 1930, 2342. 972, 1471, 1046, 1461, 2150, 2422, 617, 1993, 2099, 638, 533, 1181, 551, 855, 2296, 1054, 1314, 382, 375, 2386, 1261, 395, 950, 1095, 2959, 2730, 283, 645, 2840.

Οἱ κάτοχοι τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν δύνανται νὰ διέλθωσι ἐκ τοῦ Ἐργατ. Κέντρου διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κερδῶν των.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4·00	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 145	Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΑΣ	ΔΕΥΤΕΡΑ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ Του ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Πολὺς θόρυβος γίνεται καὶ πάλιν, διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἡ συζήτησις στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸ ἐὰν ἡ Ε.Δ.Α εἶναι τὸ Κ.Κ.Ε καμαι φλαρισμένο καὶ κατὰ πόσον εἶναι σκόπιμος καὶ λυσιτελὴς ἡ διατήρησις τῶν ἐκτάκτων νόμων καὶ τῶν ἀντίστοιχων ταγματικῶν, ἀστυνομικῶν μέτρων.

Νομίζομεν ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι ἄλλο: Ἐάν, δηλαδή, δικαιολογεῖται νὰ μετερχώμεθα πολιτικήν, σήμερα, ποὺ ζῶμεν ὁμαλῶς ἡ ὁποία μόνον εἰς ἐκτάκτους καὶ μεταβατικὰς περιόδους συγχωρεῖται ἢ καὶ ἐπιβάλλεται.

Παρῆλθαν δέκα ἔτη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐμφυλίου ἀπαραγμοῦ καὶ ἐκεῖνο, ποὺ προέχει τώρα εἶναι νὰ ξεχάσωμεν ἕνα κακὸ παρελθόν, διὰ νὰ δημιουργήσωμεν ἕνα καλύτερο μέλλον.

Θὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ὁ κίνδυνος ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ ἐμειώθη βεβαίως, ἀλλὰ δὲν ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται καὶ συνεπῶς ἐπείγει ἡ ἀντιμετώπισίς του.

Ὀρθόν, ὅμως, εἶναι ν' ἀντιπαρατηρηθῇ, ὅτι ὑπάρχουν εἰδικὰ ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος (138 καὶ ἑπόμ. 148 ἑπόμ.), ποὺ προβλέπουν αὐστηρὰς ποινάς, τόσον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπιβουλῆς τῆς ἀκεραιότητος καὶ ἀσφαλείας τῆς χώρας, ὅσον καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς κατασκοπείας.

* * *

Ὁπωσδήποτε, ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν οὐσίαν—ἂν ὄχι καὶ εἰς τὸν τύπον (ἄρθρον 8 — τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Δημοκρατίας ἡ ἐφαρμογὴ Ἀστυνομικῶν μέτρων καὶ ἐξαιρετικῶν νόμων, ὅταν—ὅπως σήμερα—δὲν ὑφίστανται ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις.

Τὰ ἔκτακτα μέτρα εἰς ὁμαλὰς περιόδους συνεπιφέρουν ἐκτάκτους καταστάσεις.

Ἡ Ἑλλὰς καλεῖται νὰ εἰσέλθῃ ἐπὶ τέλους εἰς τὴν νομοθετικὴν καὶ πολιτικὴν ὁμαλότητα καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον τῶν πεπολιτισμένων της.

Ἡ τακτικὴ δικαιοσύνη καὶ οὐχὶ τὰ στρατοδικεῖα, ἔχουν τὴν ἁρμοδιότητα νὰ διαφυλάξουν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ καθεστῶτος.

Ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ἐπιδιώξουν τὴν διατάραξιν τῆς κοινωνικῆς ἡρεμίας, πρέπει νὰ προκαλέσουν τὴν δικαιολογημένην μῆνιν τῶν κανονικῶν ποινικῶν νόμων, ὅπως προβλέπει καὶ τὸ Σύνταγμα. Ἔτσι καὶ τὸ καθεστὼς προφυλάσσεται καὶ αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι διασφαλίζονται.

Καιρὸς εἶναι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ὁμαλὴν Δημοκρατικὴν ζωήν, τὴν ὁποίαν θὰ συντηρήσωμεν διὰ τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς, συνταγματικῶν νόμων.

* * *

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ ἕνας ἄλλος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Ὁ Ποινικὸς κολασμὸς ἐνεργεῖ ἀμέσως, ἀλλὰ μᾶλλον κατασταλτικῶς.

Ἡ λῆψις μέτρων κοινωνικῆς πολιτικῆς εἶναι ὁ ἔμμεσος, προληπτικὸς καὶ λυσιτελὴς τρόπος. εἶναι ὁ Θετικός, ὁ Δημιουργικός.

* * *

Ὁ Κομμουνισμός, ὁποιαδήποτε μορφὴ καὶ ἂν παίρνῃ, ξεκινᾷ ἢ ἐπαγγέλλεται ὅτι ὁρμᾶται ἀπὸ—ἔστω καλὲ ὀφαλμένα—ἰδεολογικὰ κίνητρα. Εἶναι τὸ σύμβολον τῶν ἀνθρώπων, ποὺ κυτταῦ σήμερα ἐλπίζουν καὶ ἐπιδιώκουν ἕνα καλύτερο αὔριο. Δὲν ἔχει σημασία—εἰς τὸ θέμα μας—ἂν ἀκολουθῆται ὁ δρόμος τοῦ κακοῦ ἢ τοῦ καλοῦ.

Ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι ν' ἀκολουθήσωμεν ἐμεῖς, τὸν ὀρθὸν δρόμον. Καλή, λοιπόν, ἡ διαφώτισις, ἡ κατάκτησις μὲ λόγια, καλύτερη ὅμως ἡ ἐκτέλεσις ἔργων, διότι, ὅπως ὀρθῶς ἐλέχθη, ἕνα ἄδειο στομάχι κάνει ἕναν ἀναρχικὸν ἄνθρωπο.

Ἂς μὴ τὸ κρύβωμεν, συνεπῶς, πῶς ἔχομεν καθήκοντα. Πολλὰ πρέπει νὰ γίνουν εἰς τόπον μας, ὅπου κι βερνοῦν οὐσιαστικὰ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα.

* * *

Οἱ ἀγρόται ἔχουν βελτιώσει τελευταῖα τὴν θέσιν τους (ἰατρικὴ περίθαλψις κ.τ.λ.) ἀλλὰ ἀκόμη εἶναι ἡ τάξις τῶν πονεμένων ἀνθρώπων, μὲ τὸ κουρασμένο πρόσωπο καὶ τὸ ἀβέβαιο φτωχότατο εἰσόδημα. Ὁ Γεωργὸς προσφέρει τὰ περισσότερα, ὑποφέρει, ἐπίσης, τὰ περισσότερα καὶ ἀπολαμβάνει .. τὰ ὀλιγώτερα!!!

Οἱ ἐργάται—ὅταν ἐργάζωνται—ἐπιδιώκουν νὰ καλύψουν πρωτόγονες ἀνάγκες.

Ἡ ἐργατικὴ κατοικία, ἀποτελεῖ ἀκόμη τὴν ἐξαίρεσιν Ἡ ἐργατικὴ ἐργασία δὲν ἀμείβεται καλά.

Οἱ ἐπαγγελματοβιοτέχναι προσπαθοῦν ν' ἰσοσκελίσουν—παρὰ τὴν κατάργησιν ἢ μείωσιν τῆς φορολογίας τῶν μικρῶν εἰσοδημάτων—τὰ ἔσοδα, μὲ τὰ αὐξανόμενα ἔξοδα.

Οἱ νέοι—αἱ φτωχοί—γίνονται ἀναρχικοὶ ἢ μεταναστεύουν, διότι δὲν ἐλπίζουν διὰ τὸ μέλλον τους.

Τὸ κράτος, λοιπόν, καλεῖται ν' ἀσκήσῃ, Εὐρυτάτης μορφῆς, πρόγραμμα κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἐργατικῆς ἀπασχολήσεως, ἐνῶ συγχρόνως ν' ἀντιμετωπίσῃ μὲ συνταγματικὰ δημοκρατικά, μέτρα καὶ [illegible] νικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ ἀληθινὸ συμφέρον τῆς χώρας.

Τὰ ἄλλα μέσα εἶναι ἀκατάλληλα καὶ τελικῶς δὲν λύουν, ἀλλὰ διαιωνίζουν τὸ πρόβλημα, ἐνῶ ἐμποδίζουν τὴν ὁμαλὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ποὺ εἶναι ἀκρογωνιαῖος λίθος διὰ ἀγῶνας κοινωνικῆς προόδου. Ἂς παύσωμεν, λοιπόν, ν' ἐλπίζωμεν, ὅτι θὰ ἐξαλείψωμεν ἕνα ἀνεπτυγμένο δένδρο, κόβοντας μικροὺς κλάδους Ἡ θεραπεία πρέπει νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Η ΣΙΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΘΑΣΕ 1.720.000 ΟΚ. ΕΤΗΣΙΩΣ

—Δὲν ἔχει ὁλοκληρωθῇ ἡ ἐφετεινὴ αἰτοσπορὰ καὶ συνεπῶς δὲν ὑπάρχουν συγκεκριμένοι ἀριθμοὶ γιὰ τὴν ἔκτασιν, ποὺ θὰ καλύψῃ ἐφέτος. Ἐν τούτοις αἱ πληροφορίαι ποὺ φθάνουν εἰς τὸ κέντρον ἀπὸ τὰ σιτοπαραγωγικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, ἀποκαλύπτουν ὅτι οἱ σιτοπαραγωγοὶ ἀκολουθοῦν καὶ ἐφέτος τὴν πεπατημένην καὶ δὲν θὰ περιορίσουν τὴν καλλιέργειαν. Ἔτσι δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐφέτος ἡ παραγγελθεῖσα κυβερνητικὴ σύστασις, νὰ περιορισθῇ σιτοκαλλιέργεια. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ πρόβλημα θὰ ἐμφανισθῇ πάλιν μὲ τὴν νέαν συγκομιδήν, ὅπως ἐνεφανίσθη καὶ μὲ τὴν παρελθοῦσαν. Οἱ παραγωγοὶ θὰ ζητοῦν προστασίαν τιμῆς, τὸ κράτος θὰ διστάζῃ νὰ τὴν δώσῃ καὶ τελικῶς θὰ εὑρεθῇ μιὰ λύσις πρόχειρη ποὺ θὰ ἀναβάλῃ γιὰ ἕνα ἀκόμη ἔτος τὴν ριζικὴν λύσιν τοῦ ὅλου προβλήματος.

Ἀλλὰ ποία εἶναι ἡ τωρινὴ μορφὴ τοῦ σιτικοῦ μας προβλήματος; Λύτηδὲν εὑρίσκεται ἀλλοῦ, πυρὰξ τὰ στοιχεῖα τὰ παραγωγικά, τὰ καταναλωτικὰ καὶ τὰ ἄλλα ποὺ συνθέτουν τὸ πρόβλημα τοῦτο.

Ἡ τελευταία σιτοσοδεία μας ἀνῆλθε σὲ 1.720.000 τόννους Ἀντιθὴν ποσότητα αὐτὴ προστεθοῦν οἱ 50.000 τόννοι τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας καὶ ἀπὸ τὸ ἄθροισμα ἀφαιρεθοῦν 150.000 τόννοι ποὺ καλύπτουν τὶς σιτοσπορικὲς μας ἀνάγκες μένουν 1.620.000 τόννοι—1.600.000 ποὺ εἶναι αἱ ἐτήσιες καταναλωτικὲς ἀνάγκες τῆς χώρας μας;=20.000 τόννοι μένουν ἀκάλυπτον περίσσευμα.

Ἡ μηδενικότης τοῦ περισσεύματος αὐτοῦ δὲν δικαιολογεῖ θρήνους καὶ ἀδημονίας ὑπερπαραγωγῆς καὶ καταναλωτικῆς κρίσεως τοῦ προϊόντος. Περισσότερον δικαιολογημένοι φαίνεται νὰ εἶναι πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον οἱ θρῆνοι καὶ οἱ ὀδυρμοὶ διότι σιτανεπάρκειαν, ἂν στὸ μηδαμινὸν αὐτὸ περίσσευμα προστεθοῦν καὶ ὡρισμένα ἄλλα δεδομένα.

Συγκεκριμένως: 1) Τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ καταναλωσίς μας σὲ ψωμὶ ἀπὸ σιτάρι αὐξάνει σταθερά. 2) Τὸ ψωμὶ ἐκτοπίζει σιγὰ σιγὰ τὴν μπομπότα ἀπὸ τὶς περιοχὲς τῆς ὑπαίθρου, ποὺ τὴν ἔτρωγαν ὡς ψωμί. 3) Παρὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὑπάρχουν ἀκόμη πολλὲς περιοχὲς ποὺ τρώγουν ὡς ψωμὶ τὸ καλαμπόκι. Σήμερα ἡ χώρα μας ἔρχεται δεύτερη στὴν Εὐρώπη σὲ ἐτησία κατανάλωσι ψωμιοῦ κατ' ἄτομον μετὰ τὴν Ρωσίαν. Ἐκεῖ τὸ ἄτομο καταναλίσκει ἐτησίως 200 χιλιόγραμμα καὶ ἐδῶ 190.

Η ΤΙΜΗ

Ἡ ἐφετεινή, ἐξ ἄλλου, διεθνὴς τιμὴ τοῦ σίτου εὑρίσκεται στὶς 2,30 δραχμὲς τὸ κιλό, ἐνῶ τοῦ ἰδικοῦ μας κυμαίνεται μεταξὺ 2.60 καὶ 3 δραχμῶν. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ εἶναι τὸ μόνον ἀρνητικὸν στοιχεῖον ποὺ παρουσιάζει ἡ ἑλληνικὴ σιτοκαλλιέργεια. Τὸ μέτρων περιορισμοῦ καὶ ὁλοκληρωτικοῦ ἐκτοπισμοῦ τῆς σιτοκαλλιεργείας ἀπὸ τὸν τόπον μας; Ἡ λύσις, ποὺ ἐπιχειρεῖται νὰ δοθῇ, εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μας τρομερὰ ἐπικίνδυνη.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἀπὸ τὴν ἐν Ἀθήναις συγκροτηθεῖσαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἐξήχθη τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ συνεταιρισμένοι ἀγρόται εἶναι εἰς ἄκρον δυσηρεστημένοι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δια τὴν σαφῶς ἀντιαγροτικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἐν παντὶ ἠκολούθησε. Τὰ γεωργικὰ προϊόντα τῆς χώρας ἀφ' ἑνὸς οὐσιαστικῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς κρατικῆς προστασίας. Πυρὰ τὴν αὔξησιν τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς, ὁ ἀγρότης οὐδόλως εἶναι ἱκανοποιημένος διότι, λόγω τῶν χαμηλῶν τιμῶν τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνει, τὸ εἰσόδημα του εἶναι αὐτόχρημα ἐξευτελιστικόν. Ἐπὶ πενιχρὰ δὲ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀγρότου ἐπιδρᾷ δυσμενέστατα καὶ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ. Διὰ νὰ ἐξέλθῃ ὁ ἀγρότης ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον τὸν ἔφερεν ἡ πολιτικὴ τῶν Ὀκτωβριανῶν καὶ διὰ νὰ ἴδῃ ὁ τόπος καλυτέρας ἡμέρας, πρέπει νὰ ὑπάρξει μία κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀλλαγὴ εἰς τὴν ὕπαιθρον.

Τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν ὅμως εἶναι ἀνίκανον νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ Ὀκτωβριανὸν κράτος. Μόνον ἀπὸ μίαν ὄντως δημοκρατικὴν κυβέρνησιν δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν αὐτὸ τὸ θαῦμα.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΗΡΩΔΗΣ

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ νομίζουν ὅτι φυλακίζοντας ἐκεῖνον ποὺ διακηρύττει τὴν ἀλήθεια, μαζὶ του φυλακίζουν καὶ τὴν ἀλήθεια. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἀλήθεια ἀναδεύεται πιὸ δυνατὰ ὅταν φυλακίζεται ἐκεῖνος ποὺ τὴν διακηρύττει. Αὐτὸ ἔγινε καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τοῦ προδρόμου τοῦ Χριστοῦ. Κι' ἀφοῦ τὸ διεκίστωσε αὐτὸ ὁ Ἡρῴδης, τὸν σκότωσε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ μαζί του, ὅπως νόμιζε, καὶ τὴν ἀλήθεια ποὺ διεκήρυττε. Μὰ τὸ καλλίτερό της ράντισμα ποὺ οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας μποροῦν νὰ κάμουν ἀπὸ φυτό της εἶναι τὸ αἷμα τῶν κηρύκων της.

Πολὺ κοντὰ στὰ Χριστούγεννα θὰ ζοῦσε ὁ Πρόδρομος καὶ ὁ ἀποχωρισμός ἀπὸ κοντά του, θὰ τὸν λυποῦσε ἀσφαλῶς. Μὰ ἡ λύπη του ἦταν ἀνάμικτη μὲ χαρά, γιατὶ ἀξιώθηκε νὰ ὑποφέρῃ γιὰ τὸ ὄνομά του.

Σὲ μιὰ περίοδο μεγάλων διωγμῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἕνα κοριτσάκι μόλις ἑπτὰ χρονῶν στάθηκε μπροστὰ στὸ στρατιώτη καὶ τοῦ εἶπε, «Κύριε Στρατιώτη, νὰ μοῦ ἐπιτρέφετε νὰ κρατήσω τὸ ἀδελφάκι μου ἀπὸ τὸ χέρι κι' ἔτσι νὰ πεθάνω». Ὁ ἅγιος στρατιώτης βροντοφώνησε, «δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πεθάνῃς ἐνῶ προσεύχεσαι».

«Καλά, Κύριε Στρατιώτη. Δὲν θὰ προσευχόμεθα ἐνῶ θὰ μᾶς σκοτώνῃς, ἀλλὰ θὰ ψάλλωμε τὸν ὕμνο ποὺ μᾶς δίδαξε ἡ μάνα μας πρὶν τὴν σκοτώσουν». Τὸ κοριτσάκι αὐτὸ μὲ τὸ ἀδελφάκι της καὶ τὰ ἄλλα παιδάκια ἄρχισαν νὰ ψάλλουν μὲ μιὰ γλυκύτητα ποὺ μποροῦσε νὰ σιάσῃ καὶ τὴν ἀσκληρότερη καρδιά. Οἱ Στρατιῶτες στοὺς ὁποίους εἶχε ἀνατεθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν μικρῶν αὐτῶν ὑπάρξεων, ἄρχισαν νὰ κλαίουν ἀντὶ νὰ σκοτώνουν ἀθῶες ὑπάρξεις. Ὁ ὕμνος ἦτο, τὸ Κύριος εἶναι ὁ Ποιμήν μου.... δὲν θέλω στερηθῇ... καὶ ἐν κοιλάδι σκιᾶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω, δὲν θέλω φοβηθῇ κακόν διότι σὺ εἶσαι μέτ' ἐμοῦ». Ἐνίκησαν τὰ παιδάκια. Μὰ καὶ νὰ τὰ σκότωναν πάλι θὰ νικοῦσε ἡ ἀλήθεια ποὺ πίστευαν καὶ γιὰ τὴν ὁποία θυσιάσθηκαν.

Ἐκεῖνος ποὺ νομίζει ὅτι μὲ τὸ νὰ γίνει Χριστιανὸς ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀπατᾶται οἰκτρῶς. Ὁ Ἰωάννης ὄχι μόνο φυλακὴ ἐγνώρισε χάρις σὲ σχέσι του μὲ τὸν Χριστό, ἀλλὰ ἔχασε καὶ τὸ κεφάλι του. Ἡ Χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἀγών. Ὑπάρχει μιὰ παράδοσις ποὺ λέγει ὅτι μία μέρα ὁ Χριστὸς στράφηκε στοὺς μαθητάς καὶ τοὺς εἶπε, «ὅσο πλησιάζετε ἐμέ, τόσον πλησιάζετε τὴ φωτιά». Ὄχι, βέβαια, ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ μᾶς «κάψῃ» κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, ἀλλ' ὅτι θὰ δοκιμάσωμε τὴν φωτιὰ τοῦ διωγμοῦ, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσκολιῶν. Μὰ πόσο παρήγορο εἶναι ποὺ ὁ Χριστὸς εἶναι κι' αὐτὸς μαζὺ μας στὴ φωτιά. Ὁ Πρόδρομος δὲν ἦ ὁ πρόδρομος μόνο τῆς διακονίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ θανάτου του. Καὶ οἱ δυὸ πέθαναν στὰ χέρια ἀνθρώπων ὑπόμονων.

Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σώσῃ τὸν ἐαγγὴ ἀπὸ τὴν φυλακὴ κι' ἀπὸ τὸν πόδαρο τάφο. Τὸν Ἡρῴδη μπορεῖ σὲ νὰ τὸν παιδέψῃ καὶ τὸν βασανίσῃ νὰ τὸν κάμῃ νὰ πέσῃ νεκρός, ἐνῶ τὸν δίκαζε, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμε.

Ἤθελε καὶ ὁ Πρόδρομος τοῦ κόσμου νὰ γίνουν τὰ παράδειγμα μας γιὰ νὰ μᾶς δείξουν ὄχι μὲ λόγια μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ ἔργα ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν εὐσεβῶς θὰ διωχθοῦν. Ὅταν εἶσαι τοῦ Χριστοῦ τὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι τίποτε δὲν συμβαίνει στὴ ζωὴ σου χωρὶς ὁ Θεὸς νὰ τὰ ἐπιτρέψῃ.

Κατὰ τὴν Ἰαπωνικὴν κατοχὴν τῆς Κορέας μάζευαν τοὺς Χριστιανοὺς καὶ τοὺς ἔβαζαν στὶς φυλακές. Μερικοὶ Χριστιανοὶ ἠγέται κατώρθωσαν τὰ μείνουν ἔξω τῶν φυλακῶν. Γι' αὐτοὺς ὅμως δὲν εἶχαν πολὺ καλὴ ἰδέα οἱ Χριστιανοί. Ἕνας Ἰθαγενὴς ποιμὴν πῆγε σὲ κάποιο Μεθοδιστὴ Ἱεραπόστολο καὶ τοῦ παραπονέθηκε: «Φαίνεται, τοῦ εἶπε, κατὰ πῶς συμβαίνει στὴ Μεθοδιστικὴ Ἐκκλησία. Δὲν θὰ εἶναι ἐντάξει. Μᾶς λείπει ἡ πραγματικὴ τίμιες. Κάτια στὶς φυλακὲς εἶναι 37 Πρεσβυτεριανοὶ καὶ ἕνας Μεθοδιστής». Τὴν φυλακὴ ἐπῆρε μπορεῖσε ὁ Βαπτιστὴς τὰ ἀποφύγῃ. Ἂν δὲν ἤλεγχε τὸν Ἡρῴδη καὶ τὴν παράνομη γυναίκα του. Ἦταν ἡ κεφαλὴ αἰχμὴ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰωάννου ποὺ τὸν ἀποκεφάλισε.

Ὅσοι ἔρχονταν στὸν Βαπτιστή, δὲν τοὺς βάπτιζε ἀμέσως. Τοὺς ἐκήρυττε κήρυγμα μετανοίας καὶ ἀλλους ποὺ δὲν μετανοοῦσαν, δὲν ἐδίστασε νὰ τοὺς πῇ, ἐγενήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;» (Λουκᾶ γ' 8).

Ἕνας Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας ξυπνήθηκε νὰ λέγῃ στοὺς φοιτητάς του ὅταν γύριζαν ἀπὸ τὴν Κυριακάτικη τους ἀποστολή. «σωθήκε καμμιὰ ψυχή; Θύμωσε κανένας ἀπὸ τοὺς ἀκροατάς σας;» Ἂν ἡ ἀπάντησις ἦταν, «ὄχι» καὶ στὰ δυὸ ἐρωτήματα τοὺς συνεβούλευε νὰ παρασυρθοῦν ὀπωσδήποτε θεολογία καὶ νὰ μὴν χάνουν τὸν καιρὸ τους τὰ κηρύττουν. Αὐτὸ δὲν συνέβαινε μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ἄλλοι ἐσώζοντο καὶ ἄλλοι ἐβύθιζαν.

Πόσο διαφορετικὸς ἦταν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπὸ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς σήμερα ποὺ ἀντὶ νὰ κηρύττωμεν μετάνοιαν, χαϊδεύουμε δίκους καλῶντας τοὺς Χριστιανούς, δόχεῖα ἂν αὐτοὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέσι μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Μὰ φοβούμεστε μήπως θυμώσουν ἂν τοὺς ποῦμε πῶς εἶναι ἁμαρτωλοί, ἐγέννημα ἐχιδνῶν. Μὰ καὶ τί μὲ τοῦτο, καλλίτερα νὰ θυμώσουν ἐκεῖνοι σταὐς ὁποίους κηρύττουμε, παρὰ νὰ θυμώσῃ ὁ Θεὸς ἐναντίον ἡμῶν τῶν κηρυττόντων. Καλλίτερα νὰ πλάσῃ κανεὶς σιὰ χέρια τοῦ Ἡρῴδη παρὰ στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

ΕΥΡΙΠ. ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

ΕΙΜΑΙ ΕΒΡΑΙΑ

70

Ἀλλὰ τὴ λέξη αὐτὴ τὴν ἄκουγε γιὰ πρώτη φορὰ κι ὁ Χρῆστος ταῦ ἦταν ὁλότελα ἄγνωστος. Ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν βλέπει δίχως ἔκφραση.

Ἡ Λώρα κύτταξε τὸ Χρήστο·

—Νά μιὰ χαρὰ ποῦ δὲ δοκίμασε τὸ καῦμένο, εἶπε

Κι ἐκεῖνος δείχνοντας τ' ἁπλωμένα χέρια τοῦ παιδιοῦ, ποὺ ἀναζητοῦσανε τὴν ἀγκαλιά της, ἀποκρίθηκε γρήγορα

—Νά καὶ μιὰ χαρὰ ποὺ θὰ χρειαστῆ νὰ ξεχάσει. Κι αὐτὸ θὰ εἶναι πολὺ δύσκολο.

—Γιὰ μένα ναί. Γιὰ ἕνα παιδὶ τίποτα δὲν εἶναι δύσκολο.

Εἶχε ἀρχίσει νὰ πέφτει τὸ σούρουπο, κι ὁ Χρῆστος ἔβγαλε τὸ ρωλόγι. Σὰν κάποιος ἀπ' ταῦ εἶχε πῆ.

Τὸ παιδὶ κλαψούτηκε, παράτησε τὴ μητέρα του καὶ τὰ μάτια του καρφώθηκαν στὰ λαμπερὰ ἀντικείμενα.

Ἦταν τὸ πρῶτο βῆμα. Μιὰ ἐνθαρρυντικὴ ματιὰ τοῦ Χρήστου ἦταν ἀρκετὴ τώρα νὰ τὸ φέρει στὴ δική του ἀγκαλιά.

—Τὰ βλέπεις;

Ἀπερίγραπτη χαρὰ εἶχε ἁπλωθῆ μονομιᾶς στὸ πρόσωπο τοῦ Χρήστου.

Τοῦ ἔδωσε τὸ ρωλόγι κι ἄρχισε νὰ χοροπηδᾶ μαζύ του, καὶ νὰ γελᾶ καὶ νὰ χαριεντίζεται Καὶ τὸ παιδὶ ἦταν εὐτυχισμένο.

Θἄρθεις μαζὺ μου; Θὰ σοῦ δώσω κι ἄλλα πράγματα.

—Ναί!

Ἀλλὰ γύρισε καὶ κύτταξε τὴν μητέρα του.

Μὲ παγωμένα χαρακτηριστικὰ παρακολουθοῦσε ἡ Λώρα τὴ σκηνὴ κι ἦταν δύσκολο νὰ διαβάσει κανεὶς στὴν ψυχή της ἐ[illegible] φυγε ἀπὸ τὸ στῆθος της.

—Τίποτα... Προσπαθῶ νὰ μὴ σκέπτομαι. Γιὰ νὰ μὴ τρελλαθῶ.

Δὲν ἦτανε φωνὴ ἀνθρώπου ἡ φωνή της.

Τὸ βογγητὸ μιᾶς θανατερῆς ἀγωνίας, ἕνα ψυχορράγημα ψυχῆς γεμάτο πόνο εἶχε ξεχυθῆ μέσα ἀπὸ μιὰ σκοτεινὴ σπηλιά.

Ὁ Χρῆστος ἔρριγησε κι ἡ χαρὰ γιὰ τὸ παιδὶ ἔσβυσε πάλι.

Ἔξω μιὰ ἀναταραχὴ ξεσήκωσε τὴ γειτονιά.

Σὰ φωτιὰ ποὺ ἁπλώνει γοργὰ τὶς καυτερές της γλῶσσες, ὁλοένα καὶ πλατύτερα κάτω ἀπ' τὴν ὁρμὴ τοῦ ἀνέμου, μιὰ εἴδηση περνοῦσε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα:

«Αὔρια φεύγομε... Αὔρια... Αὔριο πρωΐ...»

Τέντωσε τ' αὐτὶ ἡ Λώρα κι' ἔπιασε τὸ μήνυμα.

Καὶ τότε μέσ' ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ σπηλιά, ἡ ἴδια σπαρακτικὴ φωνὴ ἀκούστηκε πάλι σὰν ἱκεσία καὶ σὰν ὕστατη ἐπίκληση:

—Ἄ γύε, Χρῆστε. Γλυτωσε τὸ παιδί... Τὸ παιδὶ μας.

Ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὰ χέρια της τυλίχθηκαν πάλι στὸ λαιμὸ του καὶ γύρω ἀπὸ τὸ μικρὸ ποὺ ἔπαιζε ἀνύποπτο μὲ τὸ ρωλόγι.

—Ἔφταιξα, Χρῆστο... Μὰ παιδὶ δὲν ἔφταιξε στὴ ζωὴ του;

—Λώρα, φτωχή μου Λώρα...

—Ἔφταιξα καὶ πληρώνω σκληρά. Σκληρότερα ἀπὸ κάθε γυναῖκα καὶ κάθε μητέρα. Συχώρεσέ με κι ἂς μὲ συχωρέσουν κι ἐκεῖνοι ποὺ πίκρανα. δίχως νὰ θέλω...

—Ἴσως θἄπρεπε οἱ ἄλλοι νὰ σοῦ ζητήσουν συχώρεση.

—Ἂς κρίνει ἡ συνείδηση τὸν καθένα.

Ἔσκυψε καὶ τὴ φίλησε, Κι ἐκείνη φίλησε τὸ παιδί, συγκρατημένη, ἀλλὰ ἀμίλητη. Μόνο ἔλεγε μέσα της. «Θεέ μου, φώς παὲ τὸν νὰ φύγει;.. Δὲ βαστῶ πιά. Κι ἂν ἀρχίσει νὰ κλαίει τὸ παιδὶ δὲν ξέρω ἂν θὰ μπορέσω...»

Ἔξω ἡ ἀναταραχὴ φούντωνε μαζὺ μὲ τὸ σκοτάδι ποὺ ἁπλώνονταν γοργά.

—Ἄντιο Λώρα... Καλὴ ἀντάμωση.

Στὴν πόρτα τὸ μικρὸ γύρισε τὸ πρόσωπό του κατὰ τὴ μητέρα του.

—Μαμᾶ... φώναξε.

Ἀλλὰ ἡ Λώρα δὲ μποροῦσε ν' ἀκούσει. Εἶχε σωριαστῆ λιγοθυμισμένη στὸ κρεββάτι τοῦ παιδιοῦ της, ποὺ τὴν ἀναζητοῦσε μέσα στὸ σκοτάδι, ἐνῶ ὁ Χρῆστος ξεμάκραινε γρήγορα μαζὺ του ἀπὸ τὴ συνοικία τῶν μελλοθανάτων.

Πρωΐ—Πρωΐ τὴν ἄλλη μέρα ὁ Χρῆστος ξαναγύρισε.

Ἀλλὰ μονάχα ἔρημα σπίτια ἔβρῆκε, κι ἕνα πλῆθος ποὺ εἶχε ριθχῆ στὸ πλιάτσικο

Ἡ Λώρα εἶχε φύγει γιὰ πάντα καὶ τὸ ραγισμένο παλάτι μέσα στὴν καρδιὰ του ἔπεσε σὲ συντρίμμια.

ΤΕΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ πώλησις μιᾶς εἰκίας ἡμιόροφου μετὰ τῆς περιοχῆς της συνολικῆς ἐκτάσεως 450 τ. μ. κειμένης ἐν τῇ περιοχῇ Ἑλιᾶς, μεμισθωμένης δὲ εἰς τὸν Ἀλεξ. Καραποστολάκην.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 18 Ἰανουαρίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴ καὶ ὥραν 11 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὑπὸ τοὺς ὅρους ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας διερχόμενοι τῶν Γραφείων.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ Ἰατρὸς Μικροβιολόγος Παν. Βαρελόπουλος μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν του εἰς τὸν Α.' ὄροφον τῆς οἰκίας του (ἔναντι Γεν. Νοσοκομείου καὶ παραπλεύρως τοῦ παλαιοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ).

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΧΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Τοῦ Γεωργίου Δροσίνη

«Δημοσιεύουμε τὸ ἀλησμόνητο ποίημα «ΧΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ». Τὸ ποίημα αὐτὸ εἶχε ἀφιερώσει ὁ ποιητὴς στὸ μεγάλο Βερριώτη λογοτέχνη, ποὺ πέθανε στὰ 1908 τὸ Δημήτριο Βικέλα «ἀδελφῷ ἐν τῇ ξένῃ.»

Τώρα ποὺ θὰ φύγω πάλι γιὰ τὰ ξένα
καὶ θὰ ζοῦμε μῆνες χρόνους χωρισμένοι
ἄφησε νὰ πάρω κάτι κι' ἀπὸ σένα
Ἐμορφη πατρίς μου πολυαγαπημένη.
Ἄφησε μαζί μου φυλαχτὸ νὰ πάρω
γιὰ τὴν κάθε λύπη κάθε τι κακὸ
φυλαχτὸ ἀπ' ἀρρώστεια, φυλαχτὸ ἀπὸ χάρο,
μόνο λίγο χῶμα, χῶμα ἑλληνικό!...

Χῶμα δροσισμένο μὲ νυχτιᾶς ἀγέρι
χῶμα βαφτισμένο μὲ βροχὴ τοῦ Μάη,
χῶμα μυρισμένο ἀπ' τὸ καλοκαίρι,
χῶμα εὐλογημένο, χῶμα ποὺ γεννάει,
μόνον μὲ τῆς παλιᾶς τὴν οὐράνια χάρι,
μόνον μὲ τοῦ Ἥλιου τὰ θερμὰ φιλιά,
τὸ μοσχάτο κλῆμα, τὸ ξανθὸ σιτάρι,
τὴ χλωρὴ τὴ Δάφνη, τὴν πικρὴ Ἐλιά.

Χῶμα τιμημένο, ὅπου τῶχουν σκάψει
γιὰ νὰ θεμελιώσουν ἕνα Παρθενῶνα
χῶμα δοξασμένο ὅπου τῶχουν βάψει
αἵματα στὰ Σοῦλι καὶ στὸ Μαραθῶνα
χῶμα ποῦχει θάψει λείψανα ἁγιασμένα,
ἀπ' τὸ Μεσολόγγι κι' ἀπὸ τὰ Ψαρά,
χῶμα ὅπου φέρνει στὸν μικρὸν ἐμένα,
θάρρος περηφάνεια δόξα καὶ χαρά!

Θὲ νὰ σὲ κρεμάσω φυλαχτὸ στὰ στήθια
κι' ὅταν ἡ καρδιά μου φυλαχτὸ σὲ βάλη
ἀπὸ σὲ θὰ παίρνη. δύναμι, βοήθεια,
μὴν τὴν ξεπλανέψουν ὅλα ξένα κόλλη.
Ἡ δική σου χάρι θὰ μὲ δυναμώνη
κι' ὅπου κι' ἂν γυρίσω κι' ὅπου κι' ἂν σταθῶ
σοῦ θε νὰ μοῦ δίνης μιὰ λαχτάρα μόνη:
Πότε στὴν Ἑλλάδα πάλι θὲ νὰρθῶ.

τὸ ὕστερνὸ ουχώριο, εἰς ἐσένα θαῦρω
τὸ ὕστερνὸ φιλί μου θὲ νὰ σοῦ χαρίσω..
Κι' ἔτσι, κι' ἂν σὲ ξένα χώματα πεθάνω,
καὶ τὸ ξένο μνῆμα, θἄναι πιὸ γλυκό,
σὰν θαφτῶ μαζί σου στὴν καρδιά μ' ἑτάνω
χῶμα, ἀγαπημένο χῶμα ἑλληνικό.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

—Γιατί διαβάζεις μὲ τόση προσοχὴ τὶς ἀγγελίες τῶν γάμων;

—Γιὰ νὰ ἰδῶ ἂν παντρεύωνται περισσότεροι ἄνδρες ἢ γυναῖκες!

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

ΜΟΔΑ

—Ἡ μόδα χαλᾶ περισσότερα φορέματα παρὰ ὁ ἄνθρωπας.

Σαίξπηρ

ΜΝΗΜΗ

—Τὸ μνημονικὸ τοῦ δανειστοῦ εἶναι καλλίτερο ἀπὸ τοῦ ὀφειλέτου.

Φραγκλῖνος

ΜΙΣΟΣ

—Μισοῦμε ὄχι μόνον ὅσους λένε, μὰ καὶ ὅσους ἀκοῦνε ὅσα δὲν μᾶς ἀρέσουν.

Πλούταρχος

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ

—Δύο ἐρωτευμένοι τὰ ἔχουν Τσουγκρίσει, ὅπότε σὲ μιὰ στιγμὴ λέγει ἐκείνη. σὲ ἐκεῖνον.

—Μὴ νομίζῃς. λοιπὸν πὼς σ' ἔχω καὶ μεγάλη ἀνάγκη Ξαίρεις καλά, πόσοι μὲ ζητοῦν εἰς γάμον Νά, π.χ' ἐκεῖνος ὁ καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς ἔχει τρελλαθῆ μαζί μου.

Καὶ ἐκεῖνος μὲ χιουμουριστικὴν διάθεσιν τῆς ἀπαντᾶ.

—Πολὺ ὡραῖα, νὰ τὸν παντρευτῆς, νὰ σὲ ξεκάνη μὲ τὶς .....ἀσκήσεις. Ἐξ ἄλλου θὰ δῆς καὶ ὡραῖο θέαμα, ὅταν θὰ φέρῃς στὸν κόσμο τὸ πρῶτο σοι παιδί. Ἀντὶ νὰ κλαίῃ. ὅπως τὰ ἄλλα παιδιά, αὐτὸ θὰ κάμῃ..... γυμναστικὲς ἐπιδείξεις.

Λ. ΟΡΕΙΝΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

=Ἐπιμέλεια: Α. ΟΡΕΙΝΟΥ=

"ΣΙΔΗΡΑ ΔΙΑΘΗΚΗ,,

ΤΟΥ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

«Μὴ μεγαλοποιῆς τὰ πρότερήματά σου· θὰ δώσῃς ὑποψίας ὅτι ἔχεις μικρότερα· οὔτε τὰ ἐλαττώματά· θὰ πιστεύσουν ὅτι ἔχεις μεγαλύτερα.

**Ὅταν ὁ Δαίμων ἀποφασίσῃ νὰ σὲ σύρῃ εἰς τὴν κατωστροφήν, δὲν σε ὠθεῖ πρὸς αὐτὴν σὲ ἑλκύει.

**Φοβοῦ ἀπὸ τὰ θηρία τὰ τελειότερα καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀτελεστέρους.

***Ὅσον ἄσημος κι ἂν εἶσαι φυλάξου καὶ ἀπὸ τὸ ἁπλούστερον βλέμμα σου· ἠμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀλάκληρον Ἱστορίαν·

**Μὴ ἐμπιστεύεσαι ποτὲ εἰς τὰ ἀνθρώπινα μάτια· σπανίως ὁ ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται, ὅπως βλέπει· συνηθέστατα Βλέπει ὅπως ἀντιλαμβάνεται.

**Μὴ μετρᾶς ποτὲ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἄλλου μὲ τὸν ἰδικόν σου πῆχυν· ὅσον περισσοτέραν ἐμπιστοσύνην ἔχεις εἰς τὸ μέτρον σου τοῦτο, τόσον καὶ Ἐλλιπέστεροι εἶναι.

**Ὅταν βλέπῃς ὅτι μία ἀλήθεια προκαλεῖ ὀργὴν ἢ τρόμον, πίστευε ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ προορισμοῦ της ἔχει συντελεσθῆ.

**Ἐὰν ἠμπορῇς. εὐχαριστήσου μὲ τὴν ἰδέαν μιᾶς ἀπολαύσεως. Εἶναι ἡ διαρκεστέρα ἀπόλαυσις.

**Κάθε δύσις τοῦ ἡλίου μᾶς ἀφίνει ἀπὸ μίαν ἀνάμνησιν καὶ κάθε ἀνατολὴ μᾶς γεννᾶ ἀπὸ μίαν ἐλπίδα, πόσας φορὰς ὅμως [illegible] καὶ τῆς ἀναμνήσεως δὲν ἐμεσολάβησαν ἡμέραι χωρὶς ἥλιον!

ΜΑΚΡΥΑ ΠΟΔΙΑ=ΕΞΥΠΝΑΔΑ

Δυὸ ἀμερικανοὶ σοφοί, οἱ γιατροὶ Γκάρρτ καὶ Ναμαράτι, εἰδικοὶ στὶς ψυχικὲς ἀρρώστειες δημοσίευσαν μιὰ παράξενη ἔκθεση, ὅπου ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχει σχέση ἀνάμεσα στὸ μῆκος τῶν ποδιῶν καὶ τὴν ἐξυπνάδα.

Ἔχετε μακρυὰ πόδια καὶ μικρὰ ἀνάστημα κορμιοῦ; Ἂν αὐτὸ συμβαίνει, τότε ἡ ἐξυπνάδα σας ξεπερνάει τὸν μέσο ὅρο. Οἱ ἐρευνητὲς ἔκαναν τὶς παρατηρήσεις τους ἐπὶ 900 φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολούμπια. Κάθε ἐξυπνος φοιτητὴς εἶχε μακρυὰ χέρια καὶ πόδια. Ὅσοι ἔχουν μακρυὰ πόδια δὲν εἶναι μονάχα πολὺ ἐξυπνοι ἀλλὰ ἔχουν καὶ μεγάλη ἀντοχή. Τὰ ἴδια ἀποτελέσματα διαπιστώθηκαν καὶ στὶς φοιτήτριες. Οἱ πρῶτες τῆς τάξεως εἶχαν μακρυὰ πόδια!!!

ΣΤΟ ΤΡΕΛΛΟΚΟΜΕΙΟ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ γιατροῦ ὑπάρχει ἕνας.... τρελλὸς ἐνῶ ὁ γιατρὸς λείπει γιὰ λίγο στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ.

Ξαφνικὰ ἀκούγεται νὰ κτυπᾶ τὸ τηλέφωνο.

Τὸ σηκώνει ὁ Τρελλὸς καὶ ἀκούει.

—Ἐμπρὸς γιατρός ἐκεῖ;

—Ὄχι κύριε. Κάνετε λάθος ἀπαντᾶ ὁ Τρελλός.

—Μὰ τί εἶναι ἐκεῖ; Δὲν εἶναι ὁ γιατρός;

—Ὄχι κύριε. Κάνετε λάθος. Ἐξ ἄλλου τί μᾶς ἐνοχλεῖτε. ἀφοῦ ἐμεῖς... δὲν ἔχουμε τηλέφωνο!!!!

—!!!!

ΠΥΡΣΟΣ

ΚΤΑΥΛΑΠΛΟΙΓΤΡΕΑΧΦΝΕΙΗΚΟΟΝΝ

Λεωφόρος Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00—ΒΕΡΟΙΑ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 - Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολάρια 25
Τραπεζῶν - Ἐταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 δραχ. τὸ χιλιοστρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 288993 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Μικρὲς Ἱστορίες τῆς ζωῆς

"ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ,,

Τοῦ κ. Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗ

Ἐκεῖ στὸ προαύλι, μὲ τὶς λίγες ψυχρὲς πλάκες, κατάχαμα ἁπλωμένος, ἕνας ζητιάνος κειτόνταν, κι' εἶχε τεντωμένο τὸ ἰσχνὸ καὶ ξυλιασμένο χέρι του· Λίγες δεκάρες ἤταν σκορπισμένες. Ἄλλες στὸ λιπαρό του καπέλλο, κι' ἄλλες πιὸ πέρα. Τὸ κεφάλι του παράξενο καὶ ρυτιδιασμένο, πότε κοίταζε χάμω, καὶ πότε σηκωνό του ὅλο παράκλησι, ὅλο πόνο.

Τὰ χείλη του κουνιόνταν, μὰ τί ποτα δὲν ἀκουγόταν. Λὲς κι' ἄβουλα, σὰν δυὸ πλάκες ἀντάμωναν κι' ἀπομακρύγονταν. Καὶ κεῖνα τὰ μάτια του, βαθειὰ ριζωμένα στὶς κόγχες φάντιαζαν σὰν ἄχρωμες, κι' ἄτονες σφαιρίτσες. Ἔμοιαζε σάν ἕνα σάκκο, μὲ δίχως καθωρισμένη μορφή, ἦταν ἕνα σκιάχτρο ποὺ δὲν προκαλοῦσε τὸν φόβο, μὰ κεντοῦσε τὶς ψυχὲς λυπητερά, καὶ τὶς ἔκανε νὰ νοιώθουν συμπόνοια, αἰσθημα, γιὰ κεῖνο τὸ ἀνθρωπάκι.

Κάθησα λίγο παράμερα καὶ παρακολουθοῦσα τὴν σκηνὴ ποὺ εἶχε τ' αὐτὰ σκηνικὰ κι' ἄλλαζε συνεχῶς ἠθοποιούς. Τώρα περνάει μιὰ γριά, τα βήματά της τρεμουλιάσαν κι' ἀπτοήθη ἰσορροποῦν τὸ κουρασμένο της κορμί.

Μόλις φθάνει κοντά ρίχνει μιὰ ματιὰ στὸ γέρο, χώνει βιαια, τὸ χέρι της μὲς τὴν πολύπτυχη φοῦστα της, καὶ βγάζει κρατώντας στ' ἀκροδάχτυλα λίγες δεκάρες, ποὺ μόνες σὰν νὰ τὶς τραβοῦσε τὸ καπέλλο πέσανε μέσα του ἀφήνοντας τὸ συνηθισμένο μεταλλικὸ κρότο. Διασκέλισε τὸ μοναδικὸ σκαλοπάτι καὶ χάθηκε μέσα στὶς ψαλμωδίες τῆς ἐκκλησίας. Σὲ λίγο ἕνας νέος φάνηκε στὸν διάδρομο, βαδίζοντας ζωηρὰ καὶ σταθερά.

Ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν ζητιάνο, μιὰ ἄλλη σὲ μένα, στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀναποφάσιστος, ἔκανε μερικὰ βήματα μπερδεμένα, κι' ἔπειτα σὰν νὰ πῆρε μιὰ ἀπόφασι ἐπέρασε βιαστικὰ τὸν γέρο καὶ χάθηκε κι' αὐτὸς πίσω ἀπὸ τὰ σύννεφα τοῦ θυμιατοῦ.

Δὲν μεσολάβησε πολὺς χρόνος, καὶ νάσου στὴν αὐλὴ διαγράφηκε ἡ ἀεράτη σιλουέττα μιᾶς περίπου δεκαπεντάχρονης κοπέλλας. Τὰ βήματά της πεταχτιά, ζωηρά, λικνιστά, ἔκαναν τὸ κορμί της νὰ λυγίζη πολὺ προκλητικά. Τὰ ροῦχα της ἀκολουθοῦσαν τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας, καὶ πλαισίωναν τὸ εὔχυμο κορμί της, προσδίνοντας μιὰν ἐκχωριστὴ δμορφιά, ἐνισχύοντας συγχρόνως τὴν ὡραιότητα ποὺ τὴν χάρισε σπάταλα ἡ φύσις. Τὰ μάτια της στιλέφονταν ἐπικίνδυνα στὶς κόγχες, ξεφώνιζαν ὅλη τὴν περιοχὴ σὰν νὰ ἔψαχναν κάτι. Δὲν ἄργησε νὰ πλησιάσῃ τὸν γέρο. Τοῦ ρίχνει μιὰ περιφρονητική ματιὰ καὶ τὸν προσπερνᾶ, στηλώνοντας ἄθελα τα βλέμματά της ἐπάνω μου. Μόλις ἡ παρουσία μου συνειδητοποιήθηκε στὸ καύσιο της κεφαλάκι, σταμάτησε ἀπότομα, σὰν νὰ συνάντησε ἐμπόδιο, γυρίζει ὁρμητικὰ πίσω, πλησιάζει τὸ ζητιάνο ἀνοίγει τὸ λαμποκοποῦν πορτοφολάκι της, πέρνει ἀπὸ μέσα μερικὲς δραχμές, καὶ τὶς ρίχνει μία, μία συγχρόνως κοιτάζοντάς με. Ταυτόχρονα καταλαβαίνοντας τοὺς συλλογισμούς της, ἄφησα στὸ πρόσωπό μου νὰ πλανηθῇ ἕνα μυστηριῶδες, εἰρωνικὸ χαμόγελο. Ἐκείνη εὐχαριστημένη ἀπ' αὐτό, κι' ἑρμηνεύοντας τὴν εἰρωνεία σὰν ἐπιδοκιμασία προχώρησε μὲ ἱκανοποιημένο τὸν ἐγωϊσμό της καὶ κολακευμένη τὴν ματαιοδοξία της. Καὶ χάθηκε κι' αὐτὴ σὰν τοὺς ἄλλους.

Σηκώθηκα κι' ἐγὼ καὶ πλησίασα τὸν ζητιάνο, καὶ δίχως νὰ προφτάσω νὰ μιλήσω μοῦπε: σ' ἄρεσε βλέπω τὸ θέατρο τῆς ζωῆς, ἐξ' ἄλλου εἶναι καὶ τζάμπα, καὶ οἱ ἠθοποιοὶ παίζουν πολὺ φυσικὰ τὸν ρόλο τους. Ὄχι γέρο, δὲν ἔβλεπα τὸ θέατρο τῆς ζωῆς ἀλλὰ τὰ παρασκήνια τοῦ θεάτρου, ἐκεῖ ποὺ ἡ μπογιά, ἡ πούδρα, τὰ φτιασίδια, τὰ ὄμορφα φορέματα πέφτουν, γιὰ ν' ἀποταλύψουν τὰ ξεφτισμένα καὶ ζαρωμένα πρόσωπα. Αὐτὰ νεαρέ μου εἶναι πολὺ βαθειά. Πάντως ἐκεῖνο ποὺ μὲ ἐνδιαφέρει ἐμένα εἶναι οἱ λίγες δραχμὲς ποὺ μοῦ χαρίζουν κάθε μέρα τὸ ψωμί μου. Κι' εὐχαριστῶ τὸν θεό γιατί ἔδωσε στοὺς ἀνθρώπους πολλὲς ἀδυναμίες, ποὺ τοὺς κάνουν νὰ νοιώθουν ἔνοχο τὸν ἑαυτό τους ἀπέναντι τῶν συνανθρώπων των. Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ἀκόμη ἐμένα ἂν τὰ κίνητρα εἶναι ἡ περηφάνεια, ἡ ματαιοδοξία, ἡ ντροπή, ἡ ἐπίδειξις, ἢ ἡ πραγματικὴ εὐσπλαχνία, ἡ καλωσύνη, μ' ἐνδιαφέρει μονάχα ἡ ἐξοικονόμησις τῶν χρημάτων ποὺ μὲ κρατοῦν στὴν ζωή. Ἐξ' ἄλλου εἶναι μάταιο καὶ ἀνυπόφορο ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τέτοιες λεπτομέρειες τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ πεῖνα δερίζει τὰ σωθικά μου. Εἶναι προτιμότερο νὰ βρίσκω λέξεις λυπητερὲς γιὰ νὰ ἀνοίγουν τὰ βαλάντια, παρὰ νὰ προσπαθῶ νὰ ψυχολογήσω τοὺς πελάτες μου. Εἶσαι ἀκόμη μικρὸς νεαρέ μου γι' αὐτὸ καταγίεσαι μὲ τ' ἀπιάστα, καὶ τ' ἄχαρτα συμπεράσματα. Στάσου τώρα νὰ μετρήσω τὸ ταμεῖο μου...

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ]οσεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Ποντιακὰ Ἀνέκδοτα

Τ' ΟΡΜΙΝ

Ἐσὺ πεγάδ, μικρὸν ὁρμίν, ἀπόθεν κατεβαίνεις; γιατί ἀέτς βιάζεσε, στερεμονὴν κὶ παίρνεις ἀσὰ παρχαροκέφαλα περνῶ καὶ κατιβαίνω, καὶ ντὸ διψᾶ ἀπάν ἡ γῆς, δροσίζω καὶ διαβαίνω. Δροσίσκουντανε τὰ δεντρά, καὶ ὅλια τὰ χορτάρια, νὰ δυναμῶνε, νὰ φυτρὸν, νὰ δίγν νέα βλαστάρια. Περάνε καὶ δροσίσκονταν τ' ἀγρίμια ἀσ'ὁρμόνια καὶ καὶ τ' ἥμερα πὰ πὶν χερτάζν, καὶ βόσκουν σὰ τσιουμιάνια, Κορίτσια ἔρχουν σὰ νερά, σὰ κρύα ποὺ κυλίζω καὶ δίγνε-με τὰ χείλια τουν, ἀτὰ γιὰ νὰ δροσίζω.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ

Ἂν πάει καλὰ ἡ δουλειάς,
ὅλ ἐφτάγνε σε φιλίας
κι ἅμα θὰ ροὺζ ἡ δουλειάς
ὅλ λέγνε σε διαρμείσ-.

Τὸ βουνὸν ἐσυνεφώθεν.
Καὶ ὀκνέας συναχώθεν'

Ὅπου ἀσπίτ ἐν ὀκνία
Ἐκεῖ ἐν καὶ ἐφτωχία.

Ὅποιος πολλὰ μιλᾶ
Λέει καὶ ψέματα πολλά.

Ἴντσαν θὲλ ἀσὴν δουλείαν,
φυλάτ ἄδειον κοιλίαν.

Ποὺ τσαμὸν καὶ πορπατεῖ,
κάπ θὰ ροὺζ ξάϊ κὶ κρατεῖ.

Κρύον νὰ μὴ τρώει κανένας
Σὴν θέρμιαν θὰ φτάει καένας.

Τὸ μυστικὸν π' ἐρωτά σε,
ἀπ' ἐκεῖνον θὰ φοβάσε.

Ἐκεῖνον ποὺ δείην φιλίαν,
φοίνετε τὴν δυσιυχίαν.

Ἐκεῖνος ποὺ ἀγαπᾶ-σε,
σὴν ἀνάγκην βοηθᾶ σε,

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

Γεωργοί,
Δενδροκαλλιεργηταί
Διαθέτω δενδρύλλια ἀπωροφόρα τῶν καλλιτέρων ποικιλιῶν.
Αἱ ποικιλίαι τῶν δενδρυλλίων μου ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας ποὺ ἐπικρατοῦν στὸν τόπον μας ὄχι ἀλλοῦ.
Εἰς ποσὰ ..τα ἀποδίδ' ντὰ περισσότερα φρο[illegible]α ἐμπορικῶς, δηλ. ποιοτικῶς εἶναι ἀσυναγώνιστα.
Διὰ κάθε παραγγελίαν σας παρακαλεῖσθε ὅπως δι ἐλθητε ἐκ τοῦ κατ[illegible] μου
Προσεχῶς νέαι ἀφίξεις φυτοφαρμάκων τῶν καλλιτέρων, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων
ΝΙΚ. ΚΑΠΡΑΡΑΣ
ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑ
Κεντρικὴ 207 ΒΕΡΟΙΑ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ο ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΕΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Εἶναι ἡμέρα τῶν Φώτων, πολὺ πρωῒ καὶ τὰ φῶτα τῆς Βεροίας εἶναι ἀκόμη ἀναμμένα. Ἕνα πούλμαν περιμένει στὴν πλατεία Ἁγίου Ἀντωνίου γιὰ νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀλλὰ οἱ ἐκδρομεῖς δὲν πολυβιάζονται ν' ἐγκαταλείψουν τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν ζεστασιὰ τοῦ κρεββατιοῦ. Σιγὰ — σιγά, ἀγουροξυπνημένοι ἐξωπλισμένοι σὰν ἀστακοί, σωστὰ κρομμυδάκια ἀπὸ τὰ πολλὰ ροῦχα ἐμφανίζονται σάν... πρώτη δόση.

***

Ἤδη ἀποκτήσαμε μία νέα γνωριμία, ποὺ στὶς 6,30 τὸ πρωῒ μᾶς δημιουργεῖ τὴν πρώτη... δόση εὐθυμίας. Εἶναι ἕνας λίγο μεθυσμένος, ἀλλὰ πολὺ θυμόσοφος. Μᾶς καλημερίζει καὶ ἀρχίζει: «ὁ καλὸς ποιμήν, ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ προβάτων ἀμύνεται, Ὁ κακὸς ποιμήν, τὸν λύκον βλέποντα ἐρχόμενον εἰς φυγὴν τρέπεται κτλ.» Μᾶς δηλώνει ἀκόμη κατηγορηματικά, πὼς δὲν εἶναι περιπατητικὸς φιλόσοφος οὔτε κρασοπατέρας καὶ πὼς ἐξῆλθε τοῦ κρυψῶνος του, γιὰ νὰ ἀνάψη ἕνα κερί.

Τὸ πρόσωπό του εἶναι κόκκινο, ἡ μύτη του σὰν πατζάρι Αὐτὸς ἰσχυρίζεται πὼς ὀφείλεται στὸ κρῦο, ἐμεῖς στὸ κρασὶ καὶ ἡ ἀλήθεια, ὅτι βοήθησαν καὶ τὰ δύο.

***

Χρειάσθηκε τὸ Διοικητ. Συμβούλιον νὰ κινηθῇ, λίγο παρὰ πάνω ἀπ' ὅ,τι ἔπρεπε γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς πρωϊνῆς του γυμναστικῆς. Ἔτσι ἐξασφαλίσαμε τὴν συμμετοχὴν ἐκείνων, ποὺ νόμισαν πὼς θ' ἀναβληθῇ ἡ ἐκδρομή, λόγῳ τοῦ καιροῦ, ἐνῶ τὸ πρόσωπόν μας εἶχε πάρει ἔγχρωμη ὄψη.

***

Ξεκινήσαμε, λοιπόν, ἀφήνοντας πίσω μας κάτι ποὺ δὲν θέλαμε νὰ ξανασκεφθοῦμε. Ἴσως γιατὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ ἄγνωστον εἶναι πειὸ δυνατὴ ἀπὸ τὴν συνήθεια, τὴν ἀνίαν, ποὺ προκαλεῖ τὸ γνωστό.

Ἔξω τὸ χιόνι ἁπλωσε ὁλόλευκο χαλί, ποὺ μόνο κάτι ἀγέρωχα' δέντρα κατώρθωσαν νὰ τὸ περιφρονήσουν.

Στὸ πούλμαν ἡ εὐθυμία ἀρχίζει, ἀπολαμβάνουμε μουσικὴ... δωματίου, μακρυὰ ἀπὸ τὸ δωμάτιό μας !!!

Κάποιος τεντώνεται σὰν λάστιχο.. καλτσοδέτας, νομίζοντας, πὼς βρίσκεται στὸ κρεββάτι του. Αὐταπάτη θὰ πῆτε ἡ ὑπνοβασία. Κρεββατοφιλία θὰ συμπληρώσουμε.

***

Ἀρχίζουν ἀμέσως οἱ πρῶτες ἐκτελέσεις διαφόρων μουσικῶν κομματιῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων συνθετῶν. Ἐκτελεσταὶ (δηλ. δολοφόνοι ἀκούσιοι) ὅλοι μας, μὲ ἀρχηγὸν γνωστό... καναρίνι. Ὡραῖο πρᾶγμα τὸ πούλμαν, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ μικρόφωνο τί χρειάζεται; Γιὰ νὰ καταδικάζονται εἰς τὸν ἀπὸ μικροφώνου θάνατον οἱ μουσικοσυνθέτες μας ;;

***

Ὅλα πηγαίνουν καλά, μέχρις ὅτου νὰ μᾶς.. θερίση τό...Δρέπανο. Ἕνα αὐτοκίνητο, που ἔχει παραπέσει στὸ χωριὸ Δρέπανο ἀναγκάζει τ' ἄλλα τ' αὐτοκίνητα σὲ ἀκινησία ἑ ὥρες !!! Βλέπετ αι πὼς ὑπάρχουν καὶ αὐτοκίνητα Τέντυ—Μπούς !!!

Ἀξίζει νὰ σημειώσουμε δύο ὡραῖες σκηνές. Συνάδελφος στὸ ταξίδι καὶ στὴν καθυστέρησι παρατηρεῖ, πὼς εὐτυχῶς ποὺ καθυστερήσαμε στὴν Βέροια καὶ ἔτσι γλυτώσαμε δύο ὥρες ἀκινησίας!!

Τὸ σπρώξιμο αὐτοκινήτων γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ δρόμος, φαίνεται, πὼς εἶναι χειρότερο ἀπὸ τὸ σπρώξιμο, ποὺ γίνεται στὶς ἀφετηρίες συγκοινωνιῶν τῶν μεγάλων πόλεων.

Ἐπὶ τέλους ἀνοίγεται ὁ δρόμος, κλείει ἡ αὐλαία τῆς ἀνυπομονησίας μας καὶ ἀρχίζει ὁ ἀγῶνας πειὸ αὐτοκίνητο θὰ περάσῃ πρῶτο Πόσο μοιάζουν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ αὐτοκίνητα !!! Καὶ μιὰ περίεργη στιχομυθία. Ἕνα ταξὶ εἶναι φορτωμένο μὲ ἕνα φέρετρο νεκροῦ, ἐνῶ ἕνα ἄλλο φιλοξενεῖ μίαν ἄρρωστο.

—Ρέ (!!) συνάδελφε ἄφησε νὰ περάσω γιατὶ βιάζομαι νὰ πάω τὸν νεκρὸ στὸ σπίτι του !!!

—Εἶσαι στὰ καλά σου; Αὐτὸς πέθανε ἡσύχασε, ἄφησε νὰ φύγω πρῶτος νὰ γλυτώσω ἕνα ζωντανόν (!!!) Ὡραῖο θέμα γιά... τοὺς κοινωνιολόγους.

***

Ἂς σημειωθῇ πὼς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀκινησίας μας ἐστιχουργήθησαν πολλὰ σατιρικὰ τετράστιχα, ἐσημειώθησαν λιποταξίες καὶ ἀκούσθηκαν πολλὰ τραγούδια καὶ ἀνέκδοτα. Δύο συνταξιδιῶτες, ἀνεδείχθηκαν μοιράζοντας τὰ πλούσια δέματά τους, κατάλληλοι γιὰ τὰ ὑπουργεῖα. Ἐμπορίου καὶ Ἐφοδιασμοῦ!!!

***

Φθάσαμε στὴν Καστοριά, λίγο πολὺ ἀργοπορημένοι. Τὸ Καρναβάλι στὶς βόλτες του. Ἡ Ἀστυνομία μᾶς τακτοποιεῖ,γιὰ στέγη, πολὺ γλήγορα καὶ οἱ πειὸ θερμόαιμοι παίρνουν τὰ πρῶτο μπάνιο τους στὸν ξηρῶτα, ποὺ χαρίζουν οἱ χορευτικὲς κινήσεις καὶ νὰ πηδήματα. Σὲ λίγο συγκεντρωνόμαστε στὸ Κέντρο ὁ «Ναούσιας» καὶ τὸ γλέντι συνεχίζεται μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς ἑπομένης. Σημειώνεται ἕνα κροῦσμα...περισυλλογῆς καὶ βαθείας σκέψεως, καὶ ἕνα ἄλλο ποὺ μᾶς ἐνθυμίζει τὸ Τιμολόγιο τῶν Λαχανικῶν σ' ἐποχή, ποὺ πέρασε. Καὶ μία προσχώρησι. Περισσότερες λεπτομέρειες μπορεῖ νὰ διαφωτίσουν τοὺς ἀναγνώστας, ἀλλὰ νὰ παραβιάσουν τό...ἐκδρομικὸ ἀπόρρητο.

***

Στὸ γλέντι γνωρίζουμε τὸ Διοικητικὸ συμβούλιο τοῦ Ἀξιωματικοῦ συλλόγου ὁ «Φοῖβος» ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Γεν. Γραμματέα τῶν ἐκδρομικῶν συλλόγων τῆς Ἑλλάδος, ἔπινε σὲ λίγο, ἐγείροντας πρόποση ὑπὲρ τοῦ Ὁμίλου μας καὶ τῆς Βεροίας. Στὸ Φεστιβὰλ θὰ εἶναι καὶ πάλι μαζί μας.

***

Τὸ πρωῒ χαρήκαμε τὴν γεῦσι μιᾶς ὡραίας μαγειρίτσας, ποὺ τὴν συνώδευσε πολύ, νεράκι. Γυρίσαμε τὴν πόλη, θαυμάζοντας τὴν ὡραία λίμνη, τὶς μεγάλες πλατεῖες, τοὺς καλοστρωμένους δρόμους, τὰ πάρκα καὶ τὰ πολλὰ ξενοδοχεῖα. Ἐπισκεφθήκαμε τὸ Τουριστικὸ ξενοδοχεῖο... ἀπ'ἔξω καὶ ἐξουσιοδοτήσαμε τὸν πρόεδρο νὰ πιῇ καφὲ ἀντιπροσωπεύοντας τὸν Ὅμιλο, κατὰ τὸ Καταστατικό, δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως. Ξαναχορέψαμε καὶ στὶς 2 τὸ μεσημέρι ξεκινήσαμε γιὰ τὴν ἐπιστροφή, ἀπὸ τὴν ἀντίθετη διεύθυνση Ἀμυνταίου—Ἐδέσσης κτλ. Στὸ δρόμο ἀπολαύσαμε πολλά... μουσικὰ πρωτινά, ποὺ διακόπτονταν ἀπό.. ρουχαλητικὰ βραδυνά!!!

Ὁ ὁδηγὸς ἀναδείχθηκε πολὺ καλὸς στὸ τιμόνι καὶ στήν... ἐκτέλεσιν τραγουδιῶν. Ἀρχίζουν οἱ εὐγένειες. Τὸ πρῶτο τραγοῦδι ἀκολούθησαν χειροκροτήματά μας—ἀπὸ εὐγένεια—ποὺ τὸν συγκίνησε, ὥστε ἀπὸ εὐγένεια, ἐπίσης, μᾶς ἀφιέρωσε καὶ δεύτερο τραγούδι! Νά, ποὺ βλάπτει καμιὰ φορὰ καὶ ἡ εὐγένεια.

***

Τελειώνοντας θὰ σημειώσω, πὼς σὲ δημοψήφισμα, ποὺ ἔγινε ἡ Βέροια πῆρε 25 ψήφους, σὰν πόλη γενικὰ καὶ ἡ Καστοριὰ μόνον 1 (μία). Ἴσως γιατὶ ἐδῶ εἶναι ἀφημένα τὰ ὀνειρά μας καὶ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα, ἴσως γιατὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ ἄγνωστα, παύει ὅταν γίνη αὐτὸ γνωστὸ καὶ τότε ξαναζητᾶμε τὸ πολὺ γνωστό!!

ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

Σ. «Φρουροῦ».—Ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 158 τεύχος τῆς «Φωνῆς τῶν συνεταιρισμῶν» τὸ κάτωθι ἄρθρο διότι νομίζομεν ὅτι ἀπηχεῖ γνώμας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἀγροτ. κόσμου:

Ἐγκύρως ὁ ἀγροτικὸς κόσμος διὰ τῶν Ὀργανώσεών του ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην καταρτισμοῦ γενικοῦ προγράμματος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἀγροτικὸν καὶ βιομηχανικὸν τομέα.

Διαφορετικὰ κατὰ καιροὺς καταρτισθέντα προγράμματα ἀπὸ Ἐπιτροπὰς Ἑλλήνων καὶ ξένων δὲν ἐνεφάνιζαν ὁλοκλήρωσιν καὶ τὸ σπουδ. ἦσαν δὲν εἶχον μεταξύ των σ[υ]νάφειαν καὶ συνέχειαν.

Ἡ διαρκὴς ἀλλαγὴ προγραμμάτων ἐγένετο αἰτία νὰ μὴν ἐφαρμοσθῇ οὐδὲν πρόγραμμα ἐν τῷ συνόλῳ ἀπολύτως μόνον, διάφορα ἔργα περιλαμβανόμενα εἰς τὰ προγράμματα κατὰ καιροὺς υἱοθετηθέντα ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἐξετελέσθησαν καὶ μάλιστα μὲ μεγάλην καθυστέρησιν.

Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι οὐδεμία Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἠθέλησεν τὴν συνεργασίαν οὔτε ἐπεδίωξε τὴν βοήθειαν τοῦ λαοῦ διὰ τῶν Ὀργανώσεών του, διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος καὶ τὸ σπουδαιότερον, μάλιστα οὐδεμία Κυβέρνησις ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ κατατήσῃ κτῆμα τοῦ λαοῦ τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του ὠφελήματα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειάν του, ἀκόμη δὲ καὶ θυσίας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος ὡς γίνεται εἰς ὅλας τὰς χώρας.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις νὰ ἀγνοεῖται ὁ λαός, δυστυχῶς συνεχίζεται ἀκόμη καὶ σήμερον. Αἱ Ἐπιτροπαὶ Προγραμματισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ἀπαρτιζόμεναι ἐξ ὑλοκλήρου ἀπὸ ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας, εἴτε ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἐπιχειροῦν νὰ καταστρώσουν προγράμματα ἐκ τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς οἰκονομίας, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, χωρὶς τὴν συμμετοχὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου λαοῦ καὶ τὸ σπουδαιότερον χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ ἔρευνα.

Διὰ τοῦτο καὶ σήμερον δικαιολογημένα τίθεται, ἐκ νέου τὸ ζήτημα τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ ὑποστηρίζεται ἡ μετάκλησις ἀκόμη καὶ εἰδικῶν διὰ νὰ καταρτίσουν τοῦτο.

Χωρὶς νὰ εἴμεθα ἀντίθετοι εἰς τὴν μετάκλησιν εἰδικῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος, διὰ νὰ προλήφθοῦν νέαι καθυστερήσεις, καὶ ἀπογοήτευσις, εἶναι ἀνάγκη αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ καταστῇ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς Ὀργανώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ συμφωνήσουν τὰ Πολιτικὰ Κόμματα τῆς χώρας εἰς ἓν Μνημόσυνον Προγράμματος, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συνέχεια καὶ ἡ μὴ ἐγκατάλειψις αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν Κυβερνήσεων.

Ἀπὸ τοῦτο ὁλοκληρούμενον πρόγραμμα εἶναι τὸ γενικὸν μέτρημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀκολουθήσῃ ὁ λαὸς τὴν ἡγεσίαν, κατὰ γράμμα ἀπὸ θὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ μικρότερον χρονικὸν διάστημα.

Διὰ τοῦτο ὁλοκληρούμενον πρόγραμμα εἶναι τὸ γενικὸν μέτρημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀκολουθήσῃ ὁ λαὸς τὴν ἡγεσίαν, κατὰ γράμμα ἀπὸ θὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ μικρότερον χρονικὸν διάστημα.

Ἀλλ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 146	Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ	ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

Είναι γεγονός, ὅτι ἡ ζωὴ γενικῶς παρουσιάζει ἐκπλήξεις. Συνεχῶς σημειώνονται μεταβολαὶ καταστάσεων καὶ ἀλλαγαὶ θέσεων. «Ἡ ἀναχύκλησις» τῶν πάντων εἶναι παλαιὸς καὶ ἀλάθητος κανών.

Βλέπομεν ἀνθρώπους νὰ ἐγκαταλείπουν ἰδεολογίας, διὰ τὰς ὁποίας ἀγωνίσθηκαν καὶ νὰ τρέπωνται πρὸς ἀντιθέτους κατευθύνσεις. Παρατηρεῖται μία ἀντικατάστασις τῆς πολιτικῆς.

Δὲν εἶναι πρόσφορον ν' ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τῆς αἰτίας καὶ τῆς ἀφορμῆς. Ἴσως ὁ ἄνθρωπος ἀλλάσσει νοοτροπίαν, λόγω τοῦ εὐμεταβλήτου ἢ ἀνησύχου χαρακτῆρος του ἢ ἀκόμη, πιθανόν, ἡ ἱκανότης ἀλλαγῆς καὶ προσαρμογῆς νὰ εἶναι σωτήριον, θεῖον δῶρον, διὰ τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἄλλως δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἐπιζήσῃ λόγω μεταβολῆς τοῦ φυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος.

* * *

Ὅ,τι συμβαίνει, ὅμως, εἰς τὰ ἄτομα δὲν πρέπει νὰ παρατηρῆται καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Κράτους, διότι ἐδῶ ὑπάρχουν ἄλλοι νόμοι, ἄλλαι ἀνάγκαι καὶ διαφορετικαὶ ἐπιδιώξεις.

Κατάπληξιν, δικαιολογημένην προκαλεῖ συνεπῶς, ἡ προσπάθεια, ποὺ καταβάλλεται διὰ τὴν νεκρανάστασιν τῆς ἀνυπάρκτου Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας. Ἐπιδιώκεται νὰ ἀναγεννηθῇ ἕνα βρέφος, ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον ἕνα Τέρας.

Μὲ τοὺς Τούρκους μᾶς χωρίζει ἡ ἱστορία. Μᾶς ἀπομακρύνουν τὰ μνήματα τῶν γυναικοπαίδων τοῦ 1821 καὶ τοῦ 1922. Μᾶς φοβίζει ὁ βανδαλισμός τους καὶ μᾶς ἀπαγοητεύουν οἱ βλέψεις τους. Μᾶς καταδιώκει ἡ θρησκεία τους.

Δὲν πρέπει νὰ καλλιεργοῦμε τὸ μῖσος, διότι ὅπως τὰ ἄτομα, ἔτσι καὶ τὰ Κράτη δὲν δύνανται νὰ ζήσουν ἀπομονωμένα. Αὐτό, ὅμως, δὲν σημαίνει, πὼς πρέπει νὰ προχωρήσωμε περισσότερο, νὰ στηρίξουμε εἰς τεχνητὰ θεμέλια, εἰς πλάνην, τὸ οἰκοδόμημα ποὺ εἰς τὴν πρόσοψη θὰ φέρῃ τὴ σαγηνευτικὴ λέξη «ἑλληνοτουρκικὴ φιλία», ἐνῶ εἰς τὰ διαμερίσματά του θὰ κατοικοῦν οἱ αἱμοβόροι «φίλοι» μας τῶν γεγονότων τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ Σμύρνην.

* * *

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι τὸ Κράτος, ποὺ θυσιάζεται περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι πρέπει καὶ ποὺ ἀπολαμβάνει ὀλιγώτερα ἀπ' ὅσα δικαιοῦται. Ἀντιθέτως ἡ Τουρκία ἀκολουθεῖ πολιτικήν, ποὺ ἐξυπηρετεῖ μόνον τὴν Τουρκίαν. Καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἄξια συγχωρητηρίων. Δὲν ἀρκεῖ, ὅμως, ὁ θαυμασμός μας διὰ τὴν πολιτικὴν τῶν ἐλιγμῶν τῆς Τουρκίας ἡ ὁποία κατορθώνει πάντοτε νὰ συνάπτῃ συμμαχίας εἰρήνης ἢ σύμφωνα (Βηγδάτης κτλ) πρὸ τοῦ πολέμου, ἐνῶ κατὰ τὴν διάρκεια αὐτοῦ μένει «οὐδετέρα»!

Ἡ ἐπιτυχία της προχωρεῖ ἀκόμη περισσότερο, διότι πάντοτε λαμβάνει τιμητικὴν θέσιν εἰς τὴν τράπεζαν τῶν νικητῶν, καίτοι δὲν πολεμᾷ!!!

* * *

Ὑπέγραψε τὸ Βαλκανικὸ Σύμφωνο, γιὰ νὰ τὸ ἐπισφραγίσῃ μὲ αἷμα ἀθώων Ἑλλήνων. Ἐπώλησε τὴν Κύπρον-φυσικὸ ἦτο, ἀφοῦ ἔχει προπωλήσει τὴν τιμή της- διὰ νὰ διεκδικῇ ἐν συνεχείᾳ δικαιώματα διχοτομήσεως καίτοι μειοψηφεῖ.

Μᾶς ἀπείλησε πόλεμον καὶ ἐκστρατείας. Μᾶς ἀνάγκασε νὰ προετοιμαζώμεθα διαπάνην ἐνδεχόμενον. Καὶ ἐμεῖς, ποὺ τὰ πάντα συγχωροῦμεν καὶ ἀγαπῶμεν, ἐλησμονήσαμεν τὴν παράδοσιν, τὸ συμφέρον μας, τὰ διδάγματα τῆς Ἱστορίας τοῦ σήμερα καὶ τοῦ νῦν ποὺ χθὲς καὶ ἐλπίζομε εἰς φιλίας λύκων καὶ ἀρνιῶν!!

Ἡ ἀνάγκη τῆς ζωῆς μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀνίγουμε καὶ χαλιναγωγοῦμε ἄγρια ἐνστικτα. Νὰ ὑποτάσσουμε τὴν ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ εἰς τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει νὰ μὴ ἀσεβοῦμε πρὸς τὴν Ἱστορίαν μας καὶ τὴν ἀλήθειαν, ποὺ διδάσκει, πὼς δὲν ὑπάρχει Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία, ἀλλὰ μόνον ἀνοχή. Ἴσως πρέπει νὰ εἴμεθα πειὸ ἐπιφυλακτικοί, διότι δὲν γνωρίζουμε, τί μᾶς ἑτοιμάζουν οἱ «φίλοι» μας Τοῦρκοι. Συνεπῶς ὡς μοναδικὸν γνώμονα τῶν πράξεών μας πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸ συμφέρον της Ἑλλάδος καὶ μόνον καὶ ὄχι τὴν μὴ ὑπάρχουσαν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν!

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΒΕΡΟΙΕΩΣ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν παλαιμάχου προοδευτικοῦ συμπολίτου μας τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε εἰς τὴν ἵδρυσιν προοδευτικῶν συλλόγων διὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν τῆς πόλεώς μας.

Φίλε κ. Διευθυντά

Ἐνθουσιώδης τὰ παλαιότερα χρόνια γιὰ κάθε τι ποὺ ἀφοροῦσε τὴν πρόοδο καὶ προκοπὴ τῆς πόλεώς μας, μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ ἱκανοποίησι παρακολουθῶ ἔστω καὶ μακρόθεν, τὴν τελευταίαν κίνησιν τῶν νέων τῆς γενετείρας μας.

Εἰς τὸν «Φρουρὸν» τῆς 29ης Δεκεμβρίου, ἐδιάβασα τὰ τῆς συνεστιάσεως τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου καὶ τὴν πρόποσι τοῦ κ. Δημητρακάκη, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄξιος ἐπαίνου ὑπομνήσας εἰς τοὺς ἐνθουσιώδεις νέους μας ὅτι, ὅταν ἡ Βέροια ἀριθμοῦσε μόλις 5.500 Ἕλληνας κατοίκους εἶχε ἀναπτύξη μία προοδευτικὴ ζωτικότητα, ποὺ διαν τὴν ἀκούσουν εἰς τὰς λεπτομερείας της πρέπει οἱ σημερινοὶ νὰ ἀποκαλύπτενται.

Καὶ τότε δὲν ὑπῆρχον παρὰ ἐλάχιστοι ἐπιστήμονες καὶ διανοούμενοι· ὑπῆρχε ὅμως ζωὴ καὶ ψυχή!...

Συμπληρώνων ὅσα ὁ κ. Δημητρακάκης παρέλειψε λόγω παρελεύσεως τόσων ἐτῶν σημειώνω ὅτι ὁ Σύλλογος Ἑλικῶν δὲν εἶχε σχέσιν μὲ τὸν ἱδρυθέντα τὸ κατὰ τὸ 1914 Μουσικογυμναστικὸν Σύλλογον «Μέγαν Ἀλέξανδρον» ὁ ὁποῖος ἀρχικῶς εἶχε στεγασθῇ εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς οἰκίας ὅπου κατώκησε ἴσως δὲ καὶ σήμερον κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια Γρηγορίου Χατζημάμογλου καὶ μετέπειτα εἰς τὰ ἄνωθεν τοῦ καταστήματος Ἐμμ. Ζαρούκα, γραφεῖα.

Οἱ ἱδρυταὶ τοῦ Συλλόγου ζῶντες καὶ ἀποδημήσαντες, Θρασ. Σμυρλῆς, Ἀντὼν Βλαχογιάννης, Νικόλαος Τσίτρος, Κων. Μπουζιώτας, Ἰωάν. Παπαδάκης Ἐμμ. Κούρτης, Ἀθαν. Τζιαμπούρας, Ἐμμ. Σακελλαρίδης, Ἀντ. Κατινᾶς, ἅπαντες σχεδὸν συμμαθηταί, ἀνέπτυξαν μιὰν ἀφάνταστα προοδευτικὴ δραστηριότητα ὑπὸ τὴν συνεχῆ προεδρίαν μέχρι τοῦ 1923 τοῦ μετέπειτα Βουλευτοῦ καὶ Ὑπουργοῦ κ. Παπαδάκη καὶ Γεν. Γραμματείαν τοῦ μακαρίτου Κων. Μπαζιώτα εἰσαγγελικοῦ Γραμματέως τὰ πρακτικὰ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν παροιμιώδη.

Κατὰ τὸ 1923 ὁ Σύλλογος διετέλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μακαρίτου Γραμμ. Πρωτοδικῶν Δόλογλου, ὅτε Γεν. Γραμματεὺς ἦτο ὁ κ. Γεώργιος Κανάκης.

Ὁ κ. Ἰωάν. Παπαδάκης, ἐκλεγεὶς βουλευτὴς ἀνεκηρύχθη εἰς ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰς ἀκαμάτους ἐνεργείας του ὀφείλεται τὸ Γυμναστήριόν μας ὅπου ἄλλοτε τὸ Τουρκικὸν νεκροταφεῖον (σεϊχλὲρ μεζερλεσή). Θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἐγένετο μνεία τῆς ἐξαιρετικῆς ἐνεργητικότητος τοῦ † Γεωργίου Μάντη, Γεωργίου Τζίκα, τοῦ τότε ἐπιθεωρητοῦ τοῦ δημοτικοῦ μας σχολείου μακαρίτου Β. Πατίτσα καὶ Ἰ. Καζαμπάκα οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὴν πρώτην ἐπιτροπὴν τοῦ Γυμναστηρίου εἰς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἐπιστασίαν τῶν ὁποίων ὀφείλονται καὶ τὰ ἔργον τῆς πρώτης ἰσοπεδώσεως καὶ ἡ ἐξαγορὰ τῶν περιξ ἰδιοκτησιῶν διὰ νὰ λάβῃ τὸ Γυμναστήριον τὴν σημερινήν του ἔκτασιν.

—Ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος εἶχε ἱδρυθῇ ὡς καλῶς ἐνθυμοῦμαι καὶ κατὰ τὴν κατοχήν, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἰωάν. Παπαδάκη τοῦ μακαρίτου Κυριάκου Γρηγοριάδη, τοῦ Ἀντ. Σαρρηκωστῆ καὶ ἄλλων, μὲ ἐντευκτήρια τὴν αἴθουσαν τοῦ Καφενείου Ἑλλάς.

Περιωρισμένου ὅμως βίου, διότι ἐθεωρήθη ὕποπτος ὀργάνωσις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς κατοχῆς. Ὅπως ἀνέφερε λοιπὸν ὁ κ. Δημητρακάκης ὁ παλαιότερος εἶχε συστήσῃ καὶ ἀξιόλογον λέσχην.

Ἀλλὰ τότε ἐπεστρατεύοντο ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ δυνάμενοι καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐργασθοῦν. Ἂς προχωρήσουν οἱ νέοι μας ἐκάνω στὰ πρότυπα τοῦ παρελθόντος ὑπάρχει σήμερον ἄφθονον καὶ θαυμάσιον ὑλικὸν ἀπὸ τὰς 27 ὁσο Ἕλληνας κατοίκους καὶ τὸ ἄνω τῶν 1ος ἐπιστήμονας παὐάριθμεῖ ἡ Βέροια

Ἂς φύγουμε λιγάκι ἀπὸ τὴν ὑλιστικὴν νοοτροπίαν καὶ ἂς ἐργασθοῦμε γιὰ τὴν ὡραία Βέροια. Εἶναι ντροπή μας νὰ ὑστεροῦμε τόσο ἄλλων πόλεων.

Θεῖον Κήρυγμα

ΟΙ ΛΕΠΡΟΙ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἔτυχε νὰ δῆτε ποτὲ λεπρό; Δὲν πρόκειται νὰ δῆτε τοὺς λεπροὺς περιφερομένους στοὺς δρόμους τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν μας. Εἶναι περιωρισμένοι σὲ εἰδικοὺς χώρους γιατὶ ἡ ἀρρώστεια τους εἶναι πολὺ μεταδοτική. Μεταμορφώνει τὴν ὄψει τοῦ ἀνθρώπου, τρώγει τὰ ἄκρα του. Γι' αὐτὸ ἀπολλολλοῖε αροὶ δὲν ἔχουν αὐτιά, μύτη, δάκτυλα κ.ο.κ. Ἴσως νὰ μὴν ὑπάρχη πιὸ ἀξιοθρήνητη ἀρρώστεια ἀπ' αὐτήν. Μιὰ καὶ τὴν πάρῃς εἶσαι καταδικασμένος σὲ ζωὴ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο καὶ τὶς χαρὲς του.

Καὶ στὴν πατρίδα μας ὑπάρχουν λεπροί, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων βρίσκονται στὰ Νοσοκομεῖο Λοιμωδῶν Νόσων τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Ἐὐρίσκονται βέβαια ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κράτους. Εἶναι ὅμως τραγικὸν γιὰ μιὰ μάνα, γιὰ ἕνα πατέρα νὰ μὴν μπορεῖ νὰ χαϊδέψῃ τὸ παιδί του, νὰ τὸ ἀγκαλιάσῃ νὰ τὸ φιλήσῃ, καὶ νὰ φαντάσῃ γι' αὐτά.

Ἡ ἐπαφὴ μπορεῖ νὰ εἶναι ἐπιζήμια γιὰ τὸ παιδί ποὺ ὅν καὶ γεννημένο ἀπὸ γονεῖς λεπροὺς μπορεῖ τὸ ἴδιο νὰ εἶναι ὑγιές. Ἔτσι δυὸ - τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομάδα οἱ λεπροὶ γονεῖς ἀπὸ τὰ κάγκελα μποροῦν γιὰ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας ν' ἀντικρύσουν τὰ παιδιά τους καὶ νὰ τοὺς ποῦν πόσο τὰ ἀγαποῦν. Ἐὰν κατὲ σας δὲν ἔχετε νάμει κάτι ποὺ θὰ σκάρτιζε λίγη χαρὰ στὰ παιδιά, αὐτὰ τῶν λεπρῶν καὶ στοὺς λεπροὺς, σᾶς συμβουλεύω νὰ τὸ κάμετε κι' ἔτσι θὰ πολλαπλασιάσετε τὶς χαρὲς τῆς δικῆς σας ζωῆς.

Ἡ λέπρα ὅν καὶ εἶναι ἡ ἀρχαιότερη γνωστὴ ἀρρώστεια, ὅμως ἔξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μυστήρια τὰ πιὸ μεγαλύτερα καὶ προβλήματα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ὅπως κάποτε μοῦ εἶπε ὁ Καθηγητὴς τῆς Δερματολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ μας Πανεπιστημίου «Ἡ λέπρα εἶναι βιβλικὴ ἀρρώστεια καὶ μόνον ὁ Θεὸς διὰ θαύματος μπορεῖ νὰ τὴν θεραπεύσῃ ριζικά.

Ἡ ἐπιστήμη μπορεῖ νὰ τὴν ἀνακαινίσῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὴν θεραπεύσῃ ριζικά. Ὁ Χριστὸς ἦταν Θεὸς καὶ σὰν Θεὸς ποὺ ἦταν μπόρεσε νὰ θεραπεύσῃ τὴν λέπρα. Μιὰ μέρα ἐνῶ ἔμπαινε μέσα σὲ μιὰ πόλι, τὸν συνήντησαν δέκα λεπροί. Φαίνεται διτὶ ἐκινοῦντο ἐλεύθερα καὶ ὅμως περιωρισμένα. Δὲν ἔμιγαν μὲ τοὺς ἄλλους οὔτε ἄγγιζαν κανένα. Δέκα ὁμοιοπαθεῖς ἦσαν μοιρασμένοι γιὰ νὰ κάμουν συντροφιὰ ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου. Ὁ δυστυχισμένος, δυστυχισμένους βρίσκει γιὰ νὰ συμπαρηγορηθῇ. Μὴν νομίσετε ὅτι οἱ πλούσιοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ συντροφιάζουν ἢ βοηθοῦν τοὺς πτωχούς. Ὁ ἄρρωστος μὲ τὸν συνάρρωστο στὸ πλευρό του, ὁ λεπρὸς μὲ τοὺς ἄλλους λεπρούς. Οἱ ἑπτὰ ἀπὸ ἅπτους λεπροὶ αὐτοὶ ἦσαν Ἑβραῖοι καὶ ὁ ἕνας ἦταν Σαμαρείτης, δὲν καλὸ βλέπαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Εἶχαν μεγάλες διαφορὲς καὶ βαθειὰ ριζωμένα μίση μεταξύ τους. Καὶ ὅμως συντροφεύουν μεταξύ τους. Ἀπὸ μακρυὰ ἐβλέπανε τὴ μορφὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν ἀσφαλῶς ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὸν ἔβλεπαν καὶ ὅμως κατάλαβαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς ἐξαιρετικῆς προσωπικότητος. Δὲν τὸν ἄφηναν νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ τοὺς θεραπεύσῃ. Ἴσως νὰ εἶχαν ἀκούσει ὅτι εἶχε τὴν δύναμιν νὰ καθαρίζῃ τοὺς λεπρούς γιατὶ ἦταν περισσότερο ἀπὸ ἄνθρωπος καὶ μπορεῖ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ. Ἐζήτησαν, λοιπὸν τὴν φωνή τους γιὰ νὰ τοῦ ζητήσουν μιὰ χάρι. Ἐλεημοσύνη τοῦ ζήτησαν. Δὲν ξέρομεν βέβαια, ἂν τὸ ἔλεος ποὺ ζητήθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο ἦταν ἔλεος ὑλικὸ ἢ πνευματικό. Ὅλοι ξεύρομεν τὴν συνήθεια τῆς ζητιάνιας ποὺ ἔχουν πολλοὶ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι. Κάθονται στοὺς δρόμους, ἔξω ἀπὸ ναούς, στὶς πόρτες τῶν πόλεων καὶ μὲ ἀνοιχτὰ χέρι ζητοῦν ἔλεος. Ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν Χριστὸ δὲν τοὺς εἶπε ὅτι τοὺς ἐθεράπευσε, τοὺς νὰ πάνε νὰ δείξουν τοὺς ἑαυτούς των στοὺς ἱερεῖς. Οἱ Ἱερεῖς ἦσαν, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐβεβαίωναν τὴν θεραπεία τους. Ὥστε ἡ προστασία τοῦ Χριστοῦ ἀνανοοῦσε ὅτι εἶχαν ἤδη θεραπευθῆ. Γιὰ νὰ πάνε, λοιπὸν οἱ λεπροὶ μὲ τόση προθυμία στοὺς Ἱερεῖς θὰ πῆ πὼς πίστεψαν ὅτι ἦσαν θεραπευμένοι. Ἀλαθάνθηκαν ἀσφαλῶς τὴν βαθμαιουργικὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω τους καὶ ἤξευραν ὅτι ἄξιζε τὸν κόπο νὰ πᾶνε νὰ δοῦν τοὺς Ἱερεῖς.

Φίλε ἀναγνῶστα, καὶ σὺ πρέπει νὰ φωνάξῃς πρὸς τὸν Χριστὸ νὰ σ' ἐλεήσῃ. Μὴ νομίσῃς πρὸς στιγμὴν ὅτι δὲν εἶσαι ἁμαρτωλός. διότι ὁ Λόγος τοῦ μᾶς λέγει ὅτι «πάντες ἡμάρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ». Τὸ βαθμὸ ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ στὴ δική σου ζωὴ γιὰ νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὴν λέπρα τῆς ἁμαρτίας δὲν εἶναι μικρότερον τοῦ βαθμοῦ ποὺ ἔκαμε ὁ Χριστὸς θεραπεύοντας τοὺς δέκα λεπρούς. Εἶναι τὸ βάθμα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας. Κι' ὅταν γίνῃ, νὰ ξεχάσῃς νὰ πῆς «εὐχαριστῶ» ὅπως οἱ ἐννέα ἀπὸ τοὺς δέκα. Καὶ νὰ τὸ λὲς κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς σου.

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΜΑΛΛΙΩΜΑΤΑ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Νομίζω μὲν, πὼς χάριν τῆς ἀληθείας, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ σημειώσουμε τὶς κάτωθι παρατηρήσεις μας, σχετικὰ μὲ μιὰ ἐπιστολὴ φιλάθλων Νάουσης, ποὺ δημοσιεύσαμε στὰ προηγούμενό φύλλο.

Αἱ στῆλαι τοῦ «Φρουροῦ Ἡμαθίας» πάντοτε φιλοξενοῦν ἀνταποκρίσεις καὶ ἐπιστολὲς ἀναγνωστῶν ἢ καὶ συνεργατῶν, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνῃ ὅτι ἡ ἐφημερίς μας συμφωνεῖ πάντοτε μὲ αὐτὲς τὶς γνώμες.

Προσδιορισμὸς τῆς ἐφημερίδος πιστεύομεν, ὅτι εἶναι νὰ δημοσιεύῃ τὶς αἰτιάσεις τῶν παραπονουμένων διὰ διάφορες αἰτίες, διότι ἔτσι δίδεται εὐκαιρία εἰς μὲν τοὺς ἁρμοδίους νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν καταγγελιῶν καὶ νὰ ἀπαντήσουν καταλλήλως, εἰς δὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους γεννᾶται ἡ ἐλπὶς ὅτι θὰ τύχουν μιᾶς δικαιοσύνης ἀπαντήσεως

Δὲν δημοσιεύσαμε, λοιπόν, τὴν ἐπιστολὴν τῶν Νιουσαίων φιλάθλων, διότι ἐπιθυμοῦσαμε νὰ θίξουμε τοὺς κ. κ. Βλαχόπουλο καὶ Κάκουρα, ἀλλὰ ἀντιθέτως, διότι ἀντιθέτως ἐνομίσαμεν ὅτι θὰ ἐδίδαμε τὴν εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀξιοτίμους συμπολίτας μας ν' ἀπαντήσουν εἰς τὰς κατηγορίας τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἐπιστολήν.

«Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ»

Ποντιακὰ ἀνέκδοτα

ΣΟ ΚΥΝΗΓΙ

Χειμώνας καιρὸς ἔτονε, ἀέρας ἐσυντάραζεν τὰ παταύλια, κρῦος χάρας ἀξσικές.

Πολλοὶ γειτονάδες ἐμαζεύταν ἀπὲς σὶ Γιαλαμὰ νὰ φτάγνε παρακάθ.

Τὰ νύχτας τρανὰ, καὶ τ'ὀσπὶτ θερμόν, ὁ πέσκον φουρούλ, φουρούλ πιάν, καὶ ἀτοὶν ἐκάτσαν γύρω γύρω, καὶ ἐνεμέναν -ὰτὰν νὰ λέγιατε ἕναν ἀαὰ πολλὰ ἰστερίσατ.

'Αρχινῶ εἶπεν " Ἕναν ἡμέραν ἐγὼ καὶ ὁ Ζερζελὲς ἐπήγαμε σὰ κυνήγι. 'Εγύρτσαμε λαγγὰ δια καὶ τουμπία, ἄμα ἀναποδια δὲν κ'ἔτυχαμε νὰ κρούγωμε.

'Εκεῖ ποὺ ἐγύριζαμε, εὑρέθαμε σ'ἕναν ἀμαλέαν, κατσπάροι νεν ἀσὸ χορτάρ, καὶ σὴν μέσε νεθε ἀπές, ἕναν πεγάδ ἐφουρλάεβεν τὰ κατακάθορα νεράθε ἀπὸ κάθεν κιάν.

'Εκεῖ ἑκάτσαμε καὶ ἐξσγαμε, ἔπιαμε καὶ νερόν.

'Αφοῦ ἐνεπάγαμε ἀρκετά, ἐ σχεβιάσαμε νὰ γυρίζωμε ἀπὶς σὰ σπίτιαμουν, κ'ἔπεκεῖ κάπως σὰ ναμούς ἐμοῦν κ'ἔνκαματο, νὰ πᾶμε μὲ ἄδεια χέρια, ἀπε φάσισαμε νὰ ξενυχτίζωμε, καὶ τὸ πρωὶ σύνυχτα τρόπος κὲν κάτ θὰ τυχαίνωμε.

Γιὰ μανὴν εὕραμε κατάλληλον μέρος, ἀπὰν ἀσὸ πεγάδ, πρὰς τὸ βουνὸν ἕναν κοῦφον ὁ ξέαν.

Τὰ βράδυ ἐσέβαμε σὰ κούφωμαν νὰ εἶμες ἀσφαλταμὲν ἀσὸν ἀέραν, καὶ ἐκομέθαμε, πάσον καιρὸν ὅμως κιξέρω, καὶ ἐγνεύσαμε ἀσὰ πεδοβολητὰ ἀνθρωπίων καὶ ἀλογούων.

Τὰ καιροῦς φοβερὰ ἔσανε, οἱ Τοῦρκ ἐσπαζαν τ' 'Αρμενάντας καὶ ἐκεῖν γιὰ νὰ γλυτῶνε ἀσὸ κανόν, πολλοὶ ἐφεῖσαν σὰ βουνά.

'Αὐτὸ ἡ κατάσταση ἐποίκεμας νὰ πέρωμε προφυλακτικὰ μέτρα, ἐσύνεψαμε σὰν τόπον ἐμοῦν καὶ κρυφὰ ἐπαρακολούθαισαμε τὰ πεδοβολητά.

'Αγλήγορα ἐγροίξαμε ντὰ ἔσανε. 'Αρκετοὶ Τοῦρκ ὁπλισμὲν ἐπάτεσαν κάποιον 'Αρμένικον χωρίαν, ἐφόρτωσαν τ' ἄλογα ἀσὰ πράγματα ντὸ ἔρπαξαν, καὶ περνῶντας εὗραν κατάλληλον μέρος νὰ ἀναπέγουν, ἐχάλασαν τὰ φορτία, ἔψσιαν ἕναν τρανὸν ἄψιμον, καὶ ἐκάτσαν γύρω γύρω, καὶ ἔτερναν τὰ κελεπούρια ντὰ ἔρπαξαν. 'Εμεῖς καθαρὰ ἐλεπαμετς ἀέτς ὅπως ἐκάθουσαν ἀντίκρυ σ'ἄψιμον. Ντὸ πράγματα θέλτς νὰ μὴν εἶχανε. Ροῦχα, κρεβάτια, στρώματα, ὡρολόγια, καὶ κιζέρωντά.

Τελευτσταξβγαλαν ἀσὰ τσου βύλια γυναικείων κομμένα κη φάλια καὶ χέρια, καὶ ἐρχίνεσαν νὰ ἐβγάλνε ἀσὰ δάχτυλα, τὰ δαχτυλίβια, καὶ ἂς ὠτία τὰ σκουλαρίκια, καὶ τὰ κιφάλια νὰ κρούγνατα ἀπ' ἕναν λαχτέαν, νὰ κυλίζνατά ἄμον μωρίων τὸ πια. 'Εμεῖς ἀέτς καὶ ἐρεθίστα με ἀς ἀοίκον τὴν πρᾶξιν ἀτοὺν ἀμα ντ'ἐπροροθμε νὰ ἐφτᾶμε, ἐχομε ἀπ' ἕναν κυνηγητικὸν ἀτλαν μὲ ὀλίγα φυσέκια ἐπαροθμε νὰ ἐβγαίνωμε ἀντίκρυ, σ'ἀτόσους καλὰ ὁπλισμένους κα κοῦργους: Ὄχι.

Γι'ὸ τ' ἐκεῖνα εὕρισαμε καλλίον νὰ συνέβωνε σὰν τόπαν ἐμοῦν. Ἅμα ντὸ νὰ λὲς τὸν ἀοίκον τὸν σύντροφον.

Θὰ βέχω εἶπεν ὁ Ζερζελές.

Νέπρε, πουστηρίζατον τσοῦρατο καὶ μὴ λαλεῖς.

Κ'ἐπορῶ λέει θὰ βέχω.

Γουρζουλὰν ἀπέσης λέγατον, νέπρε θὰ νοήζνε μας, θὰ σκοτώνε μας, καούρτατο καὶ μὴ λαλεῖς.

Ἅμα ριζαμ, ὁ Ζερζελὲς μὲ τὸ βέξιμον ντ'ἐπεῖκεν, οἱ κλέφτ κὲν, σὸ Ντσαρπεκὶρ πὰ ἔξσνατο

Οἱ τσετέδες ἅμα ἔξαν τὸ βέξιμον, ἐσάλεψαν σὰ ὅπλα τουν καὶ τρέχνε νὰ κυκλῶνε μας.

'Αδὰ θέλωσε εἶπα Γιαλαμά, καὶ ἔνερα τὸν ἀνέφορόν σὸ_πο δάρ καὶ τρέχω, καὶ τρέχω λέγωσας, καὶ ὅπις κι τερό, μόναν ἀ καούγω τὰ σφαίρας νὰ βουζκαριζνε ἀς ὠτίαμ κές, καὶ ἐνεμέ να πάτε θὰ βέρκουμε, καὶ ἀτόσον κιάλλο ἔβαλα τὰ δυνατάμ καὶ τρέχω.

"Ἕναν ὠιὰ ἔξα, ἐδάρθα εἶπεν ὁ Ζερζελές, καὶ ἔρθεμε ἐροῦξεν ἅμα ἐγὼ ὁπὶς κι τερῶ, ὅλαν ἔμπρ τρέχω, ἅμα ἀτώρα ὅλια τὰ τσυφέκια ἐγύρτσαν σ'ἐμὲν ἀπάν. Ἅμαν χαλάζια ἐπέρανναν ἀπ' ἀλόγυραμ τὰ μολύβια. 'Εγὼ ἐνεγκάσια, ἐπεστάθα, ἐ κόπαν τὰ γόνατα, ἡ γλῶσσαμ ἐροῦξεν ἔξ, ἄλλο κ' ἐβάσταξα, θὰ ρούζω εἶπα, καὶ ἀαὰν φόβομ ἐγνέφσα.

'Εγροΐξα ντὰ ἔτον ὄρομεν, καὶ ἐχάρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πλεκτομηχανὴ Τύπου «Δισμαντι» Νο 8 σὲ καλὴ κατάσταση Τιμὴ εὐκαιρίας Πληροφορίαι Καφενεῖον Πλάτανος Τηλ. 5-20

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

=Ἐπιμέλεια: Α. ΟΡΕΙΝΟΥ=

ΚΩΣΤΑ ΣΟΥΚΑ

«Τὸ παινικὸ Μητρῶο μιᾶς ἐποχῆς»

«Δεμένοι εἴμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, μαῦροι καὶ ἄσπροι, μὲ κοινοὺς σοσπούς, σὰν ταὺς ναυαγούς. Μαῦροι κι ἄσπροι μέσα στὴ ζωή, ἀδέρφια στὸν κίνδυνο καὶ στὸν πόνο. Μέσα στὴ φορτούνα, ποὺ βράζει, στὴν μιὰν ἄκρη τῆς σπασμένης καρένας ὁ ἕνας, στὴν ἄλλη ὁ ἄλλος. Καὶ μᾶς πολιορκεῖ ὁ θάνατος. Καὶ ποιὸς ξέρει μήπως εἶναι ἕνα ἀπαίσιο ναυάγιο ὅλη ἡ ζωή;

—Ἀλλὰ μήπως τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι σχεδιασμένη ἡ ζωὴ μας; Καὶ μήπως στὴ σχεδιασμένη ζωὴ εἶναι καλύτερα τὰ ἀποτελέσματα;

—Ἡ βαρύτατη σημασία τοῦ ἠθικοῦ νόμου, εἶναι ὅτι περιέχει ὁλόκληρη τὴν ἐσωτερικὴ πάλη τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὴ φύση τοῦ ζώου ποὺ κι αὐτὸς ἀνήκει. Περιέχει ὁ νόμος, ὁ ἠθικὸς κατὲ τὸ δυνατό, τὴν ἐλευθερία τῆς ἐκλογῆς.

Χωρὶς τὸν ἠθικὸ νόμο ἡ ζωὴ ἀπομένει μιὰ παθητικὴ κατάσταση, κι ἡ ἐπανάσταση καταντάει στὸ δίκιο τοῦ ἰσχυρότερου. Καὶ τότε κάθε νικητὴς εἶναι καὶ δικαιωμένος;

—Ὅταν βγάλεις ἀπ' τὴν ἐπανάσταση τὸν ἠθικὸ κανόνα, καταντάει στὸ δίκιο τοῦ ἰσχυρότερου;

—Βρὲ παιδιά, γιατὶ μὲ διώχνετε; Κι ἂν ὑπάρχει Θεός τί μᾶς βλάφτει;

—Κι ὅλες οἱ μικρὲς ζωές, ποὺ σέρνονται στὴ γῆ καὶ πονοῦν καὶ πεθαίνουν. Καὶ ποῦ βρισκόταν λοιπόν, ὁ Θεός σ' αὐτὸν τὸν πόνο αἰώνων;

—Δὲν τὸ ξαίρεις, πῶς καλὸ καὶ κακὸ δὲν ὑπάρχει καθεαυτοῦ καὶ τὸ προσδιορίζει ὁ χαρακτήρας τοῦ ἀγώνα μας. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ Θεὸς κι οἱ σκοποὶ π'ἀποβλέπουμε τὸ καλό.

—Σὲ ποιὰν ἀγρύπνια, ποιὰ ὁλονυχτιὰ νὰ λείψανε; Τὰ βλέφαρά της βαρυφορτωμένα. Ποιὰν ἀμαρτία ξαγρυπνᾶνε νὰ ξαγοράσουν;

—Μιὰ στιγμὴ μόνα τὴ γνώρισε ὁ Λιμπέρης τὴν Τερέζα. Τὴν μάνη, ἔστω καὶ παντρεμμένη, γυναίκα, ποὺ εἶχε ἀγαπήσει. Καὶ τώρα, ποὺ ὁ ἄντρας της πέθανε κι αὐτὴ δὲν αἰσθάνονταν νὰ πνίγουν τὴν ἀγάπη της οἱ τύψαι, τώρα αὐτός, ὁ καλὸς ἀημοσιογράφος κι ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος πέθαινε καὶ μαζί του μιὰ ζεστὴ ἐλπίδα.

Ὕστερα, ποὺ βασίλεψε ὁ ἥλιος καὶ σιάθηκε στὰ παράθυρα τὸ φεγγάρι, ψήλωσε ὁ νοῦς του, τὸν πῆρε μαζί της ἡ δαημένια φουσκονεριά, ἡ μεγάλη κουβάρα, ποὺ ξετυλίγεται, ξετυλίγεται καὶ δὲν ἔχει τέλος.

Πέθανε τὴ νύχτα κι ἡ Τερέζα γυρίζοντας στὸ σπίτι της ἀρνήθηκε τὶς ὑπηρεσίες τῆς καμαριέρας της. Ἄνοιξε τὸ ἡμερολόγιό της καὶ πολλὴ ὥρα ἔσκυψε πάνω στὴν τελευταία γραμμένη σελίδα. Πῆγε στὸ παράθυρο καὶ κοίταξε τὸν οὐρανό. Τὸν εἶδε σκοτεινὸ στὸν ἄκρο τάλυτο νόμο του: Ὁ τροχὸς τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων ἁμείλιχτος.

Τὸ κουβάρι ξετυλίγεται κι ἀτέλειωτος εἶναι ὁ κύκλος: Ἀπειράριθμες ζωές, σὰν σπίθες γεννιοῦνται καὶ χάνονται, ἀναζητῶντας μιὰ καινούργια ἔκφραση, μορφή, ποὺ νὰ ξεπεράσει τὰ «καλῶς ἢ κακῶς κείμενα» φυλλογίζεται.

Κι ἡ κάθε ζωούλα, κι ἡ πιὸ μικρὴ φωσφορίζει στὴν ἀπέραντη νύχτα κι ἀναζητεῖ ἡ κάθε μιὰ στὸ διάστημα, μυριάδες χρόνια, τὴν χαμένη φίλη της, τὸν χαμένον ἀδερφό της.

Ἡ Τερέζα ξαναγύριζε στὸ γραφειάκι της καὶ ἔγραψε στὸ ἡμερολόγιό της τὶς τελευταῖες σκέψεις της, γιὰ τὸν Λιμπέρη:

"Ἦτανε ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἀγάπησα. Θὰ τοῦ εἶχα προσφέρει τὸν ἔρωτά μου, ἂν δὲν εἶχα σκοτώσει μέσα μου (ἂν δὲν μοῦχαν σκοτώσει μέσα μου) κάθε πίστι κι ἐλπίδα γιὰ τὴ ζωή)

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

'Αθάνατοι Στίχοι

Ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τοῦ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Ἀρχαῖο πνεῦμ' ἀθάνατον, ἀγνὲ πατέρα,
τοῦ ὡραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τ' ἀληθινοῦ,
κατέβα φανερώσου, κι' ἄστραψε ἐδῶ πέρα
Στὴ δόξα τῆς δικῆς σου γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ
Στὰ δρόμο καὶ στὸ πάλεμα καὶ στὰ λιθάρι
στῶν εὐγενῶν ἀγώνων λάμψε τὴν ὁρμή,
καὶ μὲ τ' ἀμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
καὶ σιδερένιο πλάσε κι' ἄξιο τὸ κορμί.
Κάμπαι βουνὰ καὶ πέλαγα φέγγουν μαζί σου.
Σὰν ἕνας λευκοπόρφυρος μέγας ναός,
καὶ τρέχει στὰ ναὸ ἐδῶ προσκυνητή σου,
ἀρχαῖο πνεῦμ' ἀθάνατο, κάθε λαός

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ὁ Ἄλφρεντ Νυγκόγια ἦταν ἕνας ἰθαγενὴς 70 χρόνων, ποὺ περιποιόταν τὰ φεῖδια στὸ Ζωολογικὸ Κῆπο τοῦ Ντάρμπαν (Νότιο Ἀφρική). Καμάρωνε δὲ ὅταν οἱ ἐπισκέπτες τὸν φωτογράφιζαν, μὲ τὰ ἑρπετὰ τυλιγμένα στὰ γαντοφορεμένα χέρια του. Τελευταίως ὅμως, ἀπὸ μιὰ ἀπροσεξία του, τὸν δάγκωσαν δυὸ φεῖδια συγχρόνως, ἀπ' τὰ πιὸ φαρμακερά. Μολονότι δὲ οἱ γιατροὶ τοῦ νοσοκομείου τοῦ ἔκαναν ἀμέσως ἐνέσεις εἰδικοῦ ἀρροῦ, δὲ μπόρεσαν νὰ τὸν σώσουν.

Τυχερώτερος ἀπ' αὐτὸν φάνηκε κάποιος Σὰμ Ὄλιβερ ἡλικίας 28 χρονῶν. Σὲ μιὰ γεωργικὴ ἔκθεσι, στὰ Πάαλ, ἔλαβε μέσα στὸ στόμα του τὸ κεφάλι μιᾶς κόμπρας. Ἦταν μιὰ ἐπίδειξι ποὺ τὴν ἔκανε συχνά, γιὰ νὰ κερδίζῃ τὰ ψωμί του. Αὐτὴ τὰ φορὰ ὅμως, τὸ φεῖδι τὸν δάγκωσε στὸ κάτω χεῖλι. Εὐτυχῶς, οἱ γιατροὶ τοῦ ἔσωσαν τὴ ζωή.

—Εἶναι δωδεκάτη φορὰ ποὺ τὸ παθαίνω, αὐτό.... εἶπε ὕστερα ὁ Ὄλιβερ φιλοσοφικά. Ἡ δεκάτη τρίτη φοβᾶμαι πὼς θὰ μοῦ βγῇ..... γρουσούζικη!

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ἀτύχησε ὁ κ. Χαρίλαος καθὼς ἦταν στὸ σαλόνι του καὶ διάβαζε ἐφημερίδα, ὅταν ἡ χαριτωμένη ἀνηψούλα του Μιμίκα ἦρθε χαρούμενη κοντά του:

—Θεῖε Χαρίλαε, θὰ μπορέσῃς νὰ μοῦ χαρίσῃς ἕνα χιλιάρικο ποὺ μοῦ χρειάζεται;

—Ἕνα χιλιάρικο, χρυσή μου εἶναι λιγάκι πολύ. Νὰ σοῦ δώσω ἕνα ἑκατοστάρικο.

—Ὄχι, ἕνα χιλιάρικο θέλω.

—Χιλιάρικο, δυστυχῶς, δὲν ἔχω.

—Τί κρῖμα, θεῖε. Ἀφοῦ δὲν ἔχεις, νὰ γίνῃ. Ξέχασα ὅμως, νὰ σοῦ πῶ κάτι, θεῖε Χαρίλαε, Ἐχτὲς τὸ βράδυ σὲ εἶδανε!

—Ποῦ; κάνει ἀνήσυχος ὁ θεῖος..

—Στὸ Ρlα...

—Ἄ!...καὶ ἔχεις δίκηο. Ἤμουν μὲ τὴν δεσποινίδα Μαίρη τὴ γραμματέα μου. Εἴχαμε μιὰ ἐπείγουσα ὑπηρεσιακὴ συνομιλία...Ναί, ναί. Τώρα τὸ θυμήθηκα.

—Καὶ ἤσιες κρασί, θεῖε, καὶ ἤρθες στὸ κέφι καὶ χόρεψες μὲ τὴ δεσποινίδα Μαίρη.

Ὁ Κύριος Χαρίλαος ταραχτήκε. «Δὲ βὲς νὰ στάσῃ ἄς τ' αὐτιά τῆς Ἰουλίας: σκέφτηκε. Ἐτούτη ἡ διαβολεμένη μικρὴ πάει τὰ μ' ἐκβιάσῃ. Πρέπει νὰ ἐξαγοράσω τὴν ἐχεμυθειά της». Καὶ βγάζει ἕνα χιλιάρικο.

—Νά, Μιμίκα μου. Τώρα σκέφτηκα πὼς μοῦ βρίσκεται ἕνα χιλιάρικο. Πάρτο!

—Σ' εὐχαριστῶ θεῖε μου.

—Ἄ! ναί. Καὶ τώρα γιὰ πές μου, κατεργαρούλα, ποιὸς σοῦ εἶπε πὼς ἐχτὲς τὸ βράδυ εἶχα ἐκείνη τὴν ὑπηρεσιακὴ συνομιλία μὲ τὴν γραμματέα μου καὶ τὰ λοιπά;

—Ποιὸς μοῦ τὸ εἶπε; Ἡ θεία!

Ἀκόμη τὸ φυτάει ὁ κ. Χαρίλα

ΚΑΙΤΗ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ- ΑΝΕΖΙΝΗ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΒΙΚΕΛΑ 2 — ΒΕΡΟΙΑ
Ἐναντι Ὑπ|τος Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Ἀθηνῶν

ΓΥΝΑΙΚΑ & ΕΡΩΤΑΣ

—Ἡ γυναίκα εἶναι ἕνα τρυφερὸ καὶ χαριτωμένο μυστήριο, ποὺ ὅλοι μας τὸ λατρεύουμε, χωρὶς νὰ τὸ ξέρουμε.

—Οἱ γυναῖκες εἶναι ἀδύνατα πλάσματα, γιατὶ τὸ μόνο ὅπλο τους εἶναι ἡ καρδιά τους.

—Ἡ γυναίκα ἐκφράζει καλύτερα τὶς ἐπιθυμίες της μὲ τὴ σιωπή, παρὰ μὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέσον, ὅταν ὅμως σωπᾷ.

—Ἡ καρδιάτης γυναίκας εἶναι ἕνα καράβι ποὺ κι' ὁ πιὸ ἔξυπνος κι' ἔμπειρος Κατεπάνιος δὲν μπορεῖ παρὰ ν' ἀποτύχῃ κυβερνῶντας το!!!

—Οἱ γυναῖκες χρωστοῦν στοὺς ἄνδρες τὰ περισσότερα ἐλαττώματά τους!!

—Ἂν κάνετε πὼς ἀκολουθεῖτε μιὰ γυναίκα, θὰ δῆτε ὅτι ἀπομακρύνεται ἀπὸ κοντά σας. Ἂν κάνετε πὼς φεύγετε μακρυά της, θὰ σᾶς πάρῃ τὰ κατόπιν. Ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι σκιὰ τοῦ ἄνδρα.

—Ἡ γυναῖκα δὲν πλάσθηκε γιὰ νὰ μοιράζεται τὰ βάρη τῆς ζωῆς μαζί μας, ἀλλὰ γιὰ τὰ μᾶς παρηγορῇ καὶ νὰ μᾶς δίνῃ κουράγιο νὰ τὰ σηκώνουμε!!

—Μὴν κακολογῆς ποτὲ σου μιὰ γυναῖκα γιατὶ θὰ στὸ ἀνταποδώσῃ διπλά.

—Ἐκεῖνος ποὺ καυχιέται πὼς ξέρει κατὰ βάθος μιὰ γυναῖκα εἶνε τρελλός.

—Ἂν οἱ γυναῖκες ἦταν ἀθάνατες δὲ θὰ γνώριζαν ποτὲ τὸν τελευταῖο τους φίλο...

—Μιὰ γυναῖκα μπορεῖ νὰ γκρεμίσῃ μέσα σὲ μιὰ μέρα ὅ,τι ἔχτισε ἕνας ἄνδρας μέσα σ' ἕνα χρόνο.

ΓΕΛΑΣΤΕ ΔΩΡΕΑΝ

—Ἀγάπημου ὁρκίσου μου ὅτι δὲν ἔχεις ἔρθει μὲ καμμιὰ ἄλλη σ'αὐτὴν τὴν ἀκρογιαλά.

—Σοῦ ὁρκίζομαι, χρυσή μου.

—Τὸ θέαμα εἶναι πολὺ ρωμαντικό.

—Τί περίεργο! Ὅλες οἱ γυναῖκες μοῦ εἶπαν τὸ ἴδιο.

Μεταξὺ φιλενάδων.

—Τί σκέφτηκες ὅταν ὁ φίλος σου ἔχασε ὅλη του τὴν περιουσία;

—Ὅτι εἶναι περίεργο τὸ πόσο γρήγορα μπορεῖ νὰ σβύσῃ μιὰ ἀγάπη!

Μετὰ τὸ γάμο:

Ἐκείνη: Θὰ μὲ παντρευόσουν ἂν δὲν εἶχα καθόλου προῖκα;

Ἐκεῖνος: Φυσικά, τότε ὅμως θὰ σὲ ἔπαιρνα ἀπὸ ἔρωτα...

Σὲ μιὰ ζωγραφικὴ ἔκθεσι ποῦ ζωγραφίζουν μόνον γυναῖκες ζωγράφοι, μιὰ ἀπὸ αὐτὲς ρωτᾶ κάποιον κριτικό:

—Λοιπόν, τί λέτε; Ἔχουμε ταλέντο ἐμεῖς οἱ γυναῖκες;

—Γιὰ νὰ «ἐκθέτετε» ναί, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ ζωγραφίζετε.

—Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω γιατὶ ποιὸ λόγο φορᾶς ἀκόμα πένθος. Ὁ ἄντρας σου ἔχει πεθάνει, ἐδῶ καὶ τρία χρόνια..

—Μὰ πῶς θὰ δείξω στὸν κόσμο ὅτι εἶμαι χήρα;...

Ἐκείνη: Δὲ μ'ἀγαπᾶς!

Ἐκεῖνος: Μὰ θέλεις κι ἄλλη ἀπόδειξι τῆς ἀγάπης μου; Ξεχνᾶς πὼς σὲ πῆγα χτὲς στὸ ζαχαροπλαστεῖο μαζὶ μὲ τὸν πατέρα σου καὶ τὰ τέσσερα ἀδερφάκια σου;

Γεωργοί,

Δενδροκαλλιεργηταί

Διαθέτω δενδρύλλια ἀπωροφόρα τῶν καλλιτέρων ποικιλιῶν.

Αἱ ποικιλίαι τῶν δενδρυλλίων μου ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας ποὺ ἐπικρατοῦν στὸν τόπον μας ὄχι ἀλλοῦ.

Εἰς ποσότητα ἀποδίδουν τὰ περισσότερα φροῦτα & ἐμπορικῶς, δηλ. ποιοτικῶς εἶναι ἀσυναγώνιστα.

Διὰ κάθε παραγγελίαν σας παρακαλεῖσθε ὅπως διέλθητε ἐκ τοῦ κατ' ἐμοῦ

Προσεχῶς νέαι ἀφίξεις φυτοφαρμάκων τῶν καλλιτέρων, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων

ΝΙΚ. ΚΑΠΡΑΡΑΣ
ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑ
Κεντρικὴ 207 ΒΕΡΟΙΑ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΑΝ
Ἀριστοτέλους 141 - Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολάρια 25
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 δραχ. τὸ χιλιοστόμετρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 283899 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ.
Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΝΕΤΕ

Σύμφωνα μὲ μιὰ στατιστικὴ τῆς «Οὐνέσκο» τυπώνονται κάθε χρόνο σ' ὅλο τὸν κόσμο περὶ τὰ 5 δισεκατομμύρια καινούργια βιβλία. Πῶς νὰ τὰ χωρέσουν ὅλ' αὐτὰ οἱ βιβλιοθῆκες.

Οἱ μεγαλύτερες βιβλιοθῆκες τοῦ κόσμου εἶναι ἑξῆς: Τοῦ Κογκρέσσου (Οὐάσιγκτων) μὲ 10.155.000 τόμους καὶ 14 300.000 χειρόγραφα. Τοῦ Βρεταννικοῦ Μουσείου μὲ 5.000.000 βιβλία. Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων μὲ 5 000.000. Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Βερολίνου μὲ 2.900.000. Τῆς Βιέννης μὲ 1.500.000 Ἡ Βασιλικὴ Βιβλιοθήκη τῶν Βρυξελλῶν μὲ 2.000 000. Ἡ Ἐθνικὴ τοῦ Τόκιο μὲ 3 500 000. Ἡ Δημοσία τῆς Ν. Ὑόρκης, μὲ 6.000.000. Ἡ Κρατικὴ τοῦ Λένιν στὴ Μόσχα μὲ 15 000.000 Ἡ Δημοσία τοῦ Λένιγκραντ, μὲ 10.000.000. Καὶ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Σοβιετικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, μὲ 8 000.000.

Ἡ πιὸ «πτωχὴ» εἶναι ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀμριτσὰρ (Ἰνδίες), ποὺ ἔχει μονάχα ἕνα ἱερὸ βιβλίο. Τὸ κτίριό της εἶναι πολυτελέστατο, ἀπὸ μάρμαρο χαλκὸ καὶ φύλλα χρυσοῦ. Δὲν περιλαμβάνει δὲ ἄλλο τόμο, γιὰ νὰ μὴ μολυνθῇ τὸ ἱερὸ κεῖνο βιβλίο ποὺ θεωρεῖται ἀνεκτίμητος θησαυρός!!!!

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΓ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρλκῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν σαφουτσιῶν

ΑΝΑΔΟΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐμμανουὴλ Κωστ. Κύρου καὶ Μιλτιάδου Κωστ. Κύρου κατοίκων τοῦ πρώτου Βεροίας καὶ τοῦ δευτέρου Ὀρεστιάδος.

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμεν ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματος ἡμῶν, ἤτοι ἐπὶ μιᾶς οἰκίας διορόφου (ἰσόγειος δροφος μὲ τρία καταστήματα καὶ μίαν ἀποθήκην, ἄνω δροφος οἰκία μὲ μίαν σάλαν (χώλ) 40 τ.μ . 4 κύρια δωμάτια, κουζίνα ἐξώστης καὶ βοηθητικοὶ χῶροι) ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 230 περιπου τ.μ. κειμένη ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ Δήμῳ καὶ Εἰρηνοδικείῳ Βεροίας καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἐξ ἀνατολῶν μὲ νέαν Κεντρικὴν ὁδόν, Μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν Ἀριστοτέλους Βορείως μὲ γήπεδον Μελετίου Διδακτηρίου καὶ Δυτικῶς μὲ προαύλειον Μελετίου Διδακτηρίου, ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ ὅτι τοῦ κτήματος τούτου τυγχάνομεν κύριοι νομεῖς καὶ κάτοχοι, ὁ πρῶτος ἐξ ἡμῶν τοῦ ἡμίσεος τμήματος αὐτῆς διαιρετῶς καὶ τοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα καὶ Παρθεναγωγεῖον, καὶ ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου 114 τ μ. κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ἐξ ἀδιαιρέτου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 19.300 δημοσίας διαθήκης συνταχθείσης ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γεωργίου Θ. Καλιαμπάκα τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1941 ἀποβιώσαντος πατρὸς μου Κωσταντίνου Κύρου τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τοῦ μεριδίου τούτου δυνάμει τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰουνίου 1947 ἰδιογράφου διαθήκης τῆς μητρός μου Ἀσπασίας Χήρας Κωσταντίνου Κύρου δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 26 τῆς 9ης Μαΐου 1951 πρακτικοῦ συνεδριάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν, ἐκ τοῦ ἑτέρου δὲ ἡμίσεως διαιρετοῦ μεριδίου τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας τοῦ κειμένου ποὸς τὸνΘωμὰν Ἀχτσήν καὶ ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου 116 μ.μ. τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου ἠγόρασα ἀπὸ τὸν ἀδελφό μου Μιλτιάδην Κ. Κύρου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9392|1952 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Α. Σορρηκωστῆ νομίμως μεταβραφέντος, ἤτοι τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας εἶμαι κύριος καὶ κάτοχος κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸν μὲν 2|4 διαιρετῶς, τοῦ δὲ 1|4 ἀδιαιρέτως.

Ὁ δεύτερος ἐξ ἡμῶν εἶναι κύριος νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ 1.2 ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ ἡμίσεος διαιρετοῦ τμήματος τῆς οἰκίας ἐκ τῆς πρόσθεν διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Πατρός μου Κωστ. Κύρου.

Οὕτω ἀμφότεροι δηλοῦμεν καὶ διακυρύσσομεν ὅτι τυγχάνομεν κατὰ τὰς ἀνω ἀναλογίας κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι τῆς εἰς ὑποθήκην προσφερομένης οἰκίας ἣν κατέχομεν καὶ νεμόμεθα ὡς κύριοι ἀφ' ἧς περιἠλθεν εἰς ἡμᾶς, ὁ δὲ ἀπώτερος δικαιοπάροχος καὶ Πατὴρ ἡμῶν Κωσταντίνος Κύρου κατεῖχεν καὶ ἐνέμετο ταύτην ἀπὸ ἔτους 1890.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα καὶ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας τούτου ἢ ἐπὶ τοῦ τρόπου κτήσεως κυριότητος μας ἐν' αὐτοῦ ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθ. 2 ἐδαφ. ὁ τοῦ Ν. 3743|1929 «περὶ τῶν εἰς Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποίησιν ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10|1|59
Οἱ Δηλοῦντες
Καὶ προσκαλοῦντες
Ἐμμανουὴλ Κ. Κύρου
Μιλτιάδης Κ. Κύρου

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ Ἰατρὸς Μικροβιολόγος Παν. Βαρελόπουλος μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν του εἰς τὸν Α.' ὄροφον τῆς οἰκίας του (ἔναντι Γεν. Νοσοκομείου καὶ παραπλεύρως τοῦ παλαιοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ).

ΑΘΑΝ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ
(Δικηγόρος)

Μετέφερε τὸ γραφεῖον του προσωινῶς ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ ἀριθ. 63 εἰς τὸ γραφεῖον Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας (πρώην Γραφεῖον Α. ΚΑΦΙΟΥ)

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ, ΔΩΡΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΙΚΩΝ
ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ
ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΠΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ

Τοῦ δικηγόρου κ. Α. Δ. ΔΡΑΚΑΚΗ

Χρόνια τώρα εἶχε γίνει φανερὸ πῶς ἡ φορολογία τῶν Κληρονομιῶν δωρεῶν καὶ προικῶν ἦταν πιεστικὴ ἄδικος καὶ δυσβάστακτος. Μὲ τὴν μείωσιν τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς τὸ ἀφορολόγητο ὅριο ἦταν τελείως ἀσήμαντο καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου, ποὺ ὡς γνωστὸ αὐξάνει ὅσο μεγαλώνει ἡ περιουσία, καταντοῦσε σὲ πολλὲς περιπτώσεις δημευτικό. Οἱ διαπιστώσεις αὐτὲς εἶχαν γίνει ἐπανειλημμένως καμμιὰ ὅμως Κυβέρνησις δὲ ἀποφάσιζε νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχαν ὡς συνέπειαν τὴ σημαντικὴ μείωσι τῶν ἐσόδων τοῦ Πρ)σμοῦ.

Ἰδιαίτερα στὶς ἀγροτικὲς τάξεις ἡ κατάστασις αὐτὴ δημιουργοῦσε πολλὲς φορὲς ἀδιέξοδο.

Οἱ ἀγρότες μας ἔχουν σχεδὸν ἀποκλειστικὰ περιουσίες σὲ ἀκίνητα, αὐτως ὥστε κανένα περιουσιακό τους στοιχεῖο δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀφορολόγητο. Παράλληλα ἡ οἰκογενειακὴ μορφὴ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας ἐπέβαλε τὴν χορήγησιν ἐν ζωῇ ἀπὸ τὸν πατέρα στὸν γυιό του, ὅταν παντρευόταν, ὡρισμένων ἀκινήτων, μὲ δωρεὲς ἐν ζωῇ, γιατὶ καὶ ὁ γυιὸς δουλεύοντας σκληρὰ ἀπὸ μικρὸ παιδὶ κοντὰ στὸν πατέρα εἶχε συντελέσει στὴ δημιουργία τῆς πατρικῆς περιουσίας.

Τὶς δωρεὲς αὐτὲς, ποὺ σὲ πολλὰ μέρη ἐξακολουθοῦν (καὶ τὶς λένε «προῖκες» γιατὶ τὸν παλιὸ καιρὸ ἐθιμικὰ ἦταν ἐπιβεβλημένες, ὅπως οἱ προῖκες τῶν κοριτσιῶν, ὁ παλιὸς νόμος τὶς φορολογοῦσε τόσο σκληρὰ ποὺ οἱ ἀγρότες μας ἀναγκάζονταν πολλὲς φορὲς, νὰ συντάσσουν εἰκονικὰ πωλητήρια γιὰ ν' ἀποφεύγουν τὴ βαρειὰ φορολογία Τὰ ἴδια συνέβαιναν καὶ μὲ τὶς προῖκες τῶν κοριτσιῶν. Οἱ ἀστοὶ μποροῦσαν ν' ἀποφεύγουν τὴ σύνταξι προικοσυμφώνου δίνοντας μετρητὰ στοὺς γαμπροὺς ἢ κινητὲς ἀξίες (χρυσὲς λίρες μετοχὲς κ.λ.π') οἱ ἀγρότες ὅμως δὲν μποροῦσαν, γιατὶ οἱ περιουσίες τους ἦταν ἀποκλειστικὰ σὲ ἀκίνητα κι ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουν προικοσύμφωνα καὶ νὰ ὑποστοῦν ὅλη τὴ φορολογία .Ἡ κατάστασις αὐτὴ ὑποχρέωνε τοὺς πολίτες στὴ καταδολίευσι τῶν φορολογικῶν νόμων πρᾶγμα ποὺ ἦταν ἐπιβεβλημένο, σὰν δικαίωμα νομίμου ἀμύνης κατὰ τῆς ἀρπακτικῆς φορολογίας τοῦ Δημοσίου. Ἡ βαρειὰ φορολογία τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν συνετέλεσε σημαντικὰ στὴν ἐξαθλίωσι τῶν ἀγροτιῶν οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν ν' ἀντιμετωπίσουν μονάχα τὸν περιορισμὸ τῶν προσόδων τους ἀπὸ τὴν περιουσία τους ἀλλὰ καὶ τὶν Ἐφορία ποὺ τοὺς κυνηγοῦσε γιὰ κάθε περίπτωσι ποὺ μετεβιβάζε τὸ ἕνα περιουσιακὸ στοιχεῖο ἀπὸ τὸν πατέρα στὸ παιδὶ ἢ ἀπὸ ἕνα οἱονδήποτε συγγενῆ σ' ἄλλον. Εὐτυχῶς ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ παρὰ τὴν πιεστικὴ ἀνάγκη ἱκανοποιήσεως ἑνὸς πλήθους ἄλλων κρατικῶν ὑποχρεώσεων, ἀποφάσισε νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀδικία. Μὲ τὸ νέο Νόμο ἀνέτρεψεν (3842|58) τὰ ἀπαράδεκτο αὐτὸ καθεστὼς παίρνοντας ἰδιαίτερη μέριμνα γιὰ τὴν προστασία τῆς ἀγροτικῆς τάξεως ποὺ ἀποτελεῖ τὴ σπονδυλικὴ στήλη τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Πρῶτα πρῶτα προκειμένου περὶ κληρονομίας ἀσιῶν ηὔξησε τὸ ἀφορολόγητο ὅριο. Οὕτως, προκειμένου περὶ κληρονομιᾶς ἢ δωρεᾶς μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων πάππων καὶ ἐγγόνων ἢ συζύγων ἀπὸ δραχ. 6.000 ποὺ ἦταν πρῶτα τὸ ηὔξησε σὲ 30.000. Ἔπειτα ἐλάττωσε σημαντικὰ τὸ ποσοστὸν τοῦ καταβλητέου φόρου (κλιμάκια) στὶς φορολογητέες περιπτώσεις. Στὴν περίπτωσι λ.χ μιᾶς κληρονομιᾶς γονέως ὅπου ἡ κληρονομικὴ μερίδα καθενὸς κληρονόμου, ἀξίζει 50.000 δραχ. ὁ φόρος ποὺ θὰ πληρωθῇ σήμερα εἶναι δρα. 800, ἐνῶ ὁ φόρος ποὺ θὰ πληρωνόταν μὲ τὸν παλιὸ νόμο ἦταν δραχ 2500, ἂν δὲ ἡ ἀξία τῆς κληρονομικῆς μερίδος εἶνε 100 000 ὁ καταβλητέος φόρος μὲ τὸ σημερινὸ νόμο εἶναι δρχ. 3 600 ἐνῶ μὲ τὸν παλιὸ ἦταν 6 600.

Εἶναι φανερὸ πῶς τώρα πιὰ ἡ φορολογία τῶν κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν ὑποβάλλεται σὲ μιὰ λογικὴ καὶ ἀνεκτὴ φορολογία, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν κατάστασι τὴν παληά. Ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς ἀγρότες ὑπάρχουν εἰδικὲς εὐεργετικὲς διατάξεις. Μὲ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἐν λόγω νόμου, ὁρίζεται ὅτι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κληρονομίας συνολικῆς ἀξίας 200. 000 δραχ. ὅταν τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς κληρονομίας ἀποτελεῖται ἀπὸ γεωργικὰ ἢ κτηνοτροφικὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα δηλ. ἀπὸ χωράφια, μπαξέδες ζῶα κλπ. καὶ ὁ κληρονομούμενος ἦταν γεωργὸς καὶ κληρονομεῖται ἀπὸ τὰ παιδιά του, τὴ γυναῖκα του ἢ ἀγάμους ἀδελφάς ἢ γονεῖς ἢ πάππους του.

Προϋπόθεσις φυσικὰ πρόσθετος γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως αὐτῆς εἶναι καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ εἶναι γεωργοί, ἐκτὸς ἂν εἶναι ἀνήλικοι Μὲ τὴ διάταξι αὐτὴ ἂν πεθάνῃ ἕνας γεωργὸς καὶ ἀφήσει περιουσία 200 000 δραχ. καὶ δυὸ παιδιά, τότε καὶτὸ καθένα παίρνει μερίδια ἀξίας 100 χιλιάδων δρ. ἐν ταύτοις δὲν ὑποβάλλεται σὲ καμμιὰ φορολογία, ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ κληρονομία τοῦ γεωργοῦ εἶνε ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν 200 χιλιάδων δραχμῶν συντρέχουν δὲ οἱ παραπάνω προϋποθέσεις τότε τὸ ἀφορολόγητο ὅριο διπλασιάζεται δηλ. γίνεται ἀπὸ 30 χιλ. δραχ. 60 χιλ. δραχ. Ἔτσι ἂν ἕνας γεωργὸς πεθαίνοντας ἄφησε περιουσία 300χιλ. δραχμ. καὶ δυὸ παιδιὰ γεωργοὺς θὰ πληρώσουν φόρο ὁ καθένας μόνο γιὰ τὶς 90 χιλ. δραχ. καὶ ὄχι γιὰ 120 χιλ. ποὺ θὰ πλήρωναν ἂν ἦταν ἀστοί. Ὁ φόρος ποὺ θὰ πληρώσουν στὴν παραπάνω περίπτωσι μὲ τὸ νέο νόμο, θὰναι δραχ. 3 χιλ. ὁ καθένας ἐνῶ μὲ τὸν παληὸ νόμο θὰ πλήρωναν δραχ. 12 χιλ. περίπου ὁ καθένας.

Σὲ νησιά μας ὅπου λόγω τῆς μικρῆς ἀξίας τῶν κτημάτων καὶ τῆς μεγάλης κατατμήσεως τοῦ κλήρου εἶναι σπάνια φαινόμενα νὰ ὑπάρχουν κληρονομιαὶ ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν 200 χιλ δραχ. λόγω δὲ τῆς πολυτεκνίας τῶν ἀγροτῶν μας ἀκόμη σπανιώτερες εἶναι οἱ περιπτώσεις ποὺ ἡ ἀξία τῆς μερίδος καθενὸς κληρονόμου ὑπερβαίνει τὶς 60 χιλιάδ. δραχ. εἶναι φανερὸ ὅτι μὲ τὸ νέο νόμο οἱ γεωργοί μας οὐσιαστικὰ ἀπαλλάσσονται κάθε φορολογίας. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀπὸ λίγες σπάνιες περιπτώσεις πλουσίων καὶ ὀλιγοτέκνων γεωργῶν ὑπάρχῃ περίπτωσις πληρωμῆς φόρου, ὅπως παραπάνω ἐξεθέσαμεν, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου θὰναι ἐντελῶς ἀσήμαντο.

Γιὰ τὶς προῖκες ἰσχύουν ἐπίσης εἰδικὲς εὐνοϊκὲς διατάξεις.

Ἔτσι οἱ προῖκες ἀστῶν μέχρις 60 χιλ. δραχ. τῶν γονέων ἢ πάππων σὲ παιδιὰ ἢ τὰ ἐγγόνια τους ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου. Προκειμένου δὲ περὶ προικῶν ἀγροτῶν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου προῖκες ἀξίας μέχρι 90 χιλ. δραχ. προκειμένου δὲ περὶ προικῶν ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν 60 χιλ. δραχ. διὰ τοὺς ἀστοὺς καὶ 90 χιλ. διὰ τοὺς ἀγρότας, ὁ φόρος ποὺ θὰ πληρωθῇ θὰναι ὁ μισὸς τοῦ φόρου δωρεᾶς ἢ κληρονομίας.

Ταῦτα ἐνῶ μὲ τὸν παληὸ νόμο τὸ ἀφορολόγητο ὅριο ἦταν μόνον 16 χιλ. εἴτε ἐπρόκειτο περὶ ἀστῶν εἴτε ἐπρόκειτο περὶ ἀγροτῶν. Ἐκτὸς δὲ τῶν εὐεργετικῶν αὐτῶν διατάξεων, διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἰδίου νόμου καθιεροῦται προκειμένου περὶ προικοσυμβολαίων ἀντὶ τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἀστικῆς κλίμακος τὸ ὁποῖον ἴσχυε προηγουμένως 3ο|ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπροικὸς πάγιον τέλος δραχ. 100 διὰ τὰς προῖκας μέχρι ποσοῦ δραχ. 30. ooo καὶ πάγιον τέλος δραχ. 2oo διὰ τὰς ἄνω τῶν 3ο.ooo δραχ, προῖκας. Μειοῦνται ἀκόμη τὰ τέλη μεταγραφῆς ἀπὸ 1—1)2 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ προικὸς ποὺ ἴσχυεν (προηγουμένως σὲ πάγιον τέλος 50 δραχ. γιὰ τὶς προῖκες 3ο.ooo καὶ 1oo δραχ. διὰ τὶς ἄνω τῶν 3ο.ooo δραχ. προῖκες.

Εἶναι φανερὴ ἡ ὀρθότης, λογικὴ καὶ ἡ συνέπεια τοῦ νέου νόμου. Ἰδιαίτερα εἶναι ἔκδηλο τὸ πνεῦμα τῆς εὐγενείας καὶ τῆς προστασίας τὴν ὁποίαν ὁ νομοθέτης ἐξεδήλωσε γιὰ τοὺς γεωργούς μας, οἵτινες ἔστερα ἀπὸ τόσα χρόνια κατορθώνουν ἐπὶ τέλους νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν τρόμο τῆς Ἐφορείας.

Πιστεύομεν ὅτι τὸ πνεῦμα αὐτὸ δὲν θὰ θελήσουν νὰ τὸ στραγγαλίσουν οἱ διάφοροι φορολογικοὶ ἔλεγχοι καὶ δὲν θὰ ἀντιμετωπίσωμε τὰ φαινόμενα νὰ βλέπωμε αὐθαιρέτους καὶ ἀνεδαφικοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας ἢ δωρεᾶς ἢ προικὸς ἀπὸ τὴν Ἐφορεία γιὰ νὰ ἐπιταχύνουν μὲ τὴ διόγκωσι τῆς ἀξίας τῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας τὴν ἐξουδετέρωσι τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ ὀρθοτάτου αὐτοῦ νομοθετήματος. Μία τοιαύτη ἐνέργεια θὰ πρέπει νὰ παταχθῇ ἀπὸ τὰ φορολογικὰ Δικαστήρια γιατὶ ὄχι μόνον θὰναι ἀντίθετος πρὸς τὴν δικαιοσύνη ἀλλὰ κατατείνει καὶ εἰς τὴν ἐξουδετέρωσι ἑνὸς Κυβερνητικοῦ μέτρου τόσης σημασίας καὶ τόσης ὀρθότητος. Ἡ Κυβέρνησις ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ποὺ μὲ τὸ νομοθέτημα αὐτὸ ἔδειξε τὴν διάθεσίτης νὰ προσαρμόσῃ τὴν φορολογικὴ νομοθεσία στὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐὰν τύχῃ νὰ ἐπισύρῃ τὴν εὐγνωμοσύνη τῶν γεωργῶν μας γιὰ τὰ εἰδικὰ γι' αὐτοὺς εὐεργετικὰ μέτρα καὶ τὴν ἀναγνώρισι ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας γιὰ τὴν ὀρθότητα τοῦ ἐκτεθέντος φορολογικοθετήματος.

Δ' ΔΗΜ. Ι. ΒΟΥΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
FREIBURG
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΒΙΕΝΝΗΝ

Δέχεται εἰς τὴν Κλινικὴν Ἀρχοντούλη (κάτωθι στρατώνων) ἑκάστην Κυριακὴν ἀπὸ ὥραν 10—1

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Ἡ χρηματοδότησις τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων:

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Νομισμανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπηγορεύθη ἡ χορήγησις δανείων πρὸς τοὺς Δήμους, Κοινότητας, Ν. Συμβουλικὰ Ταμεῖα κλπ. ὑπὸ τοῦ Ταμείου Πορακατσθηκῶν καὶ Δανείων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων ἐξυπηρετούντων γεωργικοὺς σκοποὺς. Ἐν συνεχείᾳ καθορίζεται ὅτι τοιοῦτα δάνεια θὰ χορηγῇ μόνον ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας, ἐμπίπτει ἡ τοιαύτη χρηματοδότησις καὶ ἡ ὁποία διαθέτει τὴν ἀπαιτουμένην τεχνικοοικονομικὴν ὀργάνωσιν διὰ τὴν μελέτην ἐκτέλεσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ ἔργων.

—Ἄσκησις ὑπὸ Συνεταιρισμῶν βραχυπροθέσμου πίστεως

Μέχρι τοῦδε ἐχορηγήθη ἡ ἀναγκαία πίστις διὰ διαφόρων τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἐργασιῶν τῆς δυκιμαστικῆς ἀσκήσεως τῆς βραχυπροθέσμου πίστεως καὶ ἀσκοῦσι ταύτην 91 Συνεταιρισμοί. Ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων ἐν σχέσει μὲ τὰς πραγματοποιήσεις εἰδικώτερον τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1957 ἀσκηθέντων αὐτοτελῶς τὴν πίστιν τῶν Συνεταιρισμῶν (κατὰ τὸ ἔτος ἤσκησαν τὴν πίστιν 49 Συνεταιρισμοί), συνάγεται ὅτι ἡ τοιαύτη ἐργασία διεξήχθη ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων κατὰ τρόπον λίαν ἱκανοποιητικὸν καὶ ὅτι οἱ συνεταιρισμένοι ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῆς πίστεως διὰ τοιούτου συστήματος δοθέντος ὅτι αἱ Ὀργανώσεις των εὑρισκόμεναι ἐγγύτερον πρὸς τὰ πράγματα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμοῦν ἀκριβέστερον τὰς ἀνάγκας των, τὰ ἠθικὰ των ἐφόδια καὶ τὰ προσόντα των καὶ οὕτω νὰ ἀποφασίζουν καὶ ἐνεργοῦν τὴν πλέον σκόπιμον, ἀπὸ ἀποψέως χρόνου ἐγγυήσεων κλπ. καὶ πλέον ἐπιτυχῆ διάθεσιν πρὸς αὐτοὺς κεφαλαίων.

Τελευταίως, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς ΑΤΕ ἐνεκρίθη ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐργασίας, ἀπὸ τῆς τοιαύτης καλλιεργητικῆς περιόδου καὶ εἰς ἑτέρους 10 Συνεταιρισμοὺς τοὺς ἑξῆς:

1) Γεωργικὸν Πιστ. Συνεταιρισμὸν Ἐμμ. Παππᾶ ἡ Ἀνάπλασις Σερρῶν 2) Γεωργ. Πιστ. καὶ Ὑγειονομικὸν Συνεταιρισμὸν Πενταπόλεως Σερρῶν. 3) Γεωργ. Πιστ. Ὑγειονομ. Συνεταιρισμὸν Χρυσοῦ «ἡ Ὁμόνοια» Σερρῶν. 4) Γεωργ. Πιστ. καὶ Ὑγειον. Συν)σμὸν Νιγρίτης. 5) Γεωργ. Πιστ. Συν)σμὸν Ζαρκαδιῶν «ἡ Δήμητρα» Χρυσοπάλεως 6) Γεωργ. Πιστ. Συν)σμὸν Ἀλιστράτης «ἡ Λ. Τράπεζα» Δάσμας, 7) Γεωργ. Πιστ. Συν. Κρκκίου Ἀλμυροῦ. 8) Γεωργ. Πιστ. Συν)σμὸν Εὐξεινουπόλεως Ἀλμυροῦ 9) Γεωργ. Πιστ. Συν)σμὸν Μανδρῶν Κιλκίς. 10) Γεωργ. Πιστ. Συν)σμὸν Ἐλεονόβους.

Σημειωτέον ὅτι ἐκτὸς τῶν 61 Συνεταιρισμῶν, οἵτινες ἤδη ἀσκοῦσι τὴν πίστιν καὶ τῶν ὡς ἄνω 10 Συνεταιρισμῶν, ἀνετέθη εἰς οὓς τελευταίως ἀνετέθη ἡ ἐργασία, πρόκειται νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ ἄλλοι Συνεταιρισμοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη ἡ ἀσκουμένη ἐργασία παλαιότερον, ἐξετάζονται δὲ τὰς περιπτώσεις διὰ τὴν δοκιμαστικὴν ἀνάθεσιν τῆς ἀσκήσεως τῆς βραχυπροθέσμου πίστεως καὶ εἰς ἀρκετοὺς ἄλλους Συνεταιρισμούς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Δια τοὺς εὐτυχεῖς ἀρραβῶνας τῆς δίδος Κατίνας Δ. Σκλαβιάδου μετὰ τοῦ κυρίου Κώστα Μαμίση ἐκφράζομεν τὰ θερμά συγχαρητήριά μας. εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθόν.

Οἰκογένεια
Α. Ἐ. Χριστοδούλου

Μία ὡραία πρωτοβουλία τοῦ «Ἀριστοτέλη»

ΕΚΟΥΣΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙ,...

Τοῦ κ. Α. ΟΡΕΙΝΟΥ

Εἶναι ἀλήθεια, πὼς κάποτε θ' ἐλθῃ ἡ ἐποχή, ποὺ ὁ ἄνθρωπος θὰ ζῇ πατώντας μόνο κουμπιά. Δὲν χρειάζεται: νὰ εἶναι κανεὶς, προφήτης ἡ Ἰούλιος Βέρν, γιὰ νὰ σκεφθῇ ἔτσι, ὅταν τὰ περισσότερα μαγειρικὰ ἢ οἰκιακά. νεικὰ σκεύη ἔγιναν ἤδη ἠλεκτρικὰ ἢ ὅταν οἱ Σοβιέτνικ καὶ Λοβνικ συνεχίζουν ἀνενόχλητοι τὰ αἰώνιά τους ταξίδια.

Ἐκεῖνο, λοιπόν, ποὺ σταματάρει τὸν αἰῶνα μας εἶναι, πὼς τὴν ἐδῶ τυχὸν τοῦ ἀνθρώπου τὴν γυρεύει στὴν ταχύτητα.

Ἡ ἐλαίδα πάνω σὲ αὐτόματες μηχανὲς καὶ κουμπιά!!!

Ἀδελά μου σκέπτομαι τὴν ταινία τοῦ μεγάλου Τσάπλιν (Σαολὰ) «Νέοι καιροὶ» ἢ τὸν «Αἰμίλιο» τοῦ Ζὰν Ζὰκ Ρουσσὼ καὶ ἀναλογίζομαι καὶ ἐκεῖ μαζύ τους, ἂν μακρυὰ ἀπὸ τὴν φύσι, κοντὰ στὶς ὄψυχες μηχανὲς μποροῦμε νὰ ἡρέμησουμε τὶς ψυχές μας, νὰ ἀφιερώσουμε ἐκατόμβες στὸν θεὸ Ἥφαιστο, ἀπαρνούμενοι τὸν θεὸ τῆς ἁπλότητας.

Ποῦ κρύβεται ἡ εὐτυχία ἢ καλύτερα, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ νοιώσῃ λιγώτερη δυστυχία, στὴν πολυκοσμία ἢ μόνος του, κοντὰ στὴ φύσι;

Τὸ πρόβλημά μας παίρνει ἄλλη ὄψη, γιατὶ θὰ ἤτανε ἀνεδαφικὸ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν τεχνική. Ἀλλὰ ἂς ἀποφασίσουμε, πὼς ἡ λύση τοῦ βρίσκεται στὴν ἐγκατάλειψη τῆς πόλης καὶ στὴν ἀντιπαλλαγή της μὲ τὸ βουνό. Τότε θὰ πλήθαινε ἡ φύση ἀνθρώπους, ποὺ γυρεύοντας τὴν ἡρεμία θὰ ξαναπεστρέφαν καὶ πάλι στὴν πόλη, γιὰ νὰ βροῦν τώρα ἐδῶ ἡσυχία!!!

Εἴμαστε, λοιπόν, ἀνοικονόμητοι.

Ἄλλη εἶναι ἡ λύση. Πιὰ ἀφήνουμε κάπου—κάπου τὶς ἔννοιές μας στὸ γραφεῖο καὶ στὸ ἐλπιδοφόρο πράσινο φόντο, νὰ βρισκόμαστε γιὰ λίγο.

Νὰ ἐπιστρέφουμε στὸ δάσος, στὸ βουνό, ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ξεκινήσαμε.

Μερικὰ χρήσιμα, ζωγόνα βιολείμματα, ποὺ εἶναι ἐνεσεῖς χαρᾶς καὶ ὑγείας.

Ἐκεῖ, ὅπου τὸ φύσημα τῶν δένδρων ἀνταυώνει στὶς χαράδρες, τὰ ἀγριολούλουδα, ποὺ τοῦ χαρίζουν τοῦ θυμαριοῦ τὴν μυρουδιά. ὅπου ὁ οὐρανὸς ἄφοβος ἀγγίζει τὴν γῆ, ποὺ εἶναι ὁλοκάθαρη καὶ δὲν φοβᾶται νὰ μὴ δηλητηριασθῇ, ἐκεῖ, ἂς ἀφήσουμε γιὰ λίγο τὰ πόδια μας. τὸ σῶμα μας. ποὺ εἶναι κουρασμένο ἀπὸ τὴν... ξεκούραση τῆς καρέκλας.

Νάι ἕνα προσκύνημα στὴν πρόγονή μας φύση, ποὺ μᾶς φέρνει κοντύτερα στὸ ἀπέριττο καὶ ἁπλὸ ποὺ μᾶς χαρίζει τὴν ἀληθινὴ μορφὴ τῆς ζωῆς.

***

Συχνὰ παίρνουμε ἀποφάσεις, μὰ βρίσκουμε ἀνίστοιχες δικαιολογίες, γιὰ νὰ μὴ τὶς ἐκτελοῦμε.

Γιὰ ἐκείνους, λοιπόν, ποὺ ἰσχυρίζονται πὼς δὲν βρίσκουν ὀργανωμένες ὁμάδες γιὰ ἐκδρομές σὲ μειώνουμε, πὼς ὁ ἐξαιρετικὸς γυμναστὴς τοῦ Ἰδιωτ. Γυμνασίου «Ἀριστοτέλης» κ. Τηλ. Κανελλίδης διοργανώνει μια σειρὰ ὁρειβατικῶν ἀναβάσεων καὶ ἐκδρομῶν γιὰ κάθε τρίμηνο μὲ τὴν συμμετοχὴ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Σημειώνουμε ἀκόμη, πὼς μποροῦν νὰ λάβουν μέρος καὶ ὅσοι συμπολίτες μας θελήσουν.

Τελειώνω τὰ σημειωμά μου μὲ τὰ λόγια τοῦ Σώμερσετ Μώμ, ποὺ παλὸ πετυχημένα διακοσμοῦν τὸ τετρασέλιδο πρόγραμμα: «Ὑπάρχουν πόνοι ποὺ τοὺς θέλουμε, τοὺς ἐπιθυμοῦμε, διότι εἶναι πόνοι ποὺ ὁδηγοῦν στὸν οὐρανό».

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημ. Σχολείου 9ου Βεροίας πρὸς ἐκμίσθωσιν 1) ἑνὸς Σχολικοῦ οἰκοπέδου, 2) ἑνὸς Σχολικοῦ κτηρίου καὶ 3) ἑνὸς Σχολικοῦ ἀγροῦ 11,5 στρεμμάτων ἐν τῇ ἀγροτικῇ τοποθεσίᾳ-Μουσταλῆ Βεροίας.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΟΥ 9ου ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΒΕΡΟΙΑΣ Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν φανερὰν τὴν ἐκμίσθωσιν 1) ἑνὸς οἰκοπέδου, 2) ἑνὸς Σχολικοῦ κτηρίου καὶ 3) ἑνὸς Σχολικοῦ ἀγροῦ (11,5 στρεμμάτων, ἅπαντα εὑρισκόμενα ἐν τῇ ἀγροτικῇ τοποθεσίᾳ Μουσταλῆ Βεροίας ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

1) Ἡ ἐκμίσθωσις ἔσεται τριετὴς, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τοῦ σχετικοῦ συμφωνητικοῦ.

2) Ὡς ἐλάχιστον ἐτήσιον μίσθωμα ὁρίζεται διὰ μὲν τὸ οἰκόπεδον 300 δρχ. διὰ δὲ τὸν Σχολικὸν ἀγρὸν 250 δρχ.

3) Τὰ μισθώματα θὰ καταβάλλωνται εἰς ἴσας ἐτησίας δόσεις μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν προϊόντων.

4) Ὁ πλειοδοτῶν θέλει κατατεθεῖ εἰς τὴν Σχολικὴν Ἐφορείαν ὡς ἐγγύησιν 500 δρχ. ἃς θὰ ἀναλάβῃ ὅμως τὴν ὑπογραφὴ τοῦ σχετικοῦ συμφωνητικοῦ. 5) Ἡ δημοπρασία ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ 6) Τὰ ἔξοδα δημοπρασίας βαρύνουν τὸν πλειοδοτοῦντα 7) Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ εἰς τὰ Γραφεῖον τοῦ 9ου Δημ. Σχολ. Βεροίας τὴν 1-2-59 καὶ ὥραν 11-12 π.μ.

Ὁ Πρόεδρ τῆς Σχολ. Ἐφορ.
Δ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Ἀπόστολος Καραφουλίδης τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ὀλγας τὸ γένος Μελλίδου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Κωνσταντία Τζιμοπούλου τοῦ Φωτίου καὶ τῆς Γεωργίας τὸ γένος Ἀλμπάνη γεννηθεῖσα ἐν Τσακνοχωρι Τσοτυλίου καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1959 αὐξάνονται τὰ ταχ. τέλη ἀποστολῆς ταχ. ἀντικειμένων ὡς κάτωθι.

1) Ἐπιστολαὶ μέχρι βάρους 20 γραμμαρίων δρχ. 3 ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ δραχ. 2,50 ἐντὸς τῆς τοπικῆς ἀκτῖνος διαμῆς. Πέραν τῶν 20 γραμμαρίων προστίθενται δρὰχ. 1,50 ἀνὰ 20 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

2) Ἐπιστολικὰ Δελτάρια α) περιέχοντα ἀνταπόκρισιν δρχ. 2 Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόκεινται καὶ τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν τοπικὴν ἀκτῖνα διανομῆς. β) Εἰκονογραφημένα δελτάρια περιέχοντα ἀποκλειστικῶς εὐχετήριους ἐκφράσεις δραχ. 1,50. Ταῦτα δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται καὶ ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου οὐχὶ ὅμως περισσότερα τοῦ ἑνός.

3) Ἐπισκεπτήρια Εἰς ἀνοικτοὺς φακέλλους περιέχοντα εὐχετήριους ἐκφράσεις δρχ 1,50

Εἰς τὸ ἀνωτέρω τέλος τῶν ἐπιστολῶν περιλαμβάνεται καὶ τὸ ἐκ 0,50 λεπτῶν Μακεδονόπουλον.

Ἐν τῇ Γραμ Δ/νσεως Ἡμαθίας

ΕΠΑΞΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

Προκάλεσεν Αἴσθημα Ἱκανοποιήσεως μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἡ προαγωγὴ εἰς τὸν βαθμὸ τοῦ ὑποστρατήγου τοῦκ. Γ. Βαρβουλάκη καὶ ἡ ἀνάθεσις εἰς αὐτὸν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ κ. Βαρβουλάκης ἐκτὸς τῶν ἀπανίσω πρασόντων του ὑπηρετήσας εἰς τὴν πόλιν μας ὡς ὑπομοίραρχος καὶ ἀργότερον ἐπὶ συμμοριτοπολέμου ὡς ἀνώτερος Διοικητὴς τῶν ἀποσπασμάτων Χωροφυλακῆς εἰς τὴν Περιφέρειάν μας ἄφησε τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

Ὁ Φρουρὸς Ἡμαθίας τοῦ ἀπευθύνει τὰ θερμὰ συγχαρητήρια.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Νηπιαγωγείου Χαριέσσης διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸ δι' ἐκπτώσεως ἄνευ ὁρίου ἐφ' ὅλων τῶν τιμῶν μονάδος καὶ προϋπολογισμοῦ, διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως Μανταζίου διδακτηρίου δαπάνῃ δραχμῶν 4ο χιλιάδων μὲ δικαίωμα αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ κατὰ 5ο ο/ο. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων καὶ ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος.

Ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 2 χιλιάδων δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 25ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 π.μ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Χαριέσσης.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν ἀπάντων τῶν στοιχείων προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σχολείου.

Ἐν Χαριέσσῃ τῇ 14.1.59
Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορ.
ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Τὴν 11ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ» ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας. Κατ' αὐτὴν ἐξελέγησαν

Πρόεδρος Κατιρτζῆς Α. Ἀντιπρόεδρος, Λιακόπουλος Γ. Γεν. Γραμματεὺς Μπινόλας Στ. Ταμίας Μπουλασίκης Ἀργ' Σύμβουλοι:

Καζαμπάκας Ἐ. Καρακώστα Π. Χωματᾶς Β. Δόλογλου Δ. καὶ Μάτσος Ι.

Διὰ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἐξελέγησαν οἱ:

Βλαχόπουλος Δ. Τσιαμπούρας Ἐ. καὶ Μπουζίνης Χ.

ΤΑ 115 ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΤΟΒ

Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου, ἐνεκρίθη ἡ ἐγγραφὴ τῶν κάτωθι Νέων μελῶν τοῦ Ὁμίλου, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑπερέβησαν τὰ 170:

1) Νούλα Κ. 2) Χιονίδου Δ. 3) Πορφύρη Μ. 4) Τσιράκογλου Γ. 5) Ντσούτη Γ. 6) Λαμψίδου Ε. 7) Φιλιππίδη Δ. 8) Καρατζόγλου Μ. 9) Καζαμπάκα Ε. 10) Σιάχα Χ. 11) Γαλαζούλα Π. 12) Βαρακλῆ Α. 13) Σωζερίδη Β. 14) Μουρατίδη Γ. 15) Τριγγώνη Μ. 16) Κανελλίδη Γ. 17) Τζιαμπούρα Ε. 18) Βλαχογιάννη Γ. 19) Κόντζαλη Ὀ 20 Σπανίδης Σ. 21) Τραμαντζᾶ Α. 22) Μιλλιοπούλου Α. 23) Βλαχοπούλου Φ. 24) Σαραφοπούλου Ν. 25) Δημητριάδου Γ. 26) Γιωργαλῆ Γ. 27) Ἀντωνιάδου Ε. 28) Γαλλίδη Γ. 29) Ποταμοπούλου Χ. 30 Ζουμπουλογλου Α. 31) Γεωργιάδη Ν. 32) Τσορταυρῆ Θ. 33) Βαρακλῆ Μ. 34) Ζιώγα Β. 35) Ντοφοπούλου Ν. 36) Ζαρούκα Ε. 37) Γισμᾶ Π. 38 Καραμπέτσου Κ. 39) Λιόλιου Σ 40) Μπεσσικιάρη Μ. 41) Παπαδοπούλου Κ. 42 Μπαρπαργύρη Σ. 43) Φωτιάδη Α. 44) Παπαγιαννούλη Α. 45 Γιάγκογλου Θ. 46) Καραγιάννη Ε. 47) Γραμματικοπούλου Π. 48 Ζαρκάδα Ι. 49) Τζημαράκα Σ. 50) Τζαφεροπουλου Α. 51 Βουζούκου Γ. 52) Ἀραμπατζῆ Α. 53 Πίκου Κ. 54 Πρωτοφάλτου Κ. 55) Τσπουρλιάνου Φ. 56) Γκορκαστούγια Ρ. 57) Ἀληχανίδου Σ. 58) Ὡρολογᾶ Ε. 59) Βίζα Α. 60) Τρανίδη Α 61) Τσημαράκα Δ. 62) Παπαδημητρίου Κ. 63) Λαζαρίδη Γ. 64) Τσαρούχη Γ. 65) Καλαϊτζῆ Ν. 66) Ἀμαιρίδου Ε. 67 Παπαχρήστου Α. 68 Δαβάρα Α. 69) Μίσια Α. 70) Μυστακίδη Π 71) Καρατζόγλου Κ. 72) Μαυτάκη Σ. 73) Σιδηροπούλου Χ. 74) Μπουζίνη Χ. 75) Τσαμήτρου Β. 76) Ἰωαννίδη Κ. 77) Μπιζέτα Δ. 78) Βαρακλῆ Ε. 79) Σίμου Σ. 80) Σκούφια Η. 81) Τσιτλακίδη Α. 82) Τριγκώνη Σ. 83) Ἀμαιρίδη Ἀλ. 84) Μπακόλα Ν. 85) Ψιφίκα Μ 86) Καρατζόγλου Α. 87) Ἀνεζίνη-Χ' Γεωργίου Κ. 88) Νικοπούλου Ἠλ. 89) Ἰατροπούλου Β. 90) Μπινιόλα Σ. 91) Ἀνδρεάδη Γ. 92) Κατιρτζῆ Α. 93) Τσαλέρα Γ. 94) Σανικᾶ Ε. 95) Καβαργύρη Μ. 96) Σύρπη Θ. 97) Προδρομίδου Α. 98) Σιδηροπούλου Χ. 99) Γιοβανοπούλου Ν 100) Θεοφάνους Α. 101) Μπιτζούρα . 102) Κωατάκη Κ. 103) Μπάνου Ι. 104) Πετρίδη Α. 105) Πορδάη Α. 106) Καζαντζίδη Δ. 107) Χειρίδη Δ. 108) Τοντζάρη Θωμᾶ 109) Τσιρτσοπούλου Α. 110) Ντόλιου Γ. 111) Τριανταφυλλίδου Σ. 112) Παπαδοπούλου Σ. 113) Γαλανοπούλου Β. 114) Ἀραβᾶ Χ. 115) Βαρακλῆ Δ.

Συνεχίζεται ἐξ ἄλλου ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων εἰς τὸν ταμίαν τοῦ Ὁμίλου κ. Καλογήρου Ἐμμ. Πλ. Ἁγίου Ἀντωνίου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΔΕΚΑΠΟΚΤΩ ΘΕΣΕΩΝ ΑΓΡΟΝΟΜΩΝ

Διὰ διατάγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν προσκηρύχθη διὰ τὴν 8ην Μαρτίου διαγωνισμὸς διὰ τὴν πλήρωσιν 18 κενῶν θέσεων ἀγρονόμων.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔχουν οἱ κεκτημένοι πτυχίου Νομικῆς ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς ἢ πτυχίου Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ὑποβάλλουντά δικαιολογητικά των μέχρι 24 τρέχοντος μηνὸς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν Δ)σεις Ἀγροφυλακῆς—προσωπικοῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐκ τριῶν δωματίων, σάλα κουζίνα εἰς τὸν Συνοικισμὸν Ἀποστόλου Παύλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ Ἀθανασίῳ Ζαρούκα.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00 | Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 147 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ:

Η Ε. Ρ. Ε. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ

Τρία άρθρα του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

«Σ. Φρουρού» Με εύχαριστησιν δημοσιεύομεν σειράν άρθρων του κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη, σχετικών με τα 'Ελληνικά Κόμματα. Νομίζομεν πάντως, ότι δεν είναι αναγκαίο να παρουσιάσωμεν εις τους αναγνώστας μας, τον εκλεκτόν μας συνεργάτην, διότι από προηγούμενα άρθρα είναι γνωστά, το θαρραλέον του ύφος και η αντικειμενική διατύπωσις των γνωμών του.

***

Είμαι αναγκασμένος να ομολογήσω, πως αισθάνομαι, ότι είναι δύσκολο, να ασχοληθή κανείς με ένα απολογισμό της πολιτικής των ελληνικών κομμάτων, διότι οπωσδήποτε θα προσκρούση εις τας αντιθέτους γνώμας των αναγνωστών του. Αυτή η άψυχη μάχη ιδεών καθίσταται αναπόφευκτος, επειδή όπως δήποτε θα έλθη εις πνευματικάς προστριβάς, εάν και εφόσον θα διατυπωθούν γνώμαι αντικειμενικαί οχι διά το ένα, αλλά δι' όλα τα Κόμματα εις ένα των οποίων, ο καθείς θ' ανήκη

'Αλλά, νομίζω ότι αι στήλαι αυταί δεν έχουν προορισμό να ικανοποιούν άτομικάς φιλοδοξίας, με μεγάλην δόσιν δημαγωγίας, άλλα αντιθέτως επιδιώκουν να εκφράσουν άπλας γνώμας—κατά το δυνατόν αντικειμενικάς—διά πολύπλοκα προβλήματα.

Εις την προσπάθειαν μου αυτήν αθήθηκα, τόσον από την κατάστασιν, που παρατηρείται εις τα Κόμματα της 'Αντιπολιτεύσεως, όσον και από τους ακροβατισμούς του νύν αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλοπούλου.

***

Κατ'άρχήν όφείλω να σημειώσω ότι το θέμα μου, θά περιορισθή εις την εξέτασιν της Ε. Ρ.Ε ως Κόμματος και αυχί ως Κυβερνήσεως.

Η 'Εθνική Ριζοσπαστική "Ενωσις είναι δημιούργημα της ανάγκης. 'Εγεννήθη έκ του μη όντος, ξαφνικά, όπως κατά τον ίδιον τρόπον έχρισθη και ο αρχηγός της.

'Αρχικάς σκοπός της ήταν να καλύψη το κενόν, που άφησε η διάλυσις του μωσαϊκού των ηγετών, που ώνομάζετο «'Ελληνικός Συναγερμός». 'Ανήκει και υπάρχει αντιπροσωπεύουσα την «Δεξιάν». Εδώ διαπιστώνει κανείς μια αντινομία διότι δεν συμβιβάζεται η λέξις «Ριζοσπαστική», με την «Δεξιάν που ακολουθεί την «πεπατημένην» οδόν, συντηρητικήν πολιτικήν», όπως εδήλωσε και ο 'Αρχηγός της ΕΡΕ εις την Βουλήν.

'Αρχηγός της ΕΡΕ ο κ Καραμανλής, ένας πρώην, ενεργητικός άλλα άφανής και άφωνος μέχρι τότε υπουργός.

Με πολύ καλήν θέλησιν ο λαός, εθεώρησε την έλλειψιν ρητορικής ικανότητος, ως χαρακτηριστικόν ενός πρακτικού άνθρώπου.

'Εστηρίχθηκε η ΕΡΕ εις ό,τι είχε νά παρουσιάση ή «'Εθνικόφρων» παράταξις και αυτό το γεγονός δικαιολογεί την λέξιν «"Ενωσις».

Η ΕΡΕ ήτο δημιούργημα μιας μεταβατικής περιόδου και δεν ήτο δυνατόν να παρουσιάση εις την αρχήν, πολιτικήν οργάνωσιν και πρόγραμμα. 'Ηταν ένας νέος τίτλος, μιας παλαιάς παρατάξεως.

Κατήλθεν, διά πρώτην φοράν εις τας εκλογάς, χωρίς έπαρκές Νέον ολικόν, ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ, ΝΕΑΝ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΝ, όπως το υπέσχετο η 'Επωνυμία της. Και ο λαός επεκύρωσε τον ήδη εκλεγέντα αρχηγόν, με την θέλησιν να ίδη ή μέρας καλυτέρας, μιάς ΝΕΑΣ πολιτικής.

Μέχρις εδώ τα γεγονότα συγχωρούνται από την θεωρίαν της ανάγκης. 'Αλλά αμέσως—ύστερα έπήλθε το ρήγμα. Η ΕΡΕ, αφού άπέφυγε τας Συμπληγάδας πέτρας, που άπειλούν κάθε νέο Κόμμα, υπέκυψε εις ένα κακό παρελθόν.

"Εγινε νέον κόμμα, με έπιδιώξεις παλαιοκομματικάς. "Επρεπε ο κ. Καρσμανλής να δώση νέας κατευθύνσεις εις το Κόμμα του, πραγματικά «Ριζοσπαστικάς». Δεν άρκούσε, ότι έγινε ή συνέχεια ενός παρελθόντος. 'Απαιτείτο να γίνη ή άφετηρία ενός νέου μέλλοντος.

Και εις τον τομέα αυτό δεν επέτυχεν, ή Ε.Ρ.Ε. ότι ο λαός ανέμενεν.

Η Ε.Ρ.Ε. ώς έννοήση, ότι πρέπει να οργανωθή έπι νέων βάθρων, να ανανεώση το έμψυχόν της ολικόν, Ο 'Αρχηγός της έχει ήδη ίδική του πείραν, που εις την άρχην ανεζήτησεν εις τους συνεργάτας του, παλαιούς πολιτικούς.

Τώρα καλείται να ανανεώση το αίμα της ή Κυβέρνησις της ΕΡΕ. με νέα στελέχη και όχι με ένέσεις παλαιοκομματικού αίματος, ανθρώπων που ανήκουν εις άλλας όμάδας αίματος, ώς ο κ. Π. Κανελλόπουλος ο όποίος διεκρίθη πρό μηνών ώς κατήγορος της Κυβερνήσεως, διά να μεταβληθή ύστερα εις συνήγορον και να καταλήξη ώς κατηγορούμενος!!!

***

Υπάρχουν κόμματα 'Αντιπολιτεύσεως, άλλά δεν υφίσταται 'Αντιπολίτευσις. Αυτό είναι επικίνδυνο διά την Δημοκρατίαν. Και τό γεγονός αυτό δημιουργεί και άλλα καθήκοντα διά την ΕΡΕ.: Νά μή άφήση να μονοπωλήται ή λέξις «Δημοκρατία», από τους έχθρούς της 'Αλλά διά να τα κατορθώση αυτό ή Ε.Ρ.Ε. πρέπει να άφήση τις θεωρίες του παλαιοκομματισμού περί «Δεξιάς. Κέντρου και 'Αριστεράς» και ν' άποτελέση ένα Νέον κίνημα, νέων άνθρώπων νέων ίδεων και προγράμματος, να γίνη πραγματικά «Ριζοσπαστική».

"Εται θά έξασφαλίση, έκτος άπό τις έκλογικές νίκες και την μεγάλην νίκην της 'Ιστορίας της 'Ελλάδος, τα συμφέρον της όποίας άπαιτεί να παύσουν οι παλαιοκομματικές θεωρίες και διακρίσεις και να βαδίσωμεν προς νέους προσανατολισμούς και κατευθύνσεις, ένωμένοι, διά την αναμόρφωσιν της 'Ελλάδος μας.

Αυτή είναι ή φωνή της πατρίδος και της Δημοκρατίας.

ΣΗΜ.—Εις τα έπόμενα άρθρα μας, θ' άσχοληθούμε με τα Κόμματα της 'Αντιπολιτεύσεως.

Σκίτσα άπ' την ζωή

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ «ΕΚΕΙΝΗ»

"Ητανε βράδυ. Γλυκόστερια θαμπά καντηλάκια στόλιζαν μεσαιωνικά τον ούράνιο θόλο. "Ενα άνάλαφρο και μυρωδάτο φθινοπωρινό αεράκι φυσούσε και γέμιζε τις ψυχές άπό μιά άπροσδιόριστη εύθυμια. Η κίνησις κάπως αραιωμένη. Έκείνη με την φίλη της καθισμένη στην άμμο βίκλα άπό το σπίτι της, κτίζει χωμάτινα παλατάκια, μ' άπέραντες σάλες, με πλούσια έπιπλα, με ό μορφα βασιλόπουλα, ταξιδευει γιά λίγο στην χώρα των ονείρων, την φαντασμένη, έκεί που είναι όλα κατορθωτά. Δροσκελίζει γιά λίγο το σκαλοπάτι που όδηγεί στην στιγμιαία ευτυχία.

Έκείνος βραδυνός όδοιπόρος, άνήσυχος. βαδίζει βιαστικά κατευθύνεται προς το σπίτι του φίλου του κι άθελα ή «σκόπιμα», πέρνει τον δρόμο που περνάει άπό το σπίτι της. Γιά μιά στιγμή το ακουάδι τον κάνει ν' άμφιβάλη για την κοσέλα που κάθεται στην άμμο. Και τάζει με περισσότερη προσοχή κι έπίμονα, κι άφού βεβαιώνεται, προχωρεί πρός το μέρος της.

Έκείνος: Βρέ τα μικρά παιδάκια παίζουν με την άμμο. Κτίζουν παλατάκια, όλεπαιούν τα όνειρά τους. Τι όμορφα άλήθεια!

Έκείνη άπορημένη άπό την ξαφνική έπέμβασι του ξένου, μένει ά φωνη γιά μιά στιγμή, άρκετή· δ μως γιά νά άπομακρύνη το βραδυνό διαβάτη. Δεν τα πολυσκέφτεται, γιατί της είναι σίγουρο πώς θά ξαναπεράση, κοντεύει νά γίνη ρουτίνα ή διέλευσις του, κι έτσι τώρα με την ήσυχία της στήνει τα δόκανα, στον άπρόοπτο έπισκέπτη. Σέ λίγο Έκείνος προβάλλει άπό την γωνιά του δρόμου, και κατευθύνεται πρός τα μέρος τους. Μόλις φτάνει κοντά και προτού νά προλάβη Έκείνη, την λέγει. Έκείνος: Πόσα πατώματα έχει ή πολυκατοικία που κτίζεται; Έκείνη: Μά δέν είναι πολυκατοικία κύριε, είνε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι, και μάλιστα ίσόγειο.

Έκείνος: Μπορεί νά είναι μικρό το σπιτάκι σας, άλλά πιστεύω πώς θάναι όμορφο, έξ' άλλου αυτό το έπιβεβαιώνει και ό κτίστης του. Το δημιούργημα συνήθως μοιάζει τον δημιουργό, δέν νομίζω πώς ο, έξης συμβαίνει τ'άντίθετο.

Έκείνη. Φοβούμαι πώς αυτό συμβαίνει. Δέν είναι όμορφο και ίσως ό κτίστης του νά του μοιάζη.

Έκείνος. Μά τι λέτε... Αυτό είναι πολύ άπλό, εύκολωτάτη ή διαπίστωσις περί της όμορφιάς του κτίστη του κτίσματος, υπάρχουν τόσοι καθρέπτες που άνετα μέσα τους μπορεί κανείς ν'άντικρύση τ' όμοίωμά του.

Έκείνη. Δυστυχώς, δέν έχω κα θρέπτη, γιά νά το διαπιστώσω, κι έτσι δέν τά γνωρίζω αυτά που εί πατε προηγουμένως. Πάντως μιά και έχετε τόσους καθρέφτες, δέν μου πανείζετε έναν γιά νά δώ μέσα του κι έγώ;

Έκείνος. Μά αυτό είναι κάτι που μέ μεγάλη μου εύχαρίστησι θά τό κάνω, γιατί μ' άρέζει στους όμορφους δημιουργούς τό πρόσωπο ν' άνθίζη το χαμόγελο της ικανοποιήσης. Δέν θά σάς δανείσω καθρέπτη δεσποινίς, άλλα θά σάς χαρίσω γιά νά βλέπετε το πόσο όμορφη είσαστε. Κι άν το θελήσετε θά σάς χαρίσω έναν καθρέπτη του όποίου ή όμορφιά έπιβάλλεται στους άλλους.

Έκείνη. Και ποιός είναι ό καθρέπτης αυτός, μπορούμε νά μάθωμε;

Έκείνος. Ό καθρέπτης της καρδιάς που πάντοτε κρύβεται, και σπάνια χαρίζεται, όχι σέ πολλούς μά μονάχα σ'έναν, στό τσάρι του. Καληώρτα δεσποινίς... Έκείνη άντι αποβίβει το χαιρετισμό του. Έκείνος φεύγει μ' άνάλαφρο και πετυχτό, μάλλον χαρούμενο βήμα. Νά θει μέσα του κάτι ν'άναδιπλώνεται κάτι νά ξυπνά, κάτι που κοιμόταν κάτι που το πλάκωναι άλλες φροντίδες. Φεύγει μά μόνο το κορμί του, ένώ ή ψυχή του ταξιδεύει στον δρομάκο με την όμμο και με τους κτίστες. Θεύγει κι άφήνει πίσω του κάποια κομμάτια, που κι αύτη νιώθει στά στήθεια της κάτι ν'άναδιπλώνεται, κάτι νά ξετυλίγεται, κάποιο παράξενο πράγμα νά νιώθη, γιά πρώτη φορά στην ζωή της. Θέλει νά μιλήση, νά πή αυτό που νιώθει, μά ή πλημμύρα αυτής της πρώτης βραδυνής συνάντησης πνίγει τα λόγια, και μόνο τα χείλη της κουνιούνται, και σχηματίζουν γιά πρώτη φορά την λέξι μού σαίνεται «τον άγαπώ».

Θ. ΠΦΑΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Μάλις μιά έβδομάδα έμενε και ό χριστός θα άντίκρυζε τον στυρό Του. "Αραγε, θά μπορούσε τίποτα άλλο νά Τον άπασχολήση; 'Αν είχες και αυ μόνο μιά έβδομάδα νά ζήσης, τι άραγε θά σκεπτόσουν; Θά προσπαθούσες ίσως τα κανονίσης άλες τις άτομικές σου ύποθέσεις· νά φροντίσης, γιά τους δικούς σου, ίσως και τα κατεπείγοσο μέ την έξαλλη άνάγνωσι τής διασώσεως της ψυχής σου.

Ο Χριστός πλησίαζε στην 'Ιερυχώ. 'Ασφαλώς θά συνωδεύονταν άπό τους μαθητάς Του. "Ετσι πως χός τυφλός που ίσως ζητιάνευε στους δρόμους, άκουσε ότι άπό έκεί περνούσε ό Χριστός· ί'σως τός θά ήταν ό ζητιάνος αυτός σέ πολλούς γιατί τον ήξεραν μέ τ'όνομά του. "Ηταν ό Βαρτίμαιος.

"Οταν πληροφορήθηκε τό πέρασμα του 'Ιησού ήρχισε νά φωνάζη, «'Ιησού. υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με». "Ηξερε ό τυφλός άπ'όσα είχε άκούσει γιά τό Χριστό ότι Αυτός ήλθε στόν κόσμο για νά ελεήση τον κόσμο.

Οί μαθηταί του Χριστού άντί νά φέρουν τον πτωχό τυφλό στό Χριστό, προσπαθούν νά τον κάνουν νά σιγήση. Ένδιαφέροντο ίσως περισσότερο γιά την άξιοπρέπεια και την ήσυχία του Κυρίου των, άπό τον "Ιδιον. Δέν έμαθαν άκόμη ότι δσο πιό χαμηλά βρισκόταν ό άνθρωπος, τόσο μεγαλύτερη προθυμία ό Χριστός έδείκνυε γιά την άπονομήν ελέους. "Οσο πιό άρρωστο τό παιδί, τόσο μεγαλύτερες περιποιήσεις και καλυτέρας θεραπείας άπολαμβάνει. Μή νομίση κανείς άπό τους άναγνώστας ότι είναι τόσο άμαρτωλός, τόσο μακρυά άπό τον Θεό, τόσο πνευματικά τυφλός που ό Χριστός δέν είναι δυνατόν νά ένδιαφερθή γι'αυτόν. "Ισως άκόμη και έκείνοι που λένε πώς είναι μαθηταί του Χριστού, προσπαθήσουν νά σέ έμποδίσουν άπό του νά πλησιάσης τον Χριστό άλλα μή στενοχωρείσαι. Εφ' όσον ή κραυγή σου είναι είλικρινής και κραυγή πίστεως, θά την άκούση ό Χριστός και θά σταθή γιά νά σού δείξη τό έλεός Του. Αυτός δέν ήλθε νά καλέση δικαίους άλλά άμαρτωλούς εις μετάνοιαν. "Οταν ή Μαρία 'Αντουανέττα, βασίλισσα της Γαλλίας πήγε στά γάλα της, δέν έπετράπη στους άρχοντους και τους πτωχούς νά παρατολουθήσουν τό χαρμόσυνο αυτό γεγονός, γιά νά μην σκιάσουν τό μεγαλείο και τη δόξα του. Μά πόσο διαφορετικός ήταν ό βασιλεύς των βασιλέων έπί της γης. Περισσότερο έσύχναζεν εις τό κρεββάτι του άρρώστου, παρά στό σαλόνι του πλουσίου. Πόσο όμως άντίθετο τό πνεύμα και πόσο άσυγκίνητη ή καρδιά έκείνων που λέγονται και λέγονται μαθηταί του! 'Αντί νά σιγήσουμε τον τυφλό, πρέπει νά τον φέρουμε στό Χριστό. Δέν θά τον άνησυχήσουμε, άλλα θά Τον εύχαριστήσουμε. για τί θά Τον βοηθήσουμε στην έπιτέλεσι του σκοπού διά τον όποίον ήλθε στη γη.

Τίποτε δέν μπορούσε νά στερήση τον τυφλό άπό τα προνόμια τά έλθη εις άμεσον έπαφην με τον Χριστόν. Καμμία προσοχή δεν έδωσε στους μαθητάς πού προσπαθούσαν νά τον κάμουν νά σιγήση. Οί άνθρωποι δέν μάς καταδέχονται στην άμαρτωλή μας κατάστασι, άλλ' ό Χριστός μάς προσδέχεται μέ χαρά.

Τόσο δυνατά φώναζε ό τυφλός που τον ήκουσε ό Χριστός. Και δ πως λέγει ή εύαγγελική άφήγησις (Λουκ. ιη' 35 48) ό Χριστός σταμάτησε: «Σταθείς δέ ό 'Ιησούς ένέλεσεν αυτόν άχθήναι προς αυτόν». Μόνο μιά έβδομάδα πρό του θανάτου Του είχε ό Χριστός. Πολλά σπουδαία ζητήματα θά τον άπασχολούσαν. Και όμως, σταμάτησε γιά ποιόν; Γιά ένα πτωχό ρακένδυτο τυφλό. "Αν μπορούσαμε νά άναπαραστήσωμε τη σκηνή αυτή. Νά μπορούσαμε νά πίξωμε άπό μιά ματιά στην όψι του Χριστού, στους μαθητάς και στό πλήθος και στόν τυφλό Βαρτίμαιο. Στό πρόσωπο του Χριστού θά βλέπαμε την άκένωτη αγάπη έλέους, στά πρόσωπα του πλήθους την έκπληξι, γιατί ό 'Ιησούς, ό Θεός σταμάτησε την πορεία Του, και στό πρόσωπο του Βαρτιμαίου την έκφρασι της άκατάληπτης εμπιστοσύνης και έλπίδας.

Δέν ήταν ό έπικείμενος σταυρός άρκετό βάρος γιά τον Χριστό; Δέν μπορούμε βέβαια νά μπούμε στά βάθη της καρδιάς του Χριστού, άλλ' ίσως ή βοήθεια και τό έλεος που μέχρι την τελευταία στιγμή προσέφερε ό Χριστός στους άνθρώπους έκαμνε κάπως πιό άποφορτό τό βιό κό Του βαρύ φορτίο. Τί μάθημα είναι αυτό γιά μάς!

Μή λές πώς ή ζωή σου είναι τόσο δύσκολη, τόσο φορτισμένη που τίποτε δέν μπορείς νά βοηθήσης και ξαλαφρώσης. Δοκίμασε τό ξαλάφρωμα του εαυτού σου, ξαλαφρώνοντας κάποιον άλλον. Γίγραμμάτισου τη συνταγή αυτή και θά δής τό καταπληκτικά άποτέλεσμα.

"Ισως καμμιά άλλη κραυγή δέν θά κατώρθωνε νά σταματήση τον Χριστό στην πορεία Του αυτή. Τό κατώρθωσε όμως ή έπίμονη κραυγή της άνάγκης για έλεος. Η κραυγή σου, άμαρτωλή κι' άγαπητή φυψή, έχει την δύναμι νά σταματήση τον δημιουργό του ούμπαντος. Θάλεινη τό αυτί Του γιά νά σέ άκούση. Κράξε, λοιπόν, και σύ με πίστι, μ' έπιμονή, με είλικρίνεια. "Οσο μικράς, άσήμαντος, πτωχός άνθρωπος κι' άν είσαι, θά έλκύσης την προσοχή του Θεανθρώπου. Κανένας άλλος δέν θά μπορέση νά άνοίξη τά πνευματικά σου μάτια. Μονάχα ό Χριστός. Αρκεί νά πιστεύσης ότι Έκείνος που εύσπλαχνίσθηκε τον Βαρτίμαιο θά εύσπλαχνισθή και σέ.

Μιά και Τον σταματήσης μέ την κραυγή της ικεσίας σου θά άκούσηθή τή φωνή Του, όπως την άκουσε και ό Βαρτίμαιος, «τί θέλεις νά σοί κάμω;» Δύσκολα νά άπαντήση κανείς στό έρώτημα αυτό. Ό τυφλός ζήτησε νά του δώση τό φώς του ό Χριστός. Σύ, τί ζητάς; Στην κατάστασι που βρίσκεσαι ποιά νομίζεις ότι είναι ή μεγαλύτερη και πιό έπείγουσα άνάγκη σου; Όλό κληρο τό Εύαγγέλιο μάς διδάσκει ότι ή μεγαλυτέρα άνάγκη κάθε άνθρώπου είναι ή σωτηρία της ψυχής του, ό έξιλεασμός της καρδιάς του. Ό τυφλός έζήτησε τον Χριστόν και Του έπέτρεψε νά Τον έγγίση. Αυτό πρέπει νά κάμης και σύ. Πνευματικά μάτια νά ζητήσης άπό τον Χριστό. Την σωτηρία σου Και όταν γίνης νέον κτίσμα έν χριστώ 'Ιησού, θά δής πόσο μικρές και μηδαμινές είναι άλλα αί άλλαι άνάγκαι σου που νομίζεις τόσο μεγάλες. Τί ζητείς άπό τον Χριστόν;

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΠΟΥ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΒΕΡΟΙΑΝ

Έξεδόθη και κυκλοφορεί ένα σύμπαθητικό βιβλίο παιημάτων με τον τίτλο «ΔΥΣΙΚΑ ΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΕΑΣ». Ό τύπος της Θεσσης με εύμενή σχόλια υπεδέχθη την νέαν αυτήν ποιητικήν έκδοσιν.

Συγγραφεύς αυτού είναι ό ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΙΝΤΖΟΝΙΔΗΣ: Ένα παιδί γεμάτο ζωντάνεια και λαογραφικές ικανότητες. Η ίδιαιτέρα του πατρίδα ή Βέροια, διότι κάπου σέ μιά γωνιά του γραφικού Γαερμέν είδε το πρώτον του φώς της ήμέρας ό ΛΕΥΤΕΡΗΣ. χαρακτήζει μέ ίδιαιτέραν χαράν την έκδοσιν του βιβλίου και είναι ύπερήφανη διά το ποιητικόν του ταλέντο.

Τέτοιοι νέοι μέ τέτοιες ικανότητες έξυψώνουν την πνευματική άνωτερότητα του τόπου που γεννήσηκαν και ό τόπος τους είναι ό ποχρεωμένος νά τους παράσχη την ήθικη συνδρομή, που γιά τους πνευματικώς έργαζομένους. Η πατρίδα σου ή Βέροια ΛΕΥΤΕΡΗ είναι ύπερήφανη γιά σένα και ώς άντάλλαγμα σού προσφέρει όλόψυχα τό ΕΥΓΕ και σού εύχεται παράλληλα μέ τό ιατρικόν σου έπάγγελμα τα χείλη και έπιτυχή άνοδο στην δύσκολα κλιμακα της ποιήσεως.

ΣΗΜ.—Από τού προσεχούς φύλλου θ' άρχίση μία τακτική συνεργασία της έφημερίδος μας μέ τον Βερο.ίτη ποιητή.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Την Κυριακήν 18|1|59 ό Τουριστικός Όμιλος Βεροίας έξενάγησεν εις τα άξιοθέατα της πόλεως μας την 'Ελληνικήν Περιηγητικήν Λέσχην τμήμα Θεσ!κης. Οί φιλοξενούμενοι του Όμίλου παρέμειναν και διηνυκτέρευσαν εις Παναγίαν Σουμελάν την Κυριακήν δέ το Διοικητικόν Συμβούλιον του Όμίλου έξενάγησε τούτους εις το Βήμα 'Απ. Παύλου και άλλαχού ώς και εις το Φράγμα 'Αλιάκμονος.

—Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Όμίλου Βεροίας κατόπιν άποφάσεως του, ήγειρεν μήνυσιν διά την καταστροφήν των 'Αρμάτων του Φεστιβάλ, κατά του έργολάβου Μηχανικού. Η

(Συνέχεια εις την άλλην σελίδα)

ΕΝΩ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ Ο «ΛΟΥΝΙΚ» ΚΑΙ Ο «ΑΤΛΑΣ»

ΠΩΣ Ο ΣΜΗΝΑΓΟΣ ΚΙΤΤΙΓΚΕΡ ΕΦΘΑΣΕ ΜΕ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ 30 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΜΕΤΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΗ

Αἱ ἐνδιαφέρουσαι ἐντυπώσεις του

Ὁ Τζόε Κίττιγκερ, σμηναγὸς τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας ἡλικίας εἰκοσιοχτὼ χρόνων κατέχει ἕνα ζηλευτὸ ρεκόρ. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἀνέβηκε ψηλότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον στὴ στρατόσφαιρα. Μ' ἕνα εἰδικὸ ἀερόστατο, ἔφτασε σὲ ὕψος 30 χιλιάδων περίπου μέτρων—γιὰ τὴν ἀκρίβεια 29 250—κι' ἔμεινε πάνω 115 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἀπὸ τὸ 1932, ὁπότε ὁ καθηγητὴς Πικὰρ ἐπιχείρησε τὴν πρώτη ἄνοδο στὴν στρατόσφαιρα, φτάνοντας τὰ δεκαεξήμισι χιλιάδες μέτρα, ἔγιναν ὡς τώρα πολλὲς τέτοιες ἀνόδοι μὲ ἀερόστατο ποὺ σημείωσαν ὁλένα καὶ πιὸ θαυμασιὲς ἐπιδόσεις. Τὸ 1956 πάλι ἀπὸ Ἀμερικανοὺς εἶχε ἐπιτευχθῆ τὸ μεγαλύτερο ρεκόρ ὕψους: 24.500 μέτρα.

Οἱ εἰδικοί τότε εἶπαν. ὅτι ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα τὸ πρᾶγμα θὰ παρουσίαζε ἐξαιρετικὴ δυσκολία γιατὶ πιὸ ψηλὰ θἄταν μᾶλλον ἀδύνατο νὰ προφυλαχτῆ ὁ ἄνθρωπος ἔξω καὶ μὲ τεχνικὲς τελειοποιήσεις στὴν καμπίνα τοῦ ἀεροστάτου.

Ὡστόσο καὶ μάλιστα συνιομώτερα κι' ἀπὸ τοὺς πιὸ αἰσιόδοξους ὑπολογισμοὺς δηλ. μόλις μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνο. τὸ θαῦμα αὐτὸ ἔγινε. Καὶ τὸ πραγματοποίησε ὁ Τζόε Κίττιγκερ.

Ἡ ἐπιμονή του καὶ τὸ προσόντα του ἔφεραν τέλος τὰ ποθητὰ ἀποτέλεσμα. Ἡ αὐστηρότατη ἰατρικὴ ἐξέτασι καὶ τὰ χίλια δυὸ τέστ, ἀπ' ὅπου πέρασε ἀπέδειξαν ὅτι ἦταν ὁ καταλληλος ἄνθρωπος γι' αὐτὸ τὸ ἐπικίνδυνο καὶ δυσκολώτατο ἐγχείρημα. Ὁ Τζόε Κίττιγκερ εἶχε ἐξ ἄλλου, καὶ δίπλωμα ἰατρικῆς, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸ νόμο γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς πτήσεις, ἐπειδὴ ὁ πιλότος πρέπει νἄναι σὲ θέσι νὰ παρατηρῆ ἐπιστημονικὰ πάνω στὸν ἑαυτό του τὶς ἐπιδράσεις ποὺ ἔχει στὸν ἄνθρώπινο ὀργανισμὸ ἡ διαμονὴ σὲ τόσο ὕψος.

Ὅλες οἱ προετοιμασίες πῆραν τέλος στὶς ἀρχὲς αὐτοῦ μηνός. Τὸ ἀερόστατο ποὺ εἶχε βαφτιστῆ μὲ τὸ κάπως παράξενο ὄνομα «Κάψουλα» ἀπογειώθηκε ἕνα πρωῒ ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο Φλέμιγκ τῆς Μινεσότας.

Τὸ ἀερόστατο αὐτὸ ἦταν γεμισμένο μὲ πολυαιθυλένιο, ἕνα ὑλικὸ τελείως ἀφλεκτο κι ἀρκετὰ ἐλαφρύτερο ἀπὸ τὸ χρησιμοποιούμενο ὡς τώρα σὲ τέτοιες περιπτώσεις ἥλιον.

Τὸ μπαλόνι τοῦ ἀεροστάτου τοῦ Κίττιγκερ, ποὺ εἶχε σχῆμα ἀτράκτου, ἦταν μήκους ὀγδοντατέσσερα μέτρων καὶ κάτω ἀπ' αὐτὸ «κρέμονταν ὁ θάλαμος ὅ που βρισκόνταν ὁ ριψοκίνδυνος σμηναγός. Ἡ καμπίνα αὐτὴ ἦταν ὑψηλὸς δύο μέτρων καὶ πλάτους ἑνὸς κι' εἶχε σχῆμα κυλινδρικό

Ἡ στολή. ἐξ ἄλλου, ποὺ φορούσε ὁ Κίττιγκερ. ἦταν ἀρκετὰ παράξενη κι' ἔμοιαζε πολὺ μ' ἐκεῖνες ποὺ παρουσιάζουν τὰ φανταστικὰ φιλμ διαπλανητικῶν ταξιδιῶν.

Ἀλλὰ ἂς δώσουμε τώρα τὸ λόγο στὸν ἴδιο τὸν Κίττιγκερ ποὺ ἀφηγήθηκε τὴν ἄνοδό του αὐτὴ στοὺς δημοσιογράφους. Ἑξήντα ἀπὸ σχεδὸν ἄδεια ποὺ ἔδωσε τὸ ὑπουργεῖο ἀεροπορίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

—Περιττὸ νὰ σᾶς πῶ, εἶπε ὁ Κίττιγκερ, πὼς εἶχα πάρει τὴν ἀπόφασι ἀπὸ πρίν, νὰ ξεπεράσω τὰ 25 χιλιάδες μέτρα ὅπου τὰ ὁποῖα ἦταν ἐγγυημένη ἡ ζωή μου ἀπὸ τοὺς κατασκευαστὲς τῆς «Κάψουλας». Δὲν περίμενα ὅμως νὰ βρῶ τόσο εὐκολη τὴν ἄνοδο πέντε χιλιάδες μέτρο πάνω ἀπὸ τὰ προκαθωρισμένα αὐτὰ ὕφος καὶ νὰ σπάσω ἔτσι μὲ τόσο μεγάλη διαφορὰ τὸ περυσινὸ ρεκόρ.

»Μπῆκα στὸν κυλινδρικό μου θάλαμο δὲν εἶχα καθόλου εὐρυχωρία. Ἤμουν καθισμένος στὰ εἰδικὰ κάθισμα καὶ μποροῦσα ἁπλῶς νὰ γυρίζω περὶ τὸν... ἄξονά μου γιὰ νὰ παρατηρῶ τὰ διάφορα ὄργανα ποὺ εἶχα μπρός, πλάγια καὶ πίσω μου.

»Κάθε πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἐπικοινωνοῦσα μὲ τὸ ἀεροδρόμιο καὶ μετέδιδα τὰ στοιχεῖα τῆς πορείας μου, καθὼς καὶ τὶς ἀτμοσφαιρικὲς συνθῆκες ποὺ συναντοῦσα. Ὁ θάλαμος ἦταν ἑρμητικὰ κλεισμένος κι' ἀνέπνεα ἀπὸ εἰδικὴ συσκευή.

»Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος ποὺ ἀντιμετώπισα, ὅταν εἶχα περάσει πιὰ 25.000 μέτρα ἦταν μήπως σπάσουν τὰ τοιχώματα τῆς καμπίνας ἀπὸ τὴ φοβερὴ διαφορὰ ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως ποὺ ὑπῆρχε ἀνάμεσα στὴ στρατόσφαιρα καὶ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ θαλάμου, Εὐτυχῶς ὅμως, ὁ θάλαμος ἦταν πολὺ πιὸ γερὸς ἀπ' ὅτι εἶχαν ὑπολογίσει οἱ κατασκευαστές του.

»Ἔφτασα στὰ ἑνενηνταέξη χιλιάδες πόδια δηλαδὴ στὰ 29 250 μέτρα ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα κι' εἰκοσιτέσσερα λεπτά. Ἐκεῖ τὸ ἀερόστατο σταμάτησε. Ὁ ἀέρας γύρω του ἦταν σχεδὸν ἐξ ἴσου ἀραιὸς μὲ τὸ περιεχόμενο τοῦ μπαλονιοῦ.

»Τὰ ὄργανα ποὺ μοῦ ἔδειχναν τὴν ἀντίστασι τῶν τοιχωμάτων τῆς καμπίνας μὲ καθησύχασαν. Δὲν παρουσίαζαν κανένα ἀνησυχητικὸ σημεῖο κι' ἔτσι ἀποφάσισα νὰ μείνω ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα «ἀραγμένος» ἐκεῖ ψηλά

»Ἔμεινα λοιπό, ἑκατὸν δεκαπέντε λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ «Κάψουλα» ποὺ φυσικὰ στεκόταν ἀκίνητη, γιατὶ ὑπῆρχαν ρεύματα ἀέρος ἀνεβοκατέβαινε ἀνάμεσα στὰ 29.250 καὶ στὰ 29.200μέτρα.

»Σὰν γιατρὸς ποὺ εἶμαι ἔδωσα ἰδιαίτερη προσοχὴ στὶς ἀντιδράσεις ποὺ παρουσιάζε ὁ ὀργανισμός μου ἀπέναντι στὶς ἀτμοσφαιρικὲς συνθῆκες ποὺ ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ πάνω καὶ διαπίστωσα ὅτι τὸ σύστημα ἀσφαλείας γιὰ τὸν πιλότο μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε ἐφοδιαστῆ ὁ θάλαμος τῆς «Κάψουλας» ἦταν πραγματικὰ ἕνα ἀριστούργημα τελειότητος. Μπορῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω πὼς ἀπὸ τώρα ἡ ἐπιστήμη κατέχει πιὰ ὅλους τοὺς τρόπους γιὰ νὰ προφυλάξη τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ ὅταν εἶναι κλεισμένος σὲ ἀναλόγους θαλάμους θὰ δρασκελίση τὸ κατώφλι τοῦ διαστήματος καὶ θὰ ἐπιχειρήση μὲ τόλμη τὰ πρῶτα διαπλανητικὰ ταξίδι

»Ἕνα περίεργο φαινόμενο ποὺ παρατήρησα στὸν ἑαυτό μου ἐκεῖ ψηλά, εἶναι τὸ ἑξῆς: Ἐνῶ δὲν εἶχα καθόλου ἀφαιρεθῆ καὶ συχνὰ κοίταζα τὴν ὥρα, σχημάτισα ὡστόσο τὴν ἐντύπωσι πὼς ὁ χρόνος κυλοῦσε πολὺ γρήγορα. Ἔτσι ἐνῶ τὰ μάτια μου παρακολουθοῦσαν ταχτικὰ τοὺς δείχτες τοῦ ρολογιοῦ μου, ἔμεινα μὲ τὴν ἐντύπωσι πὼς δὲν κάθισα στὸ κατῶφλι τοῦ διαστήματος πάρα πάνω ἀπὸ δέκα λεπτά, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα εἶχαν περάσει σχεδὸν δυὸ ὧρες.

ΑΘΑΝ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ
(Δικηγόρος)

Μετέφερε τὸ γραφεῖον του προσωρινῶς ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ ἀριθ. 63 εἰς τὸ γραφεῖον Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας (πρώην Γραφεῖον Α. ΚΑΠΟΥ)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πλεκτομηχανὴ Τύπου «Διαμάντι» Νο 8 σὲ καλὴ κατάστασι. Τιμὴ εὐκαιρίας Πληροφορίαι Καφενεῖον Πλάτανος Τηλ. 5-20.

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΜΑΣ

ΘΛΙΜΜΕΝΟΙ ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ...

Ἡ δύση τοῦ Ἡλίου, πειά, ἐφάνη.
τὰ σύννεφα χορεύουν μὲ τὴν γῆ.
Οἱ Ἐλπίδες μαυροφορεμένες κλαῖνε,
κι εἶναι τὸ δάκρυ τους, ἡ σιγή.

Πλούτη καὶ χρήματα κι ἂν θάχω,
τὴν εὐτυχία, πειά, δὲν τὴν κρατῶ.
Ὅσο κι ἂν πίνω δὲν χορταίνω,
Ὅσο κι ἂν φάω, θὰ πεινῶ.

Σὲ μνῆμα' ἄφανο ἔθαψα τὸ «θέλω»
καὶ κυνηγάω τὸ «μπορῶ».
Αὐτό, ποὺ ζῶ, πειὰ δὲν τὸ θέλω,
μὰ καὶ νὰ τὸ διώξω δὲν μπορῶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

—Τὰ μικρὰ ξύλα ἀνάβουν τὴ φωτιὰ μὰ τὰ μεγάλα τὴ διατηροῦνε. (Ρωσική)

—Ὅποιος παραμελεῖ τὰ μικρά, χάνει τὰ μεγάλα. (Ὁλλανδική)

—Ποτὲ μὴν παίζης γιὰ νὰ πληρώσης τὰ χρέη σου. (Γερμανική)

—Ὅσο πιὸ λίγο παίζεις τόσο πιὸ κερδισμένος εἶσαι. (Ἰνδική)

—Στὸ χαρτὶ καὶ στὰ μεθύσι φανερώνεις τὴν ψυχή σου. (Ἰταλική)

—Μιὰ μικρὴ πέτρα κατάμεσης τοῦ δρόμου ἀναποδογυρίζει ἕνα μεγάλο κάρρο. (Ὁλλανδική)

—Στὴ μικρὴ βρυσούλα πίνει κανεὶς πιὸ εὔκολα πορὰ στὴ μεγάλη. (Γαλλική)

—Ὅταν ἔχης λίγα ἀπ' τὸ κάθε τι, δὲν ἔχεις τίποτα στὰ χέρι. (Γερμανική)

—Ὅποιος ἔχει φίλο ἀκριβό, ἔχει μεγάλο θησαυρό. (Ἑλληνική)

—Σπίτι ποὺ εἶναι πάντα γεμάτο ἀπὸ ξένους γρήγορα θ' ἀλλάξη νοικοκύρη. (Ἱσπανική)

ΓΕΛΟΙΟ ΔΩΡΕΑΝ

Ἡ κυρία Δωροθέα ἦταν παντρεμένη μ' ἕναν ἄντρα τόσο τσιγκούνη, ποὺ δὲν τὴν ἔβγαζε ποτὲ ἔξω καὶ οὔτε τῆς ἔφερνε ποτὲ κάτι.

Μιὰ φορά, ὅμως ποὺ ἔλειπε ταξίδι γιὰ τὶς δουλειές του, θυμήθηκε πὼς ἡ Δωροθέα εἶχε τὰ γενέθλιά της καὶ ἀποφάσισε νὰ τῆς κάνη μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξι. Τῆς στέλνει λοιπὸν ἕνα τσέκ. Ἡ Δωροθέα μόλις τὸ εἶδε πέταξε ἀπ' τὴ χαρά της γιὰ τὴν ἀπότομη αὐτὴ μεταβολὴ τοῦ ἄντρα της. Ὅτα ὅμως τὸ πρόσεξε καλύτερα ἔγινε ἔξω φρενῶν. Τὸ τσὲκ ἔγραφε: «πληρώσατε εἰς τὴν διαταγὴν τῆς κυρίας Δωροθέας ἕνα ἑκατομμύριο.. φιλιά».

Τὴν ἄλλη μέρα ἡ Δωροθέα κάθησε κι' ἔγραφε στὸν ἄντρα της τὸ ἀκόλουθο γράμμα:

Ἀγαπητέ μου σύζυγε! Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ πρωτότυπο δῶρο ποὺ μοῦστειλες στὰ γενέθλιά μου, τὸ τσὲκ δηλαδὴ μὲ τὰ ἕνα ἑκατομ. φιλιά. Μοῦ τὸ ἐξαργύρωσε ὁ κουμπάρος σήμερα τὸ πρωῒ κι' ἕνα ὑπόλοιπο νοῦ ἔμεινε θὰ μοῦ τὸ δώσῃ τ' ἀπόγευμα.

ΚΑΙΤΗ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ- ΑΝΕΖΙΝΗ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΒΙΚΕΛΑΣ 2 — ΒΕΡΟΙΑ
Ἐναντι Ὑπάτης Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Ἀθηνῶν

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

—Οἱ ἄντρες δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ λεφτά. Τὰ χρειάζονται ὅμως διὰ τὴ γυναῖκα τους.
Δουμᾶς υἱός

—Ὁ μεγαλύτερος ἐξευτελισμὸς γιὰ ἕνα σύζυγο εἶναι νὰ μὴν προκαλῆ κανένα φόβο στὰ φίλο τῆς γυναίκας του.
Π.Α. Σαμγκὲρ

—Συχνὰ οἱ τίμιες γυναῖκες μιλᾶνε γιὰ τὰ λάθη τῶν ὁμοφύλων τους, σὰν νὰ πρόκειται γιὰ κάτι ποὺ τοὺς τὰ κλέψανε.
Ε. Κονκοὺρ

—Ὁ ἄντρας ζητᾶ ἀπὸ τὸ βιβλίο τὴν ἀλήθεια καὶ ἡ γυναῖκα τὶς αὐταπάτες της.
Ε. Κονκοὺρ

ΓΝΩΜΕΣ ΑΓΝΩΣΤΩΝ

—Ὅποιος μιλεῖ χωρὶς νὰ σκέφτεται, πυροβολεῖ χωρὶς νὰ σημαδεύη.

—Ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ ζῆς εἰρηνικὰ μὲ τοὺς γείτονές σου, εἶναι νὰ μὴν ἔχης γείτονες.

—Ἡ ἐκδίκησις ἐξιάνει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν ἐχθρό του, ἐνῶ ἡ συγγνώμη τὸν κάνει ἀνώτερό του.

—Ἡ σικοφαντία μοιάζει μὲ τὴ φλόγα, ποὺ μαυρίζει ὅσα δὲ μπορεῖ νὰ κάψη.

—Μιὰ δίκη γεννᾶ ἑκατὸ ἄλλες. Καλύτερα, λοιπὸν ἕνα κακὸς συμβιβασμὸς παρὰ μιὰ καλὴ ἀπόφασι.

—Τὰ μυστικὰ μοιάζουν μὲ τὰ στρείδια, ποὺ πεθαίνουν μόλις ἀνοιχτοῦν.

—Ὁ ἀθυρόστομος μοιάζει μὲ μιὰ ἀσφράγιστη ἐπιστολή. Ὁ καθένας μπορεῖ δίχως κόπο νὰ τὴ διαβάση

—Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος ντρέπεται γιὰ τὰ ἐλαττώματά του μὰ δὲν παραλείπει καὶ νὰ τὰ διορθώνη.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

Ἡ συζήτηση γίνεται μεταξὺ ἑνὸς Κρασοπατέρα καὶ ἑνὸς ἐπαγγελματίου, διὰ τὶς συνέπειες τοῦ μεθυσιοῦ.

Λέγει ὁ ἐπαγγελματίας:

—Εἶναι τρομερό, ὅταν μεθᾶς, γιατὶ τὰ βλέπεις ὅλα διπλά. Ἔτσι ἂν ὁπαθέσουμε, πὼς ἔρχεται ὁ φορατζὴς στὸ μαγαζί σου, τὸν βλέπεις δυὸ φορές!!!

—Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα. Τί νὰ πῶ ἐγώ, λέγει ὁ κρασοπατέρας, ποὺ εἶμαι πάντρεμένος. Ὅταν μεθάω βλέπω τὴν πεθερά μου δυὸ φορές!!!

Λ. ΟΡΕΙΝΟΣ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ Μήτρος κυριεύτηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τύψεις συνειδήσεως καὶ θρησκευτικὸ φόβο γιὰ τὴν κλεψιὰ ποὺ εἶχε κάνεικαὶ πηγαίνει στὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ νὰ ἐξομολογηθῆ.

—Πῶς ἀπὸ δῶ κύρ Μήτρο; τὸν ρωτᾶ παραξενεμένος ὁ παπᾶς, ποὺ τὸν βλέπει γιὰ πρώτη φορὰ νὰ μπαίνη στὴν ἐκκλησία.

—Ἔκλεψα ἀπὸ τὸν γείτονά μου τὸν Πασχάλη τριάντα δεμάτια ξύλα καὶ ἦρθα νὰ ἐξομολογηθῶ γιὰ νὰ ἐλαφρώσω τὴν συνείδησί μου.. ἐξηγεῖ ὁ Μήτρος μὲ συντριβή.

—Μὰ καλά, ρώτησε τότε τὸν ἁμαρτωλὸ ὁ παπᾶς, ἀπορημένος. Πῶς κατώρθωσες νὰ μεταφέρεις τόσα δεμάτια;

—Δὲν τὰ πῆρα ὅλα μαζί. Χτὲς τὸ πρωῒ τὰ δέκα καὶ τὸ βράδυ τ' ἄλλα δέκα.

Μὰ δέκα καὶ δέκα κάνουν εἴκοσι δεμάτια εὐλογημένε κι' ὄχι τριάντα ποὺ μοῦ εἶπες.

Ὁ Μήτρος μένει ἐμβρόντητος.

—Ἔχεις δίκηο παπᾶ μου λέει. Εἶδες τί πῆγα νὰ πάνω; Θὰ πάω τὸ ἀπόγευμα νὰ πάρω καὶ τ' ἄλλα δέκα δεμάτια.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 161 - Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 25
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1.50 δρχ. τὸ χιλιοστρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 288899 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Ποντιακὰ Ἀνέκδοτα

Ο ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

Τὰ νύχτας τρανά, οἱ γειτονάδες ξὰν ἐτριγύρτσαν τὸν Γιαλαμὰν νὰ ἀκούγνε κάτ νέα ἰστορίας, ἀσὰ ἀτελείωτα ντὸ ἔξερεν, ὅσ τερις ἀσὰ πολλὰ εἶπεν' ατς καὶ ἕναν, ποὺ ἔτυχεν νὰ ἐν, αὐτόπτης μάρτυρας.

Σ' ἕναν Τουρκοχῶρ ἐδούλευα εἶπεν. Ἔτυχεν νὰ ἀποθάν ἕνας νεόπανδρος Τοῦρκος, ἀσὸ δι πλανὰν τὸ σπίτ ντ' ἔζήνα.

Πολλὰ κλαψίματα καὶ μοιρολόγια ἐποίκαν-ἀτόν, καὶ ἐντοφίσαν ἀτὸν σὰ νεκροταφεῖον ποὺ ἔτυχεν νὰ ἐν σουμά, ἕναν ποταμόπον ἐχώριζεν ἀτὸ ἀσὸ σπίτ.

Κ' ἐπέρασαν πολλὰ ἡμέρας, ἕνὰν φεγγαράλουστον νύχταν, ἐκουσκέθεν ἕναν λαλίαν ἀσὸ νεκροταφεῖον μέρ. Μάννα!!!! στείλωμε τὴν νύφεν μὲ τὸ γεργάν μαζί!!...

Ὅσοι ἔξαν ἀτὸ τὴν λαλίαν, ἔκοψαν τὴν ἀνάπνοήν ἀτσῦν, καὶ ἐκαλοφουκρέθαν.

Ἡ λαλία ξὰν ἐκουσκέθεν. Ὅλ ἐτέρεσαν σὸ νεκροταφεῖον μέρ, καὶ εἶδανε ἕναν ἄσπρον ἐσκιὰν νὰ λαταρίζ.

Ἐξέβεν εἶπαν ὁ νεόπαντρον χορτλάχ·ς, καὶ θὲλ τὴν γυναῖ καν ατ, νὰ ἔρτε σ'σοπίτ κ'ἔπωρεῖ ὁ ἄχαρον, ἀνάμεσα ἓν τὸ ποτάμ, κι ὡς γνωστὸν σ'ἄλτς, ἀσὸ νερὸν νὰ περᾶν κ'ἐπωρεῖ, γιὰ τ'ἐκεῖνα κοὺζ τὴν μάνανατ νὰ στειλ τὴν νύφεν σοὶμάτ.

Ἡ μάνα τ ἡ ἄχαρος, ἐκουεν τὴν λαλίαν καὶ ἐπλημμυρίσκου τον σὰ δάκρυα, ντὰ νὰ ἐφτάη καὶ νὰ ἓν καλόν, καὶ νὰ ἠσυχάζ τὴν φυχὴν τοῦ γιαῦ·ατς.

Ἐσκόθεν ἐπαρακάλεσεν τὴν νύφεν νὰ πάη ἐνταμὼν τὸν ἄντραν-ατς.

Ἡ νύφε πα τὸ χατήρ-νατς κ' ἐχάλασεν, ἐπέρεν τὸ γεργὰν καὶ ἐσέβεν σὸν δράμον, καὶ ἀπὰν σὴν λαλίαν, ἐπίεν εὗρεν ἀτόν, καὶ μάλις σουμὰ σὰ ξημέρώματα ἐγύρτσεν σὸ σπίτ-νατς Ἀτὸ ἐκράτεσεν πολλὰ νύχτας.

Ἄμα ἄργιζεν νὰ πάη ἡ νύφε ἡ λαλία ξὰν ἐκουσκάτο. Ὤρ ἀμάν!!! ἐδιέκοφαν ατὸν οἱ παρακαθήμεναι. Ἀτὸ εἶπαν-ατον τρανὸν ψέμαν ἓν, καμίαν ἀποθαμένος ἐπορεῖ νὰ ἐφτάη ἀτὸ ντὸ λές. Ταμὰμ ψεύτες εἶσαι Γιαλαμά. Ἐγὼ ψεύτες; εἶπεν κάπως κοροϊδευτικὰ ὁ Γιαλσμάς, εἴτε ἐσεῖν εἶσνε χοντροτσιμπιδοι καὶ κ' ἐγροίξετεν πῶς ἐγέντον.

Ἡ νύφε εἶχεν ἀγαπητικόν, ὁ ὁποῖος ἐσκεπάστεν ἕναν ἄσπρο σινδόν καὶ ἐπροσποιέθεν τὸν χορτλάχ, καὶ μὲ ἀτὸ τὸν τρόπον ἐκατέφερεν νὰ ἐνταμούνταν καὶ νὰ γλεντοῦνε τὴν ζωὴν ατσῦν ἀφκακὲς σὰ κυπαρίσια τὶ νεκροταφείου.

Ἀτώρα ἐγροίξετεν πῶς ἐγέντον;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐμμανουὴλ Κωστ. Κύρου καὶ Μιλτιάδου Κωστ. Κύρου κατοίκων τοῦ πρώτου Βεροίας καὶ τοῦ δευτέρου Ὀρεστιάδας.

Προτιθέμενοι νὰ ἀνανάψωμεν ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματος ἡμῶν, ἤτοι ἐπὶ μιᾶς οἰκίας διορόφου (ἰσόγειος ὄροφος μὲ τρία καταστήματα καὶ μίαν ἀποθήκην, ἄνω ὄροφος οἰκία μὲ μίαν αἴθουσαν (χώλ) 40 τ.μ., 4 κύρια δωμάτια, κουζίνα ἐξώστης καὶ βοηθητικοὶ χῶροι) ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 230 περίπου τ.μ. κειμένη ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ Δήμῳ καὶ Εἰρηνοδικείῳ Βεροίας καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἐξ ἀνατολῶν μὲ νέαν Κεντρικὴν ὁδόν, Μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν Ἀριστοτέλους Βορείως μὲ γήπεδον Μελετίου Διδακτηρίου καὶ Δυτικῶς μὲ προαύλειον Μελετίου Διδακτηρίου. ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ ὅτι τοῦ κτήματος τούτου τυγχάνομεν κύριοι νομεῖς καὶ κάτοχοι, ὁ πρῶτος ἐξ ἡμῶν τοῦ ἡμίσεος τμήματος αὐτῆς διαιρετῶς καὶ τοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα καὶ Παρθεναγωγεῖον, καὶ ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου 114 τ.μ. κατὰ τὰ ἥμισυ μὲν ἐξ ἀδιαιρέτου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 19.300 δημοσίας διαθήκης συνταχθείσης ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γεωργίου Θ. Καλισπάκα τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1941 ἀποβιώσαντος πατρὸς μου Κωσταντίνου Κύρου τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τοῦ μεριδίου τούτου δυνάμει τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰουνίου 1947 ἰδιογράφου διαθήκης τῆς μητρὸς μου Ἀσπασίας Χήρας Κωσταντίνου Κύρου δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 26 τῆς 9ης Μαΐου 1951 πρακτικοῦ συνεδριάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν, ἐκ τοῦ ἑτέρου δὲ ἡμίσεως διαιρετοῦ μεριδίου τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας τοῦ κειμένου πάσῃ τὸνθωμὰν Ἀχτσήν καὶ ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου 116 μ.μ. τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου ἠγόρασα ἀπὸ τὸν ἀδελφόμου Μιλτιάδην Κ. Κύρου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9392)1952 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Α. Σαρρηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος, ἤτοι τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας εἶμαι κύριος καὶ κάτοχος κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῶν μὲν 2)4 διαιρετῶς, τοῦ δὲ 1)4 ἀδιαιρέτως.

Ὁ δεύτερος ἐξ ἡμῶν εἶναι κύριος νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ 1:2 ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ ἡμίσεος διαιρετοῦ τμήματος τῆς οἰκίας ἐκ τῆς πρόσθεν διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Πατρὸς μου Κωσταντ. Κύρου.

Οὕτω ἀμφότεροι δηλοῦμεν καὶ διακηρύσσομεν ὅτι τυγχάνομεν κατὰ τὰς ἄνω ἀναλογίας κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι τῆς εἰς ὑποθήκην προσφερομένης οἰκίας ἣν κατέχομεν καὶ νεμόμεθα ὡς κύριοι ἀφ' ἧς περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς, ὁ δὲ ἀπώτερος δικαιοπάροχος καὶ Πατὴρ ἡμῶν Κωσταντῖνος Κύρου κατεῖχεν καὶ ἐνέμετο ταύτην ἀπὸ ἔτους 1890.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα καὶ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος μας τούτου ἢ ἐπὶ τοῦ τρόπου κτήσεως κυριότητός μας ἐπ' αὐτοῦ ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθ. 2 ἐδαφ. δ τοῦ Ν. 3743)1929 «περὶ τῶν εἰς Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10)1)59

Οἱ Δηλοῦντες

Καὶ προσκαλοῦντες

Ἐμμανουὴλ Κ. Κύρου

Μιλτιάδης Κ. Κύρου

Δ^ρ ΔΗΜ. Ι. ΒΟΥΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
FREIBURG
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Δέχεται εἰς τὴν Κλινικὴν Ἀρχοντούλη (κάτωθι στρατώνων) ἑκάστην Κυριακὴν ἀπὸ ὥραν 10—1

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σιουδὰδ Τρουχίλλιο (Ἰαν)ριος) Ἡ Α.Ε. ὁ Πρόεδρος τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας, Στρατάρχης Ἔκτωρ Β. Τρουχίλλιο, ἡ Α.Ε. ὁ Στρατάρχης Ραφαὴλ Λ. Τρουχίλλιο καὶ ἡ Α.Ε. ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀϊτῆς Δρ Φρανσουὰ Ντυβαλιὲ παριστομένων τῆς Α.Ε. τοῦ Δρος Πορφύριος Ἐρρέρα Μπαεθ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Δρος Λουῒ Μάρς Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀϊτῆς συνηντήθησαν τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1958 εἰς Χουανὶ καὶ Μάλπας, παρὰ τὰ Δομινικο—Ἀϊτινὰ σύνορα πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπικυρώσουν τοὺς δεσμοὺς φιλίας οἵτινες ὑφίστανται μεταξὺ τῶν δύο κυριάρχων ἐπὶ τῆς νήσου Κρατῶν.

Κρίνοντες ὅτι αἱ δύο Χῶραι πρέπει νὰ ἐνθαρρύνουν καὶ ἐνισχύουν τὰς ἁμοιβαίας σχέσεις των χάριν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, καὶ οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας τῶν λαῶν των, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν δύο Κρατῶν προέβησαν εἰς τὴν ἑξῆς κοινὴν Διακήρυξιν: (1) Ἐπικυροῦντες ἐκ νέου τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως καταδικάζουν τὸν διεθνῆ Κομμουνισμὸν καὶ οἱανδήποτε ἄλλην μορφὴν ἐπεμβάσεις τὰς ἐσωτερικὰς ἢ ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν Κρατῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, εἶναι διατεθειμένοι νὰ μὴν ἐπιτρέπουν ἀντιστοίχως εἰς τὸ ἐπικράτειάς των τὴν παρουσίαν ὀργανώσεων ἢ ἀτόμων τῶν ὁποίων αἱ ἐνέργειαι στρέφονται ἐναντίον τῶν ὑπογραφάντων τὴν Διακήρυξιν κρατῶν, ἰδία δὲ τὴν παρουσίαν πολιτικῶν ἐξορίστων τῶν ὁποίων αἱ ἐνέργειαι βλάπτουν τὸς ὑφιστάμενας μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν ἀγαθὰς σχέσεις ὡς ἐπίσης καὶ τὴν συστηματικὴν προπαγάνδαν ἥτις παρακινεῖ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν δυνάμεως ἢ βίας. (2) Νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν ἀνάπτυξιν πνευματικῶν σχέσεων τεχνικὴν βοήθειαν καὶ εὐρυτέραν οἰκονομικὴν συνεργασίαν καὶ (3) Καταβάλλουν προσπάθειαν ὅπως ἐναρμονίσουν κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ζωτικὰς ἐνδιαφερομένης σταθερότητος, τὰς ἀντιστοίχους θέσεις των παρὰ τῷ Ὀργανισμῷ Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ παρὰ τῷ Ὀργανισμῷ Ἀμερικανικῶν Κρατῶν.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε Διευθυντά,

Τυγχάνομεν πτωχοὶ γεωργοὶ καὶ προσφεύγομεν πρὸς ὑμᾶς γιὰ νὰ ποῦμε τὸ παράπονάμας. Ἴσως ἔτσι τὰ ἀκούσουν καὶ οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Ὑπουργείου οἰκονομικῶν καὶ ἀποφασίσουν νὰ ἀλλάξουν συμπεριφορὰ ἀπέναντί μας. Ἂν πάλι αὐτοὶ κωφεύσουν, ὅπως κωφεύουν στὶς ἀναφορές μας καὶ τὶς ἄμεσες πρὸς αὐτοὺς παραστάσεις, θὰ δοθῇ μιὰ εὐκαιρία νὰ πληροφορηθοῦν οἱ ἀναγνῶστες σας πῶς τὸ ἐπίσημον Κράτος διὰ τῶν ἐκπροσώπων του τσαλαπατᾶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀδυνάτων καὶ ἐκβιαζειτοὺς πολίτες

Εἰς 37 στρέμματα ἀνέρχεται ὁ γεωργικὸς κλῆρος μας. Μὲ πολλοὺς κόπους καὶ στερήσεις ἐβελτιώσαμε τὴν γῆ μας καὶ μέρος αὐτῆς μετεβάλομεν εἰς ὀπωρῶνα Νομταγεῖς καὶ ἐργατικοὶ δὲν πειράζομε κανέναν καὶ πληρώνομε τακτικὰ τοὺς φόρους μας. Τὸ κράτος ἐχρειάσθη νὰ κάνη στὴν περιοχή μας ἕνα ἔργο μεγάλο καὶ ὠφέλιμο. Τὸ φράγμα Ἀλιάκμονος καὶ τὴν προσαγωγὸ διώρυγα. Γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ χωράφια μας. Ἔχομε ἀκούσει ὅτι ὑπάρχει ἕνας μεγάλος νόμος, ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλους ποὺ τὰ λένε Σύνταγμα, πῶς ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἐπιτρέπει σὲ κανένα ν, οὔτε στὸ Κράτος νὰ μᾶς πάρη τὴν ἰδιοκτησία, ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι διὰ τὲ Κράτη ποὺ ἔχουν δημοκρατικὰ πολίτευμα κάτι σὰν Εὐαγγέλιο. Ἔχομε ἀκόμη ἀκούσει ὅτι ὅταν στὸ Κράτος χρειάζεται ἕνα χωράφι γιὰ νὰ κάνη ἕνα ἔργο, τὸ πέρνει ἀφοῦ πρῶτα τὸ πληρώσει. Μᾶς ἄρεζαν πολὺ αὐτὰ τὰ ὡραῖα πράγματα καὶ ἐχαιρόμεθα γιατί ζοῦμε σὲ μιὰ χώρα μὲ δημοκρατικὸ πολίτευμα καὶ στὴν ὁποία δὲν συμβαίνει ὅτι συμβαίνει στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες ὅπου τίποτα δὲν ἀνήκει στὸ ἄτομο.

Αὐτὰ τὰ πιστεύαμε μέχρι πρό τινος. Τώρα ὅμως ἀρχίζομε ν' ἀμφιβάλωμε διὰ τὴν νοημοσύνη μας. Τὸ κράτος γιὰ νὰ κάνη τὸ ἔργο μᾶς πῆρε τὰ χωράφια τὸν Σεπτέμβριον 1956 χωρὶς νὰ μᾶς πληρώσῃ, μὲ τὸ ἔτσι θέλω. Προσεφύγαμε στὸ δικαστήριο καὶ ζητήσαμε ἀποζημίωσι γιὰ πρωτη χρονιὰ γιὰ τὸ 1957. Τὸ Εἰρηνοδεῖον ἀνεγνώρισε τὸ δικηό μας καὶ ὑπεχρέωσε τὸ Δημόσιον διὰ τῆς ὑπ' ἀρ' 395)58 ἀποφάσεώς του νὰ μᾶς ἀποζημιώσῃ γιὰ τὴ χρονιὰ ἐκείνη. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν μᾶς κατέβαλεν τὴν ὀφειλομένην διὰ τὴν ἀπολλοτρίωσιν ἀποζημίωσιν. Τὰ χορτιὰ κάπου εἶχαν ἀκαλώσει καὶ ἐπειδὴ ἐπέρασε καὶ τὸ 1958 καταθέσαμε ὅλη ἀγωγὴ γιὰ τὸν χρόνο τοῦτο. Γενάρης 1959. Τὸ ἔνταλμα ἦλθε ἐπὶ τέλους στὸ δημόσιον Ταμεῖον γιὰ νὰ πληρωθοῦμε. Μαζὺ μὲ αὐτὰ ὅμως ἦρθε καὶ ἕνα χαρτὶ τῆς Δ)σεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, μὲ ἀριθμὸν Α. 1023)1657)58 τὸ ὁποῖον λέγει εἰς τὸν Δ)ντὴν τοῦ Ταμείου. «Νὰ μὴ δώσῃς χρήματα ἂν δὲν σοῦ ὑπογράψουν δήλωσιν ὅτι δὲν ἔχουν καμμιὰν ἄλλην ἀπαίτησιν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ καταλήψεως. Δηλ. ὅπως καταλαβαίνομεν τὸ Δημόσιον ἀφοῦ διέπραξεν τὴν αὐθαίρετον κατάληψιν ζητᾶ καὶ ρέστα. Νὰ πάρωμε αὐτὰ ποὺ μᾶς ὄφειλε τὸν Γενάρη τοῦ 1959 ὡς ἀποζημίωσιν τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων μας ἀλλὰ νὰ παραιτηθῶμεν ἀπὸ τὴν ἀξίωσίν μας γιὰ τὸν χρόνον τῆς αὐθαιρέτου καταλήψεως. Ἀπὸ ὅσα ξέρομε ἂν τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν τὴν προέβαλε ἰδιώτης θὰ ἐθεωρεῖτο ἐκβιασμὸς τώρα ποὺ τὴν προβάλλει τὸ Δημόσιον δὲν γνωρίζομεν πῶς νὰ τὴν χαρακτηρίσωμεν.

Γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτὴ στείλαμε δικηγόρο στὴν Ἀθήνα. Μᾶς εἶπε ὅτι οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Ὑπουργείου του εἶπαν ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος γι' αὐτὴν τὴν ἀξίωσιν τοῦ Δημοσίου, πλὴν ὅμως τὴν ἐπιβάλλει τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Δημοσίου. Μᾶς εἶπε ἀκόμη ὁ δικηγόρος μας ὅτι ἐνώπιον τοῦ βουλευτοῦ μας κ Τσαμπάζη ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ ἐδήλωσεν εἰς παρατήρησίν του, ὅτι ἡ ὅλη ἐνέργεια τοῦ Δημοσίου ὑπῆρξεν ἀντισυνταγματική, ὅτι τὸ Σύνταγμα γιὰ μᾶς εἶναι γιὰ τὰ χαρτιά. Ὅταν ἀκούσαμε αὐτὰ μείναμε μὲ τὰ στόμα ἀνοιχτά. Ἐσκέφθημεν ὅμως ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ Ὑφυπουργὸς εἶναι μεγάλος ἄνθρωπος δικαιοῦται νὰ παραβαίνῃ μεγάλους νόμους. Ὅσα γιὰ τὸν κ. Νομάρχην μας εὗρεν ἑαυτὸν ἀνάρμοδιον.

Αὐτὰ συμβαίνουν, κ. διευθυντά, σὲ χώρα δημοκρατική. Καὶ τώρα σκεπτόμεθα ἂν πρέπῃ νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὴν παράλογον ἀξίωσιν τοῦ Δημοσίου καὶ νὰ πάρωμε τὰ χρήματά μας χάνοντας τὰ ὑπόλοιπα, ἢ νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου μας. Σ' αὐτὸν μας τὸν ἀγῶνα ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομή σας.

Ἐν Μέσῃ τῇ 15)1)59

Μετὰ τιμῆς

Γεώργιος Λιούλιας
Δημήτριος Μπαλτζῆς

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ Ἰατρὸς Μικροβιολόγος Παν. Βαρελόπουλος μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν του εἰς τὸν Α.' ὄροφον τῆς οἰκίας του (Ἐναντι Γεν. Νοσοκομείου καὶ παραπλεύρως τοῦ παλαιοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ).

Γεωργοί,

Δενδροκαλλιεργηταί

Διαθέτω δενδρύλλια ὁπωροφόρα τῶν καλλιτέρων ποικιλιῶν.

Αἱ ποικιλίαι τῶν δενδρυλλίων μου ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας ποὺ ἐπικρατοῦν ατὸν τόπον μας ὄχι ἀλλοῦ.

Εἰς ποσότητα ἀποδίδουν τὰ περισσότερα φρούτα & ἐμπορικῶς, δηλ. ποιοτικῶς εἶναι ἀσυναγώνιστα.

Διὰ κάθε παραγγελίαν σας παρακαλεῖσθε ὅπως διέλθητε ἐκ τοῦ κατωτέρω μου

Προσεχῶς νέαι ἀφίξεις φυτοφαρμάκων τῶν καλλιτέρων, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων

ΝΙΚ. ΚΑΠΡΑΡΑΣ
ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑ
Κεντρικὴ 207 ΒΕΡΟΙΑ

Ο ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠ)ΣΜΟΣ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΕΝΤΟΣ ΕΡΑΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡ)ΜΑ ΤΗΣ ΦΑΝΕΛΑΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΔΗΜ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐπιτροπαι Κωμ)λεως Ἀλεξ)δρειας Ἰη Ὁμὰς. Κεντρικῆς Ἀγορᾶς. Ὑπὸ τὴν Πρόεδρον Φωτούλα Παπαγιαννίδου καὶ μελῶν Εἰρήνη Ἀσημακοπούλου, Ἰωάννην Κασάπην καὶ Χρῆστον Οἰκονομόπουλον.

1] Δ. Βετσόπουλος Δήμαρχος 2] Ἀ. Πολυριαλᾶς Στρατ. Δ)τὴς 3] Ν. Παπαδάκης Στρατ. Ἰατρ. 4] Θ. Ἀγγελόπουλος Δ/τὴς Ὑγιεσως Ὑδρῆς 5] Κ. Νασούλας Ἀστυν. 6] Γ. Ψωχούλας Δ/ντὴς Ἰδ. Γυμν. 7] Μ. Ρέτζος Δ)ντὴς Δημ. Γυμν. 8] Ε. Ἐλευθεριάδης Δ)ντὴς Δημ. Σχολ. 9] Χ. Παπαποστόλου Δ)κὸς Σύμβ. 10] Παναβιενύσιος Παπαδόπουλος 11] Παναφίλιππος Τσιρογιάννης 12] Π. Παπαγιαννίδης Δ)ντὴς ΑΤΕ 13] Σ. Στεργίου Γεωπόνος ΑΤΕ.

2α Ὁμὰς. Συνοικίας. Ὑπὸ τὴν Αντιπρόεδρον Μαίρην Ψυχοβλα.

1] Δ)νὶς Σ. Δρακοτούλου 2] Δ)νὶς Π. Κούγκα 3] Ε. Μπράβος Πρ. ΓΠΣ. 3η Ὁμὰς. Συνοικίας.

1] Β. Τσαπανίτης 2] Θ. Μητόπουλος 3] Δ)νὶς Σ. Οἰκονομοπούλου 4] Δ)νὶς Μ. Παντζοπούλου 5] Τ. Μακρίδης Μαθ. 6] Ἀ. Πρόϊος Μαθητ.

4η Ὁμὰς. Συνοικίας. Ὑπὸ τὸ Μέλος Πηνίνα Παπαδοπούλου.

1) Κα Ε. Κυροπούλου 2) Κα Σ. Καραδιάκου 3) Δ)νὶς Μ. Στυλιανίδου Μαθ. 4] Κ. Μουσιόπουλος 5] Δ. Κούγκας Μαθ. 6] Χ. Γκουντάντσης 7] Ἀ. Πιτσόβας.

5η Ὁμὰς. Συνοικίας.

1] Γ. Συμεωνίδης Δημ. Σύμβ. 2] Δ)νὶς Ξ. Περιδου 3] Δ)νὶς Ν. Ἀσημακοπούλου 4] Δ)νὶς Β. Ἀβραμίδου Μαθ. 5] Σ. Χριστοδουλόπουλος Μαθητής.

Ὁμὰς χωρίου Νεοχωρίου—Γιδᾶ Ὑπὸ τὴν Πρόεδρον Φωτούλαν Παπαγιαννίδου καὶ τὸν Δ)ντὴν ΑΤΕ Πολυχρόνην Παπαγιαννίδη.

1] Ἀ. Κουτλῆς Δημ. Σύμβ. 2] Ε. Δάλλας Πρόεδρ. ΓΠΣ 3] Α. Ἀρνυράπουλος Ἱερεὺς 4] Ἔφη Κωστή Δ)λισσα 5] Ν. Μανθόπουλος Ἐκκλ. Ἐπ

Ὁμὰς χωρίου Καψοχώρας.

Ὑπὸ τὴν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Εἰρήνην Ἀσημακοπούλου.

1] Κ. Παυλιωτόπουλος 2] Κ. Καραμανίδης Δημοδ. 3] Θ. Μπαλτζῆς 4] Σ. Ντινόπουλος 5] Α. Μαυρόπουλος 6] Ε. Παπαδόπουλος 7] Α. Τζικόπουλος 8] Α. Παπαδόπουλος.

Ὁμὰς χωρίου Νησελίου. Ὑπὸ τὸ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Χρῆστον Οἰκονομόπουλον.

1] Σ. Γιαννόπουλος Δημ. Σύμβ. 2] Σ. Δημόπουλος Διδ. 3] Παπαθωμᾶς Ραμόπουλος Ἱερεὺς 4] Α. Κρουστάλλης Πρόεδρ. ΓΠΣ.

Ὁμὰς χωρίου Σχοινᾶ. Ὑπὸ τὸ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἰ. Κασάπην.

1] Γ. Πρόϊος Δημ. Σύμβ. 2] Γ. Πρόϊος Δημ. Σύμβ. 3] Ε. Γιοβανόπουλος Ἱερεὺς 4] Τ. Χρισόπουλος Διδάσκαλος.

Γενικὰ Ποσὰ

Ἀλεξανδρείας δρχ. 8.202
Χωρίων: Σχοινᾶ, Νεοχωρίου Νησέλι καὶ Κεφοχώρα δρχ. 1.828

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λεκτρολόγου κ. Αθανασιάδου ὁ ὁποῖος μὴ καταβαλὼν τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν, ἐγένετο πρόξενος ζημιῶν ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικωτάτων ἁρμάτων ἅτινα θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο μαζὶ μὲ τὰ νέα κατασκευαζόμενα διὰ τὸ Β' ΦΕΣΤΙΘΑΛ, ὅπου ὁ "Ομιλος ἀπὸ τοῦδε ἐτοιμάζεται·

—Τὴν Κυριακὴν 18)1)59, τὴν πόλιν μας ἐπεσκέφθησαν Φοιτηταὶ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς οἵτινες ἐπεσκέφθησαν πάντα τὰ ἀρχαιολογικὰ καὶ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς πολεως μας.

—Ὁ Τουριστικὸς "Ομιλος Βεροίας ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ἀρχίζει σειρὰν ὁμιλιῶν εἰς τὰ μέλη του, σχετικὰ μὲ τὰ ἀρχαιολογικὰ καὶ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς πόλεώς μας μὲ ὁμιλητὰς εἰδικοὺς ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ πόλις μας, ἔχει ἀνεκτίμητον πλοῦτον τοιούτων μνημείων, ποὺ ἀπὸ ἀρχαιολογικῆς ἀπόψεως θεωρεῖται ἡ πλέον πλουσία ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἀξιοποιήσεως καὶ διαφημίσεως τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἤδη ὁ Τουριστικὸς "Ομιλος τῆς πόλεώς μας ἀνέλαβε μέσα στὸ πλῆθος τῶν τόσων ἄλλων ἔργων ποὺ ἀνέλαβεν νὰ ἀξιοποιήσῃ καὶ προβάλλῃ τὸ ἀπέραντο ἀρχαιολογικὸ πλοῦτο τοῦ τόπου μας.

—Ἐπιτροπὴ τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου ἐπεσκέφθη τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸν παρεκάλεσε ὅπως ἀναλάβει ὁ Δῆμος τὴν κρασπέδωσιν τῆς νησίδος ἀσφαλείας Ἔξω Παναγιᾶς ὁ δὲ Τουριστικὸς "Ομιλος θὰ ἀναλάβῃ τὴν μοντέρναν ἠλεκτροφώτισίν της ἰδίαις δαπάναις.

—Ὁ Τουριστικὸς "Ομιλος κατόπιν παρακλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Βεροίας ἀνέλαβεν τὴν ἠχογράφησιν διαφόρων παλαιῶν Βεροιώτικων τραγουδιῶν ἵνα ἀποσταλῇ ταῦτα ὁ Δῆμος εἰς τὸν Μακεδονικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν πρὸς διαφήμησιν τῆς πόλεως μας.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Χαριτιάδης Ἰωάννης τοῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς Λουκίας τὸ γένος Μηρακίδου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Ἀλατζατζίδου γεννηθεῖσα ἐν Κοιλάδα Κοζάνης καὶ κάτοικος Κοιλάδας Κοζάνης μέλλουσι νὰ ὑπανδρευθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀ' γάμου τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗ Βασιλείου τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Ὄλγας, γεννηθέντος τὸ ἔτος 1917 κατοίκου Ναούσης Ἡμαθίας.

Κατὰ τὴν κατοχὴν πιστεύσας εἰς τὰ ψευδῆ κηρύγματα τῶν ΕΑΜ περὶ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος ὑπηρέτησα εἰς τὸν ΕΛΑΣ, καταστὰς ἅμα καὶ μέλος τοῦ ΚΚΕ. Ἐξηκολούθουν νὰ πιστεύω ὅτι τὸ ΚΚΕ εἶναι κόμμα ἐθνικόν, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅμως καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ συμμοριτοπολέμου, κατάλαβα πλέον, ὅτι, τοῦτο εἶναι κόμμα ξενοκίνητον καὶ ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων χωρῶν ἐχθρικῶς διακειμένων πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔπαυσα ν' ἀνήκω καὶ νὰ ἐργάζωμαι διὰ τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Ἀποκηρύσσω τὸ ΚΚΕ, ὡς κόμμα προδοτικὸν καὶ ξενοκίνητον καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ ἐργασθῶ μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις διὰ τὴν διαφώτισιν ὡν παραπλανημένων ποὺ πιστεύουν εἰς τὸν κομμουνισμόν, ὅτι οὗτος εἶναι ἐχθρὸς τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ οὐδέποτε εἰργάσθη ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἀλλὰ τῶν τοιούτων τοῦ Διεθνοῦς κομμουνισμοῦ.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 22-1-1959
Ὁ Δηλῶν
ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΧΑΡΙΕΣΣΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 45

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος
Τῆς Κοινότητος Χαριέσσης

Προκειμένου νὰ συμπληρωθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας θέσις τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Διὰ πλείονας πληροφορίας δέον νὰ ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος ἢ εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἡμαθίας.

Ἐν Χαριέσσῃ τῇ 20)1)59
Ὁ Πρόεδρος
Τῆς Κοινότητος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΘΩΜΑΝ ΓΟΓΟΝ

Τὰ Ἀδελφάτων τοῦ Γηροκομείου Βεροίας θεωρεῖ ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ Δημοσίᾳ Σᾶς ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν ἐκ δραχμῶν 10.000 ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου δωρεάν σας εἰς μνήμην τῶν Γονέων σας, Ἀντωνίου καὶ Εὐδοξίας Γώγου

Ἐκ τοῦ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

Διαλύω τοὺς ἀρραβῶνας τῆς θυγατρός μου Παναγιώτας μετὰ τοῦ Δημήτριου Κεχαγιᾶ λόγω ἀσυμφωνίας χαρακτήρων.

Χρῆστος Παπαβασιλείου-Βόκας

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ κ ΒΙΚΕΛΑ - ΚΑΥΓΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ἀξιότιμος Κυρία,

Μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν, ὁ πρὸ ἐτῶν συσταθεὶς "Ομιλος μας, σᾶς ἀπευθύνει τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν, διότι αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν κατ' εὐθείαν κληρονόμον καὶ μοναδικὴν ἀπόγονον τοῦ Ἀθανάτου καὶ θείου ἡμᾶς Μεγάλου Βικέλα, ποῦ γιὰ τὴν Νεολαίαν τῆς Βεροίας καὶ εἰδικώτερα γιὰ τὸν Τουριστικὸν "Ομιλο Βεροίας πού τὸν ἀπαρτίζουν οἱ Μορφωμένοι τὰ ξεις καὶ οἱ ἐπίλεκτοι Βεροιεῖς ἀποτελεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ΒΙΚΕΛΑ συνώνυμον τῆς ΒΕΡΟΙΑΣ. Ἡμεῖς δὲ τιμῶντες τὴν μνήμην καὶ τὸ ἔργον του, ἐκτὸς τῆς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματός του εἰς τὴν Μητρόπολιν Βεροίας ἐτελέσαμεν φιλολογικὴν μνημόσυνον μὲ θέμα τὸ ἔργον τοῦ Βικέλα. Ἐπίσης ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας σχόλια ἐπὶ τοῦ ἔργου του. Εἰς τὸ μέλλον δὲ προετοιμάζομεν τὴν ἑβδομάδα ΒΙΚΕΛΑ, πρόγραμμα καὶ πρόσκλησιν πρὸς Ὑμᾶς θὰ σᾶς ἀποστείλωμεν.

Διὰ τῆς παρούσης, Ἐπίτιμος Κυρία, ποιοῦμεν ΕΚΚΛΗΣΙΝ, ὅπως ἐν ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Ὀνόματος τοῦ ΒΙΚΕΛΑ, προλάβητε ἀποσοβήσητε τὸν κίνδυνον τῆς ἐκποιήσεως τοῦ Λόφου ΒΙΚΕΛΑ, τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἐνθυμίου καὶ πνεύμονος τῆς πόλεως μας. Νομίζομεν ὅτι τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ Λόφου δὲν θὰ ἦσαν ἀπολύτως ἀναγκαῖα δι' Ὑμᾶς, ἐνῶ ὁ Λόφος Βικέλα μὲ τοὺς ἐξαισίους πευκῶνας του εἶναι ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ διὰ τὴν πόλιν μας. Δυστυχῶς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ὁμίλου μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν ὅπως προβῶμεν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Λόφου πρὸς τὸ παρὸν Ἐλπίζομεν ὅμως εἰς τὸ μέλλον καὶ κατόπιν ἑράνου μεταξὺ τῶν Βεροιέων νὰ δυνηθῶμεν νὰ σᾶς καταβάλωμεν τὸ ποσόν. Πρὸς τὸ παρὸν ὅμως, Ἀξιότιμος Κυρία, ΘΕΡΜΩΣ σᾶς ΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝ, ὅπως παραχωρήσητε εἰς τὴν πόλιν τῆς Βεροίας, διὰ τὴν ἀξιοποίησιν του καὶ προβολήν του ἀφ' ἑνὸς, καὶ διὰ τὴν μεγαλυτέραν ΔΙΑΙΩΝΙΣΙΝ τοῦ ὀνόματος ΒΙΚΕΛΑ.

Δεχθῆτε, Ἀξιότιμος Κυρία, τὰς ἐκ τῶν προτέρων εὐχαριστίας ὅλων τῶν Βεροιέων οἵτινες μετ' ἀγωνίας ἀναμένουν τὴν ἀπάντησίν ΣΑΣ.

Μετὰ Μεγάλου Σεβασμοῦ καὶ Τιμῆς
Ο Τ. Ο. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΕΩΠΟΝΩΝ Α.Τ.Ε.

Ἐξεδόθησαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 7 Δεκεμβρίου διὰ πρόσληψιν Γεωπόνων ὑπὸ τὴ: Ἀγροτικὴ: Τραπέζης. Ἐπέτυχον κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 1) Νατάλας Π. Δυκοῦργο: 2) Παναγιωτόπουλος Γ. Φώτιος, 3) Βακάκη Δ. Φώτιος 4) Καλδούδης Α. Μόσχος, 5) Ψαφούτη: Ι. Ἀθανάσιος, 6) Γαβριηλίδης Θ. Γεώργιος, 7) Περκάρης Σ. Κων)νος, 8) Παπαγεωργίου Ν. Γεώργιος, 9) Ταλαμάγκας Π. Παναγιώτης, 10) Κυριακόπουλος Γ. Παναγ. 11) Παλάντζας Α. Δημ. 12) Καβαλάρης Δ. Παναγ. 13) Κωνσταντινίδης Ι. Χρῆστος 14) Οἰκονόμου Β. Δημ. 15) Μπένης Α. Ἀστέριος, 16) Ἀβραμίδης Ἰ. Σπυλιανός, 17) Πολυχρονίδης Κ Πολυχρόνης, 18) Κομποζάρισάριος Δ. Γεώρ. 19) Ζαχαριάδης Ε. Ἀχιλλεύς, 20) Σωκωρίτης Κ Δημ. 21) Δαλαμπύρας Π. Ἐπαμ. 22) Καραγκουνάκης Ε Νικόλαος, 23) Μπέσιος Μ. Μιχαήλ, 24) Οὐζούνης Θ. 25) Γκόλιας Α. Κων)νος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα τριῶν δωματίων, σάλα κουζίνα εἰς τὸν Συνοικισμὸν Ἀποστόλου Παύλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Λικηγόρῳ Ἀθανασίῳ Ζαρούκα.

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΒΑΚΟΥΦΙΚΑ

Πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἐδημοσιεύθη Νομοθετικὸν Διάταγμα τὸ ὁποῖον, σύμφωνα μὲ τὴν εἰσηγητικὴ ἔκθεση τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων, προσκλήθη κατόπιν προτάσεων, εἰσηγήσεων καὶ ἐνεργειῶν παραγόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας, προβλέπει δὲ τὴν παραχώρησιν τῶν Βακουφικῶν κτημάτων εἰς τοὺς μισθωτὰς αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας.

Πέρασεν ὅμως καιρὸς καὶ ἐνῶ ὑπεβλήθησαν πολλαὶ αἰτήσεις ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, οὐδεμία ἀκόμη ἐναρξις ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἐσημειώθη. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ ἀπόψεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτουμας κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, ἀντιτιθέμεναι πρὸς ὡρισμένας διατάξεις καὶ ἐνοίας τοῦ Ν. Δ)τος.

Αἱ ὕψισται ὅμως Κοινωνικαὶ ἀνάγκαι καὶ Ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐπιβάλλουν ὅπως ἀμέσως ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου τούτου. Ἔστω ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν μετοβίβασιν τῶν ἀσημάντου ἀξίας μικροκατοικιῶν πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ βουλώσῃ τὰ στόματα διαφόρων κακῆς πιστεως ἐκμεταλευτῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἱκανοποιήσῃ ἐν χρονίζον αἴτημα μιᾶς συμπαθοῦς τάξεως Γηγενῶν συμπολιτῶν μας.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Νομίζομεν, ὅτι χάριν τῆς ἀληθείας πρέπει νὰ σημειώσουμε ὀλίγες σκέψεις μας διὰ τὸ Τουριστικὸν Ξενοδοχεῖον Βεροίας.

Ἴσως ὁ χορήγησις τοῦ δανείου πρὸς συμπολίτην μας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους νὰ μὴ ἱκανοποιῇ μερικοὺς Βεροιεῖς, αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἔχουν δίκαιον.

Εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι στερούμεθα εὐπρεπῶν Ξενοδοχείων, γεγονός, ποὺ προκαλεῖ καὶ προκαλεῖ ποικίλα σχόλια εἰς βάρος τῆς πόλεώς μας.

Ἡ ἀνέγερσις ἑνὸς Τουριστικοῦ Ξενοδοχείου εἰς τὴν Βέροιαν ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαία, διότι ἄλλως δὲν δυνάμεθα οὔτε Φεστιβὰλ νὰ πραγματοποιοῦμεν οὔτε νὰ φιλοξενοῦμεν ἀξιοπρεπῶς τοὺς ἐπισκέπτας μας.

Διὰ τὸν τρόπον χορηγήσεως καὶ ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου, νομίζομεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁρμοδιότητα νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην, διότι ἡ ἰδία διαδικασία ἀκολουθεῖται καὶ συνεχίζεται διὰ ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ συνεπῶς δὲν ἐνέχει μεγάλην σημασίαν τὸ γεγονός, ὅτι τοῦτο ἔλαβε ὁ Α ἢ Β συμπολίτης μας.

Ἄξιον ἔχει ὅτι συντόμως θὰ ἀποκτήσωμεν ἐπὶ τέλους ἕνα ἀπαραίτητο οἴκημα.

Δὲν ἔχομεν, λοιπόν, παρὰ νὰ σημειώσωμεν ὅτι εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ἀποπερατωθεῖ τὸ συντομώτερον τὸ Ξενοδοχεῖον, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ συμφέρον, τὸ ἀληθινόν, τῆς Βεροίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1199

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 16)1)1959

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Προκηρύσσεται τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12 μ. μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν γραφικῆς ὕλης διὰ ἀνάγκας τῆς Νομαρχίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸν Νομαρχιακὸν Κατάστημα ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

Διὰ πλείονας πληροφορίας δέον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἀριμόδιον (Β.) Τμῆμα τῆς Νομαρχίας.

Ὁ Νομάρχης
Μ. Παυλίδης

ΜΠΡΑΒΟ ΚΡΑΤΟΣ!!

Ἡ Κυβέρνησις ἔπραξεν πολὺ καλῶς μὲ τὸ νὰ αὐξήσῃ πραξικοπηματικῶς τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Γνωρίζομεν βεβαίως, ὅτι τὸ Κράτος εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀλληλογραφίας—ἐν ἀντιθέσει πρὸς τῶν δεμάτων—ἀκολουθεῖ ἐμπορικὴν πολιτικήν, δηλαδὴ ἐπιβιώκει κέρδος. Δὲν ὑπῆρχαν ὅμως περιθώρια περαιτέρω αὐξήσεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν καὶ ἤδη διὰ τῆς ἀνατιμήσεως τούτων εἰς 3 δραχμάς, τὸ Κράτος μετεβλήθη ἀπὸ ἔμπορος εἰς ἐκμεταλλευτήν.

Ὅπως πᾶμε δηλαδὴ θὰ συμβῇ νὰ κοστίζῃ ὀλιγώτερον ἕνα ταξίδι εἰς τὸ Μακροχώρι π.χ παρὰ ἡ ἀποστολὴ ἑνὸς γράμματος εἰς τὸ γειτονικὸν αὐτὸ χωριό!!!

Τοὐλάχιστον ἡ αὔξησις νὰ διατεθῇ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν πράγματι καταπονουμένων ταχυδρ. ὑπαλλήλων ἢ μᾶλλον διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων, ὥστε ἡ ἀλληλογραφία νὰ διεκπεραιώνεται καὶ διανέμεται συντομώτερον.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ

Καταδικάζων τὰς ἀνέκαθεν καὶ τελευταίας ἐνεργείας τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς ἀπομείναντας δῆθεν ἀγνοὺς Φιλελευθέρους δὲν ἀποβλέπει παρὰ εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ Κόμματος τοῦ πατρός του Ἐλευθερίου Βενιζέλου καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἀποχωρῶ τοῦ Κόμματος τούτου καὶ θέλω παραμείνει τοῦ λοιποῦ ὡς ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ, πρόθυμος νὰ προσφέρω τὰς δυνάμεις μου ὑπηρεσίας ὅπου τὸ ἐθνικὸν συμφέρον τῆς Πατρίδος ἐπιτάσσει.

Ὑπερηφανεύομαι διότι διετέλεσα, νεαρὸς ἀκόμη, μὲ παντοειδεῖς θυσίας καὶ χωρὶς ἀτομικὰς βλέψεις καὶ συμφέροντα, εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων τῆς Νεολαίας ὁπαδῶν τοῦ Μεγάλου Πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος. Λυποῦμαι διὰ τὸ κατάντημα τοῦ υἱοῦ του, ὁ ὁποῖος διέλυσε τὸ Κόμμα μὲ τὰς κατὰ καιροὺς διασπαστικάς του ἐνεργείας, κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Σοφούλη τὸ πρῶτον, κατὰ τοῦ ἀειμνήστου ἡγέτου θρυλικοῦ Πλαστήρα τὸν δεύτερον, τὸν ὁποῖον κατάκαρδα ἐπίκρανε καὶ κατὰ τοῦ μεγαλοφυοῦς κ. Παπανδρέου τελευταίως, τὸν ὁποῖον μάλιστα ὁ ἴδιος ἐπέβαλε εἰς τὴν ἡγεσίαν.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20—1—1959
ΑΝΑΣΤ. ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ
Τέως Δήμαρχ. Βεροίας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΡΙΠΟΤΑΜΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 72

Ἐν Τριποτάμῳ τῇ 22-1-59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Τριποτάμου Ἡμαθίας

Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. μέχρι 2 μ.μ. ἐκτίθεται ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Τριποτάμου εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τῆς Κοινοτικῆς βασοβοσκῆς τοῦ βασικοῦ τμήματος «Δορμάνη» διὰ τὸ ἀπὸ σήμερον μέχρι τὴν 7 Νοεμβρίου 1959 διάστημα.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων οἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν προσερχόμενοι εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50	Διευθυντής—Υπεύθυνος	ΔΕΥΤΕΡΑ
Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00	Έτος ΣΤ' Αριθ. Φύλλου 148	Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ	2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Τρία άρθρα του κ. ΓΕΩΡΓ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Την πολιτικήν ζωήν της χώρας μας χαρακτηρίζει ένα περίεργον φαινόμενον: Τα πολλά μικρά κόμματα, που εύρίσκονται εις την Αντιπολίτευσιν.

Η διαπίστωσις αύτη γίνεται άκόμη πιό ένδιαφέρουσα άν αναλογισθή κανείς, ότι ό κατατεμαχισμός της Αντιπολιτεύσεως, ούδέποτε έξέλιπεν άπό την Ελλάδα, έστω καί ύστερα άπό άλλεπαλλήλους έκλογάς, βάσει του πλειοψηφικού συστήματος, τό όποίον δέν ευνοεί τα μικρά κόμματα.

Έτσι κατά τάς προηγουμένας Βουλευτικάς έκλογάς τά μικρά κόμματα ένώθηκαν είς ένα μωσαϊκόν άρχηγών καί ιδεολογιών καί άπέφυγαν τοιουτοτρόπως την πλήρη έξαφάνισιν.

Πρέπει άκόμα νά παρατηρήση κανείς καί κάτι άλλο, πού έπίσης χαρακτηρίζει την πολιτικήν ζωήν του τόπου μας, δηλαδή είς την Κυβέρνησιν εύρίσκονται κατά κανόνα κόμματα της «Δεξιάς» καίτοι, έπί των ψήφων τουλάχιστον, δέν έξασφαλίζουν άπόλυτον, άλλά σχετικήν πλειοψηφίαν!!!

***

Άς είσέλθωμεν τώρα είς τά κατ' ίδίαν κόμματα:

1) Η Ε. Δ. Α κατώρθωσεν κατά τάς τελευταίας έκλογάς νά έκμεταλλευθή τό κενόν πού έδημιουργήθη είς τό «Κέντρον» μετά τόν θάνατον του Πλαστήρα καί των Σβώλου—Καρτάλη.

Παρεσύρεν άκόμη είς τάς τάξεις μερικούς «πολιτικούς-προσωπικότητες» καί έτσι κατώρθωσεν νά λάβη φήφους καί άνθρώπων, πού άπλώς δέν ήταν εύχαριστημένοι άπό την Κυβέρνησιν καί δέν έθεώρουν φερέγγυα τά άλλα άποδεκατισμένα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως.

Είδικώτερα ή Ε.Δ.Α είς την πραγματικότητα παρουσιάζει τά κάτωθι σφάλματα: Έπήρεν φιλορωσσικήν χροιάν καί κατεύθυνσιν, ένώ ή ίδια άρνείται, ότι διευθύνεται άπό την Μόσχα. Δέν κατώρθωσεν, δηλαδή νά μάς πείση, ότι άντιπροσωπεύει σοσιαλιστικάς τάσεις, χωρίς νά παύη νά είναι ελληνικόν κόμμα, όπως συμβαίνει είς την Ιταλίαν, Γαλλίαν, Σκανδιναυικάς χώρας, Ινδίαν κτλ.

Έτσι κοντά είς τά άλλα κόμματα, πού άκολουθούν πολιτικήν ξένην πρός τά συμφέροντα της Ελλάδος άποκτήσαμε άκόμη, ένα άντιθέτου κατευθύνσεως.

Διά την πολιτικήν ζωήν του τόπου είναι άπαραίτητον ένα ελληνικόν κόμμα σοσιαλιστικών ιδεών, διά νά συγκεντρώνη τάς ψήφους των όμοιδεατών.

Αλλά ή Ε.Δ.Α άπέτυχεν όχι μόνον είς τον τομέα των ιδεών άλλά καί της πρακτικής πολιτικής.

Διερωτάται συγκεκριμένα ό ελληνικός Λαός, διατί οί κ.κ βουλευταί της Ε.Δ.Α δέν έναντιώνονται είς την συνεχή αύξησιν της Βουλευτικής άπεζημιώσεως ή τουλάχιστον, διατί δέν βοηθούν, έν μέρει τουλάχιστον, τούς πτωχούς καί άνέργους, ύπέρ των όποίων διά τ Ω Ν Λ Ό Γ Ω Ν άγωνίζονται;

Δέν διαφέρουν, λοιπόν, είς την πράξιν άπό τούς κεφαλαιοκράτας της «Δεξιάς».

2) Οί Φιλελεύθεροι ούσιαστικώς διέρχονται μίαν κατάστασιν ύπάρξεως καί άνυπαρξίας.

Χρειάζονται νέον άρχηγόν καί όχι δυαρχίαν. Ό κ. Βενιζέλος, άποδοκιμασθείς άπό τό συνέδριον έπανήλθεν, μέ πολλήν θεατρικήν μαεστρίαν, είς τό κόμμα ώς άρχηγός, «έλέω Βενιζέλου».

Άν τελικώς ό κ. Βενιζέλος έκλεγή άρχηγός καί ξνομίμως πλέον, τό κόμμα των Φιλελευθέρων θά διαλυθή, διότι θά άντιδράσουν οί όμάδες των κ.κ Παπανδρέου, Μαύρου καί Μητσοτάκη.

Διά τόν αύτόν λόγον δέν δύναται νά έκλεγή άρχηγός καί ό κ. Παπανδρέου.

Άν τό κόμμα θέλει νά έπιζήση—όπως έπιβάλλεται—άπαιτείται ή έκλογή «έας ήγεσίας ύπό τόν κ. Γ. Μαύρον.

3) Τό Αγροτικόν κόμμα παρουσίασε είς τάς τελευταίας έκλογάς σύξησιν ψήφων καί βουλευτών. Έκείνο πού παρετηρήθη είναι ότι κατώρθωσεν τούτο νά ξεφύγη άπό τά στενά πλαίσια της Δυτ. Θράκης καί Ανατολ Μακεδονίας καί νά έπεκτείνη τό κίνημά του καί είς τόν Βόλον, Κρήτην άλλά καί είς τόν νομόν μας

Πάντως φαίνεται πώς δέν θά κατορθώση νά άναπτυχθή περαιτέρω, διότι τά ταξικά κόμματα είς την Ελλάδα δέν δύνανται νά εύδοκιμήσουν.

4) Τό Προοδευτικόν κόμμα του κ. Μαρκεζίνη διακρίνει ή ισχυρά ήγεσία καί οί όλίγοι μέν, άλλά φανατικοί—ιδεολόγοι όπαδοί του.

Ό κ. Μαρκεζίνης κατώρθωσε νά δημιουργήση φήμην ισχυρού άνδρός, άναμεμιγμένην όμως μέ δόσιν φοβίας του λαού, λόγω του άποφασιστικού του χαρακτήρος.

Πάντως φαίνεται, ότι όπως πάντες διακηρύσσουν, ό κ Μαρκεζίνης συγκεντρώνει τίς περισσότερες δυνατότητες νά κατανή ή τρίτη κατάσταση μετα ξύ Ε.ΡΕ καί ΕΔΑ, ιδίως άν συνεχισθή ό άποδεκατισμός των Φιλελευθέρων.

5) Η ΕΠΕΚ: Μόλις κατώρθωσεν νά έκλέξη—κατόπιν έπαναληπτικών έκλογών— ένα βουλευτήν. Τό κόμμα αύτό άπέδειξεν, ότι πράγματι—όπως είς τό Δ' άρθρον μας διά τό «έλληνικό πρόβλημα» είχα σημειώσει—τά έλληνικά κόμματα είναι προσωπικά καί όχι ώρισμένης ιδεολογίας καί προγράμματος.

Ζούν, όσον καί οί άρχηγοί τους.

Η Ε.Π.Ε.Κ παρά την σύνεσιν καί σωφροσύνην του κ. Παπαπολίτη είναι καταδικασμένη είς άφανισμόν.

6) Τό Δημοκρατικόν Κόμμα θά έχη την τύχην της ΕΠΕΚ, μετά τόν θάνατον των άξιμνήστων Α. Σβώλου—Γ.Καρτάλη

7) Η Δημοκρατική Ένωσις, παρ' όλην την ίσως υράν προσωπικότητα του άρχηγού της κ. Τσιριμώκου καί την άθρόαν προσχώρησιν των περισσοτέρων στελεχών του Δημοκρατικού Κόμματος, φαίνεται ότι τελικώς δέν θά κατορθώση νά γίνη ισχυρόν κόμμα, διότι άλλοι μέν όμιλούν περί «δορυφορικών τάσεων» οί δέ «άριστεροί» δέν έννοούν νά έγκαταλείψουν την Ε.Δ.Α.

8) Τά Λαϊκόν Κοινωνικόν, Λαϊκόν Κόμματα είναι άνευ όπαδών.

9) Η Νέα Αγροτική Κίνησις, πού προήλθεν άπό την Ε.Δ.Α καί είς την όποίαν μετέχουν τινες κτηματίαι του Νομού μας, δέν φαίνεται νά έχη καλυτέραν τύχην άπό το Αγροτικόν Κόμμα (3 περίπτωσις).

***

Συμπερασματικώς μπορεί νά πή κανείς ότι ή Αντιπολίτευσις παρουσιάζει τά έξης δεδομένα: Δύο ισχυρούς όργανισμούς την Ε.Δ.Α καί τούς Φιλελευθέρους, οί όποίοι—οί δεύτεροι—κινδυνεύουν νά έκλείψουν άν δέν έκλεγή νέα ήγεσία, μέ προοπτικήν άντικαταστάσεώς των ύπό των Προοδευτικών του κ. Μαρκεζίνη.

Ποίον θά είναι τό τρίτο κόμμα θά άποτελέση τό θέμα του 3ου καί τελευταίου μου άρθρου.

Θείον κήρυγμα

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΚΙ' ΑΠΡΟΣΚΛΗΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

«Ο Χριστός βάδιζε πρός την Ιερουσαλήμ. Ήξευρε ότι σέ λίγες μέρες θ' άνεθώνασε έπί του Σταυρού. Ίσως βιαστικά νά προχωρούσε πρός τό πάθος Του. Αύτός ήταν ό σκοπός γιά τόν όποίον ήλθε στόν κόσμο.

Στόν δρόμο ήταν πολύς κόσμος πού είχε άκούσει γιά τόν Ναζωραίο καί ήθελε νά Τόν ίδη, έστω καί πρόσκαιρα. Μεταξύ των πολλών ήταν καί ένας κοντός Έβραίος τελώνης. Σάν τελώνης πού ήταν ό Ζακχαίος είργάζετο γιά τόν ξένον αύτόν κατακτητή. Τούς Έβραίους τελώνας οί Έβραίοι τούς θεωρούσαν ώς προδότας της πατρίδος καί βασιλόγους, γιατί μάζευαν χρήματα άπό τούς άδελφούς των Έβραίους πρός όφελος της Ρώμης. Μισητός ήταν καί ό Ζακχαίος, γιατί προτίμησε νά πωλήση την συνείδησί του γιά τά χρήμα.

Γιατί, άραγε, ήθελε νά ίδη τόν Χριστό; Η περιέργεια άσφαλώς κάτι είχε νά κάμη. Μά ίσως καί κάτι άλλο τόν έκαμε νά άνεβή στην συκομοριά. Βαρέθηκε τή ζωή πού ζούσε. Χρήματα είχε άρκετά. Έγινε πλούσιος όχι όμως καί εύτυχισμένος. Μισήθηκε άπό όλους σχεδόν. Τί νά τά κάμη τά χρήματα; Αύτά άκριβώς τού Έκαμαν τόν δίσκοβόλο.

Ήκουσε, λοιπόν, πώς ό Χριστός ήταν διαφορετικός άπό τούς άλλους συνανθρώπους του. Έκείνους πού οί άλλοι μισούσαν, Έκείνος τούς άγαπούσε. Δέν ήθελε νά σώση τούς Φαρισαίους, άλλά τούς άμαρτωλούς καί τούς τελώνας. Ήρθε γιά ό Υίός του άνθρώπου ζητεύσει καί σώσει τό άπολωλός. Ποτέ δέν μπορούσε νά συγκρατήση τόν Ζακχαίο στην διακαή του έπιθυμία νά ίδη τόν Χριστό, τόν φίλο των άμαρτωλών. Είναι άπελπιστική ή κατάστασις του άνθρώπου πού στερείται καί ένός φίλου.

Ήταν, λοιπόν, κάτι περισσότερο άπό περιέργεια πού άνέβασε τόν Ζακχαίο πάνω στή συκομοριά. Διά την ικανοποίησι μιάς άπλής περιεργείας δέν θά ριψοκινδύνευε τόν χλευασμό του πλήθους πού ήταν τόσο έχθρικό άπέναντί του. «Κατέβα, προδότη», θά φώναζαν άλλοι. Ήταν μάλλον ό διακαής πόθος νά βρή κάποιον νά τόν άγαπήση καί νά τόν φιλοξενήση.

Ίσως καί σύ φίλε άναγνώστα, σέ τέτοια κατάστασι άπογνώσεως βρίσκεσαι. Αίσθάνεσαι πώς άπό τό κόσμο τούτο έλειψε ή άγάπη καί ή συμπάθεια. Βέβαια, άναγνωρίζεις ότι στην κατάντια αύτή του κόσμου συνετέλεσες καί σύ, ώς ένας άπό τούς άρχιτέκτονάς της. Ούτε τά χρήματα, ούτε ή άμαρτία πέτυχαν νά σού δώσουν την εύτυχία, ένα πραγματικό φίλο. Ζητάς συγχώρησιν καί δέν την βρίσκεις πουθενά. Άνέβα καί σύ στό βένδρο. Περιμένει ό Χριστός. Πέρασμα του Χριστού άπό μπροστά σου νά θεωρήσης τό έργο αύτό. Ίσως άπό άπλή περιέργεια νά ύποκινηθήκες καί σύ κατ' άρχήν, άλλά τώρα βλέπεις ότι ό Χριστός ένδιαφέρεται όχι άπλώς την περιέργεια του άνθρώπου γιά τά θεία, άλλά πληρώνει τό μεγαλύτερο κενό της ζωής του άνθρώπου. Παίρνει τίς άμαρτία σου καί σού δίδει συγχώρησι, έτσιμίζεται την αίσχύνη της άμαρτίας καί σού χαρίζει την χαρά της σωτηρίας.

Μιά καί τό μάτι του έπρόσεξε τόν Ζακχαίο κάτω στό βένδρο, σταμάτησε καί μαζί του άλάκληρη ή συνοδεία του. Πώς άραγε, αισθάνθηκε ό Ζακχαίος τή στιγμή έκείνη; Ποιός, άραγε, άνοιξε πρώτος τό στόμα του νά μιλήση: «Ήξευρε ό Χριστός πώς οί φανατικοί Έβραίοι έφεραν τούς τελώνας καί τούς άμαρτωλούς. Δέν τολμούσαν όμως νά λάβουν την πρωτοβουλία, μιά καί μαζύ τους ήταν ό Χριστός. Έκπληκτοι περίμεναν νά δούν τί θά πή. Σάν βόμβα έπεσαν τά λόγια του Χριστού. Κατέπληξαν καί τούς συνοδοιπόρους του Χριστού, καί τόν ίδιον Ζακχαίο. Είναι ή μόνη περίπτωσις πού ό Χριστός αύτοπροσκαλείται σέ σπίτι. Παράξενο αύτό, γιατί συνήθως ό Χριστός πηγαίνει έκεί πού τόν προσκαλούν μόνο, κι' όχι έκεί πού δέν είναι έπιθυμητός. Πηγαίνει έκεί πού προσκαλείται ή σ' έκείνον πού έρχεται σ' Αύτόν, δέν τόν διώχνει. Μά στού Ζακχαίου τό σπίτι ήθέλησε νά πάη άπροσκάλεστος.

Τόν είχε, άραγε, συναντήσει προηγουμένως τόν Ζακχαίο ό Χριστός; Τό άμφιβάλλω. Καί όμως τόν έκάλεσε μέ τό όνομά του.

Κανείς δέν έπληροφόρησε τόν Χριστό γιά τό όνομα ή την καινωνικήν θέσιν του Ζακχαίου. Ήταν τελείως ξένος καί όμως ό Χριστός ήξευρε καί τό όνομά του καί κάθε τι γι αύτόν ένός τού πρός τόν Χριστόν, μή μπορεί όμως όμως ότι δέν σέ ξέρει καί. Δέν ένδιαφέρεται γιά σένα. Γνωρίζει τό όνομά σου καί κάθε τί γιά σένα. Σέ φωνάζει τή στιγμή αύτή. Τί θά κάμης;

Ό Ζακχαίος έπρεπε νά άποφασίση άμέσως. Έκείνη τή στιγμή, δέν μπορούσε νά πή στόν Χριστό άφησέ με νά σκεφθώ λιγάκι. Νά πάω νά ρωτήσω την γυναίκα μου άν σέ θέλη στό σπίτι μας. Σήμερον πρέπει γιά μείνω έν τώ οίκω σου είπεν ό Χριστός. Ή τώρα ή ποτέ. Σέ μιά έβδομάδα θά άνέβαινε στό σταυρό ό Χριστός. Δέν θά είχε άλλη εύκαιρία ό Ζακχαίος νά δεχθή τόν Σωτήρα Χριστόν στό σπίτι του.

Φίλε, πρόσεξε. Η εύκαιρία πού έχεις τώρα νά μετανοήσης καί νά δεχθής τόν Χριστόν ώς προσωπικό σου σωτήρα ίσως νά μήν έπαναληφθή.

Ένας Ραββίνος έδωσε την έξής συμβουλήν όταν ρωτήθηκε πότε θά έπρεπε ό άνθρωπος νά μετανοήση. Νά μετανοήσετε την τελευταία μέρα της ζωής σας. Μά πού ξέρομε ποιά θά είναι ή τελευταία μέρα της ζωής μας; Ήταν ή έρώτησις. Τότε λοιπόν άφού δέν ξεύρετε νά μετανοήσετε τώρα.

Η έπαφή του Ζακχαίου μέ τόν Χριστό, είχε ώς άποτέλεσμα την έγκατάλειψι της παλαιάς άμαρτωλής ζωής καί τόν έγκαινιασμό μιάς έναρέτου καί Χριστιανικής. Άν ή πίστις καί ή μετάνοιά σου δέν συνοδεύονται μέ έργα πίστεως καί μετανοίας, είναι νεκραί καί μάταιαι.

Ό Υίός του άνθρώπου ό Χριστός ήλθε νά ζητήση καί νά σώση ίσως έσύ πού διαβάζεις τίς γραμμές αύτές. Μήν θεωρήσης άπλή τύχη καί όδηγήθηκες νά διεβάσης τό άρθρο αύτό. Είναι Πρόνοια θεία Πρόνοια. Ό Χριστός ζητεί νά κατοικήση στην καρδιά σου σήμερα τώρα. Ότι έκαμε γιά τόν Ζακχαίο θά τό κάμη καί γιά σένα.

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

ΕΙΣ ΠΟΙΟΝ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Αί διαπραγματεύσεις Βενιζέλου — Μακρεζίνη έτερματίσθησαν μέ πλήρες ναυάγιον του ίσχεδίου του πρώτου πρός συγκρότησιν εύρυτέρου σχηματισμού της άντιπολιτεύσεως.

Την ίδιαν τύχην είχεν καί ή πρός άλλα άντιπολιτευόμενα πολιτικά πρόσωπα καί τόν κ. Στεφανόπουλον, προσπάθεια. Ό τελευταίος μάλιστα προσκληθείς άπό τόν κ. Βενιζέλον άπέφυγε καί νά μεταβή είς συνάντησίν του.

Τούτο άσφαλώς συνέβη, διότι μέ τάς διαφόρους πολιτικάς παλινωδίας του ό κ. Βενιζέλος έχει καταστή άναξιόπιστος είς όλους. Άφού διέσπασε τό Κόμμα των Φιλελευθέρων καί ξαυτοχειροτονήθη άρχηγός μιάς όμάδος 14 μόνον Βουλευτών έκ των 34 πού άριθμούσε ή Βουλή τό Κόμμα Φιλελευθέρων, ή τό έπόμενον νά μή τόν πιστεύη κανείς, νά μή τόν πέρνουν σοβαρά καί νά μή τόν λογαριάζουν.

Κατόπιν της παταγώδους άποτυχίας του, ό κ. Βενιζέλος έδήλωσε ότι άναστέλλει τάς προσπαθείας του, διότι δέν έχει δηθεν ώριμάση ή ίδέα της συννενοήσεως μεταξύ των άρχηγών της άντιπολιτεύσεως, έν συνεχεία δέ μέ άπεννοημένας ίκεσίας, συνεκεντρώθησαν μερικαί ύπογραφαί, διά νά τεθούν κάτω άπό μία άνακοίνωσι διά της όποίας έγκρίνεται ή πραξικοπηματική άρχηγοποίησις του κ. Βενιζέλου.

Είς άπάντησιν της άνακοινώσεως αύτης οί νομιμόφρονες Φιλελεύθεροι προέβησαν είς την άκόλουθον δήλωσιν: «Οί νόμιμοι συνάδελφοι του Κόμματος των Φιλελευθέρων της Βορ. Ελλάδος άνέρχονται είς 106. Την έπιστολήν πρός τόν κ. Βενιζέλον ύπογράφουν 51. Κατά συνέπειαν ύπογράφει ή μειοψηφία των συνέδρων. Έπίσης έπί συνόλου 14 πρώην ύπουργών ύπογράφουν μόνον 3, έκ των όποίων μάλιστα ό δεύτερος ύπήρξε μόνον ύπηρεσιακός ύπουργός καί ό τρίτος ύπουργός του Συναγερμού. Καί έπί συνόλου 24 βουλευτών της Βορ. Ελλάδος ύπογράφουν 8. Διαπιστούται τοιουτοτρόπως ότι ή δημοσιευθείσα έπιστολή άποτελεί νέαν έπιβεβαίωσιν της άριστικής καταδίκης του κ. Σ. Βενιζέλου.

Συμφώνως πρός τό καταστατικόν του Κόμματος των Φιλελευθέρων διά την έκλογήν άρχηγού άπαιτείται πλειοψηφία τουλάχιστον των 2/3 των συνέδρων. Καί ό κ. Σ. Βενιζέλος, παρά τάς άγωνιώδεις ίκεσίας καί αύτού καί των φίλων του της Βορείου Ελλάδος δέν κατώρθωσε νά συγκεντρώση τάς ύπογραφάς ούτε κάν του ήμίσεος του συνόλου. Καί είναι έπί πλέον πασίγνωστον ότι καί καί έξ αύτης της μειοψηφίας του οί περισσότεροι, όχι μόνον είς τάς ίδιωτικάς άλλά καί είς τάς δημοσίας των όμιλίας άπηχούντες τό καθολικόν αίσθημα του φιλελευθέρου λαού, έκφράζονται άφοδρώς έναντίον του.

Ό κ. Σ. Βενιζέλος μετά καί την νέαν αύτην σκληράν άποδοκιμασίαν του ύπό πλειοψηφίας των Φιλελευθέρων συνέδρων της Βορ. Ελλάδος, την όποίαν μάλιστα ό ίδιος προεκάλεσε θά πρέπει έπί τέλους νά άντιληφθή ότι δέν δύναται νά έξακολουθή άφετεριζόμενος τόν τίτλον του άρχηγού των Φιλελευθέρων καί ότι περαιτέρω έπιμονή του έκθέτει άνεπανορθώτως την προσωπικήν του σοβαρότητα.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Την παρελθούσαν Παρασκευήν 30 Ιανουαρίου έ.έ. έπί τή μνήμη της έορτης των Τριών Ιεραρχών έν τώ Ιερώ Μητροπολιτικώ Ναώ Βεροίας χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου κ.κ. Καλλινίκου έτελέσθη Θεία Λειτουργία είς την όποίαν παρέστησαν αί άρχαί καί τά Σχολεία της πόλεώς μας. Τόν πανηγυρικόν έξεφώνησεν ό καθηγητής Θεολογίας κ. Πετάνης ός τις μέ πλήρη κατανόησιν άνέπτυξε τό όλον έργον των Τριών Ιεραρχών, δημιουργήσας άρίστας έντυπώσεις είς τό Ιερόν Εκκλησίασμα.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΦΩΝΗ ΑΠ' ΤΟΝ ΤΑΦΟ

Τοῦ κ. ΜΑΚΗ ΔΑΚΑΙΟΥ

Ὡστόσο δὲν θὰ ἐπιχειρήσω νὰ σᾶς δώσω μιὰ ἐξήγηση. Γιὰ μένα ἐμοανίζει κάτι τὸ φρικτόν —σὲ πολλοὺς θὰ φανῆ μᾶλλον ἀλλόκοτο καὶ τραμερότὸ κατωτέρω διήγημά μου. Ἴσως, δὲν ἀμφιβάλλω νὰ βρεθῆ καὶ κάποιο διάνοια ποὺ θὰ μεταβάλλη τὰ «φαντάσματα», σὲ καινοτοπία— κάποια ἄλλη πιὸ ἥρεμη, πιὸ λογικὴ καὶ πολὺ λιγότερο ἐξεζητημένη ἀπὸ τὴν δική μου, ποὺ στὸ περιστατικὸ ποὺ θὰ ἐξιστορήσω μὲ δέος. δὲν θὰ δῆ τίποτε περισσότερο ἀπὸ μιὰ συνηθισμένη καὶ πολὺ φυσικὴ διαδοχὴ κάποιας κακῆς καὶ μοιραίας αἰτίας.

Ἡ κατωτέρω ἱστορία διεδραματίσθη μέσα σὲ μιὰ φτωχικὴ καὶ μισογκρεμισμένη κατοικία μὲ πρωταγωνιστὰς τὸ ἐντρόϊο να αὐτῆς καὶ ἑνὸς μαύρου μεγάλου γάτου.

•

Ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια ζοῦσαν ἤρεμα καὶ εὐτυχισμένα, ὁ Ντίνος μὲ τὴ Βέτα, εἶχαν παντρευτῆ μὲ ἔρωτα φτωχοί, καὶ οἱ δύο δούλευαν γιὰ νὰ ἀποκτήσουν κάτι στὰ γηρατειά τους Εἶχαν περάσει δέκα χρόνια καὶ δὲν εἶχαν ἀποκτήσει κανένα παιδί, αὐτὸ βέβαια στενοχωροῦσε πολὺ τὸν Ντίνο ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ προσφέρη τὰ πατρικά του χάδια, νὰ νιώση τὴν πατρική του ὑποχρέωσι ἀπέναντι στὸ παιδί του. Γιὰ μόνη συντροφιὰ εἶχαν πάρει ἕναν μαῦρο γάτο τὸν «Φρίτς» καὶ μ' αὐτὸν περνοῦσαν τὶς ὧρες τους τὸ βράδυα.

Μὰ ἡ ζωὴ τους ποὺ κυλοῦσε ἀργά, χαρούμενη καὶ εὐτυχισμένη ἄρχισε νὰ κλονίζεται ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἄρχισε νὰ πίνη ὁ Ντίνος. Δὲν περνοῦσε βροδυὰ ποὺ νὰ μὴν ἐρχόταν μεθυσμένος. ἦταν τὸ μόνο ἐλάττωμα, ποὺ τὸν ὁδήγησε καὶ στὴν καταστροφή.

•

Ἦταν παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς, ἀφοῦ ὁ Ντίνος πληρώθηκε ἀπὸ τὴν Ἑταιρία ποὺ δούλευε ἐπέστρεψε στὸ σπίτι φορτωμένος μὲ ψώνια καὶ πιωμένος ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἀπόμερα «ταβερνια», ἔφτασε στὸ σπίτι εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Μάλις τὸν εἶδεν ἡ Βέτα ἡ καρδιά της ἔσφιξε καὶ ἀνεξήγητη στενοχώρια τὴν κατέλαβεν. Ὁ Ντίνος τρικλίζοντας καὶ λέγοντας ἀσυνάρτητες λέξεις ἄφησε τὰ ψώνια στὸ τραπέζι καὶ ξεκίνησε νὰ κατεβῆ στὸ ὑπόγειο μὲ τὴν προϋπόθεσι νὰ φέρη μπροῦσκο κρασὶ ἀπὸ τὸν μεγάλο κάδο γιὰ νὰ συνεχίση τὸ πιστό του.

Κατεβαίνοντας τὶς σκάλες ὅμως τὸν ἀκολούθησεν ὁ «Φρίτς» καὶ συνάμα ἡ Βέτα μὲ τὸν σκοπὸ νὰ προλάβη τυχὸν πέσιμό του.

Ὅπως πάντοτε ὁ «Φρίτς» ἄρχισε νὰ φέρνη γῦρες ἀπὸ τὸ μεθυσμένο ἀφεντικό του βγάζοντας μιὰ χαδιάρικη φωνὴ καὶ νὰ μπερδεύεται στὰ πόδια τοῦ Ντίνου, αὐτὸ ἦταν ὅλο ὅλο ποὺ σκόνταψε ὁ Ντίνος καὶ ἔπεσε κάτω. Τὸ πέσιμό του τὸν ἔκανε ἔξω φρενῶν καὶ μέσα στὴν παραζάλη του ἅρπαξε τὸ ταεκαὺρι ποὺ ἦταν κοντὰ στα ξύλα καὶ τὸ κατέβασε μὲ ὁρμὴ ὄχι πλέον στὸ γάτο ὁ ὁποῖος εἶχε ἐξαφανισθῆ φοβούμενος γιὰ τὴν πρᾶξιν του, ἀλλὰ στὴν γυναῖκα του ποὺ ἔτυχε ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ βρίσκεται κοντά του καὶ τὴν ἄφησε ἄπνουν μὲ τὸ κεφάλι ἀνοιγμένο στὰ δυο.

Ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀπαίσιο φονικό, οἱ μεθυσμένες σκέψεις του τὸ ἀλκοολικό του μυαλὸ ξαστέρωσε καὶ βλέποντας τὸ ἔγκλημα ποὺ εἶχε διαπράξει ἄρχισε νὰ κλαίη. Μὰ τὰ δάκρυά του δὲν ἐκράτησαν πολύ, ταῦ ἦλθεν ἀστραπιαία στὸ μυαλό του μιὰ ἐρωτηματικὴ σκέψι. πῶς θὰ ἐξαφάνιζε τὸ πτῶμα χωρὶς νὰ γίνη ἀντιληπτός. Καταλάβαινε πως δὲ μποροῦσε νὰ τὸ βγάλη ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι διότι ἦταν παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς καὶ ὁ κόσμος κυκλοφοροῦσε ἀδιάκοπα στὴν γειτονιά, μὰ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ κατώρθωνε οὔτε τὴν ἄλλη, οὔτε τὴν πιὸ ἄλλη.

Τελικὰ τοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα ποὺ τὴν βρῆκε πολὺ καλύτερη ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες. Ἀπεφάσισε τὸ πτῶμα νὰ τὸ χτίση μέσα σ' ἕνα τοῖχο τοῦ ὑγροῦ ὑπογείου του. Τὸ ὑπόγειο ἦταν καταλληλο γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, οἱ τοῖχοι του ἦταν ψευτοχτισμένοι καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶχεν καὶ ἕνα βαθοὺ λωμα ποὺ ἔμοιαζε γιὰ χτισμένο τζάκι. Γρήγορα γρήγορα μὲ μιὰ σκαπάνη κατέβασε τὶς πέτρες καὶ ἀφοῦ τοποθέτησε τὸ πτῶμα ὀρθιο ἄρχισε νὰ χτίζη μὲ προσοχὴ οὕτως ὥστε νὰ μὴ μπορῆ νὰ διακρίνη οὔτε ὁ ἴδιος ποὺ τὸ εἶχε χτίσει διότι λόγω τῆς ὑγρασίας ποὺ εἶχαν οἱ τοῖχοι ὁ σοβὰς δὲν διεκρινόταν διόλου.

Μάζεψε μετὰ ἀπὸ κάτω τὶς περίσσιες πέτρες καὶ τὰ χώματα μὲ μεγάλη προσοχή. Κατόπιν φρόντισε νὰ βρῆ τὸν αἴτιο τοῦ ἐγκλήματος. Μὰ φαίνεται πὼς τὸ πονηρὸ ζῶο εἶχε τρομάξει ἀπὸ ὅλην τὴν σκηνὴ τοῦ βρόματος καὶ ἀπέφευγε νὰ παρουσιασθῆ κοντά του.

Ὅλη τὴ νύχτα τῆς παραμονῆς ὡς καὶ τὴν ἄλλη μέρα δὲν εἶχε φανῆ κάν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐπισκέπτες τῆς Πρωτοχρονιᾶς εἶχαν παραξενευθῆ διὰ τὴν φυγὴν τῆς Βέτας τὴν ὁποίαν εἶχε δικαιολογήση ὁ Ντίνος, ὅτι εἶχε πάει σὲ κάποια συγγενήν της, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ πλάνη μέχρι πότε θὰ διαρκοῦσε; Διότι ὁ Ντίνος ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν πήγαινε στὴ δουλειά του δὲν ἔβγαινε καὶ ἔξω. σκεπτόταν τώρα μὲ ποιὸ τρόπο θὰ δικαιολογοῦσε τὴν ἀπουσία τῆς Βέτας στὴν Ἀστυνομία ὅλην τὴν ἡμέρα καὶ τὴν νύχτα σκεπτόταν νὰ βρῆ μια λύσι ποὺ νὰ κάλυπτε τὸ ἔγκλημά του.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

Ποντιακὰ Νέα

ΤΟ ΚΙΜΙΑ—ΑΤΙΝ

Τὸν Ταρταρῖνο τῆς Ταρασκώνης τὸν ξεπέρασε στὰ μαρτιοῦ βάλια ὁ γειτονάς μου ὁ Δημήτρης ὁ Λουτζέτες. Γιὰ νὰ τὸν προκαλέσωμε μιὰ μέρα ποὺ κάθομασταν πολλοὶ κάτω ἀπὸ τὸ ὑπόστεγό μας καὶ ἡ κυρά μου ἔσαιμαζε τὸ φαγητὸ στὴν κουζίνα, τῆς λέγω ἀπὸ τὸ παράθυρο Ἀκόμαν τὰ φαγὶν κι ἐγέντανε!

—Τὸ βούτυρον ἔχω σ' ἄψιμον.

—Βρὲ καὶ τὴν Μακεδονίας! βούτυρον λὸν καὶ χαπὲρ κι παίρνουμε ἕ μαῦρα μέρια ντὸ εἶχα μεί ὄνταν ἐκαβούρευαν βούτυρον ὅλεν τὸ χωρίον ἐσκουντούλεζεν. —Ὁ Δημήτρης ἀτόσον ἐθέλνεν. Μωρὲ δέκαλε τὸ σκουντούλιγμαν εἰκεκά ἂς στέκ σὴν πατρίδαν ἐμοῦν (στὰ χωριὰ τῆς Ἀργυρουπόλεως) κάποτε τὰ χτήνια ἐβοσκοῦσαν κιμιὰ στὶν καὶ ὄνταν ἐβρουβάνιζαν ξύγαλαν γιὰ θόγαλαν ἐστεκεν τὸ βρουβάν. —Καὶ πῶς ἐστεκαν; —Ὡς ἀπὰν ἐγομοῦτον βούτυρον, 15 ὡς 20 ὀκάδες, ἀπὲς νὲ τὰν νὲ νερά, κατακάθαρον βούτυρον. —Δημήτρη κιάρ ἔχου ἅμαν ντὸ λὲς ἐκεῖ ἡ ζωὴ πολλὰ εὔκολαν ἔταν· δυὸ χτήνια νὰ ἐφύλατνεν ἕναν οἰκογένεια ἂς ἐφέρναν ἀσὰ χορτάρ ντὸ λὲς καὶ ἐτάιζαν τὰ χτήνια καὶ ὅλεν τὸν χρόνον ἂς ἐπαθλναν βουτοῦρτα —"Ε! δέοκαλεεεε! γράμματα ἐξέρτς. ἅμα πολλὰ κι ἔλα νὰ μαθάνις: Τὸ κιμιὰ στὶν γιὰ ν' ἔχπάντς πρέπ ἀπ'ὁλόγερα στίρια -στίρια ν'ἀχταρεύτς καὶ ν'ἀνοῖς ὅλια τὰ ρίζας κι ἐπ' ἐκεῖ θὰ παίρις ἕναν μακρὺν σκοινίν. τ' ἕναν τὴν ἄκραν θὰ ὁέντς σὴ χορταρὶ τὴν ριζαν καὶ τ'ἄλλ τὴν ἄκραν σ'οὐράδ ἑνὸς σκυλὶ καὶ τὸ σκυλίν πά μαῦρο πρέπ νὰ ἔν. Ἐσὺ θ'ἀφήντς καὶ φεύτς καὶ τὸ σκυλίν θὰ σὺρ κι ἀγγάλ τὸ κιμιά-στίν. —Καὶ γιατὶ νὰ μὴ ἀχπάνουμα τὰ ἐμεῖς; —Ἰ"ια τί ὄντων ἀχπάετε ἀσ'την γῆν τὰ ρασιὰ γογγύζνε καὶ σείεται ὁ τόπος. —Ἀρ'γιὰ τ'ἀτὸ κι γίνεται ἀτὸ ντὸ λές».

Κ. Παπαδόπουλος

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

Γ.Ν ΒΕΡΙΤΗ

Μοσχοβολᾶ στὴν ἐξοχὴ
θυμάρι καὶ λουλούδι.
Λάμπει στὰ μέτωπα ἡ χαρὰ
καὶ μέρα νύχτα ἀντιλαλεῖ
χαρούμενο τραγούδι.

Ἀνατολὲς γεμᾶτες φῶς,
γαληνεμένα βράδυα
κι' ὧρες γλυκιὲς τῆς προσευχῆς
σὰν πέφτουν νοῦρο τῆς νυχτιᾶς
τὰ σιωπηλὰ σκοτάδια.

Μὲ μιὰ καρδιὰ καὶ μιὰ ψυχή,
σὰν τὰ παλιὰ τὰ χρόνια
μὲ τῆς ἀγάπης τὴ φωτιὰ
θὰ κάνουμε ἔργο λυτρωτικό,
ποὺ θὰ κρατήση αἰῶνια.

Οἱ δρόμοι ἐμπρός μας ἀνοιχτοὶ
γιὰ λόγο καὶ γιὰ δράση
κι' ἡ νιότης μας ἀνθίζοντας
στὴν ἁγία Χάρη τοῦ Θεοῦ
ποτὲ δὲ θὰ περάσῃ!

Ποντιακὴ Ποίησις

ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

Ἔμορφος ἡ Θεόδωρα,
ἄλα-τεν ἐστειλναν δῶρα,
εἶχεν φίλους τσίπ πολλοὺς,
γνωστικοὺς καὶ παλαλοὺς.

Σ' ὅλτς ἐδεῖνεν ραντεβοῦ,
ὥριζεν-ατς πῶς καὶ ποῦ.
Τὸ βραδάκι σὴν σκοτίαν,
γιὰ νὰ φτάγιατ συντροφίαν.

Ἔξυπνη ἡ Θεοδώρα
ὥριζεν ἀέτς τὴν ὥραν
τὰ βραδὺ ὡς νὰ μερῶν,
γιὰ νὰ μὴ χὰν ξαΐ καιρόν.

Ἅμα μιὰν κι' ἄλλο μιὰν
ἔπαθεν τὴν ἀτυχίαν,
σιασιρεὺ ἡ Θεοδώρα,
δινομάτς γράφτ μία ὥρα.

Καὶ σὺ ὥρισεν τὸ μέρος,
εἰς πεκιάρτς καὶ ἕνας σιόρος
μιὰν πάγν κι' οἱ δὺ τσιατεύνε,
κι' ἀρχινοὺν νὰ καλασεύνε.

Κι ὄνταν ἔφτασεν ἡ ὥρα
μὲ τὸ πάσον-ατς ντώρα
πρόφτασεν κι' ἡ Θεοδώρα
σὴν κουγὰν π' ἐπέρεν φόρα.

Καὶ τρίατς ἐσεῆρ
πῶς κυλίγουν σό παῆρ
εἶπεν-ατς βρὲ γιατὶ κροῦττε;
καὶ σὰ γέλεα ξεραχοῦτε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ
=Ἐπιμέλεια Α. ΟΡΦΑΝΟΥ=

«ΚΟΚΑΪΝΑ» ΤΟΥ ΠΙΤΙΓΚΡΙΛΛΙ «ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ» Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΛΕΞΗ

—Οἱ γυναῖκες βρίσκονται μέσ' στὴν καρδιά μας, σὰν τὰ χαρτιά, ποὺ κολλοῦν στοὺς τοίχους.

Οἱ τοιχοκολλητὲς γιὰ νὰ κολλήσουν μὲ τὴν βούρτσα τους καμμιὰ διαφήμιση τὴν κολλοῦν πάνω σὲ καμμιὰ ἄλλη τὴν ὁποία σηεπάζουν ἐξ' ὁλοκλήρου. Ὅσα ἡ κόλλα εἶναι ὑγρὴ μπορεῖς νὰ διακρίνης τὸ χρῶμα τοῦ ἀποκάτω χαρτιοῦ καὶ μερικὰ γράμματα ἀπὸ σκεπασμένη διαφήμιση.

Ὅταν ὅμως στεγνώσῃ, τότε δὲν διακρίνεται τίποτα. Καὶ ὅταν ξεκολλήσῃ, ξεκολλοῦν καὶ πέφτουν συνήθως, κι' οἱ δυὸ μαζί, ἀφήνοντας τὴν ἀνάμνησή σου καὶ τὴν καρδιά σου γυμνή, ὅπως γυμνὸς ἀπομένει κι' ὁ τοῖχος.

—Ὁ ἔρωτας μοιάζει παντοῦ πάντα!

Ὁ ἔρωτας, ποὺ προσφέρεται δωρεὰν ἀνταλλάσσεται πάντοτε μὲ τὶς ἴδιες κουβέντες.

Ὁ ἔρωτας, ποὺ προσφέρεται μὲ πληρωμὴ ἀνταλλάσσεται μὲ τὴν ἴδιαν συντροφιά.

—Παρατήρησα, πὼς σὲ κάθε γυναῖκα, ἀνώτερη ἢ κατώτερη, ὑπάρχουν πάντοτε αὐτὰ τὰ τέσσερα συστατικά. Εὐγένεια, καινὴ γυναῖκα, πόρνη καὶ ὑπηρέτρια. Ποικίλλουν οἱ βάσεις, ἀλλὰ οἱ οὐσίες εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιες.

—Τὶ ἐνοχλητικὴ ποὺ εἶναι ἡ ζωή! Τί ἀνώφελο πρᾶγμα! Νὰ σηκώνεσαι κάθε πρωΐ, νὰ βάζης τὰ παπούτσια, νὰ ξυρίζεσαι, νὰ βλέπης κόσμο, νὰ μιλᾶς, νὰ βλέπης ἐκεῖνος δείκτης τοῦ ρολογιοῦ, ποὺ γυρίζουν ἀκούραστα, πάνω ἀπὸ τὰ ἴδια σημεῖα, ποὺ τάχομε δῆ ἑκατομμύρια φορές.

Πρέπει νὰ ᾖσαι. Νὰ τρῶς κομμάτια ἀπὸ πτώματα!! Νὰ τρῶς νεκροὺς καρπαζιὰ κάθε πιὸ πολύ, προχωρημένους σ' ἀποσυνθέσεις ἀπὸ τὸ πολὺ γίνωμα. Νὰ κόβης τὰ τόσα ὡραῖα φροῦτα γιὰ νὰ τὰ σερνᾶς, λυώνοντάς του ἀνάμεσα στὸ κορμί. Νὰ καταπίνης νεκρὰ πράγματα, περιμένοντας νὰ γίνωμε κι' ἐμεῖς νεκροί.

—Ἀνάμεσα στὸν ἀπὸ καὶ στὸν ἐκκεντρικὸ δὲν ὑπάρχει παρὰ μονάχα μὰ διαφορὰ ξστὰ ἄνοιγμα τῆς καμπύλης τοῦ δρόμου ποὺ παίρνουν.

Ὅσοι κερδίζουν τὸν ἄρτο, διψασμένοι ἀπὸ ἐλευτερία καὶ περιπέτεια, θὰ καταλήξουν μιὰ μέρα στὰ νὰ ζηλεύουν ἐκείνους ποὺ ξαντοεύτηκαν νωρὶς κι' ἔκαναν καὶ παιδιά.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Δὲν ὑπάρχει ρεῦμα δυσκολιῶν τόσο βαθὺ κι' ὁρμητικὰ ὥστε νὰ μὴ μποροῦμε νὰ τὸ περάσουμε ἀσφαλῶς ἅμα ἔχουμε θάρρος καὶ δύναμι ἀρκετὴ γιὰ νὰ κρατᾶμε τὸ τιμόνι τῆς ζωῆς.

Ἡ ἀναζήτησι τῶν ὡραίων εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ἀνωτέρας ζωῆς.

Δὲν ὑπάρχει τίποτα ποὺ νὰ μὴ μπορῆ νὰ τὸ ἐκφράσῃ ἡ Τέχνη.

Μιὰ ἀπ' τὶς μεγαλύτερες ὁμορφιὲς τῆς ζωῆς εἶναι πὼς τὰ ξνειάτα γελᾶνε βίχως καμμιὰ ἀφορμὴ ὅπως ὁ ἥλιος χαρίζει τὸ φῶς του χωρὶς νὰ παίρνει τίποτα.

Ἡ φιλάρεσκη γυναῖκα μοιάζει μὲ τὴν ἡσυχη θάλασσα: Ἔχει ἐπιφάνεια ποὺ ἀκτινοβολεῖ, κρύβει ὅμως ἕνα βυθὸ γεμάτο λάσπες, ὀπουλὰ ρεύματα καὶ θάνατο.

Α. Ραγκαβῆς

Ἡ παροχὴ συμβουλῶν ἔχει τὸ καλὸ πὼς διασκεδάζει ἐκεῖνον ποὺ τὶς δίνει, χωρὶς νὰ ὑποχρεώνῃ σὲ τίποτα αὐτὸν ποὺ τὶς ἀκούει.

Ἀλφ. Κρρ

Ἡ ποίησι δὲν εἶναι εἶδος πρώτης ἀνάγκης ἀλλὰ τέρψι καὶ πολυτέλεια. Πρέπει λοιπὸν ἡ νάναι καλὴ ἢ νὰ λείπῃ ὁλωσδιόλου.

Κ. Ἀσώπιος

Ἡ ἐργασία εἶναι προσευχή.
Ἅγιος Αὐγουστῖνος

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ὁ Μίμης διαβάζοντας ἕνα βιβλίο σταμάτησε στὴν λέξη «ἐψηλάφησα».

—Ἐψηλάφησα, ἐψηλάφησα. Τί θὰ πῆ αὐτό, ἄραγε, μονολογεῖ.

Καὶ ὁ μικρὸς του ἀδελφός:

—Δὲν καταλαβαίνεις καῦμένε; Ἔπιασα ψύλλο καὶ τὸν ἄφησα!

Ἡ μητέρα· Τάκη, δὲν ντρέπεσαι νὰ μὴ διαβάζῃς; Δὲν βλέπεις τὰ ξαδέλφάκια σου; Ἡ θεία σου δὲν τοὺς εἶπε ποτὲ νὰ διαβάσουν.

Ὁ Τάκης: Βλέπεις; Κάν' το, λοιπὸν καὶ σύ.

—Δὲν μοῦ λές, Μάριε, ποιὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Τουρκίας;

—Αὐτὸ δὲ ξέρεις, καῦμένε; Τὸν πρῶτο βλάκα ποὺ θὰ ρωτοῦσες θὰ σοῦ τὰλεγε.

—Μὰ γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ ρώτησα σένα.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΤΠΟΔΗΜΑΤΑ ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δόσεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν σαφουτσιῶν

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 · Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 25
Τραπεζῶν · Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 βρχ. τὸ χιλιοστρὸν συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 268599 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ/κῶν Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο Προϋπολογισμὸς 1959

Σιουδὰδ Τρουχίλλιο (Ἰανουάρ.)

Τὸ Ἐθνικὸν Κογκρέσσον ἐνέκρινε τὸν ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Στρατάρχου Ἔκτωρος Β. Τρουχίλλιο ὑποβληθέντα αὐτῷ Προϋπολογισμὸν Ἐσόδων καὶ Νόμον Δημοσίων Ἐξόδων διὰ τὸ ἔτος 1959. Ὁ Προϋπολογισμὸς δαπις ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τῆς σταθερᾶς προόδου τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας ἀνέρχεται εἰς τὸ ἀνώτατον μέχρι σήμερον εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Χώρας ποσόν.

Ἀφ' ἧς ὁ Τρουχίλλιο εἰς τὴν Ἀρχήν, τὸ ἔτος 1930 μὲ ἕνα ἰσχνὸν Ἐθνικὸν Προϋπολογισμὸν μόλις ἀνερχόμενον εἰς 9, 975, 673, 95 Δολ. ἡ Χώρα ἠκολούθησε μὲ κανονικὸν ρυθμὸν τὴν ἀνισόσον διὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἤδη καταρτισθέντα Προϋπολογισμὸν 182, 833, 377, 68 Δολ. ἀνώτερον κατὰ πλέον τῶν 30 ἑκ. Δολ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1958. Τοῦτο ἀποτελεῖ συνέπειαν ὡς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐδήλωσε κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ ταχυτάτου ρυθμοῦ προόδου ἥτις σημειοῦται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δραστηριότητος εἰς τὴν Δομινικανικὴν Δημοκρατίαν, ὡς ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα τῆς ἀτμοσφαίρας εἰρήνης ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Χώραν καὶ τῆς ἐθνικῆς συνεργασίας τῆς χαραχθείσης παρὰ τοῦ Στρατάρχου Ραφαὴλ Λ.

8—5 Ἑκατ. Δολ. διὰ μισθοὺς καὶ δῶρον.

Σιουδὰδ Τρουχίλλιο (Ἴριος)

—Εἰς τὸ ποσὸν τῶν 8.500.000 δολλαρίων ἀνῆλθον οἱ καταβληθέντες κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον μισθοὶ καὶ ἐπιταγαὶ διὰ Δῶρον Χριστουγέννων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους Αὐτονόμων Ὀργανισμῶν τοῦ Κράτους καὶ Δημοτικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Στρατάρχης Ἔκτωρ Β. Τρουχίλλιο ἐνεχείρισεν τὴν 21ην Δεκεμβρίου τὰς ἐπιταγὰς διὰ τὸ τὸ Δῶρον Χριστουγέννων κατὰ τὴν διάρκειαν τελετῆς ἥτις ἔλαβεν χώραν τὴν 8.15 π.μ. εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον. Τὸ σύνολον τοῦ Δώρου Χριστουγέννων διὰ τοὺς ἀνωτέρω Ὑπαλλήλους ἀνῆλθεν κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 4 000.000 δολ. γεγονὸς ἀποδεικνύον τὴν εὐημερίαν τὴν ἐπιτευχθεῖσαν χάρις εἰς τὴν κυβερνητικὴν πολιτικὴν τοῦ Στρατάρχου Ραφαὴλ Λ. Τρουχίλλιο συνεχιζομένην σήμερον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατάρχου Ἔκτωρος Β. Τρουχίλλιο.

Ἱστορίες τῆς ζωῆς

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ

Τοῦ κ. Θ. ΠΟΔΥΧΡΟΝΙΑΔΗ

Μιὰ μάζα ἀνθρώπινη συνωστίζονταν. Συγχρόνως ἕνα μίγμα ἀπὸ φωνὲς ξεπεταζόταν καὶ γέμιζε τὸν ἀέρα, προκαλῶντας τὴν περιέργειαΛὲς καὶ κάτι τὸ παράξενο, τὸ καινοβόργιο, καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον συνέβαινε στὸ κέντρο ἐκείνης τῆς μάζας, καὶ ἔκαμνε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καταβάλουν Ἡράκλειες δυνάμεις. Πλησιάσαμε καὶ μεῖς κινούμενοι ἀπὸ τὴν πανίσχυρη Θεὰ τὴν περιέργεια. Ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ σπρωξίματα καταφέραμε νὰ διακρίνουμε τὸ περιεχόμενο ὅλης αὐτῆς τῆς φασαρίας. Ἕνας ναριζομάλλης ἄνδρας στεκόταν στὸ κέντρο, μὲ κάτι κουρέλια ποὺ κάλυπταν τὸ ἰσχνό του κορμί. Τὰ μαλλιὰ μακρυά, ἀχτένιστα, λιπαρά, καὶ μπερδεμένα στόλιζαν μακάβρια τὰ ζαρωμένα χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του. Τὰ γένεια καὶ κεῖνα πολλὰ κι ἄπλητα ἐνώνονταν μὲ τὶς τρίχες τοῦ στήθους. Μόνο τὰ μάτια του ἔλαμπαν παράξενα, καὶ φώτιζαν σὰν πυγολαμπίδες τὴν σκοτεινὴ του εἰκόνα. Ἦταν ἕνας πίνακας ξεθωριασμένος, ποὺ στέκουνταν ἐκεῖ στὸ μέσον τῆς ἀνθρώπινης πλημμύρας καὶ μιλοῦσε, μάλλον ξέβρεε καὶ τὶς τελευταῖες του δυνάμεις. Ὁ κόσμος γελοῦσε, διασκέβαζε, περνοῦσε εὐχάριστες στιγμές. Κάθε λάγος σάν νὰ ἦταν πετυχημένο υὰκιν τοὺς ἔκανε νὰ γελοῦν, δυνατά, ξεφωνίζοντας, καὶ προκαλώντας. Ἡ εἰρωνεία ἦταν χυμένη στὰ πρόσωπα τῶν περισσοτέρων ἂν ὄχι σ' ὅλων. Ἀκόμη καὶ μερικὰ παιδάκια κινούμενα ἀπὸ τὸ θάρρος τῶν μεγαλυτέρων, πλησίαζαι τὸν μεσηλικα καὶ τὸν τροβοῦσαν τὰ ράκη τῶν ρούχων. Τὸ λόγια του κι αὐτὰ μπερδεμένα δίχως νόημα, συνάδευαν τὴν παρέλασι τῆς ὅλης του εἰκόνας. Ἦταν μάλλον μιὰ φωτιὰ ποὺ πότε ἄναβε, πότε σβόλιαζε, πότε κάπνιζε, καὶ πότε διέβαινε περήφανη κι ἀλόκληρη ἡ φλόγα. Ἐνιωθες τὸν ἀγῶνα ποὺ γινόταν μέσα στὰ κρανίο του τὴν ποικιλότητα τῶν συναισθημάτων, τὴν πικρία ποὺ σὰν ἕνας χείμαρος ξεσπαζοε καὶ σκεπαζε τὴν καρδιά του. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὑπέρτατης προσπαθείας του, μπορέσαμε νὰ συλλέξουμε κάτι σκέρπιες φράσεις. «Εἶμαι τρελλός. Ἀνεπανορθωτα τρελλός. Βουλιάζω μέσα μου, χάνομαι στὰ βάθη, γκρεμίζομαι, ἀνίγομαι καὶ δὲ μπορῶ νὰ σώσω. Εἶμαι σὲ μιὰ κατάσταση ἀξιοθρήνητη, ἀφάντασια ἀπεκρουστική, ἀκόμη καὶ οἱ ζητιάνοι ντρέπονται γιὰ τὴν ἐμφάνισί μου. Μὰ δὲ μπορῶ ν'ἀπαλλαγῶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ποὺ μοῦ χαλάει τὴν σειρὰ τῶν σκέψεων, δὲν ξέρω πολλὲς φορὲς τί κάνω, τί λέγω, πῶς φέρομαι. Τώρα γελᾶτε μὲ μένα, κοροϊδεύετε, εἰρωνεύεστε, χλευάζετε, χαίρεστε ἀντικρύζοντας τὴν κατάντια μου, τὴν ἀθλιότητά μου, τὴ γουρουσιὰ ὄψι μου. Κι ὅμως εἶμαι ἄνθρωπος. Ἴσως ἂν ἤσασταν στὴ θέσι μου, νὰ γελοῦσα, νὰ διασκέβαζα. Δὲν θέλω, δὲν εἶμαι ἔτσι, δὲν θέλω, εἶμαι κι ἐγὼ ἄνθρωπος σὰν κι ἐσᾶς. Τί μοῦ λείπει ἄλλο ἀπὸ τὰ μυαλὸ τὰ μπερδεμένο; γιατί κι ἐγὼ νὰ μὴν αἰσθάνουμαι, νὰ μὴν χαίρουμαι μαζὶ σας τὴ ζωή, τὶς ὀμορφιές της; Σὲ τί ἐφταιξα; τί κακὸ ἔκανα στὴν κοινωνία; στοὺς ἀνθρώπους; στὸν Θεό; Μήπως εἶμαι κακός; ἐγκληματίας; ποιὸ εἶνε τὸ ἀδίκημα τῆς κατάντιας μου; Μήπως εἶμαι ἄξιος τῆς μοῖρας μου, μήπως ἔκανα κακὸ κεῖ δὲν τὸ ξέρω; Μιλᾶστε μου, πέστετό μου, μὴ γελᾶτε, σταματῆστε νὰ ξεφωνίζετε, ξὲν μ'ἀκοῦτε; Σταματῆστε, σταματῆστε. θὰ μὲ τρελλάνετε πιότερο. Σὰν ρόγχος βγῆκε καὶ ἡ τελευταία του λέξι ἀπὸ τὸ ξερὸ του λαρύγγι. Σταμάτησε περιέφερε τὸ βλέμμα του στὴν γελοία καὶ στριμωγμένη ἀνθρώπινη μᾶζα, ἔκλεισε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια. Στὸ πρόσωπό του χύθηκε μιὰ ἔκφρασις ἠρεμίας, γαλήνης, γλυκύτητος. Φαίνόνταν σὰν κάτι νὰ τακτοποιήθηκε μέσα του, κάποιος πόνος νὰ γλύκανε. Ἄνοιξε τὰ μάτια του κι ἦταν φωτεινά, ἥσυχα, δὲν ἔλαμπαν ὅπως πρῶτα. Δὲν ὄργησε, ξαναμίλησε κι ἦταν τὰ λόγια του ἀργά, σταθερά, συνεπῆ, συνδεδεμένα σὲ μία ἀδιάκοπην ἁλυσίδα. Σᾶς παρακαλῶ ξεχάστε ὅ,τι εἶπε, ὅτι ἔκανα. Μερικὲς στιγμὲς δὲν ξέρω, κάτι κυριαρχεῖ μέσα μου, καὶ τότε ὅλος ὁ κόσμος, οἱ σκέρεις, τὸ λογικό, στροβιλίζονται ἑκατὸ πράγματα σὲ μιὰ τεράστια πίστα. Θέλω τότε νὰ ἀποφύγω τὴν αἰτία ποὺ ξεσηκώνει τὴν φορτοῦνα μέσα στὸ κρανίο μου. Ἴσως οἱ συνεχεῖς, κι ἀτέλειωτες ἀποτυχίες μου, ὁ ἄγχος γιὰ τὴν ἐξασφάλισι τοῦ ψωμιοῦ μου, ἡ πικρία τῆς περιφρόνησης, ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ ἀδιαφορία, τὸ μίσος τῶν συνανθρώπων μου, ἡ προσπάθεια τοῦ νὰ νικήσω τόσες ἀντιξοότητες, νὰ χάλασαν τὴν ἁρμονία τῆς σκέψης μου. Μακάρι νὰ ἔφταινα γιὰ τὴν κατάστασί μου, τότε θὰ μέμφουμαν μόνον τὸν ἑαυτό μου, δὲν θἄφαχνα κατηγόρους μένους. Δὲν πρόλαβε νὰ συνεχίσῃ γιατί ἕνας ἀστυφύλακας ἔλυσε τὴν ἀνθρώπινη πλημμύρα ποὺ γελοῦσε κι ἀσυναίσθητα διασκέβαζε μὲ τοὺς θεατρινισμοὺς κι ἴσως πετυχημένους ἐνές «τρελλοῦ».

Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευθείσης ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;

—Προκαλεῖ δικαιολογημένην ἔκπληξιν ἡ ἐπιστολὴ (ποὺ ἐδημοσιεύσαμε εἰς τὸ προηγούμενο φύλλον μας) φτωχῶν γεωργῶν τοῦ χωρίου Μέση, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ κράτος ἀφήρησεν τὸ ὀλίγον χῶμα, ποὺ ἔχουν πατήσει μὲ ἱδρῶτα, διὰ νὰ τὸ ἀξιοποιήσουν.

Ἂν μάλιστα εἶναι ἀντιλόγως ἀληθῆ τὰ ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τότε ἡ ἔκπληξις μεταβάλεται εἰς φόβον, ὅτι κάτι δὲν λειτουργεῖ σωστὰ εἰς τὸν κρατικὸν μηχανισμόν.

Πῶς ἄλλως νὰ ἑρμηνευθῇ κανεὶς τὴν φρᾶσιν: «Τὸ Σύνταγμα εἶναι καὶ ἰσχύει μόνον στὰ χαρτιά».

Διερωτώμεθα, λοιπόν, ὑπάρχει ἢ ὄχι Σύνταγμα; Ἢ μᾶλλον ἰσχύει ἢ ὄχι.

***

Παίρνομε ὡς βεβαιωμένον ὅτι πράγματι ἰσχύει τὸ Σύνταγμα, ὅπως συμβαίνῃ, ὁπότε ὑπενθυμίζομεν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀναγράφει σχετικῶς. «Οἱ εἰς στέρησις τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης πλήρους ἀποζημιώσεως» καὶπεραιτέρω.

«Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὁριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως».

Ἡ ἀκολουθηθεῖσα διαδικασία καὶ ἡ ἐπιδεικνυομένη πολιτικὴ εἶναι ἀνώμαλος.

Τελειώνοντας θ'ἐκφράσωμεν μίαν ἀκόμη ἀπορίαν: Πῶς κ. ὑφυπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ἀπαιτήσετε τὴν καταβολὴν φόρων «ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου» ἀφοῦ τὸ ὑπέρτερον ταύτων, τὸ Σύνταγμα θεωρεῖται κατάλληλον διὰ τὸ Ἀρχεῖον;;

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—**Πρόσληψις Γραμματέων εἰς Ὑποκαταστήματα ΑΤΕ:**

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν τριάκοντα (30) ἀρρένων ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως Δ' τάξεως διὰ τὰ Ὑποκ/ματα αὐτῆς Νομῶν Μεσσηνίας, Ἠλείας, Ἀρκαδίας καὶ Ἀχαΐας. Οἱ ἀποψηφιοὶ δέον ἀπαραιτήτως νὰ κατάγωνται καὶ νὰ κατοικοῦν μονίμως εἰς τὸν Νομὸν ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ διευθύνουν τὰ Ὑποκ/ματα εἰς ἃ προορίζονται. Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1959, ἡμέραν Κυριακήν.

—**Ὁμαδικαὶ πιστώσεις διὰ βασικοὺς σκοπούς:**

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Πιστώσεων τῆς ΑΤΕ ἀπεφασίσθη ἡ χορήγησις μέσω τῶν οἰκείων Ὑποκ/μάτων τῆς Τραπέζης, νέων ὁμαδικῶν πιστώσεων διὰ βασικοὺς σκοποὺς ὡς ἕπεται: Δι' ἀγορὰν θερμαστρῶν, εἰς 11 Ὑποκ/ματα βραχ. 475.000. Διὰ λευκοκαλλιέργειαν εἰς 3 Ὑποκ/ματα, βραχ. 107.000. Διὰ κατασκευὴν ὑδατοδεξαμενῶν καὶ προμήθειαν βασικῶν μηχανημάτων εἰς 2 Ὑποκ/ματα; βραχ. 60 000.

ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΒΙ ΕΞΑΜΗΝΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 1958

Ἡ δραστηριότης τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκτελέσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας κατὰ τὸ ἑξάμηνον Ἰουλίου—Δεκεμβρίου 1958, συνοψίζεται, συμφώνως πρὸς ἐπίσημον ἔκθεσιν, ὡς ἀκολούθως:

1) Ὑδροδοτεῖται: Ἐδαπανήθη ποσὸν 2.530 000 δραχμῶν διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετεύχθη ἡ κατασκευή, συντήρησις, ἀνακαίνισις καὶ διαπλάτυνσις ὁδῶν καθὼς καὶ ἡ διαπλάτυνσις γεφυρῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Βεροίας—Θεσσαλονίκης.

2) Οἰκοδομικά: Διὰ τὴν συνέχισιν σκελετοῦ Μουσείου Βεροίας, ἀνέγερσιν, συμπλήρωσιν, ἐπέκτασιν καὶ ὁλοκλήρωσιν σχολικῶν διδακτηρίων (Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως) διετέθησαν 3.382. 500 δραχμαί.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἑξάμηνον ἐξετελέσθησαν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. τῆς Νομαρχίας καὶ διὰ πιστώσεως τοῦ προγράμματος Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων, τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Κοινωνικῶν Πόρων, διάφορα δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα συνολικῆς ἀξίας 6.135 000 δραχμῶν ὡς ἀκολούθως: α) γεωργικὰ δρομ. 2.639. 500, β) διάφορα δραχ. 70.000 γ) ἐξυγιαντικὰ δραχ. 1.075.000, δ) οἰκοδομικὰ δραχ. 1.282 000, ε) ὑδροδοτεῖα δραχ. 414 000, στ) ὑδραυλικὰ δραχ. 560 000, ζ) ἀρδευτικὰ δραχ. 12 000.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

—Συμφώνως, πρὸς ἐπίσημα στοιχεῖα, κατὰ τὸν περασμένο Δεκέμβριον 1958 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Δημ. Ἔργων ἐξηκολούθησαν εἰς τὸν Νομὸν Ἡμαθίας αἱ ἐργασίαι τῆς προσαγωγοῦ διώρυγος Ἀλιάκμωνος δαπανηθέντος ποσοῦ 1 000 000 δραχ. καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου Σταυροῦ μὲ ἀράδεον μηνὸς 5000 δραχμῶν.

Τύποις «Πυρσοῦ» Βέροια

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

Ἐσχάτως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Καλλίνικος ἐπεσκέφθη ἐκ νέου τὸ ἀνεγειρόμενον Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, στὴν πόλη μας συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἀφιχθέντα νέον Νομάρχην κ. Παυλίδην, τὸν Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας κ. Ἀναπλιώτην καὶ τὴν δ. Ὄλγα Μιχαηλίδου, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὡραίου Ἔργου.

Τόσον ὁ Μητροπολίτης μας, ὅσον καὶ ὁ κ. Νομάρχης καὶ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν τους νὰ γίνῃ πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἔργου.

Ὁ κ. Νομάρχης μόλις ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας, ἔδειξε ὅλον του τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ἀπόκτημα, διὰ τὸ ὡραῖον Βῆμα εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ Μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ἐδίδαξε. Προκαλεῖ πράγματι συγκίνησιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν, τὸ συντελούμενον ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ παγκόσμιον ἀπήχησιν. Ὁ Μέγας Ἀπόστολος διότοῦτο τιμᾶται ἀπὸ ὅλον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον, ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἐδῶ ὅπου ἐδίδαξε καὶ ἐσκόρπισε τὸ φῶς τῶν ὑπέροχων κηρυγμάτων του, ἀντάξιον μνημεῖον.

Πόσοι εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀλλὰ καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἐπίσημοι ἱεράρχες καὶ διανοούμενοι ἀλλοῖ χριστιανοί, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ἤρθαν νὰ προσκυνήσουν στὸν τόπο αὐτό.

Οἱ Βεροιεῖς οἱ παλαιότεροι θὰ ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀδιακρότου Χαϊλὲ Σελασιὲ, τοῦ εὐλαβοῦς Χριστιανοῦ Αἰθίοπος κρατοῦρος, ὅταν πρὸ ἐτῶν ἐπεχείρησε ταξίδι ἰδιαίτερον, μόνον γιὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸν τόπον ὅπου ὁ Ἀπόστολος ἐδίδαξε. Ἀλλὰ καὶ προσφάτως, τὸ 1950 ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ κόσμου δὲν συγκεντρώθηκαν ἐδῶ, τιμῶντας τὰ 1900 χρόνια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἡ Βέροια ὤφειλε νὰ ἔχῃ νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τοῦ κόσμου Μνημεῖον ἀνάξιον τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου, ὥστε ἡ παγκόσμιος κοινὴ γνώμη νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ Βέροια πρώτη τιμᾷ Ἐκεῖνον ποὺ τὴν ἐτίμησε.

Ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ὅλα αὐτὰ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. κ. Καλλίνικος, ὁ Ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Θεμελῆς ὁ Νομάρχης κ. Παυλίδης, ὁ Διευθυντὴς Νομαρχίας κ. Ἀναπλιώτης βοήθησαν τὸ ἔργο. Στὴν προσπάθεια πρέπει νὰσυμβάλλουν ἀκόμη ὅσοι ὑπεύθυνοι εἶναι δυνατὸν νὰ προσφέρουν τὴν πολύτιμη συμβουλή τους. Εἶναι ἔργον αἰσθάνεσθε, ποὺ προσδίδει αἰγλην Χριστιανικὴν ὄχιν μόνον εἰς τὴν Βέροιαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ἔχει Παγκόσμιον σημασίαν.

Γιὰ ἔργα ὡς αὐτά, ἡ χώρα μας οὐδέποτε φείδεται θυσιῶν.

Πρωτοπόρος πάντοτε εἰς αὐτὰ ἡ στοργική, ἡ σοφὴ μας Βασίλισσα.

Ἔτσι καὶ τὸ ἀνεγειρόμενον Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶχε ἀπήχησιν πρώτα εἰς τὴν δική της μεγάλη ψυχή. Ἐκείνη ἐδέχθη τὴν δ. Ὄλγα Μιχαηλίδου, συνεζήτησε ἐπὶ μακρὸν μαζί της καὶ ὑποσχέθηκε ἀμέριστη τὴν πολύτιμη ἀποστήριξή της, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπρόσφερε. Οἱ

Συνέχεια εἰς τὴν 4η σελίδα

ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ;

Πληροφορούμεθα, ὅτι μέχρι στιγμῆς ὑπάρχουν τέσσαρες βέβαιοι ὑποψήφιοι Δήμαρχοι Βεροίας:

1) Ὁ κ. Ἀναστάσιος Καρατζόγλου, τέως Δήμαρχος, ὁ ὁποῖος διὰ δηλώσεώς του ἀνεκοίνωσεν, ὅτι κατέρχεται ὡς ἀνεξάρτητος.

2) Ὁ κ. Ἀντώνιος Κεμιντζές, νῦν Δήμαρχος, ὅστις στηρίζεται εἰς τὴν ὑποστήριξιν Βουλευτῶν τῆς Ε.Ρ.Ε, ὡς λέγεται.

3) Ὁ κ. Γ. Τσορούχης, Δικηγόρος καὶ

4) Ὁ κ. Βασ. Τελειώνης.

Δὲν ἐπεβεβαιώθησαν, πλήρως αἱ πληροφορίαι μας, ὅτι ὡς ὑποψήφιοι Δήμαρχοι φέρονται ἀκόμη καὶ οἱ κ.κ

5) Ἀσλάνογλου Νικόλαος, πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, 6) Γκιρτζῆς Γεώργιος ἰατρός, 7) Βαφείδης Σωκράτης διοικητὴς βιβλιοπωλείου, 8) Θεμελῆς Θ, Δημοτικὸς Σύμβουλος 9) Φιλιππίδης Δ, Γεωπόνος.

Ἐκυκλοφόρουν, πρὸς τούτοις εἰδήσεις περὶ καθόδου εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ τῶν κ.κ 10) Νόβα Ἠλία Δικηγόρου, Δ. εὐθυντοῦ «Θυρραλέου», 11ου) Κόντζαλη 12) Κουτσαντᾶ Β. ἰατροῦ, Διευθυντοῦ «Μεταρρυμίσεως» κλ.

Καταβάλλονται ὅμως προσπάθειαι, ὅπως καταρτισθοῦν ἑνιαῖοι συνδιασμοὶ περιοριζομένων τούτων εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας.

Πάντως ἤρχισεν ἤδη ἡ προεργασία τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, καταρτιζομένων τῶν συνδιασμῶν.

Συντόμως θ'ἀνακοινωθοῦν ἐπισήμως.

Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων θὰ προσδιορισθῇ κατὰ πολύ, ἀκόμη τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν θ'ἀκολουθήσουν τὰ Κόμματα καὶ τὴν ὑποστήριξιν, τὴν ὁποίαν θὰ παράσχουν.

Ἐλέγετο, πάντως, ὅτι μέχρι στιγμῆς φέρονται ὡς ἐπικρατέστεροι οἱ κ. Καρατζόγλου τὸν ὁποῖον ἅπαντες περιβάλλουν μὲ ἐμπιστοσύνην λόγω τῆς ἀνεξαρτήτου τοποθετήσεώς του καὶ ὁ κ. Ἀντ Κεμιντζές, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀντιμετωπίζει δυσχερείας, λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν «εὐνοουμένων» ὑποψηφίων τῆς ΕΡΕ.

Η ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ προσφάτου ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν σχολείων συνέστησεν μέριμναν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐξωσχολικῆς συμπεριφορᾶς τῶν μαθητῶν ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς οἰκογενείας. Ἡ σύστασις ἦτο ἐπιβεβλημένη ἐκ τῶν πραγμάτων διότι ἡ μαθητιῶσα νεολαία ὑφίσταται ποικίλας φθοροποιοὺς ἐπιδράσεις αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐξουδετερωθοῦν, ὅπου ὑφίστανται διὰ καταλλήλου ἐξωσχολικῆς ἀγωγῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πόλιν μας, δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι αἱ μαθηταὶ της διαβιοῦν ἔξω τοῦ σχολείου κατὰ τρόπον μὴ συνάδοντα πρὸς τὴν ἰδιάζουσαν καὶ τὴν ἀποστολήν των.

Οἱ ἠθικῶς νοσοῦντες μαθηταὶ εἶναι ἐξαιρέσεις ἐλάχισται. Καὶ τὸ ὑπάρχον ὑγιὲς ἐξωσχολικὸν κλίμα περιποιεῖ τιμὴν καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ γονεῖς ποὺ προφυλάσσουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ ὁλισθήματα παρεκτροπάς. Παρὰ ταῦτα, αἱ ὑποδείξεις τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀκολουθούμεναι πιστῶς θὰ συντελέσουν καὶ ἐδῶ καὶ παντοῦ εἰς τὴν ἀφυπνίσιν ἀκεραίων ἠθικῶν χαρακτήρων ἐν τῷ Σχολείῳ. Καὶ αὐτὰ εἶναι ἴσως ποὺ χρειάζεται περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν μόρφωσιν. Τὸ ἦθος πρέπει νὰ γίνῃ τὸ πρώτιστον ἐφόδιον τῆς ἀπαυδαζούσης νεολαίας, διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς κοινωνίας κατὰ πάντα ἀξίας καὶ ἐμπνεομένης ἐκ τῶν παραδόσεων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

ΑΜΟΙΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΕΣ

Εἰς τὴν Βεργίναν τῆς Βεροίας ὁ Ἀντώνιος Ν. Ζησόπουλος ἰσοπεδώνων τὴν αὐλήν του, εὗρε μαρμάρινον ἄγαλμα ἀνδρὸς εἰς φυσικὸν μέγεθος περίπου καὶ ἄλλο μαρμάριναν οὐμπλεγίνα τὸ ὁποῖον παριστάνει ἀγριόχοιρον ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐφορμᾷ κυνηγετικὸς κύων.

Ὁ κ. Ζησόπουλος ἐδήλωσεν ἀμέσως τὰ εὑρήματα εἰς τὸν φύλακα ἀρχαιοτήτων κ. Παγκράτιον Παυλίδην ὁ ὁποῖος ἀνέφερε σχετικῶς εἰς τὸν προϊστάμενόν του Ἔφορον Ἀρχαιοτήτων κ. Φώτιον Πέτσαν.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Ἐφόρου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἐχορηγήθη ἀμοιβὴ 4.000 δραχ. εἰς τὸν εὑρέτην. Κατὰ τὸν Νόμον, πᾶς ὅστις εὑρίσκει ἀρχαῖα καὶ τὰ δηλώνει εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀρχαιολογικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἀμείβεται. Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ εὑρήματος. Τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρχαίου καθορίζει τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Τὰ εὑρεθέντα καὶ παραδοθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ζησοπούλου ἀρχαῖα ἀγάλματα εἶναι ἀρίστης τέχνης καὶ ἀνήκουν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Διαδόχων τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον τῆς Βεργίνας καὶ ὁλαμπρὸς θολωτὸς τάφος μὲ τὸν μαρμάρινον θρόνον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ, ἀντλητικὴ μηχανὴ τύπου «Ἐλαϊκός» ἵππων 7-9, σὲ ἄριστην κατάστασιν. Πληροφορίαι πορ' ἡμῖν.

Η ΑΓΟΡΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

Πολὺ καλὴ κατ' ἀρχὴν ἡ ἰδέα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νὰ αὐξηθῇ ἡ παρεχομένη πίστωσις πρὸς ἀγορὰν βιβλιοθήκας τοῦ Κράτους. Αἱ ἐπαρχιακαὶ ἰδίως βιβλιοθῆκαι ἔχουν ἀνάγκην ἐφοδιασμοῦ μὲ νέας καὶ πολυτίμους ἐκδόσεις καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ ἐκδοτῶν εἶναι ἓν χρέος ἐπιβεβλημένον τοῦ Κράτους, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πνευματικῆς κινήσεως. Πολὺ φοβούμεθα, ὅμως, ὅτι ἐν τῇ πράξει τὸ ὡς ἄνω θαυμάσιον μέτρον θὰ μεταβληθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς μέσον ὑποστηρίξεως ἀναξίων, ἀλλὰ ἐπιτηδείων «συγγραφέων» (τῶν ὁποίων τὰ ἔργα θὰ ἀγοράζωνται μὲ τὸ «τσουβάλι) καὶ εἰς μέγαν μπελᾶν τῶν βιβλιοθηκῶν ποὺ θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ σαβούρες κάθε εἴδους. Τὸ βιβλίο τὰ ἀγοραζόμενα διὰ τὰς δημοσίας χρήσεως βιβλιοθήκας πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ἀπὸ τοὺς ἀριστεῖς· τοὺς γραφειοκράτας τοὺς ὑποτεταγμένους εἰς διάφορα συμφέροντα. Ἡ Ἀγορὰ ἐκδοτικῶν μπαγκατελλῶν ἦτο ἀνέκαθεν μία πληγὴ τῶν βιβλιοθηκῶν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν σχετικῶν πιστώσεων δὲν θὰ γίνῃ ἀληθὴς μάστιξ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ Β ΗΜΑ Γ. ΤΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

Θεροιεῖς εὐγνωμονοῦν διὰ τὸ θερμὸν βασικὸν ἐνδιαφέρον.

Τὸ παράδειγμα τῆς Βασιλίσσης μας, ἀρκέσθωμεν νὰ ἀκολουθήσουν οἱ ἀρχὲς διὰ νὰ ἀποπερατωθῇ συντόμως τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔχει προχωρήσει τόσο καλὰ καὶ ἡ Βέροια πανηγυρικὰ νὰ τὸ ἐγκαινιάσῃ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 42

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ἡμαθίας προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐνοικίασιν καταλλήλου ἐστεγασμένου χώρου (Γκαράζ) κειμένου ἐν Βεροίᾳ πρὸς τοποθέτησιν πέντε αὐτοκινήτων τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἡμαθίας. Ἔγγραφοι προσφοραὶ τῶν ἐνδιαφερομένων γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 7ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Νομαρχίας.

Βέροια τῇ 29 Ἰανουαρίου 1959

Ὁ Νομάρχης
ὡς Πρόεδρος τοῦ Ν.Τ.
ΜΕΝ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 72

Ἐν Βεργίνῃ τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1959

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βεργίνης

Διακηρύττει ὅτι

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ' 2059 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ ὑπ' ἀριθ' 972)19—1—59 τοιαύτης τῆς Νομαρχιακῆς Ἡμαθίας ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκμίσθωσις τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος ἀμμοληψίας ἐκ τῆς περιοχῆς Μετοχίου ἡμετέρας δικαιοδοσίας διὰ τέσσαρα συναπτὰ ἔτη ἀρχομένης τῆς μισθώσεως ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τῶν πρακτικῶν καὶ ληγούσης τὴν 31—12—1962.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα τὴν δην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2 μ.μ. μέχρι δύσεως ἡλίου.

Πρώτη προσφορὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4 000 τὸ μίσθωμα θὰ καταβάλητε εἰς τέσσαρας ἴσας ὁσεις τῆς πρώτης καταβαλομένης ὅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς οἰκείας συμβάσεως αἱ ὑπόλοιπαι δὲ δόσεις ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους ἤτοι τὴν 1)31) 1960 ἡ Β.' δόσις τὴν 1—1—1961 ἡ Γ.' δόσις καὶ τὴν 1—1—1962 ἡ Δ.' δόσις.

Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου καταβολῆς δόσεως τινὸς ἐνεργεῖται εἰς βάρος του ἀναπλειστηριασμός.

Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ προσκομίσῃ γραμμάτιον συστάσεως παρὰ τῷ ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ δανείων ἐκ δραχμῶν 400 ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως

Ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς δικαιώματος ἀμμοληψίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Ν. Δ 3905)58 οἱ ἐργολάβοι οἱ ἀναλαβόντες ἔργα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῇ προσκομίσει βεβαιώσεως τοῦ Νομομηχανικοῦ ὅτι τὰ ἀμμοχάλικαν θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιίας.

Τὰ κηρύκεια τέλη συμβάσεως, ἔξοδα δημοσιεύσεως κλπ ἐπιβαρύνουσιν τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΩΣΤΕΙΚΙΔΗΣ

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει κάμει πάρα πολλὰ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν καὶ συνεχίζει τὰς προσπαθείας της. Διατείνεται ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν παρέδωσε εἰς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν ἀρκετὰς αἰθούσας διδασκαλίας.

Ἡ πραγματικότης ὅμως εἶναι ἐντελῶς διαφορὰ ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν περιφέρειάν μας.

Καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν πῶς στὴν πόλι μας ἔχομεν ἀνάγκην τριῶν δημοτικῶν καὶ ἑνὸς Γυμνασίου, καὶ ἕως αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ χαράσσομεν αὐτὰς τὰς γραμμάς, ἀπὸ τοῦ 1953 ποὺ εὑρίσκεται στὴν ἐξουσία ὁ Συναγερμὸς καὶ ἡ ΕΡΕ δὲν μπῆκε ἕνα λιθαράκι, ἐν ᾧ εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν ὅτι καὶ τὰ οἰκόπεδα εἶναι ἕτοιμα καὶ τὰ σχέδια.

Ἕνα ἀπὸ τὰ δύο πρέπει νὰ συμβαίνῃ: ἢ ἡ Κυβέρνησις ψεύδεται διατεινομένη ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Παιδείας ἢ οἱ ἐκπρόσωποί της βουλευταὶ τῆς ΕΡΕ εἶναι ἀνίκανοι καὶ ἀσχολοῦνται μόνον μὲ μικροπολιτικὴν καὶ κάκης ποιότητος δημαγωγίαν.

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ καθιέρωσις τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος μέτρων καὶ σταθμῶν, ἡ ἀντικατάστασις δηλαδὴ τοῦ πήχεως διὰ τοῦ μέτρου καὶ τῆς ὀκᾶς διὰ τοῦ κιλοῦ. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀποφάσεως—κατὰ τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν—θὰ πραγματοποιηθῇ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου. Ἀλλά, διατί ὅλη αὐτὴ ἡ ἀκακοίνωσις; Διὰ λόγους καὶ μόνον.., ἐκπολιτισμοῦ; Τὰ συναλασσόμενον κοινὸν ἔχει τόσον συνηθίσει εἰς τὸν πῆχυν καὶ τὴν ὀκᾶ ὥστε θὰ χάσῃ κυριολεκτικῶς τὰ πάσχαλία του μὲ τὰ νέα μέτρα εἰς ὅλους τοὺς καθ' ἡμέραν ὑπολογισμούς του. Ἀλλά, τὸ κακὸ αὐτὸ εἶναι ἴσως τὸ μικρότερον. Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἡ μεταβολὴ θὰ γίνῃ ἀφορμὴ καὶ αἰσχροκερδείας καὶ οὐσιαστικῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν. Ὑποψιάζεται λοιπὸν κανεὶς ὅτι τὸ νέον μέτρον ἐπιβάλλεται διὰ νὰ καμουφλαρισθῇ κάτω ἀπὸ τὴν σύγχυσιν ἡ ἄνοδος τοῦ τιμαρίθμου ἢ ὅτι κάποιος ἐξυπνος τῆς ΕΡΕ σκοπεύει νὰ πλασάρῃ τὰ νέα ὄργανα μετρήσεως... Πάντως ἀποτελεῖ ἀπάτην ὁ ἐξορυσμὸς ὅτι ἡ μεταβολὴ ἔχει χαρακτῆρα ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ μας, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ δεκαδικὸν μετρικὸν καὶ σταθμικὸν σύστημα δὲν ἰσχύει εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

ΟΙ ΜΕΤΑΚΛΗΘΕΝΤΕΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν μετακληθέντων ξένων ἐμπειρογνωμόνων θὰ φθάνουν, ὡς φαίνεται, εἰς... ἡγεμονικὰ ποσά, διότι θὰ πρόκειται περὶ ἐμπειρογνωμόνων «ἀφηλ 0 ἐπιπέδου»—ὄχι παίξε γέλασε, δηλαδὴ—ποὺ δὲ ἤμαροῦν, μοσχαναθρεμένοι καθὼς εἶναι, νὰ ζοῦν ὅπως-ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θὰ θέλουν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀνέσεις των κι ὅλα τὰ σύγχρονα κοινοβιοδρόμου γιὰ νὰ μᾶς παράσχουν τὶς «πολιτικὲς» ὑπηρεσίας καὶ συμβουλές τους Καὶ ἡ Κυβέρνηση θὰ τσακιστῇ γιὰ νὰ τοὺς κάμῃ τὴ ζωὴ «παράξενη» στὴν Ἑλλάδα ἀδιάφορον ἂν μὲ τὰς νέας φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν ἡ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων καταστῇ πιὸ καυτερὴ ἀπὸ ὅσον εἶναι σήμερα κόλαση. 1600 π.χ ψωροδραχμὲς τὴ μέρα γιὰ ἕνα κατζάμ ἐμπειρογνωμονα τί εἶναι περικαλῶ; Θὰ πρέπει νὰ αἰσθανόμαστε ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ξένους αὐτοὺς «σοφοὺς» ποὺ θὰ μᾶς δώσουν (ἢ θὰ μᾶς ἀλλὰ ἔχουν) τὰ φῶτα. Καὶ δέκα χιλιάδες νὰ μᾶς ζητήσουν τὴ μέρα, νὰ τοὺς τὶς δώσωμε. Τσιγκουνιὲς θὰ κάνωμε τώρα;

ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΡΟΒΑΤΟΝ ΔΥΟ ΤΟΜΑΡΙΑ

Νομίζομεν ὅτι διερμηνεύομεν τοὺς μαχομένους στρατιώτας καὶ ὁ ὁποῖος συνεχίζεται μέχρι σήμερον θὰ πρέπῃ νὰ σταματήσῃ, ἀφοῦ ἄλλωστε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952 καὶ ἐντεῦθεν ἐ.ταμάτησεν ἡ διανομὴ σιγαρέττων εἰς τοὺς στρατιώτας.

Εἶναι καιρὸς νομίζομεν νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα μὲ κάποια σοβαρότητα καὶ ὄχι μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἀφελὲς τρόπον τῶν ἁρμοδίων οἱ ὁποῖοι οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ζητοῦν ἀπ' ἕνα πρόβατον δυὸ τομάρια.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐξηκριβωμέναι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίσεις εἰς τὴν Τουρκίαν εἰσῆλθεν εἰς ὀξυτάτην φάσιν. Πλεῖστα ἐργοστάσια ἔκλεισαν τὰς πύλας των καὶ ἀπέλυσαν τὸ προσωπικόν των ὅλαι δὲ γενικῶς αἱ ἐπιχειρήσεις ἐμείωσαν τὴν δύναμιν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς αὐτὰς ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων καὶ περιώρισαν τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν των εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἡ κρίσις αὐτὴ ἐμφανίζεται πλέον ὑπὸ μορφὴν ἀπειλητικὴν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη ὀξύτερα εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Τουρκίας. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας προσλαμβάνει, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς τρομακτικὰς διαστάσεις καὶ ἡ κακοδαιμονία τῶν Τούρκων ἀποκορυφοῦται. Καὶ διερωτᾶ κανεὶς τί γίνονται τὰ τόσα χρήματα ποὺ δίδουν εἰς τὴν Τουρκίαν ἐκεῖναι ποὺ τὴν θεωροῦν ἀκρογωνιαῖον στήριγμα τοῦ ΝΑΤΟ. Ἡ ἐξήγησις τοῦ αἰνίγματος εὑρίσκεται ἀσφαλῶς εἰς τὰς.. ἀδηφάγους μασέλας τῶν Ζορλοῦ καὶ κόμπανυ.

Ὅσον δὶ' ἐκείνους ποὺ τοὺς χρηματοδοτοῦν, εἶναι καὶ αὐτοὶ ... κόμπανοι, ἀλλὰ χωρὶς μ.

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗ ΑΤΕ

Ἡ Α.Τ.Ε. Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1959 διὰ τὴν πρόσληψιν μιᾶς ἐκτάκτου δακτυλογράφου. Βασικὴ προϋπόθεσις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν ὑποψηφίων εἶναι ὅτι δέον νὰ κατάγωνται καὶ νὰ κατοικοῦν μονίμως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Καταστήματος ΑΤΕ Βεροίας. Ἀπαραίτητα δικαιολογητικά: 1) Αἴτησις ἰδιόγραφος περὶ συμμετοχῆς μετὰ φωτογραφίας ἐπικολλημένης. 2) Πιστοποιητικὰ Δημοτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ὅτι κατάγονται καὶ κατοικοῦν μονίμως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ΑΤΕΒ. 3) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐν Μητρώῳ τῶν Θηλέων Δήμου ἢ Κοινότητος ἐξοδ καὶ τὰ ἐμφαίνεται ὅτι ἡλικίαν οὐχὶ μικροτέραν τῶν 25 ἐτῶν (γεν. τὸ ἔτος 1934). 4) Ἀπόδειξιν καταθέσεως ἐξόδων δι' ἐξέτασιν. 5) Πιστοποιητικὸν Κοιν. Φρον. Καὶ ἐφόσον ἐπιτύχῃ Ι) Πιστοπ. Ποιν. Μητρ. 2) Πιστ. Ἐθν. ἀσυν. 3) Ἀποδ. Σπουδῶν. Ἐξεταστ. Μαθήματα Ι) Ἐκθεσις ἰδεῶν 2) Δακτυλογραφία 3) Καλλιγραφία. Πληροφορίαι παρὰ τῆς Α.Τ.Ε.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα τριῶν δωματίων, σάλα κουζίνα εἰς τὸ Συνοικισμὸν Ἀποστόλου Παύλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ Ἀθανασίῳ Ζαρούκα

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΚΑΝΑΖΙΝΑ
ΤΑ 2 ΚΟΚΚΟΡΙΑ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 149	Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ	ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΚΟΜΜΑ;

ΤΡΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Εις τα προηγούμενα άρθρα διεπιστώσαμε ότι σήμερον δύο είναι τα ισχυρά κόμματα, ή Ε.Ρ.Ε και ή ΕΔΑ.

Η Ε.Ρ.Ε πρέπει να αργανωθή επί νέων ιδεολογικών και οργανωτικών βάσεων ώστε να μπορέση να επιζήση, να ξεφύγη τον χαρακτηρισμόν του «προσωπικού κόμματος», και να εκφράζη μίαν κατεύθυνσιν και ιδεολογίαν, που να υφίσταται και να ενσαρκώνεται επί περισσότερον χρόνον άπ' όσο θα διαρκέση ή αρχηγία του κ. Καραμανλή.

Η Ε.Δ.Α αν θέλη να εκφράζη κάτι πειό έλληνοπρεπές πρέπει να απαγγιστρωθή από την φιλορωσικήν πολιτικήν της και να διαρχη ως ελληνικόν Σοσιαλιστικόν Κόμμα.

Άλλως δικαίως θα της απο δίδεται ο χαρακτηρισμός του καμουφλαρισμένου Κ.Κ.Ε και θα εγκαταλειφθή, μόλις δημιουργηθή το τρίτο κόμμα που θα καλύψη το κενόν του Κέντρου.

— — —

Γεννάται, λοιπόν, το ερώτημα ποιό θα είναι το τρίτο κόμμα;

Δύο πυρήνες υφίστανται: Το κόμμα των Φιλελευθέρων και το κόμμα των Προοδευτικών.

Εις το σύνεδριον των Φιλελευθέρων, που θα επακολουθήση, θα δοθή ή απάντησις. Ενδεχομένη ανανέωσις ή μάλλον νομιμοποίησις του κ. Βενιζέλου, ως αρχηγού θα επιφέρη κατ' αρχήν μεν μίαν επιθανάτιον λάμψιν, την οποίαν όμως συντόμως θα διαδεχθή το χάος.

Πώς να ερμηνευθή η απόφασις του συνεδρίου, που ουσιαστικώς πρέπει να χαρακτηρισθή ως «αποδοκιμασία», της παλαιάς Ηγεσίας;

Το κόμμα των Φιλελευθέρων, απ' όσα τουλάχιστον εγώ γνωρίζω, αδικαιολογήτως παρουσίασεν τάσεις ηττοπαθείας, διότι μεταπολεμικώς δεν έλαβεν πλέον του 20 ο/ο των ψήφων, όπως κατά τας τελευταίας εκλογάς.

Ούτως το 1950: 17.ο/ο, το 1951: 18,9.ο/ο το δε 1952 και 1956 δεν είναι δυνατόν να καθορισθή επακριβώς το ποσοστόν, λόγω συνασπισμού.

Άρα οι Φιλελεύθεροι ψηφοφόροι δεν εμειώθησαν, αλλά έξέλιπεν ή ακτινοβολία των Ηγετών του.

Έδει οι κ.κ Παπανδρέου και Βενιζέλος—όπως και τώρα απαιτείται—να απορυθούν της πολιτικής, αφού προηγουμένως από κοινού βοηθήσουν το κόμμα να αναδείξη έναν άξιον αρχηγόν.

Ίσως ο καθείς χωριστά εκ των κ.κ Βενιζέλου—Παπανδρέου να είναι χρήσιμος πολιτικός, αλλά εύθυς ως διεφώνησαν, ή ανάδειξις του ενός ως αρχηγού θα έχη ολέθρια αποτελέσματα, διότι θα προσκρούση εις τας λυσσαλέας επιθέσεις του άλλου.

Πρέπει να καταναοηθή, ότι πολλάκις, πολύ χρήσιμοι πολιτικοί άνδρες, δύνανται να γίνουν χρησιμώτεροι, όταν αφήσουν την πολιτικήν κονίστραν διά τους νεωτέρους των, όπως συμβαίνει π.χ εις την Αγγλίαν: Τσώρτσιλ, Ήντεν, Άττλυ κλπ εις Αμερικήν: Τρούμαν κλπ. Εξ άλλου πότε ή τύχη των ανθρώπων ή μιας χώρας δεν εξαρτάται απολύτως από τας υπηρεσίας ενός μόνον ανθρώπου. Δύναται, λοιπόν, να επιζήση το Κόμμα των Φιλελευθέρων, αν εκλέξη ως αρχηγόν τον κ. Γ. Μαύρον ή τον κ. Μητσοτάκην, εφ' όσον ο εκλεγείς τύχη των επιδοκιμασιών των πρώην συναρχηγών. Αί άλλαι λύσεις είναι πρόσκαιροι και νύθοι.

* * *

Υπό την νέαν Ηγεσίαν του, το Κόμμα των Φιλελευθέρων δύναται να έλθη εις συνεννοήσεις με τα άλλα Κόμματα και ιδίως με το Προοδευτικόν και Αγροτικόν διά την συγκρότησιν ενός νέου πολιτικού οργανισμού. Το Κόμμα των Φιλελευθέρων έχει πολλά και εκλεκτά στελέχη. Το Κόμμα των Προοδευτικών διαθέτει έναν ισχυρόν αρχηγόν διά τον οποίον έγραφεν «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» τής 11-6-58. «Ο κ. Μαρκεζίνης, λ.χ. είναι άνθρωπος δραστήριος και εύφυής» και οι Αγροτικοί αξιοσημείωτον αριθμόν ψήφων. Οι λοιποί αρχηγοί και Κόμματα θα κληθούν να συμμετάσχουν, χωρίς αξιώσεις, διότι άλλως το νέον κόμμα θα μετετρέπετο εις μείγμα αρχηγών αρχηγίσκων και φιλοδοξιών, που με μεγάλη ευκολία θα μπορούσαν να το αποδεκατίσουν. Χρειάζεται, λοιπόν νέον Κόμμα. Άν όμως ο κ. Βενιζέλος επιμένη να αρχηγεύη του «ημίσεος κόμματος» τότε θα παρατηρηθή είτε ίδρυσις νέου κόμματος του κ. Παπανδρέου είτε διαρροή των Φιλελευθέρων προς την Ε.Ρ.Ε. και τον κ. Μαρκεζίνην, όπως ο τελευταίος εύχεται και ελπίζει.

Πάντως με αρχηγόν των Φιλελευθέρων τον κ. Βενιζέλον, δεν δύναται να προκύψη νέος ισχυρός πολιτικός οργανισμός διότι θα προσκρούση εις τας φιλοδοξίας των κ. Βενιζέλου και Μαρκεζίνη, ο καθείς των οποίων επιφυλάσσεται να γίνη αρχηγός του νέου κόμματος. Απαιτείται συνεπώς, ή απομάκρυνσις εκ της πολιτικής του κ. Βενιζέλου και του κ. Παπανδρέου, ο οποίος καίτοι άκέραιος και προικισμένος πολιτικός, υπήρξεν πολύ άτυχής και παρεξηγήθη, λόγω επιφανειακής αστάθειας του. Άρα τρίτο Κόμμα ή θα υπάρξη ισχυρόν και με καλάς προοπτικάς, άν αναδειχθή νέα ηγεσία των Φιλελευθέρων, ή οποία θα συνεργασθή με τον κ. Μαρκεζίνην, κυρίως προς δημιουργίαν του Κόμματος τούτου, ή διαλυομένων των Φιλελευθέρων, λόγω φιλονεικιών των κ.κ. Βενιζέλου, Παπανδρέου, Μαύρου, Μητσοτάκη κλ. θα ισχυροποιηθή κάπως ή ΕΡΕ και το Κόμμα των Προοδευτικών, το οποίον πιθανόν να κληθή κατ' ανάγκην να παίξη τον τρίτον ρόλον εις το Πολιτικόν θέατρον της χώρας μας. Ο χρόνος που πάντοτε επιφυλάσσει εκπλήξεις, θα δώση αφεύλως την λύσιν ή θα διαιωνίση την υπάρχουσαν κατάστασιν, προς μεγάλην χαράν του Κόμματος της ΕΡΕ, που θα εξαντλήση πολλάς τετραετίας, υπό τριπλούν συνθήκας, και προς ισχυροποίησιν της ΕΔΑ, λόγω συρροής των «διαμαρτυρομένων».

Άς πράξουν, λοιπόν, οι άρμόδιοι το καθήκον των, που είναι να υποτάσσουν τας ατομικάς φιλοδοξίας και έλαττώματα, χάριν της καλυτέρας αύριον της Ελλάδος μας.

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Του Δικηγόρου κ. ΞΕΝΟΦ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Ο αγών τον οποίον διεξάγουν οι Κύπριοι αποτελεί μίαν περίλαμπρον ηθικήν, νίκην του Δικαίου και της Ελευθερίας, νίκην την οποίαν θεωρούν ως δικήν των όλοι οι άνθρωποι οι οποίοι πιστεύουν εις τα δικαιώματα της ανθρωπίνης αξιότητος, την οποίαν προσβάλλει διά των βαρβάρων πράξεων που και των απεριγράπτων εγκλημάτων του ο αιμοσταγής δυνάστης της Κύπρου. Ο αγών των Κυπρίων κατέστη σύμβολον ηρωϊσμού, θάρρους αστοχάστου αγώνος, πάλης εναντίον μιας δυνάμεως του κακού, σύμβουλον και σημαία του ιερωτέρου των αγώνων διά την Ελευθερίαν και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πάσα ανθρωπίνη συνείδησις, τιμία, είναι υπερήφανος διά τους ηρωϊκούς αγώνας τους οποίους διεξάγουν οι Έλληνες της Κύπρου. Διότι μάχονται διά μίαν κοινήν, διά μίαν κατ' εξοχήν ανθρωπίνην υπόθεσιν, την υπόθεσιν της Ελευθερίας και του Δικαίου. Ποίος ελεύθερος λαός δύναται ν' αρνηθή τας ψήφους, τας θείας αυτάς αρχάς, άνευ των οποίων δεν είναι δυνατόν να ζήσουν άνθρωποι και Έθνη; Ποία ανθρωπίνη συνείδησις δεν δικαιώνει τον αγώνα αυτόν; Δι' αυτό από τα βάθη των ψυχών ολοκλήρου της ανθρωπότητος ύμνοι και έπαινοι αναπέμπονται. Η απήχησις του ηρωϊκού αγώνος των Κυπρίων φθάνει εις τα πέρατα της Οικουμένης διότι αγωνίζονται υπέρ ενός ιδεώδους, στηριζομένου εις την Ελευθερίαν, το Δίκαιον την Παθείαν πίστιν προς την ανθρωπίνην αξιότητα.

Οι αδελφοί μας Κύπριοι, πιστεύουν εις την νίκην, διότι γνωρίζουν ότι υπηρετούν μίαν ιδέαν Μεγάλην, ότι αγωνίζονται και πολεμούν διά την Ελευθερίαν της Πατρίδος των, διά την νίκην των υψηλών Ιδανικών. Δεν άγνοούν ούτε υποτιμούν την σκληρότητα και τας θυσίας του αγώνος των. Αλλά όλοι έχουν λάβει την οριστικήν των απόφασιν διά την πόλην δσον δύσκολος και άν είναι αύτη. Έλληνες, περισσότερον και ημών των ελευθέρων Ελλήνων, γνωρίζουν ότι ολόκληρος ή ιστορία της Ελλάδος είναι ιστορία αγώνων, αγώνων θαυμαστών. Ένας ακόμη αγών, όλίγαι ή πολλαί ακόμη θυσίαι δεν κάμπτουν την θέλησιν ούτε μεταβάλλουν την απόφασιν ή οποία έχει γίνει συνείδησις των Κυπρίων. Και αύτη άκριβώς ή απόφασις καθοδηγεί τον αγώνα των Κυπρίων. Ο δυνάστης της Κύπρου παρεγνώρισεν την δύναμιν αύτην, ή οποία όμως θα τον συντρίψη.

Θα συντριβή εν τέλει ο δυνάστης, διότι ή εποχή κατά την οποίαν τα όργανα επρομήθευον επαγγελματίας μαχητάς πα, ήλθεν πλέον, ή δε έννοια της Ελευθερίας έχει πάντοτε βαθείαν και αρμονικήν απήχησιν εις την καρδίαν του Έλληνος, ο οποίος δικαίως θεωρείται ως δημιουργός του ιδεώδους της Ελευθερίας.

ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΠΡΑΞΙΣ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΠΟΛΛΑ ΕΥΓΕ

Εις το χωρίον Ράχη συνέβη ένα περιστατικόν που άξίζει διά των στηλών της εφημερίδος μας να ανακοινώσωμεν τούτο, προς τους φίλους μας αναγώστας.

Ο Δημήτριος Ζησόπουλος ένας τίμιος οικογενειάρχης πολυμελούς οικογενείας και πτωχός πάντοτε ως παρατηρείται συχνά εις τας πολυμελείς οικογενείας, έάφνου ησθένησεν και ήγγελατου εκλονίσθη σε σημείο που έχρεάζετο μονάχα μετάγκισις αίματος για να σωθή κι' αύτός άλλα και τα απροστάτευτα ανήλικα τέκνα της οικογενείας του. Το γεγονός άπό στόμα, σε στόμα των συγχωριανών του μαθεύτηκε στο χωριό, και το αποτέλεσμα ήτο να συγκινηθούν τόσον οι χωριανοί του που έτρεξαν να προσφέρουν το αίμα τους.

Τρείς νέοι οι Γεώργιος, Ιωσηφίδης, Συμεών Αποζίδης και Χρήστος Παπαδόπουλος με την μεγαλύτερη προθυμία επρόσφεραν το αίμα τους για την σωτηρία του βαρέως άσθενούς αφού σαντες τούτον άπό βέβαιον θάναιον. Στούς τρείς αύτούς φιλοτίμους και πονετικούς νέους αξίζουν πολλά εύγε για το εθελοντικό τους παράδειγμα.

Το Χρονογράφημά μας

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Έναν άνθρωπο γιά νάτόν είπούμε μερφωμένον, θά πρέπει πρώτα άπ' όλα, νά γνωρίζη καλά τή γραμματική. Η γλώσσα μας είναι τόσο πλούσια, που θά πρέπει κανείς, νά είναι πολύ μελετημένος γιά νά έκφράζεται όρθά, τόσον είς τόν προφορικόν του λόγο, δσο καί είς τόν γραπτό. Καί σά νά μήν μάς φτάνει ή άνορθογραφία πού παρατηρείται όχι μόνο στούς άγραμμάτους, άλλά καί στούς έγγραμμάτους άκόμηπ, έχομε καί τις λέξεις πού είς έκφράζομε τήν κάθε μιά, μέ πολλές όνομασίες. Καί άκούς γιά τή λέξι πήγαινε: Τρέχα, σύρε, κόσια, πιάλα καί άλλες τόσες άλλοιώτικες λέξεις, πού δέ μπορούμε νά συνενοηθούμε πολλές φορές. Γιά τή λέξι βλέπει: Όρα, τήρα, κοίτα, παρατήρα κτλ. Είναι πολλές οί δημοσίες μέ τήν ίδια έννοια πολλών λέξεων. Μά δέν είνε σπάνια καί ή περίπτωσις πού δυ σκολευόμεθα τά καταλάβωμεν καί προτάσεις όλόκληρες. Καί άκούς νά συζητούν δυό νεαροί μεταξύ των λέγοντας ό ένας στόν άλλο:

«Θά μάς μάσο Γιάννη δηλαδή; Θά μάς μαζέψουν Γιάννη, στρατιώτες λ.χ άγγαρεία, ή καί σκλο...

—«Άμ ές μάς μάσουν. Δηλαδή: Άς μάς μαζέψουν. «Σ'έντσαν Γιάννη; —«Μ'έντσαν Μόλια»—Το άλλο τ'έντσανε; —«Το'έντσαν. το'έντσανε!...

Είναι πολλές φορές τόσο μακριά ή διάλεκτός μας άπό τή γραμματική καί τόσον διάφορος κατά τόπους, που είναι άδύνατος ή συνεννόησί μας, σθανόντας σιό σημείο νά γελάμε πολλές φορές παραξενευόμενοι γιά τις διάφορες άγνωστες λέξεις πού άκούμε.

Μα τό κακό δέν τελειώνει έδώ. Έχομεν καί διαφορά άπόψεων μεταξύ των έγγραμμάτων έκπαιδευτικών, έπάνω στήν όρθή γραφή τών λέξεων καί τούς όρθογραφικούς κανόνας.

Άνοίγεις ένα όρθογραφικό λεξικό καί βλέπεις τή λέξι κυττάζω νά γράφεται μέ υ καί δυο ι. Άνοίγεις άλλο όρθογραφικό λεξικό καί βλέπεις νά γράφεται μέ οι καί ένα ι. Τό ίδιο: Άλλο λεξικό μέ ε καί άλλο μέ αι, τό νιώθω άλλο λεξικό μέ ι, τό σβήνω, άλλο λεξικό μέ υ, τό σιχαίνομαι, άλλο λεξικό μέ υ, τό παλληκάρι, άλλο λεξικό μέ ένα λ καί ι, τό γριά. άλλο λεξικό μέ η, τά γιάτρο, άλλο λεξικό μέ ει, τό καλύτερος, άλλα λεξικά μέ δύο λ καί ι, τό παλιός, άλλο λεξικό μέ η καί πάρα πολλές λέξεις πού δέν άναγράφονται όμοια σ'όλα τά λεξικά. Άμα δέ κάνομε σύγκρισιν μεταξύ της Καθαρευούσης καί της Δημοτικής γλώσσης τότε ίσαΐρε βάθος άμέτρητον καί δυσβεώρητον δύναμαι δέ νά είπω τούτο μετά μυρίων θαυμαστικών καί άποσιωπητικών!!.. Έδώ βλέπεις συνημμένα νά όξόνωνται. Η κατάληξις ωσού νη γράφεται μέ ο πάντα. Τά παραθετικά ώτερος καί ώτατος πάντοτε μέ ο πλήν τά άνώτερος άνώτατος καί κατώτερος κατώτατος. Καταργείται ή χρονική αύξησις κι ο δυαβιπλασιασμός. Βλέπεις τήν λέξι γυναίκα νά δέχεται άξείαν άντί περισπωμένης όπως είς την Καθαρεύουσαν καταργούντος τού όρθογραφικού κανόνος ότι τά ι, οι, αι καί ας τών τριτοκλίτων είναι βραχεία. Άλλος σιό αι της λέξεως μαχαίρι ή καλοκαίρι νά βάζη περισπωμένη έχοντας ύπ' όψιν του τόν άνώτερο γραμ. κανόνα, άλλος νά βάζη στις μετοχές κτυπώντας άγαπώντας, πηδώντας καί πολλών άλλων συνημμένων ρημάτων όξεία, άντί περισπωμένη άδιαφορώντας διά τήν τήρησιν τών όρθογραφικών κανόνων τού Χάρη Πάση της Γραμματικής του νάβλε... πού έχει αύτός παίρνετε ή μετοχή αύτή ώς έπίρρημα καί όλόκληρες άντιθέσεις «διαλογικές συζητήσεις γίνονται μεταξύ των διανοουμένων έπάνω στήν Γραμματική, έπικαλούμενοι άλλος τόν Ίσαακτζάνε άλλος τόν Πάτση, άλλος τόν Ρωση, άλλος Φιλίππου καί τόσους άλλους κορυφαίους γραμματικούς (Γιατί μιλάτε έτσι βρε ποιβιάς 'Η λέξεις γυναίκα θά γραφή άνάλογα μέ τή γυναίκα, τό μηχαίρι άνάλογα μέ τό μαχαίρι καί τόσες άλλες κωμικές φράσεις.

Νά γιατί λοιπόν έδώ στήν Ελλάδα είμαστε άγράμματοι. Διότι δέν βρέθηκε ένας Υπουργός Παιδείας νά καθιερώση μέχρι ταύδε Ενιαίαν Γραμματικήν. διδασκομένην είς τά Σχολεία. Άς έλπίσωμεν δμως ότι έν καιρώ τοιούτος βρεθή ό άρμόδιος πού θά έξαλείψη την άγραμματωσύνη άπό τό Κράτος μας.

ΔΕΙΛΙΝΟΣ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΦΩΝΗ ΑΠ' ΤΟΝ ΤΑΦΟ

Τοῦ κ. ΜΑΚΗ ΑΛΚΑΙΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐπὶ τέλους τὴν εἶχε βρῆ, θὰ πήγαινε στὴν Ἀστυνομία καὶ θὰ ἔλεγε ὅτι ἐξαφανίσθηκε ἡ σύζυγός του.

Τὴν ἑνάτην ἡμέραν ἀπὸ τὸν φόνον ὁ Ντίνος πῆγε στὸ Τμῆμα καὶ ἐδήλωσεν ὅτι πρὸ ἑβδομάδος ἐξαφανίστηκε ἡ σύζυγός του. Ὁ Ἀστυνόμος ἔδωσεν ἀμέσως ἐντολὴ νὰ γίνῃ προανάκρισις καὶ συγχρόνως ἔρευνα καὶ συλλογὴ στοιχείων ἐπὶ τῆς ἐξαφανίσεως.

Μετὰ τὴν προανάκρισιν τοῦ Ντίνου ὁ ὁποῖος ἔδειξεν κάποια στάσι πολὺ ψυχρὴ καὶ αἰνιγματικὴ καὶ πολλὲς φορὲς ἔφασκεν καὶ ἀντέφασκε στὶς ἐρωτήσεις τοῦ ἀνακριτοῦ. Ὁ ἀστυνόμος ἔστειλε δύο ἀστυνομικοὺς νὰ ἐρευνήσουν στὸ σπίτι καὶ νὰ ρωτήσουν τὴ γειτονιά.

•

Ἦταν ἀργὰ τὸ βράδυ ὅταν ὁ Ντίνος συλλογισμένος καὶ κουρασμένος ἀπὸ τὰς σκέψεις ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ. Ἔξαφνα χτύπησεν ἡ πόρτα. Ἀμέσως ὁ Ντίνος ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ μόλις εἶδε τὸ αὐστηρὸ πρόσωπο τοῦ ἀστυνόμου ἀμέσως ὁ φόβος ζωγραφίστηκε στὸ πρόσωπό του, συνῆλθεν ὅμως γοήγορα βλέποντας τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ἤξερεν τίποτε ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Βέτας.

Μόλις ὁ ἀστυνόμος μπῆκεν εἰς τὸ δωμάτιό του μὲ αὐστηρὸ τόνον εἶπε σιὸ Ντίνο:

—Τί τὴν ἔκαμες τὴ γυναῖκα σου, γιατί τὴν σκότωσες; ποῦ τὴν ἔκρυψες;

—Ἐγὼ-ἐγὼ δὲν ξέρω τίποτε, ἂν θέλετε κ. ἀστυνόμε φᾶξτε, νά, ἐλάτε πᾶμε κάτω στὸ ὑπόγειο, δὲν εἶναι, ἔφυγε, δὲν ὑπάρχει πουθενά...

Ὁ τόνος τῆς ὁμιλίας του, ἔπεισεν πλέον τὸν ἀστυνόμο ὁ ὁποῖος τὸν εἶχεν ψαρέψει γιὰ νὰ δῇ ποιὰ θὰ ἦταν ἡ στάσις του. Καὶ πράγματι ἀπ' ὅσα εἶπεν ὁ Ντίνος, φανέρωνεν ὅτι εἶχεν συμβῇ κάποιο ἔγκλημα καὶ τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ καλύψῃ. Ἐνῶ ἔλεγε «φᾶξτε, νά, ἐλάτε πᾶμε στὸ ὑπόγειο κτλ», κατέβηκε πρῶτος ὁ Ντίνος καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀστυνόμος μὲ τοὺς δύο βοηθούς του. Ἐκεῖ τοὺς ἄφησε νὰ ψάξουν, σίγουρος πιὰ γιὰ τὸν ἀνεξηγίαστον κρυψῶναν του, δὲν ἀνησύχησεν διόλου.

Ἀφοῦ οἱ ἀστυνομικοὶ ρίξανε μιὰ ματιὰ δὲν διέκριναν τίποτε τὸ ἀλλόκοτο ἄρχισαν νὰ ἀνεβαίνουν ἐπάνω. Ἡ χαρά του ἄρχισε νὰ μεγαλώνῃ, λαχταροῦσε νὰ πῇ ἔστω καὶ μιὰ λέξι, ἔτσι ἀὰν ἐκδήλωσι τοῦ θριάμβου του καὶ νὰ βεβαιώσῃ πὼς ἦταν ἄθῳος καὶ πράγματι τοὺς εἶπε:

—Κύριοι εἶμαι ἐνθουσιασμένος ποὺ ἀπεδείχθη ὅτι εἶμαι ἀθῷος, εἶμαι καὶ θὰ εἶμαι, δὲν πρέπει νὰ ἔχετε ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστο ἴχνος ὑποψίας ἀπέναντί μου. Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε αὐτὸ τὸ σπίτι εἶναι πολὺ καλοχτισμένο (μέσα στὴν φλογερὴ ἐπιθυμία του νὰ πῇ κάτι δὲν ἤξερε καλά, καλὰ τί ἔλεγε) πῆρεν ἕνα ξύλο ἀπὸ τὸν σορὸ καὶ ἄρχισε:

—Αὐτοὶ οἱ τοῖχοι εἶναι γερὰ φτιαγμένοι... καὶ λέγοντας αὐτὰ χτύπησε δυνατά, δεξιὰ ἀριστερὰ στοὺς τοίχους, κατὰ τύχην ὅμως εἶχε χτυπήσει στὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ εἶχε θάψει τὴν γυναῖκα του, δὲν εἶχεν ἀκόμη πάψει τὸ χτύπημα ὅταν ξάφνου ἀκούστηκε μιὰ φωνή. Μιὰ φωνὴ στὴν ἀρχὴ πνιγμένη καὶ κομένη, σὰν τὸ κλάμα ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ, ἔπειτα δυνάμωσε ἔγινε δυνατὴ καὶ ἀδιάκοπη, ἀφύσικη καὶ ζωτική—μιὰ σἰμωγή! μιὰ κλαφιάρικη στριγγλιὰ φρίκης καὶ θριάμβου μαζί, τέτοια ποὺ μόνον ἀπὸ τὴν κόλασι θὰ χε βγῇ ταιριασμένη ἀπὸ τὸ λαρύγγι τῶν κολασμένων μέσα στὴν ἀγωνία τῆς ἀπελευθερώσεώς των.

Μπρὸς στὴ φωνὴ αὐτὴν ὁ Ντίνος παρέλυσεν τρικλίζοντας πῆγεν καὶ κάθησε στὸν ἀντικρυνὸ τοῖχο. Οἱ ἀστυνομικοὶ μπροστὰ στὸ ἀπρόοπτο φαινόμενο ἔμειναν ἀκίνητοι γιὰ μιὰ στιγμὴ στὴ σκάλα.

Ἀμέσως ἔπειτα ὁ ἀστυνόμος διέταξε νὰ γκρεμίσουν τὸν τοῖχο. Ὁ τοῖχος μὲ τὴν πρώτη σκαπάνη ἔπεσε μονοκόμματος. Καὶ νά, τὸ θέαμα! Τὸ πτῶμα χωρὶς νὰ ἀποσυντεθῇ ὁλόρθο μπρὸς στὰ μάτια τῶν ἐκπλήκτων ἀστυνομικῶν. Πάνω στὸ κεφάλι του μὲ ἀνοιχτὰ τὰ στόμα καὶ μὲ μάτια ποὺ ἔβγαζαν φωτιὰ καθόταν τὸ ἀπαίσιο ζῶο ἡ παυσιὰ του τὸν εἶχεν κάμει φονιὰ καὶ ἡ κατήγορη φωνή του τὸν ἔστειλε στὴν διάθεσι τῆς δικαιοσύνης.

Εἶχε χτίσει καὶ τὸ γάτο μὲς στὸν ταφο τοῦ ἐγκλήματός του

ΤΕΛΟΣ

Ποντιακὰ ἀνέκδοτα

ΤΟ ΠΑΝΤΕΒΙΡ

Σὰ πολλὰ μέρη εἶδα ὀφίδια ἅμα ἀδὰ στὴν Μακεδονίαν-πα ἄλλο πρᾶγμα, ἄνθρωπο κουρτοῦν. Αὐτὴ ἡ εἰσαγωγὴ ἦτο εὐκαιρία γιὰ τὸν γειτονά μου: Ἡ παρέα ὅλη κατάλαβε ποὺ περιστρέφετο ἡ εἰσαγωγὴ ὅλοι τὰ μάτια στὸν κ. Δημήτρη ὁ ὁποῖος ἀμέσως πῆρε τὸν λόγον «Ἐ δέσκαλε ἑδακές ντὸ εἶδες ἀκόμαν. Τὸν χρόναν ντὸ ἔμνε σημαδεμένος μὲ τὴν Λυσάφ, ἐφόρεσα ἕναν ἡμέραν τὰ ζιπκας ἐκρέμασα τὸ καραουλάχ καὶ ἐχπάστα σὴν Τζολάσταναν σὴ πεθερᾶς ἡμ τὸ χωρίον. Ἡ γειτονία ὅλεν ἐπιάσεν τὴν στράταμ. Ἀμὰν Δημήτρη ἀσὰ Τσορτσία ὁριάσον πᾶς ἐκεῖ ἐτεριάψεν ἕνας ἀσταχὰς καὶ ἔκοψεν τὴν στράταν ἄνθρωπαν κουρτᾶ Χμ! εἶπα ἀπὲς ἡμ. Ὁ Δημήτρης ζατὶ ἀσὶκα θελ, σημασίαν κι' ἔβαλα ἐπῆκα τὸ στατῦρόμ καὶ ἐχπάστα. Ἠστράτα ντὸ ἐπέγνε ἀσὰ τοορτία ἐχορτάρωσεν ἐπέρασα καὶ δὲν κι ἔτυχα. Ἐπ' ἐκεῖ ἀδὰ ὄνταν ἐκλῶστα ντὸ τερεῖς... ἐπιάστεν ἡ στράτα ὅσον ἕναν χαμελέτες σορομὺλ ἕνας ἀσταχὰς κοιμᾶται. Ἔσυρα τὸ καραουλάχ νὰ τογραεύα τον κι' ἐπ' ἐκεῖ ἐνοῦτσα, ὁλὰν ποὺ ολούκ ἐφτάγω μὲ τὴ καραουλάχι τὸ μυτὶν ἐταίμπιξα τον, ἐγνέφτσεν ἔκωσεν ἐκιὰν ἕναν μέτρον τὸ κεφαλ'νάτ καὶ ἴσα ἀπάν' ημ.

Ἔκαν ἕναν ὥραν ἐπάλευσαμε δεξιὰ καὶ ζερβιὰ ἐντοῦνα καὶ ἐκλῶσκουμ ἅμον καρμεγέτσα καὶ σὸ τέλος ἀπάν ἐπέρα τὸ κεφάλν ἀτ. Ἔσύρθα πλάν κ' ἐκᾶ καὶ ἑκάτσα ν' ἀναπάγουμε. Ἐ κεῖνοπολλάκαιρὸν ἐτσαλιάσεψεν καὶ ἐψόφεσεν, ἐσκῶθα ἐποικατό κορμὶν ἀθὰ τρία κοντυλίδια καὶ ἐκύλτσα τα κάθεν στρατοῦ καὶ τὸ κεφάλν ἀθὲ ἐπέρασα σὴ καράουλαχι τὸ μυτὶν καὶ ὀντὰν ἐσέβα σὸ χωρίον ὅλ ἐκοίγαν σὸ κεφάλιμ καὶ ἐρώταναν καὶ ἐγκαλιάσκουνταν καὶ ἐφέλνανε με καὶ τὴ χωριεμουν ἕνας πρακτικὸς-εἰλατροὶ πὰ ντὸ θὰ ἔσαν σ' ἐκεῖναν κι ἐκᾶ; ἐξέγχεν τὰ κέρατα τ' ὀφιδ καὶ ἐπσῖκεν μὲ τ' ἐκεῖνα παντσεῖρ. (Φάρμακον ποὺ ἐθεραπευε «Πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Κ. Παπαδόπουλος

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα τριῶν δωματίων, σάλα κουζίνα εἰς τὸν Συνοικισμὸν Ἀποστόλου Παύλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Λικηγόρῳ Ἀθανασίῳ Ζαρούκα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀντλητικὴ μηχανὴ τύπου «Μολκότς» ἵππων 7-9, εἰς ἄριστην κατάστασιν. Πληροφορίαι παρ' ὁμῖν.

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ἔσβυσε μικρό, χτωχικό μου Καντήλι,
ποὺ φωτοδοσες τῆς ψυχῆς τὰ σοκάκια
κι ἦλθε σκότος, ποὺ γιὰ πάντα θὰ κλείνῃ,
κάθε Ἐλπίδας καλὸ παραθύρι.

Τέλειωσες τῆς ζωῆς μου προζύμι.
καὶ τῆς Πανδώρας ἔχει ἀνοίξει
Ἔχει φύγει τῆς Νεότης Ἀηδόνι
καὶ ἔχει ἔλθει τοῦ θανάτου ὁ κηφῆνας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ἕνας ἀφηρημένος γιατρὸς συνάντησε στὸ δρόμο κάποιον καὶ τὸν πῆρε γιὰ πελάτη του.

—Τί κάνεις ἀγαπητέ μου Μίμη; τοῦ λέει. Ἐσὺ φίλε μου ἄλλαξες τρομερά. Ἔγινες ἀγνώριστος.

—Δὲν λέγομαι Μίμης, ἀπάντησε ὁ διαβάτης, ἀλλὰ Νῖκος.

Καὶ ὁ γιατρός, πάντοτε ἀφηρημένος:

—Περίεργο! Ὡς καὶ τὸ... ὄνομά σου ἄλλαξε!...

—Γιατρέ, ποῦ εἶναι τὸ σῆκότι μου;

—Γιατί μὲ ρωτᾶς;

—Γιατί μὲ πονᾶ!...

Κάποιος ψεύτης λέει σ' ἕνα φίλο του:

—Τρέχω τόσο γρήγορα μὲ τὸ ποδήλατο, ποὺ ὅταν κάνει λιακάδα ἡ σκιά μου δὲν μὲ φτάνει.

—Πῶς πῆγες φέτος στὶς ἐξετάσεις

—Λαμπρά! Πῆρα ἕνα βαθμὸ παραπάνω ἀπὸ πέρυσι.

—Καὶ τί εἶχες πάρει πέρυσι.

—Μηδέν.

Ὁ πατέρας τοῦ Πετράκη εἶχε ἀγοράσει δυὸ κατσίκες. Μιὰν ἄσπρη καὶ μαύρη. Τὴν πρώτη μέρα ποὺ τὶς ἔφεραν στὴν αὐλή τους, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πετράκη ἄρμεξε τὴν ἄσπρη κατσίκα καὶ ἤπιε τὸ γάλα χωρὶς νὰ δώσῃ στὸν ἀδελφό της.

Ὁ μικρὸς στενοχωρήθηκε. Καὶ γιὰ νὰ πεισμώσῃ τὴν ἀδελφή του τῆς λέει:

—Τώρα, θ' ἀρπάξω κι' ἐγὼ καφὲ ἀπ' τὴ μαύρη κατσίκα!

—Τί εἶναι ὁ σάλος;

—Ἐπίθετο!

—Μπά; Κάνουν τὰ τρία γένη:

—Ὁ σάλος, ἡ σάλα, τὸ σάλι.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

Ἡ ὁρμόνη τῆς νεότης.

Φαίνεται ὅτι στὸ μέλλον ὁ ἄνθρωπος θὰ παίρνῃ ἀπὸ τὰ ἔντομα τὰ μέσα θὰ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ξανανειώνῃ. Ὅπως ἐξακριβώσαν οἱ ἐπιστήμονες, μέσα στὸν ἐγκέφαλό τους ὑπάρχουν δυὸ μικροσκοπικοὶ ἀδένες ποὺ ἐκκρίνουν μιὰ ἀληθινὴ ὁρμόνη τῆς νεότητος. Ἡ ἐκκρισις αὐτῶν τῶν ἀδένων συνεχίζεται μὲ ὁλοένα αὐξανόμενο ρυθμὸ κατὰ τὴν περίοδο ποὺ τὸ ἔντομο βρίσκεται στὴν κατάστασι σκώληκος καὶ κατόπιν σταματάει.

Ἡ ὁρμόνη αὐτὴ εἶχε ἀνακαλυφτῇ τὸ 1936 ἀπὸ τὸν Ἄγγλο βιολόγο Ἐγκλέσγουωρθ καὶ ἀπομονώθηκε τὸ 1956 ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Σύτλλιαμς, τοῦ πανεπιστημίου Χάρβαντ.

Ἡ ὁρμόνη αὐτὴ ἀντέχει στὴ θερμότητα καὶ δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰ ὀξέα καὶ τὶς βάσεις. Οἱ ἐπιστήμονες προσπαθοῦν τώρα ν' ἀνακαλύψουν τὴ χημικὴ σύστασί της. Ὅταν αὐτὸ κατορθωθῇ δυνατὸν ἡ ὁρμόνη τῆς νεότητος θὰ μπορῇ νὰ παρασκευασθῇ συνθετικά.

Οἱ ἀκτῖνες γάμμα καὶ τὸ κρασί

Οἱ Ρῶσοι ἐπιστήμονες ἐπέτυχαν νὰ μεταβάλουν πρόσφατα κρασιὰ σὲ παλιὰ χρησιμοποιῶντας τὶς ἀκτῖνες γάμμα. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο μετέβαλον ἐπίσης κονιάκ προσφάτου παράσκευῆς σὲ παλιά. Ἔτσι, στὸ μέλλον τὰ κρασιὰ καὶ τὰ κονιὰκ θὰ μποροῦν νὰ γίνωνται παλιὰ ἀμέσως μετὰ τὴν παρασκευή τους.

ΠΥΡΣΟΣ
ΚΤΙΑΥΛΑΠΛΟΙΓΤΡΕΑΧΦΝΕΙΚΟΟΝΝ
Λεωφόρος Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00—ΒΕΡΟΙΑ

Ποντιακὴ Ποίησις

Ο ΚΛΕΦΤΕΣ ΤΙ ΠΕΤΕΙΝΟΥ

Ἕνας ξένος ἐβραδιάστεν,
σὰ πολλὰ δσπίτ:α λάστεν
παρακάλνεν τ' οἰκοκύρτς,
γιὰ νὰ μὲν ὡς μισαφίρτς.

Γέλος ἕναν χωρικάν, εὗρεν
σ' ἕναν φτωχικὸν
ποὺ τὴν ψύν-ατ γιὰ 'γιάζ,
πέρεν ἀτὸν νὰ μονάζ.

Κι ὁ γιολτσὴς εὐχαριστέθεν
ἔπεσεν καὶ ἐκοιμέθεν
καὶ πρωΐ, πρωΐ, ἐσκόθεν
καὶ σὴν πόνιαν ἐγομῶθεν.

Κι' ἴναν πετεινὸν πιάν
σὺρ τὴν γοὺλσν-ατς ἀχπάν,
σὰ σακκὶν ἀτὸν τυλίζι
σίτια τ' αἷμαν-ατ ἰλίζ.

Κ' οἰκοκύρτς καιρὸν κι χὰν
σὰ πινὲς ἀτὸν πιάν
«Πῶς ἐφτὰς-με σὺ κακόν,
ἔκλεψες πουλερικόν».

Κι ὁ τσαπτσὴς. Μὰ τὸν Θεὸν
κ' ἔκλεψα λέει πετεινὸν
εὔκαιρον ἔν τὸ τσιουβάλι-μ,
ὅρκον δίγω σὰ κεφάλιμ.

Κι ὁ χωρέτες ξὰν διατάζ
τ' αἷμαν εἶδεν σίτια στάζ
λέει, τὸν ὅρκος θὰ πιστεύω,
μά, γιὰ τ' τ' σῖματα σιασεύω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

Ἐμβόλιο κατὰ τῆς ἰλαρᾶς

Ὁ δόκτωρ Ἔντερς (βραβεῖον Νομπὲλ) παρασκεύασε ἕνα ἐμβόλιο κατὰ τῆς ἰλαρᾶς. Τὰ πειράματα, ποὺ ἔγιναν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔδωσαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τὸ ἐμβόλιο αὐτὸ δὲν προκαλεῖ ἐγκεφαλίτιδα ὅπως συνέβαινε μὲ ἄλλα ἐναντίον τῆς ἴδιας ἀσθενείας ποὺ εἶχαν παρασκευασθῇ κατὰ τὸ παρελθόν.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Κάποτε, στὰ παληὰ τὰ χρόνια, δυὸ Ρωμηοὶ ἀποφάσισαν νὰ ταξιδέψουν στὸ ἐξωτερικό. Ὁ ἕνας, μάγκας Πειραιώτης, εἶχε κανονικὸ διαβατήριο, ἐνῶ ὁ φίλος του δὲν εἶχε καὶ φοβόταν νὰ περάσῃ τὰ σύνορα. Τὸ Πειραιωτάκι ὅμως, ἀτσίδα σωστή, βρῆκε τὸν τρόπο γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν σύντροφό του.

—Ἄκου δῶ πῶς θὰ σὲ βολέψω, ἄρχισε νὰ τοῦ λέῃ. Τὴν ὥρα ποὺ θὰ μᾶς ζητήσουν στὰ σύνορα τὰ διαβατήρια, ἐγὼ τὸ βάζω στὰ πόδια!... Ἂν μὲ πιάσουν, δὲν ἔχω παρὰ νὰ τοὺς δείξω τὸ διαβατήριό μου, ἐνῶ ἐσύ, στὸ μεταξύ, θὰ ἔχῃς βρῆ τὸν καιρὸ νὰ περάσῃς τὰ σύνορα χωρὶς νὰ σ' ἐνοχλήσῃ κανείς.

Κι' ἔτσι ἔγινε. Τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἀστυνομικὸς τῶν συνόρων τοὺς ζήτησε τὰ διαβατήρια ὁ Πειρσιώτης τὸ βάζει στὰ πόδια. Κι' ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ φαντάστηκε πὼς πρόκειται γιὰ κανένα δόπιο, ἄρχισε νὰ κυνηγάῃ, ἐνῶ ὁ δεύτερος φίλος μ' ὅλητου τὴν ἄνεσι, πέρασε τὰ σύνορα.

Στὸ τέλοι, ὁ ἀστυνομικὸς ἔφτασε τὸν πρῶτο ποὺ τοῦ ἔδωσε ἐν ἀμέσῳ τὸ διαβατήριό του. Ἐκεῖνος ἀπόρησε καὶ τὸν ρώτησε:

—Ἀφοῦ εἶχες διαβατήριο, ἄνθρωπέ μου, γιατί τόβαλες στὰ πόδια;

—Ξέρετε, ἄρχισε νὰ δικαιολογῆται ὁ πονηρὸς Πειραιώτης, ὁ γιατρός μοῦ ἔχει συστήσει ἐξαιτίας μιᾶς ἀρρώστιας ποὺἔχω νὰ τρέχω πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας κάθε μέρα. Καὶ ἡ ὥρα γιὰ τὸ τρέξιμο εἶχε φτάσει...

—Κι' ἀφοῦ εἶδες ὅτι ἔτρεχα κι' ἐγώ, γιατί δὲν σταμάτησες νὰ μοῦ τὸ πῇς, ποὺ μ' ἄφησες νὰ τρέχω;

—Γιατί νόμιζα, πὼς κάνεις κι' ἐσεῖς τὴν ἴδια κοῦρα! ἀπάντησε μ' ἑτοιμότητα τὸ Πειραιωτάκι.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις, ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 14 Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 25
Τραπεζῶν - Ἐτσιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1.50 δρχ. τὸ χιλιοστρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 285839 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὑπάρχουν δύο εἰδῶν ἐρεθισμοί. Τὰ μὲν εἶναι ἔργον τοῦ χρόνου τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων.
Λαβμπόκ

—Πολλοὶ ἄνθρωποι καταναλίσκουν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ χρόνου τους, γιὰ νὰ κάμουν ἄθλιο τὸ ὑπόλοιπο.
Λὰ Μπρυγιέρ.

—Ὅ,τι ἐνέρασε κι' ἔγινε δὲν μπορεῖ νὰ ξαναυφάνῃ ἡ Κλωθώ, οὔτε νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ ἡ Ἄτροπος.
Λουκιανὸς

—Οἱ ἄνθρωποι ἀγαπᾶνε τὸν ἑαυτό τους ὄχι μὲ σύνεσι, ἀλλὰ μὲ ὑπερβολή.
Σενέκας

—Ὁ μοχθηρὸς ἄνθρωπος εἶναι σκλάβος στοὺς χειρότερους ἀπὸ τοὺς τυράννους: τὰ πάθη του.
Σέστεφηλντ

—Ὁ δρόμος τοῦ πόνου καὶ μόνο αὐτὸς ὁδηγεῖ στὴ χώρα ὅπου ὁ πόνος εἶναι ἄγνωστος.
Κοῦπερ

—Ἡ τύχη μπορεῖ νὰ δώσῃ πολλά, ἀλλὰ μόνο τὸ μυαλὸ μπορεῖ νὰ κάμῃ αὐτὰ τὰ πολλὰ ἐπαρκῆ.
Μπόυλ

—Ὁ βίος εἶναι βραχύς, ἡ τέχνη μακρά, ἡ εὐκαιρία φευγαλέα, ἡ πεῖρα ἀβέβαια καὶ ἡ κρίσις δύσκολη.
Ἱπποκράτης

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Συνεχίζεται ἡ ἐπάνδρωσις τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ΑΤΕ:

Παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης προεκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν κάλυψιν 23 Ἐκτάκτων Δακτυλογράφων διὰ τὴν συμπλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν, εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Λαρίσης, Ρόδου, Τρικάλων Βεροίας, Γαστούνης, Διδυμοτείχου, Δομοκοῦ, Ἐλευθερουπόλεως, Ζαχάρως, Ζακύνθου, Ἡγουμενίτσης, Θήρας, Κόμης, Λευκάδος, Λεχαινῶν, Νικηφόρου, Τριπόλεως, Τροπαίων, Χίου καὶ Χώρας Τριφυλλίας. Ὁ Διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 15 Φεβρουαρίου 1959 εἰς τὰς ἕδρας τῶν ἀνωτέρω Ὑποκ)μάτων. Αἱ ὑποψήφιαι πρέπει νὰ ἔχουν ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν, νὰ κατάγωνται δὲ καὶ κατοικοῦν μονίμως εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ὑποκαταστήματος διὰ τὸ ὁποῖον θὰ διαγωνισθοῦν.

Εἰς τὰς 22 Φεβρουαρίου, ἐξ ἄλλου, θὰ λάβῃ χώραν ὁ διαγωνισμὸς τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν πρόσληψιν 30 ἀρρένων ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως Δ' διὰ τὰ Ὑποκαταστήματά της τῶν Νομῶν Μεσσηνίας, Ἠλείας, Λακωνίας, Ἀρκαδίας, καὶ Ἀχαΐας, μὲ βασικὴν ἐπίσης προϋπόθεσιν διὰ τὴν συμμετοχήν, τὴν καταγωγὴν καὶ μόνιμον κατοικίαν τῶν ὑποψηφίων εἰς τὸν Νομὸν τῆς ἕδρας τοῦ Ὑποκ)τος διὰ τὸ ὁποῖον προσκαλοῦνται.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 144
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 2-2-1959

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Διοικητὴς Ἀγροφυλακῆς Ἡμαθίας,

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως διορισθῶσιν Ἀρχιφύλακες Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ἀγρονομείῳ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ βραχ. 1139 πρὸς πλήρωσιν τῆς μιᾶς ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν.

1) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, περὶ τῆς ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων ἐγγραφῆς τοῦ ὑποψηφίου, ἐμφαῖνον καὶ τὴν χρονολογίαν γεννήσεως. 2) Ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, ἐὰν δὲν ἀρίσταται ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως, οἷαν ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος 1811) 1951 ἐν ἄρθρῳ 16. ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ μητρῴου Ἀρρένων. 3) Κεκυρωμένον ἀντίγραφον ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἢ Μέσης Γεωργικῆς Σχολῆς. 4) Πλήρες ἀντίγραφον δελτίου Ποινικ. Μητρῴου ἐκδιδόμενον ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, πρὸς ἔκδοσιν δελτίου ποινικοῦ μητρῴου Γραφείων. Ἐκ τούτου δέον νὰ προκύπτει ὅτι ὁ ὑποψήφιος οὐδέποτε κατεδικάσθη ἐπὶ λιποταξίᾳ. 5) Ἐπισήμου Ἀντιγράφου Φύλλου Μητρῴου τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου. 6) Πιστοποιητικῶν στηριζόμενων καὶ ἐπὶ ἀκτινογραφίας Θώρακος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. 1811|1951 πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξ οὗ νὰ προκύπτει ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι ὑγιὴς καὶ ἀρτιμελὴς καὶ ἱκανὸς διὰ τὰ ἔργα τοῦ ἀγρ)κος. 7) Πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τοῦ εἰς ὃ ἀπάγεται ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ ὑποψήφιος Πταισματοδικείου, περὶ μὴ καταδίκης του ἐπ' ἀγροζημίᾳ.—Ἐκ προθέσεως διαπραχθείσης κατὰ τοὺς 12 τελευταίους μῆνας. 8) Ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ ὑποψηφίου ἐξ ἧς νὰ προκύπτει ὅτι δὲν διατηρεῖ ζῶα μικρὰ μὲν ἄνω τῶν 10 μεγάλα δὲ ἄνω τῶν 5 διατεθειμένα ἐν τῷ Ἀνορυγμείῳ ἐν ᾧ πρόκειται νὰ διορισθῇ, ὅτι δὲν διατηρεῖ παντοπωλεῖον, οἰνοπωλεῖον ἢ Καφενεῖον ἐν τῷ Ἀγρονομείῳ. Ὅτι δὲν κατέχει τὸ ἀξίωμα Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου ἢ Δημοσίαν Δημοτικὴν, Κοινοτικὴν ἢ παρὰ Νομικῷ Προσώπῳ Θέσιν. 9) Ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ ὑποψηφίου ὅτι εἶναι νομιμόφρων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 π.Θ. Ψηφισματος 1948 καὶ ὅτι δὲν μετέσχεν ποτὲ ἀναρρεπτικῆς τινὸς ὀργανώσεως, οὐδὲ ἐξεδηλώθη ὅπως δήποτε ὑπὲρ τοιούτων ὀργανώσεων ἢ ἐνεργειῶν. 10) Ἀπόδειξις τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς περὶ τοῦ ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὑπέβαλεν αἴτησιν ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς νομιμοφροσύνης αὐτοῦ. 11) Βεβαίωσις τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὀρφανῶν Ἀγροφυλακῆς ὅτι ὁ ὑποψήφιος δὲν ἔτυχε οὐδὲ δικαιοῦται ἐφάπαξ Οἰκονομικῆς ἀρωγῆς ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα παντὸς εἴδους πιστοποιητικὰ ἐκδίδονται ἀτελῶς συμφώνως τοῖς ἄρθροις 11 παράγραφ. 4α καὶ 25 παράγραφ. 4 τοῦ Ν.Δ. 3030|54 περὶ Ἀγωγῆς. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ προσέρχονται εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν ἢ εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀγρονόμων.

Ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀγρ)κῆς Ἡμαθίας
ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΘΗΣ
Τμηματ. Α'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς πελάτας τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ὅτι γίνονται δεκτὰ δι' ἐγγραφὴν τόκων π. ἔτους 1958 τὰ βιβλιάρια ἐκδόσεως Γραφείου μας τὰ παρουσιάζοντα κίνησιν μόνον μέχρι καὶ τῆς 30-9-58.

Διὰ τὰ κινηθέντα μετὰ τὴν 30-9-58 μέχρι τῆς 31-12-58 θὰ ἀνακοινωθῇ ἐν καιρῷ.

Ἐκ τῆς Ταχ. Διευθύνσεως

Τελευταίως ἐξεδόθησαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 7-12-58, διὰ 25 γεωπόνους, διὰ τῶν ὁποίων θὰ συμπληρωθοῦν ἰσάριθμοι κεναὶ θέσεις τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΚΑΝΑΖΙΝΑ
ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΚΚΟΡΙΑ

1959 ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝ ΠΟΙΗΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΔΑΛΟΓΛΟΥ Δημοδιδασκάλου Βεροίας

Ὁ ἑορτασμὸς τοῦ ἔτους 1959 ὡς Ἔτους Παλαμᾶ μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ χρέωμε ὁρισμένα πράγματα γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ πολυγραφοτάτου συγγραφέως, ὁ ὁποῖος προσέφερε μεγάλη καὶ ἀνεκτίμητη συμβολὴ στὰ Νεοελληνικὰ γράμματα ὡς ποιητὴς καὶ πλουσιοπλάστης. Ὁ Παλαμᾶς παραμένει πάντα μία δεσπόζουσα φυσιογνωμία τοῦ Νεοελληνικοῦ Παρνασσοῦ ποὺ δεκάμισε βαθειὰ τὰ δράγια τῆς Φυλῆς μας καὶ τραγούδησε μὲ τὴ λύρα του τὶς ἐλπίδες, τοὺς πόνους, τὶς συμφορὲς καὶ τοὺς παιᾶνες τοῦ λαοῦ μας.

Γεννήθηκε τὸ 1859 ἀκριβῶς τὴ χρονιὰ ποὺ πέθανε ὁ Διονύσιος Σολωμὸς ὁ Ἐθνικὸς βάρδος δίνοντας τὴν βάση σὲ μεγαλύτερο δημιουργὸ τῶν Νεοελληνικῶν Γραμμάτων. Ἀπὸ πολὺ νέος ξύπνησε μέσα του τρελλὴ ἀγάπη γιὰ τὸ στίχο. Μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ φλόγα διάβαζε κι ἔγραφε ποιήματα. Ὁ ἴδιος μᾶς λέγει στὰ διάφορα ποιήματά του δίνη τὴν διογραφίαν του. Μᾶς δηγιέται πόσο πονοῦσε στὰ μαθητικά του χρόνια ἡ παιδικὴ ψυχή του στὸ αὐστηρὸ καὶ ἀσφυκτικὸ σχολειό. Καὶ λέγει στὸ ποίημά του: «Τὰ σχολειὰ χτίστε μέσα στὴ φύση, ἀνοιχτὰ στὸν ἥλιο, ἁπλόχωρα μεγάλα, κι ὁ δάσκαλος ποιητὴς καὶ τὰ βιβλία νὰ εἶναι αὐτὰ τὰ κρίνα».

Μὲ ἰδιαίτερη ἐπίσης συγκίνηση μιλάει πάντοτε γιὰ τὶς παιδικὲς χάρες κι ἀγάπες. «Τὸ μέτωπό μου δὲν τὸ μέρωσε φιλὶ καμμιᾶς μητέρας, παιδὶ καὶ πάω καὶ δὲν τὰ γνώρισα τ' ἀγνὰ παιδακίσια». Οἱ πρῶτοι στίχοι τοῦ Παλαμᾶ εἶχαν τὴ μορφὴ καὶ τὴν αὐστηρὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς Σχολῆς Παράσχου. Μὰ γρήγορα πῆρε δικό του νέο βράμπο κι ἔδωσε ἕνα τραγανὸ ἀνέβασμα στὴν ποίηση καὶ στὴ λογοτεχνία.

Ποίηση, διήγημα δοκίμιο, θέατρο αἰσθητικὸ καὶ κριτικὴ δὲν ὑπάρχει εἶδος τοῦ γραπτοῦ λόγου ποὺ νὰ μὴν γνώρισε τὴν ἀκατανόητη ἐργατικότητά του καὶ τὴν προσωπικὴν του Ἐκφραση. Ἔτσι σφραγίζει μιὰ ὁλάκερη ἐποχὴ δική του μὲ πλουτισμένη νεοελληνικὴ ὑλώσσα μὲ τὶς λεπτότατες ἀποχρώσεις καὶ ζωντανὴ ποίηση μὲ νέους ρυθμοὺς καὶ νέες τομὲς ποὺ ἀκτινοβολεῖ μέχρι σήμερα στὸν ὁρίζοντα σὰν ἥλιος φωτεινός. Τὸ 1897 παντρεύθηκε κι ἀπάχτισε τρία παιδιὰ ποὺ τὸ τελευταῖο του ὁ Ἄλκης πέθανε πολὺ νωρὶς ματώνοντας ἀγιάτρευτα τὴν πατρική του καρδιά. Εἶναι ἡ μόνη πραγματικὴ συγκίνηση ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ ζωὴ καὶ τοῦ ἐνέπνευσε ἀμέτρητα σπαρταχτικὰ τραγούδια ἡ φαντασία καὶ ὁ πόνος του.

Τὸ 1896 τύπωσε τὰ πρῶτα του ποιήματα «Τὰ τραγούδια τῆς πατρίδος μας» πολὺ νεαρὰ ποιήματα ἀκόμη καὶ στὴν τέχνη καὶ στὴ μορφή. Προσπάθεια ὅμως ἐξαιρετικὰ προοδευτικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ γιὰ τὴν ἐποχή της. Τὸ λέει κι ὁ ἴδιος. «Βῆμα φοβισμένο, μικρό, μὰ ἦταν πρὸς τὰ ἐμπρός». Τὸ 1899 τύπωσε «Τὸν ὕμνο τῆς Ἀθηνᾶς» ἕνας μεγαλόφτερο λαμπρὸ ποίημα ἐμπνευσμένο ἀπὸ βλέπη τὴν ζωντανὴ ζωὴ τοῦ Ἀρχαίου κόσμου. Ἕνα χρόνο ἀργότερα ἔδωσε ὁ Παλαμᾶς τὴν ποιητικὴ συλλογὴ «Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου» μὲ ἕνα καλὸ πρόλογο ποὺ ἐξηγεῖ τὴν σαφήνεια καὶ τὴν ἁπλότητα στὴν ποίηση.

Ὁλόκληρο ὅμως τὸ ποιητικό του τελέντο τὸ φανέρωσε στοὺς «Ἴαμβους καὶ Ἀναπαίστους» μιὰ σειρὰ ἀπὸ μικρὰ τραγούδια ποὺ ἐκδηλώνουνε διάφορες αἰώνιες μοῖρες τῆς ζωῆς. Τὸ 1900 τύπωσε «Ἔαρ χαιρετισμοὺς τῆς Ἡλιογέννητης». Ἕνα τραγούδι ποίημα στὴ γήινη ὁμορφιά. Ἐδῶ ὑψώνει τὴν Ἀνογέννητη τοῦ Δημοτικοῦ Τραγουδιοῦ θεοποιεῖ τὸν ἥλιο καὶ τὸ Ἑλληνικὸ φῶς.

Τὸ 1904 ἔδωσε τὴν «Ἀσάλευτη ζωὴ» τὴν πιὸ ἀπεγδιασμένη του ἐποχὴ συλλογή. Ὕστερα ἀμέσως ἀπ' αὐτὴ, ἔδωσε τὸ «Δεκάλογο τοῦ Γύφτου». Ἕνα πλατὺ ποίημα ὅπου θέλησε νὰ δείξῃ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ του δύναμη μὲ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ Ἑλληνικὰ προβλήματα. Συγχρόνως ἐξέδωσε τὸ ποίημα «Ἡ φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ» ποὺ τὸ θεωρεῖ τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλα του τὰ ποιήματα.

Τὸ 1912 τραγούδησε γλυκὰ τοὺς «Καϊμοὺς τῆς Λιμνοθάλασσας» ποὺ μέσα σ' αὐτὸ ζωγραφίζει καθάρια τὰ πέρασμα τῶν παιδικῶν του χρόνων, τὴν φύση, τὸ Μεσολόγγι μὲ τὴν Λιμνοθάλασσά της καὶ τὴν ζωὴ τοῦ ψαράδικου λαοῦ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ποιητικά του ἔργα, ἐξέδωσε κι ἀρκετὰ διηγήματα καὶ ἠθογραφίες ὅπως τὸ ζωντανὸ ἀριστούργημα «Ὁ θάνατος τοῦ παλληκαριοῦ». Ἐπίσης καὶ στὴν Κριτικὴ ὑπῆρξε ἐξαιρετικὰ πολύγραφος. Πάμπολλα ἄρθρα του καὶ μελέτες δημοσίεψε σὲ πολλὲς ἐφημερίδες καὶ περιοδικά. Ὁ θερμότερός του πόθος ἦταν νὰ ὑψωθοῦν οἱ νέοι πιὸ ψηλὰ ἀπ' αὐτὸν νὰ τραγουδήσουν πολὺ πιὸ ὑπέροχα τὴν ξακουσμένη μας Ἑλλάδα.

Τὶς κυριότερές του μελέτες τὶς μάζεψε στὰ «Πεζὰ Κριτικὰ» καὶ τὶς ἄλλες στοὺς δύο τόμους τῶν «Γραμμάτων» καθὼς καὶ σ' ἄλλα μικρότερα φυλλάδια. Ὁ Παλαμᾶς μέχρι σήμερα ἔχει ἀφήσει ἕνα κολοσσιαῖο ἔργο. Ἔχουνε γράψει γι' αὐτὸν πολλὲς κριτικὲς ποὺ τὸν ξυμνοῦν Ἕλληνες καὶ ξένοι. Τὰ ἑκατὸν χρόνια ποὺ πέρασαν, ὁ ποιητὴς κερδίσε ὁλάκληρη τὴν Ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ ἀνῆλθε στὴν κορυφὴ τοῦ Νεοελληνικοῦ Ὀλύμπου. Τὸ ἔτος Παλαμᾶ μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ θυμηθοῦμε κι ἐμεῖς τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ ἔργα του καὶ νὰ θαυμάσωμε ἅρεμα τὴν μεγάλη μορφή του καὶ τὴν ἀνεκτίμητη συμβολή του στὰ Νεοελληνικὰ Γράμματα. Διότι ὁ Παλαμᾶς σὰν ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἔκτισε γιὰ τὴν πνευματικὴ Ἑλλάδα ἕνα μεγάλο καὶ ἀθάνατο Ναὸ τῆς τέχνης καὶ τοῦ φωτός.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

—Ἡ Ἐπέτειος τῆς ἀνακαλύψεως τῆς νήσου Σάντα Δομίνγκο.

Σιουδὰδ Τρουχίλλιο (Ἰανουάριος).—Ἐπὶ τῇ 466ῃ ἐπετείῳ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Νήσου Σάντα Δομίνγκο ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, τὴν 5ην Δεκεμβρίου ἐτελέσθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν λειτουργίαι εἰς τοὺς Ναοὺς μὲ συμμετοχὴν ἀνωτάτων Δημοσίων λειτουργῶν, κατετέθησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς Πρωτευούσης στέφανοι εἰς τὸ Μνημεῖον ὅπου φυλάσσονται τὰ ὀστὰ τοῦ Μεγάλου Ναυάρχου. Ἐδόθησαν συναυλίαι, καὶ ἐλήφθησαν χώραν πολλαπλαῖ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις.

—Ἀνέγερσις κατοικιῶν διὰ Δημοσίους Ὑπαλλήλους.

Σιουδὰδ Τρουχίλλιο (Ἰανουάριος).—Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας συνετάχθη νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ἐκτεταμένον πρόγραμμα οἰκοδομήσεως κατοικιῶν διὰ τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους μέσω τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας. Τὸ πρόγραμμα ἀποτελεῖ μέρος τοῦ μεγάλου Πενταετοῦς Σχεδίου 650 000.000 Δολλαρίων τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐγκαινιάζει πρωτοβουλίᾳ τοῦ Στρατάρχου Ραφαὴλ Λ. Τρουχίλλιο, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀναζωογονήσῃ τὰς πραγματοφόρους πηγὰς καὶ τὴν πρόοδον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δραστηριότητος. Αἱ κατοικίαι θὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐναντι μακροπροθέσμων δόσεων ἀναλόγως τῶν, τοὺς μισθοὺς ἢ ἐσοδά των.

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τ.Ο.Β. ἐνέγραψε τὰ κάτωθι νέα μέλη:

169) Χιονίδου Δωροθέα Προϊσταμένη Νοσοκομείου 170) Σπυρίδης Ι. Ράπτης 171) Τσικερβάνος Γρ. Ξυλουργὸς 172) Μπρατσολάκης Παν. Ὑποβ)ποιὸς 173) Γαυρίδου Ἑλένη Δικαστικὸς ὑπάλλ. 174) Ἀργυριάδου Φαίδρα Δικ. ὑπάλλ. 175) Περατινὸς Ἀθ. Δικ. ὑπαλλ. 176) Περβίκης Δημ. Δικηγόρος 177) Καβράκη Σοφία Ὑπάλλ. Δομικῆς 178) Ρούσσος Χρ. Ὀδοντοτεχνίτης 179) Δελημητρίου Ἀντ. Ράπτης 180) Κανδύλας Νικ. Παντοπ. 181) Κροντηρὰ Παναγιώτα Ὑπαλλ. Ταχυδρ. 182) Μπουρδένα Ἐρμιόνη Δικαστ. Ὑπάλλ. 183) Ψιψίκα Χρυσάνθη Δικαστ. Ὑπάλλ. 184) Ἀδαμοπούλου Λουΐζα Οἰκιακὰ 185) Κουλουφάκου Ναζλίτσα Ὑπάλλ. Νομαρχίας 186) Σύρμος Ι. Δικηγόρος 187) Χωματᾶς Βασ. Λογιστὴς 188) Δημητρακάκης Ἀργ. Γραμμ. Εἰσαγγελίας 189) Ἀντωνιάδης Σόλων Ἰατρὸς 190) Βεζερίδης Βασ. Φαρμακοποιὸς 191) Βλαχογιάννης Γρηγ. Ὑφασμ)ρας 192) Χ'Νικολάου Νικ. Παντοπ. 193) Ἀσλάνογλου Νικ. Πρόεδρ Ἐργατ. Κέντρου 194) Θεοφάνους Ἀχιλ. Ἔμπορος 195) Ἰωαννίδης Ἰ. Ἐλαιοχρωματοπώλης 196) Γαλατσομάτης Γ. Κουρεὺς 197) Βλαχόπουλος Βιργ. Ὑφασμ)ρος 198) Κουτσερώνης Γρηγ. Πολιτ. Μηχανικὸς 199) Κατσάνος Γ. Ὑπάλλ. Ε.Γ.Σ.Β. 200) Σοφτᾶς Κύριλλος Ἀρχιμανδρίτης 201) Παπαδόπουλος Κ. Δικαστ. Ὑπάλλ. 202) Γεμιτζόγλου Γεωργία Οἰκιακὰ 203) Τσικερβάνος Ἀντ. Ὑφασμ)ρος 204) Παναγιωτόπουλος Ε. Δικ. Ὑπαλλ 205) Γούναρης Ἀν. Βιβλιοπ. 206) Σιταρᾶς Κ. Καφεπώλης 207) Σπυρόπουλος Κ. Φαρμ.Λύτ. 208) Γιαβανόπουλος Μ. Τυπ. 209) Κατρίδης Χρ. Ράπτης 210) Βαρακλῆς Βασ. Δικ. κλητήρ 211) Παναγιωτόπουλος Γ. Δικ. Κλητὴρ 212) Μπουλασίκης Ἀρ. Ἔμπορος 213) Γκούτας Ἀχιλλ. Δικηγόρος 214) Σακελαρίδης Στέφ. Τραπ. Ὑπάλλ. 215) Χ'' Εὐστρατόγλου Λυκ. Φαρμ. 216) Χ'Μιχάλη Νέλλυ Ὑπάλλ. Γεωργίας 217) Παπαγεωργίου Π. Ὑπ. Βερμίου 218) Βρισηίδα Σκίντε Δημ. Ὑπάλλ. 219) Γεωργιάδης Ἰωάννης Συνταξιοῦχος.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΝΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

Χαῖρε βάδος ἀμέτρητον!

Εἰς τὴν συνάδελφον «Νίκην» τοῦ Βουλευτοῦ κ. Χατζηδήμητρίου διαβάζομεν καὶ σταυροκοπούμεθα διὰ τὴν πλήρη ἐγνοιαν ἐκείνων ποὺ προγραματίζουν τὴν ἀγροτικήν μας πολιτικὴ καὶ τὴν ἐλαφράτητα τῶν ὑποτακτικῶν ποὺ τὴν προγραματίζουν...

Ἐξαγγέλλονται χορηγήσεις νέων πιστώσεων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς δενδροκαλλιεργείας καὶ εἰς τὰ χωριὰ τοῦ κάμπου, χωρὶς νὰ ὑπάρχη καημιὰ προοπτικὴ περὶ τῆς διαθέσεως τῶν φρούτων μας. Τὸ καλοκαίρι οἱ παραγωγοί μας καὶ οἱ φρουτέμποροι τρομάξανε νὰ ἐξαγήγουν μέρος τῶν ροδακίνων ἐλλείψει μεταφορικῶν μέσων καὶ εἰς τὰ σπίτια τῶν παραγωγῶν σαπίζουν τὰ μῆλα των ἐν ὧ τὰ ψυγεῖα εἶναι φίσκα ἀπὸ μῆλα, χωρὶς νὰ ὑπάρχη μέχρι στιγμῆς καὶ ἡ ἐλαχίστη ζήτησις.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, θλιβερὰ φάλαγγες ἑκατοντάδων φορτηγῶν αὐτοκινήτων, ἐμφράκτων μὲ πορτοκάλια, μανταρίνια καὶ λεμόνια σκορποῦν πρὸς δῶ καὶ τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ πωληθοῦν στὰ πατάρια μὲ τὴν κοφίνι, εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς. Μὰ πρὸς θεοῦ, δὲν ὑπάρχει κουκουβάγιοι μυαλὸ εἰς αὐτὸν τὸν τόπο; Οἱ ἁρμόδιοι ἔχουν μεσάνυκτα; Ἕως πότε ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ λαὸς θὰ ταΐζεται μὲ κουτόχορτο;

ΤΑ ΒΑΚΟΤΣΙΚΑ

Πάνε σχεδὸν 4 μῆνες ἀφ' ὅτου διὰ χιλιάδων φεγγολάμπων ἀνηγγέλθη εἰς τὴν πόλιν τὸ χαρμόσυνον τηλεγράφημα διὰ τὰ Βακτσούκικα.

Τώρα ποῦ ἔποτα δὲν γίνεται καὶ ἀρχίζουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀπογοητεύωνται ἀπὸ τὶς μιαροῦρες τοῦ κ. βουλευτοῦ, ἄρχισε ἄλλος χαβᾶς. ...Ὑπάρχει ἀντίδρασις ψιθυρίζει ὁ κ. Βουλευτὴς γι' αὐτὸ καθυστερεῖ ἡ ὑπόθεσις...

Μὰκαλὰ τέλος πάντων. Ποῖος εἶναι Κυβέρνησις, ὁ κ. Καραμανλῆς ἢ οἱ δρῶντες ὑπὸ τὰ παρασκήνια;

Ἢ μήπως ὁ ἥρως τοῦ τηλεγραφήματος ἀνήκει στὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ δὲν εἰσακούεται;

ΔΕΝ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΟΙ ΑΣΧΗΜΙΕΣ

Πέρυσι εἴχαμε τὰ ταξείδια τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν στὴ Γερμανία διὰ τὴν... ἐπιτυχίαν τῶν ἐξαγωγῶν μας. Πλὴν ὅμως ὁ Ἀντενάουερ καὶ ὁ Ἔρχαρτ δὲν ἐτήρησαν τὴν ὑπόσχεσίν των καὶ ἐφέτος ἐμείναμε ρέστοι καὶ σαπίζουν τὰ μῆλα μας.

Τώρα βγῆκε ἄλλο τραγικό. Ὁ δρόμος πρὸς τὸν Τίτο. Ξεκινήσανε λοιπὸν στὴ Σερβία γιὰ μεσαχάρια παχύνσεως μὲ τὰς εὐλογίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Εἶναι νὰ μὴ θαυμάζη κανεὶς τοὺς διευθυντάς;

ΕΡΓΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Πενταετὲς πρόγραμμα τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας ἐξαγγέλλει ἡ Κυβέρνησις. Καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς διαστέλλει καὶ χρωματίζει τὴν ἀνακοίνωσιν διὰ νὰ μᾶς τονίσῃ ἐν κατακλεῖδι: ὅτι τουριστικὰ ἔργα τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ πνοῆς οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἀποφασίσει πρὸ αὐτῆς ἄλλη ἑλληνικὴ κυβέρνησις.

Οὐδέποτε ὅμως ἄλλοτε κυβέρνησις ἄλλη παρουσίασεν τόσην ἀσυνειδησίαν ὡς ἡ σημερινή. Καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε οἱ ἐργαζόμενοι γενικῶς εἶδαν τὸν μόχθον καὶ τὸν ἱδρῶτα τους νὰ καταπίνεται καὶ νὰ κατασπαταλᾶται χωρὶς φειδὼ ἀπὸ τοὺς ὑδροκεφάλους τοῦ κέντρου εἰς ...πολυτελεῖς διακόσμους καὶ ἐπιπλώσεις ὑπουργείων καὶ κρουαζιέρας ἡμετέρων». "Οσον ὄφειλε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλης πνοῆς ἔργων τὰ ὁποῖα ἐξαγγέλλει ἡ κυβέρνησις εἶναι γεγονὸς καὶ ἐτοῖς πᾶσης ἀμφιβολίας, ὅτι αὐτὰ δὲν πρόκειται νὰ ἐξέλθουν τῶν ὁρίων τῆς πρωτευούσης. *Ἡ ἔννοια τῆς χώρας διὰ τοὺς κυβερνῶντας σήμερον τὴν Ἑλλάδα ἐντοπίζεται ἐντὸς τοῦ κλειστοῦ ἀστεως τῆς Παλλάδος καὶ εἰς χώρους ὅπου οἱ ἀνομοιομόρφοι ἀπολαμβάνουν τὰ ἐλάχιστα τῆς ζωῆς. Δυὸ τουλάχιστον συμπεραίνεται ἐκ τῶν ἀποφάσεων ἀνακοινώσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προεδρίας κ. Τσάτσου. Ἐν συνόψει λέγει ὁ κ. Τσάτσας πρὸς τὴν τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν παραλίων τοῦ Σαρωνικοῦ διαμορφώνονται εἰς πλάτη αἱ παραλίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς Βουλιαγμένης κλπ. μὲ ὁλόκληρον σύστημα ψυχαγωγικῶν κέντρων πολυτελῶν μπάρ, ξενοδοχείων κέντρων διασκεδάσεως καὶ ταβέρνα κορδόνι. "Ολα αὐτὰ τὰ ἔργα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων οὐδέποτε εἶχε ἄλλοτε ἀποφασίσει ἄλλη Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ὡς διατείνεται ὑπερηφάνως ὁ κ. Τσάτσας καὶ διὰ τὰ ὁποῖα θὰ δαπανηθοῦν ἕνα δισεκατομμύριον δραχμῶν ἀποτελοῦν τὸ πεντατελὲς πρόγραμμα τῆς τουριστικῆς ἀνατολῆς ἔχως τῆς ΧΩΡΑΣ Ἀθηνῶν...*

ΜΕΧΡΙ ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν τὸ ὠφέλιμον ἔπραξε μέχρι σήμερον διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων. Πάντοτε ἐστάθη ἀντιμέτωπος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ παραγωγοῦ καὶ συστηματικῶς τὸν ὑπεβοήθησε εἰς τὰ ξένα τοιαῦτα. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἀρχίζει νὰ.., ἐνδιαφέρεται ἡ Κυβέρνησις διὰ τὰς δυνατότητας διευρύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν... Μία μεγάλη ἐξόρμησις ὑπὲρ τῶν... Ἑλληνικῶν προϊόντων εὑρίσκεται εἰς τὰ σκαριά... Θὰ ὀργανωθοῦν ἀποστολαὶ εἰδικῶν ποὺ θὰ μεταβοῦν εἰς Βραζιλίαν, Ἀργεντινὴν Οὐρουγουάην, Χιλήν, Βενεζουέλαν, Κολομβίαν, Μεξικόν, Κούβαν, Ἰνδίας, Πακιστὰν Χόνγκ Κόνγκ καὶ Ἰαπωνίαν (δὲν θὰ μείνη τόπος ποὺ δὲν θὰ πάνε), μὲ σκοπὸν νὰ μελετήσουν «ἐπιτοπίως» τὸ θέμα τῆς προωθήσεως τοῦ Ἑλληνικοβιομηχανικοῦ ἐμπορίου. Διὰ τὴν Ἰσπανίαν δὲν ἄρκουν, βλέπετε, αἱ Φαλὶ—Μπερζὲρ, ἀλλὰ πρέπει νὰ διασκεδάσουν δαπάναις τῶν φορολογουμένων Ἑλλήνων καὶ μέ.., Γλέντσες. Μετὰ τὸ ἀλώνισμα τῆς Εὐρώπης θὰ ταξιδεύσουν τώρα χάριν ἀναψυχῆς μέχρι Ἀπω Ἀνατολῆς.

ΕΛΠΙΣΕΩΝ ΧΑΡΑΤΣΙ

Ἀπεφασίσθη, ὡς γνωστόν, ἡ ἀντικατάστασις τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς δι' ἄλλων ἀσφαλεστέρων πόρων ἤτοι διὰ τῆς καθιερώσεως καθολικῆς ἐμμέσου εἰσφορᾶς, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἐπωφελεστέρα τῆς καταργουμένης. Μέχρι σήμερον οἱ πολῖται ἐπλήρων εἰς τὸ κράτος 25 ἑκατ. δρ. διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀμέσου εἰσφορᾶς, ἀλλὰ τώρα μὲ τὴν νέαν φορολογικὴν ἐφαρμοκαν ἀντὶ τῶν 25 αὐτῶν ἑκατομ. θὰ πληρώνουν τετραπλάσια, ἤτοι 100 ὁλόκληρα ἑκατομ. Θαυμάσια, μὰ τὴν ἀλήθεια. Ἐτσι τὸ πολιτικὸν ἡ Κυβέρνησις τῶν φορμπηχτῶν τὸ ἐν λόγω θέμα. Ἡ μισθοδοσία τοῦ Κλήρου πρέπει βεβαίως νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ ὑψηλὸν τοῦ λειτουργήματος, ἀλλὰ αἱ σχετικαὶ δαπάναι δὲν πρέπει νὰ καλύπτωνται δι' εἰδικῆς εἰσφορᾶς. Ἀρκεῖ νομίζομεν, ἡ γενικὴ φορολογία τοῦ λαοῦ. Ὁ Κλῆρος ὅπως καὶ ἡ ἐκπαίδευσις θὰ εὑρίσκοντο εἰς καλυτέραν θέσιν, ἐὰν δὲ ὑπῆρχεν ἡ ἀλογίστος σπατάλη τοῦ δημοσίου χρήματος. Μὲ τὴν νέαν ἔμμεσο εἰσφορὰν καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ κλήρου ἀσφαλῶς δὲν θὰ βελτιωθῇ καὶ ὁ λαὸς θὰ κληθῇ νὰ πληρώνῃ τετραπλάσιον χαράτσι.

ΣΤΗΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

Ὁ κ. Δήμαρχος ὅμως ἐζήτησε καὶ τὴν ἔγκρισιν πιστώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Βεροίας—Φράγματος Ἀλιάκμονος. Ὥστε τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Βουλευτοῦ περὶ ἐγκρίσεως ἀπὸ τὴν νομισματικὴν ἐπιτροπὴν, δανείου ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν, καὶ περὶ κολοκυνθίων μετὰ ριγάνεως ἦσαν γιὰ τοὺς χαζοχωριάτης καὶ τοὺς κουτούς;

Ἁπλῶς ἐρωτῶμεν διὰ νὰ ψυχαγωγηθοῦν αἱ συμπολῖται μας καὶ ὁ συνάδελφος τῆ. «Μεταρυθμίσεως»

ΝΑ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΝΕΥΤΗΣΕ!

Ἕνας ἀπὸ τὸ Μακροχώρι ἐπὶ τέλους.., ἀνένυψε· εἶδε τὸ φῶς καὶ ἐπίστευσεν ὅτι ἡ ΕΡΕ εἶναι τὸ μόνο Κόμμα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς μας καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ προβλήματα τοῦ τόπου!! Δὲν ἔχει ἄδικο ὁ ἄνθρωπος διότι πράγματι κατηστρέφεται ἐὰν ρυμοτομηθῇ ὁ χῶρος τῆς ἡριονοκορδέλας του καὶ πρέπει νὰ προστατευθῇ ἀπὸ τὴν ΕΡΕ εἶχε φαίνεται ἀντιληφθῇ ὅτι μόναν οἱ ἄνθρωποι τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εἶναι σὲ θέσι νὰ χαντακώσουν καὶ ρυμοτομικὰ τῶν χωριῶν καὶ τοὺς ἀκτήμονας νὰ καταδικάζουν χωρὶς δικόπεδα χάριν μιᾶς δηλώσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἵδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν προκειμένου νὰ καταρτίσῃ τὸ Πρόγραμμα τῶν προσεχῶν ὑποτροφιῶν Ἐξωτερικοῦ δέχεται μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1959 δηλώσεις ἐνδιαφερόντος διὰ μετεκπαίδευσιν εἰς οἱανδήποτε εἰδικευσιν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Αὐτοὶ δυνατὸν νὰ προέρχωνται εἴτε ἀπὸ πρόσωπα ἐπιθυμοῦντα νὰ μετεκπαιδευθοῦν, εἴτε ἀπὸ ἐπιστήμονας ἀποβλέποντας εἰς τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ κλάδου των διὰ νέων ἀτελεχῶν. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου χορηγουμένου εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος (Λυσικράτους 14) ἢ ἀποστελλόμενου εἰς τοὺς ζητοῦντας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψιν παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, ὁ κ. Δήμαρχος μεταξὺ ἄλλων ἐζήτησε καὶ 300.000 δραχμὰς διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς πλατείας δικαστηρίων.

Δηλαδὴ θὰ πεταχθοῦν στὸν βρόντο καὶ ἄλλες χίλιες χρυσὲς λίρες διὰ νὰ συνεχισθοῦν οἱ σπατάλες ποὺ ἐδημιούργησε τὸ ἐξάμβλωμα τῆς πλατείας αὐτῆς;

ΤΟ ΜΕΛΕΤΙΟΝ

Τὸ ἐνδιαφέρον ὅμως ἐπεξετάθη καὶ γιὰ τὸ λησμονημένο τὸ «Μελέτιο» ἀπὸ τὸ ἔτος 1952 Θεοῦ θέλοντος, ἐφθάσαμε εἰς τὸ σωτήριον ἔτος 1959 ὑγιεσθὴ ἐπέρασαν 7 ὁλόκληρα χρόνια. Καὶ εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν θυμηθήκαμε ὅτι ὑπάρχει θέμα Μελετίου διδυκτηρίου. Ξαφνικὰ παραμερίζεται ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ θιάσου, ὁ καπετάνιος τῆς «ἀλλεπαλλήλου μισεως» (ἐκεῖνος ἔκομε τὴ δουλειά του) καὶ παρουσιάζεται ἐπὶ σκηνῆς ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς.

Καὶ οἱ δημόται μιχασκόγελοῦν διὰ τὴν μηχανήν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Δ.Υ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας, ὡς Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομικοῦ Γεν. Ἡμαθίας, καλεῖ τοὺς κεκτημένους ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ μέσης δημοσίας ἐμπορικῆς Σχολῆς ἄρρενας καὶ θήλεις καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ διορισθοῦν εἰς δύο 2 θέσεις τοῦ Β1 Κλάδου Γραμματέων—Λογιστῶν, ὑπαλλήλων Β1 Κατηγορίας καὶ ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ καὶ μιᾶς (1)θέσεως δακτυλογράφου τοῦ Β3 Κλάδου τῆς αὐτῆς Κατηγορίας καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ὅπως ἐντὸς Δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν πρὸς τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ἡμαθίας σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν κατὰ νόμον δικαιολογητικῶν περὶ ὧν παρέχονται πληροφορίαι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ταμείου, στεγαζομένου ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν.

Οἱ ὑποφήφιοι διὸ τὴν θέσιν δακτυλογράφου, δέον νὰ ἔχωσι πλήρεις γνώσεις δακυλογραφίας

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου καὶ Νομάρχης Ἡμαθίας

Μ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΜΑΙΡΗ ΖΑΡΟΚΩΣΤΑ

ΓΙΩΡΓ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ

Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις Μαίρη Ζαροκώστα βασικὸν ἀτέλεχος τοῦ Θιάσου Λάμπρου Κωνσταντάρα ποὺ μὲ τὴν Χριστίνα Σύλβα, τὸ Γιώργο Καμπανέλη καὶ 10 ἐκλεκτοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ Θεάτρου ἔρχεται γιὰ τρεῖς μέρες στὴν πόλιν μας.

Πρόκειται περὶ συγκρατήματος ἀρτιωτάτου ποὺ τὸ πέρασμά του θ' ἀφίσῃ ἐποχὴ στὰ Θεατρικὰ χρονικὰ τῆς Βεροίας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΥΑΝΙΔΗΣ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Εἰδικευθεὶς ἐν Μονάχῳ

Δέχεται καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.30 - 2 μ.μ.

ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Ἀντωνιάδη

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ 3 ΜΕΧΡΙ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ εἴδη θὰ πωληθοῦν μόνο τέλους ἑκαστης μὲ

ΕΚΠΤΩΣΙΝ 10-30 %

ἐπὶ τῶν ἀναγραφομένων Τιμῶν. Αἱ παθιερωμέναι **ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ**

ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΥΙΟΙ ΦΑΝΗ ΤΖΙΑΜΠΟΥΡΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ 146 (ΓΩΝΙΑ)

Σᾶς δίδουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀγοράσετε εἴδη χρήσιμα γιὰ ὅλο τὸ χρόνο μὲ πραγματικὰ φθηνὲς τιμές.

ΡΕΤΑΛΙΑ *σὲ λιμὲς κάλω τοῦ κόσμου*

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00 | Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 130 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

Ο ΒΟΑΣ

Έσημειώθη καὶ πάλιν νέα ἄνοδος τῶν τιμαρίθμων ἀκριβείας ζωῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως, τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζει μὲν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀλλὰ τὴν χαρακτηρίζει ὡς «ἐλαφρὰν,» ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ βεβαίως διὰ τὸ βιοτικὸν μαρτύριον τοῦ λαοῦ.

Καθημερινῶς αἱ δραχμοσυντήρητοι τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ αἰσθάνονται νὰ περισφίγγεται περισσότερον ἡ κλοιὰς τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς γύρω ἀπὸ τὴν ὕπαρξίν των καὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀντεπεξέλθουν οὔτε εἰς τὰς στοιχειωδεστέρας τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν.

Αἱ ἀποδοχαὶ καθηλώθησαν εἰς ἐπίπεδα... προκατακλυσμιαῖα καὶ ἐνῶ ὁ ἀγὼν τοῦ βίου κατέστη τραχύτατος δι' ὅλας τὰς παραγωγικὰς καὶ ἐργαζομένας τάξεις ἡ Κυβέρνησις—δὲν φαίνεται οὔτε κἂν νὰ ὑποψιάζεται τὸ μέγεθος τοῦ βιοπαλαίοντος λαοῦ.

Ἀπεναντίας, ἐντείνει τὴν ὑποβίωσιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν καταβαράθρωσιν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν μὲ νέας φορολογικὰς ἐπινοήσεις καὶ δὲν ἀφήνει ἀνάσα εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας, τοὺς μισθωτούς, τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἀγρότας. Ὅλοι οἱ καταστηματάρχαι εὑρίσκονται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας καὶ ἄλλοι ὑπέστησαν ἤδη τὴν οἰκονομικὴν καταστροφήν. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο ἄλλοτε ὡς σχετικῶς εὐκατάστατοι ὑπέκυψαν εἰς τὰ συμπτώματα τῆς γενικῆς κρίσεως. Καὶ διὰ τοὺς ἄλλους ποὺ πάντοτε μὲ πολλὴν δυσκολίαν ἔβγαζαν τὸ ψωμί των καλύτερον νὰ μὴ ἐρωτᾶτε. Οἱ ἄνθρωποι τῆς στυγνῆς βιοπάλης ἔγιναν οἱ καταφρονεμένοι τῆς ζωῆς καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ σηκώσουν κεφάλι ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα κτυπήματα.

Οἱ Κυβερνῶντες—ὡς διαπιστοῦται ἀπὸ μυρίας περιπτώσεις—εἶναι τυφλὰ ὄργανα τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας τοῦ τόπου καὶ μόνον δι' αὐτὴν ἐργάζονται, ἔχοντες τὸ παχύλον των μερίδιον ἐκ τῆς εὐωχίας, ἀδιαφοροῦν δὲ τελείως διὰ τὰ βύσινα τῶν μισθοβιώτων, τῶν ἐργατικῶν, τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν, τῶν ἀγροτῶν καὶ ὅλων γενικῶς τῶν ἀνθρώπων τοῦ σκληροῦ καὶ ἀενάου μόχθου.

Τὴν αὔξησιν τῆς φορολογίας χαρακτηρίζουν ὡς «μείωσιν, τὴν καταπληκτικὴν καὶ ἰλιγγιώδη αὔξησιν τοῦ τιμαρίθμου ὡς ἐλαφρὰν καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν τοὺς καίγεται καρφὶ διὰ τὸ τραγικὸν ἀδιέξοδον εἰς ὃ περιῆλθε ὁ δύσμοιρος Ἑλληνικὸς λαός.

Τὸ δημόσιον χρῆμα, τὸ ὁποῖον μυζεύεται μὲ τὴν μαρτυρικὴν καταβολὴν τοῦ ἱδρῶτος τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, καταδαπανᾶται εἰς ἀπαράγωγα μυστικὰ καὶ φαερὰ κονδύλια ποὺ κατατίθενται διὰ τοὺς εὐνοουμένους τοῦ Κόμματος καὶ ψιχία ἀπομένουν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ συνόλου.

Οὐδέποτε ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐσημειώθη τοιαύτη ἀσυδοσία εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνδιαφέρεται παρὰ μόνον διὰ τὸ Κόμμα καὶ διὰ τὴν διατήρησίν της εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀδιαφορεῖ παντελῶς διὰ τὰ ξέοντα προβλήματα τοῦ λαοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ὁμιλάει μὲ βύσιν ποὺ ἔχει παρατυλιχθῆ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συνθλίβει τὰ ὀστᾶ του καὶ ἀπειλεῖ νὰ συντρίψῃ τελείως τὴν ὑπόστασίν του.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ "ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΥ,,

«Πώ, πὼ εὐτυχία! Τί τυχερὸς; ξέυπνος; βολικός; καὶ γὼ δὲν ξέρω, ἕνα πρᾶγμα ξέρω τούτη τὴ στιγμὴ καλά, πὼς εἶμαι εὐτυχισμένος, ἀκόμη καὶ τὰ μπατζάκια μου χαμογελοῦνε. Σ' ὁποια τσέπη κι' ἂν χώσω τὸ χέρι μου δεσμίδες χρημάτων βγάζω, χρῆμα, χρῆμα, πολύ, ἄφθονο, ἀμέτρητο, μὲ ζώνει, μὲ πνίγει, ποὺ κάποτε καλά, καλὰ δὲν ἤξερα τὰ χρώματά τους. Τώρα ἡ τσέπη μου ἔγινεν ἀνθοδέσμη χρημάτων, κόκκινο, πράσινο, ρόζ, πορτοκαλί, ἀλήθεια τί ποικιλία: Καὶ νάναι μόνο τὰ χρήματα; Μὲ νομίζουν παλαβό, ἐπειδὴ ἔχω χρήματα, ἂμ δὲν ἔχουν γιομάτες τὶς τσέπες γι' αὐτὰ ὅλοι γίνανε ἐχθροὶ τοῦ χρήματος. Ἂν ἐνοιωθαν γιομάτο τὸ πορτοφόλι τους, τότε θὰ τοὺς ἔλεγα ποὺ βρίσκονται, σὲ ποιὸν οὐρανό, ἀλλὰ τώρα δὲν τἄχουν καὶ λένε φιλοσοφώντας, ὅτι τὸ χρῆμα τὰ πολὺ βλάπτει, δημιουργεῖ πάθη, εἶναι φόβος, προκαλεῖ καταστροφές, ὁδηγεῖ τοὺς νέους στὴν διαστροφή, καταστρέφει αὐτὸν ποὺ τὰ κρατάει, σ' ἀλλάζει τὸν χαρακτῆρα, κ.λ.π. κ.λ.π.... χιλιάδες ἀνοησίες ἀραδιάζουν οἱ ἀμερόληπτοι κριτές, ποὺ ἂν τὰ εἶχαν θάφθσναν στὰ φεγγάρι πιο γρήγορα κι' ἀπὸ τοὺς ἐπισιήμανας. Ἔτσι εἶπε ὁ Σωκράτης, αὐτὴν τὴν γνώμη εἶχε ὁ Πλάτων, τοῦτο ὁ Κουφούκιας, τ' ἄλλο ὁ Μωάμεθ καὶ γὼ δὲν ξέρω ποὺ βρίσκουν τόσα ὀνόματα χαζῶν καὶ μοῦ τὰ ἀραδιάζουν, γιὰ νὰ μὲ κάνουν φιλεύσπλαχνο, ἐλεήμονα, φιλάνθρωπο... Σήμερα ἐγὼ ξέρω τί θὰ πῆ χοῆμα, δύναμις τοῦ χρήματος. Τὴν μιὰ μέρα νὰ σημαδεύῃς τὴν δεκάρα, καὶ τὴν ἄλλη μέρα νὰ κολυμπᾶς στὸ χρῆμα. Ὅτι θέλεις, ὅτι διανοηθεῖς, τσάφ ἀμέσως, τρέχουν καὶ σοῦ τὰ φέρνουν. Μιλᾶνε γιὰ αὐτοματισμό, γιὰ ταχύτητα, δὲν ἔρχονται νάτοὺς δῶσω μερικὰ μαθήματα. Ἔπειτα γιὰ γοητεία; τί ἦταν ὁ Καζανόβας, ὁ Δὸν Ζουάν, ὅλες μέλισσες μαζεύονται οἱ γυναῖκες, καὶ μάλιστα ποικιλία, διαλέγεις παίρνεις, Ἔπειτα ἀπὸ λίγο τὴν βαρέσαι τὴν διώχνεις.

ΠΕΡΙΚΟΠΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ἐλέξομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας:

«Ἐκ τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας ἀνακοινοῦται, ὅτι ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν εἰς ἑκατὸ τόμους παρασιημένη κατὰ τὴν Κομμουνιστικὴν ἄποψιν ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τοῦ Κ. Παπαρρηγοπούλου.

Εἰς τὸ ἐξώφυλλον τῆς ἐν λόγῳ ἐκδόσεως ἀναγράφεται ὁ τίτλος «Κ. Παπαρρηγόπουλος—Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους» ἐνῶ εἰς τὸ ἐσώφυλλον προστίθενται ἐπὶ πλέον τὰ ἀκόλουθα «Ἐκδοσις ἐπὶ εἰκονογραφημένη μὲ τὰ προσθήκας, διορθώσεων καὶ σημειώσεων ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου οἱ ὁποῖοι τρόποι τὰ μοι ἐμέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων) περιλαμβάνουν αὐτοσαίαν μάλλον τὴν συγγραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Παπαρρηγοπούλου Ἱστορίαν γεγονότων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος παρασιημένα κατὰ τὴν Κομμουνιστικὴν ἄποψιν.

Κατὰ τὰς ἐπερχούσας ἐνδείξεις ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου ἔχει ἐπιβληθῆ ὑπὸ τοῦ ΚΚΕ κυρίως διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἔργου καὶ ἐκεῖνα τόμων δι' ἐξαπατήσεως πάντων ἰδίως διὰ τοῦ ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τίτλου. Ἰσχυρίζεται ὅθεν εἰς τὸ κοινὸν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἀγοράν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιζημίας ἐθνικῶς ἐκδόσεως.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας

ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤ. ΟΜΙΛΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ὁ συμπολίτης μας, Φαρμακοποιὸς κ. Ἀντώνιος Ἀνωνιάδης ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας, τὸ ποσὸν τῶν 1000 δρχ. πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ὁμίλου. Ἀξίζουν λοιπὸν πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν προοδευτικὸν Βεροιώτην, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Ο.Β

ΤΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΑ ΚΛΕΙΣΤΑ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ

Τὰ φωτογραφεῖα τῆς πόλεώς μας θὰ εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς ἕκαστον ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης κλειστά.

Ο ΤΥΠΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ ἢ ΠΡΩΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ;

Εἶπαν, ὅτι ὁ Τύπος καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἐφημερὶς εἶναι ἡ τετάρτη ἐξουσία ἑνὸς δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς εἶναι ἐπιτυχημένος, ἀλλὰ ὄχι ἀπολύτως ἀληθής, διότι εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν ἐφημερίδων, συχνά, ἀντικαθιστοῦν πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ καθίστανται ἡ πρωταρχική, ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχή.

Αἱ συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν ἐπισφραγίζουν καὶ ἐπιδοκιμάζουν αὐτὲς τὶς σκέψεις. Ὑπάρχουν λοιπόν, συγκρατήματα ἐφημερίδων, ποὺ ὄχι μόνον ἐπιδροῦν, ἀλλὰ καὶ προσδιορίζουν τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων κυβερνοῦν ἐμμέσως τὴν Ἑλλάδα!!!

Τολμηρὰ σκέψις, ἀλλὰ ἀληθινή. Ἰδοὺ λοιπόν.

Ὑπάρχει πρῶτα—πρῶτα τὸ Λαχεῖον Συντακτῶν. Ἀπ' ὅσα γνωρίζομεν τὰ κέρδη τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκοῦ τύπου εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν τυχερῶν!!! Τὸ Κράτος ἐπὶ πλέον ἀπαλλάσσει τὰ κέρδη τῶν Δημοσιογράφων, ἀπὸ τὴν φορολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται καὶ ὁ τελευταῖος φτωχότατος Ἕλληνας!!!

Εἶναι, λοιπόν, ὁ τύπος ἡ πρώτη ἐξουσία ἢ ὄχι;

Ἀλλὰ τὸ κακὸν συνεχίζεται. Οἱ Δημοσιογράφοι τῶν Ἀθηνῶν—περὶ τῶν ἐπαρχιῶν οὔτε συζητήσαις, διότι τὸ Κράτος δὲν τοὺς φοβᾶται!!!—Ἔχουν κτίσει μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κράτους μίαν ὡραιοτάτην συνοικίαν—προάστειον τῶν Ἀθηνῶν, τὴν «Φιλοθέην», ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ βίλλες!!!

Ἂς εἶναι ὅμως καλὰ τὸ Κράτος, ἡ εὐσπλαχνία τοῦ ὁποίου συνεχίζεται.

Ὑπάρχουν καὶ αἱ ἀτέλειες τῶν θεαμάτων, τοῦ Δημοσ. χάρτου, τῶν μέσων κυκλοφορίας κτλ.

Διατί, λοιπόν, νὰ μὴ εὐγνωμονοῦν οἱ Ἀθηναῖοι Δημοσιογράφοι τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ποὺ δὲν διαμαρτύρονται;

Ἔχομεν καὶ Σύνταγμα θὰ εἰπῆτε ποὺ ἀπαγορεύει τὶς προνομιακὲς μεταχειρίσεις. Ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Τετάρτης ἐξουσίας, διότι αὐτοὶ ὑπηρετοῦν ἀτὸ συμφέρον τῆς παρ' ἐμοῦ!!!

Καὶ διερωτᾶται ὁ ἁπλὸς ἄνθρωπος, αὐτὸς τί ὑπηρετεῖ ὅταν προσπαθῇ, μὲ μόχθον νὰ κάμῃ καρπεροὺς τοὺς ἀγροὺς του ἢ ὅταν σκύβῃ ἐπάνω εἰς τὰ μηχανήματα γιὰ πολλὲς ὧρες ἢ τέλος πάντων, ὅταν ὁποιοδήποτε πασχίζει νὰ οἰκονομήσῃ τὸ «πικρὸ ψωμί» του;

Τὸ κράτος εὐνοεῖ μόνον ὅσους φοβᾶται; Πῶς δίδει συνεχῶς δάνεια χωρὶς ἐγγυήσεις εἰς τὶς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐφημερίδων ἐνῶ τὰ ἀρνεῖται εἰς τοὺς Γεωργοὺς καὶ ἐπαγγελματοβιοτέχνας;

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΔΙΑΤΙ Η ΟΨΙΜΗ ΒΙΑ;

Παραθέτομεν αὐτούσιον καὶ ἄνευ σχολίων, δημοσίευμα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου, ποὺ ἀφορᾷ τὴν περιοχήν μας.

ΜΙΑ ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΨΥΚΤΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΤΑΚΥΡΟΥΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΛΟΓΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ἀπὸ ἑνὸς ἔτους ἐχρηματοδοτήθησαν, χαρακτηρισθεῖσαι ὡς ἔργα ἐπειγούσης φύσεως, αἱ ἐγκαταστάσεις προετοιμασίας προψύξεως καὶ συντηρήσεως ὑπὸ ψῦξιν διὰ τὴν προάθησιν τῆς ἐξαγωγῆς ὀπωροκηπευτικῶν. Οὕτω εἶχον προγραμματισθῆ τρεῖς ἐγκαταστάσεις προψύξεως εἰς Ἀθήνας, Νάουσαν καὶ Σκύδρον. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς πέρυσι εἶχον χαρακτηρισθῆ ἐγκαταστάσεις «ἐπειγούσης φύσεως», ἐντὸς μηνὸς προεκηρύχθη ἐσπευσμένως διαγωνισμός, ὅστις καὶ ἔλαβε χώραν τὸν παρελθόντα Μάρτιον.

Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι σήμερον ἡ ὁριοθεῖσα τεχνικὴ ἐπιτροπὴ μὲ καθημερινὰς συνεδριάσεις δὲν κατώρθωσε νὰ καταλήξῃ εἰς ὁριστικὴν κατακύρωσιν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἤδη ἡ κυβέρνησις μετεκάλεσε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπειρογνώμονας διὰ τὴν κατάστρωσιν μελέτης καὶ προγράμματος διὰ τὴν ψυκτικὴν συντήρησιν τῶν εὐπαθῶν προϊόντων καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρουσίας αὐτῶν εἶχεν ἀποφασίσει νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν των καὶ τὰς προσφορὰς τοῦ προμνησθέντος διαγωνισμοῦ. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὁπότε αἰφνιδίως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κατεκύρωσε τὸν διαγωνισμὸν ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς τῶν συμμετασχόντων.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ: α) Διατί ἐφ' ὅσον ἐπὶ ἓν ἔτος καίτοι τὰ ἔργα εἶχον χαρακτηρισθῆ ἐπείγοντα, ἡ ἐπιτροπὴ ἠδράνει καὶ τώρα, πρὸ τῆς παρουσίας τῶν ἐμπειρογνωμόνων, λαμβάνονται ἀποφάσεις; β) Ἐπειδὴ ἤδη μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν ἐτῶν ἔτους ἔχουν συμπληρωθῆ αἱ προϋποθέσεις ὥστε νὰ ἐκπονηθῆ ἕνα καλὸν καὶ μακρόπνοον πρόγραμμα, διατί δὲν ἐξετάζεται ἡ δυνατότης ἐντάξεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ διαγωνισμοῦ ἐντὸς τοῦ ὅλου ἐκπονουμένου προγράμματος; γ) Ἀφοῦ διαπανᾶται τὸ δημόσιον χρῆμα διὰ τὴν μετάκλησιν τεχνικῶν, διατί δὲν κρίνεται σκόπιμος ἡ ἀξιοποίησις τῆς παρουσίας καὶ τῆς ἀμοιβῆς των;

Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Κ. Παπακωνσταντίνου, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀναγραφεῖσαν πληροφορίαν καθ' ἣν τὰ γενικὰ συμβούλιον τῆς ΑΔΕΔΥ ἀπεφάσισε νὰ ἀνακινήσῃ μισθολογικὰς διεκδικήσεις, ἐπανέλαβεν ὅτι αἱ γενόμεναι πρὸ διμήνου βελτιώσεις τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων, περιλαμβανομένης καὶ τῆς δαπάνης διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ δώρου καὶ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν τῶν συνταξιούχων ἐπεβάρυναν τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ 500 ἑκατ. ἐτησίως. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κλείεται ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας νέα συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἀφοῦ ἐπανέλαβεν ὅτι οἱ μισθοὶ καὶ αἱ συντάξεις τῶν δημοσίων ἐν γένει λειτουργῶν ἀπορροφοῦν τὰ 56,5ο/ο τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κρατικῶν δαπανῶν, ἐτόνισεν ὅτι «ἔχομεν ἐγγίσει τὸ σημεῖον, πέραν τοῦ ὁποίου, παρὰ πᾶσαν προσωπικὴν πρὸς τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς συμπάθειαν, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ οἱαδήποτε νέα παροχή».

ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΧΡΥΣΟΣ

Τοῦ κ. ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΙΝΤΖΟΝΙΔΗ

Ποτὲ δὲν εἶναι ἀρκετά, ὅσα γράφηκαν καὶ γράφονται ἀκόμα, γύρω ἀπὸ τὴν τεχνοτροπίαν τῶν λογοτεχνικῶν μορφῶν ποὺ ὁρθώθηκαν ἀνάμεσά μας ἁπλὰ καὶ μετριόφρονα, γιὰ νὰ συγκινήσουν καὶ νὰ διδάξουν μὲ τὸν παλμό τους. Ἡ προσεκτικὴ ἔρευνα βλων τῶν πτυχῶν τῆς ψυχῆς των ἀποτελεῖ ὑποχρέωσίν μας ἢ μᾶλλον τὴν βάσιν διὰ τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ ἔργου των. Τὸν κ. Στέφανον Χρυσὸν ἐγνωρίσαμεν ἕως σήμερα ἀπὸ τὶς ἀπάνιες λαογραφικές του μελέτες τὶς ὁποῖες τὸ 1934 ἡ λαογραφικὴ ἑταιρεία τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης ἐβράβευσεν, ἀπὸ τὸ λυρικὸ μυθιστόρημά του «Στὸν βωμὸ τῶν ἐρώτων» ποὺ κυκλοφόρησε τὸ 1936 ἀπὸ τὶς κριτικὲς καὶ ἱστορικές του μελέτες ἀπὸ τὰ «Φωτεινὰ κυκλάμινα» τὴν ποιητικὴ συλλογὴ ποὺ ἔγινε ἀντικείμενον ἐξάλλων κριτικῶν ὕμνων.

Ἡ λογοτεχνικὴ ὅμως αὐτοῦ ἰδιομορφία ἔχει ἀκόμα νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁλόκληρον ὄγκον ἀνεκδότων πνευματικῶν ἐπιτευγμάτων, ὅπως τὸ μυθιστόρημα «Μιράντα» καὶ τὴν ποιητικὴν συλλογὴν «Φωτεινὲς θύελλες» βραβευμένα καὶ τὰ δύο ἀπὸ τὸν πανελλήνιον λογοτεχνικὸ διαγωνισμὸ τοῦ περιοδικοῦ «Μορφές».

Πολύτιμες εἶναι ἐπίσης οἱ συνεργασίες του σὲ ὅλα τὰ λογοτεχνικὰ περιοδικὰ ὅπως «Μορφές», «Νέα πορεία», «Ἑλληνισμὸς ἐξωτερικοῦ» καθὼς καὶ στὸ μοναδικὸ στὸ εἶδος του «Μακεδονικὸ Ἡμερολόγιον» τοῦ κ. Ν. Σφενδόνη.

Γεννήθηκε στὸ ἡρωϊκὸ Λέχοβο Καστορίας στὶς 27 Ἰουλίου 1909. Φοίτησε στὴν Ἀστικὴ Σχολὴ τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς γενέτειράς του καὶ κατόπιν στὸ Γυμνάσιον Φλωρίνης ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται τὸ 1929. Τελειώνει τὴν ἐμπορικὴ Σχολὴ Καβάλας καὶ κατόπιν ἐγγράφεται στὴν νομικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης παρακολουθήσας καὶ τὰ μαθήματα τοῦ τετάρτου ἔτους. Δὲν ἔχει λάβει τὸ πτυχίον του διότι διὰ τὴν ποιητικὴν αὐτοῦ ἰδιοσυγκρασία ὑπωσδήποτε τοῦ εἶναι ἄχρηστον. Μαζὶ μὲ τὸν πατέρα του εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς βιβλιοθήκης Λεχόβου. Σήμερον ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρχηλογιστοῦ τῆς Συνεργατικῆς ἑνώσεως σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων Μακεδονίας. Εἶναι γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν (παράρτημα Θεσ)νίκης). Ἔκτακτος συνεργάτης τῆς ἐγκυκλοπαιδείας «Ἡλίου», συνεργάζεται μὲ τὸ Ε.Ι.Ρ. ἐπιμελούμενος τῆς ἐκπομπῆς (Πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις στὴν Β. Ἑλλάδα) ὅπως ἐπίσης καὶ μὲ τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἱδρυσεν.

Πολλὰ ὁμολογουμένως ἔχουν γραφεῖ γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλο του ἔργο, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὰ ὅπως ἀνέφερα. Σκοπὸς τῆς παρούσης μελέτης εἶναι νὰ ἀναφερθῇ μόνον στὸ βιογραφικό του σημείωμα καὶ στὴν προσφορά του στὸν ποιητικὸ τομέα καὶ τοῦτο λόγω ἐλλείψεως δυστυχῶς χώρου.

Τὰ «Φωτεινὰ κυκλάμινα» λοιπὸν θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν μὲ τὴν σειράν των. Χωρισμένη σὲ δύο μέρη ἡ καλαίσθητη αὐτὴ συλλογὴ στὸ πρῶτο ποὺ ἐπιγράφεται (οἱ λυγμοὶ τῶν κυκλαμίνων) καὶ στὸ δεύτερο (ἡ θλίψη τῶν πραγμάτων) μὲ τὶς πρῶτες ἀκόμα στροφὲς τῶν ποιημάτων της δονεῖ ἔντονα τὴν ψυχή μας διότι ἡ αἰσθητικὴ καὶ συναισθηματικὴ διάθεσις τοῦ ποιητοῦ ἔχει φωλιάσει ἤδη στὰ ἱριδίσματά της καὶ μπόρεσε νὰ δώσῃ προέκτασιν στὴν αἰσθητικὴ καὶ στοχαστικὴ μας τάσι.

Μὲ μιὰ τρυφερὴ λυρικὴ ἰδιοσυγκρασία, γεμάτη ἰδιοτυπία καὶ πηγαιότητα στοὺς (λυγμοὺς τῶν κυκλαμίνων) μὲ κυρίαρχο στοιχεῖο τὸν ἔρωτα μᾶς ἡλεκτρίζει ἀλλεπάλληλα

Ἡ ἐμπειρία καὶ ἡ μουσικότητα τοῦ στοίχου εἶναι οἱ κύριοι συντελεσταί.

Ἰδοὺ ἕνα του ποίημα:

ΣΑΝ ΚΟΙΜΑΤΑΙ

I. Σὰν κοιμᾶται γλυκὰ
τῆς γεμίζω μ' ἀνθάκια
τὰ σγουρά της μαλάκια
κι' ἁπαλὰ τὴν φιλῶ

II. Σὰν ξυπνᾶ μοῦ γελᾶ
μὲ γλυκύτατον ἦχο
καὶ μὲ ἀκέρτσα ἕνα στίχο
μοῦ ζητᾶ τρυφερά!

III. Καὶ τῆς γράφω ἐκεῖ
γιὰ τ' ἀστέρια τοὺς κρίνους
καὶ τῆς λέγω μὲ ἐκείνους
πῶς μοῦ μοιάζει κι' Αὐτή!

«Εἶναι ἕνα εἶδος Μαλακάση, Παρφόρη, Δροσίνη ἢ Γρυπάρη, ποὺ δὲν ἀγγοεῖ παρὰ ταῦτα τὸ πνεῦμα τῆς λιτότητος ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἐποχή μας γράφει ὁ ἐκλεκτός μας ποιητὴς κ. Γ. Ζωγραφάκης σὲ μιὰ του μελέτη στὴν «Νέα Ἀλήθεια».

Πόσο ἀλήθεια ἐπιτυχὴς ἡ τοποθέτησις! Διαβάστε μερικὲς στροφές του:

Θὰ πάρω κάτι ἀπὸ τὸ φῶς
τὰ μύρα πᾶχει κι' ὁ ἀνθὸς
καὶ τῆς αὐγῆς τὴ χάρι,
κι' ἔνα τραγοῦδι μυστικό,
θάρθω μιὰ νύχτα νὰ σοῦ πῶ,
μιὰ νύχτα μὲ φεγγάρι!

ἢ ἀπὸ τὸ ΔΕΝ ΘΑΡΘΗΣ:

. . . . . .

Δὲν θάρθῃς καὶ θὰ κλαῖν τὴν αὐγούλα τὰ κρίνα
σιὴ σιωπὴ θὰ ρίγουν τὰ κυκλάμινα μόνα
στὴν βεράντα νάρθῃς σὲ προσμένουν καὶ κεῖνα
γιὰ νὰ γίνουν γιρλάντα, θαυμασμοῦ σου κορῶνα.

Δὲν θάρθῃς τὴν αὐγὴ σὰ νεράτδα στὴ βρύση
κι' οἱ κρουνοὶ της αἰώνια Σοῦ θὰ προσμένουν
—καλῶς ἦλθες— νὰ ποῦν καὶ ὁ πόνος νὰ σβύσῃ
τῶν καλῶν Σου ποὺ ζοῦν γιὰ νὰ Σὲ περιμένουν.

Ξέρει πῶς πάνω ἀπ' ὅλα ἡ τέχνη ἀπαιτεῖ τὴν ὑποδούλωση τῆς ψυχικῆς θύελλας τόσο ὅμως ὅσο νὰ μὴν καταστρέφεται ἡ δύναμή της καὶ αὐτὰ εἶναι τὸ σπουδαιότερο γιὰ μιὰ τεχνικὴ ἀρτιότητα.

Ἰδοὺ ἡ ἰδιοτυπία του:

Τὴ συμφωνία νὰ συνθέσω
τῆς γλυκειᾶς ταπεινοσύνης Σου
θέλησα στὴν ἄχρονη σιγὴ
κι' εἶδα γίγαντα τὸν ἑαυτό μου
στὴν συντριβή
κι' ὡραῖο στὴν ἦτα μου!

Ἡ ποίησις τοῦ κ. Στεφάνου Χρυσοῦ κινεῖται μέσα σὲ δύο πλαίσια, τὰ τῆς «παραδοσιακῆς» ποιήσεως, καὶ τὰ τοῦ ἐλευθέρου στίχου» μέ, λογικὰ ὅμως βάσρα. Τὸ ὁγκάλιασμα καὶ τῶν δύο τομέων εἶναι τόσο σίγουρο ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ παραδοχὴ ὅτι νέτυχε ἀπόλυτα.

Στὸ δεύτερο μέρος τῆς συλλογῆς του κυριαρχεῖ ὁ ἐλεύθερος στίχος καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει πιὸ θετικὰ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν βαθειὰ ἐσωτερικότητα καὶ τὸν τραγικὸ παλμό.

Τὸν συνεπέρνει ἡ φρίκη τοῦ πολέμου τὸν ὑποβάλλει θετικὰ γιὰ νὰ τὸν ἀνεβάσῃ στὰ ἀκροκεραύνεια σημεῖα τῆς δημιουργίας ὅπου ἀντικρύζοντας τὰ πεσμένα ἰδανικὰ καὶ τὸν ἀνθρώπινη ματαιότητα ἐμπνέεται καὶ τραγουδᾶ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀκόμα δὲν συνετίσθηκε. Τὸ «Ζέττενλικε» (συμμαχικὰ νεκροταφεῖα Θεσ)νίκης) εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον παραστατικά του ποιήματα, γεμᾶτο βαρύτητα καὶ δυναμισμό, μοναδικὸ εἰδ τὴν πρωτοτυπία καὶ δραματικὴ ὀφὴ του στὴν λογοτεχνία τοῦ ὁποίου μας ποὺ προσέκτικε πολὺ ἀπὸ τὴν κριτική:

Δίπλα στὶς ἀμυνταλιὲς ποὺ γελοῦ ἴσαν στὴν ἀνοιξη
ὁ ἥλιος μάζευε μαογαρίτες καὶ παπαροῦνες
γιὰ νὰ πλέξῃ στεφάνι στὶς ἀνθρώπινες ματαιότητες ποὺ ἔχουν σκαρφεῖ σ' ἑβδομήντα σπιρέματα γῆς

Σταυροί... Σταυροὶ ἀμέτρητοι μαρμάρινοι...
κυπαρισσιὰ στὴ νεκρολογία, χαλίκια στὴ θάλασσα τῶν σεβασμένων σημάδι τοῦ πρώτου παγκόσμιου μακελειοῦ...

Τρομερὰς κροταλίας ὁ κόλεμος κατάπιεν τὶς ἐλπίδες τῆς ἀνθρωπότητος
καπνίζοντας ἑκατόμβες ψυχῶν ἀτδυσσια τῆς Εἰρήνης.

«Ποιητὴς προικισμένος μὲ σπάνια ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία πρὸ πολλοῦ θαυμάζεται ὡς ἕνα ὀξὺ σημεῖο ἀπ' τὴν ἐποχὴ τὴν τυραγμένη κι' ἀπάνθρωπη» ἔγραφε κάποτε στὸ «Ἑλληνικὸ Βορρᾶ» ὁ λογοτέχνης, κ. Γιώργος Στογιαννίδης

Σημ. Σύγχρονος διανοούμενος, συμπληρώνω ἐγώ, ποὺ τιμᾶ τὴν Μακεδονία καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς πατρίδος μας, δεδομένου ὅτι ὁ Βέλγος ποιητὴς καὶ καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ζὰν Σέκενς μαζὶ μὲ τὸν κ. Ζωγραφίνη μετέφρασαν πολλὰ του ποιήματα τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύοσαν στὸ περιοδικὸ «Μικρὴ Ἀντένα». Ἐπίσης ὁ Ἀμερικανὸς ποιητὴς Βίκτωρ Στὰλ τὸν συμπεριέλαβε στὶς σελίδες τῆς παγκοσμίου ποιητικῆς Ἀνθολογίας «Δ. Ἄνιάξ» μὲ ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ ποιημάτων.

Λ. ΚΙΝΤΖΟΝΙΔΗΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

'Ο Στίχος μας

ΑΔΕΛΦΗ ΨΥΧΗ

Λέει πὼς νυχτώθηκε στὸ δρόμο,
κι' ἦταν ἀκόμα μακρυὰ
ἡ πολιτεία τῶν ταγγάνων
ποὺ τῆς κρατήσαν τὴν καρδιά...

Λέει πὼς τέλειωνε ἡ νύχτα,
κι' ἔσβηνε τ' ὄνειρο σιγά,
κι' ἦταν τὸ κλάμα γιὰ τὴν μέρα
ποὺ δὲν θαρχάτανε ἀργά...

Καὶ λέει ἀκόμα
πὼς τὸ στόμα,
πρὶς πεῖ χαρούμενα τραγούδια,
θανάτου εἶπε μοιρολόγια
γιατ' εἶδε ξέφτια τὰ λουλούδια.

Κι' ἦρθαν τὰ λόγια τὰ θλιμένα
τὶς ὧρες ποὺ φεύγαν τὰ τραῖνα
κι' ἔμενε ἄδειος ὁ σταθμός,
κι' ἔγινε ὁ θρῆνος σου ἀδελφήμου
πόνου παράπονο, κοινὸς
τὶς ὧρες... ποὺ φεύγαν τὰ τραῖνα
κι' ὅμως δὲν ἤμουν ὀρφανός.

ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΙΝΤΖΟΝΙΔΗ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Σ.Φ.: Ἀναδημοσιεύουμε ἐκ τοῦ προηγουμένου μας φύλλου, λόγω αὐσιωδῶν Τυπογραφικῶν λαθῶν.

Ἔσβησες μικρό, φτωχιό μου ἀνεπῆλι,
ποὺ φωτοῦσες τῆς ψυχῆς τὰ σοκάκια
κι ἤλθε σκότος, ποὺ πάντα θὰ ἐλεῖνη
κάθε Ἐλπίδας καλὸ τσιμπούρι.

Τέλειωσες τῆς ζωῆς μου τὸ ζυμάρι
καὶ κουτὶ τῆς Πανδώρας ἔχει ἀνοίξει
Ἔχεις φύγει τῆς Νεότης Τζιτζίκι
καὶ ἔχει ἔλθει τοῦ Θανάτου ὁ κηφῆνας.

Γ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ Η ΧΑΡΑ

Ἐπρωτοχάρα τὴν χαρὰν μονάχα σὴν Πατρίδα
τί ἤλεγες τὸ φώταγμαν ἐκεῖ ποὺ πρωτοεῖδα.
Ἐκεῖ πρῶτ' ἀνάσμεσα τὸν πρῶτον τὸν ἀέρα,
ἐκεῖ μὲ τὰ συνήλικα-μ π' ἐκλώσκουμ καθ' ἡμέραν.
Ἐκεῖ ἐγὼ π' ἐπέρασα τὰ παιδικά-μ τὰ χράνια,
ἐκεῖ ποὺ ἐτριλλάγγυια. σὰ δρόμια καὶ σ' ἀλώνια.
Ἐκεῖ ποὺ πῆγα μαθητής, κ' ἐκάτσα σὸ θρανίον,
ἐκεῖ ποὺ πρωτόπιασα σὸ χέρι-μ τὸ βιβλίον.
Εἶν τὴ πατρίδας ἔμορφα τ' ὁρμάνια καὶ τὰ 'βάτια,
τὸ σπίτια-βε καὶ τὰ βουνά, κι' ἀτὰ τὰ μοναπάτια.
Τ' ἁλάτια ἐσκουτσούλιζαν. Παντοῦ σὰ πρασινάδες
τὰ μανουσιάκια, μύριζαν, κι' ἀτὰ τὰ τουτουγιάδες
Ἄχ! νὰ σὸ ἐρίγουμ ξάν ἐκεῖ, σ' ἐτράνινα τὸν τόπαν,
κι' ἂς ἔτον τρόπος γιὰ νὰ ἔμ, ξανὰ μικρὸν παιδόπον.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἕνας ἄντρας καὶ μιὰ γυναῖκα συγχωρεῖν πρόθυμα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὅσα κρατάει ἡ ἀγάπη τους

Λαρ.σφουκὼ

Ὁποιος ἀρχίζει ν' ἀγαπᾶ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑποφέρῃ

Ἰππόλυτος ντὲ Μὲρ

Ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸν πόθο γιὰ τὸ ἄγνωστο.

Πετὲ

Οἱ ἐρωτευμένοι πιστεύουν πὼς ὅλος ὁ κόσμος ἔγινε γι' αὐτούς.

Φὸν Πλάτεκ

Ἡ ἀνάπη εἶναι ἡ πιὸ γρήγορη ἀπὸ ὅλες τὶς ἀσκάλες τῆς γῆς ἴσις ἀρκοῦν μερικὰ λεπτὰ γιὰ νὰ μᾶς τὰ μάθῃ ὅλα.

Σαΐφολ

ΝΕΑ & ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ὁ νεαρὸς υἱὸς τοῦ κτηματίου Ἄρτου Μπάρκλεϋ ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ κτήματος μὲ τὸ φορτηγὸν αὐτοκίνητον τοῦ πατρός του, ἐπέστρεψεν ὀλίγας ὥρας ἀργότερον φέρων μαζύ του καὶ τὸν πλέον ἀπροσδόκητον καὶ ἀπρόσκλητον συνταξιδιώτην, ἕνα πελώριον λέοντα ὁ ὁποῖος ἐπήδησεν εἰς τὸ φορτηγὸν καθὼς τοῦτο διέσχιζε τὴν ζούγκλαν, ἐνῶ ὁ λέων περισσότερον ἔντρομος τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀπρόσκλητον αὐτοκινητάδα, ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ εἰς τὴν ζούκλαν μὲ μὲ πολὺ μεγαλυτέραν ταχύτητα.

ΓΕΛΟΙΟΔΩΡΕΑΝ

Ὁ κατηγορούμενος: Δὲν πῆγα γιὰ νὰ μεθύσω, κύριε πρόεδρε, ἀλλὰ πίνοντας ζαλίστηκα. Ἔχει νομίζω κάποια διαφορά.

Ὁ πρόεδρος: Κι' ἐγὼ ποὺ εἶχα σκοπὸ νὰ σοῦ ἐπιβάλω ποινὴ τριάντα ἡμερῶν φυλάκισι, τώρα θὰ σοῦ γράψω ἕνα μῆνα.

—Περικλῆ γιατὶ δὲν παντρεύεσαι.

—Γιατὶ αὐτὰ ποὺ ζητῶ δὲν τὰ βρίσκω σὲ καμμιὰ νύφη.

—Ἀσεβεῖσαι; Καὶ τί ζητᾶς;

—Θέλω γυναῖκα ὄμορφη, πλούσια καὶ ἀνόητη. Γιατὶ ἂν δὲν εἶναι ὄμορφη δὲν τὴν παίρνω Κι' ἂν δὲν εἶναι ἀνόητη δὲν μὲ παίρνει...

Δυὸ κρασοπατέρες ἔτυχε νὰ βρεθοῦν μπρὰς στὸ πτῶμα ἑνὸς πνιγμένου. Ἦταν σὲ φρικτὴ κατάστασι, μισαλλυωμένο

Βλέπεις φίλε μου, λέειδ ἕνας πῶς κατήντησε ὁ φουκαρᾶς ἀπὸ τὸ πολὺ νερό; Ἔπειτα σοῦ λένε κόψε τὸ κρασί!

Ἕνας νεαρὸς ποὺ λίγες μέρες εἶχε παντρευτῇ, συναντήθηκε πολὺ νωρὶς ἕνα πρωϊνὸ μ' ἕνα φίλο του.

—Μπαί Δὲν περίμενα νὰ σὲ βρῶ τόσο πρωΐ ἔξω. Πῶς συμβαίνει αὐτό;

—Φίλε μου, ἔπιγκα γιὰ νὰ ἡσυχάσω λίγο.

Τύποις «Πυρσοῦ» Βέροια

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία	Δραχ. 50
Ἐξάμηνος	» 30
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	25
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν	300
Δήμων 300 Κοινοτήτων	100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 ἑκ. τὸ χιλιοστόμετρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 283899 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ὁ γιατρὸς Γεωτίδης παρ' ὅλη τὴν ἀπειρία, τὴν ἀνεργία καὶ τὴν ἀγραμματωσύνη ποὺ τὸν δέρνει ὁπλίζεται μὲ θράσος κι' ἐπισκέπτεται τὸν μέλλοντα πεθερό του

—Ὁ κύριος Δολλαρίδης, παρακαλῶ; ρωτᾶ μελιστάλακτα, μόλις μπαίνει στὸ γραφεῖο.

—Ναί! Τί θέλετε ἀπαντάει ἐκεῖνος ἀνόρεχτα

—Ὁ βιομήχανος;

—Μάλιστα!. Δολλαρίδης βιομήχανος! Τί θέλετε τέλος πάντων.

—Χμ.. ξεροκαταπίνει ὁ Γεωτίδης. Ἤρθα.. ξέρετε γιὰ νὰ.. ζητήσω τὸ χέρι τῆς κόρης σας.

—Τί ἔκανε λέει! βροντοφωνεῖ κι' ἀναπηδᾶ ἀπὸ τὸ καθισμά του ὁ Δολλαρίδης.

Ἔπειτα ὅμως συνέρχεται καὶ κάθεται στὴν πολυθρόνα του.

—Καὶ πῶς ζῆς; τὸν ρωτάει σὲ λίγο. Ἀπὸ εἰσοδήματα ψιθυρίζει δειλὰ ὁ Γεωτίδης.

—Τί εἰσοδήματα;

Κι' ὁ ὑποψήφιος γαμπρὸς φυσικώτατα:

Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχουν... Ἐλπίζω ὅμως ν' ἀποκτήσω μόλις παντρευτῶ.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—*Διὰ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν ἐσπεριδοειδῶν:*

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Ν. Χριστοδούλου δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας ἐντέλλεται ὅπως ὑποβοηθήσουν αὐτὰι δραστηρίως τὴν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν ἀπορρόφησιν ἐσπεριδοειδῶν ἐφετεινῆς ἐσοδείας. Πρὸς τοῦτο ἐνεκρίθη ἡ εἰδικὴ χρηματοδότησις τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων τῶν παραγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν διὰ τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως φορτώσεως καὶ μεταφορᾶς τοῦ προϊόντος μέχρι τῶν κέντρων καταναλώσεως, ἐφ' ὅσον αὐτὰι προέλθουν εἰς συμφωνίας μετ' ἄλλων Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων, πρὸς ἀπορρόφησιν ποσοτήτων ἐσπεριδοειδῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως.

Γνωστοποιεῖται ἐπίσης ὅτι δραστηριοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς μείωσιν τῶν κομίστρων τῶν ἀτμοπλοίων καὶ αὐτοκινήτων διὰ τὰς μεταφορὰς ἐσπεριδοειδῶν

—*Δασικαὶ πιστώσεις:*

Ἐνεκρίθησαν τελευταίως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Πιστώσεων τῆ Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Εἰς ἐντὸς Ὑποκαταστήματα δωδεκαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. 361.000, εἰ' ἀγοράν θερμαστρῶν. Εἰς ἕτερα ἐξ Ὑποκαταστήματα ἀναδεκαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. 315 000 διὰ λευκοκηλιέωγειαν. Διὰ λευκοκαλλέργειαν ἐπίσης ἐνεκρίθησαν 7 ἀτομικὰ δάνεια συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. 39ϰ 000 εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ἐλασσόνος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 144
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 2-2 1959

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Διοικητὴς Ἀγροφυλακῆς Ἡμαθίας,

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Καλοῦνται ὅσοι ἐνδιαφερόμενοι ὅπως διορισθοῦν Ἀγροφύλακες Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ἄγρων μείῳ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 1139 πρὸς πλήρωσιν τῆς μιᾶς ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, ὅπως ἐντὸς ἠμερομηνίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν.

1) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, περὶ τῆς ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων ἐγγραφῆς τοῦ ὑποψηφίου, ἐμφαῖνον καὶ τὴν χρονολογίαν γεννήσεως. 2) Ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, ἐὰν δὲν ὑφίσταται ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως, οἷαν ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος 1811) 1951 ἐν ἄρθρῳ 16, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ μητρῴου Ἀρρένων. 3) Κεκυρωμένον ἀντίγραφον ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἢ Μέσης Γεωπονικῆς Σχολῆς. 4) Πλήρες ἀντίγραφον δελτίου Ποινικ. Μητρῴου ἐκδιδόμενον ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, πρὸς ἔκδοσιν δελτίου ποινικοῦ μητρῴου Γραφείων. Ἐκ τούτου δέον νὰ προκύπτει ὅτι ὁ ὑποψήφιος οὐδέποτε κατεδικάσθη ἐπὶ λιποταξίᾳ. 5) Ἐπίσημον Ἀντίγραφον φύλλου Μητρῴου τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου. 6) Πιστοποιητικὸν στρατολογικὸν καὶ ἐπ' ἀντισυνταξίας Θώρακος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. 1811|1951 πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξ οὗ νὰ προκύπτει ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι ὑγιὴς καὶ ἀρτιμελὴς καὶ ἱκανὸς διὰ τὰ ἔργα τοῦ ἀγρότου. 7) Πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τοῦ εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ ὑποψήφιος Πταισματοδικείου, περὶ μὴ καταδίκης του ἐπ' ἀπροζημίᾳ. - ἐκ προβέσεως διαπραχθείσης κατὰ τοὺς 12 τελευταίους μῆνας. 8) Ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ ὑποψηφίου ἐξ ἧς νὰ προκύπτει ὅτι δὲν διατηρεῖ ζῶα μικρὰ μὲν ἄνω τῶν 10 μεγάλα δὲ ἄνω τῶν 5 ἐπιτήδειον ἐν τ.. Ἀνακοινοῦται ἐν ᾧ πρέπει νὰ διορισθῇ, ὅτι δὲν διατηρεῖ πανδοχεῖον ξενοδοχεῖον, ἐστιατορεῖον, ἢ Καφενεῖον ἐν τῷ Ἀγρονομείῳ. Ὅτι δὲν κατέχει τὰ ἀξιώματα Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου ἢ Δημοσίου Ὑπαλλήλου ἢ Νομικῶ Προσώπου Θέσιν. 9) Ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ ὑποψηφίου ὅτι εἶναι νομιμόφρων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 Ν.Δ. Ψηφίσματος 1949 καὶ ὅτι δὲν μετέσχεν ποτὲ ἀναρχικῆς τινὸς ὀργανώσεως, αὐτὴ ἐξεδηλώθη ὁπωσδήποτε διὰ λόγου ἢ πράξεων ἢ ἐνεργειῶν. 10) Ἀπόδειξις τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς περὶ τοῦ ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὑπέβαλεν αἴτησιν ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς νομιμοφροσύνης αὐτοῦ. 11) Βεβαιώσεις τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὀρφανῶν Ἀγροφυλακῆς ὅτι ὁ ὑποψήφιος δὲν ἔτυχε μέχρι δικαιοῦται ἐξόδους Οἰκονομικῆς ἀρωγῆς ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα πανδοχείου πιστοποιητικὰ ἐκδίδονται ἀτελῶς συμφώνως τοῖς ἄνω ἄρθροις 11 παράγραφ. 4τ καὶ 25 παράγραφ. 4 τοῦ Ν.Δ. 3030|54 περὶ Ἀγορᾶς. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν ἢ εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀγρονόμων.

Ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀγροφυλακῆς Ἡμαθίας
ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΘΗΣ
Τμηματ. Α'.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

—*Ἔργα ἐξηλεκτρισμοῦ βάσει τοῦ πενταετοῦς σχεδίου Τρουχίλλιο.*

Σιουδὰδ Τρουχίλλιο. (Ἰανουάριος).—Τὸ πρόγραμμα καθολικοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Χώρας, τεθὲν εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου Ραφαὴλ Λ. Τρουχίλλιο ἤρχισεν ἐκτελούμενον πιστοῖς βάσει τοῦ Πενταετοῦς Σχεδίου 650 000.000 Δολλαρίων ἀναγελθέντος τὴν 16ην Αὐγούστου 1958, μὲ ἀρχικὴν δαπάνην ὑπερβαινούσαν τὸ ποσὸν τῶν 4.200.000 Δολλαρίων

Βάσει πληροφοριῶν τῆς Δομινικανικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας, ἤδη πραγματοποιεῖται ἡ ἀνέγερσις ἑνὸς νέου ἐργοστασίου παραγωγῆς θερμοηλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ συνολικοῦ κόστους 3.200 000 Δολλαρίων, τὸ ὁποῖον θὰ αὐξήσῃ τὴν ἱκανότητα παραγωγῆς εἰς 52 450 κιλοβάτ Μέχρι σήμερον, τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ θερμοηλεκτρικὰ ἐργοστάσια τῆς Ἑταιρίας ἔχουν δυναμικότητα παραγωγῆς 39.800 κιλοβάτ.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου ἐργοστασίου παραγωγῆς θερμοηλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἡ Δομινικανικὴ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία ἤρχισε τοποθετοῦσα νέας γραμμὰς ἀγωγῶν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεκτείνουν ἔτι περισσότερον τὸ ὑπάρχον ἤδη εὐρὺ δίκτυον καὶ θὰ δώσουν ἄφθονον ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ εἰς τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας περιοχὰς τῆς χώρας, συμβαλλουσαι οὕτω εἰς τὴν γενικὴν πρόοδον καὶ τὴν σημαντικὴν ἄνοδον τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως τοῦ Δομινικανοῦ λαοῦ.

—*Ἡ σημασία τοῦ συστήματος τῶν πολυμερῶν πληρωμῶν εἰς Λατινικὴν Ἀμερικήν.*

Σιουδὰδ Τρουχίλλιο (Ἰανουάριος) —Ὁ Δρ Ὄσκαρ Κουάρτα Χινέβρα, Ὑφυπουργὸς Τραπεζικῆς Πίστεως καὶ Ὑποδιοικητὴς τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας δηλοῖ προσβλέπουσι τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱδρύματος παρὰ τῇ ΙΙ Συνελεύσει Ὁμάδων Ἐργασίας Κεντρικῶν Τραπεζῶν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Λατινικὴν Ἀμερικήν, ἥτις συνῆλθεν προσφάτως εἰς Ριὸν Ἰανειῖρον τῆς Βραζιλίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀνωτέρω ἐξεφώνησεν, ἀνέπτυξεν τὴν σημασίαν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς καὶ τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις τῶν λαῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ἡ καθιέρωσις συστήματος πολυμερῶν πληρωμῶν τῶν χωρῶν καὶ τὴν ὁμοιόμορφον διαβίβασιν τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως τοῦ Δομινικανοῦ λαοῦ.

ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ὅταν λέμε ὅτι ἕνας γεωργὸς εἶναι ἀκτήμων ἐννοοῦμεν ὅτι ἐνῶ οὗτος ἀσχολεῖται ἀποκλειστικὰ εἰς τὴν γεωργίαν δὲν ἔχει δικά του χωράφια. Φυσικὸν εἶναι μιὰ ὀργανωμένη κοινωνία νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τοῦτο, ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς τῆς τάξεως αὐτῆς. Καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν φαίνεται νὰ εἶναι μεγάλη —ἰδίως τὸ Νομό μας—αὐξομειωμένη ἀπὸ τὴν ἐνηλικίωσιν καὶ τακτοποίησιν ὁρισμένων.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς της ἐρευνῶντες ἕνα ἀπειροδήποτε χωριὸ βλέπομεν ὁ μὲν ἄνδρας, ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, νὰ ἐργάζεται ὡς ἀγροτοεργάτης, χωρὶς Κρατικὴ μέριμνα στὰ χωράφια τῶν συγχωριανῶν του συμπληρώνων κατ'ἀνώτατον ὅριον ἡμερομίσθια τὸ ἔτος 100 ἤτοι 100χ45 δραχμὰς = 4.500 δραχ, ἡ δὲ γυναίκα ὁμοίως ἐκτελοῦσα αὐχὶ ἄνω τῶν 70 ἡμερομισθίων ἤτοι 70χ35= 2450 δρ.

Τοιουτοτρόπως τὸ εἰς χρῆμα εἰσόδημα τῆς ἐν λόγω ἀγροτικῆς οἰκογενείας ἀνέρχεται εἰς 4000 σὺν 2450=6450 δρ καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι εἶναι μηδαμινὸν καὶ μάλιστα πεῖνας.

Φυσικὸν εἶναι ἡ ἐν λόγω τάξις νὰ ἐπιβιώσῃ πάντοτε τὴν ταχτοποίησίν της διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως εἰς ἀγροὺς, τὸ δὲ Κράτος νὰ ἔχῃ καὶ τὰ τροποποιῇ εἰδικὴν Νομοθεσίαν μεριμνῶσαν γιὰ τοὺς ἀνωτέρω.

Ἡμεῖς ἠναφερθέμεν στὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως χωραφιῶν, ἔστω καὶ ἐν ἐλαχίστῳ, ἀφοῦ ἐπὶ τόσα χρόνια βλέπομεν μάλλον τὴν σιωπηρὰν ἀνοχὴν τῆς Κρατικῆς μηχανῆς γιὰ ὁρισμένα καὶ ποὺ πρέπει νὰ δωθοῦν στοὺς ἀκτήμονας.

Καὶ ἡ Αἱ ἐκτάσεις ζώνης ἀσφαλείας ἔργων:

Ἐκτείνονται κατὰ μῆκος τῶν ἀποστραγγιστικῶν καναλιῶν καὶ ἡ συνολικὴ ἔκτασίς των εἶναι σοβαρά. Καλλιεργοῦνται κατ' ἔτος καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ ἀκτήμονας εἰς τοὺς ὁποίους παραχωρεῖται ἡ ἐκμετάλλευσις προσωρινῶς διὰ τὴν συντήρησίν των. Ἐδῶ δὲν εἶναι ψέμα πῶς σοβαρὰ ἐκτάσεις ἁρπάχτηκεν ἀπὸ συνορεύοντας κληρούχους καὶ κυρίως γεωπόνους καὶ καλλιεργεῖται ἀπὸ αὐτούς, ἐνῶ τὸ δίκαιον καὶ ἡ κατευθυντήριος γραμμὴ τοῦ Κράτους εἶναι ἡ προσωρινὴ παραχώρησις εἰς τοὺς ἀκτήμονας.

2) Αἱ ἐκτάσεις τῶν γεωπονικῶν κλήρων.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὸν κάμπον τῆς Μακεδονίας ἀρκετῶν γεωπόνων καὶ εἰς κλήρους ἀπὸ 50 200 στρέμματα. Ὑπὸ τὰς σημέρον ς συνθήκας τὸ εἰσπραττόμενον εἰσόδημα καὶ ἐξ' ἐνοικίων ἀκόμη ἰδίαν ἐνοικιάζωνται ἀνέρχεται ἀπὸ 25.000 – 200.000 δραχμὰς ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως των. Φανερὰν καθιστᾶται ὅτι τὸ Κράτος εὐεργέτησε τοὺς ἀνωτέρω καὶ μάλιστα σὲ σημεῖα ποὺ ἄλλοι καλλιεργηταὶ μιὰ ζωὴ τόσα χωραφιοῦ μάχονται νὰ ἀποκτήσουν καὶ τοῦτο γιὰ νὰ βρέψουν τὰ παιδιά τους.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ φθάνει σὲ βαθμὸ ἐγκλήματος ὅταν, ὡς εἶναι διαπιστωμένον, ὑπάρχουν καὶ γεωπόνοι ποὺ κατέχουν δημοσίαν θέσιν μόνιμον καὶ ἔχουν καὶ γεωπονικὰ κλήρο. Πρότερον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ἐπιτήδειοι γεωπόνοι ἐπῆραν κλῆρο (ποὺ κατὰ διαστροφὴν τὸν ὀνομάζουν γεωργικό) καὶ κατέλαβον καὶ μόνιμον δημοσίαν θέσιν. –Διπλὸ ὄφελος.—

Ἡ Μακεδονία, ἡ Θεσσαλία κλπ. ἔχεις τοὺς διπλοφοβικωτέρους ποὺ ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ τῆς πανηγύρις των.

Πλῆγμα στὴν πολιτεία μας ἀποτελεῖ ἡ συνέχισις αὐτῆς τῆς καταστάσεως καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα τὰ πιὸ γερὰ μπράτσα τῆς Ἑλλάδος—ἡ Νεολαία μας –ταξιδεύει καὶ μεταναστεύει εἰς τόπους ἴσως μαρτυρικῆς ἐξορίας (Βενεζουέλα, Βραζιλία κλπ. γιατὶ ὁ χῶρος τῆς Πατρίδος του ἔχει στενέψει καὶ δὲν ἐπαρκεῖ. Ἡ Ἀναστική μας Νομοθεσία, ὁρισμένα σοφή, ἔχει γιὰ τὴν περίπτωσίν μας τὸ φάρμακο ἐπιτήδειον πανάγαθον πρὸς θεραπείαν. Ὑπάρχει ὅμως καμμιὰ ἀρχὴ ποὺ θὰ ἐπιληφθῇ;

Τὸ Δίκαιον καὶ ὁ Νόμος ἐπιτοῦν οὐχὶ ἁπλὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοὺς δικαιούχους τῶν τοιούτων κλήσεων ἀλλὰ καὶ βαρεῖαν ἀκαμάκρυνσιν, ἐπιβολὴν Κυρώσεων, καὶ παραδειγματικὴν παρατήρησιν εἰς τὰς γεωργικὰς ὑπηρεσίας ποὺ ἀπασχολοῦν τὰ τοιαῦτα. Τὸ κοινὸν αἴσθημα εἶναι τὸ ἀπόλυτο καὶ ἂς τὰ προσέξουν οἱ ἁρμόδιοι γιατί αὐτοὺς ἀφορᾷ.

Θεωρεῖται ὡς Ἐθνικῶς ἀνεχόμενον τὸ ὀφιστάμενον καθεστὼς τῶν γεωπονικῶν κλήρων καὶ ἐπιβάλλεται:

α) Ἡ μείωσις τῶν μεγάλων γεωπονικῶν κλήρων εἰς τὰ πράπαντα ὅρια ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ πραγματικότης ἐπιβάλλει.

β) Ἡ ἀφαίρεσις τῶν κλήρων ἀπὸ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους γεωπόνους. Ὡς αὐθαιρέτου παράβασις δικαίου καὶ Νόμου ἡ κατοχὴ ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς κατόχους.

Πολλὲς φορὲς ἔγινε λόγος γιὰ τοὺς γεωπονικοὺς κλήρους καὶ φανερὸν εἶναι τὸ καλὸν ποὺ ἀρκόπτει γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ κάτοχος Κτηματίας Δημόσιος ὑπάλληλος μπορεῖ νὰ ὑπηρετεῖ στὴ Θεσσαλία καὶ τὸ τσιφλίκι νὰ βρίσκεται στὴ Μακεδονία, μάλλον λόγια ἄλλοῦ ὁ παπᾶς καὶ ἄλλοῦ τὰ ράσα του. –Ἐὶ μὲ καθυμένη Ἀγροτικὴ Νομοθεσία τί τραβᾶς.—

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλη κατηγορία Δημοσίων ὑπαλλήλων, ποὺ ποιὸς ξέρει μὲ τὰ ρουσφέτια, πῆραν καὶ τὸν κλῆρο τους κράτησαν καὶ τὴ θεσοῦλα τους (βασκάλοι καὶ μὴ καὶ μερικοὶ τώρα συνταξιοῦχοι. Ἂς περάσῃ κι ἐδῶ τὸ ποτάμι νὰ καθαρίσῃ τὴν κάπα. Βρίσκεις στὸν κάμπο μας καὶ Ἀθηναίους ποὺ φυτρώνουν τὴν ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς γιὰ νὰ εἰσπράξουν, τί ἄλλο ἀπὸ ἐνοίκια;

Γιὰ τὰς γνωστὰς διαθεσίμους ἐκτάσεις δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμε γιατὶ ἤμεις γράφεμε μονάχα γιὰ ἐκεῖνες ποὺ λέγεται ὅτι δὲν τὶς ξέρει ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία καὶ νὰ τὶς μάθῃ καὶ νὰ τὶς ἀφαιρέσῃ καὶ τροποποιήσῃ.

Σημειώνομε μονάχα ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ σταματήσῃ ἡ ἀνομαλία, ἡ ἀδικία καὶ ἡ περιφρόνησις τοῦ δημοσίου αἰσθήματος. Γιατὶ ἡ κατάστασις, ὡς ἔχει, δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῇ, πρέπει νὰ τροποποιηθῇ καὶ νὰ γενικευθῇ ἡ τακτοποίησις ὅλων τῶν ἀκτημόνων νεωργῶν καὶ μάλιστα μὲ γρήγορο ρυθμό. Γιατὶ ἔτσι ἀποσκάπτονται τὰ βεμέλια τοῦ κράτους, οἱ πολῖται μένουν ἄχρηστοι, ἀλλὰ γίνονται συγχρόνως καὶ ἐπιζήμιοι ὡς ἔχοντες στὴν ψυχή τους τὴ σωστὴ γνώμη ὅτι τὸ Κράτος τοὺς ἀδικεῖ καὶ εἶναι ἄδικον καὶ ἀσύοργον.

Ἔτσι ὁ πολίτης αἰσθάνεται αἰκρίαν—τὴν πικρίαν τῶν ἀδικουμένων—καὶ ἀνεβάζει τὸ Κράτος διὰ τὴν ἐγκληματικήν του στάσιν καὶ ἀνοχήν. Καὶ ἡ ἀνοχὴ αὐτὴ ἄραγε λεῖ σοβαρὰν αἰτίαν διαβρώσεως καὶ θὰ πρέπει οἱ ἁρμόδιοι ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν σαφηνειῶν

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΥΑΝΙΔΗΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Ἰδιωτεύει ἐν Μοσχάφ
Δέχεται καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.30 – 2 μ.μ.
ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Ἀντωνιάδη.

Η ΒΕΡΟΙΑ - ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑ, ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΩΤΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Α!

—Η Βέροια μὲ τὰ στενὰ καὶ τζι κμὲς σοκάκια της, ἤρχετο ἀπό τι νὰς νὰ ἐξελίσσηται εἰς μεγαλούπολιν. Καὶ ἀπὸ 14.000 κατοίκους ποὺ εἶχεν, ἔφθασεν ἤδη τὰς 30.000, μὲ τάσιν νὰ φθάσῃ συντόμως τὰς 50.000.

—Καθ'ὅλας γὰρ τὰς διευθύνσεις οἰκοδομαὶ κενουργεῖς καὶ κατὰ τὸ νέον σύστημα κτίζονται. πολλαὶ τῶν ὁπαίων, τριῶροφοι, τετραῶροφοι καὶ πενταώροφοι, ὡς πολυκατοικίαι ὑψοῦνται, μὲ πολλὰ διαμερίσματα.

—Εἰς τὴν Βέροιαν, ποὺ περικλείει ἐκτὸς τῶν τειχῶν της τὸ σέβασμα τῶν αἰώνων τὸ Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ 72 ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 12 εἶναι Βυζαντιναὶ μνημεῖα τοῦ 11ου καὶ 12ου αἰῶνος, λειτουργοῦν 3 Γυμνάσια: Ἕνα Κρατικὸν καὶ δύο Ἰδιωτικά, τὸ Ἀριστοτέλειον καὶ τὰ Νέα Ἐκπαιδευτήρια. Ἐννέα (9) δημοτικὰ Σχολεῖα Κρατικά, καὶ 2 Ἰδιωτικά, ἓξ Νηπιαγωγεῖα Κρατικά, καὶ δύο Ἰδιωτικά, μὲ σύνολον μαθητῶν καὶ μαθητριῶν 4.332 καὶ σύνολον καθηγητῶν καὶ διδασκάλων 116.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ	ΜΑΘΗΤΑΙ & ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ			ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ & ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ		
	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ	ΣΥΝΟΛΟΝ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ	ΣΥΝΟΛΟΝ
Κρατικὸν	464	418	882	10	15	25
Ἀριστοτέλης	299	149	448	10	7	17
Ν. Ἐκπαιδ.	101	75	176	4	5	9
Σύνολον	864	642	1506	24	27	51
Δημοτικὰ	1258	1202	2460	22	22	44
Ἀριστοτέλης	25	25	50	3	3	6
Ν. Ἐκπαιδ.	31	15	46	2	2	4
Σύνολον	1314	1245	2556	27	27	54
Νηπιαγωγεῖα	112	108	220	—	6	6
Ἀριστοτέλης	10	15	25	—	1	1
Ν. Ἐκπαιδ.	7	18	25	—	1	1
Σύνολον	129	141	270	—	8	8
Γεν. Σύνολα	2307	2025	4332	51	62	113

—Τὰ Σχολικὰ κτίρια δὲν ἐπαρκοῦν. Καὶ ὅμως ἡμεῖς οἱ μαστορόχαλαστῆδες, ἐγκρεμίσαμεν τὸ ἀθάνατον ἐκεῖνο Μελάθειον, τὸ ὁποῖο μὲ μίαν διαρρύθμισιν καὶ ἀνάλογον εὐρυνσιν, θὰ ἐλειτούργει περίφημα. Τώρα ποὺ τὸ ρίξαμε ποιὸς ξέρει πότε θὰ τὸ ἰδοῦμε, τελειωμένο νοῦ!... Γι'αὐτὰ καὶ οἱ μαθηταὶ ἐστιβαγμένοι, ἀσφυκτιοῦν. Ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου ἀπόλυτος ἀνάγκη τριῶν τοὐλάχιστον, Δημοτικῶν Σχολείων. Ὁ δὲ διαχωρισμὸς τοῦ μικτοῦ Γυμνασίου εἰς Γυμνάσιον Ἀρρένων καὶ εἰς Γυμνάσιον Θηλέων εἶναι ἀπαραίτητος. Καὶ ἕνα δεύτερον σῖκμα, γιὰ νὰ στεγάσῃ τὸ Γυμνάσιον Θηλέων, ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ.

—Παρὰ τὸν Περιφερειακὸν λειτουργεῖ Παιδικὸς Σταθμός, κληροδότημα Βασιλείου Γ. Μελᾶ, εἰς μνήμην διὰ τοῦ Γ. Βικέλα, ἱδρυθεὶς τὸ 1930. Τὰ μικρὰ ἀνέρχονται εἰς 60. Συμπληρουμένου ὅμως τοῦ ἐξοπλισμοῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσουν τὰ 80. Σιτίζονται τρὶς τῆς ἡμέρας. Ἔχει Κεντρικὴν θέρμανσιν αὐτόματον. Μία Προϊσταμένη, μία Νηπιαγωγός, μία Νηπιοκόμος, μία Μαγείρισσα καὶ δύο καθαριστριαὶ ἀποτελοῦν τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἱδρύματος.

—Ἡ συγκοινωνία διὰ λεωφορείων καὶ αὐτοκινήτων παντὸς εἴδους εἶναι πυκνοτάτη. Τὰ Δημόσιας χρήσεως Λεωφορεῖα ΚΤΕΛ εἶναι 72. Ἀστυκὰ Δημόσιας χρήσεως Λεωφορεῖα 6. Φορτηγὰ Δημόσιας χρήσεως 100. Ἐπιβατικὰ δημοσίας χρήσεως Κοῦροες διάφορες 30. Ἐπιβατικὰ Ἰδιωτικῆς χρήσεως παντὸς τύπου 100. Φορτηγὰ Ἰδιωτικῆς χρήσεως 15. Τὰ διὰ Θεσσαλονίκην ἀναχωροῦντα καθημερινῶς ἀνὰ ἑκάστην ἡμέραν ὅραν ἀνέρχονται εἰς 21. Τὰ διὰ Νάουσαν 7. Τὰ δι' Ἔδεσσαν 3. Τὰ δὲ διὰ τὰ διάφορα χωριὰ πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω 21 λεωφορεῖα.

—Ἐν Βεροίᾳ λειτουργοῦν 9 Τραπεζαι: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα. Ἐξ'αὐτῶν μόνον ἡ Ἐθνικὴ στεγάζεται εἰς ἰδιόκτητον κτίριον.

—Τυπογραφεῖα ὑπάρχουν 4 ἀντιαποκρινόμενα καλῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πόλεως. Ἐκδίδονται δὲ ἐν αὐτοῖς τέσσαρες ἐβδομαδιαῖαι ἐφημερίδες, ἡ μία τετρασέλιδος, αἱ δὲ λοιπαὶ δισέλιδοι.

—Ἕνα ἐργοστάσιον ἠλεκτροφωτισμοῦ πληροῖ τὰς ἀνάγκας τῆς Βιοτεχνίας καὶ τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως. Ἕνας κυλινδρόμυλος καὶ 6 ἀλευρόμυλοι κοινοί, τροφοδοτοῦν τὴν πόλιν μὲ λευκὰ καὶ μαῦρα ἄλευρα καλῆς ποιότητος. Τέσσαρες λαδόμυλοι παράγουν ἐξαιρετικὸν σησαμέλαιον, ταχύνη ἄσπρη καὶ μαύρη καὶ εὐγευστότατον χαλβᾶν ὅλα δι ὕδατος κινούμενα.

—Τρεῖς κινηματογράφοι ἱκανοποιοῦν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ. Ἕνας δὲ ἐξ αὐτῶν συνεχῶς μετὰ καλεῖ θιάσους ἐλαφροῦ καὶ σοβαροῦ θεάτρου, εἰς τρόπον ὥστε, νὰ μὴ αἰσθάνεται τις τὴν ἀνάγκην ἀναζητήσεως ἀλλαχοῦ τοιαύτης πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀπολαύσεως, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὸ «Στάρ».

—Ἐπικουρικῶς εἰς τοιαύτην κίνησιν συντελοῦν καὶ οἱ προαστειακοὶ τῆς πόλεως μας νέοι πρωτοστατοῦντες διὰ τῶν ὁμίλων των, τοῦ Καλλιτεχνικοῦ καὶ Τουριστικοῦ, πολλὰ ὑποσχομένων καλά, εἰς τὸ μέλλον.

Τὸ Βῆ καὶ τελευτ. εἰς τὸ προσεχές

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Τὴν 25-1-59 ἔγινεν διάσκεψις τῶν στελεχῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος ἐκ πολλῶν περιοχῶν τῆς χώρας, παρουσία τοῦ Κλιμακίου τῆς Κ.Ε καὶ τοῦ ἡγέτου τοῦ Κόμματος κ. Στ. Ἀλαμανῆ. Ἐγένετο ἀνασκόπησις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ συνεζητήθησαν ὀργανωτικὰ θέματα. Ἐγένετο ἀπασχόλησις μὲ τὸ γενικώτερον ἐπίσης θέμα τῆς ἐνοποιήσεως τῶν Προοδευτικῶν Δυνάμεων τοῦ Κέντρου. Πρὸς τοῦτοις ἐξεδόθη καὶ ἀνακοίνωσις.

Ἡ συνδιάσκεψις βεβαιοῖ τὴν ἀνάγκην συνενώσεως ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Προοδευτικῶν Δυνάμεων εἰς ἕνα ἐνιαῖον πολιτικὸν ὀργανισμὸν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζωτικῶν προβλημάτων τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ἡ κατάλυσις τοῦ Κομματικοῦ Κράτους, ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, ἡ δικαία κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι θέματα ποὺ ἀπαιτοῦν ἄμεσον καὶ ριζικὴν ἀντιμετώπισιν.

Ἡ νέα πολιτικὴ κίνησις δέον ὅπως καταλάβῃ τὸν κύριον κορμὸν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς περιορίζοντας τὰ δύο ἄκρα εἰς τὰ φυσιολογικά των ὅρια. Πολυάριθμοι μαχηταὶ προσέρχονται διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς νέας πολιτικῆς κινήσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος. Καθῆκον νὰ συνενώσωμεν τὰς προσφορὰς μας εἰς ἕνα κίνημα ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Μὲ παλλὴν ἱκανοποίησιν ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἐβραβεύθη ὁ ἐξαίρετος καλλιτέχνης φωτογράφος τῆς πόλεώς μας κ. Κωνὴ νος Βαρβαρέσος, ὑπὸ τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βορείου Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὑπέροχη φωτογραφία—πίνακα «Ἔλα νὰ πιοῦ μὲ τὸν καϊβέ».

Ἀξίζουν πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν συμπολίτην μας καλλιτέχνην, διότι ἀφιλοκερδῶς ἐργάζεται διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς φωτογραφικῆς τέχνης, μὲ μοναδικὸν του σκοπὸν νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν προβολὴν τῶν Τουριστικῶν καλλονῶν τοῦ τόπου μας καὶ εἰς τὴν ἐντεχνον ἀπεικόνισιν χαρακτηριστικῶν σκηνῶν τῆς Βεροιώτικης ζωῆς.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Τ.Ο.Β.Ε. βράβευσις τῆς προαναφερθείσης φωτογραφίας, ἥτις μὲ πολλὰς ἄλλας ἐκόσμησεν τὰ τουριστικὰ περίπτερον τοῦ Λαϊκοῦ Φεστιβὰλ Βεροίας καὶ τῆς 23ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσ)νίκης, ἀποτελεῖ μίαν μικρὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ταλέντου καὶ τοῦ κόπου τοῦ συμπολίτου μας.

Περιμένομεν, λοιπόν, καὶ ἀπὸ ἄλλας καλλιτεχνικὰς φωτογραφίας—πίνακας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀντλητικὴ μηχανὴ τύπου «Μαλκάτς» ἵππων 7-9, σὲ ἄριστην κατάστασιν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Τ. Ο. Β.

Ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας ἐνεκρίθη ἡ ἐγγραφὴ τῶν κάτωθι νέων μελῶν τοῦ Ὁμίλου:

220) Γέρασς Καζαντζίδου, οἰκιακὰ 221) Βουδούρη Ἐπαμ. ὁπαλλήλου Ο.Τ.Ε. 222) Τσανάκα Θωμᾶ, ἠλεκτρολόγου 223) Καρανίκα Πέτρου, τυπογράφου 224) Τηγκούρη Σοφίας, ὁπαλλ. οἰκονομίας 225) Κασσαγιάννη Ἰουλίου ἐμπόρου 226) Δελγώτη Ξεν., ἠλεκτρολόγου 227) Παναγιώτου Ἀνδρέου, ὁπαλλ. Ἐμπ. Τραπέζης 228) Βαξιβάνου Δέσποιν. οἰκιακὰ 229) Βαξιβάνου Δημητρίου, γεωπόνου 230) Τουτουντζίδη Δαμ. Μηχανουργὸς 231) Γαττάνου Στυλιανοῦ, ἐπαγγελματίου 232) Γκασνάκη Δημητρίου, Αὐτοκινητιστοῦ 233) Γκασνάκη Μαρίας, ὁπαλλ. «Θερμίου» 234) Καγκελίδη Στυλ., ὁπαλλήλου Ὁδοποιίας 235) Ντάρτα Ἰωάννου, τεχνίτου 236) Δανῆ Γεωρίου, ἐπαγγελματίου 237) Χριστουλάκη Σπυρ. ἐμπόρου 238) Βαχειάδη Θωμᾶ, ὁδηγοῦ 239) Τάκη Μπούρη, Τυπογράφου «Φρουροῦ» 240) Δημητρίου Κωστοπούλου, Τυπογράφου «Φρουροῦ» 241) Βασιλείου Παπακώστα, Τυπογράφου «Φρουροῦ» 242) Ξανθοπούλου Χαραλάμπους Ὑπευθύνου Τυπογραφείου τοῦ «Φρουροῦ» 243) Σπανίδου Ἰωάννου, Διευθυντοῦ Ἐφημερίδος «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας»

Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων μελῶν εἰς τὸν τόνταμιαν τοῦ Ὁμίλου, Γραφεῖον Ταξιδίων Ἀφῶν Κολογήρου Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου,

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Πρὸς τοὺς κ. κ.

1) Ἐξοχώτατον πρωθυπουργὸν Κυβερνήσεως. 2) Πρόεδρον Βουλῆς 3) Ἀντιπρόεδρον Βουλῆς 4) Ὑπουργὸν Γεωργίας 5) Ὑπουργὸν Βιομηχανίας 6) Ὑπουργὸν Δημοσίων Ἔργων 7) Ὑπουργὸν Βασιλείου Ἑλλάδος Θεσ)νίκην 8) Βουλευτὰς Περιφερείας 9) Ἀρχηγοὺς Κομμάτων αἱ Φιλελευθέρων, Προοδευτικῶν καὶ Κόμματος ἀγρατῶν ἐργαζομένων ΑΘΗΝΑΣ 10. Ἀξιότιμον κ. Νομάρχην Ἡμαθίας 11) Δίνσιν Δ.Ε.Η. Θεσσαλονίκην 12) διευθυντὰς Ἐφημερίδων, Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, Μακεδονίας, Βῆμα καὶ Καθημερινήν.

Τυγχάνοντες κάτοικοι Χωρίου Ἁγίας Μαρίνης Βεροίας κειμένου εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Λίμνης Ἀργίσης—Ἄγρα ὕδατα τὰς ὁποίας προφυλοτοῦν δι' ἠλεκτροπομπῶν Μακεδονίαν μέχρι Καβάλας βλέπομεν μὲ παράπονον νὰ διέρχωνται ἄνωθεν ἄνωθεν ἡμῶν μεγαλοπρεπῶς Καλλίδια Δ.Ε.Η. μετοφέροντα πρόοδον πολιτισμὸν καὶ εὐθηνὸν κόστος παραγωγῆς μακρὰν ἡμῶν.

Διερωτώμεθα ποῦ ὀφείλεται ἡ διαφορὰ ἁρμοδίων εἰς ἐποχὴν ποὺ λόγω διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ δέον μειωθῇ κόστος παραγωγῆς βέβαιόν μας καὶ ὑπερκηπευτικῶν μας δι' ἠλεκτροκινήσεως ἑκατοντάδων Φρεάτων πρὸς ἄντλησιν καὶ ἀξιοποίησιν ὑπογείου ὑδατίνου πλούτου περιοχῆς μας.

Παρακαλοῦμεν ἐνεργήσατε ταχύτατα ζωὴ ἀπὸ ἀρδευτικῆς περιόδου 1959 ἀποφύγωμεν νέας ἀνορᾶς πετρελαιοκινητήρων καὶ βενζινοκινητήρων, καὶ διάθεσιν πεπαλαιωμένων τοιούτων ἐπὶ ζημίᾳ ἡμῶν τε καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πλούτου.

Ἐν Ἁγ. Μαρίνῃ τῇ 20-1-59

Διὰ τοὺς κατοίκους ἡ Ἐπιτροπὴ 1) Εὐάγγ. Καραϊνδρὰς 2) Πέτρος Ἀλαγκιαζίδης 3) Στέλιος Καβάζης ὁ Σταῦρος Κουτσογιάννης 5) Δημήτριος Καρρᾶς.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ
ΚΑΝΑΖΙΝΑ
ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΚΚΟΡΙΑ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Κάθε τ[illegible] κι' ἕνα καράβι φεύγει γιὰ τὴν ξενητειὰ συναποκομίζον Ἕλληνας μετανάστας Ἡ δουλειὰ αὐτὴ κρατάει χρόνια καὶ δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ σταματημό. Ἡ ἐνεργία καὶ ἡ ὑποβίωσις πρύσθησαν τόσον, ὥστε πλῆθος νέων τῆς χώρας Ἱκανῶν νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν κα. τὴν πρόοδόν της ρίπτεται ὁλοένα εἰς τὸν Καιάδα τῶν μακρυνῶν τόπων μετανοστεύσεως. Ἂν ταχύτατον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξησφάλιζε εἰς τὰ ἐν ἀπογνώσει ξενητευόμενα τέκνα τῆς Ἑλλάδος ὑποφερτοὺς ὅρους διαβιώσεως ἐν τῇ ξένῃ, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ὀλιγώτερον τροπερόν. Δυστυχῶς οἱ μετανάσται μας τροβοῦν δι' ἀληθῆ κάτεργα, ὅπου εἴτε ἀφήνουν τὴν ὑστάτην των πνοὴν ἢ κυριολεκτικῶς ἀποθλιβονται. Πρέπει ἀσφαλῶς νὰ σταματήσῃ αὐτὴ ἡ ἀφαίμαξις τῆς Ἑλλάδος. Καὶ αὐτὸ θὰ κατορθωθῇ μόνον ὅταν βοηθῇ ψωμὶ —δηλαδὴ ἐργασία— εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀνέργους καὶ θεμελιωθοῦν ὅροι καλῆς διαβιώσεως τῶν ἐργαζομένων ἐν Ἑλλάδι. Παραλλήλως πρέπει νὰ προστατευθοῦν ὅσοι ἔχουν εἰς τὰ αἵματα των τὴν «φυγὴν» διὰ συμβάσεων μετὰ τῶν ξένων χωρῶν προφυλάσσοντας θετικῶς τοὺς Ἕλληνας μετανάστας ἀπὸ οἱανδήποτε ἐκμετάλλευσιν.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΜΕΣΗΣ

Ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας Λειτουργῶν Μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ὀργανωθοῦν συγκεντρώσεις καθηγητῶν τὴν 1ην Μαρτίου εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχιακὰς ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας, εἰς ἃς θὰ συζητηθοῦν ὅλα τὰ ζωτικὰ θέματα τοῦ κλάδου καὶ θὰ ληφθοῦν αἱ ἁρμόζουσαι ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας τακτικῆς ἐναντίον τῆς ἀστοργίας τοῦ κράτους πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς. Προβλέπεται, ἐπίσης, ἡ ὀργάνωσις 24ώρου ὁποχῆς τῶν καθηγητῶν ἐκτὸς μαθημάτων ἐντὸς τοῦ πρώτου 15θημέρου τοῦ Μαρτίου, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκκρεμούντων ζητημάτων τῶν ἐκπαιδευτικῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ φανερώνουν ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἦλθον πλέον εἰς βαθμὸν ἀπογνώσεως καὶ ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νὰ διεκδικήσουν σθεναρῶς τὰ δικαιά των, μετὰ ξὺ τῶν ὁποίων τὴν προέχουσαν θέσιν κατέ[illegible]ι ἡ αὔξησις τῶν πενιχρῶν ἀποδοχῶν των. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει εἰς τὸ μεσολαβοῦν μέχρι τοῦ Μαρτίου διάστημα νὰ προβῇ εἰς δικαίαν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου. Ἡ παράτασις τῆς ὑπαρχούσης σήμερον ἐκκρεμότητος θὰ δημιουργήσῃ, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα νέον σάλον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν διὰ τὸν ὁποῖον ἐκείνην τὴν εὐθύνην θὰ φέρῃ ἡ συνεχῶς ἐμπαίζουσα τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον Κυβέρνησις.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ

Εἰς τὴν ἐσχάτην ἐγένετο ἀνακοίνωσις ὅτι πρόκειται νὰ κατατεθῇ εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ καθορίζῃ βαρυτάτας κυρώσεις διὰ τοὺς ἐξαγωγεῖς ἐκείνους οἵτινες δὲν ἐκπληροῦν τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβον ἐκθέτοντες οὕτω τὸ ἐξαγωγικὸν μας ἐμπόριον, εἰς βάρος τῆς διαθέσεως τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπικρατοῦσιν ἀπολύτως τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ μὲ τὴν γνώμην μας ἀναμφισβήτως συντάσσονται ὅλοι οἱ συνεπεῖς εἰς τὰς συναλλαγάς των ἐξαγωγεῖς, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ παραγωγοὶ οἱ ὁποῖοι κυρίως πληρώνουν μὲ τὰ χάσιμο τῶν κόπων των τὴν ἀνοσφήμησιν τῶν προϊόντων μας εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς ἐξ αἰτίας ὡρισμένων κακῶν ἐξαγωγέων. Θὰ πρέπῃ, ἐπίσης νὰ καθορισθοῦν—ὡς ἐλέχθη— ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐξαγωγέως. Δὲν μπορεῖ ὁποιος— ὁποιος νὰ παριστάνῃ τὸν ἐξαγωγέα καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὸν τόπον μας.

ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ὁλοσέλιδο ἀφιέρωμα τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» καὶ τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν Γ. Γραμματέα τοῦ Τ.Ο.Β ἐκλεκτὸν συνεργάτη μας κ. ΓΕΩΡΓ. ΧΙΟΝΙΔΗ διὰ τὸν

ΚΩΣΤΗΝ ΠΑΛΑΜΑΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 146
Ἐν Βεργίνῃ τῇ 12—2—59

Περιληπτικὴ διακήρυξις Προμηθείας ὑλικῶν

Ὁ
Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βεργίνης

Διακηρύττει ὅτι

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 11)59 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3343)11-2-59 τοιαύτης τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας, ἐκτίθεται εἰς τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ προμήθεια διαφόρων ὑλικῶν ἥτοι: Χυτοσιδηρᾶ εἴδη (Σύνδεσμοι, Ζιμπὼ καὶ λοιπὰ ἐξαρτήματα) σιδηροῦς σωλῆνας καὶ σιδηρᾶ εἴδη κεμάχια καὶ ἀμιαντοτσιμεντοσωλῆνας διαφόρων διαμέτρων 10 ἀτμοσφαιρικῶν, προοριζομένων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Κοινότητος Βεργίνης ὑπὸ πίεσιν προμετρήσεως παραδοτέα ἐπὶ τόπου (Βεργίνα).

Ἡ ἀξία τῶν ὡς ἄνω προμηθευθησομένων ὑλικῶν προϋπελογισθη εἰς δραχμὰς (270.000) διακοσίας ἑβδομήκοντα χιλιάδ.

Ἡ δημοπρασίας ἐνεργηθήσεται ἐνΒεροίακαιἐντῷΝομαρχιακῷκαταστήματι τὴν 21ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9ην π.μ. μέχρι τῆς 2ας μ.μ. ὥρας ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας Ἐπιτροπῆς.

Ἕκαστος τῶν προτιθεμένων νὰ μετάσχῃ τῆς δημοπρασίας, ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας Ἐπιτροπὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι ἔλαβεν πλήρη γνῶσιν τῆς μελέτης τοῦ πίνακοςπρομετρήσεων τῶν ὅρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεως ὡς καὶ τῆς ἐγκρινούσης τὴν μελέτην καὶ τοὺς ὅρους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ διενεργηθῇ ἡ μειοδοτικὴ δημοπρασία προμηθείας ὑλικῶν ἀποφάσεως. Πρὸς τοῦτο δέον ἐγκαίρως προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα ἢ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ., Νομαρχίας Ἡμαθίας λάβουν γνῶσιν τεύτων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΩΣΤΕΙΚΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Κωνὴνος Παπαδόπουλος τοῦ Χαραλάμπους καὶ τῆς Θεοδώρας τὸ γένος γεννηθεὶς ἐν Ρωσσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Μακρυγιάλῳ Πιερίας καὶ ἡ Ἑλένη Ἀνανιάδου τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τῆς Εὐρώπης τὸ τὸ γένος Ἀκριτίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα τριῶν δωματίων, σάλα καυσίνα εἰς τὸν Συνοικισμὸν Ἀποστόλου Παύλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ Ἀθανασίῳ Ζορμπᾶ.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-30 | Τιμή φύλλου δρχ. 1.50 Έτος ΣΤ' Δριθ. φύλλου 151 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΑΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΠΕΚΕΙ, ΕΦΕΝΤΗ Μ'!

Προβλέπεται ὅτι τὸν προσεχῆ Μάρτιον θὰ ὀργανωθῆ μεγάλη συγκέντρωσις τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας τὰς ὁποίας κρατεῖ ἐν ἀνησυχία ἡ ἐπιτεινομένη οἰκονομικὴ κρίσις...

Ἀλλά, πρὸς τί νὰ συνέλθη ἡ μεγάλη αὐτὴ συγκέντρωσις καὶ πρὸς τί νὰ ἀνησυχοῦν αἱ παραγωγικαὶ τάξεις; Τὰ πάντα βαίνουν καλῶς. Τὸ ἐβεβαίωσεν, ἄλλωστε, προσφάτως—ὅπως γνωρίζομεν—καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀχμὲτ Ἐμὶν Γιαλμὰν μὲ ἀνταπόκρισίν του εἰς τὴν «Βυτάν». Καὶ ἀφοῦ τὸ εἶπε ἕνας Τοῦρκος πρέπει νὰ τὸ πιστεύωμεν. Ὅλα πᾶνε κατ' εὐχὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα—καὶ τὰ ἐθνικά της ζητήματα καὶ τὰ οἰκονομικά καὶ ὅλα γενικῶς τὰ πράγματα ποὺ ἀφοροῦν τὸν λαὸν καὶ τὸ ἔθνος.

Καὶ ἂν χθὲς τὸ ἐβεβαίωσεν ἕνας κάποιος Ἀχμὲτ Ἐμὶν Γιαλμάν,—μετὰ τὴν συνάντησιν τῶν κ.κ. Καραμανλῆ καὶ Μεντερὲς εἰς Ζυρίχην, ἡ ὁποία συνεκόλλησε τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν μὲ... τσιρὶσι—δὲν ἀποκλείεται νὰ θυπουργὸς τῆς Τουρκίας καὶ νὰ εἰπῆ εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅτι τόσον εἰς τὴν ἐθνικὴν των ὑπόθεσιν, ὅσον καὶ εἰς τὰ οἰκονομικά των προβλήματα ἡ Κυβέρνησις ἔφερε ἐξόρες... Καὶ ὅλοι θὰ ἔχωμεν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ πιστεύωμεν, διότι ὁ κ. Μεντερὲς εἶναι πλέον ὁ πιὸ ἐπιστήθιος καὶ ἐγκάρδιος φίλος τῆς Ἑλλάδος Ἀκαρνάσης μὲ τὰ ὅλα του!

Ἀφοῦ ἐπροσκυνήσαμεν τὴν Ἀγκυραν, πρέπει νὰ δεχώμεθα πλέον ἀσυζητητὶ ὅτι μᾶς λένε οἱ φίλοι μας οἱ Μεμέτηδες. Θέλουν νὰ μᾶς κάμουν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ αἰτήματος τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης; Πεκεῖ, ἐφέντη μ'! Πράγματι, ἦτο μέγα ἁμάρτημα ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἤθελε τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ὄχι τὸν συγχωρήσῃ ὁ μεγαλοδύναμος... Ἀλλάχ. Αὐτοὶ οἱ... ἀπαίσιοι «τρομοκράται» ποὺ ἐπολέμουν εἰς τὸ Τρόοδος ἤθελε τὸ κακὸ τῆς Κύπρου καὶ μόνον ὁ καλὸς καὶ στοργικὸς φίλος μας Μεντερὲς ἤθελε τὸ καλὸ καὶ τὴν προκοπὴ τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων...

Ὅσον διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος, μὴν ἀκοῦτε τί λέει ἐδῶ αὐτὴ ἡ θορυβοποιὸς Ἀντιπολίτευσις ἀλλὰ ρωτῆστε τί θὰ σᾶς πῇ ὁ ἐξοχώτατος κ. Μεντερές. Ἀσφαλῶς θὰ ἐπαναλάβῃ, εἰς τόνον κατηγορηματικώτερον ἀπὸ τὸν Γιαλμάν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπέτυχε μόνον νὰ καταστήσῃ πραγματικότητα τὸ «ἐνημόνιον», ἀλλὰ καὶ κατώρθωσε νὰ φθάσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς πλήρη οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν σταθερότητα. Τὸ ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ τάξις εὑρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς μαρασμὸν μέγαν, ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξις φθείρεται ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν, τὴν ὑποαπασχόλησιν καὶ τὰς ἀπολύσεις, ὅτι οἱ ἀγρόται πένονται ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν πόσης κρατικῆς προστασίας ἐπὶ τῶν προϊόντων των, ὅτι ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος βράζει εἰς τὸ καζάνι τῆς ἀνεργίας εἶναι γεγονὸς μέγιστα. Ποιὸν θ' ἀπασχολήσωμεν δηλαδὴ τὴν Ἀντιπολίτευσιν ἢ τοὺς Τούρκους ποὺ κοιτάζουν τὴν Ἑλλάδα;

Διὰ ταῦτα, εἶν' ἀπορριπτὴ ἡ κατὰ Μάρτιον προβλεπομένη ὀργάνωσις μεγάλης συγκεντρώσεως τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας μας. Ἂς ἐνδοθῇ ἕνα ἀνάκουφον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τῆς... Τουρκίας τὸ ὁποῖον νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ... ἐλείωσε ἡ ὑπόθεσις.

Πάντως, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος τοῦ λίχνιστον—διὰ τὴν Κύπρον μὲ τοῦ Μεντερές. Σὰν αὐτὴ χ.χ. Ἀλλὰ μὲ χρόνους καὶ καιροὺς πάλι δική σας βλάπτει. Καὶ ἡμεῖς φυσικὰ εὐγνωμονοῦντες: ἔχομεν χρέος, νὰ τοῦ ἀπαντήσωμεν;

—Πεκεῖ, ἐφέντη μ'!

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΚΩΤΑΣ

Στὴν Πατρίδα μας τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος λόγω τοῦ ὄψη λαοῦ του ἀναστήματος τὸ συντομεύαμε καὶ τὸν Κωσταν τὸν λέγαμε Κώστη καὶ Κώτα.

Ἐδῶ ποὺ ἤρθαμε ἀκούσαμε νὰ τὸν λένε: Κώστα. Καταρρὴ καὶ Κώτσο.

Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πολλοὺς τὸ 1922 βρέθηκε στὰ Λιτόσπιστα καὶ μιὰ νύφα ἕνας νιὸς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μπῆκε σὲ ἕνα μεγάλον σόϊον προσφυγικὸν καταυλισμόν, μὲ τὴν πρόθεση νὰ βρῇ κανένα κότα γιὰ νὰ ἀγοράσῃ, ἐπειδὴ μερικὲς προσφυγοπούλες ἀλογάγειες διατηροῦσανε ἀπὸ 3 ἢ (κότες). Ἔτσι νὰ περάτη ἀπὸ μερικὲς γυναῖκες καὶ μιὰ νεαρὰ πρόσεξε τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὸν ρώτησε.

—Τίναν ἀρεσότς;—Ἐκεῖνος δὲν κατάλαβε καὶ δὲν ἀπάντησε, ἡ γρηὰ ὅμως ξαναρώτησε: Γινον θέλτε;Ὁ Ἀθηναῖος αὐτὴν τὴν φορὰ κατάλαβε καὶ εἶπε: Μιὰ κότα θέλω. Ἡ γρηὰ βλάστικα βιαστικὰ λέγει στὴν διπλανή της. Νἄκουτση ὁβιὸτος ἄν θρωπον τὸν Κώσταν θέλ, τρέξον κοῦζον ἀτὸν καὶ ξαναγυρίζει καὶ σωτάει. Καὶ ντὰ θ' ἐφιᾶς ἀτονς; Θὰ σφάξω, τί θὰ τὴν φτιάσω.

Ἡ γρηὰ ἔνινε ἔξω φρενῶν καὶ ἄρχισε, κλῶστ' ὁπὶς ἔλαα ἐλααααί καὶ ἀποτεινουένη στὸν ξένο τοῦ ἔψαλε ἕνα αἰσχρὸ ἐξάψαλμο. Ἄμωσε σκύλ μιὰ καὶ γαϊδιάρ μὲ ἀσ' οἱ Τουρκαντίων τὰ μεσέρια εἴδαμε κ' ἐπάθαμε νὰ γλυτώνουμε καὶ ἐσεῖν-πα ἀδακὲς θὰ σπαζετε μας. Ἀρ

ΑΛΛΑΞΕ Ο ΜΑΝΩΛΙΟΣ

Ἡ συνάδελφος «Νίκη» ἔως τώρα ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα εἰς χορηγήσεις Δανείων καὶ εἰς Δημοτικὰ ἢ Κοινοτικὰ ἔργα, τὰ ἀπέδιδε εἰς ἐνεργείας τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτῆς καὶ βουλευτοῦ Βεροίας κ. Χατζηδημητρίου. Καὶ μὲ τὸ δίκαιό της.

Ἀπὸ τῆς 12 Ἰανουαρίου ἐξ. ὅμως, μόλις ὑπελήφθη μολονότι ἡ Δημοκρατικὴ Ἐκλογή, ἡ «Νίκη» ἄλλαξε ταχτική!! Θεμὴ ἔβηκε παλαιὰ μαθοῦσα. Ἄρχισε νὰ ἀμφισβητῇ ὅτι ὅσα πράγματα ἔγιναν κατὰ τὴν λήγουσαν περίοδον τοῦ κ. Καμινίζε ποὺ αὐτὸν δὲν ἔγιναν τίποτε σπουδαῖα στὰ 15 καὶ πλέον ἔτη ποὺ μᾶς ἔβρασκαν δραχμῶν ποὺ διαχειρίστηκε—τάχα ἔγιναν ἀθόρυβα...! ἀπὸ τὰν ἐπὶ πάσι χριόντα ὡς ἀκαταλλήλον Δήμαρχον. Εἰς τὸ φύλλον της μάλιστα τῆς 12 Ἰανουαρίου ἡ «Νίκη» ἀφήνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἐπεσκέφθη καὶ συνηργάσθη μὲ τὸν κ. Καραμανλῆ! Καὶ μὲ κατάλληλον ἀνάπτυξιν!! Ἐπέτυχε τὴν ἔγκρισιν τοιούτου ἔργα, μεριὰ τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρουν καὶ ἀγαθοῦν ξένα περιοχάς!

Οὔτε λίγο οὔτε πολύ! Ἐ. τῆς ἐπῆλθεν νὰ ἐνδιαφέρεται τρίτον, ὡς ὄφθεν ἀκατάλληλος καὶ ἀνίκανος καὶ τὸν ἀντεκτέστηκε ὁ Δήμαρχος Βεροίας, ὡς πλέον κατάλληλος καὶ ἱκανός! Ὑμνημένη «Νίκη»! Διὰ δυο ἐπιχειρεῖς νὰ ἐξαφανίσῃς τὸν ἀπερχόμενο γιὰ πάντα ἄλλωστε προστατευόμενό σου, τόσο θὰ ἐκτίθεσε εἰ. τὸ ὄνομά της τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἰδιαιτέρων σου φίλων; Ἡ κοινὴ γνώμη γνωρίζει καλὰ εἶναι ὁ κ. Χατζηδημητρίου ὅπως ξέρει καὶ ποιὸς εἶναι ὁ Δήμαρχος. Ὁ λαὸς ἔπαυσε πλέον νὰ πιπιλᾶται ἀπὸ ψεύτικες φωτογραφίες καὶ ἀπατηλὰ λόγια. Δὲν ξαναγελιέται ἀπὸ ψεύτικες φωτογραφίες καὶ ἀπατηλὰ λόγια. Οἱ δανοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν Κομματικὴν σκοπιμότητα κατὰ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογάς.

Γι' αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅσον μᾶς δίδεται ἡ ἀφορμή, φρονήμιον εἶναι καὶ Ἐθνικὴ ἀνάγκη τὸ βεβαιώσωμεν καὶ οὐ κ ἡμεῖς καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοι νὰ φραντίσωμεν ἐν ὄψει Δημοτικῶν Ἐκλογῶν, νὰ ἀναδειχθῇ Δήμαρχος ὁ πλέον δυναμικὸς καὶ κατάλληλος διὰ τὸ ἄξιωμα καὶ τὴν πόλιν καὶ ἄξιος νὰ συνεργασθῇ πιστῶς μὲ τοὺς ἑκάστοτε ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως, χάριν τῆς εὐημερίας τῆς ἱστορικῆς μας πόλεως καὶ ἕνα Δημοτικὸ Συμβούλιο ἀπὸ ἐκλεκτοὺς παράγοντας ὅλων τῶν τάξεων

ἀέτε-πα Ἀθηναῖον ὁυὸν ἐβρακμένοσα κάτ ἐπηγεν ἐλάθεν καὶ τ' ἐμέτερον ὁ Κώστας ἐγλύτωσεν ἀσὸ σπάξιμαν.

Κλ. Παπαδόπουλος

Η ΒΕΡΟΙΑ-ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ, ΤΑ ΚΑΤΑ & ΤΑ ΤΡΩΤΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Βι

—Δόξα νηματουργεῖα, κινούμενα καὶ αὐτὰ διὰ λευκοῦ ἀνθρακος, πα ρέχουν ἐργασίαν εἰς ἀρκετοὺς ἐργάτας, ταῖνι, χρίσις αἰσθητὴ παρατηρεῖται. Τὰ νήματά των λόγω τῆς καλῆς ποιότητός των, πρωτιμῶνται εἰς τὴν ἀγορά.

—Ἕνας νέος κινηματογράφος, ὅσον οὔπω ἀποπερατούμενος θὰ διευθύνῃ τὴν εἰς τοὺς ἄλλους ἤδη παρατηρούμενον συνωστισμό.

—Ἐξ ἐκκλησίαι ἤρια καὶ δύο παγοποιεῖα μετὰ ψηκτικῶν θαλάμων, ἀρχίνως ἐξυπηρετοῦν τὴν πόλιν, εἰς ἐκκλησιασμὸν τοῦ βάμβακος καὶ εἰς ἐναποθήκευσιν τυροκομικῶν προϊόντων καὶ φρούτων.

—Διατρεπεῖς ἐπιστήμονες μὲ τὰς ποικίλας εἰδικότητας των κοσμοῦν τὴν πόλιν μας. Ἀπέχουν δμως ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὴν σοβαρὰ καὶ φλέγοντα ζητήματα, ἐνῶ ἔπρεπε σὰν πρῶτοι, μεταξὺ τῶν πρώτων, εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, αὐτῶν νὰ διατάσσωνται.

—Ἀπροὶ 30 ὅλων τῶν εἰδικοτήτων. Παθολόγοι, γυναικολόγοι, μαιευτῆρες, παιδίατροι, ὠτορινολαρυγγολόγοι, ὀφθαλμολόγοι, καρδιολόγοι καὶ χειρουργοί, παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των, εἰς τοὺς κατοίκους, μὴ ἀναγκαζομένους ὡς ἄλλοτε νὰ κατέρχωνται εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς θεραπείαν, ἐκτὸς εἰδικῆς περιπτώσεως ἢ ἀνάγκης.

—Τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον καὶ ἡ Κλινικὴ τοῦ κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἱδρυθέντα μὲ ἄλους τοὺς ὅρους καὶ τοὺς κανόνας τῆς ἀντισηψίας, διαθέτουν τὰ χρειώδη πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν πασχόντων. Καὶ μόνον τὰ ὑπὸ ἀνέγερσιν Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως μας κόκλος, μακρὰν ὅμως πάσης ἀνεργοῦ κινήσεως, εἰς τὰ τῆς πόλεως ζητήματα, ἱστάμενον.

—Τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦντα, παρέχουν εἰς τὴν κοινωνίαν μας, θείαν πνευματικὴν τροφήν, εἰς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐργαζομένους νέους καὶ νεάνιδας.

—Ἔχει κίνησιν χειμερινὰ εὐπορωτάτην. Καὶ θερινὰ τοιαῦτα ἐξοχικὰ ἰδρύματα, ἐκτὸς ἀπὸ θεαματικῆς καὶ παισθητικῆς ἀπόψεως λίαν εὐχάριστα. Καθιστῶντα τὴν ἐν τῇ πόλει μας διαμονὴν τῶν ξένων, κατὰ τὸ θέρος μάλιστα, εὐάρεστον, ἀλλὰ καὶ φθηνὴν καὶ εἰς τὸ ἰσχύοντα βαλάντια ἀκάμπτα, λόγω τῆς ἀφθονίας τῶν ποικίλων τροφίμων, καὶ τῆς σχετικῆς ἀπὸ ἄλλα μέρη φθήνειας αὐτῶν.

—Ἕνα ὑπερκομεῖον ἄρτι ἱδρυθέν, περιβάλλει περὶ τοὺς 10 γέροντας πρὸς τὸ παρόν, μὲ τὴν προοπτικὴν ὅπως εἰς τὸ μέλλον, ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσιν του εἰς εὐρύτερον κύκλον.

—Ἡ περικαλλὴς δμως καὶ δροσοβόλουσα πόλις μας μὲ τὰς μαγευτικὰς φυσικὰς καλλονάς της καὶ τὰ ἀνεκτίμητα Βυζαντινὰ καὶ Ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα της, ὀφείλει εἰς καλὰ ξενοδοχεῖα, ὅπερ δημιουργεῖ πρόβλημα εἰς τοὺς ἐπισκέπτας. Συντόμως δμως καὶ αὐτὴ ἡ δυσκολία θὰ παρακαμφθῇ, ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῶν ἤδη ἀνεγειρομένων, ἀρίστων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τοιούτων.

—Ἡ ἔλλειψις δρόμων καὶ πλατειῶν, ἐκτὸς τῶν δύο ἀκανονίστων καὶ στενῶν λεωφόρων, καὶ τῆς σημερινῆς καὶ δυσχοτομουμένης πλατείας. Βαρύνει τοὺς δημοβίους μεγάλου σημείου ἐνοχοποιητικοῦ ἔγκλειστέως τῆς πόλεως, εἰς τὴν τότε χρόνους της, καίτοι πλείστοι εὐκαιρίαι, πρὸς δημιουργίαν καλῶν τοιούτων, παρουσιάσθησαν. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ κεντρικὸς δρόμος τῆς Ἀγορᾶς, κατεδικάσθηκεν εἰς ἕνα στενὸ καὶ τσθλασμένο σοκάκι!! Κρῖμα στὰ κράνεια!!

—Μὲ τὴν ἱδρυσιν δμως τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου, πλαισιομένου ἀπὸ παιδιὰ φιλότιμα καὶ προοδευτικά, τὰ δυσοία ἀνέλαβον τρόπον τινὰ νὰ καθήκοντα ἁρμοδίων, πρὸς ἀξιοποίησιν τῆς πόλεως μας, προβλέπεται ὅτι ἡ Βέροια θὰ παρουσιάσῃ ὡς ἁρμόζει εἰς μεγαλοπόλιν, παντὸς εἴδους κίνησιν, ἀπὸ πολεοδομικῆς, πνευματικῆς, καλλιτεχνικῆς, φιλολογικῆς, ἀρχαιολογικῆς, μουσικῆς, ἀθλητικῆς, καὶ ἐπιδομικῆς ἀπόψεως ἄγνωστον μέχρι σήμερον, λόγω ἀπειρίας καὶ ἀνικανότητος ὡρισμένων—ἁρμοδίων. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν μόνην συρρέουσαν μὴ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ χρῖσμα προσὸν ἔχουν, ὡς μόνον προσὸν ἔχοντες τὴν κομματικὴν ἐπιροπήν. Ἀλλὰς ἀναζητήσῃ τὸν κατάλληλο καὶ δυνάμενον νὰ βαστάσῃ εἰς τοὺς ὤμους του τὸ βαρὺ τῆς διοικήσεως τῆς πόλεως πολύτιμον φορτίον, ἀναβὰς καὶ πιστὸς τῆς Βεροίας δούλος ἀναδεικνυόμενος.

—Οἱ ἄρχοντες μιᾶς πόλεως, οἱ μακρὰν παντὸς κόμματος, καὶ εἰς μόνην τὴν πόλιν ἀνήκοντες οἱ ἀνιδιοτελεῖς οἱ ἐργατικοὶ καὶ οἱ βιοκαὶ οἱ, εἶναι ἱστάμενοι οἱ καλλίτεροι καὶ οἱ ἱκανώτεροι τῶν ἀρχόντων. Τοιούτους ἂς ἀναδείξωμεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ ἡ Βέροια, ὡς διὰ μαγείας, σωθήσεται.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἀφικνεῖται εἰς τὴν πόλιν μας ἡ Ἐθνικὴ λαδοσφαιρικὴ Ὁμὰς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ θὰ ἀγωνισθῇ τὴν ἰδίαν ἡμέραν μὲ τὴν ἰσχυρὰν ὁμάδα τοῦ «Βερμίου».

Τὰ ἔσοδα τῆς συναντήσεως θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν πισίναν τοῦ Τ.Ο.Β.

Οἱ Βεροιεῖς καλοῦνται νὰ ὑποστηρίξουν τὴν κοινωφελῆ αὐτὴν προσπάθειαν.

—Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἀρχίσῃ ἡ προεργασία ὑπὸ αὐτῆς. Ἔται καὶ τὸν προσορισμόν μας, ὡς τύπος, θὰ ἐπιτελέσωμεν καὶ τὴν ὑγειῶς σκεπτομένην καινὴν γνώμην θὰ ἱκανοποιήσωμεν, ἡ ὁποία περιεμένων περὶ Δημοτικῶν ἐκλογῶν ἀξιοῖ νὰ κρίνῃ μακρὰν οἱουδήποτε κομματικοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ ἐμπαθείας καὶ δὲν ἀρέσκεται εἰς τὸ «ν' ἀλλάζῃ ὁ Μανωλιὸς καὶ νὰ βάζῃ τὰ ροῦχα ἀλλοιῶς».

—Ἀρχιτέκτονος διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Πισίνας.

—Τὴν Παρελθοῦσαν Τετάρτη ἤρχισε ὁ ἠλεκτρισμὸς τῆς νησῖδος Ἅξω Παναγιᾶς μὲ ἐπιμέλειαν τοῦ ἠλεκτρολόγου κ. Ξ.Δεληφώτη καὶ δαπάναις τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ συνεχισθῇ ἡ ἐπιστρωσις τῆς σχετικῆς ἐγκαταστάσεως διὰ μαρμάρου.

Πληροφορούμεθα, μάλιστα ὅτι ἡ ὅλη ἐγκατάστασις ἔχει ἀρχίσει εἰς τὰς Δημοτικὰς ἀρχὰς ὥστε πιθανὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ διὰ τὸν ἠλεκτρισμὸν τῶν πλατειῶν Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ Ὡρολογίου.

—Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ προβληθῇ εἰς τὸ «ΣΤΑΡ» τὸ χρωματιστὸ κινηλατογραφικὸ ἔργο «Λύκτε Πετρουπόλεως» κατόπιν δωρεᾶς παραχωρήσεως τῆς Ἑταιρείας «Σπέντζος φίλμ» καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κινηματογράφου κ. Θ. Βλαχογιάννη

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ 100 ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

Ο ΜΕΓΑΣ, ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΩΣΑΝ ΜΙΚΡΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΔΙΑ ΤΟ «ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ»

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Μὲ τοὺς μεγάλους ἄνδρες συμβαίνει πάντοτε κάτι περίεργο, ὅτι χαρακτηρίζονται «Μεγάλοι» μόνον ὅταν πεθάνουν. Πλούσιος εἶναι αὐτός, ποὺ ἔχει περισσότερα χρήματα, ἀπ' ὅσα τοῦ χρειάζονται. «Μεγάλος» εἶναι κάποιος ποὺ, ὅταν ζοῦσε ὑπέφερε καὶ ἐθεωρεῖτο μικρός.

Ὁ θάνατος εἶναι τὸ τέρμα τῶν ἰσχυρῶν – ἰδιοκτητῶν τῆς ὑλικῆς δυνάμεως καὶ ἡ ἀφετηρία τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς πνευματικῆς ἀξίας, ἀνθρώπων, ποὺ ὅταν ζοῦσαν τοὺς καταδιώκαμε.

Ἡ αἰώνια πάντοτε Ἱστορία..

Θησαυροί, ποὺ ἔχουν τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρακος, ὅταν ὑπάρχουν στὴν ἐπιφάνεια καὶ ἀποκτοῦν ἀξίαν, ὅταν εἶναι κρυμμένοι.

Σώματα, ποὺ ἀσφέρουν, γιατὶ φιλοξενοῦν γερὰ, ἀνήσυχα πνεύματα.

Φάροι, ποὺ ἀρχίζουν νὰ φωτίζουν, ὅταν πειὰ οἱ φαροφύλακες δὲν ὑπάρχουν.

Πρέπει νὰ εἶσαι μετριόφρων, νὰ μὴν ἔχης ἀνησυχίες ἢ νὰ τὶς κρύβης, γιὰ νὰ μὴ δεχθῆς τὶς εἰρωνεῖες καὶ τὴν καταδίωξιν ἐκείνων, γιὰ τοὺς ὁποίους θέλεις ν' ἀγωνισθῆς.

Ἂς γιορτάσουμε, λοιπόν, στὸ Ἔτος Παλαμᾶ» μιὰ καὶ τώρα δὲν μᾶς ξενίζει πειὰ ὁ «μαλλιαρὸς ποιητής», ἀφοῦ καταλάβαμε ἐπὶ τέλους πῶς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ποὺ ἀπέκτησε ἡ Ἑλλάδα μας.

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ

Ὁ Κωστὴς Παλαμᾶς γεννήθηκε προτοῦ ἑκατὸ χράνια στὴν Πάτρα. Σὲ ἡλικία 7 ἐτῶν μάγεφα καὶ μετὰ ἕνα χρόνο φιλοξενεῖται ἀπὸ ἕνα θεῖο του στὸ ἡρωϊκὸ Μεσολόγγι.

Ἐκεῖ σὲ ἡλικία μόλις ἑννέα ἐτῶν γράφει τὰ πρῶτα του ποιήματα, στὴν καθαρεύουσα. Τὸ παραθέτω ἀμέσως γιὰ νὰ φανῆ ὁ μικρὸς ἑαυτός, ἑνὸς μεγάλου γίγαντος:

Σὲ ἀγαπῶ! Ἐφώνησα,
κι' ἐσύ μ' ἀστράπτον βλέμμα:
«Μὴ—μ' ἀπεκρίθης— μὴ, θνητέ,
τολμήσης νὰ μιάνῃς
διὰ τῆς παρουσίας σου
ἂς ὥρας τὰς ὡραίας
ποὺ τὰς ἔζησα στὸν κόσμον!
Μόνον ἔρχεσαι ἐδῶ
νὰ μοῦ ἐκφράσῃς ἔρωτα
καὶ νὰ τὰς κηλιδώσῃς
τὰς ἀργυρᾶς σελίδας
τοῦ ἀγνοτάτου βίου μου!»

Ταῦτα εἶπεν ἡ ὡραία
κ' ἐνῶ ἔλεγεν αὐτά,
ἦτον ὡραιοτάτη,
ὡς ἡ νύμφη Εὐριδίκη.
Καὶ ἀπέπτη ἀπ' ἐμπρός μου
ὡς ὄναρ στιγμιαῖον,
ἀφήνουσά μ' ἀναίσθητον
στοῦ Ἔρωτος τὰς χεῖρας.

Ἴσως ν' ἀμφιβάλλῃ κανεὶς ἂν τὸ πρωτόλειο αὐτὸ εἶναι τοῦ Μεγάλου Παλαμᾶ, ὅπως τράγματι συμβαίνει μὲ τὴν σημείωση ὅμως, ὅτι εἶναι γραμμένο στὴν καθαρεύουσα καὶ σὲ ἡλικία μόνον 9 ἐτῶν!!!

Σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν ἔρχεται στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ ἐγγραφῆ στὴν Νομικὴν Σχολήν. Μετὰ ἕνα χράνο προσχωρεῖ στὸ στρατόπεδο τῶν Δημοτικιστῶν. Τὸν ἴδιο χράνο δημοσιεύεται τὸ πρῶτο του ποίημα. Σὲ ἡλικία 20 ἐτῶν δημοσιεύει τὸ πρῶτο του τεζογράφημα, ἐνῶ διορίζεται ἁπλὸς γραμματέας εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μετὰ ἑπτὰ ἔτη· 27 χρονῶν ἐντρυφᾶται, ἐνῶ στὰ 1897 προάγεται σὲ γενικὸν γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΟΥ

Τὸν ἐπόμενον χρόνον πεθαίνει ὁ γυιός του Ἄλκης, ποὺ τόσο τὸν στοίχισε, ὥστε μετὰ πολλὰ χρόνια, ἀκόμη πονῶντας, ἔγραφε αὐτοὺς τοὺς στίχους.!! ..

Ὡραῖε νεκρέ, μονάρχη ἐσὺ τοῦ μυστικοῦ οὐρανοῦ μου
ἀστέρινε, ἤρθες πάλι
σ' ἔφερε ἡ νύχτα, φάντασμα τοῦ λατρευτοῦ μου
στὴν ὀρφανή μου ἀγκάλη.
Καὶ σὲ κρατοῦσα, ὅπως ποτὲ δὲν κράτησε μητέρα
τὸ πρωτογέννητο παιδὶ στὴν ἀγκαλιά της
καὶ κάποιου πόνου μιὰ ψυχὴ χυμένη ἀπ' ἄλλο ἀέρα,
τὴν ὄψη σου τὴν ἄγιαζε μὲ τ' ἀντιφέγγισμά της.
Κ' ἦσουν ὡραῖος, ὅπως ποτὲ κανένας ἐρωτάς μου
δὲν εἶτανε στῆς νιότης μου τὰ χρόνια,
καὶ σώπαινες, ὅπως ποτὲ δὲ μίλησαν τ' ἀηδόνια
τῶν ποιητῶν, στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου

Ὁ Κωστὴς Παλαμᾶς δὲν ἦταν μεγάλος ἄνδρας μόνον, ἀλλὰ καὶ καλός, ἐναίσθητος πατέρας ὅπως ὅλοι οἱ πραγματικὰ μεγάλοι.....

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΤΥΧΙΕΣ

Μετὰ 33 χρόνια ὑπηρεσία ἀπολύεται ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἦταν «μαλλιαρός».

Ἀλλὰ γρήγορα ἐπαναδιορίζεται, ἐνῶ στὰ 1926 ἐκλέγεται Ἀκαδημαϊκὸς διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ 1930 τὴν προεδρία τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ 1943 στὶς 23 Φεβρουαρίου πεθαίνει σὲ ἡλικία 84 ἐτῶν ἀφοῦ πρὸ ὀλίγου ἔθαψε τὴν γυναῖκα του.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Ὁ Παλαμᾶς ἔγραψε 40 περίπου τόμους βιβλίων, ποὺ εἶναι Ποιήματα, μελέτες γιὰ τὸν Κωστάλλη, τὸν Σολωμό, Βιζυηνό, Βαλαωρίτη, Γκάτε κλπ,

γιὰ τοῦ Βασιλιᾶ» «ὁ Δωδεκάλογος τοῦ γύφτου» «Ἰαμβοικαὶ ἀναστάσεις» «Ἡ Ἀσάλευτη ζωὴ» «Ὁ Τάφος». κ.τ.λ.

Ἀξιοσημείωτο εἶναι νὰ ταυισθῆ ὅτι ὁ Κωστὴς Παλαμᾶς δὲν ὑπέγραφε πάντοτε μὲ τὸ πραγματικό του ὀνοματεπώνυμο τὰ ποιήματά του. Χρησιμοποιοῦσε περισσότερα ἀπὸ 15 ψευδώνυμα!! Δεῖγμα καὶ αὐτὸ τῆς Μεγαλωσύνης του.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ὁ Παλαμᾶς καὶ ὁ Ἀλέκος Δελμούζος μποροῦμε νὰ εἰποῦμε πὼς ξεφεύγοντας ἀπὸ τὶς ἀκρότητες τοῦ Γιάννη Ψυχάρη ἔδωσαν τὴν κατάλληλη κατεύθυνση, στὴ Δημοτικὴ γλῶσσα, γεγονός, ποὺ εἶχεν ἀάν συνέπεια νὰ προκαλέσουν τὴν μῆνιν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ποὺ κοντὰ στὰ ἄλλα καθήκοντα τους ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ θέμα «Παλαμᾶς-Δελμούζος», κατὰ τὴν ἀναθεώρησι τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864, κατὰ τὴν πρώτη δεκαετηρίδα τοῦ αἰῶνα μας !!

Ἀλλά, ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ Καρκαβίτσας ἡ Καθαρεύουσα μοιάζει σὰν μηχανή, ποὺ ἐνῶ τῆς ρίχνεις κρέας ἁλέθει καὶ σοῦ βγάζει... λαχανόζουμο !! Νωρὶς, λοιπόν, ὁ Παλαμᾶς ἐννοιωσε πὼς ἡ Δημοτικὴ θὰ γινόταν ἡ θεραπαινίδα του ἀλλὰ καὶ τὸ πρωτόλασμά του. Γιατὶ ὁ Παλαμᾶς ὑπέταξε μᾶλλον καὶ ζέση ὑποτάχθηκε στὴν γλῶσσα, ποὺ αὐτὸς ἔπλασε.

Ἕνα ὡραῖο δεῖγμα εἶναι οἱ παρακάτω στίχοι, ποὺ εἶναι μαζὶ ποίημα, ἀλλὰ καὶ «ζωγραφιά, ποὺ ὁμιλᾶ» ὅπως λέγανε οἱ Ἀρχαῖοι γιὰ τὴν ποίηση:

Κύκνοι ἀργυραβὰν ἐλεφαντόβαρκες
καὶ πίνᾳ ἀχατοστάλακτες οἱ ἀχτῖδες,
κοραλλένια εἶναι τὰ στέφανα
σὲ κεχριμπαρόφεγγες ἀλεξίδες
μαργαρένια λίμνη ἀνειροζεῖ
νούφαρα καὶ ὀδοχαρίδες
γύρω ἀπὸ πιστὰ μελίχρυσα μεθᾶν

ξωτικὲς γαλανοφρύδες.
Ἀντρειωμένοι καβαλλόρηδες φεύγουν σέρνοντας πεντάμορφες...
Σαΐτευτὴς προβάλλεις ὅμως
καὶ τὰ πλήθια μάγια καταλεῖς
κι ἕνα μάγο ἀφίνεις μας, τὸ φῶς,
ὁ Θεὸς ἁρματόδρομος!

Εἶναι, δηλαδὴ ὁ Παλαμᾶς καὶ ζωγράφος κι ἔχει χρωστῆρες μέσα στὸ μυαλό του....

Ὁ Παλαμᾶς ὡς Πατριώτης

Ὅπως ὅλοι οἱ Μεγάλοι, γεννιοῦνται σ' ἕναν τόπον „μ' ἀνήκουν σ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ Παλαμᾶς εἶνα διεθνιστὴς χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ εἶναι Ἕλληνας.

Ἔτσι ὅταν Κηρύχθηκε ὁ Ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος ἔγραψε, ἀπευθυνόμενος στὰ στρατευμένα Ἑλληνικὰ νιάτα.

Ἕνα λάθος ἔχει νὰ κάνῃ τὸ ἄλλον, ὄχι κανένας
μεβοῦτε μὲ τὸ ἀβάσταχτο
βάρος του εἰκοσάτονο.

Καὶ σ' ἄλλο ποίημά του (ποὺ εἶναι καὶ τὸ τελευταῖο του) ἔλεγε.

Παιδιά μου, ὁ πόλεμος γιὰ
ἴσως περνάει θριαμβευτὴς
τῶν ἄδικων ὁ πόλεμος
(δὲν εἶναι ἐκδικητής.
Εἶναι ὁ θεμὸς τῆς ἄνοιξης;
(καὶ τῆς δημιουργίας.
Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἀβασίλευτη.
μὲ δάφνες κάι μὲ κρίνα
τῆς νίκης. Παντοδύναμος
(τὴν ἔπλασε τεχνίτης
Ἡ δόξα τὸ κασμάρι της.
(Ἡ ἀλήθεια εἶναι δική της.
Κι' ἂν εἶναι κάι στὸν πόλεμο
(μέσα ἡ ζωὴ θυσία
ὁ τάφος εἶναι πέρασμα
(πρὸς τὴν Ἀθανασία!

Ἄλλοτε πάλι, ἔχοντας ὑπ' ὄψη τὴν μικρὴ ἐδαφικὴ ἔκταση τῆς Ἑλλάδος ἔγραφε:

Τῶν Ἐθνῶν ἡ μεγαλωσύνη
δὲν μετριέται μὲ τὸ σιρέμμα.
Μὲ τὸ πύρωμα τῆς καρδιᾶς
μετριέται καὶ μὲ τὸ αἷμα....

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Χαρακτηριστικὰ τῶν Μεγάλων εἶναι ἡ ἁπλότητα καὶ ἡ ἀγάπη τους γιὰ τὸν λαὸν ἀπ' ὅπου, συνήθως, προέρχονται.

Ἔγραφε, λοιπόν, ὁ Παλαμᾶς στὸν «Δεύτερο λόγο» τοῦ «Δωδεκαλόγου τοῦ Γύφτου.

Παιγνιδίσματα.... πετάματα....
(ὁ ἀσύγκριτος,
μὴν τὸ πανευτής!
Σίμωσε, ἁπλωσε τὸ χέρι, βοήθα
γίνε δουλευτής.
Χαίριαζε, ἄκουε, φρόντιζε καὶ
(ρῶτα,
χεῖρα ἂν θέλῃς νὰ ὑψωθῆς.
Νίκη σου, ἀνυπόταχτε, σ' ἐσὲ
(νὰ πῆς·
«Ὑποτάξου πρῶτα»!

Λεῖξε ἐσὺ πὼς πρῶτα εἶσαι
(ὁ ἄρχοντας
κι ὁ ἐξουσιαστὴς
τοῦ θυμοῦ σου τῆς βουλῆς σου
(τῆς ψυχῆς
γίνε δουλευτής.
Σβῆσε κάθε σου ξεχώρισμα,
ρίχ' τὸ ἀκτυλίδι σου ἀρραβῶνα

μέσα στὸ κανάλι τοῦ λαοῦ.
Ἕνας γίνε ἀπὸ τοὺς στύλους
(τοὺς ἀμέτρητους
τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ συντροφικοῦ.

Γρίκησε τί λέει τὸ δέντρο
ποὺ τὸ κόψαν καὶ κάνανε κράβι·

«Μέσ' ἀπὸ νέο κορμί μου ὁλόσβηστη ἡ παντοτινή ψυχή μου ἀνάβει.
Ἤκουχα τὰ στάχια κυματίζουν καὶ εἶναι σὰ νὰ λαχταρίζουν οἱ κυματισμοί
τὸ ἀστερνό τ' ἀγέννητο θησαύρισμα τὸ ψωμί
Γι' αὐτὸ στὴν ἀρχὴ ἔκραξα τὸν κάπως βαρβαρικὸ χαρακτηρισμό, πὼς ὁ Παλαμᾶς εἶναι ὁ πρῶτος, ὁ μεγαλύτερος Ἕλληνας ποιητής, γιατὶ μπῆκε καὶ ἔμεινε μαζὶ μὲ τὸν λαὸν ἔγινε ἕνας, ἔστω, πρωταρχικῆς σημασίας, στύλος τοῦ πνευματικοῦ οἰκοδήματος τῆς πατρίδος μας.

Ο ΠΑΛΑΜΑΣ ΣΑΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΜΗΔΕΜΙΣΤΗΣ

Ἀξίζει, ἀκόμη, νὰ σημειώσουμε, πὼς ὁ Παλαμᾶς ἦταν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐπεβλήθηκαν μὲ τὴν ἀξίαν τους, τὴν δημιουργικὴ δύναμή τους, χωρὶς νὰ λυγίσουν, νὰ προβοῦν σὲ παραχωρήσεις.

Ἀκόμη δὲν χωρίθηκε νὰ διακηρύξῃ καὶ τὸν μηδενισμὸ τοῦ γκρεμίζοντας θρησκεῖες καὶ τόπους.

Ἐμεῖς παρακολουθοῦμε τὸν Παλαμᾶ, σὰν πνεῦμα καὶ ὀφείλομεν ν' ἀνεχθοῦμε τὰ γκρεμίσματά του, γιατὶ ἕνα πνεῦμα σὰν αὐτὸν χρειάζεται πολλὴ κατανόηση, καλὴ θέληση καὶ εὐρύτητα ἀντιλήψεως γιὰ νὰ τὸ πλησιάσῃ κανείς. Ὄχι γιὰ νὰ τὸ κρίνῃ. Γιατὶ ἴσως παρασυρθῆ καὶ χρησιμοποιώντας τὰ συνηθισμένα καλούπια δὲν κατορθώσῃ νὰ ταιώσῃ τελικὰ τὴν «θέσι» ποὺ τοῦρλει ἡ «ἀντίθεση»

Καταχωρῶ λοιπόν, ἀπὸ τὸ ἴδιο του ἔπος (Δωδεκαλόγου τοῦ Γύφτου) ἕνα ἀκόμη ἀπόσπασμα.

«Τέλους κανενός, καμιᾶς ἀρχῆς τὴ δική μου γνώμη φοάχτης
δὲν ὁρίζει, εἶμαι τοῦ ΤΙΠΟΤΕ πανελεύτερος χράκτης

Εἶμ' ἐγὼ, ποὺ σβήνω τὸ Γιατὶ κι εἶμ' ὁ ἀτορνήτης τοῦ Κάτι.
Ἀεροπέρνει ἀκοβαλλίκευτο τῆς ἐρμιᾶς ἀδάμαστο ἄτι!

Τῆς βλαοιήμιας τ' ἀστραπόβροντο
ἀπ' τὰ μάτια μου ποτὲ
κι' ἀπ' τὰ χειλια μου δὲν ξέσπασε
πρὸς ἐσένα ὄποιε, Θεέ!

Ὅστε μιᾶς ταιγίδας δὲ γνώρισα γιὰ σὲ πόδι, φόβα, ὀργή.
ποιὸς χτυπάει τὸ δὲ πτοχάζεται καὶ ποιὸς τρέμει τὸ δὲ ζῆ;

Τόσο νὰ κορφώτω πρὸς ἐσὲ δύναμαι τὸ στοχασμό,
ὅσο δύναμαι τὴ θάλασσα πεζόδρομος νὰ διαβῶ

καὶ παρακάτω
«Εἶσ' ἐγὼ ὁ προφήτης εἶμ' ἐγὼ κι ἤρθα γιὰ νὰ διαλαλήσω
βασιλιά, Θεό, τὸ Τίποτε στὸν αἰῶνα ἐμπρός καὶ πίσω.

Ο ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΛΑΜΑ

Ὅταν στὰ 1943 πέθανε ὁ Κωστὴς Παλαμᾶς ὅλος ὁ πνευματικὸς κόσμος ἔκλαψε γιὰ τὸν χαμό του.

Μὰ μόνο ἕνας ποιητής, ὁ Σικελιανός μπόρεσε τὸν πόνο του νὰ τὸν κάμῃ στίχους.

Σ' αὐτὰ τὰ φοβερὰ ἀκοιμπᾶ ὅλη ἡ Ἑλλάδα ἕνας λαὸς ἀγκωνοτας τὸ μάτια του τὴ βλέπει κι' ἀκέριος καίγεται ὡς μὲς τ' ἄδυτο ὁ Ναός

κι' ἀπὸ ψηλὰ νεφέλη Δόξας τήνε σκέπει

Ἠχῆστε οἱ ἀλπίσιγγες καμπάνες βραντερὲς
δονῆστε σύγκορμη τὴ χώρα πέρα ὡς πέρα
θάγγα Παιάνα! Οἱ σημαῖες οἱ φοβερὲς
στῆς λεφτεριᾶς ξεδιπλωθῆτε τὸν ἀγέρα!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Καὶ τῶν μεγαλων, τὸ σῶμα πεθαίνει. Μένει τὸ πνεῦμα.

Ὑπάρχουν πνευματικὰ ἱδρύματα π.χ. ἡ Ἀκαδημία, ἀλλὰ δὲν φροντίζει γιὰ τοὺς πνευματικοὺς θησαυρούς. Λὲς καὶ ὑπάρχει, γιὰ νὰ ὑφίστανται οἱ τίτλοι καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μιὰ ἔκδοση τῶν ἔργων τοῦ Παλαμᾶ—ὅπως καὶ τῶν ἄλλων πνευματικῶν μας θησαυρῶν— θὰ δικαιολογοῦσε τὴν ὕπαρξή της.

* *

Ὁ ἄνθρωπος Παλαμᾶς ἀπέθανεν, Ὁ ποιητὴς Παλαμᾶς ζεῖ. Ζεῖ στὶς ψυχὲς τῶν Ἑλλήνων ζεῖ στὰ διαμερίσματα τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Βρίσκεται ὅπου ἔπρεπε, τοῦ ἀξίζει.

Ἐμεῖς, μικροί, ταπεινοὶ ἀκροβάτες πρόσκαιροι θεατὲς μιᾶς ἐλαφροτραγωδίας, ἂς ἀφήσωμεν γιὰ λίγο τὴν ὕλη ποὺ κάποτε κοντά της θὰ ἀναπαυθοῦμε κι' ἂς πλησιάσουμε κοντὰ σὲ ἄλλους κόσμους, σὲ πνευματικούς. Ἐκεῖ ὅπου κανεὶς τὸν πόνο καὶ τὸν θάνατο τῆς ὕλης, ἀνταλλάσσει μὲ τὴν ἀθανασία τοῦ πνεύματος.

Ἴσως νὰ μὴ μπορέσουμε να πλάθουμε πνευματικά, μποροῦμε ὅμως νὰ δεχόμαστε τὰ ἔργα τῶν ἄλλων, τῶν Μεγάλων. Κάτι εἶναι καὶ αὐτό, ποὺ ἴσως μᾶς βοηθήσῃ νὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς κάτι μακρυὰ ἀπὸ τοὺς κοσμους τῆς ματαιοδοξίας ποὺ ζοῦμε.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 212
Ἐν Βεροία τῇ 14-2-59

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 9ην Μαρτίου 1959 ἡμέραι Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 π.μ. εἰς τὸ Καφενεῖον κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ὁ «Παρθενὼν» πλησίον τῆς Πλατείας Ἁγ. Ἀντωνίου, διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κάτωθι ἀκινήτων αὐτοῦ.

1) Τοῦ παλαιοῦ Νοσοκομειακοῦ κτιρίου κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου μετὰ τοῦ οἰκοπέδου του, καὶ

2) Τῆς οἰκίας Μαριγοῦς Μπουτόνογλου κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της.

Οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεως διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ ἐξαιρέσιμων ἡμερῶν. Τηλ. 3 20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 - Τηλ. 617.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἑξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 25
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 ἑκ. τὸ χιλιοστόμετρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 283899 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τὰ συντελεσθέντα εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα ἔργα, ἀπὸ τοῦ 1953 καὶ ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, δύνανται νὰ συνοψισθῇ ὡς κάτωθι:

Ἐχορηγήθη δάνειον ἐκ 5 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1954 πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἐκθέσεως, συμπληρωθέντος διὰ νέου δανείου ἐκ 4 ἑκατ. ὅπερ ἐχορηγήθη τὸ 1956.

—Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προωθήσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀπωροκηπευτικῶν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἐμερίμνησε διὰ τὴν πληρεστέραν ὀργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν Σκύδρας, Ναούσης καὶ Θεσσαλονίκης. Ἐπρογραμματίσθη ἡ ἵδρυσις εἰς Μακεδονίαν σταθμῶν ψύξεως καὶ προψύξεως ὡς καὶ κέντρου διαλογῆς καὶ συσκευασίας ὀπωροκηπευτικῶν καὶ ἐνκρίθη ἡ ἵδρυσις μεγάλων ψυγείων ἐν Θεσσαλονίκῃ.

—Ἀπεστάλησαν χρηματικὰ κονδύλια διὰ τὴν ἀγορὰν τροφίμων λοιπῶν χρειωδῶν πρὸς διάθεσιν εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν Νομῶν Δράμας, Σερρῶν, Κιλκὶς Ἡμαθίας, Ροδόπης, Καζάνης κ.λ.π.

—Διενεμήθησαν εἰς Βόρειον Ἑλλάδα 86.231 δέματα ἀμερικανικῆς βοηθείας.

—Ἐλήφθη μέριμνα διὰ τὴν αὐξησιν τῆς λιγνιτοπαραγωγῆς, ἥτις ἔσχεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως λιγνιτῶν ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 κατὰ 5θ/ο περίπου.

Ἐπίσης κατεβλήθη φροντὶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς γεωμηλοπαραγωγῆς καὶ τῆς Ἐλαιοπαραγωγῆς.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

"ΘΕΛΕΡΟ ΜΟΤΙΒΟ,,

Κακοντυμένο, ξυλιάρικο, ἁπλυτο, ἀχτένιστο, ἦσαν μερικὲς πινελιὲς ποὺ σκιαγραφοῦσαν μιὰ μελαγχολικὴ εἰκόνα. Στέκουνταν μποστὰ σὲ μιὰ βιτρίνα καὶ θαύμαζε τὴν πλουσιόπτητα, καὶ τὴν ποικιλία ποὺ ἐπικρατοῦσε πίσω ἀπὸ τὸ κρύσταλλο. Ἀφθονία ἀγαθῶν, ποὺ τὸ ἐπινοητικὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκμεταλλεύτηκε τὶς πρῶτες καὶ φαινομενικὰ ἄχρηστες ὕλες. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὰ παπούτσια του καὶ μόρφασε λυπημένα γιατὶ τὰ συνέλαβε νὰ τοῦ χαμογελοῦν σαρκαστικά, κοροϊδευτικά. Δὲν κάθησε πολὺ ὥρα, γιατὶ ἕνας καλοντυμένος κύριος τοῦ ἀπηγόρευσε νὰ θαυμάζῃ ἐκεῖνα ποὺ δὲν μποροῦσε ν' ἀποκτήσῃ. Κανόνες τῆς σημερινῆς μας ζωῆς. Καὶ πῆρε πάλι τὸ δρόμο, ὅπως καὶ πρίν, περπατώντας ἀδιάφορα, ἀσυναίσθητα, ἀργὰ σὰν νὰ σκέφτουνταν, σὰν κάτι ν' ἀπασχολοῦσε τὸ μυαλό του. Ἀπὸ περιέργεια τὸ ἀκολούθησα. Δὲν ξεχώριζες ἂν ἦταν κορίτσι ἢ ἀγόρι. Γιατὶ τὰ μακρυὰ μαλλιὰ καὶ τὰ λεπτὰ λυπημένα χαρακτηριστικὰ μπέρδευαν τὸ εἶδος ποὺ ἀνῆκε. Φαίνεται βαρέθηκε νὰ τριγυρίζῃ, καὶ νὰ διώχνεται ἀπὸ τοὺς «κυρίους» γιατὶ πῆρε τὸν δρόμο ποὺ ὁδηγοῦσε στὴν φτωχικὴ συνοικία. Μαζί του προχώρησα κι' ἐγώ. Πέρασε ἀπὸ πολλὰ χωμάτινα σπιτάκια, μὲ μικρὰ παράθυρα καὶ ὑποτυπώδεις κουρτίνες καὶ στάθηκε δίβουλο μπρὸς στὴν ξεχαρβαλωμένη πόρτα μιᾶς τρώγλης. Ἔδωσε μιὰ κι' ἐκείνη ἔτριξε πένθιμα, ἀνατριχιαστικά, ἐνῶ συγχρόνως μιὰ λεπτὴ φωνὴ στριγγλιζε, «τόσο γρήγορα ἦρθες Γιαννάκη»; Ἔσκυψα καὶ πέρασα μέσα στὸ δωμάτιο, ζήτησα συγγνώμη γιὰ τὴν ἀδιακρισία μου καὶ κάθησα, διακρίνοντας τὰ συνάμα καὶ δυὸ παρακαθημένους, φτωχικὰ ντυμένους. Στὸ δωμάτιο ἐπικρατοῦσε ἡ ἁπλότης. Ἡ λιτότης τῶν ἐπίπλων καὶ ἡ ἀνυπαρξία τῶν ρούχων προσέδιδαν μιὰ ψυχρότητα καὶ κερνοῦσαν τὴν ἀδιαφορία. Μιὰ κουρτίνα χώριζε ἕνα μικρούτσικο δωματιάκι. Ἔπιασα κουβέντα μὲ τὸν διπλανό μου, ποὺ βιάστηκε νὰ μὲ ρωτήσῃ πῶς κατέφυγα ἐκεῖ... κρίνοντας βεβιασμένα ἀπὸ τὰ ροῦχα μου. Τοῦ ἐξήγησα γρήγορα πῶς δὲν ἔχω ἔρθῃ γιὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ σχεδὸν ἀπὸ ἀόνετη, ἀσυλλόγιστη περιέργεια ἀκολούθησα τὸ παιδί, καὶ τώρα ἀπορῶ πῶς μεγαλώνει ἕνας ἄνθρωπος μέσα στὴν βρωμιὰ τῆς ἀνήθικης ζωῆς τῆς μητέρας του, καὶ πόσες κακὲς σκέψεις καὶ συμπλέγματα σχηματίζονται στὸ μικρό του κεφαλάκι. Κι' ἀπορῶ ἀκόμη γιὰ τὴν ἀναισθησία τῆς μητέρας π' ἀφήνει τὸ παιδί της νὰ βλέπῃ τὴν σιχαμερὴ ἰδιωτικὴ ζωή της, δὲν συλλογιέται τὴν μικρούλα καὶ εὔθραυστη ψυχὴ τοῦ μικροῦ ποὺ ἕνα συναίσθημα στὴν παιδικὴ ἡλικία ἀρκεῖ γιὰ νὰ τοῦ κατατρέψῃ τὸν ψυχικό του κόσμο, νὰ τοῦ ποτίσῃ γιὰ παντοτινὰ τὴν πίκρα, νὰ τοῦ γκρεμίσῃ τὸν ἐγωϊσμὸ ποὺ κάθε παιδὶ τρέφει γιὰ τοὺς γονεῖς του. Τί νὰ κάνῃ φίλε καὶ 'ἡ καψερή, μ' ἀντίκοψε ὁ διπλανός μου», ἂν ἤθελε νὰ ζήσῃ τίμια θὰ πρεπε νὰ πεθάνῃ τῆς πείνας ἐνῶ τώρα κάτι βρίσκεται. Ἴσως νὰ εἶναι πόρνη στὸ σῶμα, ἀλλὰ ὄχι στὴν ψυχή. Μερικὰ σώματα καὶ ψυχὲς καλύπτονται ἀπὸ τὴν πλουσιότητα τῶν ρούχων καὶ δημιουργοῦν τὴν ψευδαίσθηση τῆς καλῆς κυρίας, ποὺ στὴν πραγματικότητα τὰ πρὸς φόσιν δργια ἀτέλειωτα συνεχίζονται στ' ἀστραφτερά σαλόνια. Αὐτὴ ἐδῶ δὲν ὑποδύεται δὲν θεατρίνιζει, προτιμᾶ τὴν εἰλικρίνεια, ἴσως γιατὶ ἡ γύμνια της τὴν ἀναγκάζει. Θὰ σοῦ πῶ δυὸ λόγια γιὰ τὴν οἰκογένειά της κι' ἴσως τὴν δικαιολογήσῃς. Τέτοια μελὴς ἡ οἰκογένεια. Ἄνδρας γυναῖκα, ἕνα κορίτσι μεγαλύτερο κι' ἕνα παιδί, αὐτό. Τὸν ἄνδρα της δὲν τὸν ἀρκοῦσε ἡ φτώχεια, ἀναμίχθηκε στὰ πολιτικά, πῆγε στὸ βουνό, πιάστηκε, δὲν ἔκανε δήλωσι, καὶ τώρα ἰσοβίτης στὸ νησί. Ἔμεινε μὲ τὴν κόρη καὶ τὸν Γιάννη στὴν κοιλιά. Εἶχε λίγα στὴν ἄκρη, κάτι παλιὰ κοσμήματα, καὶ θέλησε νὰ βάλλῃ οἰκιάτορφο τὴν κόρη της νὰ μάθῃ λίγα γράμματα. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο γέννησε, κάτι ἐπιπλοκὲς τῆς γέννας τίναξαν τὸ μικρὸ πορτοφολάκι της. Μόλις στάθηκε στὰ πόδια ζήτησε νὰ δουλέψῃ. Ὅπου πήγαινε καὶ τῆς ἔβλεπαν λίγα καὶ τῆς ζητοῦσαν τὰ ρέστα ὡς γυναῖκα. Ἀρνιόταν τὴν ἐδιωχναν. Τὸ οἰκοτροφεῖο ζητοῦσε, ὁ Γιάννης ἤθελε πολὺ γάλα καλή, τροφή, ἡ μάνα ἀδύνατη ὁ κόσμος, ἡ κοινωνία ἀδιάφορη, ὅλα μαζὶ τὴν ἐσπρωξαν στὴν τελευταία ἐλπίδα τῆς ἐπιβιώσεως. Θέλησε νὰ ἐκμεταλλευτῇ τὸ χάρισμα τῆς γυναίκας. Λίγη λησμονιὰ στὸν πελάτη, κι ὁρκετὰ χρήματα. Ἀλλὰ περασμένη ἡ ἡλικία, τὴν ἀναγκάζει στὰ ὀλίγα, σταμάτησε γιατὶ ἡ κουρτίνα παραμέρισε, καὶ φάνηκε μία παράξενη μορφὴ μὲ βαμμένα χείλη, μὲ πρόστυχο ἅρωμα, καὶ μ' ἕνα ταγάρο στὰ δάχτυλα νὰ καπνίζῃ.

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

—Κατήγετο ἀπὸ τὴν περικαλλῆ καὶ δροσόλουστον Βέροιαν. Γόνος τῆς Πατριαρχικῆς οἰκογενείας τῶν Παπαδημητρίων. Ἦτο πνεῦμα ἀνήσυχον. Ἠγάπα ὑπερβολικὰ τὴν γενέτειράν του. Γι' αὐτὸ καὶ τὰς πρώτας δυνάμεις καὶ φροντίδας του ὑπέρ αὐτῆς διέθεσεν.

—Νεαρὸς εἰσέτι κατέβαλλεν τὰς προσπαθείας του γιὰ τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τῆς πόλεως, συμμετέχων καὶ πρωτοστατῶν πάντοτε εἰς κάθε τοιαύτην ἐκδήλωσιν.

—Οὕτω εἰς τὰς διδομένας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος «Μελίσσης» θεατρικὰς παραστάσεις, πρῶτος ἐλάμβανε μέρος, ἐπιτυχῶς, ἑρμηνεύων τοὺς ρόλους του.

—Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱδρυθεῖσαν, ὑπὸ τῆς «Μελίσσης», Φιλαρμονικήν, κατεῖχεν ἐξέχουσαν θέσιν, ὡς ὀρῶν πρόσωπον, καὶ ὡς παίκτης ὀργάνου, ἱκανώτατος.

—Ὅταν δὲ κατὰ τὰς Ἀπόκρεω τὸ Καρναβάλι ἐβονοῦσεν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Βεροίας, μὲ τὰς ποικίλας ἐθνικὰς ἀμφιέσεις καὶ τὰς διαφόρους ἱστορικὰς παραστάσεις, ποὺ ἀνεπτέρωναν τὸ Ἐθνικὸν Φρόνημα τῶν κατοίκων, ἀφ' ἑνός, καὶ ἐσκάνιζαν τοὺς φανατικοὺς συμπολίτας μας Τούρκους, ἀφ' ἑτέρου, αὐτὸς καὶ πάλιν πρῶτος ἐνθουσιωδῶς συμμετεῖχε, ἐὰν ταχύ, παρών, εὑρίσκετο.

—Εἰς τὰς συναλλαγάς του πῆρξεν εὐθύς. Εἰς τὰ στροφὰς του αὐξάνοντα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν πρότυπον καλοῦ οἰκογενειάρχου.

—Κατὰ τὴν ὑπὸ τὰ βάσανα ζόντων, ἁρπαγὴν τῆς ἐκκλησίας «Ἔξω Παναγιὰ» διεφάνη εἰς σθεναρὰν ἀντίστασιν. Χαρακτηρισθεὶς δὲ ὡς ἐπαναστάτης διότι συνέστησεν τὸ κλείσιμον τῆς ἀγορᾶς καὶ παρέτρυνεν τὸ πλῆθος εἰς συλλαλητήριον, ἐφυλακίσθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας Χιλμῆ Πασᾶ, ἀπολυθεὶς κατόπιν ἐπεμβάσεως προκρίτων Τούρκων καὶ Χριστιανῶν. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνυψώνει τὸν ἀπελθόντα, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν συμπολιτῶν του, εἶναι ἡ Ἐθνικὴ δράσις του, τὴν ὁποίαν μετ' αὐταπαρνήσεως ἐπέδειξε κατὰ τὸν Μακεδ. Ἀγῶνα.

—Ἐνταχθεὶς ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Ἄμυναν», προσέφερεν πολυτίμους ὑπηρεσίας, εἰς τὴν παραλαβὴν ἰδίως, ὅπλων καὶ τὴν εἰς τὰ Σώματα ἀποστολήν των.

—Τὸ πατρικό του σπίτι παρὰ τὴν «Ἐλιάν» κείμενον μὲ τὸν εὐρύτατον κῆπον, ὅπως λόγω τῶν πολλῶν κυδωνεῶν ἐκαλεῖτο «Ἀϊβαλῆ—Μπαχτσέ» ὑπῆρξεν Ἐθνικόν, Κέντρον, εἰς ὃ καὶ ἐξ' οὗ διεκουίζοντο τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὸν Ἀγῶνα ὅπλα.

—Καὶ ὁ ὑπεράγαν αὐτὸς ἐθνικόφρων Ἐμμανουὴλ Κ. Παπαδῆμος προβιβάτατος εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς λίαν ἐπικινδύνου αὐτῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ σφόδρα αἰσιόδοξος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἀγῶνος, ἐχρησιμευεν εἰς ἡμᾶς ὡς παράδειγμα ἄξιον θαυμασμοῦ καὶ μιμήσεως ἐνθαρρύνων αὐτὸ καὶ ἐνισχύων τοὺς πάντας. Ἐν τῇ ξένῃ δὲ ζῶν δὲν ἐλησμόνησε τὴν γενέτειράν του, ἐνισχύσας αὐτὴν διὰ σεβαστοῦ ποσοῦ εἰς τὴν προσπάθειάν της, διὰ τὴν ἀνέγερσιν Νοσοκομείου τῆς πόλεως.

Μὲ τοιαύτην ἀθανασίαν μνήμην καὶ τὸν ἐπίζηλον τίτλον τοῦ ἀξίου «Μακεδονομάχου» ἐπέβιωσε πρὸ ἡμερῶν τινων ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν προτεμφθείς, ὑπὸ τῆς παροικίας τῶν Βεροιέων, εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν. Συλλυπούμενοι τοὺς οἰκείους του, εὐχόμεθα ὅπως τὸ χῶμα τῆς Μακεδονικῆς Πρωτευούσης ποθὸν ἐφιλοξένησε νὰ εἶναι ἐλαφρόν. Ἡ δὲ μνήμη του αἰωνία.

Α. Ε. Χ.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

—*Ἡ παραγωγὴ Ζαχάρεως.*

Τὰ ἐργοστάσια «Σεντράλ Ρίο Ἄϊνα» ἤρχισαν προσφάτως τὴν κατεργασίαν ζαχάρεως παραγωγῆς 1958-1959. Βάσει πληροφοριῶν παρασχεθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐν λόγω Ἑταιρίας, ἡ παραγωγὴ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ἐπιτύχῃ ρεκὸρ ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν ἱστορίαν παραγωγῆς ζαχάρεως εἰς τὴν Δομινικανικὴν Δημοκρατίαν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, κατειργάσθη 1.553.126 τόννους Ζαχαροκαλάμου μὲ συνολικὴν παραγωγὴν 1.304 653 σάκκων ζαχάρεως 260 λιμπρῶν. Τὰ συγκροτήματα Ρίο Ἄϊνα μὲ τὰς συγχρόνους ἐγκαταστάσεις των καὶ τὴν μεγάλην ἱκανότητα παραγωγῆς, θεωροῦνται ὡς τὸ μεγαλύτερον καὶ πλέον συγχρονισμένον ἐργοστάσιον ζαχάρεως τοῦ κόσμου.

—*Ἡ παραγωγὴ κακάου.*

Βάσει ὑπολογισμῶν τοῦ FAO ἡ παραγωγὴ κακάο εἰς Λατινικὴν Ἀμερικὴν θὰ εἶναι κατὰ τὸ ἔτος 1959 ἀνωτέρα τῆς περισυνῆς κατὰ 9.000 τόννους περίπου. Διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Βορείου καὶ Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, ὁ FAO συγκρίνει τὴν παραγωγὴν τῶν δύο κυριωτέρων παραγωγικῶν χωρῶν τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας καὶ Μεξικοῦ. Εἰς τὴν Δομινικανικὴν Δημοκρατίαν ἡ παραγωγὴ θὰ κατέλθῃ ἀπὸ 37.800 εἰς 34 000 τόννους, ἐνῶ εἰς Μεξικὸν ἀναμένεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 16.000 τόννους ἔναντι 15 000 τοῦ παρελθόντος ἔτους.

—*Ἔκθεσις Ζωγραφικῆς.*

Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐν Μαδρίτῃ Ἱδρύματος Ἱσπανικοῦ Πολιτισμοῦ ἐτελέσθησαν τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1958 τὰ ἐγκαίνια ἐκθέσεως ἔργων Δομινικανῶν ζωγράφων. Ἐπὶ πλέον τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Διευθύνσεως Καλῶν Τεχνῶν ἔργων, ἐξετέθησαν καὶ τέσσαρες ἐλαιογραφίαι τοῦ ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις διαμένοντος Δομινικανοῦ Ζωγράφου Γεωργίου Νοσέδα Σάντεθ.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΚΑΝΑΖΙΝΑ
ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΙΑ

Διὰ τὰς τυπογραφικάς σας ἐργασίας ἀπευθύνθητε εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον «ΠΥΡΣΟΣ» τηλ. 4-00—Βέροια

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)οσεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν ψαφοντσιῶν

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΑΓΕΦΥΡΩΤΟΝ ΧΑΣΜΑ

Αἱ συμφωνίαι τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου ἔχουν τὸ ἀσύμφορον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτέλεσμα τῆς θριαμβευτικῆς ἐπιστροφῆς τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Κύπρον καὶ τῆς ἐβραιώσεώς της ἐκεῖ τόσον στερεᾶς, ὥστε νὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ ἀδύνατος οἱαδήποτε ἀλλαγὴ τοῦ καθεστῶτος τῆς νήσου ἄνευ τῆς τουρκικῆς συγκαταθέσεως. Ἡ λύσις αὐτὴ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος εἶναι ἄκρως ἀντίθετος πρὸς τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀντὶ νὰ ἐπιτευχθῇ σύμπηξις τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων —ὅπως ἐλπίζουν οἱ Κυβερνήσεις τῶν δύο χωρῶν— θὰ δημιουργηθῇ ἀντιθέτως ἔντονος ἀλλὰ καὶ λίαν δικαιολογημένη ἀπέχθεια τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τούρκους. Ὡς ἀπαιτίους τῆς ταφῆς τοῦ αἰτήματος τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ὄχι μόνον ἡ ἐπιτευχθεῖσα τῷ 1930 «Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία» δὲν θὰ ἀναγεννηθῇ ἐκ τῆς τέφρας της, ἀλλὰ καὶ θὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ ἑξῆς ἄγαστον ψυχικὸν χάσμα μεταξὺ τῆς φυλῆς μας καὶ τῆς Τουρκικῆς. Πρέπει νὰ μὴ ἔχῃ κανεὶς ἐλάχιστον ἴχνος ἀξυδερκείας διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ἀναντίρρητον αὐτὴν ἀλήθειαν.

ΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Αὐτὴ ἡ σχεδιαζομένη ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀγροτικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας θὰ πρέπει νὰ ... τρομάξῃ μᾶλλον τοὺς ἀγρότας. Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις ἡ ὁποία θὰ χαρακτηρώνῃ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας μὲ 150 ἑκατ. δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ ἡ κατάταξις τῶν ἀγροτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς χαράτοι εἰς κατηγορίας ἀνεξαρτήτως τῶν τεκμηρίων εὐπορίας των, μὲ τὸ βέβαιον ἀποτέλεσμα τῆς παροχῆς πλήν τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ φαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς τοιαύτης ἀποτελοῦν ἐξαγγελίας σαφῶς ἐνθουσιαζούσας τὸν ἄνθρωπον τῆς ὑπαίθρου. Εἶναι εὔκολον νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς ὅτι πρόκειται περὶ φορομπηχτικοῦ μέτρου εἰς βάρος τῆς ἀγροτικῆς τάξεως ἡ ὁποία θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ μετὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀγροτικῶν ἀσφαλίσεων νὰ ζῇ ἄνευ περιθάλψεως. Τὸ μόνον σίγουρον ποὺ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὰ σχεδιαζόμενα θὰ εἶναι ἡ ἀφαίρεσις ἀπὸ τοὺς ἀγρότας καὶ τῶν ὀλίγων ἐκείνων χρημάτων ποὺ κατορθώνουν νὰ ἐξοικονομήσουν διὰ τὰς περιπτώσεις ἀσθενείας των. Ὡς ἠσφαλισμένοι ἐλάχιστα πράγματα θὰ ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ καὶ σύγχρονως λόγω τῆς οἰκονομικῆς των ἀποστραγγίσεως θὰ ἀδυνατοῦν νὰ καταφύγουν καὶ εἰς ἰδιωτικὸν ἰατρόν. Ὅσον διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεων λόγω γήρατος εἰς τοὺς ἀπομάχους ἐργάτας τῆς γῆς, οὐδεμία συνέχεια γίνεται εἰς τὰ περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἀγροτικῶν Ἀσφαλίσεων. Τὰ γηρεῖα τῶν ἀνασφάλιστα. Αὐτὴν τὴν ἀπαισιόδοξον εἰκόνα παρέχουν αἱ γνωσθεῖσαι σχετικῶς πληροφορίαι.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι ζητοῦν τὴν αὔξησιν τοῦ φορολογήτου ὁρίου συντηρήσεως εἰς 24.000 δραχ. ἐτησίως καὶ τὴν μείωσιν κατὰ 50 ο/ο τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν μέχρι εἰσοδήματος 100.000 δραχ. ἐτησίως. Τὰ αἰτήματά αὐτὰ εἶναι ἀπολύτως δίκαια καὶ λογικὰ καὶ πρέπει νὰ γίνουν ἱκανοποιήσεως, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ τάξις διέρχεται δεινὴν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ στενάζει κυριολεκτικῶς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας. Ἡ ἐπιβάρυνσις φορολογικῶν βαρῶν εἶναι διὰ τοὺς ἐπαγγελματίας ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν ἐπιβίωσίν των. Ἡ συνέχισις τοῦ σημερινοῦ φορολογικοῦ καθεστῶτος θὰ τοὺς συντρίψῃ παντελῶς, πρὸς ζημίαν καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὰς τροποποιήσεις τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τὰς ὁποίας ζητοῦν οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ συγχρόνως νὰ ἀντίσταθμίσῃ διὰ τὴν πιστοδότησιν μεσαίων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων. Μόνον ἔτσι ἡ ἐπαγγελματοβιοτεχνικὴ τάξις θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τὴν σημερινὴ βυθισμένην οἰκονομικήν της ὅσαν.

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΣ ΚΛΗΡΟΣ

Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου εἶναι ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐκκλησία. Ὁ Ἱερεύς—ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ διδάσκαλος—πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἀνάλογον πρὸς τὰ ὑψηλὸν λειτούργημά του οἰκονομικὴν ἀντοχὴν ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἐπιτρέπῃ νὰ ἐμφανίζεται ἀξιοπρεπῶς ἐνώπιον τοῦ ποιμνίου του καὶ νὰ διάγῃ βίον ὄχι πολυτελῆ βέβαια ἀλλὰ καὶ αὐχὶ πτωχοπρεπῆ. Αἱ συνθῆκαι αὐταὶ τῆς καλῆς διαβιώσεως δὲν ὑφίστανται σήμερον διὰ τοὺς περισσοτέρους τῶν Ἱερέων, λόγω τῆς πενιχρότητος τῆς μισθοδοσίας των. Ὑφίσταται ὅθεν ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ νὰ ἀνυψωθῇ οἰκονομικῶς ὁ Ἱερεύς, διότι τοῦτο, ὡς εἶναι εὐνόητον, θὰ ὁδηγήσῃ καὶ εἰς τὴν ἠθικήν του ἐξύψωσιν καὶ τὴν χριστιανικωτέραν ἐπιτέλεσιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του. Ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες ὀφείλουν νὰ συντείνουν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, διότι αὕτη ἀποτελεῖ βέβαιν τῆς ἀποδοτικῆς λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου.

ΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΤΕΒΕ

Ἡ ζητουμένη νέα αὔξησις τῶν πρὸς τὸ ΤΕΒΕ συνδρομῶν τῶν ἠσφαλισμένων βιοτεχνῶν συναντᾶ τὴν δικαιολογημένην ἀντίδρασιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς χώρας. Εἶναι γνωστὴ ἡ δυσχερὴς καὶ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται οὔτε κατὰ διάνοιαν νὰ ἀντιμετωπισθῇ τοιοῦτον θέμα. Οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ ΤΕΒΕ μὲ τὴν μαστίζουσαν τὴν τάξιν των οἰκονομικὴν κρίσιν, ἀδύνατον νὰ καταβάλλουν καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἤδη καθωρισμένας συνδρομάς. Ἴσως νὰ ὑφίσταται καὶ ἀνάγκη μειώσεώς των, ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἰδέα τῆς διογκώσεως τῶν συνδρομῶν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ πάραυτα, διότι ἀντίκειται εἰς τὴν τραγικὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θέσιν τῶν ἠσφαλισμένων. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ λογικὴ καὶ τὸ δίκαιον. Πᾶσα περαιτέρω ἐπιβάρυνσις θὰ κάμψῃ ὑπὲρ τὸ δέον τὴν δυναμικότητά των.

Ο «ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ»

Ἐψηφίσθη, ὡς γνωστόν, τὸ νομοσχέδιον «περὶ κοπῆς μεταλλικῶν κερμάτων τῶν 10 δραχμῶν». Καὶ ὅπως ἀρχηθὲν ὑπεστηρίξαμεν, ἐπιμένομεν καὶ τώρα εἰς τὴν ἀντίληψίν μας ὅτι ἡ κυκλοφορία τῶν δεκαδράχμων κερμάτων θὰ γίνῃ πρόξενος ἀνατιμήσεως τῶν εἰδῶν. Μέχρι σήμερον κάπως ὑπελογίζετο τὸ στάλληρο· εἰς τὰς μικρὰς συναλλαγάς. Τώρα, ὅμως, τὰ πεντάδραχμα κέρματα θὰ ἐκμηδενισθοῦν κατὰ πολὺ ὡς ἀγοραστικὴ ἀξία μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν νεοκόπτων δεκαδράχμων. Ἡ ἀποτίμησις πραγμάτων ἢ ὑπηρεσιῶν ποὺ ἀντιστοιχοῦσαν ἕως τώρα εἰς τὰ μεγαλήτερον τῶν κερμάτων, τὸ τάλληρον, θὰ ἐξισοῦται τοῦ λοιποῦ μὲ τὴν νέαν μείζονα κερματικὴν ἀξίαν, τὸ δεκάδραχμον. Τὰ νέα κέρματα

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Πληροφορούμεθα μὲ δυσάρεστον κατάπληξιν, ὅτι ὁ κ. Γ. Χιονίδης ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γ' Γραμματέως καὶ τοῦ μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΙΣΣΑΣ τοῦ Στυλιανοῦ καὶ τῆς Πενηκοστῆς, τὸ γένος Γιαννουλάτου, γεννηθεὶς εἰς Ἀθήνας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Ἀνθούλας τὸ γένος Δαβόρα, γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ ἐλθοῦν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ

θὰ ἀπαιτήσουν τὸν «δούρειον ἵππον» τῆς ἐξώσεως ὑψηλοτέρων τιμῶν διὰ πλεῖστα πράγματα τῆς ἀνάγκης.

Ο ΠΑΡΑΠΟΝΟΤΟΥΜΕΝΟΣ ΛΑΟΣ

Νέα... «κυβερνητικὴ δραστηριότης»! Κωδικοποιεῖται ἡ Διοικητικὴ Νομοθεσία καὶ συνιστῶνται...εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι παρανόων!! Αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ θὰ δέχωνται παράπονα πολιτῶν (ἐμμέσως ἀναγνωρίζεται ὅτι ὁ λάκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς παρανοεῖται διὰ τὴν κακὴν διακυβέρνησιν) καὶ θὰ φροντίζουν ..διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ τὸ ὁποῖον συνετέλεσε εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ παραπόνου. Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ ἐπὶ τῶν παραπόνων ὑπάλληλοι θὰ παίρνουν σημειώσεις τῶν ὅσων θὰ τοὺς λέγουν οἱ παρανοούμενοι πολῖται καὶ θὰ τοὺς λέγουν τὸ συνηθισμένον: «Περάστε... τὸν ἄλλο μῆνα»! Οὐδὲν πρόβλημα ἀσφαλῶς θὰ λυθῇ καὶ οὐδεμία διευκόλυνσις εἰς τοὺς πολίτας θὰ παρασχεθῇ διὰ τῶν νέων ὑπηρεσιῶν· θὰ διορισθοῦν, ὅμως εἰς αὐτὰς ὅλοι σουλατσαδόροι φίλοι τῆς ΕΡΕ ποὺ παραπονοῦνται ὅτι δὲν διωρίσθησαν ἀκόμη, πρὸς δόξαν τῆς «ἀναδιοργανώσεως τῆς κρατικῆς διοικήσεως».

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΦΟΡΟΝ ΚΑΠΝΟΥ

Πολλοὶ χωρικοὶ τῶν Περιχώρων μᾶς παραπονοῦνται, ὅτι ὁ ἔφορος καπνοῦ ἐπιδεικνύει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ζῆλον ὑπὲρ τοῦ δέοντος, ἕνεκα τοῦ ὁποίου προκαλεῖται δυσφορία εἰς πάντας.

Ἐρωτῶμεν ἀληθεύουν τὰ παράπονα ταῦτα καὶ τί συμβαίνει ἐν προκειμένῳ;

Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟΠΟΙΪΑ

Κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν συνέβησαν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα πολυάνθρωπα αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα, ὀφειλόμενα ὄχι εἰς ἀμέλειαν τῶν ὁδηγῶν, ἀλλὰ εἰς τὰς ἐλλείψεις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, τὸ ὁποῖον εἰς πλεῖστα σημεῖα παρουσιάζει ἀνασφαλεῖς καὶ ἐπικινδύνους διαβάσεις. Διὰ νὰ δημιουργηθοῦν ἐπαρκεῖς ὅροι ἀσφαλείας διὰ τὰς δι' αὐτοκινήτου διαδρομὰς καὶ νὰ ἐκλείψουν τὰ ὡς ἄνω συμβαίνοντα δυστυχήματα, πρέπει—ὅπως ἐτονίσθη καὶ εἰς τὴν Βουλὴν προσφάτως—νὰ ὑπάρξῃ μία διαφορετέρα κατανομὴ τῶν διὰ τὴν ΔΕΟΠΑ τα. πιστώσεων. Ἀντὶ νὰ ἀνακατασκευάζωνται συνεχῶς οἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πρωτευούσης, εἶναι ὀρθὸν νὰ διατεθοῦν τὰ παχυλότερα τῶν κονδυλίων διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν ὁδοποιΐαν ἰδίως διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὁδῶν ἐκείνων τῆς ὑπαίθρου εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχουν αἱ ἀπαραίτητοι ἐγγυήσεις διὰ τοὺς ταξιδεύοντας δι' αὐτοκινήτου. Τὸ κράτος ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς παρημελημένους δρόμους τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας.

ΘΕΛΕΤΕ νὰ μάθετε Ἰταλικὰ σὲ 100 ἡμέρες. Ἀγοράστε τὸ LINGUAPHONE
Πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας
Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ὁ Ποντιακὸς Θίασος Θεσσαλονίκης τιμῶν τοῦ ἀπὸ ἀκοῆς τε ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Θεσσαλονίκης, θὰ δώσῃ εἰς τὴν πόλιν μας τὰ ἐξαιρετικὰν ἔργον τοῦ Στάθη Ἐὐσταθιάδη: «ΕΡΓΑΤΑ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ» τὴν 15 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «ΣΤΑΡ».

Χοροὶ καὶ τραγούδια ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ἠρ. Κακιζίδη.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΤΑΙ Η ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐντέλλεται, ὅπως οἱ γυμνασιάρχαι προβοῦν εἰς ἀλλαγὴν τοῦ ὡρολογίου προγράμματος τῶν δύο τελευταίων τάξεων τῶν γυμνασίων ὥστε εἰς τὸ μάθημα τῶν φυσικῶν νὰ προστεθοῦν δύο εἰσέτι ὧραι διδασκαλίας. Οὕτω, θὰ καθίσταται δυνατὴ καὶ ἡ διδασκαλία κεφαλαίων ἐκ τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς. Ἐξ' ἄλλου, οἱ γυμνασιάρχαι δέον νὰ ὀργανώσουν εἰδικὰς πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ γονεῖς ὁμιλίας, σχετικὰς μὲ τὴν εἰρηνικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀτομικῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΛΙΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 236.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μελίκης, Προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως Γραμματέως τῆς Κοινότητος Μελίκης, κατεληφθέντος τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπηρετοῦντος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 101511)2 12-58 ἐγκυκ. Δ)γῆς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ὑποβάλωσι τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἡμαθίας

Ἐν Μελίκῃ τῇ 15-2-1959

Ὁ
Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΜΠΑΜΠΑΛΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἐλκυστήρων.

—Ἤρχισεν ἡ χορήγησις δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐλκυστήρων διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ λειτουργίαν των, πρὸς ἐνέργειαν ἐαρινῶν ἀρόσεων.

—Ἐνίσχυσις Μελισσοκομίας.

—Ἐξουσιοδοτήθησαν τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὅπως προβαίνουν εἰς τὴν κατάλληλον ἐποχὴν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν μελισσοτρόφων περιφερείας των, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν μεταφορᾶς τῶν κυψελῶν των ἐκ τῶν χειμερινῶν ἐγκαταστάσεων εἰς τὰς θερινὰς ταιαύτας, προμήθειαν μελισσοτροφῶν κλπ.

—Ἐκτροφὴ ὀρνιθίων πρὸς κρεατοπαραγωγήν:

—Ἤρχισεν ἡ ἐνίσχυσις τῶν πτηνοτρόφων, παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ ὑπὸ τῶν ἰδίων νεοσσῶν προαριζομένων δι' ἐκτροφὴν πρὸς κρεατοπαραγωγὴν καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ ἀναπτύξεως αὐτῶν.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ

Ἡ τύχη τῶν ἐμπόρων δὲν εἶναι πάντοτε εὐμενεῖς καὶ πολλοὶ ἐμπορευόμενοι εὑρισκόμενοι εἰς ἀνθούσαν οἰκονομικὴν κατάστασιν εὑρέθησαν αἴφνης κατεστρεμμένοι. Διὰ τοῦτο ἡ φροντὶς διὰ τὸ συνταξιοδοτικὸν των ζήτημα ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἐμπόρους ἀνάγκην ἐπιβαλλομένην ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἀστα θοῦς ἐπαγγέλματός των. Ἤδη οἱ ἔμποροι, θέλοντας νὰ ἐξασφαλίσουν ἱκανοποιητικῶς τὰ γηρατεῖα των, ζητοῦν τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τῆς αὐξήσεως κατὰ 20ο/ο τῶν συντάξεων τῶν παλαιῶν δικαιούχων, ἡ ὁποία αὔξησις ἐγκριθεῖσα κατ' ἀρχὴν ἐμειώθη εἰς 10ο/ο ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Συντονισμοῦ. Νομίζομεν ὅτι τὰ αἰτούμενον ποσοστὸν αὐξήσεως δὲν εἶναι ὑπερβολικόν, δεδομένου ὅτι αἱ συντάξεις τῶν ἐμπόρων εἶναι μᾶλλον πενιχραί. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος προσφέρει μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τῆς χώρας καὶ συνεπῶς δικαιοῦται νὰ ἀξιώσῃ τὴν καλυτέραν δυνατὴν ρύθμισιν τοῦ συνταξιοδοτικοῦ του ζητήματος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΥΑΝΙΔΗΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Μονάχῳ
Δέχεται καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.30 – 2 μ.μ.
ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Ἀντωνιάδη.

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΤΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ & ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ
ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΚΩΝ)ΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ
Κεντρικὴ 172 Τηλ. 4-25—ΒΕΡΟΙΑ
ΕΦΟΔΙΑΣΘΗ
Καὶ πωλοῦνται τὰ παγκοσμίου φήμης ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου, ἀπωλείας-κλοπῆς καὶ ὁλικῆς θραύσεως παρ' ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας τὰ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ ONSA
Χειρός: Ἀνδρικὰ & Γυναικεῖα
Χωρὶς ὑπερτιμήσεις & ἐπιβαρύνσεις διὰ τὴν ἀσφάλειάν των.
ΕΠΙΣΗΣ εἰς τὸ ἄνω κατάστημα θὰ βρῆτε ὅτι πολύτιμο τῆς ἀρεσκείας σας ζητεῖτε εἰς ὡρολόγια καὶ κοσμήματα.
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΣΗΜ.—Πάντες δύνανται νὰ προσέλθωσι στὸ κατάστημά μας διὰ τὸ καθαρισμὸν τῶν ὡρολογίων των ἀπὸ εἰδικὸ μηχάνημα ἄρτι ἀφιχθὲν ἐκ Γερμανίας.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50	Διευθυντής—Υπεύθυνος	ΔΕΥΤΕΡΑ
Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00	Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 152	Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ	2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

ΑΙ ΔΥΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΗΤΤΑΙ

Πολλά ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν διά «τὴν λύσιν» τοῦ Κυπριακοῦ εἰς τὴν Ζυρίχην καὶ τὸ Λονδῖνον.

Νομίζομεν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ λύσεως ἑνὸς προβλήματος, ἀλλὰ περὶ ἐπιπλοκῆς τούτου.

Ἐκ τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου εὑρίσκονται ἀπροκαλύπτως τὰ συμφέροντα τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι καίτοι ὀλιγώτεροι τῶν 20.οἱο ἀναγνωρίζονται συγκυρίαρχοι (!!) εἰς τὴν Κύπρον, τὴν ὁποίαν ἐπώλησαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας παρητήθησαν, παντὸς δικαιώματος.

Πολὺ ἐφοβούμεθα, ἀκόμη, πῶς διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν Διεθνῆ νομικὸν κόσμον ἀναγνωρίζονται τὰ ἴδια δικαιώματα εἰς δύο διαφορετικὰ πρόσωπα, τὸν Πρόεδρον («κατ' εὐφημισμόν») καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον.

Ὥστε τὸ Κυπριακὸν δὲν ἐλύθη ἀλλὰ ἁπλῶς ἐγένετο μία μετατόπισις τοῦ προβλήματος, διότι πλεῖσται δσαι δυσχέρειαι θὰ παρουσιασθοῦν σύντομα, ποὺ θ' ἀποδείξουν, ὅτι ἡ Αὐτοδιάθεσις ἐγκατελείφθη, χάριν μιᾶς ἀβεβαίου χίμαιρας καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτ τήθη, πρὸς δόξαν τῆς Τουρκίας

Ἀλλὰ αἱ συμφωνίαι πῦται ἀντιστρατεύονται καὶ εἰς τὸν Καταστατικὸν χάρτην τοῦ Ο.Η.Ε καὶ τὴν Οἰκουμενικὴν διακήρυξιν τῶν Ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ 1948, διότι ἀφαιροῦν τὸ δικαίωμα ἀπὸ τὸ 80.οἱο τοῦ πληθυσμοῦ νὰ ἀποφασίζη ἐπὶ τῆς τύχης του!!!

Καὶ λέγεται, λοιπόν, ἐκ μέρους τῶν ἑλλήνων ἁρμοδίων ὅτι ἐλύθη τὸ Κυπριακόν;

Νὰ θαυμάσωμεν τὴν νοημοσύνην των ἢ τὸ θάρρος των νὰ παρακύπτουν τὴν ἀλήθειαν, χάριν τῆς δημιουργίας ἐντυπώσεων;

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν μας, ἀρκεῖ ἡ ἀνάγνωσις τῶν δηλώσεων τοῦ Μητροπολίτου Κυρηνείας, αἱ ἐπιφυλάξεις τοῦ Μακαρίου, αἱ ὁποῖαι ὑπεχώρησαν πρὸ τῶν ἀπειλῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων.

Πῶς νὰ ἀγνοήσωμεν τοὺς πανηγυρισμοὺς τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι εὐθὺς ἀμέσως ἐν θουσιαζόμενοι ἐπεδόθησαν εἰς πετροπόλεμον;

Ἡ λύσις τοῦ Κυπριακοῦ ἦτο καὶ εἶναι μία, Αὐτοδιάθεσις, ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ Δίκαιον καὶ ἡ Ἱστορία.

Ἀλλὰ χάριν τῆς Ἱστορικῆς ἀκριβείας τος συνεχωρεῖτο μία καὶ μόνον ὑποχώρησις, ἡ μὴ Ἕνωσις μὲ τὴν Ἑλλάδα, πρὸς τὸ παρόν. Νὰ καθίστατο, λοιπόν, ἡ Κύπρος ἀνεξάρτητος Δημοκρατία, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀνέδεικνύετο διὰ ἐλευθέρων ἐκλογῶν, χωρὶς νὰ προκαθορίζωντάι εὐνοϊκὰ ποσοστά, ὑπὲρ τῶν Τούρκων.

Ἡ Τουρκικὴ Κοινότης ν' ἀνεγνωρίζετο, ὡς μειονότης, ὅπως συμβαίνει καὶ στὴν Δυτικὴν Θράκην, νὰ μὴ ὑπάρχη ὅμως Τοῦρκος Ἀντιπρόεδρος μὲ τὴν γνωστὴν παντοδυναμίαν τοῦ Βέτο.

Τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα δὲν θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐδρεύουν εἰς Κύπρον, ἀλλὰ θὰ παρεχωροῦντο βάσεις διὰ τὸ N.A.T.O.

Ἡ Ἑλλὰς θ' ἀνελάμβανεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα τῆς Κύπρου, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα Αὐτοδιαθέσεως τῶν Κυπρίων.

Αὐτὴ ἦτο ἡ μόνη λύσις, ποὺ θὰ ἦτο ἀξιοπρεπὴς καὶ συμφέρουσα διὰ τὴν Ἑλλάδα, τοὺς Κυπρίους, ἀλλὰ καὶ ἐφαρμόσιμος.

Αἱ συμφωνίαι τῆς Ζυρίχης ἀποτελοῦν ἦτ ταν τῆς Ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία χάρις εἰς τὰς πιέσεις τῆς Ἀμερικῆς ἐνεταφίασε τὴν Αὐτοδιάθεσιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου, διὰ νὰ καταστήση τὸ 17.οἱο τῶν Τούρκων πράγματι κυρίαρχον.

Ἀλλὰ αἱ δοθεῖσαι λύσεις εἶναι καὶ οὐτοπιστικαί, διότι ἀποκλείεται νὰ ἐφαρμοσθοῦν.

Δὲν δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ δυνηθῆ νὰ λειτουργήση Δημοκρατία εἰς τὴν Κύπρον, ὅταν παντοῦ θὰ ὑπάρχη συγκυριαρχία τῶν Τούρκων.

Θὰ παρατηρηθοῦν ἐνωμαλίαι, ποὺ θὰ καταστήσουν τὸ παρὸν τραγικὸν καὶ τὸ μέλλον τραγικώτερον.

Ἐρωτῶμεν ἀκόμη τοὺς ἁρμοδίους ποῖος εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀνεγνωρίσθη σαν ποσοστὰ 30 ἢ 40 οἱο συμμετοχῆς τῶν Τούρκων εἰς τὴν Βουλὴν ἢ τὸν στρατόν;;

Μήπως διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν τὰ συμφέροντα τῶν Τούρκων;

Καὶ ἐν τοιαύτη περιπτώσει διατί ἡ ἡμέρα τῆς συμφωνίας εἶναι ἡ εὐτυχεστέρα ἡμέρα τῆς ζωῆς τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐχὶ τῆς Τουρκίας;

Φοβούμεθα, ὅτι συντόμως θὰ ἀνακαλυφθῆ ἡ περιπλοκὴ τοῦ προβλήματος—τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζουν καὶ αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες!!!—καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς λειτουργίας τῆς Δημοκρατίας, λόγω τῆς προνομιακῆς μεταχειρίσεως τῆς Τουρκικῆς μειονότητος, ἡ ὁποία καὶ μόνον δύναται νὰ καυχᾶται, ὅτι πράγματι ἐνίκησεν.

Ἡ Ἑλλὰς ἡττήθη δύο φοράς, μία διότι ἔθαψεν τὴν Αὐτοδιάθεσιν χωρὶς λόγους καὶ μία, διότι ηὔξησε τεχνητῶς τὴν δύναμιν τῶν Τούρκων ἀπὸ 17 εἰς 40οἱο!!!

Δύο Κυβερνητικαὶ ἥτται, δύο Τουρκικαὶ νίκαι. Ἰδοὺ ὁ ἀπολογισμὸς ἢ μᾶλλον ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου.

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΗΝ ΗΜΑΘΙΑΣ κ. ΤΖΑΜΠΑΖΗΝ

Δὲν γνωρίζομεν ἂν τὰ ἀναβιβδόμενα ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Γ. Τσαούχη εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸν περὶ τῆς ὑπὸ τούτου περιφρονήσεως τοῦ Συντάγματος τυγχάνουν ἀληθῆ. Ἂν πράγματι τοῦτο συμβαίνει, εἶναι σοβαρὸν δεῖγμα πόσο πολὺ ἔχει προχωρήσει ἡ φαυλοκρατία εἰς τὴν χώραν μας ὑπὸ τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν. Ἂν πάλι τὰ εἰς τὸν κ. ὑφυπουργὸν ἀποδιδόμενα τυγχάνουν ἀναληθῆ, ἡ μὴ διάψευσις των ὑπὸ τούτου καὶ ἡ ἀνάληψις τῆς ὑπερασπίσεώς του ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Τζαμπάζη προβίδει, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, τοὐλάχιστον παντελῆ ἔλλειψιν καὶ τῆς ἐλαχίστης εὐθιξίας παρὰ τοῖς δημοσίοις λειτουργοῖς.

Ὁπωσδήποτε κάποιαν ἀπάντησιν ἀνεμέναμεν νὰ εἶχεν δοθῆ ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῶν Λισόλια καὶ Μπαλτζῆ ἀφ' ἑνὸς μέν διότι ταιαύτην ἐντολὴν ἔχει δώσει ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸν διὰ τὸ ζήτημά των, ὁποβληθεῖσαν πρὸ 40ημέρου περίπου.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ "Η ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ»

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν συμφωνιῶν Ζυρίχης—Λονδίνου, συνάγεται ὅτι εἰς τὴν Κύπρον τυπικῶς μὲν καθιδρύθη Δημοκρατία ἐνῶ οὐσιαστικῶς πρόκειται περὶ κεκαλυμμένης .. Τουρκοκρατίας. χαοκρατίας καὶ ὀχλοκρατίας, μὲ ὅλας τὰς ὀδυνηρὰς συνεπείας διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον τῶν Ἑλληνοκυπρίων

Ἡ Ἀμερικανοκίνητη—Κυβέρνησις Καραμανλῆ πολὺ ἐνωρὶς θ' ἀντιληφθῆ τὸ ἔωλον τῆς ἐπιχειρηθείσης «λύσεως» καὶ τότε, ἀσφαλῶς, ὁ κ. Καραμανλῆς θ' ἀναγκασθῆ ν' ἐγκαταλείψη τὰς πομπώδεις καὶ δημαγωγικὰς ἐκφράσεις καὶ θ' ἀναφωνήση, ὅτι «πλησιάζει ἡ δυστυχεστέρα ἡμέρα τῆς ζωῆς μου», ποὺ ἂς εἶναι βέβαιος, ὅτι ἐρίσκεται πολὺ κοντά.

Τὰ πνεύματα τῶν νεαρῶν Κυπρίων, ποὺ ἔβαψαν μὲ τὸ ὁλοκάθαρο αἷμα τους τὴν ὑπερήφανη γαλανόλευκη, ζητοῦν ἱκανοποίησιν, διὰ τὴν παραγνώρισιν, τῆς Ἑνώσεως, τῆς Αὐτοδιαθέσεως, χάριν... τῆς Τουρκοκρατουμένης «Δημοκρατίας»(!!!)

Ἡ Κυβέρνησις μὲ τὸ θάψιμο τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς «Τουρκοκρατουμένου» Ἑλληνικοῦ Τμήματος, ἐτίμησεν ἀνεξόδως καὶ τοὺς ἥρωας τοῦ 1821 ποὺ ἀγωνίσθηκαν—ὡς συντόμως θ' ἀκούσωμεν ἀπὸ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν—διὰ τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν(!!!) Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν λογικήν, κινδυνεύει καὶ ἡ Ἱστορία ἀπὸ τοὺς μεγάλους Διπλωμάτας(!!!) τῆς Καραμανλικῆς Κυβερνήσεως.

ΑΠΡΑΒΟ.... ΦΩΤΟ-ΑΓΕΝΕΙΑ

Θαυμάσαμε τὶς ὑπέροχες φωτογραφίες τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λονδίνου—Ζυρίχης, ποὺ παρίσταναν τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἢ τοὺς Πρωθυπουργοὺς εἰς πολὺ φιλικὰς σχέσεις, ποὺ μᾶς θυμίζουν χαμόγελα καὶ τὶ τυχεῖς στιγμὲς... ἐρωτευμένων.

Διαβάσαμε τὰ ἄρθρα... Μετὰ βίτσια μεγάλα λόγια τοῦ κ. Ἀβέρωφ — Τσεζίσε « συμφωνία 100οἱοο» ποὺ σημαίνουν Ἀμερικανικὴ ἐπέμβασι 100οἱο.

Θυμηθήκαμε τὶς φοβέρες τῶν Τούρκων ἁρμοδίων διὰ εἰσβολὴ εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπορήσαμε γιὰ τὰς προθέσεις τῶν νέων Μέττερνιχ τῆς Καραμανλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ διευρωπώμεθα, ἀφοῦ ὁ κ. Ἀβέρωφ διεκήρυξε, ὅτι «δὲν χρειάσθηκαν διαπραγματεύσεις διότι κατόπιν τῶν ἀπειλῶν τῆς χώρας τῶν δολλαρίων δὲν ὑπῆρχεν διαφωνία» ποῦ ὀφείλονται τὰ καυτήματά του καὶ ποία ἡ μεγάλη ἐπιτυχία(!!!) τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ οἱ ἀσκοῦντες ἀνευθύνως τὴν Ἑλληνικὴν(!!!) ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ὑπεύθυνοι δὲν χρειάσθηκε νὰ μεσολαβήσουν καὶ διαπραγματευθοῦν, ἀφοῦ ὑπῆρξε συμφωνία 100οἱο

Μήπως μετέβησαν εἰς τὸ Δονδίνο μόνον διὰ νὰ ἀπειλήσουν τὸν Μακάριο ἢ γιὰ νὰ βγοῦν φωτογραφίες χαμογελαστοὶ καὶ μὲ πολλὴν φιλοπαγέρειαν;;

Ἀσυνειδήτως θυμηθήκαμε νὰ τὶ ξεχασμένες φωτογραφίες τῶν Κυπρίων ἡρώων Ἀζκεντίου, Παλληκαρίδη, Βίάντση καὶ ἄλλων καὶ κάνοντας νοερὴν παραβολὴν ντραπήκαμε, γιὰ λογαριασμὸν ἄλλων ἡρώων, τῶν Δόν Κιχωτῶν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς.

ΛΕΦΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΞΟΥΑΛ

Ἡ Τουρκία θὰ λάβη γερμανικὸν δάνειον συνολικοῦ ποσοῦ 210 ἑκατομμυρίων μάρκων καὶ ἀπὸ τὰς Ἡν. Πολιτείας νέον δάνειον 6.100.000 δολλαρίων. Ἡ Διεθνὴς Τράπεζα, ἐπίσης, μελετᾶ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Τουρκίας μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τῆς ἀνοίξη νέαν πίστωσιν. Τὰ οἰκονομικὰ ὅμως τῆς Τουρκίας εὑρίσκονται ὡς γνωστὸν πάντοτε εἰς ὄθλια χάλια καὶ συνεπῶς ἡ μελέτη τῆς ἐν Τουρκία οἰκονομικῆς καταστάσεως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτρέπη τοὺς πάντας νὰ τῆς δώσουν ἐστω καὶ ἕνα γρόσι.

Τὸ ἀντίθετον, παρὰ ταῦτα, συμβαίνει. Τὸ ξένον κεφάλαιον —ἀποβλακωμένον, ὡς φαίνεται τελείως—ἐνισχύει τὴν χρεωκοπημένην Τουρκίαν, ἡ ὁποία εἶναι σινηθισμένη νὰ βαράη κανόνι εἰς τοὺς πιστωτάς της. Τὸ μυστήριον δύναται νὰ ἐξηγηθῆ, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι πρόθυμος πάντοτε νὰ παίξη τὸν ρόλον ἀβανταδόρου διὰ τοὺς ἰσχυροὺς, ὡς πράττει καὶ εἰς τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν.

ΟΧΙ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ 12ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ὁ ὑπουργὸς ἐσωτερικῶν κ. Μπακῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι πιθανῶς τὴν πρωτοχρονιὰν Δευτέραν θὰ συνεργασθῆ μετὰ τοῦ κ. Καραμανλῆ σχετικῶς μὲ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμερομηνίας διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ ἡμερομηνία δὲν θὰ εἶναι κέρανταις 12 Ἀπριλίου.

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ "ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΧΟΡΟΝ,, ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ

—Ὅσον πλησιάζουν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, τόσον οἱ ὑποψήφιοι ποὺ λαχταροῦν νὰ καταλάβουν τὸν δημαρχιακὸν θῶκον, κινοῦνται καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας των.

—Καὶ βαλιδοσκοποῦν τοὺς φίλους των καὶ συνενοοῦνται μετ' αὐτῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ὁμάδων των, πλήν, οὐκ ἐξ αὐτοὺς καθεύδειν, ἡ ὑποψία μήπως κατὰ τὴν γενησομένην μεταξὺ των ἐκλογήν, πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Δημάρχου, τουμπαριρισθοῦν τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὑπὸ τοῦ καλλιτέρου φίλου των. Πιθανὰ γὰρ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα. Διότι τὸν πλοῦτον πολλοὶ ἐμίσησαν. Τὴν δόξαν ὅμως ὀλίγοι. Ὁ δὲ νόμος εἶναι τοιοῦτος, ποὺ δίνει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν καθένα νὰ συμμαχήση μὲν μετὰ τοῦ ὑποψηφίου, πρὸς στιγμήν, νὰ τὸν ὑπερψαλαγγίση δὲ ἐν καιρῷ, λησμονῶν καὶ ὑπόσχεσιν καὶ φιλίαν καὶ λόγον τιμῆς. Γι'αὐτὸ καὶ οἱ ὑποψήφιοι εἶναι διστακτικοὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν συνσυέλφων των. Ποῦ νὰ εὕρουν 38 πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους φίλους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τελευταίας ὥρας δὲν θὰ σκανδαλισθοῦν ἀπὸ τὴν αἴγλη τοῦ ἄρχοντος, τὸν ὁποῖον αὐτοί, θὰ νομίζουν ὅτι εἶναι ἱκανοί, ἐπιτυχέστερον νὰ τὸν ὁποδυθοῦν;!

—Ἐμπρὸς γκρεμοὶ καὶ πίσω ρεθμοί Τί νὰ γίνη ὅμως. Θὰ ριψουν τὸν κύβον, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐφιάλτης τοὺς παρακολουθεῖ εἰς πᾶσαν φανερὰν ἢ μυστικὴν κινησίν των.

Δημαρχιλίκι εἶναι αὐτό, δὲν εἶναι παῖξε γέλασε! Γι'αὐτὸ θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀδιάφορον, ἂν θὰ βγοῦν πρῶτοι ἢ ἔσχατοι.

—Ἐνῶ ἔπρεπεν ὅλοι τους, καταλλήλως συνενοούμενοι, νὰ ἀνεύρουν μεταξύ των τὸν καλλίτερον, αὐτοί, —παίζοντες ἐν οἷ παικτοίς,—θὰ δώσουν τὴν δημαρχιακὴν μάχην, παρέχοντες εἰς τὸ καινὸν διασκέδασιν εὐχάριστον, ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀπάκρεω καὶ τοῦ καρναβαλιοῦ! Ὁ λαὸς θέλει θεάματα. Καὶ ἕνα θέαμα τερπνότατον μάλιστα ἄμα καὶ διδακτικὸν θὰ εἶναι αἱ πρασχεῖς ἐκλογαί, καθ' ἃς θὰ πάνουν γιὰ μαλλὶ ἀλλὰ θὰ βγοῦνε κουρεμένοι.

—Ἄλλαι γὰρ αἱ βουλαὶ τῶν ὑποψηφίων, ἄλλα δὲ ὁ λαὸς κελεύει.

Ο ΦΙΛΟΠΟΛΙΣ

"Οταν καὶ ἡ Δικαιοσύνη κάνη λάθη

ΠΩΣ ΕΜΕΙΝΕ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΕΝΑΣ ΑΘΩΟΣ

ΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ

Στὶς 10 Μαΐου τοῦ 1937 στὴν Κολωνία τῆς Γερμανίας ὁ ἔμπορος Φέλιξ Καΐλερ ἡλικίας τότε 45 χρόνων ἑτοίμαζε τὶς βαλίτσες του γιὰ ἕνα ἐπαγγελματικὸ ταξίδι. Εἶχε ἁπλώσει στὸ τραπέζι μπροστά του μιὰ θαυμάσια συλλογὴ ἀπὸ κυνηγετικὰ μαχαίρια καὶ τοποθετοῦσε μὲ τάξι σὲ μιὰ βαλίτσα. Ξαφνικὰ κάποιο τοῦ ἔπεσε χάμω. Ὁ Καΐλερ ἔσκυψε τότε γιὰ νὰ τὸ πάρη ἀλλὰ ὁ ὦμος του ἔσπρωξε ἕνα ἄλλο μαχαίρι, ποὺ ἐξεῖχε στὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ. Τὸ δεύτερο αὐτὸ μαχαίρι ἔπεσε ἐπίσης χάμω καὶ χτυπῶντας στὶς πλάκες τοῦ δαπέδου πῆδησε καὶ χώθηκε κατ'εὐθείαν στὸ ...μάτι τοῦ σκυμμένου ἐμπόρου.

Κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ σωθῆ τὸ ματὶ τοῦ Καΐλερ, πῆγε ὅστερα χαμένη. Ὁ χειρουργὸς ἀναγκάστηκε ἔτσι νὰ τοῦ τὸ βγάλη.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε τὴ μανία τῶν ἀσφαλίσεων. Εἶχε ἀσφαλίσει τὴ ζωή του. Ἐπίσης ἦταν ἀσφαλισμένος ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς τῆς κλοπῆς κι' ἐναντίον τῶν πλαστῶν χαρτονομισμάτων. Τέλος εἶχε ἀσφαλισμένα καὶ τὰ μάτια του.

Τὰ τελευταῖα τὰ εἶχε ἀσφαλισμένα σὲ τρεῖς ἑταιρίες μιὰ Ἀγγλικὴ μιὰ γερμανικὴ καὶ μιὰ Ἑλβετικὴ γιὰ δισκάσιες χιλιάδες περίπου δικές μας δραχμὲς στὴν κάθε μιὰ δηλαδὴ δηλαδὴ γιὰ συνολικὰ ποσὰ πάνω ἀπὸ μισὸ ἑκατομμύριο.

Μετὰ τὸ ἀτύχημά του, λοιπόν, αὐτό, ὁ Φέλιξ Καΐλερ συμπλήρωσε ὅλες τὶς διατυπώσεις κι' ἔστειλε τὰ σχετικὰ χαρτιὰ στὶς τρεῖς ἑταιρίες ζητῶντας νὰ τοῦ πληρώσουν τὶς ἀσφάλειες... Ἡ Ἑλβετικὴ ἑταιρία τὸν πλήρωσε ἀμέσως καὶ ἡ Ἐγγλέζικη.

Ἡ Γερμανικὴ ἑταιρία ὅμως δὲ θέλησε νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ. Καὶ πρὶν ὁ Καΐλερ προλάβη νὰ τῆς κάνη ἀγωγὴ τὸν μήνυσε γιὰ αὐτοτραυματισμὸ κι' ἀπάτη.

Ἡ δίκη, ποὺ ἔγινε ἔκανε τότε ἀρκετὰ θόρυβο λόγω τῆς περιέργης περιπτώσεως. Κατὰ τὴ διάρκειά της, τὰ μαχαίρια τοποθετήθηκαν πολλὲς φορὲς σ' ἕνα τραπέζι κι' ὁ Καΐλερ ἔκανε ἀναπαράστασι τοῦ ἀτυχήματός του. Ὅπως ὅμως ἦταν ἐνόμενο τὰ.... πειράματα αὐτὰ δὲν ἔπεισαν κανένα, γιατὶ ἡ σατανικὴ σύμπτωσι δὲν ἐπαναλήφθηκε αὔτε μιὰ φορά!

Τὸ δικαστήριο τότε πιστέψετε ὅτι εἶχε αὐτοτραυματιστῆ ἐπίτηδες γιὰ νὰ εἰσπράξη τὸ ἀρκετὰ σεβαστὸ ποσὸ τῆς ἀσφαλείας καὶ τὸν καταδίκασε σὲ τέσσερα χρόνια φυλακή.

Ὁ Καΐλερ βγῆκε τέλος ἀπὸ τὴ φυλακὴ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1941 ἀλλὰ ἐνῶ ἦταν ἕτοιμος νὰ κινήσῃ γῆ κι' οὐρανὸ γιὰ νὰ βρῆ τὸ δίκηό του, οἱ δικηγόροι τὸν συμβούλεψαν νὰ καθίσῃ φρόνιμα. Ἡ Γερμανία βρισκόταν σὲ πόλεμο αὐτὸς ἦταν κατάδικος κι' ἡ Γκεστὰπὸ δὲ θὰ ἐννοοῦσε μὲ κανένα τρόπο νὰ ἐπιτρέψῃ τὶς προσπάθειες ἑνὸς τέτοιου ἀνθρώπου νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὴ δικαιοσύνη ποὺ στὸ καθεστῶς τοῦ Χίτλερ δὲ μποροῦσε παρὰ νὰναι.... ἀλάθητη.

Ἔτσι ὁ φτωχὸς ὁ Καΐλερ ἔμεινε ἥσυχος. Ὅταν ὅμως τελείωσε ὁ πόλεμος ἄρχισε τὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ ἀποζημιωθῆ ὄχι μονάχα πιὰ γιὰ τὸ μάτι ποὺ εἶχε χάσει ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ φυλάκισί του καὶ γιὰ τὴν οἰκονομική του καταστροφή. Ὁ ἀγῶνας αὐτὸς βάσταξε δώδεκα ὁλόκληρα χρόνια καὶ τελείωσε μόλις τώρα.

Τὸ ἐφετεῖο, ὅπου ἔγινε ἡ δίκη, ἔβγαλε τὴν ἀπόφασι ποὺ περίμενε ὅλος ὁ κόσμος. Σύμφωνα μ' αὐτή, ἡ ἑταιρία ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ποσὸ τῆς ἀσφάλειας, ὑποχρεώθηκε νὰ καταβάλη στὸν Καΐλερ κι ἄλλο ἕνα πολὺ πιὸ σεβαστὸ ποσὸ γιὰ ψυχικὴ ὀδύνη γιατὶ ὅπως ἀποδείχτηκε στὴ δίκη ὁ πραγματογνώμων ποὺ κατέθεσε στὴν Πρώτη δίκη ἦταν ἄνθρωπος τῆς ἑταιρίας.

Ὁ Φέλιξ Καΐλερ ποὺ εἶναι τώρα ἑξήντα πέντε χρόνων μόλις ἄκουε τὴν ἀπόφασι, σκέπασε τὸ ρυτιδωμένο του πρόσωπο μὲ τὶς παλάμες του κι' ἔβαλε τὰ κλάματα. Ὅλο τὸ χρυσάφι τοῦ κόσμου δὲ θὰ μποροῦσε τώρα νὰ τὸν κάνη νὰ ξεχάση τὰ βάσανα τὶς ταπεινώσεις καὶ τὸν πόνο ποὺ τράβηξε στὴν εἰκοσαετία αὐτή.

Γι' αὐτὸ ὅταν ὁ μαρτυρας αὐτὸς τῆς ἀνθρωπίνης ἀδικίας σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέση του καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὴν ἔξοδο τῆς αἰθουσας ὅλοι οἱ δικασταὶ σηκώθηκαν ἀπὸ τὶς ἕδρες τους κι' ὁ πρόεδρος ἔβγαλε τὸ σκοῦφο του, ἐνῶ ἀνάμεσα στὸ ἀκροατήριο πολλὰ μάτια ἦταν δακρυσμένα.

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

'Ο στίχος μας

«ΑΝΑΠΟΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΜΟΝΗ»

Τὰ πράσινα ματάκια σου δὲν ἀνατολίτευω
χιλιόμετρα πολλά, μακρυὰ ἀπὸ σένα
κι' ὅλο μιὰ σκέψη κάνω, σὲ λατρεύω;
ἢ εἶναι τοῦ πόθου ὄνειρ' ἀφηρημένα;

Κι' ὅταν τὸ βράδυ, στὴν μοναξιὰ ἔχωμένος
ἀναπολῶ, τὴν κάθε μας στιγμὴ
νοιώθω εὐτυχία, κι' ἁλαφρωμένος
πέφτω καιμᾶμαι, ὡς τὴν χαραυγή.

Θυμᾶσαι τότε ἐκεῖ στὴν ἄμμο;
ποὺ ἔχτιζες χωμάτινα παλάτια;
κλείνοντας τῆς νιότης μας τὸ ἄριο
πετῶντας μὲ χρυσοντυμένα ἄτια;

Τώρα ὁ ἕνας στέλνει τοῦ ἄλλου
φιλάκια, χάδια κοὶ εὐχές,
προσμένοντας τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου
νοιώθει ν' ἀνθίζουν πασχαλιές.

Β. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΣΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ

Σὰν πνευματικὰν ἐπῆγα,
σὰ παδάρια τ' ἐτυλίγα
ἄρ ἀνοίγω τὴν καρδία·μ.
λέγ' ἀτὸν τὴν ἁμαστία·μ.

Ἄζον πάτερ νὰ σὲ κῶ,
τὰ κορίτσια ἀγαπῶ,
σὴν παπαδικῆς ὀμνόγω,
τὴν ψυὼ γιὰ τ' ἐκείνα δίγω.

Νέπρε λέει με ὁ παπᾶς,
τὰ κορίτσια μὶ' ἀγαπᾶς,
νὰ μὴ πᾶς κολατιομένος,
σὰ κατράδες φασιγμένος.

Εἶσε τοὶπ κακὸς παπᾶς,
πῶς λὲς ἀτὰ μι' ἀναπᾶς,
ἄρ ἂς λέγω σε καὶ ἄζον,
φὶλ θὰ λὲς-με κι' ὅλα δάζον.

Γιὰ νὰ λεπ·ς τὴν Κατερίναν,
κουνιχτὰ πάει ἄμον χήναν,
κι' ὁλοστρόγγυλη Σταυροῦλα,
σὴν καρδίος ἄρτ τὴν βασοῦλα.

Κ' ἡ Ἀλεξάνδρα πὼς φωτάς,
ἄμον τοπχανὰν τρομάς,
κ' ἡ λεγνόμακρ' ἡ Παταῦλα,
σὰ κρεβάτ κι κεῖτε τοῦλα.

Ἡ μελαχροινὴ Βαρβάρα,
μὲ τατὲν πολλὰ ἐχάρα.
κ' ἔμορφον σὰν τὴν Ἐλπίδαν,
τ' ὁματόπαμ ἄλλεν κ' εἶδαν.

Ἄχ τὸ καπαχάτ ντ' ἐποίκα,
θὰ νεσπάλνα τὴν Ποιγίκα,
Ντὸ λὲς πόπα; ἄν κανίνταν,
ἔιαν χαρὲμ γιὰ νὰ γίνταν.

Κι' ὁ ποπᾶς ἀφηρημένος,
λέει νὰ εἶσε σχωρεμένος,
ἀτοῦ σο χαρὲμ ἀπές.
λὰλ καὶ δέβα τὸν καϊτές.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΥΝΗΓΗΣΙΑ

ΒΕΡΟΙΩΤΟΠΟΥΛΕΣ

Κληματαριές, κληματαριές
μὲ ροζακιὰ σταφύλια,
σταὶ ἴσκια τρεῖς Βεροιώτισσες
κεντοῦνε τὰ προικά τους.
Κι' εἶν' ὁ βρασούλας τῆς αὐλῆς
ποὺ τὶς ἀναίσει τὰ χείλια
κι' ἡ μια τῆς ἄλλης μολογοῦν.
τὰ κρυφονείρατά τους.

Κι' ἐγώ, ποὺ ἑδῶ μ' ἀπόριξε
τῆς μοῖρας μου ἡ Βουλή,
κι' ἔχω μολῶβι στὴν φυχὴ
τῆς ξενητειᾶς τὸν πόνο,
θαυρῶ σ' ὅμορφο πλάνεμα,
καθὼς τὶς βλέπω ὥρα πολλή,
πῶς ἴσως γιὰ χατῆρι τους
ξεδῶ κὰ μένω μόνο

Ἀπὸ τὴν ποιητικὴ του συλλογὴ «Δυτικὰ Μιᾶς Πολιτείας»

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ὁ Τοτὸς πηγαίνει κρυφὰ στὴν τραπεζαρία καὶ τρώει λίγη φάβα Τὸν βλέπει ἡ ἀδελφή του καὶ τὸν ρωτᾶ:

—Τί θὰ πῆ τώρα ἡ μαμά;

—Θὰ πῆ: «Κάτι λάκκων ἔχει ἡ φάβα!»

Ἡ μητέρα μὲ θυμό:

—Ἀντωνάκη στὰ ντουλάπια εἶχα βάλει χθὲς δύο μῆλα. Πῶς σήμερα βρίσκω ἕνα;

—Ἦταν σκοτεινὰ μητέρα καὶ δὲν εἶδα καὶ τὸ ἄλλο!

Ἡ κατέρας ἐξετάζει τὴν κορούλα του:

—Ἀνοῦλα ἔξη καὶ δύο πόσο κάνουν;

—Ὀχτώ.

—Μαράβο. Καὶ γιὰ ἀμοιβὴ πάρε ὀχτὼ κατοστάρικα!

Ἡ Ἀνοῦλα:

—Εὐχαριστῶ (κι ἀπὸ μέσα της): Νὰ τόξερα θάλεγα πῶς κάνουν ἑπτὰ καὶ θέξα ἕνα χιλιάρικο. Κρῖμα!

Μιὰ μέρα ρωτᾶ κάποιος τὸν Ἀντωνάκη:

—Ποιὸν ἀναπᾶς περισσότερο ἀπὸ τοὺς δύο ἀδελφούς σου, τὸν μεγαλύτερο ἢ τὸν μικρότερο;

—Τὸν μεγαλύτερο!

—Γιατί; Μήπως εἶναι πιὸ καλός;

—Ὄχι! Ἀλλὰ τὸν γνωρίζω περισσότερα χρόνια...

Νίκος: Ὥστε ὁ πατέρας σου δὲν λεύει πενῆντα χρόνια;

Πέτρος: Θὰ ἔχῃ δυνατὴ κράση! Γιατί δὲν ἄσπρισε οὔτε μιὰ τρίχα.

Πέτρος: Ὄχι, δὲν ἔχει σχέσι ἡ κράση του. Εἶναι καρβουνιάρης.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

—Ἀγάπη καὶ χαρούμενη καρδιὰ εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

Δάντης

—Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ πυξίδα τῆς γυναίκας.

Φὸν Ντίνκελ

Πρέπει νὰ δώσῃς τὴν καρδιά σου, γιὰ νὰ κατακτήσῃς μιὰ ἄλλη καρδιά.

Μπερνάρ

—Μόνο ἡ τελευταία ἀγάπη μιᾶς γυναίκας μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τὴν πρώτη ἀγάπη ἑνὸς ἄντρα.

Μπαλζὰκ

—Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ποίησι τῶν αἰσθήσεων.

Μπαλζὰκ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΚΑΝΑΖΙΝΑ
ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΚΚΟΡΙΑ

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Ξέγνιαστο μᾶς ἦρθεν πάλι
μὲ τῆς νιότης τὰ φτερὰ
τὸ τρελλό μας καρναβάλι
μὲ τραγούδια μὲ χαρά.

Ἂς ντυθοῦμε μὲ καμάρι
τῆς χαρᾶς τὴν φορεσιὰ
καὶ μὲ γέλοιο καὶ μὲ χάρη
ἂς γλεντήσουμε παιδιά

Μὲ τραγούδια μὲ παιχνίδια
σὰν τὴν νιότη πεταχτὴ
δὲν θὰ εἶναι πάντα ἴδια
ἡ ζωή μας γελαστή

Γι' αὐτὸ πᾶμε νὰ χαροῦμε
γέροι, νέοι καὶ παιδιὰ
γιὰ νὰ νοιώσουμε νὰ ἰδοῦμε
τῆς ζωῆς τὴν ξεγνιασιά.

Ξέγνιαστο μᾶς ἦρθε πάλι
στὴν γοργόφτερη ζωή.
Τὸ τρελλό μας καρναβάλι
σὰν δροσόλουστη αὐγή.

ΝΙΚΟΣ ΑΔΑΛΟΓΛΟΥ
Δημῦλος

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

Οἱ Ἰθαγενεῖς Ἄραβες ὅταν κάνουν λόγο γιὰ τὴν περίφημη Νεκρὴ Θάλασσα, ποὺ διαβρέχει τὸν τόπο τους συνηθίζουν πάντα νὰ προσθέτουν σχετικά.

—Ὅποιος ἀγαπᾶ τὴ ζωή του δὲν πρέπει νὰ ταξιδεύῃ σ' αὐτὴ τὴ θάλασσα!

Αὐτὸ τὸ λένε γιατὶ ἡ θάλασσα αὐτὴ βγάζει βαρειὲς ἀναθυμιάσεις ποὺ εἶναι πολὺ ἐπιβλαβεῖς κι' ἐπικίνδυνες στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου. Μερικὲς φορὲς μάλιστα ἔχουν καὶ θανατηφόρα ἀποτελέσματα. Στὰ 1845 ἕνας Ἰρλανδὸς εἶχε τὴν τόλμη νὰ διαπλεύσῃ γιὰ πρώτη φορὰ τὰ νερὰ τῆς Νεκρῆς θάλασσας μ' ὅλες τὶς ἀντίθετες συστάσεις τῶν Ἰθαγενῶν. Ἀφοῦ λοιπὸν ταξίδεψε πέντε ὁλόκληρες μέρες τέλος κατάκοπος βγῆκε στὴ στεριὰ ὅπου σὲ λίγο πέθανε στὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ ἐξάντληση.

Ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια δυὸ θαλασσοπόροι ἐπεχείρησαν τὸ ἴδιο ταξίδι Μὰ δὲν μπόρεσαν νὰ μείνουν πολλὲς ἡμέρες στὴ θάλασσα ταξιδεύοντας ἐπειδὴ —ὅπως ἀνάφεραν κατόπιν— κάντευαν νὰ πνιγοῦν ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ ἀέρια ποὺ ἀναδίδονται ἐκεῖ.

Κι ἄλλοι πολλοὶ τολμηροὶ τὰ ξίδεψαν συχνὰ πολλὲς μέρες στὴ Νεκρὴ θάλασσα, μὰ ἀναγκάσθηκαν νὰ διακόψουν τὸ ταξίδι τους ἐνῶ μερικοὶ πέθαναν ἐπάνω στὰ πλοῖο τους πρὶν προλάβουν νὰ ξαναπατήσουν στὴ στεριά.

Τὰ νερὰ τῆς Νεκρῆς θάλασσας εἶναι τόσο ἁλμυρὰ ὥστε κανένα ψάρι δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ μέσα σ' αὐτά. Εἶναι τόσο πυκνὴ ἡ διάλυση ἁλατιοῦ ποὺ περιέχει ὥστε κανένας κολυμβητὴς δὲν μπορεῖ νὰ πλεύσῃ στὰ νερά της.

Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ φαίνονταν ποὺ ἐπιπλέουν ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τῆς Νεκρῆς θάλασσας στρώματα ἀσφάλτου. Γιὰ τὸ λόγο τοῦτον καὶ στὴν ἀρχαιότητα τὴν ἀποκαλοῦσαν Ἀσφαλτίτη λίμνη.

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΤΡΑΝΟΣΤΟΜΙΑ

Ὁ Γιαλαμὰς ἐκαλεκάτσεν ἀπάν σὸ σέτ, καὶ σιτια ἐρούφιζεν τὸν καφέ ατ, εἶπεν σὴν παρεαν-ατ.

Ξενητευμένος ἐμ, σ'ἕναν χωρίον σχολεῖον ἔχτιζα.

Κάθε Κυριακὴν ἐκατέβαινα σὴν πολιτειαν γιὰ λογιζ☛ λογιῶν δουλειᾶς ημ, ὅσα φορὰς ἐγὼ ρ.ιζα σὸ χωρίον, τὴ σπιτοναικοκυρᾶς ἡ θυγατέρα, ἕνας 30 35 χρονέσα καὶ μ'ἕναν ἀπὰκ στὸ μαν, ἐκεζτούρεβεμα ἀσὰ ἐρωτέματα, ντὸ γράφτε τ' ἐφημερίδας, ντὸ νέα ἔνκεσ-μας, κιὰρ ἀ οἶκα ἕναν σωρὸν Ἀτὸ ἡ καϊτὲ ἐκράτεσεν πολλὰ καιρόν, τελευταῖα ἐπέζεφα καὶ εἶπα·τεν. Τὰ νέα εἶναι, ἐπέρασεν σὴν ἐφημερίδαν, ὅσα κορίτσια ἔχνε μικρὰ στόματα, θὰ ὑπαντρεύν·ατα; θέλοντας καὶ μή, καὶ θὰ παίρνε ἀπ'ἕναν ἄντραν.

Ἡ τρανοστομία κάπως ἐπικριάστεν, ἐσούφρωσαν ἀπὰν τὰ χεῖλια-τς ὅσον ἐπόρεσεν, καὶ πικραμένα ἐρώτεσεν. Οἱ μικρὰ στόματοι θ'ὄντριζνε καὶ θὰ παίρνε ἀπ'ἕναν ἄντραν, κιὰμ ποῦ ἔχνα τρανὰ στόματο ντὸ θὰ γίνανε; Ἐκεῖν εἶπα·τεν θὰ παίρνε ἀπὸ δύνοματς ἀντρούδας.

Τὴ τρανοστομίας τὸ χρῶμαν ἔλλαξεν, καὶ ἐζωήρεψεν ἀσὴν χαράν-ατς, ἐπάτεσεν καὶ ἕναι ξεν τὸ στόμαν-ατς, καὶ μ' ἕναν ἱκανοποιημένον ὕφος εἶπεν. Ἂρ ἄετς πὲ εὐλογημένε

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΕΚΛΕΕΝ ΓΙΑ ΤΗ ΖΑΧΑΡΙΆ ΤΟ ΠΡΙΝΤΣ

Ἂς τ'ἐπέθανεν ὁ Γιώρκι ἐφέντης σὴν Ἐρζιγκάν, οἱ δοπιτζιανοὶ κι ὅλ οἱ γειτονάδες ἔστεκαν ὁλόγυρατ κ'ἔκλαιγαν. Σ' ἀτὸ ἀπάν ἔρθεν κι ἡ Μαργαρίτα ἀσὸ χωρίον τὸ Κίλ κι ἄμον τ' ἐσέβεν ἀπὲς σὴν ὀτάν, ἀμὰν ἀφὶν ἕναν ἄγριεν λαλίαν καὶ ροὺζ ἀπάν σὸν πεθαμένον τὸν ἐξάδελφονατς κλαίει καὶ λέει: (Πῶς ἐπῆκεσ ἀτὸ Γιώρκι ἐφέντη, γιατὶ ἐπήνεσα Γιώρκι ἐφεντή, πῶς ἐφέκες μας Γιώρκι ἐφεντή...)κλαίει τσφουλίεται, βαρκίζ κι ἡ λαλίατς ἄμον τ' αἰγιδὶ τὸ βάρκιζμαν ἔγριεν κι ἀλόγεν. Ἂρ ἐκράτεσον κι ἔσκωσαν ν'ἀ πομακρὲν ἀτέν. Ἀτέ, ἄμαν ἐγονάτσεν σοῦμά σὸ φέρατρεν, ἔβγάλ ἕναν μαντὸλ ἀνοῖ καὶ κρατῆγια ἀνόμεσα σὰ σέργιατα, λαΐσκεται γαϊτελία μίαν ἀδᾶ καὶ μίαν ἐκεί, ταφουλίεται κλαί ει μοιρολογᾶ καὶ λέει: (Ἀτὸ πῶς ἐπῆκεσα, πῶς ἐπῆκεσα Γιώρκη ἐφεντή, Γιώρκη ἐφεντή... Πῶς ἐφέκες μας Γιώρκη ἐφεντή; Ποῖος ἀστεῖλμε τὸ σιακιὰρ καὶ πρίντς, ποῖος ἀστεῖλε, Γιώρκη ἐφέντη Γιώρκη ἐφεντή;...) λέει καὶ ξαναλέει, σιμιετε βαρκὶς, ἡ λαλίατς σὰ οὐράνια. Ἄλλ' ἔτσουρωσαν καὶ τεροὺν'ἀτέν. Ἂρ ἄλλο κ'ἐκρατέφτεν ἡ οἰκοδέσποινα. Ταρεῖ ἀτὲν ἄγρια ἄγρια καὶ λέει: «Σοὺκ χάθ ἀπ'τουκὰ λάλα Ἐσὺ κὶ κλαῖς πὲ πέθανεν ἀντρασιμ κλαῖς π'ἔχασες τὴ ζάχαρη καὶ τὸ πρίντς π' ἐστείλνε σὲ ὁ ἀντρασιμ ἀσὸ μαγαζίν. Πάστρεψαν ἀπ'ἀδᾶ . Σ'ἀτὸ ἀπὰν ἐκεῖν π' ἔκλαιγαν πιάνιε τσε ἕναν γέλος, γελοῦν. γελοῦν καὶ νὰ στέχνε κ'ἐποροῦν. Ἐλάγκεψαν ἔξ Ἐκεῖν π'ἐπέμναν ἀπὲς τσὰ ἔκλαιγαν. Ὕστερα ἐντοῦνεν σὰν νοῦν ἀτοῦν τα λόγια τὴ Μαργαρίτας κι ἔρχινα γαν νὰ γελοῦν φουρκιχτά.φουρκιχτά, Ἂρ ἀέτσπα, ἀλλ ἔκλαιγαν κι ἄλλ ἐγέλαναν. Τ' ὕστερ νὸν ἐτέρεσαν ἀρεζιλέρκουν πιτιοῦν πιτιουνέ. ἐκοζτξαν τὸν ποπᾶν νὰ δεβάζ τὴν κανόναν καὶ σκῶν ἀτόν. Ἂρ ἀέτσπα. ἔσκωσαν ἀτὸν ὀγληγορετά, μὲ γέλια καὶ κλαψίματα ποὺ καμίαν κ' ἔντυναν ἀσίκον γασμερλίκ σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη Ἀκόμαν λέγνα ἀτὰ ὁμειζωτέρ καὶ γελοῦν.

Κ. Λαμπαΐδης

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!

Καινοτομία στὴν πώλησι ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΚΩΝΣΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ

Πωλοῦνται ὡρολόγια ΟΜΕΓΑ *ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς;—ὀλικῆς θραύσεως παρὰ τῆς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας* LLOYD.

Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: πλατφόρμα 2 1)2 τόννων. Φρένα αὐτόματα. Τιμὴ εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: τὰ ἀπομείναντα οἰκόπεδα εἰς τοποθεσίαν μοναδικὴν Βεμσίας.

Ὁμοίως ἐκκοκιστήρια Λιντὲρ καὶ κινητῆρες.

Πληροφορίαι. Στέφανος Τσιράκογλου ἢ φαρμακεῖον Ἀντ. Ἀντωνιάδου ἢ Κλινικὴ Σόλωνος Ἀντωνιάδου.

ΘΕΛΕΤΕ νὰ μάθετε Ἰταλικὰ σὲ 100 ἡμέρες; Ἀγοράσατε τὸ **LINGUAPHONE**
Πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας
Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δεκάλεπτα 25
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 δρχ. τὸ χιλιοστόμετρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 288899 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Στὶς 3 Μαρτίου τοῦ 1950 ἄρχισαν στὴ Μινεσότα τῆς Ἀμερικῆς οἱ γιορτὲς γιὰ τὸν πανηγυρισμὸ τῶν ἑκατὸ χρόνων τῆς πολιτείας αὐτῆς ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ φημισμένα παραθεριστικὰ κέντρα τοῦ Νέου Κόσμου. Γιὰ τὰ ἄφθονα καὶ γαλάζια νερά της ἡ Μινεσότα ὀνομάζεται «τόπος τῶν δέκα χιλιάδων λιμνῶν» κι' ἔχει ἀμοιβὴ καὶ ἀπέραντα δάση πεύκων, ὅπου κάθε χρόνο παραθερίζουν περισσότεροι ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο ἐπισκέπτες. Ἐπίσης χάρη στοὺς τεράστιους ἀλευρόμυλους καὶ τὰ πανύψηλα «σιλό» της θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κέντρα ἀλευροπαραγωγῆς. Πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια στὴ Μινεσότα κατοικοῦσαν τέσσερες φυλὲς Ἐρυθροδέρμων καὶ μερικοὶ Γάλλοι καὶ Καναδοὶ κυνηγοί, ποὺ ἐμπορεύονταν γοῦνες. Ἡ σφραγίδα τῆς πολιτείας ἀπὸ τότε ἔχει χαραγμένη γαλλικὰ τὴ φράση «Ἄστρο τοῦ Βορρᾶ».

Στὰ 1849, ὅταν ἐπιτράπηκε ἐκεῖ ἡ μετανάστευση, ἤρθαν πολλοὶ ἄποικοι ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Ἀμερικῆς, μὰ οἱ περισσότεροι ἦταν Σκανδιναβοὶ ἄποικοι.

Σήμερα ὁ πληθυσμὸς τῆς πολιτείας Μινεσότα [ποὺ περιλαβαίνει τὶς πόλεις Μινεσότα, Βορεινὴ Ντακότα καὶ Νότια Ντακότα] φτάνει τὰ 3.000.000 περίπου. Ἔχει ἄφθονη παραγωγὴ γεωργικῶν εἰδῶν, ἐπίσης ἐξάγει μεταλλεύματα, ξυλεία καὶ φάρμακα.

Ἡ Μινεσότα [ποὺ στὴ γλῶσσα τῶν Ἐρυθροδέρμων τῆς φυλῆς Σιού σημαίνει: «νερὸ ποὺ ἔχει τὸ χρῶμα τ' οὐρανοῦ»] στὴν πραγματικότητα ἔχει περισσότερες ἀπὸ... 11.000 λίμνες! Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὸ ψάρεμα. Ἐπίσης στὶς λίμνες αὐτὲς γίνονται τὸ χειμῶνα παγοδρομίες καὶ τὸ καλοκαίρι μπάνια καὶ ἱστιοπλοϊκοὶ ἀγῶνες. Ἡ Μινεσότα εἶναι πατρίδα πολλῶν ἐνδοξοτήτων. Ἀπὸ κεῖ κατάγονται: ὁ περίφημος συγγραφέας Σίνκλαιρ Λιούϊς ὁ πρῶτος Ἀμερικανὸς ποὺ κέρδισε τὸ λογοτεχνικὸ βραβεῖο Νόμπελ, ὁ ἀεροπόρος Κάρολος Λίντμπεργκ ποὺ στὰ 1927 πέταξε μὲ ἀεροπλάνο ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη στὸ Παρίσι, περνώντας χωρὶς σταθμὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανό, ὁ ἄλλοτε κυβερνήτης τῆς πενσυλβανίας καὶ τώρα πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου Χάρολντ Στάσεν, ποὺ ἦταν καὶ ὑποψήφιος πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας στὶς τελευταῖες ἀμερικανικὲς ἐκλογές.

ΠΑΤΙ ΩΡΙΣΜΕΝΟΙ ΝΕΟΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΓΗΡΑΤΟΣ;

Ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος μέσα εἰς τοὺς μῦς ἀποτελεῖ ἴσως τὸν κάλλιτερο τρόπο, ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὸν προσδιορισμὸν τῆς πραγματικῆς [φυσιολογικῆς] λειτουργίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Οἱ ἐπιστήμονες γνωρίζουν ἤδη ἀπὸ μακροῦ ὅτι τὰ σῶμα δὲν γερνᾶ πάντοτε μὲ τὸν ἴδιο ρυθμό. Τὸ σῶμα ὡρισμένων ἀτόμων, ἡλικίας ἄνω τῶν 40 ἐτῶν μπορεῖ στὴν πραγματικότητα νὰ εἶναι τὸ ἴδιο γηρασμένο μὲ τὸ σῶμα ἀτόμων ἄνω τῶν 60 ἐτῶν. Μέχρι σήμερα ὅμως δὲν ἐγνώριζαν κανένα τρόπον μετρήσεως αὐτῶν διαφορῶν. Τώρα οἱ ἐπιστήμονες διεπίστωσαν μίαν βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος μέσα στοὺς μυϊκοὺς ἱστοὺς μὲ τὴν ἡλικία. Μεταξὺ 18 καὶ ἐτῶν ἡ κυκλοφορία αὐτὴ ἐλλατώνεται κατὰ 40 ο/ο κατὰ μέσον ὅρον. Μεταξὺ 25 καὶ 35 ἐτῶν ἐπέρχεται νέα ἐλάττωσις κατὰ 30 ο/ο περίπου ποὺ συνεχίζεται προοδευτικῶς. Διεπιστώθησαν ἐπίσης σημαντικαὶ διαφοραὶ εἰς ἄτομα τῆς ἰδίας χρονολογικῆς ἡλικίας. Ἔτσι σὲ ὁμάδα ἀτόμων ἡλικίας 20 ἐτῶν ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ κυκλοφορία ἦταν χαμηλότερη συνεκρίνετο μὲ τὴν κυκλοφορίαν ἑξήκοντα ἐτῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο περισσότερον ἀνυψωμένη. Ὅμως ἡ βαθμιαία ἐλάττωσις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος μέσα εἰς τοὺς μῦς ἔχει καθαρὰ σχέσι μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ γήρατος.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΠΑΙΔΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Παιδόπολις «Καλὴ Παναγιὰ» Βεροίας προκηρύσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι εἰδῶν.

1) Χιλίων ὀκτακοσίων (1800) δράμων ζακχάρεως ψιλῆς Ἀμερικῆς.

2) Χιλίων πεντακοσίων (1500) δράμων ὀρύζης ἐγχωρίου γλασὲ

3) Χιλίων ὀκτακοσίων (1800) δράμων ἐλαίου ἀξύτητος οὐχὶ μείζονος τῶν τριῶν βαθμῶν.

4) Χιλίων (1000) δράμων φασολίων καὶ

5) Χιλίων διακοσίων (1200) δράμων σάπωνος πρασίνου Α' ποιότητος περιεκτικότητος εἰς λιπαρὰ 64ο/ο τοὐλάχιστον

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 23η Μαρτίου 1959 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 10—11 π.μ. ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸ Καφενεῖον τοῦ Ἐμμ. Σάχα παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Ἀθηνῶν.

Κατατεθεῖσα ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν δραχμαὶ ἑπτὰ χιλιάδαι (7.000) εἰς μετρητὰ ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης. Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν Α.Ε. καὶ ἐν Ὡραιοκάστρῳ Θεσσαλονίκης εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Παιδοπόλεως «Ἅγιος Δημήτριος» Ὡραιοκάστρου ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Καλῇ Παναγιᾷ τῇ 24-2-59

Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος
Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 212

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14-2-59

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 8ην Μαρτίου 1959 ἡμέραι Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 π.μ. εἰς τὸ Καφενεῖον κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ὁ «Παρθενὼν» πλησίον τῆς Πλατείας Ἁγ. Ἀντωνίου, διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κάτωθι ἀκινήτων αὐτοῦ.

1) Τοῦ παλαιοῦ Νοσοκομειακοῦ κτιρίου κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου μετὰ τοῦ οἰκοπέδου του, καὶ

2) Τῆς οἰκίας Μαριγοῦς Μπουτόνογλου κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της.

Οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεως διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ ἐξαιρεσίμων ἡμερῶν. Τηλ. 3 20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΝΕΑ
ΑΠ' ΤΗ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΘΝ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

Ἡ Δομινικανικὴ Δημοκρατίας ἑορτάζει προχθὲς τὴν 115ην ἐπέτειαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας της. Τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1844 ἐπραγματοποιήθη τὸ ὄνειρον τοῦ Δομινικανικοῦ λαοῦ ὅστις ἐπὶ 22 ἔτη ὑπέφερεν ὑπὸ τὸ καθεστὼς ξένης κυριαρχίας. Μία ὁμὰς ἐξαιρέτων πατριωτῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Χουὰν Πάμπλο Δουάρτε ἱδρύουν τὴν 16ην Ἰουλίου τοῦ 1838 τὴν μυστικὴν ἑταιρίαν la Trinitaria ('Αγία τριάς), εἰς τὴν ὁποίαν ἀργότερον προσεχώρησαν οἱ Φραγκίσκο ντὲλ Ροσάριο Σάντσεθ, Ράμον Ματίας Μέλλια καὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς πατριῶται καὶ ἦνοιξαν οὕτω τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἧς ἐκερδήθη ἀργότερον εἰς τὰ πεδία μάχης. Ὡρκίσθησαν νὰ προσφέρουν τὴν ζωήν των καὶ περιουσίαν των διὰ τὸν ὁριστικὸν ἀποχωρισμὸν τῆς πατρίδος των ἀπὸ τὴν Αἰτινὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ἱδρύσουν μίαν Δημοκρατίαν ἐλευθέραν κυριάρχον καὶ ἀνεξάρτητον, ὑπὸ τὸ ὄνομα Δομινικανικὴ Δημοκρατία, ἥτις θὰ ἔχῃ ἰδίαν τρίχρωμον Σημαίαν (κυανοῦν, ἐρυθρὸν καὶ λευκόν) καὶ ὡς ἔμβλημα τὰς ἱερὰς λέξεις: Θεός, Πατρὶς Ἐλευθερία.

Οἱ Σαντάνα Ντεβερζέ, Καμπράλ, Πουέλλτο καὶ μία λεγεὼν ἄθανάτων ἡρώων, ἐπολέμησαν μὲ θάρρος καὶ αὐτοθυσίαν διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ διατηρήσουν ἄθικτον τὴν Δημοκρατίαν ἡ ὁποία ἐβαπτίσθη μὲ τόσας θυσίας.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΥΑΝΙΔΗΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Μονάχῳ
Δέχεται καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.30—2 μ.μ.
ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Ἀντωνιάδη.

Η ΒΕΡΟΙΑ-ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΚΑΛΑ & ΤΑ ΤΡΩΤΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Γ'

—Ἡ Βέροια πλουσία εἰς ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, φιλανθρωπικὰ ταμεῖα, συλλόγους, συνδέσμους, ἑνώσεις, καλλιτεχνικά, πνευματικά, καὶ ἀθλητικά, ἀριθμοῖ περὶ τὰ 53 ἐν συνόλῳ κατανεμόμενα ὡς κάτωθι:

—Ἐπαγγελματικά, 18: Τῶν Ἀρτοποιῶν, Γαλακτοπωλῶν, Δημητριακῶν, Ἑστιατόρων, Ζαχαροπλαστῶν, Κουρέων, Κομμωτῶν, Κρεοπωλῶν, Καφεπωλῶν, Λαχανοπωλῶν, Ὀπωροπωλῶν, Νεωτερισμῶν, Ὑαλοπωλῶν, Παντοπωλῶν, Ραπτῶν, Τεχνιτῶν, Ὑποδηματοποιῶν, Ἀρτεργατῶν Φωτογράφων, Οἰκοδόμων.

—Φιλανθρωπικά 3: Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κυριῶν, τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων, καὶ ὁ Σύνδεσμος «Φίλων Στρατοῦ Βερ».

—Σύλλογοι 16: Ἐμπορικός, Ὑφασματεμπόρων, Σιδηρεμπόρων, Ἰατρικός, Δικηγορικός, Φαρμακευτικός, Ὀδοντιατρικός, Ἐπιστημόνων, Πολυτέκνων, Θυμάτων Πολέμου 1940-1941, Φίλων Χωροφυλακῆς, Πυροπαθῶν Φανέλλας Στραδιώτου.

—Ἑνώσεις 6: Θυμάτων σφαγιασθέντων ὑπὸ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ ΚΚΕ, Παλαιῶν Πολεμιστῶν, Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, Τραυματιῶν, καὶ Χριστιανικῆς Χ.Ε.Ο.Β.

—Καλλιτεχνικά-Πνευματικά 5 Καλλιτεχνικὸς ὅμιλος, Τουριστικὸς ὅμιλος,—τὸ Λαογραφικὸν Συγκρότημα τῆς Δίδος Χατζίκου, ἡ Φιλαρμονικὴ Σχολὴ καὶ τὸ Ὠδεῖον.

—Ἀθλητικὰ [Ποδοσφαίρου 3: Βέρμιον, Ἑρμῆς, καὶ Μέγας Ἀλέξανδρος. Καλαθόσφαιρας 1: Βέρμιον.

—Δύο Ἐργατικὰ Κέντρα, καὶ τὰ ὑπὸ ἵδρυσιν Ἐμπορικὸ Ἐπαγγελματοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον ὅπερ θέλει ἐξυπηρετήσει τὸν ἐμπορικὸν κόσμον.

—Εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Πνευματικὴν καὶ Ἀθλητικὴν κίνησιν, ἡ Βέροια ὑπῆρξεν πάντοτε πρωτοπόρος, διακριθεῖσα εἰς τοῦτο καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκικῆς σκλαβιᾶς. Ἡ Φιλαρμονικὴ Μουσικὴ «Ὀρφεύς» καὶ ἡ «Μαντολινάτα» ἱδρυθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος «Μελίσσης», συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς μουσικῆς καθ'ὅλην τὴν πόλιν. Δὲν ὑπῆρχε σπίτι νὰ μὴ ἔχῃ ἕνα μουσικὸν ὄργανον, Μαντολῖνο, Κιθάρα, ἢ Βιολί. Ἀλλὰ καὶ αἱ Ἐθνικαὶ θεατρικαὶ παραστάσεις τῆς «Μελίσσης» καθ' ἃς ἡ νεολαία μας, ὑπεδύετο ἐπιτυχῶς τοὺς διαφόρους ρόλους, καὶ τοὺς γυναικείους ἀκόμη,—ὑπὸ ἀρρένων μάλιστα—, ὡς καὶ ὁ Μουσικογυμναστικὸς Σύλλογος «Θησεύς» ὁ πρῶτος εἰσαγαγὼν τὸ Ποδόσφαιρον, συνεκράτουν τοὺς νέους ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς καὶ ἐσφυρηλάτουν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν μέχρι παρεξηγήσεως μας ὑπὸ τῶν καχυπόπτως παρακολουθούντων πᾶσαν κίνησίν μας φανατικῶν συμπολιτῶν μας Τούρκων. Καὶ αὐτὸ τὸ Καρναβάλι ἀκόμη, εἰς περιωπὴν ἀναχθὲν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μὲ τὰς Μακεδονικὰς Φάλαγγας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοὺς Ἁρματωλοὺς καὶ Κλέφτες τοῦ 1821, τὰς ἱστορικὰς καὶ ἐθνικὰς ἀμφιέσεις, ποὺ τόσον ἐπαγωγῶς καὶ ἐποπτικῶς, μετέφερον τὴν νεολαίαν μας εἰς ἀτμόσφαιραν ἐθνικῆς ἐξάρσεως καὶ ὑπερηφανείας, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Βέροια, ὁ περιεῖχεν εἰς Πνευματικήν, Καλλιτεχνικήν, καὶ Ἐθνικὴν κίνησιν πολλῶν ἄλλων πόλεων, μὲ τὴν λεπτὴν σάτυραν καυτηριάζουσα καὶ πάντα τὰ κακῶς κείμενα.

—Τὴν εὐχάριστον αὐτὴν κατάστασιν, διακοπεῖσαν ἐπὶ μακρόν, λόγω πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, μετὰ χαρᾶς ἰδιαιτέρας βλέπομεν σήμερον, ὡς ἐκ παραδόσεως, συνεχιζομένην, εἰς μεγαλυτέραν μάλιστα κλίμακα, πρὸς τιμὴν τῶν συντελεστῶν αὐτῆς, ἀλλὰ ἐξ'ἴσου καὶ πρὸς τὴν γενεὰν τῶν ἀντανακλωμένην τὴν γοργῶς εἰς μεγαλούπολιν ἐξελισσομένην.

—Πιστεύομεν ὅτι καὶ ἐφέτος ἡ Βέροια δὲν θὰ ὑστερήσῃ εἰς ἐμφάνισιν καλοῦ Καρναβαλιοῦ, εἰμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ὄχι μόνο, θὰ ὑπερβάλῃ τὰ περυσινόν, ἀλλὰ ὅτι θὰ παρουσιάσῃ καὶ κάτι τὰ ἐξαιρετικὸν καὶ ὡραῖον.

—Παρ'ὀλίγον νὰ ξεχάσωμεν τὰ Λουτρά, μεγάλως ἐξυπηρετοῦντα τὴν πόλιν μας, ἥτις συνεπῶς θὰ λάβῃ ἀνάγκην καὶ ἄλλων τοιούτων, λόγω τῆς ἀλματωδοῦς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ της.

—Ὑπὸ τοιούτους αἰσίους αἰῶνος ἀτενίζοντες τὴν ἐξέλιξιν τῆς πόλεώς μας, χαιρετίζομεν αὐτὴν ἀναφωνοῦντες: Ζήτω ἡ «Σεμνοτάτη τῆς Μακεδονίας Μητρόπολις, ἡ δὶς Νεωκόρος Βέροια, ἡ Εὐλογημένη πόλις τοῦ Παύλου».

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια
Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν ὑποδημάτων

Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

'Η προβλεπομένη σταδιακὴ—ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, σχολικοῦ ἔτους—μετατροπὴ ὡρισμένου ἀριθμοῦ κλασικῶν γυμνασίων εἰς «τεχνικὰ γυμνάσια» βιομηχανίας, ἁλιείας γεωργίας κλπ. εἰς τὰ ὁποῖα, χωρὶς παραμέληοιν τῆς ἀπαραιτήτου κλασικῆς ὕλης θὰ παρέχεται ὑπὸ εἰδικευμένου διδακτικοῦ προσωπικοῦ ,ἡ ἀρμόζουσα εἰς τὰς ἀναγκας ἑκάστης ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας μόρφωσις θὰ ἀποτελέση μίαν ἐπαισκοδομητικὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν Παιδίαν μας καὶ θὰ θὰ ὑποβοηθήση τοὺς νέους τῆς. 'Ελλάδος εἰς χρησιμωτέρους ἐπαγγελματικοὺς προσανατολισμοὺς ἡ μετατροπὴ ἐπίσης τῶν λειτουργουσῶν σήμερον 'Εμπορικῶν Σχολῶν Μέσης ἐκπαιδεύσεως εἰς γυμνάσια οἰκονομικῶν σπουδῶν καὶ ξένων γλωσσῶν θὰ δώση οὐσιαστικώτερον περιεχόμενον εἰς τὰς σχολὰς αὐτὰς καὶ θὰ καταστήση τοὺς ἀποφοίτους των κατόχους περισσοτέρων ἐφοδίων διὰ τὸν βιοτικὸν ἀγῶνα. Εἶναι καιρὸς πλέον ἡ ἐκπαίδευσις μας νὰ ἐκσυγχρονισθῆ καὶ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὸ πρόβλημα τῆς σταδιοδρομήσεως τῶν νέων.

ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

'Υπῆρξεν ὀρθὸν μέτρον ἡ κατάργησις τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, διότι ἦτο ἀντιπαθὴς ὡς ἄμεσος φορολογία καὶ ἀπέβαινε εἰς βάρος τῶν ἀχέστων πολιτῶν καὶ 'Εκκλησίας. 'Αλλὰ ἡ σχεδιαζομένη ἐπιβολὴ ἄλλου παρεμφεροῦς φόρου—ἐμμέσου εἰσπράξεως—θὰ ἐξουδετεωθῆ ἀφορολῶς τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τῆς καταργήσεως τῆς «ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς». 'Ο Κλῆρος πρέπει βεβαίως νὰ ἐνισχυθῆ ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑφίσταται εἰδικὴ φορολογία τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὸ κράτος δύναται νὰ ἐξεύρη, διὰ τῆς οἰκονομίας εἰς ἄλλα κονδύλια τοὺς καταλλήλους πόρους διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἱερέων ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι εὑρίσκονται εἰς δεινὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Μὲ τὴν ἐπίδειξιν καλῆς θελήσεως θὰ δημιουργηθοῦν χωρὶς νέας ἐπιβαρύνσεις τῶν πολιτῶν τὰ οἰκονομικὰ θεμέλια τῆς ἐνισχύσεως καὶ ἱκανοποιητικῆς μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς.

'Αριθ. 17293

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

'Ο Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας 'Αντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστής.

Δηλοποιῶ, ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ 'Ιωάννου Γιγῆ, κατοίκου Θεσσαλονίκης, δικαιοῦμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου του Θεοδώρου Τριαντάφυλλη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 99|1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Πρωτοδίκου τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Πρωτοδικῶν δραχμὰς ἓν συνόλῳ 67.642, ὡς ἡ κοινοποιηθεῖσα αὐτῷ ἐπιταγὴ καὶ ταύτας νομίμοτόκως ἀχρὶς ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νεμίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν ὀγδόην (8ην) Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους 1959, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ Δήμου καὶ εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ 'Εξωθεν τοῦ παρὰ τὴν Πλατεῖα 'Αγίου 'Αντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ 'Ελευθερωτοῦ καφφενείου τῶν κληρονόμων 'Ιωάννου Χαρίση ἢ καὶ ρου μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπω τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 607|16-2-1959 ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Ἡλία Κωνσταντινίδου, κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου ἤτοι α) διακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες ὀκάδες ξηρὰ καυσόξυλα ἐκ καστανέας, λεύκης, ὀξυᾶς, καὶ πεύκης, συγκεντρωμένα ἐν τῇ θέσει «τρανὸ ῥοῦμα» Ριζωμάτων, ἐκτιμηθέντα ἀντὶ εἴκοσι λεπτῶν κατ' ὀκᾶν, καὶ βι τρεῖς πλάστιγγες μεγάλαι ἐκτιμηθεῖσαι ἀντὶ δραχμῶν πεντακοσίων ἑκάστη. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 21.333. 'Η κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ ὑποχρεουμένου νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται κατ' αὐτοῦ δι' ἐξόδων του ἀναπλειστηριασμός. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια ὀχήματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερβαματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ τῇ εἰκοστῇ ἑβδόμῃ [27] Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ 'Ελευθερωτοῦ ἰδιοκτησίᾳ κληρονόμων 'Ιωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

'Ο Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Α. Ε. Σαρρηκωστῆς

'Ακριβὲς ἀντίγραφον—Βέροια σὴμερόν—

'Ο Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Α. Ε. ΣΑΡΡΗΚΩΣΤΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

—'Εκκλησιαστικὴ 'Επιτροπὴ 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγ. 'Αναργύρων Βεροίας.

Διακηρύττει ὅτι

'Εκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις δύο οἰκοπέδων κειμένων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὡς ἄνω ἐκκλησίας ἤτοι τὸ ἐν μεταξὺ ξενῶνος 'Αξιωματικῶν καὶ οἰκοπέδου 'Ελισάβετ Χατζηνικολάκη ἐξ 160 τ.μ. περίπου καὶ τὸ ἕτερον ὀπισθεν τοῦ ξενῶνος ἀξιωματικῶν καὶ παραπλεύρως οἰκίας Μπίτζου ἐκ 123 τ.μ. τὴν δην Μαρτίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ ἀπὸ ὥρας 11-12 μεσημβρινῆς.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὸν ἐπίτροπον.

'Εν Βεροίᾳ τῇ 1 Μαρτίου 1959

'Η 'Επιτροπὴ 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγ. 'Αναργύρων

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

'Εκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 106 τεῦχος τοῦ «Δελτίου τῆς 'Αγροτικῆς Τραπέζης» ἐκ σελίδων 48. 'Εκ τῶν περιεχομένων του σημειοῦμεν τὰς ἐγκυκλίους Διοικητοῦ τῆς 'Αγροτικῆς Τραπέζης κ. Ν. Χριστοδούλου ἐπὶ τῷ Νέῳ. Ἔτει τὴν περιγραφὴν τῆς τελευτῆς τῆς «Πνευματικῆς 'Ημέρας τῆς ΑΤΕ» καὶ τὰ ἄρθρα τῶν κ.κ. Κουζέλη, «Τὰ ὀργανικὰ συνθετικὰ μυκητοκτόνα» Δ. Χηναπούλου, «Τὰ βασικὰ δένδρα—'Η ὀξυὰ», 'Αριστ. Ν. Κλήμη, «'Η 'Αγροτικὴ Οἰκονομία τῆς 'Ελλάδος», Γ. Καραμάνου, «Τὸ ὑδροκυάνιον ὡς φάρμακον καπνισμοῦ ἐν τῇ Γεωργίᾳ», Ν. Μάνθου, «Τὰ ἀγροτικὰ ἀρχαιοελληνικὰ παρίσματα Αἰολίδος καὶ Λέσβου», Ε. Λαμψίδη, «'Ο μολυσματικὸς ἐκφυλισμὸς τῆς ἀμπέλου», Β. Σπυροπούλου: ἡ ἁλιεία ἐν Γαλλίᾳ». 'Επίσης περιγραφὴν ἑορτῆς ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ Διευθντοῦ τῆς ΑΤΕ, ὁμιλίας τοῦ Διοικ. τῆς ΑΤΕ εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς ΠΣΕΓΣ καὶ ΚΥΔΕΠ καὶ τὰς γεωργ, ἀγροτ, εἰδήσεις ἀπὸ τὰ «Νέα τῆς 'Υπαίθρου».

ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΕΞΗΝΑΓΚΑΣΘΗ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΠΑΡΕΧΩΡΗΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΝ ΤΕΛΕΙΑ ΑΓΝΟΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ!!

Αἱ ἀποκαλύψεις καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν κ. κ. Μαρκεζίνη καὶ 'Αβέρωφ εἰς τὴν 'Ελληνικὴν Βουλήν.

Κατάπληξιν προξένησεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπύρου Μαρκεζίνη, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπέγραψεν, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Μακαρίου συμφωνίας διὰ τὴν παραχώρησιν βάσεων, εἰς τοὺς 'Αγγλους, ἐν Κύπρῳ.

Τὸ ὅλον ζήτημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

α) Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπ. Μαρκεζίνης, ἠρώτησεν, εἰς τὴν Βουλήν, τὸν ὑπουργὸν τῶν 'Εξωτερικῶν κ. 'Αβέρωφ πότε ὑπεγράφησαν αἱ συμφωνίαι παραχωρήσεως βάσεων εἰς τοὺς 'Αγγλους, τὴν 17ην Φεβρουαρίου, ὡς ἀνέγραφεν τὸ Γαλλικὸν κείμενον, ἢ τὴν 19ην Φεβρουαρίου, ὡς λέγει τὸ 'Ελληνικόν.

'Η σημασία τῆς παρατηρήσεως ἦτο λίαν οὐσιώδης, διότι ἐὰν μέν, ὑπεγράφησαν τὴν 17ην Φεβρουαρίου, ὁ Μακάριος δὲν εὑρίσκετο εἰς τὸ Λονδῖνο καὶ σφοδρῶς οἱ ἕλληνες ἁρμόδιοι ἀπεφάσιζαν, ἐρήμην τοῦ 'Αρχιεπισκόπου,

β] 'Ο κ. 'Αβέρωφ δὲν ἠδυνήθη ν'ἀπαντήσῃ, φυγομαχήσας μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θ'ἀποφύγῃ τὸν ἔλεγχον τοῦ κ. Μαρκεζίνη. Ἐζήτησεν, λοιπόν, πίστωσιν χρόνου πρὸς «ἔρευναν»!!

γ) Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, Παρασκευήν, 27 Φεβρουαρίου, ὁ ἀρχηγὸς νῶν Προοδευτικῶν ἠρώτησε «ἐὰν ὁ κ. ὑπουργὸς εἶναι ὥριμος (!!!) ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐρώτησιν.

δ) Καὶ ὁ κ. Αβέρωφ ἦναγκάσθη ν'ἀποκαλύψῃ, ὅτι ὀρθὸν εἶναι τὸ γαλλικὸν κείμενον, ΟΤΙ ΔΗΛΑΔΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΝ ΒΑΣΕΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΤΗΝ 17ην Φεβρουαρίου, ὅτε ΕΛΕΙΠΕ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ!!!

ε) Ἔτσι, λοιπόν, ὁ κ. 'Αβέρωφ καὶ ἡ ὑπόδικος Κυβέρνησις, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Μακαρίου ὑπέγραψεν τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Κύπρου εἰς δύο ἀφέντας, τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς 'Αγγλους.

στ) 'Ο ἑλληνικὸς λαός, τώρα ἐννοεῖ διατί ὁ Μακάριος ἀρνεῖτο νὰ ὑπογράψῃ συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο—σκοπίμως—ἐν ἀπουσίᾳ του.

ζ) 'Η Κυβέρνησις, προέβη εἰς πραξικοπηματικὴν κατάρτησιν συμφωνιῶν, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Μακάριον νὰ συγκατανεύσῃ, ἀφοῦ εὑρέθη πρὸ τετελεσμένου γεγονότος.

η) Ἔτσι χάρις εἰς μίαν εὐστοχον παρατήρησιν ἀρχηγοῦ τῆς 'Αντιπολιτεύσεως, δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὑπὸ ποίας συνθήκας, ἐκβιασμούς καὶ ἀπειλὰς ἠναγκάσθη ὁ 'Αρχιεπίσκοπος Μακάριος νὰ δώσῃ μετὰ ἀπὸ πολλὰς ἐπιφυλάξεις καὶ ἀρνήσεις, ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ, τὴν συγκατάθεσίν του!!!

Εὖγε, λοιπόν, κ. Καραμανλῆ καὶ σεῖς συνεργάται του, ποὺ ἀνοίγετε νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, διδάσκοντες νέας μεθόδους Διπλωματίας καὶ ἐκβιασμοῦ!!!

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Ο κ. ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

'Εντύπωσιν προυκάλεσεν ἡ ἀγόρευσις εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ βουλευτοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε καὶ πρώην ὑπουργοῦ ἀνευ χαρτοφυλακίου κ. Γρ. Κασιμάτη, δοτις εἶναι ἀπὸ τὰ βασικώτερα στελέχη τῆς Ε.Ρ.Ε

'Ο κ. Γρ Κασιμάτης κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν, διότι διὰ τῆς ἐπιχειρηθείσης λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἀρχῆς τῆς Αὐτοδιαθέσεως καὶ τῆς 'Ενώσεως, προεκάλεσεν τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὴν ὀδύνην τοῦ 'Ελλην. Λαοῦ.

'Η δοθεῖσα λύσις, καὶ αἱ παραχωρηθεῖσαι βάσεις, εἶπεν ὁ κ. Κασιμάτης, θέτουν ὑπὸ δοκιμασίαν τὴν φιλίαν της 'Ελλάδος μὲ τὰς 'Αραβικὰς χώρας καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.

Συνεχίζων ὁ κ. Γρ. Κασιμάτης κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν διότι δὲν διεχειρίσθη τὸ Κυπριακὸν καὶ γενικώτερον τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΔΟΣΕΙΣ Ο ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

'Υπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ οἰκονομικῶν κ. 'Αλιμπράντη ἐδόθησαν λεπτομερεῖς ὁδηγίαι πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταμείων τοῦ κράτους διὰ τὴν εἰσπραξιν τοῦ φόρου εἰσοδήματος κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος.

'Υπενθυμίζεται οὕτω ὅτι βάσει τοῦ σχετικοῦ νόμου ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς δέκα ἴσας μηνιαίας δόσεις ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Κάθε ὁμως δόσις δύναται νὰ καταβληθῇ ἐμπροθέσμως μέχρι τῆς 10ης τοῦ ἑπομένου μηνός. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος δὲν ὑποβάλη ἐμπροθέσμως τὴν δήλωσίν του ἢ γίνῃ ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου δι' οἱανδήποτε λόγον μετὰ τὸν Μαρτίον, τότε θεωροῦνται ληξιπρόθεσμοι αἱ δόσεις μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἢ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου αἱ ὁποῖαι καὶ εἶναι ἀμέσως ἀπαιτηταί.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Εἴμεθα ἠναγκασμένοι ἐπειδὴ παρετηρήθη σχετικὴ ἀνωμαλία νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς κ. ὀργανωτὰς χορεσπερίδων, ὅπως ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ 'Ομίλου φωτογράφων, ἵνα ἐξυπηρετῶνται καλύτερον καὶ ὁμαλῶς.

'Εν Βεροίᾳ τῇ 1—3—59

'Ο Πρόεδρος
Κ. Βαρβαρέσος

Οἱ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

'Η ἀπουδάζουσα νεολαία κατηγορεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν ἐντάφιασμὸν τοῦ Κυπριακοῦ. Ἔτσι ἡ Διοικοῦσα ἐπιτροπὴ συλλόγων Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (Φ.Ε.Σ.Π.Α.), Γραφεῖον Κυπριακοῦ 'Αγῶνος, εἰς ἀνακοίνωσιν καταδικάζει τὴν συμφωνίας Ζυρίχης καὶ Λονδίνου καὶ διαδηλώνει τὴν θέλησι τῶν Κυπρίων φοιτητῶν, ὅπως συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν καὶ τὴν «'Ενωσιν» τοῦ μαρτυρικοῦ ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ μέχρι τῆς τελικῆς νίκης 'Η Λ.Ε.Σ.Π.Α, καλεῖ τὴν ἡγεσίαν τοῦ "Εθνους, ἀνεξαρτήτως κομματικοῦ προσανατολισμοῦ νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν Αἰωνίαν 'Ελλάδα καὶ ν' ἀγνοήσῃ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὀλιγωρίαν. διὰ τὴν ἐλληνοπρέπῃ καὶ δικαίαν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

ΕΔΙΠΛΑΣΙΑΣΘΗΣΑΝ ΑΙ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Συμφώνως πρὸς στοιχεῖα τοῦ 'Υποκαταστήματος τῆς 'Αγροτικῆς Τραπέζης Βεροίας αἱ εἰς μετρητὰ συνολικαὶ χορηγήσεις του, κατὰ τὴν καλλιεργητικὴν περίοδον 1957—58 ἐδιπλασιάσθησαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν περίοδον 1956—57 (Σύνολον 1957—1958 δραχ. 31.392.000 Σύνολο 1956—57 δραχ. 15.924.000). 'Η αὔξησις ἐσημειώθη κατ' εἰς τὰς χορηγήσεις τῶν μεσοπροθέσμων δανείων: Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1958 ἐνισχύθησαν 1644 παραγωγοὶ μὲ δραχ. 16 065 ἐνῶ αντὶ 961 παραγωγῶν ἐνισχυθέντων κατὰ τὸ 1957 μὲ δραχ. 8 215 000

Μόνιν στὸ βιβλιοχαρτοπωλεῖον "ΦΗΜΗ,,

ΦΑΝΗ ΤΡΙΑΝΥΦΥΛΛΙΔΗ (ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ)

ΟΛΑ ΤΑ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΣΕΡΜΠΑΝΤΙΝΕΣ ·ΜΑΣΚΕΣ—ΚΑΠΕΛΛΑ—ΚΟΜΦΕΤΗ

'Η νέα σεμπαντείνα μὲ ἐκπυρσοκρότησιν

"Ολα τὰ εἴδη Σ|Γ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΧΟΡΩΝ

"Ολα τὰ εἴδη στολισμοῦ ΔΙΑ ΤΗΝ 25ην ΜΑΡΤΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΟ ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΘΕΣΣΝΙΚΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ ΣΤΑΡ

'Ανεβάζει τὸ ἔργον τοῦ Στάθη Εὐσταθιάδη

ΕΡΓΑΤΑ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΩΡΑ 11 Π.Μ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Καφενείου «ΗΛΥΣΙΑ»

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία *Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00* | *Τιμή φύλλου δραχ. 1.50* *Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 153* | *Διευθυντής—Υπεύθυνος* Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

"ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ,, ΚΥΠΡΙΟΙ

Έδόθηκε, λοιπόν, μία «λύσις» εἰς τὸ Κυπριακόν. Δὲν εἶναι σκόπιμον, τώρα, εὑρισκόμενοι εἰς τὸ κατώφλι τῆς Ἱστορίας, ν' ἀντιπολιτευώμεθα τὴν πραγματικότητα, ὅσον καὶ ἂν δὲν μᾶς εἶναι ἀρεστή.

Ἡ Μεγάλη πληγή, τῆς μεταπολεμικῆς Ἑλληνικῆς Ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, φαίνεται, πὼς ἔκλεισε. Εἴθε ἡ μεγαλόνησος Κύπρος νὰ γίνῃ πράγματι ἐλεύθερο Κράτος. Ἀφήνομεν τὶς μεγάλες ἰδέες, ὡς θυσίαν, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀνάγκης.

—=—

Ἡ Κύπρος ἔχει ἕναν ἄξιον ἡγέτην, τὸν Μακάριον ποὺ εἶναι πνευματικὸς καὶ πολιτικὸς ἀρχηγός. Ξαναζεῖ ἡ παράδοσις, τὸ θάρρος καὶ ἡ φιλοπατρία τῶν Ἱερωμένων. Ὁ «παπᾶς-ὁ Δάσκαλος» τοῦ Ἰ. Πολέμη παίρνει συγχρονισμένην ὄψιν.

Ὁ Ἀγὼν τῶν Κυπρίων εἶχεν ἰδεολογικὸν περιεχόμενον, τὴν Αὐτοδιάθεσιν καὶ τὴν Ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ λύσις, ποὺ ἐδόθηκε δὲν ἱκανοποιεῖ αὐτοὺς τοὺς σκοπούς. Ἡ Κύπρος ἐνίκησεν, ἀλλὰ ὄχι εἰς τὸν τομέα τῶν Ἰδεῶν. Ἡ Νίκη ὑπῆρξεν Ἰύρριος, μὲ πολλὰς συγκαταβάσεις καὶ ὑποχωρήσεις. Ἀλλά, φαίνεται, πὼς εἶναι ὠφελιμώτερη μιὰ τέτοια νίκη, ἀπὸ μία ἐπικίνδυνην κατάστασιν, διότι ὁ θάνατος τῶν νεαρῶν βλαστῶν εἶναι χειρότερος ἀπὸ τὴν νάρκην τῶν ἰδανικῶν, ὅταν οἱ Ἐλπίδες διὰ μίαν σύντομη νίκη εἶναι ἐλάχιστες ἢ μᾶλλον ἀπίθανες. Οἱ Κύπριοι ἀγωνίσθηκαν ρῶτα. Τὸ τίμημα, ἴσως, νὰ μὴ ἦταν τὸ πρέπον, ἀλλὰ ὑπῆρξεν τὸ ἀποτέλεσμα, ὁ καρπὸς τῶν ἀγώνων τους

Ἂς μὴ ξεχνοῦμε, πὼς στὴν ζωήν, μᾶς ἐνθουσιάζουν οἱ Ἰδέες, ἀλλὰ μᾶς κυβερνοῦν οἱ ἀνάγκες.

—=—

Ἐμεῖς, οἱ Ἕλληνες τῆς παροικίας, σᾶς βοηθήσαμε ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς εἰς τὸν ἀγῶνα σας, πονέσαμε καὶ δακρύσαμε μαζί σας καὶ τώρα μὲ ἕνα πικραμένο χαμόγελο, σᾶς ἀποχωριζόμεθα, σὰν τοὺς ξενητεμένους, μὲ τὴν ἐλπίδα, πὼς κάποτε θὰ ξαναμυναντηθοῦμε. Μᾶς Ἕνωσε ἡ Ἰδέα, ἡ κοινὴ καταγωγή, ἡ Ἱστορία. Μᾶς χωρίζουν ἡ ἀνάγκη καὶ οἱ καλοί μας, οἱ μεγάλοι μας φίλοι». Μᾶς παρηγορεῖ ἡ σκέψις, πὼς θὰ λείψουν οἱ ἀγχάνες, τὰ στρατόπεδα, ἔστω καὶ ἂν ὕλα αὐτὰ τὰ ἀνταλλάξατε μὲ τὴν νάρκωσιν τῶν Ἰδανικῶν.

Ἂς ντρέπωνται τὰ «Ἐλεύθερα Ἔθνη», οἱ νέες Ἱερὲς Συμμαχίες, διὰ τὰ ἀπατηλὰ κατορθώματά τους.

—=—

Ὁ Ἀγὼν θὰ συνεχισθῇ εἰς ἄλλους τομεῖς. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς καλεῖται ν' ἐκμεταλλευθῇ, ὅσους καρποὺς τῶν κόπων του, μπορέσει. Νὰ σκουπίσῃ τὰ αἵματα, ποὺ ἄφησαν οἱ τρομερὲς ἡμέρες, νὰ ξεχάσῃ τὴν ἀφαίμαξιν τῶν Ἰδανικῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγκώσθηκε ν' ὑποβληθῇ καὶ νὰ προχωρήσῃ διὰ νέες μάχες.

—=—

Σταμάτησε ἡ κλαγγὴ τῶν ὅπλων καὶ τὸ πολεμικὸ κέρας τοῦ Ἄρη, τοῦ θεοῦ τοῦ πολέμου δὲν ἀκούεται, πλέον. Ἔγινε ἡ ὑποστολὴ τῆς σημαίας τῶν Ἰδανικῶν, τῶν δεοντολογικῶν ἀνιζητήσεων καὶ κυματίζει τώρα εἰς τὸν ἱστὸν τῆς νέας χώρας τὸ βάβλιμα τῆς σκληρῆς πραγματικότητος. Ὁ Θεὸς τῆς Δημιουργίας, ὁ κακοφτιαγμένος Ἥφαιστος μὲ τὸ γερὸ σφυρὶ καὶ τὸ ἀμόνι, πρυβάλλει. Ἀρχίζει ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἀξιοπλήσιν τῆς θυσίας. Οἱ Κύπριοι θ' ἀγωνισθοῦν καὶ πάλιν διὰ νὰ ἰδοῦν καλυτέρας ἡμέρας.

Ἐμεῖς, οἱ Ἕλληνες τῆς μητέρας σας, ποὺ ἀναγκαστικὰ θὰ στερηθῆτε εὐχόμαστε: «Καλὴ Τύχη» Κύπριοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΔΙΠΛΑΣΙΟΥΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΧΟΥΝ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ, ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Διὰ διατάγματος αὐξάνεται τὸ ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα τῶν δικηγόρων τῶν ἐξερχομένων τοῦ σώματος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀπὸ 40 χιλιάδας εἰς 60 χιλιάδας δραχ. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ ταμείου προνοίας δικηγόρων Ἀθηνῶν. Κατόπιν τούτου, προβλέπεται, ὅτι θὰ ἐξέλθουν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας οἱ ὑπερήλικες δικηγόροι διὰ νὰ κατασταθοῦν συνταξιοῦχοι ἐν ὄψει καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συντάξεων τῶν ἀμίσθων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνεργείᾳ δικηγόρων Ἀθηνῶν ἀνέρχεται εἰς 5.400, εἶναι δὲ μεγαλύτερος τῶν δικηγόρων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ διπλάσιος τῶν δικηγ. τῶν Παρισίων.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΟΠΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙΤΤΕΥΟΥΝ...

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

—Ὅσες φορὲς γίνεται λόγος γιὰ Ἱεράρχας ἱκανούς, καὶ ἔρχεται στὸ νοῦ μας ὁ πρώην Σιατίστης Ἰάκωβος, μᾶς πιάνει τὸ παράπονο καὶ μιὰ συζήτησις εἰς βάρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀτερμάτιστος ἀνοίγει, γιὰ τὴν ἐπὶ τόσα ἔτη παραγκώνισιν τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ τὴν συνεχιζομένην ἀδικίαν.

—Δέκα τρία ἔτη ἐπόλμανεν τὴν Σιάτιστον καὶ ἰσάριθμα ἔργα μεγάλης ἀξίας ὑστέρ αὐτῆς ἔκαμεν. Μέχρι τοῦ σημείου νὰ ὁποκαταστήσῃ τὸν Δῆμον, ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος ὁλόκληρον, μὲ ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους. Εἶπεν ὁ συνομιλητής μας.

—Εἰς τὸ Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1959 τοῦ κ. Ν. Σφενδόνη συνέχισεν σελὶς 39-40 ἀναγράφονται ὅλα τὰ ἔργα του, ἡ μᾶλλον μέρος αὐτῶν, ὡς διαφέρει τοῦτο. Ἀκοῦστε

—Πρῶτον, ἔκαμε τὸ ὑδραγωγεῖον, ὅπερ ἐστοίχισεν 7 ἑκατομμύρια δραχμῶν, κατάθωμα ὅπερ ἔδει ωρείτο ὄντως καὶ χίμαιρα. Δὲν ὤκνησε δὲ γι' αὐτὸ ὁ Ἰάκωβος νὰ πηγαίνῃ ὁ ἴδιος μέχρι καὶ Ἀμερικῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων. (Ἐκτίσθη τὸ 1949).

—Δεύτερον, τὸ Μητροπολιτικὸν κτίριον, τοῦ παλαιοῦ τοιούτου ἀποτραφέντος ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν τὸ 1944. (Ἐκτίσθη τὸ 1949).

—Τρίτον, τὸ Κτίριον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, περιλαμβάνον αἴθουσαν μεγάλην διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, διαλέξεις θρησκευτικὰς καὶ διεθνικὰς ἑορτάς. Βιβλιοθήκην, δύο ἀναγνωστήρια, Γραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον. (Ἐτελέσθη ἐν ἔτει 1953).

—Τέταρτον, ἀνήγειρε 42 Ἐνοριακοὺς Ναοὺς (1952-1953) εἰς κωμοπόλεις καὶ χωρία τῆς Ἐπαρχίας, εἰς ἃ δὲν ὑπῆρχεν εὐκτήριος οἶκος ἢ ὁ ὑπάρχων ἐξυρπολήθη ὑπὸ τῶν κατοχητῶν ἢ τῶν συμμοριτῶν.

—Πέμπτον. Τὸ Οἰκοτροφεῖον τοῦ Γυμνασίου Σιατίστης, ὅπου στεγάζονται, σιτίζονται ἐπαρκῶς καὶ λαμβάνουν Ἑλληνοχριστιανικὴν ἀγωγὴν οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου, οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν χωρίων τῆς Περιφερείας.

—Ἕκτον. Τὸ Οἰκοτροφεῖον Τσοτυλίου Γυμνασίου, ὅπου διαιτῶνται καὶ παιδαγωγοῦνται μαθηταὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Τσοτυλίου Γυμνασίου, οἱ προερχόμενοι ἐκ διαφόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος. διακρινόμενοι δὲ διὰ τὴν ζωηρότητά των.

—Ἕβδομον, τὴν Λέσχην Προσκόπων Σιατίστης. (Ἱδρυθεῖσαν τὸ 1950) διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Προσκοπικῶν ὁμάδων Σιατίστης.

—Ὄγδοον, τὸν ἀγελαρικὸν Σταθμὸν Τσοτυλίου, δαπάναις τῶν ἐν Ἀμερικῇ Μακεδόνων, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν χωρίων τῆς Περιοχῆς Τσοτυλίου.

—Ἔνατον, τὸ Ἀγροτικὸν Νηπιοτροφεῖον Σιατίστης, ὅπου διαιτῶνται καὶ παιδαγωγοῦνται ὑπὸ καταλλήλων νηπιαγωγῶν, τὰ νήπια ἡλικίας 36 ἐτῶν τῶν ἀγροτικῶν οἰκογ.

—Δέκατον, τὴν Πρακτικὴν Γεωργικὴν Σχολήν, κτισθεῖσαν (τὸ 1953) εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως Θεοτόκου Μικροκάστρου. ὅπου ἐξ ἐκπαιδεύθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1953-1954 1955 ὑπὸ Γεωπόνων τὰ τέκνα τῶν Γεωργῶν τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰ ἀνωτέρα μόρφωσις, ὡς καὶ χριστιανικὴ καὶ ἐθνικὴ ἀγωγή.

—Ἑνδέκατον, τὸ Πρεβατόριον, ὅπου λειτουργεῖ εἰς τὸ θαυμάσιον κτίριον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μικροκάστρου, διὰ τὰ ἀδένοπαθῆ ἄπορα παιδιά.

—Δωδέκατον, τὴν Οἰκοκυρικὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν ἀπόρων καὶ ὀρφανῶν κοριτσίων, λειτουργοῦσαν εἰς τὰ δύο νέα κτίρια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μικροκάστρου.

—Καὶ Δέκατον Τρίτον, τὰ ὕδραγωγεῖα, Μονῆς Μικροκάστρου, Μονῆς Ἁγίας Τριάδος, Μονῆς Σισανίου, Κοινοτήτων Ὁμαλῆς, Ἁγίων Ἀναργύρων, Πελεκάνου, Ἱδρυμάτων Τσοτυλίου.

—Μὰ ὑπουργὸς ἦτο αὐτὸς ὁ εὐλογημένος ἢ δεσπότης; εἶπεν κάποιος. Καὶ ὑπουργὸς νὰ ἦτο ἀκόμη, πάλιν τόσα πράγματα ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμῃ, τῶ ἀπήντησεν ὁ διηγούμενος, τὰ περὶ τοῦ Σιατίστης καὶ τὰ μεγάλα ἔργα του.

—Καὶ πράγματι, προσέθεσε τρίτος. Αὐτὸς εἶναι ὄξιος θαυμασμοῦ, γιὰ τὴν δραστηριότητά του καὶ τὴν πρωτοφανῆ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Πατρικόν του. Ποῦ τέτοια τύχη ὁ μὰς καὶ γιὰ τὴν πατρίδα μας Βέροιαν, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσα ἔτη εἶνε καταδικασμένη εἰς ἀδράνειαν καὶ στασιμότητα ἔργων! Νὰ ὄφειλε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.

—Καὶ ἡ συζήτησις σταμάτησεν, μὲ μιὰ ὀλόθερμη εὐχή, ὅπως καὶ ἡ Βέροια ἀξιωθῇ νὰ ἀποκτήσῃ ἕναν Ἰάκωβον, ὄχι μόνον δὲν δαπανήσῃ τὸ πολυνιόν του, ἀλλὰ καὶ ὑπερανθρώπως χάρη αὐτοῦ μοχθήσας, πολλαπλῶς τὸ εὐεργέτησεν.

Ο ΦΙΛΟΠΟΛΙΣ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΑΓΑΛΛΙΑΣΙΣ Η ΚΑΤΗΦΙΑ;

Μετὰ πολλὴν ἀμφιβολίαν πρέπει κανεὶς νὰ δέχεται τὰ μετὰ δόμενα ἐν Κύπρῳ ὅτι ἐπικρατεῖ ἐκεῖ ἀγαλλίασις; Διὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ Λονδίνου Κατ' ἄλλας πληροφορίας αἱ βεβιασμέναι κωδωνοκρουσίαι δὲν προσείλκυσαν παρὰ μόνον ὀλίγας δεκάδας ἀτόμων καὶ οἱ περισσότεροι τῶν Κυπρίων εἶναι λίαν κατηφεῖς. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν ὅτι ἐξεδηλώθη πράγματι κάποιος ἐνθουσιασμὸς διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Λονδίνου, οὗτος θὰ προῆρχετο ἀπὸ ὡρισμένους «προσκυνημένους» ἢ (εἰς τὰς περιπτώσεις ποὺ δὲν ἐπρόκειτο περὶ αὐτοῦ) θὰ ὑπῆρξε συνεπεία παραπλανήσεως τοῦ λαοῦ περὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας τῶν συμφωνηθέντων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἂν τίθεσις ταύ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ διηνεκὲς καὶ ὄχι ἐγγυήσεων δὲν θὰ γνωσθῇ εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Οἱ Κύπριοι ὑπομισογράφοι ποὺ ἐκλήθησαν εἰς Λονδίνον θὰ ἐμφανίσουν τὴν δυσαρέσκειαν τῶν Κυπρίων ὡς ἱκανοποίησιν καὶ δὲν θὰ ἐφήσουν νὰ γνωσθῇ τί φρονοῦν περὶ συμφωνίας αἱ μονάδες ἐκείνων ποὺ ἐδυσιάσθησαν διὰ τὴν Ἕνωσιν οἱ οἰκεῖοι τῶν ἀπαγχονισθέντων καὶ ἐν γένει ὁ δεινοπαθήσας κόσμος. Ἐὰν ἠκούετο ἡ φωνὴ ὅλων αὐτῶν, ἴσως νὰ ἐσκάνδαλιστοῦν τρίχες πολλῶν εὑρισκομένων ἐν μακαριότητι καὶ ἀγαλλιάσει.

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΆΩ

Τὴν ἀξίωσιν τῶν οἱ Ἄγγλοι ὅπως ἡ «ἀνεξάρτητος» Κύπρος παραμείνῃ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Βρεττανικῆς Κοινοπολιτείας στηρίζουν εἰς τὸ ἐπιχείρημα ὅτι οὕτω μόνον θὰ εἶναι βιώσιμον τὸ νέον κράτος μετὰ τὰ τεράστια ἔξοδα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπαιτήσῃ ἡ πολυτελὴς εἰς διάρθωσιν «ἀνεξαρτησία» του. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν σύτην .. ἀνησυχίαν διὰ τὸ πῶς θὰ βγάλῃ πέρα τὸ νέον πολυδάπανον Κράτος κατέχεται καὶ ἡ Τουρκὴ Κυβέρνησις ἡ ὁποία, κατὰ προσφάτους πληροφορίας θὰ χορηγηθῇ ἐτησίως οἰκονομικὴν βοήθειαν ἐκ 2 ἑκατ. δολλαρίων (φυσικὰ ἀπὸ τὸν. . . ἀμερικανικὸν μπεζαχτὰν) πρὸς τοὺς Τουρκοκυπρίους μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου.

Ἡ Τουρκία, δηλαδή, μὲ ἀπόφασίν της αὐτὴν εἶναι ὡς νὰ λέγῃ εἰς τοὺς Ἄγγλους: «Μὴν ἀνησυχῆτε διὰ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς Κύπρου. Ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ. Καὶ γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω ἀναλαμβάνω ὅλα τὰ ἔξοδα τῶν ἀδελφῶν Τουρκοκυπρίων (κι' ἂς τὰ κλαίνε ἐκεῖνοι ποὺ θὰ τὰ πληρώσουν)». Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ θέλῃ νὰ βγάλῃ ἡ Τουρκία τοὺς Ἄγγλους ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον τῆς Κύπρου. Κοτζάμ ἀποικίαν ἀπέατησε, χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ καὶ θὰ λυπηθῇ μερικὰ ἑκατομμ. δολλάρια (ποὺ θὰ πληρώσῃ τὸ κορόϊδο ὁ Ντάλλες διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν πλήρη ἔλεγχον τῶν μεταλλείων του; Θὰ δῆτε ποὺ σὲ λίγο θὰ πῇ εἰς τοὺς Ἄγγλους ὅτι ἀναλαμβάνει ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔξοδα τῆς Κύπρου καὶ νὰ ξεκουμπιστοῦν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ἕλληνες τοποθετοῦμε τὴν «Ἕνωσιν» εἰς τὴν ναφθαλίνην.

Ο ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε, ὡς γνωστόν, προσφάτως τὸ νομοσχέδιον «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἀγῶνος» καὶ οὕτω τίθεται μία σταθερὰ βάσις διὰ μίαν σταυροφορίαν ἀναγκαίαν ἀφ' ἧς ἡ ἑπάρατος νόσος ἐξηπλώθη τόσον πολύ. Ἡ μάστιξ τοῦ καρκίνου πλήττει θανασίμως πέραν τῶν 7.000 ἀτόμων ἐν Ἑλλάδι ἐτησίως. Ὁ ἐκσυγχρονισμὸς σθὲν τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἱνστιτούτου καὶ προβλεπομένη αὔξησις τῶν κλινῶν του θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀποτελεσματικωτέραν καταπολέμησιν τοῦ καρκίνου. Ἡ ἐκπαίδευσις ἐπίσης εἰδικῶν ἰατρῶν καὶ πλαισίωσις δι' αὐτῶν τῶν ἐπαρχιακῶν κέντρων θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν συστηματικωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἀντικαρκινικοῦ ἀγῶνος. Ἡ διαφώτισις τέλος τοῦ λαοῦ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν καρκίνον θὰ εἶναι ἕνα σοβαρὸν ἐπιβοηθητικὸν μέσον διὰ τὴν ἐντικαρκινικὴν σταυροφορίαν. Ἴσως τὸ νομοσχέδιον νὰ μὴ εἶναι πλήρες καὶ ἡ μέριμνα τοῦ κράτους νὰ μὴ ἐκδηλοῦται εἰς τὸ ἀκέραιον διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φοβερᾶς ἀσθενείας. ἀλλ' ὁπωσδήποτε τὰ ἐπὶ νέων βάσεων θεσπισθέντα ἀποτελοῦν καλὴν ἀπαρχὴν διὰ μίαν πληρεστέραν ἐν τῷ ἀμέσῳ μέλλοντι κρατικὴν ἀρωγὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας καρκινοπαθεῖς καὶ διὰ τὴν μείωσιν ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐκ τοῦ καρκίνου θνησιμότητος.

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΙ

Κατὰ πρόσφατον λόγον τοῦ Γραμ. τοῦ Ἐθν. Ἀφρικανικοῦ Συνεδρίου κ. Σιμπάλο, «οἱ Ἀφρικανοὶ ἐνδέχεται νὰ ἀκολουθήσουν τὰ παράδειγμα .. τῆς Κύπρου καὶ νὰ προσφύγουν εἰς τὴν βίαν διὰ νὰ ἐπιτύχουν συνταγματικὴν μεταβολήν» «Θὰ πρέπει νὰ εἴμεθα προητοιμασμένοι—προσέθεσε— διὰ μίαν αἱματηρὰν ἐπανάστασιν, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος θὰ νικήσωμεν καὶ οἱ Βρεττανοὶ θὰ ὑποχωρήσουν». Αὐτὸς ὁ λόγος, ποὺ ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὸν.. ὄρκον τοῦ Ναοῦ τῆς Φανερωμένης, βασίζεται ὅμως εἰς μίαν παρεξήγησιν. Οἱ Κύπριοι δυστυχῶς δὲν ἐνίκησαν προσφυγόντες εἰς τὸ αἱματηρὸν ἀπελευθερωτικὸν των κίνημα, ἡ συνταγματικὴ των μεταβολὴ θὰ εἶναι ὅτι χειρότερον καὶ οἱ Βρεττανοὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπεχώρησαν ἀλλὰ καὶ ἔφεραν εἰς τὴν Κύπρον συγκυριάρχους τοὺς Τούρκους χάρις εἰς τὴν συμπαράστασιν τῶν Ἀμερικανῶν. Ἐὰν ὁ κ. Σιμπάλο τὰ ἐγνώριζεν ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ ἐξεφώνει ἴσως τὸν ἐνθουσιώδη λόγον του καὶ οἱ Ἀφρικανοὶ θ' ἦσαν ἐνήμεροι καὶ περισσότερον φειδωλοί.

Η ΖΩΗ ΓΕΛΑ

Σ. Ο. Η 'Από σήμερον θά δημοσιεύσωμε χάριν των Ποντίων άναγνωστῶν μας, μερικὲς εὔθυμες σκηνές, παρμένες ἀπὸ τὴν ζωὴν κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ποντίων, ὁπότε λόγω τοῦ ὅτι ἦσαν ἀπροσανατόλιστοι, εἰς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς καὶ ὑλώδους τοῦ τόπου, ἐδημιουργοῦντο πλεῖσται παρεννοήσεις, τὰ πρόσωπα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χωριῶν ἔχουν μὴ τυχόν.

Τὰ σκέτς αὐτὰ μποροῦν νὰ παιχθοῦν τώρα τὶς Χειμωνιάτικες ἡμέρες ἀπὸ σκηνῆς καὶ στὰ χωριὰ χάριν ψυχαγωγίας.

Δὲν ἔχουν τεχνικὲς δυσκολίες. Μία ἁπλὴ σκηνὴ χωρὶς πολλὰ σκηνικά. ἀρκεῖ. «Ἀρχινᾶτε πολλὰ θὰ γελᾶτε» λέγει ὁ συντάκτης των κ. ΛΑΜΤΣΙΔΗΣ.

Ἡ ὑπόθεση

«Εὔθυμη σκηνὴ σὲ δυὸ εἰκόνες»

ΕΙΚΟΝΑ Α!

Μπροστὰ στὴ δεύτερη αὐλαία.

ΣΤΑΘΙΟΣ. (Μπαίνει μέσα καὶ φωνάζει). Κερέκη, νέτση Κερέκη, ποὺ εἶσαι. Κι ἀκοῦς;

ΚΕΡΕΚΗ. (ἀπ' ἔξω). Ντό ἔν ξόν, ντὰ τασεῖς; Ἀτώρα ἔρχουμαι, τὰ χτήνια δεβάζω πλάν...

ΣΤΑΘΙΟΣ. Νέτση, ἔλα δῶς τὰ καλὰ τὰ λώματα-μ. ὀσήμερον, ἔλα...

ΚΕΡΕΚΗ (μπαίνει). Ξὰν ντό ἔν ὀσήμερον; Ντό ἔπαθες;

ΣΤΑΘΙΟΣ Κι ἔκσες; θὰ ἔρται ὁ Γενικὸν ὁ Διοικητὴς ἀσὴν Θεσσαλονίκην κι ἐγὼ ἄμον Πρόεδρος τῆ χωρί, θὰ ἔβγώνω νὰ καλωσορίζ-ατον... ἐγρῖκσες;

ΚΕΡΕΚΗ. Καὶ ντὸ ἐφτάγνε ντό ἔρταν ὅλον ἀδακὲς σὰ χωρια; Λὲ' νε λόγια, τρῶγνε καλὰ-καλὰ καὶ θοτερα φεῦνε... Ὅλια ἀναπάλκουνταν... Ἀκόμαν σὰ χαραπάδες ἀπὲς κάθουμες...

ΣΤΑΘΙΟΣ. Γιόχ, ἀτὰς καλὸς ἔν, λέγνε, κάτ' θὰ ἐφτάῃ μας.. Θὰ χτίζ' τ'ἀσπίτια-μουν.. Ἄμαν ἀτώρα ἀληγώρ, ὁ καιρὸς διαβαίν' ὅπου νὰ ἔν θὰ ἔρται καὶ ὁ δέσκαλον νὰ λέη-με ντὸ θὰ λέγω σὸν Διοικητήν.. Θὰ βάλω λόγον..

ΚΕΡΕΚΗ (εἰρωνικά). Ἄλλοι ἐμᾶς, τεμιὰκ θὰ ἐφτᾶς καὶ λόγονII(γελάει). Νὰ ἔμνε ἀπὸ που θὲν κι ἄκουγα σε.

ΣΤΑΘΙΟΣ. Νέτση, ντό γελᾶς; Σ' ὀμμάτια τ'ἐσὰ τεμιὰκ ἕναν παρθν κ'εἶμαι: Γιὰμ κι ἐξιζασε; Σ' ἀτὸ τὰ ὦμίν νὰ πᾶς..

ΚΕΡΕΚΗ. 'Αρ' μὴ χολιάσκεσαι, ἀὰ τὰ λώματα-σ..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Νέτση, τὰ γροβᾶ τον ποῦ ἔν;

ΚΕΡΕΚΗ. Θὰ σπίχκεσαι ξὰν σ'ἐκεῖνο τὸ δουκάλ; Ἐθαρρεῖς θὰ παίρνε-σε καὶ πᾶγνε σὸ βόσκημαν.. Ἀὰ κι ἀτό..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Ἐσὺ ἡ γαρὴ ντὸ ἐγρικᾶς ἀπ ἀτό. Τεμιὰκ θὰ πάγω σὸν Γενικὸν Διοικητὴν ἐγὼ ὁ Πρόεδρον τὴ χωρί καὶ νὰ μὴ φορῶ γραβάτον.. ντὸ λές..

ΚΕΡΕΚΗ. Κι ἀτὸν ντὸ τρανὸν πρᾶμαν ἔν καὶ ἀτόσον πολλὰ ἀξίαν ἔχ: Ἄρ ἕναν γιουλάρ χτηνῆ..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Νέτση, μὴ λαλῆς! Ἔλα ἀδὰ καὶ δέσον-α..

ΚΕΡΕΚΗ. 'Ανάθεμά-το.. Ντά γνα δέν-ατο κ'εἰξέρω (σφίγγει).

ΣΤΑΘΙΟΣ (πάῃ νὰ πνιγῇ). Κερέκη, στά.. ἐφοβρξες-με..στά..

ΚΕΡΕΚΗ. Γραβάτον πὰ θελτσ' τὸ τσάτγμα-σ' ποῖον ἔτον;

ΣΤΑΘΙΟΣ. Τεμιάκ, ἔλα φοβρξομε, ἃ ἀγρίκιστος γαρή!

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. (ἀπ' ἔξω): Στάθιε, ἀπὲς εἶσαι;

ΣΤΑΘΙΟΣ (φωνάζει). Ἔλα, δέσκαλε, ἀδὰ εἶμαι. . .

ΔΑΣΚΑΛΟΣ (μπαίνει): Καλημέρα σουν.

(Κι' οἱ δυὸ. Καλημέρα. . .)

ΚΕΡΕΚΗ: Κάθκα, δέσκαλε ξὰν ὀσήμερον ντὸ ἔσετεν; Ἐβέβετεν ἀπὰν-ἀρκά.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ὀσήμερον θὰ ἔχωμε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ . . . Ἔ, ἀτώρα ἐγρικᾶς ντὸ θ' ἴνετσι. . .

Στάθιε, ἀγληγώρ' οἱ χωρᾶτ, ἐγομώθαν σὴν πλατεῖαν τὴ χωρί καὶ περιμένε τ' αὐτοκίνητα. . . . Ὁ Πρόεδρον μόνον κ' ἐν ἐκεῖ.

ΣΤΑΘΙΟΣ: Ἀά, ἐγὼ πά ἕτοιμος εἶμαι. . . . Δέσκαλε, ἔγραψες τὸν λόγον;

ΔΑΣΚΑΛΕ: Ἕνα λόγον ἐποίκα-σε, τεμιάκ, ντό λέγω-σε..... Θ' ἀκούγια-το καὶ θὰ θαυμάζ ὁ Διοικητής. Ἂν ἐρωτᾶ-σε ποῖος ἔγραψεν-α πέ ατον ἄετς μυστικά, τεμιάκ, σ' ὠτὶν-ατ' κεῖ κά, ντό ἔγραψεν α ὁ Δέσκαλον ἐμοῦν . . . Ἀμάν, ἂν κι λὲς-α πά, ἐκεῖνος θὰ ἐγρικά-το. . .

ΣΤΑΘΙΟΣ: Γιασασίν, δέσκαλε, τεμιάκ, ντό νὰ λέγω-σε. . . . εὐχαριστῶ-σε . . . Γιὰ πέα ατο ἂς ἀκούγ-ατο νὰ λελεύω τὴν ψυχή σ'. . .

ΔΑΣΚΑΛΟΣ (διαβάζει): Ὦ, εὐ γενεστάτη μορφὴ καὶ λαοπονοψυχη. ὡς εὖ παρέστητε..

ΚΕΡΕΚΗ. Ἀτὲ γαρὴ ἔν καὶ λέτη-ατην ἔμορφος; Ἀχά ἔπαλαλῶθα..

ΔΑΣΚΑΛΟΣ Ὄχι, Κερέκη, ἀτὰ εἶν βαθέα ἑλληνικά..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Ἄφς ἀτέν,δέσκαλε

ΚΕΡΕΚΗ. Τεάμ, ἐσὺ ἐγρικᾶς-ατα..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Ἐγὼ κι ἐγρικῶατα; Νασὰν τ'ἀχούλια σ' Νέτση ἐφτὰ χράνια ψάλτες εἶμαι σὴν ἐκκλησίαν. Ἀρ'ἐγροίκα. Ἀσούλ το βαθέα τὴ ἐκκλησίας εἶν.. Δὲ σκαλε ἀφσ'ἀτέν, ἐσὺ πέ, ἔμορφα λὲς-ατα..

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Ἄρ'ἄκσον (διαβάζει). «Διὰ τῶν αἰωνίων ὁρχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀνατραφέντες καὶ διατηρηθέντες εἰς τὰς ἐσχατιὰς τοῦ Πόντου ἐν μέσῳ ἀλλοθρήσκων καὶ ἀλοπίστων..»

ΣΤΑΘΙΟΣ. Καὶ ντ' ἔμορφα λές ατα, δέσκαλε..

ΚΕΡΕΚΗ. Ἐγὼ ἀνάθεμά με ἂν ἐγρικσα τιδέν.. Ἐθαρρεῖς λειτουργίαν ἐφτάγνε καὶ μνημόσυνον..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Δέσκαλε, πὲ ἐσύ, ἀφσ'ἀτέν.. Ἀτὰ μόνον ἐμεῖς ἐγρικαθμ-ατα

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Στὰ νὰ τερῆς ντ'ἔμορφα λέγ-ατα παρακάτω (διαβάζει). «.. ἐδοκιμάσθημεν καὶ περιεπλανήθημεν ὡς Ἰουδαῖοι ἀνὰ τὰς ξένας ἐπικρατείας ἕως σδ. »

ΣΤΑΘΙΟΣ. Ἀτὸ πολλὰ καλὰ εἶπας-ατο δέσκαλε. Ἀτὸν τὸν Ἰούδαν ἐγὼ πά ξὰν πῶς κι θέλατον.

('Ακούγεται ἀπ'ἔξω μιὰ φωνή)

ΦΩΝΗ. Τάῃ Στάθιε, ὁ Διοικητὴς ἔρται,τ'αὐτοκίνητα ἐφάνθαν θαν.. ἔλα, ἀγληγώρ.

ΣΤΑΘΙΟΣ Ἔρχουμαι, ἔρχουμαι.. (πρὸς τὸ δάσκαλο). Δέσκαλε, πᾶμε,. ἐσὺ θὰ στέκς' ἀπὸ πίσ-ω καὶ θὰ λέσ-ατα. Ἔκσες; Ἄρ, ἀτώρα, πᾶμε,.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Νὰ λὲς ὅ,τι θὰ λέγω-σε.

Τὸ Βον μέρος ατὰ προσεχὲς

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Η ΜΑΡΙΝΑ

Ἡ μικρέσα ἡ Μαρίνα,
πὰς ἐσέβεν σὴν κουζίνα,
κ' εὗρεν σκέβια στιβαγμένα,
ἁπλυτα καὶ γιαγλομένα.

Σὰν νὰ ἔν οἰκοκυρά'
πὲρ τὰ σκέβια σὴν σειρά,
κι' ἀρχινὰ κι' ἀτὰ μαλάζ,
ὅλια σὸ χὲρ νὰ βεβάζ.

Ντὸ ἀγέντον, τὸ κακόν.
τ' ἄλλα ροῦζ, τ' ἄλλα τσακόν,
τὰ χαλκὰ τὰ μανομένα,
τσιοκανίζ ἀπ' ἕνα ἕνα.

Καὶ ἀτώρα μανομέντσα,
ἐβραγμέντσα, λερομέντσα,
καὶ τὸ πάτωμαν λερόν,
τρὶβ μανέας, βάλ νερόν.

Κάποτε ἔρθεν ἡ μάνατς,
ἐλὲπ ἀτὲν καὶ τὸ χάλνατς
ἐκολλήεν σὰ μαλλία-τς,
κι' ἄγρια ξέβεν ἡ λαλία-τς.

Ὦ καὶ ξύλαν θέλτς Μαρίνα,
ντὸ ἐποίκες τὴν κουζίνα,
ντὸ θὰ φτάγω, ντὸ θ' ἀφίνω
ποῖον γιὰ νὰ πρωτοπλύνω.

Κ' ἡ Μαρίνα σιασεμέντσα,
λέει ἀτένεν λυπημέντσα
«Ντ' ἔμορφα παιγνίδια εὗσα
κ' ἐσὺ θύμωσες μητέρα»,

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΠΟΝΤΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΑΧΟΡΙΣΤΟΙ ΦΙΛ.

Ὁ Γιαλαμὰς καὶ ὁ Ζερζελὲς ἐξέβαν σὴν ξεντίαν, καὶ ἐκέρδισαν ἀρκετὰ παράδες. Ἀτώρα παραλίδες γιά, ἔραψαν ἀπ' ἕναν κουστούμ, ἔποικαν καὶ κάκκικα παπούτσια, καὶ ἔτοιμοι τὴν Κυριακὴν θὰ ἀλάζνε, καὶ θὰ ἐβγένε σὴν βόλταν.

Ἅμα κακοτυχήτσουν, ἡ Κυριακὴ ξημέρωσεν μὲ τὴν βροχήν. ποὺ νὰ ἀναλάζνε καὶ τσια μουρῶνε τὰ κάκκινα παπούτσια-τουν καὶ ταμουσλανεύκουνταν.

Ἀναγκαστικῶς ἀνέβαλαν τ' ἀναλαγμαν σ' ἄλλο τὴν Κυριακήν, ἐπειδὴ τ' ἐπέργατα ἐδούλευαν, γιὸ τ' ἐκεῖνο ἔπρεπεν νὰ ἀναμένε ἔξεργον, ἅμα ἀναποδία ἔτυχεν καὶ τ' ἄλλο ἡ Κυριακὴ βροχή, καὶ σὰν νὰ ἐπέγιεν ὁ καιρὸν κόντραν μετ' ἀτουνούς, καὶ μεσοβδόμαδα ἔτυχεν ἔξεργος, ἅμα ξὰν βροχή, ἔτυχεν νὰ ἔν ὁ χρόνος βροχερός.

Ἀγανακτισμὲν οἱ δύο φίλ' ἐβλασπήμαναν τὸν ἀοῖκον τὸν καιρόν. Ἀρ ἔλα ψὺ καὶ μ' ἐβγένε, ὡς πότε θὰ βρέχῃ τάχα! Καὶ ἀνέλαβεν τ' ἀναλαγμαν γιὰ τὴ Κυριακὴν ξάν. Σύνυχτα ἐσκώθεν ὁ Γισλαμᾶς, ἐτέρεσεν τὸν καιρόν, καὶ ἔτρεξεν ἐστιχαρίασεν τὸν Ζερζελέν, ἔχτρια κάντρες λίβος πουθένκιφαίνετε.

Ἀμὰν ἐφόρεσαν, ἔβαλαν καὶ τὰ κάκκινα τά παπούτσια, καὶ τὰ καπέλλα ἀπάν σὰ γιάν, ἐξέβαν σὴν ἀγοράν, ἅμα ἀκόμαν πρωΐ ἔτονε, καὶ ἡ ἀγορὰ ἀνθρώπις κ'εἶχεν, ἔκρισαν καλλιὰν νὰ πᾶγνε σὸν σταθμόν, τὸ τραῖνον ἀγληγώρα θὰ περάν καὶ ὁ λασὸς πόλικος περιμέν.

Κόλ κολὰ οἱ δυὸ φίλ ἐπιάναν βόλτας σὴν αὐλὴν τοῦ σταθμοῦ καὶ τεά κάτ ἔλεγαν ἀπέρατουν ὅπως ἐφτάγν οἱ τρανοὶ τρανοί, οἱ γραμματισμέν, καὶ νὰ ἔθαρεῖ ὁ κόσμος ὅτι, καὶ ἀτοὶν πά γραμματισμὲν εἶν,ἔκλωσαν τὴν γλῶσσαν-ατοὺν ἀπὰν σὰ Ἑλληνικὸν ἅμα κ' ἐκατέφεραν-ατο, ἀναγκάστην νὰ πέρνε ἕναν ἐξεομένον ψαλμὸν ἀσὰ ψαλτήρ, καὶ ἐρχίνεσαν τὸν διάλογον σίτια ἐποίαν βόλτας.

—Μακάριος ἀνήρ.

—Ὃς οὐκ ἐπορεύθει,

—Ἐν βουλῇ ἀσεβῶν.

—Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν, καὶ αὐτω καθ, ἑξῆς. Ὡς ποὺ εἶδαν τοὶ πατριώτας-ατουν, νὰ ἀκούγνε ντὸ λέγνε, καὶ νὰ γελοῦν ἀχόρταγα.

Οἱ δυὸ φίλ ἀναγκάστην νὰ παρετοῦν τὸ ψαλτήρ, καὶ νὰ πέρνε ξὰν τὴν μητρικήν-ατούν γλῶσσαν,

Σταῦρος Ταυρίδης

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ ζήλεια εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ ἐγωϊσμοῦ
Μπαλζὰκ

Ὁ ἄντρας ζηλεύει ὅταν ἀγαπᾷ. Ἡ γυναῖκα ζηλεύει καὶ χωρὶς ν' ἀγαπᾷ
Ἀλφόνσος Καρ

Ἡ γυναῖκα δὲν θὰ σᾶς συγχωρήσῃ ποτὲ ὅτι δὲν τὴν ζηλεύετε.
Τουλὲ

Ἡ γυναῖκα ποὺ κλαίει κρύβει κάποια πονηριά.
Τοσκάνικη παροιμία

Ἡ γυναῖκα ποὺ ἐπιθυμοῦσε εἶναι ἄγγελος, ἐκείνη ποὺ ἔχομε εἶναι δαίνονας.
Ντεκουρσὲρ

Ἀγαπάω τοὺς ἄντρες, ὄχι γιατί εἶναι ἄντρες' ἀλλὰ γιατί δὲν εἶναι γυναῖκες.
Χρηστίνα τῆς Σουηδίας

Ἡ γυναῖκα κάνει μόνο δύο φορὲς τὸν ἄντρα τη εὐτυχισμένο τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου τους καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου της.
Ἱππάμαχος

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΩΝ

Καὶ ἄλλο κατόρθωμα πάλι τῆς Ἐπιστήμης.

Ἡ Βρεταννικὴ ἐπιστήμη ἐφεῦρεν μηχάνημα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ ἐὰν δύο νέοι οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ νυμφευθοῦν εἶναι κατάλληλοι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο.

Φοβερὸ κι αὐτό. Νὰ ἐρωτεύεσαι, τρελλά, νὰ ὑποφέρῃς καὶ γόμενος ἀπὸ τὸν ἔρωτα, νὰ κατακτᾷς τὸ παθούμενον πρόσωπον γιὰ ταῖρι καὶ νὰ ἔχῃς τὸ χτυποκάρδι μήπως ἡ ἐκλεκτή, ἢ ὁ ἐκλεκτὸς τῆς καρδιᾶς σου, πρὶν νὰ ἀποφασισθῇ ὁ γάμος, ἀπαιτήσει τὴν ἀλληλοεξέτασιν διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἐνεργετικό της τῶν ἐγκεφάλων ἀμφοτέρων, καθὼς καὶ αἱ ἀντιδράσεις διὰ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἀπὸ τὸ μηχάνημα τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει μὲ στεγνοστῆρα γυναικείων κομώσεων καὶ συγκρίνοντας τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως τῶν δύο ἐγκεφάλων ἐξακριβωθῇ ὅτι ὁ μέλλων γάμος δὲν θὰ εἶναι ἐπιτυχής.

Μὰ καὶ πόσον χαρούμενοι, θὰ εἶναι οἱ δύο μελλόνυμφοι, ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐγκεφαλικῆς των ἐξετάσεως διὰ τὸ γάμον των δὲν εἶναι ἀρνητικόν, ἀλλὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ γάμος των θὰ εἶναι ἐπιτυχής!..

Διὰ τοῦ μηχανήματος αὐτοῦ, ἀνοίγονται νέες σελίδες γιὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ μεγάλες ἐπιτυχίες γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἔτσι θὰ ἐξαλειφθοῦν μέλλοντικῶς, αἱ διαλύσεις γάμων καὶ ἀρραβώνων λόγω ἀσυμβιβάστων χαρακτήρων.

Πρὶν νὰ ἀρραβωνιασθῇ ἀκόμη κανείς, θὰ ἐξετάζεται μὲ τὸ ταῖρι του ἐγκεφαλικῶς καὶ ἐὰν μὲν ἀποδειχθῇ ὅτι ταιριάζουν ἀμφότεροι θὰ ἀποφασίζουν διὰ τὴν ἕνωσίν των, ἐὰν δὲ ὄχι, δὲν θὰ συγκινοῦνται μὲ μόνον τὰ κάλλη των καὶ σκεπτόμενοι τὶς μετέπειτα συνέπειες τῶν ἀσυμβιβάστων χαρακτήρων, θὰ παίρνῃ ὁ καθεὶς τὸν δρόμον του, τὸν ἀνάλογον, καὶ δὲν θὰ ἀποφασίζουν νὰ νυμφευθοῦν ὡς ἀταίριαστοι.

Διὰ τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς, ἐπιτυγχάνεται καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς δυνατότητος συνεργασίας ἀτόμων εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ὁπουδήποτε ἄλλου

Μὲ τὴν νέαν ἐπίτευξιν αὐτὴν τῆς ἐπιστήμης, ἀποδεικνύεται, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, πὼς ὁ ἄνθρωπος, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ λύσῃ ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς του.

Ἂς ἐλπίσωμεν.

ΔΕΙΛΙΝΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΥΔΝΙΔΗΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Μονάχῳ
Δέχεται καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.30—2 μ.μ.
ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Ἀντωνιάδη.

Μόνον στὸ βιβλιοχαρτοπωλεῖον "ΦΗΜΗ,,
ΦΑΝΗ ΤΡΙΑΝΥΑΦΥΛΛΙΔΗ (ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΑ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ)
ΟΛΑ ΤΑ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΣΕΡΜΠΑΝΤΙΝΕΣ—ΜΑΣΚΕΣ—ΚΑΠΕΛΛΑ—ΚΟΜΦΕΤΙ
Ἡ νέα σερμπαντίνα μὲ ἐκπυρσοκρότησιν
Ὅλα τὰ εἴδη ΔΙ' ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΧΟΡΩΝ
Ὅλα τὰ εἴδη στολισμοῦ ΔΙΑ ΤΗΝ 25ην ΜΑΡΤΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 - Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 25
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 δραχ. τὸ χιλιοστόμετρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 288899 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

—Σχολιάζων τὰς δηλώσεις τοῦ Φιντὲλ Κάστρο κατὰ τὴν διαβίβασιν ἣτις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἀβάναν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας Δρ Πορφύριο Ἐρρέρα Μπάεθ, ἐδήλωσε σήμερον ὅτι, ἂν οἱ Κουβανοὶ ἡγέται πιστεύουν ὅτι ἡ Κούβα εἶναι κυρίαρχος χώρα, ἀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι καὶ ἡ Δομινικανικὴ Δημοκρατία εἶναι ἐπίσης κυρίαρχον Κράτος καὶ δὲν ἐπιτρέπει ἐπεμβάσεις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις της.

Προσέθεσεν ὅτι, ἐνῶ ἡ Κούβα ἔχει παραδοθεῖ εἰς ἕνα ἄγριον ἐκδικήσεων καὶ αἵματος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐξεγείρεται ἡ παγκόσμιος ἀγανάκτησις, ἡ Δομινικανὴ Δημοκρατία ζεῖ ἤδη περίοδον εἰρήνης, ἐργασίας καὶ σεβασμοῦ τῶν θεσμῶν καὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. Ἐδήλωσεν ἐπίσης ὁ Δομινικανὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν ἐπικαλεῖται τὴν δημοκρατίαν τὴν ὁποίαν ἔφερεν εἰς τὴν Κούβαν μὲ βάσιν ὅμως τὸ λυντσάρισμα τῶν ἀντιπάλων του, τοὺς ὁποίους ἀποκαλοῦν ἐγκληματίας πολέμου. Ἡ δημοκρατία εἰς τὴν Δομινικανὴ Δημοκρατίαν βασίζεται εἰς τὴν ἀνεκτικότητα οὕτω ὥστε μία ὁμὰς ἔφθασεν δι' ἀεροπλάνου εἰς Λουπερὸν μὲ προθέσεις διαταράξεως τῆς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης συνελήφθησαν καὶ παρεδόθησαν ζῶντες εἰς τὴν Δομινικανικὴν πολιτικὴν δικαιοσύνην ἥτις τοὺς ἐδίκασε καὶ κατεδίκασεν. Ἀργότερον, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐχορήγησεν εἰς αὐτοὺς ἀμνηστείαν καὶ ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ τῆς Χώρας, τὸ ἔπραξαν ἐκουσίως καὶ ἐλευθέρως. Οὐδέποτε εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας ὡς χώρας ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτήτου συνέβη Δομινικανικὸς πολιτικὸς νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν Νόμον τοῦ Λύντζ διὰ τοὺς συμπατριώτας του.

Ὁ Δομινικανικὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν προσέθεσεν ὅτι ἡ Δομινικανικὴ Κυβέρνησις ἀνταποκρινομένη εἰς ἐπίσημον Διακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Κούβας ἀπέφασισε τὴν συνέχισιν τῶν διπλωματικῶν της σχέσεων μετὰ τῆς νέας Κουβανικῆς Κυβερνήσεως καὶ αἱ σχέσεις αὗται θὰ διατηρηθοῦν τὸ ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις τῆς Κούβας θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ τὰς διατηρήσῃ. Κατὰ συνέπειαν-προσέθεσεν-δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ δηλώσεις ἑνὸς ἀτόμου μὴ ἔχοντος οὐδεμίαν ἐπίσημον Κυβερνητικὴν ἰδιότητα, διὰ νὰ βασίσωμε ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν ἀπόφασιν διεθνοῦς χαρακτῆρος.

Ἐδήλωσεν ἐν τούτοις ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἐρρέρα Μπάεθ ὅτι, ἡ Δομινικανικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ ὡς μὴ ἀβρότητα τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐν Ἀβάνᾳ Δομινικανοὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι προσεκλήθησαν ἐπισήμως νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν χθεσινὴν συγκέντρωσιν διὰ νὰ ἀκούσουν ἐκφράσεις προσβλητικὰς διὰ τὴν Δομινικανικὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ.

Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Κρατῶν δὲν διέπονται ἀπὸ τὸν νόμον τῆς Σιέρρα Μαέστρα, ἥτις εἶναι νόμος τῆς Ζούγκλας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν καλῶν Διεθνῶν τόκων».

ΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝΤΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΥΠ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν βοσκοτόπων.—Βελτίωσις τῶν ὑπαρχόντων ζώων.—Ἔλεγχος τῶν συνθετικῶν ζωοτροφῶν.—Ἀξιοποίησις τῆς παραγωγῆς τοῦ γάλακτος.

Αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας χωρίζεται εἰς τέσσαρα κύρια κεφάλαια, ἤτοι:

1) Ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς καὶ ἔλεγχος τῶν συνθέτων ζωοτροφῶν. 2) Ἀνάπτυξις τῶν βοσκοτόπων. 3) Βελτίωσις τῶν ὑπαρχόντων ζώων, καὶ 4) Ἀξιοποίησις τοῦ γάλακτος.

Εἰς τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων καὶ διὰ συνθέτων ζωοτροφῶν, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι, ὡς ἐτονίσθη σχετικῶς, δυνάμεθα μὲ τὰ ὑπάρχον κτηνοτροφικὸν κεφάλαιον, διὰ τῆς καλυτέρας διατροφῆς αὐτοῦ ὡς εἶναι αἱ σύνθετοι ζωοτροφαὶ νὰ αὐξήσωμεν σημαντικῶς τὰς ἀποδόσεις ὄχι μόνον εἰς ὄγκον ἀλλὰ καὶ εἰς ποιότητα. Τὰ ἀποτελέσματα φαίνονται σαφέστερον εἰς τὴν συγκρισιν μεταξὺ χωρικῆς καὶ συστηματικῆς πτηνοτροφίας. Αἱ ὄρνιθες τῶν χωρικῶν δὲν γεννοῦν τὸν χειμῶνα, λόγω ἐλλιποῦς διατροφῆς, ἐνῶ τῶν συστηματικῶν πτηνοτροφείων κατὰ τὴν ἰδίαν χρονικὴν περίοδον γεννοῦν κανονικῶς, λόγω τῆς διατροφῆς των διὰ συνθέτων ζωοτροφῶν.

Κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς προσπαθείας καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως πεισθοῦν οἱ κτηνοτρόφοι νὰ τρέφουν τὰ ζῶα των μὲ συνθέτους ζωοτροφάς, ἐκτὸς τῆς ἐξορμήσεως τῶν γεωπόνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξηγήσουν τὴν ἀξίαν αὐτῶν, τὸ Κράτος θὰ ἐπιβοτήσῃ τὰς ζωοτροφάς, ὥστε αὗται νὰ εἶναι εὐθηναὶ διὰ τοὺς κτηνοτρόφους. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναπτύξεως τῶν βοσκοτόπων καταρτίζεται παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετέχουν γεωπόνοι καὶ κτηνίατροι. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνεται ἀναγκαία, διότι οἱ βοσκότοποι παρουσιάζουν ἕκαστος ἰδιαιτέρας συνθήκας ἀξιοποιήσεως. Πάντως, ἂν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἱκανοποιηθοῦν δι' ἑκάστου βοσκοτόπου αἱ ἀνάγκαι ὅλων τῶν ζώων τῆς κοινότητος, προβλέπεται καὶ μείωσις τούτων, διότι θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπομείνουν, τρεφόμενα καλύτερον, θὰ ἔχουν μεγαλυτέρας ἀποδόσεις.

Παραλλήλως θὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ καλυτέρευσις τῆς ράτσος τῶν ζώων διὰ νέων εἰδῶν ἀποδοτικωτέρων, ὅπως π.χ. διὰ τὸ μικρὰ ζῶα εἶναι τὸ πρόβατον τῆς Χίου καὶ αἱ γαλακτοφόροι αἶγες κυρίως, ὡς πρὸς τὰ οἰκόσιτα ζῶα, καὶ διὰ τεχνικῆς γονιμοποιήσεως, ἀχρηστευομένων τῶν ἀκαταλλήλων ἢ ὑπεργήρων ἀρρένων. Τὰ ἐργοστάσια ἐξ ἄλλου γάλακτος ἐκτὸς τῆς συμπυκνώσεως, θὰ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὴν παραγωγὴν τυρῶν ἐξ ἀγελαδινοῦ γάλακτος, τυροκομουμένων τῶν ποσοτήτων ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπορροφηθοῦν ὑπὸ τὴν συμπυκνωμένην μορφὴν ἢ τῶν ἀκαταλλήλων πρὸς συμπύκνωσιν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

1) Κατόπιν σχετικῆς Δ)ντῆς τοῦ Ὑπουργείου Συγ)νῶν Δημ. Ἔργων (Γεν. Δ)νσις Γαχ)μείων) ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὰ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἐπὶ τῶν Ταχυδρομουμένων εἰς τὴν περιοχὴν Μακεδονίας, ἐπιστολῶν, ἐπιταγῶν καὶ δεμάτων ἐσωτερικοῦ παύει εἰσπρατόμενον ἀπὸ 6 Μαρτίου 1959.

2) Ἀπὸ 6 Μαρτίου μέχρι τέλους (30) Ἀπριλίου ἐ. ἔ. δύναται τὸκοινὸν νὰ ἀνταλλάσῃ τὰ εἰς χεῖρας των εἰδικὰ ἔνσημα Μακεδονίας (Λεπτῶν 50 καὶ δραχ. 1) δι' ἑτέρων γραμματοσήμων ἴσης ἀξίης ἐκ τῶν ἐν χρήσει ἀπαγορευομένης τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας των παρὰ τῶν Ταχ. Γραφείων τοῦ Κράτους.

Βέροια 4—3—1959
Ἐκ τῆς Ταχ. Δ)νσεως
Ἡμαθίας

Ἀνοικτὴ ἐπιστολή

Κύριε Δασάρχα,

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἐνδιαφερθῆτε ἀμέσως, ἵνα ἡ Πλάτανος, τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ μνημεῖον, ὅπου οἱ Τοῦρκοι εἰσελθόντες μετὰ μανίας εἰς τὴν πόλιν, ἐκρέμασαν τὸν Μητροπολίτην Καλλίμαχον μετὰ τῶν Προκρίτων Βεροιέων ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ ἐπισκιάζον αὐτὴν παραπλεύρως ἄσημον δένδρον, κατόπιν μάλιστα καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἀναγνωρισθείσης τῆς ἱστορικῆς ἀξίας αὐτῆς.

Βέβαιοι ὅτι ἡ παροῦσα μας θέλει τύχῃ τῆς εὐμενοῦς προσοχῆς σας, ὡς Βεροιέως μάλιστα, διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΚΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

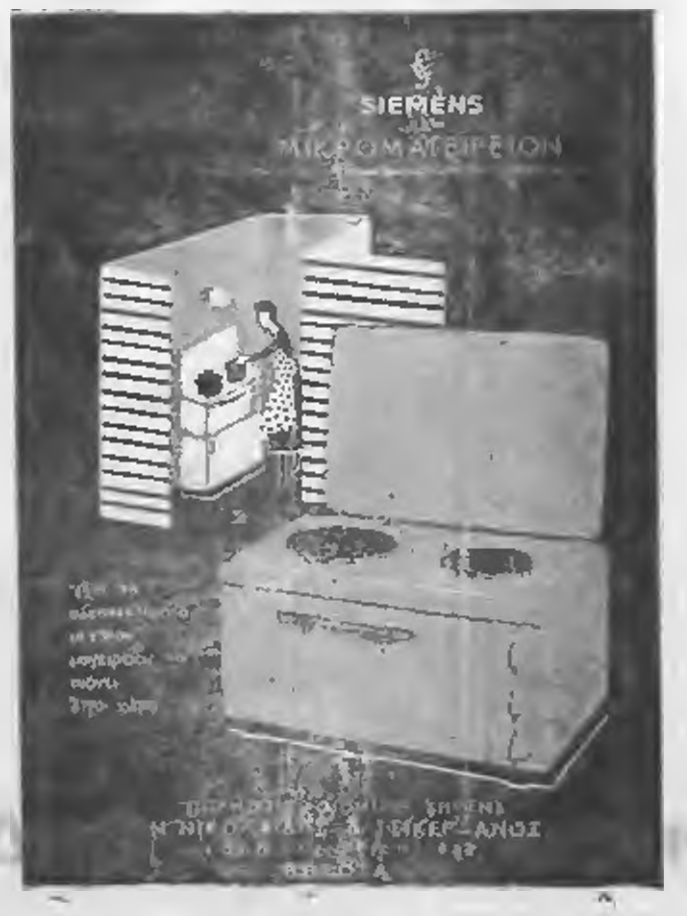

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΤΟ ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΔΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚ. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ. ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

—Ὑπὸ τῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Συντονισμοῦ Ἐπιτροπῆς Πρωτογενοῦς Παραγωγῆς ἐνεκρίθη τὸ τελικὸν πόρισμα ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀναδασμοῦ καὶ ὑπεβλήθη εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκην καὶ Γεωργίας κ. Ἀδαμόπουλον.

Συμφώνως πρὸς γενικὴν διαπίστωσιν τοῦ πορίσματος χαρακτηριστικὸν τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας εἶναι ὁ πολυτεμαχισμὸς τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ ὁ συνεχιζόμενος περαιτέρω κατακερματισμὸς αὐτῶν, λόγω τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς καὶ τῶν ἐλευθέρων μεταβιβάσεων. Συνέχισις τῆς καταστάσεως ταύτης θέλει ἀπολήξῃ μοιραίως καὶ ὄχι μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου εἰς μίαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐντεινομένην κατάτμησιν μεγίστου μέρους τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ἐφαρμογὴ νεωτέρων μεθόδων ἐντατικῆς καλλιεργείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐν γένει τῆς γῆς, θὰ καθίσταται εὐνοήτως ὅλοεν καὶ πλέον δυσχερής, μὲ τὰς γνωστὰς ἀντισικονομικὰς συνεπείας. Πρὸς ἐπίτευξιν οὕτω τῆς ἐπιβαλλομένης συναγωνιστικότητος τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας εἰς εὐρύτερα οἰκονομικὰ πεδία καθίσταται ἐπιτακτικὴ ἡ διὰ τοῦ ἀναδασμοῦ ἀναδιάρθρωσις τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ λῆψις μέτρων ἀποκλειόντων ἐν τῷ μέλλοντι τὸν ἐκ νέου κατακερματισμὸν ταύτης.

Παραλλήλως πρὸς τὴν διενέργειαν τοῦ ἀναδασμοῦ δέον νὰ ἱδρυθοῦν κτηματολογικὰ γραφεῖα κατανομῶν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν μεταβολῶν μετὰ τὸν ἀναδασμὸν τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας. Τὸ ἔργον τοῦ ἀναδασμοῦ δέον νὰ ἀναλάβῃ εἰδικὴ ὑπηρεσία ἐδρεύουσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Ἐκ τοῦ ἀναδασμοῦ προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ αὔξησις τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος κατὰ ποσοστὸν 25ο/ο τοὐλάχιστον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 142|59 ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐν Δάφνῃ—Ἐδέσσης συσταθὲν ἀθλητικὸν σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀθλητικὸς ποδοσφαιρικὸς ὅμιλος Δάφνης» μὲ ἕδραν τὴν Δάφνην καὶ σκοπὸν τὴν σύμμετρον καὶ ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν διὰ τῆς διοργανώσεως διαλέξεων, ἑορτῶν κλπ.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 6—3—1959
Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

—Ὁ Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας λυπεῖται εἰλικρινῶς διότι ἐν δημοσίευμα διαλαθὸν τῆς προσοχῆς τῆς συντάξεώς του ἔγινεν ἀφορμὴ ἐξυβρίσεως ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας καὶ ἀγαπητοῦ φίλου του κ. Δ. Βλαχοπούλου.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος μας ἐπιθυμεῖ καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν της νὰ παράσχῃ τὴν ἐπιβαλλομένην ἱκανοποίησιν εἰς τὸν θυγέντα συμπολίτην μας καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της διὰ τὸ ἀτυχὲς δημοσίευμα ὡς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν διὰ τὰ αἰσθήματα βαθείας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης μεθ' ἧς περιβάλει τὸν κ. Βλαχόπουλον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: πλατφόρμα 2 1|2 τόννων. Φρένα αὐτόματα. Τιμὴ εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΘΕΛΕΤΕ νὰ μάθετε Ἰταλικὰ σὲ 100 ἡμέρες; Ἀγοράστε τὸ **LINGUAPHONE**

Πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: τὰ ὑπομείναντα οἰκόπεδα εἰς τοποθεσίαν μοναδικὴν Βεροίας.

Ὁμοίως ἐκκοκιστήρια Λιντέρ καὶ κινητῆρες.

Πληροφορίαι. Στέφανος Ταιράκογλου ἢ φαρμακεῖον Ἀντ. Ἀντωνιάδου ἢ Κλινικὴ Σόλωνος Ἀντωνιάδου.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΡΟΣΟΧΗ

Καινουργία στὴν πώλησιν ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΚΩΝ)ΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ

Πωλοῦνται ὡρολόγια ONBA ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς—ὀλικῆς θραύσεως παρὰ τῆς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας LLOYD. Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΚΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ κ. Ι. ΤΖΑΜΠΑΖΗ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 26. Ι. 1959 τῆς ἐνκρίτου Ὑμῶν ἐφημερίδος δημοσιεύεται «ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ» τῶν κ.κ. Γεωργίου Λιούλια καὶ Ἀημ. Μπαλεζῆ ἐν τῇ ὁποία ἀναφέται καὶ τὸ ὀνομά μου.

Αἰσθάνομαι βαθυτάτην θλῖψιν διότι αὐτὴν δὲν ὑπενοήσει ὁ συντάξας ταύτην διανοήσει των, ἀλλὰ οἱ ὡς ἄνω καθ' ὅλα συμπαθεῖς πλὴν μὴ γνωρίζοντες τὰ πράγματα ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως παρανωμοί τῆς Καινδίπτος Μέσης.

Παρακαλῶ ἀλλὰ καὶ προκαλῶ τὸν δικηγόρον των καὶ συνάδελφόν μου κ. Γεώργιον Τσαροὺχην νὰ μοὶ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν κάτωθι.

1) Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δημ. Ἀλιμπράντης ὑπῆρξεν ἄφωνος ἀπέναντί του αὐτὸς δὲ τοὐναντίον ὅταν μαζύ μου τὸν ἐδέχθη ὁ Ὑφυπουργὸς ἠθέλησε νὰ κάνῃ ἐπίδειξιν τόνου φωνῆς καὶ τοιούτων μὴ δικαιολογουμένων;

2) Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριχθέντα ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἦσαν τελείως παράλογα καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἄβάσιμα; Τὰ ἀπιχειρήματά του ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἦσαν ἐξ ὁλοκλήρου νόμῳ ἀνεπέρειστα. Ἐθαύμασα δὲ τὴν ὑπομονὴν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ὅστις ἀνεκτικώτατα ἀφῆκε ταῦτον τὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀφόψεις του εἰς τόνον φωνῆς μὴ συνάδοντα πρὸς ἕνα δικηγόρον.

3) Ποῖος ἐξ ὅλων ἀναισχύντως καὶ ἀνευθριάστως ψεύδεται;

Οἱ κ.κ. Λιούλιας καὶ Μπαλεζῆς ἢ ὁ δικηγόρος των; Διότι ἐν τῇ περὶ ἧς πρόκειται ἐπιστολῇ γράφονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Μᾶς εἶπεν ἀκόμη ὁ δικηγόρος μας ὅτι ἐνώπιον τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Τσαμπάζη ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ ἐδήλωσεν εἰς παρατήρησίν του ὅτι ἡ ὅλη ἐνέργεια τοῦ Δημοσίου εἶναι ἀντισυνταγματική, ὅτε τὸ Σύνταγμα εἶναι γιὰ μᾶς γιὰ τὰ χαρτιά».

Οὐδὲν ἀναληθέστερον καὶ κακοηθέστερον τούτου. Ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπέδειξε μεγίστην στοργὴν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ πᾶσαν διάθεσιν διὰ τὴν εὐνοϊκὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος των. Περὶ Συνταγματος οὐδεὶς ἐνένετο λόγος.

Ταῦτα μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ ἐπανέλθω μόνον ἐὰν ἐὰρεσκηθῇ καὶ ἀπαντήσῃ ὁ δικηγόρος τῶν ἐπιστολογράφων κ. Γεώργιος Τσαροὺχης. Καὶ τότε ἐπ' ἄλλου ἐπιπέδου.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν σᾶς γνωρίζω ὅτι μόλις χθὲς ἔλαβον γνῶσιν τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς καθ' ὅσον εὑρίσκομαι ἀπὸ μηνὸς εἰς Ἀθήνας.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Ι. ΤΖΑΜΠΑΖΗΣ

ΑΝΑΘΕΩΡΕΙΤΑΙ Η ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἐκ τοῦ ὑφυπουργείου συγκοινωνιῶν ἐγνώσθη ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας περὶ αὐτοκινήτων. Σχετικῶς συνεκροτήθη κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ δικαιοσύνης καὶ τῶν ὑφυπουργῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ μελετήσῃ τὰ ζητούμενα. Συγκεκριμένως ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάσῃ συστηματικῶς τὰ ἐκτὸς κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων προκύπτοντα προβλήματα ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὑφισταμένην σήμερον σχετικὴν νομοθεσίαν θὰ εἰσηγηθῇ δὲ ποῖαι συμπληρώσεις καὶ τροποποιήσεις εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τρόπον ὥστε ἡ νομοθεσία περὶ αὐτοκινήτων νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν σύγχρονον πραγματικότητα.

ΤΡΑΚΤΕΡ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ

Ἐγνώσθη ὅτι ἡ Α.Τ.Ε. διαθέτει ἐπὶ πιστώσει εἰς ἐνδιαφερομένους καλλιεργητὰς 150 μοναξονικοὺς πετρελαιοκινητῆρας δι' ὧν δύνανται νὰ ἐκτελεσθοῦν ὅλαι αἱ καλλιεργητικαὶ ἐργασίαι μιᾶς μικροεκμεταλλεύσεως.

Π. ΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τὴν 2αν Μαρτίου ἐ.ἔ. συνεκροτήθη εἰς τὴν πόλιν μας, τοπικὸν παιδαγωγικὸν συνέδριον «Ὧν δημοδιδασκάλων Αἱ Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Βεροίας.

Τὰ συνέδρια ταῦτα, συγκροτούμενα συνεχῶς ἀπὸ τετραετίας, ἀφ' ἧς ἐτοποθετήθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Μαλεῦκος, δημιουργοῦν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἀξιόλογον πνευματικὴν κίνησιν.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Μαλεῦκος ἔδωσε τὴν δην κατὰ σειρὰν διάλεξίν του μὲ θέμα «Ἡ γλῶσσα τῆς Παιδείας μας καὶ ἡ διγλωσσία» ἣν ἐκτὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν παρηκολούθησαν καὶ πολλοὶ ἐπιστήμονες τῆς πόλεώς μας.

Ἡ ἀποκομισθεῖσα ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ἀρίστη.

Τὸ ἄλον θέμα ἀνεπτύχθη κατὰ τρόπον ἐπιστημονικὸν καὶ ἐν ταὐτῷ κατανοητὸν καὶ γλαφυρώτατον. Τοιαῦται διαλέξεις, δημιουργοῦσαι εἰς τοὺς ἀκροατὰς πνευματικὰς ἀνατάσεις καὶ μεταφέρουν εἰς τὰς ἐθνικὰς μας παραδόσεις καὶ τὰ θαυματουργὰ πνευματικὰ ἐπιτεύγματα τῆς Φυλῆς μας, δέον να γίνωνται συχνά.

Τὸν κ. Μαλεῦκον, ὁμιλοῦντα ἀπὸ τετραετίας, ἂς τὸν μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι. Ὁ «ΦΡΟΥΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ» τὸν συγχαίρει διὰ τὴν ὡραίαν του προσπάθειαν.

ΑΙ ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ δικαιοσύνης κ. Καλλία αὐξάνονται ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1959 αἱ ἀποδοχαὶ ὅλων ἀμειβομένων διὰ παγίας ἀμοιβῆς δικηγόρων κανὰ 10ο)ο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ»

—Ἐκυκλοφόρησεν τὸ 159ον τεῦχος τοῦ μαθητικοῦ περιοδικοῦ ἡ «Μαθητικὴ ἑστία» τοῦ τοῦ 2ου δεκαπενθημέρου τοῦ Φεβρουαρίου, μὲ πλῆρες ὠφέλιμο περιεχόμενον. Διευθυντὴς Π. ΧΑΤΖΗΣ. Ἀκαδημίας 70 Ἀθῆναι: Ἐτησία συνδρομὴ δρχ. 48.

Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Πληροφορούμεθα μ' εὐχαρίστησιν, ὅτι λίαν συντόμως θὰ λειτουργήσουν ὑποεπιτροπαὶ ὑγειονομικῆς διαπαιδαγωγήσεως εἰς τὴν πόλιν μας, τὴν Νάουσαν καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ πυρῆνες εἰς τὰ χωρία τοῦ νομοῦ μας.

Ἤδη ἡ Ἐπιτροπὴ ὑγειονομικῆς Διαπαιδαγωγήσεως τοῦ νομοῦ μας προέβη εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν ὑποεπιτροπῶν. Νομίζομεν, ὅτι εὐρύτατον πεδίον δράσεως διανοίγεται διὰ τὴν ἀξιέπαινον αὐτὴν προσπάθειαν. Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Νομίατρος.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ ΒΕΡΟΙΑΣ

Νίκου Ἀδαλόγλου Δημοδιδασκάλου

«Κλεῖσε μέσ' τὴν ψυχή σου τὴν Ἑλλάδα
καὶ θὰ αἰσθανθῇς νὰ λαχταρίζῃ κάθε εἶδους μεγαλεῖου».

Κάθε τόπος ἔχει πάντοτε τὶς φυσικὲς καὶ τεχνητὲς ὁμορφιές του καὶ τὴν ἱστορία του μὲ τὰ θέλγητρα καὶ τὰ μνημεῖα του. Κάθε ἡλικία ἔχει τὶς χάρες της μὲ τὶς Ἐλπίδες καὶ τὰ ὄνειρα. Κάθε χρόνος ποὺ κυλᾶ φέρνει καὶ πόνους καὶ χαρὲς καὶ κάθε ἄνθρωπος ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὴν στράτα τῆς ζωῆς ἀφίνει στὸ πέρασμά του τὸ ἀντιφέγγισμα ἀ ὁ καρνέ του. Μὰ ὁ δικός μας ὁ τόπος, ἡ γλυκειά μας πατρίδα Ἑλλάδα μὲ τὰ ἀφρόλουστα ἀκρογιάλια της καὶ τὰ τραγουδιστὰ νησιά της. Μὲ τὶς καταπράσινες πεδιάδες καὶ τὰ δοξασμένα βαινά της. Μὲ τοὺς ναοὺς τῶν φώτων καὶ τῆς τέχνης καὶ τὰ ἀθάνατα μνημεῖα τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς χριστιανοσύνης ἔχει περισσότερη ὁμορφιὰ καὶ χάρη· Ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε στὴν ἱστορικὴν αὐτὴν γῆν τῶν θυσιῶν καὶ τῶν θαυμάτων νοιώθουμε βαθειά μας νὰ κοχλάζει καὶ νὰ φεγγοβολᾶ ἡ δοξασμένη μας Ἑλλάδα μὲ τὸ ἀθάνατο της πάντα πνεῦμα εἴτε τραβᾶε. τὴν ἱστορική της πορεία μὲ τὸ ἀρχαῖο πνεῦμα τοῦ Παρθενῶνα καὶ τὴν θυσίαν τῶν Θερμοπυλῶν, εἴτε τὴν πολιτιστικὴ πορεία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μὲ τῆς λευθεριᾶς τὴν δάδα τῶν Μακεδονομάχων εἴτε σηκώνει τὸ λάβαρο τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21 μὲ τὸ «ἐλευθερία ἢ θάνατος» εἴτε γεννάει Διγενῆδες καὶ Βυζαντινομάχους εἴτε φωτίζει τὴν ἀνθρωπάρετα μὲ τὶς ἐποποιίες τοῦ Ἀλβανικοῦ Ἔπους καὶ τὶς νίκες τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου

Ἰδιαίτερα γιὰ τὴ Βέροιά μας τὸ Βυζαντινὸ αὐτὸ μνημεῖο μὲ τὶς ἀμέτρητες ἐκκλησιές της καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς Μακεδονίας μὲ τὶς φυσικὲς καλλονές της ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε εἴτε μικροὶ εἴτε μεγάλοι εἴτε πτωχοὶ εἴτε πλούσιοι εἴτε ἐπαγγελματίες εἴτε ἐπιστήμονες ἔχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν τὰ προσφέρωμεν ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τὰς δυνάμεις μας γιὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς Τουριστικῆς ὁμορφιᾶς καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀξίας μὰ ἰδιαίτερα τὴν πνευματικὴν κίνησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς νέας γενεᾶς διὰ τὴν ψυχικὴν ἀνάτασιν στὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας. Πάνω μας κάθε φορὰ οἱ σκιὲς τῆς θυσίας τῆς Ἀραπίτσης τῶν βουνῶν καὶ τοῦ Κάμπου μὲ τοὺς εὐεργέτας Βικέλλα καὶ Ρακτιβὰν παρακολουθοῦν τὴν πνευματικὴν μας πορεία. Τὰ νειάτα πρέπει ἀρῶτα καὶ μαζὶ ὁδηγοὶ οἱ ἡλικιωμένοι νὰ βάσουμε τὸ παρὸν γιὰ τὴν ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βεροίας καὶ μαζὶ τὴν φυσικὴν τελειοποίησιν τῶν νέων μὲ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ τὶς ἀθάνατες ἱστορικὲς παραδόσεις. Οἱ ἐπιστῆμονές μας μὲ τὶς διαλέξεις καὶ τὰ ἄρθρα των νὰ δημιουργήσουν μιὰ πνευματικὴ κίνησι ἀτὸν τόπο αὐτὸ ποὺ ἔχει τόσο ἀνάγκη στὴν ἐποχὴ τῶν θαυμάτων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς. Οἱ ἐπαγγελματίες καὶ κάθε πολίτης ἂς προσφέρουμε τὴν δύναμή μας γιὰ τὴν καλυτέρεψη τῆς πόλεως εἴτε σὲ οἰκονομικὴ εἴτε σὲ ἠθικὴ ἀρωγή. Ἰδιαίτερα ἂς κινήσουμε σχολεῖα τώρα ποὺ ἔχουν τόση ἀνάγκη τὰ παιδιά μας. Ἰσαὺ «καλὴ ἀρχὴ ἔγινε μὲ τὸν Τουριστικὸν Ὅμιλον Βεροίας γιὰ πνευματικὴ ἀνάπτυξη καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησι καθὼς καὶ μὲ τὴν ἵδρυσιν ὑπαλληλικῆς Λέσχης καὶ τῆς ἱδρύσεως Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου.

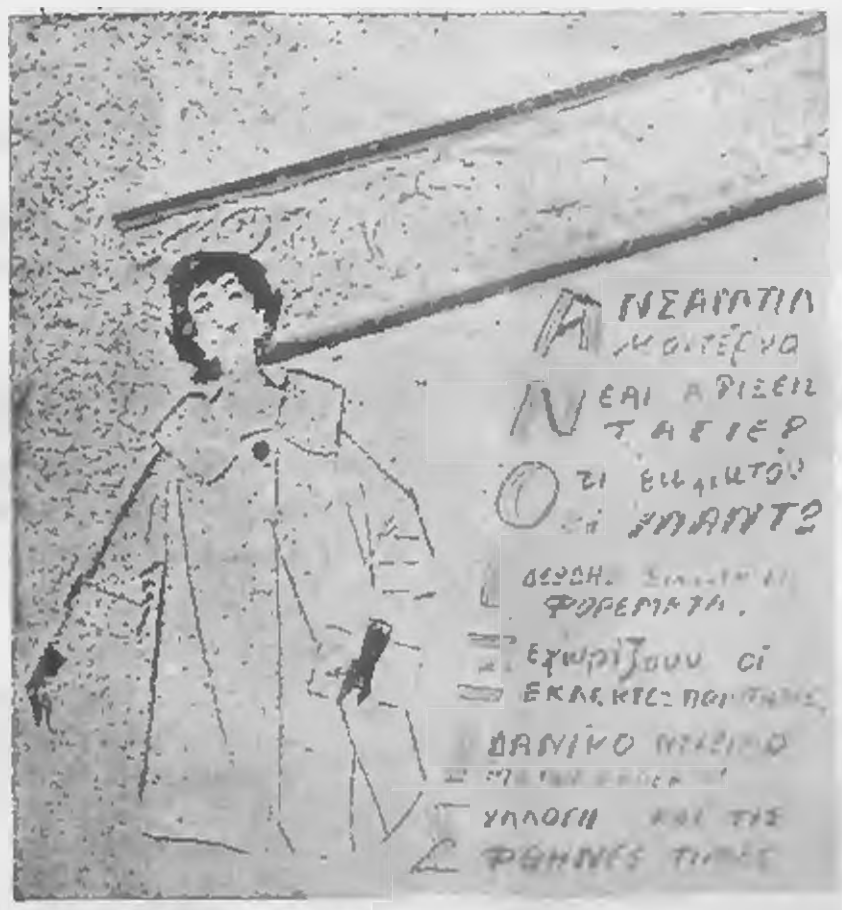

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΥΙΟΙ ΦΑΝΗ ΤΖΙΑΜΠΟΥΡΑ
Κεντρικῆς 146 (γωνία) Τηλ. 5-45

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βεροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν φωφουτσιῶν

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΔΗΜΟΣΚΗΠΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου παιδείας προεκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν χορήγησιν διετοῦς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας μὲ τὰ πλήρων ἀποδοχῶν εἰς 60 δημ. διδασκάλους ἐκ τῶν ὁποίων τὸ 1)4 δύνανται νὰ εἶναι θήλεις, ὅπως παρακολουθήσουν διετῆ κύκλον παιδαγωγικῶν μαθημάτων εἰς τὸ πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κατὰ τὰ πανεπιστημιακὰ ἔτη 1959—60 καὶ 1960—61. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ κατὰ τὸ τὸ πρῶτον δεκαήμερον Ἰουλίου εἰς Θεσσαλονίκην μὲν διὰ τοὺς ἀνήκοντα ὀργανικῶς εἰς σχολεῖα τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Θεσσαλίας, εἰς Ἀθήνας δὲ διὰ τοὺς λοιποὺς δημοδιδασκάλους. Αἱ αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων δέον νὰ ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Τὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα συνεχίζεται κατὰ τρόπον ἀνησυχητικόν. Ἔρχεται μῆνας ποὺ φεύγουν διὰ διαφόρους τόπους μεταναστεύσεως περὶ τοὺς χιλίους Ἕλληνας. Καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα τῆς μεταναστεύσεως εἶναι συναφὲς μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος μας καλύτερα ἡ ἀνάγκη εὑρέσεως ἐργασίας εἰς τὸν τόπον μας διὰ τοὺς νέους ἀνθρώπους ποὺ ἐνῶ εἶναι ἱκανοὶ καὶ πρόθυμοι γιὰ κάθε δουλειὰ ἀναγκάζονται γιὰ νὰ ζήσουν νὰ μεταναστεύσουν εἰς ξένους τόπους στερροῦντες τὴν χώραν των ἀξίων χειρῶν.

Πρέπει ἐπίσης διὰ τοὺς μεταναστεύοντας νὰ ἐξασφαλισθοῦν δι' ὅλων τῶν μέσων ποὺ διαθέτει διὰ τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὸ Κράτος, ὅροι καλῆς διαβιώσεως εἰς τὴν ξένην, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν μεταναστῶν τὸ χιλιομεταναστεύουν ποὺ ἔφυγαν διότι ἐργάζονται ὡς ἀληθεῖς σκλάβοι εἰς ἔργα ὀλίγον διαφέροντα τῶν καταναγκαστικῶν ὑπὸ ἀνθυγιεινὰς συνθήκας καὶ κυριολεκτικῶς γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί. Αὐτὴ ἡ γενοκτονία δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῇ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν προχθὲς Σάββατον εἰς τὴν αἴθουσαν «Ἥλιος» ὁ ἐτήσιος οἰκογενειακὸς χορὸς τῆς Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας. Ὁ συνωστισμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διεπιστώσαμεν ὅτι ἡ πόλις μας ἐδέησεν εὐρυχώρων αἰθουσῶν διαθέτει διὰ τοιαύτας οἰκογενειακὰς συγκεντρώσεις ποὺ νὰ πληροῖ ἄνετα τοὺς συμπολίτας μας. Αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὀργανώσεις ἂς στρέψουν τὴν προσοχὴν των διὰ τὴν ἀπόκτησιν μιᾶς εὐρείας αἰθούσης ποὺ νὰ πληροῖ ἱκανοποιητικὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν κίνησιν τῆς πόλης μας.

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΕΜΠΤΗΝ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ ΩΡΑΝ 5 Μ.Μ.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50	Διευθυντής—Υπεύθυνος	ΔΕΥΤΕΡΑ
Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00	Έτος ΣΤ' Άριθ. Φύλλου 154	Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ	16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

—Εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 149 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος. Ἡ «Νίκη» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Η ΒΕΡΟΙΑ καὶ αἱ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ» ἐδημοσιεύθη κύριον ἄρθρον αὐτῆς, ἀπηχοῦν προφανῶς τὰς γνώμας τοῦ ἰδρυτοῦ της καὶ βουλευτοῦ τῆς ΕΡΕ Δημ. Χατζηδημητρίου, εἰς τὸ ὁποῖον πλὴν τῶν ἄλλων ἀναφέρεται ὅτι **ὁ ἐκλογικὸς νόμος ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν νομικὴν ἔκφρασιν τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς προθέσεως ὅπως ἀπαλλαγοῦν ὅσον εἶναι τοῦτο δυνατόν, οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ ἀσφυκτικοῦ Κομματισμοῦ ἐναγκαλισμοῦ καὶ τοῦ ἑνὸς δρεύοντος Κομμουνιστικοῦ** πράκτορος ἐψηφίσθη πρότινος εἰς τὴν Βουλήν.

Συνεχίζων ὁ ἀρθρογράφος τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ἐκφράζει τὸν φόβον του «ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀντιπολίτευσις θυσιάζοντας καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν σύνεσιν εἰς τὴν ἔξαλλον ἐμπάθειαν, δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ παρακολουθήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ τιμίαν πολιτικῶς πρόθεσίν της».

Καὶ ἅλ' αὐτὰ δια νὰ καταλήξῃ ὅτι μέσα εἰς τὴν πλειάδα τῶν φημολογουμένων ὑποψηφίων πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Α. Κεμιντζὲ εἶναι ἡ πλέον σοβαρὰ καὶ ἀξιόλογος ὑποψηφιότης, ἡ ὁποία καλύπτει ἐπαρκῶς ὁλόκληρον τὸν χῶρον τῶν γενικῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ἐξετέθησαν ἀνωτέρω, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἀθανάτως μετεβάλλετο πλέον εἰς πόλιν τὸ λασπαχῶρι. Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταβολὴν τῆς πόλεώς μας ἀπὸ λασπόπολιν εἰς πόλιν ἀφήνω νὰ τὸ κρίνῃ ὁ λαὸς τῆς πόλεώς μας ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται καθημερινῶς εἰς τὴν λάσπην καὶ εἰς τὴν σκόνην καὶ μόνον ὅταν ἔρχεται ἡ προεκλογικὴ περίοδος τότε βλέπομεν τὸν Δήμαρχον ἐπισκεπτόμενον τοὺς συνοικισμοὺς καὶ μερικοὺς ἐργάτας νὰ σκάβουν στοὺς δρόμους ἀσκόπως καὶ ἄνευ προγράμματος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ἀρθρογράφου καὶ τοῦ ὄπισθεν τούτου κρυπτομένου ἰδρυτοῦ καὶ βουλευτοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Χατζηδημητρίου εἰς τὴν **«εὐγενῆ καὶ τιμίως πολιτικῶς πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως»**, νὰ μὴν ἀναμιχθῶν δηλ. τὰ κόμματα εἰς τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἐκλογάς ὄχι μόνον δὲν ἔχομεν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἀντιθέτου, ἀλλ' ἔχομεν τρανὰς ἀπόδειξις ὅτι μεγάλην δραστηριότητα ἀναπτύσσει οὗτος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν «ἀνεξαρτήτων συνδυασμῶν τῆς Ε.Ρ.Ε.» μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ «ἀνεξαρτητος συνδυασμὸς τοῦ Κεμιντζέ». Καίτοι ρώτησε ἀπὸ ἐκεῖς εἶναι ὅτι ὁ νῦν ὁ Δήμαρχος Α. Κεμιντζές, ἔναντι τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἐκ τῆς πλειάδος τῶν ὑποψηφίων Δημάρχων, μεταξὺ τῶν ὁποίων μάλιστα καὶ ἐπιστήμονες δὲν μποροῦν νὰ ὑψώσουν τὸ ἀνάστημά των!!, ὑποστηρίζεται ἀναφανδὸν καὶ ὑπὸ τῆς ΕΡΕ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Χατζηδημητρίου, ὅστις πρῶτος ἀπηρνήθη πρῶτος τὴν διακήρυξιν τῆς Κυβερνήσεως του, ὅπως μὴ δοθῇ πολιτικὸς χαρακτὴρ εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογάς, ἀφοῦ εἰς τὸ περισπούδαστον τοῦτο ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος του πρῶτος ἔρριξε τὸ σύνθημα τῆς ἀναμίξεως τῶν κομμάτων εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὑπογραμμίζων συγχρόνως ὅτι «ὁ Δήμαρχος πρέπει νὰ δύναται καὶ νὰ γνωρίζει νὰ συνεργάζεται μετὰ τῆς κρατούσης πολιτικῆς καταστάσεως. Εἶναι ἀπαίτησις τοῦ ψυχροῦ συμφέροντος τῆς πόλεως...» Εἶναι λυπηρὸν ὅτι τὴν προαγωγὴν τῶν πραγμάτων τῆς πόλεώς μας καὶ τὴν διάθεσιν τῶν μέσων διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της, μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ λαός μας μὲ στερήσεις καὶ θυσίας, ἔξω τοῦν οἱ ἀνωτέρω ἀπὸ τὸ ἂν ὁ Δήμαρχος εἶναι ἢ μὴ Κυβερνητικός. Ἡ παρατήρησις των αὕτη οὐδόλως τοὺς τιμᾷ διότι ὑποτίθεται ὅτι κάθε Κυβερνήσις εἶναι Κυβέρνησις τοῦ Λαοῦ καὶ ὄχι μιᾶς μόνον μερίδος του. Ὀξιότιμος κ. ἀρθρογράφος ἐφιστῶ ἐπίσης τὴν προσοχὴν τῆς ἀντιπολιτευσεώς ἡτις «παραμορφωμένη, ὡς λέγει, ἀπὸ τὴν κομματικὴν ἐμπάθειαν» ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πέσῃ θῦμα τοῦ **ἐνεδρεύοντος κομμουνισμοῦ** Εἶναι παλαιὰ συνήθεια αὐτὴ τῶν ἐθνικοφρόνων οἱ ὁποῖοι ἀπυκαλοῦν πάντα μὴ κυβερνητικὸν (ΕΡΕ) ὡς κομμουνιστὴν καὶ ἐναρχικόν. Οὐδέποτε ὅμως ἀνιελήφθησαν οἱ κύριοι αὐτοὶ πόσο κακὸ κάνουν εἰς τὴν πατρίδα μὲ τὸ σύνθημα αὐτὸ τῆς διαιρέσεως τῶν πολιτῶν ὡς ἐθνικόφρονες καὶ μή.

Ἔτσι λοιπὸν καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν δημάρχων πρώτη ἡ Νίκη ρίχνειτὸ σύνθημα «ὅποιος δὲν ψηφίζει Κεμιτζὲ εἶναι κομμουνιστής, εἶναι μὴ ἐθνικόφρων» καὶ μὲ βάσιν τὰ συνθήματα αὐτὰ προσπαθεῖ νὰ διαιρέσῃ τοὺς δημότας μας εἰς πρασίνους καὶ βενέτους εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει. Ἐν πάσει περιπτώσει δὲν διαβλέπομεν τοιοῦτον κίνδυνον καὶ ἂς ἡσυχάσῃ ἡ συμπολίτευσις.

Καὶ διὰ νὰ καταλήξωμεν πρέπει νὰ γίνῃ πίστις εἰς τὸν λαόν μας ὅτι πλὴν τοῦ Κεμιντζὲ τὸ ἔργον τοῦ ὁποίου οὐ τοῦ παρόντος νὰ κρίνωμεν ὑπάρχουν πλεῖστοι ὅσοι ἄξιοι συμπολῖται μας νὰ διοικήσουν τὸν Δῆμον, οἱ ὁποῖοι ἔχουν δώσει ἐξετάσεις εἰς τὴν ζωήν των, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς λαϊκὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνίας καὶ ἔλαβον ἄριστα. Ἐπομένως τὸ ἐπιχείρημα τοῦ ἀρθρογράφου ὅτι δηλ. μόνοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων δημάρχων ὁ Κεμιντζὲς εἶναι ὁ ἄξιος καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάξιοι εἶναι τελείως ἀστοῦν καὶ ἀνάξιον διαψεύσεως. Ἡ πόλις δύναται νὰ ἔχῃ καλυτέραν τύχην καὶ ὑπάρχουν εὐτυχῶς ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν νὰ ἐκλεγοῦν Δήμαρχοι ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημία τῶν ἀτομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν των συμφερόντων Κατόπιν τούτου χρειάζεται μερικοὶ ἐκ τῶν ἡμιβαλομένων ὑποψηφίων ὑπὸ τῶν κομμάτων τοῦ κέντρου νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὸν καλύτερον ἐξ αὐτῶν, ἐὰν δὲ δὲν πράξουν τοῦτο προσφέρουν ἀρνητικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον καὶ θὰ εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅτι θὰ συμβῇ.

ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΤΗΣ

Οἱ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΧΟΡΕΥΟΥΝ!!!

ΕΥΘΥΜΑ ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΟΡΟΝ ΤΩΝ Δ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

—Ἦταν Πέμπτη, ἡ Βέροια ἐγιά λιζε... στὰ νερά της καὶ ἐμεῖς φθάνομε στὴν ἀναγεννηθεῖσα «Ἀναγέννηση» μὲ τὰ...πόδια, ἐλλείψει τροχοῦ καὶ ἵππων.

Ἡ Αἴθουσα θυμίζει πίνακα τοῦ Γκωγκὲν ἢ τοῦ Β'ου Γκόγκ, ἡ θερμάστρα μιὰ καὶ ἔχει ξύλα, ἀνάβει ἀνάβομε καὶ ἐμεῖς, ἀπορροῦμε, ποῦ νὰ ἀριζοντιωθοῦμε, μὲ τὴν κρίση ἰδιαιτέρως! καρεκλῶν καὶ τραπεζιῶν.

Φαίνεται, ὅτι ὑπελόγισαν, πῶς ἡ παρέα μας, μιὰ καὶ τὴν ἀποτελοῦσαν σχεδὸν ὅλοι Δημ. ὑπάλληλοι θὰ διέθεται καὶ μερικὲς...Δακτυλογράφους, ποὺ θὰ συμφωνοῦσαν στὴν... «συνύπαρξη».

—Στὸ Τραπέζι ὑπάρχουν μόνον φιάλες Μπύρας, ποτήρια καὶ πιρούνια τὰ ὁποῖα πλαισιώνομε, μὲ πολλὴν φαντασίαν, μὲ μεζέδες. Ἐλπίζομε καὶ ἀνοίζομε τὴν ὄρεξή μας, διότι φίλος τῆς παρέας μᾶς διαβεβαιωνει, ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτω ζήσωμεν» (ὅπως ἔγραψεν καὶ φίλος ἀγνωστός μου Ρῶσσος μυθιστορηματογράφος,) διότι διαθέτει μέσαν εἰς τὴ ... Καρώνην τῶν Μαγερείων.

Ἡ ὥρα περνάει, ἀπολαμβάνομε τὴν... κλαγγὴν τῶν μαχαιροπηρούνων τῶν γειτονικῶν Τραπεζιῶν καὶ μένομε... «Μπουκάλα» μὲ τὶς κλειστὲς Φιάλες τῆς Μπύρας, ἐπειδὴ «ἔχομε μέσα»!!

—Σὲ λίγο ἀκούομε: «Εὕρηκα—εὕρηκα», ψάχνομε νὰ ἰδοῦμε κανέναν νέον Ἀρχιμήδη, ἀλλὰ βλέπομε φίλο μας, ποὺ ἀνεκάλυψε ἕνα... κλεῖδι ἀνοίγματος φιαλῶν καὶ ἔτσι σὲ λίγο ἀπολαμβάνεμε τὰ ἀριζοντα κόμματα τῆς Μπύρας, ποὺ ὅπως λέγε «κάνει καλὰ», ἰστὴν περίπτωσή μας ὠφελεῖ τὸ ποστοφόλι, διότι ἡ κατανάλωσις μόνον Μπύρας θὰ κάνῃ καλὰ στὸν λογαριασμό..)

—Ἀρχίζουν οἱ χοροί. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, διαπιστώνομε, πῶς μερικοὶ Δημόσιοι ὑπάλληλοι, δὲν ὁμοιάζουν μὲ ἐκείνους, ποὺ βλέπομε στὶς ἐπιθεωρήσεις τοῦ Μουσικοῦ Θεάτρου καὶ στὰ σκέτσα τοῦ Τόκου, διότι εἶναι **εὐτραφεῖς**, προτιμοῦμε νὰ μάλιστα μὲ διαφορὰ... κοιλίας καὶ ἐπιδιώκοντες τὴν σιρτσιγγλο ποίησιν... Ὁ κ. Ἔφορος, σήμερα εἶναι χωρὶς τσάντες καὶ τεστέμια καὶ πολύ... ἀκίνδυνος.

Διακρίνομε γνωστοὺς γιατρούς, ὅλων τῶν εἰδικοτήτων καὶ Διευθυντὲς ὅλων τῶν Ἰατρείων.

Ξαφνικὰ στὰ μέσα μας, στὸ μαγειρεῖο πιάνουν καὶ τὸ τραπέζι μας ἀπὸ λιτό, Δημοσιοϋπαλληλικό, μετατρέπεται σὲ... Ἔκθεση Κρεατοφαγίας καὶ ἀρτοφαγίας.

Τηρεῖται, ὡς ἦταν ἐπόμενον, ἡ κάλεψη τῶν διωρῶν, διὰ τοῦ συγγραφέως τῆς «Πέτρας», Χάμσουν, ἐνῶ συνάπτονται σφοδραὶ μέσα μαχίαι τῶν μαχαιροπήρουν.

Φίλος, διακρινόμενος διὰ τὰ ἀριστοκρατικά του φρονήματα, κηρύσσει ἐκεχειρία καὶ καταβροχθίζει Ρωσσικὴ σαλάτα.

Ἔτσι ἀποφασίζω νὰ μὴ γνωσθῇ τὸ μυθιστόρημα, ποὺ εἶχα συλλάβει, δηλαδὴ τὸ «οὐκ ἐπὶ μόνον ζήσεται ὁ Δημόσ. ὑπάλληλος».

—Οἱ χοροὶ συνεχίζονται, μὲ τὸ περίφημο: «Μαρία» τὸ ὁποῖο χορεύουν ὄχι μόνον οἱ Μαρίες ἀλλὰ, καὶ οἱ Κατίνες κτλ, καὶ πολλοὶ ὄσοι ἀπὸ κύριοι—κυρίες... παρελθούσης χρήσεως καὶ ἀντοχῆς, ποὺ ἄσφαλῶς θὰ ἐξασφαλίσουν ἀριζοντίωση πολλῶν ἡμερῶν.

Πολλοὶ φίλοι ἐπιβιβάζονται εἰς τὴν ἐκσφενδόνιση... Πυραύλων, δηλαδὴ τὰ γνωστά.. χάρτινα ἀεροπλανάκια, ποὺ μπροστὰ διαθέτουν μιὰ καρφίτσα, σὰν ρουκέτα, ἐπιτάσσονται τὰ πολύχρωμα μπαλόνια, ποὺ στολίζουν τὸν τοῖχο καὶ ἀκούεται ἕνας χαρακτηριστικὸς κρότος.

Ὄχι αὐτές, οἱ Σακαλύφειες.

Μόνο οἱ Λαῖκες, οἱ σκυλίτσες λείπουν, ποὺ ἐν τούτοις, βάχρειαζόταν διὰ νὰ μᾶς ξαπαλλάξουν ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν...προϊόντων Μπαϊζολδῶν.

—Ἀρχίζει ἡ πώλησις λαχείων καὶ τὸ μοιραῖο ἄνοιγμα τῶν ποστοφολιῶν. Σὲ λίγο ἡ αἴθουσα μετατρέπεται σὲ.. Δημοπρατήριο. Ὅλα ὅσα λείπουν λαχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔκπεσαν οὔτε μόνον «ἄξια» ἀλλὰ καὶ παραινέσει τοῦ κ. Προέδρου (τῆς Ἐπιτροπῆς).

Ἀπολαμβάνουμε, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τὶς μελωδικὲς (!) φωνὲς πολλῶν γριπιωμένων σπίκερς—κονσεπανσιὲ ποὺ μᾶς θυμίζουν... τὰ κύματα ἢ μᾶλλον τὶς.. γαργάρες τοῦ Δουνάβεως.

—Ἡ κλήρωσις ἄρχισε.

Μιὰ παρέα ἐξασφαλίζει μία... Σκάφη, ποὺ ἄρκτὰ μεγάλη δὲ μποροῦσε νὰ μετατραπῇ σὲ πιρόγα, λόγω τῆς βροχῆς.

Ἕνας κύριος κερδίζει τὶς παντοῦφλες εὐτυχῶς ὄχι τὰ ποσοστὰ στὰ χέρι, ἐνῶ ἕνας ἄλλος ἐξασφαλίζει μία Βαλίτσα ποὺ «δὲν ζαίρω μὲ ἂν πάῃ πολὺμακρυά»

Σεβάσμιος κύριος κερδίζει ἕνα χιόλι, ἕνας ἄλλος ὅμη παντρεμένος ξανὰ (σταυρώνεται) στεφανώνεται μὲ ἕνα στεφάνι Χούλα—Χοῦπ ἐνῶ κάποιος ἀσθενὴς, ποὺ ὁ γιατρός του ἀπαγορεύει τὰ γιατὶ, ἤτ ὅλας οὔζου μετὰ μεζέδων.

Κύριος μὲ ὀλίγη μόνον φαντασία ἐξασφαλίζει κατὰ διαλόγους τὰ φωταγραφηθῇ καλλιτεχνικῶς καὶ ὁ ὑποφαινόμενος μιὰ σύρτα ποὺ τυχῶς εἶναι ἐπὶ παραγγελία.

—Ἔτσι εἶπε ὁ Ἀλεκτωρ ἀνεφώνησεν ὄχι τρὶς, ἀλλὰ Χιλιάκις ἀφήσαμε τὸν οἶκον τοῦ Λιπιτόφου καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀφοῦ διασκεδάσαμε πολὺ καὶ ἐμεῖς καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός μας—ὅσα ἦὲν χασαμε—ἀρχίσαμε τὴν ὁμιλία των χασομερημάτων καὶ τὴν ἀναζήτηση τῆς ἀγκάλης τοῦ Μορφέως. Ἡ Βέροια ἦταν σκεπασμένη μὲ σύννεφα καλοδμίχλη καὶ ὡμοιάζε στὴν Δμίχλη—μὲ τὸ Λονδῖνο. Καὶ ἡ εὐκαιρία φίλος τῆς παρέας μᾶς ἔδωκε τὸ στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν τελευταία ἐπίσκεψή του στὴν Ἀγγλία καὶ ἰδιαίτερα στὸ Λονδῖνο, ὅπου τὰ εἶδε στὸν Κινηματογράφο.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

Τὸ χρονογράφημά μας:

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΕΣ ΧΑΡΕΣ

ΕΚΕΙΝΗ. Μᾶς ἤρθε πάλι, τὸ τρελλά μας καρναβάλι... Ἐσεῖς τί μὲ κατατε σχυέσκι, ἑτοιμοι νὰ βάλλετε τὰ κλάμματα. Δὲν βλέπετε, τὸ δείχνει ὁ ἡμερολόγιχτρ, τὸ τραγουδοῦν τὰ παιδιά, τὸ λένε τὰ βαμένα μάγουλα, τὸ χωνάζει ἡ μέρα. Ἤρθε τὸ φετεινὸ καρναβάλι, γιορτάτο χορό αἰσιοδοξία, μᾶς φέρνει τόσα πολύτιμα δῶρα. Λίγη χαρὰ μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς λύπης, λίγη ζεστασιὰ ἐνεῖα ἀπὸ τὰ κρύα λίγη ποικιλία μέσα στὴν ρουτίνα τῆς ζωῆς μας. Ἔμπρος λοιπὸν παιδιά, νὰ ντυθοῦμε ἄλλα, ἐλαφρά, νὰ τὸ ρίξουμε στὸ χορὸ καὶ στὸ τραγούδι, νὰ πιοῦμε, νὰ φᾶμε νὰ πάμωμε κέφι, ξέμερδε ὅλοι. ζήτω οἱ ἀποκριές.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Μιλᾶτε σὰν μικρὸ παιδί, καὶ μάλιστα δὲν φαντάσουν. Βλέπω πῶς ἡ ζωὴ ἀκόμη δὲν σὲ ζόμασε, δὲν σ' ἔκαμε νὰ καταλάβῃς, εἶσαι ἀκόμη δμορφα, ζωηρὸ κι ἀβέβαιο ἄνθος, Ἄκουε τραγοῦδι καὶ γλέντι ποὺ μᾶς χρειάζεται, ὅταν τὸ οἰκονομικά μας λένε πῶς θ' ἀρχωτεσωρὸ τὰ ἐντάλματα, ὅταν ἡ ἀπαυδουλειὰ σκάνει κάθε ἐλπίδα, κι ὅταν σοῦ λέει κι αὐτὴ νὰ γίνῃς κωμικὸς γιὰ νὰ κλαῖς στὰ παρασκήνια. Κι ἔπειτα σοῦ λένε κάτι ξέρανσι, ὅτι οἱ γυναικεῖες ἱκανότητες εἶναι ἐφάμιλες τοῦ ἄνδρα.

ΕΚΕΙΝΗ. Στόπ, μὴ προχωρεῖς ἄλλο γιατὶ θὰ μετανοιώσῃς. Διότι ἀπλούστατα πλανᾶσαι, πλανᾶσαι ὅπως καὶ οἱ περισσότεροι ἐνωπιακοὶ ἄνδρες. Ἡ γυναῖκα εἶναι τὸ πᾶν στὴν ζωή μας. Γιὰ φαντάσου τὴν γῆ δίχως γυναῖκα. Ὅλοι ἄνδρες, καὶ παιδιὰ τεχνητῶς κατασκευασμένοι, νὰ τὴν καλύπτουν. Καὶ μάλιστα νὰ σοῦ μοιάζουν. Ἔ τότε χαθῆκατε, θὰ πεθάνετε ἀπὸ μαρασμό. Θὰ σβήσετε ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς βγιορτές, θὰ κλείσετε τὶς αἴθουσες χοροῦ, τὰ ἐξοχικὰ κέντρα, θὰ χαλάσετε γιὰ ὄργανα, καὶ ἐπὶ ἀνοίξεις μοιάζει καρεκλία νὰ παίζετε χαρτιά, καὶ μεγάλα ἐργαστάσια. Δουλειά, σκίτσι, χαρτιά, θὰ κάμνετε τὸν κύκλο θὰ τὸν ἐπαναλαμβάνετε, καὶ τὸ μέσον ὅριον ζωῆς θὰ κεῖται στὰ 35. Λοιπὸν κύριε συμπέρασμα. Ἡ ζωή, μᾶλλον ἐσεῖς ἔχετε ἄμεσα ἀνάγκη τῆς γυναίκας, καὶ μεῖς στήριγμα σὲ σᾶς γιὰ νὰ μᾶς προβάλλετε καὶ ἡ ζωή μας θέλει ποικιλία, ἀπ' ὅλα κι ἀπὸ λίγο. Γιὰ μένα ἥρωας εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ξέρει νὰ γλεντᾷ, νὰ χαίρεστε τὶς καλὲς ἡμέρες, ἀλλὰ καὶ στὴν δουλειά, τὴν πρόοδο, εἶναι μαέστρος.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Δὲν μὲ καταλάβατε κυρία. Δὲν μίλησα γιὰ τὸν προορισμὸ τῆς γυναῖκας καὶ τὰ ὀφέλη της. Ἁπλῶς εἶπα ὅτι εἶστε ἐπιπόλαιες. σᾶς παρασύρει ἡ στιγμιαία χαρά, καὶ σεῖς παρασύρετε ἐμᾶς. Εἶστε οἱ σειρῆνες ποὺ μᾶς δένετε στὶς ρουφῆχτρες. Μᾶς κλέβετε μὲ τὰ γλέντια σας τὴν βύναμι γιὰ τὴν δουλειά. Εἶστε ἡ ψευδαίσθησις τῆς βασις στὴν ἔρημο. Σᾶς ἀρέσουν τ' ἀπότομα φρεναρίσματα, καὶ μάλιστα ἐκεῖνα ποὺ τὰ μισῶ αὐτοκίνητα κρέμετα: μετέωρο στὴν ἄβυσσο τῶν οἰκονομικῶν. Εἶστε πεταλουδίτσες, δμορφες, ἐλεύθερες ἀλλὰ ὄχι σκεφτικές. Βλέπετε καὶ ναισθάνεστε τὴν ζωὴ τόσο ἐπιφανειακά, ποὺ τὸν ἄνδρα τὸν πιάνει ἴλιγγος. Λοιπὸν συμπέρασμα, προτιμᾶσθε πλὴν θάναι ἀργά.

ΕΚΕΙΝΗ. Μπονζοὺρ Σωκράτη, Πλάτωνα. Κύριε ἔχετε ἀπηχαιωμένες ἰδέες. Μελετήσατε τὸν χρόνο, ἔχουμε 20ον αἰῶνα, κι ὄχι ἀρχαιότητα. Σήμερα ταχύτης, ἐξέλιξις, αὐτοματισμός. Ἀφθονία ὑλικῶν μέσων. Κανονας τὸ «ζῆστε τὸ σήμερον σῶσον ἀποθάνουμε». Συνταγνιζόμαστε τοὺς θεούς, πᾶμε ν' ἀνακαλύψουμε τὰ κρυφοῦγετά τους καὶ σεῖς ἀκόμη ζῆτε μὲ νεκρές, παλιὲς θεωρίες. Ξυπνῆστε, χασλτε. διασκεδάστε, βουλέψτε. Μὴ χασαμίζετε τὰ ὡραῖα σας χρόνια, ἀργότερα θὰ τὸ μετανιώσετε, ἀλλὰ ἅμως ἀργὰ πολὺ ἀργά, κι ἀφάντασο κατασυντριτικὸ τὸ «ἀργά». Δυστυχῶς εἶστε πιονάκια τῆς ἀπελπισίας, τῆς ἀφαισιοδοξίας Μεγαλοποιεῖτε τὰ πράγματα σὰν μικρὰ παιδιά. Λὲς κι εἶμαστε καμωμένοι ἀπὸ νεκρὴ πλαστικὴ ὕλη. Εὐτυχῶς ποὺ εἴμαστε μεῖς καὶ μοιράζουμε τὴν δίνη σας ἀνομφία. Κάποτε ξυπνᾶτε καὶ σεῖς, ἀνακαλύπτετε τὴν πλάνη σας, διακρίνετε ποὺ κρύβεται ἡ χαρά, παθαίνετε γιὰ κάποια διασκέδαση καὶ τρέχετε ἀγωνιῶδες τότε ποὺ θὰ πάσπε τὰ σᾶς κρατᾷ, σὰ μιὰ φιὰ ἡ θαλπωρὴ τοῦ σπιτιοῦ σᾶς ἔχει ἀφήσει.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Η ΖΩΗ ΓΕΛΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΕΙΚΟΝΑ ΒΙ

Πλατεια τοῦ χωριοῦ

(Κόσμος μαζεμένος. Ὁ Διοικητὴς μπαίνει τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ χωρικοὶ ζητωκραυγάζουν).

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Καλημέρα σας, ἀγαπητοὶ Πόντιοι..

ΦΩΝΕΣ. Καλῶς ὡρισες, καλῶς ὡρισες.. Ζήτω..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.. Εἶχα ἀκούσει γιὰ τὰ χωριό σας καλὰ πράγματα καὶ ἤλθα νὰ σᾶς δῶ ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ ἐπιληφθῶ μαζί σας τὰ ἐπείγοντα ζητήματά σας..

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Κύριε Διοικητά, ὡς δάσκαλος τοῦ χωριοῦ, ὑποβάλλω τὰ σέβη μου..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Εὐχαριστῶ πολύ, ἀλλὰ πρόεδραν δὲν ἔχετε; Ποῦ εἶναι;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Πῶς, κύριε Διοικητά, ὁρίστε ὁ κύριος Στάθιος Ἀμαραντίδης..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Καλῶς ὡρισες, κύριε Διοικητά, στὸ χωριό μας...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. (σιγανὰ πρὸς τὸ Στάθιο). Στάθιε πέ ἀτώρα ὅ,τι λέγω-σε..

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. (σιγανά). Ὦ εὐγενεστάτη καὶ λαοπονόψυχη μορφή, ὡς εὖ παρέστητε.

ΣΤΑΘΙΟΣ. Εὐγένιε καὶ ὁμορφε καὶ πονόψυχε.. ἀνέστη ὁ κύριος..

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. (σιγανά). Ντὸ λές, ἐπαλαλῶθες; Πὲ ὅ,τι λέγω ἐγώ.. ἄκσαν (ὑπαγορεύει). Διὰ τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀνατραφέντες..

ΣΤΑΘΙΟΣ. (ἐπαναλαμβάνει). «Αἰωνία ἡ μνήμη καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμῶν ταφέντες καὶ ἀναστάντες..

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. (σιγανά). Ντὸ ἐποίκες, Στάθιε, ἐχάθαμε.. ἐπαλαλῶθες;

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Δὲν χρειάζονται ὅλα αὐτά, νὰ τὰ πῆτε ὅπως καταλαβαίνετε..

ΣΤΑΘΙΟΣ. Ἀτὸ λέγω κι ἐγὼ κύριε Διοικητά.. Ἄμα ντὸ νὰ κάνης, ὁ δέσκαλον βλέπεις, θὰ λεί-ατα βαθέα ἑλληνικά... Ἐγὼ θὰ τὰ λέω, κύριε Διοικητά, ὅπως καταλαβαίν-ατα.., Κ' ἐγὼ ἐξέρω ἑλληνικὰ ἐφτὰ χρόνια ψάλτης εἶμαι σὴν ἐκκλησίαν, ὀλίγον κι ἐν.. .

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Μάλιστα, νὰ τὰ πῆς ὅπως καταλαβαίνεις...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ (σιγανά). Ἔκαψες με στάθιε..

ΣΤΑΘΙΟΣ(στὸν δάσκαλο):Ἀνάγκην μ' ἔκαμες δέσκαλε, ἀτώρα νὰ ἐλέπες πῶς θὰ λέγ-ατα.... (πρὸς τὸν Διοικητήν). Κύριε Διοικητά, ἡ Ἁγία Τριάδα, νὰ λελεύω τ' ὀνομαν-ατς πάντα μᾶς εἶχε ὑπὸ τὴν σκέπην της τὴν ἀγίαν.. Πιστεύαμε εἰς μίαν ἁγία καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος... Ἀμήν.

ΦΩΝΕΣ. Ζήτω, ζήτω...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Ἐκάγαμε, Στάθιε.

ΣΤΑΘΙΟΣ. (σιγανὰ πρὸς τὸν δάσκαλον). Ἄρ'εἶδες πῶς εἶπατα; Ὁ ἄνθρωπον ἐσάσεψεν..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Ὥραῖα, κύριε Πρόεδρε, τώρα νὰ δοῦμε τί ἀνάγκες ἔχετε. Νὰ τὰ πῆτε γιὰ νὰ τὰ σημειώσουμε. Λοιπὸν ἄρχίζουμε Ξυλεῖα πήρατε;

ΦΩΝΕΣ. Ὄχι, ὄχι..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Ὥραῖα, γράψτε κύριε ἰδιαίτερε.. ὅλους «ξυλεῖα» Τώρα τοὐβλα ἔχετε γιὰ τὰ σπίτια ποὺ θὰ φτιάσετε;

ΦΩΝΕΣ. Ὄχι, ὄχι.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Γράψτε ὅλους «τοὐβλα».

ΣΤΑΘΙΟΣ. Εὐχαριστοῦμε κύρια Διοικητά..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Αὐτὰ εἶναι τὰ σπουδαιότερα. Μόλις σᾶς δώσουμε αὐτὰ γιὰ νὰ φτιάσετε τὰ σπίτια σας, θὰ δοῦμε τί ἄλλο θέλετε..

ΦΩΝΕΣ. Ζήτω.

ΣΤΑΘΙΟΣ. Ἀρ'ἀτώρα, κύριε Διοικητά, θὰ τραγουδᾶμε δικά μας τραγούδια γιὰ τὸ καλῶς ὥρισες..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Θὰ τ'ἀκούω εὐχαριστως γιατὶ σᾶς ἀγαπῶ ἐσᾶς τοὺς Ποντίους. Εἶσθε ἐργατικοὶ καὶ τίμιοι καὶ εἰλικρινεῖς ἀνθρωποι...

ΣΤΑΘΙΟΣ. Ἀλλὰ θὰ παρακαλοῦμε-σε, κύριε Διοικητά, νὰ σὺρτς ἐσὺ τὸν χορόν.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Δὲν ξέρω, ἀλλὰ γιὰ χατήρι σας, εὐχαρίστως..

ΦΩΝΕΣ. Ζήτω, ζήτω..

(Ἀρχίζει ἡ λύρα, τὸ τραγούδι καὶ ὁ χορός).

ΑΥΛΑΙΑ

Ποντιακὰ ἀνέκδοτα

Ο ΓΙΑΛΑΜΑΣ ΕΤΟΙΜΟΛΟΓΟΣ

Ὁ λόγος τὰν λόγον ἔνοιξεν, καὶ ἡ σειρὰ ἔρθεν ἀπὰν σὴν ἑτοιμολογίαν, καὶ σὴν ἐξυπνάδαν, καὶ ὁ Γιαλαμὰς νὰ δείκυὴ παρακαθήμενους ντὰ ἕν ἑτοιμολόγος, εἶπεν-ατς.

Σὴν ξενητείαν ἔμ, ἔπῆγα σ'ἕμαν Γρουζίνικον μαγαζίν, κάτ νὰ ἀγοράζω.

Τ'ὀφεντικόν ἅμα εἶδε-με, ἔβγκοψεν τὴν ὁμιλίαν π.ὺ εἶχεν μ'ἕναν Γρουζίνον καθηνητήν, καὶ ἐπέρεν τὸ χέρι μ, καὶ ἐρώτεσε-με, πῶς εἶσαι;

Παλλὰ ἐκεινῶ εἶπεν τὸν ἑλληνικὸν τὸν λαόν, τίμιοι καὶ ἐξυπνοι εἶναι.

Ὁ καθηγητὴς ὅμως κ'ἐσυμφώνεσαν μαζί-ατ, καὶ μ'ἕναν εἰρωνικὸν ὄφος εἶπεν. Γιὰ χάσαν τ' ἀνίεστους, ποὺ κ'ἔχνε καμίαν ὁμάνιαν. Ἐφτὰ ἐνομάτς σοφοὺς εἶχαν,καὶ ἐκεινοὺς τὰ ἐξόρτσαν ἀδὰ σ'ἐμέτερα τὰ μέρια, καὶ ἐκεῖ ἐπέμναν ὅλ οἱ λιφτοὶ ἀσὸν ναῦν.

Ὁ λόγος τοῦ καθηγητή, ἅμεν εἶκοσιν μαχαίρ ἐχτύπεσε με, καὶ γιὰ νὰ ἐβγαίνω ἀσὴν προσβολὴν ἀφκὰ ντὰ ἐχτύπεσεν τὰ ἑλληνικὸν τὸ ἔθνος, εἶπατον Κύριε καθηγητὰ πολλὰ λανθασμένος εἶσαι, ἐκεῖν οἱ ἐφτὰ νομάτ σ'σοὶ ποὺ λές, ἔσαν τ''Ελλάδας κατι μισὰ τρελλοί, ἐπέραν τὰ ἅθεια κιφάλια τουν καὶ ἐσουξαν ἀδὰ κές, ἐσεῖς ὅμως, ἐπειδὴ σὰ τέταρτον-ατοὺν κὲς κ'ἐσούμονετεν σὸν νεῦν, ἐπέρετιας γιὰ σοφούς. Τοὺς ἀληθινὰ σοφοὺς ἐχνατανοὺς σὴν Ἑλλάδαν. Ὁ κύριος καθηγητὴς ἐπαρεξηγέθεν, καὶ ἔδειξεν θυμόν, ἅμα ὁ ἔμπορον ἐδώκεν-άτὸν ἕναν ἔμορφον μάθεμαν.

Στὰ εἶπεν ἀτόν, ὁ ἕλληνας ὡς καλὸς πατριώτης ποὺ ἔν, ἔδειξεν τὴν ἐξυπνάδαν-ατ, καὶ τὴν ἑτοιμολογίαν-ατ, καὶ ἐτίμεσεν τὸ ἔθνος-ατ.Κάκκαλον ὁ καθηγητὴς ἐγόμωσεν πόδας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δἰσεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Λυρικοὶ Στίχοι

ΕΡΩΤΙΚΟ... ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ!!!

Γλυκά, τῆς αὐγῆς μου, χαμάγελο
καθάριο βότσαλο, σ' ἀκάθαρτη λίμνη,
ἀστείρευτη πηγή, σὲ ξέρας νεκροχώρι,
ἔπαυσες, νὰ νοιώθεις τοῦ ἔρωτα τὰ χνῶτα;

Τὸ σῶμα ἂν ἔπαυσε ν' ἀγαπᾶ,
τέλειωσε καὶ τῆς καρδιᾶς ἡ λάβα;
Νόμιζα, πὼς τὴν ἀξία τοῦ κρασιοῦ,
πίνοντας ξυδοζούμια, μόνο, νοιώθεις.

Κοντά σου στέλνω τὶς Ἐλπίδες,
νὰ πλάθουν τῆς ζωῆς μου τὰ προζύμια.
Τὰ στάρι καὶ ἂν δανείζωνται,
δικό σου τὸ ψωμί τους.

Γλυκὸ πρωινό, σὲ χειμωνιάτικο βράδυ,
δὲν ξέχασα τῶν ματιῶν σου τὴν γαλήνη.
Μὰ τοῦ πόνου μου τὸ καλύτερο βοτάνι,
ἔχει γίνει τῆς σιωπῆς μου ἡ ὁμιλία.

Σιωπῆς, ἄκουστο μοιρολόγι
σιμά σου, γατούλα, φτερουγίζει.
Ἐλπίδες γοργές, σὰ πληγωμένες
φτεροῦγες πουλιῶν ἀφημένες

Ὄνειρα πλάθω, προσπαθῶ,
μὰ σὺ εἶσαι ἡ βασίλισσα τῶν ὀνείρων.
Πύργους παληούς, γκρεμίζω μὲ θυμό,
μὰ πάνω στὰ συντρίμμια, σιγοκλαίω. .

ΛΑΜΠΗΣ ΟΡΕΙΝΟΣ

Ο Στίχος μας:

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ὅταν περνῶ τοὺς δρόμους σου, κάθε πρωῒ καὶ βράδυ
Βέροια μου ὁμορφη γλυκειὰ καὶ δροσολουσμένη,
Νοιώθω βαθειά μου πάντοτε τὸ γέλιο σου τὸ χάδι
Σὰν χαρυγὴ καὶ τὴ ζωή μου νὰ θερμαίνῃ.

Τριγύρω σου προβάλλουνε θουνὰ μὲ ὁμορφάδες
Καὶ τὰ πουλιὰ χαρούμενα σοῦ σιέλι-συνε τραγούδια.
Τοὺς κήπους σου στολίζουνε χλόη καὶ πρασινάδες
Κι εὐωδιαστὰ ἀνθίζουνε λογιῶν λογιῶν λευκοΰδια.

Στὶς νύχτες ποὺ γαλήνια φεύγουνε τ'ἀχνάδια κι οἱ ὧρες
Νεράϊδες ἀναδεύουνε τὸν πόθο, τὴ χαρά μας
Καὶ τῆς ζωῆς μας σβύνουνε οἱ θλίψεις κι οἱ μπόρες
Στοῦ ὕπνου λυκνίζοντας τὶς σκέψεις τὰ ὀνειρά μας.

Κάτω στὰ πεῦκα στὴν Ἑλιά, χορεύουνε ἀντάμα
χαρούμενες κοπέλλες στοῦ ἥλιου τὴν λιακάδα
Καὶ σὰ περβάζι πάνω σου, σὰν Θεῖο θάμα
Ἁπλώνεται πανώρια ἡ πατρίδα μας Ἑλλάδα.

Ὅταν περνῶ τοὺς δρόμους σου, κάθε πρωῒ καὶ βράδυ
Βέροια μου ὁμορφη γλυκειὰ καὶ δροσολουσμένη
Νοιώθω θαθειά μου πάντοτε, τὸ γέλιο σου τὸ χάδι
τῆς νιότης μου τὰ ὀνειρα σὰν ἥλιο νὰ θερμαίνῃ.

ΝΙΚΟΣ ΑΔΑΛΟΓΛΟΥ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΥΙΟΙ ΦΑΝΗ ΤΖΙΑΜΠΟΥΡΑ
Κεντρικῆς 146 (γωνία) Τηλ. 5-45

Ποντιακὴ Ποίησις

Η ΥΓΕΙΑ

Ἄνθρωπος εὐτυχισμένος,
ποὺ τὴν δαν-ατ κι χάν'
κεῖνος πάντα χαρεμένος,
ἑως ὅτου ἀποθάν.

Ὅσον κιάν ἔεις περισσόν,
μὲ τὰ στίβας τὴν παράν,
ἀσ'ἀσήμ, γιὰ'σὰ χρυσόν,
χώρις ὅαν κέεις χαράν.

Ἄνθρωπας ποὺ κ'ἔσς ὑγείαν,
δὲν κι φαίντανε σὸ ματια-τ,
μὲ ἀνήσυχον καρδίαν,
ὅλον θὰ νουνίζ τὰ τέρτια-τ.

Ὕα ἓν πολλὰ καλλίον,
ἔσς ἄξίαν περισσόν,
καὶ κι'ἄλλάετε σὸ βίον,
νὲ σ'ἀσήμ, νὲ σὸ χρυσόν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

«Πᾶν τὸ παλὺ τῇ φύσει πολέμιον»

(Ἱπποκράτης)

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

—Ἄφσὺ εἶσαι γερὸς καὶ δυνατὸς γιατὶ δὲν κυττάζεις νὰ βρῇς μιὰ δουλειὰ μὰ προτιμᾶς νὰ ζητιανεύῃς;

—Γιατὶ ἂν βρῶ δουλειὰ μπορεῖ νὰ κόψω τὸ ψωμὶ κανενὸς φουκαρᾶ ποὺ εἶναι λιγώτερο γερὸς καὶ δυνατὸς ἀπό μένα.

Γιατὶ ὀνομάζονται Ἀλκυονίδες ἡμέραι οἱ λιακάδες τὸν χειμῶνα;

—Ὅταν ὁ χειμὼν εὑρίσκεται εἰς τὸ ζενίθ του καὶ τὸ ψῦχος καθίσταται ἀνυπόφορον, αἰφνιδίως παρατηρεῖται μίαν ὕφεσις καὶ ἐπὶ δέκα ἢ δεκαπέντε ἡμέρας ὁ καιρὸς μεταβάλλεται δίδων τὴν ἐντύπωσιν καλοκαιρινῆς ἐποχῆς. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Φύσεως διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ εἴδους τῶν πτηνῶν ἐκείνων τοῦ βορρᾶ ποὺ ὀνομάζονται Ἀλκυόνες.

Τὰ πτηνὰ αὐτὰ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα, γεννοῦνται ἐπωάζουν κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετοι πρὸς τοῦτο. Καὶ τότε συμβαίνει τὸ περίεργον καὶ καταπληκτικόν, ὅτε εἶναι αἱ Ἀλκυόνες ἕτοιμοι νὰ γεννήσουν ὁ καιρὸς μεταβάλλεται καὶ διατηρεῖται ἡ μεταβολὴ αὐτὴ ὅσον καιρὸν θὰ κάμουν διὰ νὰ ἐπωάσουν τὰ πτηνὰ αὐτά. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἱ αἰφνιδίως λιακάδες τοῦ χειμῶνος ὀναμάζονται Ἀλκυονίδες ἡμέραι. Αἱ ἡμέραι αὗται παίζουν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἁλιέων τοῦ Βορρᾶ οἵτινες ἀναμένουν τὰς ἡμέρας αὐτὰς διὰ νὰ ἁλιεύσουν χωρὶς κινδύνους.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων ἀπεκάλυψε μέθοδον κατὰ τὴν ὁποίαν δημιουργοῦνται ποικιλίαι βελτιωμένων φυτῶν, μέσω ἀτομικῆς ἀκτινοβολίας. Πράγματι ὁ δόκτωρ Γρέγκορυ ὑποβαλὼν σπόρους φυτῶν εἰς ραδιενεργείας 18.500 «Ραϊντγκεν» κατώρθωσε νὰ παράγῃ καταπληκτικὰς ποικιλίας γιγαντιαίων ἢ μικροσκοπικῶν φυτῶν. Σημειωτέον ὅτι τὰ ἐκ ραδιενεργιῶν σπόρων προερχόμενα φυτὰ δὲν εἶναι ραδιενεργά. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐπιστήμονα, τὰ πειράματά του, θὰ ἀνοίξουν νέους δρόμους εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς γενετικῆς τῶν φυτῶν.

Τύποις «Πυρσοῦ» Βέροια

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου «ΑΣΤΡΑΠΗ»
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗ
Ἀριστοτέλους 141 - Τηλ. 817.021

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξάμηνος » 30
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 25
Τραπεζῶν - Ἑταιρειῶν 300
Δήμων 300 Κοινοτήτων 100

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημ. Ὑπηρεσιῶν 1,50 δρχ. τὸ χιλιοστόμετρον συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 288599 ἀπ. Ὑπ. Οἰκ. Ἰδιωτῶν ὁ στίχος δραχμ. 3
Γνωστοποιήσεις γάμων » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—***Καταλληλοι σπόροι βάμβακος. Τὸ Κρατικὸν Πρόγραμμα:***

Ἤρχισεν ἡ χορήγησις δανείων τῆς ΑΤΕ εἰς τοὺς βαμβακοκαλλιεργητὰς τῆς χώρας διὰ τὴν προμήθειαντοῦ ἀναγκαιοῦντος βαμβακοσπόρου. Θὰ γίνεται προμήθεια ἠλεγμένου ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Βαμβακος, βαμβακοσπόρου προελεύσεως σποροπαραγωγικῶν Κέντρων καὶ διαθετομένου μέσω Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων. Σημειοῦται ἐν προκειμένω ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον καὶ ἐπὶ τῷ τέλει παραγωγῆς ὁμοιομόρφου βάμβακος εἰς μεγάλας μερίδας διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀταθερωτέρων ἀγορῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶτὴνμείζοναδιεύρυνσιν καὶ διευκόλυνσιν τῶν ἐξαγωγῶν βάμβακος ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ διαιρεθῇ ἡ Χώρα εἰς τὰς ἀκολούθους κατὰ ποικιλίαν ζώνας.

α) Πελλοπόνησον, Ἐπαρχίαν Θηβῶν, Νομοὺς Εὐβοίας καὶ Ἀττικῆς καὶ νήσους πλὴν Δωδεκανήσου ἐκτάσεως 170.000 στρεμμάτων περίπου διὰ τὴν ποικιλίαν ACALA. β) Ἐπαρχίαν Λεβαδείας, Νομὸν αἰτωλοακαρνανίας καὶ Ἤπειρον ἐκτάσεως 270.000 στρεμμάτων περίπου διὰ τὴν ποικιλίαν 10Ε. Προσωρινῶς δμως διὰ τὸ ἔτος 1959 συνιστᾶται ὅπως ἐκτὸς τῆς καλλιεργείας τῆς ποικιλίας ταύτης, συνεχισθῇ εἰς μὲν τὰς περιφερείας Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Ἠπείρου ἡ καλλιέργεια τῆς ACALA, εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας τῆς 2Γ καὶ γ) Νομοὺς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, Θεσσαλίαν, Μακεδονίας, Θράκην καὶ Δωδεκάνησον ἐκτάσεως 1 200.000 στρεμμάτων περίπου διὰ τὰς ποικιλίας LOE καὶ COKER.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀνωτέρω κατανομὴ τῆς καλλιεργείων κατὰ ποικιλίαν λόγω ἀνεπαρκείας τῶν διαθεσίμων σπόρων ἐκ τῶν ποικιλιῶν COKER, IOE καὶ ACALA θὰ ἐπιβληθῇ σταδιακῶς καὶ εἰδικώτερον κατὰ μὲν τὴν ἐφετεινὴν καλλιεργητικὴν περίοδον εἰς Πελοπόννησον καὶ Νῆσον Λῆμνον (ποικιλία ACALA) καὶ Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην (ποικιλίαι IOE καὶ COKER) κατὰ δὲ τὴν καλλιεργητικὴν περίοδον ἔτους 1960 εἰς ὅλας τὰς περιφερείας κατόπιν καταλλήλου προπαρασκευῆς ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς παρουσπαθείας ταύτης θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐφοδιασμοῦ ἁπάντων τῶν καλλιεργητῶν διὰ βαμβακοσπόρου τῶν οἰκείων ποικιλιῶν, διατηρουμένου ὑπὸ τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος.

Πρὸς τοῦτο θὰ ἀναπτυχθῇ στενὴ συνεργασία τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος. τῶν Κρατικῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφασισθέντωνΚυβερνητικῶνμέτρων.

—***Ἐνίσχυσις καὶ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῆς Συνεταιριστικῆς Ὀργανώσεως τῶν Ἀγροτῶν:***

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Ν Χριστοδούλου δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς Κεντρικὰς καὶ Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης δίδει συστηματικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προσπαθειῶν των διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν τόνωσιν τῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγροτῶν ἰδία τῶν ὀρεινῶν περιφερειῶν. Ὑποδεικνύεται ὅτι ἡ παραμονὴ ἀγροτῶν ἐκτὸς τῶν Συνεταιρισμῶν ζημιώνει τούτους σημαντικῶς, διότι ὑποβάλλονται εἰς σοβαρὰς δαπάνας καὶ κόπους κατὰ τὰς συναλλαγὰς των μετὰ τῆς ΑΤΕ ἐνῶ οἱ συνεταιρισμένοι ἐξυπηρετοῦνται ὁμαδικῶς διὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ μάλιστα εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν διὰ δανείων καὶ ἄλλων ἐνισχύσεων. Τονίζεται ὅτι ἡ δημιουργία ἰσχυρῶν Συνεταιρισμῶν θὰ ἐπιδράσῃ σημαντικῶς εἰς τὴν καλλιτέραν ἐπεξεργασίαν, τυποποίησιν καὶ διακίνησιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων των, καθὼς καὶ εἰς τὴν καλλιτέραν χρησιμοποίησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀγροτῶν. Ἐν κατακλεῖδι διατυποῦται ἡ πεποίθησις ὅτι, ἄνευ τῆς ὑπάρξεως καλοῦ συνεταιριστικοῦ δικτύου εἰς τὴν ὕπαιθρον, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ταχεῖα καὶ σταθερὰ γεωργικὴ πρόοδος εἰς τὴν χώραν μας καθήκον δὲ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐκ τοῦ καταστατικοῦ της εἶναι ἡ διαρκὴς βελτίωσις καὶ τόνωσις τῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγροτῶν.

—***Ἐνίσχυσις βαμβακοκαλλιεργητῶν:***

Διὰ διαταγῆς τῆς ΑΤΕ πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματά της ἐνεκρίθη ἡ ἀπὸ τοῦδε ἐνίσχυσις τῶν βαμβακοκαλλιεργητῶν διὰ σπαρτικῶν μηχανῶν καὶ ἱππασκαλιστηρίων. Ἐπίσης ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις, πλὴν τοῦ ἀπὸρου καὶ τῶν δανείων εἰς μετρητὰ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν καλλιεργητικῶν ἀναγκῶν.

—***Προετοιμασίαι διὰ τὴν συγκομιδήν:***

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐγκαίρου ἐπισκευῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν ἀλωνιστικῶν συγκροτημάτων καὶ θεριζοαλωνιστικῶν μηχανῶν, κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδον, ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἡ χορήγησις εἰδικῶν δανείων πρὸς τοὺς κατόχους των. Σχετικαὶ ἐντολαὶ ἐδόθησαν ἤδη πρὸς τὰς περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ ἐφικτὴ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν μηχανῶν τούτων κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις περίοδον ἀλωνισμοῦ.

Ἐνίσχυσις δασ. πληθυσμῶν

Πληροφορούμεθα ὅτι διὰ νὰ δοθῇ παραγωγικὴ ἀπασχόλησις εἰς τοὺς ὀλοτόμους κατοίκους τῶν Κοινοτήτων Πευκοφύτου, Χρυσῆς, Κοτύλης καὶ Κυψέλης, περιοχῆς Καστοριᾶς, ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Ἀγρατικῆς Τραπέζης χρηματοδότησις δρχ. 940.000 ὑπὲρ τῶν τοπικῶν Δασικῶν Συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ὑλοτόμησιν καὶ παραγωγῆς ξυλείας 1.600 τετρ. μέτρων περίπου καθὼς καὶ διὰ παραγωγὴν ξυλανθράκων 900.000 ὀκ.

Ἐξ ἄλλου διὰ νὰ περιορισθῇ ἡ κατανάλωσις καυσοξύλων καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ δασικοῦ πλούτου, ἐνεκρίθησαν νέαι πιστώσεις δρχ. 535.000 εἰς 12 Ὑποκαταστήματα διὰ τὴν χορήγησιν εἰς κατοίκους ὀρεινῶν περιοχῶν εἰδικοῦ τύπου θερμαστρῶν καταλλήλων διὰ θέρμανσιν καὶ μαγείρεμα.

ΟΜΑΔΙΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΤΕ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΔΙ' ΑΡΔΕΥΤΙΚΑΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα ΑΤΕ ἐνεκρίθησαν ὁμαδικαὶ πιστώσεις ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν των, (συνολικῶς δρχ. 56.315.000), διὰ τὴν χορήγησιν δανείων εἰς παραγωγοὺς κατὰ τὸ α.' ἑξάμηνον 1959 δι' ἀρδευτικὰς βελτιώσεις.

—***Διάθεσιν σκαπτικῶν κλπ. μηχανημάτων:***

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προμήθειαν 150 μοναξονικῶν μικρῶν ἑλκυστήρων πρὸς διάθεσιν των εἰς τοὺς παραγωγοὺς διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μικροεκμεταλλεύσεών των. Τὰ ἐν λόγω μηχανήματα εἶναι πετρελαιοκίνητα, τύπου χειροθηγουμένων σκαπτικῶν μηχανημάτων, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἐκτελεσθοῦν ἅπασαι αἱ καλλιεργητικαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ μεταφοραὶ μιᾶς μικροεκμεταλλεύσεως, ὡς καλλιέργεια ἀμπελώνων, δενδροκήπων, ἀρόσεις ἀγρῶν, σκαλίσματα, σβαρνίσματα, ψεκασμοί, ἀντλήσεις ὕδατος μεταφοραὶ κ.λ.π.

—***Ἀντληκτικὰ συγκροτήματα εἰς τοὺς παραγωγούς:***

Ἤρχισεν ἡ κατανομὴ καὶ προώθησις εἰς τὰς Ἐπαρχίας πετρελαιομηχανῶν καὶ ἀντλιῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης προμηθείας 1959 πρὸς διάθεσιν εἰς τοὺς παραγωγούς. Ἤδη κατενεμήθησαν εἰς 80 Ὑποκατάστημα τὰ 1.330 πετρελαιομηχανα καὶ 1.122 ἀντλίαι κατασκευῆς ἑλληνικῶν ἐργοστασίων.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

—***Χωρὶς βάσιν ἠθικῆς ἀσφαλείας δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δραστηριότης ἱκανὴ νὰ διαμορφώσῃ μίαν χώραν,***

Ἐγκαινιάζων τὸ Νοσοκομεῖον «Δόκτωρ Μιχαὴλ Μπριόσο» ὁ Στρατάρχης Ραφαὴλ Λ. Τρουχίλλιο ἐτόνισεν ὅτι «χωρὶς τὴν βάσιν τῆς ἠθικῆς ἀσφαλείαςδὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δραστηριότης ἱκανὴ νὰ διαμορφώσῃ μίαν χώραν, ἄλλως αὕτη θὰ παρεκκλίνῃ τῆς φυσικῆς της τροχιᾶς προόδου καὶ ἀσφαλείας». «Τὸ κύριον στοιχεῖον ἐπιτυχίας παντὸς σοβιμοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου εἶναι τὸ προσωπικὸν ὅπερ τοῦτο διαθέτει διὰ τὴν ἐξέλιξίν του» ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ ὁ Στρατάρχης. «Ἄνθρωποι ἔντιμοι, εὐσυνείδητοι, ὑπεύθυνοι καὶ τολμηροὶ ἀποτελοῦν τὸ σοβαρὸν του στοιχεῖον». Ὁ Τρουχίλλιο ὑπενθυμίζων περαιτέρω τὸν πρὸς τοὺς ἐπιχειρηματίας τῆς χώρας λόγον του, ἐτόνισεν ὅτι Κυβέρνησις καὶ λαὸς ὀφείλουν νὰ συνεργάζωνται ἐναντίον τῆς δυστυχίας. Ἀνέφερεν ἐπίσης ὅτι τὰ ἐγκαινιασθὲν Νοσοκομεῖον ἔρχεται νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀνάγκην ἐνισχύσεως τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως μὲ ἔργα τῆς κατηγορίας αὐτῆς τὰ ὁποῖα καὶ ζητοῦν μὲ αὐξοντα ζῆλον ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὡς ζωτικὸν αἴτημα διὰ τὴν μεγαλυτεραντωνἐξέλιξιν. Προσέθεσε δὲ ὅτι, ἐγκαινιάζων τὸ Νοσοκομεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ δόκτωρος Μπριόσο, ἐκπληροῖ καθῆκον ἀναγνωρίσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ περιβάλλον ὅπου ὑπηρέτησεν ὁ διαπρεπὴς Κουβανὸς ἐπιστήμων.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Νοσοκομείου ἐστοίχισεν ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 1.750.000 Δολλαρίων, διαθέτει δὲ 249 κλίνας. Τὸ ἰατρικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ 18 στρατιωτικῶν ἰατρῶν.

—***Διανομὴ 27.915 βιβλίων 1958 κατὰ τὸ.***

Ἐν συνόλῳ 27.915 τόμους ἔργων Δομινικανῶν συγγραφέων διενεμήθησαν εἰς ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα καὶ εἰς ἰδιώτας τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1958 βάσει τῆς πολιτικῆς προστασίας τοῦ Δομινικανικοῦ βιβλίου καὶ βοηθείας τῶνἐθνικῶν συγγραφέων τῆς χαραχθείσης παρὰ τοῦ Στρατάρχου Τρουχίλλιο, ἠγοράσθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Καλῶν Τεχνῶν 3.565 τόμοι ἔργων 141 Δομινικανῶν συγγραφέων ἀξίας 6.756 Δολλαρίων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: τὰ ἀπομείναντα οἰκόπεδα εἰς τοποθεσίαν μοναδικὴν Βεροίας.

Ὁμοίως ἐκκοκιστήρια Λίντερ καὶ κινητῆρες.

Πληροφορίαι Στέφανος Ταιράκογλου ἢ φαρμακεῖον Ἀντ. Ἀντωνιάδου ἢ Κλινικὴ Σόλωνος Ἀντωνιάδου.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΥΑΝΙΔΗΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Μονάχῳ
Δέχεται καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.30—2 μ.μ.
ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Ἀντωνιάδη.

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!
Καινοτομία στὴν πώλησιν ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα
ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΚΩΝΣΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ
Πωλοῦνται ὡρολόγια ONSA ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς—ἀλλοιώσεως παρὰ τῆς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας LLOYD
Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἡ ὑπερτίμησιν.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Μιά μικρὴ ἱστορία του. Πῶς καὶ πότε εἰσήχθη εἰς τὴν πόλιν μας.

—Εἶναι περισσότερα ἀπὸ πενήντα χρόνια, ἀφ' ὅτου τὸ ποδόσφαιρον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πόλιν μας. Καὶ κατέστησεν τὴν νεολαίαν μέχρι τοῦ σημείου, νὰ παρακολουθῇ ἀπασχόλως τὰς ἐκάστοτε ποδοσφαιρικὰς συναντήσεις.

—Ἡ Νάουσα ὅμως εἶχεν τὸ προβάδισμα. Καθ' ὅσον οἱ φίλοι Ναουσαῖοι ταξειδιεύοντες καὶ ξενητευόμενοι τὰ χρόνια ἐκεῖνα εἰς Αἴγυπτον, ἔφερον ἐκεῖθεν ἐπιστρέφοντες τὸ θεσματικὸν αὐτὸ παιγνίδι, ὅπερ, εἰρήσθω, λόγῳ καὶ τῆς γυμναστικῆς ὠφελιμότητος, μᾶς ἤρεσεν ὅλους καὶ ἐντύπωσιν ἀγαθὴν μᾶς ἐπροξένησεν. Τοὺς εἴδαμεν παίζοντας εἰς τὸ Κιόσκι. Καὶ ἐνθουσιασθήκαμε βλέποντας καὶ ἀσπρομάλληδες ἀκόμη σὰν τὸν Πετρίδη τὸν Χωνό, καὶ ἄλλους, μὲ χάριν περισσὴν καὶ νεανικὸν σφρῖγος, νὰ κτυποῦν τὴν μπάλλαν, τόσον ἐπιτυχῶς.

—Νά σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, αὐτὸ στὴν νεανικήν φαντασίαν μου, μοῦ ἐφάνηκε σὰν ἕνα τρόπαιον τῶν γειτόνων μας, τρόπαιον τινα.

—Καὶ ἐπειδὴ τὸ τρόπαιον τοῦτο «οὐκ εἴα με καθεύδειν», ἔσπευσα χωρὶς πολλὴ χασομέργια, νὰ ἱδρύσω ἀμέσως τὸν Μουσικογυμναστικὸν Σύλλογον «Θησεύς», τὸ ἔτος 1903, μὲ πρώτιστον σκοπὸν τὸ Ποδόσφαιρον. Ἡ ἵδρυσις τοῦ «Θησέως» ἐχαιρετίσθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῶν νεαρῶν συναμηλίκων μου, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφοῦν ἀθρόοι.

—Καὶ τὸ Foot—Bal ἤρχισε νὰ παίζεται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν εἰς τὴν «Ἑλιάν» ἐνώπιον τῶν καθημένων θαμώνων τοῦ καφενείου, Χριστιανῶν καὶ Τούρκων καὶ πλήθους περιέργων, πέριξ ἑστημένων.

—Ἡ «Ἑλιὰ» τότε ἦτο ἕνα ἁπλοῦν τσαΐρι,—σάμπως τώρα εἶναι καλλίτερη;!,—εἶχε δὲ καὶ ἕνα αὐλάκι νερό,— μιὰ μπουτουβάϊα,—ὅπου συχνάκις πἰπτουσα ἡ μπάλλα, μᾶς παρασκεύαζε διασκέδασιν μοφορᾶδες δεόντως, παίκτας τε καὶ θεατάς, ὑπὸ τὰ ἀκράτητα γέλια καὶ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα ὅλων μας. Δὲν εἴχαμε τότε γήπεδα οὔτε γυμναστήρια, ὅπως σήμερον Ὑπὸ ζυγὸν βαρβάρων διατελοῦντες, ἐξοικονομούμεθα μόνοι μας, ὅπως ὅπως. Οἱ Τοῦρκοι δὲν παρέλειψαν νὰ σχολιάσουν τὴν ἀθλητικὴν αὐτὴν κίνησίν μας, βλασφήμως ἀτενίζοντες καὶ καχεντρικῶς ψιθυρίζοντες: Bak, Bak—Cicourlar Kiafirler ἰνγκλιτεραν μπιλέ τὸπ Βκετιρνιλέρ!

—Ἡμεῖς ὅμως ἀδιαφοροῦντες, δὲν ἐδίδομεν σημασίαν, καὶ σταθερῶς πρὸς πᾶσαν πρόοδον πνευματικήν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἀθλητικὴν βαδίζοντες, ἐπιμελούμεθα πάντοτε, αὐτῶν νὰ ὑπερέχωμεν. Καὶ τὸ κατορθώναμε. Καὶ ὅταν μᾶς ἤκουον νὰ μεταχειριζώμεθα ξένας λέξεις γιὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰ παραγγέλματα, ἐξίνιζοντο ἀφόβρα. Ἔκτοτε τὸ ποδόσφαιρον ἐπολιτογραφήθη ἐν τῇ πόλει μας διὰ νὰ φθάσῃ, εἰς ἣν εὑρίσκεται σήμερον ζηλευτὴν περιωπήν, καταστὰν τὸ προσφιλὲς παιγνίδι ὅλων μας.

—Σύλλογοι ποδοσφαιρικοὶ διάφοροι ἱδρύθησαν, ἀμιλλώμενοι φιλοτίμως, ποιὸς νὰ ὑπερβῇ τὸν ἄλλον. Κατὰ τὰς φιλικὰς δὲ συναντήσεις των, εἰς τὸ θαυμάσιον «Γήπεδον—Στάδιον», πλήθη ἐνθουσιώντων θεατῶν κατέρχονται. Νεαροί, ὑπερήλικες, πατέρες καὶ παιδία, καὶ τὸ ὡραῖον φίλαθλον ἀκόμη τρυχάδην σπεύδουν— νὰ καμαρώσουν τὸ «Βέρμιον», τὸν «Ἑρμῆν» καὶ τὸν «Μέγαν Ἀλέξανδρον». Ἡ ὠφέλεια ἡ ὁποία προσγίνεται εἰς τὸ κατακλύζον τὸ γήπεδον κοινόν, εἶναι ἀναντιρρήτως μεγάλη, καὶ διττῆς μάλιστα σημασίας.

—Ἵνα ἐπὶ δίωρον ἐν ὑπαίθρῳ παραμονὴ εὐεργετικῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν θεωμένων, ἀλλὰ καὶ εὐτυχῶς ἀπὸ τὰ—κηφενεῖα— αὐτοὺς ἀπομακρύνει.

—Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ὅμως, ἂν παραλλήλως πρὸς τὴν, διὰ τῆς ἀθλητικῆς κινήσεως, σωματικὴν αὐτῶν ἐξάσκησιν, παρεῖχετο καὶ πνευματικὴ τοιαύτη, διά νὰ συμπληρώσῃ καὶ τὸ παρατηρούμενον ἐν τῇ πόλει μας, ἀσυγχώρητον, κενόν...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην οἱ καθηγηταὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως τῆς πόλεως κατῆλθον εἰς ἀπεργίαν, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἱκανοποιεῖ τὰ δίκαια αἰτήματά των, πρὸς ἐξασφάλισιν μιας ἀξιοπρεποῦς ζωῆς, ὡς ἁρμόζει εἰς μοχθοῦντας λειτουργούς.

Η ΛΕΣΧΗ Δ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι συντόμως θ' ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα ἡ Λέσχη τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων Ὅς καὶ τῶν τοιούτων τῶν ΥΠΔΔ καὶ Υ.Π.Ι.Δ., χάρις εἰς τὰς ἀόκνους φροντίδας τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δοικήσεως κ. Παυλίδου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ διατεθοῦν τὰ ἔσοδα τοῦ χοροῦ.

ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὴν πρώτιστην εἰς τὸ Κινημ/τρον ΣΤΑΡ ἔλαβεν χώραν θεατρικὴ παράστασις τοῦ συγκροτήματος Εὐξείνου Λέσχης Θεσ/νίκης μὲ τὸ ἔργο τοῦ κ. Εὐσταθιάδη «Ἔργατα καὶ δουλειές».

ΕΘΝΙΚΑ ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Ἔφετος ἡ κίνησις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποκρηάτικων χορῶν ὑπῆρξε πρωτοφανής.

Ἔτσι κατὰ τὸ δεκαήμερον ποὺ μᾶς πέρασε ἔλαβον χώραν οἱ κάτωθι χοροί:

1) Τῶν Κυνηγῶν, 2) τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν, 3) τοῦ «Βερμίου», 4) τῆς Εὐξείνου Λέσχης, 5) τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, 6) τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Ὑπαλλήλων Ν.Τ.Δ.Δ καὶ Ν.Π.Ι.Δ. 7) τοῦ Νέου Ἐργατικοῦ Κέντρου 8) τοῦ Ἑρμοῦ, 9) τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ κέφι ἐσημείωσαν οἱ χοροὶ τῆς Εὐξείνου Λέσχης, τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν, τῶν Δημ. Ὑπαλλ. καὶ τοῦ Ἐργατ. Κέντρου.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ὑπὸ ἐκπροσώπων τῶν γυναικείων σωματείων τῆς χώρας ἀπεστάλη πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς Κομμάτων καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς συνδιασμῶν ἔγγραφον, δι' οὗ ζητεῖται, ὅπως εἰς τοὺς καταρτισθησομένους συνδυασμοὺς ὑποψηφίων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν συμβούλων, συμπεριληφθῇ ἐπαρκὴς καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς γυναικῶν.

Ὁ Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» ἀναγνωρίζων τὸ δίκαιον τοῦτο αἴτημα θερμῶς συνηγορεῖ.

ΕΝΑ ΑΙΩΝΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Συμπεράσματα καὶ παρατηρήσεις μιᾶς Μητέρας καὶ Παιδαγωγοῦ.

Τὸ θέμα εἶναι παληὸ καὶ πολύπλευρο, μὰ πάντα εἶναι καὶ νούργιο. Κρίνοντας ἀπὸ συναισθηματικῆς καὶ παιδαγωγικῆς πλευρᾶς, πῶς στὴν ἠθικὴ κατάντια τῆς νεολαίας μας κυρίως, ἀπὸ κυριώτερα αἴτια ποὺ συντελοῦν, ποὺ ἂν τύχουν προσοχῆς καὶ θεραπείας, θὰ δημιουργήσουν τὸν δυνατὸ καὶ συγκροτημένο χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ μὲ τὸν ὁποῖον τὸ ἴδιο τὸ παιδὶ ἀγόρι ἢ κορίτσι, θὰ προλάβῃ ἢ θὰ ἀποκρούσῃ κάθε κίνδυνο κατὰ τοῦ ἀτόμου του. Τὰ παρασιτημένα νειάτα γίνονται δὲν γεννιοῦνται. Νά, ποιὲς εἶναι οἱ βασικὲς αἰτίες τῆς ἠθικῆς ἀδυναμίας καὶ πτώσεως, γενικά:

Πρώτη ἀπ' ὅλες καὶ βασικώτερη εἶναι, ἡ ἀπουσία τῆς μητέρας ἀπ' τὴν ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ της γενικὰ καὶ ξέχωρα τοῦ κοριτσιοῦ. Οἱ περισσότερες μάννες, δυστυχῶς, δὲν ξεύρουν νὰ διαπαιδαγωγήσουν τὰ παιδί τους. Δὲν ξέρουν νὰ διαπλάσουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ κοριτσιοῦ των, οὔτε νὰ τὸ κάμουν φίλη τους ὥστε νὰ τοὺς ἐμπιστεύεται ἄφοβα κάθε ἀνησυχία του. Ἡ μητέρα, ἂν δὲν ἐπιμένῃ μὲ τρόπο κι' ἀγάπη νὰ διδάξῃ στὴν κόρη της τὴν ἀρετή, ἀπ' τὰ μικρά της χρόνια, μάταια θὰ περιμένῃ νὰ τῆς τὴν διδάξῃ τὸ σχολεῖο, ἡ Κοινωνία, ἡ ὑπηρέτρια ἢ ἡ ξένη παιδαγωγός. Ἡ κληρονομικότητα παίζει πολὺ δευτερεύοντα ρόλο, καὶ ξεπηδᾶ ὅταν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνάπτυξι καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ἀρετῆς ἀπ' τὰ μικρά χρόνια τῆς ἡλικίας τοῦ παιδιοῦ.

Δευτέρα βασικὴ αἰτία εἶναι τὸ κακὸ παράδειγμα τῶν γονέων. Τὸ παιδί, παλὺ μικρὸ ἀκόμη εἶναι ἕνας σπουδαῖος παρατηρητής, τῶν πράξεων τῶν γονέων του, τίποτε δὲν τοῦ διαφεύγει ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ λένε ἢ κάμουν οἱ γονεῖς. Βλέπει, ἐντυπώνει καὶ θυμᾶται τὰ πάντα. Εἶναι μία πλήρης καὶ ἀκέραια μιμητικὴ ἀντότητα καὶ προσωπικότητα. Ἔτσι, σὲ λίγο καιρό, ὁ πατέρας, μπορεῖ νὰ δῇ τὸ γυιό του καὶ ἡ μητέρα στὴν καρούλα της τὰ πανομοιότυπα τοῦ χαρακτῆρα τους, τὸν τρόπον ποὺ σκέπτονται καὶ τῶν λέξεων ποὺ μεταχειρίζονται. Ἐπομένως οἱ βασικοὶ δημιουργοὶ τοῦ χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν εἶναι οἱ γονεῖς.

Τρίτη βασικὴ αἰτία τῆς ἐλλείψεως ἠθικῆς ἀντιστάσεως εἶναι τὰ θεάματα καὶ ἀναγνώσματα. Αὐτὰ βέβαια ἐργάζονται νὰ ἐπιδροῦν ἀπὸ τὴν ἐφηβικὴ ἡλικία καὶ μόνον ὅταν βροῦν ἔδαφος γυμνὸ ἀπὸ οἰκογενειακὴ φροντίδα καὶ παρακολούθησι.

Οἱ ἔφηβοι ἀρχίζουν νὰ αἰσθάνωνται ἀνησυχίες. Ἡ κοπελλίτσα ποὺ δὲν εἶναι πιὰ παιδί, μὰ οὔτε ἀκόμα κοπέλλα, ρουφᾶ κυριολεκτικὰ τὰ ἐρωτικὰ διηγήματα, διεγείρεται μὲ τὶς ἄσεμνες εἰκόνες, καὶ ἀποκτᾶ τὴν πεῖρα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅσων διαβάζει, παρακολουθῶντας τὸν κινηματογράφοι Πῶς θέλουμε τὰ νειᾶτα νὰ κρατηθοῦν ἀπὸ ἠθικὰ καὶ ἐνάρετα πλαίσια, ἀφοῦ ζοῦν μέσα σὲ ἀδιάλειπτη διεγερτικὴ ζωή:

Λεύτερη βασικὴ αἰτία εἶναι τὸ παράδειγμα τῶν γονέων ποὺ βλέπει τὸ παιδὶ στὸ σπίτι. Ὅταν τὸ σπίτι εἶναι κατάλληλα φροντισμένο ἀπὸ ἠθικοὺς γονεῖς, ποὺ δὲν ἀκούστηκε σ' αὐτὸ ἡ ὑψωμένη φωνή τους, τὸ παιδὶ θὰ τοὺς βλέπει σὰν δυὸ θεούς, θὰ τους σέβεται θὰ τοὺς λογαριάζει καὶ θὰ τοὺς ἐμπιστεύεται ἀπόλυτα. Τὸ κορίτσι εἰδικά, ἂν δὲν παρακολουθεῖται ἀπὸ τὸ σπίτι του ἀδιάλειπτα, μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη, καὶ ἂν εἶναι ἀκαθοδήγητο, κάποιος βέβαια θὰ βρεθῇ νὰ τὸ παρασύρῃ. Ἡ ψωτισμένη μάννα πρέπει νὰ ξεύρῃ τί θέλει καὶ τί προτιμᾶ νὰ βλέπῃ καὶ νὰ διαβάζῃ ἡ κάθε ἡλικιατοῦ κοριτσιοῦ. Καὶ ὅταν οἱ ἔφηβοι φθάσουν στὴν ἡλικία τῶν ἀγνῶν ἐρώτων, τότε νέος θὰ βρεθῇ καθοδηγημένος νὰ σέβεται τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀγνότητα τοῦ κοριτσιοῦ, ἡ δὲ νέα θὰ γνωρίζῃ τὶς συνέπειες τῆς ἐλλάσσονος ἀντιστάσεώς της καὶ θὰ ἀμυνθῇ ἀποτελεσματικά. Ἀγαπήσατε λοιπὸν τὰ νειᾶτα μὲ σωφροσύνη καὶ καθοδηγεῖστε τα ἔγκαιρα.

Κατὰ μέγιστο μέρος καὶ ὡς συμπέρασμα τῶν ἀνωτέρω ἡ θρησκεία παίζει σπουδαῖο ρόλο στὴ διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν ἂν τὸ σπίτι ποὺ ζοῦν ἔχει χριστιανικὰς βάσεις καὶ θεμέλια. Ἐὰν ὅμως παρ' ὅλα τ' ἀνωτέρω, ἡ κόρη τύχῃ νὰ παρασυρθῇ, ἡ καλὴ μητέρα, ἡ πολιτισμένη πρὸ παντὸς Μητέρα ὀφείλει χωρὶς βρισιές, φωνὲς καὶ ἀπειλές, ποὺ θὰ χειροτέρευαν τὴν κατάσταση, μαζεύοντας ὅλη τὴν ψυχική της δύναμι καὶ βάζοντας ὅλη τὴ μητρικὴ ἀπέραντη στοργή, νὰ συμπαραστᾶθῇ τὴν παρασυρμένη κόρη της θὰ σταθῇ κοντὰ στὸ παιδί της ὁ μεγάλος ὑπερασπιστής του, θὰ μαλακώσῃ τὴν τρομαγμένη καὶ ἀπελπισμένη ψυχούλα του καὶ θὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ αὐτὸ κάθε πένθιμη σκέψι.

Ἔτσι, μὲ τὴν μεγάλη δύναμι τῆς ἀγάπης, θὰ σώσῃ θετικὰ τὸ παιδί της, ἀπὸ ἕνα δεύτερο παρασπράτημα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ Σύνδεσμος «Φίλων Στρατοῦ» Βεροίας εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν Διοικητὴν τοῦ 3ου Σ.Π. Ρίμιν Συνταγματάρχην κύριον Τσαλάκην Γεώργιον, διὰ τὴν εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν αἴθουσαν τῆς λέσχης τῶν Ἀξιωματικῶν, πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ Παιδικοῦ χοροῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ὑπῆρξεν ἐξαιρετική, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξ Ἑδέσης μετάκλησιν τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς, ἥτις ἐλάμπρυνε τὴν ἑορτὴν καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της.

Θερμότατα εὐχαριστίαι ἐπίσης ὀφείλονται εἰς τὴν ἐριτιμον κυρίαν Δόμναν Κωνσταντινίδου ἥτις διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν θεσματικῶν καὶ ρυθμικῶν χωρῶν, καντρίλιων καὶ λανσάδων, τοὺς ἀπείρους μετὰ κόπου ἐδίδαξεν εἰς τὰ παιδιὰ καὶ διηύθυνε κατὰ τὴν ἑορτήν, μόνη, μεγάλως συντελέσασα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της. Ὡσαύτως εὐχαριστεῖ ὅλους τοὺς τιμήσαντας τὸν Παιδικὸν χορὸν καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐκτιμῶντες τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμουμας ὁδήγησαν εἰς αὐτὸν τὰ παιδιά των, ποικίλως μετημφιεσμένα πρὸς χαρὰν ἀμοιβαίαν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐνίσχυσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ μας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12-3-59

Ἡ Πρόεδρος

Δόξα Α. Χριστοβούλου

Η ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

Κατὰ τὴν 6,7 καὶ 9 Μαρτίου ἐ.ἔ. ἔλαβεν χώραν γενικὴ ἔξόρμησις τῶν ἀγροφυλάκων Ἡμαθίας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ προσίνου. Οὕτω κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν οἱ ἀγροφύλακες τῆς Δ)σεως Ἀγροφυλακῆς Ἡμαθίας ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Δ)τοῦ Ἀγροφυλακῆς κ. Πέτρου Σποθῆ τῶν ἀγρονόμων Χρ. Στεφανίδη καὶ Π. Τζιτσιου, τῶν ἀγροφυλάκων Ἠρ. Σαββίδη καὶ Χ. Τραχανᾶ ὡς καὶ τοῦ Δασάρχου Βεροίας Ἀγ. Κατσάνου καὶ δασονόμου Κουλούλα ἐφύτευσαν τρεῖς χιλιάδες ἀκακίες. Ἐδενδροφυτεύθησαν αἱ ὁδοὶ Βεροίας—ΝαούσηςΒεροίαςΦράγματος Ἀλιάκμονος, Κορυφῆς Ἀλεξανδρείας, Πρασινάδας καὶ ἄλλοι. Ἐπίσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1958 ἐνεβολιάσθησαν ὑπὸ τῶν ἀγροφυλάκων 5000 διάφορα δένδρα κατὰ τὸ πλεῖστον καταστανιὲς εἰς τὰ ὀρεινὰ χωριὰ τῶν Πιερίων καὶ τοῦ Βερμίου. Εἶναι ἄξια ἐπαίνου ἡ ἀγροφυλακὴ ἡ ὁποία δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν φύλαξιν τῶν κτημάτων ἀλλὰ ἐπεκτείνει τὴν δράσιν της καὶ εἰς ἔργα ὠφέλιμα διὰ τὸ σύνολον. Ἀδικαιολόγητοι ἑπομένως εἶναι αἱ πληροφορίαι ποὺ προέρχωνται, ὅτι δῆθεν οἱ ἀγροφύλακες ἀσχολοῦνται μονάχα μὲ τὶς δικές των δουλειές καὶ ὅτι παραμελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των. Τὰ ἔργα ὅμως ὁμιλοῦν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ "ΣΤΑΡ,,
ΘΙΑΣΟΣ
ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΒΑΛΑΚΟΥ
ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Θ. ΜΟΡΙΔΗ Ν. ΚΑΖΗ
Σήμερον Δευτέρα 16 Μαρτίου
Ἀπογευματινὴ Ὥρα 7
Βραδυνὴ Ὥρα 9,30
Ἡ ἐπίσημος πρεμιέρα τοῦ θιάσου μὲ τὴν ὑπέροχη ΚΩΜΩΔΙΑ
ΠΕΓΚ ΚΑΡΔΟΤΛΑ ΜΟΥ
Τοῦ ΧΑΡΝΤΛΕΥ· ΜΑΝΝΕΡΣ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Τοῦ ΤΕΝΝΕΣΗ ΟΥΙΛΙΑΜΣ
ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
Εἰσιτήρια προπωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ θεάτρου
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 3·73

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς Θεσ/νίκην ἔλαβεν χώραν τὸ ποσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ΠΑΟΚ Θεσ/νίκης καὶ Ἑρμοῦ τῆς πόλεώς μας, ἥτις ἔληξε μὲ σκὸρ 2-1 ὑπὲρ τοῦ ΠΑΟΚ

Ἀξιοσημείωτον εἶναι τὸ πρῶτον τέρμα τοῦ ΠΑΟΚ προῆλθεν ἀπὸ ἐκτέλεσιν πέναλτυ εἰς βάρος τοῦ Ἑρμοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΘΕΛΕΤΕ νὰ μάθετε Ἰταλικὰ σὲ 100 ἡμέρες; Ἀγοράσετε τὸ LINGUAPHONE
Πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας
Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ: πλατφόρμα, 2 1-2 τόννων Φρένα αὐτόματα. Τιμὴ εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00 | Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος Ζ' Αριθ. Φύλλου 155 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

Η ΜΑΧΗ ΕΚΡΙΘΗ

Ο πυρετὸς τῆς κατερτίσεως τῶν συνδυασμῶν πέρασε. Τὸ μεσονύκτιο τοῦ Σαββάτου κατετέθησαν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον μας οἱ συνδυασμοὶ καὶ σήμερα θὰ γίνῃ ἡ ἀνακήρυξίς των. Εἶναι βεβαιωμένον ὅτι ἰσόν ὁ συνδυασμὸς τοῦ Ἀνεξαρτήτου δι᾽ὃθεν συνδυασμοῦ τοῦ τέως Δημάρχου Κεμιντζέ, ὅσον καὶ ὁ ἄλλος τοῦ Νικ. Ἀσλάνογλου, Προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ἔκλεισαν ὑπὸ δραματικὰς συνθήκας. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ ὄπισθεν τοῦ πρώτου συνδυασμοῦ κρυπτομένου βουλευτοῦ τοῦ Χατζηδημητρίου ἦτο πράγματι σκανδαλώδης.

Ἄνευ τῆς ἐκ τῶν ἄνω ἐπιβολῆς πρὸς διαφόρους συμπολίτας μας ἦτο ἀδύνατον νὰ κλείσῃ ὁ πρῶτος συνδυασμός. Ἐχρησιμοποιήθησαν ὅλα τὰ μέσα νὰ πείσουν ὡρισμένους νὰ μετάσχουν εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ Κεμιντζέ. Ὑποσχέσεις ἐπὶ ὑποσχέσεων ἐδόθησαν εἰς τοὺς διστακτικοὺς καὶ μάλιστα τοὺς ἐπλήρωσαν καὶ τὰ παράβολα τῆς ὑποψηφιότητός των.

Δὲν εἶναι δύσκολον κατόπιν τούτου νὰ ἐννοήσῃ τις πόσον δύσκολον εἶναι νὰ κρατηθῇ ἡ συναχὴ τῶν συμβούλων τούτων οἱ ὁποῖοι μὲ τόση ἄπρο θυμία μετέχουν εἰς τὸν συνδυασμόν του. Ἡ ἀποδοκιμασία τῆς πολιτείας τοῦ τέως Δημάρχου ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα μετέχουν στὸ συνδυασμό του.

Ἐξ᾽ ἴσου δραματικὴ ὑπῆρξεν ἡ κατάρτισις καὶ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Νικ. Ἀσλάνογλου. Οὐδεὶς ἐδέχετο νὰ μετάσχῃ εἰς τὸν συνδυασμόν του. Μερικοὶ οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ ἐρωτηθοῦν συμπεριελήφθησαν εἰς αὐτόν, ἔσπευσαν ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου νὰ παραιτηθοῦν. Ἄλλοι πάλιν πρὸς στιγμὴν παραπλανηθέντες ἔχουν ὑποβάλλει δηλώσεις ὑποψηφιότητος ἔσπευδαν ν᾽ἀποσύρουν τὰ ποινικά των μητρῶα ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τῆς Εἰσαγγελίας, κι ἔτσι ἡ συμπλήρωσις τοῦ συνδυασμοῦ του πέρασε ἀπὸ πολλὲς φάσεις. Χρειάστηκε τελικὰ αἱμοδοσία ἀπὸ μερικούς, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ παρελθὸν εἶχαν λόγους προσωπικοὺς ἐναντίον τοῦ Καρατζόγλου, διότι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του δὲν ἐκανοποίησε τὰς παρανόμους καὶ παραλόγους ἀξιώσεις των καὶ οἱ ὁποῖοι ἐδήλωσαν τὴν τελευταίαν ὥραν συμμετοχὴν εἰς τὸν ἄνω συνδυασμόν, ἀφοῦ αἱ ἐκκλήσεις των νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ τελευταίου (Καρατζόγλου) ἀπεχρούσθησαν. Ἔγινε τελικῶς ἕνα ψηφοδέλτιον ἀνομοιογενὲς τὸ ὁποῖον δὲν θ᾽ἀνθέξῃ παρὰ ὀλίγας μόνον ἡμέρας, διότι ἡ διασπαστική των πολιτικὴ ἐπεκρίθη ἀπὸ ὅλους γενικῶς τοὺς ἔχοντας γνώμην ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου παρετηρήθη ἄφθονα προσέλευσις ὑποψηφίων καὶ ἐνθουσιασμὸς ἦτο ἡ κατάρτισις τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Ἀναστ. Καρατζόγλου. Λύνατσι τις νὰ εἴπῃ ὅτι οὗτος ἐπεστρατεύθη ὑπὸ τῶν φίλων του, οἱ ὁποῖοι καὶ προσεφέρθησαν νὰ τὸν ἐνισχύσουν παντοιοτρόπως. Δυστυχῶς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς φιλοδοξίες ὅλων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μετάσχουν εἰς τὸν συνδυασμόν του καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπικράνθησαν διότι δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν συνδυασμόν τι ν, διατεθέμενοι ὅμως ὅτι ἔχουν χρέος αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ ἐκλεγῇ Δήμαρχος ἀντάξιος τῶν περιστάσεων, ἐδήλωσαν ἀνεπιφυλάκτως ὅτι καὶ ἐκτὸς τοῦ συνδυασμοῦ ὡς ἁπλοὶ στρατιῶται θὰ ἐργασθοῦν εἰς τὸ πλευρόν του. Ἡ κάθοδος τοῦ Καρατζόγλου εἰς τὰς ἐκλογὰς ἔπεσε σὰν βόμβα εἶχε δὲ ὡς συνέπειαν νὰ κάμψῃ τὸ ἠθικὸν τῶν ἀντιπάλων του.

Οἱ συμπολίται μας δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ρίξουν μία ματιὰ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα μετέχουν εἰς ἕνα ἕκαστον συνδυασμὸν καὶ ν᾽ἀποφασίσουν διὰ τὴν ψῆφον των. Ἡ σύνθεσις τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου Ἀν. Καρατζόγλου παρέχει ὅλας τὰς ἐγγυήσεις διὰ μίαν χρηστὴν καὶ νοικοκυρεμένην διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν ζητημάτων. Μετέχουν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον του ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν κοινωνικῶν καὶ παραγωγικῶν τάξεων, μετέχουν μάλιστα εἰς αὐτὸν εἰς μεγάλον ἀριθμὸν ἐπιστήμονες πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν παρατηρεῖται εἰς τοὺς ἄλλους συνδυασμούς. Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν καὶ διωπίστωσιν ἀκόμη καὶ τῶν ἀντιπάλων του ἡ μάχη ἐκερδήθη, ἡ μάχη ἐκερδήθη. Τὴν 6 Ἀπριλίου 1959 δήμαρχος τῆς πόλεώς μας θὰ εἶναι ὁ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ

Θεῖον κήρυγμα

ΕΡΧΟΥ ΚΑΙ ΙΔΕ

Ἕνας γιατρὸς περιπατώντας στὸ δρόμο μιὰ μέρα, εἶδε ἕνα σκυλάκι ποὺ κούτσαινε. Φαινόταν πὼς ὑπέφερε. Τὸ λυπήθηκε ὁ γιατρός. Στὸ μάτησε, τὸ πῆρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸ μετέφερε στὸ ἰατρεῖο του. Ἐκεῖ τὸ περιποιήθηκε καὶ τὸ περιέθαλψε. Ἔφυγε τὸ σκυλάκι περιπατώντας μὲ πολὺ μεγαλύτερη εὐκολία. Τὴν ἑπομένη ὁ ἰατρὸς ξύπνησε γιατὶ ἄκουσε θόρυβο ἔξω στὴν πόρτα τοῦ ἰατρείου του. Κατέβηκε νὰ δῇ τί συμβαίνει. Ἦταν τὸ σκυλάκι ποὺ εἶχε θεραπεύσει μαζὶ μ᾽ ἕνα ἄλλο κουτσὸ σκυλάκι. Ἤθελε ἐκεῖνο ποὺ ἀκολούθησε τὸ ἴδιο, ν᾽ ἀκολαύσῃ καὶ τὸ ἄλλο σκυλάκι ποὺ εἶχε τόσο ἀνάγκη τὸν γιατρό.

Ἴσως τὰ ζῶα μᾶς ἔχουν ξεπεράσει στὰ αἰσθήματα τῆς εὐσπλαχνίας καὶ τῆς ἀλληλυγόης. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου στὴν προχωρημένη τούτη ἐποχὴ τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἔχει κατανυήσει πολὺ σίλαυτη καὶ ἰδιοτελές. Ὁ καθένας τὰ τοῦ ἑαυτοῦ του κυτάζει. Δίκαιο εἶχε ἕνας Βουδδιστὴς ὁ Ἀναΐας, ἀφοῦ ἐμελέτησε τὸν Χριστιανισμὸν τοῦ Χριστοῦ τὴν ζωὴ καὶ τὰ δόγματα του, στράφηκε στοὺς Χριστιανοὺς ποὺ βρίσκονταν κοντά του καὶ τοὺς εἶπε «Ὁ Χριστός σας εἶναι τόσο ἀξιοθαύμαστος ἀλλὰ σεῖς οἱ Χριστιανοὶ δὲν τοῦ μοιάζετε». Τρομερὰ μα ἀληθινὴ ἡ κατηγορία αὐτή. Ἡ ὑποκρισία τοῦ κατ᾽ ὄνομα Χριστιανοῦ πληγώνει τὴν καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ, Τὸν ξαναταυρώνει.

Ἐκεῖνος ποὺ συνήντησε τὸν Χριστὸ καὶ γιωρίστηκε μαζύ του δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τὸν συνιστᾷ καὶ στοὺς ἄλλους.

Πῶς ἄρχισε νὰδιαδίδεται ὁ Χριστιανισμός; Ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας ἐγνώρισαν καὶ ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν. Ἀμέσως πῆγαν καὶ βρῆκανὸκαθένας τοὺςἀδελφοὺςτων, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Πέτρο. Ὁ Χριστὸς προσκαλεῖ τὸν Φίλιππον νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. δοκίμασε τὴν χαρὰ τῆς γνωριμίας του μὲ τὸν Χριστὸ πῆγε, καὶ βρῆκε τὸν Ναθαναὴλ καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε τὸ μεγάλο του εὕρημα.

Ὁ Ναθαναὴλ ἐξέφρασε κάποια ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν ἀξία τοῦ εὑρήματος τοῦ Φιλίππου. «Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;» Γέματος προκατάληψι ὁ Ναθαναὴλ. Λογαριασμένη κάπως ἡ πληροφορία ποὺ ὁ Φίλιππος τοῦ ἔδωσε. Λάθος βέβαια ἦταν ἐκεῖνος γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγραφε ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ. Ἦταν ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ τοῦ Θεοῦ γεννηθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ὁ Ἰωσὴφ δὲν ἦταν πατέρας του ἀλλὰ πατρουιὸς του. Δὲν ξαίρει ἀκόμη ὁ Φίλιππος γιὰ τὴν ὑπερφυσικὴ καὶ θαυματουργικὴ σύλληψι τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν ἤξευρε γιὰ τὸ βαθμὸ τῆς βηθλεὲμ. Γνωστὴ του ἦταν μόνο ἡ Ναζαρέτ. Καὶ ὅμως ὁ Φίλιππος ἐδέχθη τὸν Χριστὸν ὡς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προφητειῶν, ὡς Σωτῆρα του. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθῃς ὅλα τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως πρωτοῦ σχετισθῇς μὲ τὸν Χριστόν. Κάμε τον σωτῆρα σου πρῶτον καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ λόγου του καὶ τοῦ πνεύματός του θὰ σὲ ὁδηγήσῃ εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶσαι θεολόγος γιὰ νὰ γίνῃς μάρτυς τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ στοὺς ἄλλους σὰν ἁπλοῦς συγγενεῖς καὶ φίλους σου. Ἡ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι δουλειὰ τοῦ κάθενός μας καὶ ὄχι μόνον τῶν θεολόγων.

Ὁ Ναθαναὴλ κατήγετο ἀπὸ τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας ἕνα χωριουδάκι ὀρεινό, ὄχι πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ. Ὅλοι μας ξεύρουμε πῶς μαλλώνουν τὰ γειτονικὰ χωριά. Προκατειλημμένος, λοιπόν, ὁ Ναθαναὴλ κατὰ τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ τῆς Ναζαρὲτ καὶ τῶν κατοίκων της. Ἡ Γαλιλαία ἦταν ἡ περιφέρεια τῆς Παλαιστίνης ποὺ ὑπεβλέπετο ἀπ᾽ ὅλους καὶ ἡ Ναζαρὲτ ἦταν τὸ πιὸ καταφρονεμένο χωριό της. Τὸν Ἰησοῦν τὸν ἤξευραν ὡς τὸν υἱὸν ἑνὸς ξυλουργοῦ. Τώρα ἐμφανίζεται στὸν Ναθαναὴλ ὁ φίλος του, Φίλιππος, νὰ τοῦ πῇ ὅτι ἦταν ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προφητειῶν. Θὰ περίμενε κανεὶς κάποιο Φαρισαῖο, θρησκευτικὸ ἡγέτη νὰ παρουσιασθῇ ὡς Μεσσίας καὶ ὄχι ὁ πτωχὸς Ἰησοῦς.

Ὁ Φίλιππος δὲν τοῦ ἀπαντᾷ στὰ ἐρωτήματά του. Ταῦ λέγει «ἔρχου καὶ ἴδε». «Ἔλα νὰ δῇς μόνος σου καὶ τότε θὰ διαπιστώσῃς ὅτι εἶναι ἀγαθὸς ὁ Χριστός. Τὸ χωριὸ ἀπὸ ὁποῖο ζῇ, δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὴ φύσι του καὶ τὴν ἀποστολή του. Δὲν ἤξευραν βεβαία, οὔτε ὁ Φίλιππος οὔτε ὁ Ναθαναὴλ ὅτι δὲν κατήγετο ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ ὁ Ἰησοῦς. Ἀλλὰ καὶ ἂν κατήγετο, τί μὲ ταῦτα;

Τὸ μεγαλύτερο ἐπιχείρημα τῆς Χριστιανικῆς ἀπολογητικῆς συνεψίζεται στὴν πρόσκλησι τοῦ Φιλίππου πρὸς τὸν Ναθαναήλ. «Ἔρχου καὶ ἴδε» Χρειάζεσαι τὴν ἀτομικὴ προσωπικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν Χριστὸν καὶ τότε θὰ φύγουν ὅλαι αἱ προκαταλήψεις σου γιὰ τὸν Χριστό.

Κάποιος μορφωμένος νέος ἀφοῦ ἄκουσε ἕνα κήρυγμα πλησιάσε τὸν ἱεροκήρυκα καὶ τοῦ εἶπε, ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι γιὰ μένα ἐκεῖνο ποὺ εἶναι γιὰ σᾶς. Δὲν μπορῶ νὰ τὸν παραδεχθῶ ὡς Θεό». Ὁ ἱεροκήρυξ ἀπάντησε τὴ συζήτησι, λέγοντας σιὸ νέο, θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ κάμῃς μιὰ χάρι, νὰ συζητήσωμε γιὰ τὸν Χριστό. Νὰ πᾶς νὰ μελετήσῃς προσεκτικὰ μόνος σου τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες ὁ νέος ξαναῆλθε «Ἔκαμα ὅτι μοῦ εἴπατε καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι εὐχαρίστησε πολὺ ἡ μελέτη τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. «Ἠταὐξθαυμάσιος ἄνθρωπος ὁ Χριστός ἀλλ᾽ ἡ ἀξίωσίς σας ὅτι εἶναι Θεὸς τὰ χαλάει ὅλα. Ὁ ἱεροκήρυξ σταμάτησε σιὸ νέο καὶ τοῦ εἶπε τὰ πᾶς τὰ τὰ ξαναδιαβάσῃς. Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες ξαναγύρισε ὁ νέος. Ἡ ὅλη ὄψις καὶ συμπεριφορά του ἦταν διαφορετικαί. «Ἠ συνέβη;» Τὸν ἐρωτᾷ. Δὲν ξαίρω στὴν πραγματικότητα τί συνέβη ἀλλὰ ξεύρω ὅτι δὲν εἶμαι ὁ ἴδιος ἄνθρωπος. Δὲν πίστευα στὰ θαύματα, ἀλλὰ κάποιο θαῦμα ἔχει λάβει χώραν στὴ ζωή μουζωή. Ἐξηφανίσθησαν ὅλαι αἱ προκαταλήψεις καὶ ἀμὲ βολίαι μου ὅλη ἡ ἀπιστία μου. Τὸν Χριστὸ τὸν βλέπω καὶ μὲ βλέπει, τοῦ μιλῶ καὶ μοῦ μιλᾷ.

Ἔλεβε χώρα τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας του. Λύτὸ ἀκριβῶς ἔλαβε χώρα καὶ στὴν καρδιὰ τοῦ Ναθαναὴλ ὅταν ἦλθε καὶ εἶδεν τὸν Χριστό. Γι᾽ αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμε καὶ τὴν βαπτισσίαν ὁμολογία του γιὰ τὸν Χριστόν. «Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ».

Ἔλα, λοιπόν, καὶ σὺ νὰ γνωρισθῇς μὲ τὸν Χριστόν, νὰ τὸν κάμῃς Σωτῆρα σου διὰ τῆς πίστεως ὁπότε καὶ ἡ ὁμολογία σου γι᾽ αὐτὸν θὰ εἶναι βεβαία καὶ διαρκής.

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

ΛΑΟΣ ΔΙΓΕΝΩΝ...

Ὁ Θρυλικὸς Διγενὴς ἀνεχώρησεν πρὸ πενταετίας, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἑλλήνων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς ἀρχηγὸς τῶν ἑλλήνων τῆς Κύπρου.

Πρὸ ἡμερῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐκπρόσωπος ἐκείνων, ποὺ ἀγωνίσθηκαν στὴν Μεγαλόνησον, ὡς ζωντανὴ εἰκόνα ἐκείνων, ποὺ τώρα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν ζωήν, ὡς προσωποποίησις τοῦ ἀγωνιστοῦ καὶ ἀκαταβλήτου Ἕλληνος.

Ὁ Διγενὴς εἶναι ἡ συμβολικὴ ἀνασύνδεσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, εἶναι ὁ νέος Μιλτιάδης, Θεμιστοκλῆς, Κολοκοτρώνης, Δαβάκης.

Εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ παρελθόντος εἰς τὸν πίνακα τοῦ παρόντος.

Εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ παρόντος, ποὺ θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸ μέλλον.

Ὁ Διγενὴς δὲν εἶναι ἕνα πρόσωπον, εἶναι ἕνα ὄνομα ἑνὸς λαοῦ. Εἶναι ἀπάντησις εἰς ἐκείνους, ποὺ μᾶς κατηγοροῦν τοὺς Νεοέλληνες, πὼς εἴμαστε οἱ μικροὶ ἀπόγονοι μεγάλων προγόνων.

* * *

Ἕλληνας θὰ εἰπῇ σύνθεση πνεύματος καὶ καρδιᾶς, ποὺ φιλοξενεῖται σὲ ρωμαλέο σῶμα.

Φιλονικοῦμε, διότι εἴμαστε ἀνήσυχοι χαρακτῆρες, μὲ ἀντότητα. Ἡ ἀντίρρησις εἶναι ὁ κανόνας. Ἔρχονται στιγμές, ποὺ καὶ ἐμεῖς ἀμφιβάλλομε διὰ τὸν ἀστοθῆ χαρακτῆρα μας. Ὅ,τι ὅμως μᾶς χαρακτηρίζει σὲ ὅμαλὲς συνθῆκες, ἐκλείπει στὶς μεγάλες στιγμές. Ὅταν ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος, βλέπεις ἐκεῖνον τὸν καχεκτικὸν τύπον, ποὺ ἀσκεῖ κύψηλὴ ἀντιπολίτευσιν νὰ ὀρθώνεται, ν᾽ἀφίνῃ τὶς κρίσεις διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ νὰ δίδῃ τὴν ὑπαρξή του, τὴν ὑπολανθάνουσα θέλησή του, στὰ γάνα στὴν θάλασσα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τότε γίνεται τὸ θαῦμα, ποὺ ὁ Βαλαωρίτης τραγούδησε στὸ ποίημά του «Ὁ Βράχος καὶ τὸ Κῦμα».

Ἡ νίκη τοῦ κύματος. Τὸ γκρέμισμα, ἡ ἐξαφάνισις τοῦ βράχου. Τὰ ἔπη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ Ἕλληνος.

Καὶ τότε οἱ ψυχροί, οἱ σκεπτικοὶ καὶ ξένοι διακηρύσσουν διὰ λίγο τὴν ἀλήθεια καὶ θαυμάζουν τοὺς Ἕλληνας, ποὺ διδάσκουν τοὺς ἰδικούς τους ἥρωες.

* * *

Ἡ αἰώνια παντοτεινὴ Ἱστορία. Ἕνας ἡρωϊκὸς λαός, ἕνας Διγενής, πολλοὶ ἥρωες νεκροί, μεγάλα ψυχικὰ ἀποθέματα ἀνωτερότητος τῶν πολιτισμένων λαῶν, ποὺ σώσαμε καὶ μετά... πολλὴ πικρία.

Ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος. Οἱ καιροὶ τῶν ἀγώνων μας εἶναι πικροί. Ἂς εἶναι, ὅμως, τοὺς δεχόμαστε ἀρκετὰ νὰ θυμοῦνται, οἱ Ξένοι, πὼς εἴμαστε Ἕλληνες, ὅλοι οἱ ζωντανοὶ καὶ πρὸ πάντων οἱ ἀθάνατοι ἥρωες μας.

Καὶ εἶναι ὅλοι οἱ Ἕλληνες Διγενεῖς

Κλείνουν μέσα τους, δύο γένη, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς πυρωμένης καρδιᾶς, τῆς ἀνδρείας.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ & Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ Ε. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ ΣΑΒΒΑ ΤΕΝΕΚΕΤΖΙΔΟΥ

Τελειοφοίτου Φιλολογίας

Τὸ 1821 εἶναι ὁ χρόνος τῆς λεφτεριᾶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ὁ χρόνος, ποὺ ἐπερίμεναν οἱ Ἕλληνες μὲ λοχτάρα, μὰ συνάμα καὶ μὲ μεγάλη ἀγωνία. Στὰ 1821 βάθηκε τὸ σοβαρὸ σύνθημα τοῦ ξεσηκωμοῦ, τὸ σύνθημα «Ἐλευθεριὰ ἢ θάνατος». Οἱ ἑλληνικὲς πόλεις, ἡ μιὰ πίσω ἀπ᾽ τὴν ἄλλη, σήκωσαν τὰ ὅπλα ἐναντια στοὺς τούρκους ζητώντας λύτρωση ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς σκλαβιᾶς. Ἡ ἐπανάστασις ἄρχισε ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα (21 Μαρτίου), προχώρησε στὴν Πάτρα (25 Μαρτίου), σιὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου (Ὕδρα, Σπέτσες, Ψαρά), στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα, στὴ Μακεδονία, σ᾽ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες ζητοῦσαν νὰ πάρουν ἀπὸ τὸν ἀλυσίδωνα τῆς σκλαβιᾶς, ποὺ τόσους χρόνους τοὺς ἔκαναν τὴ ζωὴ μαρτύριο. Οἱ Ἕλληνες ζητοῦσαν τὴ λεφτεριά τους.

Ποιὰ ἦσαν τὰ κύρια αἴτια, ποὺ ὁδήγησαν τοὺς Ἕλληνας στὸν «Ἱερὸ Ἀγῶνα τοῦ 21»; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἔδωσαν καὶ συνεχίζουν νὰ δίνουν διάφορες ἀπαντήσεις. Ὁ ἀρχικαγκελάριος τῆς Αὐστρίας Μέττερνιχ σιὸ «ὑπόμνημα περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως» δηλώνει (τὸν Μάρτη τοῦ 1821) κατηγορηματικά, πὼς ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις δὲν προῆλθε ἀπὸ ἐθνικὴ ἐνέργεια οὔτε πρέπει νὰ θεωρηθῇ σὰ συνέπεια τῶν τουρκικῶν κατασιέσεων, ἀλλὰ ἦταν ἔμπρακτο ἀποτέλεσμα σχέδιου προεπιμελημένου ἀπὸ καιρὸ μέσα σκοπὸ νὰ χτυπηθῇ ἡ «Ἱερὴ Συμμαχία, Τονίζει στὴ συνέχεια, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, εἶναι σπόρος διχόνοιας, ποὺ σπείρεται ἀνάμεσα στὴ Ρωσία καὶ Αὐστρία, γιὰ νὰ συνδεναλισθῇ ἡ ἀντιδυναστικὴ πυρκαϊά...

Ἔτσι ἑρμηνεύει ὁ Μέττερνιχ τὸν Ἀγῶνα τῶν ἑλλήνων. Ἡ ἑρμηνεία ὅμως αὐτὴ εἶναι λανθασμένη, ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Οἱ Ἕλληνες γιὰ τὴν Ὥρα ζητοῦσαν τὸ λυτρωμό τους, καὶ δὲν ἐνδιαφέρονταν καθόλου γιὰ τὶς σχέσεις Ρωσίας—Αὐστρίας. Ἴσως ἡ ἑρμηνεία αὐτὴ νὰ ὀφείλεται σὲ πολιτικὴ σκοπιμότητα.

Οἱ περισσότεροι «ρήτορες» κρίνοντας ἐπιφανειακὰ τὴν ἑλληνικὴ ἐπανάσταση λένε στοὺς πανηγυρικούς τους λόγους ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπαναστάτησαν, «διότι ἐκ Φύσεως εἶναι τέκνα τῆς ἐλευθερίας». Εἶνε μιὰ ἐπιπόλαιη ἑρμηνεία τῶν πραγμάτων. Ἐὰν αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, ἀπ᾽τὴν ἀρχὴ ὁ ξεσηκωμὸς θὰ ἦταν γενικός. Ἀντίθετα παρατηρήθηκε, ὅτι ἐκεῖνοι, ποὺ καλοπερνοῦσαν, ἄν καὶ ἦσαν «τέκνα τῆς ἐλευθερίας», προτίμησαν (ἀδιάκριτον σιὴν ἀρχὴ τῆς ἐπαναστάσεως) τὴ σκλαβιὰ καὶ κράτησαν ἐχθρικὴ στάση ἀπέναντι στὸν Ἀγῶνα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλοχτηματίες τῆς Κορινθίας, ὁ Νοταρᾶς, ὅταν ἔμαθε ὅτι ἐπαναστάτησαν τὰ Καλάβρυτα ἔγινε «πῦρ καὶ μανία». Προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ κρατήσῃ τὴν ἐπορχία του ὑπαταχτική. Καράβια σ᾽ἄλογά του γύριζε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὰ «καὶ ἔλεγε» νὰ τοὺς πῇς (τοὺς ἐπαναστάτες) πὼς ὁ ραγιὰς καλὰ περνᾷ, καὶ νὰ καθήσουν ἥσυχα» (Φωτόκου ὁ κουνημονεύματος). Τὴν ἴδια στάση καὶ χειρότερη κράτησε καὶ ἡ μεγάλη τῆς Μάνης Μπουμπουλίνα. Ἀπὸ ὅς μάλιστα συνεννοήθηκε μὲ τοὺς τούρκους, γιὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, τὴν ψυχὴ τῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Χίου στὴν ἀρχὴ ἔδειξαν ἀδιαφορία

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

—Ὁ παιδικὸς χορὸς τῶν Φίλων Στρατοῦ ἐσημείωσεν ἐφέτος ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Τὰ παιδιὰ ποὺ κιλοτερόπως καὶ μὲ περισσὴν χάριν μετεμφιέσθησαν, κατέκλυσαν χαρούμενα τὴν αἴθουσαν τῆς λέσχης τῶν Ἀξιωματικῶν,—ἀποκρεάτικα ἔστολισμένην,—καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς, ἐχόρευσαν μὲ τὴν ψυχήν των.

—Τὰ παιδικὰ κέφια διαρκέσαν ἐπὶ τοιοῦτον μεγάλον χρόνον καὶ εἰς τοὺς γονεῖς των, οἱ ὁποῖοι περιῆλθεν εἰς τὴν τύχην νὰ θαυμάσουν τὰ ἐπιτεύγματα τῶν ἀφορήτων τέκνων των, καὶ μαζὶ τῶν ἐχάρησαν.

—Μεταξὺ τῶν σκωπτικῶν, τῶν κολακευτικῶν καὶ τοιούτων χορευτῶν, ἐχορευτήσαν ἀξιωματικοί, —καντρίλιες καὶ λαντρίγες—χαροὶ θεάματι καὶ τοὺς ὁποίους ἐδίδαξεν ἡ ἀξιότιμος κυρία Δάμια Κωνσταντινίδου ἐμπειρος τῆς πόλεώς μας ὀδηγὸς τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας.

Ἐπὶ καὶ ἡ Κωνσταντινίδου διακριθεῖσα διὰ ἀλτρουϊσμὸν καὶ ὑπερβολικὴν πρόνοιαν πρὸς τὰ παιδικὰ στοργὴν καὶ ἀγάπην, κατέβαλεν ἀφάνταστον κόπον, διὰ τὰ λαμπρύνῃ τὴν ἑορτὴν μὲ τὰ ποικιλότροπα προσωπεῖά της, καὶ τὰ ἀκορτσὶ τὴν ὥραν ὁπότε τὰ διά. Τὰ κέφια μικρῶν καὶ μεγάλων συνεχίζετο ἀμετάπτωτα. Διὰ νὰ φύγουν εἰς τὸ ξενιθῆ, ὅταν δῆλως ἀπροόπτως ἐνεφανίσθη ὁ Καριάβαλος τὰ Πατροπαράδοτον Ἀθηναϊκὸν ναϊβασάκι, μὲ τὸν ἅη-αὐτὸν καθήμενον Τσαλιάν, ὑπερεφάνως τὰ ἡνία του κρατοῦντα.

Ὁ παραδοσιακὸς χορὸς τοῦ Καραβαλιοῦ ἐπροξένησεν ἐξαίρετον ἐντύπωσιν. Ἐχαιρετίσθη δὲ μὲ ἀκράτητα γέλια καὶ συνεχῆ χειροκροτήματα.

Ὑπερῆρεσαν αἱ ποικίλαι ἀμφιέσεις τῶν μικρῶν γενικῶς. Καὶ κάθε μιὰ ξεχωριστά. Σημειοῦμεν τὴν Ἡμαθιώτισσαν. Τὸν χαριτωμένον Τσαλιάν. Τὴν Ἀνοιξη. Τὰ Μπαλλαρινάκια. Τοὺς Ταυρομάχους. Τὸν Ἰνδιάνον.. Τὰ Κρινολίνα. Τοὺς Ἱπποτας. Τοὺς δυὸ Ὀθωμάνους ἐν ἐπισήμῳ στολῇ. Τὸν Σαλπιγκτήν, Τὰς Διαρκησίας. Τοὺς Τροβαδούρους. Τὴν Κινέζαν. Τοὺς Ἐρυθροδέρμους Τὴν Κόρη τοῦ ὄασους. Τοὺς Πρωτοπαπᾶς. Τοὺς Φακοφόρους καὶ λοιποὺς.

Ὁ Ἐρμηνεὺς Παιδικὸς χορὸς τῶν Φίλων Στρατοῦ θὰ παραμείνῃ ἀξέχαστος. Οἱ μικροὶ ἀναμφιβόλως θὰ τὸν ὀνειρεύονται, θὰ τὸν περιμένουν δὲ ἀνυπομόνως καὶ τοὐχρόνου ἀπεράλπιχως τὸ εὐχάριστον μέλλον.

Ο ΠΑΡΩΝ

Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐφέτος ἐωρτάσθηκε μὲ πολὺ νέφι ὁ καρνάβαλος εἰς τὴν πόλιν μας.

Ἡ κακοκαιρία ποὺ συνεχίσθηκε μέχρι τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου δὲν ἐπέτρεψε νὰ πάρῃ ὁ ἐορτασμὸς τὴν ἔκτασιν, ποὺ ἀνέμενετο. Ἐν τούτοις κατὰ στὰ διαλείμματα τῆς κακοκαιρίας, παρουσιάζοντο ὁμάδες νέων, συνήθως, μὲ πολὺ κέφι.

Τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Καθαρὰ Δευτέρα παρήλασαν καὶ τρία ἅρματα ἐκ τῶν ὁποίων ἀρκετὰ ἐμπνευσμένα ἦταν τὸ τρίτο, ποὺ ἔφερε ἕναν πύραυλο μὲ ἀληθινὸ, ζωντανοὺς σκύλους καὶ τέσσερες μασκαράδες, μὲ ὑπερφυσικὰ κεφάλια.

Καλὸ καὶ τὸ πρῶτο, ποὺ παρίστανε σκηνὲς καὶ συνθήματα ἀπὸ κόμματος τῶν Βαρελοερώνων». Ἐντύπωσιν προκάλεσαν, ἀκόμη, μιὰ πολὺ καλὸ φροντισμένη καμήλα, μερικὰ καλοφτιαγμένα ρομπότ καὶ μερικοὶ παν'ρεμένοι... μὲ κέρατα!!!

Χαρακτηριστικῶς, ἀναφέρομεν, ὅτι οἱ σαρπανίνες καὶ ἰδίως τὰ κουφετὶ εἶχαν γίνει περιζήτητα διὰ νὰ ἐξαντληθοῦν, τελικῶς. Τὴν Καθαρὰ Δευτέρα ὁ Προσδευτικὸς ἠλεκτρολόγος τῆς πόλεώς μας κ. Ξ. Δ'ληφώτης ἐγκατέστησε μεγάφωνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα μετεδίδετο σχετικὴ μουσική, καὶτοι,.. πολὺ ἔντονα.

Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ βλάχικου γάμου καὶ τοῦ γάμου τῶν χωριῶν τοῦ Κάμπου μας, ποὺ ξαναζωντάνεψε ὁμάδα ἀπὸ τὸ γειτονικό, προσδευτικὸ χωριὸ Μακροχώρι.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

καὶ δὲν πλήρωνε μέσος στὸν Ἀγῶνα, γιατὶ περνοῦσαν καλὰ καὶ δὲν εἶχαν καμιὰ ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ ἀλλαγὴ τῆς καταστάσεως. Ἀπὸ τὰ πράγματα λοιπὸν ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ τὸ «τέκνο τῆς ἐλευθερίας», ὅταν δὲν δυστυχῇ καὶ δὲν ὑποφέρῃ πολὺ λίγο σκέφτεται τὴ λευτεριά του. Νομίζει, πὼς τὸ ἴδιο εἶναι εἴτε λέγεται σκλάβος εἴτε λέφτερος.

Ποιὰ εἶναι λοιπὸν τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως; Μᾶς τὰ λέει ὁ ἀνωνύμου τῆς τοῦ 21 φωτιάκος (ὡστιος χουσανθόπουλος): «Ἡ ἀληθινὴ αἰτία τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι ἡ ἀτελπιοία τῶν Ἑλλήνων. Πραγματικὰ ἡ ζωὴ στὴν ἑλληνικὴ σκλαβιὰ ὑπὸ τὴν τυραννία τῆς Τουρκοκρατίας ἦταν ἀνυπόφορη. Ὁ πόνος, ὁ σωματικὸς καὶ ψυχικὸς καὶ ἡ πεῖνα ἦσαν σχεδὸν στὴν μεγαλη διάστεξη. Τὸ φάσμα τοῦ θανάτου πλανιόταν γύρω τους. Μερικὰ κείμενα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ μᾶς σώθηκαν, μᾶς δίνουν ἀναλυτικὰ μιὰ εἰκόνα τῆς καταστάσεως. Σὲ μιὰ σημείωση τῆς μονῆς Βαρλαάμ διαβάζομε 1779—1783. Πεῖνα ἔγινε μεγάλη εἰς ἐπαρχίας τὰ μέρη. Ὅπου ἐπουλήθηκε τὸ καλαμπόκι τὸ λουτσέκι γράσια 3... καὶ εἰς τῆς Ἀλβανιτιᾶς τὰ μέρη ἔνινε τὸ χειρότερον, ὅπου ἐπούλησαν τὰ ἄρματά τους καὶ τὰ ἔφαγαν καὶ ἐπούλησαν καὶ κορίτσια καὶ παιδιὰ καὶ μετ' αὐτὰ ἐγλύτωσαν. Τῶ αὐτῶ χρόνω (1622) ἄρχισε τὸ θανατικὸν εἰς τὰς Σέρρας καὶ ἦτον μεγάλο ἀπέθαναν ὡς ἀκτὼ χιλιάδες ἄνθρωποι. Ἀπὸ τὸ χρονικὸ τοῦ παπᾶ—Συναδινοῦ) «1740. Ἦλθε χρόνος δυστυχία καὶ ἀκριβεια μεγάλη· ὁποῦ τινὰς ἀπὸ παλαιοὺς ἀνθρώπους δὲν ἐνθυμήθηκεν ἔξυγνάσσα τῆς Μονῆς Ξηνιᾶς).

Συνέχεια εἰς τὰ προσεχῆ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ «ΕΛ ΠΡΟΚΟΥ

Τὴν προπερασμένην Κυριακὴν ἐβράδιασε περὶ τὴν 11 π. μ. εἰς τὸ Κινηματοθέατρο «ΣΤΑΡ» ἡ ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας ὀργανωθεῖσα διάλεξις τοῦ κοινωνιολόγου καὶ συγγραφέως κ. Ἐλ. Πρόκου μὲ θέμα—οὐσιαστικῶς—Ἑλληνισμὸς—Κομμουνισμός.

Ὁ ὁμιλητὴς—μαθητὴς τοῦ Ἄγγελου Φιλοσόφου Μπερζὲν—ἀνέλυσε μὲ κατανληκτικὴν ρητορικὴν γοητείαν καὶ πάντοτε γνησιότητα, τὸ θέμα του ἀφήσας βαθειὰς ἐντυπώσεις.

Ἀξίζουν πολλοὶ ἔπαινοι στὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας διότι, εὐτυχῶς πλέρωσε ἕνα κενὸν εἰς τὴν πόλιν μας τοῦ τὸ ἄλλα σωματεῖα πλὴν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ὁμίλου θεωροῦν ἐπουσιώδες ἠλεκτρὸ τὴν δημιουργίαν, ἔστω καὶ ἐξ ἐγνῶν, πνευματικῆς ζωῆς.

Ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Σύλλογος ἀποφοίτων θὰ παρουσιάσῃ καὶ ἄλλας διαλέξεις καὶ πνευματικὰς ἐκδηλώσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ἡ δεσποινὶς Εὐα Ἀλιβιζάκου δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ μεθαυριανῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ 25 Μαρτίου.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Εἰς τοὺς τελέσαντες τοὺς γάμους των τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 15ην Μαρτίου ἐ.ἔ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βλατεδῶν Θ)νίκης κ. Νικόλαον Πίσσαν μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων πεπροικισμένης δεσποινίδος Ἰωάννας Ἀναστασίου Καρατζόγλου ὁ «Φρουρὸς» συγχαίρων αὐτοὺς εὔχεται τὸν βίον των εὐτυχισμένον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΘΕΛΕΤΕ *νὰ μάθετε Ἰταλικὰ σὲ 100 ἡμέρες: Ἀγοράσατε τὸ* **LINGUAPHONE**

Πωλεῖται εἰ. τιμὴν εὐκαιρίας; Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: πλατφόρμα 2 ½,2 τόννων Φρένα αὐτόματα. Τιμὴ εὐκαιρίας. Πληροφορίαι καθ' ἡμῖν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Γρηγορίου Θεοδωρίδου τοῦ Σάββα, κατοίκου Βεροίας. (Συνοικία Ἔξω Παναγιά)

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἔνοχο δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν ταύτου τοῦτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ οἰκίας οἰκίας μου μονοκάτου ξύλινης κειμένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰσηνοδικείου Βεροίας καὶ ἐπὶ δύο ὁδῶν εἰς τὴν συνοικίαν «Ἔξω Παναγιά» ἐκτιμομένης ἐπὶ συνολικοῦ 142,81 τ.μ. καὶ ἀπαρτιζομένης ἐξ ὑπογείων χώρων, ἑνὸς ἰσογείου ὀρθοφου συμπεπληρωμένου, ὄροφος, ἄνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους 1 - 1 1/2 μέτρου, ἐκτιμωμένης κατὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους κατ' ἀρχὰς διὰ λίθων καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμὲ καὶ ὁ πτοπλίνθων, περιλαμβάνοντος τοῦ ὑπογείου τοῦ οὗ δύο δωμάτια, χώλ, κουζίνα, λουτρὸν-μπανιέ, βεράντα καὶ προχώλ, μὲ πατώματα ξύλινα, παράθυρα μὲ παντζούρια καὶ μὲ κλάκα μπετὸν εἰς τὴν ὀροφὴν καὶ ἐπὶ πλέον μὲ στέγην ἐκ κεράμων, καὶ ὁριζομένης νοροθέτης: Ὀρθικῶς μὲ ὁδὸν μεσημβρινῶς μὲ οἰκίαν Βασιλείου Πετκεσόγλου, ἀνατολικῶς μὲ δρόμον καὶ δυτικῶς μὲ οἰκίαν Παύλου Ἀμανατίδου.

ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ διὰ τῆς οἰκίας ταύτης ταυτόχρονα ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος περιήλθε δὲ αὐτὴ εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη αὐτὴ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2805 τῆς 16-6-1953 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Θωμᾶ Γ. Ἰωαννίδου Καλιοπάκη, νομίμως μεταγραφέντος, παρὰ τῆς Ὄλγας χήρας Δημητρίου Γεμιτζιόγλου, ὅπερ οἰκόπεδον εἶχε περιέλθει εἰς τὴν δ καταθέτριάν μου Ὄλγαν χήραν Δημητρίου Γεμιτζιόγλου ἐκ κληρονομιᾶς τοῦ κατὰ τὸ 1930 ἀποβιώσαντος ἄνευ κληρονόμων καὶ ἄνευ διαθήκης συζύγου της Δημητρίου Γεμιτζιόγλου Ὁ Δημήτριος Ἀντ. Γεμιτζιόγλου ἦτο κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ οἰκοπέδου τούτου ἀπὸ Τουρκοκρατίας (1890). Ἐπὶ τούτου δὲ ἰδίων μου χρημάτων ἐγὼ κατεσκεύασα τὴν ὡς ἄνω περιγραφομένην οἰκίαν κατὰ τὸ 1953-54 κατὰ τὸν ἠδη πλήρη παῶτον ἀνάγειαν δροφον αὐτῆς. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ κομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου ὅπως, ἐμφανίσωσι τῷ δεσμοφύλακι 2 παρ. δ' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3743)1929 Νόμου περὶ τῶν εἰς Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις· γνωστοποιήσωσι ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ἀρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20 Μαρτίου 1959

*) Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ τοῦ ΣΑΒΒΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ 1356

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας ἐπαναλαμβάνει δημοσίᾳ τὴν προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τῶν δύο ἀκινήτων του 1) τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 19ης Ὀκτωβρίου πληρίον Κινηματογράφου Ζάπειον (Πρώην Δημαρχεῖον) καὶ 2) τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως πλησίον τοῦ Ο.Τ.Ε. καὶ ἔναντι Γυμνασίου (πρώην Ὑγειον. Κέντρου) τὴν 12ην Ἀπριλίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 ἕως 1 μεσημβρινὴν ἐν τῷ ἀνωφερεῖ (ἄνω ὄροφοι) κληρονόμων Ἰ. Χρυσίδη πλησίον πλατείας Ἁγίου Ἀντωνίου ἀπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἀρχικῆς ὑπ' ἀριθ 212,59 ἡμέτερος διακηρύξεως.

Ὅροι διαγράμματα κ.λ.π. στοιχεῖα κατατεθειμένα ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Νοσοκομείου ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν καθ' ἑκάστην τηλ. 3 20

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 19 Μαρτίου 1959

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ

ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΠΙΠΤΟΥΝ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΣΜΩΝ

ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ—ΝΑΟΥΣΣΑΝ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Παντοῦ κατέχει τὴν Κυβερνητικὴν Παράταξιν—Εἰς Νάουσσαν καὶ Ἀλεξάνδρειαν οἱ ἀντικυβερνητικοὶ συνδυασμοὶ θὰ συγκεντρώσουν ἄνω τῶν 70 ο)ο τῶν ψήφων καὶ τῶν Συμβούλων—Βεβαία ἡ νίκη τοῦ κ. Δ. ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ἀντικειμενικοὶ κύκλοι σχολιάζοντες τὴν ὅλην κίνησιν τῶν συνδυασμῶν εἰς Βέροιαν, Νάουσαν καὶ Ἀλεξάνδρειαν προβλέπουν μεγάλην νίκην τῆς Ἀντικυβερνητικῆς παρατάξεως.

Τόσον ὁ κ. Α. Καρατζόγλου, ὅσον καὶ οἱ κ.κ. Χωνὸς καὶ Βετσόπουλος ἔθεσαν σαφῶς πολιτικὸν ζήτημα, ὥστε ὁ ὅλος ἀγὼν νὰ προσλάβῃ τὸν χαρακτῆρα σταυροφορίας ἐναντίον τῆς εὐνοιοκρατίας.

ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ

Εἰδικώτερον εἰς τὴν Βέροιαν, κατόπιν τοροδρόμων ἀντιπολιτεύσεων ὁ συνδυασμὸς Ἀντιπολιτεύσεως ἀποτελούμενος ἀπὸ ὅλας τὰς δυνάμεις τῶν τὸν συνδυασμὸν τοῦ κ. Ἀναστασίου Καρατζόγλου, ὁ ἀγὼν ἤρξη ἐκρίθη ὑπὲρ τῆς ἀντικυβερνητικῆς παρατάξεως.

Ἤδη ὑπὲρ τοῦ κ. Καρατζόγλου ἀνεφάνθησαν ἅπαντες οἱ πρώην ὑποψήφιοι Δήμαρχοι οἵτινες ἀπέσυραν τὰς ὑποψηφιότητάς των προκειμένου νὰ κατελθῇ ἡ ἀντικυβερνητικὴ παράταξις ἐντελῶς βεβαία διὰ μίαν συντριπτικὴν νίκην. Οἱ πλέον συντηρητικοὶ κύκλοι προβλέπουν ὅτι ὁ ἀντικαραμανλικὸς συνδυασμὸς εἰς Βέροιαν θὰ συγκεντρώσῃ ἄνω τῶν 60ο)ο

Ὁ κ. Καρατζόγλου ἔθεσεν ὡς πρόγραμμά του καὶ σύνθημά του «Ἔργα—Νοικοκυριό—Πρόοδος».

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣΣΑΝ

Εἰς τὴν γειτονικὴν Νάουσαν οἱ δημοτικὲς ἐκλογὲς ἔχουν λάβει τὴν μορφὴν συλλαλητηρίου. Ὅλα τὰ κόμματα ὑποστηρίζουν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις των τὴν κίνησιν τοῦ νῦν Δημάρχου κ. Χωνοῦ, ὁ ὁποῖος περιβάλλεται μὲ πολλὴν ἀφοσίωσιν ἀπὸ τὸν μοχθοῦντα λαόν.

Οἱ δημοτικὲς ἐκλογὲς εἰς τὴν Νάουσαν θ' ἀποτελέσουν ἕνα εἶδος δημοψηφίσματος ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, ὅλων ἐκείνων ποὺ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναγέννήσεως τοῦ τόπου καὶ μίαν ἀπάντησιν εἰς ἐκείνους ποὺ μὲ τὰ δανεικά των μέτρα κατώρθωσαν νὰ μετατρέψουν τὴν Νάουσαν εἰς πόλιν Ἀνέργων.

Ὁ Συνδυασμὸς τοῦ κ Χωνοῦ προβλέπεται ἐπὶ θὰ συγκεντρώσῃ ἄνω τῶν 70ο)ο τῶν ψήφων καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ τέως Δημάρχου κ. Πειρίδη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ κ. Βετσοπούλου ὡς δημοτικὸς σύμβουλος καὶ τῆς δηλώσεως τοῦ ὅτι καὶ ἔρχεται ὡς ἀντικυβερνητικός, προβλέπεται συντριπτικὴ ἡ νίκη τοῦ ἀντικυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ.

Τὰ ἔρεισμα τοῦ τέως Δημάρχου κ. Βετσοπούλου καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ συνεργάται ἀπὸ τοὺς ὁποίους πλαισιώνεται εἶναι οἱ συντελεστὲς μιᾶς μεγαλειώδους νίκης τῆς κινήσεώς του, ἥτις θὰ συγκεντρώσῃ—κατὰ ἀντικειμενικὰς προβλέψεις—ἄνω τῶν 70ο)ο.

ΝΕΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Οὕτως, παρατηρεῖται σχετικῶς ὅτι οἱ δημοτικὲς ἐκλογὲς θ' ἀποτελέσουν τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς δημιουργικῆς προσπαθείας διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς παρατάξεως τῆς κεφαλικορωσίας.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν Βεροιέως διαμένοντος εἰς Θεσσαλονίκην.

Κύριε Διευθυντὰ

—Ἀνέγνωσα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Φρουρὸν τῆς Ἡμαθίας» τῇ 16 τρ. μηνὸς τὸ ἄρθρον ὑπογεγραμμένον ἀπό τινα Δημότην Βεροίας.

Εἶμαι παλαιὸς Βεροιεύς. Ἀπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος εἰς Βέροιαν καὶ ὡς εἷς ἀπὸ τὰ ἡγετικὰ στελέχη τῶν ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ μέχρι σήμερον εὑρίσκομαι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων καὶ κοινωνικῶν ἀγώνων

Δὲν εἶμαι μὲν Δημότης Βεροίας πάντως ὅμως ὡς Βεροιεὺς παρακολουθῶ τὰ τῆς ἱδιαιτέρας μου Πατρίδος. Διεπιστώσα ὅτι ἐνῶ... τὴν Βέροιαν ὑπάρχουν ἄτομα ἄξια νὰ Δημαρχεύουν καὶ νὰ προσφέρουν εἰς τὴν πόλιν ὑπηρεσίαν καὶ εὐυπόληπτον κύρος, παραγκωνίζονται. Διότι δὲ εἰς τὸ ἐν λόγω ἄρθρον ἀναγράφονται σχετικαὶ κρίσεις ὁμολογῶ ὅτι εὐχαριστήθην διότι τέλος πάντων ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι νὰ πατοῦν τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ πρέπει νὰ παύσῃ ἡ χαμέρπεια ἢ τις δυστυχῶς ὑπάρχει ἐν πολλοῖς. Οἱ καιροσκόποι εἶναι νὰ καλύπτονται ἀπὸ ἀσπίδας, μόνον καὶ μόνον νὰ καταρθώσουν νὰ ἀκούσουν τὸ ὄνομα κ. Δημαρχε ἐνῶ κατ' οὐσίαν εἶναι μηδενικά, πρέπει οἱ Βεροιεῖς νὰ ὀκεφθοῦν.

Ἡ Βέροια πόλις ἀρχαία μὲ ἱστορίαν πρέπει νὰ ἐκλέξῃ Δήμαρχον ἀξιοπρεπῆ

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Θωμᾶς Ἰωαννίδης

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ

ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΥΑΝΙΔΗΣ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Εἰδικευθεὶς ἐν Βιέννῃ

Δέχεται καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.30—2 μ.μ.

ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Ἀντωνιάδη.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος Ζ' Άριθ. Φύλλου 156	Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΑΣ	ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

Ο προεκλογικός αγών γιά την ανάδειξιν των δημοτικών μας αρχόντων άρχισε καί καθημερινώς εντείνεται ώστου νά φθάση στό κορύφωμά του τήν 29ην Άπριλίου καί νά εύρη τήν δικαίωσίν του τήν ήμέρα των εκλογών.

Τρείς είναι οί συνδυασμοί πού φιλοδοξούν ν' άποσπάσουν τήν έκτίμησιν καί έμπιστοσύνην των ψηφοφόρων της πόλεώς μας καί των συνοικισμών της. Ο ύπό στενήν εξάρτησιν «ανεξάρτητος τοῦ νῦν δημάρχου κ. Κεμιντζέ, ό της «Αναγεννήσεως», μέ έμβλημα τόν Φοίνικα, καί ό ύπό τόν κ. Άσλάνογλου συνδυασμός σκοπιμότητος. Πρός ένα έκ των συνδυασμών τούτων όφείλουν νά δείξουν οί εκλογείς τήν προτίμησίν των. Σάν βασικόν κριτήριον διά τήν έπιλογήν πρέπει νά χρησιμοποιηθή τό ποίος έκ των συνδυασμών παρέχει τήν μεγαλυτέραν δυνατότητα εξυπηρετήσεως τών δημοτικών μας ζητημάτων τά όποία δέν πρέπει νά περιορίζη κανείς μέσα στά στενά όρια των μυωπικών επιδιώξεων άλλά νά διευρύνη σέ άκτίνα όραματισμοῦ γιά τήν δημιουργίαν μιᾶς πόλεως μέ τάσεις κεντρομόλους διά τούς κατοίκους της καί τούς ξένους καί διά τήν παροχήν εις τήν αὐτοδιοίκησιν της δυνάμεως νά παίξη σημαίνοντα ρόλον εις τήν πολιτειακήν ζωήν τοῦ τόπου. Έπί κεφαλής των δήμων είναι επιβεβλημένον νά τεθοῦν πρόσωπα τά όποία διά των ικανοτήτων θά δημιουργήσουν τήν πεποίθησιν εις τήν πολιτείαν ότι ό θεσμός της τοπικής αὐτοδιοικήσεως ξεπέρασε τήν νηπιακήν ήλικίαν, δρασκέλησε τήν έφηβίαν καί εισῆλθεν εις τόν χῶρον της φρονήσεως πού τοῦ επιτρέπει ν' άπολαγή της πολιτειακής κηδεμονίας. Τοῦτο θ' άποτελέση τήν κλεῖδα διά τήν λύσιν πλείστων όσων άλλων ζητημάτων σχέσιν έχόντων μέ τήν τοπικήν αὐτοδιοίκησιν. Διά της επιλογής ικανῶν άρχόντων—δημάρχου καί συμβούλων—τόσον εις τήν πόλιν μας όσον καί άλλαχοῦ, θά ένισχυθή ή έμπιστοσύνη της πολιτείας πρός τούς δήμους καί τίς κοινότητες. Τό Κράτος θά υποχρεωθῆ νά πάυση πλέον νά θεωρή τούς δήμους ώς άνικάνους νά έπιμεληθοῦν των τοῦ οἴκου των καί νά κηδεμονεύη αὐτούς. Έτσι καί τά δημοτικά ζητήματα θά εύρουν ταχείαν καί άνταποκρινομένην εις τό τοπικόν κλίμα λύσιν των καί ή διοίκησις θ' άφεθῆ περισσοτέρας εις επιδιώξεις γενικωτέρου ενδιαφέροντος.

Άπό τής σκοπιᾶς αὐτῆς θεωρουμένων των πραγμάτων πιστεύομεν ότι ό συνδυασμός «Αναγέννησις» επέτυχεν άπόλυτα. Κατώρθωσεν νά περιλάβη είς τό ψηφοδέλτιόν του πρόσωπα τά όποία ώς έκ της επαγγελματικής καί κοινωνικής των θέσεως παρέχουν τήν έγγύησιν ότι ό δῆμος μας δύναται νά διοικηθῆ κατά τρόπον ό άποῖος καί τούς δημότας θά ικανοποιήση καί της πολιτείας τίς προσδοκίες δέν θά διαψεύση. Ίσως ό συνδυασμός αὐτός νά μή είναι άρεστός εις τόν δαίσθεν τοῦ κ. Κεμιντζέ κρυπτόμενον κυβερνητικόν πολιτικόν παράγοντα, πλήν όμως έχει έρεισμα τίς λαϊκές μάζες ό' όπλίες μέ ικανοποίησιν καί εύχαριστησιν διαπιστώνουν τό ένδιαφέρον της επισημονικής τάξεως της πόλεώς μας ν' άναμιγνύεται στίς επικείμενες έκλογές συμμετρικά άδελφωμένη μέ τίς επαγγελματικές καί τήν αγροτικήν.

Ή ταξική αὐτή συσσώρευσις καί συναδελφωσις καί συναδοιπορία διά τήν κατάκτησι της διοικήσεως τοῦ δήμου άποτελεῖ εύχάριστον φαινόμενον τοῦ τοπικοῦ δημοσίου μας βίου πού θά έκτιμηθῆ ίδιαιτέρως άπό τόν αναλφάβητον Βεροίας. Αὐτός μέ τήν ψῆφον του θά προωθήση διοίκησιν άξίαν νά έπιλύση τά προβλήματα τά όποία καθημερινῶς εις τήν πόλιν μας γεννῶνται έκ της άλματώδους αναπτύξεώς της.

Σταθεροποιοῦντες λοιπόν τούς τρεῖς συνδυασμούς καλόπιστα καί άντικειμενικά, ανεπιφύλακτα καταλήγομεν εις τό συμπέρασμα ότι ό της «Αναγεννήσεως» (Καρατζόγλου) υπερτερεῖ σέ ποιότητα των δύο άλλων μέ μεγάλην διαφοράν άπό τόν επόμενον τοῦ κ. Κεμιντζέ. Αὐτό οὐδείς δύναται νά μᾶς τό άμφισβητήση. Οί Βεροιεῖς σάν άνθρωποι πού τούς διακρίνει ή σύνεσις καί ξύπνησαν άντελήφθησαν τοῦτο άπό τήν πρώτην ήμέραν της έμφανίσεως τοῦ συνδυασμοῦ μας καί ποικιλοτρόπως έκδηλώνουν πρός αὐτόν τήν συμπάθειάν των. Όσον αί ήμέρες παρέρχονται καί αί έκλογές πλησιάζουν ή συμπάθεια μεταβάλλεται σέ πίστιν πού θά έκφρασθῆ σέ λίγα λεπτά τήν ύστεραίαν των έκλογῶν. Τότε κάθε μονοπωλητής της έθνικοφροσύνης καί της πρός δημιουργίαν ικανότητος θά πεισθῆ ότι δημαγωγικές ενέργειες δέν είναι πλέον ικανές νά παρασύρουν τούς συμπολίτες μας. Τά περί μή ενισχύσεως τοῦ δήμου ύπό της Κυβερνήσεως σέ περίπτωσιν πού δήμαρχος δέν έκλεγῆ ό κ. Κεμιντζές άποτελοῦν χονδροειδῆ προπαγάνδα. Άς αναλάβουν τήν διοίκησιν τοῦ Δήμου οί ύποψήφιοι σύμβουλοι «Αναγεννήσεως» καί τότε θά δοῦμε άν ή παρουσα Κυβέρνησις ἤ οιαδήποτε άλλη θά τολμήση νά άντιμετωπίση τόν Δῆμον ώς μή εύνοούμενόν της. Περί τοῦ άνωτέρω σαθροῦ έπιχειρήματος, τό όποῖον άτέχνως λανσάρεται ύπό των πολιτικῶν καθοδηγητῶν τοῦ κ. Κεμιντζέ, θά έπανέλθωμεν. Πρός τό παρόν τοῦτο μόνον λέγομεν: Ώς δημοτικοί καί σύμβουλοι δέν έχομεν καμμίαν πρόθεσιν νά άντιπολιτευθῶμεν τήν οιανδήποτε κυβέρνησιν έφ' όσον αὕτη πολιτεύεται δημοκρατικά καί άμερόληπτα εις όσα νά φορᾶ τούς Δήμους καί δημότας ζητήματα. Θά άναληφθῆ ὅμως άπό τήν πρώτην χειρα ψίαν τήν όποίαν θά ἔχη μαζί μας ότι τό χέρι πού θά δώσωμεν νά σφίξη ἔχει δύναμιν ικανήν γιατί άντλεῖ αὐτήν άπό τόν λαόν, έν παρ' έλπίδα θά λήση νά πολιτευθῆ πρός τούς συνδημότας μας ώς πρός μή συμπαθεῖς. Μέ άλλα λόγια τά δικαιώματα τοῦ Δήμου θά τά άξιώσωμεν μέ άξιοπρέπειαν καί άγωνιστικήν διάθεσιν καί όχι κολακεύοντας δουλοπρεπῶς τόν κάθε άρμόδιον καί ύπεύθυνον. Άπό τέτοια άγωνιστικήν διάθεσιν έμφορούμενοι ζητᾶμε τήν ψῆφον σου, λαέ της Βεροίας καί των συνοικισμῶν.

Γεώργιος Τσαρούχης
Ύποψήφιος Σύμβουλος
Συνδυασμοῦ «Αναγέννησις»

Ο «ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥΣ»

Είναι παλαιό κόλπο τοῦ παλαιοκομματισμοῦ τοῦ Βουλευτοῦ νά όμιλῆ περί πατριωτισμοῦ.

Γνωρίζουν, οί κύριοι, ότι άποτελοῦν μόλις τό 30)ο τοῦ πληθυσμοῦ καί κατεχόμενοι άπό τό συναίσθημα της μειονεξίας άνακηρύσσουν πάντα μή όπαδόν τους, Κομμουνιστήν ἤ Συνοδοιπόρον.

Καί διερωτᾶται ό λαός, ὥστε τό 70)ο τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ είναι Κομμουνισταί ἤ δέν γνωρίζουν οί κύριοι αὐτοί, πῶς δέν έχουν τό δικαίωμα νά μονοπωλοῦν τόν πατριωτισμό τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Είσθε κύριοι οί μεγαλύτεροι έχθροί της Εὐημερίας τοῦ λαοῦ διότι διαιρεῖτε τεχνητῶς τούς Ἕλληνες, μέ μόνον κίνητρον ότι δέν ήθέλησαν νά γίνουν τυφλά όργανά σας καί μέ μόνον σκοπόν νά καλύψετε τήν γύμνια σας.

Ποιός, λοιπόν, είναι ό πραγματικός Πατριώτης, οί Δημαγωγοί ἤ τό 70)ο των Ἑλλήνων;

ΕΡΩΤΩΜΕΝ ΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΝ

Μετά χαρακτηριστικῆς έπιτάσεως διαδίδουν οί άνθρωποι τοῦ πρώην Ζαχαροπλαστείου, ότι κατέρχονται ώς άνεξάρτητοι!!!!

Διερωτᾶται, λοιπόν, ό άπλοῦς Βεροιώτης είναι πράγματι άνεξάρτητος ό συνδυασμός τοῦ κ. Κεμιντζέ καί άν ναί πῶς έξηγοῦνται τά κάτωθι:

1) Ότι ἡ έφημερίς «Νίκη» άπό μηνός καί πλέον έχει άφιερώσει όλας τάς στήλας της, διά νά ύμνολογῆ ώς Νέος Δαυίδ τόν «άνεξάρτητον συνδυασμόν της».

2) Διατί ἡ «Νίκη» έκδίδεται καί εις έκτάκτους έκδόσεις, ένῶ πάντες γνωρίζουν, ότι δέν έχει εὐρρωστα οἰκονομικά;

3) Διατί ό Βουλευτής της Ε.Ρ.Ε. άνέλαβεν—ώς γνωστόν—τό ύψηλόν καθῆκον νά καταρτίση τόν άνεξάρτητον συνδυασμόν;

4) Πῶς έξηγεῖται, ότι εις τόν «ύπερκομματικόν» συνδυασμόν συμμετέχουν ΜΟΝΟΝ όπαδοί τοῦ Βουλευτοῦ, ὡς καί ὁ ΑΔΕΛΦΟΣ του. Μήπως όλοι αὐτοί είναι άνεξάρτητοι;

5) Πῶς δικαιολογεῖται τό γεγονός, ότι τόσον ό Βουλευτής, όσον καί τό βοηθητικόν του προσωπικόν συμμετέχει εις όλας τάς έκδηλώσεις τοῦ «άνεξαρτήτου» συνδυασμοῦ, ὡς σπίκερς κλπ;

Διατί, λοιπόν, αὐτός ό Δούρειος Ἵππος;

Άπλούστατα, διότι γνωρίζει καλῶς ό Βουλευτής ότι Δήμαρχος τήν 29ην Άπριλίου θά είναι ό κ. Α. Καρατζόγλου, άλλά έχει άναλάβει ύποχρεώσεις έναντι τοῦ κ. Κεμιντζέ διά τάς προσφερθείσας ύπηρεσίας ύποταγῆς τοῦ κ. Δημάρχου.

Τί έπιδιώκουν, λοιπόν, οί Κύριοι «Άνεξάρτητοι»—τυφλά όργανα—τοῦ Βουλευτοῦ;

Τήν έξαπάτησιν των ψηφοφόρων μέ τήν Λεοντήν της Άνεξαρτησίας καί τήν κάλυψιν τοῦ Βουλευτοῦ μετά τήν 29ην Άπριλίου, όταν ό λαός θά δώση τήν άπάντησιν εις τούς Δημαγωγούς.

6) Όσο διά τήν «Νίκη» περιμένομε σύντομα ν' ύποστηριξη εις άρθρον της, ότι καί ό βουλευτής καί ό Πρωθυπουργός είναι μέν της ΕΡΕ άλλά... «Άνεξάρτητοι»!!

Ό Λαός γνωρίζει τήν παγίδα καί θά άνταμείψη κιταλλήλως τούς Δημαγωγούς.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ "ΝΙΚΗΝ,,

Ἐρωτᾶ ἡ «Νίκη» ἄν ὁ συνδυασμός τοῦ Α. Καρατζόγλου είναι πράγματι άνεξάρτητος ἤ άντικαραμανλικός. Θά ἔπρεπε, προηγουμένως, νά διερωτηθῆ τί είναι ὁ συνδυασμός, πού ὑποστηρίζει. Είναι ἡ όχι 100)ο Καραμανλικός, ἡ Κυβερνητικός;

Ἀσφαλῶς ναί, καίτοι οί περισσότεροι προσδευτικοί όπαδοί της Ε.Ρ.Ε. ὑποστηρίζουν τόν συνδυασμόν της «Αναγεννήσεως», δι' αὐτό ἐξηναγκάσθη ὁ Βουλευτής νά σηκώση τήν σημαίαν της άνεξαρτησίας, μήπως ψαρέψει ψηφοφόρους. Άλλά ὁ Λαός δέν τρώει άχυρο, οὐτε βαμβάκι... άπό τήν «βαμβακιά» τοῦ κ. Κεμιντζέ.

Άφοῦ, λοιπόν, οί άνεξάρτητοι τοῦ βουλευτοῦ είναι «Καραμανλικοί ἤ Κυβερνητικοί», πῶς ξενίζεται ἡ «Νίκη» όταν ἡ άντίθετος παράταξις πού πράγματι ἐπιζητεῖ τήν άναθεμιουργίαν τοῦ τόπου, ἐναντίον τῶν δημαγωγικῶν τάσεων μερικῶν Καραμανλικῶν, άναγκάζεται νά παίρνη άντίθετη θέση, διότι άποτελεῖται άπό άνθρώπους εύθείς καί οὐχί Δημαγωγούς;

Ό Συνδυασμός «Αναγέννησις» είναι πράγματι άνεξάρτητος, άνευ δεσμεύσεων, ὅπως άποδεικνύεται καί άπό τό παιδί τῶν ὑποψηφίων Δημοτικῶν Συμβούλων.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Η "ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ,,

(Α. ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ)

1.	Καρατζόγλου Άναστάσ. τοῦ Γεωργίου	Γεωργοκτηματίας
2.	Άλεξόπουλος Κων)νος τοῦ Δημητρίου	Έμπορος
3.	Άκριβόπουλος Άκρίβος τοῦ Στεφάνου	Βιοτέχνης
4.	Άρβανιτίδης Χαράλαμ. τοῦ Γεωργίου	Έπαγγελματίας
5.	Βουζουλίδης Κων)νος τοῦ Παναγιώτου	Έπιχειρηματίας
6.	Βουδούργλου Άρης ἤ Άριστ. τοῦ Δημ.	Όδοντοϊατρός
7.	Γκόγκος Γεώργιος τοῦ Δημητρίου	Έργάτης
8.	Γαλσουσιάδης Βασίλ. τοῦ Παναγιώτου	Γεωργός
9.	Ζαρούκας Άθανάσιος τοῦ Κων)νου	Δικηγόρος
10.	Ἡλιάδης Ἰωακείμ τοῦ Κων)νου	Καφεκόπτης
11.	Θεοδωρίδης Τιμόθεος τοῦ Άβραάμ	Τοπογράφος
12.	Κάκαρης Γεώργιος τοῦ Άνδρέου	Κουρεύς
13.	Καπράρας Νικόλαος τοῦ Στεργίου	Γεωργός
14.	Κάλφογλου Γαβριὴλ τοῦ Νικολάου	Έμπορος
15.	Καραντουμάνης Έμμαν. τοῦ Μερκ.	Λαχανοκηπουρός
16.	Καλογήρου Στέφανος τοῦ Νικολάου	Έμπορος
17.	Καζαντζίδης Χρῆστος τοῦ Δημητρίου	Γεωργός
18.	Λιούσιας Άργύριος τοῦ Έμμανουὴλ	Λαχανοκηπουρός
19.	Μανάκου Στέλλα τοῦ Άντωνίου	Οἰκιακά
20.	Μαρσαμίδης Βασίλειος τοῦ Δημητρίου	Γεωργοκηπουρός
21.	Μανούδης Παναγιώτης τοῦ Μιχαὴλ	Έμπορος
22.	Μανωλίδης Άλκιβιάδ. τοῦ Βασιλείου	Ὑπάλληλος
23.	Μανωλάκης Δημήτριος τοῦ Κλεάνθους	Όδοντοϊατρός
24.	Μελικιώτης Θωμᾶς τοῦ Ἰωάννου	Γεωργός
25.	Μαυρίδης Θεόδωρος τοῦ Λαζάρου	Έμπορος
26.	Μπογδαμπεῖδης Γεώργιος τοῦ Δαϋβὶδ	Δενδροκαλλιεργ.
27.	Μυτιλέκας Νικόλαος τοῦ Δημητρίου	Γεωργός
28.	Σκούφιας Άριστοτέλης τοῦ Έμμαν.	Όδοντοϊατρός
29.	Σπανός Γεώργιος τοῦ Νικολάου	Γεωργοδενδροκαλ
30.	Τζελέπογλου Εὐθύμιος τοῦ Κων)νου	Βιοτέχνης
31.	Τσαρούχης Γεώργιος τοῦ Κων)νου	Δικηγόρος
32.	Τσικερδάνος Άθανάσιος τοῦ Κων)νου	Τυπογράφος
33.	Φωτιάδης Άριστοτέλης τοῦ Άλεξίου	Άνθοκόμος
34.	Χατζάκης Τηλέμαχος τοῦ Χρίστου	Έμπορος
35.	Χατζῆς Στέργιος τοῦ Νικολάου	Γεωργοκτηματίας
36.	Χιονίδης Εὐθύμιος τοῦ Ἰωάννου	Γεωργός
37.	Χριστοδούλου Δόξα συζ. Άναστασίου	Πρ. Φιλ. Στρατοῦ
38.	Χριστοδούλου Βλάσιος τοῦ Περικλῆ	Έμπορος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΓΚΑΣΘΗΚΕ ΝΑ ΔΙΑΨΕΥΣΗ ΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΝΙΚΗΝ,, ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ

Ὡς γνωστὸν ἡ Νίκη σὲ προχθεσινὸν ἄρθρο της δημοσίευσε δήθεν δηλώσεις τοῦ κ. Ροδοπούλου, Προέδρου τῆς Βουλῆς, πρὸς μίαν Θεσσαλικὴν ἐφημερίδα, κατὰ τὰς ὁποίας ἂν ἐκλεγοῦν δήμαρχοι ἀντικυβερνητικοὶ τοῦ θησαυροφυλακίου, θὰ βροῦν εἰς πόρτες κλειστὲς καὶ δὲν θὰ πάρουν δάνεια. Ἐχθὲς δημοσιεύτηκεν σ'ὅλες τὶς ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης δήλωσις τοῦ Ροδοπούλου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ τῆς ὁποίας διαψεύδει οὗτος ὅτι εἶχε τέτοιου συνέντευξι μὲ δημοσιογράφο καὶ ὅτι οὐδὲν ἐμπόδιον **ὑπάρχει εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φιλικῆς συνεντεύξεως, ὅτι ὡμίλησεν περὶ Κομμουνιστῶν καὶ ὅτι δὲν ἀνέφερε διὰ κανένα τῶν ἐν τῇ Βουλῇ Κομμάτων. Ἐπομένως οἱ ἐκλεγησόμενοι Δήμαρχοι καὶ ἀνήκοντες εἰς τὰ ἐν τῇ Βουλῇ Κόμματα θὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς Κυβερνητικοὺς πολὺ δὲ περισσότερον οἱ** ἀνεξάρτητοι. Κυττάξτε τοῦτου τὸ μοναδικὸν ἐπιχείρημα τοῦ Ἀνεξαρτήτου Συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ, ὅτι μόνον ὅταν βγῇ Δήμαρχος ὁ Κεμιντζὲς θὰ πάρη δάνεια ὁ Δῆμος, εἶναι πολὺ φθηνὸ ἐπιχείρημα καὶ δὲν ἄντλεξε παρὰ μόνον εἴκοσι τέσσαρες ὧρες.

ΤΑ ΠΑΓΕΡΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

Προχθὲς ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἔναντι τῆς Μητροπόλεως ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ Κεμιντζέ. Ὁ σπῆχερ εὗρισκε το ἐντὸς τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος οἱ ὑπόλοιποι δὲ ὑποψήφιοι ἔξω ἀπὸ τὸ κέντρο διὰ νὰ δείχνουν ὄγκο. Οἱ περιπατητοὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγέλασαν διὰτὸ κατάντημά των. Τέτοια παγερὰ ἐγκαίνια δὲν ἐνθυμοῦνται ποτέ.

ΧΑΜΕΝΗ ΨΗΦΟΣ

Οἱ κατ' ἄλλα συμπαθεῖς συναρχηγοὶ τοῦ Παλλαϊκοῦ μετώπου κυριολεκτικῶς ἐπελάγωσαν. Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ αὐτοὺς ἔπρεπε νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὸ πρόσφατον παρελθὸν τῆς συναρχηγίας τῶν συναρχηγῶν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τοὺς ψηφοφόρους των ἡ ψῆφος των θὰ εἶναι ψῆφος χαμένη. Ἂς ἀνανήψουν λοιπὸν καὶ ἂς βροῦν τὸ ἴσιο δρόμο.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἑορτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ 25η Μαρτίου μέσα σ'ἕναν ἐξαλλον ἐνθουσιασμὸν ὅλων τῶν Βεροιέων

Τὸν ἑορτασμόν, ἐτίμησαν ὁλαι αἱ τοπικαὶ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ περὶ ὥραν ὅην μια ἐγένοντα τα ἐγκαίνια τοῦ νέου Φαρμακείου ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἁγίου Ἰωάννου (οἰκία Δαβόρα—γωνία) τοῦ συμπολίτου μας καὶ ἀρίστου ἐπιστήμονος κ. Εὐαγγέλου Ι. Τριαντοφυλλίδη.

Ὁ «Φρουρὸς» συγχαίρων τὸν νέον μας ἐπιστήμονα, εὔχεται ὅπως τύχῃ τῆς εὐμενοῦς προτιμήσεως τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῶν προσδοκιῶν του.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Κατὰ τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου ἐξαιρετικὴν ἐμφάνισιν ἐπραγματοποίησεν τὸ σῶμα τῆς Ἀγροφυλακῆς τοῦ Νομοῦ μας Ὑπὸ τὰ θερμὰ καὶ πυθάρμητα χειροκροτήματα τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ παρῆλασαν τραῖς ὁμάδες, μία ἐφιππος, μία πεζὴ καὶ ἑτέρα ἐπὶ ποδηλάτων Οἱ ὁμοιόμορφες στολές, τὸ λεβέντικο παράστημα καὶ γενικώτερα ἡ ἄριστη ἐμφάνισις τῶν ἀγροφυλάκων τιμᾷ τόσον τοὺς παρελάσαντας, ὅσο καὶ τοὺς προϊσταμένους τους.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Εἰς σχόλιόν της ἡ «Νίκη» ἀνακηρύσσει τὸν κ. Κεμιντζέ.... ἐπίτιμον Ἀγρότην Δήμαρχον.

Εἶναι νὰ γελᾷ κανείς, διότι ὅταν ἡ Βέροια πνίγεται εἰς τὴν λάσπην, οἱ κύριοι αὐτοὶ ἔχουν τὸ θράσος νὰ ὁμιλοῦν καὶ διὰ «Ἀγροτικὰς Ὁδοποιίας!!!

Πάντως ὁ Δήμαρχος πῆρε καὶ ἄλλους τίτλους, ὅπως π χ. ὁ «ἄφωνος», ὁ «Ζαχαροπλάστης» ὁ «Ἀγρότης» κλπ.

Ὅλα αὐτὰ ἐνθυμίζουν ἔργα τοῦ Καραγκιόζη ἢ τοῦ Μεστραδίν Χόιζα.

«ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ»
ΠΑΙΔΟΠΟΛΙΣ
«ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ»
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάβειξιν χορηγητοῦ τροφίμων.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 6 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—11 π. μ ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸ Καφενεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Σάχα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθεμένοι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν Α.Ε. παρ' οὗ δύνανται αἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23 Μαρτίου 1959
Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος
Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΠΝΙΣΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ

"ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ,,

Μὲ πολλὴν βιασύνην, λόγω τῶν ἐκλογῶν ὁ Δήμαρχος ἔστρωσε διάφορους δρόμους μὲ ἀμμοχάλικο τῆς κακιᾶς ὥρας καὶ πολὺ προχείρως, ὅσο νὰ βασιάξουν μιὰ ἑβδομάδα, ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν Δην Ἀπριλίου.

Καὶ ἐρωτῶνται οἱ πάτσικοι, διατί τόση προχειρότης καὶ διατί ἐκλείσθηκαν οἱ ἐντεῦθεν τῆς ὁδοῦ αὐλακες, ποὺ ἦσαν ἀπαραίτητοι διὰ τὶς βροχές;

Μήπως δὲν χρειάζονται ἢ μήπως ἡ μετεωρολογικὴ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου προβλέπει ὅτι δὲν θὰ βρέξη μέχρι τῆς ἐκλογές, μιὰ καὶ ἡ ἀμμοχαλικόστρωσις ἔγινε μόνο γιὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα;

Ο Τ.Ο.Β. ΤΙΜΑ ΤΟΝ κ. Ι. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗ

Ὁ Τ.Ο.Β. διὰ ὀροφώνου ἀποφάσεώς του, ἀνεκήρυξε τὸν πρώην Νομαρχιακὸν Σύμβουλον κ. Ι. Ἀναπλιώτην, ἤδη Γεν. Διευθυντὴν Ὑπουργείου Βορείου Ἑλλάδος Ἐπίτιμον Πρόεδρον, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ, διὰ τὰς προσφερθείσας πρὸς αὐτὸν πολυτίμους ὑπηρεσίας.

ΝΕΟΣ ΒΕΡΟΙΕΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» εὑρίσκεται εἰς τὴν λίαν εὐχάριστον θέσιν νὰ συγχαρῇ καὶ δημοσίως τὸν ἐξαίρετον Νέον καὶ ἐκλεκτὸν συνεργάτην του κ. Γεώργιον Χ Χιονίδην, διὰ τὴν λῆψιν ὑπ' αὐτοῦ, λίαν ἐπαξίως, καὶ ἕτους πτυχίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Εἶναι λίαν ἀξιέπαινος ὁ κ. Γ. Χ. Χιονίδης, διότι ἐντελῶς αὐτοδημιούργητος κατώρθωσεν μὲ τὴν ἀκατάβλητόν του θέλησιν καὶ τὰς πνευματικάς του ἱκανότητας, ποὺ τὸν χαρακτηρίζουν, νὰ εἶναι εἰς ἡλικίαν μόλις 25 ἐτῶν πτυχιοῦχος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν τῆς Ἐδικῆς Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς καὶ ἤδη καὶ τῆς Νομικῆς. Καλὴ σταδιοδρομία λοιπόν.

"ΦΡΟΥΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ,,

ΔΙΕΤΑΡΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. Χ ΧΙΟΝΙΔΗ

Εἶμαι ὑποχρεωμένος πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, ἐκ τῆς συνωνυμίας ὑποψηφίου Δημοτικοῦ Συμβούλου, νὰ διευκρινίσω ὅτι ΔΕΝ συμμετέχω εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογάς.

Βέροια, Μάρτιος 1959
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΕΞΕΔΗΛΩΘΗ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΜΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ὁ στόχος τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ὀργάνου τοῦ Ἀνεξαρτήτου Συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ εἶναι ὁ ὑποψήφιός μας Ἀναστ. Καρατζόγλου. Αὐτὸς δὴθεν ἐμπόδιζε νὰ πωληθοῦν τὰ βακουφικὰ κτήματα, κατὰ παρέσυρεν καὶ ἐπαγίδευσεν τοὺς ἐθνικόφρονας καὶ ἄλλα πολλά. Ἀλήθεια τόσην δύναμιν ἔχει αὐτός; Ἔχουν δίκιο κατόπιν τούτου νὰ τὸν φοβοῦνται.

ΖΗΤΟΥΝ Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΝΙΚΗΝ,,

Τὸ ὄργανον τοῦ «ἀθορύβου» καὶ «ἀφώνου» ἀλλὰ δημιουργοῦ καὶ ὑποψηφίου Δημάρχου τοῦ Ἀνεξαρτήτου συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ, ζητεῖ νὰ μάθῃ ἐὰν ὁ συνδυασμός μας ἡ Ἀναγέννησις εἶναι ἀντικυβερνητικὸς ἢ Κυβερνητικός. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἡμᾶς πρῶτα πρέπει νὰ δηλώσῃ ὁ ἴδιος ἂν πράγματι εἶναι ἀνεξάρτητος ἢ Κυβερνητικὸς ἢ ἀντικυβερνητικός. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν συνδυασμόν μας τὸ ἐτονίσαμεν διὰ τῆς πρὸς τὸν λαὸν τῆς Βεροίας προκηρύξεώς μας ὑπογεγραμμένης παρ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ μας, ὅτι εἴμεθα ἀνεξάρτητοι, ἀνήκοντες ὅμως εἰς διάφορα πολιτικὰ κόμματα μὲ τὰς ὁποίας ἐν τῇ προκηρύξει μας ἐπιδιώξεις.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ

Ἀνέβασεν ἡ Νίκη ἐκ τῆς ναφθαλίνης καὶ τὸ περὶ διαχειριστικῶν δῆθεν ἀνωμαλιῶν θέμα ἐναντίον τοῦ Καρατζόγλου. Εἶναι παληὸ παραμύθι αὐτὸ καὶ στὶς προηγούμενες ἐκλογὲς τὸ ἐπεκαλέσθησαν καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔπιασεν, ἀλλὰ καὶ ὁ κουνιάδος τοῦ Κεμιντζὲ τιμωρήθηκε ἀπὸ τὸ ἐφετεῖο γιὰ συκοφαντικὴ δυσφήμησι.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Ὁ «ἀθόρυβος» ὑποψήφιος Δήμαρχος τοῦ Ἀνεξαρτήτου συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ καὶ ὁ «θορυβηθείς» ἀπὸ τὸ ὁλονὲν ἀγκομένον ρεῦμα ὑπὲρ τοῦ Ἀνεξαρτήτου συνδυασμοῦ ἡ Ἀναγέννησις βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ ἐπεσκέφθησαν τελείως «ἀθορύβως» τὰς συνοικίας τῆς πόλεως ὅπου τοὺς ἐγένετο ὡς λέγουν, θορυβώδης ὑποδοχή...

Καὶ ὁ μὲν Δήμαρχος Κεμιντζὲς καθ' ὃ «ἄφωνος» καὶ «ἀθόρυβος» ἀνεφέρθη εἰς τοὺς προλαλήσαντας Ἀνανιάδην Προδρομίδην κλπ. ὁ δὲ βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ πιστὸς εἰς τὴν γραμμὴν τῆς Κυβερνήσεώς του, νὰ γίνουν δηλαδὴ αἱ ἐκλογαὶ ἀνηπερέαστοι ἀπὸ τὰ κόμματα. ὡς ἄλλη στρουθοκάμηλος ἔσκυψε τὴν κεφαλήν του εἰς μίαν γωνίαν τοῦ καφενείου διὰ νὰ μὴν ἀποκαλυφθῇ ἡ ἐξάρτησις ἀπ' αὐτὸν τοῦ ἀνεξαρτήτου συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ. Τὸν συλλυπούμεθα διὰ τὸ κατάντημά του.

ΤΑΠΕΙΝΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ

Ἡ τοπικὴ ἐφημερὶς «Νίκη» εἰς τὴν θέσιν τοδικυρίου ἄρθρου δίδει εἰς τοὺς δημότας Βεροίας καὶ ἕνα ἐντελῶς ἰδικόν της μάθημα πολιτικῆς ἀγωγῆς, περὶ τοῦ τί σημαίνει Αὐτοδιοίκησις, μάθημα ποὺ δείχνει εἰς ποῖον κατάντημα παραιωρήσεως καὶ συγχύσεως ἔφθασεν, ὥστε, ἔλαφρὰ τῇ συνειδήσει, κατ' οὐσίαν νὰ προπαγανδίζῃ τὴν διαλοφανίαν τοῦ ἀνεστιμήτου αὐτοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν ὡς τοπικῶν Ἀρχόντων τῶν πρακτόρων τοῦ ἑκάστοτε Κυβερνῶντος Κόμματος, μὲ ἀντάλλαγμα τὰ Δάνεια, τοὺς παράδες.

Θὰ ἦτο ὅμως συνεπέστερον πρὸς τὴν γνωστὴν προχειρότητα τῶν γνωμῶν της ἐν λόγω ἐφημερίδος ἐάν, σεβομένη κάπως τὴν μακρὰν ἱστορίαν τοῦ Ἐλευθέρου αὐτοῦ θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος ὁποτελεῖ καὶ τὴν κορωνίδα τῶν ἐπιτεύξεων τοῦ Ἐλευθέρου Πνεύματος, ἐὰν ὡμίλει περὶ καταργήσεως τῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὥστε νὰ διορίζωνται ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων οἱ κομματικοὶ πράκτορές των ὡς Δήμαρχοι καὶ λοιπά, γιὰ νὰ πέσουν καὶ παράδες-Δάνεια.

Αὐτὸ τοὐλάχιστον θὰ ἐσήμαινε ὅτι ἐκτιμοῦν κάπως τὸν θεσμὸν τῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀντὶ νὰ τὸν ἀτιμάζουν παραβιάζοντες αὐτόν, τὸν καταργοῦν. Ἔτσι δὲν θὰ ἐγίνετο πλέον λόγος καὶ περὶ Τοπικῶν Ἀρχόντων ἐκλεγομένων ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν δημοτῶν πρὸς διαχείρισιν τοπικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ περὶ μπουνομάδων τῆς ἑκάστοτε Κυβερνώσης κομματικῆς φατρίας πρὸς τοὺς πράκτοράς της διὰ δήλους καὶ ἀδήλους σκοπούς. Οὐδεμία ὅμως ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ ψηφίσωμεν Κεμιντζὲν διὰ νὰ πάρη ὁ Δῆμος χρήματα. Ὅπως οὐδεμίαν ἀνάγκην ἐδοκίμασεν ὁ κ. Κεμιντζές, ὡς ἀνεξάρτητος Δήμαρχος ἐκλεγείς, νὰ πάρη κατὰ τὸ 1954 ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἀειμνήστου Στρατάρχου Παπάγου δάνεια καλύπτοντα τὰ δύο τρίτα τῶν 8 1)2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἢ καὶ ἀκόμη γίνονται, οἱ δρόμοι, οἱ ὀπάνομοι καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀγορὰ τοῦ Δήμου μας. Εἶναι λοιπὸν ψευδὴς καὶ παραπειστικὴ ἡ γνώμη καὶ ἠλίθια ἡ ἀντίληψις ὅτι διὰ νὰ πάρη χρήματα ὁ Δῆμος πρέπει τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ἐφημερίδος «Νίκη» νὰ ὑπερψηφισθῇ. Τούναντίον, ὁ χρωματισμὸς αὐτὸς γεννᾷ πρόσθετον ὑποχρέωσιν τῶν δημοτῶν Βεροίας, ἀμφοτέρων τῶν φύλων νὰ κατοψηφίσουν αὐτὸ ὑπεραμυνόμενοι καὶ τοῦ θεσμοῦ, τῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν συνυφασμένης ἀνεξαρτησίας τῶν δημοτικῶν Ἀρχόντων, ἀπὸ τὰς φαυλότητας τῶν ὁποίων ροβούλων κηδεμόνων. Τὸν δογματισμὸν αὐτόν, ὅτι πρέπει νὰ ψηφίσωμεν μὲ ἀντάλλαγμα τὰ δῆθεν δάνεια, οὐδεὶς ποτὲ εἶχε τὸ παρελθὸν καὶ μέχρι σήμερον ἐτόλμησε, ὡς ὑποψήφιος ἢ Δημοσιογραφικὸν ὄργανον, νὰ προβάλῃ ὡς μέτρον διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ πραγματικὴ ἀξία τῶν ὑποψηφίων δημοτικῶν ἀρχόντων.

Μόνον ἀρρωστημένη ψυχοσύνθεσις ἠμποροῦσε νὰ ταλαιπωρῆται ἀπὸ τοιούτους συλλογισμούς. Καὶ μόνον ἐδῶ, στὴ Βεροιά μας, τοιαῦται γνῶμαι τόσον ἀδιοιάκιτως διατυπώνονται καὶ μάλιστα δημοσίᾳ καὶ ἐγγράφως, καὶ προσβλητικῶς ἀπὸ ἐφημερίδα φιλικὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐνῶ, ἔργῳ εἶναι ἡ χειροτέρα φίλη της, ἀφοῦ μὲ τὰ γραφόμενά της, ἐμφανίζει ταύτην ὡς ὑπονομεύουσαν τὸ θεσμὸν τῆς Αὐτοδιοικήσεως, πρᾶγμα ὅπερ καθ' ἡμᾶς δὲνεἶναιδυνατὸννὰ συμβαίνῃ.

Τὰ δάνεια λοιπὸν δὲν εἶναι μέτρον διὰ νὰ κρίνωμεν τὴν σημασίαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, οὔτε μὲ αὐτὰ ζυγίσωμεν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν ὁποψηφίων Δημοτικῶν Συμβούλων, διότι τὰ δάνεια δίδονται μὲ ἐγγύησιν τοὺς δημοτικοὺς φόρους καὶ ὅταν ἡ Κυβέρνησις δίδει ἀπὸ τὰ χρήματα ποὺ εἰσπράττει, διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων, ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων—φορολογίαν ἐπὶ τῶν δημοτῶν Εἶναι δηλ. χρήματα τῶν δημοτῶν Γι' αὐτὸ μὲ τὸ ἐπιχείρημα εἶναι τόσον ταπεινὸν ποὺ δὲν ἄξιζε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00 | Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος Ζ' Άριθ. Φύλλου 157 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ ΜΑΣ

Πιστεύομεν ὅτι ἐπιτακτικὴ προβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναδημιουργίας τοῦ τόπου μας. Ἡ Μεγάλη ἀνάγκη ἡ ὁποία εἶναι ἡ συνισταμένη τῶν πολλῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεώς μας ἔγινε τὸ «Πιστεύω» μας καὶ κατερχόμεθα εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν διὰ νὰ ἀγωνισθῶμεν δι' ἐντίμους σκοποὺς καὶ δι' ἐντίμων μέσων. Τὰ ὅπλα μας στὸν ἀγῶνα αὐτὸν εἶναι, ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ ἐντιμότης, ἡ δραστηριότης περὶ τὰ κοινὰ καὶ ἡ συνέπεια.

Ὁ ἀποκλειστικὸς γνώμων τῆς ἐνασκήσεως τῶν καθηκόντων μας θὰ εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου μας μακρὰν πάσης ἰδιοτελείας καὶ πέραν παντὸς ἀτομικοῦ συμφέροντος.

Πιστεύομεν ὅτι μαζὺ μὲ τὴν σκόνη τῶν ὑποδημάτων μας τὴν ὁποίαν θὰ ἀφίνωμεν εἰς τὸ κατῶφλι τῆς αἰθούσης τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, πρέπει νὰ ἐναποθέτωμεν ὁμοῦ καὶ τὴν ὑπαρὰν λάσπην τῶν ἐμποριῶν μας συμφερόντων καὶ τῶν ἀτομικῶν μας ἰδιοτελῶν σκοπῶν. Τοιουτοτρόπως καθαροὶ στὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά, μακριὰ ἀπὸ ὑπολογισμούς, ἀπὸ ἀνηθίκους συμβιβασμούς, ἀπερίσπαστοι ἀπὸ τὸν Νόμον τῆς παροχῆς καὶ ἀντιπαροχῆς θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποδυθῶμεν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς προαγωγῆς τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου μας καὶ τῆς θεραπείας τῶν ποικίλων ἀναγκῶν του.

Ὁ ζῆλος μας αὐτὸς στὴν πορεία του ἐνισχύθηκε καθ' ὅλην τὴν περασμένην τετραετίαν ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἀντιπάλους μας οἵτινες κατ' ἀντιστροφον ἔννοιαν μὲ ἠμᾶς μετέβαλλον τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἰς Οἶκον Ἐμπορίου καὶ πάσης συναλλαγῆς. Ἡ ἰδιοτέλεια, τὸ ὠμὸν συμφέρον μερικῶν Συμβούλων καὶ τὸ παζάρεμα ἦτο μονάδικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπός των.

Δὲν εἶμαι ὑπερβολικὸς νὰ πῶ ὅτι δὲν μπορῆ νὰ βρῆ κανεὶς ἔργον τὸ ὁποῖον ἔγινε χωρὶς κάποιος νὰ εὐνοήθηκε σκανδαλωδῶς ἐξ αὐτοῦ.

Γνωρίζομεν μὲ ἀριθμοὺς τί ἐστοίχισεν ἡ τετραετὴς θητεία τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ κ. Κεμιντζέ. Ἡ θετικὴ ζημία ἡ ὁποία προέκυψε εἰς βάρος τοῦ Δήμου εἶναι περίπου τὸ 30ὸ/ο τῶν δαπανηθέντων διὰ τὰ δημ. ἔργα καθ' ὅτι ταῦτα ἄλλοτε μὲν πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἑνὸς καὶ ἄλλοτε πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἄλλου ἐδίδοντο κατ' ἐπέκτασιν τεχνικῆς κατασκευῆς καὶ προσωπικῆς ἱκανοποιήσεως. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐδόθησαν προσφοραὶ εἰς τὸν Δῆμον κατὰ 30ὸ/ο ἰνωτικώτεραι καὶ συμφερώτεραι καὶ ὅμως ἀπερρίφθησαν πρὸς ζημίαν τοῦ Δήμου. Καθ' ὅσον γνωρίζω οὐδέποτε ἐθυσιάσθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τινων δημοτικῶν Συμβούλων οὐδέποτε αὐτοὶ παραιτήθησαν ἐκουσίως τῶν δικαιωμάτων των χάριν εἰς τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιτύχουν καλλιτέρους ὅρους καὶ τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Δήμου.

Ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ εὐγενὴς χειρονομία νὰ θυσιάζουν τὰ δικαιώματά των διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἱερῶν των ὑποχρεώσεων πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δήμου εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐνασκήσεως τῶν καθηκόντων των, ἦταν αἰσθήματα ξένα πρὸς αὐτούς. Ἐχρησιμοποίησαν πολλὰ χρήματα ἀλλὰ μὲ πτωχὰ κίνητρα καὶ ἰδανικὰ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκύψη μεγάλη σπατάλη.

Ἐὰν ἡ ὑψηλὴ πολιτικὴ τοῦ Καλλικον νὰ δίδη τις παρὰ νὰ λαμβάνη καὶ τοῦ κάλλιον νὰ θυσιάζη τις παρὰ νὰ προσδοκᾶ ὠφέλη ἐφημερίζετο ὑπὸ τοῦ κ. Κεμιντζὲ θὰ εἴχαμε σοβαρὰ ἀποθέματα χρημάτων διὰ ἀρκετὰ ἄλλα ἔργα.

Ἡ ἀσυνέπεια τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἄνευ προηγουμένου. Τὰ ἔργα τὰ δημοτικὰ καὶ μόνον δίδονται κατ' ἐπέκτασιν τὰ ἀτομικά τους ὅμως ἔργα καὶ κατασκευάσματα τὰ ὁποῖα θυγουν τὴν περιουσίαν τοὺς δίδονται κεχωρισμένως. Διατί αὐτὴ ἡ τακτικὴ τῶν δύο μέτρων καὶ σταθμῶν. «Ὁ Ἔχων νοῦν νοήτω καὶ ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω» καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ λαός μας καὶ νοῦν ἔχει καὶ αὐτιὰ ἔχει, διὰ νὰ ἀκούσῃ, νὰ ἐννοήσῃ καὶ διὰ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν 5ην Ἀπριλίου.

Πιστεύομεν ὅτι ἐμφορούμενοι ἀπὸ αὐτὰς τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς θὰ ἀποδειχθοῦμε καλοὶ διαχειριστὰι εἰς περιουσίας τοῦ Λαοῦ μας.

Ὑποσχόμεθα δὲ ὅτι οὔτε τὰ ἀτομικά μας συμφέροντα ἀλλὰ οὔτε τὰ συμφέροντα τὰ ἀτομικὰ τῶν συνεργατῶν μας πρόκειται νὰ ἱκανοποιήσωμεν πλὴν καὶ μόνον τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου μας.

Πιστεύομεν ἐπιτακτικὰ ἔδαφος τῶν καθηκόντων μας ὡς Συμβούλων εἶναι ἀπρόσφορο καὶ ἄγονο διὰ τὴν καλλιέργειαν πολιτικῶν καὶ κομματικῶν ἐπιδιώξεων.

Ἐὰν δὲν πιστεύομεν εἰς τὴν κατ' ἐπέκτασιν κατασκευὴν ἑνὸς ἔργου, ἐξ ἴσου δὲν πιστεύομεν καὶ εἰς τὴν κατ' ἐπέκτασιν προσωπικὴν ἱκανοποίησιν μας ἢ τὴν ἱκανοποίησιν τρίτων, ἀκόμη δὲ περισσότερον δὲν πιστεύομεν καὶ εἰς τὴν κατ' ἐπέκτασιν πολιτικὴν χρεῶν τοῦ ἀγῶνος μας.

Πιστεύομεν ὅτι αἱ ἀνάγκαι μας καὶ τὰ ἀγνά μας αἰσθήματα θὰ ἐκτιμηθοῦν ἀπὸ τὸν λαόν μας διὰ μίαν πραγματικὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου μας τὴν 5ην Ἀπριλίου.

Ἡ ἱκανοποίησίς δι' ὅ,τι μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπιτελεσθῆ δι' ἡμᾶς θὰ εἶναι αὐστηρῶς ἠθικὴ καὶ μόνον.

Ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Συνδυασμοῦ
«ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ»
Γαβριὴλ Ν. Κάλφογλου

Θεῖον Κήρυγμα

ΕΚΛΟΓΗ ΠΟΥ ΣΩΖΕΙ

Ἕνας πλανόδιος πωλητὴς ἔκαμνε χρυσὲς δουλειὲς πουλῶντας φθηνοὺς σταυρούς.

Ὅλοι μας κυνηγᾶμε τὴν φθήνεια. Τὰ καταστήματα ποὺ πουλοῦν σὲ τιμὲς εὐκαιρίας ἔχουν τὴ μεγαλύτερη πελατεία. Καὶ στὴ θρησκεία τὸ ἴδιο γίνεται. Κι' ἐκεῖ τὴν φθήνεια κυνηγοῦμε. Ὅσοια θρησκεῖα στοιχίζει λιγώτερα, ἐκεῖ τρέχουμε. Ἀποφεύγουμε τὶς πολλὲς καὶ βαρειὲς ἀπαιτήσεις. Γι' αὐτὸ καὶ μερικὲς ἀντι—Χριστιανικὲς καὶ τρομερὰ ἐπικίνδυνες αἱρέσεις, ὡς τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ, κερδίζουν ἔδαφος. Παρουσιάζουν φθήνεια. Μπορεῖς νὰ ἁμαρτάνης καὶ στὸ τέλος κόλασις δὲν ὑπάρχει. Καὶ ὅμως, σοῦ προσφέρεται τὸ συναίσθημα τῆς ἐγνότητος τοῦ Θεοῦ, ὄχι βέβαια πραγματικό, ἀλλ' ἁπλῶς ψευδαίσθημα. Θρησκεία ποὺ δὲν προβάλλει τὴν τιμωρίαν τῆς ἁμαρτίας, ἄλλοι τὴν βέλουν. Ἡ φθήνεια, ὅμως, κρύβει μέσα της σοβαροὺς κινδύνους. Ἐκεῖνα ποὺ πολλὲς φορὲς ἀγοράζεις φθηνά, βγαίνουν ψεύτικα.

Φθηνὴ θρησκεία ὁ Χριστὸς ποτὲ Του δὲν προσέφερε. Μόνον ἐκεῖνοι ποὺ ἀναξίως καλοῦνται Χριστιανοὶ προσφέρουν τέτοια φθηνὴ θρησκεία

Ἦταν, ἴσως, ἡ πιὸ κρίσιμη στιγμὴ τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἀναγκάσθηκε νὰ διακηρύξη στοὺς μαθητάς Του τί ἐπερόκειτο ἀπὸ Τοῦ συμβῆ, ὅτι θὰ ὑπέφερε δηλ. σὰ χέρια ἀνόμων ἀνθρώπων, ὅτι θὰ τὸν σταύρωναν καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν, θὰ ἀνίστατο. Ἀρχηνὰ ποὺ θὰ πάθαινε ὅλα αὐτά, ποιὸς· θάθελε νὰ Τὸν ἀκολουθήσῃ; Περισσότερο ἀπὸ τὴν λαμπρότητα καὶ τὸν θρίαμβο τῆς ἀναστάσεως, ὁ Χριστὸς προβάλλει τὸ σκοτάδι καὶ τὸ πάθος τοῦ σταυροῦ. Σ' ὅλους ἡ σταύρωσις φαινόταν πολὺ πιὸ πιθανὴ ἀπὸ τὴν ἀνάστασι. Οἱ ἄνθρωποι ἐδαριστοῦνται τὰ πιστεύουν μᾶλλον σὰ ἀνθρωπίνως π.θανό, παρὰ σὰ ἀνθρωπίνως ἀδύνατο, ἀλλὰ τὸ θεῖως κατορθωτό. Εὐκολώτερα ἀσκατεύνιαζε τὴν ὄρασί του ὁ σταυρός, παρὰ τὴν ἐλάμπρυνε ἡ ὄρασις. Καὶ νά, τί εἶπε: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω στὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μάρκου η' 34).

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ διακηρύττει ὁ Χριστὸς εἶναι ὅτι ὁ σταυρός Του, δὲν πρόκειται νὰ ἔχη παρὰ ἐθελοντάς. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι θρησκεία βίας. Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ ἢ ἡ ἀπόρριψίς Του εἶναι πράγμα τῆς ἐλευθέρας βουλῆς κι' ἐκλογῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ματθαῖος στὴν ἀντιστοιχη περικοπὴ λέγει, «εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν». Εἷας μόνος αὐτόβουλος περιορισμὸς ὑπάρχει στὴν κατὰ δυναμία τοῦ Θεοῦ, ὁ σεβασμόςτῆς ἀνθρωπίνης ἐκλογῆς. Ἂν θέλεις μπορεῖς ν' ἀκολουθήσῃς τὸν Χριστόν. Καθαρὰ σοῦ γνωρίζονται αἱ συνέπειαι τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς, ὡς καὶ αἱ συνέπειαι τῆς ἀπορρίψεώς Του. Ἐκλογή Του σημαίνει συμφιλίωσιν μὲ τὸν Πατέρα—Θεόν, σημαίνει ἀναγέννησιν καὶ τελικὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἡ ἀπόρριψις του σημαίνει συνέχισιν τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς σου, τῆς ψυχικῆς ὀδύνης καὶ ταριχῆς ποὺ εἶναι τὸ φυσικὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐν τέλει τὴν αἰωνίαν τιμωρίαν σου.

Μέσα στὰ «ἔδεν» αὐτὰ ποὺ χριστοῦ, δὲν βρίσκουμε μιὰ αὐτοπία, ἀλλὰ μιὰ ὑπόθεσι ρεαλιστική. Παρ' ὅτι ὁ χριστὸς δὲν διεφήμιζε τὴ θρησκεία Του ὡς φθηνή, ὑπῆρχαν ἐκεῖνοι ποὺ ἤθελαν νὰ Τὸν ἀκολουθήσουν καὶ Τὸν ἀκολούθησαν.

Ἡ, ἀραγε, ἔβλεπαν στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Σὰν συνάνθρωπό τους βέβαια Τὸν θεωροῦσαν. Δὲν μπῆκαν ἀκόμη στὸ νόημα τῆς Θεότητός Του. Ἀλλ' ἔστω καὶ στὸ ἀνθρώπινό Του πρόσωπο, οἱ συνάνθρωποί Του ἔβλεπαν τρία ἐλκυστικὰ χαρακτηριστικά. Τὸν ἔβλεπαν νὰ ἔχη ζωὴν κάπως διαφορετική ἀπὸ τὴ δική τους, νὰ ἔχη γνῶσιν ἀνώτερη καὶ βαθύτερη ἀπὸ τοὺς δικούς των ἀρχηγοὺς καὶ νὰ δείχνη ἐνδιαφέρον νὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Βλέποντας τὴ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ καταλάβαν ὅτι οἱ ἴδιοι ἦσαν νεκροί. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἄνθρωποι σημαίνοντες καὶ μορφωμένοι ἐρχόταν στὸν Ἰησοῦ καὶ Τὸν ρωτοῦσαν «Διδάσκαλε, ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον» (Ματθαίου ιθ' 16).

Μιὰ μέρα οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐστειλαν ὑπηρέτας γιὰ νὰ συλλάβουν τὸν Χριστόν. Ἐπέστρεψαν ὅμως ἄπρακτοι. Γιατί; Καταληκτικὴ ἡ ἀπάντησίς τους: «Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος». Δὲν ἐτόλμησαν νὰ Τὸν συλλάβουν. Κατεγοητεύθησαν ἀπὸ τὴν ἐπαφή Του Ἦταν ἐπαφὴ θεία, ἀπόλυτη. ουρά νια. Τέτοια ἐπαφὴ χρειαζόμεθα καὶ ἐμεῖς μὲ τὸν Χριστὸ γιὰ τὴν εὐτυχία μας.

Ὑπάρχει κάτι πολὺ χαρακτηριστικὸ ποὺ λέγεται γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ αὐτὸ εἶναι τὰ γεγενάς ὅτι ἦταν ἀδύνατον τὰ κρυφθῆ. (Μάρκ. ζ' 24). Ἡ ἀνθρώπινη ἀγωνία Τὸν ἀνεκάλυπτε καὶ τὸν ἔβγαζε ἀπὸ τὴν κρύπτη Του. Ὁ ἀνθρώπινος πόνος Τὸν ξυπνοῦσε διαρκῶς. Αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον Του εἶναι ποὺ Τὸν ἔκαμε ν' ἀφήσῃ τὴν δόξα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὸν πόνο μας. Ἔφθασε στὸ χωριουδάκι τῆς Βιθυνίας καὶ βρῆκε τὴν Μάρθα καὶ τὴν Μαρία νὰ κλαίουν γιατί εἶχε ἀποθάνει ὁ ἀδελφός τους Λάζαρος. Ἤξευρε ὅτι σὲ μισὴ ὥρα θὰ ἐφίσκετο ἐν τῇ ζωῇ. Καὶ ὅμως ἔκλαψε. Ἂν ἐσὺ κι' ἐγὼ ἤμεθα στὴ θέσι Του, δὲν θὰ κλαίαμε ξεύροντας ὅτι σὲ λίγα λεπτὰ θὰ ἀνίστατο.

Ἡθική ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ Ὄχι. Τί πρέπει νὰ κάμῃ ὁ καθένας ποὺ θέλει νὰ Τὸν ἀκολουθήσῃ; Ν' ἀπαρνηθῇ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρό του καὶ ν' ἀκολουθῇ τὸν Χριστὸ πιστά. Τέτοια πράγματα χρειάζονται γιὰ τὸ Χριστιανικὸ ταξεῖδι, τὰ πρῶτα εἶναι ν' ἀποχαιρετίσῃς τὸ ἐγώ, τὸ δεύτερο εἶναι νὰ σηκώσῃς τὸ σταυρό σου, τὸν σταυρόν σου ποὺ εἶναι ἡ θλῖψις ἡ ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τὸν κόσμο κατόπιν τῆς συσχετίσεώς σου μὲ τὸν Χριστόν, καὶ τὸ τρίτον νὰ βαδίζῃς τὸν δρόμο μὲ ἀρχηγὸ τὸν Χριστό. Εἶναι ἀκριβὴς ἡ Χριστιανικὴ ζωή. Θὰ σοῦ στοιχίσῃ κάτι, μὰ στὸν Χριστὸ βοτοίχισε τὴ ζωή Του. Οἱ χαρὲς της δόμως ξεπερνοῦν τὸν σταυρὸ τῶν θλίψεων. Δοκίμασε τὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΚΕΜΙΝΤΖΕ ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΑΠΕΚΗΡΥΞΕΝ ΤΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ ΤΟΥ

Εἰς λόγον τὰν ἐκφωνηθέντα εἰς Ταγαροχῶρι ὁ ὑποψήφιος δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ συνδυασμοῦ Κεμιντζὲ Δαμιανὸς Φιλιππίδης ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν τακτικὴν τῆς ἡγεσίας τοῦ συνδυασμοῦ του περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἑκάστοτε Δήμαρχος πρέπει νὰ ἀπολαμβάνει τῆς εὐναίας τῆς Κυβερνήσεως, προσθέσας ὅτι ὁ Δήμαρχος πρέπει νὰ ἀπολαμβάνη τῆς εὐναίας τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ ἡ «Ἀναγέννησις» συνεχάρη τὸν ὁμιλητὴν ὁ ὑποψήφιος σύμβουλος Ἀθ. Ζαρούκος δικηγόρος διὰ τὸ θάρρος τῆς γνώμης του ν' ἀποδοκιμάυη τὴν ἀκολουθουμένην γραμμὴν τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου. Ἀκολούθως ἐδήλωσαν οὗτος ὅτι ἁπλῶς συνεργάζεται μετὰ τοῦ κ. Κεμιντζέ, ἐπιφυλάσσεται δ' ἂν ὁ λαὸς τὸν τιμήσῃ νὰ διεκδικήσῃ καὶ τὸ Δημαρχιακὸν ἄξιωμα.

Τὰς τελευταίας του φράσεις ἐκάλυψαν ξωηρὰ χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν του καὶ ζητωκραυγαί «Ζήτω ὁ Δήμαρχός μας» κλπ. Οἱ παριστάμενοι κατὰ τὴν ὁμιλίαν του ὑποψήφιοι τοῦ συνδυασμοῦ «Ἀναγέννησις» τὸν ηὐχήθησαν καλὴν ἐπιτυχίαν.

ΠΤΩΧΙΑ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Πολλοὶ ἀναγνῶστες μας, ἀγανακτισμένοι ἀπὸ τὸ μονοπώλιο τοῦ πατριωτισμοῦ, ποὺ διακηρύσσει ἡ φυλλάδα τῶν ἐξηρτημένων «ἀνεξαρτήτων», μᾶς παρακαλοῦν νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς βουλευτή, ποὺ εὑρῆκε τὸ δικαίωμα νὰ πωλῇ πενιχία ἐθνικοφροσύνης, ἐνῶ οὗτος, ὅταν ἐχρειάζετο νὰ πολεμήσῃ κατώρθωνεν νὰ μένῃ συνεχῶς εἰς τὰ μετόπισθεν;

Μήπως ἐκεῖνοι ποὺ ἐπολέμησαν καὶ ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτόν τους διὰ τὴν πατρίδα εἶναι, τοὐλάχιστον, ὀλιγώτερον πατριῶτες ἀπὸ τοὺς ἐθνοσωτῆρες καὶ συντάκτες τῆς συναδέλφου;

ΑΣ ΠΑΥΣΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΑΠΛΑΝΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟ ΟΙ ΔΗΜΑΓΩΓΟΙ

Εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν ν' ἀπαντήσω μεν τὸ ἐκάμαμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα Φρουρὸς Ἡμαθίας εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς παραπέμπομεν. Τὰ περισσότερα τῶν ἔργων ὅπως εἶναι ἡ Δημοτικὴ ἀγορά, οἱ ὑπόνομοι τὸ ψυγεῖον κλπ. τὰ ἐνεπνεύσθησαν ἄλλοι καὶ μόνον ὁ κλῆρος ἔτυχεν εἰς τὸν Κεμιντζὲ (ἐργολάβον) εἰς τὰς ἐκτελέσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ γήπεδον τοῦτο δὲν εἶναι δημοτικὸν ἔργον, τῆς Διευθύνσεως Σωματικῆς ἀγωγῆς, ἡ δὲ περιφέρεια καὶ ὁδὸς καὶ ἡ διάνοιξις τῆς πλατείας εἶναι ὑπόθεσις τῆς περιφερειακῆς ὁδοποιΐας, τὸ κράτος καὶ ὄχι ὁ Δῆμος ἔκανεν τὰ ἔργα αὐτὰ ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐργολάβος διεκδικεῖ διὰ τοῦ Δήμου του καὶ τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα τοῦ Ἀλιάκμονος καὶ τῆς περιφερειακῆς διώρυγος. Ἂς παύσουν νὰ παραπλανοῦν τὸν λαόν.

ΨΗΦΙΣΑΤΕ
ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

1) Γεωργίου Πέτρου Φύκα- τα και *2) Αντωνίου Πέτρου Φύκατα, κατοίκων Βεροίας.*

Προτιθέμενοι να συνάψωμεν ανυπάθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μας ἤτοι: Ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου κ)τοῦ ἐκτισμένου μὲ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμὲ καὶ ὑποπάλινθους ἐμβαδοῦ 142 5 τ.μ ὑπερῶος 3 μέτρων μὲ ἐπάνω ἀπὸ μπετὸν ἐμβαδοῦ 150 περίπου τ. μ ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ κτισθῇ ἕνα ὄροφος μὲ δύο διαμερίσματα ἐκ δύο κυρίων δωματίων ἑκάστου, γωνιακοῦ κουζίνας καὶ λουτροκαμπινέ, ὑπογείου ἀνατολικῶς μὲ δρόμον, μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Προκ. Καμπαγιάννου, ἀνατολικῶς μὲ δρόμον καὶ δυτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ζωγιοῦ. Δηλοῦμεν καὶ διακηρύσσομεν ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνομεν ἀποκλειστικοὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι, περιῆλθε δὲ αὕτη εἰς ἡμᾶς ὡς ἀκολούθως: Ἠγοράσαμεν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶνε ἐκτισμένη ἡ οἰκοδομὴ αὕτη παρὰ τῆς προκατόχου μας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Ψαυλάκη τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ 13 452 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1954 συμβολαίου τοῦ Σ)χου Βεροίας Ἀντωνίου Σορρηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος. Ἡ δικαιοπάροχός μας αὕτη εἶχε εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν της τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδον ἐκ κληρονομιᾶς τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925 ἀποβιώσαντος πατρὸς αὐτῆς Δημητρίου Ζωγιοπούλου, κατοίκου ἐν Ζωῇ Βεροίας, ὅστις ἐπίσης εἶχε τὸ οἰκόπεδον τοῦτο ἀποτελοῦν μέρος τῆς ὅλης τῆς λοιπῆς οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 7 000 περίπου τ. μ ἣν εἶχεν ὁ πατὴρ αὐτῆς Δημήτριος Ζωγιόπουλος ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ πρὸ τοῦ 1900. Τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδόν μας ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῆς δικαιοπαρόχουμας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Ψαυλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου, ὅπερ κληρονομικὸν μερίδιον ἀπεκτήθη παρ' αὐτῆς ὡς τέκνον τοῦ Δημητρίου Ζωγιοπούλου ἀποβιώσαντος ἀδιαθέτου κατὰ τὸ 1925 καὶ καταλιπόντος σύζυγον χήραν Μαργαρίταν καὶ ἄκτὼ ἐν ὅλα τέκνα, ὡς καὶ ἐκ κληρονομίας τῶν βραδύτερον ἀποβιωσάντων ἀδιαθέτων καὶ ἀγάμων ἀδελφῶν της Βασιλείου, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1932 καὶ Θωμᾶ, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1936. Τὸ ὅλον ἄθεν κληρονομικὸν μερίδιον τῆς ἀμέσου δικαιοπαρόχου μας Κατίνας συζ. Γεωργ. Ψαυλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου διεχωρίσθη ἐκ τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ 11107 τῆς 16 6 1954 δικαίου μεταγραφέντος τοῦ Συμβολαιογραφείου Βεροίας Ἀντ. Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐκ τούτου μετὰ τὴν γενομένην διανομὴν ἠγοράσαμεν ἡμεῖς διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἀναφερομένου ὑπ' ἀριθ. 13452 συμβολαίου τοῦ Σ)χου Βεροίας Α. Σορρηκωστῆ 142.50 τ.μ. ἐπὶ αὐτοῦ δὲ ἐκτίσαμεν ἡμεῖς ἀπ' ἰδίων χρημάτων μας κατὰ τὸ 1957 καὶ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1959 τὴν ὑπαρχουσαν οἰκοδομὴν ἣν ἀποτυπώνεται ὁ συμπληρώσωμεν καὶ τὸν ἄνω ἀριθμόν.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα εἰσαεὶ ἢ τε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας, τοῦ τοιούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 περ ε' τοῦ Ν 3713)1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26 Μερ.)ου 1959

Οἱ Δηλοῦντες — προσκαλοῦντες

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΦΥΚΑΤΑΣ

ΑΝΤ. Π. ΦΥΚΑΤΑΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ 25η Μαρτίου μέσα σ'ἕναν ἐξαλλον ἐνθουσιασμὸν ὅλων τῶν Βεροιέων

Τὴν ἑορτασμὸν, ἐτίμησαν ὅλαι αἱ τοπικαὶ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί.

ΔΙΕΤΚΡΙΝΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. Χ ΧΙΟΝΙΔΗ

Εἶμαι ὑποχρεωμένος πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, ἐκ τῆς συνωνυμίας ὑποψηφίου Δημοτικοῦ Συμβούλου, νὰ διευκρινίσω, ὅτι ΔΕΝ συμμετέχω εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογάς.

Βέροια, Μάρτιος 1959

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ περὶ ὥραν δὴν μ.μ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Φαρμακείου ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἁγίου Ἰωάννου (οἰκία Δαβόρα—γωνία) τοῦ συμπολίτου μας καὶ ἀρίστου ἐπιστήμονος κ. Εὐαγγέλου Ἰ. Τριαντοφυλλίδη.

Ὁ «Φρουρὸς» συγχαίρων τὸν νέον μας ἐπιστήμονα, εὔχεται ὅπως τύχῃ τῆς εὐμενοῦς προτιμήσεως τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῶν προσδοκιῶν του.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Γρηγορίου Θεοδωρίδου τοῦ Σάββα, κατοίκου Βεροίας.

(Συνοικία Ἔξω Παναγιά)

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἕνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας μου μονωρόφου ἠθημένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰσηνοδικείου Βεροίας καὶ ἐπὶ δύο ὁδῶν εἰς τὴν συνοικίαν «Ἔξω Παναγιά» ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 142,80 τ.μ. καὶ ἀπαρτιζομένης ἐξ ὑπογείων χώρων, ἑνὸς ἰσογείου ὁράφου συμπεπληρωμένου, ὕψους, ἄνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους 1—1 1)2 μέτρου, ἐκτισμένης κατὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους κατ' ἀρχὰς διὰ λίθων καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμὲ καὶ ὑποπαλίνθων, περιλαμβάνοντος τοῦ ὁράφου τούτου δύο δωμάτια, χώλ, κουζίνα, λουτροκαμπινέ, βεράντα καὶ προχώλ, μὲ πατώματα ξύλινα, παράθυρα μὲ παντζούρια καὶ μὲ πλάκα μπετὸν εἰς τὴν ἀρι)φὴν καὶ ἐπὶ πλέον μὲ στέγην ἐκ κεράμων, καὶ ὁριζομένης γύρωθεν: ἀρκτικῶς μὲ ὁδὸν, μεσημβρινῶς μὲ οἰκίαν Βασιλείου Πανοπούλου, ἀνατολικῶς μὲ δρόμον καὶ δυτικῶς μὲ οἰκίαν Παύλου Ἀμανατίδου.

ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τῆς οἰκίας ταύτης τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος περιῆλθε δὲ αὕτη εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη αὕτη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2805 τῆς 16 6—1953 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Θωμᾶ Γεωργίου Καλιαμάκα, νομίμως μεταγραφέντος, παρὰ τῆς Ὄλγας χήρας Δημητρίου Γεμιτζιόγλου, ὅπερ οἰκόπεδον εἶχε περιέλθει εἰς τὴν δικαιοπάροχόν μου Ὄλγαν χήραν Δημητρίου Γεμιτζιόγλου ἐκ κληρονομιᾶς τοῦ κατὰ τὸ 1930 ἀποβιώσαντος ἄνευ κληρονόμων καὶ ἄνευ διαθήκης συζύγου της Δημητρίου Γεμιτζιόγλου Ὁ Δημήτριος Ἀντ. Γεμιτζιόγλου ἦτο κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ οἰκοπέδου ταύτου ἀπὸ Τουρκοκρατίας 11890. Ἐπὶ τούτου δὲ ἰδίων μου χρημάτων ἔχω κτίσει τὴν ὡς ἄνω περιγραφομένην οἰκίαν κατὰ τὸ 1953—54 κατὰ τὸν ἤδη πλήρη παύτων ἀνώγειαν ὄροφον αὐτῆς. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα εἰσαεὶ ἢ τε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ ὑπ' ἀριθ' 3743)1929 Νόμου «περὶ τῶν εἰς Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20 Μαρτίου 1959

Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ τοῦ ΣΑΒΒΑ

ΝΑ ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΚΑΛΟΣ ΙΕΡΕΥΣ

Συνεργάτης μας περιοδεύων εἰς τὴν Νοτίαν πλευρὰν τῆς πόλεώς μας, ὅπου ἡ Ἐνορία Κυριωτίσσης, ἀντελήφθη, ὡς τὸ χαρακτηρίζει φαινόμενον, ἀγάπης καὶ προσηλώσεως πρὸς Ἱερέα, καὶ ὡς διεπίστωσε, διερευνῶντος ὁ περιβαλλόμενος διὰ τόσης ἀγάπης καὶ στοργῆς ἦτο ὁ ἐφημέριός των Παπᾶ-Κωνσταντῖνος Τολιόπουλος.

Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία πάσης κοινωνικῆς τάξεως, καὶ πάσης καταγωγῆς καὶ προελεύσεως συνεζήτουν ἐπὶ γενομένης ἀπαιτήσεως ὀλιγαρίθμων χωρικῶν αἰτούντων τὸν Ἱερέα.

Καὶ προσήρχοντο ὅλοι διὰ νὰ ὑπογράψουν ἐπὶ ὑπομνήματος ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποχωρισθοῦν τοῦ ἱερέως των ποὺ τόσον πολὺ τὸν ἠγάπησαν.

Ἡ τοιαύτη ἐκδήλωσις προσηλώσεως πρὸς τὸν Ἱερέα, ἔκανεν τὸν συνεργάτην μας περίεργον καὶ ἀναμιχθεὶς μὲ τὸ πλῆθος ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος καλῶς ἐτοποθέτησεν τὸν Ἱερέα τοῦτον διὰ κανονικοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν Κυριώτισσαν ὡς ἐφημερίου των καὶ ὅτι ἀναμιγνύονται ἐλάχιστοι οἰκογένειαι ὁρεινοῦ χωρίου μόνον 25, ἐνοχλοῦντες τὸν Σεβασμιώτατον ἵνα καταστρέψῃ τὸ ὑπ'αὐτοῦ ἐπιτελεσθὲν ὡραῖον ἔργον τῆς Θρησκευτικῆς ἐξυπηρετήσεως χιλίων διακοσίων (1200) οἰκογενειῶν τῆς Κυριώτισσης.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν καλῶν ποὺ παρουσιάζει ἡ καλὴ αὐτὴ ἐνορία εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἡγούμενοι τῆς Κινήσεως ταύτης τῆς συγκρατήσεως τοῦ ἐφημερίου, ἄνθρωποι λογικοὶ συμβουλεύουν ὅτι τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα θὰ ἐπέλθῃ μόνον διὰ τῆς ἀγάπης, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς καθόδου αὐτῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ ἔτσι χαλιναγωγοῦν τὸν κόσμον.

Πόσον καλοὶ τοιοῦτοι κάτοικοι, ἀλλὰ καὶ πόσον καλὸς ὁ λειτουργὸς αὐτὰς τοῦ Ὑψίστου!

Ἰδοὺ τὸ ἔργον του ζωγραφισμένον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἐνοριτῶν, ἀγάπη, ἀφοσίωσις, τιμιότης, συναδελφωσύνη Χριστιανική Νά, τί θὰ πῇ καλὸς Ἱερεύς.

Ο Τ.Ο.Β. ΤΙΜΑ ΤΟΝ κ. Ι. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΝ

Ὁ Τ.Ο.Β. διὰ ὁμοφώνου ἀποφάσεώς του, ἀνεκήρυξε τὸν πρώην Νομάρχοντα κ. Ι. Ἀναπλιώτην, ἤδη Γεν. Διευθυντὴν Ὑπουργείου Βορείου Ἑλλάδος Ἐπιτίμων Πρόεδρον, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ, διὰ τὰς προσφερθείσας πρὸς αὐτὸν πολυτίμους ὑπηρεσίας.

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ & Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ Ε. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ ΣΑΒΒΑ ΓΕΝΕΚΕΤΖΙΔΟΥ

Τελειοφοίτου Φιλολογίας

(Συνέχεια καὶ τέλος ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Β!

Αὐτὴ ἦταν ἡ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων σκλάβων τῆς σκλαβιᾶς, μιὰ ζωὴ μαρτυρική. Ὁ θάνατος κάθε μέρα χτυποῦσε τὴν πόρτα τους, μὰ αὐτοὶ θἤξελαν νὰ ζήσουν. Λαχταροῦσαν τὴ ζωὴ γι' αὐτὸ καὶ κήρυξαν τὴν ἐπανάσταση ἐναντίον τῶν Τούρκων. Τὸν ἀγῶνα τοῦ 21 τὸν δημιούργησε ὁ πολυβασανισμένος λαός. Ὁ λαὸς ἔβαψε τὸ αἷμα του καὶ ἔπαιξε τὸν πρωτεύοντα ρόλο στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα Στὴν ἐπανάσταση ἔβλεπε ὁ λαὸς τὴν ἀπολύτρωση ἀπὸ τὰ δεινοπαθήματα, ἀπὸ τὴν κτηνωδία τοῦ ζυγοῦ, τὶς βασεῖες φορολογίες, τὶς κακοποιήσεις, τὶς φυλακίσεις, τὶς ἐκτελέσεις. Ἐπίστευε ὅτι μὲ τὴν ἐπανάσταση ἡ ζωή του ἀποκτοῦσε ἀπόλαυσή τε ἀλλὰ καλυτέρευε, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ χειροτερέψῃ. Τέτοια ἦταν ἡ ἀπελπισία του, ποὺ σήκωσε τὰ ὅπλα, ἔβαλε νὰ ἀναμετρήσῃ τὶς δυνάμεις του.

Αὐτὸ ἦταν λοιπὸν τὸ βασικὸ αἴτιο. ποὺ ὡδήγησε τοὺς Ἕλληνας στὴν ἐπανάσταση τοῦ 21. Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάσταση μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἦταν τὸ δεύτερο αἴτιο. Οἱ ἰδέες τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἠλέκτρισαν τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ τοῦ ἔδωσαν τὸν πόθο γιὰ τὴν λευτεριά. Ἡ γαλλικὴ ἐπανάσταση διέβωσε Φιλελεύθερες Ἰδέες σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Διεκήρυξε τὴν ἀρχὴ τῶν ἐθνοτήτων: «Κάθε ἔθνος κράτος καὶ κάθε κράτος ἐθνική ἑνότητα». Θερεῖς τῶν ἰδεῶν αὐτῶν στὴν Ἑλλάδα ἦσαν ὁ Ρήγας Θεραῖος καὶ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς. Ἡ γαλλικὴ ἐπανάσταση στάθηκε ὡς ὑπόδειγμα γιὰ τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης εἶπε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά: «ἡ γαλλικὴ ἐπανάσταση καὶ ὁ Ναπολέων ἔκαμε ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια τοῦ κόσμου». Δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ προβλέψωμε τὴν ἐπίδρασῃ, ποὺ εἶχαν πάνω στὸ λαὸ οἱ λαϊκὲς παραδόσεις γιὰ ἀπελευθέρωση, δηλ. οἱ θρῦλοι, οἱ διάφορες προφητεῖες (Ἀγαθάγγελος, Ἀποκάλυψις κ.ἄ.), τὰ δημοτικὰ τραγούδια κ.α. Ἐπίσης ἀξιόλογη ἦταν καὶ ἡ ἐπίδραση τῆς λογιας παραδόσεως, δηλ. βλέπουμε ὅτι συνεχίζεται ἡ μελέτη τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Αὐτὰ ἦσαν μὲ λίγα λόγια τὰ αἴτια, ποὺ ὡδήγησαν τοὺς Ἕλληνας στὸν Ἀγῶνα τοῦ 21.

Μὲ τὸ ἄγγελμα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἀσυγκλονίστηκαν βαθύτατα κι' ἐνῶ οἱ διπλωμάται γέμισαν ἀπὸ φόβους καὶ φροντίδες, ἀντίθετα οἱ λαοὶ ἐπλημμύρισαν ἀπὸ χαρούμενο ἐνθουσιασμό. Ὁ Μαραθώνας καὶ ἡ Σαλαμῖνα ἦσαν στὰ στόματα ὅλων «Τί θὰ ἦταν ἡ Ἑλλάδα χωρὶς ἐλευθερία καὶ τί θὰ ἦταν ὁ κόσμος χωρὶς τὴν Ἑλλάδα;» τραγουδοῦσε ὁ Γερμανὸς ποιητής. Ἀπὸ τὶς πανεπιστημιακὲς ἕδρες οἱ ἐπιστήμονες καὶ ἀπὸ τὰν ἄμβωνα οἱ ἱεροκήρυκες παρώτρυναν στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἡμισελήνου. «Ἂν τὶς μέρες ἐκεῖνες κηρύσσονταν νέα σταυροφορία, ὁμολογεῖ ὁ ἀντίδραστικὸς ἱστορικὸς Πρόκες Ὅστεν, θὰ ξαναζοῦσε ἡ ἐποχὴ τοῦ Πέτρου τοῦ Ἐρημίτου».

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάσταση ἔβωσε τὸ τελειωτικὸ χτύπημα στὴν Ἱερὴ Συμμαχία, ποὺ σκοπὸ εἶχε τὴν κατάπνιξη κάθε Φιλελεύθερας κινήσεως. Τὸ σκοτεινὸ αὐτὸ ἔργο τοῦ Μέττερνιχ παύει νὰ ὑπάρχῃ. Ἡ σκιὰ τῆς Ἱερῆς Συμμαχίας, ποὺ ἦταν ἁπλωμένη σ' ὅλη τὴν εὐρώπη καὶ γέμιζε μὲ τρόμο τὶς καρδιὲς τῶν σκλάβων, ἐξαφανίζεται χάνεται στὸν ὁρίζοντα καὶ ἡ πυρὴ τῆς λευτεριᾶς ἀρχίζει τὸ φυσὰ γλυκά. Οἱ σκλαβωμένοι λαοὶ ἀναπνέουν ἐλεύθερα κι' ἀρχίζουν νὰ σκέπτωνται γιὰ τὴ λύτρωσή τους. Γιὰ τοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάσταση ἦταν ἕνα δυνατὸ χτύπημα γιὰ τὸ ξύπνημα τῆς ἐθνικῆς τους συνειδήσεως, ἦταν τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα γιὰ τὰ σκλαβωμένα ἔθνη, ἦταν ἡ ἴδια ἡ φωνὴ τῆς Ἐλευθερίας, ποὺ καλοῦσε κάθε σκλάβο σιμά της. Ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάσταση ἦταν γιὰτὴν Βαλκανικὴ ὅ,τι ἦταν ἡ γαλλικὴ ἐπανάσταση γιὰ τὴν Εὐρώπη, ἕνας σπινθῆρας σὲμιὰ πυριτιδαποθήκη

ΝΕΟΣ ΒΕΡΟΙΕΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» εὑρίσκεται εἰς τὴν λίαν εὐχάριστον θέσιν νὰ συγχαρῇ καὶ δημοσίως τὸν ἐξαίρετον Νέον καὶ ἐκλεκτὸν συνεργάτην του κ. Γεώργιον Χ Χιονίδην, διὰ τὴν λῆψιν ὑπ' αὐτοῦ, λίαν ἐπαξίως, καὶ τοῦ πτυχίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Εἶναι λίαν ἀξιέπαινος ὁ κ Γ. Χ. Χιονίδης, διότι ἐντελῶς αὐτοδημιούργητος κατώρθωσεν μὲ τὴν ἀκατάβλητόν του θέλησιν καὶ τὰς πνευματικάς του ἱκανότητας, ποὺ τὸν χαρακτηρίζουν, νὰ εἶναι εἰς ἡλικίαν μόλις 25 ἐτῶν πτυχιοῦχος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν τῆς Ἐδικῆς Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς καὶ ἤδη καὶ τῆς Νομικῆς. Καλὴ σταδιοδρομία λοιπόν

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος Κων)τῖνος Σπυρόπουλος κάτοικος Βεροίας, ἀνακηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ὡς ὑποψήφιος Δημοτικὰς Σύμβουλος τοῦ Ἀνεξαρτήτου ΠΑΔΑΓΙΚΟΥ Συνδυασμοῦ Βεροίας κατὰ τὰς ἐνεργηθησομένας Δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, δηλῶ ὅτι δὲν θέλω ὑποστηρίξῃ τὴν ὑποψηφιότητά μου, παραιτούμενος ταύτης, συνιστῶ δὲ εἰς τοὺς φίλους μου νὰ ψηφίσουν κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν των οἱονδήποτε Συνδυασμόν. Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» καὶ «Μεταρρύθμισις»

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 30 3 1959

Ὁ Δηλῶν

ΚΩΝ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ

ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!

Καινοτομία στὴν πώληση ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ

Πωλοῦνται ὡρολόγια ΟΜΕΓΑ *ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς—ἁλικῆς θραύσεως παρὰ τῇ μεγαλυτέρᾳ Ἀσφαλιστικῇ Ἑταιρίᾳ* LLOYD.

Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΛΕΦΤΗΣ...

Ὁ ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ Κεμιντζὲ καὶ ὑποψήφιος σύμβουλος Δημιανὸς Φιλιππίδης εἰς δηλώσεις του πρὸς τοὺς κατοίκους τοὺς Συνοικισμοῦ Ταγαροχωρίου διεξήρυξεν ὅτι ὁ Δῆμος δὲν πρέπει νὰ ἐξηφλῇ τὰ δάνεια τὰ ὁποῖα δίδει ἡ Κυβέρνησις, διότι ὁ Δήμαρχος δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνον νὰ πάῃ εἰς φυλακήν, ταυλάχιστον αὐτὸς προσέθεσεν ἐκλεγόμενος ὡς Δήμαρχος θὰ παρῃ μὲν δάνεια, ἀλλὰ δὲν θὰ δώσῃ δεκάρα διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ φόβος νὰ μπῇ στὴ φυλακή. Οἱ ἀκροατπί του διερωτῶντο ποῦ ἐσπούδασεν ἄραγε ὁ ἐν λόγῳ ὑποψήφιος τὴν μέθοδαν αὐτὴν τῶν δανείων;

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00 | Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Έτος Ζ! Άριθ. Φύλλου 158 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

Ο ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΦΑΣΙΝ ΤΟΥ

Οι αντικειμενικοί παρατηρηταί αποφαίνονται ότι ο Δημοτικός αγών στην πόλιν μας έχει ήδη κριθή.

Ήτο πλέον καιρός ωρισμένοι πολιτευόμενοι τους οποίους πρός στιγμήν είχε προαχθεί ο λαός μας, να δρέψουν τους καρπούς της εν γένει πολιτείας των.

Ο χρόνος και τα άξιώματα άπεκάλυψαν τους πραγματικούς των κόσμους.

Πρό τετραετίας μέ μέσα άντίμα κατώρθωσαν να επικολλήσουν στην πόλιν μας ως Δήμαρχον έναν άγαθόκατά τα άλλα έπαγγελματία, τον πλέον δμως άκατάρτιστον και άκατάλληλον διά το άξίωμα Δημάρχου μας πόλεως τριάκοντα χιλιάδων πληθυσμού. Όλοι ένθυμούνται τας μεθόδους του κ. Χατζηδημητρίου μέ την κυκλοφορίαν των συκοφαντικών έκείνων φωτογραφιών αί οποίαι είχον ώς αποτέλεσμα την άποστοχίαν του κ Καρατζόγλου μέ όλίγας μόναν ψήφους. Και ναί μέν, έτιμωρήθησαν παραδειγματικά άπό δικαστήριον, έπί συκοφαντική δισφημήσει τά όργανέτα, ό κύριος δμως συκοφάντης έπωφελούμενος της βουλευτικής του άσυλίας ξεγλύστρησε μεριμνήσας έν τώ μεταξύ να άμυνθή στευθή το άδίκημα. .

Το κακόν δμως είς βάρος της πόλεως συνετελέσθη ώς ο κ. Κεμινιτζές έγινε Δήμαρχος οί δέ δημόται μας καθ' όλην την τετραετίαν κατεδικάσθησαν να τον ύποστούν άντικρύζοντες ότι μέ το σκανδαλώδες θέαμα τής τα φής χιλιάδων τα μεντεσωλήνων χωρίς κομίαν άπολύτως μελέτην, γιά τους ύπονόμους δήθεν της πόλεως πρός ίκανοποίησιν άπλώς ενός άρκετά άπαιτητικού φίλου, διε δέ τά έπίσης σκάνδαλον ρυμοτομήσεως σεμπάς όλοκλήρου καταστημάτων διά να άποκαλυφθή οίκία δημοτικού συμβούλου, όταν ο δήμος εύρίσκετο είς άδυναμίαν νε καταβάλη την μισθοδοσίαν άκόμη των ύπαλλήλων του και ένώ ύπήρχον πρός έκτέλεσιν δημοτικά έργα άμεσωτάτης άνάγκης, ο πλείστου πρατερειότητος. Άλλά και το Έπεραν έπίσης σκάνδαλον της δημοτικής άγοράς και των ψυγείων, έργα διά τά οποία έσπαταλήθησαν πολλά έκατομμύρια, πολλαπλάσια έκείνων πού προϋπελογίσθησαν χωρίς άκόμη να άποπερατωθούν... άλλά τί πρωτύτερα να υπηρεσίαν προσέφεραν είς την πόλιν μας ο κ. Χατζηδημητρίου και ο προστατευόμενός του επί τετραετίαν Δήμαρχος. .

Θά ήτο δμως άδικον έάν αί εύθύναι άπεβιδοντο. έξ'όλοκλήρου είς τον κ. Βουλευτήν, διότι αύτός μέν ύπήρξε ό, εκ του έμφανούς υποστηρικτής του κ. Κεμινιτζέ μέ άντικειμενικόν σκοπόν να έχη δήμαρχον τυφλον όργανον και έτεροκίνητόν του ώστε να τον χρησιμοποιή εκάστοτε διά την έξυπηρέτησιν των ένδοκομματικών του άντιπάλων έκθετον αύτά διά άλματος του πρώτου πολίτου της πόλεως είς τους άρχηγικούς του κύκλους. Ύπήρχε ο συνένοχός του ή σύμμαχος ο οποίος είχε άναλάβει ώς και τον ρόλον του Ίάγου να πλήξη δολοφονικώς τον κ. Καρατζόγλου.

Δέν ύπάρχει δημότης ότις να άγνοή ότι ο σύμμαχος αυτός ύπήρξεν ο κ φιλ Παπαδόπουλος ότις διοχετεύσας τους φίλους του τότε είς το ψηφοδέλτιον του κ Κεμιντζε μέ σπουδον άναίδειαν έλάμβανε μέρος είς τας συσκέψεις των φίλων του κ. Καρατζόγλου διά να μεταδίδη πάσαν χρήσιμον πληροφορίαν είς το έπιτελείον του κ. Χατζηδημητρίου. .

Σήμερα έπιδιώκεται ο αύτός άντικειμενικός σκοπός ύπό διάφορον δμως μορφήν. Ο είς ο ποστηρίζει μέ όλας του τας δυνάμεις τον κ. Κεμιντζέν έπικαλούμενος την καμματικήν πειθαρχίαν των φίλων της ΕΡΕ, άνήκοντας είς το ψηφοδέλτιον Καρατζόγλου. Ο δέ έτερος ο ποστηρίζων την άποψηφιότητα Άσλάνογλου φροντίζει να άποσπάση ψήφους του ψηφοδελτίου κ Καρατζόγλου μέ την ματαίαν έλπίδα να έπιτύχη την έκλογήν ενός ή δύο συμβούλων οι οποίοι συνενούμενοι μετά των συμβούλων Κεμιντζέ να έπιτύχουν πλειοψηφίαν διά την άνάδειξιν ως Δημάρχου του κ. Κεμιντζέ. Κίνητρον του δευτέρου είναι το πράσινον μίσος του και ή κακότης κατά του κ. Καρατζόγλου ο οποίος στάς έκλογάς του 1956 νυχθημερόν ήγωνίσθη διά να έπιτύχη βουλευτής αύτός ο άχάριστος.

Πάντως άς έχουν όπ'όψιν των οί συμμαχούντες διά το κοινόν της πόλεως, ότι ο λαός τους έγνώρισεν πλέον και είτε θέλουν έκείνοι είτε όχι την 5ην Άπριλίου Δήμαρχος είς την Βέροιαν θά είναι ο κ. Καρατζόγλου και σύμβουλοι οί άριστοι δημόται πού συνθέτουν το ψηφοδέλτιό του.

Αύτό άπαιτεί το συμφέρον της πόλεως και αύτό θά γίνη.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΟΙ ΣΤΑΥΡΟΙ ΣΤΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ

Συνιστώμεν είς τους ψηφοφόρους τά κάτωθι:

1) Νά βάζουν ένα έως δύο σταυρούς κατά προτίμησιν είς υποψηφίους του ίδίου Συνδυασμού.

2) Νά μή διαγράφουν ονόματα υποψηφίων.

3) Νά βάζουν και είς τους άρχηγούς των Συνδυασμών ένα σταυρό, διότι και αύτοί φέρονται ως υποψήφιοι Σύμβουλοι και έχουν επομένως άνάγκην σταυρού.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΡΓΑΤΑ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

—Μέ σταμάτησαν στό δρόμο, μέ πιασαν άπό τά πέτα του παλτού μου και μ' ένα στόμα σέ είπαν και οί δυό.

—Δέν κάθεσαι στη Βέργια μωρέ; Δέν βλέπεις γύρω σου τί γίνεται;

—Ξαφνιάστηκα γιά μιά στιγμή, τούς κοίταξα στά μάτια με δικαιολογημένην άπορίαν και τους είπα μέ την σειρά μου: Τί θέλετε άπό μένα μπρέ;

—Τί θέλομε!! Δέν άκούς τί τσαμπουνοῦν οί «Βομβακιώτες»; Ξελαρυγγίζονται νά διαλαλοῦν τά μεγάλα «έργατα» και τά δουλειάς, πού έφκιασαν γιά την κακόμοιρη τή Βέργια. Μα ό λαός πού έχει μάτια και βλέπει την κατάντια της πόλεώς μας, πῆρε την άπόφαση. Θά τούς βάλη μεβαστριο την Κυριακή ένα μεγαλο μηδενικό και θά μείνουν άπροβίβαστοι.

—Και τούς άξιζει συμπέρανε ό Τσερμενιώτης. Έλάτε σ'ό Τσερμενιώτη τά χάλια μας. Μιά πλατεία μοναδική στην πόλι μας πού μπορούσε να είναι τό καμάρι της, έγκαταλείφθηκεν άπό τους «Βομβακιώτες» στό έλεος τού θεού. Χωρίς φῶς, χωρίς νερό, χωρίς ένα πάγκο, χωρίς δενδροστοιχία χωρίς καμμιά φυντίβα και περιποίηση, μέ μόνον άγαθόν τις λάσπες και τις άμέτρητες γούβες, πού περνατώντας κανείς στά σκοτεινά κινδυνεύει νά σπάση τά μοῦτρα του.

—Και ό άλλος πού είχε την τύχη νά κάθεται στις Παράγγες, μέ καθησε τό χέρι δυνατά και μέ ρώτησε: Ήρθες καμμιά φορά κατά κεί; Νά ίδῆς την άβλιότητα; Την βρώμα και την δυσωδία! Πῶς δέν μᾶς πιάνει χολέρα πάλι καλά. Νερό δχι, φῶς καθόλου, άντι γιά δρόμους γοῦρνες και λακοῦβες. Και δμως δέν άντράπηκαν νά ξεθουν νά μας ζητήσουν την ψῆφο μας!

—Τό ίδιο έκαμαν και σέ μᾶς, παρεμβέστην ό Τσερμενιώτης. Χωρίς άντροπή κάτσανε νά ζητήσουν τά τσέτ' ψηφίσωμε! Χίνς οὐτάν ματάν. Άλλά και ήμεις θάτσούς περιποιηθοῦμε μεβαστριο. Έρε μαυρίλλα πού τους περιμένει!!

—Αύτοί δέν ντρέπονται γιά τά χάλια πού παρουσιάζει τό κέντρον της πόλεως και θά ντραποῦν γιά τά χάλια των μαχαλάδων; είπε ένας πού βιπλα μας παρακολουθοῦσε την αυζήτησίν μας. Είχαμε δυό πάρκα. Της «Ελπίδος» και του «Ήρώου» πού μᾶς ξιανοίξαιαν όλίγο στους ξένους. Και συνήθιζαν τόν κόσμο, ίδίως τά παιδιά μας στην καλαισθησία και τόν πολιτισμό. Κιαθτάολμασ τορολασατῆδες τούμαζαν νά τά χαλάσουν. Και τάφκιασαν τσαΐργια γιά βοσκή και γιά βομβακιές. Άσκαλσουν! Νά έργατα! Νά πολιτισμός!

—Άμ τί νά πούν οί καθεμένοι οί λεχοβίτες μέ τό Ώραῖον τους συνοικισμό σου δέν κατά ει ό κατα-βοεχτήρας; Πεύγονται στή σκόνη! Δέν δαρεέσαι τί σάν πεύγονται; Και τό Μασίρ Τά Καρσί Μα χα λάι και τά Γιαλά Σκελίλι Τί νά πουν; κι αύτοί; Είπαν άλλοι.

—Είχαν μαζευτῆ γύρω μας δέκα μέτρες σχεδόν μέ χίλια δυό περά ποτα στά στόμα, έτοιμοι νά τά φάνε.

—Ένα σπασκάκι δμως βιαστικά πού πάτησε σέ μιά λακοῦβα γεμάτη λασπονέρι, τούς έφκιασε χάλια άπειά νύχια ώς τσουρεφή.

—Και διελύθησαν οί αυζητοῦντες, πολλά, γιά τόν φασουλατσᾶ της βομβακιάς, άδοντες και μουρμουρίζοντες, πώς:

«Την Κυριακή ή Βομβακιά θά γίνη μαύρη σάν καπνιά και έχάθαν τά δουλειάς εργατα—φασουλατσαδες.

ΕΝΑΣ ΕΚΛΟΓΕΥΣ

ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Η ΕΞΟΠΛΙΑ ΜΑΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΣ

Όταν ήτο Γενικός Γραμματεύς του ύπουργείου έργασίας ό κ. Χατζηδημητρίου άρκετοί έργατοπατέρες εύνοούμενοι μεταξύ των οποίων και ό ιδικός μας Πρόεδρος του έργατικού κέντρου, μέ άμερικάνικα έξοδα έστάλησαν στην Άμερικήν.

Όταν έπεβιβάζοντο στό καράβι γιά να άναχωρήσουν τούς, κατευόδωσε στό λιμάνι του Πειραιῶς ό κ. Γενικός Γραμματεύς σφίξας στην άγκαλιά του κατ' έξαίρεσιν και γλυκοφιλήσας στό στόμα το σημερινό ύποψήφιο Δήμαρχο μας κ. Άσλάνογλου.

Κάποιο άδιάκριτο μάτι τούς είδε και τά μετέφερε στή Βέροια και του τά ξεφλλε. Ό κ. Άσλάνογλου ξαφνιάσθηκε διότι δέν μπορούσε να φαντασθῆ ότι θά ξεσπάζονταν, δικαιολογῶν δέ το άγκάλιασμα ό άνθρωπος, άπαντοῦσε σέ όσους τόν έρωτοῦσαν: «Τί νά κάνω βρέ παιδιά, άφού μέ μ' άγκάλιασε και μέ φίλησε ό Χατζηδημητρίου τί μπορούσα νά κάμω, νά μή τόν φιλήσω κι' έγώ;»

Έπι την εύκαιρία δέν μᾶς λύει την άπορία ό κ. Βουλευτής! Αύτός άγκάλιασε και φίλησε τόν Άσλάνογλου, ή ό Άσλάνογλου αύτόν ή ένδειξιν εύγωμοσύνης γιά το ταξείδι άναψυχῆς στην Άμερικήν.

Άλλά δέν είναι άνάγκη να κάμη τόν κόπο να μᾶς τό πῆ. Ό Άσλάνογλου δείκνυται άχάριστος, τό άποδεικνύει ό άνθρωπος ξιπράκτωρ, καταβάλων φιλότιμον προσπάθειαν μέ παπατζίδικο τρόπο, να βγάλη Δήμαρχο τόν προστατευόμενο του Βουλευτοῦ μας κ. Κεμιντζέ.

ΤΙ ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΙ Ο κ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ;

Προχθές μᾶς έτίμησε διά της παρουσίας του ό βουλευτής κ. Μπακατσέλος, διά να μᾶς.. δώσῃ όδηγίας ποίον πρέπει να έκλέξωμε Δήμαρχό μας.

Άκουσον... άκουσον..

Άφού ό κ. αύτός τά έκαμε ρόζδο στή Σαλονίκη ώστε να καταντήσουν οί Φιλελεύθεροι έκεί άπό 22 έδρες να πάρουν μόνον μία, δέν νομίζει ότι ή παρουσία του, μόνον τά μειοδεύματα προκαλεῖ;

Ή μήπως άνοιξε ή όρεξις του οίκου Μπακατσέλου να χώση τή μούρη του και στόν τόπο μας; Όλα να τά περιμένη κανείς άπό τους άχάρταγους.

ΟΙ ΧΑΜΑΙΛΕΟΝΤΕΣ

Διά χειρός του πρ. Βουλευτοῦ κ. Παπαδοπούλου, συνετάγη και έκυκλοφόρησε μιά προκήρυξις διά να μᾶς πληροφορήσῃ ότι ή Βέροια έχει άνάγκη άπό.... καινούργιους άνθρώπους, τιμίους, δοκιμασμένους καί.... δυναμικούς σάν τους—πιάσετε την κοιλιά σας—Άσλάνογλου και Δελαντιώνη.

Και ό κ. Φιλοκτήμων στην προκήρυξή του ύπάσχεται ότι οί... άνατέλλοντες ήλιοι θά πραγματοποιήσουν πράγματα και θαύματα σάν έκεῖνα πού έκαμε ό ίδιος ώς δημοτικός Σύμβουλος και ώς Βουλευτής! Κρίμα πού δέν μᾶς άναφέρει και γιά την Άμερικάνα του Άσλάνογλου πού θά μᾶς έκτιζε στή Βέροια έργοστάσια και θεραπευτήρια γιά τους άνοήτους πού τόν ψηφίζουν Πρόεδρο του Έργατικού Κέντρου...

Έκεῖνο δμως πού έπροκάλεσε τους καγχασμούς όλων είναι ότι, οί άνατέλλοντες ήλιοι και ό ύποβολεύς των, άπευθύνονται στή Δημοκρατική παράταξι. Μεάλλα λόγια οί χαμαιλέοντες τά πολιτικά ρετάλια, φιλοδοξοῦν να έκπροσωπήσουν τή Δημοκρατική παράταξι, ρίχνοντας και όλίγα άλατάκι στή προκήρυξι.

Περί εύνοιοκρατίας κ.λ.π. μήπως παρασύρουν ψήφους άριστερούς, διά να καλύψουν την γυμνότητά των. Ίσως πιστήσαν την πεπονόφλουδα μερικά κορόϊδα. Δέν βαριέσαι ή δουλειά να γίνεται.

Είναι βλέπετε άταίδες οί άνατέλλοντες ήλιοι άμ πῶς;

ΑΣ ΘΑΥΜΑΣΗ Ο ΛΑΟΣ ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΟΥΣ

Οί ύποψήφιοι του Άνεξαρτήτου Συνδυασμοῦ του Κεμιντζέ διαφωνήσαντες μέ τόν Κεμιντζέ και τήν ταχτικήν του κατέρχονται είς τάς έκλογάς μεμονωμένως. Χιλιάδες λευκά ψηφοδέλτια μέ τά όνόματα των ύποψηφίων του Κεμιντζέ, Κ. Διπάπογλου, Δ. Φιλιππίδη και άλλων κυκλοφοροῦν άπό χθές την πρωΐαν είς την πόλιν μας.

Και όλοι αύτοί θέλουν να έκλεγοῦν Δήμαρχοι. Άντιθέτως όλοι οί του συνδυασμοῦ Άναγέννησις έπειθάρχησαν και κατέρχονται είς τόν άγαπημένοι.

Μά τήν άλήθεια ούδέποτε είχαν φθάσει είς το κατάντημα οί όπαδοί του Καπετάνου.

ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ

Οί άντιπαλοί μας διελύθησαν. Άλληλοτρώγονται άπό χθές καιδς θά βγῆ Δήμαρχας.

Δώστε τους τή χαριστική βολή ψηφίζοντας τους ύποψηφίους του Συνδυασμοῦ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΕΠΗΛΘΕΝ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΑΝΤ. ΚΕΜΙΝΤΖΕ

Ὁ Φιλιππίδης ἐδήλωσεν ἀφεριφράστως ὅτι διεκδικεῖ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου. - Καταδικάζουν σωλλοὶ σύμβουλοι τὸ σταύρωμα τοῦ Κεμιντζέ. - Ὁ Ἀπόλλων Τσακίρης ἀναγνωρίζει τὰς ἱκανότητας τοῦ κ. Ἀνασταίου Καρατζόγλου.

Δραματικὴ ὑπῆρξεν ἡ προχθεσινὴ συνεδρίασις τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ Κεμιντζὲ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βουλευτοῦ Χ"Δημητρίου, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δημοσιεύματος τοῦ «Φρουροῦ» ὅτι ὁ Φιλιππίδης ἀποδοκιμάζει τὴν γραμμὴν τῆς ἡγεσίας τοῦ συνδυασμοῦ του ἐπῆλθεν ἀναστάτωσις καὶ ἐκλήθη «ὕτος εἰς ἀπυλογίαν. Μὲ τὸ θάρρος δμως ποὺ τὸν διακρίνει ἐδήλωσεν ὅτι πράγματι θεωρεῖ ἑαυτὸν ἱκανώτερον τοῦ Κεμιντζὲ καὶ ἐὰν ἐπομένως ὁ λαὸς τὸν τιμήσῃ θὰ ἐκλεγῇ Δήμαρχος. Διεφώνησεν ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως. Ὁ Χ"Δημητρίου ἠξίωσεν ὅπως τὰ ψηφοδέλτια τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν σταυρωμένα τουλάχιστον μὲ τὸν σταυρὸν προτιμήσεως ἐναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ Κεμιντζέ. Οἱ ὑπόλοιποι δμως σύμβουλοι ἀπέρριψαν τὴν πρότασιν αὐτὴν τοῦ Χ"Δημητρίου ἀντιπροτείναντες ὅπως τὰ ψηφοδέλτια τοῦ συνδυασμοῦ των κυκλοφορήσουν ἄνευ σταυροῦ προτιμήσεως εἰς τρόπον ὥστε οἱ φίλοι των ν' ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξουν τοὺς συμβούλους τῆς προτιμήσεώς των Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς δμως τοῦ Χ"Δημητρίου νὰ σταυρωθῇ κατὰ προτίμησιν ὁ Κεμιντζὲς μέγας ἀριθμὸς συμβούλων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Φιλιππίδην ἀπεχώρησαν τῆς συνεδριάσεως καὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης θ' ἀγωνισθοῦν οὐχὶ διὰ τὸν Κεμιντζέν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν τους Δέον νὰ σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Φιλιππίδην νὰ διαψεύσῃ ὅσα ἀνεγράφησαν εἰς τὸ προχθεσινὸ φύλλον τοῦ Φρουροῦ καὶ πρὸς τοῦτο τοῦ ὑπέδειξαν μίαν διάψευσιν τὴν ὁποίαν εἶχε συντάξει ὁ καπετάνιος. Ὁ Φιλιππίδης τηνἀπέρριψεν ἀσυζητητεὶ καὶ ἐδήλωσενὅτιἐμμένει εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν εἰς τὸν προχθεσινόν του λόγον καὶ ὅτι δὲν ὑποχωρεῖ τουλάχιστον εἰς τὸ θέμα τῆς ἐκλογῆς του ὡς Δημάρχου. Τελικῶς εὑρέθη φόρμουλα τῆς διαψεύσεως τοῦ δημοσιεύματος τοῦ Φρουροῦ ἥτις καὶ ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα. Πλὴν κἰς αὐτὴν οὐδόλως διαψεύδει οὗτος ὅτι δὲν ἐδήλωσεν ὅσα ἀνεγράφησαν εἰς τὸν τύπον, οὔτε ὅτι δὲν κατέρχεται ὑποψήφιος Δήμαρχος, ἀλλὰ ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν οὗτος ἐχάραξεν. Πληροφορούμεθα ὅτι τὸν Φιλιππίδην ἀκολουθοῦν καὶ ἕτεραι δέκα περίπου ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ συνδυασμοῦ των Κεμιντζέ, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἐκλογήν του ὡς Δημάρχου.

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἕτερος σύμβουλος τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Κεμιντζὲ ὁ Ἀπ. Τσακίρης προσελθὼν αὐθορμήτως εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ συνδυασμοῦ ἡ «Ἀναγέννησις» ἔγραψεν καὶ ὑπέγραψεν ἰδιοχείρως δήλωσιν τὴν ὁποίαν καταχωροῦμεν κατωτέρω, διὰ τῆς ὁποίας δηλοῖ οὗτος ὅτι θεωρεῖ ἄξιον καὶ ἔντιμον τὸν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἡ «Ἀναγέννησις» ὑποψήφιον Δημοτικὸν Σύμβουλον Ἀνασ. Καρατζόγλου, ὅστις ἐθυσίασε τὰ πάντα διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Δήμου καὶ περαιτέρω ὑπεσχέθη ὅτι τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ μέγας ἀριθμὸς συνυποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ Κεμιντζὲ θὰ ψηφίσουν Δήμαρχον ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἡ Ἀναγέννησις Κατόπιν τούτου ἐπῆλθεν σύγχυσις εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κεμιντζέ, ὥστε εἶναι ἀμφίβολον ἂν κι' αὐτὸς θὰ ἐκλεγῇ Δημοτικὸς σύμβουλος εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Εἰς μάτην τέλος ὁ βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ προσπαθεῖ νὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν μεταχειριζόμενος Δικτατορικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ὅμως φέρουν ἀντίθετον ἀποτέλεσμα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πανικόβλητοι καὶ κατατρομαγμένοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Χ"Δημητρίου κατὰ τὴν συνήθειάν των ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν ὅτι δῆθεν ὁ κ. Ἀναστ. Καρατζόγλου δὲν ἔχει τὰ προσόντα νὰ ἐκλεγῇ.

Εἶναι κακοῆθες ψεῦδος σὰν ἐκεῖνα ποὺ συνηθίζουν νὰ κυκλοφοροῦν τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς.

Κλεῖστε τ' αὐτιά σας καὶ μὴν ἀκοῦτε τίποτε.

Ὅλα εἶναι ἐν τάξει καὶ ἡ ἐκλογὴ εἶναι δική μας.

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ Η "ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ,,

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

1) Γεωργίου Πέτρου Φύκατα καὶ 2) Ἀντωνίου Πέτρου Φύκατα, κατοίκων Βεροίας.

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμεν ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ ἀρὰς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μας ἦτοι: Ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου Κ)τος ἐκτισμένου μὲ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμὲ καὶ ὀπτοπλίνθους ἐμβαδοῦ 142 5 τ.μ ὕψους 5 μέτρων μὲ ἐπάνω πλάκα μπετὸν ἐμβαδοῦ 150 περίπου τ. μ ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ κτισθῇ ὁ ἄνω δροφος μὲ δύο διαμερίσματα ἐκ δύο κυρίων δωματίων ἕκαστον, χώλ, κουζίνας καὶ λουτροαμπινὲ ὁριζομένου γύρωθεν Ἀνατολικῶς μὲ δρόμον, Μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Προκ. Καμπίτογλου, Ἀνατολικῶς μὲ οἰκοδομὴν Βασιλ Καρατελίδη καὶ Δυτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ζωγιοῦ. Δηλοῦμεν καὶ Διακηρύσσομεν ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνομεν ἀποκλειστικοὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι, περιῆλθε δὲ αὕτη εἰς ἡμᾶς ὡς ἀκολούθως: Ἠγοράσαμεν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶνε ἐκτισμένη ἡ οἰκοδομὴ αὕτη παρὰ τῆς προκατόχου μας Κατίνας συζύγου Γεωργίου ἀκουλάκη τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ.θ 13 452 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1954 συμβολαίου τοῦ Σ)φαι· Βεροίας Ἀντωνίου Σορρηκωστὴ νομίμως μεταγραφέντος. Ἡ δικαιοπάροχός μας αὕτη εἶχε εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχήν της τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδον ἐκ κληρονομίας τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925 ἀποβιώσαντος πατρὸς αὐτῆς Δημητρίου Ζωϊοπούλου, κατοίκου ἐν ζωῇ Βεροίας, ὅστις ἐπίσης εἶχε τὸ οἰκόπεδον τοῦτο ἀποτελοῦν μέρος τῆς ὅλης τῆς ἀπὸ λαιπῆς οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 7 000 περίπου τ. μ. ἣν εἶχεν ὁ πατήρ αὐτῆς Δημήτριος Ζωγιόπουλος ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ πρὸ τοῦ 1900. Τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδόν μας ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῆς δικαιοπαρόχουμας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου, ὅπερ κληρονομικὸν μερίδιον ἀπεκτήθη παρ' αὐτῆς ὡς τέκνον τοῦ Δημητρίου Ζωγιοπούλου ἀποβιώσαντος ἀδιαθέτου κατὰ τὸ 1925 καὶ καταλιπόντος σύζυγον χήραν Μαργαρίταν καὶ ἀνήλικα ἐν ὅλα τέκνα, ὡς καὶ ἐκ κληρονομίας τῶν βραδύτερον ἀποβιωσάντων ἀδιαθέτων καὶ ἀγάμων ἀδελφῶν της Βασιλείου, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1932 καὶ Θωμᾶ, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1938. Τὸ ὅλον ὄθεν κληρονομικὸν μερίδιον τῆς ἀμέσου δικαιοπαρόχου μας Κατίνας συζ. Γεωργ. Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου διεχωρίσθη ἐκ τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11107 τῆς 16 6 1954 συμβολαίου τοῦ Σ)φου Βεροίας Ἀντ. Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐκ τούτου μετὰ τὴν γενομένην διανομὴν ἠγοράσαμεν ἡμεῖς ὁ τοῦ ὡς ἄνω ἀναφερομένου ὑπ' ἀριθ. 13452 συμβολαίου τοῦ Σ)φου Βεροίας Α. Σαρρηκωστῆ 142,50 τ.μ. ἐπὶ αὐτοῦ δὲ ἐκτίσαμεν ἡμεῖς δι' ἰδίων χρημάτων μας κατὰ τὸ 1957 καὶ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1958 τὴν ὑπάρχουσαν οἰκοδομὴν ἣν προτιθέμεθα νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τὸν ἄνω δροφον.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας, τοῦτο, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ Ν 3743)1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28 Μαρτίου 1959
Οἱ Δηλοῦντες — προσκαλοῦντες
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΦΥΚΑΤΑΣ
ΑΝΤ. Π. ΦΥΚΑΤΑΣ

ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ-ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

Κατάπληξιν προκαλοῦν οἱ λόγοι τοῦ κ. Ν. Ἀσλάνογλου, διότι ὁ κύριος «συναρχηγὸς» καμιζει γλαῦκα εἰς Βέροιαν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων διακηρύσσει ὅτι ὅταν γίνῃ Δήμαρχος(;;) θὰ καταργήσῃ τὰ Πανεπιστήμια, διότι οἱ ἐπιστήμονες εἶναι ἄχρηστοι!!! Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Ἀσλάνογλου διατί χρησιμοποιεῖ τὴν χειρίστην αὐτὴν μέθοδον πρὸς ψηφοθηρίαν, ἀφοῦ γνωρίζει πῶς οἱ ἐργάτες πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται γνωρίζουν καὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα εἶναι ἀπαραίτητα καὶ ὅτι οἱ ἐπιστήμονες, ὅταν εἶναι συγχρόνως ἐνεργητικοὶ ἄνθρωποι εἶναι περισσότερον κατάλληλοι ἀπὸ τὸν ἄψιμον «ἡγέτην», ποὺ ἀπὸ τὸν θῶκον τοῦ Δημάρχου φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ ἰνομοθέτης καὶ Δικτάκτωρ!!! Ἀλλὰ ὁ λαὸς θὰ συμμορφώσῃ τὸν νέον Δὸν-Κιχώτη.

Ὁ κ. Ἀσλάνογλου χρησιμοποιεῖ τὶς φωνὲς δικτάτορος καὶ τὰς μεθόδους δημαγωγοῦ...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀλεξάνδρεια (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐγένετο ἡ προεκλογικὴ συγκέντρωσις τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Βετσοπούλου.

Ἡ ἐν λόγω συγκέντρωσις ὑπῆρξεν πρωτοφανὴς εἰς κοσμοσυρροὴ καὶ εἰς ἐνθέρμους ἐκδηλώσεις ποὺ διὰ πρώτην φορὰν ἔλαβον χώραν κατὰ διάρκειαν προεκλογικῶν συγκεντρώσεων Δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Κατ' ἀρχὴν ὡμίλησεν ὁ ἀποψήφιος Δήμαρχος κ. Βετσόπουλος Δημ. καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ τ. Δήμαρχος κ. Ἰ. Πετρίδης καὶ οἱ κ. κ. Συμεωνίδης, Κυρόπουλος, Βαβούρας, Γκατάτζης.

Δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς πόλιν μας θὰ εἶναι τυπικαί, διότι ἡ μάχη ἐκρίθη ἤδη, προπαλοῦ ὑπὲρ τοῦ κ. Βετσοπούλου.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΙΣ

—Ὁ κ. Τσακίρης Ἀπόλλων διευκρινίζων τὰ ὅσα εἶπε εἰς τὴν ὁμιλίαν του εἰς Τσερμὲν ἐνεχείρησεν εἰς τὸν κ. Καρατζόγλου τὴν κάτωθι δήλωσιν. «Ὁ....

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος ΑΠΟΛΛΩΝ ΤΣΑΚΙΡΗΣ ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Συνδυασμοῦ «Βαμβακιᾶ» Ἀντωνίου Κεμιντζέ, δηλῶ ὅτι χθὲς ὅταν ξεχώρησα τὶς κατερχόμενες παρατάξεις εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ εἶπα, εἰς Τσερμὲν ὅτι βαθμολογῶ μὲ μηδὲν ἀρνητικά, δὲν ὑπεροῦσα τὸν κ. Ἀνασταίου Καρατζόγλου, ἀλλὰ ἐκείνους ποὺ διοίκησαν πρὸ 40 ἐτῶν τὸν Δῆμον.

Τὸν κ. Καρατζόγλου πιστεύω ἀναφανδὸν ὅτι εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα καὶ βλαστάρι τῆς Βεροίας καὶ ὅτι δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ σκεφθῇ νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἐνεργήσῃ ἀντίθετα μὲ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, ἀφοῦ μάλιστα παγκοίνως γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ἐξώδευσε ὅλην τὴν πατρικήν περιουσίαν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 2ᾳ Ἀπριλίου 1959
ΑΠΟΛΛΩΝ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
Ὑποψήφιος Δημοτ. Σύμβουλος Συνδυασμοῦ Α. Κεμιντζὲ

Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Προχθὲς τὴν νύκτα οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἀνεξαρτήτου συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ ἐγέμισαν τοὺς τοίχους μὲ χταπόδια κόκκινα εἰδοποιήσαμεν ὅμως ἐγκαίρως τὸν λαὸν ὅτι τὶς τελευταῖες ἡμέρες θὰ ἴδοῦμε πολλὰ παράξενα γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχουμε τὸ νοῦ μας.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΡΟΣΟΧΗ
Καινοτομία στὴν πώληση ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα
ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΚΩΝΣΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ
Πωλοῦνται ὡρολόγια ΟΝΔΑ *ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς—ὁλικῆς θραύσεως παρὰ τῆς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας* LLOYD.
Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00 | Τιμή φύλλου δραχ. 1.60 Έτος 21ον Άριθ. Φύλλου 159 | Διευθυντής—Υπεύθυνος Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ | ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ

—Έπαυσεν, λοιπόν, νὰ ἀκούεται ὁ παιὰν τῆς ἐκλογικῆς μάχης. Ἐγκατελείφθησαν τὰ συνθήματα τῆς ἐπιθέσεως καὶ οἱ πολέμιοι ὠχυρώθησαν εἰς τὰ χαρακώματα τῆς Ἀμύνης. Τὴν ἔντασιν, ἀκολουθεῖ ἡ ὕφε[σις]. Τὸν ἐκνευρισμὸν ἡ γαλήνη, ποὺ χαρίζει ἡ λο[γικὴ] τῶν ἀριθμῶν.

—Τώρα προβάλλει ἡ ἀνάγκη διὰ συμφιλίωσαι, διὰ νέους ἀγῶνες, εἰρηνικούς. Νὰ μείνουν τὰ πάθη, οἱ ἀντεγκλήσεις καὶ διαφορὲς εἰς τὸ χρονοντούλαπο διὰ μία τετραετία. Ὁ λαὸς ὡμίλησεν καὶ πρέπει ὅλοι νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὶς θελήσεις του. Τὸ Βατερλώ, ἀπὸ ὅπου ἐξεπήδησε μία νίκη καὶ μία ἧττα, εἶναι καὶ ἡ ἀφετηρία μιᾶς νέας νοοτροπίας.

—Ὁ Νομός μας εἶναι πλούσιος, ἀλλὰ μόνο στὰ δῶρα τῆς φύσεως. Ἂς προσπαθήσωμε νὰ ἀξιοποιήσωμε τὴν εὔνοιαν τῆς φύσεως μὲ τεχνητὰ ἔργα. Ἂς ἀποκτήσωμε, ὅμως, πρῶτα τὴν προϋπόθεσιν ποὺ λέγεται ΟΜΟΝΟΙΑ.

—Ὀφείλουν οἱ Δήμαρχοι,, οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ σύμβουλοι νὰ ἐννοήσουν, πῶς ὁ λαὸς τοὺς ἐτίμησε ὄχι διὰ νὰ ἐρίζουν μεταξύ τους. Εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν δὲν χρειάζονται ἀντιθέσεις διότι δὲν βοηθοῦν ἐποικοδομητικά. ὅπως εἰς τὴν Βουλήν.

—ΟΜΟΝΟΙΑ, ΕΡΓΑΣΙΑ, ΠΡΟΟΔΟΣ, αὐτὰ ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Νομοῦ μας.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Η ΑΠΙΣΤΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στὴν καθημερινή μας ζωὴ καὶ πεῖρα παρατηροῦμε ἕνα περίεργο φαινόμενο ὡς πρὸς τὴν ἡμέρα καὶ τὴν νύκτα. Τὴν νύκτα δὲν ἔχομε ἀπόλυτο σκοτάδι καὶ τὴν ἡμέρα δὲν ἔχομε ἀπόλυτο φῶς. Τὸ σκότος καὶ τὰ φῶς εἶναι πράγματα σχετικὰ στὴν πεῖρα μας. Νὰ τὰ ξεγωρίσουμε ἀπόλυτα δὲν μποροῦμε Πάντοτε λίγο σκοτάδι θὰ ὑπάρχῃ στὸ φῶς, καὶ λίγο φῶς θὰ ὑπάρχῃ στὸ σκοτάδι. Τὰ μεσημέρι ὑπάρχουν σκιὲς τοῦ φωτὸς καὶ τὰ μεσάνυκτα λάμπουν ἡ σελήνη καὶ τ' ἀστέρια. Τοῦτο εἶναι θαυμάσιο παράδειγμα ἀπὸ τὸν φυσικὸ κόσμο, ὡς πρὸς τὸ τί λαμβάνει χώραν στὸν πνευματικό. Στὴν πεῖρα τῆς ζωῆς εἶναι ἀνάμικτες ἡ πίστις καὶ ἡ ἀπιστία.

Στὸν κόσμο μας διακρίνουμε τοὺς ἀνθρώπους σὲ πιστοὺς καὶ ἀπίστους. Πίστις καὶ ἀπιστία, ὅμως, δὲν εἶναι πράγματα ποὺ μετριοῦνται εὔκολα. Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει τόσα τοῖς ἑκατὸ πίστιν καὶ τόσα ἀπιστία. Οὔτε καὶ στὸν φυσικὸ κόσμο ποὺ νομίζουμε ὅτι μποροῦμε νὰ τὸν μετρήσουμε, θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ λέγαμε ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι τόσο τοῖς ἑκατὸ φῶς καὶ τόσο σκοτάδι. Εἶναι τόσο ἀνάμικτες ἡ πίστις μὲ τὴν ἀπιστία ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ διαχωρισθῇ ἀπὸ αὐτήν. Καὶ ὅμως, Ἂν καὶ στὴ μέρα ὑπάρχει λίγο σκοτάδι, καὶ στὴ νύκτα ὑπάρχει λίγο φῶς, ἐν τούτοις ἡ ἡμέρα ἀπὸ τὴν νύκτα διαφέρουν ριζικῶς. Ποῦ, ὅμως, ὀφείλεται ἡ διαφορὰ αὐτή; Ὄχι στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἡμέρα ἔχει περισσότερο φῶς ἀπὸ τὴν νύκτα καὶ ἡ νύκτα περισσότερο σκοτάδι ἀπὸ τὴν ἡμέρα. Ἀλλὰ τότε, ποῦ; Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι ὅταν ὁ ἥλιος λάμπει πάνω σ' ἕνα ὡρισμένο μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἶναι ἡμέρα, καὶ ὅταν ὁ ἥλιος δὲν λάμπει ἐκεῖ, εἶναι νύκτα. Εἶναι ριζικὴ ἡ διαφορὰ τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὴν νύκτα. Τὸ πᾶν ἐ[ξαρτᾶται] ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

[illegible] καὶ ἡ ἀπιστία ἐξαρτῶνται, [illegible] ἤδη ἀπὸ οἱ ἄνθρωποι λαμβάνουν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Μερικοὶ ζοῦν στὸ φῶς τῆς πίστεως καὶ μερικοὶ στὸ σκοτάδι τῆς ἀπιστίας. Καὶ ὅμως, στὶς καλύτερες τῶν πιστῶν ὑπάρχει μία δόσις ἀπιστίας, ὅπως καὶ στὶς καλύτερες τῶν ἀπίστων ὑπάρχει μία δόσις πίστεως. Ὑπάρχουν, λοιπόν, δύο τάξεις ἀνθρώπων στὸν κόσμο οἱ ἀπιστεύοντες πιστοὶ καὶ οἱ πιστεύοντες ἄπιστοι.

Αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀλήθεια βρίσκουμε σ' ἕνα περιστατικὸ στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Μάρκου (θ' 17-31). Πρόκειται γιὰ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἀπὸ βασικὰ ἄπιστος ποὺ ἦτο, ἔγινε βασικὰ πιστός. Θὰ μπορούσαμε καλλίτερα νὰ ποῦμε ὅτι ἀπὸ πιστεύων ἄπιστος μετεβλήθη σὲ ἄπιστο πιστό. Ἦταν ἕνας πατέρας ποὺ εἶχε ἕνα παιδὶ τραμπὰ βασανισμένο. Ἐδαιμονίζετο. Συνεταράσσετο ἀπὸ σπασμούς. Ἤκουσε ὅτι ἐκεῖ κοντὰ βρισκόταν ἕνας προφήτης ποὺ λεγότανε Ἰησοῦς Χριστός. Ἔκαμε ὅ,τι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι δὲν μποροῦσαν νὰ κάμουν. Ἔδινε φῶς στοὺς τυφλοὺς λαλιὰ στοὺς βωβοὺς καὶ ζωὴ στοὺς νεκρούς. Ἀκόμη καὶ τὰ δαιμόνια ἐξέβαλλε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ φήμη τοῦ Ἰησοῦ ἔχυσε μία ἐξέλπι λαμπερὴ ἀχτίνα στὴν καρδιὰ τοῦ θλιμμένου αὐτοῦ πατέρα.

Ἡ ἐλπὶς ἔφερε τὸν πατέρα μὲ τὸ ἄρρωστο παιδί του μπροστὰ στὸν Χριστό. Ἦταν καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ παρόντες, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν εἶχαν κατορθώσει νὰ βοηθήσουν τὸ βασανισμένο παιδάκι. Προτοῦ προλάβῃ νὰ πῇ κάτι τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα ἐνήργησε. Ἔριξε τὸ παιδάκι κατὰ γῆς καὶ ἐσπάραξε. Πόση ἀγωνία θάταν ζωγραφισμένη τὴ στιγμὴ ἐκείνη στὸ πρόσωπο τοῦ ἀξιολύπητου πατέρα Μὰ κι' ἡ συμπάθεια τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀνάλογη μὲ τὴν πατρικὴ ἀπόγνωσι. Μὲ μεγάλη λεπτότητα καὶ πόνο στράφηκε ὁ Χριστὸς στὸν πατέρα καὶ τὸν ρώτησε, «πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ;» Πόσου καιρὸ πάσχει ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὐτή; «Παιδιόθεν», ἦταν ἡ ἀπάντησις. Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀσυγχίνητος ὁ Χριστὸς στὴν τελικὴ Ἐκκλησι τοῦ πατέρα; «Ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς». Ἕτοιμη ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ Χριστοῦ. Ἀφοῦ ὁ πατέρας τάλμη σὲ νὰ Τὸν ρωτήσῃ, «ἂν μπορῇ», ὁ Χριστὸς ρωτᾶ τὸν πατέρα, «εἰ δύνασαι πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι». Φαίνεται πῶς ὁ πατέρας δὲν ἐπίστευε, γιατὶ ἂν ἐπίστευε δὲν θὰ Τὸν ρωτοῦσε ἀνυπομόνησε. Ἡ παρουσία, ὅμως, τοῦ Χριστοῦ, ἡ χάρις Του, ποὺ κατὰ ἕναν μυστηριώδη τρόπο ἐνήργησε μέσα στὴν ψυχή του, μετέβαλε τὴν ἀπιστία σὲ πίστι. Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ἐλπὶς πίστις γεννήθηκε μέσα στὴν καρδιά του. Μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα γεννιέται ἡ πίστις στὴν καρδιὰ τοῦ ἀπίστου ἀνθρώπου.

Πιστὸς πιὰ ὁ πατέρας. μὲ τὴν χάρι τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιά του, στράφηκε καὶ τοῦ εἶπε, «Πιστεύω Κύριε». Ἴσως, ὅμως, σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ. Μέτρησε τὴν πίστι του. Δὲν τὴν βρῆκε ἀπόλυτη Δὲν ἤθελε νὰ πῇ ψέμματα στὸν Χριστό, γιατὶ αὐτὸς ἔχει τὴν ἱκανότητα μόνος Του νὰ διαβάζῃ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιὰ μας. Ἀμέσως, λοιπόν, προσέθεσε, «βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ». Ἀνενώρισε ὁ πατέρας ὅτι ἡ ἡμέρα ἔχει σκιές, ὅτι ἡ πίστις ἔχει καὶ τὶς ἀπιστίες της. Παρ' ὅλον, ὅμως ποὺ ἦταν ἀτελὴς ἡ πίστις του, ὁ Κύριος ἐνήργησε. Ἔκαμε τὸ θαῦμα Του. Ἐθεράπευσε τὸ ταλαίπωρο παιδί.

Ὁ πατέρας αὐτὸς στὴν ἀπιστία του εἶχε κάποια δόσι πίστεως. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πατέρας ἂν καὶ ἄπιστος ἦλθε στὸν Χριστό. Ὅταν δὲ ἐπίστευσε, διετηρήθη κάποια σκιὰ ἀπιστίας στὴν νεογέννητη πίστι του. «Πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ». Ἔτσι, θὰ μποροῦσαμε ν' ποῦμε, πῶς δὲν μετεστράφη ἁπλῶς ἀπὸ τὴν ἀπιστία στὴν πίστι. ἀλλ' ἀπὸ τὴν πιστεύουσα ἀπιστία μετεστράφη στὴν ἀπιστοῦσα πίστι,ἀπὸ τὰ σκοτάδι ποὺ εἶχε μόνο μερικὲς ἀκτῖνες φωτὸς στὸ φῶς ποὺ εἶχε μόνο λίγες σκιὲς σκότους.

Τί ὡραῖα καὶ στὴ δική σου τὴν πεῖρα τῆς ζωῆς νὰ μποροῦσε νὰ μεταβληθῇ τὸ σκοτάδι σὲ φῶς, ἔστω καὶ μὲ λίγες σκιές. Μὴ λὲς πῶς εἶσαι ἄθεϊστής, γιατὶ πραγματικοὶ ἄθεϊστοι δὲν ὑπάρχουν. Ὁ ἀπ. Ἰάκωβος λέγει, «καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσι» (Ἰακ. Β' 19). Τὴν ὀλίγη πίστι σου ἐπίτρεψε στὸν Χριστὸ νὰ τὴν μεταβάλλῃ σὲ ἀπιστοῦσα πίστι. Ἀξίζει τὸ πήδημα κάποτε ἀπὸ τὴν σελήνη σκοτεινὴ νύκτα στὴν ἡλιόλουστη ἡμέρα. Τὸ πήδημα ὅμως αὐτό, μόνο μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ.

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΤΟΥ ΤΕΒΕ

Ἀληθῶς μέγα εἶναι τὸ οἰκονομικὸν ἄρραμα τῶν συνταξιούχων τοῦ ΤΕΒΕ, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν κυριολεκτικῶς συντάξεις πείνης καὶ δυσκόλως ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ καθημερινὸν πρόβλημα τῆς ζωῆς. Ὑποτυπώδης, ἐπίσης, καὶ σχεδὸν ἀνύπαρκτος εἶναι καὶ ἡ παρεχομένη πρὸς αὐτοὺς ὑγειονομικὴ περίθαλψις. Τὸ Ἀσφαλιστικὸν τῶν Ταμείων ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ δείξῃ μεγαλυτέραν στοργὴν καὶ φροντίδα πρὸς τοὺς ἀπομάχους αὐτοὺς ἐπαγγελματίας, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ εἰργάσθησαν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετοῦντες τὸ κοινὸν ὄφελος δὲν ἔχουν σήμερον κανέναν ἄλλον πόρον ζωῆς; πλὴν τῆς πενιχρᾶς των συντάξεως. Τὸ ΤΕΒΕ ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς ἱκανοποιητικὴν αὔξησιν τῶν χορηγουμένων συντάξεων καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν οὐσιαστικήν. Ἂς περιορίσῃ τὸ ΤΕΒΕ τὰς οἱασδήποτε ἄλλας μὴ ἀναγκαίας δαπάνας του καὶ ἂς στρέψῃ ἀμέριστον τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν ρύθμισιν τοῦ συνταξιοδοτικοῦ προβλήματος τῶν ἠσφαλισμένων του.

ΕΞΑΓΩΓΗ ΡΟΔΑΚΙΝΩΝ

Ὁ Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Ἄνω Κοπανοῦ ἡ «Δήμητρα» κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διενήργησε τὸ πρῶτον, μὲ χρηματοδότησιν τῆς ΑΤΕ συγκέντρωσιν καὶ ἀπὸ κοινοῦ διάθεσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ροδακίνων, λογαριασμῷ παραγωγῶν μελῶν του Συνεκεντρώθησαν ποσότητες ροδακίνων (ποικιλιῶν ἀμερικάνικα κοντάνι καὶ ἐλμπέρτα) πρὸς διάθεσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν ἐκ κιλῶν μικτ. 150.156 καὶ ὁκ. 45.400 ἀντιστοίχως. Αἱ προοριζόμεναι διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ποσότητες ροδακίνων μετεφέρθησαν διὰ 19 βαγονίων ψυγείων καὶ ἑνὸς αὐτοκινήτου ψυγείου καὶ διετέθησαν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν. αἱ δὲ προοριζόμεναι διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοιαῦται προωθήθησαν εἰς ἐμπόρους τῶν ἀγορῶν Θεσσαλονίκης καὶ Πειραιῶς καὶ διετέθησαν ἐπὶ προμηθείᾳ ἐπιτοπίως. Αἱ ἐκκαθαρισθεῖσαι εἰς τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὴν ἐργασίαν παραγωγοὺς τιμαὶ ἀνῆλθον κατ' ὀκὰν ροδακίνων εἰς δραχ. 4 (ποικιλίαι ἀμερικάνικα καὶ κοντάνι) καὶ δρχ. 3 (ποικιλία ἐλμπέρτα). Αἱ τιμαὶ ὑπῆρξαν συμφέρουσαι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀπολαμβανομένας ἄνευ τῆς συνεταιριστικῆς προσπαθείας.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΙΚΑΚΙΟ

Σήμερον ἑορτάζει τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του ὁ Πρόεδρος τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας στρατάρχης Ἐ. κτωρ Β. Τρουχίλλιο Μολίνα.

Ο "ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ,,

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΘΕΠΟΜΕΝΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ 20ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΝΕΑΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΣ

ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΣ—ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

—Συνεντεύξεις μὲ τοὺς νέους Δημάρχους Βεροίας Ναούσης, Ἀλεξανδρείας διὰ τὸ πρόγραμμά των.
—Νέον Μυθιστόρημα τοῦ κ. Εὐρ. Χειμωνίδου
—Τὸ Λαϊκὸ Πανεπιστήμιό μας
—Ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Νομοῦ μας
—Ἀποσπάσματα ἀπὸ ἐκλεκτὰ ἔργα
—Ἀθλητικὴ στήλη
—Ὁ Βεροιώτικος στίχος
—Κοινωνικά
—Ἀπ' ὅ,τι διαβάζω καὶ ἀκούω
—Τύποι τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Βέροιας
—Τὸ ἀνέκδοτό μας
—Ἐπιφυλλίδες-Σχόλια
—Τὸ γέλοιο εἶναι ὑγεία
—Πρῶτες βοήθειες
—Ἀγροτικὰ Νέα
—Παγκόσμια Νέα

Καὶ πλούσιο Ἀντικειμενικό, Εἰδησιογραφικὸ δελτίο ἀπὸ ὅλον τὸν νομὸν Ἡμαθίας!

ΑΠΟ ΤΗΣ 20ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΡΟΥΡΟ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤ. ΕΚΛΟΓΩΝ

ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀντικειμενικοὶ παρατηρηταὶ σχολιάζοντες τ' ἀποτελέσματα τῶν Δημάτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν Βέροιαν παρετήρουν τὰ κάτωθι:

1) Ὁ «ἀνεξάρτητος» συνδυασμὸς τοῦ κ. Κεμιντζὲ διετήρησε σχεδόν, τὴν πλειοψηφίαν τοῦ 1954.

2) Εἰς τὴν πόλιν μας, δὲν ἐτυχεν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἡ θέσις πολιτικοῦ ζητήματος, καθ' ὅσον ὁ συνδυασμὸς τῆς Βαμβακιᾶς, πλὴν τῶν ὀπαδῶν τῆς Ε.Ρ.Ε (35.40 ο/ο περίπου) ἔλαβεν καὶ ψήφους ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων κομμάτων.

3) Ὁ Συνδυασμὸς «Ἀναγέννησις» δὲν κατώρθωσεν νὰ συγκεντρώσῃ τὴν πλειοψηφίαν, διότι ἡ κίνησις τοῦ διεσπάσθη ὑπὸ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ «Ἀνατέλλοντος Ἡλίου» τῶν κ.κ Ἀ ολάνογλου καὶ Δελιάντώνη, ὁ ὁποῖος συνεκέντρωσε ἀξιόλογον ποσοστὸν ψήφων.

4) Ἐὰν δὲν διεσπᾶτο ἡ ὅλη κίνησις τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἢ καλύτερον τῶν κομμάτων. ποὺ ἔθεσαν πολιτικὸν ζήτημα. ἀσφαλῶς θὰ ἦτο λίαν δυσχερὲς εἰς τὸν συνδυασμὸν «βαμβακιά» νὰ συγκεντρώσῃ τὴν πλειοψηφίαν.

5) Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου, μᾶς χωρίζουν δύο μῆνες. περίπου καὶ ἤδη, ἐν τούτοις, ἄρχισε νὰ διαδίδεται μετὰ ἐπιτάσεως ἡ εἴδησις, ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι ὑπὸ τῶν συνδυασμῶν «Ἀναγέννησις» καὶ «Ἀνατέλλοντος Ἡλίου», ὅπως Δήμαρχος ἐκλεγῇ ἄτομον πρόσφατον «διαλλακτικόν» πρὸς αὐτούς. Ἀναφέρεται, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιτυχόντος Δημοτικοῦ συμβούλου τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Κεμιντζέ, τοῦ κ. Δαμιανοῦ Φιλιππίδη.

6) Ἡ ἀποχὴ ὑπερέβη τὸ 30, ο/ο. Ἐλπίζεται, ὅτι ὁ κ. εἰσαγγελεὺς θὰ προβῇ εἰς σχετικὰς ἐνεργείας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑΝ

Ἐμμένη σχόλια προεκάλεσαν τὸ γεγονὸς τῆς ἐκλογῆς ὡς Δημάρχου τοῦ κ. Φ. Κόκκινου, τὸν ὁποῖον οἱ ψηφοφόροι περιέβαλον μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Κόκκινου ἐχαιρετίσθη, ὡς ἔνδειξις νέας νοοτροπίας τῶν Ναουσαίων, πρὸς συνεργασίαν μεθ' ὅλων ἐκείνων τῶν παραγόντων, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν προώθησιν τῶν προβλημάτων τῆς πόλεως.

Ἡ νίκη τοῦ κ. Κόκκινου εἶναι μία πρωτοφανὴς καὶ χαρακτηριστικὴ προσωπικὴ νίκη.

ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Μὲ πολλὴν χαρὰν οἱ κάτοικοι τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπληροφορήθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν πόλιν των ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει, ὅτι ὁ νῦν, ἐπιτυχὼν Δήμαρχος Ἰατρὸς κ. Βετσόπουλος Δημήτριος ἐξελέγη καὶ πάλιν Δήμαρχος.

Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τοῦ κ. Βετσόπουλου ὑπῆρξεν μία δικαία ἀναγνώρισις τῆς συντελεσθείσης δημιουργικῆς ἐργασίας.

ΕΥΓΕ «ΚΑΣΤΑΝΙΑ-ΦΥΤΙΑ»

Μὲ πολλὴν εὐχαριστησιν εἴδομεν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν Κοινοτ. ἐκλογῶν, ὅτι εἰς τὰ χωριὰ Καστανιὰ καὶ Φυτιὰ συνεκροτήθη μόνον εἷς συνδυασμός, εἰς τὸν ὁποῖον συμμετεῖχον ὅλοι οἱ προοδευτικοὶ κάτοικοι. Συγχαρητήρια, λοιπόν, εἰς τοὺς ὁμονοιασμένους κατοίκους τῶν χωρίων τούτων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ Β' ΕΚΠΑΙΔ. ΠΕΡΙΦ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Προσκλήσει τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων Βας Περιφ. Βεροίας ἐπραγματοποιήθη τὸ ὅσν κατὰ σειρὰν ἐφετεινὸν Παιδαγωγικὸν συνέδριον, αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὸ ὑποδειγματικὸν μονοτάξιον Δημ. Σχολεῖον Λαζοχωρίου. Συμμετέσχον ἅπαντες οἱ δ)νται τῶν 1)ξίων καὶ 2)ξίων) Δημ. Σχολείων. Ἐδίδαξεν ὑποδειγματικῶς ὁ δ)τὴς τοῦ Σχολείου κ. Γεώργ. Τσιπουρίδης Ἀνάγνωσιν εἰς τὰς τάξεις Ε' καὶ Σ Γ'. Θρησκευτικὰ εἰς τὰς Γ' καὶ Δ' καὶ ἀριθμητικὴν εἰς τὴν Δην. Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Μαθ. Συνεταιρισμοῦ μαθητὴς τῆς Ε' τάξεως τοῦ Σχολείου ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συνέδρους τὸ ἰατρικὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Μ. Σ. τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἀξιόλογον ἔργον καὶ τὰς μελλοντικὰς ἐπιδιώξεις αὐτοῦ.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις περὶ τῆς διαρθρώσεως κ.τ' διεξαγωγῆς τῆς ἐργασίας τῶν 1)ξίων καὶ 2)ξίων Σχολείων, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἱ περισσότερες τῶν συνέδρων, διεγράφη δὲ ἀπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἡ τεχνικὴ τῆς ἐπὶ τῶν συγχρόνων ἀντιλήψεων τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Ψυχολογίας ὀργανώσεως λειτουργίας τῶν Σχολείων τούτων διετυπώθησαν πολύτιμα πορίσματα διὰ τὴν ἀποδοτικωτέραν διδασκαλίαν τῶν παρακολουθέντων μαθημάτων

Τὰς μεσημβρινὰς ὥρας ὁ συντσιούχος δ)λος Ἀχταρίδης Συμ. προέβη εἰς μετάγγισιν σμήνους μελισσῶν εἰς νέαν κυψέλην τοῦ σχολικοῦ μελισσοκομείου καὶ ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὸ περὶ Μελισσοκομίας θέμα.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ δ)λοι. 1) Γιομπλιάκης Κων. καὶ 2) Γραμματικόπουλος Δ. εἰς ἐμπεριστατωμένας εἰσηγήσεις ἀνέπτυξαν τὴν ἀξίαν καὶ τοὺς τρόπους πλουσίας ἐφαρμογῆς τῶν «Σιωπηρῶν ἐργασιῶν» εἰς ὀλιγοδιδάσκαλα Σχολεῖα τῆς Πατρίδος μας.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν οἱ σύνεδροι συνεφώνησαν μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν εἰσηγητῶν καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Τὸ εἰς ἄριστην κατάστασιν διδακτήριον μὲ τὴν πλουσίαν μαθητικὴν βιβλιοθήκην, μὲ τὰς πλήρεις ἐποπτικῶν μέσων καὶ μαθητικῶν ἔργων προθήκας μὲ τὸ ραδιοπικ-άπ καὶ τὸ μελισσοτροφεῖον, μὲ τὸν ὡραιότατον ἀνθόκηπον καὶ τὸν ὑποδειγματικὸν ὀπωρῶνα, ἀρδευόμενον ὑπὸ τελείου μηχανικοῦ ἀντλητικοῦ συστήματος μὲ τὴν αἴθουσαν συσσιτίου τοῦ κλήρου καὶ ἡ κατὰ παιδαγωγικὸν τρόπον συγκράτησις καὶ ἐπωφελὴς δρᾶσις τοῦ μαθητικοῦ συνεταιρισμοῦ προεκάλεσαν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν κ.κ. συνέδρων οἵτινες καὶ συνεχάρησαν θερμῶς τὸν συνάδελφόν των δ)τὴν τοῦ Σχολείου κ. Τσιπουρίδην Γεώργιον.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλῶ ὅπως μοὶ γνωρίσητε διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ, διὰ ποίους λόγους ἐγένετο ἀπόπειρα διακοπῆς τῆς ὁμιλίας μου, τὴν ὁποίαν κατόπιν παρακλήσεώς σας, ἐδέχθην εὐχαρίστως νὰ κάμω, εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἀναμνηστικῆς πλακὸς τῆς Ἰατρικῆς πλατάνου, περὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ὁποίας, ὡς γνωρίζετε καλῶς, ὅτι ἑκάστη ὁμιλία ἔχει ἀρχήν, μέσον καὶ τέλος καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ διακοπῇ, ὅπου τοῦ καπνίσει τοῦ ἀκροατοῦ.

Ἐξεπλάγην σφόδρα ὅταν ἀντελήφθην δύο συμβούλους σας, τὸν ἕνα εἰς τὸ αὐτί μου νὰ μοὶ λέγῃ «Συντομέψετε» τὸν δὲ ἄλλον δια χειρονομιῶν ἀσχημονοῦντα νὰ ζητῇ νὰ σταματήσω.

Ἡ τοιαύτη ἀνάρμοστος πρὸς τὸν ὁμιλητὴν συμπεριφορά, αὐτὸν μὲν ἐπίκρανεν, ὑμᾶς δὲ ἐξέθεσεν εἰς τὸ ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκούσῃ περισσότερα, ὡς ὑπ' αὐτοῦ ἐμφανῶς ἐξεδηλώθη, δυσμενῶς ἐσχολίασεν τοῦτο.

Διερωτῶμαι ἂν τοῦτο προῆλθεν ἀπὸ ἀγραμματωσύνην ἢ ἀοίδειαν. Τὸ πρῶτον ἀποκλείεται, διότι ἀρκετῆς, μορφώσεως καὶ παιδείας τυχόντες, γνωρίζετε καλῶς, ὅτι ἑκάστη ὁμιλία ἔχει ἀρχήν, μέσον καὶ τέλος καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ διακοπῇ, ὅπου τοῦ καπνίσει τοῦ ἀκροατοῦ.

Διὰ τὸ δεύτερον ἀμφιβάλλω, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ κατεῖχε καὶ ὑμᾶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἡ ὀφειλομένη πρὸς τοὺς ἀπαγχονισθέντας εὐλάβεια, ὥστε νὰ ζητήσητε διὰ τῶν συμβούλων σας, τὴν διακοπὴν τοῦ ὁμιλητοῦ, ἐξιστορήσαντος, ἐντὸς δώδεκα λεπτῶν, τὸ φρικτὸν τοῦ ἀπαγχονισμοῦ δρᾶμα, τοῦ Μητροπολίτου Καλλιμάχου καὶ τῶν προκρίτων Βεροιέων.

Εὐτυχῶς διετήρησα τὴν ψυχραιμίαν μου καὶ, ὡς ἂν νὰ μὴ συνέβη τίποτε, ἀφηγήθην, εἰς τὸ σεβαστὸν ἀκροατήριον, πλήρες τὸ ἰατρικὸν τοῦ μαρτυρίου.

Ἠσθάνθην ὅμως βαθυτάτην, ἐκ τούτου, πικρίαν, τὴν ὁποίαν βεβαίως, θὰ ἤθελα νὰ σπεύσητε νὰ διασκεδάσητε, ἀπαντῶντες εἰς τὴν παροῦσαν μου.

Δέξασθε τὴν ἐξαίρετον ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην μου,

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΙ ΕΚΛΕΓΟΝΤΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ

Ἐγγεγραμμένοι	11 718
Ἐψήφισαν	8327
Ἔγκυρα	8 306
Ἔλαβον:	
Συνδ. Α. Κεμινιτζέ	4224
» Α. Καρατζόγλου	2705
» Ν. Ἀσλάνογλου	1377
Σταυροὶ προτιμήσεως Ἐξελέγησαν: «Βαμβακιά»	
1) Α. Κεμινιτζὲς	3316
2) Δ. Φιλιππίδης	459
3) Κ. Χ''δημητρίου	422
4) Γ' Τσαλέρας	417
5) Α. Τσικερδᾶνος	305
6) Α. Περδίκης	261
7) Α. Κοτσαδάμης	187
8) Χ. Ἀνανιάδης	161
9) Κ. Καρακώστας	161
10) Π. Γιαννακάκης «Ἀναγέννησις»	145
1) Α. Καρατζόγλου	1511
2) Ε. Τσελέπογλου	571
3) Ν. Μυτιλέκας	265
4) Γ. Τσαρούχης	247
5) Εὐθ. Χιονίδης	231
6) Α. Φωτιάδης «Ἀνατέλλων Ἥλιος»	193
1) Ἀσλάνογλου	1148
2) Ἀλ. Δελαντώνης	315
3) Ἀν. Τολιόπουλος	125

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣΑΝ

Ἐγγεγραμμένοι	7 817
Ἐψήφισαν	6253
Ἔγκυρα	6214
Ἔλαβον:	
Φ. Κόκκινος-Νάουσα	3353
Α. Χωνὸς-Ἕνωσις	2861
Ἐξελέγησαν:	
Συνδυασμὸς κ. Κόκκινου	
1) Φ. Κόκκινος	
2) Χ. Χρυσοχόου	
3) Ἀγ. Βαλταδώρος	
4) Κ. Ματθαίου	
5) Σ. Τσιτση	
6) Γρ. Σούγγαρης	
7) Γ. Βαρβαρέσης	
8) Ε. Ἀδαμίδης	
Συνδυασμὸς κ. Χωνοῦ	
1) Ἀλ. Χωνὸς	
2) Γ. Παπαδόπουλος	
3) Θ. Προύσαλης	
4) Σ. Σαράντης	
5) Ἐ Κουλτζῆς	
6) Γ. Γρέζος	
7) Μ. Μοσιτζίδης	

ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Ἐγγεγραμμένοι	3260
Ἐψήφισαν	2781
Ἔγκυρα	2778
Ἔλαβον:	
Θετσόπουλος-Ἕνωσις	1554
Χ Παπαστόλου (Ε.Ρ.Ε)	1224

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὔχομαι ὁλοψύχως εἰς τοὺς ἀντιπάλους μου καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ βαρύ τους ἔργον καὶ ἀπηλλαγμένους ἀπὸ κάθε ἀδυναμίαν τοῦ παρελθόντος.

ΓΑΒΡΙΗΛ Ν. ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Μελίκη—Ἔγγ. 1606, Ἐψήφ. 1210, ἔγκυρα 1200, ἔλαβον: «Ἀνώνυμος» Ἀν. Μαγαλιοῦ 775, «Ἀνεξάρτητος» Ε. Παπάλου 425

Πλατύ—Ἔγγ. 1377, ἐψήφ. 1152, ἔγκυρα 1149, ἔλαβον: Ἀ. Ἀλεξόπουλος 416, Α. Γαβριηλίδης 465, Ε. Ἀνδρονίδης 268.

Μακροχώρι—Ἔγγ. 1712, ἐψήφ. 1276, ἔγκυρα 1271, ἔλαβον: Ἕνωσις 773, Ὁμόνοια 494

Ράχη—1) «Ἀναδημιουργία» (νῦν Προέδρου κ. Ἀκριβοπούλου) 157. 2) «Ὁμόνοια» 153.

Ἀγγελοχώρι—«Πρόοδος» 364 «Ἐμπιστοσύνη» 321.

Ἀρκοχώριον—«Ὁμόνοια» 254 «Νίκη» 234

Ἀγκαθιά—Προστασία 313, Ἥν. Παράτ. 240, Ε.Π.Α. 119.

Ἅγιος Γεώργιος—Πρόοδος 443, Ἐργασία 287.

Ἁγία Μαρίνα—Ὁμόνοια 255 Ἥλιος 224.

Ἄραχος—Πρόοδος 183, Ἀναγέννησις 126.

Ἁγία Βαρβάρα—Ἀναγέννησις 372, Ἕνωσις 167.

Βεργίνα—Ὁμόνοια 262, Ἀγάπη-Πρόοδος 218, Ἕνωσις Νέων 129.

Βρυσάκιον—Πρόοδος 180, Ἐργασία 163.

Γεωργιανοί—Μεταρρύθμισις 174. Ἀνασυγκρότησις 143

Δάσκιον—Ἀγάπη 173, Πρόοδος 140.

Διαβατὸν—Ἀναγέννησις 246 Ἐντιμ. 214, Ἀνεξάρτ. 119.

Ἐπισκοπὴ Βεροίας—Πρ. Ἕνωσις 268, Ἥλιος 242.

Ἐπισκοπὴ Νάουσης—Μηλιὰ 431, Ἀνοιξις 195, Πρόοδος 91.

Ζερβοχώρι—Ν. Πρόοδος 414, Ἕνωσις 284

Ἔλαφος—Ὁμόνοια 136 Πρόοδος 128.

Κερμησιὰ—Πρόοδος 171, Ἕνωσις 132.

Καστανιὰ—Εἷς Συνδυασ. 141

Κορυφὴ—Συν. Ἐργ. 730, Ἥν. Παρατ. 423.

Κοπανός—Ὁμόνοια 332, Παλ Δ. 318.

Καμποχώριον—Ἕνωσις 257, Ὁμόνοια 184.

Κλειδίον—Δόξα 184, Πρόοδ. 162, Νίκη 125.

Λουτρὸς — Μ. Ἀλεξ. 299, Διγ. 259.

Λευκαδίων — Ὁμόνοια 248, Ἕνωσις 190

Λιανοβέργιον—Πρόοδος 230, Ἕνωσις 202, Ἀνασυγ. 64

Παλαιοχώριον—Πρόοδος 195 Ἕνωσις 109. Ἀνασυγ. 109.

Λυκογιάννη—Ὁμόνοια 201. Νίκη 144

Ροδοχώριον—Πρόοδος 298 Ἐλπὶς 125.

Μονόσπιτα — Ἕνωσις 269 Πρόοδος 221

Ἁγία Μαρίνα—Ὁμόνοια 302 Βλάστ. 321.

Μ. Σάντα—Πρόοδος 105, Ἀναδ. 59.

Νεόκαστρον—Θρίαμβος 297, Πρόοδος 201.

Νησίου—Ἀναγεν. 371, Πρόοδος 293.

Νεοχώριον—Ἕνωσις 310, Νίκη 61.

Ν. Νικομήδεια—Ὁμόνοια 336 Ἥλιος 191.

Ξεχασμένη—Δικαιοσύνη 452, Ἀναγέννησις 445.

Κουλούρα—Ἀνατέλ. Ἥλιος 209, Ἀναγέννησις 191.

Πολύδενδρον—Πρόοδος 227, Ἐργασία 178

Πελατίτσια—Δόξα 256, Δήμητρα 207

Συκιὰ—Δήμητρα 116, Δόξα 76

Πρόδρομος—Ἕνωσις 326, Ἀγάπη 108

Ἁγία Τριάς—Ἕνωσις 184, Ἀγάπη 157

Πολυπλάτανος—Ἐργασία 224 Ὁμόνοια 87, Ἀναγέν. 62

Π. Σκυλίτσι—Ἕνωσις 154 Πρόοδος-Ἕνωσις 109 Κ. ει. 70

Πατρὶς—Ἀδελφ. 238 Κ. Ἰατρ. 176

Πρασινάδα—Ἕνωσις 266 Ὁμόνοια 232

Πλάτανος—Νίκη 266, Πρόοδος 195

Ριζώματα—Ὁμόνοια 368, Πρόοδος 259

Σφηκιά—Ἕνωσις 201, Μέλισσα 172

Σταυρὸς—Ἀναγέν. 230, Ἕνωσις 214, Ἐργ. 62

Στενημάχου—Πρ. Νέοι 170 Πατρ. 145 Ὁμόνοια 115

Τριπόταμος—Νίκη 192 Ἀνών. 186

Τρίκαλα—Ἑνότης 365, Πρόοδος 296

Τρίλοφον—Ἀνατολὴ 212, Ἕνωσις 128, Πρόοδος 112

Φυτιὰ Ἕνωσις 686

Χαρίεσσα—Ν. Δύναμις 313, Πρόοδος 168

Καβάσιλα—Ὁμόνοια 177, Εἰλικρ. 162

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΤΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ κ. Γ. ΤΣΑΡΟΥΧΗ;

Πληροφορούμεθα ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Γ. Τσαρούχη, Δικηγόρου, τοῦ συνδυασμοῦ Ἀναγέννησις, ὑφίσταται ἀμφισβήτησις, λόγῳ λάθους εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν σταυρῶν προτιμήσεως.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει, διὰ τὴν 10ην Μαΐου 1959 Διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν δέκα ὑπαλλήλων διὰ τὴν Συνεταιριστικὴν Ὑπηρεσίαν της ἐπὶ βαθμῷ βοηθοῦ. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀπαιτεῖται πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς (Νομικῆς Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ.λ.π.) ἢ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀκεραίου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, εἰς Συνεταιριστικὴν Ὀργάνωσιν. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην. Αἰτήσεις θηλέων δὲν γίνονται δεκταί.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ

«ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ»

Μετεφέρθη εἰς τὴν Πλατεῖαν Δικαστηρίων (Ὡρολογίου)

Οἰκία Κότσιφα—Βέροια

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ

ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Σ.Α.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΡΟΣΟΧΗ

Καινοτομία στὴν πώλησιν ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ

Πωλοῦνται ὡρολόγια ΟΜΕΓΑ ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς,—ὁλικῆς θραύσεως παρὰ τῆς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας LLOYD.

Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

ΠΑΙΛΟΠΟΛΙΣ

«ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Παιδόπολις «Καλὴ Παναγία» Βεροίας, προκηρύσσει ταχτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 559.200 ὀκ. καυσοξύλων δρυός.

Ὁ Διαγωνισμὸς τῆς ὡς ἄνω ποσότητος θὰ διενεργηθῇ τὴν 24ην Ἀπριλίου 1959 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 11 π. μ. εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ Καφενεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Σάχα παρακλεύρως εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Παιδοπόλεως, παρ' ἡ δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Καλῇ Παναγιᾷ τῇ 6)4)1959

Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος

Π. Παρασκευόπουλος

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΜ.	ΚΕΜΙΝ.	ΧΑΡΑΤΣ'	ΑΣΚΑΛ.
1ον.	275	192	124
2ον.	238	147	84
3ον.	152	86	54
4ον.	346	283	155
5ον.	346	194	88
6ον.	301	199	64
7ον.	168	116	56
8ον.	194	142	50
10ον.	601	341	246
11ον.	563	310	153
12ον.	325	301	137
13ον.	434	293	104
ΤΑΓΑΡ.	129	63	55
ΜΕΣΗ.	90	38	27

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙ' ΕΠΙΧΕΡΗΣΕΙΣ - ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν πλείστων ἐκ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ κατόπιν σχετικῶν προτάσεών των, ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τούτων κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον πιστώσεις συνολικοῦ ὕψους δραχ. 9.335.000 πρὸς χορήγησιν μεσοπροθέσμων διαρκείας 3-5 ἐτῶν δι' ἐκχερσώσεις, ἐκθαμνώσεις ἰσοπεδώσεις, ὑπερβαθείας ὁράσεις κ.λ.π.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Γραφεία—Τυπογραφεία	Τιμή φύλλου δραχ. 1.50	Διευθυντής—Υπεύθυνος	ΔΕΥΤΕΡΑ
Μητροπόλεως 28—Τηλ. 4-00	Έτος Ζ! Άριθ. Φύλλου 160	Ι. ΣΠΑΝΙΔΗΣ	13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

—Δύο ζητήματα προσείλκυαν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τὸν τελευταῖον καιρόν: Τὸ Κυπριακὸν καὶ αἱ Δημοτ. ἐκλογαί.

Τὸ Κυπριακὸν ἀπετέλεσε τὸν πόλον πέριξ τοῦ ὁποίου ἐκινεῖτο ἡ Μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἔθνους.

Αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαί, κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς μία ἔμμεσος καὶ κεκαλυμμένη πρόταση δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Αἱ δοθεῖσαι λύσεις καὶ τ' ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν κινδυνεύει νὰ ἀπωλέσῃ τὴν ἐξουσίαν, διότι ἐλλείπει ἡ διάδοχος.

Αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαί, μάλιστα, ὑπῆρξαν ἕνα εὐνοϊκὸ' δημοψήφισμα διὰ τὴν Ε.Ρ.Ε.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἄλλη διαπίστωσις: Ὅτι ὁ λαὸς ἔπαυσεν ν' ἐνθουσιάζεται διὰ τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας.

Ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος ὀφείλεται εἰς χρίσιν ἰδανικῶν καὶ περισσότερον εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου.

Ἂς προσέξῃ, λοιπόν, ἡ Κυβέρνησις. Νὰ προχωρήσῃ πλέον εἰς τὴν κατάστρωσιν καὶ ἐφαρμογὴν προγράμματος κοινωνικῆς πολιτικῆς, διότι εἶναι ἀπηλλαγμένη τώρα, ἀπὸ φλέγοντα προβλήματα.

Ἂς ἐννοήσῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐμπνεύσῃ πίστιν εἰς τὸν λαόν, ὅταν οἱ κύριοι ἀρχηγοί της θεωροῦν τὴν πολιτικήν, ὡς ἀποκλειστικὴν θεραπαινίδα τῶν προσωπικῶν καὶ ἰδιοτελῶν των ἐπιδιώξεων.

Προσοχή, λοιπόν, διότι ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, προτοῦ ὡριμάσῃ πλήρως ἐκουράσθηκε ἤδη. Καὶ ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσίαν τῆς δυνάμεως τοῦ λαοῦ μας ὁ ἐνθουσιασμός. Ἀφήσατε κύριοι τὰς στείρας καὶ μικροπρεπεῖς ἀλληλοκατηγορίας καὶ θέσατε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λαοῦ.

Ἡ Ποιοτικὴ ἄνοδος καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιοτικοῦ, πνευματικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐπιπέδου ἂς γίνουν ἡ νέα μεγάλη Ἰδέα τοῦ ἔθνους, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅμως, πρέπει νὰ πιστεύσητε ἐσεῖς πρῶτοι, μὲ θυσίας καὶ αὐταπάρνησιν.

Προσέξατε τὸν Λαόν.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΚΟΡΦΙΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΔΩ "ΔΡΑΚΟΣ,...

—Σὲ περίοδο εἰρήνης, φόβοι βιαίου θανάτου!! Σὲ ἐποχὴ ἀνοίξεως, στέρησις τῆς φύσεως!! Τὸ θέμα τῆς ἡμέρας. Νὰ ποὺ τυχεροὶ εἶναι ὅσοι δὲν συνοδεύουν καπέλλες, ποὺ εἶναι ὁ στόχος τοῦ «Δράκου». Νά, λοιπόν, ποιὸ εἶναι τὸ ἀσθενὲς φύλον

—Ραντεβοῦ ἀκυρώνονται, ἀποβάλλονται, ἀραιώνονται. Αἰτία ὁ «Δράκος».

Ἤλθε ὁ θάνατος τριῶν ἀτυχῶν συνανθρώπων μας διὰ νὰ νοιώσουμε πόσο ἀγαπᾶμε τὴν ζωήν μας.

—Πέτρα χρησιμοποιεῖ ὁ «Δράκος» γιὰ ὅπλο. Κράνος ἀπὸ κεφάλι ἢ προστασία Γυναίκες, σὰν θύματα. Ἀνώμαλος σεξουαλικὴ ἱκανοποίησις ἡ αἰτία. Κατηγορία εἶναι ἡ ἀνθρωποκτονία κατὰ τὸν εἰδεχθέστερον τρόπον. Κατηγορούμενος ὁ «Δράκος ; Ἀμφιβάλλωμεν, ἂν μόνον αὐτὸς φταίγει. Ν' ὑποθέσωμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν συγγενεῖς καὶ φίλοι, ποὺ τὴν κακῶς ἐννοουμένην ἀγάπη(!!!) πρὸς τὸν Δράκον τὴν ἀνταλλάσσουν μὲ τὴν ζωὴν ἀθώων συνανθρώπων τους;

—Εὔκολα τὰ ἐπιχειρήματά μας. Ἐμεῖς περίεργοι χειροπιαστὲς ἀπόδειξες Ντένιεκτιβς ἀντὶ νὰ συλλάβωμεν τὸν «Δράκον», συλλαμβάνομεν τὴν Ἀστυνομίαν!!! Πόσον εὔκολον εἶναι νὰ γκρεμίζῃ καὶ νὰ κατηγορῇ κανείς.

—Γιὰ νὰ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ ἔθρεψε τὸν «Δράκον»; Νὰ εἶναι ἡ κακία καὶ ἡ κενοδοξία, ποὺ χαρίζουν ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη τῶν γονέων ἢ ἡ ἔλλειψις κάθε ἴχνους στοργῆς;

Νὰ εἶναι ἡ κακὴ ἀνατροφὴ ἢ ἡ καλή, ἡ «ἀριστοκρατική»; Ὁ πλοῦτος ἢ ἡ φτώχεια;

Νὰ εἶναι προέκτασις καὶ μεγέθυνσις τῆς μικρογραφίας, ποὺ λέγεται Τεντυμπεϋσμός;

Νὰ εἶναι τὸ μίλημα τοῦ Αἱμιλίου τοῦ Φρόϋντ ἢ τὸ συναίσθημα μειονεξίας;

Βρῆκαν ἀπασχόληση οἱ ψυχολόγοι ψυχίατροι καὶ μπελάδες οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ Δικαστήρια.

—Σύντομα ἢ ἀργὰ θὰ πιαστῇ ὁ Δράκος Ἐκεῖνο, ποὺ ἔχει σημασία γιὰ μᾶς εἶναι νὰ ἀφήσωμεν τὶς φαντασιοπληξίες τὶς ἡρωποιήσεις καὶ νὰ σκεφθοῦμε μήπως, ἐμεῖς, μὲ τὴν ἀνατροφὴν ποὺ δίδομε (ἀν...) εἴμαστε τοῦ Δράκου οἱ γονεῖς, οἱ δημιουργοὶ ποὺ σύντομα θὰ παρουσιάσωμε καὶ ἄλλα τερατουργήματα!!!

Λάμπης Ὀρεινὸς

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» καλεῖ ὅλους τοὺς δυναμένους κατοίκους τῶν χωρίων, νὰ τὸν βοηθήσουν διὰ νὰ παρουσιάζῃ πάντοτε ἕνα πλούσιο εἰδησεογραφικὸ ρεπορτὰζ ἀπὸ ὅλον τὸν Νομόν μας.

Κάθε φιλοπρόοδος συνδρομητής, συνεργάτης καὶ ἀναγνώστης, μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνῇ ἐγκύπτως ἢ ἀνωνύμως μαζί μας

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ εἶχαν συνέλθῃ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Καϊάφα. Τὸ ἤξευρε ὁ Χριστός. Ἦλθε μόνος του στὴν ἐρημιά, κάπου Νοτιοανατολικὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ νὰ προσευχηθῇ καὶ νὰ ἑτοιμασθῇ γιὰ τὸ πάθος τοῦ Σταυροῦ. Ἤρεμα κατόπιν ἀρχίζει τὸν δρόμο του γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἤξευρε ὁ Χριστὸς ὅτι ὁ ἀνηφορικὸς ἐκεῖνος δρόμος ὁδηγεῖ στὸ λόφο τοῦ Γολγοθᾶ πάνω στὸν ὁποῖον θὰ ἐθυσιάζετο γιὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ κόσμου. Οἱ μαθηταί του ἤθελον νὰ τὸν ἀποτρέψουν.

Μιὰ κι ὁ χριστὸς ἄρχισε τὸ δρόμο του αὐτό, οἱ μαθηταὶ δὲν εἶχαν τὴν καρδιὰ νὰ τὸν ἀφήσουν μόνο. Κρίσιμη ὥρα αὐτὴ στὴ ζωὴ τοῦ Κυρίου των. Πολὺ περιγραφικὰ ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος μᾶς διηγεῖται τὸ περιστατικὸ αὐτό. «Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο» (Μάρκ. ι' 32).

Θὰ ἤθελα νὰ ρίξωμε τὴ ματιά μας πρῶτα στὸν Χριστὸν καὶ κατόπιν στὴν ἀκολουθία του.

Ὁ Χριστὸς βαδίζει πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ πλήρη συναίσθησιν τοῦ τί πρόκειται νὰ συμβῇ. Ἂν ἦταν κανεὶς ἀπὸ ἐμᾶς δὲν θὰ ἔμενε ποτὲ οἰκειοθελῶς στὴν πόλι τοῦ θανάτου του. Μὰ ὁ Χριστὸς βαδίζει σὰν ἥρωας πρὸς τὸν Γολγοθᾶ. Ἀποφεύγομε νὰ μιλοῦμε γιὰ τὸν ἡρωϊσμὸ τοῦ Χριστοῦ, γιατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν ἥρως μὲ τὴν κοινὴ ἀνθρωπίνη σημασία τῆς λέξεως. Ὁ Χριστὸς ἦταν Θεός. Μὰ ταυτόχρονα ἦταν καὶ ἄνθρωπος. Ἔλαβε μορφὴ ἀνθρωπίνην γιὰ τὴν ἀπολύτρωσι τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστὸς ἦλθε μὲ τὸν σκοπὸ νὰ ὑπηρετήσῃ μὲ τὴν ζωή Του καὶ νὰ σώσῃ μὲ τὸν θάνατό Του. Ὡς Θεὸς ποὺ ἦτο μποροῦσε νὰ ξεφύγῃ τὸν σταυρὸ καὶ ἡ θεία Του φύσις θὰ μποροῦσε νὰ ἀποκρούσῃ τὸν σταυρό, ἀλλ' ὁ Χριστὸς βαδίζει ἡρωϊκὰ πρὸς τὸν θάνατον ἐνῶ μποροῦσε κάλλιστα νὰ τὸν ἀποφύγῃ.

Στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὸν ἡρωϊσμὸ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ αὐτοθυσία του. Ὁ Χριστὸς γεννήθηκε μὲ τὸν ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ ἀποθάνῃ. Ὁ σταυρὸς ἦταν ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς του. Δὲν ἔρριπτε τὸν ἑαυτόν του στὴ φωτιά, ἀλλ' ἐξεπλήρωνε τὸ σκοπό του. Ὁ θάνατός του ἦταν ἐντελῶς αὐτόβουλος οἱαδήποτε καὶ νὰ ἦταν ἡ ἐξωτερικὴ ἐπίδρασις ἐχθρῶν καὶ φίλων, αὐτὸς ἀπέθανε ἐπειδὴ ἐξέλεξε νὰ ἀποθάνῃ. Οὔτε ὁ Καϊάφας, οὔτε ὁ Ἅννας, οὔτε ὁ Ἰούδας οὔτε τὸ Συνέδριο οὔτε ὁ Ἡρώδης, οὔτε ὁ Πιλάτος, οὔτε τὰ καρφιά, οὔτε ὁ σταυρὸς οὔτε κανεὶς ἄλλος ἐθανάτωσαν τὸ Χριστό, Αὐτὸ ἦταν τὰ καρφιὰ ποὺ τὸν «κάρφωσαν» στὸ σταυρό, Ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη του καὶ ἡ πρὸς τὸν Πατέρα ὑπακοή του.

Ἡ ἀγωνία τῆς ἀναμονῆς κάποιου πράγματος ποὺ πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν στὴ ζωή μας, εἶναι μεγάλη. Κάμνομε ὅτι μποροῦμε γιὰ νὰ συντομεύσωμε τὴν ἀγωνία αὐτή. Σὰν ἄνθρωπος ποὺ ἦταν ὁ Χριστὸς διεκρίνετο ἀπὸ μιὰ τέτοια ἀγωνία. Ἔπρεπε νὰ βαπτισθῇ καὶ ἤθελε νὰ βαπτισθῇ μιὰ ὥρα γρηγορώτερα. Στὸν Ἰούδα εἶπε ὅτι πρόκειται, νὰ κάμῃ, νὰ τὸ κάμῃ γρήγορα. Σὰν νὰ παρακαλοῦσε νὰ συντομεύσῃ τὶς ἐπώδυνες αὐτὲς ὧρες τῆς ἀναμονῆς τοῦ σταυροῦ. «Καὶ προάγων» αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς». Ἤτανε βιαστικός. Ἀφοῦ θὰ πεθάνω νὰ πεθάνω μιὰ ὥρα γρηγορώτερα. Πόσο θὰ ὑπέφερε ὁ Ἰησοῦς ὡς ἄνθρωπος. Ἀπὸ τόσα μέρη ἀντιμετώπιζε τὸν πόνο τοῦ σώματος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴ θεία του βουλή. Πῶς νὰ καταρθώσῃ ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία νὰ ἀκυρώσῃ τὴ θεία δύναμι καὶ τὸν οὐράνιο σκοπό. Ἡ ἀγωνία τοῦ Σταυροῦ τὸν ἔκαμε νὰ περιπατήσῃ μὲ γοργὸ τὸ βῆμα πρὸς σταυρόν, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὸν ἀποφύγῃ.

Ἦταν συντροφιὰ μὲ τοὺς μαθητάς του ὁ Χριστὸς στὸ δρόμο πρὸς Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅμως πόσο ἐνοιωθε. Πίσω του ἦταν οἱ μαθηταί, αὐτὸς μόνον τὸν σταυρὸν βλέπει. Χάος μεγάλο ἐχώριζε τὶς σκέψεις τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὶς σκέψεις τοῦ Ἰησοῦ. Μαζύ, καὶ ὅμως τόσο μακρυά. Αὐτὸς βασανίζεται τὸ αἷμα ποὺ θὰ κυλοῦσε ἀπὸ τὶς φλέβες του κι αὐτοὶ σκέπτονταν τὶς πρωτοκαθεδρίες. Ἴσα χρόνια ἔζησαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μαζὺ του καὶ ὅμως τόσην ὀλίγην ἦταν ἡ κατανόησις καὶ ἡ συμπάθεια ποὺ ἐδείξαν. Ποτὲ στὴ γῆ δὲν ἔζησε σὲ πρόσωπα τόσο ἐρημικὸ ὅσο ὁ Ἰησοῦς. Ἡ ἀγάπη τῶν μαθητῶν του μετεβλήθη σὲ καρφιὰ γιὰ τὴν ψυχή του στὴ πιὸ κρίσιμη στιγμὴ τῆς ζωῆς του. Μόνος ὁ Ἰησοῦς τὴν ὥρα τοῦ θανάτου. Ξεύρεις ὅμως γιατὶ ἔμεινε μόνος; Γιὰ νὰ μποροῦσης σὺ καὶ ἐγὼ μὲ τὴν εἷς αὐτὸν πίστιν μας, νὰ ζοῦμε συντροφιασμένοι καὶ νὰ πεθάνωμε συντροφιασμένα. Πόσο δυνατὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκούσῃ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ τὰ τελευταῖα του «Ἰδοὺ ἔρχομαι ποὺ μ' ἀφήσατε μόνο «μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» Ματθ. κη' 20.

Σὲ ποιὰ ψυχολογικὴ κατάστασι βρίσκονταν οἱ μαθηταὶ ἀπὸ δρόμο πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐθαμβοῦντο καὶ ἐφοβοῦντο. Τὸ θάμβος ἔχει σχέσιν ἐτυμολογικὴν μὲ τὴ λέξι «τάφος» ἀπὸ τὴν Σανσκριτικὴ ρίζα ποὺ σημαίνει «καθιστῶ ἀκίνητον θαμπώθηκαν οἱ μαθηταὶ βλέποντας τὸν Χριστὸ νὰ προχωρῇ ταχέως πρὸς τὸν σταυρόν. Τοὺς θάμβωσε ὁ ἡρωϊσμός του ἡ αὐτοθυσία του ὁ πόνος του ἡ μοναξιά του. Σταμάτησαν νὰ σκεφθοῦν λιγάκι πιὸ σοβαρὰ τὴ σημασία τῆς ὁδοιπορίας αὐτῆς. Σταμάτα καὶ σὺ γιὰ ἀναλογισθῇς τὴ σημασία τοῦ σταυροῦ. Γιατὶ σκέθανε ὁ Χριστός; Ἔχεις τὴν ζωὴν ποὺ ἤλθε νὰ σοῦ χαρίσῃ ὁ θάνατός του; Ἔχεις πιστεύσει στὸν Χριστόν; Σταμάτα καὶ σκέψου.

ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Ο «ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ» ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΙΑΝ ΣΕΙΡΑΝ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΝ

—Θὰ παρουσιάζῃ ὅλα τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ Νομοῦ μας.

—Συνεντεύξεις μὲ τὰς Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἀρχάς.

—Δογοτεχνικὲς στῆλες

—Πλούσιον, ἐπιμελημένον μορφωτικὸν περιεχόμενον.

—Μόνιμες καὶ ἔκτακτες εἰδικὲς στῆλες

—Ἀντικειμενικὴ καὶ Ἀνεξάρτητος τοποθέτησις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΝ ΦΡΟΥΡΟΝ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΤΗΣ 20ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Δὲν ἦτο δυνατόν, βεβαίως νὰ ἐκλεγοῦν δημοτικοὶ οἱ ἄριστοι, διότι γνωρίζομεν τοὺς παράγοντας, ποὺ ὑπεισέρχονται κατὰ τὴν ἐκλογήν, ἀλλὰ ἀναμέναμε ν' ἐκλεγοῦν οἱ καλύτεροι. Ἀνεξαρτήτως λοιπόν, τῆς ἀποφάσεώς μας νὰ περιβάλλωμεν μὲ τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς λαϊκῆς ψήφου εἴμεθα ἀναγκασμένοι ν' ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας, διότι τὸ νέον Δημοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἀποτελεῖται καὶ ἀπὸ μερικοὺς ἄλλους καλοὺς ἐπιστήμονας καὶ ἐνεργητικοὺς ἀνθρώπους

Φοβούμεθα, ὅτι ἡ πολιτικὴ σύνθεσις τοῦ Δημ. Συμβουλίου δὲν εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη διὰ νὰ διαχειρισθῇ—πλὴν δύο ἐξαιρέσεων—τὶς τύχες μιᾶς ἐξελισσομένης πόλεως.

Ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ λέγεται.

Η ΕΛΗΑ

Ἦλθαν οἱ πρῶτες ἡλιόλουστες ἡμέρες καὶ ἀμέσως ἐφάνηκε ἡ μεγάλη ἔλλειψις τῆς πόλεως. Δὲν ἔχομεν ἕνα σημεῖο εἰς τὴν πόλιν μας, ὅπου νὰ εὐρίσκῃ κανεὶς ὀλίγη δροσιὰ καὶ πολιτισμένο περιβάλλον.

Ἂς φροντίσῃ ὁ κ Δήμαρχος ν' ἐπισπευθοῦν αἱ προεργασίαι καὶ ἐργάται διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χώρου τῆς Ἑλῆς, ποὺ εἶναι δυνατόν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ γίνῃ τὸ μεγάλο καὶ πολιτισμένο κέντρο τῆς Βεροίας.

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς μερικὲς καὶ ἐπουσιώδεις μικροπρέπειες αἱ Δημ. ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μὲ καλὴν διάθεσιν, παρὰ τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα, ποὺ πραγματικῶς ἔλαβαν.

Ἐκεῖνο, ποὺ τώρα ἀπαιτεῖται εἶναι νὰ παύσῃ τὸ ἐμπόριαν τῆς ψήφου καὶ νὰ μὴ ἐπιβιώσῃ ἡ πλαστογράφησις τῶν ἀποτελεσμάτων, διότι οἱ δημαγωγοὶ δὲν ἔχουν πλέον καμίαν θέσιν. Αἱ τυχὸν συνεννοήσεις καὶ συμφωνίαι—ἂν χρειασθοῦν—νὰ γίνουν ἐπὶ θεολογικοῦ ἐπιπέδου καὶ νὰ ἐπιβιώσουν τὴν ἐκλογὴν τῶν καλυτέρων Δημάρχων καὶ Προέδρων.

Αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ ἐνθυμίζουν τὰ ἀργύρια τοῦ Ἰούδα καὶ θὰ χαρακτηρίσουν τοὺς συμβληθέντας.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Πρὸ τῶν Δημοτικῶν Ἐκλογῶν παρετηρήθη μία ἐντατικὴ προσπάθεια τοῦ Δήμου Βεροίας δι' ἐκτέλεσιν, ἰδίως, ἔργων ὁδοποιίας.

Θέλομεν ν' ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ ἐπιτυχὼν κ. Δήμαρχος θὰ θελήσῃ νὰ συντηρήσῃ, κατὰ τὸ δίμηνο χρονικὸ διάστημα ποὺ μᾶς χωρίζει, ἀπὸ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου Δημοτικοῦ Συμβουλίου μὲ τὴν αὐτὴν ἔνταξιν τὴν ἐκτέλεσι τῶν ἔργων.

ΤΟ ΙΔ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Μὲ παλλὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη παραστὰς εἰς τὸ κινηματοθέατρον «ΣΤΑΡ» ἡ θεατρικὴ παράστασις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Ἀριστοτέλης μὲ τὸ ἔργον «Καραϊσκάκης ποὺ ἐπαίχθη λίαν ἐπιτυχῶς.

Ἡ παράστασις ἔλαβεν χώραν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου ἦτο δὲ πολὺ ἐπιμεληημένη καὶ ἐπιτυχής. Ἀξίζουν, λοιπόν, πολλὰ συγχαρητήρια εἰς ἐκείνους, ποὺ εἶχαν τὴν ὡραίαν ἐμπνευσιν καὶ φροντίδα τῆς παραστάσεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΒΑΡΒΑΡΑΝ

Τὴν Κυριακὴν 19 Ἀπριλίου θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημ. Σχολείου Ἁγ. Βαρβάρας θεατρικὴ παράστασις.

Θὰ παιχθοῦν τὸ δράμα «Τουρκοπούλα καὶ Χριστιανή» καὶ ἡ κωμῳδία τοῦ Δ Ψαθᾶ «Ζητεῖται Ψεύτης», τὴ συμπράξει τῶν δημοδιδασκάλων καὶ τῆς νηπιαγωγοῦ τῆς Κοινότητος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ἔληξεν καὶ ὁ Λαὸς Βεροίας διὰ τῆς ἐτυμηγορίας Του ἐξέλεξεν τοὺς Δημοτικοὺς τῆς πόλεως Ἄρχοντας.

Αἰσθανόμεθα χρέος, ὅπως εὐχαριστήσωμεν θερμῶς καὶ δημοσίᾳ, πάντας τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς ψήφου των τὸν Συνδυασμόν μας καὶ ἡμᾶς προσωπικῶς, διὰ τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως.

Συγχαίρομεν θερμῶς καὶ εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους συνεργάτας μας, τοῦ Συνδυασμοῦ «Ἡ Ἀναγέννησις», ἐπιτυχόντας καὶ μή, οἱ ὁποῖοι ἐπεδείξαντο ἀξιοπρέπειαν, εὐγένειαν καὶ πολιτισμὸν καὶ οἱ ὁποῖοι, μὲ πλήρη ἑνότητα, ἠγωνίσθησαν χάριν κοινῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας.

Ὁ προεκλογικὸς ἀγών, ἔληξεν καὶ λησμονῶμεν τὰς κατ' αὐτὸν ἐκδηλωθείσας ὀξύτητας.

Διαβεβαιοῦμεν εἰς τοὺς Βεροιεῖς, ὅτι καλοπίστως θὰ προσφέρωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας καὶ θὰ ἐργασθῶμεν χάριν τῆς προόδου τῆς Βεροίας μας καὶ τῆς εὐημερίας τῶν Δημοτῶν της.

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ 1958 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ ἀξία τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐξαγωγῶν κατὰ τὴν περίοδον Ἰουλίου 1958-Φεβρουαρίου 1959 ἀνῆλθεν εἰς 173,8 ἑκατ. δολλάρια ἔναντι 162,7 ἑκατ. δολλαρίων τοῦ ἀντιστοίχου χρονικοῦ διαστήματος Ἰουλίου 1957-Φεβρουαρίου 1958, ἤτοι ηὐξήθη κατὰ 11,1 ἑκατ. δολλάρια.

Αἱ ἐξαγωγαὶ Ἑλληνικῶν προϊόντων κατὰ κυριωτέρας χώρας προορισμοῦ ἔχουν ὡς ἀκολούθως εἰς ἑκατ. δολλάρια: Γερμανία (Δυτική) 40,4 Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι 21,7 Ἡνωμένον Βασίλειον 13,6, Γαλλία 21,9, Ἰταλία 10,1, Γιουγκοσλαβία 3,8, ΕΣΣΔ 10,6, Αὐστρία 3,8, Ὁλλανδία 3,8, Αἴγυπτος 4,5, Τσεχοσλοβακία 4,8

Ἐξ ἄλλου ἡ ἀξία τῶν ἐξαχθέντων κυριωτέρων προϊόντων κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον ἔχει ὡς ἑξῆς εἰς ἑκατ. δολλάρια: Καπνὸς 69,0, Σταφὶς σουλτανίνα 11,7, Σταφὶς μέλαινα 14,8, Βάμβαξ 18,2, Ὀρυκτὰ 10,8, Ἔλαιον ἐλαιῶν 1,0 αἰὼν Ἐσπεριδοειδῆ 3,6, Ἔλαιαι 3,2 Κολοφώνιον 2,7 Σταφυλαὶ 2,0 Οἶνοι καὶ γλεῦκος 12,4.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ
ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. ΚΕΜΙΝΤΖΕ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Ἀγαπητοὺς συνδημότας μου, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν μεγάλην των πλειοψηφίαν των, μὲ περιβάλον ἐκ νέου καὶ κατὰ τρόπον συγκινητικόν, διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των, ἐκφράζω καὶ δημοσίως τὰς ἰδίρυσς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν προσωπικήν μου εὐγνωμοσύνην.

Δι' ἐμὲ ἡ ψῆφος τῆς 5ης Ἀπριλίου ἀποτελεῖ δικαίωσιν τοῦ ἔργου μου τῆς παρελθούσης τετραετίας, ὡς καὶ ἐπιβράβευσιν τῶν ἀρχῶν συνέπειαν τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἤδη πλαισιούμενος ὑπὸ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νέων καὶ παλαιῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν, τὰ ὁποῖα ἡ εὔνοια τῶν συμπολιτῶν μοῦ προσέφερεν, ἀπὸ μίαν φιλοδοξίαν κατέχομαι:

Νὰ συνεχίσω καὶ νὰ ὁλοκληρώσω

τὸ Δημοτικόν μου Πρόγραμμα.

Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν καλῶ ὅλους τοὺς Βεροιεῖς, ὅπως συνταχθῶσιν μαζύ μας, λησμονῶντες ὅ,τι προεκλογικῶς μᾶς ἐχώριζεν.

Πέραν τῶν ἀντιθέσεων, προσωπικῶν ἢ καὶ γενικῶν, ὑπάρχει ἡ πόλις μας, ἡ Βέροια, μὲ τὰ προβλήματά της, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων οὐδεὶς κόπου καὶ οὐδεμιᾶς προσωπικῆς θυσίας θὰ φεισθῶμεν.

Ὅλοι μαζύ, ἂς ριφθῶμεν πλέον μὲ ἀγάπην καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς δημιουργίας μιᾶς Βεροίας ὡραίας καὶ συγχρονισμένης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ
Δήμαρχος Βεροίας

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

1) Γεωργίου Πέτρου Φύκατα καὶ 2) Ἀντωνίου Πέτρου Φύκατα, κατοίκων Βεροίας

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμε ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μας ἤτοι Ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου Κτιστοῦ ἐκτισμένου μὲ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀσμὲ καὶ ὀπτοπλίνθους ἐμβαδοῦ 142,5 τ.μ. ὄψους 5 μέτρων μὲ ἐπάνω πλάκα μπετὸν ἐμβαδοῦ 150 περίπου τ.μ. ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ κτισθῇ ὁ ἄνω ὄροφος μὲ δύο διαμερίσματα ἐκ δύο κυρίων δωματίων ἑκάστου, χωλ, καυζίνας καὶ λουτροκαμπινέ ὁριζομένου νότιοθεν Ἀνατολικῶς μὲ δρόμον, Μεσημβρινῶς μὲ Ἰδιοκτησίαν Προκ. Καμπιτογλου, Ἀνατολικῶς μὲ οἰκοδομὴν Βασιλ. Κατελίδη καὶ Δυτικῶς μὲ Ἰδιοκτησίαν Ζωνιοῦ. Δηλοῦμεν καὶ Διακηρύσσομεν ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνομεν ἀποκλειστικοὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι, περιῆλθε δὲ αὕτη εἰς ἡμᾶς ὡς ἀκολούθως: Ἠγοράσαμεν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ οἰκοδομὴ αὕτη παρὰ τῆς προκατόχου μας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Μπουλάκη τὸ γένος Δημητρίου Ζωνιοπούλου δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθ. 13452 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1956 συμβολαίου τοῦ Συμφώνου Βεροίας Ἀντωνίου Σαραηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος. Ἡ δικαιοπάροχός μας αὕτη εἶχε εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχήν της τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδον ἐκ κληρονομίας τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925 ἀποβιώσαντος πατρὸς αὐτῆς Δημητρίου Ζωϊοπούλου, κατοίκου ἐν ζωῇ Βεροίας, ὅστις ἐπίσης εἶχε τὸ οἰκόπεδο τοῦτο ἀποκτήσει μέρος τῆς ὅλης τῆς λοιπῆς οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 7.000 περίπου τ.μ. ἣν εἶχεν ὁ πατὴρ αὐτῆς Δημήτριος Ζωνιόπουλος ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ πρὸ τοῦ 1900. Τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδόν μας ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῆς δι καιοπαρόχου μας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου, ὅπερ κληρονομικὸν μερίδιον ἀπεκτήθη παρ'αὐτῆς ὡς τέκνον τοῦ Δημητρίου Ζωγιοπούλου ἀποβιώσαντος ἀδιαθέτου κατὰ τὸ 1925 καὶ καταλιπόντος σύζυγον χήραν Μαργαρίταν καὶ ἀνήλικα ἐν ὅλῳ τέκνα, ὡς καὶ ἐκ κληρονομίας τῶν βραδύτερον ἀποβιωσάντων ἀδιαθέτων καὶ ἀγάμων ἀδελφῶν της Βασιλείου, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1932 καὶ Θωμᾶ, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1938. Τὸ ὅλον δ θεν κληρονομικὸν μερίδιον τῆς ἀμέσου δικαιοπαρόχου μας Κατίνας συζ. Γεωργ. Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου διεχωρίσθη ἐκ τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 11107 τῆς 16-6 1954 διανυμητηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβ/φου Βεροίας Ἀντ. Σαρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐκ τοῦ ὅτου μετὰ τὴν γενομένην διανομὴν ἠγοράσαμεν ἡμεῖς διὰ τοῦ ὡς ἄνω διαγραφομένου ὑπ'ἀριθ. 13452 συμβολαίου τοῦ Συμφ. Βεροίας Α. Σαραηκωστῆ 142,50 τ.μ. ἐκ αὐτοῦ δὲ ἐκτίσαμεν ἡμεῖς δι'ἰδίων χρημάτων μας κατὰ τὸ 1957 καὶ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1958 τὴν ὑπάρχουσαν οἰκοδομὴν ἣν προτιθέμεθα νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τοῦ ἄνω ὀρόφου.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας, τούτου, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ Ν 3843/1929 ἀπέρχωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις γνωστοποιήσωσιν ἐμπροθέσμως ἄνευ ὁ ὡς ἄνω Νόμος δέχεται τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26ῃ Μαρτίου 1959

Οἱ Δηλοῦντες - Προσκαλοῦντες
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΦΥΚΑΤΑΣ
ΑΝΤ. Π. ΦΥΚΑΤΑΣ

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΟΒ ἐνεκρίθησαν αἱ αἰτήσεις ἐγγραφῆς νέων μελῶν τοῦ ΤΟΒ.

1) Χατζηκώστα Λ. 2) Ραπτόπουλος Κ. 3) Φωτατζόγλου Μ. 4) Κοκκινίδης Ι. 5) Καντάπουλος Α. 6) Γκαλαΐτσης Σ. 7) Ζαμπελάκης Ἐ. 8) Γκαργκατσούγιας Π. 9) Ταϊπλιάδης Ἰ. 10) Σπανίδης Σ. 11) Τσανάκας Δ. 12) Παπαδοπούλου Δέσ. 13) Καζινάρης Π. 14) Καρακώστας Κ. 15) Ταδόπουλος Δ. 16) Κριθοριώτου Φ. 17) Ἀνδρεάδου Ν. 18) Σίμος Μερ. 19) Χασιώτης Μ. 20) Παναγιωτίδης Γ. 21) Παπακώστας Κ. 22) Ἀσλάνογλου Ἀκ. 23) Νακίτσας Γ. 24) Ἀμοιρίδης Δ. 25) Δαΐλας Γ. 26) Καλαϊτζῆς Γ. 27) Σακάλογλου Ν. 28) Μπιζελῆς Φων. 29) Μαυροματίδης Διογ. 30) Γαλατσόπουλος Εὐμ. 31) Βαρελόπουλος Π. 32) Μασαντίδης Π. 33) Σαρουλίκος Θ. 34) Μπεσικιάρης Δημήτρ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Λέσχης Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἀνακοινεῖ ὅτι ἐὰν ἐζητήθησαν τὰ κάτωθι δῶρα κληρωθέντα κατὰ τὴν 5αθεῖσαν χοροεσπερίδα τῆς 12-3-1959 Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες τοὺς κληρωθέντας ἀριθμοὺς νὰ προσέλθουν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας νὰ παραλάβουν τὰ δῶρα τους.

1) Ἕνα ἁλμποὺμ 1939. 2) Ἕνα ζεῦγος παντόφλες 434. 3) Ἕνα Βερμούτ, Μπισκότα, Σοκολάτα 731. 4) Μία φουντανιέρα 202. 5) Ἕνα ἀνδρικὸ ὁποκάμισο 1170 6) Ἕνα βραχιόλι 10:2 7) Ὑφασμα φοῦστα 1301. 8) Μία ζαχαριέρα 1209 9) Τρεῖς φιάλαι κρασὶ Μάρκο 216. 10) 12 ἀάπωνες Παπουτσάνη 1230. 11) Λουκούμια 239 12) Ἕνα Πορτατὶφ 1235. 13) Μπιμπελὸ μὲ στεφάνι Χούλα-Χοῦπ 404 14) Ἕνα Πορτατὶφ 432. 15) 1/2 Οὐζὸ μετὰ μεζέδων 1037. 16) Ἕνα τελάρο μῆλα Στάρκεϋ 1162 17) Μία ὁκὰ χαλβαδόπιτες 1378 18) Ράφιμο κοστούμι μὲ 500 δρ. 1382. 19) Καθάρισμα ἑνὸς Κοστουμιοῦ 54 20) Μία τούρτα 148 ξ21) Ἕνα τραπεζάκι 121

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

Χθὲς, Κυριακὴ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Καταστήματος καὶ ἐργαστηρίου ἐπίπλων τοῦ κ. Κ. Γιοβανοπούλου, παραπλεύρως τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου. Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ πλουσία συλλογὴ καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ γοῦστα μὲ τὰ ὁποῖα ἐκτίθενται τὰ μοντέρνα ἐπιπλα τοῦ Καταστήματος.

Ἔτσι ἡ πόλις μας ἀπέκτησεν μίαν συγχρονισμένην ἔκθεσιν ἐπίπλων.

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ κόσμος ἦταν δίπορτον, τραπεζαρία, ξενοδοχεῖον,
νὰ μπεῖ, κ' ἔβγεν ἄρα ἀπ' ἀπό, τ' ἀνθρώπου τὸ στοιχεῖον
Σὰν δυὸ πόρτες ἀπανωτές, γεράτ' ἡ ἐπιγραφή των
ποὺ ἔρχουν καλῶς ὡρίσατε ποὺ πᾶνε ὥρα καλή των
Ἀπὸ αὐτὸν κόσμον οἱ ἀνθρῶποι ὅλ' μισεφίρ και ξένοι
ξαχιάδες εἶτ. ξύζιγευνταν, κι ὁ κόσμος ἀπομένει.
Σὲ χάσμι τὸ τραγούδι τὸ χάνουν κανεὶς τεμπέλ κι βάλνε,
κάτ νὰ ἐφτάγν ἀπάνω ἡ γῆς, ἀρίναια καὶ πάγνε.
Ξενοδοχεῖον δίπορτον, ὅλ ἔρχουν, ὅλ διαβαίνε,
τοῦ πᾶνε ὅσοι κι κλώσκουνταν, καὶ π' ἔρχουν κι ἀμοιρένε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Χθὲς Κυριακὴν ὁ Τ.Ο.Β., ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Περιηγητικὴν Λέσχην Θεσ/νίκης διωργάνωσε περιήγησιν εἰς τὰς ἀρχαιότητας τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας καὶ εἰς Π. Πέλλαν, μὲ ξεναγὸν τὸν ἔφορον ἀρχαιοτήτων κ. Πέτσα.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΑ ΕΝΤΑΥΘΑ
Ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ σὲ ὅλους τοὺς τύπους
διὰ κάθε γοῦστο καὶ διὰ κάθε σπίτι
Θὰ τὰ βρίσκετε πάντοτε σὲ ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ
καὶ μὲ τιμὰς ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ στὴν
καταπληκτικὴ ἔκθεσι ἐπίπλων
ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (Νέος Δρόμος)
καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου 25ου ΚΤΕΑ Βαρυλας

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΡΟΣΟΧΗ
Καινοτομία στὴν πώλησιν ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα
ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΚΩΝ)ΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ
Πωλοῦνται ὡρολόγια ΟΝΔΑ ἡφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς—ὑλικῆς φθορᾶς παρὰ τῇ μεγαλυτέρᾳ Ἀσφαλιστικῇ Ἑταιρίᾳ LLOYD.
Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

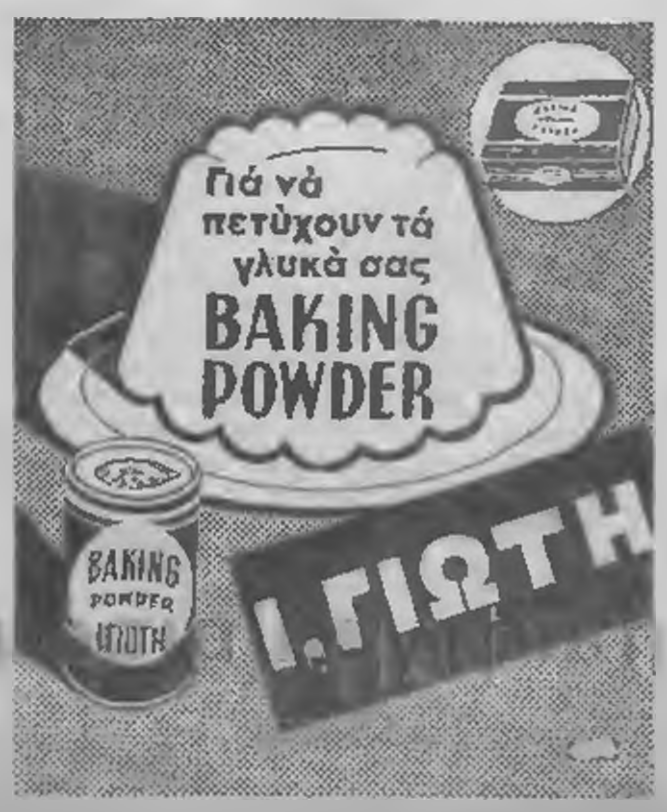

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚΜ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
20
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

Ἔτος ΣΤ' Περιόδος Β'
Ἀριθ. Φύλλου 161

Γραφεῖα - Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ & ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΕΠΙΤΥΧΩΝ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΜΑΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΝ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Δ. ἐκλογῶν.—Ἡ μειοψηφία.—Τὸ πρόγραμμά του.—Ἡ πλατεία Ἑλλάδος.—Ἡ κυκλοφορία αὐτοκινήτων.—Αἱ Παιδικαὶ χαραί.—Ἡ Πλατεία Ὡρολογίου.—Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς καὶ ἡ ὕδρευσις τῶν συνοικισμῶν.—Τὸ σχέδιον πόλεως.—Ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ ὑδραγωγείου.—Τηλέφωνα εἰς Συνοικισμούς.—Ἡ Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία.—Δοχεῖα ἀπορριμμάτων.—Τὸ κληροδότημα Ἰ. Κωττουνίου Πανεπιστημίου Παδούης καὶ ἡ φωτογραφία τοῦ κ. Δημάρχου.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐξορμήσεως τῆς ἐφημερίδος μας ἐτοποθετήσαμε καὶ μίαν σειρὰν συνεντεύξεων μὲ τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς ἄρχοντας τοῦ Νομοῦ μας.

Ὡς πρώτην συνέντευξιν παρουσιάζομεν συνομιλίαν μας μὲ τὸν νῦν Δήμαρχον Βεροίας κ. Ἀντ. Κεμιντζέν, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἐπιτυχὼν Δήμαρχος Βεροίας τῆς 5ης Ἀπριλίου.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν εὐγενῆ καὶ εὐπροσήγορον κ. Δήμαρχον διὰ τὴν καλωσύνην μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἀπήντησε εἰς τὰ κάτωθι τεθέντα ἐρωτήματα:

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 1η) Ποία ἡ γνώμη σας κ. Δήμαρχε διὰ τὸν προεκλογικὸν ἀγῶνα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν Δημ. ἐκλογῶν, τῆς 5ης Ἀπριλίου εἰς τὴν Βέροιαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ 1η) Φρόντισα νὰ φαγῶ συνιηρητικός. Ἀρχὴ μου ἦτο ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν νὰ διεξαχθῇ ἐπὶ ἰδεολογικοῦ ἐπιπέδου καὶ οὐχὶ νὰ ἐκτραπῇ εἰς προσωπικὰς ἀλληλοκατηγορίας. Ἐγώ, ταύλάχιστον ἐτήρησα αὐτὴν τὴν νοοτροπίαν.

Μὲ συγκινεῖ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, διότι νομίζω, ὅτι εἶναι ἡ καλύτερος τρόπος ἀμοιβῆς τῶν κόπων καὶ τῶν ἀρχῶν μου.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 2α) Πιστεύετε, ὅτι θὰ κατορθώσετε, ὅπως καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην τετραετίαν, νὰ συνεργασθῆτε ὁμαλῶς μὲ τὴν μειοψηφίαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ 2α) Τὸ πιστεύω ἀκραδάντως, διότι νομίζω, ὅτι ὅλοι οἱ ἐκλεγέντες Δημ Σύμβουλοι θὰ ἐπιδείξουν εὐρείαν ἀντίληψιν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 3η) Ποῖον τὸ πρόγραμμά σας διὰ τὴν ἐρχομένην τετραετίαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ 3η) α) Ὁλοκλήρωσις τοῦ ἀποχετευτικοῦ δικτύου, β) Ὁλοκλήρωσις Ἀγροτικῆς Ὁδοποιίας γ) Ἐξωραϊσμὸς καὶ μέριμνα διὰ τοὺς συνοικισμούς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 4η) Πῶς θὰ διαμορφωθῇ ἡ πλατεία τῆς Ἑλλάδος;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ 4η) Ἀναμένομεν τὸ σχέδιον τοῦ κ Κυδωνιάτη

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 5η) Πότε θὰ παύσῃ ἡ ἀνοδος ἢ κάθοδος τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν ὥραν τῆς βόλτας εἰς τὴν λεωφόρον ἀπὸ πλατείας Ὡρολογίου ἕως Κρατικοῦ Νοσοκομείου;

ΑΠΑΝ.5η) Συντόμως, ἅμα τελειώσουν αἱ ἐργασίαι τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ.

ΕΡΩΤ. 6η) Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ κατασκευασθοῦν καὶ λειτουργήσουν, δύο, τοὐλάχιστον «Παιδικαὶ χαραί»;

ΑΠΑΝ. 6η) Θεωρῶ ἐπιτυχῆ τὴν πρόταξίν σας καὶ ἐλπίζω ἐντὸς τοῦ 1960 νὰ ἱδρύσωμεν τοιαύτας.

ΕΡΩΤ. 7η) Πῶς θὰ διαμορφωθῇ ἡ Πλατεία Ὡρολογίου.

ΑΠΑΝ. 7η) Πρὸ 10 ἡμερῶν ὁ κ. Νομομηχανικὸς ἀπέστειλε τὰ σχέδιαείς τὸ Ὑπουργεῖον Δ. Ἔργων. Θὰ μεταφερθῇ τὸ Ἡρῶον καὶ θὰ πλακοστρωθῇ ἡ πλατεία κ.λ.π.

ΕΡΩΤ. 8η) Πότε θὰ ἀποπερατωθῇ πλήρως τὸ δίκτυον ἤλεκτρισμοῦ καὶ ὑδρεύσεως τῶν Συνοικισμῶν;

ΑΠΑΝ 8η) Ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου.

ΕΡΩΤ. 9η) Θὰ συνεχισθῇ ἡ προεργασία καὶ αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Σχεδίου πόλεως;

ΑΠΑΝ. 9η) Βεβαίως καὶ ἡ ἐπέκτασις. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἔχει ἐγγραφῆ σχετικὰν κονδύλιον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν 1959. Ἤτοι θὰ γίνῃ ἡ διάνοιξις τῶν ὁδῶν Μ. Ἀλεξάνδρου, Βικέλλα κ.λ.π καὶ θὰ γκρεμισθῇ ὁ ἐναντι τοῦ «Σκρὲτ» οἰκίσκος, πρὸς ἀποφυγὴν αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων.

ΕΡΩΤ. 10η) Μήπως θὰ προβῆτε εἰς ἐνεργείας διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν τοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεως;

ΑΠΑΝ. 10η) Ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι πρὸ μηνὸς μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰου Συντάγματος. Συντελεῖται ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ ὑδραγωγείου ἐκ πηγῶν, ποὺ ἀνεκαλύφθησαν εἰς ἀπόστασιν 200 περίπου μέτρων ἀπὸ τὸ ὑπάρχον ὑδραγωγεῖον.

ΕΡΩΤ. 11η) Κύριε Δήμαρχε τί πρόκειται νὰ γίνῃ μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφ. συσκευῶν ἢ τοὐλάχιστον θαλάμων εἰς τὰς Συνοικίας;

ΑΠΑΝ. 11η) Θὰ φροντίσω πολὺ σύντομα

ΕΡΩΤ 12η) Νομίζετε, ὅτι ἡ Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ ἀζημίως τὰ καθηκόντά της, εἰς ἐνδεχομένην πυρκαϊάν;

ΑΠΑΝ. 12η) Κατεβάλλομεν συντόνους ἐνεργείας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἐκτάσεως 600 τ.μ. διὰ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὴν πόλιν μας Κρατικῆς Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας

ΕΡΩΤ. 13η) Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ τοποθετηθοῦν κάλαθοι ἢ δοχεῖα μικρῶν ἀπορριμμάτων;

ΑΠΑΝ 13η) Θὰ μελετήσω τὸ ζήτημα.

ΕΡΩΤ. 14η) Δὲν πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν καλύμματα εἰς τὰ αὐτοκίνητα ἀπορριμμάτων;

ΑΠΑΝ. 14η) Θὰ εἰσηγηθῶ διὰ νὰ παύσῃ τὸ δηδὲς τοῦτο φαινόμενον

ΕΡΩΤ. 15η) Γνωρίζετε, ὅτι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παδούης τῆς Ἰταλίας ὑφίσταται κληροδότημα τοῦ Βερριέως Φιλοσόφου Ἰ Κωττουνίου ἀπὸ τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ σπουδάσουν δωρεὰν Βεροιεῖς; Σκέπτεσθενὰ γράψετε σχετικῶς;

ΑΠΑΝ. 15η) Θὰ γράψω εἰς τὸν Δήμαρχον Παδούης Ζήτησα ἐπέρυσι νὰ ἠμοσιευθοῦν τὰ ἀνέκδοτα χειρόγραφα τοῦ Κωττουνίου Δὲν ἔλαβα δυστυχῶς, ἀπάντησιν.

Ἔτσι τέλειωσε ἡ ἐγκάρδια καὶ φιλικὴ συνομιλία μας, ποὺ ἐκλεισε μὲ μιὰ δήνηση τοῦ κ. Δημάρχου. Ἀσφαλῶς ἀκουσία. Ἐζήτησα μίαν φωτογραφία τοῦ κ Δημάρχου διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἀλλὰ δὲν εὑρέθη πρόσφατος καὶ ἡ ἐφημερίδα ἔπρεπε νὰ τυπωθῇ.

ΓΙΑΤΙ;

Μᾶς ἐρωτοῦν καὶ ἐρωτῶμεν καὶ ἐμεῖς: Διατὶ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἁγ. Ἀναργύρων συνεκεντρώθησαν σωροὶ χωμάτων, ποὺ δυσφημοῦν τὴν πόλιν μας;

Ἂν πρόκηται νὰ ἐξυπηρετήσουν κάποιον σκοπόν, διατὶ δὲν λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν ἰσοπέδωσίν των, ὥστε νὰ μὴ ὁμοιάζῃ ἡ περιοχὴ σὰν ταπεῖτο-φωταγραφία τῆς Σελήνης;

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

—Κάθε ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου διέπει κάποιος σκοπὸς καὶ προσδιορίζει μία σειρὰ ἀρχῶν.

Ἡ νέα προσπάθεια τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» ἐπιδιώκει ὡρισμένους σκοπούς.

Εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης καὶ πείρας, ποὺ διδάσκει, ὅτι εἰς τὸν Νομόν μας μία ἐφημερὶς ἐνημερωμένη καὶ ἀντικειμενική, δύναται νὰ ἐκδίδεται μὲ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα, διὰ τὴν καθολικὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου.

—Δὲν ἀρνούμεθα τὴν πολιτικήν, ποὺ ἀκολούθησεν μέχρι τώρα ἡ ἐφημερίς μας. Πολὺ περισσότερον δὲν τὴν καταδικάζομεν, ἀλλὰ τὴν ἐγκαταλείπομεν, διότι ἔχουν ἀλλάξει οἱ σκοποί μας καὶ ἡ νοοτροπία τῆς ἐφημερίδος μας.

—Ἀ ρ χ α ί μ α ς: Ἡ ἀντικειμενικότης, ἡ Ἐνημερότης.

—Σ κ ο π ο ί μ α ς: Ἡ προώθησις καὶ ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν τοπικῶν προβλημάτων.

—Ἡ ὕλη τῆς ἐφημερίδος θὰ εἶναι ἐκλεκτικῶς διαλεγμένη: Ρεπορτὰζκαὶσυνεντεύξεις. Πνευματικὴ κίνησις. Μορφωτικὸν περιεχόμενον. Πολιτικὸν ρεπορτὰζ ὑπὸ πρῖσμα αὐστηρᾶς ἀντικειμενικότητος.

—Εὐελπιστοῦμεν, ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν θὰ βοηθήσῃ τὴν Διεύθυνσιν Συντάξεως εἰς τὸ δύσκολον ἔργον, ποὺ ἀναλαμβάνει

—Ὁ χρόνος θὰ ἀποδείξῃ ἂν θὰ κατορθώσωμεν νὰ ὑλοποιήσωμεν τὶς ἐπιθυμίες καὶ τοὺς σκοπούς μας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΑΤΙΡΙΚΟΙ... ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Χαῖρε ὁ Μαῦρος ἐκ τῶν ἐκλογῶν καραβαφεῖς,
Χαῖρε ὑποψήφιε, ὁ ἄνευ σταυρῶν... «σταυρωθεὶς».
Χαῖρε ποὺ τὴν Πρωταπριλιὰ εὐκόλως ἀποκτείνας.
Χαῖρε ὁ μετὰ πετραχειλίων καὶ λαγῶν μόνος ἰάπομείνας.

***

Χαῖρε Τιμάριθμε, ποὺ στὰ ὄψη τὸν καφφὲ σου πίνεις
Χαῖρε «Ζράκε» ποὺ στὰ σπήτια μᾶς κλείνεις.
Χαῖρε «ΠΡΟ-ΠΟ», ποὺ τοὺς πάντας γυμνώνεις.
Χαῖρε, ποὺ στὸν ὕπνο, τὴν φτώχεια μπαλώνεις.

***

Χαῖρε «Φρουρέ», ποὺ τὰ πάντα φρουρεῖς.
Χαῖρε «Νίκη», ποὺ τὸν «ἱδρυτή» σου ὁμνεῖς.
Χαῖρε «Θσρραλέε», ποὺ τοὺς πάντας βαρᾶς.
Χαῖρε «Μεταρρύθμισις» ποὺ τὸν «Καπετάνιο» κυνηγᾶς.

Λάμπης Ὀρεινὰς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ Γ. Ο. Β. ΣΤΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἐκδρομεῖς πρὸ τοῦ Μακεδονικοῦ Τάφου τῆς Βεργίνης
(Βλέπε σχετικὴν περιγραφὴν εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ο ΒΕΡΟΙΕΥΣ κ. ΚΑΖΙΝΑΡΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ;

Ἀπὸ τὰς Συναδέλφους ἐφημερίδας τῆς Θεσσαλονίκης πληροφορούμεθα, ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ πιθανότητες Δήμαρχος Θεσσαλονίκης νὰ ἐκλεγῇ ὁ ἐκ Βεροίας καταγόμενος κ. Καζινάρης. Τοῦτο εἰκάζεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ κ. Καζινάρης συνεκέντρωσεν τοὺς περισσοτέρους σταυροὺς προτιμήσεως καὶ συμφώνως πρὸς τὸ Πρωτόκολλον τῶν ὑπερκομματικῶν πέντε ἀρχηγῶν τῆς Α Ε.Π δέον νὰ ἐκλεγῇ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης.

Ο κ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Ὁ κ. Δ. Φιλιππίδης δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν «Φρουρὸν τῆς Ἡμαθίας» εὐχαριστεῖ τὸν λαὸν τῆς πόλεως Βεροίας, διότι τὸν ἐτίμησεν μὲ τὴν ἐκλογήν του, ὡς πρώτου Δημ. Συμβούλου τοῦ συνδυασμοῦ «ΒΑΜΒΑΚΙΑ».

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ «ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ»

Χθὲς Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ ἔλαβεν χώραν διάλεξις τοῦ Δικηγόρου κ. Σ. Γουλιέλμου, Γραμμ. «ἑλληνικοῦ φωτὸς» εἰς τὴν αἴθουσαν χριστιανικῆς Ἑνώσεως, τὴν ὁποίαν διωργάνωσεν τὸ τμῆμα Βεροίας τῆς «Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς».

Οἱ κ. ΧΑΤΖΑΚΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τελικῶς τὴν 6ην θέσιν τοῦ συνδυασμοῦ «Ἀναγέννησις» κατέλαβεν ὁ κ. Τηλ. Χατζάκης. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Νέου Δημάρχου, κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα, τὴν θέσιν τοῦ 10ου Δημ. Συμβούλου τοῦ Συνδυασμοῦ Βαμβακιὰ» κατελαμβάνει ὁ πρῶτος ἐπιλαχὼν κ. Π. Γιαννακάκης, τέως πρόεδρος Ἐργατικοῦ Κέντρου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Οἱ στῆλες τοῦ «Φρουροῦ» εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Διὰ κάθε ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ καὶ φέρει τὸ γενικώτερο συμφέρον, γράψατέ μας, ἐνυπογράφως ἢ ἀνωνύμως.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Πληροφορούμεθα, ὅτι πλεῖστοι τῶν 40 συμπολιτῶν ἐδήλωσαν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐκδρομὴν τοῦ ΤΟΒ διὰ Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα. Ὁ «Φρουρὸς» θὰ δημοσιεύσῃ σχετικὸν ρεπορτὰζ μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκδρομῆς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

—Ξαναμελέτησα τὴν βιογραφία τοῦ Βίκτορος Οὐγκώ, γραμμένην ἀπὸ τὴν γυναίκα του Ἀντέλλα καὶ σημειώνω διὰ τὸν συγγραφέα τῶν «ΑΘΛΙΩΝ» δύο τινά:

1ον) Ὅτι ὁ Οὐγκὼ ἦταν, κυρίως ποιητὴς καὶ δχι πεζογράφος

2ον) Ὅτι παλλὰ χρόνια ἔζησε σὰν πολιτικὸς ἐξόριστος, διότι ὑπεραμύνθηκε τὴν Δημοκρατία. Ἀκόμη, πῶς; μεγάλα ποσοστὰ ἀπὸ τὴν δημιουργικότητά του ἀπερρόφησε ἡ Πολιτική (ἔκανε καὶ βουλευτὴς καὶ παρ' ὀλίγον πρωθυπουργός) κοντὰ στοὺς πολλοὺς ἔρωτες, τὴν πεζογραφία καὶ τὴν ποίηση, στὶς ὁποῖες ἐθριάμβευσεν, σὰν ρωμαντικός.

—Μελετοῦσα τὴν Βιογραφία τοῦ μεγάλου Ἀϊνστάϊν, γραμμένην ἀπὸ τὸν καθηγητὴν Φρὰνκ.

Σημειώνω, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φιλειρηνικὲς προσπάθειές του καὶ τὴν συμβολή μὲ τὴν θεωρία τῆς σχετικότητος, ὁ Ἀϊνστάϊν διακρίθηκε καὶ διὰ τὸν δυναμισμό του καὶ τὴν προσωπικότητά του, ποὺ πλαισιώνανταν μὲ πολλὴν—παιδικὴν—ἀφέλειαν καὶ ἁπλότητα. Δεῖγμα καὶ αὐτὸ τῆς μεγαλοφυΐας του.

—Διάβαζα προχθὲς εἰς τὶς ἐφημερίδες καὶ παρατηροῦσα ἕνα Τυπογραφικὸ Μαργαριτάρι: Ὁ ἀπότελος ἔγραφε: Τὰ σ κ ά ψ η (!!!) τῆς Μεσογείου καὶ τὸ κείμενον ὡμιλοῦσε διὰ ἐνδεχομένην συμφωνίαν τῶν ΚΡΑΤΩΝ τῆς Μεσογείου!!

—Ἔλεγε ὁ Νίτσε: «Ὅ,τι σοῦ ἀνήκει νὰ τὸ παίρνης. Μὴ τὸ ζητεῖς»!!!

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

Ἐπιμέλεια Α. ΟΡΕΙΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

—«Πολλοὶ νομίζουν, πῶς μὲ τὸ νὰ ἀπευθύνωνται στὸ λαὸ μποροῦν νὰ φέρουν τὴν νεοελληνικὴ ἀνθιση Ὄχι ἀπὸ κάτω, παρὰ ἀπὸ πάνω ἐ'ἀρχίση ὁ ξαναγεννημός.

—Δὲν ἐνδιαφέρει ἂν θὰ εἶναι στολισμένοι μὲ τίτλους, μὲ γαλόνια ἢ μὲ γνωστὰ ὀνόματα, δὲν ἐνδιαφέρει ἂν θὰ εἶναι πλούσιοι ἢ φτωχοί, οὔτε ἂν θὰ ξέρουν πολλὰ ἢ λίγα γράμματα, μὰ πρέπει δίχως ἄλλο νὰ εἶναι τοὐγενικοὶ στὴ σκέψη καὶ τὴν πράξη.

—Ξεσκέπασε τὴ δημοτικὴ παράδοση καὶ πρόσωπο μὲ πρόσωπο θὰ ἀντικρίσης γυμνὴ τὴν ψυχή σου.

—Χρειάζεται χώνεμα τῶν ξένων στοιχείων πολιτισμοῦ, ξεπερμὲς καὶ ξεθώριασμα τῆς λογιώτατης παραδόσεως καὶ γνωρισμός μας τέλειος μὲ τὶς πηγὲς τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς, μὲ τὴ δημοτικὴ παράδοση, ποὺ εἶναι καὶ ὁ μόνος γνήσιος καὶ βαθὺς σύνδεσμος μὲ τοὺς παλιότερους πολιτικούς μας, καὶ τότε θὰ ἔχη ξαναχυθῆ ἡ ψυχή μας, σὰν μέσα σὲ χυτήριο. Τότε μονάχα θὰ ἔχωμε λυτρωθῆ ἀπὸ τὴν ξενολατρεία καὶ εἰν ἀρχαιομανία, τότε θὰ βροῦμε τὴ γραμμὴ τῆς ζωῆς μας τὴ γνήσια καὶ τότε θὰ ἔρθη ὁ καιρὸς νὰ ἀναβλάστη ἀπὸ τὰ σωθικά μας ὁ νέος Ἑλληνικὸς πολιτισμός, ὁ ἀληθινός, ὁ δικός μας ὁ ξεσκουλισμένος καὶ ἀπὸ τὰ παλιὰ τὸ δικό μας καὶ ἀπὸ τὰ ξένα ὅλα».

ΒΕΡΟΙΩΤΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΝΟΙΞΗ

Στῆς φύσης τὸ χάρμα, μιὰ μέρα τ'Ἀπρίλη.
ποὺ ξένοιαστο γέλοιο ἀνθοῦσε στὰ χείλη ..
μιὰ μέρα στῆς φύσης τὸ τρελλὸ πανηγύρ
π'ἀγνὲς πεταλοῦδες τριγυρνοῦσαν τὴ γύρη,
ἀπὸ μύρια, πολύχρωμα, δροσάτα λουλούδια. .
μιὰ μέρα π'ἀνθοῦσαν στὰ χείλη τραγούδια.
κι γῆ μοσχοβόλαε κι ὁ ἥλιος γελοῦσε. .
μιὰ μέρα ποὺ ὅλα ἡ ζωὴ τὰ μεθοῦσε...
μιὰ μέρα ποὺ πλημμύριζε χαρὰ ἡ ψυχή μου.
τὴν τελευταία ἄνοιξη ἔζησα τῆς ζωῆς μου.... .....

Τώρα, ἡ ἄνοιξη ξανά, ἔρχεται καὶ περνάει
μὰ θλίψεις, καημοὺς καὶ θύμησες, μονάχα μὲ κερνάει,
κι ὅπως βουβὰ μὲ προσπερνᾶ, στέκομαι καὶ δακρύζω...
στρέφω τὰ μάτια μου ἀλλοῦ, τὸ δάκρυ μου σκουπίζω
καὶ ξαναζῶ μιὰν ἄνοιξη—παντοτινὰ δικιά μου—
τὴν τελευταία ἄνοιξη, ποὺ ζῆ μέσ' τὴν καρδιά μου.

ΣΤΑΘΗΣ ΜΙΖΑΝΤΖΙΔΗΣ

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΙΤΕΑ Η ΚΛΑΜΕΝΤΣΑ
(ΤΡΑΓΟΥΔΙ)

—Γιατί τὸ κλαῖς, κρεμάγουν τὰ κλαδιὰς,
καὶ φαίνεσαι σὰν νὰ πενθῆς, νὰ κλαῖς ἀπὸ καρδιάς;
—Ἐρωτευμένη κορίτσι κι ἀγοῦρι, σὰν ἤσκιωμ ἐκάτσαν,
ὁ εἷς τὴν ἄλλον φίλεμαν, κι ἀγγάλιασμαν ἐχάρτσαν
Κι ἐχάραξαν τ'ὀνόματα, οἱ ρίζας ημ τὰ φλοῦδι,
καὶ τὴν σεβτὰν εἰκόντσανε, ἀνάμες'ἀγγελοῦδι.
Ἐμὲν ἐσένναν μάρτυραν, σὴν ρίζα μ νι'ἐφιλέθαν,
κι ἀτῶρα τὴν ἀγάπ-νατουν οἱ δυὸ πὰ ἀρνέθαν
Κ'ἐπέμνανε τ'ὀνόματα σὴν ρίζα-μ νὰ ρωτεύκουν,
κ'ἐγὼ μὲ τὰ κλαδόπα-μου τσιλιάζατα μ'ἔλεπκαν.
Κι ἀὲς πὰ' τῶρα φαίνουμαι, νὰ κλαίγιατς ἡ καρδία-μ,
καὶ σὰν μαλλιὰ ἄπλεχτα, κρεμάγουν τὰ κλαδία-μ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

Ὁ Δάσκαλος: Δὲν ἔφαγα, δὲν ἔφαγες, δὲν ἔφαγε, δὲν ἐφάγαμε, δὲν ἐφάγατε, δὲν ἔφαγαν. Τοτὸ ἐπανάλαβε καὶ σὺ ὅ,τι εἶπα.

Ὁ Τοτός: Μάλιστα, κ. καθηγητά. Κανεὶς δὲν ἔφαγε!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Δάμασε τὴν ὀργή σου, ἐντὸς τοῦ στήθους σου. Ἡ πραότης ἐνεργεῖ καλύτερα.

ΟΜΗΡΟΣ

—Ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς.

ΦΕΓΙΕ

—Τὸ μέτρον τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἡ διάρκεια ἀλλὰ ἡ τιμιότης.

ΑΙΛΛΙΟΣ

—Ὁ ἐγωϊσμὸς ἐπιδιώκει τὴν μοναξιὰ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ὑποταγή

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

Σ. Συντάξεως: Ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς συναδέλφου τῆς Θεσ)νίκης ὁ «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τὸ νέον ἀριστούργηματοῦ κ. Εὐρ. Χειμωνίδη, τοῦ ὁποίου τὸ λογοτεχνικὸ ταλέντο γνωρίζουν οἱ ἀναγνῶσται μας ἀπὸ τὰ προηγούμενα μυθιστορήματά του: «Ρίτα Ρουμπίνη» καὶ τὸ «Εἶμαι Ἑβραία».

* * *

Ἄρχισε σὰν παραμύθι. Σὰν τὰ δμορφα ἐκεῖνα παραμύθια κάποιας ἐξωτικῆς ζωῆς ἀπὸ φαντασικοὺς, ἀγνωστους κόσμους.

Κι' ὅμως ἦταν ἀλήθεια. Μιὰ ἀλήθεια τόσο χειροπιαστή, ὅσο ἦταν χειροπιαστὰ τὰ χιόνι ποὺ ἔπεφτε πυκνὸ καὶ ἀπειρωτό, ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὰ Ἀλβανικὰ καρφοβούνια καὶ πάγωνε τὰ καρμιὰ καὶ μαύριζε τὶς ψυχὲς τῶν φαντάρων μας.

Μιὰ τέτοια μέρα λοιπόν, μέσα στοὺς βράχους τῶν κανονιῶν καὶ τοῦ πολέμου τὸν καπνὸ καὶ τὶς πανωνιὲς τοῦ χειμῶνα, σὰν παραμύθι ξεκίνησε ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ Στέλιου Γιαλαμᾶ.

Νοσταλγικὰ στρέφει τὴν σκέψι στὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ χθεσινὸς πολεμιστὴς καὶ σήμερα ἀνάπηρος.

Ἔχουν περάσει τόσοι μῆνες ἡ Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει πιά. Στὰ βουνὰ τὰ χιόνια ἔχουν λυώσει, καὶ μονάχα τὰ κόκκαλα τῶν σκοτωμένων παλληκαριῶν, ποὺθ' ἀσπρίζουν στὶς κορυφὲς καὶ τὰ φαράγγια τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν μαρτυροῦν τὸ πέρασμα μιᾶς ἐποχῆς, χωμένης πιά.

Ὅλα ἔχουν ἀλλάξει ἀπὸ τότε κι' ἡ μόνη ἀνάμνησι ποὺ μένει στὸν Γιαλαμᾶ, εἶναι τὸ γράμμα ποὺ παίζει ἀνάμεσα στὰ δάχτυλα, ξαπλωμένος σὲ μιὰ σαίζ—λόνγκ.

Τὸ εἶχε βρῆ μέσα στὸ πρωτοχρονιάτικο δέμα του, στὸ μέτωπο ὅταν τοὺς μοίρασαν τὰ δῶρα ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπὸ τὴν Πατρίδα. Ἕνα γράμμα σύντομο, ποὺ ἦταν ὅμως ἕνας ἥλιος χαρὰς μέσα σ' ἐκείνη τὴν κοσμοχαλασιά.

Τὸ ξαναδιαβάζει:

«Ἀγνωστε φίλε

Τὸ δῶρο μου γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο. μὲ τὰ λιγοστὰ πράγματα ποὺ σοῦ στέλνω, ἴσως νἆναι πολὺ φτωχὸ κοντὰ στὰ δῶρα ποὺ θἄχης ἀπὸ δικά σου ἀγαπημένα πρόσωπα. Ὅμως τὸ συνο δεύουνε οἱ πιὸ θερμὲς εὐχὲς μιᾶς Ἑλληνίδας ποὺ δὲν ἔχει ἄλλη μάνα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μας, κι' ἄλλα ἀδέρφια ἀπὸ σᾶς, τοὺς τιμημένους ἥρωες ποὺ δίνετε τὸ αἷμα σας γιὰ τὴν Πατρίδα.

Ἡ ψυχή μου εἶναι μαζύσας καὶ ἡ σκέψι μου στρέφεται μ' εὐγνωμοσύνη σ' ἐσᾶς κάθε στιγμή. Σοῦ εὔχομαι νὰ ξαναγυρίσης γερὸς στοὺς δικούς σου μὲ τὴ δάφνη τῆς νίκης.

Ἑλένη Φωτάκη
Ἀμπελοκήπων 80
Ἀθῆναι

Ἔπειτα τὸ διπλώνει, καὶ βυθίζεται σὲ σκέψεις.

Ξαναγύρισε στὸ σπῆτι του, καὶ μὲ τὴ δάφνη τῆς νίκης, ὅπως τοῦ εἶχε εὐχηθῆ ἡ ἄγνωστος Ἑλληνοπούλα, ὄχι ὅμως γερός. Γύρισε σα κάτης κι' ἄρρωστος, μιὰ σκιὰ τοῦ ἑαυτοῦ του, κι' αὐτὴ παραμορφωμένη.

Τραυματίας στὴ μάχη τῆς Κλεισούρας, στὶς 15 Ἰανουαρίου τοῦ 41, ἔζησε τοὺς ὑπόλοιπους μῆνες ὡς τὴν κατοχὴ σ' ἕνα ἀδιάκοπο ὄνειρο, σὲ μιὰ ληθαργικὴ κατάστασι, παλεύοντας μὲ τὸν θάνατο.

Ὅταν ξύπνησε, σ' ἕνα νοσοκομεῖο στὰ Γιάννενα, ἡ Ἑλλάδα δὲν ὑπῆρχε πιά... Οὔτε κι' ὁ ἴδιος.

Πῆρε τὸν καθρέφτη, καὶ μὲ φρίκη ἀντίκρυσε τὴν ἀποκρουστικὴ μορφὴ ἑνὸς ἄλλου, ἑνὸς ἀγνώστου ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἔβλεπε.

Ἔπειτα μὲ πολλὲς δυσκολίες καὶ ἀμέτρητες περιπέτειες γύρισε ὁ Γιαλαμᾶς στὸ σπίτι του, στὴν σκλαβωμένη Θεσσαλονίκη, κοντὰ στοὺς δικούς του: Καμπούρης, μὲ τὸν ἀριστερὸ ὦμο χαμηλώτερα ἀπὸ τὸν ἄλλο μὲ δυὸ βαθειὲς χαραγματιές, κατακόκκινες ἀκόμα, στὸ ἕνα μάγουλο, καὶ μ' ἕναν ἐπίμονο, ἐλαφρὰ πυρετό, ποὺ τὸν ἔλιωνε μέρα μὲ τὴν ἡμέρα.

—Κρῖμα στὸ παιδί! Ἔλεγαν οἱ γειτόνοι, ποὺ ἔβλεπαν τὴν κατάσταση τοῦ Στέλιου καὶ θυμοῦνταν τὸ λεβεντόπαιδο ποὺ εἶχε κινήση κάποια ἐρωτ γιὰ τὴν Ἀλβανία.

Κι' ὅμως θὰ ζοῦσε. Ἡ περιουσία τοῦ πατέρα του θὰ τοῦ ἐξασφάλιζε τὴ ζωή, κι' ἂς ἦταν μιὰ ζωὴ ἄχαρη καὶ μαύρη.

Μόνο τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ψυχή του εἶχε διατηρήσει ὁ Στέλιος. Μιὰ ψυχὴ λεπτὴ κι' εὐγενική, ποὺ διακρίνει τοὺς ἀνώτερους ἀνθρώπους. Καὶ τὶς ὧρες ποὺ ἔμενε ξαπλωμένος, διάβαζε τὸ γράμμα ποὺ εἶχε πάρει ἀπὸ μέτωπο, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸν τραυματισμό του.

Γύρω του ἁπλωνόταν ἕνα κενόν, ποὺ ἀφαιροῦσε ἀπὸ τὴ ζωή του κάθε στοιχὸ καὶ κάθε περιεχόμενο.

Οἱ πρῶτες ἐκδηλώσεις τῶν φίλων του ὅταν ξαναγύρισε εἶχανε σβήσει πιά, κι' ἂν ἔμεινε κάτι ἀπὸ τὰ πρωτοπινά τους αἰσθήματα ἀπέναντί του, τὸ κάτι αὐτὸ ἔδειχνε περισσότερο οἶκτο παρὰ ἀληθινὴ φιλία.

Στὸ δρόμο ὅταν ἄρχισε νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ σπίτι, τὸν ἔβλεπαν μὲ τὴ συμπάθεια ἐκείνη ποὺ χαρίζει κανεὶς πρόθυμα σ' ἕναν ἄρρωστο καὶ δὲν διαρκεῖ παρὰ λίγες στιγμὲς μονάχα. Ἔπειτα ὁ καθένας τραβοῦσε στὸ δρόμο του, κι' ὁ Στέλιος ἔμενε κλεισμένος στὴ μοναξιά του, μιὰ ψυχικὴ μοναξιὰ βαρειά, καταθλιπτική...

Ἐκεῖνες τὶς ὧρες ἀναζητοῦσε τὴ λησμοσύνη στὸ γράμμα τῆς Φωτάκη.

Δὲν ἤξερε τίποτα ἄλλο ἀπὸ τ' ὄνομά της. Ποιὰ ἦταν; Τί ἡλικία εἶχε; Πῶς ζοῦσε;

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἀπασχολοῦσαν τὸ Γιαλαμᾶ περισσότερο ἀπ' ὅσο ἔπρεπε, σὲ τρόπο ποὺ ἀποροῦσε κι' ὁ ἴδιος κι' ἀναρωτιοῦνταν, ἂν βρίσκονταν καμμιὰ λογικὴ στὴν ἄσκοπη αὐτὴ ἀπασχόληση. Ὡστόσο τίποτα δὲν ἔβγαινε ἀπὸ τὶς λίγες ἀράδες τῆς ἐπιστολῆς.

Συχνὰ αἰσθάνονταν τὸν πειρασμὸ νὰ τῆς γράψη τουλάχιστο γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήση γιὰ τὸ δέμα καὶ γιὰ τὰ καλά της λόγια, ἔστω κι' ὕστερα ἀπὸ τόσους μῆνες ποὺ εἶχαν χάσει.

Ἕνα πρᾶγμα ἦταν βέβαιο: Ἡ ἀγωνία Ἀθηναίο δὲ μποροῦσε νὰ ἦταν παντοτεινή. Καὶ κάτι ἀκόμα π.χ ἀπουσιάζει: Ἔπρεπε νἆχη καὶ μόρφωση καλή, καὶ λεπτὴ ψυχή. Αὐτὰ φαινόταν καθαρὰ ἀπὸ τὸ γράμμα, κι' ἦταν ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποὺ μεγάλωνε τὸν πειρασμὸ νὰ τῆς γράψη κι' αὐτός, ἀπὸ τὴν ἀνίκητη ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνήση μὲ κάποιον.

Ἕνα περαστικὸ ἦρθε νὰ νικήση καὶ τοὺς τελευταίους ἐνδοιασμοὺς τοῦ Γιαλαμᾶ. Σὲ περιβλεπτη θέση μέσα σὲ πλαίσιο, διάβασε ἕνα πρωῒ στὴν ἐφημερίδα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΙΑΒΡΟΥΛΗΣ
καὶ
ΛΕΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των

Καὶ παρακάτω εὐχὲς ἀπὸ ὅλους τοὺς φίλους τοῦ ζευγαριοῦ, τοὺς κοινοὺς φίλους ποὺ τόσαν νρηγόρα εἶχαν ξεχάσει τὸν σακάτη.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Στέλιος δοκίμασε βαθύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὸν πόνο τοῦ ἀποκλήρου τῆς ζωῆς.

Ὁ Λεωνίδας ἦταν παιδικὸς του φίλος καὶ συμπολεμιστὴς στὴν Ἀλβανία. Οἱ κοινὲς ταλαιπωρίες κι' ὁ καθημερινὸς κίνδυνος εἶχαν φέρει κοντύτερα τοὺς δύο νέους, κι' ὁ Γιαλαμᾶς εἰσέτσε πῶς δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ κρύψη ὁ Λεωνίδας τίποτα. Κι' ὅμως τὰ ποὺ τοῦ εἶχε κρατήση μυστικὰ τὸν ἀραβῶνα του μὲ τὴν Λέλα καὶ μὲ τὴν ἴδια μυστικότητα παντρεύτηκαν οἱ δυό τους.

Τώρα ἐξηγοῦσε καὶ τὰ πολλὰ εἶχε διακόψει σχεδὸν ὁλότελα τὸν τελευταῖο καιρὸ τὶς ἐπισκέψεις του.

Ἡ Συνέχεια σὲ προσεχὲς

ΒΕΡΟΙΩΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΑΛΑΛΑΓΡΑΦΙΑ

—Ἐπὶ Τουρκοκρατίας σπανίως ἐκάμναμεν χρῆσιν τοῦ ταχυδρομείου. Τὰ δὲ γράμματά μας ἀπεστέλλοντο συνήθως μὲ ἐπιβάτας εἰς τοὺς ἐν Θεσσαλονίκη διαμένοντας συγγενεῖς μας

—Εἰς τὴν παραλίαν ἡ ὁποία ἐλένετο (μῶλος) ὑπῆρχεν τὸ καφενεῖον τοῦ Κώττα Κουκούλου Νασουσίου, εἰς τὸ ὁποῖον εἰργάζετο ὁ συμπολίτης μας κ. Ἀναστάσιος Θωμαΐδης.

—Εἰς αὐτὸν ἄφηναν οἱ Βεροιεῖς κομισταί, τὰς ἐπιστολάς καὶ αὐτὸς λίαν ἐξυπηρετικός, προθύμως τὰς ἐνεχείριζεν εἰς τοὺς παραλήπτας.

Ὅλοι οἱ Βεργιῶτες ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ περάσουν ἀπὸ τὸ καφενεῖον, διότι κάτι θὰ ἐμάνθανον ἀπὸ τὸν φίλτατον Ἀναστάσιαν, ὅστις κάθε νέον τῆς πατρίδος τὸ μετέδιδε μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας, παριστάνον αὐτὸ μὲ χέργια καὶ μὲ ποδάργια βάζων καὶ τὸ ἀπαραίτητον ἀλυταπίπερο.

Ἡμεῖς τότε μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Θεσ)νίκης, ἐγώ, ὁ Ἀλέκος Ὡραλογᾶς καὶ ὁ Κωστάκης Κανάκης, μετὰ τὸ μάθημα (τότε σχολαύσαμε ἑνωρὶς καὶ ὄχι τὶς νύχτες ὅπως τώρα) κατεβαίναμεν ἀπὸ τὴν Καμάρα, κάτω στὴν παραλία, γιὰ νὰ ἰδοῦμε ἂν ἔχωμε κανένα γράμμα καὶ νὰ μάθωμε κανένα νέο τῆς Βεροίας.

Μιὰ μέρα λοιπὸν μᾶς ἐπέδει ξεν ἕνα γράμμα τῆς Ρήνας Πανογούδας, ποὺ τὸ ἔστελνε στὸ παιδί της τὸν Δημητρό Ὁ φάκελλος ἔγραφεν ὡς ἑξῆς:

Σ'σαλον'κ Γράφου Ιγὼ
Κάτ στοὺμώλου ἡ Ρήνα Πανηγὼ
ΣτΜήτσα τεὺ χάν, στοῦ πηδῆμ
τοῦ Δημητρό νὰ δουθῆ στὰ χέργιατ.

Καὶ ὁ κὺρ Ἀναστάσης ξεκαρδιζόμενος μᾶς ἐπιδεικνύει ἄλλο γράμμα ποὺ ἔγραφε στὸ φάκελλο: Πρὸς τὸν Μπατζιανάκην μου Ἰωάννην.

Εὐτυχῶς ποὺ γενικὸς παραλήπτης ἦτο ὁ πατριώτης μας Ἀναστάσιος καὶ τὰ γράμματα ὅλα παρεδίδοντο ἀσφαλῶς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἀφοῦ προηγουμένως λόγῳ τῶν πρωτοτύπων διευθύνσεών των, ἐγένοντο ἀντικείμενον ποικίλων καὶ εὐθύμων σχολείων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Πατὴρ καὶ υἱός...

Κάποτε, ἕνας πλούσιος χωρικὸς ἐμπῆκε μαζὶ μὲ τὰ γυιό του σ' ἕνα βιβλιοπωλεῖο γιὰ νἀτοῦ ἀγοράση ἕνα χάρτη τῆς Γαλλίας. Ὅταν ὁ ὑπάλληλος τοὺς ἔφερε τὸ χάρτη, ὁ γυιός, νιὰ νὰ δείξη τὶς γνώσεις του ἄρχισε ν' ἀναζητεῖ στὴ Γαλλία τὴ..., Μόσχα.

—Περίεργο! Πῶς δὲν ὑπάρχει σ' ἐτοῦτο τὸ χάρτη ἡ Μόσχα; εἶνε στὸν ὑπάλληλο ποὺ μόλις συγκρατοῦσε τὰ γέλιατου

—Πῶς ἔναμες τέτοια γκάφα παιδί μου; τοῦ εἶπε μὲ θυμὸ ὁ πατέρας του. Πῶς θέλεις νὰ βρῆς τὴ Μόσχα, ἀφοῦ τὴν ἔκαψε ὁ Μέγας Ναπολέων;

ΜΙΚΡΑ-ΕΞΥΠΝΑ

Μαμά: Γιατί δὲν διαβάζεις γιὰ αὐριο, Πάνο;

Πάνος: Μὰ δὲν γράφει στὸ Εὐαγγέλια πῶς ὁ Χριστὸς εἶπε νὰ μὴ φροντίζωμε διὰ τὴναὐριο;

—Διαφήμισι ἑνὸς ἀμερικανικοῦ γραφείου ταξιδιῶν:

«Νεόνυμφοι ἐλᾶτε μαζί μας στὰ Βόρεια πόλο. Ἡ νύχτα ἐκεῖ διαρκεῖ 150 ἡμέρες.

—Σ' ἕνα σαλόνι γίνονται πειράματα ὑπνωτισμοῦ.

Ὁ ὑπνωτιστής.—Ὁ κύριος αὐτὸς εἶναι θαυμάσιο μέντιουμ! Προσέξατε τώρα πῶς θὰ σᾶς ἀφαιρέσω τὴ μνήμη.

Μιὰ γερόντισσα κόρη.—Ὄχι γιὰ τὸ Θεό! Πρὶν ἀπὸ λίγο μοῦδωσε ὑπόσχεσιγάμου!.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειρίσεως
ΧΑΡ. ΖΑΝΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἐπιχειρ.	»	300
Κοινοτήτων	Δραχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διαφημίζεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, ἀσφαλῶς τῇ ὅπ' ἀριθμ. 285699 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

1) Γεωργίου Πέτρου Φύκατα καὶ 2) Ἀντωνίου Πέτρου Φύκατα, κατοίκων Βεροίας.

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμεν ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μας ἤτοι: Ἐπὶ ἐνὸς ἰσογείου Κίτρος ἐκτισμένου μὲ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμέ καὶ ὀπτοπλίνθους ἐμβαδοῦ 142.5 τ.μ. ὕψους 5 μέτρων μὲ ἐπάνω πλάκα μπετὸν ἐμβαδοῦ 150 περίπου τ.μ. ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ κτισθῇ ὁ ἄνω ὄροφος μὲ δύο διαμερίσματα ἐκ δύο κυρίων δωματίων ἑκάστου, χώλ, κουζίνας καὶ λουτροκομμωτικὲ διρζομένου γύρωθεν Ἀνατολικῶς μὲ δρόμον, Μεσημβρινῶς μὲ Ἰδιοκτησίαν Προκ. Καμηλτονλου, Ἀνατολικῶς μὲ οἰκοδομὴν Βασιλ. Κορατελίδη καὶ Δυτικῶς μὲ Ἰδιοκτησίαν Ζωνιοῦ. Δηλοῦμεν καὶ Διακηρύσσομεν ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνομεν ἀποκλειστικοὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι, περιλαβὲ δὲ αὐτὴ εἰς ὅλας Ἀς ἀκολούθως: Ἠγοράσαμεν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ οἰκοδομὴ αὕτη παρὰ τῆς προκατόχου μας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Μπουλάκη τὸ γένος Δημητρίου Ζωνιοπούλου δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθ. 13452 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1956 συμβολαίου τοῦ Συμβ)φου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἡ δικαιοπάροχός μας αὕτη εἶχε εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχήν της τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδον ἐκ κληρονομίας τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925 ἀποβιώσαντος πατρὸς αὐτῆς Δημητρίου Ζωλοπούλου, κατοίκου ἐν ζωῇ Βεροίας, ὅστις ἐπίσης εἶχε τὸ οἰκόπεδο ταῦτο ἀποτελοῦν μέρος τῆς ὅλης τῆς λοιπῆς οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 7.000 περίπου τ.μ. ἣν εἶχεν ὁ πατὴρ αὐτῆς Δημήτριος Ζωγιόπουλος ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ πρὸ τοῦ 1900. Τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδόν μας ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῆς δικαιοπαρόχου μας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου, ὅπερ κληρονομικὸν μερίδιον ἀπεκτήθη παρ'αὐτῆς ὡς τέκνον τοῦ Δημητρίου Ζωγιοπούλου ἀποβιώσαντος ἀδιαθέτου κατὰ τὸ 1925 καὶ καταλιπόντες συζυγον χήραν Μαργαρίτσαν καὶ ὀκτὼ ἐν ὅλῳ τέκνα, ὡς καὶ ἐκ κληρονομίας τῶν θανόντων ἀποβιωσάντων ἀδιαθέτων καὶ ἀγάμων ἀδελφῶν της Βασιλείου, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1932 καὶ Θωμᾶ, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1933. Τὸ ὅλον ὅθεν κληρονομικὸν μερίδιον τῆς ἀμέσου δικαιοπαρόχου μας Κατίνας συζ. Γεωργ. Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου διεχωρίσθη ἐκ τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 11107 τῆς 16 6 1954 διανεμητηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβ)φου Βεροίας Ἀντ. Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐκ τοῦ του μετὰ τὴν γενομένην διανομὴν ἠγοράσαμεν ἡμεῖς διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἀναφερομένου ὑπ'ἀριθ. 13452 συμβολαίου τοῦ Σ)φου Βεροίας Α. Σαρρηκωστῆ 142,50 τ.μ. ἐπὶ αὐτοῦ δὲ ἐκτίσαμεν ἡμεῖς δι'ἰδίων χρημάτων μας κατὰ τὸ 1957 καὶ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1958 τὴν ὀπόιαν σὰν οἰκοδομὴν ἣν προτιθέμεθα νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τοῦ ἄνω ὀρόφου

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας, τούτου, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 6 τοῦ Ν 3743|1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποίησιν ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26ῃ Μαρτίου 1959

Οἱ Δηλοῦντες—Προσκαλοῦντες
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΦΥΚΑΤΑΣ
ΑΝΤ. Π. ΦΥΚΑΤΑΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Εἰς τὸ Δελτίον Στατιστικῆς ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία, κάθε μῆνα, μπορεῖ νὰ εὕρῃ κανεὶς ἀρκετὰ περίεργα στοιχεῖα, διὰ τὰς ἐξαγωγὰς μας.

Τὸν Νοέμβριον λοιπὸν τοῦ 1958 ἐξήχθησαν τὰ ἑξῆς προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γῆς:

Δαφνόφυλλα: 75 τόννοι.

Τὰ ἀγοράζουν κυρίως ἡ Πολωνία, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Δυτικὴ Γερμανία.

Ρίγανη: 5 τόννοι, ποὺ ἐξάγονται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας (πιθανῶς διὰ τοὺς ἀποχωρεῖς) καὶ Ἐλελίφασκος (κοινῶς φασκόμηλον) 18 τόννοι, ποὺ ἀποστέλλεται κυρίως εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας.

2. Ἡ Ἔκδοσις τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1951 μᾶς πληροφορεῖ, εἰς τὴν σελίδα 225 ὅτι ὑπάρχουν ἀρκετὲς γυναῖκες ψαράδες. Σύμφωνα μὲ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα ὑπάρχουν 172 γυναῖκες, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἁλιεία καὶ μάλιστα ἐξ' αὐτῶν 7 εἶναι ἐργοδόται.

3. Οἱ Ἕλληνες Δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι μᾶλλον νέοι. Αὐτὸ ἀποδεικνύουν οἱ στατιστικοὶ πίνακες. Σύμφωνα μὲ τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, προσφάτως ἀπογραφὴν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπάρχουν 41.265 δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι κάτω τῶν 42 ἐτῶν, ἐπὶ συνόλου 82.250 δηλαδὴ τὸ 50.5% περίπου. Ἐξ'αὐτῶν τῶν κάτω τοῦ 42 ἐτῶν οἱ ὑπάλληλοι, οἱ 11 694 εἶναι γυναῖκες (δηλαδὴ περισσότεραι τοῦ 25%) καὶ 29 571 ἄνδρες. Ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ 82 ὑπάλληλοι, ποὺ ἔχουν γεννηθῆ τὸ 1890 δηλαδὴ ἄγουν τὸ 68ον ἔτος. Ἐξ'αὐτῶν οἱ 28, εἶναι τοῦ δικαστικοῦ κλάδου καὶ 27 κληρικοί.

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ

Ἴσως μερικοὶ νομίζουν ὅτι γνωρίζομεν πολὺ καλὰ τὴν Σελήνην. Ἀλλὰ εἶναι παρακολουθεῖ τὴν Γῆν στὴν κίνησι ποὺ κάμνει νύχτα ἀπὸ τὸν Ἥλιον. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν πολλὰ ζητήματα διὰ τὴν Σελήνην, ποὺ δὲν ἐλύθησαν ἀκόμη ἱκανοποιητικὰ ἀπὸ τὴν Ἀστρονομίαν.

Βεβαίως, ξεύρομεν ὅλοι ὅτι ἡ Σελήνη ἀποσπάσθη ἀπὸ τὴν Γῆν, ὅταν ἡ τελευταία ἦταν ἀκόμη σὲ διάπυρο κατάστασι. Ὁ Γάλλος ἀστρονόμος καὶ μαθηματικὸς Λαπλὰς εἶπεν ὅτι ἡ ἀπόσπασις αὐτὴ ἔγινε λόγω τῆς μεγάλης φυγοκέντρου δυνάμεως ποὺ ἐδημιουργήθηκε περὶ τὸν ἰσημερινὸν τῆς Γῆς. Ἡ ἀπόσπασις ἔσησε τὰ φύγουν μερικὰ ἑκατομμύρια γήϊνης ὕλης ποὺ ἀπετέλεσαν τὸν δορυφόρον μας. Δύο νεώτεροι Ἀμερικανοὶ ἀστρονόμοι, ὁ Μοὺλτον καὶ ὁ Τσάμπερλαιν, εἶπαν ὅτι πρὸ ἑκατομμυρίων χρόνων κάποιο ἄλλο οὐράνιο σῶμα πέρασε κοντὰ στὴ Γῆ καὶ ἔνεκα τῆς μεγάλης παρεκτικῆς δυνάμεως ποὺ ἔσκασε ἐπάνω στὸν πλανήτη μας, ἔκαμεν ὥστε νὰ ἀποσπασθῇ ἡ Σελήνη.

Εἴτε ἡ μιὰ βεβαία εἶναι σωστή, εἴτε ἡ ἄλλη, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ δορυφόρος μας ποὺ μᾶς φωτίζει πολλὰκις κατὰ τὰς σκοτεινὰς νύκτας μὲ τὸ φῶς του δανείζεται ἀπὸ τὸν Ἥλιον εἶναι μιὰ χώρα πολὺ ἀνώμαλος καὶ βραχώδης. Τὰ βουνὰ ποὺ ἐμετρήσαν ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ δορυφόρου μας ἀνέρχονται εἰς 30.000! Καὶ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι μοιάζουν σὰν τοὺς κρατῆρας τῶν ἡφαιστείων τῆς Γῆς. Ἐὰν εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν μενάλη σχέσιν μὲ τοὺς γήϊνους κρατῆρας.

Ἡ Σελήνη δὲν ἔχει οὔτε ἀέρα οὔτε νερό. Στὴν ἐπιφάνειά της δὲν βλέπομεν πατὲ σύννεφα. Οὔτε βροχές. Ὁλόκληρος ἡ ἐπιφάνειά της εἶναι ἔρημος καὶ ἄγρια γεμάτη ἀπὸ ὑψηλὰ καὶ πολὺ ἀπόκρημνα βουνά. Καμμία χώρα τῆς Γῆς δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν ἀγριότητα τοῦ ἐδάφους τῆς Σελήνης. Κανένας τόπος τῆς δὲν ὑπῆρξε τόσον ἀνώμαλος. Κανένα ἴσως ἄλλο οὐράνιο σῶμα δὲν κατεξεσχίσθη τόσον βαθειά. Ὅσον τὸ φεγγάρι.

Τὸ ἡμερονύκτιον ἐπάνω στὸ φεγγάρι διαρκεῖ 30 περίπου γήϊνα ἡμερονύκτια. Ἡ ἡμέρα δηλαδὴ εἶναι ἴση μὲ 15 εἰκοσιτετράωρα καὶ ἡ νύκτα μὲ ἄλλα 15 ταιαῦτα! Καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀτμόσφαιρα, ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἡλιακῆς θερμότητος εἶναι πολὺ μενάλη κατὰ τὴν νύκτα. Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ θερμοκρασία κατέρχεται τὰ βράδια εἰς 273 βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενός! Τὴν ἡμέρα ὅμως ἡ θερμοκρασία ἀνέρχεται εἰς 100 βαθμοὺς ἐπάνω ἀπὸ τὸ μηδέν. Ἔτσι, ὅπως καταλαβαίνεται ὁ καθένας ἐπάνω στὸν δορυφόρον αὐτὸν ποὺ λέγεται Σελήνη, δὲν ἠμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ ζωή. Εἶναι ποᾶγμα ἀδύνατον.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ

Ὁ καθηγητὴς Λούντβιχ Ἔρχαρντ εἷς ἐκ τῶν δύο οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ὡς οἱ πιθανώτεροι διάδοχοι τοῦ καγκελλαρίου Ἀντενάουερ ἠρνήθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐρωτήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑποβληθείσας εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν διάρκειαν γεύματος πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ξένου τύπου.

ΠΥΡΗΝΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Ἓν νέον πυρηνικὸν ὑποβρύχιον τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ ὑποβρύχιον ἐξέδραν προορισμένον διὰ τὴν ἐκτόξευσιν βαλιστικῶν πυραύλων τύπου «Πολάρις» θὰ καθελκυσθῇ τὴν 9ην προσεχοῦς Ἰουνίου.

Τὸ σκάφος αὐτὸ θὰ ὀνομασθῇ «Γεώργιος Βάσιγκτων», θὰ ἔχῃ μῆκος 115 μ. καὶ θὰ δύναται νὰ ἐντοξεύῃ βλήματα τύπου «Πολάρις» ἀκτῖνος δράσεως 2.400 χιλιομέτρων, εἴτε εὑρισκόμενον ἐν καταδύσει, εἴτε ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάσσης.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΔΙΑ ΜΑΝΑΤΟΛΗ

Ὁ Ταοϊσάρχος Γκράνθαμ, ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, συνέστησεν ὅπως αὕτη ἐγκρίνῃ τὰ ἐκ 3.930.000.000 δολλαρίων πρόγραμμα ἐξωτερικῆς βοηθείας, τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο προβλέπει τὴν παροχὴν στρατιωτικῆς βοηθείας ἐκ 412.000.000 δολλαρίων εἰς χώρας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς τῆς Νοτίου Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΥΟΜΥΕΛΙΤΙΔΟΣ

Ἡ Δομινικανικὴ πολιτικὴ δίδει ἐκ νέου ἀποδείξεις ἀλληλεγγύης διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου Ραφαὴλ Λ. Τρουχίλλιο γενομένης προσφορᾶς τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000 δολλαρίων ὡς βοηθείαν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς πολυομυελίτιδος ἐν Βενεζουέλα.

Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου συμβάλλουν εἰς τὸν ἀγῶνα τονίζονται ληφθέντα παρὰ τῶν Δομινικανῶν Φοιτητῶν καὶ τοῦ Δομινικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φοβερᾶς ἀσθενείας ἥτις μαστίζει τὸν λαὸν τῆς Βενεζουέλας.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΠΩΣ ΠΕΡΙΠΟΙΟΥΜΕΘΑ ΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ

Ὅταν θέλωμε νὰ περιποιηθοῦμε ἕνα τραυματία, ἀδιάφορο ἂν ἔχῃ μεγάλο τραῦμα ἢ μικρό, πρέπει νὰ τὸν βάλωμε νὰ ξαπλωθῇ ἐπάνω σὲ κρεββάτι, σὲ ντιβάνι ἢ καναπὲ ἢ ἂν δὲν ὑπάρχουν αὐτά, τὸν βάζομε νὰ καθίσῃ σὲ μιὰ καρέκλα.

Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ περιποιούμεθα τραυματία ὄρθιο. Παίρνομε αὐτὴ τὴ φροντίδα, γιατὶ τὶς περισσότερες φορὲς ὁ τραυματίας, ἐνῶ τὸν περιποιούμεθα λιποθυμάει καὶ, ἐὰν στέκεται ὄρθιος, τότε θὰ πέσῃ καὶ μπορεῖ νὰ τραυματισθῇ πολὺ ἄσχημα. Ἀφοῦ λοιπὸν ξαπλώσωμε τὸν τραυματία, ἐξετάζομε τὸ τραῦμα του καὶ, ἐὰν αὐτὸ βρίσκεται σὲ μέρη τοῦ σώματος, ποὺ ὑπάρχουν πολλὲς τρίχες, πρωτοῦ τὸ καθαρίσουμε, ξυρίζουμε τὶς τρίχες ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ τραύματος πρὸς τὴν περιφέρεια, γιὰ νὰ μὴ πέσουν μέσα στὸ τραῦμα. Ἀφοῦ πλύνωμε μὲ προσοχὴ τὰ χέρια μας ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ καὶ τὰ ξεπλύνομε μὲ λίγο οἰνόπνευμα, ἀρχίζομε τὸν καθαρισμὸ τοῦ τραύματος.

Παίρνομε μιὰ ἀποστειρωμένη γάζα, τὴν ὁποία κρατοῦμε μὲ μιὰ λαβίδα (ἂν ἔχωμε), τὴν βρέχομε μὲ ὀξυζενὲ ἢ μὲ αἰθέρα ἢ γενικὰ μὲ μιὰ ἀντισηπτικὴ οὐσία, τὴν βάζομε μέσα στὸ τραῦμα καὶ τὸ καθαρίζομε ἢ χύνομε τὴν ἀντισηπτικὴ οὐσία μέσα στὸ τραῦμα καὶ κατόπιν μὲ μιὰ γάζα στεγνὴ ἀπορροφοῦμε ὅ,τι ἔχει μείνει ἀπὸ αὐτήν. Ὕστερα κάνομε μιὰ ἐπαλείψι μὲ ἰώδιο γύρω ἀπὸ τὸ τραῦμα καὶ σὲ ἀρκετὴ ἔκτασι. Ὅταν ὑπάρχουν ξένα σώματα μέσα στὸ τραῦμα, ποὺ δὲν ἔχουν παρασυρθῇ μὲ τὸ καθάρισμα, τότε μὲ τὴ λαβίδα τὰ πιάνομε καὶ τὰ βγάζομε.

Ἀφοῦ καθαρίσουμε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ τραῦμα, βάζομε ἐπάνω 2-3 κομμάτια ἢ καὶ περισσότερα γάζας, ὥστε νὰ σκεπασθῇ καλὰ ὅλο καὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὶς γάζες ὑδρόφιλοβαμβάκι καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ «σφιγκτοῦμε μὲ μιὰ ἐπιδετικὴ ταινία.

Φυσικὰ μετὰ τὴν περιποίησι τοῦ τραύματος πρέπει νὰ ὁδηγοῦμε τὸν ἄρρωστο στὸ γιατρὸ γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ ἀντιτετανικὸ ὀρὸ καὶ γιὰ νὰ περιποιηθῇ ἐκεῖνος μὲ περισσότερα μέσα. Ἂν δὲν ὑπάρχῃ γιατρὸς ἢ ἄργήση πολὺ νὰ ἔλθῃ, τότε πρέπει νὰ τοῦ κάνωμε ἡμεῖς τὸν ἀντιτετανικὸ ὀρό, ἐὰν βέβαια ξέρωμε νὰ κάνωμε ὑποδόριο ἔνεσι.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΣΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΕΠΙΠΛΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΑ ΕΝΤΑΥΘΑ
Ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελία σὲ ὅλους τοὺς τύπους
διὰ κάθε γοῦστο καὶ διὰ κάθε σπίτι
Θὰ τὰ βρίσκετε πάντοτε σὲ ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ
καὶ μὲ τιμὰς ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ στὴν
καταπληκτικὴ ἔκθεσι ἐπίπλων
ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (Νέος Δρόμος)
καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου 25ου ΚΤΕΑ Βεροίας

ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΡΟΣΟΧΗ
Καινοτομία στὴν πώληση ὡρολογίων εἰς τὸ Κατάστημα
ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΚΩΝΣΤΙΝΟΥ ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ
Πωλοῦνται ὡρολόγια ONSA ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας;—κλοπῆς—ἁλιπῆς θραύσεως παρὰ τῇ μεγαλυτέρᾳ Ἀσφαλιστικῇ Ἑταιρίᾳ LLOYD.
Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ
«ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ»
Μετεφέρθη εἰς τὴν Πλατεῖαν Δικαστηρίων (Ὡρολογίου)
Οἰκία Κάτοιφε—Βέροια

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ἐγράψαμε διὰ τὴν ποιοτικὴν σύνθεσιν τοῦ Δημ. Συμβουλίου Βεροίας, οὐχὶ διὰ νὰ θίξωμεν τοὺς ἐκλεγέντας τοιαύτους. Οὐδέποτε, βεβαίως, ὑπεστηρίξαμεν ὅτι μ ό ν ο ν οἱ ἐπιστήμονες εἶναι κατάλληλοι, ὡς Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, πολὺ δὲ περισσότερον δ ὲ ν ἐπιστεύσαμε, ὅτι ἀπαραίτητον προσὸν τοῦ Δ. Συμβούλου, δέον νὰ εἶναι ἡ ἀπόκτησις πτυχίου ἀνωτάτης Σχολῆς. Ἁπλῶς νομίζομεν, ὅτι καὶ οἱ ἐπιστήμονες, ὅταν εἶναι ἐνεργητικοί, εἶναι κι αὐτοὶ κατάλληλοι διὰ δημόσια ἀξιώματα

Τὸ Κέντρον τῆς Ἑλιᾶς

Πρέπει νὰ ἐξευμενισθῇ τρόπος νὰ καλλωπισθῇ τὸ ἐξοχικὸν Κέντρον τῆς Ἑλιᾶς μέχρις ὅτου ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, ποὺ προβλέπεται. Ἐπείγει νὰ ἐπισκευασθῇ ἡ πρὸς τὸν Δημόσιον δρόμον πλευρὰ τοῦ κτιρίου ἡ ὁποία εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀκαλλαίσθητη καὶ ἐτοιμόρροπη.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια

Μὲ ἐνδιαφέρον, βλέπομεν ὅτι ἡ γειτονικὴ πόλις τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξελίσσεται συνεχῶς. Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» ἐπιθυμεῖ νὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ παντοιοτρόπως τὶς Δημοτικὲς ἀρχὲς εἰς τὴν προσπάθειάν τους. Σύντομα θὰ ὁμοσιεύσῃ ρεπορτὰζ γύρω ἀπὸ τὴν ἀναπτυσσομένην πόλιν.

Τὸ ἐντευκτήριον τοῦ «Βερμίου»

Εἶναι ἄξιον συγχαρητηρίων τὸ Δ.Σ. τοῦ «Βερμίου» ποὺ εἶχεν τὴν ὡραίαν ἔμπνευσιν νὰ θέσῃ εἰς λειτουργίαν ἕνα πολιτισμένον ἐντευκτήριον, διὰ τοὺς ἀθλητὰς καὶ τοὺς πολυπληθεῖς ὀπαδούς του.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τὸ ἀρχαιότερον ἀθλητικὸν σωματεῖον τῆς πόλεώς μας θὰ φροντίσῃ, ὥστε νὰ μὴ μεταβληθῇ τὸ ἐντευκτήριον—κατὰ τὴν συνήθειαν, ποὺ συνήθως ἐπικρατεῖ—εἰς καφενεῖον.

Αἱ Κοινότητες

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς ὅλας τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς—ἀσχέτως πολιτικῆς προελεύσεως καὶ τοποθετήσεως—διὰ νὰ καταστήσῃ γνωστόν, ὅτι οἱ στῆλες του κεῖνται εἰς τὴν διάθεσίν των, διὰ ἔκφρασιν τῶν ἐπόψεών των σχετικῶς μὲ τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτὰς ζητήματα.

Ἡ Φιλαρμονική

Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων, οἱ διευθύνοντες τὴν Φιλαρμονικὴν Σχολὴν καὶ Μπάνταν Βεροίας, διότι πράγματι μὲ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν της, ἐκάλυψαν ἕνα μεγάλο κενὸν εἰς τὴν πνευματικῶς, καθυστερημένην πόλιν μας. Καλοῦμεν ὅλους τοὺς φιλόμουσους νὰ βοηθήσουν ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς τὸ δύσκολον ἔργον, τοὺς προσδευτικοὺς καὶ φιλοπροόδους συμπολίτας μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 468

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15-4-1959

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας ἐπαναλαμβάνει τὴν 26ην Ἀπριλίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12-1 μεσημβρινὴν ἐν τῷ Καφενείῳ κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίσση (Ὁ Παρθενὼν) ἄνω ὄροφος πλησίον τῆς πλατείας Ἁγ. Ἀντωνίου, δημοσίας, τὴν προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τῶν δύο ἀκινήτων του.

1) Τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου πλησίον κινηματογράφου Ζάππειον (πρώην Δημαρχεῖον) καὶ 2) Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως καὶ πλησίον τοῦ Ο.Τ.Ε. (πρώην Ὑγειον. Κέντρον) ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἀντιπροσφορὰ ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας τῆς 12.4.59, ἀπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 212)59 ἡμετέρας διακηρύξεως.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Νοσοκομείου Τηλ. 3 20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

Τὸ ἀκατάβρεγμαν τῶν δρόμων

Τώρα, ταὺς θερινοὺς μῆνες τὸ κατάβρεγμα τῶν δρόμων εἶναι τελείως ἀπαραίτητο, διὰ νὰ ἀπαλλάσσεται ἡ πόλις ἀπὸ τὴν σκόνη.

Πρέπει, ὅμως, νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτὴ πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὅλους τοὺς δρόμους καὶ ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀγοράν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ναούσης» εἰς τὸ 8ον ἔτος.

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» εὔχεται εἰς τὴν καλὴν καὶ ἐκλεκτὴν συνάδελφον ἐφημερίδα τῆς Ναούσης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσόδου της εἰς τὸ 8ον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της νὰ τὰ ἑκατοστήσῃ.

Τὸ Γηροκομεῖον

Ἡ Βέροια καὶ οἱ πτωχοί, ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς, θὰ ὀφείλουν πολλὴν εὐγνωμοσύνην εἰς ἐκείνους, ποὺ ἀνέλαβαν καὶ ἐβοήθησαν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς λειτουργίας τοῦ Γηροκομείου Βεροίας. Οἱ καλοὶ καὶ πραγματικοὶ Χριστιανοὶ καὶ φιλάνθρωποι καλοῦνται νὰ ἐπισφραγίσουν τὴν πίστιν τους μὲ ἔργα ἀγάπης

ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΤΟ "ΣΤΑΡ,,

Σήμερον Δευτέραν εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «ΣΤΑΡ. θὰ δοθοῦν δύο παραστάσεις τοῦ πολυκρότου Ἀστυνομικοῦ ἔργου τοῦ Πάτρικ Χάμιλτων «τὸ φῶς τοῦ γκαζιοῦ», τὸ ὁποῖον ἀνεβάζει ὁ θίασος τοῦ «θεάτρου Θεσσαλονίκης».

Θὰ ΤΙΘΕΤΙΚΘΗ Η ΒΕΡΟΙΑ ΑΠΟ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΠΟΛΙΝ ΤΩΝ ΗΠΑ

Εἰς τὴν Δημαρχίαν ἐλήφθη ἔγγραφον τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς υἱοθετήσεων πόλεων καὶ κοινοτήτων διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Δήμου Βεροίας, ὥστε νὰ υἱοθετηθῇ ἡ πόλις μας ἀπὸ τὴν «Βέροια» τῆς πολιτείας Ὄχάϊο τῶν Ἡν. Πολιτειῶν

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὸ Δημ. Συμβούλιον θὰ λάβῃ σχετικὴν ἀπόφασιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Τὴν περελθοῦσαν Τρίτην εὑρέθησαν εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἰωάννου οἰκίας τοῦ κ. Ἀ. Δαβόρα δύο ἀγάλματα παριστάνοντα ἓν παιδίον καὶ ἕνα ἀρρενωπὸν ἄνδρα

Δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι εἰς ποίαν ἐποχὴν ἀνάγονται καὶ ἂν πρόκηται διὰ ἐπιτύμβια τοιαῦτα.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Β! Σ.Σ.-ΜΙΚΤΗ ΒΕΡΟΙΑΣ 3-2

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἔλαβεν χώραν, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον, παδοσφιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ὁμάδων Β' Σ.Σ καὶ μικτῆς Βεροίας ἥτις ἐληξεν μὲ σκὸρ 3-2 ὑπὲρ τοῦ Β' Σ.Σ.

—Τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸ γήπεδον Μπάσκετ ἡ ὁμὰς καλαθοσφαίρας ἐνίκησεν τὴν τοῦ Βερμίου μὲ 64-39.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι εἰς τὰ α' μέρος προηγεῖτο ἡ διακριθεῖσα ὁμὰς τοῦ Βερμίου μὲ 24 ἐναντι 22, ὑποκύψασα τελικῶς, λόγω τοῦ ὅτι οἱ παῖκτες ἦσαν ἀπροπόνητοι καὶ ὀλίγοι καὶ συνεπῶς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντικατασταθοῦν. Ἡ ὁμὰς τοῦ Β' Σ Σ ἐπωφελήθη τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς καὶ ἀνέπτυξεν ἕνα ἐξαιρετικὰ γρήγορο καὶ τεχνικὸ παιγνίδι.

ΕΝΑ ΤΕΡΠΝΟ ΚΑΙ ΩΦΕΛΙΜΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ Τ. Ο. Β.

ΝΕΟΙ ΚΟΝΤΑ ΣΤΙΣ... ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

—Ἐδῶ, ποὺ τὸ λέμε δὲν ἦταν καὶ μικρὴ ἡ θυσία μας καὶ ἡ ἀγάπη μας γιὰ τὶς ἀρχαιότητες τοῦ Νομοῦ μας. Σηκωθήκαμε, Κυριακὴ ἡμέρα(!!) στὶς 5 30 π.μ. διὰ νὰ βρισκώμαστε στὶς 6 π.μ. καὶ νὰ ξεκινήσωμε, τρία λεωφορεῖα, στὶς 6.30 π.μ.

—Στὶς 7 30 π.μ βρισκόμαστε στὴν Π. Πέλλα. Βλέπομε τὶς ἀρχαιότητες μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ πολλὴν ἀγνοιαν. Ἀναμένομεν τὰ φῶτα ἐκ Θεσ)νίκης δηλ. τὸν κ. Πέτσα. Στὶς 8 π.μ. γίνεται τὸ θαῦμα. Ἀρχίζει νὰ φυσᾷ ἕνας ἄνεμος ποὺ ξαβήνει ἀπὸ τὸ ταμπλὼ τὸ ἀνοιξιάτικο τοπεῖο καὶ τὸ ἀντικαθιστᾷ μὲ τὴν ἔρημο Σαχάρα. Ἕνας ἀληθινὸς Σιμοὺν !! Κάμνομε ὑποχώρησι καὶ κρυβόμαστε εἰς... τὰ Αὐτοκίνητα !!

—Στὶς 9 περίπου φθάνει ὁ κ. Πέτσας καὶ πολλοὶ ἐκβρομεῖς τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης Θεσσαλονίκης. Ἀφοῦ διεπιστώσαμε πὼς κανεὶς δὲν ἔμοιαζε μὲ τὸν «Δράκοντα» τοὺς πλησιάσαμε καὶ ἀνταλλάξαμε... χειραψίες. Σὲ λίγο ὁ ὑπέροχος ὁμιλητὴς καὶ —καίτοι νέος, σχετικῶς— πολὺ μελετημένος ἔφορος ἀρχαιοτήτων ὁ κ Πέτσας μᾶς ὁμιλεῖ διὰ τὴν παλαιὰν Πέλλαν, πρωτεύουσαν τῶν Μακεδόνων Βασιλέων. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐκθέματα—ἀρχοντικὸ σπίτι, ἀγγεῖα ὑπερμεγέθη, κεραμίδια κλπ.—μᾶς προεκάλεσαν ἐντύπωσιν ἕνα ὑπέροχο ἔγχρωμο ψηφιδωτό, ποὺ μὲ πολλὴν τέχνη καὶ προσοχὴ μετέτρεψαν οἱ τεχνῖται καὶ ἀρχαιολόγοι σὲ πίνακα.

Κάποιος τῆς παρέας μετράει συνεχῶς μὲ ἕνα μέτρο καὶ ὁ ἄλλος τὸν ἐρωτᾷ: Μήπως βρῆκε κάμης κουφώματα; Φαίνεται ὅτι πῆρες τὴν παραγγελία, γιατὶ σὲ βλέπω χαρούμενον!!

—Μετὰ ἀπὸ λίγο βριοκόμαστε στὸν τόπο ὅπου ὁ Μ Ἀλέξανδρος ἔκαμε τὸ λουτρό του. Εἶναι μία μικρὴ Πισίνα, ἡ Πισίνα μὲ τὶς δεκάρες», γιατὶ στὸ βυθὸ δὲν ἔχει ψάρια, ἀλλὰ δεκάρες. ποὺ οἱ... νεόπλουτοι ἔριξαν. Πειὸ πέρα ὑπάρχει ἕνας ἰδιόρρυθμος Πυργίσκος. ποὺ ἀμέσως ὀνομάζεται «Τὸ Γραμματοκιβώτιο—Πόστ Ρεστάν — τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου» !!!

—Μετὰ φθάνομεν εἰς τὰ Λευκάδια καὶ θαυμάσαμε τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ πανύψηλο Μακεδονικὸ τάφον ἑνὸς εὐγενοῦς Μακεδόνος. Ἡ παρουσία τοῦ εὐγενεστάτου κ. Πέτσα κρίνεται πολὺ ὠφέλιμη.

—Καὶ τώρα εἴμαστε στὴν Νάουσα, ὅπου ἐκπληκτοι πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Νάουσα πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀρχαία πόλις ΜΙΕΖΑ. Ὁ κ. Πέτσας διὰ ἐμᾶς εἶναι πολυσέλιδο βιβλίο Ἀρχαιολογίας καὶ Ἱστορίας ποὺ ὁμιλεῖ. Μετὰ ἀντικρύζομεν—ὄχι διὰ πρώτη φορά—τὴν Βέροιαν καὶ διακόπτομε τὸ ταξίδι διὰ 1 ὥρα καὶ στὶς 3 μ.μ ξεκινοῦμε διὰ τὴν Βεργίνα.

Ἐκεῖ, βλέπομε τὸν περιφημο ὁμώνυνο τάφο καὶ τὰ ἀνάκτορα τῆς Βιργινίας (;), πίνομε νερὸ τρεχούμενο ἀπ' αὐλάκι καὶ βλέπομε ἀπὸ χωριὰ τὶς νέες ἀρχαιολογικὲς ἀνακαλύψεις: Τὸ κοιμητήριον τοῦ Ἁγριοχοίρου καὶ τὸ ἐπιτύμβιο ἑνὸς Δημοσίου ἀνδρός Ἐπισκεπτόμαστε τὸ φράγμα τοῦ Ἀλιάκμονος καὶ πολὺ χαρούμενοι καὶ εὐχαριστημένοι ἐπιστρέφομε στὴν Βέροια, μετὰ ἀπὸ 12 ὥρες πολὺ κοπάτες καὶ περισσότερο γεμάτες ἀπὸ μύηση στὰ τῆς Ἀρχαιολογίας; καίτοι εἴμαστανοι—οἱ περισσότεροι —Νέοι.

Γ. Χ Χ.

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ

Ἀλεξάνδρεια.—Λόγω τῆς μέχρι ποὺ τινος ἀνομβρίας καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης ἐλλείψεως εὐτοφυοῦς χόρτου, ἡ κτηνοτροφία τῆς περιφερείας Ἀλεξανδρείας, διῆλθε κρίσιμον περίοδον, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ὁποίας τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐχορήγησεν ἀπότινος εἰς τοὺς κατόχους μεγάλων καὶ μικρῶν ζώων 200 περίπου τόννους ζωοτροφῶν. Ἐχορήγησεν ἐπίσης εἰς μετρητὰ δραχ. 50 000

ΑΠΟ ΤΟΥΔΕ ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

Διὰ τὸν ὁμαλὸν καὶ ἔγκαιρον ἐφοδιασμὸν τῶν παραγωγῶν εἰς λιπάσματα, τὴν ἐξοικονόμησιν ἀποθηκευτικοῦ χώρου καὶ τὴν μὴ ἀνακοπὴν τοῦ ρυθμοῦ παραγωγῆς των, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δίδει ὁδηγίας πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματά της ὅπως ταῦτα διοθέτουν ἀπὸ τοῦδε τὰ προσδιζόμενα διὰ τὰς καλλιεργείας τοῦ προσεχοῦς φθινοπώρου ὑπερφωσφορικὰ λιπάσματα 0,15,0 Ὁ τόκος διὰ τὰς ἐπὶ πιστώσει χορηγήσεις τῶν λιπασμάτων τούτων, θὰ ὑπολογίζεται οὐχὶ ἀπὸ τῆς παραλαβῆς. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς 1—10—59.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο «ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ»

Ἐυκλοφόρησεν μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ τῶν φίλων τοῦ ΣΟΒ δελτίαν ἐξασέλιδον, μὲ τίτλον «ὁ Τόπος μας» πολὺ ἐπιμελημένον. χάρις εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ "ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ,,

Μᾶς ἀπεστάλησαν τὰ κυκλοφορήσαντα 7ον—8ον τεύχη τῆς ἐξαιρέτου βιογραφίας «Ἐλευθ. Βενιζέλος» τοῦ Ρηξικέλευθου Δημοσιογράφου—συγγραφέως Δημήτρη Πουρνάρα

„ΤΟ ΠΑΡΟΝ"

Ἐκυκλοφόρησεν ἡ μηνιαία Ἐπιθεώρησις τὸ «ΠΑΡΟΝ» τοῦ ὁποίου Ἱδρυτὴς εἶναι ὁ τ. ὑπουργὸς καὶ νῦν Βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ κ. Γρ. Κασιμάτης, τ. καθηγητὴς Πανεπιστημίου.

Εἰς τὰς 20 σελίδας περιέχονται ἀξιόλογα ἄρθρα διὰ τὸ Κυπριακὸν καὶ τὸ πολιτικὸν πρόβλημα τοῦ τόπου.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 12ην τρέχ. συνεκροτήθη εἰς Νάουσαν Γ'. Συνέλευσις τοῦ νεοϊδρυθέντος σωματείου «Ὑπαλλήλων Νοσοκομείου Βεροίας—Ναούσης», πρὸς ἀνάδειξιν Δ, Συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐξελέγησαν 6 ὑπάλληλοι τοῦ Νοσ. Βεροίας καὶ 4 τῶν τῆς Ναούσης Διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ συλλόγου ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Α. Φελλόπουλος. Μ. Γλάς. Ἔλλη Χιώτη—Καλαμάτα. Παν. Πετρίδης. Γ. Κοσμαρίκος. Σπ. Μηλόπουλος καὶ Ν. Τζαβέλλας. Διὰ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν οἱ δ. Δωρόθ. Χιανίδου, Κάτια Χοτσκουρίδου, καὶ ὁ κ. Θωμᾶς Τσουκαλᾶς

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Χθὲς Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 30 π. μ. ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς εὐεργέτιδος τοῦ Ναοῦ ΕΥΔΟΞΙΑΣ ΜΑΛΑΚΟΥΣΗ εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέσχον ἀπασαι αἱ ἀρχαὶ καὶ πολὺς κόσμος εὐσεβῶν χριστιανῶν.

ΔΕΝ ΣΟΡΤΑΖΟΥΝ!

Ὁ κ. Λαζαρος Γκάντσιτσας ὑπάλληλος Α.Τ.Ε. δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

ΑΦΙΞΙΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ

Προχθὲς Σάββατον, ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Θανόπουλος καὶ συνηργάσθη μετὰ τῶν ἁρμοδίων μεταβὰς καὶ εἰς Ἀλιάκμονα καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς συνηρνάσθη καὶ μετὰ τοῦ Δημάρχου κ. Ἀντ. Κεμιντζὲ διὰ διάφορα ζητήματα τῆς πόλεως καὶ τῶν συνοικισμῶν.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΑΧΗΝ

ΡΑΧΗ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Ἀρχίζει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἡ διαμόρφωσις καὶ χαλικόστρωσις τῆς ὁδοῦ Ράχης πρὸς ἀσφαλτοστρωμένην ὁδὸν Βεροίας—Καζάνης διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐκτελῆται ἡ τοπικὴ συγκοινωνία Βεροίας—Ράχης.

—Συντόμως ἀρχίζει ἡ κατασκευὴ τῆς δεξαμενῆς τοῦ ὑδραγωγείου, χωρητικότητος 75 κ.μ. περίπου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως.

—Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ μεταφερθῇ τὸ Νεκροταφεῖον εἰς τὴν θέσιν, ποὺ καθώρισεν τὸ Ὑγειον. Κέντρον Ν. Ἡμαθίας.

—Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι ἐξελέγησαν (κατὰ σειρὰν σταυρῶν προτιμήσεως) οἱ κ.κ.

1) Ἀκριβόπουλος Ἰ. σταυρ. 123
2) Δαμιανίδης Δ. » 66
3) Παταμόπουλος Σ. » 61
4) Ντουμανόπουλος Α. » 48
5) Σιδηροπουλος Γ. » 44

Πρόεδρος θὰ ἐκλεγῇ, ὁπωσδήποτε διὰ ψήφων 3 τοὐλάχιστον ὁ νῦν Πρόεδρος κ. Ἀκοιβόπουλος Ἰωάννης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ὑπ)γείου Ἐμπορίου διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἑνὸς μηχανήματος ἐγχωρίας κατασκευῆς κηρηθρῶν!!!

Φίλε κύριε Διευθυντά,

Πρὸ τριμήνου ἔλαβον ἐπιστολὴν ἐκ Κύπρου, δι' ἧς μὲ ἐγένετο γνωστόν, ὅτι μοὶ ἀπεστέλλοντο 40 χαρτίναι λίρες Ἀγγλίας, ὡς τίμημα ἑνὸς μηχανήματος Μελισσοκομικῶν κηρηθρῶν. Ἀπὸ ἐτῶν ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν κατασκευὴν τοιούτων μηχανημάτων καὶ ἡ λεπτότης καὶ τελειότης τῆς τέχνης μου μὲ κατέστησεν γνωστὸν καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος. Μετέβην εἰς τὸ ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπέζης Βεροίας, ἵνα λάβω ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ μηχανήματος τὰς 40 Ἀγγ. Λίρας. Ἐπληροφορήθην κατάπληκτος ὅτι διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἑνὸς μηχανήματος εὐτελοῦς ἀξίας ἀπητεῖτο ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου !!!

Παρακαλῶ, ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν, ἵνα γίνῃ ἀντιληπτόν, μέχρι ποῦ ἔφθασεν ἡ γραφειοκρατία.

Ἐν Καστανιᾷ τῇ 16—4—59

Μετὰ τιμῆς
ΤΣΙΡΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΗΜ. ΣΥΝ. Εἶναι νὰ ξάπορῇ κανεὶς μὲ τὴν στενότητα-ἀντιλήψεως τῶν γραφειοκρατῶν. Δὲν γνωρίζομεν ποίαν γνώμην θὰ μορφώσῃ ὁ ἐκ Κύπρου ἀγοραστής, ὅταν πληροφορηθῇ τὴν αἰτίαν τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῆς παραγγελίας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ Ε.Π.Σ.Ε.

Διὰ ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐφημερίδα μας ἡ ἐπιτροπὴ ἀγώνος ΠΕΔΜΕΔΕ καὶ ΠΕΣΕ μᾶς ἀπέστειλαν τὴν διακήρυξιν των εἰς τὴν ὁποία τονίζουν τὴν συμβολὴν τῶν Ἑλλήνων Κατασκευαστῶν Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων εἰς ἐκτέλεσιν Δ. Ἔργων καὶ ζητοῦν τὴν δικαίαν μεταχείρισιν των ὑπὸ τοῦ Κράτους.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Βρυσακίου Ν. Ἡμαθίας προκηρύσσει πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ παλαιοῦ Διδακτηρίου μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ βοηθητικῶν χώρων τὴν 10ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σχολείου.

Προκαθορισθεῖσα ἀρχικὴ τιμὴ δραχ. 55 000. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5.000.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους παρὰ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Βρυσακίου ὅπου δύνανται νὰ ἀποταθοῦν.

Ἐν Βρυσακίῳ τῇ 18—4—59

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχ. Ἐφορείας
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
27
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

Ἔτος ΣΤ' Περιόδος Β'
Ἀριθ. Φύλλου 162

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ κ. ΕΜΜΑΝ. ΖΑΡΟΥΚΑΣ

—Τὸ Ἐπαγγελματοβιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἡμαθίας.—Οἱ σκοποὶ καὶ τὰ ὠφέλη ἐκ τῆς ἱδρύσεώς του. —Αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. —Ὁ ὑπερεπαγγελματισμὸς καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις.

Οἱ Ἐπαγγελματοβιοτέχναι ἀποτελοῦν μίαν συμπαθεστάτην τάξιν, ποὺ ἡ συμβολή της εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς εἶναι σπουδαιοτάτη. Κάθε τάξις ἔχει ἀρισμένα προβλήματα, ποὺ χρήζουν ἐπιλύσεως, Νομίζομεν, ὅτι ὠφέλιμον καὶ σκόπιμον εἶναι νὰ ἴδοῦν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀσφαλῶς ὠφέλεια θὰ προκύψη.

Ἐπεσκεφθήκαμε, λοιπόν, τὸν κ. Ἐμμ. Ζαρούκαν, πρόεδρον τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν Βεροίας καὶ ἐθέσαμεν τὰ ἐρωτήματά μας:

Ἐρώτησις—Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐπαγγελματοβιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἡμαθίας, κ. Πρόεδρε;

Ἀπάντησις—:α) Ἐπιβοηθεῖται ἡ τάξις τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν, ἀκόμη καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς ἐμπορευμάτων. Περιέρχονται αἱ εἰσφοραὶ εἰς ἴδιον ὀργανισμὸν (ἀντὶ τῆς Θεσσαλονίκης) πρὸς ἄμεσον ὄφελος τῆς τάξεως τοῦ Νομοῦ. β) Θὰ ἱδρυθῇ ἔκθεσις βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν προϊόντων καὶ θὰ δυνηθῶμεν νὰ κάμνωμεν ἀπ' εὐθείας ἐξαγωγὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, βάσει δειγμάτων. Ὅμοια ἐπιμελητήρια ἔχουν μικρότεραι πόλεις, ὅπως εἰς τὴν Φλώριναν, Κοζάνην, Κατερίνην κ.τ.λ.

ΕΡΩΤ.—Εἰς ποῖοι σιρατόπεδον εὑρίσκεται τὸ ἄξιωμα τῆς ἱδρύσεώς του;

ΑΠΑΝΤ.—Πρὸ δέκα ἡμερῶν ὑπεβλήθη σχετικὴ αἴτησις μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου. Προχθὲς μᾶς ἐνημερώθη ἔγγραφον τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν Ἑλλάδος πρὸς τὸ ἴδιο ὑπουργεῖο, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

ΕΡΩΤ.—Ποῖα σωματεῖα θὰ ἀποτελέσουν τὰ ἐπιμελητήριον;

ΑΠΑΝΤ.—α) Τὰ τῆς Βεροίας καὶ ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος, β) Ὁ Ἐμπορικὸς σύλλογος Ἀλεξανδρείας καὶ ἡ Συντεχνία ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν καὶ γ) ἡ Ὁμοσπονδία τῆς Νάουσης. Τὰ μέλη θὰ ἀνέρχωνται εἰς 4.000 περίπου.

ΕΡΩΤ.—Ποῖαι αἱ ἀπόψεις σας διὰ τὸ Τ.Ε.Β.Ε;

ΑΠΑΝΤ.—Τὸ Τ.Ε.Β.Ε συντηρεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὰς εἰσφορὰς τῶν ἠσφαλισμένων. Διὰ τοῦτο ἔχει περιορισμένον ποσὸν ἐσόδων. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι ἀναγκάζεται νὰ χρησιμοποιῇ ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα μέσα διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν μοναδικῶν του πόρων. Λόγω δὲ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν παρουσιάζεται κάποια δυσφορία ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν καὶ ἰδίως τῶν παγιοποιημένων τοιούτων, τῶν ὀφειλομένων ἀπὸ τοῦ 1939, αἵτινες καταβάλλονται ἄπαξ τοῦ ἔτους. Ἡ ἐνδεδειγμένη λύσις εἶναι νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ Τ.Ε.Β.Ε, τὸ ἄλλοτε ὑπάρχον τέλος ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν, τὸ ὁποῖον τώρα εἰσπράττει τὸ Κράτος. Ἔτσι θὰ εὕρη καὶ ἄλλους πόρους τὸ ΤΕΒΕ.

ΕΡΩΤ.—Τί φρονεῖτε κ. Πρόεδρε διὰ τὸν ὑπερεπαγγελματισμόν;

ΑΠΑΝΤ.—Ὑφίσταται τοιοῦτος. Δύνατα νὰ καταπολεμηθῇ α) διὰ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων καὶ β) διὰ τῆς μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας συνταξιοδοτήσεως ἀπὸ 65 εἰς 60. Ἔτσι θὰ ἐξέλθῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐπαγγελματιῶν.

ΕΡΩΤ.—Κύριε Πρόεδρε καὶ μία προσωπική σας γνώμη. Ὑφίσταται κρίσις εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Βεροίας;

ΑΠΑΝΤ.—Μάλιστα.

ΕΡΩΤ.—Ποῦ ὀφείλεται;

ΑΠΑΝΤ.—α) εἰς ἐποχικοὺς λόγους καὶ β) εἰς τὸ ὅτι τὰ γεωργικὰ προϊόντα δὲν ἔχουν καλὰς τιμὰς ἀσφαλείας, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ὅτι ὑφίστανται μεγάλος ἀριθμὸς ἀνέργων. Οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἐργάται εἶναι αἱ τάξεις ἀπὸ τὴν οἰκον. κατάστασιν τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ καὶ ἡ ἰδική μας κατάστασις.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντελῶς προσωπικὴ μου γνώμη.

Ἔτσι ἐτελείωσε ἡ ἐνδιαφέρουσα συνέντευξις μὲ τὸν κ. Ζαρούκαν.

Γ. Χ. Χ.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Πληροφορούμεθα, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποπερατωθοῦν ταχέως οἱ ἐργασίαι τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, διότι αἱ δοθεῖσαι τιμαὶ κατὰ τὸν διενεργηθέντα μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, ὑπῆρξαν ἀσύμφοροι, λόγω προσυνενοήσεων τῶν ἐργολάβων. Κατόπιν τούτου ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐπαναληφθῇ.

ΤΟ Βον ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Συντόμως καταρτίζονται αἱ διάφοροι Ἐπιτροπαὶ ἀγῶνος καὶ διοργανώσεως τοῦ Βου Φεστιβὰλ Παραγωγῆς Βεροίας, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ χώραν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Τ.Ο.Β.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ Ο κ. ΤΣΟΛΑΚΑΣ

Ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἕδρας του μετατεθεὶς ὁ Διοικητὴς τοῦ 3ου Σ.Π.Ρ., Συνταγματάρχης, κ. Τσολάκας.

ΤΑ ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ ΕΔΕΣΣΗΣ

ΕΔΕΣΣΑ (Ἰδ. Ὑπ.) —Αἱ ἑορταὶ τῶν ἀνθεστηρίων Ἐδέσσης θὰ λάβουν χώραν τὴν 23ην καὶ 24ην Μαΐου, ἡμέρας Σάββατον καὶ Κυριακήν

Ἐφέτος θὰ λάβουν μέρος πολλαὶ βιομηχανίαι καὶ βιοτεχνίαι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν διὰ ἁρμάτων, θὰ διανεμηθοῦν δὲ καὶ θὰ ριφθοῦν μεγάλη ποσότης σοκολάτας τῶν βιομηχανιῶν, Παυλίδου, ΕΒΓΑ καὶ Φλόκα.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑΝ

ΝΑΟΥΣΑ. (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ἤρχισεν ἡ ἀνέγερσις τοῦ Ἡρώου εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, βάσει τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Δημητριάδου.

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γ. Θερελῆ τμῆμα στρατοῦ ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἁρμοδίων, ἀσχολούμενον εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἡρώου.

Ἤδη γίνεται ἡ ἐπένδυσις τοῦ ἡρώου διὰ λευκοῦ μαρμάρου καὶ ἡ ἰσοπέδωσις τῆς πλατειοβλαχ τοῦ ἡρώου, διὰ μηχανῆς Γκρέϊντερ.

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον 18 Ἀπριλίου ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν καὶ τὸ Σέλλι ὁ ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Θανόπουλος, ἐπιλύσας ἐπὶ τόπου διάφορα ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός του.

Εἰς τοὺς παράγοντας τῶν γεωργικῶν ὀργανώσεων εἶπεν, ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἰ. Τζαμπάζη ἡ νομισμ. ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὴν πόλιν μας μονίμου συνεργείου τῆς ΑΤΕ. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἐτέθειξεν καὶ παρέδωσεν καὶ ἓν φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου ἐδημοσιεύθη πρὸ μηνὸς ἡ ἀπόφασις.

—Ὁ ἐκλεγεὶς Δήμαρχος (ἀρχηγὸς τοῦ πλειοψηφίσαντος συνδυασμοῦ) κ. Φιλῶτ. Κόκκινος μετέβη εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων τοῦ Δήμου Νάουσης, παραμείνας εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐπὶ μακρόν

—Ὁ βουλευτὴς κ. Ἰ. Τζαμπάζης καταβάλλει, ἐναυνενοήσει μὲ τὸν κ. Κόκκινον, πολλὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας τῶν Ναουσαίων ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶναι ἡ παρουσιαζομένη ἀνηφορικὴ ὄφεσις εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ἰ. Τσαμπάζης ὑπέβαλεν τροπολογίαν εἰς τὸ Ν.Δ. 3562)1956 περὶ ἀναγκ. Διαχ. Α.Ε. (ἐπίσημα πρακτικὰ Συν. Βουλῆς τῆς 8)4)59) ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν δημιουργίαν εὐνοϊκῶν συνθηκῶν διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῶν βιομηχανιῶν Νάουσης.

Ὁ Νέος Δήμαρχος

Ο κ. ΦΙΛΩΤΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ εὑρίσκετο εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν ἐπίλυσιν ζητημάτων τῆς πόλεως

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Κυκλοφορεῖ καὶ διὰ τῶν Περιπτέρων τῆς λεωφόρου Μητροπόλεως καὶ τοῦ ἐμπροσθεν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοιούτου.

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΗΡΩΪΚΗ ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
(10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1826)

Τοῦ κ. Δ. Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ Ὑπαλ. Νομ. Ἡμαθίας

Ἡ μνήμη—γράφει ἕνας Ἱστορικὸς—ὑπῆρξε τὸ μέγα πρόσταγμα τοῦ νοοῦντος ἀνθρώπου διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν νέων του δρόμων. Χωρὶς τὴν γνῶσιν τοῦ παρελθόντος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετρήσωμεν τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος, οὔτε νὰ σταθμίσωμεν εἰς τὸ μέλλον... Καὶ ἡ μνήμη ὅλων τῶν Ἑλλήνων στρέφεται σήμερον πρὸς τὴν Ἱστορικὴν ἡμερομηνίαν τῆς 10ης Ἀπριλίου 1826, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸ Μεσολόγγι συνετελέσθη τὸ μεγαλύτερον θαῦμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας μέσα τῶν αἰώνων.

Ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ δὲν εἶναι μόνον τὸ ἀριακὸν σημεῖον μιᾶς δραματικῆς στιγμῆς—ἀπὸ τὰς στιγμὰς ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ρυθμίζουν τὴν Μοῖραν - εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Εἶναι πλέον τὸ Σύμβολον τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχῆς.

Μέσα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν πολιορκημένων τοῦ Μεσολογγίου νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ΕΞΟΔΟΝ ἀπὸ τὸν «φράκτην», εὑρίσκεται ἡ συνισταμένη ὅλων τῶν ἀρετῶν, ὅλων τῶν θυσιῶν καὶ ὅλης τῆς ἀλκῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὅλοι οἱ λαοὶ σταματοῦν σήμερον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο δράσιμον καὶ ἡ ἀφήγησις ἀποκτᾶ τὴν θέρμην τοῦ ἐκστασιασμοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰ θαύματα.

Διότι, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἀπίθανων θαυμάτων τοποθετεῖται ἡ ἀντίστασις τῆς θρακὸς αὐτῆς τῶν πολιορκημένων ἐμπρὸς εἰς ταῦτα καταλλοποὺς τῶν ἡνωμένων στρατιῶν τοῦ Κιουταχῆ Πασᾶ καὶ τοῦ Ἰμπραήμ τῆς Αἰγύπτου.

Ἔκτοτε ἡ Ἱστορία ὑπεχρεώθη νὰ παραχωρῇ τὴν θέσιν της εἰς τὸν θρύλον. Διότι ἡ Ἱστορία σταματᾶ συνήθως ἐκεῖ ὅπου ἀοχίζουν τὰ ἀπίστευτα...

Εἰς τὸ χωμάτινον ὀχύρωμα, τὸ ὁποῖον ἐπροστάτευε ἕνα «χανδάκι πούφαγε κάκκαλο πολὺ τοῦ Τούρκου καὶ τ' Ἀράπη», ἐκρατήθη ἡ τελευταία ὁρμὴ τῆς ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος.

Ἡ θύελλα τῆς συντριβῆς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἀντιμετωπίσθη τελικῶς εἰς τὸ Μεσολόγγι. Ἂν αὐτὸ ὑπέκυπτεν, ἡ ἐπανάστασις θὰ κατεπνίγετο.

Ἡ ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου δὲν εἶναι πτῶσις. Εἶναι κλονισμὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς γνώμης, εἶναι τελεία διατροπὴ τῶν γραμμῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας...

Τὸ δράμα καὶ τὸ θαῦμα τοῦ Μεσολογγίου τὸ περιέγραψαν ἀναρίθμητοι ξένοι καὶ Ἕλληνες Ἱστορικοί, τὴν δὲ ἔξοδον ἀθανατίτισαν ποιηταί, ζωγράφοι, καλλιτέχναι καὶ τὴν ἀφηγήθησαν αὐτόπται μάρτυρες. Ἐξ' ὅλων ὅμως τούτων, ὁ πλέον ἐμπνευσμένος ψάλτης τῶν μεγάλων πράξεων τοῦ Μεσολογγίου εἶναι ὁ Ἴδιος, ὁ ὁποῖος εἶδεν ἀπὸ τὸ μυροβόλον νησί του' ἀνδρειωμένην τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ Ἔθνους νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὰ κάκκαλα τὰ ἱερά: Εἶναι ὁ Ἐθνικός μας ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός, ὁ ὁποῖος ἔθετεν τὸ Μεσολόγγι εἰς τὸ μέγα ὕψος, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἀνεβίβασεν ἡ παγκόσμιος ἀναγνώρισις.

Τί νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς εἰς ὕμνους τόσον ὡραίους, τόσον τελείους καὶ τόσον ἁρμονικούς;

Περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ νὰ ἀκούωμεν ἀπὸ τὸν ἱερὸν χῶρον τοῦ Μεσολογγίου τὴν φωνὴν τῆς πίστεως, τῆς Θρησκευτικῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς πίστεως.

Νὰ ἀκούωμεν τὴν φωνὴν τῆς καρτερίας καὶ τῆς ὑπομονῆς. Νὰ ἀκούωμεν τὴν φωνὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ μέτρου, τὸν νόμον τῆς μετριοπαθείας καὶ τῆς συνέσεως καὶ τῆς πειθαρχίας τῶν παθῶν, ὁ ὁποῖος ὁδήγησε πάντοτε τοὺς Ἕλληνας μέσα εἰς τοὺς τραχεῖς δρόμους καὶ τοὺς βαιβάλους τῆς ἀνηφορικῆς πορείας των.

Νὰ ἀκούωμεν τὴν φωνὴ ἡ ὁποία συνεβόασε τὴν ὑποταγὴν εἰς τὴν τάξιν τῆς ὁλότητος καὶ τὴν ἀδελφικὴν συσπείρωσιν τῶν διαφωνούντων κάτω ἀπὸ τὰ ἀνώτατα σύμβολα, εἰς τὰ ὁποῖα ὅλοι ὁμολογοῦν. Νὰ ἀκούωμεν τὴν φωνὴν τῆς ἀνδρείας. Νὰ ἀκούωμεν τὴν φωνὴν ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Νὰ ἀκούωμεν τῶν 3.000 ἐτῶν τὴν Ἱστορίαν...

Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ὅμως ἐπετείῳ τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, πρέπει νὰ ἐνθυμώμεθα καὶ ἕνα ἄλλο γεγονός.

Τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῶν φιλελλήνων, χάριν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ μνήμη τοῦ Βύρωνος, ἡ μνήμη τοῦ Στάνχοπ τοῦ Τρελλάνυ, τοῦ Ἀστυγγος καὶ τόσων ἄλλων Ἀγγλων φιλελλήνων διατηρεῖται ζωηρὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν Πανελλήνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πᾶν δικαίωμα νὰ ὑπερθυμίζουν καὶ νὰ τονίζουν πρὸς πάντα φίλον καὶ ἐχθρὸν ὅτι ἡ χώρα ἡ ὁποία ἐδίδαξεν εἰς τὸν κόσμον τὴν Δημοκρατικὴν Ἐλευθερίαν καὶ τιμᾷ μὲ τόσην εὐλάβειαν τὰς θυσίας τοῦ Μεσολογγίου καὶ δημιουργεῖ ἐκτοτε Σαραντάπορον Μπιζάνι, Ἀλβανικὸν ἔπος βίται καὶ Γράμμον, οὐδέποτε πρόκειται νὰ κύψῃ τὸν αὐχένα. Διότι τὸ σπῆθος κάθε Ἕλληνος γίνεται ἀνάστημα ὅσον στιγμὴν βρίσκεται εἰς Μεσολόγγι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΟΝΑΡΙΟ

Θαυμάζομε τοὺς ἐπιστήμονάς μας γιατὶ πολλὰ ἀξιοθαύμαστα κατώρθωσαν. Ἕνα ὅμως πρᾶγμα δὲν θὰ κατορθώσουν ποτὲ νὰ κάμουν. Τοῦτο εἶναι ἡ ζωή. Ζωὴ μόνον ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ ποὺ ἔδωσε μιὰ φορὰ καὶ γιὰ πάντα στὸν ἄνθρωπο ποὺ δημιούργησε τὸ πάν ἐκ τοῦ μηδενός.

Ἂν λοιπόν, κάμμιὰ μέρα κάποιος κατώρθωνε νὰ δώσῃ ζωὴ σὲ νεκρό, σῶμα συνανθρώπου του, δὲν νομίζετε πὼς θὰ ἀναστατώνετο ὅλος ὁ κόσμος; Δὲν θὰ ὑπῆρχε ραδιόφωνο ποὺ νὰ μὴν ἀνακοινώσῃ τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ γεγονός. Ὁ κάθενας μας θὰ ἤθελε νὰ συναντήσῃ τὸν θαυματουργὸ αὐτὸ συνάνθρωπό μας.

Μπορεῖτε, λοιπόν, νὰ φαντασθῆτε τί συνέβη, ὅταν ἡ πληροφορία γιὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ Λαζάρου μεταδόθηκε σ' ὅλη τὴν περιοχή. Ὁ Λαζαρος ζοῦσε μὲ τὶς ἀδελφές του στὴ Βηθανία. Πλάτανε καὶ ἐτάφη. Ὁ Χριστὸς ποὺ ἦταν γνωστὸς τῆς οἰκογενείας, τὸν ξανάφερε στὴ ζωή.

Ἦταν Σάββατο βράδυ. Ὁ Χριστὸς ἐβεβαίωνε μὲ ἀναστάντα Λάζαρο καὶ τὶς ἀδελφές του. Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωΐ ὁ Χριστὸς ξεκίνησε γιὰ νὰ πάῃ στὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ μεταξύ, στὴν Ἱερουσαλήμ, εἶχαν ἔλθει πολλοὶ προσκυνηταὶ Ἑβραῖοι γιὰ νὰ γιορτάσουν τὸ Πάσχα. Ὅταν, ὅμως, ἀκούσθηκε τὸ τί εἶχε συμβῆ στὴν Βηθανία, ἀρκετοὶ ξεκίνησαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ τὴν Βηθανία νὰ δοῦν τί πραγματικὰ συνέβη. Ἐπεστρεφαν, ὅμως πίσω γιατὶ ἔμαθαν πὼς ὁ Χριστὸς βρισκόταν στὸ δρόμο γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἔτρεξαν, λοιπόν, ν' ἀναγγείλουν τὸ ἀπουδαῖο αὐτὸ γεγονὸς ὅτι «ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναστήσας τὸν Λάζαρον».

Μόνον οἱ ἀρχιερεῖς ἐβλίβησαν διότι ἕνας συνάνθρωπός, τὸν ξανάζησε. Ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς εἶναι, ἴσως, ἡ χειρότερη ἁμαρτία. Ὄχι μόνον τὸν Ἰησοῦν ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν, ἀλλὰ καὶ τὸν Λάζαρο νὰ ἐπιστρέψουν στὸν τάφο ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸν ἔβγαλε ὁ Χριστός.

Δυὸ πλήθη μεγάλα συναντιῶνται. Τὸ ἕνα συνοδεύει τὸν Χριστὸ ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Βηθανία καὶ τὸ ἄλλο ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν Χριστό.

Τὸ πλῆθος ποὺ βγῆκε ἀπὸ μέσην Ἱερουσαλήμ κρατοῦσε στὰ χέρια του βάγια τῶν φοινίκων. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πρὸ τοῦ Πάσχα Κυριακή, λέγεται Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Ὁ Ματθαῖος καὶ ὁ Μάρκος (Ματθ. κα' 8, Μάρκου ια') μᾶς ἀφηγοῦνται γιὰ τὸ πλῆθος ποὺ ἔφυγε μὲ τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὴν Βηθανία. Ὁ δρόμος ἦταν κατάφυτος μὲ ἐλαιόδενδρα τοὺς κλάδους τῶν ὁποίων ἔκοψαν καὶ τοὺς ἔστρωναν μπρὸς

(Συνέχεια εἰς τὴν ἑπομένην σελίδα)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

Ἐπιμέλεια Α. ΟΡΕΙΝΟΥ

"ΦΑΟΥΣΤ"

Τοῦ Β. ΓΚΑΙΤΕ

—«Μιὰ τὸ τραγοῦδι μου σ' ἄγνωρο πλῆθος βγαίνει, μάταιος θόρυβος γιὰ μένα ὁ ἔπαινός του, κι' ἂν κάποτε ἡ χαρά μου κατεβαίνει, εἶναι ψηλὰ σ' ἐρειπωμένο κόσμο πλανεμένη.

—Ἀλλοίμονο! ἀκόμα μαραίνομαι στὴ φυλακή μου!

—Ζήτησε, λοιπόν, μιὰ ἔντιμη ἐπιτυχία καὶ μὴν κρεμιέσαι στὰ κουδουνάκια μιᾶς λαμπερῆς τρέλλας. Δὲν χρειάζεται τόση τέχνη γιὰ νὰ κάνεις ὑποφερτὸ τὸ λογικὰ καὶ τὸ ὀρθό. κι' ἂν ἔνιωσες νὰ πῆς κάτι σοβαρὰ δὲν εἶναι στὶς λέξεις. ποὺ πρέπει νὰ στηριχθῆς περισσότερο. Ναί, τὰ λαμπερὰ λόγια σας, μὲ τὰ ὁποῖα στολίζετε τόσο καλὰ τὶς μικροψυχίες τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι σταῖρα σὰν ὁ κατοχνιασμένος ἀέρας τοῦ φθινοπώρου ποὺ θορυβεῖ μέσα στὰ ξερὰ φύλλα.

—Δὲν θὰ παρηγορηθῆς. ἂν ἡ παρηγοριὰ δὲν ἀναβλύζη ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν καρδιά σου.

—Οἱ ὀλίγοι ἀνθρωποι. ποὺ γνώρισαν κάτι καὶ ποὺ ἐτάθηκαν ἀρκετὰ τρελλοὶ γιὰ νὰ μὴ φυλόξουν τὸ μυστικό τους μέσα στὴν καρδιά τους, ἐκεῖνοι. ποὺ φανέρωσαν στὸ λαὸ τὰ αἰσθήματά τους καὶ τοὺς σκοποὺς τους. πάντα σταυρώθηκαν καὶ κάηκαν.

—Ὦ! Εὐτυχισμένος ἐκεῖνος. ποὺ μπορεῖ ἀκόμα νὰ ἐλπίζη. ὅτι θὰ ἐπιπλεύση μέσα σ' αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν τῆς πλάνης.

—Δυὸ ψυχές, ἀλλοίμονο, κατοικοῦν μέσα στὸ στῆθος μου καὶ πάντα ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη θέλει νὰ χωρίση. Ἡ μιά, μ' ἀγάπη δυνατή, κολλᾶ σφιχτὰ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον. Ἕνα ὑπερκόσμιο κίνημα σέρνει τὴν ἄλλη. μακρυὰ ἀπ' τὴ σκόνη. πρὸς τὶς ὑψηλὲς κατοικίες τῶν προγόνων!

—Ὅ,τι φορέματα καὶ νὰ ντυθῶ, ἴδιο θὰ νοιώθω πάντα τὴν ἀνθρώπινη ζωὴς τὴν δυστυχία. Γέρος πολὺ εἶμαι πλέον γιὰ τὶς χαρές, νέος γιὰ νᾶμαι, χωρὶς ἐπιθυμίες.

—Κυρίεψε τὴν καρδιά μου. γλυκὲ πάνε τοῦ ἔρωτος, ποὺ σβήνεις καὶ ζεῖς ἀπὸ τὴν δροσιὰ τῆς Ἐλπίδας.—Μιά ματιά σου. μιὰ λέξη μονάχα μοῦ λέει περισσότερα ἀπ' ὅλη τὴ σοφία τοῦ κόσμου.—Αἴσθημα εἶναι τὸ πᾶν».

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

2ον

Καταλάβαινε πόσο κακὸ ξκαμνε στὸ φίλο του παίρνοντάς του τὴ Λέλα, τὴν κοπέλλα ποὺ ἀγαποῦσε αὐτὸς καὶ ποῦ εἶχε ὁρκιστῆ κι ἐκείνη νὰ τοῦ μείνη πιστή, ὅταν ἔφευγε γιὰ τὸν πόλεμο. Τώρα τὸν ἄφηνε κι αὐτή.

Ἴσως δὲ θάχε ὁ Στέλιος τὴν ἀξίωση ἀπὸ τὴ Λέλα νὰ κρατήση τὸ λόγο της. Θἄταν πολὺ βαρειὰ θυσία γιὰ μιὰ κόρη μόλις δέκα ἑνὴξ χρονῶν, γεμάτη ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον. Μὰ πάλι νὰ τὰ ξεχάση ὅλα τόσο γρήγορα καὶ γιὰ τὸν ἀδερφικό του φίλο, αὐτὸ δὲν τὰ περίμενε οὔτε ἀπὸ τὸν Λεωνίδα, οὔτε ἀπὸ κείνη. Καὶ δὲ θὰ τὸ συγχωροῦσε οὔτε σ' αὐτὸν οὔτε στὴ Λέλα.

Τὸ βλέμμα του ἔμεινε καρφωμένο στὴν ἀγγελία τῆς ἐφημερίδος, καὶ μιὰ ἀπέραντη πικρία γέμισεν τὴν ψυχή του. Πικρία μαζὶ κι ἀπόγνωση καὶ οἶκτος γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτόν του.

Τὸ κενὸ γύρω του μεγάλωσε ἀκόμη περισσότερο σὰ νὰ βρέθηκε ἄξαφνα στὴ μέση τοῦ Ὠκεανοῦ, ἔνα ναυάγιο τῆς ζωῆς συντριμμένο μὴ βαμνὸ μπροστὰ στὰ κύματα ποὺ τὸν ἔσπρωχναν ἀλοένα κατὰ τὸ βυθό.

Ἡ φωνὴ τῆς μητέρας του τὸν συνέφερε, κι ἕνα χάδι τοῦ χεριοῦ της σκόπιασε τὸν ἴδρω ἀπὸ τὸ μέτωπό του, χοντρὲς στάλες ἕτοιμες νὰ κυλήσουν στὸ ἀδλαχωμένο του μάγουλο.

—Δὲ θὰ βγῆς σήμερα περίπατο; Ρώτησε μὲ φωνὴ γεμάτη στοργή, ἀγύποπτη γιὰ τὴ φοιτούνα ποὺ ἀνατάραξε ἐκείνη τὴν ὥρα τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ της.

Ὁ Στέλιος σήκωσε τὰ μάτια καὶ τὴν κύτταξε μὲ βουβὸ παράπονο. Οἱ ἀποποιήσεις τῶν σπιτικῶν του τὸν ἐκολόραζαν. Τοῦ βάμιζαν κόπο στιγμὴ τὴν ἀσκήμια τῆς μορφῆς καὶ τὴν ἀνημπορίαν τοῦ κορμιοῦ του ποὺ τὸν εἶχε ἀποξενώσει ἀπὸ τὸν κόσμο. Κι ἂν διψοῦσε ἡ ψυχή του γιὰ λίγο γάβ, γιὰ μιὰ στάλα ἀγάπη, ὅμως δὲν ἦταν ἀρκετὴ ἡ ἀγάπη τῆς μητέρας του κι ἡ τρυφερή της στοργή. Δὲν ἦταν πιὰ παιδί. Εἶχε στάσει στὰ εἰκοσιπέντε του χρόνια. Κι τότε βλέπουνε τὴ ζωὴ μὲ ἄλλα μάτια κι ἔχουν τὶς δικές τους ἀνησυχίες.

—Γιατί Στέλιο δὲ μιλᾶς; Τί ἔχεις; ξαναρώτησε ἡ μητέρα γεμάτη ἀγωνία, καθὼς τὴν ἔβλεπαν αὐτὲς ἀπλησταν.

—Τίποτα, τί θέλεις νάχω; Ἀποφάσισε συγκρατώντας μὲ κόπο ἕνα λυγμὸ ποὺ τὸν ἔπνιγε, καὶ τῆς ἄπλωσε τὸ χέρι. γιὰ νὰ τὸν βοηθήση νὰ σηκωθῆ.

Ἔπνιγε, μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι καὶ σέρνοντας τὰ βήματά του ἀποτραβήχτηκε στὸ δωμάτιό του κι ἔκλεισε τὴν πόρτα. Εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί του.

Ὅταν βγῆκε πάλι, ὕστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα, ἦταν ἕτοιμος πιά. Στὴν τσέπη του εἶχε ἕνα φάκελλο σφραγισμένο μὲ τὴν διεύθυνσι τῆς Φωτάκη ἕτοιμο γιὰ τὸ ταχυδρομεῖο.

Ὅταν ἡ Ἑλένη Φωτάκη ἄκουσεν τὸν ταχυδρόμο νὰ φωνάζη τ' ὄνομά της ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα παραξενώθηκε. Ποιὸς τῆς ἔγραφε ἄρα γε; Μὲ κανένα δὲν εἶχε ἀλληλογραφία καὶ κανεὶς γνωστὸς τοῦ σπιτιοῦ της δὲν ζοῦσε μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ποιὸς λοιπὸν νὰ ἦταν ὁ ἐπιστολογράφος;

Ὁ ταχυδρόμος ξανατσάναξε δεύτερη φορά, δυνατώτερα κι ἐκνευρισμένα:

—Ἑλένη Φωτάκη!...

Ἡ Ἑλένη ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴν συνομήλική της καπέλλα ποὺ ἔτυχε νὰ βρεθῆ ἐκείνη τὴν ὥρα στὸ σπίτι μαζύ της κι ἔτρεξε στὴν πόρτα.

Μὲ πέντε βήματα διασκέλισε τὸ μικρὸ κῆπο στὴν πρόσοψη τοῦ σπιτιοῦ κι ἔφτασε στὴν σιδηρένια πόρτα τοῦ δρόμου, ἐνῶ ὁ ταχυδρόμος περνοῦσε τὸ χέρι μὲ τὰ φάκελλο ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κάγκελα.

—Ἄντε ντέ, βαμπάκι ἔχουνε τ' αὐτιά σου;

Ἡ Ἑλένη ἔκαμε πῶς δὲν ἄκουσε.

—Ἀπὸ ποῦ εἶναι;Ρώτησε περίεργη

—Ἐνὼ θέλεις νὰ ξέρω; Πάρτο καὶ κύτταξε ἀπὸ ποῦ εἶναι.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ δουλειὰ τοῦ μισθωτοῦ δὲν εἶχε διαφορὰ ἀπὸ ἀγγαρεία, κι ἡ Ἑλένη δὲ βρῆκε ἀνεξήγητη τὴν ἀπάτουμη στάση του. Γι' αὐτὸ δὲ μίλησε. Πῆρε τὸ γράμμα μουρμουρίζοντας ἕνα εὐχαριστῶ. καὶ κύτταξε τὸν ἀποστολέα.

«Λουκᾶς Ράβας. Μεγ. Ἀλεξάνδρου 1... Θεσσαλονίκη».

Σκέφτηκε μὴν εἶχε γίνει λάθος. Μὲ τ' ὄνομα αὐτὸ δὲν ἤξερε κανένα, κι' οὔτε τὸ εἶχε ἀκούσει ποτέ. Μὰ πάλι, ἡ διεύθυνση ἦταν δική της γραμμένη καθαρά, μὲ μαύρη μελάνη, ἀπὸ ἀνδρικὸ χέρι. Ὄχι, δὲν μποροῦσε νὰ ὑπάρχη ἀμφιβολία. Γιαυτὴν προωρίζονταν.

Ἔκανε ἕνα μορφασμὸ ἀπορίας μὲ τὰ χεῖλη καὶ προχώρησε ἀργὰ πρὸς τὸ μικρὸ σπίτι.

Ἀπὸ τὴν πόρτα τὴν παρακολουθοῦσε ἀνυπόμονη καὶ περίεργη ἡ φίλη της.

—Ἔ, φέρτο τὸ γράμμα νὰ μάθουμε τὰ μυστικά σου...

Καὶ γέλασε. Γέλασε κι' ἡ Ἑλένη.

—Νὰ σοῦ πῶ, Ἰωάννα. Ἂν δὲν εἶναι καμμιὰ φάρσα, σίγουρα θὰ πρόκειται γιὰ κάποια παράξενη ἀόμπτωση.

—Θὰ ἰδοῦμε...

Σὲ λίγο τὰ δυὸ κορίτσια, μὲ τὰ κεφάλια κολλητὰ καὶ σκυμμένα πάνω ἀπὸ τὸ γράμμα διάβαζαν:

«Ἀγνωστη φίλη,

Τὸ γράμμα μου τοῦτο θἄπρεπε νὰ τὸ εἶχες πάρει πρὶν μῆνες, καὶ ἴσως ἐὰ τὸ εἶχες κι' ὅλας λησμονήσει ἂς τώρα.

Σοῦ γράφει ὁ πολεμιστὴς τῆς Ἀλβανίας, γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήση γιὰ τὸ πρωτοχρονιάτικο δῶρο σου καὶ πιὰ πολὺ γιὰ τὶς θερμὲς κι' ἀναιχτόκαρδες εὐχές σου.

Δὲν ἔχει σημασία ἡ καθυστέρησι ποὺ ὀφείλεται σὲ λόγους ἀνώτερους ἀπὸ τὴ θέλησή μου. Σημασία ἔχει, ὅτι ἡ πρώτη εὐκαιρία ποὺ μοῦ δίνεται ἀπὸ τότε ἀφιερώνεται σ' ἐσένα, μὲ σκέμα μεγαλύτερη ἀγνωμοσύνη νὰ τὸ γράμμα σου ἐκεῖνο, ποὺ ἦταν —καὶ εἶναι πάντα— ἡ μοναδική μου συντροφιά.

Δὲν σὲ ξέρω, ἀγνωστηφίλη. Μὰ ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ πλάθω στὴ φαντασία μου μιὰ εὐγενικὴ μορφὴ μὲ λεπτὴ ψυχὴ καὶ ὅλο ζαρα-

Βεροιώτικος Στίχος

ΕΛΑ ΜΟΝΑΧΗ

Ξέσπασ' ἡ ψιχάλα
νὰ στὸ παραθύρι,
κι' εἶν τὸ παραθύρι
μισοανοιγμένο ...
Ἔλα, ἀγαπημένη,
ἔλα σὲ προσμένω.....
Ἔγινε ἡ ψιχάλα
δυνατὴ βροχὴ
ἔλα, ἀγαπημένη,
ἔλα μοναχή.
Μὰ θορθῆς, τὸ νοιώθω
κι' ἔξω, ὅς κάνει κρύο
ἔξω ὅς εἶναι σκοτάδι.
Καὶ θὲ 'ρθῆς σά γέλιο,
στὴν ψυχὴ σά χάδι.
ποὺ ὅλη σὲ προσμένει.
Βιάσου, ἀγαπημένη.
βιάσου, μὴ γκρεμίσει
τ' ὄνειρου ἡ χώρα.
βιάσου σὲ προσμένει
τ' ὄνειρου ἡ ψυχή,
ἔλα μοναχή.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΙΝΤΖΟΝΙΔΗΣ

Ποντιακὸν ἀνέκδοτον

ΤΟ ΜΑΝΤΡΙΝ

Ἐτριγύρτσαν οἱ ξενιτιάντ τὸν Γιαλαμάν, ἐπειδὴ νέα ἔρθεν ἀσὴν πατρίδαν, καὶ ἐρώτσαν-ατον γιὰ τ' ἀσπιτιανοῦς-ατσοῦν.

Ὁ Γιαλαμὰς ἀφοῦ εἶπεν-ατα πολλά, ντὸ εἶχαν ἀριθυμίας καὶ τυρανισίας, τελευταῖα εἶπεν-ατς κ' ἕναν νὰ γελοῦν, νὰ ἀνασπάλνε τὴ ξενιτίας τὴν πίκραν.

Παιδιά εἶπεν, ἔπιγα κ' ἔπιγα σὸ σπὶτ ξενιτευμένος, ἡ γαρὴ ἔρχινεσεν σὰ παράπονα, θέλωμε μαντρίν, ἐτσάνινα μουσκάρ καὶ ἐγέ-τσον χτίνον καὶ ἀτώρα θὰλ μαντρίν.

Ἐ! καλὰ εἶπα τεν προφτάνωμε, μίαν θὰ ἐλέπω τοὶ συγγενοὺς καὶ γειτονιάδας, καὶ ἐπεκεῖ ἰχτίζω καὶ τὸ μαντρίν. Ναί, ναί, καλὰ ντὸ εἶπες ατο εἶπεν, πρέπ νὰ πᾶς ἐλέπ-ς τὸν πατέρα-μ, ἐκεῖνος νὰ ἔρτε κ' ἔπωρεῖ, ἄρρωστος ἔν.

Ἀλ μπράβω εἶπ-τεν, καὶ ἐπίγαμε ἀντάμον σὴν 15έαν εἰ πεθεροῦ-μ.

Ὁ γέρων χάλια ἄρρωστος ἐκοῖτον σὸ κρεββάτ, ἅμα μὲ ὅλον τὴν ἀδυναμίαν ατ ξάν ἅμα εἶδε-με ἔχαρεν καὶ ἐγέλασεν. Ἔν δὰντ ἐφάνθεν ἀπές σὸ στόμαν ατ.

Τέλος πάντων, τὰ βράδυ ἐπίγαμε σὸ σπίτ, ἡ γαρὴ ξάν ἐρχίνεσεν των καϊτέν-ατς. Ἄβρι θὰ ἀρχινὸς νὰ χτίεις τὸ μαντρίν, τὸ χτίνον θὰλ μαντρίν, ἐπέζεψα ἀσοὶ χώρας τὰ μαντρία, γιατὶ νὰ μὴ ἔχωμε ἐμεῖς τ' ἐμέτερον μαντρίν.

Ὅλαν εἶπα-τεν ἀρ στὰ-κι ἀποδέβα τὰ μαντρίν, μαντρὶν γιὰκπε λιάν, μαντρὶν ἂν θέλ τς, τὶ κυροὺς τὸ στόμαν ἕτοιμον μαντρὶν ἔν, τ' αὐλάκ κὰ χαζίρ, καὶ τὰ πασάλ πὰ καρφομένοι, χὰ ἰστὲ μαντρίν.

Ἀτὸ ὁ λόγος ἀσὰ στάμαν σ' ὰ τία, ἐσέβεν καὶ αἱ πεθεροῦ-μ τ' ὰ τία, ἐθύμωσεν νὰ λέγω σας, νὰ ἐπάρνεν θὰ ἐσκότωνε-με, πολλὰ τρανὸν θυμὸν ἐπείκεν-ατο καὶ ἀρκίσιεν ἐκδίκισιν.

Κ' ἐπέρασεν πολλὰ καιρὸς καὶ ὁ καημένον ἀπέθανεν, ἀρ ἐγὼ πὰ ἐπῆγα σὴν κηδείαν ατ. Τὶ γέρονας τὰ μάτια μισάνοιχτα, λὲς καὶ ἐτέρνε-με. Νέπρε ἐπουσ-ίρτσα τοὶ νεκροθάφτας, ἀτός ὁ γέρον κάπως πολλὰ ἄγριο ἰερεῖ με, βαρέα βάλτιατον φοβοῦμαι κάπ ἐβγέν καὶ ἔρτε ἀχαράσομε.

ΣΤΕΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Δάσκαλος: Γιατὶ ἄργησες σήμερα;

—Μαθητὴς: Ὠνειρευόμουν ὅτι μὲ εἴχατε βγάλει ἔξω.

—Δάσκαλος: Καὶ σὺ Κορφιδη;

—Κορφίδης: Ὠνειρευόμουν ὅτι τὸν φύλαγα, κύριε.....

—=—

Ἡ μαμά: Γιατί, Τάκη μου, εἶπες τὸν Κώστα βλάκα; Πήγαινε νὰ τοῦ πῆς, πῶς λυπᾶσαι, πολὺ γι' αὐτό.

Ὁ Τάκης στὸν Κώστα: Λυποῦμαι πολὺ ποῦ, εἶσαι βλάκας

ΜΙΚΡΑ—ΕΞΥΠΝΑ

Ὁ μπαμπάς: Ἄκουσες, Τοτό; Νὰ μὴ σὲ ξανατδῶ ἄλλη φορὰ μ' αὐτὸ τὸ παλαιόπαιδο τὸ Γιῶργο, γιατί...

Ὁ Τοτός: Ἔννοια σου μπαμπά, καὶ δὲν ξαναπερνῶ ἀπὸ 'δῶ ὅταν εἶμαι μαζί του.

—=—

Πελάτης. Γκαρσόν, νὰ μοῦ φέρης ψάρια φρέσκα σὰν ἐκεῖνα ποὺ ἔφαγα τὴν περασμένη Κυριακή.

Γκαρσόν: Μείνετε ἥσυχος κύριε, ἔχουμε ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἴδια.

—=—

Ὁ μικρὸς Τάκης ρωτᾶ τὴ μαμά του.

—Μαμά ποὺ εἶναι ἡ καρδιά μου.

—Γιατί ρωτᾶς, Τάκη μου.

—Γιατί μὲ πονέει.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΚΟΥΡΑΣΘΕΙΣ

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι παραπονοῦνται ὅτι κουράζονται ἀπὸ τὴν πολλὴ δουλειὰ καὶ δὲν προλαβαίνουν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τους.

Κάθε ἐργασία, ὅμως, εἶναι ζήτημα καλῆς ὀργανώσεως.

Παρακάτω σᾶς δίδομε μερικὲς ὠφέλιμες συμβουλές.

1) Κάθε Δευτέρα ἑτοιμάσε μὲ τὸ μυαλό σου ἕνα πρόχειρο πρόγραμμα γιὰ ὅλη τὴν ἑβδομάδα καὶ προσπάθησε ὅσο μπορεῖς νὰ τὸ ἀκολουθήσης.

2) Ἔχε ὡριαμένες μέρες γιὰ ὡρισμένες δουλειές. Ἔτσι μπορεῖς νὰ κανονίσης καλύτερα τὶς ὧρες σου.

3) Προσπάθησε ν' ἀποκτήσης ἀπὸ νωρὶς ὡρισμένες καλὲς συνήθειες.

4) Πρὶν ἀρχίσης νὰ κάνης κάτι, καθησε πρῶτα καὶ συλλογίσου ποιὸς εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νὰ τὸ κάνης πῶς πρέπει ν' ἀρχίσης κ.λ.π. Λίγη σκέψη μᾶς γλυτώνει ἀπὸ πολλοὺς περιττοὺς κόπους.

5) Μὴν ἀφήνης γιὰ αὔριο μιὰ δουλειὰ ποὺ μπορεῖ νὰ γίνη σήμερα.

6) Θυμήσου ὅτι κάθε πρᾶγμα πρέπει νὰ εἶναι στὴ θέση του.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ ἀληθινὴ ἀξία, εἶναι σὰν τὸ ποτάμι. Ὅσο βαθύτερον εἶναι, τόσον ὀλιγώτερο θόρυβο κάνει.

ΧΑΛΙΦΑΣ

—Ἀνοιξις=Ἡ παιδικὴ ἡλικία τοῦ ἔτους.

ΤΕΝΝΥΣΟΝ

—Ἀνοιξις=Εἶναι μία φυσικὴ ἀνάστασι, μιὰ ἰδέα τῆς ἀθανασίας.

—Ἀνοιξις=Εἶναι ἡ νεότης τοῦ ἔτους καὶ νεότης=ἡ ἄνοιξις τῆς ζωῆς.

Γ. ΣΑΝΔΗ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Η ΕΠΙΔΕΣΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ

Δὲν θὰ κάνωμε ἐπιδεσμολογία ἐδῶ. Θὰ προσπαθήσωμε ὅμως νὰ σᾶς δώσωμε μερικὲς ἀπαραίτητες ὁδηγίες πῶς θὰ μπορέσετε νὰ δέσετε ἕνα τραῦμα σωστά. Τὸ καλὸ δέσιμο τοῦ τραύματος εἶναι ἀπαραίτητο, γιατὶ ἂν δὲν δεθῆ καλὰ τότε ὅλοι οἱ κόποι μας πᾶνε χαμένοι.

Ἀφοῦ καθαρίσωμε τὸ τραῦμα ὅπως εἴπαμε, καὶ τὸ καλύψωμε μὲ γάζες καὶ ὑδρόφιλο βαμβάκι, παίρνομε κατάλληλη θέση πρὸς τὰ δεξιά, ἐὰν αὐτὸ μᾶς εἶναι δυνατό, τοῦ μέρους ποὺ βρίσκεται τὸ τραῦμα. Πιάνομε μὲ τὸ δεξί μας χέρι τὸν ἐπίδεσμο καὶ μὲ τὸ μεγάλο δάκτυλο καὶ τὸν δείκτη τοῦ ἀριστεροῦ μας χεριοῦ τὴν ἐλεύθερη ἄκρη τοῦ ἐπιδέσμου καὶ τὸν ξετυλίγομε ἐλαφρά. Ἡ γωνιά, ποὺ σχηματίζεται κατὰ τὸ ξεδίπλωμα τοῦ ἐπιδέσμου μεταξὺ τῆς ἐλεύθερης ἄκρης καὶ τοῦ ἐπιδέσμου πρέπει νὰ βλέπη πρὸς τὰ ἐπάνω. Τοποθετοῦμε τὸ ξετυλιγμένο ἄκρο, ἐπάνω στὸ μέρος ποὺ θέλωμε νὰ δέσωμε καὶ τὸ κρατοῦμε ἐκεῖ μὲ τὸ μεγάλο δάκτυλο (τὸν ἀντίχειρα) τοῦ ἀριστεροῦ μας χεριοῦ ἐνῶ μὲτὸ δεξὶ μας κάνομε δυὸ—τρεῖς περιτυλίξεις πάντοτε στὸ αὐτὸ σημεῖο, ὥστε νὰ στερεωθῆ ὁ ἐπίδεσμος. Κατόπιν συνεχίζομε τὶς περιτυλίξεις μεταφέροντας τὸν ἐπίδεσμο ἀπὸ τὸ δεξὶ στὸ ἀριστερὸ χέρι. Κάθε καινούργια περιτύλιξι πρέπει νὰ σκεπάζη στὰ μισὰ τὴν προηγούμενη Ἔτσι συνεχίζομε μέχρις ὅτου σκεπάσομε ὅλο τὸ τραῦμα. Γιὰ νὰ τελειώσωμε τὴν ἐπίδεσι σχίζομε τὴν τελευταία ἄκρη τοῦ ἐπιδέσμου στὰ δυό, τὰ δένομε μὲ ἕνα κόμβο, τὰ χωρίζομε ἀντίθετα καὶ κατόπιν τὰ δένομεν μαζί.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΘΛΩΝ

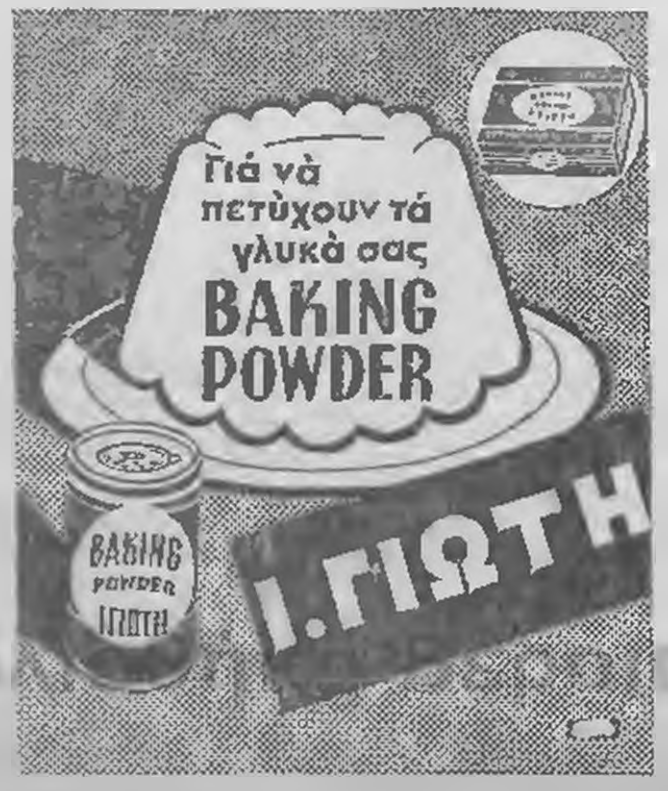

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἔτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν Κοινοτήτων	δρχ.	500 100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διαπεραύξεων κτλ. 1.50 το χιλιοστόμετρον, συμφώνως εἰς ὑπ' ἀριθμ. 2584/99 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες δ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσ/κης.

ΜΙΚΡΑ & ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

Ἰχθυάλευρον: Νέα Τροφή

Μία Σουηδικὴ ἑταιρία πρόκειται ἐντὸς τῶν ἀμέσως προσεχῶν μηνῶν νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν μίαν νέαν τροφήν: Τὸ Ἰχθυάλευρον, ποὺ θὰ παρασκευάζεται ἀπὸ κρέας Ἰχθύων καὶ θὰ χρησιμεύῃ διὰ τὴν παρασκευὴν ἄρτου, ζυμαρικῶν.

Ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ κοστίζῃ ὀλιγώτερον τοῦ κοινοῦ ἀλεύρου καὶ θὰ εἶναι πολὺ θρεπτικώτερον, λόγω τῆς συνθέσεώς του.

Ἀφαιρεῖται ἡ Κύστις!!!!

Εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, εἰς τὴν Πάλιν Ντάλας,, ὁ ἰατρὸς Δρ. Ρέϋνωλτς ἀντικατέστησεν τὴν κύστιν ἀσθενοῦς διὰ τμήματος τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου του, μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν.

Ἔτσι, ἐλπίζεται ὅτι θὰ καταργηθῇ ὁ γνωστὸς σωληνίσκος εἰς διαφόρους παθήσεις, ποὺ ἦταν τόσο ἀνυπόφορος διὰ τοὺς χρονίως πάσχοντας ἀσθενεῖς.

Καταπληκτικὲς Μηχανές!!!

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον τῆς Οὐάσιγκτῶνος ἐτοποθετήθηκε ἕνα καταπληκτικὸν μηχάνημα, ποὺ εὔκολα μπορεῖ νὰ ταξινομήσῃ 36 000 ἐπιστολὰς καὶ πρὸς 500 διευθύνσεις ἐντὸς μιᾶς ὥρας!! Μιὰ ἄλλη ἐπίσης, νέα μηχανὴ δύναται νὰ διεκπεραιώσῃ 15.000 ταχυδρομικὰ δέματα.

Τετραπλοῦν Ἐμβόλαιον

Τὸν μῆνα Μάϊον τίθεται εἰς κυκλοφορίαν ἕνα ἐμβόλαιο μὲ τετραπλῆ ἐνέργεια, γιὰ νὰ προλαμβάνῃ τὸν κοκκύτην, τὴν πολυομελίτιδα, διεφθερίτιδα καὶ τέτανον.

Ἀνεστήθη Ἄνθρωπος!!

Εἰς τὸ Ἀζερμπαϊζάν, Ρῶσος ἰατρὸς κατώρθωσεν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν παιδί, ποὺ εἶχε ἀποθάνει λόγω ἀποτομῆς του ἀπὸ θραῦσμα ὀλοστίνακος μὲ μετάγγισιν αἵματος 10 λεπτὰ μετὰ τὸν θάνατον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ Πρωτ.294
Ἐν Γεωργιανοῖς 20—4—1959

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας.

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 4ην Μαΐου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἀπὸ ὥραν 2—4 μ. μ. ἐκτίθεται ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Γεωργιανῶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τοῦ τμήματος τῆς κοινοτικῆς δασοβοσκῆς Δορμάνης, τοῦ κειμένου μεταξὺ κληρομεριδίων κληρούχων καὶ Ἰδιοκτησίας τῶν συνιδιοκτητῶν Δορμάνης, διὰ τὸ ἀπὸ 7)5)59 μέχρι 7)11)59 διάστημα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων αἰγῶν ὡρίσθη εἰς 250 κεφαλάς ἡ δὲ πρώτη προσφορὰ εἰς δραχμὰς 2000.

Οἱ ὅροι εὑρίσκονται κατατεθειμένοι ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι Γεωργιανῶν, διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Λ. Ἀδαμίδης

Τὸ Παῖκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ...

Πολὺς θόρυβος γίνεται τὰ τελευταῖα χρόνια διὰ πυραύλους, δορυφόρους καὶ διὰ τὸ διάστημα. Τὴν ἀρχὴν σιὰ «νέα βήματα» ἔκαμαν οἱ Ρῶσσαι γιὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν ὀλίγον καθυστερημένοι οἱ Ἀμερικανοί. Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα μέχρι, ποῦ θὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος; Ἂς παρακολουθήσωμεν τί γράφει ἕνας εἰδικὸς Ρῶσσος ἐπιστήμων: «Ἡ δημιουργία ἑνὸς μονίμου εἰς ὕψος 2—3000χιλ. καὶ καταλλήλου ταθμοῦ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν εἰς τὸ διάστημα. Ὁ σταθμὸς αὐτὸς θὰ χρησιμεύσῃ διὰ νὰ βαδίσωμεν ὕστερα πρὸς τὸν Ἄρην καὶ τὴν Ἀφροδίτην, πρὸς τοὺς ὁποίους (πλανήτας) προηγουμένως θὰ σταλοῦν ἀναγνωριστικοὶ πύραυλοι. Ἀπὸ τὴν Γῆν πρὸς τὴν Σελήνην θὰ χρειασθοῦν 5 εἰκοσιτετράωρα καὶ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην 146, ἐνῶ πρὸς τὸν Ἄρην ἀπαιτοῦνται 259 εἰκοσιτετράωρα

Πειὸ μακρυὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς πλανήτας εὑρίσκεται ὁ Πλούτων, ποὺ γιὰ νὰ φθάσωμεν σ' αὐτὸν θὰ χρειασθῇ πτήσις 45 ἐτῶν! Θὰ χρειασθοῦν, λοιπόν, πολλὰ διαστημόπλοια, γιὰ τροφές, ἄλλα ἐφόδια κλπ. Ὅταν φθάσουν, τὰ διαστημόπλοια κοντά, θὰ ἐξαπολύσουν μικροὺς πυραύλους μὲ πειραματόζωα, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι θὰ εὑρίσκωνται ἀπὸ διαστημόπλοια, κάνοντας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀντιδράσεως τῶν πειραματοζώων. Πρῶτα-πρῶτα θὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ὑπάρχῃ καὶ τί εἴδους ζωή. Πότε θὰ γίνουν αὐτά; Ἡ ἀπάντησις θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες. Ἀκριβῶς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβλεφθῇ».

Ο Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΘΕΟΣ

—Ὅταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος μετὰ τὰς νίκας του κατὰ τοὺς διαφόρους πολέμους ποὺ ἔκαμε ἤθέλησε νὰ λατρεύεται ὡς Θεὸς ὁ Δάμις ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων ὅταν τὸ ἔμαθε κατ' ἀρχὰς ἔμεινε κατάπληκτος ἔπειτα ὅμως ἀπὸ σκέψιν εἶπεν: «Ἀφοῦ ὁ Ἀλέξανδρος θέλει νὰ εἶναι θεός, ἂς εἶναι θεός».

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ

Ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Βεργίνα, δηλαδὴ 17 χιλιόμετρα μακρυὰ ἀπὸ τὴν Βέροια, τὸν Μάρτιον τοῦ 1938 ἔγιναν ἀνασκαφὲς ἀπὸ τὴν Φιλοσοφ. Σχολὴ Θεσσαλονίκης καὶ ἀποκαλύφθηκε ὁ διθάλαμος καμαρωτὸς τάφος. Πρέπει γύρω στὰ 1861 καὶ λίγα χρόνια μετὰ νὰ ἀνακαλύφθηκε ὁ τάφος. Δὲν ἀποκλείεται ἀρχαῖοι τυμβωρύχοι νὰ προηγήθηκαν. Στὰ νεώτερα χρόνια, τὸ 1930 τὸν περιεργάσθηκε ὁ ἔφορος κ. Κοτζιὰς καὶ μετὰ ὁ καθηγητὴς Σωτηριάδης. Ὁ καθηγητὴς καὶ τώρα ἀκαδημαϊκὸς Κ. Ρωμαῖος τὸ 1937 καὶ ὕστερα τὸ 1938 μέσα σὲ 15 ἡμέρες ἔκαμε τὶς ἀνασκαφές του. Βοήθησαν ὁ ζωγράφος κ. Λεφάκης καὶ ὁ κ. Φώτιος Πέτσας. Στὸ βιβλίο του ὁ κ. Κ Ρωμαῖος γράφει τὰ ἑξῆς διὰ τὴν συμβολή του, τότε, ποὺ ἦταν φοιτητής: «Ἀναφέρω καὶ δῶ μία τὴν πιὸ χαρακτηριστικὴ συμβολὴ τῆς συνεργασίας Δὲν θὰ εἶχε ὁ μοναδικὸς καὶ μεγάλος μαρμάρινος θρόνος ἕνα σημαντικὸ ἐξάρτημά του, τὸ ὑποπόδιο—τὸν «θρῆνυν ἢ τὸ θρανίον» τῶν ἀρχαίων—ἂν δὲν ἐρχόταν στὰ νοῦ τοῦ κ. Φ. Πέτσα--ὅτι ἕνα τετράγωνο πελεκημένο μάρμαρο, ποὺ τὸ βγάλαμε ἀπὸ τὴν σκάλα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ψάχνοντας ἐκεῖ γιὰ ὁλικὰ ἀρχαῖα τοῦ τάφου ἢ τοῦ ἀνακτόρου καὶ τὸ παλεύαμε ὥρα, ὅτι φαίνεται σὰν «σκουπόποδι».

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ—Η ΒΑΛΛΑ

Τὸ 1855 ὁ Γάλλος L. Heuzey ἔκαμε γνωστό, τὸν τόπαν γύρω ἀπὸ τὴν σημερινὴ Βεργίνα καὶ τὸν τάφο. Ἀπὸ βιβλίο, ποὺ ἐξέδωσε μαθαίνομε πῶς ἐκεῖ, ποὺ σήμερα ὑπάρχει τὸ χωριὸ Βεργίνα, τότε ὑπῆρχαν οἱ συνοικισμοὶ Κοῦτλες καὶ Κουτλίτζα ἢ Μπάρμπες. Ἀπὸ τοὺς Ἀρχαίους Πλίνιον καὶ Πτολεμαῖον μανθάνομεν, ὅτι ἰστὴν Πιερία ὑπῆρχαν πρῶτα ἡ Ἄλωρος καὶ ἔπειτα ἡ Βάλλα καὶ οἱ Βαλλαῖοι. Ὁ Στράβων λέγει ὅτι ἡ Ἄλωρος ἀπεῖχε 70 σταδίους ἀπὸ τὴν Πύδνα Ἡ Βάλλα πρέπει νὰ εὑρίσκετο κάπου κοντὰ στὴν Βεργίνα.

—(Στὸ ἄλλο φύλλο: Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἀξία τοῦ Μακεδονικοῦ τάφου τῆς Βεργίνας)

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1951 ὁ Νομὸς Ἡμαθίας εἶχε τότε 95 899 κατοίκους. Ἡ Βέροια 24.273. Ἡ Ἀλεξάνδρεια 5.621. Ἡ Νάουσα 12.761. Τὸ Μακροχώρι 2.253 Ἡ Μελίκη 2.221. Τὸ Πλατὺ 2 318 καὶ ἡ Ξεχασμένη 2469.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας διεπιστώθη κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον τρέχοντος ἔτους, ὅτι εἰς τὸν Νομὸν Ἡμαθίας ὑφίστανται 4 070 βιομηχανικά, βιοτεχνικά, ἐμπορικὰ καὶ λοιπὰ καταστήματα. Τὸ σύνολον τῶν καταστημάτων τῆς Ἑλλάδος εἶναι 371.241.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Νέου διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἐξοχικῆς Λέσχης Βεροίας τὴν 19ην τρέχοντος μηνὸς ἐξελέγησαν διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ οἱ κάτωθι:

1) Καζεπίδης Κωνσταντῖνος 2) Χειμωνίδης Εὐάγγελος 3) Ἀληκανίδης Ἰωάν. 4) Χειμωνίδης Μ. 5) Σπανίδης Ἀνέστης 6) Γεωργιάδης Μιχαὴλ 7) Μενεμπτζίδης Ἰωσὴφ 8) Φωτιάδης Ἰωάννης 9) Τριανταφυλλίδης Φάνης 10) Παπαδόπουλος Βασίλειος 11) Ἀλμασίδης Ἀθανάσιος 12) Κοτρίδης Εὐστάθιος

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ 1) Σπανίδης Ἄγγελος 2) Ἀνδρεάδης Ἰωάννης 3) Κοκμπαΐδης Εὐστάθιος

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ, ΑΓΟΡΑ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΖΩΩΝ

Εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας περὶ ἀναπτύξεως καὶ προωθήσεως τῆς κτηνοτροφίας καὶ δ.ἀ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων της πιστώσεις συνολικοῦ ὕψους δραχ. 16 900.000 διὰ τὴν χορήγησιν δανείων, πρὸς ἀγορὰν μικρῶν παραγωγικῶν ζώων (προβάτων, αἰγῶν, χοιρῶν), κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον 1959. Διὰ τῶν χορηγουμένων δανείων, πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ αὔξησις τοῦ ζωϊκοῦ κεφαλαίου κατὰ περιφέρειαν τόσον ἐκ τυχὸν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καταλλήλων καὶ ἐγκλιματιζομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ ζώων ὅσον καὶ κυρίως ἐκ τῶν παραγομένων ἐν τῇ χώρᾳ νέων ζώων παρ' ἑκτροφέων κλπ.

ΝΤΕΞΙΟΝ

Μὲ αὐτὸ τὸ σύγχρονο καὶ ἁπλὸ κατασκευαστικὸ ὑλικὸ μπορεῖτε νὰ κατασκευάσετε σχεδὸν ὁτιδήποτε:

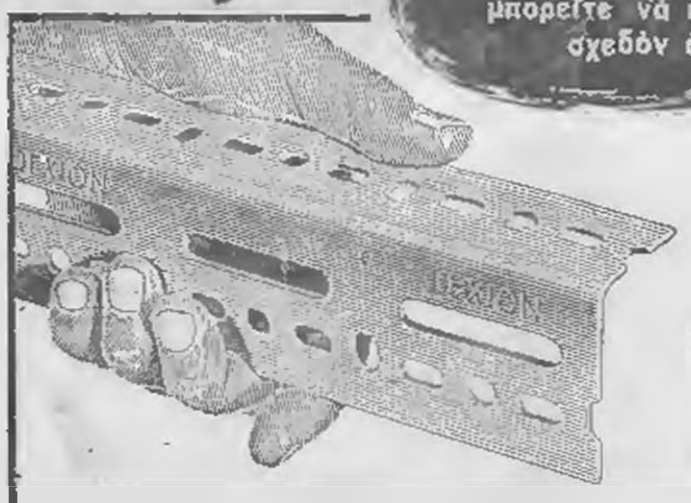

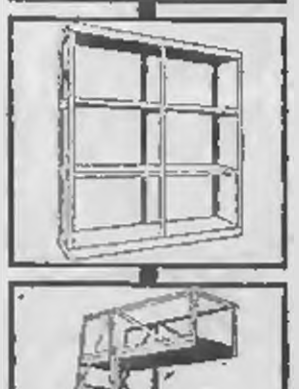

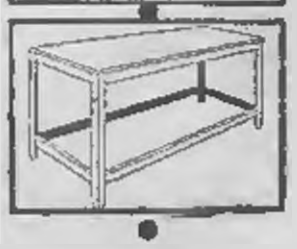

- ΡΑΦΙΑ
- ΠΑΓΚΟΥΣ
- ΚΑΡΟΤΣΑΚΙΑ
- ΣΤΕΓΕΣ
- ΥΠΟΣΤΕΓΑ
- ΑΠΟΘΗΚΕΣ

- Τὸ ΝΤΕΞΙΟΝ παράγεται σὲ διαφορετικοὺς τύπους γιὰ ὅλες τὶς περιπτώσεις κατασκευῶν
- Καμιὰ κατασκευὴ ἀπ' ὁτιδήποτε ἄλλο ὑλικὸ δὲν γίνεται ταχύτερα ἀπ' ὅτι γίνεται τὸ ΝΤΕΞΙΟΝ.
- Οἱ κατασκευὲς μὲ ΝΤΕΞΙΟΝ ἔχουν μεγάλη ἀντοχὴ καὶ εἶναι οἰκονομικῶς συμφέρουσες
- Ἀπὸ ΝΤΕΞΙΟΝ εἶναι φτιαγμένη καὶ ἡ ἑξέδρα ποὺ κέθεσθε (τοῦ Θεάτρου τοῦ κήπου) Ἡ κατασκευὴ αὐτὴ ἔγινε σὲ δέκα πέντε ἡμέρες εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀνθεκτικὴ καὶ ἀπολύτως οἰκονομική

  Ρίξτε μιὰ ματιὰ νὰ δῆτε πόσο ἁπλὴ καὶ ὄμορφη εἶναι
- Οἱ κατασκευὲς μὲ ΝΤΕΞΙΟΝ εἶναι μόνιμες μὲ τὸ πλεονέκτημα ὅμως ὅτι μποροῦν νὰ λυθοῦν εἴτε γιὰ νὰ μεταφερθοῦν ἀλλοῦ εἴτε γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν σὲ κάτι καινούργιο.

ΠΟΙΟΤΗΣ • ΑΝΤΟΧΗ • ΤΑΧΥΤΗΣ • ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΝΤΕΞΙΟΝ Πληροφορίαι ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΤΕΞΙΟΝ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. ΕΡΜΟΥ 4 — ΤΗΛ. 33-003

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ - ΒΕΡΟΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Οἱ στῆλες τοῦ «Φρουροῦ» εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Διὰ κάθε ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ καὶ ἀφορᾶ τὸ γενικώτερο συμφέρον, γράψατέ μας, ἀναπαγράφως ἢ ἀνωνύμως.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Τοῦ ἀντα ποκριτοῦ μας).—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 12 τρέχοντος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «Ὀλύμπιον» ἐδόθη διάλεξις τοῦ διακεκριμένου Ἰατροῦ Παθολόγου-Παιδιάτρου κ. Χρ. Οἰκονομοπούλου, μὲ θέμα «Νευρικαὶ καὶ ψυχικαὶ παθήσεις».

Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησαν αἱ Δημοτ. Ἀρχαὶ δηλ. ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ Δημ. συμβούλων, αἱ Στρατ. καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, πλεῖστοι δσοι ἐπιστήμονες καὶ πολὺς ἄλλος ἐκλεκτὸς κόσμος. Ὁ ὁμιλητὴς ὡμίλησεν μὲ πολλὴν ἐπιδεξιότητα, ἀποφεύγων—τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ καλοὶ γονεῖς του—τὰ αὐθόρμητα χειροκροτήματα τῶν συμπολιτῶν του, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπερήφανοι, διὰ τὴν ἀρίστην κατάρτισίν του.

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 19ην τρέχοντος εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν ὡμίλησεν ὁ Φυσικομαθηματικὸς (καθηγητὴς τοῦ Ἰδιωτ. Γυμνασίου τοῦ κ. Γ. Ψυχούλα) κ. Εὐάγ. Πετρίδης μὲ θέμα «Ἂν ὑπάρχῃ Ζωὴ εἰς τοὺς ἄλλους Πλανήτας». Μετὰ ἕνα ἐμπνευσμένον πρόλογον τοῦ κ. Διευθυντοῦ, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Πετρίδης, ὁστις ἐπὶ 1 ὥραν περίπου ἀνέπτυξεν μὲ μεγάλην σαφήνειαν καὶ παντογνωσίαν τὸ ἐνδιαφέρον του θέμα.

Τὴν διάλεξιν ἐτίμησεν πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος, ἐπιστημόνων, γονέων, οἵτινες συνεχάρησαν καὶ πάλιν τὸν κ. Πετρίδην καὶ τὸν κ. Ψυχούλαν, τοὺς κ.κ. Παυλίδην Δημ., φιλόλογον καὶ Πασκίνην Ἀθαν., Θεολόγον διότι μὲ τὰς διαλέξεις των καὶ γενικῶς μὲ τὴν θέρμην, ποὺ ἐπιδεικνύουν κατὰ τὴν διδασκαλίαν, ἐδημιούργησαν καὶ διατηροῦν ἕνα πνευματικὸ ζωτάνι πολύτιμο διὰ τὰ σπουδάζοντα τέκνα μας.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΟΝΑΡΙΟ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδας)

μὲ τὰ ροῦχα των στὰ δρόμο γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν Ἰησοῦν.

Φαντασθῆτε τί συνέβη ὅταν αἱ δύο αὐταὶ ὁμάδες συνηντήθησαν. Ὀλοία, χαρά, ὁποίος ἐνθουσιασμός. Μαζὶ ἐψάλλαν «Ὡσαννά». ἐόλαγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ».

Τὰ λόγια τοῦ ὕμνου αὐτοῦ εἶναι παρμένα ἀπὸ τὸν ψαλμὸν ριη' 25 26. Ἔκαμαν καὶ ὁρισμένος προσθήκας ἑρμηνευτικὰς τῶν ἰδιαιτέρων αἰσθημάτων των «Ὡσαννά», εἶναι ἑβραϊκὴ λέξις καὶ σημαίνει «σῶσε μας» ἢ «σῶσε τώρα». Δὲν ἦταν τόσο προσευχή, ὅσο μιὰ προσφώνησις ἐκφράζουσα τὴν ἐπιθυμία τῆς καρδιᾶς των.

Ἡ ἐκφυσημία αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὰ πλήθη εἶχε τρία χαρακτηριστικὰ ἐλατήρια.

Τὸ πρῶτο ἦτο πολιτικό. Γιατὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς σὰτὸς τοῦ καινοῦ λαοῦ γιὰ τὸν εἰς θάνατον καταδικασμένον Χριστόν; Ἀφοῦ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Λάζαρον ἀκόμη εἶχαν ἀποφασίσει νὰ θανατώσουν. Οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν ὑπόδουλοι σκλάβοι στοὺς Ρωμαίους. Οἱ ἄρχοντοί των δὲν τολμοῦσαν νὰ σηκώσουν τὸν αὐχένα κατὰ τῶν κατακτητῶν, ἀλλ' ὁ κοινὸς λαὸς ποὺ μελετοῦσε τὶς προφητεῖες περίμενε ὅτι κάποιος Μεσίας θὰ ἤρχετο γιὰ τὴν πολιτική τοὺς λύτρωσι. Ἀκόμη καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἐνόμιζαν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἱδρύσῃ βασιλείαν ἐπίγειον, γι' αὐτὸ καὶ τὸ αἴτημα γιὰ θέσεις ὑπουργικές.

Δὲν διαφέρει ἀμφιβολία ὅτι τὸ κοινωνικό τους σύστημα εἶχε ἀνάγκη μεταρρυθμίσεως. Στὸ πρόσωπο, λοιπόν, τοῦ Χριστοῦ ἔβλεπαν τὸν κοινωνικὸ μεταρρυθμιστή. Ἦταν φιλάνθρωπος. Ἐπολλαπλασίαζε τρόφιμα κι' ἔτρεφε τὰ πλήθη. Δὲν ὑπῆρχε ἀρρώστεια ποὺ δὲν ἐθεράπευε. Ἦταν κινητὸ νοσοκομεῖο ὁ Χριστός. Ἀκριβῶς ὅτι Χρειαζόταν.

Τὸ θρησκευτικὸ ὅμως ἐλατήριο ἦταν ἰσχυρότερο. Ἂν ἦταν πολιτικὸς βασιλεὺς θὰ εἰσήρχετο στὴν Ἰερουσαλὴμ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄλόγου ἢ ἐντὸς τῆς ἁμάξης. Ἀλλ' ὁ χριστὸς δὲν ἐξέλεξε ἄλογο, τὸ σύμβολον τῆς πολιτικῆς νίκης καὶ τοῦ κατὰ κόσμον βριάμβου (Ματθ. κα' 31 Ἱερ. ιζ' 25 Ὡσηὲ ιβ' 3) ἀλλὰ ὀνάριον Γιατί; Διότι ἤθελε μὲ τὸν συμβολικὸν τρόπον νὰ δείξῃ σ' ὅλους ὅτι δὲν πρόκειτο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς ἀνόητες πολιτικὲς φιλοδοξίες των, ἀλλ' ὅτι εἰσήρχετο στὴν Ἰερουσαλὴμ γιὰ νὰ χύσῃ τὸ πολύτιμό του αἷμα γιὰ τὶς ἁμαρτίες τῆς ἀνθρωπότητος. Μάλιστα βασιλείαν ἐπρόκειτο νὰ ἱδρύσῃ ἀλλὰ στὴν καρδιὰ τοῦ καθενὸς ποὺ τὸν δέχεται ὡς Σωτῆρα καὶ Κύριόν του. Ἡ εἴσοδος τοῦ Ἰησοῦ καθημένου ἐπὶ ὀναρίου ἦταν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς προφητείας τοῦ Ζαχαρίου (θ' 9)

Ἔχει, ἀραγε, μπῆ μέσα στὴν καρδιά σου ὁ Χριστός; Τὸν ἔχεις ἐνθρονίσει διὰ βασιλέα; Μὴν πῆς ὅμως ἐκεῖνο ποὺ εἶπε κάποιος ἐπὶ πόλαιος καὶ κατ' ὄνομα μόνον Χριστιανός. Τὸν Χριστὸ τὸν ἔχω κάμει βασιλέα ἀλλὰ συνταγματικὸ βασιλέα. Ἐγὼ διατηρῶ τὴν πρωθυπουργία. Τέτοιος βασιλεὺς δὲν θέλει νὰ γίνῃ ὁ Χριστός. Θέλει νὰ καταλάβῃ τὸ εἶναι σου, τὴν καρδιά σου, μὲ ἀπόλυτη ἐξουσία στὴ ζωή σου. Θὰ τὸν ἀφήσῃς;

ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἐν τευχίδιον μὲ τὴν σειρὰν ἄρθρων, εἰδὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ἢ τὰ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ Γραμματοθυρὶς 387 Ἀθῆναι

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΔΩΣΕΩΣ

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤΑ 97 %

ΧΑΒΑΝΑ— (Διὰ Ὑπηρεσίας Εἰδήσεων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν). Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἰατρικῶν Συνεδρίων ποὺ συνῆλθεν εἰς Χαβάνην τῆς Κούβας καὶ εἰς τὸ ὁποῖον παρευρέθησαν οἱ κλέων ἐκπρόσωποι γαστρεντερολόγοι τῆς Ἀμερικανικῆς Χειρουργικῆς ἔγιναν ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐπιτευγμάτων καὶ πρόοδων τῆς ἐξωτερικῆς ἐκκρίσεως, μεταξὺ αὐτῶν ἰδιαιτέρων ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ἔκθεσις τριῶν Μεξικανῶν Ἰατρῶν εἰδικευμένων εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κακοήθων νόσων μετὰ ζῶν ὅπου ἂν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀμοιβάδωσις. Πρόκειται διὰ τοὺς γνωστοὺς δόκτορας Κάρλος Γκαντζάλες, Ρίβνα καὶ Ἰρμα Ροζίγκε Πρίγκο, οἱ ὁποῖοι ἀνετόνωσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς σχετικοῦ νέου φαρμάκου διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀμοιβαδοειδῶν ἀσθενῶν ποὺ ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῶν τροπικῶν νόσων τοῦ Μεξικοῦ.

Τὸ φάρμακον μὲ τὸ ὁποῖον ἔκαμαν τὰ πειράματά των οἱ Μεξικανοὶ Ἰατροὶ ὀνομάζεται Μπαλαροΐν, ὡς ἐξήγησαν δὲ οὗτοι, τοὺς ἐξησφάλισεν ἐντυπωσιακὴν δυνατότητας θεραπείας τῶν ἀμοιβάδων. Τὰ ὁποῖα ἐπέτυχον διὰ τοῦ Μπαλαροΐν τὰ ἐχαρακτήρισαν «δραματικά». Ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ φαρμάκου ἔφθασε πράγματα νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ καλλίτερον ὅπλον ποὺ ὑπάρχει σήμερον. Διὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς πλήρως τὴν σημασίαν τῆς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀμοιβάδωσις μαστίζει κυριολεκτικῶς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὅτι πλέον τῶν 400 ἑκατομμυρίων ἀτόμων εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, πάσχουν ἐξ αὐτῆς.

«Εἰμεθα ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι, ἐτόνισαν οἱ ἐπιφανεῖς δόκτορες ποὺ δυνάμεθα τέλος νὰ θεραπεύωμεν μὲ τὸ Μπαλαροΐν, καὶ ἐντὸς 3 μόνον ἡμερῶν τοὺς ἀσθενεῖς μας, νὰ χρησιμοποιοῦμεν μίαν τόσον βραχεῖαν χώραν θεραπείας».

ΕΡΡΥΘΜΙΣΘΗ

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» τὴν 3)11)58 (φύλ. 135) ἀσχολήθηκε σὲ σημειωμά του, μὲ τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν ὥραν τῆς βόλτας.

Πρὸ 10 ἡμερῶν καὶ πάλιν τὸ ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος τὸ κυκλοφοριακὸν ζήτημα κατὰ τὴν συνέντευξιν μὲ τὸν κ. Δήμαρχον. Ἤδη διαπιστώνει ὅτι ἡ πρότασίς του ἐφαρμόζεται, διότι ἦτο καὶ ἀφικτὴ καὶ ἀναγκαία.

Ἔτσι ἀποδεικνύεται, ὅτι πολλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν, ὅταν ὑπάρχῃ καλὴ θέλησις καὶ διάθεσις.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιομηχανὴ τύπου General Motor 100 Ἱπποδυνάμεων ἑξακύλυνδρος κομπλαρισμένη μὲ γεννήτρια 70 Κ. Β. 1000 στροφῶν 220)380 50 περιόδων μὲ πλήρη πίνακα ἑτοίμη πρὸς ἄμεσον λειτουργίαν. Πληροφορίαι φωτο—Ἀσκιδᾶ Βέροια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 107 τεῦχος μηνῶν Μαρτίου—Ἀπριλίου τοῦ «Δελτίου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης» ἐκ σελίδων 48 μὲ πολλὴν ἐνδιαφέρουσα ὕλην.

Τὶ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ:

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΜΕΝ:

Πῶς συμβαίνει νὰ ὑπάρχουν πιστώσεις γιὰ τὴν ἀνακαίνισιν Νοσοκομείων, ὅπως οἱ 250.000 δρχ. ποὺ —πολὺ ὀρθῶς—ἐδόθησαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ναούσης, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ πρώην βουλευτοῦ κ. Χατζηγρηγοριάδη, ἐνῶ δὲν διατίθεται οὔτε μία δραχμὴ διὰ τὸ Νοσοκομεῖον Βεροίας;

Τώρα ὑπάρχει τὸ οἰκόπεδο καὶ μᾶλλον δὲν εὐσταθοῦν οἱ δικαιολογίες τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας.

Τὶ λέγουν οἱ κ.κ. Βουλευταί μας;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΠΑΙΔΟΠΟΛΙΣ
«ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ»
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναπληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 559.200 ὁκάδων καυσοξύλων.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν δην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10--11 π.μ. ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸκαφενεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Σιάχα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑπακατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παρ' ᾧ δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 24—4— 1959
Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος
Π. Παρασκευόπουλος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΟΡΙΑ
ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ Πρωτ. 2746

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Δημοπρασίας Ἐκμισθώσεως Ἀντολλαξίμου Βασκῆς

Ο
Οἰκονομ. Ἔφορος Ἡμαθίας
Ὡς Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Δ.Α.Π. Βεροίας
Ἀνακοινοῖ ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς ἀρχικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν δην Μαΐου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 μ.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Οἰκον. Ἐφορίας Ἡμαθίας ἡ ἐκμίσθωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. Α. Κ. 1584 βασκῆς Ἀρσούμπασα διὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1959 μὲ σ.' προαφορὰν Δραχ. 37.500 καὶ ἐγγυοδοσίαν δραχ. 3.750

Οἱ ἀναλυτικοὶ ὅροι εἶναι κατατεθημένοι εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Γραφεῖον Δ.Α.Π. ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ὁ Οἰκον Ἔφορος
Στ. Θεοχαρίδης

ΓΙΑΤΙ;

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ «ΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ»;

Ἑπτὰ κάτοικοι τοῦ χωρίου «Νησὶ» τοῦ νομοῦ μας μᾶς καταγγέλλουν, δι' ἐνυπογράφου ἀναφορᾶς των ὅτι ὁ κοινοτικὸς ἰατρὸς τοῦ χωρίου «ἀνεμιχθῆ σκανδαλωδῶς» εἰς τὰς κοινοτικὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Ἀπριλίου, ἀπειλῶν τούτους.

Κατόπιν τούτου, ὑπεβλήθη καὶ σχετικὴ ἔγκλησις διώξεως τοῦ ἰατροῦ.

Οἱ κ. Νομάρχης καὶ Νομίατρος νομίζομεν, ὅτι θὰ ἐξακριβώσουν τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν ἐνδεχομένην εὐθύνην τοῦ παρανομήσαντος Δημ. ὑπαλλήλου.

ΤΟΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΣΤ & Ζ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 113054 16)10 1958 ἐγκρικῆς ἀποφάσεως τῶν Σεβαστῶν Ὑπουργείων Παιδείας καὶ οἰκονομικῶν ἐπεβλήθη τοπογραφικὸς ἔρανος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς τῶν Στ' καὶ Ζ' Σχολείων. Οἱ σχετικοὶ φορολογικοὶ κατάλογοι ἔχουν τοιχοκολληθῆ 1) εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα 2) εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ 3) εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ Στ.' Δημ. Σχολείου. Οἱ φορολογηθέντες δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν τὰς σχετικὰς ἐνστάσεις των εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἔφορον Βεροίας ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον 27—4—1959

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΓΚΑΖΙΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν καὶ Τρίτην ἐδόθησαν εἰς τὸ «ΣΤΑΡ» θεατρικαὶ παραστάσεις τοῦ «Θεάτρου Θεσσαλονίκης» μὲ τὸ ἔργον τοῦ Π. Χάμιλτων «Τὸ φῶς τοῦ Γκαζιοῦ».

Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν πολὺ καλά, μὲ ἐπινεφαλῆς (πρωταγωνίστριαν) τὴν διευθύντριαν καὶ σκηνοθέτην τοῦ ἔργου Ἀγγ. Τριανταφυλλίδου, ποὺ ἔδωσε ἕνα δεῖγμα τῆς μεγάλης ὑποκριτικῆς ἱκανότητός της. Κάπως ἐκνευριστικὸς ὁ τόνος καὶ τὸ χρῶμα τῆς τεχνητῆς φωνῆς τοῦ κ. Ἰσκ. Λεβισιάνου («Τζὰκ Μάνιγκχαμ»). Σὲ γενικὲς γραμμὲς τὸ ἔργον δὲν ἄφησε τὶς ἐντυπώσεις, ποὺ ἐλπίζαμε.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΝ Α/ΚΤΗΝ Ε.Ι.Ρ. ΑΘΗΝΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὅλως αἰφνιδίως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ πρωϊνὴν ἐφημερίδα τῆς Θεσ)νίκης ἕνα τερατούργημα εἰς βάρος τοῦ πιὸ ζωντανοῦ στοιχείου τῆς Ἑλλάδος ετοῦ Ποντιακοῦ. Ὁ νέος Διευθυντὴς τοῦ Ε.Ι.Ρ διέτοξεν τὴν κατάργησιν τῆς μεταδόσεως τῶν Ποντιακῶν τραγουδιῶν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν. Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. Δ). τὴ ποιὸς τοῦ ἔδωσε τὸ δικαίωμα αὐτό; Τί τοὺς πέρασε τοὺς Ποντίους; Φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ τελείως τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἕνα τεράστιον τμῆμα τῆς ὁποίας ἔγραψεν τὸ Ποντιακὸν στοιχεῖο. Ἐὰν εἰς τὸν κ. Δ)ντὴν ἀρέσῃ ἡ κλασικὴ μουσικὴ καὶ οἱ ἦχοι τῶν τάμ—τάμ καὶ τοῦ χοῦλα—χοῦπ, ἐμᾶς μᾶς ἀρέσει τὸ γεμάτο ζωντάνια λαϊκὴ βάση καὶ ἐθνικὸ μεγαλεῖο Ποντιακὸ τραγούδι, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα νὰ καταργήσῃ. Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς Ἀθηνῶν δὲν εἶναι ἰδιωτικὴ του ἐπιχείρησι ἀλλὰ ἀνήκει σ' ὅλό κληρο τὸ Ἔθνος καὶ εἰδικὰ σ' σὐτοὺς ποὺ ἐγκατέλειψαν περιουσίας καὶ ἄνετον ζωὴν καὶ ἤρθαν νὰ ζήσουν στωχικὰ μὲν ἀλλὰ στὴν Πατρίδα τους. Καλὸν εἶναι κ. Διευθυντὰ ἐφ' ὅσον πρόσβητε εἰς αὐτὸ τὸ τερατούργημα εἰς βάρος τῆς Ποντιακῆς μας μουσικῆς, νὰ ἐγκαταλείφετε ἀμέσως τὸ ἵδρυμα καὶ νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ σπῆτι σας, εἰδ' ἄλλως θὰ σᾶς στείλουμε ἐμεῖς. Περιμένομεν ἀμέσως χωρὶς χρονοτριβὴν ἀπάντησιν διὰ τὰ ἐλατήρια ποὺ σᾶς ὡδήγησανεἰς τὴν ἐγκληματικὴν καὶ ἀντεθνικὴν σας ἀπόφασιν. Ἀπευθυνόμαστε πρὸς τοὺς Ποντίους ἀνηποσοώπους τοῦ Κοινοβουλίου μας νὰ δείξουν ἀμέσως τὴν δραστηριότητά τους καὶ μὴν ἐπιτρέψουν, μᾶλλον νὰ τιμωρήσουν ἀμείλικτα τὸν πληγώσαντα τὴν Ποντιακήν μας ὑπόστασιν, Παπαδόπουλε τοῦ Κιλκὶς «ἀτῶρα ἔρθεν ἡ σειρά ποὺ ἡ μοῖρα θὰ πιάν τόπον».

ΦΑΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
Γεν. Γραμματεὺς
Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—Κον ιΔημάκαν Βασιλείον, Νησελοῦδι Ἀλεξανδρειᾶς. Συμφωνοῦμεν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη. Ἀναμένομεν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως Ν. Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου Βεροίας προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐκτελέσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ κεντρικῆς θερμάνσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου Βεροίας συνολικῆς δαπάνης διακοσίων πέντε χιλιάδων δραχ. (205 000)

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται τὴν 10ην Μαΐου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ Μηχανολόγοι, Ἠλεκτρολόγοι τοῦ Ε.Μ.Π. ὡς καὶ ἐργολάβοι ἐκτελέσεως παρεμφερῶν ἔργων.

Ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ ὡς καὶ πάσης φύσεως πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 25—4—59
Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 2539
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 25 Ἀπριλ. 1959

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τροποποιήσεως Σχεδίου Πόλεως ἐπὶ τῶν Ο Τ. 49, 50 καὶ 51

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 126) 59 ἀποφάσεώς του ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 360)24)4 59 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας, ἀπεφάσισεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἰσχύοντος ρυμοτομικοῦ σχεδίου ἐπὶ τῶν οἰκοδ. τετρ. 49, 50 καὶ 51 (περιοχὴ 3ου καὶ 4ου Δημ. Σχολείων).

Ὅθεν προσκαλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους (Ἄρθρ. 21 § 2 τοῦ ἀπὸ 3—4—59 Π. Δ)τος ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως) προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου (Τεχν. Ὑπηρεσίαν) λάβωσι γνῶσιν τῆς ἐπερχομένης τροποποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω σχεδίου καὶ ὑποβάλωσι ἐντὸς (15) δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΑΝΤ. ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Ἰατρὸς κ. Γεώργιος Γκιρτζῆς δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

—Ὁ κ. Γεώργιος Χιονίδης, Ἀσκούμενος Δικηγόρος, Διευθυντὴς Συντάξεώς μας, δὲν δέχεται ἐπισκέψεις, οὐδὲ ἑορτάζει ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του, ἑορτῇ λόγῳ πένθους.

—Ὁ κ. Γεώργιος Μπαγδαμπεΐδης δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Γεώργ. Καλογήρου ὑπαλ. Δήμου Βεροίας δὲν ἑορτάζει.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

Διαλύω τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ υἱοῦ μου Ἰωάννου μετὰ τῆς Δίδυς Σοφίας Μπαγάνου, λόγῳ ἀσυμφωνίας χαρακτήρων.

Β. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Κωτσίδης Κων)νος γεννηθεὶς ἐν Κουμαριᾷ Ἡμαθίας κάτοικος Βεροίας, υἱὸς τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαρούλας, τὸ γένος Μαυρίδη καὶ ἡ Ἑλένη Γκαργκατσούγια γεννηθεῖσα ἐν Λαρίσῃ, κάτοικος Βεροίας, θυγάτηρ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Δήμητρος, τὸ γένος Παιδάλη, μέλλουσι νὰ ἔλθωσι εἰς γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Σφηνιὰς Ἠλίας τοῦ Ἰωαὴφ καὶ τῆς Βασιλικῆς γεννηθεὶς εἰς Μόρθιον Ἁγ. Βασιλείου Ρεθυμνου Κρήτης καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ, ἡ Κοριακὴ Πατσακτοῦ τοῦ Σωφρονίου καὶ τῆς Κατίνας τὸ γένος Μεφανίδου γεννηθεῖσα ἐν Καλλιφύτῳ Δράμας καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Ὑπεύθυνος: Δ ευθυντὴς ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι "ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,, Μητροπόλεως 28 - Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

4

ΜΑΪΟΥ 1959

Ἔτος ΣΤ' Περιόδος Β' Ἀριθ. Φύλλου 163

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00 ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΒΕΡΟΙΩΤΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ,,

Χριστὸς Ἀνέστη! διαλαλοῦν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες
κι' οἱ ἐκκλησιὲς λαμποκοποῦν μέσα στὰ γιορτερά.
Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀντηχεῖ τ' ἀγγελικὸ μαντάτο
σκορπίζοντας εἰς τοὺς πιστοὺς μιὰν ἄδολη χαρά.

Χριστὸς Ἀνέστη Ἀδελφοί! Ἀοῆστε τὶς κακίες.
κι' ἀγκαλιασμένοι ἂς δώσουμε εἰρηνικὸ φιλί,
τούτη τὴ μέρα τῆς Λαμπρῆς ἀλλοι ἀδελφωμένοι
τοῦ Χάρου ἂς ὑμνήσουμε τὸν Γίρωτυ Νικητή.

Χριστὸς Ἀνέστη! Οἱ καρδιὲς ἂς ατρώσουν δάφνες τόσο
κι' ἂς τὸν δεχτοῦν ναρούμενες σέ πλουμιστὸ θρονί,
Αὐτὸν ποὺ σήκωσε προχθὲς βαρὺ Σταυρὸ στὸν ὦμο,
γιὰ νὰ μᾶς σώση ἀπ' τῆς τραγῆς ἀτίμιας τὸ δρομί.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἂς πάψουνε οἱ ἔχθρες καὶ τὰ μίση
ποὺ σπέρνουνε τὴ δυστυχιὰ καὶ τὸ θανατικό
καὶ μ' ὁδηγό μας τὸν Χριστὸ ποὺ σήμερ' ἀνεστήθη
ὅλοι ἀντάμα ἂς πάρουμε τὸν δρόμο τὸν ὀρθό.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΕΝΕΚΕΤΖΙΔΗΣ
ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ Πάσχα, ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦταν ἡ μεγαλυτέρα Χριστιανικὴ ἑορτή. Οἱ Ρωμαῖοι χριστιανοὶ τὴν ὠνόμαζαν χαρούμενη «Κυριακή». Κατὰ τὴν Κυριακὴ αὐτή, ὅταν Χριστιανὸς συναντοῦσε χριστιανὸν στοὺς δρόμους τῆς Ρώμης, οἱ ἀντάλλασσόμενοι χαιρετισμοὶ ἦσαν, ὅπως καὶ σήμερα, «Χριστὸς Ἀνέστη»—«Ἀληθῶς Ἀνέστη».

Μερικοὶ διανοούμενοι συζητοῦσαν τὸ θέμα τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ Χριστὸς στὴν πραγματικότητα δὲν ἀνεστήθη ἀπὸ νεκρῶν. Τοὺς ἄκουσε ἕνας χριστιανός. Τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι τοὺς «ἐξυπνοὺς» ἄνθρωποι σὰν κι αὐτοὺς δὲν ἤθελαν νὰ δεχθοῦν ἕνα ἱστορικῶς πιστοποιούμενο γεγονός. Τοὺς ἐπλησίασε λέγοντάς τους, «μὲ συγχωρεῖτε. Κύριοι ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Χριστὸς πράγματι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Τὸ πιστεύω ὄχι μόνον γιατὶ εἶναι ἱστορικῶς παραδεδειγμένον, ἀλλὰ γιατὶ τὸ ἔχω πειραματισθῆ προσωπικῶς. Σήμερα τὸ πρωὶ ἐξόδεψα μιὰ ὥρα μὲ τὸν ἀναστάντα Χριστόν. Τοῦ μίλησα καὶ μοῦ μίλησεν. Ἡ κοινωνία τὴν ὁποία ὁ Χριστιανὸς αὐτὸς εἶχε μὲ τὸν Χριστόν, ἦταν γι' αὐτὸν ἡ μεγαλυτέρα ἀπόδειξις ὅτι ὁ Χριστὸς πράγματι ἀνέστη. Ἂν δὲν βρίσκεσαι σὲ ζωντανὴ κοινωνία μαζύ Του, φοβοῦμαι, φίλε ἀναγνῶστα μήπως μηχανικὰ σήμερα εἶπες τό, «Χριστὸς ἀνέστη», ἢ τὸ «ἀληθῶς ἀνέστη». Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβη τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως. Κανεὶς δὲν εἶδε ἀκριβῶς πῶς ἀνεστήθη ὁ Χριστός. Τὸν εἶδαν πολλοὶ μετὰ τὴν ἀνάστασί Του, ἀλλὰ κανεὶς διαρκοῦντος τοῦ ὑπερφυσικοῦ αὐτοῦ γεγονότος.

Ὅσον μυστηριώδης εἶναι ἡ ζωή, τόσον μυστηριώδης εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις. Ζωὴ εἶναι ἡ σύνθεσις ὡρισμένων ὑλικῶν στοιχείων καὶ ἡ ὑπερφυσικὴ ἄθλιος ἐπ' αὐτῶν ἐπιροή, Ὕλη χωρὶς τὸ θεῖο αὐτὸ ἀτοιχεῖο ποτὲ δὲ μπορεῖ νὰ γίνη σῶμα ποὺ βλέπει, κινεῖται, ἀκούει κ.ο.κ.

Ἡ ἀφήγησις ποὺ ὁ Ἰωάννης μᾶς δίνει περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἔχει σκοπὸν ὄχι μόνον τὴν ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος, ἀλλὰ θέλει νὰ δείξη πῶς ἡ πίστις τῶν μαθητῶν ἀνεπτύχθη. Δύο εἶναι τὰ κύρια περιστατικὰ ποὺ περιγράφει. Πρῶτον ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου στὸ μνῆμα καὶ ἡ φανέρωσις τοῦ Κυρίου πρὸς τὴν Μαρία. Τὰ δυὸ αὐτὰ περιστατικὰ μᾶς δίνουν τὸ ξύπνημα τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσι τῆς πίστεως μετὰ τὴν ὅρασι. Στὰ ἀπὸ λοιπὸ τοῦ κ' κεφ. τοῦ Ἰωάννου, ἔχομε ἀκόμη δύο περιπτώσεις ποὺ ἡ πίστις ἀκολουθεῖ τὴν ὅρασι. Τὸ κορύφωμα τῆς διδαχῆς τοῦ χριστοῦ συνοψίζεται στὰ λόγια Του πρὸς τὸν ἄπιστον Θωμᾶν, «ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες». Σὺ πίστευσες γιατὶ μὲ εἶδες, εὐτυχισμένοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν εἶδαν καὶ ὅμως ἐπίστευσαν.

Πρωτοῦ ξημερώσει φαίνεται πὼς εἶχε λάβει χώραν τὸ γεγονὸς τῆς ἀναστάσεως. Μαζὶ μὲ μερικὲς ἄλλες γυναῖκες ξεκίνησε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ὅταν, ὅμως εἶδε τὸν τάφο κενόν, πρωτοῦ νὰ ἔλθουν οἱ ἄγγελοι, ἔφυγε τὰ πάη ν' ἀναγγείλη τὸ γεγονὸς στοὺς μαθητάς.

Φαίνεται πὼς ὁ Ἰωάννης φιλοξενοῦσε τὸν Πέτρο γιὰ νὰ τονώση τὸ ἠθικό του. Τὸ πρῶτο συμπέρασμα ἀπὸ ὁποῖο ἔρθασε ἡ Μαρία ἦτο ὅτι κάπου Τὸν εἶχαν μεταφέρει γιὰ ἀσφάλεια. Ὁ κενὸς τάφος στὴ Μαρία δὲν ἐνεπείρει ἐλπίδα. Πόσες φορὲς καὶ ἐμεῖς δὲν πέφτουμε στὸ ἴδιο λάθος. Τὰ πράγματα καὶ γεγονότα ποὺ εἶναι τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα καὶ πιὸ ἐλπιδοφόρα, σὲ μᾶς φαίνονται τὰ πιὸ σκοτεινὰ καὶ ἀπογοητευτικά. Βλέποντας τὸν τάφο κενὸ ἔπρεπε νὰ γεμίση ἡ καρδιά της ἀπὸ χαρὰ κι' ἐλπίδα. Ἀλλ' ἡ Μαρία κλαίει. Ἔρχονται ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης στὸ μνημεῖο. Φθάνει πρῶτος ὁ νεώτερος Ἰωάννης ἀλλὰ δὲν μπαίνει νὰ μπεῖ μέσα. Μπαίνει ὅμως ὁ Πέτρος καὶ τὸν ἀκολουθεῖ ὁ Ἰωάννης. Στὴ διήγησί του ὁ Ἰωάννης ἴσως μὲ μεγάλη νικρὴ γράφει γιὰ τὸν ἑαυτό του. «Καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν». Ὑμνολογεῖ τὴν ἀδυναμία του ὅτι ἐζήτησε νὰ δῆ πρωτοῦ πιστεύσῃ. Δὲν διατείνεται ὅτι ἠτανκαλλίτερος ἀπὸ τὸν Θωμᾶ.

Πίστεψε ὁ Ἰωάννης, ἀλλά, ἴσως, ὑπῆρχε ἀκόμη μια μικρὴ ἀμφιβολία. Ἦταν τὸ ξύπνημα τῆς πίστεως ἀπὸ τὴν μερικὴ ὅρασι τῶν ἀποδείξεων τῆς ἀναστάσεως ἴστοῦ κενοῦ τάφου, τῶν σαβάνων καὶ τοῦ σουδαρίου. Γιὰ ἴδιον, ὅμως τὸν Χριστό, δὲν Τὸν εἶδε ἀκόμη. Ὅταν θὰ Τὸν δῆ καὶ θὰ Τοῦ μιλήση θὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ πίστις του.

Φανερώνεται ὅμως ὁ ἀναστὰς Χριστὸς στὴν Μαρία, πρωτοῦ φανερωθῆ στὸν Ἰωάννη. Ἐκείνη ἀκόμη δὲν εἶχε πιστεύση στὴν ἀνάστασί Του. Ἔπρεπε νὰ Τὸν ἰδῆ πρῶτα καὶ νὰ Τοῦ μιλήση. Μόλις Τὸν εἶδε μὲ τὰ φυσικά της μάτια φώναξε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς της, «Ραββουνί, ὃ λέγεται διδάσκαλε». Ἡ ἀναγνώρισις ἦταν βεβαία, ἡ πίστις ἦτον τελειωτική.

Ἕνας ἐξυπνος κύριος θέλησε νὰ πειράξη ἕνα κοριτσάκι, ποὺ πίστευε στὸν Χριστό. «Κοριτσάκι μου, δὲν ξεύρεις σὲ ποιὸν πραγματικὰ πιστεύεις. Ὑπῆρξαν πολλοὶ Χριστοί, Σὲ ποιὸν ἀπὸ αὐτοὺς πιστεύεις;» «Ξέρω σὲ ποιὸν πιστεύω», ἦταν ἡ ἀπάντησις τῆς μικρῆς «πιστεύω στὸν Χριστὸ ποὺ ἀναστήθηκε». Καὶ πραγματικά, ἂν ἔμενε νεκρὸς δὲν θ' ἄξιζε νὰ Τὸν πιστεύαμε. Ἡ ἀνάστασις Του, ὁ κενὸς τάφος Του, ἡ κοινωνία ποὺ μποροῦμε νὰ ἔχουμε μαζύ Του, πρέπει νὰ ξυπνήσουν τὴν πίστι μέσα μας.

ΜΙΑ ΠΟΛΙΣ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΚΛΕΓΕΝΤΑ ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΙΑΤΡΟΝ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΒΕΤΣΟΠΟΥΛΟΝ

Δὲν χρειάζεται μιὰ ὥρα καὶ δὲν ἀρκεῖ μισὴ διὰ νὰ βρεθῆς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἔφθασα μὲ τὸν σκοπὸν νὰ συνομιλήσω κατὰ τὸ δυνατὸν διεξοδικῶς μὲ τὸν Δήμαρχον Ἰατρὸν κ. Βετσόπουλον. Ἐδῶ χρειάζεται μιὰ ἐξήγησις.

Μετὰ ἀπὸ τὴν συνέντευξιν μὲ τὸν κ. Δήμαρχον Βεροίας, ἡ λογικὴ τῶν ἀρθμῶν μ' ὡδήγησαν εἰς τὴν δεύτερη πόλιν τοῦ νομοῦ, εἰς τὴν Νάουσαν.

Ἀλλὰ τόσον ὁ νῦν Δήμαρχος, ὅσον καὶ ὁ αὐριανὸς ἔλειπαν. Ἔτσι θὰ ἰδῆ τὸ φῶς τῆς Δημοσιότητος, πρῶτα ἡ συνομιλία μου μὲ τὸν κ. Δήμαρχον τῆς Ἀλεξανδρείας.

***

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ποὺ ἀποκομίζεις ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἶναι ἕνας ἀνταγωνισμὸς τοῦ ὀργασμοῦ τῆς φύσεως πρὸς τὸν οἰκοδομικὸν ὀργασμόν.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Δηλοῖ καὶ πάλιν ὅτι οἱ στῆλες του εἶναι διαθέσιμες διὰ δημοσιεύματα, ποὺ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς προελεύσεως καὶ ἐπιδιώξεων.

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» εἶναι τὸ βῆμα τοῦ Λαοῦ.

Εὔκολα βρέθηκα εἰς τὴν Δημαρχίαν, ὅπου ὁ κ. Δήμαρχος μὲ πολλὴν εὐγένειαν, καλωσύνην καὶ δημοτικότητα μὲ περίμενε. Καὶ ὡς ἦταν φυσικά .. βροχὴ οἱ ἐρωτήσεις:

ΕΡΩΤ. Ποία ἡ γνώμη σας, διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν;

ΑΠΑΝΤ. Εἶμαι εὐχαριστημένος, διότι χωρὶς νὰ βοηθηθῶ κομματικῶς συνεκέντρωσα περισσότερο ἀπὸ 55ο/ο τῶν ψήφων.

ΕΡΩΤ. Πιστεύετε, ὅτι θὰ ἐκλεγῆτε Δήμαρχος;

ΑΠΑΝΤ. Βεβαίως, διότι θεωρῶ τοὺς τιμηθέντας κ. Δημοτ. Συμβούλους, ἀνωτέρους πάσης συναλλαγῆς, ποὺ θὰ εἶχε σκοπὸν νὰ νοθεύσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ.

ΕΡΩΤ. Ποῖαι αἱ πραγματικαὶ ἀρχαὶ καὶ σκοποί σας;

ΑΠΑΝΤ. α) Ἐξυπηρέτησις ὅλων, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως. β) Ἀνεξαρτοποίησις τοῦ Δημ. Γυμνασίου. γ) Νὰ κατασταθῶ τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ ἐπίκεντρον τῆς πεδιάδος τῆς Ἡμαθίας.

ΕΡΩΤ. Τί σκέπτεσθε εἰδικώτερα διὰ τὴν ὀβοποιΐαν καὶ τὸ σχέδιον πόλεως;

α) Διὰ τὸ σχέδιον πόλεως θὰ προβλεφθοῦν ποσὰ διὰ τὰ οἰκ. ἔτος 1960 β) Ὡς πρὸς τὴν ὀβοποιΐαν: Ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν Σιδηρ. Σταθμὸν θὰ βοηθήσῃ λυσιτελῶς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πόλεως. Θὰ στοιχίση 1.000.000 δρχ. ἐκ τῶν ὁποίων 200.000 ἐχορήγησεν ὁ ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων κ. Γκίκας.

ΕΡΩΤ. Ἐάν, κύριε Δήμαρχε παρ' ἐλπίδα προκληθῆ πυρκαϊὰ ὑφίστανται τὰ μέσα ἐγκαίρου κατασβέσεώς της;

ΑΠΑΝΤ. Διαθέτομεν μίαν μικρὴν ἀντλίαν. Ἀσφαλῶς θὰ μᾶς συνδράμουν οἱ γειτονικὲς πόλεις. Κατόπιν τούτου ἐρώτησα τὸν κύριον Δήμαρχον ἂν ἀπεδέχετο πρότασίν μου, ὅπως ἡ ἱδρυθησομένη εἰς τὴν Βέροιαν Κρατικὴ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία ἐξυπηρετεῖ ὅλον τὸν Νομόν, εἰς δὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ Νάουσαν νὰ ὑφίστανται μόνον σταθμοί, ἀπήντησεν καταφατικῶς.

ΕΡΩΤ. Πῶς ἐρυθμίσθη ὁ ἠλεκτροφωτισμός, ὥστε νὰ μὴ ὑφίστανται σχετικὰ προβλήματα;

ΑΠΑΝΤ. α) Διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν φροντίζει ἡ Δ.Ε.Η. β) Διὰ τὴν ὕδρευσιν οἱ κάτοικοι, διότι ὑπάρχει ὄρθιον νερὸ σὲ μικρὸ βάθος.

ΕΡΩΤ. Ποῖα τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου;

ΑΠ. 1.400 000 δρχ. περίπου

ΕΡΩΤ. Τί ποσὰν δανείων πήρατε καὶ διὰ ποῖον λόγον;

ΑΠΑΝΤ. 1.080.000 δρχ διὰ τὴν Δημοτικὴν ἀγορὰν καὶ διὰ τὰ Δημ. Σφαγεῖα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς διμήνου τίθενται εἰς λειτουργίαν.

ΕΡΩΤ. Ὑφίσταται ἀγροτικὴ ὀδοποιΐα;

ΑΠΑΝΤ. Τὸ Δημ. Συμβούλιον ἐνέκρινε πίστωσιν διὰ 4.000 κυβικὰ ἀμμοχαλίκου διὰ τὰς ὁδοὺς Ἀλεξάνδρεια-Συνοικισμοί. Ἀναμένομεν τὴν ἔγκρισιν τῆς Νομαρχίας.

ΕΡΩΤ. Θεωρεῖτε ἀναγκαίαν τὴν Κατασκευὴν Διοικητηρίου;

ΑΠΑΝΤ. Βεβαίως. Πιστεύω εἰς τὴν σύντομον κατασκευήν του. Διεθέσαμε ἐπαρκὲς οἰκόπεδον, ὅπως καὶ (δωρεὰν) οἰκόπεδα διὰ τὸ Τάγμα Μηχανικοῦ Ἀγροτ. Τράπεζαν, Δημόσιον Γυμνάσιον, Ἕνωσιν Συνεταιρισμῶν, Ξενῶνα Ἀξιωμ., Γεωργ. Ὑπηρεσία, Ἀστυνομία, Εἰρηνοδικεῖον.

ΕΡΩΤ. Δὲν πρέπει νὰ ἱδρυθῆ καὶ ἡ Βιβλιοθήκη;

ΑΠΑΝΤ. Βεβαίως. Εἰσηγήθην εἰς τὰ σωματεῖα τῆς πόλεως.

Στὴν συνέχεια τῆς συνομιλίας μας ὁ κ. Δήμαρχος ὡμίλησε, παρισταμένου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Προΐου Γ., μὲ πολλὴν θέρμην, πίστιν καὶ προφητικὴν διάθεσιν διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἀλεξανδρείας. Μᾶς ὡμίλησεν διὰ τὴν νέαν ὁδὸν Ἀλεξάνδρειας—Γιαννιτσῶν—Κρύας Βρύσης, ποὺ τὸ 1960 τοῦ ὑποσχέθηκε ὁ κ.ὑφ. Στρατιωτ. Διὰ μία πρόταση του πρὸς βιομηχανίες Θεσ)νίκης καὶ Ἀθηνῶν, νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειά σὲ οἰκόπεδα, ποὺ ὁ Δῆμος θὰ παραχωροῦσε δωρεάν. Μᾶς εἶπεν διὰ τὸν πρωτοφανῆ οἰκοδομικὸ ὀργασμό. 500 αἰτήσεις ἀδειῶν τὴν τελευταίαν δεκαετία.

Ἐκλείσαμε τὴν συνομιλίαν μας, μὲ τὴν ἀντολλαγὴν ἀπόψεων καὶ προβλέψεων διὰ τὸ μέλλον τῆς πόλεως.

Γ. Χ. Χ.

Γιατί;

Οἱ ΠΛΑΤΑΝΟΙ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Πρὸ πολλοῦ ἐκάησαν οἱ ἔμπροσθεν τοῦ Ταχυδρομείου Πλάτανοι

Ἐρωτῶμεν τοὺς κ. ἀρμοδίους διατί τὰ ὑπερμεγέθη κούτσουρα παραμένουν ἐκεῖ; Μήπως πρόκειται νὰ ἐκποιηθοῦν; Καὶ ἂν ναί διατί δὲν γίνεται ἡ δημοπρασία;

Ἐκεῖ, ποὺ εὑρίσκονται ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορίαν εἰς τόσον πολυσύχναστον τόπον καὶ δυσφημοῦν τὴν πόλιν μας.

Εἶθε, φίλε ἀναγνῶστα, ὁ κενὸς τάφος νὰ γεννήση πίστι καὶ στὴ δική σου τὴν καρδιά. Τὸν Χριστὸ τότε μόνο θὰ δῆς μὲ τὴν ὅρασί σου, ὅταν Τὸν δεχθῆς τώρα, μὲ τὴν πίστι σου ὡς Σωτῆρα καὶ Κύριόν σου.

ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὅσοις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἐν τυχίδιον μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀλληλογραφοῦν τοῦ προπερυσινοῦ μηνός, ἢ τὰ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλια εἰς ἁπλῆν ἑλληνικὴν μετάφρασιν, ἂς πέμψῃ γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ Γραμματοθυρὶς 337, Ἀθῆναι.

ΘΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΡΡΟΠΟΙΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ;

Ἡ συντεχνία τεχνιτῶν καρροποιῶν—πεταλωτῶν Βεροίας, κατέθεσεν τὴν 8-4 59 εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορά, διὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Παπαγεωργίου, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἀποζημίωσις τούτων, ἐκ μέρους τοῦ Κράτους λόγω τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθαν οὗτοι, συνεπεία τῆς ἐπεκτάσεως τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοκινήτων μέσων.

Ὁ ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν ἀπαντῶν εἰς τὴν σχετικὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Βουλευτοῦ, ἐτόνισεν, εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Καρροποιῶν κ.λ.π. συζητεῖται καὶ ἐξετάζεται εὐνοϊκῶς, ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Ἀριστ. Δημητράτου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἁρμοδιότητα καὶ ὑπάγεται.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΕΥΗΜΕΡΙΑ»: Μηνιαία ἔκδοσις τῆς ἑταιρείας γραφομηχανῶν κλπ. «Π. ΣΟΛΟΜΟΣ». Μηνὸς Ἀπριλίου, φύλλον 18. Πολὺ ἐπιμελημένο.

ΛΥΡΙΚΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΑΝΟΙΞΗ...

Φοράει ἡ φύση πράσινο, ὀλόδροσα φουστάνι
καὶ τῶν γερόντων ἡ θύμηση, πλέκει πικρὸ στεφάνι.
Ὁ Ἔρωτας κτυπᾶ μὲ τὰ γλυκά του βέλη
κι ἡ μέλισσα φιλότιμα φτιάχνει τὸ γιατρικὸ τῆξ μέλι.

Α. ΟΡΕΙΝΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΕΓΧΟΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΠΑΝΔΗΜΙΟΥ ΘΕΝΙΚΗΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΑΝΤΩΝ. ΓΩΓΟΥ

Σ. Σ—Μὲ πολλὴν χαρὰν ἀρχίζομεν τὴν συνεργασίαν μας μὲ τὸν ἐξαίρετο συμπολίτη μας Καλλιτέχνη, φίλον καὶ μύστην τῆς μουσικῆς, τὸν κ. Ἀντώνιον Γῶγον, ποὺ πολὺ σύντομα θ' ἀρχίσῃ νὰ δημοσιεύῃ, στὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδος μας, μουσικοκριτικὰ σημειώματα κατὰ τὸ δυνατὸν ἐκλαϊκευμένα.

Παρακάτω δημοσιεύομεν κριτικὸ σημείωμα -στὴν πλατειὰ ἔννοια τῆς λέξεως—τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου, γύρω ἀπὸ τὴν συναυλία τῆς 26ης Ἀπριλίου, ποὺ χάρις εἰς τὸν Τ.Ο.Β. τὴν ὑπηρ. πληροφοριῶν τῆς Ἀμερ. Πρεσβείας καὶ τὸ Παν. Θεσσαλονίκης, ἀπολαύσαμε στὴν, δωρεὰν παραχωρηθεῖσαν, αἴθουσαν «ΣΤΑΡ»

***

Στὴ συναυλία ἀκούσαμε ὀρχήστρα, ἀποκλειστικὰ ἐγχόρδων.

Ὁ ὅρος ἐν μέρει λειψός. Ἀλλὰ συνηθίσαμε, ὅταν λέμε ἐγχορδα, νὰ ἐννοοῦμε ἐγχορδα μὲ τόξο πρὸς διάκριση ἀπὸ ἄλλα ἐγχορδα (κιθάρα, μαντολίνο, λαοῦτο κ.ἄ). Καὶ ἐγχορδα μὲ τόξο εἶναι: Τὰ βιολὶ καὶ ἡ βιόλα, τὸ βιολουτσέλλο, τὰ κοντραμπάσσο.

Τὸ βιολὶ ἐπιβλήθηκε σὰ βασιλιάς, ἀπὸ τὰ δεύτερα μισὰ τοῦ 17ου αἰ. Δυνα. Ὁ Φ. Φάργκα, στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου του «βιολιὰ καὶ βιολιστές» γράφει γιὰ τὸ βιολί: «Ὁ ἦχος του συγγενεύει μὲ τὴν ἀνθρώπινη φωνὴ περισσότερο ἀπὸ τὸν ἦχο κάθε ἄλλου ὀργάνου. Ἡ γοητεία του εἶναι σχεδὸν μαγική. Καὶ ὁ ἀνίδεος φαίνεται νὰ αἰσθάνεται, ὅτι τὸ βιολὶ εἶναι προϊὸν τῆς ἀνθρώπινης εὐφυΐας στὸν ὕψιστό της βαθμό. Ἕνα βιολὶ φκιαγμένο ἀπὸ τεχνίτη εἶναι αὐτὴ ἡ τελειότητα, μοναδικὸ στοιχεῖο νόμους κατασκευῆς του, ἕνα τεχνικὸ θαῦμα, ἁπλοῦ ἀλλὰ μυστηριώδους σχεδίου.

Κανένα ἄλλο ὄργανο, βέβαια μιλάει τόσο βαθιὰ στὴν ἀνθρώπινη καρδιά, ταράζοντας τοὺς πιὸ ἐνδόμυχους πόθους της. Σὲ κανένα ἄλλο, ὄργανο δὲν ἀποδίδονται τόσοι πολλοὶ θρῦλοι καὶ περιπέτειες, σκοτεινές, τραγωδίες καὶ παράξενα πεπρωμένα».

Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας ἀνάλογο μὲ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν, θρησκευτικοῦ περιεχομένου. Μπάχ: Χορικό. Σοῦμπερτ. Ἀγκνὺς ντεϊ (Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ). Ρ. Τόμσον: «Οἱ τελευταῖες λέξεις τοῦ Δαυίδ». Ἀπ. Εὐαγγελάτου: Βυζαντινὴ μελῳδία. Νέγρικα, θρησκευτικὰ τραγούδια. Καὶ μιὰ σύνθεση τοῦ Σ. Μιχαηλίδη: Πειρασμός» κατάλληλη γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς ἡμέρας: Τὴν ἔξοδο τοῦ Μεσολογγίου.

Τὸ σπουδαιότερο ἔργο τοῦ α' μέρους ἦταν τὸ κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα ἐγχόρδων σὲ μι ἔλασσον τοῦ Βιβάλντι.

Ὁ Βενετσιάνος Ἀντώνιος Βιβάλντι (1680 1743) ὑπῆρξεν πολὺ καλὸς βιολιστὴς καὶ γόνιμος συνθέτης. Γυιὸς βιολιστοῦ ἀκολούθησε κατ' ἀρχὰς τὸ ἱερατικὸ στάδιο. Ἀλλὰ ὁ κόκκινος παπᾶς (τὰ μαλλιὰ πρέπει ρόσσο), ὅπως ἦταν τὸ παρατσούκλι, ἐπειδὴ ἦταν κοκκινομάλλης νωρὶς παράτησε τὸ παπαδιλίκι γιὰ ν' ἀφοσιωθῇ στὴ Μουσική.

Ἐργάστηκε στὴ Μάντουα καὶ τὴ Βενετία ὡς σολίστ, δάσκαλος καὶ συνθέτης κι ἔγινε γιὰ πολὺ γνωστός. Ὁ Μπὰχ τὸν ἐκτιμοῦσε ἰδιαίτερα καὶ διασκεύασε γιὰ πιάνο ἓξ κοντσέρτα γιὰ βιολὶ καὶ δυὸ διὰ Ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα.

Ἡ σύνθεσή του Λα πριμαβέρα (Ἡ ἄνοιξη) θεωρεῖται τὸ ὑπόδειγμα γιὰ τὶς «Ἐποχὲς» τοῦ Χαῦδν.

Ὁ ἐκ Βερόλας καταγόμενος κ. Μ. Καζαμπάκας ἑρμήνευσε μὲ πλάτητα καὶ συγκρατημένο τσαμπαμέντο τὸ κοντσέρτο τοῦ Β. Βρέθηκε μέσα στὸ ὕφος τοῦ συνθέτη καὶ τῆς ἐποχῆς του. Ἡ ὀρχήστρα ἔπαιξεν ἐπίσης μιὰ ἄρια τοῦ Χαῖντελ στὴν μπαλάντα τοῦ χένου Κόπαγε). Χορωδία καὶ ὀρχήστρα πειθάρχησαν στὴν μπαγκέττα τοῦ κ. Γ. Μάντακα καὶμᾶς ἄφησαν τὴν νοσταλγία νὰ τοὺς ξανακούσωμε. Ἡ συναυλία σημείωσε ἐπιτυχία ἀπὸ κάθε ἄποψη.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

Ξεν

Δίχως νὰ τὰ πολυσυλλογιοῦμαι, ὁ Γιαλαμᾶς ἀπαρνιοῦνταν τὸν ἑαυτό του, σὰν κλέφτης τῶν ἀτίμητων θησαυρῶν τῆς ἰδιας του ψυχῆς, ποὺ τόσοι ἄλλοι θὰ ζήλευαν...

Ἂς γυρίσουμε τώρα στὰ δυὸ κοριτσια.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες γραμμὲς ἡ Ἑλένη κατάλαβε, κι' ἕνα ξεφωνητὸ χαρούμενης ἐκπλήξεως τῆς ξέφυγε. Ὅταν τελείωσε τὸ διάβασμα, ἐξήγησε στὴν Ἰωάννα.

—Καὶ τώρα: ρώτησε ἐκείνη. Θὰ τοῦ ἀπαντήσῃς;

—Δὲν ξέρω. Θὰ σκεφθῶ.

Δὲν χρειάστηκε νὰ σκεφθῇ πολύ. Στὴν ὡραία ἡλικία τῶν εἰκοσι χρόνων οἱ ἀποφάσεις παίρνονται νρήγορα κι' ἡ γοητεία τοῦ ἀγνώστου τραβάει.

Τοῦ ἔγραψε τὸ ἴδιο βράδυ. Καὶ ἦταν ἡ ὥρα μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες τῆς ζωῆς της.

Χαρακτῆρας ἥσυχος καὶ συγκρατημένος δὲν εἶχε μπλέξει ἀκόμα ἡ Ἑλένη Φωτάκη σὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς σεντιμεντάλες ἐκεῖνες περιπέτειες τῆς νεάτητος μὲ τοὺς τόσο ὀδυνηροὺς ἐπιλόγους πολλὲς φορές.

Ἦτα. ἀπὸ τὸν τύπον ἐκείνων τῶν κοριτσιῶν, ποὺ δίχως νὰ μένουν κλεισταὶ στὸν ἑαυτό τους, δὲν κατορθώνουν ὡστόσο νὰ βρίσκουν τὸ δρόμο πρὸς τὸν ἐπιλόλαιο καὶ ἐφήμερο δεσμό. Ἴσως ἐπειδὴ τὰ τραυμάζει ἡ ἀνειλικρινειατῶνἄλλων ἴσως πάλι ἐπειδὴ εἶναι προωρισμένα ν' ἀγαπήσουν μιὰ φορά. Μιὰ καὶ καλή. Παράφορα, ἀσυγκράτητα, δίχως ὑπολογισμὸ καὶ δίχως ἐπιφύλαξι φθάνει νὰ βρεθῇ ὁ ἄξιος ἄντρας γιὰ τὴν ἀγάπη αὐτή.

Τὸ τελευταῖο αὐτὸ συνέβαινε μὲ τὴν Φωτάκη.

Ὀρφανεμένη ἀπὸ τὰ δώδεκα χρόνια της μεγάλωσε μὲ τὴν φροντίδα τοῦ μεγαλυτέρου ἀδερφοῦ της, τοῦ Ἀνδρέα εἰκοσιδύο χρονῶν τότε. Καὶ μόλις τελείωσε τὰ Γυμνάσιο, ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια, ἀνέλαβε νὰ ξεπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσι, φροντίζοντας αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της γιὰ τὴ μόρφωση μιᾶς μικρότερης ἀδερφῆς ποὺ τῆς ἐκληροδότησε ὁ θάνατος τοῦ πατέρα καὶ σὲ λίγον καιρὸ καὶ τῆς μητέρας της.

Ὁ ἀδερφός παντρεύτηκε στὸ μεταξύ, καὶ τὰ δυὸ κοριτσια ἔμειναν μόνα στὸ σπίτι.

Ἀπὸ τότε ἄρχισε μιὰ σκληρὴ δουλειὰ γιὰ τὴν Ἑλένη. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τὰ γράμματα ποὺ εἶχε μάθει καὶ ἡ φυσικὴ χάρι καὶ τὸ ὡραῖο παρουσιαστικό της, τὴν βοήθησαν νὰ βρῇ δίχως δυσκολία κάποια θεσοῦλα στὸ ταμεῖο ἑνὸς ἐμπορικοῦ

Τὸ κατάστημα ἐκεῖνο στάθηκε γιὰ τὴν Ἑλένη τὸ πρῶτο μεγάλο σχολεῖο τῆς ζωῆς.

Μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα καὶ τὴν προσοχὴ τεντωμένη ἀπὸ κάθε τί ποὺ γινόταν γύρω της, εἶδε κι' ἔμαθε πολλά. Τόσα δσα ἔφταναν νὰ τῆς δείξουν τὸ σωστὸ δρόμο γιὰ μιὰ τίμια ζωή, κι' ἂς μὴν εἶχε ἡ ζωὴ αὐτὴ τὶς πρόσκαιρες χάρες καὶ τὶς φανταχτερὲς ἀναλαμπὲς ποὺ ποθεῖ ἡ ἡλικία τῶν ὀνείρων.

Ἔπειτα ἦρθε ὁ πόλεμος κι' ἡ κατοχή. Οἱ μαῦρες ἡμέρες. Ἡ πεῖνα καὶ ἡ ἀνασφάλεια.

Τὸ ἐμπορικὸ ἔκλεισε. Ὅ,τι πρόφτασαν πῆραν οἱ Γερμανοί καὶ, οἱ Ἰταλοί, τὰ ὑπόλοιπα τ' ἅρπαξαν οἱ ἰδιοκτῆτες γιὰ νὰ περισώσουν κάτι ἀπὸ τὴν περιουσίας τους. Οἱ βιτρίνες ἄδειασαν καὶ τὸ προσωπικὸ τράβηξε σπίτι.

Ὁ ἀδερφὸς τῆς Ἑλένης, τεχνίτης παπουτσῆς, ἄνεργος καὶ αὐτὸς ποιὸς τὰ κάμῃ παπούτσια;

Πῆρε λοιπὸν τὴ γυναῖκα του καὶ γύρισε στὸ πατρικὸ σπίτι, στὴν ὁδὸ Ἀμφελοκήπων, μὲ τὰ δυὸ κοριτσια. Ἔτσι θὰ οἰκονομοῦσε τουλάχιστο τὸ νοίκι ποὺ πλήρωνε.

Δυὸ μῆνες πέρασαν μ' αὐτὴν τὴν ἀνέχεια καὶ τὴν ἀπόγνωση. Ἡ μικρὴ ἀδερφὴ τῆς Ἑλένης, ἡ Δώρα μιὰ κοπελλίτσα μολὶς δεκατεσσάρων χρόνων, εἶχε πέσει ἄρρωστη. Μὲ τὰ τελευταῖα ἀπομεινάρια τῶν οἰκονομικῶν τοῦ σπιτιοῦ ἦρθε ὁ γιατρὸς κι' ἔκαμε τὴν διάγνωση: Ὑποσιτισμός...

Τὰ μάτια τῆς Ἑλένης πλαισιώνονταν τώρα ἀπὸ μαῦρους κύκλους ποὺ ἂν ἔδιναν ξεχωριστὴ ἔκφραση στὸ ἔρημο καὶ γλυκό της βλέμμα, ὅμως φανέρωναν μαζὶ καὶ τὴ θυσία τοῦ λιγοστοῦ ψωμιοῦ ποὺ τῆς ἔπεφτε στὸ μερίδιό της, γιὰ τὴ μικρὴ ἄρρωστη ἀδερφή.

Ἡ θυσία αὐτὴ ἔγινε πιὰ τὸ κιβώτιον τῆς ζωῆς της. Καὶ σπάνια ἐκτελεῖ ἄνθρωπος ἕνα τόσο βαρὺ καθῆκον μὲ τόση οἰωσπὴλὴ αὐταπάρνηση καὶ μὲ τόση χαρὰ καὶ ἐγκαρτέρηση δυο ἡ Ἑλένη. Ὅταν συγκεντρώνονταν νωρὶς τὸ βράδυ γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι ἡ οἰκογένεια ὁ Ἀντρέας, ἡ νύφη της κι' ἡ μικρή, ἡ Ἑλένη σηκώνονταν στὴν τρίτη μασουκιά.

—Δὲν πεινᾶς; Ρωτοῦσαν οἱ ἄλλοι.

—Ὄχι. Δὲν ἔχω ὄρεξη, ἀπαντοῦσε. Ἡ προτασίζονταν πὼς εἶχε φάει κάτι ἀπὸ πιρίτερα.

Τὸ φτωχικό της μεσίδιο σπρώχνονταν τότε πρὸς τὴν ἄρρωστη κι' ἡ Ἑλένη γελοῦσε τὴν πεῖνα της μὲ τὸ τραγούδι κι' ὡμόρφαινε μὲ

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Χριστέ μου παντοδύναμε, ὁμνῶ καὶ προσκυνῶ Σε.
γονατιστὸς προσεύχουμαι τὴν χάρι νὰ φαλαφῶ Σε.
Χριστέ μου δὸς με δύναμιν, Χριστέ μου δὸς με ὑεῖαν,
τὰ ἐντολάς Σης νὰ τερῶ, μὲ καθαρὸν καρδίαν.
Κι' ὡς ἄνθρωπος ἂν ἔφταιξα, γιὰ κάτι ἀναρτίαν,
συγχώρησον τὰ λάθη αμ, καὶ δὸς με εὐλογίαν.
Καὶ γλύτωσαν ὅλτς τοὶς Ρωμαίοις ἀσὰ κακὰ ντὰ εἶδαν,
κι' ἀξίωσαν νὰ λέπωμε μεγάλην τὴν Πατρίδαν.
Καὶ δόξασαν τὸ ἔθνος ημ, νὰ εἶν ἀνδρειωμένον,
καὶ δὸς ατς ὑεῖαν καὶ ζωὴν νὰ ζοῦν εὐτυχισμένον.
Χριστέ μου ὅλους φύλαξον ἀσοῦ ἔχθροῦ τὰ χέρια,
ἀδὰ ποὺ εἶν, κι' ἀλλοδαπούς, ποὺ ζοῦν σὰ ξένα μέρια,
Τ' ἀποθαμέντς π' ἐρέκαμε μακρὰ ἐκεῖ θαμένους,
νὰ μὴ ξεχνᾶς καὶ ἐκεινούς, ὅλτς τοὶς γνωστοὺς καὶ ξένους.
Χριστέ μου στεῖλοι ἄγγελους, νὰ πάγνε σὰ ταφεῖα
νὰ λειτουργοῦν τ' ἀποθαμέντς νὰ ἄρτναις καὶ κερία.
Καὶ τὴν Λαμπρὴν σὴν ἑορτὴ Σ, καμπάνας γιὰ νὰ κρούγνε,
καὶ τὰ «Χριστὸς Ἀνέστη Σου», ἐκεῖν πὰ νὰ ἀκούγνε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΥΡΙΗΣ

ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Στὶς 27 Σεπτεμβρίου τοῦ 1831 ὁ Κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδίστριας ἔπεφτε σκοτωμένος ἀπὸ τοὺς Μαυρομιχαλαίους στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος στὸ Ναύπλιο. Εἶχε ξεκινήσει στὶς πέντε τὸ πρωῒ κατὰ τὴ συνήθειά του γιὰ τὴ λειτουργία. Μὲ τὴ βαθυκύανη ρεδιγκότα του καὶ τ' ἀσημένια της κουμπιὰ ποὺ εἶχαν ἀνάλυφα τὰ φοίνικα μὲ τὸ ἄσπρο λινό του παντελόνι, μὲ κασκέτο ἀπὸ κεφάλι ἐπίσης βαθυκύανο, ὁ Κυβερνήτης ἀφήνε τὰ παλάτι καὶ στριβάντας τὰ στενοσόκακα τοῦ Ἀναπλιοῦ ἐφθασε στὸ πλάτωμα τῆς ἐκκλησίας. Ἐκεῖ, λένε, πὼς τὸ μάτι του ἐπῆρε τοὺς Μαυρομιχαλαίους ποὺ παραφυλάγανε στὴ γωνιὰ υἱὸς «σοῦ δας» (ἑνὸς σοκακιοῦ) ἀντίκρυ στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας. Δὲν χρειαζότανε τίποτε ἄλλο γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ Κυβερνήτης τὸν κίνδυνον ποὺ τὸν ἀπειλοῦσε. Ἀλλὰ τὸ φιλότιμο δὲν τὸν ἄφηνε νὰ φυλαχθῇ Ἐν γιώρει ὅτι ἐκινδύνευε, ἐπροχώρησε ἀποφασιστικά, ἀφοῦ στὴν ὀρχὴ κοντοστάθηκε γιὰ λίγο. Περνώντας μπροστὰ στοὺς δυὸ ἐχθροὺς του τοὺς ἐχαιρέτησε κι' ἔκανε νὰ μπῇ στὴν ἐκκλησια. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόλαβε. Ἔπεσε χτυπημένος ἀπὸ κατωφλι τοῦ ναοῦ, ἐνῶ οἱ δυὸ δολοφόνοι ἐτρέπαντο εἰς φυγήν.

τὴν προσποιητὴ χαρά της τὴ βαυβὴ καταχνιὰ ποὺ βάραινε τὶς ψυχές.

Τὴν ἡμέρα ποὺ πῆρε τὸ γράμμα τοῦ Στέλιου, ὁ Ἀντρέας γύρισε σπὸ σπίτι μὲ μιὰ καλὴ εἴδηση.

—Βρῆκα δουλειά, φώναξε χαρούμενος ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα. Καὶ πρὸ σθεσε σιγανὰ ὅτον μπῆκε σπὰ σπίτι, μὴν ἀκούσουν οἱ ἐπιλανοὶ ζηλέψουν τὴν τύχη τους. Θὰ παίρνομε καὶ τρόφιμα. Λίγα πράγματα, μὰ καλύτερα ἀπὸ τίποτα.

Ἡ Ἑλένη ξύνισε τὰ μοῦτρα. Αὐτὴ ἡ λεπτομέρεια ἦταν κάπως ὑποπτη. Ποιὸς μποροῦσε νὰ μοιράσῃ τρόφιμα ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Ἰταλούς;

Ὁ Ἀντρέας σα νὰ κατάλαβε Χαμογέλασε κι' ἔδωσε τὴν ἀπαραίτητη ἐξήνησι. Ἦταν ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησι. Βαρειὰ κουραστικὴ δουλειὰ ἐργάτη, μὰ δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τοὺς κατακτητάς.

Ἐκεῖνο τὸ ἴδιο βράδυ λοιπὸν ἡ Ἑλένη ἔκαμε τὴν ἀρχὴ στὸ γράμμα τοῦ Γιαλαμᾶ—ποὺ λοιπὸν ἤξερε.

Δὲν τοῦ ἔκρυψε τίποτα ἀπὸ τὴ ζωή της, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δυσκολίες ποὺ περνοῦσε τὸν τελευταῖο καιρὸ τὸ σπίτι της. Σκέφτηκε πὼς δὲ θὰ ἦταν ἀξιοπρεπὲς νὰ τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὶς στερήσεις καὶ τὴ φτώχεια ποὺ τὴ βασάνιζε. Πῶς θὰ τὰ πάρῃ; Συλλογίστηκε.

Ἐξ ἄλλου ἦταν φοκειὸ ὅτι τοῦ ἔδινε μιὰ ἀληθινὴ εἰκόνα τῆς κοινωνικῆς της τάξεως.

«Εἶμαι ἕνα ἐργαζόμενο κοριτσι, τοῦ ἔλεγε. Ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια ποὺ τελείωσα τὸ Γυμνάσιο πρέπει νὰ δουλεύω, γιὰ νὰ ζήσω τὸν ἑαυτό μου καὶ νὰ μορφώσω τὴ μικρότερη τὴν ἀδερφή μου, ποτὲ ὅμως δὲν ἔπαψα νὰ βλέπω αἰσιόδοξα τὴ ζωή, καὶ ἀντιμετωπίζω τὶς δυσκολίες μὲ τὴ χαρὰ ποὺ δίνει ἡ βεβαιότητα γιὰ τὴ νίκη....»

Τὸ γράμμα της Ἑλένης ἦταν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό της. Τὰ λόγια της ξεχείλιζαν ἀπὸ τὸν ἀφθαστο ἡρωισμό της ψυχῆς της κι' ὑπὸ τὴν ἀνισορρόπητα τοῦ χαρακτῆρα της, ποὺ συχαίνονταν τὶς συμβατικὲς ψευτιὲς καὶ τοὺς ὑστερόβουλους ὑπολογισμούς.

—Γιατί ἔκαμε ἀπάντησι στὸ Στέλιο;

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Ἐ, φίλε μου, πῶς σοῦ φαίνεται τώρα ποὺ παντρεύτηκες;

—Ἂν ἤξερα τί ξοδεύουν οἱ γυναῖκες γιὰ τὸ ντύσιμό τους...

—Τί θἄκανες; Δὲ θὰ παντρευόσουνα;

—Ὄχι, ἀλλὰ θὰ ἔπαιρνα.. μιὰ μοδίστρα!

—=—

Στὶς δύο τὴ νύχτα ἕνας μεθυσμένος προσπαθεῖ νὰ βάλῃ τὸ κλειδὶ στὴν κλειδαρότρυπα τοῦ σπιτιοῦ του. Ἕνας πόλισμαν τὸν πλησιάζει, γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ στὴ δύσκολη αὐτὴ δουλειά

—Θέλεις νὰ σὲ βοηθήσω νὰ βρῇς τὴν τρύπα τῆς κλειδαριᾶς; τὸν ρωτᾶ.

—Ὄχι, εὐχαριστῶ, ἀπαντᾶ ὁ μεθυσμένος. Κράτα ἐσὺ ἀκίνητο τὸ σπίτι κι' ἐγὼ θὰ βρῶ τὴν κλειδαρότρυπα!..

—=—

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως μπαίνει πρωῒ στὸ γραφεῖο καὶ συναντᾶ μόνο τὴν καθαρίστρια. Κανένας ὑπάλληλος δὲν ὑπάρχει.

—Πῶς αὐτό; ρωτᾶ τὴν καθαρίστρια ἀνήσυχος. Μήπως συνέβη τίποτα στοὺς ὑπαλλήλους;

Καὶ ἡ καθαρίστρια τὸν καθησυχάζει:

—Τίποτα ἀπολύτως κύριε διευθυντά Ἐκεῖνο ποὺ συνέβη εἶναι ὅτι ἐξαιρετικὰ σήμερα ἤρθατε μιὰ ὥρα νωρίτερα ἀπὸ τὴν κανονική σας!

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

Ἐπιμέλεια Α. ΟΡΕΙΝΟΥ

"ΜΠΕΤΟΒΕΝ,, ΤΟΥ Ρ. ΡΟΛΛΑΝ

«Μπετόβεν»: «Κάν' τὸ καλό, ὅπου μπορεῖς. Ἀγάπα πάνω ἀπ' ὅλα τὴ Λευτεριά, καὶ τὴν Ἀλήθεια ποτὲ νὰ μὴν προδώσῃς ἀκόμα καὶ γιὰ ἕνα θρόνο.

—Εἶναι δυστυχισμένος ἄνθρωπος, ἐκεῖνος, ποὺ δὲν ξέρει νὰ πεθαίνει.

—Δὲν πρέπει νὰ κλαῖμε, σὰν φεύγει ἡ σημαία. Σὲ κινένα φίλο μου δὲν πρέπει νὰ τοῦ λείπει τίποτα ἐφόσον ἔχω ἀκόμα κάτι.

—Κι' εἶναι στιγμές, ποὺ κι' οἱ πειὸ δυνατοὶ λυγίζουν ἀπὸ τὸν πόνο. Οἱ βίοι αὐτοὶ τῶν Ἐπιφανῶν Ἀνδρῶν δὲν ἀπευθύνονται στὴν ἀλαζονία τῶν φιλοδόξων. Εἶναι ἀφιερωμένοι στοὺς δυστυχισμένους.

Ἥρωες λέω ἐκείνους μόνο, ποὺ στάθηκαν μεγάλοι στὴν καρδιά. Δὲν ἀναγνωρίζω ἄλλο γνώρισμα ἀνωτερότητας ἀπ' τὴν καλωσύνη. Ὅπου ὁ χαρακτῆρας δὲν εἶναι μεγάλος, δὲν ὑπάρχει μεγάλος ἄνθρωπος, δὲν ὑπάρχει οὔτε μεγάλος καλλιτέχνης οὔτε μεγάλος ἄνθρωπος δράσεως. Ὑπάρχουν μονάχα κενὰ εἴδωλα γιὰ τὸ χυδαῖο πλῆθος: Ὁ χρόνος τὰ καταστρέφει μαζί του. Λίγο μᾶς ναιάζει ἡ ἐπιτυχία. Πρόκειται νἄμαστε μεγάλοι, ὄχι νὰ φαινόμαστε.

—Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ποτὲ πειὸ μεγάλη, πειὸ γόνιμη καὶ πειὸ εὐτυχισμένη παρὰ μέσα στὸ πόνο...».

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἀγαπᾶτε! Μόναν αὐτὸ τὸ καλὸ ὑπάρχει εἰς αὐτὴν τὴν ζωήν.

Γ ΣΑΝΔΗ

—Ἀγνότης: Παλαιὰ λέξη, ποὺ ὑπάρχει μόνο στὰ λεξικά.

ΦΕΓΙΕ

—Τὸ νὰ διαβάζῃ κανεὶς, χωρὶς νὰ ἐμβαθύνῃ, εἶναι σὰν νὰ τρώῃ, χωρὶς νὰ χωνεύῃ.

ΛΑΦΟΝΤΑΙΝ

—Τὸ μῖσος δὲν ὑποχωρεῖ εἰς τὸ μῖσος, ἀλλά, μόνον, εἰς τὴν ἀγάπην.

ΒΟΥΔΑΣ

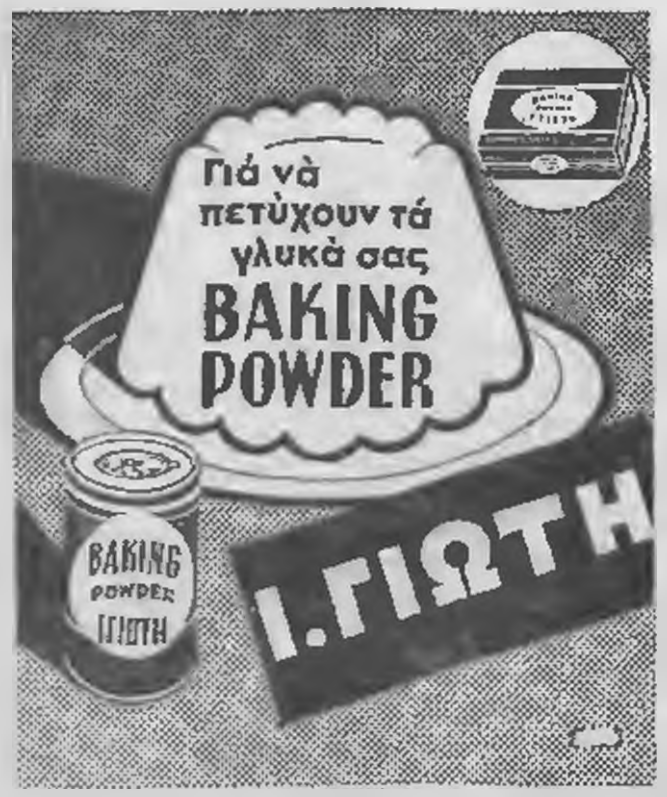

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ

ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	δραχμ.	50
Ἑξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	δρχ.	200
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ 25893 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΒΕΡΟΙΩΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

"PILULES DE PAIN,,

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ ΤΟΥ ΓΗΡΑΤΟΣ. Η ΙΔΕΑ

—Ἡ σεβασμία «Μάμα Μαύρηνα» ὅπως τὴν προσφωνούσαμε. Ἡ μάννα τοῦ Γιάγκου Μαύρα. Ἡ δική μου καὶ τῶν Βελτσιδαίων ἡ παραμανιά, ἡ τὸ πολὺ ἀγαπητὴ καὶ τακτικὴ στὸ σπίτι μας προσφιλὴς ἐπισκέπτρια. Κατοικεύσεν ὅπου σήμερον εἶναι τὰ σπίτι τοῦ κ. Χριστουλάκη

—Ὁσάκις ἠσθένει εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν, τὴν ἐπεσκέπτετο ὁ ἰατρὸς Δημήτριος Γούσας, ἀνεψιός της καὶ αὐτός, ἐκ τῆς γυναικός του, καὶ τῇ παρεῖχε τὰς ὑπηρεσίας του προθύμως

—Καὶ ἐνῶ μὲ τὰ ἐνδεδειγμένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γιατρικά, ἐξακολουθοῦσε νὰ παραπονῆται λέγουσα: Γιατρὲ ἐδῶ μὲ πονεῖ: Γιατί; Γιατρὲ ἐδῶ μὲ φάζει: Γιατί; Γιατρὲ δὲν ἔχω δρεξι: Γιατρὲ δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ: Ὦ τοῦ θαύματος, μὲ ἕνα εἰδικὸν φάρμακον, ποὺ τῆς χορηγοῦσεν, ὕστερα ἀπὸ θλα τὰ ἄλλα, ἔγίνετο ἐντελῶς καλὰ καὶ ὅλα τὰ πονίδια περνοῦσαν, καὶ τὰ παράπονα ἔπαυαν, σὰν νὰ ἦταν «κλωστὴ κὶ κάβουνταν».

—Χαρούμενη λοιπὸν ἔλεγε στὸ γιατρό: Αὐτὰ τὰ χάπια ποὺ μ' ἔδωσες, πολὺ μ'ὠφέλησαν. Νἄχης τὴν εὐχή μου Νὰ ζήσης γιατέ μου. Σοῦ εὐχαριστῶ πολὺ δὴμ καλό. Νὰ ζήσης.

—Καὶ ὁ γιατρὸς χαμογελῶν διὰ τὴν ἀφέλειάν της, ἀπαντοῦσε: Εἶχες τυχερὸ θεῖα ποὺ βγῆκαν αὐτὰ τὰ νέα χάπια, καὶ ἔγινες καλά. Δὲν σοῦ ἔλεγα, κάμε ὑπομονή, ὡς ποὺ νἀρθοῦν αὐτὰ τὰ χάπια;

Ποῦ νὰ ἤξευρεν ἡ καθυμένη ὅτι αὐτὸ τὰ χάπια, τὰ καλυπτόμενα ὑπὸ τὸ ξενικὸν ὄνομα «Πιλεγιλες ντὲ πὲν» ἴδὲν ἦταν ἄλλο τίποτε, παρὰ χάπια φύχας ψωμιοῦ, καταλλήλως, καθ' ὑπόδειξίν του, παρασκευαζόμενα, ὑπὸ τοῦ χρὴ φαρμακοποιοῦ ἐκτελοῦντος Νικολάου Παπαγιαννούλη.

—Τότε φαρμακεῖα ὁλόκληρα ἐπίσημα δὲν ὑπῆρχαν. Διατηροῦσαν δὲ τοιαῦτα οἱ γιατροί, οἱ ὁποῖοι παρασκεύαζον καὶ τὰ φάρμακα. Ἕνα τέτοιο φαρμακεῖον εἶχεν καὶ ὁ ἰατρὸς Δημήτριος Γούσας, κατωθεν τῆς κατοικίας του, ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ, ὅπου σήμερον κατοικεῖ ὁ κ. Στέφανος Γουλῆς.

—Πολλάκις ἔτυχε νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν παρασκευὴν τοιούτων εἰδικῶν χαπιῶν, τὰ ὁποῖα ἀνώτερα παντὸς ἄλλου γιατρικοῦ, ἐθεράπευον τὰ πονίδια τῆς σεβαστῆς παραμανιᾶς μου, πρὸς δόξαν τῆς—Ἰδέας—ἡ ὁποία ἐπεβάλλετο ἐπὶ τῆς ἀσθενοῦς. Ὡς ἐκ θαύματος, θεραπευομένης... Τί εἶναι, εἶπεν ἡ Ἰδέα! Τὸ καλλίτερο γιατρικό!

Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Τὸ Παῖκὸν Πανεπιστήμιόν μας

1.—**Πῶς προῆλθεν τὸν Πάσχα;**

—Τὸ Πάσχα ἢ Πάσκα (στὴν δημοτικὴν) ἦταν γιορτὴ τῶν Ἑβραίων, σὰν ἀνάμνησις τῆς ἀπελευθερώσεώς τους ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους

—Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸ Πάσχα εἶναι ἡ μεγαλύτερη γιορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, ποὺ συμβολίζει τὴν νεκρανάσταση τοῦ Ἰησοῦ

—Ὑπάρχει στὴν Δημοτικὴν καὶ ρῆμα: Πασχάζω ἢ Πασκάζω, ποὺ σημαίνει ὅτι γιορτάζω τὸ Πάσχα. ὅπως καὶ ἡ λέξη Πασχαλιά, Πασκαλιά, ποὺ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὶς ἡμέρες τοῦ Πάσχα ὅλη. ἀπὸ τὴν Κυριακὴ μέχρι τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ ἢ καὶ τὸ Πάσχα.

2.—**Τί σημαίνει Χριστός;**

Ἡ λέξις Χριστὸς προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα Χρίω ἢ Δημοτικὴ. Χρίζω καὶ σημαίνει ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κεχριομένος.

3.—**Πόσους Νομοὺς, Δήμους, Κοινότητας ἔχομεν;**

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει 49 Νομούς. 146 Δήμους καὶ 5618 Κοινότητες.

4.—**Ποῖον τὸ μῆκος, ἐπιφάνεια καὶ πληθυσμὸς Ἑλλάδος;**

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μῆκος συνόρων: 1 116.80 χιλιόμετρα. Ἐπιφάνεια: 132.562 τ. χιλμ. καὶ πληθυσμὸν (1951): 7 632.801.

5.—**Ποῖα τὰ μεγαλύτερα: Ὄρος, Ποταμός, Νῆσος, Διῶρυξ τῆς Ἑλλάδος;**

α) Τὸ ὑψηλότερο βουνὸ εἶναι ὁ Ὄλυμπος (2918 μ.). β) Ὁ μακρύτερος ποταμὸς ὁ Ἀλιάκμων. ποὺ ἔχει μόνον. ἐντὸς τῆς χώρας μας μῆκος 325 χιλμ. γ) Τὸ μεγαλύτερό μας νησὶ εἶναι ἡ Κρήτη. ποὺ ἔχει ἔκταση 8.222 τ. χιλγ. δ) Ἡ μεγαλυτέρα διῶρυξ εἶναι τῆς Κορίνθου, ποὺ ἔχει μῆκος 6.300 μέτρα. βάθος 8 μ. καὶ πλάτος 21—24,6 μέτρα.

ONSA

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
Κ. ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ
ΒΕΡΟΙΑ

Πωλοῦνται ὡρολόγια ONSA *ἠσφαλισμένα κατὰ πάσης κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς—ὁλικῆς θραύσεως παρὰ τῆς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας* LLOYD.

Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ

(ΣΗΜ. ΣΥΝ:—Πρέπει νὰ δηλώσωμεν πὼς ἡ περιγραφή. ποὺ δημοσιεύομε εἶναι περίληψις τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. Ρωμαίου «Ὁ Μακεδ. τάφος τῆς Βεργίνας». Ἔκδοσις τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν)

***

—ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ:—Ὅλος σχεδὸν ὁ τάφος εἶναι κτισμένος μὲ «παυρὶ». Ὁ θάλαμος εἶναι ἀκριβῶς τετράγωνος μὲ πλευρὰ 4 56. Τὸ πάχος τοῦ ἐμπροσθίου τοίχου εἶναι 46 ἑκατ. Οἱ ἡμικίονες ἀνεβαίνουν ἐντελῶς κάθετοι πρὸς τὰ ἄπάνω μὲ τὴ διαφορά. ὅτι συμμετέχουν στὴν ἐλαφρὰ κλίση τοῦ συνόλου πρὸς τὰ ἐντός. Ὁ θρίγκος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἐπιστύλιο, τὴν κοσμαφόρο καὶ τὸ ὑπεράνω γεῖσον.

Τὸ δέτωμα μὲ κλίση κανονικὴ στὴν ἐποχὴ 1:4 ἀνεβαίνει σὲ ὕψος μέγιστο τῆς Κορυφῆς του 86.5 ἑκατ. Οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι γέρνουν πρὸς τὸν αὐτὸν μὲ σαῖον τοῖχο, τὸν ὀρθιον ὅπως καὶ στὸν Παρθενῶνα.

***

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ:—Βάση στὸ στολισμό, τόσο στὸ μέτωπο, ὅσο καὶ σὲ ὅλες τὶς ἐσωτερικὲς ἐπιφάνειες εἶναι τὰ κονιάματα Πειὸ φροντισμένο κονίαμα παρουσιάζουν οἱ κίονες καὶ ὁ θρίγκος. Ἐπάνωσὲστρῶμα ἀσβέστη μὲ πάχος 4 χιλιοστῶν, χρωματισμένο μὲ ὤχρα, φαίνεται βαλμένη λειότατη μαρμαροκονία (στοῦκος)

Στὸ ἐσωτερικό, πάνω ἀπὸ τὶς ταινίες τὸ ἀνώτερο μέρος καὶ στοὺς τοίχους καὶ στὴν κάμαρα, τὸ κονίαμα σκεπάζεται μὲ πράσινο γαλάζιο χρῶμα. Γοητευτικὴ εἶναι ἡ θεώρηση τῶν δύο κοσμαφόρων. Δὲν εἶναι μόνο ὁ Εὐφράνυσος πλοῦτος τῶν χρωματιστῶν λουλουδιῶν, ἡ φυσικότητα στὴν παράστασή των καὶ σύγχρονα ἡ τοποθέτησή των στὰ μυθικὰ κόσμα τῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ μία κρυμμένη συστηματικὴ ρυθμικὴ κίνηση ποὺ κινεῖ πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ὅλα τὰ ταχτοποιεῖ σὲ ἐνιαία θαυμαστὴ εἰκόνα.

***

(Στὸ ἄλλο φύλλο μας:—Ὁ Θρόνος, ἡ κλίνη, ἡ χρανολογία καὶ ὁ τύπος τοῦ Μ. Τάφου. καὶ τὸ ΤΕΛΟΣ)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Πολυτέκνων Βεροίας καὶ Περιχώρων εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν 9ην Μαΐου 1959 καὶ ὥρας 11 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐξοχικοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἐνπεριπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ συνέλευσις θὰ ἐπαναληφθῇ ἀμέσως τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τὴν ὥραν αὐτὴν καὶ αἰθούσαν.

Παρακαλοῦνται ὅθεν πάντα τὰ μέλη ὅπως προσέλθωσιν κατ' αὐτήν.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 22—4—1959

Ὁ Πρόεδρος Ν. Λαμπόπουλος
Ὁ Γ. Γραμματεὺς Γ. Καπετάνος

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΦΡΟΥΤΩΝ

Αἱ Ἕνώσεις Συνεταιρισμῶν Βεροίας Ἐδέσσης καὶ ὁ Γεωργοκτηματικὸς Συνεταιρισμὸς Νάουσης ἤρχισαν συνεννοήσεις διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς προστασίας τῆς φρουτοπαραγωγῆς τῆς περιφερείας των κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον. Αἱ περὶ συνεργασίας τῶν Ὀργανώσεων τούτων συνεννοήσεις διεξάγονται μὲ βάσιν: α) τὸν ἐνιαῖον τρόπον διαλογῆς καὶ συσκευασίας τοῦ προϊόντος, β) τὴν κοινὴν προμήθειαν ὑλικῶν συσκευασίας καὶ τελλάρων, γ) τὴν κοινὴν μέριμναν ἐξασφαλίσεως μεταφορικῶν μέσων καὶ ἐλέγχου τῆς μεταφορᾶς καὶ δ) τὴν ἐνιαίαν ἐκπροσώπισίν των κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν προϊόντων. Αἱ ἀνωτέρω ἐνέργειαι παρακολουθοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ὑποκαταστημάτων.

ΑΠΟΒΑΘΡΩΣΕΙΣ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς τὸ χωρίον μας καὶ εἰς τὸν Νέον Παράδρομον θὰ δημιουργηθοῦν 60 ἐν συνόλῳ στρέμματα νέων ἀμπελώνων ἐξ ἐρριζῶν ἐμβολισμένων ἀμερικανικῶν μοσχευμάτων Ἤδη, κατόπιν συνεργασίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. ἐγένοντο ἄπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι (λαβεσταμέτρησις κλπ.) εἰς τὴν διάθεσιν δὲ τῆς Τραπέζης (Ὑποκατάστημα Ἀλεξανδρείας), ἐτέθη πίστωσις δραχ. 100 000 πρὸς χορήγησιν τῶν συναφῶν μεσοπροθέσμων δανείων.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιοκινητὴρ τύπου General Motor 100 Ἵππων ἐξακύλινδρος καμπλαρισμένη μὲ γεννήτρια 70 Κ. Β 1000 στροφῶν 220.380 50 περιόδων μὲ πλήρη πίνακα ἕτοιμη πρὸς ἄμεσον λειτουργίαν. Πληροφορίαι φωτο—Ἀοικίδη Βέροια

Ντέξιον

Μὲ αὐτὸ τὸ σύγχρονο καὶ ἁπλὸ κατασκευαστικὸ ὑλικὸ μπορεῖτε νὰ κατασκευάσετε σχεδὸν ὁτιδήποτε:

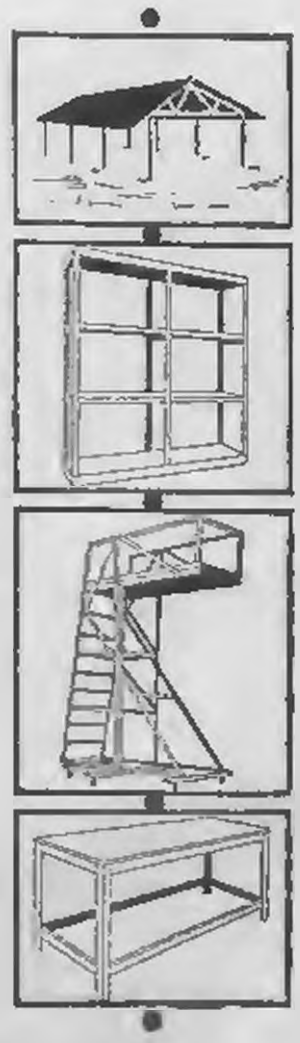

- ΡΑΦΙΑ
- ΠΑΓΚΟΥΣ
- ΚΑΡΟΙΣΑΚΙΑ
- ΣΤΕΓΕΣ
- ΥΠΟΣΤΕΓΑ
- ΑΠΟΘΗΚΕΣ

- Τὸ **ΝΤΕΞΙΟΝ** παράγεται σε διαφορετικοὺς τύπους για ὅλες τις περιπτώσεις κατασκευῶν
- Καμιὰ κατασκευὴ ἀπ' ὁτιδήποτε ἄλλο ὑλικὸ δὲν γίνεται ταχύτερα ἀπ' ὅτι γίνεται τὸ **ΝΤΕΞΙΟΝ**.
- Οἱ κατασκευὲς μὲ **ΝΤΕΞΙΟΝ** ἔχουν μεγάλη ἀντοχὴ καὶ εἶναι οἰκονομικῶς συμφέρουσες
- Ἀπὸ **ΝΤΕΞΙΟΝ** εἶναι φτιαγμένη καὶ ἡ ἔξέδρα ποὺ κεθεσθε (τοῦ Θεάτρου τοῦ κήπου) Ἡ κατασκευὴ αὐτὴ ἔγινε σὲ δέκα πέντε ἡμέρες εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀνθεκτικὴ καὶ ἀπολύτως οἰκονομική

  Ρίξτε μιὰ ματιὰ νὰ δῆτε πόσο ἁπλὴ καὶ ὄμορφη εἶναι
- Οἱ κατασκευὲς μὲ **ΝΤΕΞΙΟΝ** εἶναι μόνιμες μὲ τὸ πλεονέκτημα ὅμως ὅτι μποροῦν νὰ λυθοῦν εἴτε γιὰ νὰ μεταφερθοῦν ἀλλοῦ εἴτε γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν σὲ κάτι καινούργιο.

ΠΟΙΟΤΗΣ • ΑΝΤΟΧΗ • ΤΑΧΥΤΗΣ • ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ •

Πληροφορίαι ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΤΕΞΙΟΝ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. ΣΤΗΛΗ 4 — ΤΗΛΕΦ. 55-601

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ - ΒΕΡΟΙΑ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

ΕΝΑ ΦΛΕΓΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΝ Ε.Π. κ. ΕΜΜ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΝ

Γνωστὴ εἶναι ἡ σοφὴ ἔκφρασις: «Ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν», ποὺ σημαίνει ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἀκολουθεῖ τὸ ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον «ἔχει κλίση». Εἶναι, ὅμως, πολὺ δύσκολον τὸ «γνῶθι σαυτόν», ποὺ ἦταν γραμμένο στὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν, διατὶ χρειάζονται πολλαὶ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, ἰδίως ψυχολογικαὶ καὶ περισσότερη αὐτοκριτικὴ καὶ αὐτοέλεγχος, γιὰ νὰ δύνανται οἱ Νέοι ὅταν θέλουν ν' ἐκλέξουν τὸ ἐπάγγελμά τους.

Ἔτσι προέκυψε ἡ ἀνάγκη ἱδρύσεως τῶν «Κέντρων Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ» ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων ὑπάρχει εἰς τὴν πόλιν μας καὶ συστεγάζεται μὲ τὰ Γραφεῖον Ὑποδ/σεως Ἐργασίας (Κεντρικὴ 209).

Νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἐπωφελὴς θεσμὸς διὰ τὴν χώραν μας, διότι βοηθᾶ τὴν «χρυσῆν τοῦ Ἔθνους Ἐλπίδα» τὴν νεολαίαν. Δι' αὐτὸ ἐπεσκεφθήκαμε τὸν Σύμβουλον τοῦ Κ.Ε.Π. κ. Ἐμμ. Θεοδωράκην καὶ εἴχαμε τὴν παρακάτω ἐνδιαφέρουσα συνομιλία:

ΕΡΩΤ.—Κύριε Θεοδωράκη, ὁ Ἐπαγγ. Προσ. ἀποτελεῖ—ἐν Εὐρεία ἐννοίᾳ—νέαν κατ' ἰδίαν ἐπιστήμην τῆς Παιδαγωγικῆς ἢ ψυχολογίας;

ΑΠΑΝΤ.—Ὁ Ε.Π. ἀποτελεῖ, σήμερον, ἰδιαίτερον ἐπιστημονικὸν κλάδον τῆς Ἐφηρμοσμένης Ψυχολογίας εἶναι δὲ τὸ σύνολον διαφόρων, ἠλεγμένων διεθνῶς ἐπιστημονικῶν μεθόδων.

ΕΡΩΤ.—Μὲ ποιὸν τρόπον παρέχετε τὴν ἀρωγήν σας.

ΑΠΑΝΤ.—Ἡ βοήθεια παρέχεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν δεδομένων, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῆς εἰδικῆς ψυχολογικῆς καὶ ψυχοτεχνικῆς ἐξετάσεως τοῦ νέου, ὑπὸ Προσανατολιστοῦ καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς πληροφορίας, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν παρ' εἰδικῶς ἐντεταλμένου ἰατροῦ, τῶν γονέων καὶ τοῦ διδασκάλου.

ΕΡΩΤ.—Ποία ἡ ἐξέλιξις τοῦ Ε.Π. εἰς τὴν Ἑλλάδα;

ΑΠΑΝΤ.—Ἀπὸ τὸ 1954 εἰσήχθη ὡς ἰδιαίτερον μάθημα εἰς πλείστας τῶν Παιδ. Ἀκαδημιῶν καὶ μετεκπαιδεύθη εἰς μεγάλας ἀριθμὸς καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

Διὰ τοῦ Νόμου 2656)1953 συνεστήθη. Εἰσηγήσει, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου ἐργασίας, σεβαστοῦ μας καθηγητοῦ κ. Δ. Καὐση, Εἰδικὴ Σχολὴ Ἐπιστημονικῆς κατορτίσεως Ἐπαγγελματιῶν Συμβούλων—Προσανατολιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος. εἰς τὴν ὁποίαν ἐφοιτησαν περισσότερο. ἀπὸ 60 ἐκλεκταὶ ἐπιστήμονες.

ΕΡΩΤ.—Τί γίνεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν;

ΑΠΑΝΤ.—Ὁ θεσμὸς τοῦ Ε. Π. κατοχυροῦται νομοθετικῶς καθιστωμένης πολλάκις ὑποχρεωτικῆς διὰ τοὺς νέους τῆς προσκομίσεως ὑπ' αὐτῶν Πιστοποιητικοῦ τοῦ Κέντρου Ε. Π. διὰ τὴν εἴσοδον εἰς ἓν ἐπάγγελμα.

ΕΡΩΤ.—Ποία ἡ δρᾶσις τοῦ Κέντρου σας;

ΑΠΑΝΤ.—Τελευταίως ἀπουσιάζομεν ὑπηρεσιακῶς εἰς Θεσσαλονίκην, ἀλλ' ἐπανερχόμενοι λίαν συντόμως ἐντεῦθα θὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διὰ Δημοσιευμάτων καὶ διαλέξεων καὶ θὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν συνεργασίαν μας, μετὰ τῆς ἐνγένει ἐκπαιδεύσεως, ἀνταποκρινόμενοι οὕτω πρὸς τὰς Διαταγὰς τὰς ὁποίας ἐλάβομεν».

Εὐχαριστήσαμε τὸν εὐγενέστατον κ. Ἐμμ. Θεοδωράκην εἰς τὸν ὁποῖον ἐδηλώσαμεν, ὅτι εὐχαρίστως θὰ διαθέταμε τὰς στήλας τοῦ «Φρουροῦ Ἡμαθίας», διὰ τὴν καθοδήγησιν τῆς Νεολαίας μας

ΟΔΟΣ ΚΑΨΟΧΩΡΑΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΚΑΨΟΧΩΡΑ (τοῦ Ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ τελευταῖες βαρυχὲς φέρουν καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος, ἕνα χρονίζον πρόβλημα ποὺ στέκει ἐμπόδιον, εἰς τὴν εὔρυθμον ζωὴν καὶ κίνησιν τῶν κατοίκων τῆς Καψοχώρας—Ἀλεξανδρείας. Καὶ δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀνασκατασκευὴ καὶ χαλικόστρωσις τῆς ὁδοῦ, ποὺ συνδέει τὴν Καψοχώρα μὲ τὴν Νέα Ἀλεξάνδρεια.

Σ.Σ.—Τὸ ζήτημα συντόμως θὰ ρυθμισθῇ, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν συνέντευξιν τοῦ κ. Δημάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΤΑΜΟΝ

ΤΡΙΠΟΤΑΜΟΣ (Τοῦ Ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν Δευτέραν ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος Ἀγροτοπαίδων τοῦ χωριοῦ μας θὰ παίξῃ τὰ ποντιακὰ ἔργα: «Ἡ προξενειὰ» τοῦ κ. Κτενίδη καὶ «Ἡ ὑποδοχὴ» τοῦ κ. Λαμψίδη. Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν διὰ τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τοῦ χωριοῦ μας.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ Ε. ΛΕΣΧΗΣ

Τὸ Νεοεκλεγὲν Διοικητ. Συμβούλιον τῆς Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας συνεκροτήθη εἰς σῶμα ὡς κάτωθι:

Πρόεδρος: Μ. Χειμωνίδης. Ἀντιπρόεδρος Μ. Γεωργιάδης Γ. Γραμματεὺς Φ. Τριανταφυλλίδης Ταμίας Κ. Καζεπίδης. Ε. Χειμωνίδης, Ἰωάν. Ἀληχανίδης, Σπανίδης Λ., Μενεμπτζίδης Ι, Φωτιάδης Ἰωάν. Παπαδόπουλος Β, Ἀλμασίδης Ἀ., Κοτρίδης Εὐστ.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΝΙΚΗ ΒΟΛΟΥ—ΒΕΡΜΙΟΝ

Τὴν Δευτέρα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον θὰ διεξαχθῇ ἐνδιαφέρουσα ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῆς πρωταθλητρίας τῆς Θεσσαλίας Νίκης Βόλου καὶ τῆς ἰσχυρᾶς ὁμάδος τῆς πόλεώς μας «Βέρμιον».

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

—Ἀναχωροῦν τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα πολλαὶ ἐκδρομεῖς διὰ Σέρρας—Καβάλαν, συνοδεύουσες τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἑρμοῦ», ἡ ὁποία θὰ ἀγωνισθῇ εἰς τοπικὰς ὁμάδας τῶν πόλεων τούτων.

—Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἀναχωροῦν τὰ μέλη καὶ οἱ φίλοι τοῦ συλλόγου ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας, διὰ τὴν μονὴν τοῦ Προφήτου Ἠλία (Ἁλιάκμων).

—Ἀνεχώρησαν τὴν Πρωΐαν τῆς Πέμπτης διὰ Κῶν)πολιν, οἱ συμμετέχοντες εἰς τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Τ.Ο.Β.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Γεώργιος Παναγιωτίδης τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Γεωργίου Νασιόπουλου γενηθεὶς ἐν Μαυροδένδρι Καζάνης καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ Βασιλικὴ Πέπουλου τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Ἀναστασιαστάνένας Γεωργίου Χαμηδιέλη γενηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ θέλουσι ἐλθῇ εἰς πρῶτον γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Ἀγγελὴς Νικόλαος τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Κυριακῆς τὸ γένος Ντόντη γεννηθεὶς ἐν Παλυβέμβαι Ἡμαθίας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Βάσω Προδρομίδου τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Ἀργυροπούλου γεννηθεῖσα ἐν Κατερίνῃ καὶ κατοικοῦσα ἐν Κατερίνῃ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Ἀ' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΕΝ ΣΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Ἀειδεσιμώτατος Γεώργιος Ἀντωνόπουλος προϊστάμενος Ἁγ. Ἀντωνίου δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις λόγω πένθους.

ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΑΔΙΚΗΘΗΚΕ Ο ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΕΚ ΠΕΝΗΝΤΑΔΗΜΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣΗΜΟΥ

Νὰ ζητήσουν οἱ βουλευταὶ μας κονδύλια ἀπὸ τὸ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον.

Ἐκ τῆς μελέτης ἐπισήμων πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς» τῆς 10)4)59 πασκύπτουσιν ὅτι:

1) Ἀπὸ τῆς 5 Ἰουλίου 1956 ἕως τὶς 31—12—1958 εἰσεπράχθησαν, ὡς πρόσθετον πενηντάλεπτον τέλος ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῶν (11) Νομῶν Μακεδονίας 9 399 000 δραχμαί.

2) Ὁ Νομὸς Ἡμαθίας, δεδομένου, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν πλέον πυκνοκατοικημένων, ἔχων τρία ἀστικὰ κέντρα πρέπει νὰ συνεισφέρεν πλέον τῶν 600 000 δραχμῶν.

3) Τὰ ποσὰν τοῦτο διετέθη τὸ ἥμισυ, περίπου διὰ τὴν ἔκτακτον ἀνάγκην Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπον διὰ κοινωφελεῖς ὀργανισμοὺς τῆς Μακεδονίας.

4) Ὁ Νομὸς Ἡμαθίας ἀδικήθηκε διότι ἔλαβεν μόνον 200.000 δραχ. ποὺ ἐδόθησαν μάλιστα εἰς τὴν «ἐρανικὴν ἐπιτροπὴν Γυμνασίου Ἀλεξανδρείας».

5) Καὶ ἐρωτῶμεν, διατὶ αὐτὴ ἡ ἄνισος μεταχείρισις, ὅταν μάλιστα, οἱ 200.000 δραχ. εἶναι «Δῶρον Ἄδωρον» ἀφοῦ καὶ ὁ ἀγράμματος πολίτης γνωρίζει ὅτι ἡ ἵδρυσις σχολείων, ἐκ τοῦ Συντάγματος, πρέπει νὰ βαρύνῃ τὰ τακτικὰ Ἔσοδα τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ ὄχι νὰ προέρχωνται τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὶς εἰσφορὲς τοῦ Λαοῦ.

6) Καλοῦμεν τοὺς Βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ ν' ἀξιώσουν νὰ δοθῶσιν ἐκ τῶν 604.000 δραχμῶν, ποὺ μένουν, ὡς πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ «Μακεδονοσήμου» τοὐλάχιστον 200.000—300 000 δραχμ. διὰ τὶς Βιβλιοθῆκες, τὶς Φιλαρμονικές, τοὺς Τουριστικοὺς Ὁμίλους τοῦ Νομοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἀδικήθηκε.

Ὅσο διὰ τὴν ἵδρυσιν σχολείων νομίζομεν, ὅτι εἶναι τὸ πρῶτον καθῆκον τοῦ Κράτους καὶ τὸ πρώτιστον δικαίωμα τῆς νεολαίας, ποὺ θέλει νὰ μορφωθῇ.

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ο κ. Γ. ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΗΑ

Ὁ Συμπολίτης μας Δικηγόρος κ. Γ Τσαρούχης, διὰ μακροσκελοῦς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ἐφημερίδα μας γράφει διὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ἑλιᾶς: Πρέπει νὰ γίνῃ Ἀρχιτεκτονικὸς Διαγωνισμὸς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς καλυτέρας μελέτης διότι ἀφοῦ πρόκειται νὰ διατεθοῦν ἀρκεταὶ χιλιάδες δραχμῶν διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς πλατείας Ἑλιᾶς καὶ Ὡρολογίου, διατὶ νὰ μὴ καθιερωθοῦν τρία τουλάχιστον βραβεῖα, διὰ τὰς καλυτέρας μελέτας ὥστε νὰ ὑπερηφανευώμεθα διὰ τοὺς τόπους αὐτούς Δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν πολλὰ πράγματα ἀπὸ Ἀρχιτέκτονας Δημοσίους ὑπαλλήλους ὅπως ὁ κ. Κυβωνιάτης

Ο κ. Σ.Α. ΔΙΑ ΤΟΝ Τ.Ο.Β. ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Ὁ Ἀναγνώστης κ. Σ.Α ἐκ Κοσταναίας μᾶς γράφει: α) Εἶναι ἀξιέπαινος ὁ Τ.Ο.Β διὰ τὴν μαρμάρινη πλάκα «εἰς τὸν ἡρωϊκὸν πλάτανο, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπαγχονισθέντος Μητροπολίτου. Δὲν νομίζει ὅμως, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ γραφῇ εἰς τὴν Δημοτικὴν; β) Ἐπεσκέφθηκα μίαν στρατιωτικὴν ὑπηρεσία. Ὁ Ταγματάρχης—Διευθυντής, μὲ κατέπληξε διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν καλωσύνην του. Ἡ δουλειά μου ἐτελείωσε ἀμέσως.

Μετὰ μετέβην εἰς μίαν πολιτικὴν ὑπηρεσία Ἀδιαφορία καὶ «Ἔλα μετὰ ἀπὸ 10 ἡμέρες». Ὑπάλληλοι καλοὶ καὶ ὑπάλληλοι κακοί.

ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ Ε.Ι.Ρ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας κ. Μ Χειμωνίδης. κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως Δ.Σ. ἀπέστειλεν τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ποντιακοῦ στοιχείου διὰ τὴν βεβήλον πρᾶξιν τοῦ κ Διευθυντοῦ τοῦ Ε.Ι.Ρ. διὰ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀποφασίσει οὗτος τὴν διακοπὴν τῆς μεταδόσεως τῶν Ποντιακῶν Τραγουδιῶν.

Κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν ὅλων τῶν Ποντίων καὶ τοῦ Βουλευτοῦ Σερρῶν κ. Ἰντζὲ ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἀνεκλήθη

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Βουλευτὴς κ. Χατζηδημητρίου προκειμένου νὰ διέλθῃ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα εἰς τὴν γενέτειράν του

—Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου Βεροίας κ. Πατερίδης Ὀνούφριος.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Ἐτοποθετήθησαν ὑπὸ τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας, κάλαθοι ἀχρήστων, εἰς ὁλόκληρον τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως, δίδοντες ἕνα πολιτισμένο χρῶμα στὴν πόλιν μας.

—Ἡ Γραμ. Ἀθλητισμοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1465 ἐγγράφου της γνωρίζει εἰς τὸν Τ.Ο.Β., ὅτι προτίθεται νὰ ἐνισχύσῃ ἐκ τῶν πόρων τοῦ ΠΡΟ—ΠΟ τὴν Πυλίναν τοῦ Τ.Ο.Β. ἐφ' ὅσον πληροῖ τοὺς ὅρους διὰ ἀγῶνος, προπονήσεις κλπ.

—Ὁ Τ.Ο.Β.Ε. ἐζήτησε ἀπὸ τοῦ Τ.Ο.Β. νὰ ὑποβάλῃ συνοπτικὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων τῆς δράσεως τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου, ἵνα δημοσιευθῇ εἰς τὸ Τουριστικὸν Περιοδικὸν «ΞΕΝΙΑ».

—Τὸ Δ.Σ. τοῦ Τ.Ο.Β τὴν Πέμπτην συνεδρίασεν μετὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Χατζηδημητρίου σχετικὰ μὲ τὰ Β'. Φεστιβάλ.

—Τὸ Δ.Σ. τοῦ Τ.Ο.Β. ἐπεσκέφθηκε τὸν κ Δήμαρχον, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσε ὅπως οἱ δρόμοι Μητροπόλεως καὶ Ἁγ. Ἰωάννου πλυθοῦν διὰ τῶν αὐτοκινήτων τῆς Πυρ. Ὑπηρεσίας.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΝΑΟΥΣΑ

—ΝΑΟΥΣΑ(ἀπὸ τοῦ Ἀντ)κριτοῦ μας) Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦκ. Τζιμπάζη, ὁ ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Θανόπουλος ὑπέγραψεν Βασιλικὸν Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἱδρύεται Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον εἰς Νάουσαν ὅπως εἶχε ὑποσχεθῇ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν εἰς τὴν πόλιν μας.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Κατὰ τὸν διενεργηθέντα διαγωνισμὸν τῆς Α.Τ.Ε. τὴν 15.2.59 διὰ τὴν κατάληψιν μιᾶς θέσεως δακτυλογράφου ἐπέτυχον κατὰ σειράν:

1) Ἀν. Μιχαηλίδου καὶ 2) Ἰωαλ. Γιαζιτζόγλου.

ΔΑΝΕΙΑ ΔΙΑ ΟΠΩΡΩΝΑΣ

Ἐνεκρίθη τελευταίως ἡ ἐνίσχυσις ἓξ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ πιστώσεως συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. 3.230.000 πρὸς χορήγησιν μεσοπροθέσμων δανείων διαρκείας 7 ἐτῶν, διὰ περιφράξεις ὀπωρώνων καὶ ἀμπελώνων ἐπὶ τραπεζίων σταφυλῶν.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας θὰ διατεθοῦν 70 ἑκατομμύρια διὰ τὸ Νέον Κρατικὸν Νοσοκομεῖον ἐξ 60 κλινῶν.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ Α.Τ.Ε. ΤΟ 1959

Διὰ τὴν μεγαλυτέραν ἐνίσχυσιν τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου διὰ δανείων μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα συνέταξε καὶ ὑπέβαλε πρὸς τὴνΚυβέρνησινἀναλυτικὸν πρόγραμμα χορηγήσεως τοιούτων δανείων κατὰ τὸ 1959. Ἤδη ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ ὧν ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις κατὰ τὸ 1959 δανείων μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. 1 000 ἑκατ καὶ διὰ τοὺς ἑπομένους σκοπούς: 1)Διὰ τὴν ἀγορὰν προϊόντων, μεταγωγικῶν καὶ διὰ βασικὰς μεταφορὰς δραχ. 45 ἑκατ. 2) Διὰ τὴν ἀγορὰν παραγωγικῶν ζώων καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν βασοπολιτικῶν μέτρων τοῦ Κράτους δραχ. 100 ἑκατομ 3) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀρδευτικῶν βελτιώσεων ἐν γένει 281 ἑκατομ. δραχ. 4) Διὰ τὴν ἀγορὰν γεωργικῶν μηχανημάτων. ἐργαλείων κ.λ.π. ἐφοδίων δραχμ. 80 ἑκατ. 5) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ γαιοβελτικῶν ἔργων δραχ. 47 ἑκατ. 6) Διὰ γεωργικὰς οἰκοδομὰς καὶ ἐγκαταστάσεις (κατασκευαί—ἐπισκευαί, συμπληρώσεις ἀποθηκῶν, σταύλων, παιμνιοστάσεων, βουστασίων, πτηνοτροφείων κ λ.π.) δρ. 185 ἑκατομ. 7) Δι' ἀμπελουργικὸς βελτιώσεις δραχ. 20 ἑκ. 8) Διὰ δενδροκομικὰς βελτιώσεις δραχ. 28 ἑκατομ. 9) Διὰ βασικὰ ἐν γένει (ἐκτὸς ζώων) δραχ. 15 ἑκατομ. 10) Δι' ἐνίσχυσιν τῆς ἁλιείας καὶ σπογγαλιείας δραχ. 12 ἑκατομ. 11) Δι' ἐξαγορὰν γαιῶν δραχ 15 ἑκατ. 12) Διὰ λοιπὰς βελτιώσεις δρ 25,2 ἑκατομ. (μελισσοκομία, σηροτροφία, χωρικὴ βιοτεχνία, περιφράξεις, θερμοκήπια, θερμοαπορεῖα κλπ) 13) Δι' ἐπισκευὰς συμπληρώσεις γεωργικῶν βιομηχανιῶν καὶ ἐγκαταστάσεων (ἐλαιουργεῖα, οἰνοποιεῖα, κονσερβοποιεῖα. τυροκομεῖα, γαλακτοκομεῖα, ἐρνοστάσια χυμῶν κλπ) δραχ. 75,1 ἑκατομ 15) Δι' ὀπωρικηπευτικὰ (βαγόνια, ψυγεῖα, Κέντρα συσκευασίας, ἀπαντοχωτήρια, ξηραντήρια, κυτιοποιεῖον, κονσερβῶν κλπ) δραχ. 45,2 ἑκατομ.

ΒΟΜΒΕΛΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Πολὺ συντόμως καταρτίζεται 80 μελὴς μικτὴ χορωδία τοῦ Ἀθλητικοῦ συλλόγου «Μ. Ἀλέξανδρος» ὁ ὁποῖος φιλοδοξεῖ νὰ καλύψῃ ἕνα κενό.

Αὐτὴ θὰ τελῇ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐξαιρέτου μαέστρου κ. Γ. Ζαμπούνη, ὁ ὁποῖος Δωρεάν, ἀνέλαβεν τὴν σχετικὴν φροντίδα. Δύναται νὰ ἐγγραφῇ πᾶς ἐπιθυμῶν, προσερχόμενος προσωρινῶς εἰς τὸν Γ. Γραμματέα τοῦ συλλόγου, Δικηγόρον κ. Μ. Γκόρη.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΦΥΤΙΑ

ΦΥΤΙΑ (τοῦ Ἀντ)κριτοῦ μας) Τὴν Δευτέρα εἰς τὸ χωρίον μας θὰ λάβῃ χώραν σχολικὴ ἑορτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παιχθῇ τὸ ἔργον «Νάουσα» τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Σαμαρᾶ.

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Α.ΜΑΡΙΝΑ (Τοῦ Ἀντ)τοῦμας) Ἐπιτροπὴ κατοίκων τῆς Κοινότητος ἀπῆλθεν, διὰ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Περισσοράτη, εἰς Βουλήν, ἀναφορὰν δι' ἧς ζητεῖται ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς Κοινότητος

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΞΗΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΤΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ",
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
11
ΜΑΙΟΥ 1959

Έτος ΣΤ' Περιόδος Β'
Αριθ. Φύλλου 164

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ Ή ΗΓΕΣΙΑΣ:

ΠΟΙΟΣ ΠΤΑΙΕΙ;

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Είμεθα συνηθισμένοι εις την μεμψιμοιρία. Κατηγοροῦμε τοὺς πάντας, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν πόσον ἱκανοὶ ἢ ἄθῶοι εἴμεθα ἐμεῖς. Οἱ νέοι διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀσπλαχνίαν τῆς Κοινωνίας Οἱ ἡλικιωμένοι κατηγοροῦν τοὺς νέους διὰ τὴν ἔλλειψιν ἰδανικῶν ἢ σοβαρῶν ἀπασχολήσεων.

—Καὶ διερωτῶνται οἱ νέοι: εἰς ποίαν γενεὰν ἀνήκουν οἱ κατήγοροί των; Μήπως αὐτοὶ εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι, διότι ὡς πατέρες, ὡς παιδαγωγοί, ὡς ἡγέται γενικῶς ψυχῶν καὶ πνευμάτων δὲν ἐνέπνευσαν τὶς ἰδέες καὶ τὰ ἰδανικὰ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ὁποίων ταὺς κατηγοροῦν; Πταίουν οἱ μαθηταὶ ἢ οἱ διδάσκαλοί των;

—Διερωτῶνται καὶ ἐρωτοῦν ἀκόμη, ποῦ νὰ ἀναζητήσουν τὰ ἰδανικά: Ποῦ τοὺς ἡγέτας των; Εἰς τὸν κύκλον τῶν πολιτικῶν, ὅταν ὅλοι «οἱ ἐθνοπατέρες» φροντίζουν κυρίως διὰ ἰδικούς των σκοπούς καὶ ἐπιδιώξεις.

—Εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ὅταν τὸ οἰκονομικὸ ἄγχος μετατρέπει τοὺς πνευματικούς των πατέρας, εἰς πτωχοὺς βιοπαλαιστάς, μὲ ὅλην τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν κόπωσιν;

—Εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου τὸ μῆνα ποὺ ἐπέρασε, μῆνα τῆς Σαρακοστῆς καὶ τῶν παθῶν, οἱ Ἱεράρχαι ἀπέδειξαν, ὅτι δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ πάθη;

—Εἰς τὴν Κοινωνίαν, ὅπου διὰ νὰ σταδιοδρομήσῃ κανεὶς πρέπει νὰ ἰδῇ προηγουμένως—ὅταν δὲν ἔχει χρήματα καὶ ἀσυνειδησίαν—τοὺς κροτάφους του, ἀσπρους καὶ τὰ νεῦρα του ἕτοιμα νὰ σπάσουν ἀπὸ ὑπερέντασις;

—Ὑφίσταται λοιπὸν κρίσις ἢ ἔλλειψις ἰδανικῶν; Μήπως μᾶς λείπει ἡ ἡγεσία; Πταίει τὸ Κράτος ἢ ὁ Λαός; Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν.

Γ.Χ.Χ.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ

Ἡ ἀμφιβολία δὲν εἶναι τί τὰ καλόν. Στὴν πραγματικότητα γιὰ ν' ἀμφιβάλλῃς, θὰ πῇ πὼς σκέπτεσαι, Ὅλους τοὺς ἀμφιβάλλοντας δὲν πρέπει νὰ καταδικάζουμε ἀβανάντιστα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς προσέξουμε καὶ νὰ τοὺς καταλάβουμε, ἂν πράκειται νὰ τοὺς βοηθήσουμε.

Μεταξὺ ἀκόμη καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρχε κάποιος ὁ ὁποῖος στὴν ἱστορία ἔμεινε, ὡς ὁ ἀμφιβάλλων μαθητής.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ ἀμφιβάλλουν. Δὲν εἶναι ὅμως ὅλοι τῆς ἰδίας ψυχικῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ συνθέσεως. Σπουδαιότατο εἶναι τὸ ἐλατήριο τῆς ἀμφιβολίας.

Ἔχομε ἐκεῖνον ποὺ ἀμφιβάλλει ἀπὸ ἀδιαφορία. Δὲν τὸν ἐνδιαφέρουν τὰ θεῖα, καὶ τ' ἀμφιβάλλει.

Μπορεῖ ἐπίσης ἡ μητέρα τῆς ἀμφιβολίας νὰ εἶναι ἡ ὑπεροψάνεια. Θεωρεῖς τὸν ἑαυτό σου τόσο ἀνώτερο ποὺ δὲν καταβέγεσαι νὰ παραδεχθῇς ὡρισμένες ἀλήθειες ἀσυζητητί.

Εἶναι κι' ὁ εἰλικρινὴς καὶ τίμιος ἄνθρωπος ποὺ ἀμφιβάλλει ναὶ δὲν μπορεῖ νὰ πεισθῇ γιὰ τὸ ἄγνωστο. Κάνει τὸ λάθος ὁ εἰλικρινὴς αὐτὸς ἄνθρωπος νὰ συγχίζῃ κάπως τὰ πράγματα. Θέλει νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ βασίλειο τοῦ πνεύματος μὲ τὶς πέντε αἰσθήσεις.

Ἂς προχωρήσουμε τὰ δοῦμε τὶ εἴδους ἀμφιβολίες εἶχε ὁ Θωμᾶς.

Γιὰ νὰ δῇ κανεὶς ἔχει ἀνάγκη τὰ μάτια του. Ἄλλο, ὅμως βλέπουν μακρύτερα, ἄλλα κοντύτερα ἄλλα εὐκολώτερα καὶ ἄλλα δυσκολώτερα Ἔτσι καὶ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς. Ὁ ἕνας μπορεῖ εὐκολώτερα ἀπὸ τὸν ἄλλο νὰ δῇ τὶς βαθιὲς πραγματικότητες. Ὁ Θωμᾶς φαίνεται πὼς ἠταλιγάκιμούφω στὴν πίστι του. Ἐπίστευε, ἀλλὰ κάπως καθυστερημένα. Πολλοὶ ὁμοιάζουν σὲ αὐτὰ μὲ τὸν Θωμᾶ. Δὲν ἔχουμε τὴν πνευματικὴ ἐκείνη διορατικότητα ποὺ τὸν Χριστὸ τὸν ἀναγνωρίζει ἀμέσως. Μᾶς παίρνει λίγες μέρες πρωτοῦ ποῦμε «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Τρεῖς φορὲς μιλᾶ ὁ Θωμᾶς στὰ Εὐαγγέλια καὶ τρεῖς φορὲς εἶναι ἐκβηλη ἡ λύπη του. Ἡ πρώτη εἶναι ὅταν ὁ Χριστὸς καταδικασμένος εἰς θάνατον πῆγε στὴν Ἰουδαία. Ἤθελαν νὰ Τὸν ἐμποδίσουν οἱ μαθηταί του. Ὁ Θωμᾶς ὅμως ἀποφασίζει καὶ τοὺς λέγει «ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ» (Ἰωάν. ια' 16) Ἄνθρωπος ποὺ ἦταν πρόθυμος νὰ πεθάνῃ μὲ τὸν Χριστὸν δὲν μπορεῖ νὰ καταδικασθῇ στὴ συνείδησι κανενὸς ὡς ἄπιστος.

Κατόπιν βλέπομε τὸν Χριστὸ νὰ μιλᾶ στοὺς μαθητάς του κατὰ τὸν τελευταῖον δεῖπνον. Τοὺς εἶπε ὅτι δὲν μποροῦσαν νὰ πᾶνε ἐκεῖ ποὺ ἐπήγαινε Αὐτός. Ἀνησύχησε ὁ Θωμᾶς λέγων, «Κύριε οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; (Ἰωάν. ιδ' 5). Πολὺ ἀγαποῦσε τὸν Κύριο καὶ ἤθελε παντὶ τῷ τρόπῳ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ὁπουδήποτε καὶ νὰ πήγαινε.

Καὶ ἡ τελευταία φορὰ ποὺ ὁ Θωμᾶς μίλησε μὲ τὸν Χριστὸ ἦταν μετὰ τὴν ἀνάστασίν του, ἀκριβῶς μιὰ ἑβδομάδα. Ἔβλεπε κάποια δυσπιστία κάποια διστακτικότητα. Ἀλλὰ μήπως τὸ ἴδιο δὲν ἔκαμαν καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ εἶδαν τὰ Χριστὸ μόλις ἀνεστήθη.

Ὁ Θωμᾶς δὲν ἦταν ὀπορίτης. Μὲ ὅλο τὴν εἰλικρίνεια ποὺ τὸν ἐχαρακτήριζε τὰ ἐσωτερικά του εἶχε στὸ νοῦ του τὰ ἐξέφραζε μὲ τὴ γλῶσσα του. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔσωσε. Ξεύρει κάλλιστα ὅτι μᾶς ἔσωσε διαφορετικοὺς τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλο. Μὴν ἀπογοητεύεσαι. Δὲν θὰ σὲ ἀφήσῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Τὸ δοχεῖο σου θὰ γεμίσῃ ὁ Θεός ἀνάλογα μὴ τὴν χωρητικότητά του. Ὁ Πλάστης μας ξεύρει τὶς ἀνάγκες μας. Εἶναι ὅπως ὁ ὀφθαλμίατρος. Δὲν δίδει σὲ ὅλους τὰ ἴδια γυαλιά. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ πόσο ἀδύνατα τὰ μάτια τοῦ καθενός. Ὅσο πιὸ ἀδύνατα τὰ μάτια, τόσο πιὸ ἀδύνατα τὰ γυαλιά. Ἔτσι κι' ὁ Χριστός. Στὸν ἀδύνατο θὰ δώσῃ περισσότερη δύναμι γιὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ βλέπῃ ὅ,τι καὶ ὁ δυνατός.

Γιατί, ἄραγε, ἔλειπε ὁ Θωμᾶς ἀπὸ τὴν πρώτη ἐκείνη συγάθροισι τῶν μαθητῶν τὴν Κυριακή, μετὰ τὴν ἀνάστασιν; Ὀφείλεται στὴν ἀπογοήτευσι καὶ βαθυτάτη λύπη. Τὸν ἀγαποῦσε τόσο τὸν Κύριό του ποὺ διαρκῶς θὰ ἔκλαιε. Ὅταν κανεὶς εἶναι θλιμμένος προτιμᾶ τὴ μοναξιά. Αἱ ἀμφιβολίαι του γεννήθηκαν μέσα στὴν καρδιά του πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν συνάντησί του μὲ τὸν ἀναστάντα Χριστό. Ἦσαν δὲ βγαλμένες ὄχι ἀπὸ τὴν ἄπιστη καρδιά του ἀλλὰ ἀπὸ τὴν καρδιὰ τῆς ἀγάπης ποὺ ἀγανακτεῖ ὅταν βλέπῃ ἀντικείμενό της νὰ ὑποφέρῃ.

Ἀλλ' ὁ Κύριος μιὰ καὶ τέτοια εἶναι τὰ ἐλατήρια τῆς ἀπιστίας καὶ ἀμφιβολίας μας, παίρνει τὸ δάκτυλο μας καὶ τὸ βάζει στὰ πλευρά Του. Μᾶς σφίγγει θερμότερα στὴν καρδιά του.

Ὅτι εἴδους ἀμφιβολία καὶ ἂν ἔχῃς μὴ διστάσῃς νὰ πλησιάσῃς καὶ σὺ τὸν ἀναστάντα Χριστόν. Ἡ ἀπορία σου καὶ ἡ ἀγωνία σου θὰ σὲ ἀλλάξῃ, θὰ σὲ κάμῃ καινούργιο ἄνθρωπο, θὰ σὲ κάμῃ ν' ἀναφωνήσῃς ὅπως ὁ Θωμᾶς «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ Τ. Ο. Β. ΕΙΣ ΚΩΝΩΛΙΝ

Ἕνα γκρούπ ἀπὸ ἐκδρομεῖς τοῦ Τ.Ο.Β. ἔχον εἰς τὸ μέσον τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀθηναγόραν, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα. (Λεπτομερὲς Ρεπορτάζ, εἰς τὸ πρσεχὲς φύλλον).

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

—Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἡ Πρόεδρος τοῦ συλλόγου «Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων» κ. Μαίρη Ψυχούλα μετὰ τῆς κ. Φ. Ναούμ καὶ τῶν δ)νίδων Κ. Οἰκονομοπούλου, Σ. Σαββοπούλου, Σ. Δράκου, Σ. Δούμα, Κ. Κασμίδου, Δ. Θεολογίδου καὶ καὶ Ε. Χατζηπέτρου, συνοδευόμενοι παρὰ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Γ. Ψυχούλα τοῦ Ἰατροῦ κ. Χρήστου Οἰκονομοπούλου καὶ τοῦ νεοεκλεγέντος δημοτικοῦ συμβούλου καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ Συνδυασμοῦ Ἀνεξαρτήτων κ. Χ. Παπαπουιάλου μετέβησαν εἰς τοὺς ἐνταῦθα στρατῶνας τοῦ 722 Τ. Μ. καὶ προσέφερον διάφορα δῶρα διὰ τοὺς στρατιώτας.

—Ἐπίσης δῶρα προσέφεραν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Βρυσακίου ἡ Γραμματεὺς δὶς Παρ. Μπρινιᾶ, ἡ ὁποία καὶ ηὐχαρίστησεν αὐτοὺς γιὰ τὰς ὑπὲρ τῆς Κοινότητος προσφερθείσας ὑπηρεσίας. Εὐχαρίστησεν συγκεκινημένος ὁ Δ)ντὴς κ Παπαδόπουλος.

—Ἐπίσης ἤρχισεν καὶ ἐφέτος ἐντονος ἀνθελονοσιακὸς ἀγών.

Συνεργεῖα τοῦ ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἡμαθίας μὲ καλῶς ἐκπαιδευμένον προσωπικὸν προβαίνουν εἰς αἱμοληψίαν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς πρὸς ἀνεύρεσιν ἐλονοσούντων. Μέχρι στιγμῆς ἐδηλώθησαν ὑπὸ τοῦ παιδιάτρου τῆς πόλεώς μας κ. Χ. Οἰκονομοπούλου δύο κρούσματα καλοήθους τριταίου.

Κυρίαι, Δεσποινίδες καὶ Κύριοι τῆς Ἀλεξανδρείας μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ 722 Τ.Μ. τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν καὶ ἐμοίρασαν δῶρα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα.

ΓΙΑΤΙ;

Ο ΥΔΡΑΥΛΑΞ ΕΡΓΟΧΩΡΙΟΥ

Πολλοὶ κάτοικοι τῶν ὀφαγείων καὶ τοῦ Ἐργαχωρίου καὶ οἱ γύρω κτηματίαι μᾶς ἐρωτοῦν, γιατὶ παραμένει ἀκάλυπτος ὁ σῦλος τοῦ νεροῦ στὸ Ἐργαχῶρι καὶ τὰ νερὰ ξεχειλίζουν στοὺς δρόμους οἱ ὁποῖοι κατόπιν τούτου γίνονται ἀδιάβατοι;

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΜΑΣ

Ο «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» ἀνακοινοῖ πρὸς τοὺς συνεργάτας του, ποὺ τοῦ ἀποστέλλουν συνεργασίας ἐκ τῶν χωρίων καὶ Δήμων τοῦ Νομοῦ μας, ὅτι οἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ φέρουν τὰ κανονικὰ γραμματόσημα, διότι ἄλλως δὲν θὰ παραλαμβάνωνται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΕΛΟΥΔΙ

Νησελοῦδι (τοῦ ἀντ)τοῦ μας).

—Ἀπὸ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἀπρίλιον ἄρχισεν ἡ σπορὰ Βάμβακος.

—Αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι εἶναι εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν τῶν Δημητριακῶν.

—Εἰς τὸ χωρίον μας παρατηρεῖται μεγάλος οἰκοδομικὸς ὀργασμός. Ἔτσι ἐκτίσθηκε νέον Δημοτικὸν Σχολεῖον καὶ πολλαὶ οἰκίαι.

—Πλησίον τοῦ Μοναστηρίου τῆς Ἁγίας Ἄννης ἐκτίσθηκε οἴκημα διὰ τοὺς προσκηνυτὰς μερίμνη τῶν Π. Ἀναγνωστάκη καὶ Γιαννοβόλας Φωτεινιᾶ.

—Στὶς 5 Μαΐου ἔγινε—ἀντὶ τῆς 2 Μαΐου—ἡ πανήγυρις τοῦ Μοναστηρίου Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Παλαιοχώρας.

ΤΟ ΘΗΜΑ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

—Μετὰ μεγάλης πικρίας ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ περὶ τὸ Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀχαρὶς μεταξὺ σχολείου καὶ Ἐκκλησίας ἔριδος, πρὸς στιγμὴν διευθετηθεῖσα, συνεχίζεται μετὰ πείσματος καὶ πάλιν εἰς βάρος τοῦ ἱεροῦ κειμηλίου, κινδυνεύοντος νὰ περιορισθῇ ἀσυκτικῶς εἰς χῶρον ἐλάχιστον καὶ ἀνεπαρκῆ, λόγῳ τῆς ἐπιμονῆς τῶν σχολικῶν παραγόντων, ἀγνοούντων ἴσως ὅτι ὁ χῶρος οὗτος καθηγιασθεὶς τῷ 59 μ.Χ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Παύλου, ἀνῆκεν πρὸ 1900 ἐτῶν εἰς τὸ βῆμα καὶ μόνον, κακῶς παραχωρηθείς, εἰς τὸ σχολεῖον, ἂν τοι αὐτὸν τι συνέβη.

Ἡ ἀξίωσις τοῦ σχολείου νὰ ἔχῃ ἀρκετὸν χῶρον διὰ τὴν κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν μαθητῶν ψυχαγωγίαν, εἶναι βεβαίως δικαιολογημένη. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἐκκλησία παραχωρεῖ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον χῶρον 700 μέτρων πρὸς τὰ παρακείμενον Τέμενος, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ σχολείου δὲν δικαιολογεῖται πλέον καὶ ἐπιζήμιος διὰ τὴν πόλιν καθίσταται. Θὰ ἦτο ἄκρως ἀσυγχώρητον νὰ μειωθῇ ὁ χῶρος τοῦ Βήματος. Ἀπεναντίας θὰ ἔπρεπεν νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτὸς τῶν πέριξ κτισμάτων, μηδὲ τοῦ σχολείου ἐξαιρουμένου, ὥστε ἐν μεγαλοπρεπείᾳ ἐμφανιζόμενον, νὰ εἶναι ὁρατὸν καὶ ἀπὸ τῆς πλατείας Ὡρολογίου ἀκόμη. Σχολεῖον γὰρ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ καλλίτερον γίνεται. Βῆμα ὅμως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου δὲν ξαναγίνεται. Ἡ τοιαύτη διαμόρφωσις, βεβαίως εἶναι πολυδάπανος καὶ λίαν τολμηρά. Τὰ μεγάλα ὅμως καὶ ἐξωραϊστικὰ ἔργα τόλμην ἐξαιρετικὴν καὶ δαπάνας σημικρὰς ἀπαιτοῦσιν, ἱκανότητα δὲ τῶν ἁρμοδίων ἀξιέπαινον καὶ ἐπίμονον ἀναμφισβήτητον. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν λοιπὸν αὐτὴν ἂς τείνωσιν ὅλαι αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν, ὥστε τὸ Βῆμα νὰ λάβῃ τὴν ἁρμόζουσαν καὶ ἐνδεβεβιωμένην ἀπὸ τεχνικῆς καὶ καλαισθητικῆς ἀπόψεως ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ Τουριστικὴν ταιαύτην πολλὰ τὰ ὠφέλη τὴ πόλει προσπορίζουσαι.

—Ταῦτα ἔχοντες ὑπ'ὄψιν ὅλοι μας ἂς ἀφήσωμεν τὰς ἔριδας καὶ εὐλαβῶς τὰ μέγα τοῦτο ἔργον, ὃς ἀνωτέρω ὑποδεικνύομεν, ὁραματιζόμενον, νὰ καταβάλωμεν πρὸς ἐπιτυχίαν του πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ προσπάθειαν, καθ' ὅσον ἡμεῖς μὲν ὅλοι μεγάλοι καὶ τρανοί, τάχιον ἢ βράδιον, θὰ παρέλθωμεν. Θὰ παραμείνῃ ὅμως τὸ ἔργον, ὡς παράδειγμα μιμήσεως, ἀλλὰ καὶ θαυμασμοῦ, εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

—Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος, ὁ πολλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπωμιζόμενος καὶ καλὰ δι' αὐτὴν ὁποσχόμενος, θὰ ἐπιδείξῃ τὴν δέουσαν καὶ διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, δραστηριότητα πρὸς ἐξισπουδασιν τοῦ Βήματος, ὅπερ ἂν εὑρίσκετο εἰς ἄλλην πόλιν καὶ ἄλλα χέρια, πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχεν ἀναδειχθῇ εἰς μοναδικὸν τῶν ἀρχαιολόγων καὶ περιηγητῶν, θρησκευτικὸν καὶ τουριστικὸν προσκύνημα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Μᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ συμβολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τόσο σὲ εἰρηνικὲς περιόδους, ὅσο καὶ σὲ πολεμικές. Τὴν περασμένη Παρασκευή, 8 Μαΐου συμπληρώθηκαν 100 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἱδρύθηκε.

Ἂς ἰδοῦμε τὴν ἱστορίαν του.

Τὸν Ε.Σ. ἵδρυσε ὁ Ἑλβετὸς Τραπεζίτης Ἔρρικος—Ἰωάννης Ντυνάν, στὰ 1859, μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σολφερίνο τῆς Β. Ἰταλίας. Πρῶτο Νοσοκομεῖο ἔγινε ἡ ἐκκλησία τῆς Καστιλιόνε. Μετὰ ἀγωνίζεται διὰ τὴν διάδοσι τῆς ὀργανώσεως.

Στὰ 1863, 14 Κράτη στὴ Γενεύη τῆς Ἑλβετίας συσκέπτονται καὶ στὰ 1864 γίνεται ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρός.

Στὰ 1901 ἀπονέμεται τὸ βραβεῖον Νομπὲλ τῆς Εἰρήνης στὸν Ντυνάν, διότι διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ τάδεινά διέθεσε ὅλην τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζωήν του. Στὰ 1910 πέθανε ὁ μεγάλος ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἡ ὀργάνωσις του Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὅλο καὶ μεγάλωνε...

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν θὰ ἐκλεγοῦν οἱ Δημοτικοὶ ἄρχοντες. Νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς ἐκλέκτορας ὅτι ἡ ἐντολή, ποὺ ἔλαβαν εἶναι σοφής: Νὰ ἐπιλέξουν ὡς προϊσταμένους τῆς αὐτοδιοικήσεως τοὺς ἀρίστους μεταξὺ ὁμοίων. Κάθε ἐνέργεια ἢ προσπάθεια, ποὺ θὰ ἔχῃ ὡς κίνητρα ἀτομικὲς κενοδοξίες ἢ ματαιοδοξίες θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία εἰς τὸν λαὸν νὰ στιγματίσῃ τοὺς ἀνάξιους ποὺ θὰ ἀναλάβουν ἀνάλογες προσπάθειες.

Προσοχή, λοιπόν, μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου ὰς ἐκλεγοῦν οἱ αὔριανοὶ Δημοτικοὶ ἄρχοντες, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι—σύμφωνα μὲ τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ—οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συνδυασμῶν, ποὺ ἐπλειοψήφισαν.

ΤΡΕΙΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΕΣ!

Ἐφέτος παρέγινεν τὸ πρᾶγμα μὲ τὶς τρεῖς πρωτομαγιές. Τὴν μιὰ τοῦ ἡμερολογίου, τὴν ἄλλη τὴν «ἐπίσημη» στὶς 7 Μαΐου καὶ τὴν «ἡμιεπίσημη» στὶς 8 Μαΐου.

Ἀπορροῦμεν μὲ τὶς «ἐνέες» ἰδέες τῶν ἁρμοδίων, ποὺ μετατρέπουν τὴν γιορτὴν τῶν λουλουδιῶν καὶ τῆς ἐργασίας εἰς κοροϊδίαν.

ΤΟ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Τὴν 31ην Ἰουλίου καὶ ἰδίως τὴν 1—2 Αὐγούστου θὰ γίνουν εἰς τὴν πόλιν μας οἱ γιορτὲς τοῦ Β! Φεστιβὰλ παραγωγῆς Βεροίας. Ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος Βεροίας μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ βουλευτοῦ κ. Χατζηδημητρίου φροντίζει νὰ ἐξεύρῃ ἐκτάκτους πόρους. Οἱ Βεροιεῖς καλοῦνται νὰ βοηθήσουν τὴν ὡραίαν προσπάθειαν τοῦ Τ.ΟΒ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς, διότι τὸ Φεστιβὰλ εἶναι ὁ ἀκοπὸς ἑνὸς ὁμίλου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτυχία καὶ τὸ συμφέρον μιᾶς πόλεως, περιοχῆς. Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Τ.Ο.Β.

ΤΑ ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πολὺ ὀρθῶς διεμαρτυρήθησαν οἱ Πόντιοι διὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν διακοπὴν τῶν ἐκπομπῶν ποντιακῶν τραγουδιῶν διότι ἀφοῦ ὑπάρχουν ἐκπομπὲς μὲ Κρητικά, Νησιώτικα κτλ. διατί νὰ μὴ ὑπάρχουν καὶ ποντιακά;

Ἴσως νὰ μὴ ἀρέσουν σὲ μιὰ μερίδα λαοῦ, ἀλλὰ ὁμοίως μία μεγάλη—σχεδὸν ὁλόκληρος ὁ λαὸς—δὲν θέλει τοὺς ἀκοποὺς τοῦ Χούλα-χοῦπ καὶ τοὺς ἀηδιαστικοὺς κτύπους τῶν γκαζοντενεκέδων μὲ τὶς ἀγριοφωνάρες ποὺ μᾶς θυμίζουν φωνὲς τσακαλιῶν τῆς ζούγκλας τῶν ἡμιαγρίων καὶ ἀρρωστημένων συνειδήσεων, ποὺδόμως «κοσμοῦν» τὸ ραδιοπρόγραμμα. Ἐξ ἄλλου τὸ Ποντιακὸ τραγοῦδι συνδέει σάν κρῖκος μιὰ μεγάλη μερίδα τοῦ λαοῦ μὲ παραδόσεις ἀνώτερες, ποὺ ἔχουν σχέσι μὲ τὴν Μεγάλη Ἰδέα καὶ τὴν, ἄνευ συνόρων Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ἡ περίπτωσις ἀνωνύμου συμπολίτου ποὺ κρατῶντας διὰ τὸν ἑαυτόν του τὴν λύπην, χάρισε χαρὰν διαθέτοντας ἀνωνύμως 10 000 δραχμὲς διὰ τοὺς φτωχοὺς μᾶς δίδει τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος, ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι καὶ χριστιανοὶ ποὺ γνωρίζουν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι κυρίως ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης τῶν πράξεων καὶ ὄχι τῶν λόγων καὶ τῶν Φαρισαϊκῶν ἐκδηλώσεων.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΦΙΛΙΑ

Δὲν εἰμεθα τυφλοὶ καὶ ὀξύθυμοι ἐθνικισταί, διότι ξαίρομε νὰ συμβιβάζωμε τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα μὲ τὴν φιλίαν διὰ τοὺς ἀλλοεθνεῖς.

Φοβούμεθα ὅμως, πὼς οἱ ὄψιμες ἐκδηλώσεις φιλίας τῶν Τούρκων εἶναι ἐπιφανειακές. Ἀπόδειξις ὅτι πρὸ ἡμερῶν οἱ φίλοι μας Τοῦρκοι ἐκομμάτιασαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαία, ποὺ ὑπῆρχε στὸ Ποῦλμαν τοῦ ΤΟΒ ποὺ εὑρίσκετο εἰς Κων)πολιν!!.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΚΥΛΛΩΝ!!

Ὅταν ὁ λαὸς πεινᾶ ἡ ἀριστοκρατία τῶν Ἀθηνῶν ἐργάζεται πυρετωδῶς διὰ νὰ διοργανώσῃ εἰς τὴν Κηφισιὰν διαγωνισμὸν Καλλιστείων Σκύλλων

Ἡ ἐκθεσις αὐτὴ θὰ γίνῃ ἡ αἰτία νὰ ἐκθέσῃ ἡ ἀνομπορία τῶν Ἀθηνῶν τοὺς σκύλλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτούς της.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

—Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν εὐνοϊκῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἑωρτάσθησαν καλῶς.

—Εἰς τὴν πλατείαν Ὡρολογίου—ὅπως εἶναι τὸ ἔθιμο—ἐλάμβανεν χώραν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν ἡμέραν τ' αὐγοτσουγκρίσματα πρὸς μεγάλην χαρὰν νέων καὶ ἐνηλίκων. Τὰ ΠΡΟ—ΠΟ κατόπιν τούτου παρουσίασαν ἂν ὄχι «κάμψιν» τοὐλάχιστον «ὕφεσιν»!!

—Εἰς τοὺς στρατῶνες τοῦ 3ου Συν)τος καὶ τὸ στρατόπεδον τοῦ Πυρ)κοῦ τὸ κέφι ἦτο πολὺ μεγάλο.

—Εἰς τὸ Κρατ. Νοσοκομεῖο, χάρις εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Προέδρου κ. Π. Καμπίτογλου, τοῦ Δ)ντοῦ κ.Καλογήρου, τοῦ Διαχ. κ.Φελλοπούλου καὶ τοῦ προσωπικοῦ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Προϊσταμένης, τὸ Πάσχα ἑωρτάσθηκε μὲ πολὺ κέφι.

—Ἡ Εὐξεινος Λέσχη καὶ ἡ Χ.Ε.Ν. ἐμοίρασαν νοσχολινὰ δέματα εἰς τὰς φυλακάς, Στρ. Νοσοκομεῖον, Γηροκομεῖο κλπ

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΝΑΟΥΣΑ (Τοῦ ἀντ)τοῦ μας). Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐγένοντο χθὲς εἰς Νάουσαν αἱ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὁλοκαυτώματος τῆς πόλεως μὲ συμμετοχὴν ὁ λοκλήρου τοῦ λαοῦ τῆς Νάουσης καὶ τῶν γειτονικῶν πόλεων ὡς καὶ τῶν ὀρχῶν.

Μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γυμναστικῆς Νομ. Πέλλης κ. Ἐλευθεριάδου, τοῦ α' βοηθοῦ ἀρχηγοῦ Γ.Ε.Σ. στρατηγοῦ κ. Γ. Πετροπούλου καὶ ὅλων τῶν ἁρμοδίων ἡ πόλις εἶχεν λάβει λαμπρὰν ἑορτυστικὴν ὄψιν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς πελάτας τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ὅτι γίνονται δεκτὰ βιβλιάρια Καταθέσεων δι' ἐγγραφὴν τόκων π. ἔτους 1958.

Ἐκ τῆς Ταχ. Διευθύνσεως

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΡΑΧΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ράχης Ἡμαθίας.

Διακηρύττει ὅτι

Προκηρύσσεται πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ μεταφορὰν 3000 κυβ τοῦ ἔογου ἀμμοχαλικοστρώσεως τῆς ἀγροτ. ὁδοῦ Ράχης πρὸς Δημ. ὁδὸν Βεροίας—Κοζάνης.

Ἡ Δημοπρασία γενήσεται τὴν 14ην Μαΐου ἡμέραν Πέμπτην ὥραν 12—1 ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι Ἡμαθίας (γραφεῖον Τ.Υ.Δ.Κ.)

Δεκτοὶ γίνονται: Α) Διὰ τὰ ἀμμοχάλικα 1) Μεταφορεῖς Ἰδιοκτῆται φορτηγῶν αὐτοκινήτων Δημοσίας Χρήσεως καὶ 2) Ἐργολῆπται Δημοσίων Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας Β) Διὰ τὰ Τεχνικά: Ἐργολῆπται Δημοσίων Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας ἢ ἐχέγγυοι ἐμπειροτέχναι ἐργολῆπται ὁδοποιΐας.

Ἐγγυήσεις συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων δραχμαὶ 4.500 διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ ἀμμοχαλίκου καὶ 2000 διὰ τὰ τεχνικὰ τῆς ὁδοῦ.

Λεπτομερὴς διακήρυξις καὶ οἱ πλήρεις ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα καὶ εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα Ἡμαθίας (γραφεῖον Τ.Υ.Δ.Κ.)

Ἐν Ράχῃ τῇ 2 Μαΐου 1959

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Ἰωάννης Ἀκριβόπουλος

Η ΟΔΟΣ ΡΑΧΗΣ-ΒΕΡΟΙΑΣ

ΡΑΧΗ—(Τοῦ ἀντ)τοῦ μας). Προεκηρύχθη μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀμμοχαλικόστρωσιν τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὸ χωριό μας πρὸς τὴν δημοσίαν ὁδὸν Βεροίας—Κοζάνης. Ὁ Διαγωνισμὸς θὰ γίνῃ τὴν Πέμπτην 14 Μαΐου. Ἔτσι τὸ χωριό μας ἀποκτᾶ πλήρη συγκοινωνία μὲ τὶς γειτονικὲς πόλεις.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ «ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ»

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου πηγῆς εἰς τὸν ἑορτάζοντα ναὸν τῆς Παιδοπόλεως «Καλὴ Παναγιὰ» ἔλαβεν χώραν πανήγυρις εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον πολλοὶ προσκυνηταὶ τῆς πόλεώς μας.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ Ε. Ι.Δ. Ε.Τ.Β.Ε.

Τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ γραφείου ἐν Θεσ)νίκῃ τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν-Διευθυντῶν ἑβδομαδιαίου τύπου Βορείου Ἑλλάδος ἀνέλαβεν ὁ κ Χρῆστος Οἰκονόμου, μέλος τοῦ Δ.Σ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης

Σκοπὸς τοῦ γραφείου εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐφημερίδων τῆς βορείου Ἑλλάδος διὰ διαφημίσεων, εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν καὶ ἐπιχορηγήσεων. (ὁδὸς Βαλσαμίτου 34).

—Τὰς Τυπογραφικάς σας ἐργασίας πρωτιμᾶτε εἰς τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας ὁ «Πυρσὸς» Μητροπόλεως 28 Βέροια τηλ. 4-00

ΜΕΙΩΜΕΝΗ Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΜΑΣ

Πληροφορίαι ἀπ' ὅλα τὰ βαμβακοπαραγωγὰ χωρία τοῦ Νομοῦ μας ἀναφέρουν, ὅτι ἐφέτος ἡ καλλιέργεια βάμβακος θὰ εἶναι 30—50ο)ο ἠλαττωμένη.

Ὑπολογίζεται, ὅτι μεγάλαι ἐκτάσεις, ποὺ ἐφυτεύθησαν ἐπέρυσι μὲ βάμβακα θὰ καλλιεργηθοῦν μὲ ἄλλα προϊόντα, διότι αἱ τιμαὶ τοῦ βάμβακος ὑπῆρξαν καὶ εἶναι πολὺ χαμηλαὶ οἱ δὲ βαμβακοπαραγωγοὶ διῃλθον καὶ διέρχονται ἡμέρας οἰκονομικῆς δυσπραγίας.

Εἰς μερικὰ χωρία τοῦ Νομοῦ μας, ὑπάρχουν παραγωγοί, ποὺ δὲν ἐπῶλησαν εἰσέτι ὁλόκληρον τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1957 μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ λάβουν καλυτέρος τιμὰς διὰ τὸ προϊόν τους.

Πάντως πρέπει νὰ ἀναμένεται μεγάλη μείωσις τῆς κατὰ στρέμμα καλλιεργείας βάμβακος, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποφασίσῃ ὅπως ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ βάμβακος καὶ ὑφασμάτων βαμβακερῶν.

ΤΟ Β' ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Τὸ Βον Φεστιβὰλ Παραγωγῆς Βεροίας θὰ λάβῃ χώραν τὴν 1ην καὶ 2αν Αὐγούστου, τὰ δὲ ἐγκαίνια τῶν Περιπτέρων θὰ γίνουν τὴν 31ὴν Ἰουλίου.

Εἰς τὸ ἄλλο φύλλο μας —ἐλλείψει χώρου—θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ πλῆρες πρόγραμμα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» Διὰ τεχνικοὺς λόγους, λόγω τῶν ἀργιῶν τῆς 4ης 5ης καὶ7ης τρέχοντος, μόνον, διὰ αὐτὸ τὸ φύλλον κυκλοφορεῖ δισέλιδος ἀντὶ τετρασέλιδος.

ONSA

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Κ. ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ

ΒΕΡΟΙΑ

Πωλοῦνται ὡρολόγια ONSA *ἠσφαλισμένα κατὰ παντὸς κινδύνου ἀπωλείας—κλοπῆς—ὁλικῆς θραύσεως παρὰ τῇ μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας* LLOYD.

Χωρὶς καμίαν ἐπιβάρυνσιν ἢ ὑπερτίμησιν.

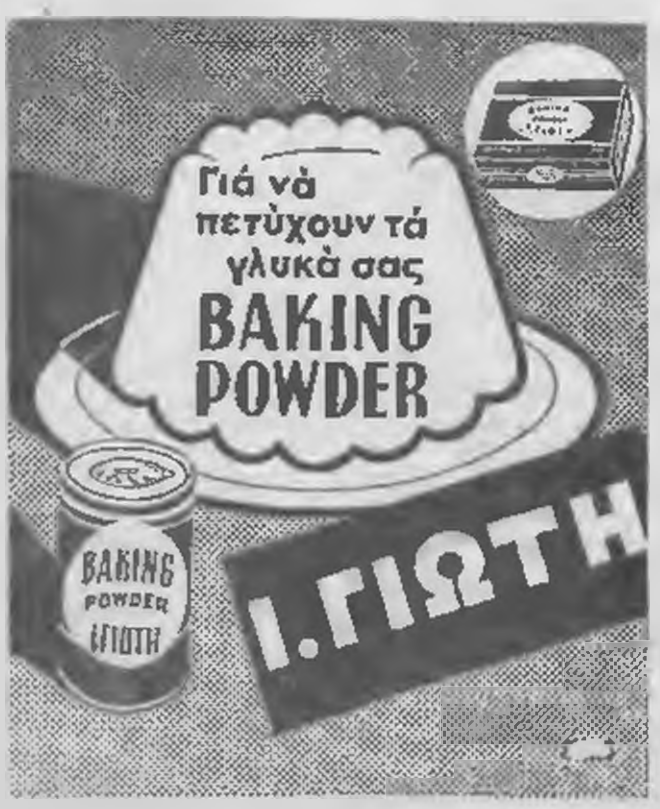

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ

ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

4ον

—Ἂν τὴ ρωτοῦσε κανεὶς θὰ βρίσκονταν σὲ ἀπορία. Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δώσῃ μίαν ἐξήγηση ὅπως δὲν μπόρεσε νὰ τὴ δώσῃ καὶ στὸν ἑαυτό της, ὅταν, καθὼς ἔπεσε τὰ κοιμηθῇ, ξανάφερε στὸ νοῦ τὸ γράμμα τοῦ «ἀγνώστου φίλου.»

Μόνο ἡ καρδιά της ἄρχισε νὰ χτυπᾷ δυνατώτερα, ὅταν ἔφτασε στὴ φράση του.

«Ἡ μόνη μου εὐχὴ εἶναι νὰ μὴ δεσμεύεσαι ἀπὸ τίποτα, γιὰ νὰ μοῦ ξανασυγράψῃς.»

Πρώτη φορὰ δίνονταν στὴν Ἑλένη ἡ ἀφορμὴ νὰ μελετήσῃ τὸν ἐσωτερικό της κόσμο. Ἀλήθεια θὰ μποροῦσε, στὴν ἡλικία της, νὰ εἶναι κι' αὐτὴ «δεσμευμένη» ὅπως τόσα ἄλλα κορίτσια. Καὶ ὅμως εἶχε κρατήσει διπλοκλειδωμένη τὴν καρδιά της σὲ κάθε αἴσθημα ξένο πρὸς τὴ μητρική φροντίδα, ποὺ ἔτοιμη γιὰ ἀποστολὴ στὴ Δώρα.

Καὶ ἄξαφνα, ἔνοιωσε πόσο ἡ καρδιὰ αὐτὴ διψοῦσε γιὰ κάποιες ἄλλες συγκινήσεις, γιὰ κάποια διαφορετικὴ χαρὰ ἀπὸ τὴ γνώριμη ὡς τότε χαρὰ τῆς θυσίας.

Μιὰ νοσταλγία τὴν κυρίεψε. Μιὰ περίεργη νοσταλγία γιὰ κάτι ποὺ δὲν εἶχε γνωρίσει ἀκόμη, καὶ ποὺ ἔπρεπε ὡστόσο νὰ εἶναι τόσο ὄμορφο, τόσο γλυκό.

Ὥρα πολλὴ στριφογύριζε στὸ κρεβάτι της ἄγρυπνη, γεμάτη ταραχή. Αἰσθάνονταν τόση μοναξιὰ καὶ τόση ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ κάποιον ἄλλο ἄνθρωπο.

Θυμήθηκε τὴν τελευταία φράσι τοῦ Στέλιου. Ἴσως τὴν ἴδια μονξιὰ θὰ ἐννοοῦσε κι' ἐκεῖνος καὶ τὴν ἴδια ἀνάγκη.

Ἡ σκέψη αὐτὴ τὴν κλημμύρισε μὲ ἱκανοποίηση, κι' ἔκλεισε τὰ μάτια προσπαθώντας νὰ πλάσῃ κι' αὐτὴ μὲ τὴ φαντασία της μιὰ μορφὴ ποὺ νὰ ταιριάζῃ στὸν ἀγνωστο ἐπιστολογράφο. Μιὰ λεβέντικη μορφή, τόσο ὄμορφη, ὅσο ὅμορφη φαινόταν ἡ ψυχὴ του ἀπὸ τὰ λόγια ποὺ ἔγραφε.

Πρωΐ-πρωΐ τὴν ἄλλη ταχυδρόμησε τὸ γράμμα. Δὲν ἔπρεπε ν' ἀργήσῃ γιὰ νὰ μὴ καθυστερήσῃ καὶ ἡ δική του ἀπάντηση.

Στὸ μεταξὺ ἡ κατάσταση τοῦ Στέλιου ὅλο καὶ χειροτέρευε.

Ὁ κλονισμὸς ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς Λέλας καὶ πιὰ πολὺ ἀπὸ τὸ φέρσιμο τοῦ Λεωνίδα ἦταν πολὺ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅσα μποροῦσαν νὰβαστάξουν τὰ ἀρρωστα νεῦρα καὶ τὸ ἀσκαιτεμένο κορμί του.

Ὁ πυρετὸς ἀντὶ νὰ ὑποχωρήσῃ εἶχεν ὑψωθῇ περισσότερο, καὶ μαζὶ καὶ ἡ ἀγωνία τῶν ὀπτικῶν του γινόταν μεγαλύτερη μέρα μὲ τὴν ἡμέρα. Στὶς ἐπίμονες ἐρωτήσεις τῆς μητέρας του γιὰ τὴν αἰτία τῆς ξαφνικῆς του μελαγχολίας ἀπαντοῦσε ἀόριστα, μὲ ὑπεκφυγές.

Κανένας δὲν ἤξερε τὰ μυστικά του μὲ τὴν Λέλα, κι' αὐτή, ὅπως κι' ὁ Λεωνίδας, εἶχεν μιὰ διακόψει κάθε ἐπικοινωνία μαζύ του.

Ὁ γιατρὸς κουνοῦσε τὸ κεφάλι.

—Νομίζω ὅτι ὁποιοδήποτε μᾶλλον ψυχικῶς εἶπε στὸν πατέρα του, ὕστερα ἀπὸ τὴν τελευταία ἐξέταση ποὺ ἔκαμε τοῦ Στέλιου.

Καὶ ἐξήγησε στὸν δυστυχισμένο πατέρα πόσο πιὸ ἐπικίνδυνη ἦταν ἡ περίπτωση αὐτή, γιὰ τὴν ὁποία δὲν ἦταν εὔκολο νὰ βρεθῇ φάρμακο.

Κάποια μέρα ὅμως τὸ φάρμακο βρέθηκε. Θαυματουργὸ φάρμακο.

Κανένας ἀπὸ σπίτι δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀπότομη μεταβολὴ ποὺ σημειώθηκε στὴν ψυχὴ τοῦ Στέλιου. Γιατί κανένας δὲν εἶχε ἰδέα ἀπὸ τὸ γράμμα ποὺ ἔστειλε στὴν Φωτάκη, καὶ ἀπὸ τὴν ἀπάντηση ἐκείνης.

Τὶς τελευταῖες ἡμέρες, παρακούοντας τὶς συστάσεις τοῦ γιατροῦ καὶ τῆς συμβουλεύτριάς του φρόντιζε νὰ βρίσκεται μέ κάποια πρόφασι στὸ κατάστημα τοῦ πατέρα του τὶς ὧρες ποὺ περνοῦσε συνήθως ὁ ταχυδρόμος. Καὶ ὅταν τὸν ἔβλεπε νὰ περνᾷ ἀκ' ἔξω ἔφευγε περισσότερο μελαγχολικός.

Μετροῦσε τὶς ἡμέρες λογάριαζε καὶ ξαναλογαριάζε. Τόσες ἡμέρες νὰ πάῃ τὸ γράμμα, ἄλλες τόσες νὰ ἔρθῃ, τόσες νὰ κάμῃ ἡ Ἑλένη γιὰ νὰ ἀποφασίσῃ..... Ὅσο μιὰ μέρα ἔγινε τὸ ἀδύνατο.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΑΣ ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΜΟΝΟΝ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΜΑΪΟΥ 1959

Ἔτος ΣΤ' Περιόδος Β'
Ἀριθ. Φύλλου 165

Γραφεία—Τυπογραφεῖο
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΕΩΝ Ἢ ΗΓΕΣΙΑΣ;

Ο ΛΑΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Ὁ λαὸς κυριαρχεῖ, ἀλλὰ δὲν κυβερνᾶ. Εἶναι Βασιλεύς, ἀλλὰ ἄνευ θρόνου καὶ στέμματος. Εἶναι κύριος, ἀλλὰ ἄλλοι νέμονται τὴν ἐξουσίαν, οἱ ἡγέται. Καὶ ὁ λαὸς κατηγορεῖ τὴν ἡγεσίαν του. Ὄχι μόνον σήμερα, ἀλλὰ πάντοτε. Ἴσως γιατὶ πάντοτε οἱ ἡγέτες ἦσαν καλοί, ἀλλὰ ὄχι ἄριστοι. Ἴσως διότι (ὅπως ἔλεγε ὁ Ἀπολλώνιος) ἡ λαϊκὴ γνώμη εἶναι—κατὰ τὴν ἄποψιν τῆς ἡγεσίας του—ἡ ἑταίρα, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦμε νὰ εὐχαριστήσωμεν, χωρὶς νὰ σεβώμεθα.

—Ἡ ἡγεσία δὲν σέβεται τὸν λαὸν ἢ ὁ λαὸς δὲν ἐμπιστεύεται τὴν ἡγεσίαν. Ζητεῖ ἰδανικά, διότι ὁ λαὸς χωρὶς ἰδανικά, ὁμοιάζει μὲ ζωήν, χωρὶς ὀξυγόνον!! Παραπανεῖται, ὁ λαὸς ὅτι πάντοτε ἀγωνίζεται, ὑποφέρει διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς του, ἀλλὰ ἀπολαμβάνει μόνον ἀπαγοητεύσεις καὶ ἐλάχιστες ὠφέλειες

Ἡ Ἡγεσία τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὸ πεδίον τῶν Μαχῶν, ὅπου ἡττώμενος καταστρέφεται καὶ νικῶντας ὑπηρετεῖ, ὡσὰν ἡττημένος καὶ πάλιν τὸν Δυνάστην καὶ τὶς ἰδέες του.

—Θέλει ὁ λαὸς ἡγεσίαν, ποὺ νὰ ἔχη ἀτομικὲς φιλοδοξίες, ἀλλὰ νὰ συμβιβάζονται καὶ νὰ ἐναρμονίζωνται εἰς τὰ πλαίσια μίας φιλοδοξίας, ποὺ σκοπὸν νὰ ἔχη τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.

—Δύναμος ὁ λαὸς διὰ νὰ χρησιμοποιήση τὴν μεγάλην του δύναμιν, ζητεῖ συνισταμένην, ποὺ νὰ εἶναι διαυπόστατος. Νὰ ἀποτελῆ σύνθεσιν τῶν ἄλλων μερικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά των.

—Ἔτσι ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν του, δύναμιν, ἰδανικά, συνέπειαν, ἀγάπην, ὁλοκληρωμένην προσωπικότητα, ποὺ νὰ διαθέτη τὰ προσόντα τοῦ Γίγαντος τοῦ Ἡγέτου τοῦ Μακιαβέλλι καὶ τὴν ἀνιδιοτέλειαν ἑνὸς γαληνεμένου ἀρχηγοῦ θρησκείας. Ζητεῖ μήπως κάτι, ποὺ εἶναι ἰδανικὸν ἀλλὰ ὄχι καὶ κατορθωτόν; Μήπως πταίει ὁ λαός;

Τί λέγει ἡ Ἡγεσία, ὄχι μόνον σήμερα, ἀλλὰ πάντοτε; Ἰδοὺ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Γ.Χ.Χ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΤΟΛΜΗΣ

Ἦταν πτωχότατος ὁ Χριστὸς ὅταν ζοῦσε ἐδῶ κάτω στὴ γῆ. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος συνήθως θάπτεται μεταξὺ ἄλλων πτωχῶν. Πτωχὸς μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ πτωχὸς μεταξὺ τῶν νεκρῶν.

Κάτι ὅμως συνέβη κατὰ τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶναι ἄξιον παρατήρητο. Παρουσιάστηκε ἕνας πλούσιος διακεκριμένος νὰ ζητήση τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θανατό του πάνω στὸ σταυρό. Ὁ πλούσιος αὐτὸς ἦταν ἕνας ἔντιμος Βουλευτὴς τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου τοῦ Σανχενδρείμ. Λεγόταν Ἰωσὴφ.Καταγόταν δὲ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία.

Μὰ γιατὶ αὐτὸ τὸ φαινόμενο; Οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ βυθίστηκαν σὲ ἀπόγνωσι. Ὁ Χριστὸς ἐγκαταλείπεται ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς μαθητάς του. Ποῦ ἦταν οἱ λεπροὶ ποὺ ἐθεράπευσε, οἱ νεκροὶ ποὺ ἀνέστησε, οἱ τυφλοὶ ποὺ ἀνέβλεψαν; Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον (Ματθ. κατ' 16). Ἐπαλήθευσαν τὰ προφητικὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε (Ἰωάν. κατ' 31). Ἐχθροὶ καὶ φίλοι ἐνόμισαν ὅτι πραγματικὰ αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ Ἰησοῦ. Μόνον μερικαὶ πισταὶ γυναῖκες εἶχαν μείνει μέχρι τέλους πλησίον τοῦ σταυροῦ. Ἀλλὰ τί μποροῦσαν οἱ γυναῖκες αὐτὲς νὰ κάμουν γιὰ τὴν ταφὴ τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ; Ὅλοι μας ξέρομε πόσο ἱερὸ εἶναι τὸ νεκρὸ σῶμα ἑνὸς ἀγαπητοῦ μας προσώπου. Μιὰ ἀξιοκρεπὴς κηδεία εἶναι ἡ τελευταία ἔνδειξις τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως μας στὸ νεκρὸ πρόσωπο

Φαντασθῆτε, λοιπόν, τὴν ἀπάνθρωπη στάσι τῶν ὀλίγων γυναικῶν. Κατελήφθησαν ἀπὸ φόβο μήπως τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ τύχη τῆς ἰδίας μεταχειρίσεως ὅπως τὰ σώματα τῶν κακούργων.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅμως καταφτάνει ὁ Ἰωσήφ. Τὸ ὄνομά του ἀναφέρεται καὶ ἀπὸ τοὺς τέσσαρες εὐαγγελιστάς. Ὁ καθένας κάτι τὸ χαρακτηριστικὸ μᾶς λέγει γι' αὐτόν. Ἦταν ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φαίνεται πῶς ἦταν κρυφὸς μαθητὴς τοῦ χριστοῦ ὅπως κι' ὁ Νικόδημος ποὺ ἦταν κι' αὐτὸς μέλος τοῦ Σανχενδρείμ.

Δὲν ἦταν ἁπλῆ τύχη ποὺ ἔφερε τὸν Ἰωσὴφ στὸν σταυρόν. Ἔπρεπε ὁ Ἰησοῦς νὰ ταφῆ σὲ τάφο πλούσιο. Τὸ εἶχε προφητεύσει ὁ προφήτης Ἡσαΐας 790 χρόνια πρίν. Μᾶς εἶπε ὁ Ἡσαΐας ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ διωρίσθη μετὰ τῶν κακούργων. Ἐκεῖ ἤθελαν νὰ τὸν ρίξουν οἱ φονεῖς του. Δὲν ἔνινε ὅμως ὅπως ἤθελαν, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν προφητείαν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος λέγει πλὴν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐστάθη μετὰ τοῦ πλουσίου (Ἡσαΐας νγ' 9) Καὶ πλούσιος αὐτὸς ἦταν ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας.

Μέχρι τώρα ὁ Ἰωσὴφ αὐτὸς ἦταν κρυφὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Δὲν μποροῦσε ὅμως νὰ κρατηθῆ πιά. Ἐτόλμησε νὰ γίνη φανερὰ μαθητής. Πῆγε καὶ εἶδε τὸν Πιλάτο. Τοῦ ζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Τοῦ ἔδωσε ὁ Πιλάτος κι' ἔτσι ἐπληθεύσε ὁ προφητεία τοῦ Ἡσαΐα.

Τί ἔκαμε τὸ Ἰωσὴφ νὰ μείνη κρυφὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ; Εὔκολα μποροῦμε νὰ εἰκοῦσωμε τοὺς λόγους.

Ἀσφαλῶς φοβόταν ὁ Ἰωσὴφ γιατί, ὁμολογώντας τὸν Χριστό, θ' ἀπεβάλλετο ἀπὸ τὸ ἀνώτατο ἐκκλησιαστικὸ συνέδριο τοῦ Σανχενδρείμ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ἰωσὴφ ὡς καὶ ἄλλος κρυφὸς ἀκόλουθος τοῦ Χριστοῦ ὁ Νικόδημος, ἐφοβοῦντο μήπως τοὺς κάμουν ἀποσυναγώγους. Ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἀμφότεροι μαθηταὶ ἀκολουθοῦσι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ κρυφοί. Πόσοι τέτοιοι ὑπάρχουν καὶ σήμερα. Δὲν φανερώνονται γιατὶ φοβοῦνται, τὴ θέσι τους, τὴν ἐκτίμησι ποὺ χαίρουν ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους τὸν ἐμπαιγμὸν τῶν συνανθρώπων των. Εἶναι σὰν τὰ παιδιὰ ποὺ φοβᾶται κατ' ἀρχὴν νὰ ριχθῆ στὸ νερὸ τῆς θαλάσσης. Μιὰ ὅμως καὶ ριχθῆ, μετὰ τὸ πρῶτο ἐκεῖνο τρόνταγμα, ποῦ νὰ τὸ βγάλης ἀπὸ τὸ νερό. Πολλὰ ἔχασαν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ὁ Νικόδημος μὲ τὸ νὰ μένουν κρυφοὶ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰωσὴφ ἐρχόμενος ἀφοβα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ ὁμολόγησε ὅτι φιλάνειάφοβ ἔχασε τὴν εὐλογημένη ἐκείνη κοινωνία ποὺ μποροῦσε ἐπὶ τρία ὁλόκληρα χρόνια νὰ ἔχη μὲ τὸν Χριστόν.

Ὁ νεκρὸς Χριστὸς τὸν βασάνιζε τὸν Ἰωσήφ. Ποιὸς ξέρει τὶ σκέψεις ἐπλημμύριζαν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδιά του. Ἴσως ἔξαφνα συνέλαβε τὴν ἰδέα ὅτι ἂν ὁ ἴδιος ὑποστήριζε τὸν Χριστὸ στὸ Συνέδριο, δὲν θὰ ἐσταυρώνετο. Αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτό του ἕνοχο γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ Ἰησοῦ. Γιὰ νὰ ξαλαφρώση, λοιπόν, τὴν ἐνοχήν του αὐτὴν πῆγε τωλάχιστον νὰ ζητήση τὸ νεκρὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν ἦταν μικρὸ πρᾶγμα αὐτό. Ἦταν κατόρθωμα τόλμης. Τόλμης ποὺ γεννήθηκε μέσα του ἀπὸ τὴν δύναμι ποὺ ἀκτινοβόλησε ἀπὸ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Εἶδε ἡ ἴδια δύναμις τοῦ Σταυροῦ νὰ βάση καὶ σένα τόλμη νὰ διακηρύξης τοῖς πᾶσι ἐκεῖνο ποὺ πιστεύεις στὰ ἐνδόμυχα τῆς ψυχῆς σου καὶ ἂς σοῦ στοιχίση ὅτι δήποτε. Ἀξίζει κανεὶς νὰ εἶναι φανερὸς μαθητὴς τοῦ χριστοῦ.

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ»

Ἡ ζωηρὰ διαφήμισις Ἀλεξανδρουπόλεως «Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ» εἰσῆλθεν εἰς τὸ 15ον ἔτος ἐκδόσεώς της. Εὐχόμεθα νὰ τὰ ἑκατοστήση.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

—Βρέθηκα γιὰ λίγες ὧρες στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ περιεργάσθηκα τὰ ἀξιοπερίεργα.

Μόλις κατέβης εἶσαι βέβαιος ὅτι βρίσκεσαι, ὁπωσδήποτε, σὲ ἑλληνική, γεωργικὴ πόλη

Περίπτερα γύρω—γύρω ἀπὸ τὸν Δημόσιο καὶ πολλὰ καφενεῖα, ἄρα=ΕΛΛΑΣ.

—Προχωροῦμε. Δεξιὰ βλέπομε μιὰ περίεργη πινακίδα καὶ μία ταμπέλλα;

Σχολὴ μουσικῆς, ἀκκορτεόν, κιθάρας.

Καὶ ἀθελά σου λὲς δυὸ φορὲς «ΜΠΡΑΒΟ», μιὰ γιὰ τὴν πρόοδο καὶ μιὰ γιατὶ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ διδάσκαλος λέγεται ΜΠΡΑΒΟΣ. Μπράβο, λοιπόν, κύριε Μπράβο.

—Πειὰ πέρα ἕνας τριόροφος Κινηματογράφος, νεόκτιστος. Κάθε πάτωμα βαμμένο μὲ ἀλλοιώτικο χρῶμα. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ κατασκευαστὴς θὰ ἔχη λεπτὸ γοῦστο.

—Ὁ Νέος Δράμας πραγματικὰ ὡραῖος χρειάζεται ἐπίστρωση, ποὺ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀργήση νὰ γίνη.

Ὡραῖα μαγαζιὰ καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρές. Πολλὰ μηχανουργεῖα, ἔνδειξις ὅτι ἡ περιοχὴ διάθετει πολλὰ μηχανοκίνητα μέσα.

—Πρότεινα στὸν κ. Δήμαρχο καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημ. Συμβουλίου νὰ ὀνομασθῆ ὁ νέος δρόμος (πρὸς Σιδηροδρομικὸν Σταθμόν) Λεωφόρος Κυπρίων Ἡρώων ἢ Στρατηγοῦ Διγενῆ.

—Ὁ κ. Δήμαρχος πολὺ Δημοκρατικὸς τύπος. Ἐνῶ συνομιλούσαμε μᾶς διακόπταν. Μιὰ νέα κυρία ζητοῦσε νὰ γράψη ὁ κ. Δήμαρχος τὴν σύσταση εἰς ξένην γλῶσσαν.

Καὶ ὁ κ Δήμαρχος φάνηκε κατατοπισμένος ἐρωτῶντας λεπτομέρειες, γιὰ κάποιον ποὺ βρίσκεται μακριά.

Ἄλλη ἤθελε νὰ ἐξετασθῆ, γιατὶ ὁ κ. Βεισόπουλος εἶναι γιατρὸς καὶ οἱ φτωχοὶ βρῆκαν τὴν ὑγείαν τους Δωρεάν!!

Ἕνας Δήμαρχος μὲ ἕνα ἄξιωμα, ἀλλὰ πολλὲς ἁρμοδιότητες, ὑπηρεσιακὲς καὶ μή.

Μιὰ ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ γιὰ τὸν Δήμαρχον, πολλὲς οἱ αἰτίες.

Ἀλλὰ θὰ ξαναεπισκεφθοῦμε τὴν ὡραία μας Ἀλεξάδρεια.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ Τ. Ο. Β.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ἡ Ἁγία Σοφιά.—Ὁ Βόσπορος.—Τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδὶζ καὶ τὸ Θησαυροφυλάκιο.

Τερπνὸ καὶ ὠφέλιμο τὸ Πασχαλινὸ ταξίδι, μὲ τὸν Τ.Ο.Β, εἰς τὴν Κων)πολι. Οἱ παραδόσεις ἀνταμωμένες μὲ τὴν ἀνθρώπινη περιέργεια μᾶς ὥθησαν στὴν «πόλη» γιὰ νὰ ἰδοῦμε ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ Πολέμης: «Τί ἔχομε, τί χάσαμε καὶ τί μᾶς πρέπει».

—Τὸ ταξίδι ἦταν, μὲ Ποβλιμαν, σχετικὰ ξεκούραστο. Ἡ πρώτη ἐντύπωση ἀπὸ τὸ ἀντίκρυσμα τῆς πόλης ἦταν μαγευτικὴ καὶ καταπληκτική.

Καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ μεριὲς τῶν λεωφόρων τῆς εἰσόδου, ὑπῆρχε ἐκθαμβωτικὸς φωτισμός, σὲ μῆκος 17 χιλιομέτρων, ποὺ ἰδιόρρυθμος ὅπως ἦταν ἔδιδε ἕνα ἀγνωστο καὶ χαρακτηριστικὸ θέαμα. Λέγοντας Κων)πολη θυμούμαστε ἀσυνείδητα τὴν Ἁγιὰ Σοφιὰ καὶ τὸ Πατριαρχεῖον. Καὶ ἔτσι τὴν ἄλλη ἡμέρα βρισκόμασταν στὸ δημιούργημα τοῦ Ἰουστινιανοῦ, στὴν ἐκκλησία, ποὺ τόσο τραγούδησε ἡ λαϊκὴ μοῦσα καὶ τόσο συνδέθηκε μὲ τὴν Μεγάλη Ἰδέα μας.

—Σὲ μιὰ ἐπιβλητικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ μιὰ Ἱστορικὴ προέκτασι πρὸς τὰ ὀπίσω μᾶς ἔφερε στὴν φαντασία μεγαλοπρεπεῖς στιγμὲς στέψεων, ἀλλὰ καὶ τὶς τελευταῖες κρίσιμες τοῦ 1453, ὅταν ἔκλεινε γιὰ πάντα ἡ ἐσωτερική της πόρτα.

Νὰ τὴν περιγράψωμε εἶναι δύσκολο γιατὶ ὑπάρχουν μερικὰ πράγματα ποὺ γιὰ νὰ τὰ νοιώσης, πρέπει νὰ ἔχης ἰδική σου ἀντίληψη Ἡ διήγησι, τουλάχιστον δὲν φθάνει.

—Νέος σταθμός μας ὁ Βόσπορος καὶ τὰ «χωμένα» στὴν θάλασσα κέντρα του. Ὅμοια συναισθήματα δὲν αἰσθανθήκαμε ἄλλοτε, γιατὶ δὲν εἴδαμε ὅμοια ταμπλὼ κάλλους καὶ ἡρεμίας.

—Μιὰ ἄλλη ἡμέρα βρεθήκαμε στὸν ἀπέραντο κῆπο τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Γιλδίζ. Ὁ κῆπος εἶναι πολὺ γοητευτικὸς μὲ ὀργιώδη βλάστηση, ποὺ μεταφέρει τὴν σκέψη μας σὲ Τροπικά, Παρθένα τοπία.

Μιὰ πολὺ ὡραία λιμνούλα, ποὺ στὰ μέσα φιλοξενεῖ ἕνα νησάκι μᾶς χαρίζει παραμυθένιες σκηνογραφίες,

—Τὸ Καζίνο, συμπληρώνει τὴν Τουριστικὴ ἀξιοποίηση τῆς περιοχῆς.

Μιὰ καὶ ἡ λιμνούλα εἶχε ψάρια, βαλθήκαμε νὰ θείξουμε ψυχία ζωοφιλίας, ριχνοντάς τα ψυχία ψωμιοῦ.

—Τὴν ἴδια ἡμέρα βρεθήκαμε στὸ Ἁγίασμα τοῦ Μπαλουκλῆ καὶ τὸ Θησαυροφυλάκιο, ὅπου θαυμάσαμε τοὺς ἀμύθητους θησαυροὺς καὶ τὰ κεμφοτεχνήματά του, νομίζοντας γιὰ λίγο, πῶς ἤμασταν ... ὑπουργοὶ τοῦ Θησαυροφυλακίου, κάτι δηλαδὴ σὰν τοὺς σημερινοὺς ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν τῶν Κρατῶν, ποὺ τώρα τοὺς ἀπεικονίζουν ὄχι μὲ φόντο τοὺς θησαυροὺς, ἀλλὰ μὲ ἀπόχες μὲ τὶς ὁποῖες κυνηγοῦν ... τοὺς φοροδιαφεύγοντας.

Στὸ ἄλλο σημειωμά μου θ' ἀσχοληθῶ μὲ τὸ Πατριαρχεῖον κτλ, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ μπορέσω ἁπλὰ νὰ περιγράψω τὴν ὡραία αὐτὴν ἐκδρομήν. Δ.Χ

ΤΙ ΑΡΑΓΕ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ Ο κ. Ν. ΚΡΟΥΣΤΕΦ

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Ν. Κρουστεφ δοκιμὲς διὰ νέας διακινώσεως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατθιστᾶ γνωστόν, ὅτι θὰ θεωρήση ὡς ἐχθρικὴν ἐνέργειαν, τὴν ἐνδεχομένην ἐγκατάστασιν βάσεων πυραύλων στὴν Ἑλλάδα

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν τῆς Δίδος Ὄλγας Μιχαηλίδου, σχετικὴν μὲ τὰ ὅρια τοῦ Βήματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐκ τῆς ὁποίας δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐνδιαφέρουσαν περικοπήν:

«Κατόπιν ἐποκέψεώς μου εἰς Ἀθήνας ὁ κ. ὑφυπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης κ. Θεμελῆς διέταξεν ὅπως ἐξευρεθῆ τρόπος διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ χώρου τοῦ Βήματος καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν νέων ὁρίων.

Κατόπιν τούτου μετέβην ἐπὶ τόπου μετὰ εἰδικοῦ Ἀρχιτέκτονος, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας—Ναούσης κ. Καλλινίκου καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Μαλούχου, ὅπου συνεφωνήσαμεν διὰ τὰ νέα ὅρια τοῦ Βήματος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξευρέθη ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, κατόπιν ἐνεργειῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΝΙΚΟΥ ΜΥΡΣΙΝΗ

ΕΝΑ ΛΥΧΝΑΡΙ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΗ ΝΥΧΤΑ

(ΠΟΙΗΜΑΤΑ)

Κριτικόν σημείωμα τοῦ κ. Ο.Σ.

Καθώς τὰ νερὸ γιὰ νὰ γίνῃ ἀχνὸς χρειάζεται ζεστασιά, κι ἡ σκέψη, ὁ πόθος, ἡ αἴσθηση, γιὰ νὰ γίνουν στίχοι χρειάζονται ἀνθρωπιά. Κι ἡ ἀνθρωπιὰ δὲν λείπει ἀπὸ τὸν ποιητὴ Νίκο Μυρσίνη, ποὺ μᾶς στέλνει τὸν χαιρετισμό του ἀπὸ τὶς Σέρρες. Ἴσα—ἴσα, ποὺ εἶναι πιὸ τέρη ἀπ' ὅση θἄπρεπε. Γιατί, στ' ἀλήθεια, τὸ βρίσκω κρίμα νὰ βραχνιάζει μὲ κραυγὲς γιὰ τὴν εἰρήνη μιὰ φωνή, ποὺ θἄπρεπε νὰ τραγουδᾶ τὸν ἔρωτα, τὶς ὁμορφιὲς τῆς ζωῆς.

Τοῦτα τὰ πράσινα λιβάδια ποὺ γελοῦν

μιὰ μέρα θὰ χλωμιάσουν καὶ θὰ σβήσουν ...

Θὰ χλωμιάσουν, μὰ ὡς τότε σὺ νὰ τὰ χαρῇς, νὰ τὰ τραγουδήσῃς: Νὰ τὸ πνεῦμα τοῦ στενοῦ, τοῦ ἀτομικιστικοῦ ὠφελιμισμοῦ. Ὁ ποιητὴς δὲν τὰ σκέφτεται ἔτσι. Οἱ ὁμορφιές, ποὺ σήμερα θὰ χαρῇ αὐτὸς αὔριο δὲ θὰ ὑπάρχουν, αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο. Αὐτό, τὸ πιὸ κακὸ ἀπ' ὅλα τὰ κακά, πασχίζει νὰ τὸ ἐμποδίσῃ πρατάσσοντας τὸ στίχο, ζωγραφίζοντας τὴν καταστροφή, ὑμνώντας τὴν εἰρήνη. Ἂν θελήσουμε νὰ κάνουμε στενὴ κριτική, θὰ πρέπει νὰ παρουσιάσουμε τὸ Νίκο Μυρσίνη, σὰν καλὸ ἢ κακὸ τεχνίτη τοῦ στίχου. Ὅμως ἐμεῖς μάθαμε νὰ παίρνουμε σὰν μέτρο τῆς ἀξίας ἑνὸς ποιητῆ τὴ ἱκανότητά του νὰ συγκινῇ καὶ νὰ πείθῃ. Ὁ ποιητὴς μας τὰ κατορθώνει τὶς πιὸ πολλὲς φορές:

Θυμηθῆτε τὰ σκοτωμένα μας ἀδέρφια. Θυμηθῆτε τὰ κόκκαλα ποὺ βρήσκουν τὰ παιδιὰ στὰ χωράφια ὅταν παίζουν πετροπόλεμο.

Δὲ φταίει ὁ ἐχθρὸς ποὺ μᾶς σκότωσε. Δὲ φταῖμε ἐμεῖς ποὺ σκοτώνουμε τὸν ἐχθρό. Φταίει ὁ πόλεμος κι αὐτοὶ ποὺ τὸν κάνουν..

Λέει στὸν ἐχθρό του ὁ ποιητὴς:

Μᾶς σὐστησαν τ'ἀδέρφια τοῦ πολέμου, καὶ μᾶς δῶσαν ἀπὸ ἕνα πολυβόλο στὸ χέρι. .

Ὅταν σημαδεύῃς τὴν καρδιά μου ἀδερφέ μου πονῶ γιὰ σένα ποὺ μουσκεύεσαι στὴ μπόρα....

Ἴσως ἀδερφέ μου νομίζεις πὼς ἤρθα ὧ πάνω γιὰ νὰ φυτέψω στὴν καρδιά σου ἕνα μολύβι.

(«Νύχτες στὸ μέτωπο»).

Ὅμως πάλι δὲν εἴμαστε κι ἐντελῶς ἀνεύθυνοι. Γιατὶ διαβάζουμε τοὺς τίτλους τῶν ἐφημερίδων, ποὺ μιλοῦν γιὰ πόλεμο, κι ἀντὶς νὰ φωνάζουμε «ἄλτ» σ'αὐτούς, ποὺ πασχίζουν νὰ τὸν φέρουν, «ψάχνουμε στὶς τσέπες μας, γιὰ τὰ κλειδιὰ τοῦ μαγαζιοῦ καθὼς τὰ καταστήματα ἀνοίγουν τὰ ρολάϊτους».

«Τὰ τραγούδι τῆς Ἀγάπης» μᾶς δίνει τὶς εὐτυχισμένες ὧρες τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ ποιητὴς μᾶς καλεῖ νὰ δώσουμε τὸ χέρι γιὰ τὴ διατήρηση τῶν εὐτυχισμένων αὐτῶν στιγμῶν, γιὰ ἐμᾶς, καθὼς καὶ γιὰ κείνους ποὺ ἐντελῶς μάταια χέσαν τὴ ζωή τους:

Τῆς Γιαπωνίας οἱ νεκροὶ
καὶ τοῦ Σακιὲτ τῆς Ἀφρικῆς
κράζουν στὸν κόσμο Εἰρήνη
οἱ ἀδάμαστοι τῆς γῆς λαοὶ
ἀπὸ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς
παθοῦνε ἀδελφωσύνη.
Γιὰ σᾶς ἀπόψε ψάλλω τραγούδι τῆς ἀγάπης.

Τὸ ἄγχος μιᾶ μελλούμενης καταστροφῆς κάνει τὸν ποιητὴ νὰ ξαγρυπνᾶ Ἔστω κι ἂν φτάσῃ ἀργά, τοῦτος θὰ πάῃ νὰ μιλήσῃ τοὺς ἀνθρώπους. Μιλᾶ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀναγνώστη τὸ τελευταῖο ποίημα τῆς συλλογῆς. Εἶναι καὶ τὸ καλύτερο, ἴσως. Σὰν θἄναι μονάχος. Θὰ τοῦ μιλήσω γιὰ τὸν θάνατο ποὖρχεται. Ἴσως νἄναι ἀργά.

(Προχωρημένα μεσάνυχτα)

Τοῦτο δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία. Ἡ πατόζα δουλεύει ἀκόμα στὴ Βάλτα. Ἀλωνίζει. Ἴσως ἀργότερα οἱ πατάζες τοῦ θανάτου θἀλωνίζουν ἑκατομμύρια ἀνθρώπους...

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

5αν

Ὅταν ἄκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Ρόβα, μὲ δυσκολία μπόρεσε νὰ κρύψῃ τὴ συγκίνησί του.

Πῆρε τὸ γράμμα, τὸ ἔβαλε στὴν τσέπη καὶ ἔφυγε ἀμέσως. Πῆγε στὸ κοντινότερο καφενεῖο, τὸ ἄνοιξε μὲ τρεμάμενα χέρι καὶ βυθίστηκε στὰ διάβασμα. Μιά, δυό, τρεῖς φορές. Προσπαθοῦσε νὰ διακρίνῃ ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς γραμμὲς κάτι ποὺ περίμενε καὶ δὲν τὸ ἔλεγε ἡ Ἑλένη καθαρά, νὰ συμπληρώσῃ, νὰ μαντέψῃ, νὰ διαβάσῃ στὴν ψυχὴ ἑκείνης ποὺ τὸ ἔγραφε.

Γιατί;

Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν τὸν ἀπασχολοῦσε.

Πολλὲς φορὲς παίρνουμε τὴ ζωὴ ὅπως ἔρθῃ. Δίχως ὁρισμένες προσδοκίες, δίχως σχέδιο καὶ σκοπό.

Τὴν χαιρόμαστε, ἂν μᾶς ἀξιώσῃ ἕνα χαμόγελο, τῆς χαμογελοῦμε κι ἐμεῖς κι ἀφήνομε τὸ ρέμα νὰ κυλήσῃ τὸ δρόμο του, παίρνοντας μαζί του κι ἐμᾶς.

Μαγεμένει ἀπὸ τὶς ὁμορφιὲς ἄκρο ποταμιές, ἀφηνόμαστε στὴ διεύθυσί του, ἐνῶ τὸ κῦμα μᾶς νανουρίζει σ'ἕνα ὄνειρο ὑλικό, ἀμέριμνο. Δὲ βλέπομε μπροστά. Γυρνᾶμε τὶς πλάτες σὲ ὅ,τι μπορεῖ νὰ βρεθῇ ἀναπάντεχα στὸ δρόμο μας. Τί κι ἂν μπορῇ νὰ τσακιστοῦμε κάποια στιγμὴ σὲ ὕπουλα βράχια, τί κι ἂν δὲν μᾶς περιμένει τὸ ἡσυχο ἀνιερεμένο λιμάνι, μὰ ὁ βοσκὸς καταρράκτης; Χοῦμε τὴν τωρινὴ στιγμὴ κι ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸ αὔριο. ρουφᾶμε τὸ μέλι τοῦ λουλουδιοῦ καὶδὲν μᾶς νοιάζει ἡ πικράδα ποὺ μπορεῖ ν'ἀφήσῃσῃ γλῶσσα μας.

Ἔτσι κι ὁ Στέλιος ρουφοῦσε τὸ μέλι, καὶ μεθοῦσε ἀπ'τὸ ἡδονικό του ἄρωμα.

Πρώτη φορὰ ἀπὸ πολὺν καιρὸ γύρισε στὸ σπίτι χαρούμενος καὶ ὄχι νταραγουδᾶντας. Κι ὅταν κάθησαν τὸ μεσημέρι στὸ τραπέζι, τὰ μάτια του ἀκτινοβολοῦσαν μιὰ ἀπέραντη χαρά. Γελοῦσε, ἀστειεύονταν καὶ τραγουδοῦσε. Πιὰ πολὺ ὅμως χαίρονταν οἱ σπιτικοί του, κι ἄλλη ἐοχὴ δὲν εἶχαν, παρὰ νὰ βλέπουν κάντα χαρούμενα τὰ παιδίτους

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀρχίζει γιὰ τὸν Στέλιο μιὰ ζωὴ γεμάτη μὲ ταπτώσεις. Ἐκρήξεις εὐθυμίας ποὺ τρόμαζαν κυριολεκτικὰ τὴ μάννα του καὶ τὸν πατέρα του, γιὰ τὴν ἀφύσικη ὑπερβολή τους. Ἔπειτα ἔρχονταν στιγμὲς ἀπαισιοτεύσεως καὶ μελαγχολίας, στιγμὲς σιωπηλῆς συγκεντρώσεως στὸν ἑαυτό του, γιὰ ν'ἀκολουθήσουν πάλι ἐκ δηλώσεις αἰσιοδοξίας καὶ διαχύσεις ἐγκάρδιες.

Δὲν ἄνῆκε πιὰ στὸν ἑαυτό του ὁ Στέλιος. Ἦταν ἔρμαιο τῶν ἐντυπώσεων τοῦ περιβάλλοντος καθὼς ἔνιωθε πολὺ μικρὲς τὶς δυνάμεις του ν'ἀντιδράσῃ καὶ στὴν παραμικρὴ δυσκολία, καὶ ἡ συναίσθησι αὐτῆς τῆς ἀδυναμίας του τοῦ φαρμάκωνε τὴ ζωή.

Οἱ μόνες ἀληθινὰ χαρούμενες ἡμέρες ἦταν ἐκεῖνες ποὺ ἀκολούθουσαν κάθε γράμμα τῆς Ἑλένης. Γιατὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπάντησι ποὺ πῆρε, τῆς ξανάγραφε ἀμέσως, τοῦ ἔγραφε ἔπειτα κι ἐκείνη, κι ἔτσι ἄρχισε τακτικὴ ἀλληλογραφία ἀνάμεσα στοὺς δύο νέους.

Εἶχαν ἀλλάξει πιὰ τρία γράμματα. Ὁ καθένας ἔγραφε στὸν ἄλλο κάτι ἀπὸ τὴ ζωή του, ἀπὸ τὰ ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον καὶ σκέψεις γιὰ τὶς δύσκολες ἡμέρες.

Ὁ Στέλιος ὅμως ἀπέφευγε προσεκτικὰ νὰ ἀναφέρῃ τίποτα τὸ σχετικὰ μὲ τὴν ὑγεία του καὶ μὲ τὴν σωματική του ἀναπηρία, ποὺ τὸν ἔκαμνε ἀποκρουστικό. Χρησιμοποιοῦσε πάντα τὸ ψεύτικο ὄνομα τοῦ Λευκοῦ Ρόβα, καὶ ἄφηνε νὰ ξεχειλίζῃ στὰ λόγια του ὅλο τὸ παράπονο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἔχει δοκιμάσει στὴ ζωή του παρὰ μόνο ἀπογοητεύσεις καὶ θλίψεις.

Δὲν ἔλεγε ψέμματα. Μόνο ἡ εἰλικρίνειά του περιωριζόταν σ' αὐτό, δίχως νὰ κάνῃ ποτὲ τὴν παραμικρὴ νύξι γιὰ τὴν ἀληθινὴ αἰτία αὐτῆς τῆς ψυχικῆς του καταστάσεως.

Εἶναι εὔκολο νὰ μαντέψῃ κανεὶς τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ Ἑλένη ἀνθρωπος, λεπτὸς ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία, δοκίμαζε ἄπειρη συγκίνηση ἀπὸ τὰ γράμματα τοῦ Στέλιου, κι' ἔνοιωθε καὶ ἡ ἴδια ἀπέραντη χαρὰ κάθε φορὰ ποὺ ἔπαιρνε γράμμα. Καὶ ἀπαντοῦσε πάντα πρόθυμα καὶ δίχως καθυστέρησι, μὲ τὰ καλλιεργημένα ὕφος καὶ τὴν φροντισμένη ἔκφρασι, ποὺ ἔδιναν μιὰ ἀληθινὴ εἰκόνα τοῦ ἐσωτερικοῦ της κόσμου.

Θὰ ἦταν ὑπερβολικὸ νὰ μιλήσουν γιὰ ἀγάπη εἴτε αὐτὸς, εἴτε ἐκείνη. Ὅμως ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι λέξι ἁπλῆ, ἀλλὰ αἴσθημα καὶ συγγένεια ψυχῶν, κι' αὐτὸ τὸ αἴσθημα καὶ αὐτὴ ἡ συγγένεια καλλιεργοῦνταν ὁλοένα μὲ τὴν ἐπικοινωνία τους καὶ ἄρχιζε πιὰ νὰ διαφαίνεται εὐδιάκριτα στὰ λόγια καὶ τῶν δυό.

Τὴν τελευταία φορὰ ἡ Ἑλένη τοῦ ἔγραφε κοινὰ στὰ ἄλλα.

«Δὲν χρειάζεται νὰ μ' εὐχαριστήσῃς. Τὸ ἴδιο θὰ μποροῦσα νὰ πῶ κι' ἐγώ. Γιατὶ δὲν εἶναι λιγώτερη καὶ ἡ δική μου χαρὰ ὅταν παίρνω γράμμα σου. Ἔχει γίνει πιὰ ἀνάγκη τῆς ζωῆς μου, κι' ἡ μοναξιά μου μοῦ φαίνεται λιγώτερο βαρειὰ καθὼς τὸ περιμένω, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα. Σὲ σκέπτομαι πάντα, καὶ δὲν θἄθελα τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ μπορῶ, μὲ τὸ φτωχό μου γράμμα, νὰ σοῦ δίνω τὴν ἀνακούφισι ποὺ μοῦ χαρίζεις ἐσὺ κάθε φορά. Πίστεψέ το, ἀγαπητέ ἄγνωστε φίλε».

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Στέλιου στὰ γράμμα αὐτὰ ἦταν ἐξ ἴσου τρυφερὴ καὶ ἀνοιχτόκαρδη.

Κάποια ἀμφιβολία ποὺ τὸν βασάνιζε συχνά, ἀπὸ τὴν ἀναίσθησι τῆς μειονεκτικότητός του, ἔλειψε πιά. Ἦταν περήφανος καὶ δὲν θἄθελε παρὲ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τελείωση τοῦ ζητιάνου Ἀχάβ καὶ τὸν ἐλαιοθῦν ἀπὸ αἰσχύλο τὰ λόγια τῆς Ἑλένης τὸν ἐξύψωσαν στὴ ἰδιά του τὴν συνείδησι, καὶ τοῦ ἔδιναν τὴν βεβαιότητα πὼς τῆς ἦταν ξένο κάθε παρόμοιο αἴσθημα.

Βεροιῶτες Ποιητὲς

ΩΡΑ ΚΑΛΗ

Ὥρα καλή! Κι' ὁ δρόμος σου στρωμένος
μὲ γιασύλια νἄναι καὶ μὲ γιασεμιά
Ὥρα καλή! νὰ γίνῃς φτυχισμένος
ἡ δόλια μου σοῦ εὔχεται καρδιά.

Ὥρα καλή! Καὶ πίσω μὴ γυρίσῃς
σ' ἐκείνην ποὺ σ' ἀγάπησε καὶ σ' ἀγαπᾶ
Ὥρα καλή! Γιὰ μένα μὴ μιλήσῃς
στὴ νέα ποὺ ἀγάπησες καρδιά.

Ὥρα καλή! Ἐμὲ λησμονησέ με
κακία νὰ τὸ ξέρῃς, δὲν κρατῶ
Ἂν θὲς ἀκόμα, περιφρόνησέ με
Ὥρα καλή! Ἐγὼ θὰ σ' ἀγαπῶ

ΠΑΥΛΟΣ ΞΑΝΘΟΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Πρόοδος εἶναι ὁ νόμος τῆς ζωῆς

Βηκονεφίλου

—Ἡ μέθη εἶναι μιὰ ἑκουσία παραφροσύνη.

Σενέκας

—Ἕνας ἔρωτας, ποὺ ἀπατελεῖται μόναν ἀπὸ πόθον, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ δώσῃ μόναν θλίψι.

Μπουρκὲ

—Ἡ ὁποχὴ εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῆς ἐγκρατείας

Πλάτων

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

ΟΜΟΙΟΤΗΣ

Ἡ σκηνὴ σ' ἕνα ἐστιατόριο. Κάποιος πελάτης κατευθύνεται στὸ βεστιάριο παίρνει τὸ παλτό του, ἀλλὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι τὸ καπέλλο ποὺ τοῦ τείνει ἡ ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος, δὲν εἶναι δικό του.

—Ποιὸς γάϊδαρος πῆρε τὸ καπέλλο μου, ἀναφωνεῖ ἔξω φρενῶν.

—Δὲν ξέρω κύριε, τοῦ ἀποκρίνεται αὐτή. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ κεφάλια σας ἔμοιαζαν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Ἐκυκλοφόρησεν τὸ Μηνιαῖον δελτίον τοῦ «Ἰνστιτούτου μελέτης τῶν συγχρόνων πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων» ἡ Δράσις πολιτικὴ—κοινωνική», μηνὸς Ἀπριλίου. Ἀριθμὸς φύλλου 4. Περιεχόμενον πολὺ ἐνδιαφέρον, ἐπάνω στὰ προβλήματα τοῦ Ἕλληνος Κράτους καὶ Δημοκρατίας.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

—Τὸ κοινοτικὸ συμβούλιο συνεδριάζει:

Θέμα ἡ ἐξεύρεσις χρημάτων γιὰ τὸ περιμάνερωμα τοῦ νεκροταφείου τῆς Κοινότητος Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα συμφωνοῦν γιὰ τὸ κτίσιμο τοῦ τοίχου.

Ὁ Πρόεδρος γιὰ μιὰ στιγμὴ ρωτᾶ τὸν διαφωνοῦντα σύμβουλο.

—Γιατί δὲν συμφωνεῖτε κύριε συνάδελφε;

Γιατί δὲν βλέπω ἐγὼ λόγον νὰ περιφράξωμε τὰ νεκροταφεῖα. Ὅσοι εἶναι ἐκεῖ μέσα δὲν πρόκειται νὰ βγοῦν ποτέ, κι' ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἀπ' ἔξω δὲν θέλουν μὲ κανένα τρόπο νὰ μποῦν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιομηχανὴ τύπου General Motor 100 ἵππων ἐξακύλυνδρες κομπλαρισμένη μὲ γεννήτρια 70 Κ. Β. 1000 στροφῶν 220/380 50 περιόδων μὲ πλήρη πίνακα ἑτοιμη πρὸς ἄμεσον λειτουργίαν. Πληροφορίαι Φωτο—Λοϊκίδη Βέροια.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

Η ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

τοῦ ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

Ἐπιμέλεια Α. ΟΡΕΙΝΟΥ

«—Στὸ σπίτι τὰ δικό μου κατοικῶ, κανέναν δὲν μιμήθηκα ποτέ μου.

Κι' ὅλους τοὺς δασκάλους περγιελῶ ποὺ μὲν τὸν ἴδιο δὲν γελοῦν τὸν ἑαυτόν τους.

—Ἡ εὐτυχία μου: Ὅταν ἀπόστασα νὰ ζητῶ, ἔμαθα νὰ βρίσκω. Ὅταν ἕνας ἄνεμος μοῦ ἐναντιώθηκε, ταδιδεύω μ' ὅλους τοὺς ἀνέμους.

—Κάλλιο μιὰ ἐχθρητα ἀπὸ καλὸ ξύλο, παρὰ μιὰ φιλία ἀπὸ ξύλα ξανακολλημένα.

—Χρειάζεται ἡ σκαυριά: Τὸ κοφτερό, τὰ ὅπλο δὲν φθάνει! Ἀλλοιῶς θὰ ποῦνε πάντα γιὰ σένα: «εἶναι πολὺ νέος»!!!

—«Πῶς θὰ σκαρφαλώσω καλύτερα στὰ βουνά»: Ἀνέβαινε ὁλοένα καὶ μὴ τὸ σκέφτεσαι.

—Μισῶ τὶς στενὲς ψυχές! Σ' αὐτὲς δὲν εἶναι τίποτε καλό.

Μὴ φουσκώνεις, ἀλλοιῶς ἡ πειὸ μικρὴ κεντιὰ θὰ σὲ κάνῃ νὰ σκάσῃς.

—Ἅρπαξε τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ποὺ γι' αὐτὴν χτυπᾶ ἡ καρδιά σου Ἔτσι σκέφτεται ὁ ἄνδρας. Ἡ γυναῖκα δὲν, ἁρπάζει, ἀλλὰ κλέβει.

—Στοὺς πιότερους ἀνθρώπους λείπει ἡ πνευματικὴ συνείδησι

Ἡ κλίση ἐκείνων, ποὺ εἶνσι ἀνώτεροι συγκεντρώνεται στὶς ἐξαιρέσεις, στὰ πράγματα, ποὺ ἀφήνουν τὸ πλῆθος ἀδιάφορο καὶ δὲν τοῦ φαίνονται νάχουν οὐσία: ὁ ἀνώτερος ἔχει ἕνα ἰδιαίτερο δικό του τρόπον νὰ ἐκτιμᾶ».

ONSA

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Κ. ΔΙΠΑΠΟΓΛΟΥ

ΒΕΡΟΙΑ

Ἀγοράσατε ὡρολόγια ONSA, ἀσφαλισμένα κατὰ πάσης φύσεως ζημιῶν—κλοπῆς—θλίψεως θραύσεως παρὰ τῆς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας LLOYD.

Χωρὶς καμμίαν ἐπιβάρυνσιν ἡ ὑπερασπισιν.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Καινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ:
1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων στὴλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συνεφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ 228/51 ἀπόφ. ἐπαυρ. Οἰκονομιτῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης.

ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

ΝΟΡ, ΝΟΡ

Σαρακωστὴ ἔτονε, οἱ γειτονάδες τὶ Γιαλαμὲ ἐνέστευαν, καὶ ὅσοι ἔσαν θυμωμὲν ἀσὰ κάτιναν, ἐπέγναν ξεφαλάφαναν συγχώρησιν καὶ ἔβαν, νὰ πᾶγνε μεταλαβαίνε, κι ἄξις παμαζεμὲν σ' ἐκκλησίας τὴν πόρταν ἐνεμέναν τὸν πνευματικὸν νὰ ξημολογάτς.

Ἐκεῖ ποὺ ἐπερίμεναν, ὁ Γιαλαμὲς ὡς πολύξερος ποὺ ἔτονε, εἶπεν ατς ἕναν γεγονός.

Ἀκοῦστε γειτονάδες, ὁ ἄνθρωπον σὴν ζωὴν-ατ κι πρέπ νὰ ἐφτάη κακοσύνιας, ὅπως ἐποίκεν ὁ Τσιάτσ-ας.

Ὅλ οἱ γειτονάδες γιακάδες ἐσύρναν ἀπ'ἀτόν, μετ'ὅπναν ἐ συνώρευεν, μετ'ὅλτς ἀγκαλέμα τα καὶ δικαστήρια εἶχεν. ὅλτς ἐγαύρπευεν μὲ νὰ μεταφέρσιμεν τὶ συνορὶ σ' ἐκεινέτερα τὰ μέρια, καὶ μὲ τὸ ζορζοπλούκναι ἐπο'νεν ατὰ ζὰπι.

Ξάϊ τὰν θάτατον κ' ἐφέρνεν ἐμπροστά-τ καὶ καθόλου κ' ἐλογαριάζεν τὶ κοσμὶ τὰ χώματα τίναν ἐπέμναν νὰ ἀπομὲν κι' ἀτόν.

Τὰ χρόνια ἄμον τ' ὀψὲ ἔρθαν καὶ ἐπέρασαν, καὶ ὁ χάρον ἀπροσκάλετος ἔρθεν ἐκαβάλκεψεν σ' ὠμία-τ καὶ ὁ Τσιάτσιας ἐροῦξεν σὸ ψυχομάσσεμαν.

Οἱ γειτονάδες ἔμαθαν ντὸ ἔν βαρέα ἄρωστος, καὶ ὅσον βαρυκαρδεμὲν κιὰν ἔσαν, ἔφτισαν τὸν διάβολον καὶ ἐπίγαν νὰ ἐλέπν-ατον καὶ νὰ συγχωροῦνατον σὸν θάνατον κεκὰ ἔλεγαν ὅλια χιόνια καὶ νερὰ γίντανε.

Ὁ Τσιάτσιας ἄμα εἶδεν-ατς ἐνθυμέθεν τὰ ἀδικήματα ντ' ἐποίκεν-ατς, ἐφοβέθεν ἀσὴν ψύνατ τώρα ποὺ ἔρθεν σὴ θανάτ τὴν πόρταν, καὶ γιὰ νὰ διορθώνιατα, ἐποίκεν κατ χερὶ λανίσματα καὶ μὲ τὸ κοπαλομένον τὴν γλῶσσαν-ατ ἐπόρεσεν νὰ προφὲρ μονάχα νόρ, νόρ, νόρ

Ὅλ' ἐσιάσεψαν καὶ ἐτέρεσαν τ' ἄλλο καὶ ἐρωτιγουσαν ντὸ θέλ νὰ λέη μὲ τὸ νόρ, νόρ.

Καὶ τὴν ἀπορίαν-ατουν ἔλυσεν ἡ Παρδάβα, ἕνας διάβολος, χωρὶς οὐρὰ καὶ κέρατα.

Νόρ, νόρ, τὸ συνὰρ θέλ νὰ λέη ἀνάπαγον ποὺ νὰ χαρτλασεύ, καὶ ἡσυχίαν νὰ μὴ ἐλέπ, ἔφαεν τὰ χώματα-μουν, κι' ἀτώρα ποὺ τ' ἕναν τὸ ποδάρ-νατ ἐσέβεν σὸ τυφίν, πολεμᾶ μὲ τὸ νόρ, νόρ, νὰ ἰσάζ τὸ συνάρ, καὶ νὰ μὴ ἀποθὰν μὲ φορτωμένον ψυχήν.

Καὶ ὁ Τσιάτσιας ἐβεβαίωσεν τὰν λόγον ατς, μ τ' ἕναν λάησμαν κιφαλί, καὶ μὲ τὸ νόρ, νόρ καὶ ξὰν ἐτάλεψεν σὸν βαθὺν τὸν ὄνον καὶ ἀγλήγορα ἔπαρε δῶθεν σὶ θανὰτ τὴν ἀγκάλιαν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 49 ΚΤΗΝΙΑΤΡΩΝ

Διὰ τὴν 15ην Ἰουνίου προκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσληψιν 49 κτηνιάτρων ἐπὶ βαθμῷ 7ῳ Α1 κατηγορίας. Οὗτοι θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπαίθρου χώρας. Εἰς δέ, θὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ νεοϊδρυθὲν κτηνιατρεῖον τῆς Νάουσης

Τὸ Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

—Ἀπὸ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρες ὁ Ἥλιος εἶναι ὁ πειὸ κοντινὸς εἰς τὴν γῆν, ἀφοῦ τὸ φῶς του κάμνει μόνον 8,3 λεπτὰ γιὰ νὰ φθάση στὸν Πλανήτη μας.

—Βρίσκεται σὲ κατάσταση ἀεριώδη καὶ κινεῖται μὲ ταχύτη τα 19 χιλιομ. τὸ δευτερόλεπτο! Ἔχει κυρίως (ὁ Ἥλιος) τρία μέρη: 1) Τὴν φωτοσφαῖρα, ποὺ εἶναι ὁ κυρίως δίσκος τοῦ ἡλίου, 2) Τὴν ἀτμοσφαῖρα, ποὺ ἐκτείνεται σὲ ὕψος 10 χιλιόμετρα περίπου ἀπὸ τὴν φωτοσφαῖρα καὶ 3) Τὴν στεφάνην ἢ στρέμμα ποὺ εἶναι τὸ πειὸ ἐξωτερικό του περίβλημα καὶ ποὺ διακρίνεται κατὰ τὶς ὁλικὲς ἐκλείψεις του.

—Ἔχει θερμοκρασία α) στὴν ἐπιφάνεια 5.600--5.800 βαθμοὺς β) στὰ ἐσωτερικὰ (κατὰ μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς) 20—40 ἑκατ. βαθμῶν (!!!) καὶ γ) στὶς κηλῖδες 4000 βαθ.

Ἡ ἀπόστασις του ἀπὸ τὴν γῆ εἶναι 1495 ἑκατ. χιλιόμ.

Ἡ βαρύτης ἐπάνω στὸν Ἥλιο εἶναι 28 φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ ὅτι στὴν γῆ. Ὥστε ἕνας ποὺ ζυγίζει 70 κιλὰ στὴν γῆ, θὰ ζυγίζη 1960 κιλὰ στὸν Ἥλιο!!!

—Ἕνα διαστημόπλοιο, ποὺ θὰ ἔτρεχε 100 χιλιόμετρα τὴν ὥρα θὰ χρειαζόταν 170 χρόνια γιὰ φθάση ἀπὸ τὴν γῆ στὸν Ἥλιο.

—Ὁ Ἥλιος ἔχει ἡλικία 1, 8 δισεκατομμύρια χρόνια περίπου!!!

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΠΩΣ ΔΕΝΟΜΕ ΕΝΑ ΤΡΑΥΜΑ

Ὅταν κάνωμε τὶς περιτυλίξεις προσπαθοῦμε νὰ πιέζουν ὁμοιόμορφα καὶ νὰ μὴν εἶναι οὔτε πολὺ χαλαρὲς οὔτε καὶ πολὺ σφικτές. Γιατί, ἂν εἶναι χαλαρές, ἡ ἐπίδεσί μας θὰ χαλάση καὶ θὰ πέσουν ὅλα ὅσα βάλαμε ἐπάνω, ἂν δὲ εἶναι σφικτὲς κάτω ἀπ' τὴν ἐπίδεσι τὸ μέρος τοῦ σώματος πρίσκεται καὶ μουδιάζει γίνεται μαυριδερὸ καὶ ὁ ἄρρωστος μὴ μπορώντας νὰ τὸ ὑποφέρη λύνει τὸν ἐπίδεσμο καὶ ἔτσι πάλιν οἱ κάποι πηγαίνουν χαμένοι.

Γιὰ νὰ μὴ λυθῇ ὁ ἐπίδεσμος καὶ νὰ εἶναι στερεός, πρωτοῦ ἀρχίσωμε τὴν ἐπίδεσι, καλὸ εἶναι νὰ βροῦμε ἕνα σημεῖο ἐκεῖ καντὰ (σημεῖον στηρίξεως τοῦ ἐπιδέσμου) ὅπου κάνομε μια δύο περιτυλίξεις γιὰ νὰ στηρίξωμε τὸν ἐπίδεσμο καὶ ὕστερα φέρομε τὴν ἐπιδετικὴ ταινία ἐπάνω ἀπὸ τὸ τραῦμα καὶ ἐξακολουθοῦμε τὶς περιτυλίξεις, ποὺ εἴπαμε παραπάνω. Π. χ. ὅταν ἔχωμε τραῦμα στὸ κεφάλι σ' ὁποιο μέρος καὶ ἂν εἶναι πρῶτα κάνομε μιὰ—δυὸ περιτυλίξεις στὴν περιφέρεια τοῦ κεφαλιοῦ καὶ κατόπιν ἐπιδένομε τὸ τραῦμα. Ἢ ἂν ἔχωμε νὰ δέσωμε ἕνα δάκτυλο τοῦ χεριοῦ, πρῶτα κάνομε ἕνα-δυὸ περιτυλίξεις στὸν καρπὸ καὶ κατόπιν περιστρέφομε τὴν ἐπιδετικὴ ταινία στὸ δάκτυλο καὶ τὸ ἐπιδένομε. Ἔτσι πάντοτε ἡ ἐπίδεσι θὰ εἶναι στερεὰ καὶ δὲν θὰ χαλαρώνῃ.

Ἂν κατὰ τὴν ἐπίδεσι ὁ ἐπίδεσμος πέσῃ ἀπὸ τὰ χέχια μας καὶ ξετυλιχθῇ, τὸν τυλίγομε πρῶτα καὶ κατόπιν συνεχίζομε τὴν ἐπίδεσι.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ
ΚΑΠΡΙΤΣΑΝΗ
παρασκευασμένα μὲ ἀγνὰ ὑλικὰ
Εἶναι ἀνώτερο ὅλων

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΛΑΔΙ
ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΤΡΑΚΤΕΡ
βενζινοκινήτου ἢ πετρελαιοκινήτου

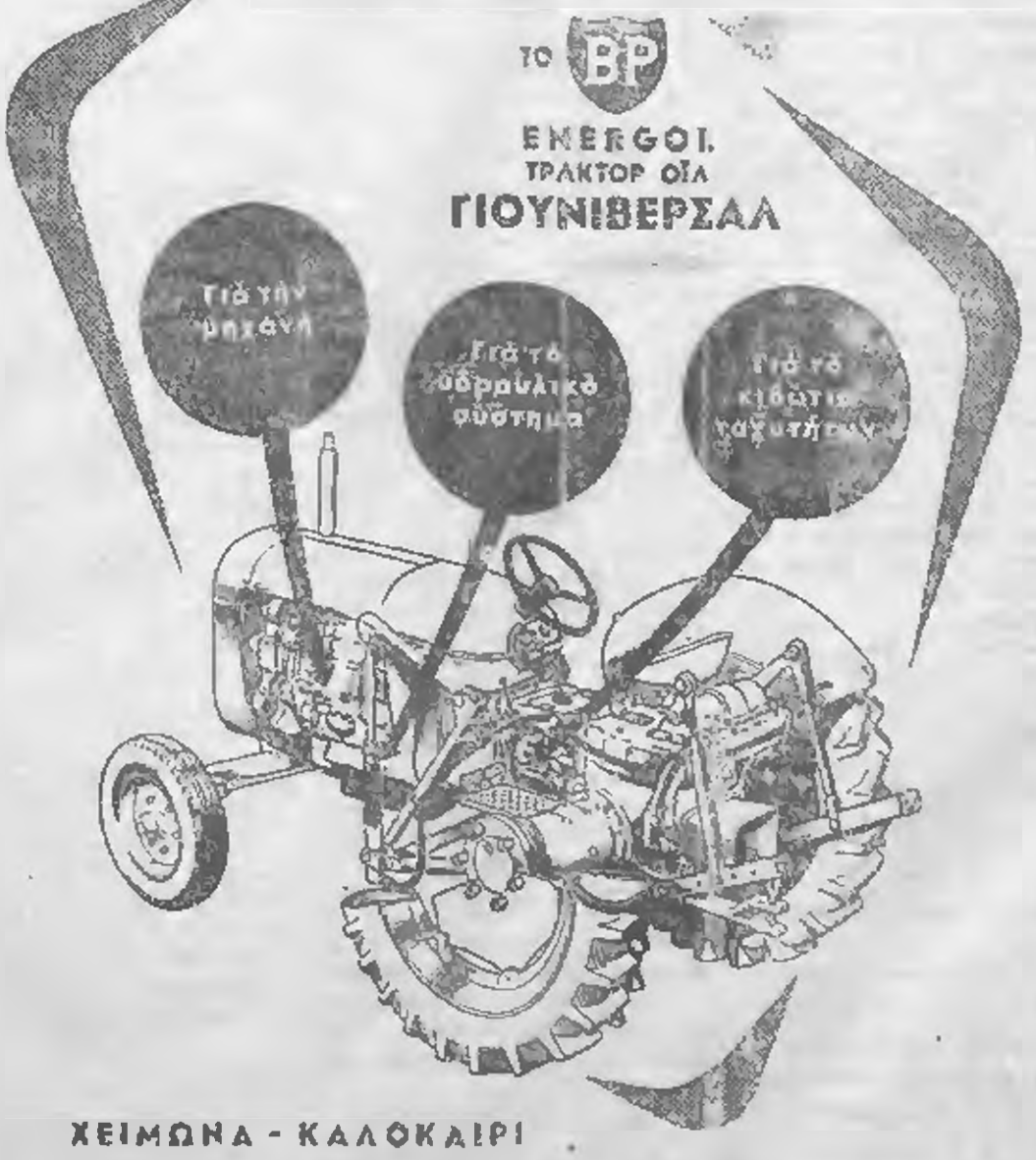

ΧΕΙΜΩΝΑ - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΛΑΔΙ ΑΝΤΙ ΓΙΑ
BP ENERGOL TRACTOR OIL UNIVERSAL

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ

Συνεχίζομεν καὶ τελειώνομεν τὴν ἔρευνάν μας γύρω ἀπὸ τὸν Μακεδονικὸ τάφο τῆς Βεργίνας

α) Ὁ θρόνος καὶ ἡ Κλίνη:

—Ἡ Κλίνη ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα ὀγκόλιθο μήκους 1,54 μέτ. καὶ διαιρεῖται ατὸ προσκέφαλο καὶ στὰ στρῶμα. Ἔχει πλάτος 70,5 ἑκατ. ἔχει μικρὲς κλίσεις.

—Ὁ θρόνος εἶναι μοναδικός. Συναλικοῦ ὕψους 1,98 μέτρα. Βρέθηκε σὲ τέσσαρα κομμάτια, ποὺ ἐνώθηκαν. Ἔχει ὡραιοτάτη διακόσμησι (ἀνθέμια)

β) Ἡ χρονολογία τοῦ τάφου.

Ἀπὸ τὴν ἔνταση τοῦ ἐχίνου, ποὺ ὑπάρχει στὰ ἀνάκτορα, ποὺ βρίσκονται λίγο πιὸ πάνω καὶ ἀπὸ τὴν χρονολογικὴ τοποθέτηση τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ τάφου καὶ τῶν ἀνακτόρων, ὁ κ. Κ. Ρωμαῖος συμπεραίνει πὼς τόσο τὰ ἀνάκτορα, ὅσο καὶ ὁ τάφος πρέπει νὰ κτίσθηκαν στὴν ἐποχὴ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιγόνου Γονατᾶ(276 239π.Χ)

γ) Ὁ τύπος τοῦ Μακεδονικοῦ τάφου:

Ἀσφαλῶς τὸν τύπον τοῦ Μακεδονικοῦ τάφου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιοῦν ὅλοι οἱ Μακεδόνες, παρὰ μόνον οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ σπουδαιότεροι, ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι ἢ στρατιωτικοί.

Οἱ τάφοι εἶναι καμαρωτοί, μοναθάλαμοι ἢ διθάλαμοι. Ὁ τύπος τοῦ Μακεδονικοῦ τάφου εἶναι ἑνιαῖος, ἀλλὰ μὲ ἀτομικὲς διαφορὲς πάντοτε, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχει τάφος ἐντελῶς ὅμοιος μὲ ἄλλον.

Η ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ ΠΟΥΛΜΑΝ

Ἀρμόδιος φίλος μᾶς πληροφορεῖ τὰ κάτωθι, ὡς πρὸς τὴν κομματιασθεῖσαν ἑλληνικὴν σημαίαν τοῦ Πούλμαν τοῦ Τ.Ο.Β. εἰς Κωνσταντινούπολιν:

1) Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εὑρέθη σχισμένη.

2) Ὑπὸ τοῦ—εὐγενοῦς—Ξενοδόχου ἐμάθαμεν, ὅτι Τοῦρκος Ἀστυνομικὸς εἶπεν εἰς τοῦτον νὰ μᾶς πῇ α) ν' ἀντικαταστήσωμεν τὴν εἰς τὰ ἄκρα φθαρεῖσαν Τουρκικὴν σημαίαν δι' ἄλλης καὶ β) νὰ τοποθετήσωμεν τὴν νέαν Τουρκικὴν σημαίαν εἰς τὴν Δεξιὰν πλευρὰν τοῦ Πούλμαν.

Κατόπιν τούτου ὁ Τοῦρκος Ἀστυνομικὸς ἔσχισεν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ποὺ ἦταν ἐφθαρμένη καὶ ἡ Τουρκική. Ἐπρόκειτο διὰ μικροῦ σχήματος σημαίας.

Σ. Συντάξεως: Δημοσιεύομεν τ' ἀνωτέρω καίτοι δὲν ἀναιροῦν τὴν προκληθεῖσαν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν, διότι ἂν μποροῦσαμε νὰ συγχωρήσωμεν τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν «Ὦ Τούρκων ὡς ἀποδιδομένην εἰς τὸν Τουρκικὸν ὄχλον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοήσωμεν τὴν Πρᾶξιν ἀβρότητος τοῦ ὀργάνου τῆς «φιλικῆς» χώρας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συν)σμῶν Βεροίας προκηρύσσει διαλογ)σμὸν αὐτῆς καὶ τῶν συνεργαζομένων μετ' αὐτῆς Συν)κῶν Ὀργανώσεων ἤτοι τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν)σμῶν Ἐδέσσης καὶ τοῦ Γεωργακτηματικοῦ Συν)σμοῦ Νάουσης μειοδοτικὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμόν, διενεργηθησόμενον ταυτοχρόνως ἐν Βεροίᾳ, Νάουσῃ, καὶ Ἐδέσσῃ, τὴν 22αν Μαΐου ἐ. ἐ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12ην π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Βεροίας, τοῦ Συν)σμοῦ Νάουσης καὶ τῆς Ἑνώσεως Ἐδέσσης ἀντιστοίχως διὰ τὴν κατασκευὴν 250 000 τελλάρων ραδακίνων παραδοτέων 120.000εἰς Βέροιαν 120.000 εἰς Νάουσαν καὶ 110. 000 εἰς Ἔδεσσαν.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν τριῶν ὡς ἄνω Ὀργανώσεων ἔνθα δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τούτων

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12η Μαΐου 1959
Διὰ τὴν Ἕνωσιν Συν)σμῶν Βεροίας
Ὁ Διευθυντὴς
Β. Παντελίδης

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΠΑΙΔΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Κατόπιν τηλεγραφικῆς ἐντολῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βασιλικῆς Προνοίας μὴ κρίνουσα συμφέρουσα τὴν προσφερθεῖσαν τιμὴν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν 559,200 ὀκ. καυσαξύλων ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν 28 Μαΐου 1959 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 10—11 π. μ. ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Παιδοπόλεως «Καλὴ Παναγιὰ» Βεροίας παρ' ὧν δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12 Μαΐου 1959
Ὁ οἰκονομικὸς Σύμβουλος
Π. Παρασκευόπουλος

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ Ο ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ Η ΕΠΙΒΑΘΘΕΙΣΑ ΕΡΑΝΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΟΛ. ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ο ΠΤΩΧΟΣ ΛΑΟΣ ΕΝΙΣΤΑΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

Εἰς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ὑπεβλήθησαν ἀθρόως ἐνστάσεις πολλῶν συμπολιτῶν ὡς καὶ κατοίκων τῶν χωρίων, διότι, ἐπεβλήθησαν μεγάλα ποσὰ εἰς τούτους, ὡς Ἐρανικὴ εἰσφορὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

Νομίζομεν ὅτι τὸ ζήτημα δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ ὡς κάτωθι:

1) Ὁπωσδήποτε εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀνέγερσις ἢ ἡ ἐπέκτασις τῶν σχολικῶν κτιρίων, πλὴν ὅμως δὲν τὸ Κράτος ν' ἀναλάβῃ ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς χώρας, τὴν σχετικὴν δαπάνην, διότι εἶναι ἐντὸς τῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ τῶν καθηκόντων του.

Ἴσως τὸ Κράτος νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἀνεφίκτους δημοσιονομικὰς δυσχερείας, ἀλλὰ ποτὲ δὲν σημαίνει τοῦτο, ὅτι δικαιολογεῖται νὰ φορολογοῦνται καὶ πάλιν οἱ πολῖται. Τοῦτο δέ, διότι ὁ, ἐπὶ τῶν πολιτῶν, καταβαλλόμενος φόρος δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν—τοὐλάχιστον σήμερον—φόρου ὑποτελείας, ἀλλὰ εἶναι μέσον διὰ τὴν κοινωνικὴν κατανομὴν τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἀπόκτησιν Κρατικῶν πόρων.

Οἱ δαπάνες τῆς Παιδείας εἶναι πρωτευούσης σημασίας, ἀλλὰ καὶ ἐκτακτοι καὶ ὄχι ἀπρόβλεπτοι. Διατί, λοιπόν, νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νέα φορολογία, ὅταν μάλιστα διατίθενται ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὶς ἐκυλιόμενες» σκάλες τῆς Πρωτευούσης;

«Ἀφήνομεν τὸν γάμον, δηλαδή, καὶ πᾶμε γιὰ πουρνάρια»; Αὐτὴ εἶναι ἡ ἠθικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος.

2) Ἀλλὰ ὑφίσταται καὶ ἡ Συνταγματικὴ ἡ νομικὴ ἄποψις.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 (ὡς καὶ τὸ ἄρθρο 23 τοῦ 1927) σαφῶς διακηρύσσει, ὅτι α) παράγρ. 1: «Ἡ Παιδεία, . . καὶ ἐνεργεῖται ΔΑΠΑΝΗ τοῦ Κράτους ἢ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» καὶ β) Ἡ παράγρ. 3: «Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους».

Νομίζομεν, λοιπόν, ὅτι τὸ Σύνταγμα εἶναι σαφές, διότι οἱ ἐκφράσεις «ἐνεργεῖται δαπάνη» ἢ «παρέχεται δωρεὰν» ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπαγορεύουν τὴν ἐπιβολὴν ἐρανικῆς εἰσφορᾶς διὰ πράξεων, ἔστω καὶ διὰ Νόμου ἢ Β.Δ ἢ ὑπουρ. πράξεων, προβλεπομένων ἢ ἐγκρινομένων, διότι ἅπαντα ταῦτα εἶναι προφανῶς καὶ ἀνενδοιάστως Ἀντισυνταγματικά.

3) Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Βεροίας κτλ καὶ τὰ Δικαστήρια καλοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 16 καὶ ὡς ἔχουν ὑποχρέωσιν καὶ δικαίωμα ἐκ τοῦ 114 ἄρθρου νὰ γνωμοδοτήσουν ἢ νὰ ἐνεργήσουν διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος, ἀρνούμενα τὴν ἐφαρμογὴν ἀντισυνταγματικῶν πράξεων.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ πιστωτικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ τῆς ΑΤΕ τῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κλπ), κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1959 ἔχει ὡς ἑξῆς: εἰς χιλιάδας δραχμῶν: Καλλιεργητικὰ κλπ. δάνεια 228.450. Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ προϊόντων 13.990. Χρημ)σεις Γ. Ὀργανώσεων 54.420 καὶ Δάνεια Μ. καὶ Μ. Προθεσμίας 28.000. Σύνολον 324.860.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γνωρίζομεν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἀναλαμβάνεται παρ' εἰδικοῦ τεχνίτου ἡ μετατροπὴ Πλασοτίγγων ἀπὸ ἀκόσες εἰς κιλάδας καὶ ἐπιδιορθώσεις αὐτῶν.

Παραλαβὴ καὶ παράδοσις ἐπὶ τόπου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἀριθ. 17.527

Δηλοποίησις προγράμματος Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστὴς

Δ η λ ο π ο ι ῶ ὅ τ ι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀρκαδίου Τσαντεκίδου, κατοίκου Σερβίων δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου του Εὐαγγέλου Θωμᾶ Κατσιαγιαννοπούλου κατοίκου Δασκίου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 43/1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Κοζάνης δραχμὰς 2289 ἐντόκως ἀπὸ τῆς καινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ λοιπὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν τριακοστὴν πρώτην (31ην) Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου καὶ ἔξωθι τοῦ παρὰ τὴ Πλατεία Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθει τόπω τῶν πλειστηριασμῶν, εἰς ἀγρὸς τοῦ ρηθέντος ὀφειλέτου ἐκτάσεως στρεμμάτων ἓξ (6) κείμενος ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ τοῦ Δασκίου τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, καὶ ἐν τῇ θέσει «Καναβοτάσι» συνορευόμενος νύρωθεν μὲ ἀγροὺς Εὐαγγέλου Μηλιοπούλου, Νικολάου Ζούκα, Κωνσταντίνου Σκράπα, Κωνσταντίνου Μελιοπούλου μὲ χανδάκι καὶ μὲ ἀγροὺς τῶν ἀδελφῶν τοῦ ὀφειλέτου ἐκτιμηθεὶς ὑπὸς δραχμὰς χιλίας κατὰ δεκαδικὸν στρέμμα. Ὁ ἀνωτέρω ἀγρὸς εἶναι ἐσπαρμένος τὰ μὲν ἓν στρέμμα διὰ τσιφλλίου, τὰ δὲ ὑπόλοιπα πέντε (5) διὰ σίτου. Ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἀγροῦ ὑπάρχει καὶ ἓν μαδρὶ κατασκευασμένον μὲ καλαμιὲς ἐκ σικάλεως. Ὡς πρώτην προσφορὰν διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2000). Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηριασμεῖστὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς Βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην (15) Μαΐου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου ἐκειμένω ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ, ἰδιοκτησία κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτόγλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἀντώνιος Σαρρηκωστὴς

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΑ

Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διετάχθησαν ὅπως καταβάλουν τὴν τρίτην τῶν δανείων εἰς τοὺς καλλιεργητὰς τῆς ἀμπελικῆς ζώνης καὶ τῶν ἐπιτραπεζίων ταμείων.

ΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Τουριστικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως προβλέπεται καὶ σχετικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Τουριστικοῦ Ξενοδοχείου Βεροίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Ὑαλοπωλεῖον Κωνσταντίνου Κ. Πιστοφίδη (ὁδὸς Μεγ. Ἀλεξάνδρου τηλ. 5-05) Βέροιαι γνωστοποιεῖ εἰς τὸ κοινὸν τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας, ὅτι παρέλαβεν καὶ θέτει ἤδη πρὸς πώλησιν τὰ περίφημα ΒΑΖΑ Κονσερβοποιΐας Κ.Ε.Ρ. διὰ κονσερβοκοίησιν λαχανικῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν.

Τὰ ἐντὸς τῶν βάζων Κ.Ε.Ρ. τοποθετούμενα, πρὸς κονσερβοποίησιν εἴδη εἴδη διατηροῦνται ἀναλλοίωτα. Τὴν ἐπιτυχίαν σᾶς ἐγγυῶνται αἱ νοικοκυρικὲς σχολὲς τοῦ Νομοῦ μας, αἱ ὁποῖες τὰ χρησιμοποιοῦν. Ὡς καὶ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων: Σταυρός, Δισβατός, Ἄνω Κουρτανός, Ἀλεξάνδρεια, Πλατὺ κ.λ.π. ποὺ ἀπολαμβάνουν τὸν Χειμῶνα καλῶς διατηρημένα εἴδη χάρις εἰς τὰ εἴδινα βάζα Κ.Ε.Ρ.

Παρακαλοῦμεν τὶς νοικ. Σχολὲς ἐφεξῆς ἡ παραληφθεῖσα ποσότης βάζων ΚΕΡ δὲν εἶναι ἐπαρκής, νὰ μᾶς γνωστοποιήσουν τὶς κατασκευὲς ποσοτήτων βάζων, ποὺ χρειάζονται διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσωμεν.

Ἐκ τοῦ Ὑαλοπωλείου
Κωνσταντίνου Πιστοφίδη

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

—Τὸ νεοεκλεγὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ συλλόγου ὑπαλλήλων τῶν Κρατικῶν Νοσοκομείων Βεροίας—Νάουσης συνεκροτήθη εἰς τὸ σῶμα ὡς κάτωθι:

1) Πρόεδρος, Φελλόπουλος Ἀναστ. 2) Ἀντιπρόεδρος Μηλόπουλος Σπῦρος 3) Γεν. Γραμματεὺς Ἑλλη Χιδήρη—Καλαμάτα 4) Ταμίας, Τλάνς Μιχαὴλ Μέλη Πετρίδης Π. Τσαβέλλας Ν. καὶ Κοσμαρίκας Δ.

Σκοπὸς τοῦ νεοϊδρυθέντος συλλόγου εἶναι ἡ προάσπισις τῶν ζητημάτων τῆς ἀδικουμένης τάξεώς του καὶ ἡ διεκδίκησις καὶ ἀπολαυὴ τῶν ἐπαγγελματικῶν δικαιωμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΙΚΟΝ. ΕΦΟΡΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 3483
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14 Μαΐου 1959

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Δημοπρασίας Ἐκμισθώσεως Ἀνταλλαξίμου Βοσκῆς

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Ἡμαθίας
Ὡς Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Δ.Α.Η. Βεροίας

Α ν α κ ο ι ν ο ῖ ὅ τ ι

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν τελειωτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 25ην Μαΐου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Οἰκον. Ἐφορίας Ἡμαθίας ἡ ἐκμίσθωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. Α Κ. 1584 βοσκῆς Ἀρσούμπασι διὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1959 μὲ πρώτην προσφορὰν Δραχ. 55.000 καὶ ἐγγυοδοσίαν Δραχ. 5.500 ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 2740/22—4—59 Διακηρύξεως καὶ τῶν ἑξῆς Πράσθετων τοιούτων.

«Ὁ ἀναδειχθησόμενος τελευταῖος πλειοδότης οὐδεμίαν ἀπαίτησιν δύναται νὰ ἐγείρῃ κατὰ τῆς Υ.Δ.Α Μ.Κ. ἂν ἐκδοθῇ ἀπόφασις Προέδρου Πρωτοβικῶν διατάσσουσα ἀναγκαστικὴν εἴσοδον κτηνοτρόφων εἰς τὴν βοσκὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν παραδοθῇ ἡ βοσκὴ εἰς ταύτην.

Οἱ ἀναλυτικοὶ ὅροι εἶναι κατατεθημένοι εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Γραφεῖον Δ.Α.Π. ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος
Στ. Θεοχαρίδης

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὸ προεδρεῖον τοῦ Τ.Ο.Β. ἐπεσκέφθη τὸν κ. Γυμνασιάρχην τοῦ Δημ. Γυμνασίου καὶ τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ἰδιωτικῶν Γυμνασίων κ. κ. Κουκουμπρῆν καὶ Τσαλέραν, καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Β' ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

Ἅπαντες οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ καὶ ὁ Γυμνασιάρχης ἐδήλωσαν ὅτι θὰ βοηθήσουν μεγάλως εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ ΤΟΒ καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε θὰ ἑτοιμάσουν τὰ χορευτικὰ τμήματα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Δος Ἀσημίνας Ἀναγνωστίδου καὶ τὰ ἀκροβατικὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τηλ. Κανελλίδου. Ἐπίσης ἐδόθησαν ὁδηγίαι ὅπως αἱ μαθήτριαι ἐπισκεφθοῦν τὴν ἐπὶ τῶν ἐνδυμασιῶν τοῦ Φεστιβὰλ ἁρμοδίαν καὶ εὐγενῶς δεχθεῖσαν Διδὰ Ἑλένη Κατιρτζόγλου πρὸς λῆψιν σχεδίων διὰ τὰς ἐνδυμασίας τοῦ Β.' Φεστιβάλ.

Τὸ Πρόγραμμα τοῦ Β! Φεστιβαλ παραγωγῆς διὰ τεχνικοὺς λόγους θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ΤΟΒ προεκήρυξεν διαγωνισμὸν διὰ τὰς καλυτέρας φωτογραφίας (διαστ. 24Χ30 ἑκ.) καὶ ζωγραφικοὺς πίνακας, ποὺ θὰ ἔχουν ὡς θέμα τὴν φύσιν, Ἱστορίαν καὶ Λαογραφίαν τῆς Βεροίας.

Πληροφορίαι εἰς τὸν κ. Θ. Βαφείδην (κατ)μα κασμηρίωνΚεν. 141) καὶ εἰς τὸν κ. Ἐμμ. Τσιαμπούρα (Κατάστ. κασμηρίων Κεν. 146)

Προθεσμία ὑποβολῆς (εἰς τὸν κ. Θ. Βαφείδην) μέχρι 1 Ἰουλίου 1959.

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΛΑΔΩΝ

Πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐδόθησαν ὁδηγίαι διὰ τὴν ἔγκαιρον πιστωτικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὡς ἔπεται παραγωγῶν: α) Τῶν ἐπὶ διδομένων εἰς τὴν σηροτροφίαν β) Τῶν καλλιεργητῶν ἀραχίδος καὶ γ) Ἐν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἐνδιανατροφίαν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν μητέρων ἐν διάνων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Κων)νος Χαρούσης τοῦ Θεοφ. δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ἡ κ. Ἕλλη Χιδήρη—Καλαμάτα δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ.

—Ὁ κ Κων)νος Μήττας δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις λόγω ἀπουσίας.

—Ὁ κ. Κων)ντῖνος Παπαδόπουλος τοῦ Πέτρου δὲν θὰ ἑορτάσῃ λόγω πένθους.

—Ὁ κ. Κων)ντῖνος Βουζουλίδης δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Κων)ντῖνος Παπακώστας δὲν θὰ ἑορτάσῃ λόγω πένθους.

—Ἡ κ. Ἑλένη Στράλλα ἀποσιάζουσα δὲν ἑορτάζει ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ.

—Ὁ κ. Κων)νος Ἀμοιρίδης δὲν θὰ ἑορτάσῃ λόγω ἀσθενείας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 8156 ἰσχυούσης Ἀστυνομικῆς διατάξεως ὑποχρεοῦνται οἱ κάτοχοι παθητῶν καὶ Μοτοποδηλάτων ὅπως ἐφοδιασθοῦν διὰ πινακίδος ἀναγραφούσης τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας διαστάσεων καὶ μορφῆς καθοριζομένης ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης, ἀφοῦ προηγουμένως διέλθωσι ἐκ τοῦ Ἀστ. Τμήματος πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐτησίας θεωρήσεως τῶν ἀδειῶν κυκλοφορίας τῶν δικύκλων.

Ἀπὸ τῶν μεσουμερφοθησομένων ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ σήμερον θέλει δοκηθῇ ἡ ὑπὸ τῆς εἰρημένης Δστ. διατάξεως προβλεπομένη ποινικὴ δίωξις.

Βέροια τῇ 16/5/59
Ἐκ τῆς Δ/σεως Χωρικῆς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

—Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, ἡ Πρόεδρος τῶν Φίλων Στρατοῦ κ. Δόξα Α. Χριστοδούλου, ἀνελθοῦσα μετ' ἄλλων μελῶν τοῦ Συνδέσμου εἰς τοὺς Στρατῶνας τῆς πόλεως, ἐχαιρέτησεν τὰς Διοικήσεις, τοῦ 3ου Σ. Π. Ρίμινι, τοῦ Πυροβολικοῦ ΙΙ Μ καὶ τοῦ 622 Τ.Π Συνεχόρη τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τα'ς ἑορταῖς καὶ προσέφερεν εἰς αὐτοὺς πασχαλινὰ δῶρα, αὐγά, τσουρέκια καὶ ταιγάρα.

—Οἱ ἐπισκέπται ἀπεκόμισαν ἀρίστας ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἀπαστράπτουσαν καθαριότητα, τὴν ἀπαράμιλλον τάξιν καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις καὶ φιλοφρονήσεις ὧν ἔτυχον ἐκ μέρους καὶ τῶν τριῶν Μονάδων.

—Τὴν Δευτέραν δὲ ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Προστάτου τοῦ Πεζικοῦ, παρέστη εἰς τὴν γενομένην τελετὴν καὶ κατέθεσε πρὸ τοῦ Ἡρῴου στέφανον εἰς τὴν τιμὴν καὶ μνήμην τῶν εὐκλεῶς πεσόντων Ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ ἐν θάδῳ 3ου Σ.Π. Ρίμινι.

Ἀριθ. 1811

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ κινητῶν

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης Δηλοποιῶ ὅτι:

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Γεωργίου Ἐλευθεριάδου, κατοίκου Ἀλεξανδρείας δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Γρηγορίου Γιοβανοπούλου, κατοίκου Κορυφῆς, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 35)1959 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀλεξανδρείας ἐν συνόλῳ δραχμὰς χιλίας ἑξακοσίας τριάκοντα μία (1.631) καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἄχρις ἐξοφλήσεως θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἐπαναληπτικὸν ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μού τὴν εἰκοστὴν τετάρτην (24) Μαΐου 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἔξωθι τοῦ καφφενείου Θωμᾶ Ρεσηνιώτη ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπων τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 465)31—3—59 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοβικῶν Φιλίππου Κακαλιάρη, κατασχεθέντα κινητά, ἤτοι εἴκοσι (20) πρόβατα τοῦ ὀφειλέτου Γρηγορίου Ἀκριβοῦ Γιουβανοπούλου, γαλάρια χρώματος λευκοῦ, ἐχοντα ὡς διακριτικὰ σημεῖα, εἰς τὸν ἀριστερὸν οὖς σχίζα καὶ τὸ δεξιὸν κόκκα πίσω ἡλικίας 3—5 ἐτῶν ἐκτιμηθέντος ἑκάστου ἐξ αὐτῶν τὰ ποσὸν τῶν τετρακοσίων (400) δραχμῶν, ἤτοι συνολικῶς εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἀκτὼ (8.000). Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος ὁρισθεῖσα τοιαύτη ἤτοι δραχμαὶ πέντε χιλιάδες τριακόσιες τριάκοντα δύο (5.332). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ Νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀναλλωτὶ ἐνεργήθησηται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς Βάρος του. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ (16) Μαΐου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησία Κ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ Σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης
Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αὐθημερόν
Ὁ Συμβολαιογράφος
(Υ.Σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης

ΒΕΡΟΙΕΙΣ: Τὸ Β! Φεστιβὰλ Παραγωγῆς πρέπει νὰ ἐπιτύχῃ διότι θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀρχὴν προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς πόλεώς μας.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28 - Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΜΑΪΟΥ 1959

Έτος ΣΤ' Περίοδος Β'
Αριθ. Φύλλου 168

Γραφεία Συντάξεως
Μητροπόλεως 26 Τηλ. 4.07
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ ΗΓΕΣΙΩΝ:

Η ΗΓΕΣΙΑ ΑΜΥΝΕΤΑΙ

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Και τώρα ή ώρα νά όμιλήση ή Ήγεσία. Και έχει νά άμυνθή, όχι νά έπιτεθή. Γνωρίζει τις κατηγορίες, που τής άπευθύνει ό λαός. Δέν άγνοεί τις ύποχρεώσεις της. Άλλά έχει νά έρωτήση:

Διατί ό λαός δέν κρίνει όρθώς; Και ύποβάλλει τό έξής: ζήτημα: Διατί ό λαός κρίνει έπιφανειακά μόνον; Διατί παρασύρεται, όταν έκλέγη τήν ήγεσίαν του; Και ίδού παραδείγματα άπό τήν Νεοελληνικήν Ίστορίαν:

—Έρχόμεθα εις τις άρχές τού αίώνα μας, άφήνοντας τόν άδικο θάνατο τού Καποδιστρίου, ό άποίος έδολοφονήθηκε άγρια—σάν Νέος Ίούλιος Καίσαρας— άπό προύχοντας τού λαού, διά τόν άποίον άγωνίσθηκε. Την πρώτην δεκαετηρίδα τού 20ου αίώνα παρουσιάσηκε εις τήν πολιτικήν κονίστραν τού τού τόπου, μία Όμάς άδιαφθόρων και πολύ μορφωμένων πολιτικών, ή «Όμάς τών Κοινωνικολόγων» μέ άρχηγόν τόν Άλέξανδρον Παπαναστασίου κατοπινού άρχηγού τού «Δημοκρατικού Κόμματος».

Έμελέτησε τό Έλληνικό πρόβλημα και προσπάθησε νά υποδείξη λύσεις, τις όποίες ύστερα έχρησιμοποίησεν ό μέγιστος τών Έλλήνων Πολιτικών, Ό Έλευθέριος Βενιζέλος.

—Μία άλλη Όμάς ή τών «Ίαπώνων» όπως άλληγορικά ώνομάσθηκε μέ έπικεφαλής τόν μεγάλον Δημ. Γούναρην έδρυσεν τού Λαϊκού Κόμματος έζήτησε την ύποστήριξη τού Λαού. Άκολούθησε ή όμάς τών «Βρυξελλικών» τού νομομαθούς Δημητρακοπούλου. Σέ όλους αύτούς ό λαός άρνήθηκε την ψήφον του, καίτοι τούς διέκρινε τό νεανικό σφρίγος και ή εύρεία μόρφωση, ή άγάπη πρός τόν λαόν και ό ύπέροχος χαρακτήρας.

—Διατί, λοιπόν, ό λαός ώθεί τά ήθικά στοιχεία τής Ήγεσίας του είτε εις τόν κόσμον τής άπραξίας και άδιαφορίας ή εις τάς άναγκαίας—λόγω τής στάσεώς του—άνηθίκους συναλλαγάς συνειδήσεων;

—Μήπως ό λαός θέλει άρχιστρατηγικές σάβδους ή φήμη και πλούτον, πού δέν διαθέτουν—κατ' άνάγκην— οί πραγματικοί, λαϊκοί ήγέται; Δέν νομίζει ό λαός, ότι πρέπει νά κρίνη μέ πολλήν προσοχήν άναδεικνύοντας όχι κληρονόμους περιουσιών ή όνομάτων, άλλά άνθρώπους, πού πραγματικά πονούν γι' αύτόν;

Άλλά ποία τά χαρακτηριστικά ένός ίκανού και καταλλήλου πολιτικού, πού πρέπει ό λαός νά προσέχη; Εις τό έπόμενον άρθρον θά είπούμε τί έλεγε ό Έλευθέριος Βενιζέλος

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Πρός
Τόν «Φρουρόν Ήμαθίας»

Κύριε Διευθυντά,

Εις τό φύλλον σας της 11—5—59 δημοσιεύεται σχόλιον, άναφερόμενον εις διένεξιν δηθεν τών Σχολικών Έφορειών, μέ τούς μεριμνώντας διά τόν έξωραϊσμόν τού Ίεροϋ Βήματος τού Άποστόλου Παύλου. Δηλούμεν ότι ούδεμία διένεξις άνεφύη άλλ άπεναντίας ήμεις προσεφέρθημεν νά παραχωρηθή άρκετός χώρος έκ τού σχολικού προαυλίου διά νά περιφραχθή μέ ίδιαιτέραν είσοδον και ν' άξιοποιηθή, ώς έπιβάλλεται, τό Ίερόν τούτο προσκύνημα, ύπό τόν όρον όμως νά δοθή τώ σχολείω ό πρό τού Τουρκικού Τζαμίου χώρος, άφού πρώτον ίσοπεδωθή και περιφραχθή, ώστε νά είναι έτοιμος πρός χρήσιν. Στοιχειώδης ύποχρέωσις έπιβάλλει είς ήμας νά περιφρουρήσωμεν τά συμφέροντα τών Σχολείων και νά μή παραχωρήσωμεν τό σχολικόν προαύλιον άνευ άνταλλάγματος διότι α) ούδέν έκ τού Νόμου έχομεν τοιούτον δικαίωμα και β) διότι, ώς έχει νύν τό πρωτόλιον, έκτάσεως 1300 περίπου τ.μ είναι έντελώς άνεπαρκές διά την κίνησιν 850 μαθητών, έκτός έάν θεωρήται ή μόρφωσις τών παιδιών μας περιττή και άνευ σημασίας διά την διαπαιδαγώγησίν των άκόμη και δι' αύτήν την κατανόησιν τών ύψηλών διανοημάτων τής Διδασκαλίας τού Κορυφαίου τών Άποστόλων, τού Άποστόλου τών Έθνών. Συμφωνούμεν έπίσης ότι καλόν θά ήτο νά μείνη μόνον τό "Βήμα" είς τόν χώρον αύτόν και νά έξωραϊσθή ήδη έπρεπε ήδη νά είχε γίνει άπό πολλών έτών). τά δέ Σχολεία νά μεταφερθούν άλλού. Άλλά δέν πρέπει πρώτον ν' άνευρεθώσι γήπεδα, ν' άνεγερθώσι δύο Διδακτήρια πού άπαιτούνται και κατόπιν νά μεταφερθώσι τά Σχολεία έκεί; Έλπίζομεν νά μή θέλη κανείς νά κλείσουν τά συστεγαζόμενα Σχολεία (3ον, 4ων Δημοτικά, 1ον, 2ον, 3ον και 4ον Νηπιαγωγεία), άφού αύδεις έχέφρων θά ήτο δυνατόν νά ίσχυρισθή, ότι ή φοίτησις και ή μόρφωσις τών παιδιών μας, έπιδεχομένη άναβολήν ήμπορεί νά γίνη καί είτα άπό 10 χρόνια ή και καθόλου. Σύμφωνοι όθεν νά μεταφερθούν έντεύθεν τά Σχολεία, άφού όμως πρώτον έξασφαλισθή ή στέγασις των άλλως είναι, ώσάν να θέλωμεν νά τά κλείσωμεν. Τό νά προτείνωμεν κάτι τό καλόν είναι άξιέπαινον, άλλά θά πρέπη νά εύρίσκωνται συγχρόνως καιτό μέσα πραγματοποιήσεως τών προτάσεών μας.

Μετά τιμής

Οί Πρόεδροι τών Σχ. Έφορειών 3ου και 4ου Δ. Σχολ. Βεροίας
ΑΘΑΝ. ΖΑΡΟΥΚΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ "ΖΑΠΠΕΙΟΝ" ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΜΕ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΝ, ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ

Πληροφορούμεθα μέ κατάπληξιν, ότι τό μοναδικόν Κέντρον είς τό Κέντρον τής πόλεως, τό «Ζάππειον» κινδυνεύει, διότι κατόπιν τής τροποποιήσεως τού σχεδίου πόλεως άκρωτηριάζεται. Πρό καιρού άπεφασίσθη όπως κατόπιν τής μετατοπίσεως τής δημοσίας όδού, τό δημιουργούμενον οίκόπεδον, νά χρησιμοποιηθή διά την άνέγερσιν —ώς φημολογείται— πολυκατοικίας. Έπειδή όμως τό δημιουργούμενον οίκόπεδον δέν είναι έπαρκές άφαιρείται μέρος τού οίκοπέδου, όπου σήμερα ύπάρχει τό Κέντρον και ό Κινηματογράφος «Ζάππειον»

Νομίζομεν ότι τοϋτο δέν είναι έπιτρεπτόν, διότι άν άνεγερθή πολυκατοικία είς τό μέρος αύτό, θά έμποδίζεται ή θέα πρός την πλατείαν Ώρολογίου, ή όποία συντόμως θά διαμορφωθή καλαισθητικώς.

Τό κέντρον «Ζάππειον», λόγω τής θέσεώς του, άποτελεί την «προθήκη τής πόλεως» και είναι δυνατόν, άν διαμορφωθή καταλλήλως και κτισθή σύμφωνα μέ τις νέες τάσεις τής Άρχιτεκτονικής, νά άποτελέση ένα κόσμημα διά την πόλη και μία δροσερή βάση κατά τού θερινούς μήνες.

Συνεπώς πειά ώφέλιμο διά την πόλιν, θά ήταν νά προασκυρωθή τό έκ τής τροποποιήσεως τού σχεδίου τής πόλεως, προκύπτον οίκόπεδον είς τό γειτονικόν τού «Ζαππείου», έφ' όσον βεβαίως, ό δικαιούχος καταβάλη τό σχετικόν τίμημα

Τότε μόνον, άν άρνηθή ό ίδιοκτήτης τού Ζαππείου νά χρησιμοποιηθή ή προκριθείσα λύσις τής πολυκατοικίας.

Μεταξύ τών δύο λύσεων πειά συμφέρουσα διά την έμφάνισιν τής πόλεως είναι ή προτεινομένη 'Αναμένομε, ότι οί άρμόδιοι θά πράξουν τό καθήκον τους άνακαλώντας τις προηγούμενες άποφάσεις τους.

Καλείται τό Νέον Δημοτικόν Συμβούλιον νά άποδείξη, ότι διέπεται πράγματι άπό νεωτερικάς ίδέας. Τό εύχόμεθα και τό έλπίζομεν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ ΤΟΒ

ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ
ΤΡΕΙΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

(Τελευταίον)

Για πρώτη φορά έπισκεφθήκαμε τό Πατριαρχείο την Πρώτην ήμέραν τού Πάσχα όπου παρακαλεσθήσαμε την Δεύτερη Άνάσταση Και άλλοϋ έγράφηκε, πώς ή Κων)πολη είναι συνυφασμένη μέ τό Πατριαρχείο και την Άγια Σοφιά. Βρεθήκαμε, λοιπόν, μέ αύτές τις σκέψεις είς τό κέντρο τής Όρθοδόξου έκκλησίας και νοιώσαμε μέσα μας άναμωμένες την Ίστορίαν μέ την θρησκείαν, τά ίερά νάματα τού Έλληνοχριστιανικού Πολιτισμού

—Την Δεύτερη ήμέρα άπολαύσαμε και την «Πρίγκηπο», ένα πολύ ώραίο νησί τού Βοσπόρου. Ήταν ή ήμέρα τού Άγίου Γεωργίου και έτσι βρεθήκαμε στήν όμώνυμη έκκλησία τού νησιού, φθάνοντας—καίτοι δέν ήταν ή Κυριακή τών Βαΐων —έπάνω σέ..... γαϊδουράκια. Ή διαδρομή πολύ ώραία. Πολλές και πρωτότυπες βιλλίτσες πού μερικές ήταν κομψοτεχνήματα.

—Την Τρίτην ήμέρα τού Πάσχα έπισκεφθήκαμε και πάλι τό Πατριαρχείο και παρακολουθήσαμε την κατανυκτική λειτουργία. Δεξιά και άριστερά τού ίεροϋ μία άνθοδέσμη άπό άγοράκια και κοριτσάκια μάς χάρισαν πολλές συγκινήσεις ψάλλοντας πολύ μελωδικά, όλα μαζί, τό «Πιστεύω, τό Πάτερ Ήμών». Όλο μαζί τό έκκλησίασμα έψαλε τό τροπάριο τής Άναστάσεως. Στιγμές ψυχικής άναστάσεως και γαλήνης. Ήρθαν στιγμές πού νόμιζε κανείς πώς μυροστά του είχε Ταμπλώ, ζωγραφισμένα μέ έπιμέλεια άπό έναν Λεονάρδο Ντά Βίτσι σάν έβλεπε τό άπλό και σεβάσμιο Πατριάρχη νά μοιράζη, μέ μεγάλην άγάπην στά πρόσωπα, πασχαλινά αύγά, μέσα σέ κόκκινο ταβλί, ένώ τά παιδιά ήσυχα τά έπαιρναν εύχαριστώντας...

—Μετά την λειτουργίαν κατάλι στό Πατριαρχείο, όπου μάς δεξιώθηκε ό Πατριάρχης.

Ή συγκίνησις τού Πατριάρχου ήταν πολύ φανερή και αίσθανθήκαμε μίγη εύχαριστήσεως, όταν έπαναλάμβανε γιά δεύτερη φορά «πώς ή έπίσκεψίς μας» στό Πατριαρχείο εύρύνει τούς όρίζοντες τού Πατριαρχείου». Μέ άπλά λόγια άνέτρεξε στήν Ίστορία τής Πόλης πού μάς ζήτησε νά γίνουμε φορείς ένός αίτήματος αύτού και τών όμογενών: Νά μή ξεχνούμε ή δυνατόν και τό Πατριαρχείο.

Έντύπωση μάς έκανε μία άλληγορική άναδρομή γύρω άπό την γνωστή κρίση τού Σολομώντος στήν περίπτωση τού ένός παιδιού και τών δύο μητέρων.

—Θά κλείσουμε την περιγραφήν—μένοντας στόν κόσμον τών ίδιωτικών άναμνήσεων—μέ λίγες γενικές σκέψεις:

Τό ταξίδι ήταν έπιτυχημένο. Είς τό ξενοδοχείο μάς έφέρθησαν μέ πρωτοφανή εύγένειαν. Χωρίς νά αίσθανόμαστε σάν τό σπίτι μας, δέν νομίσαμε ποτέ, ότι βρισκόμαστανσέ έχθρικό έδαφος. Τουλάχιστον οί άρχές μάς φερθήκανάμεμπτα. Ή Κωνσταντινούπολη παρουσιάζει διεθνή καλλιτεχνική κίνηση.

Τά θεάματα τών Κέντρων άρχίζουν άπό χωρούς τής κοιλίας και καταλήγουν σέ χωρούς.... τής Έδας. Πάντως φεύγοντας κανείς διαπιστώνει, πώς κάτι άφησε ή ξέχασεν έκεί

Δ. Χ. Χ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘΗΣ;

Οί περισσότεροι δέν σκεπτόμεθα εύκολα τούς άσθενείς. Φαίνεται ότι ή άπάθεια τού ύγιούς πρός τόν άσθενή, ή τού πλουσίου πρός τό πτωχόν είναι κάτι τό ένστικτώδες τής άβαμικής φύσεώς μας πού έκληρονομήσαμε. Είναι τόσο στενά συνδεδεμένο μέ την άμαρτωλή φύσι μας.

Έντύπωσι έκαμνε στούς συγχρόνους τού Χριστού ή πρασπάθειά του νά συχνάζη έκεί πού βρίσκονταν οί πτωχοί, οί πεινασμένοι, οί άρρωστοι κι' οί άμαρτωλοί.

Όταν ήλθε ό Ίησούς στά Ίεροσόλυμα, δέν πήγε νά δή τούς θρησκευτικούς ήγέτας και τούς πολιτικούς άρχοντας. Πήγε έκεί παού ύπήρχε πόνος σωματικός και ψυχικός. Πήγε σέ μιά κολυμβήθρα, τήν Βηθεσδά πού είχε πέντε στοές και στέγαζαν τούς άρρωστους έκεί. Όλοι οί παραμελημένοι άρρωστοι βρίσκονταν έκεί. Είχαν γίνει βάρος στή χαροϋμενη και ύγιά κοινωνία τους. Άς τούς άφομοιώσουμε γιά νά μή μάς σαγκινεί ή παρουσία τους. Έμοιαζαν μέ πολλούς άπό τούς σημερινούς πού έπειδή οί ίδιοι καλοπερνούν και ζούν μακρυά άπό τή φτώχεια, λένουν πώς δυστυχία δέν ύπάρχει.

Ό Χριστός πήγε σ' έκείνον πού ήταν ό πιό βαρειά άρρωστος. Γιά 38 όλόκληρα χρόνια ήταν κατάκοιτος. Όταν κανείς είναι τόσα χρόνια άρρωστος, γίνεται φαταλιστής. Χάνεται ή έλπίς καλλιτερεύσεως.

Δέν ήταν λοιπόν, άνάγκη ή έρώτησις πού τού ύποβάλλει ό Χριστός μόλις τόν βλέπει. Τού λέγει «θέλεις όμως γενέσθαι;» Γιατί, άραγε έκαμε την έρώτησι αύτή ό Χριστός; Γιατί στά πρόσωπά του διέκρινε μιά τραμερή άλλά πολύ φυσική άπάθεια. Την βλέπει κανείς την άπάθεια αύτή στούς ζητιάνους πού έπι χρόνια συνήθισαν στή ζητιανιά και στή φτώχεια. Άν τούς πλησιάσης και τούς ρωτήσης, άν θέλουν νά γίνουν πλούσιοι, θά σέ κυριολεκτικά βρίσουν. Είναι άπίστευτο γι' αύτούς. Άλλά έδώ έχομε τόν Χριστό, Χωρίς κάν νά τόν άκούση, κάτι συνέβη μέσα του.

Και βέβαια, ήθελε νά γίνη καλά, άλλ' ούτε νά περπατήση δέν μπορούσε. Πόσες φορές δοκίμασε, άλλά ποτέ δέν πέτυχε.

Τί τόν διατάσει ό Κύριος νά κάμη; Άκριβώς έκείνο πού ήταν άνίκανος νά κάμη, νά περπατήση. «Έγειρε, άρον τόν κράββατόν σου και περιπάτει». Δέν τού λέγει, «βοήθησε, ή προσπάθησε», άλλά «έγειρε». Θά ήθελα νά έβλεπα τό πρόσωπο τού παραλύτου την στιγμή έκείνη. Θά έλαμπε σάν τό φώς τού ούρανού. Δέν ήταν άνάγκη νά ρωτήση τίποτε περισσότερο. Ούτε πολλά πράγματα ήξερε γιά τόν Χριστό πού ήλθε νά τόν έπισκεφθή. Κατάλαβε μόνο ένα πράγμα, ότι ήταν μοναδικό πρόσωπο. Έτσι μέ μόνο τό άντίκρυσμα τού Χριστού, γεννήθηκε ή πίστις. Ήταν όμολογουμένως πίστις χωρίς μεγάλο περιεχόμενο γνώσεως. Άλλ' ήταν πίστις άληθινή και είλικρινής.

(Συνέχεια" εις την 4ην σελίδα)

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΡΑΧΗΣ

Ράχη (τού άνταποκριτού μας) —Την παρελθούσαν Κυριακή έξελέγη διά 3 ψήφων, διά τετάρτην φοράν, ώς πρόεδρος ό κ Ίωάννης Άκριβόπουλος. Έκ τών άλλων ύποψηφίων έλαβον ό κ. Δ. Δαμιανίδης και Ντουμανόπουλος άνά μίαν ψήφον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—"Ας κάμωμεν τὴν γνωριμίαν μας. Ποιὸς ὁ ἀκοπὸς αὐτῆς, τῆς νέας, στήλης; Θ'ἀσχολῆται μὲ ὅ,τι εἶναι ἐπίκαιρο, χωρὶς νὰ τὸ βλέπῃ ἐπιπόλαια, ἀλλὰ θὰ κυνηγᾷ τὴν βαθύτερη αἰτία. Θὰ φιλοξενῇ σκέψεις ἐπάνω σὲ βιβλία ποὺ ὁ συντάκτης της, καὶ καὶ γιὰ σᾶς διάβασε. Θὰ εἶναι ἕνα ἀνθοκήπιο, ποὺ θὰ παράγῃ ἄνθη ἐπικαιρότητος, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶν σκέψεων. Ἰδοὺ λοιπόν:

—"Ολοι σχεδὸν ἔχομε ἐσφαλμένη γνώμη γιὰ τὴν μεγάλη γυναῖκα ποιήτρια, ἀλλὰ ἰδίως μυθιστοριογράφο τὴν Γεωργία Σάνδη. Ὁ Ἀντρὲ Μωρουὰ μᾶς διαφωτίζει μὲ τὸ ὁμώνυμο βιογραφικὸ μυθιστόρημά του. Εἶναι ἀλήθεια, πῶς ἡ Γεωργία Σάνδη ἦταν ἀνήσυχος τύπος, πῶς κυνηγοῦσε τοὺς ἄνδρες. Καὶ ὅμως εἶναι θῦμα. Ἐκτὸς ποὺ ἐπόνησε πολύ, γιατὶ εἶχε πολλὰ ἐρωτικὰ ἀτυχήματα, εἶχε καὶ μιὰ μεγάλη ἀπαγοήτευση, ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ βρῇ τὸν ἀπόλυτο ἔρωτα ἢ καλύτερα ἀγάπη. Αὐ.ἡ ἡ ἐπιθυμία της ἦταν καὶ ἡ αἰτία τῆς ἄτσαλης ζωῆς της. Κατάπληξι μοῦ ἔκαμε ἡ μεγάλη της ἀγάπη γιὰ τὰ παιδιά. Ἡ τρομερὴ διάθεσή της γιὰ γράψιμο. "Ο,τι ἤθελε καὶ νὰ τῆς συνέβαινε—ἀκόμη καὶ θάνατος φιλικῶν προσώπων—δὲν ἔπαυε νὰ γράφῃ 4 ἕως 10 ὥρες τὴν ἡμέρα. Ἀλλὰ δὲν ἦταν μόνο πνευματικὸς ἄνθρωπος. Ἔμεινε πάντοτε χωριάτισσα κτηματίας.

—Τὸ ἀληθινό της ὄνομα ἦταν Ἀγνὴ Ντυντεβάν. Ὁ κ. Ντυντεβάν, ὁ πρῶτος της ἄντρας, ποὺ σιὴν ἀρχὴν τῆς ἔδειξε κατανόηση, ἀφοῦ τὴν γλύτωσεν ἀπὸ τὴν κατάρα ἑνὸς κοινωνικοῦ ἐξοστρακισμοῦ, δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν παρακολουθήσῃ σὲ ἕναν πνευματικὸ σύνδεσμο, ἐνῶ τὴν πλήγωσε παράλληλα μὲ τοὺς ἐρωτές του μὲ τὶς ὑπηρέτριές του. Ἡ Ἀγνὴ ξεσπάθωσε καὶ ἡ πνευματικὴ διάσταση συνδυασμένη μὲ τὴν γυναικεία ταπείνωση τὴν ὡδήγησαν σὲ συνεχεῖς ἀναζητήσεις. Ἀλλὰ καὶ στὴν πολιτικὴ ἡ Γεωργία Σάνδη ἀγωνίσθηκε πολὺ γράφοντας τὰ ἐπαναστατικὰ δελτία τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1848 Ὡς ἀνταμοιβὴ πῆρε πολλὴν πικρίαν. Τὸ ὀνομά της τὸ πῆρε ἀπὸ τὸ ἐπίθετο ἑνὸς πολὺ ἀγαπημένου της ποιητῆ, τοῦ Ζὺλ Σανδώ, ποὺ τὸν βοήθησε νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν προσωπικότητό του, ὥστε ἀργότερα νὰ γίνῃ καὶ Ἀκαδημαϊκός.

Εἶχε ἕνα μεγάλο καὶ πολύκαιρο ἔρωτα μὲ τὸν μουσουργὸ Σοπέν, ἀψιμαχίες μὲ τὸν Λίστ, τὸν μεγάλο κριτικὸ καὶ ποιητὴ Ἀκαδημαϊκὸν Σαιντ—Μπέβ

Καταφύγιό της ἦταν ὁ πύργος τοῦ Ντάν. Τὸν ἐπικήδειό της ἔγραψε ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ. Αὐτά, λοιπόν, διὰ τὴν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα πνευματώδη Νεο—Κασσιανή.

—Καὶ τώρα ἐρχόμαστε στὸν μεγάλο μουσουργὸ Λίστ. Γιὰ τὶς ἱκανότητές του στὴν μουσικὴ δὲν εἴμαστε ἁρμόδιοι νὰ κρίνωμε. Θὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν γιὰ νὰ τὸν ἰδοῦμε μὲ ἕνα μάτσο γυναῖκες. Τὴν Μαρία Ντ' Ἀγκοῦ τὴν κυρία Ντὲ Στάελ κ. τ.λ. Ἐκεῖνο ποὺ ἐντυπωσιάζει τὸν μελετητὴν εἶναι ὅτι ὁ Λίστ παρουσιάζει ἕναν συγκερασμὸ γιὰ νὰ μὴ ποῦμε καὶ παρανομία. Εἶναι ἀββᾶς, κοντὰ στὸν Πάπα, ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐκκλησιαστική του μουσική, χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ κυνηγᾷ τὶς δᾶξες καὶ.. τὶς γυναῖκες.

Μετέβαλε τὴν μικρὴν Βαϊμάρη τῆς Γερμανίας κατὰ τὸν 19 ον αἰῶνα,σὲ κέντρο μουσικῆς καὶ γενικώτερα πνευματικῆς κινήσεως. Μεγάλη καὶ κάπως περίεργη ἡ ἀγάπη του γιὰ τὸν μεγάλο μουσουργὸ Βάγνερ, ποὺ σύντομα χώρισε τὴν κόρη του Λίστ, τὴν γνωστὴ Κοζίμα, γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ γυναῖκα του.

—Γνωστὴ εἶναι ἡ ἰδιότροπη—ἂν ὄχι ἐπικίνδυνη—φιλοσοφία τοῦ Νίτσε. "Ελεγε, λοιπόν, ὁ Νίτσε: «Θέλεις νὰ κτίσῃς, γκρέμισε». Ἀλλὰ γιατὶ νὰ γκρεμίσῃ—ἀλληγορικὰ βέβαια—κανεὶς ἐκεῖ ὅπου δὲν χρειάζεται;

—Ἀπορεῖ κανείς, γιατὶ ἡ Βέροια, ὁ Νομὸς Ἡμαθίας νὰ ἔχῃ Ἱστορία 2500 ἐτῶν καὶ πάνω καινούργιο ἔχει ἕνα βιβλίο γύρω ἀπὸ τὴν Ἱστορία της!!

Δὲν εἶνα ἄσκοπο νὰ προκηρύξῃ ὁ Δῆμος σχετικὸν Διαγωνισμόν;

—Πῆγα στὴν Δημοτικὴν βιβλιοθήκην καὶ ζήτησα ὅ,τι σχετικὰ ἔχει μέσιν Βέροιαν. Βρῆκα μόνον 2 βιβλία καίτοι ὑπάρχουν 7—8 μονογραφίες. Γιατὶ τόσο φτωχὴ βιβλιοθήκη; Ὁ Τ Ο Β. ἂς κάμῃ μιὰ δωρεά.

—Παρατήρησα, ὅτι ὑπάρχει καὶ Προ- Πὸ τῶν Προ-πό. Καὶ ἐξηγοῦμαι: Οἱ φίλαθλοι κατάλαβαν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ κερδίσουν ὅλοι τὰ 12 ἢ 11 προγνωστικά...,

Κερδίζουν ὅμως κάτι ἄλλο,.' Τσιγάρα. Βάζουν στοίχημα δύο —δύο καὶ κερδίζει — ἕνα—δύο πακέττα τσιγάρα.Ὅποιος συγκεντρώσει τοὺς περισσότερους βαθμούς. Νὰ λοιπόν, ποὺ τὸ προπὸ ὠφελεῖ καὶ... καπνοβιομηχανίες!!!

Βεροιῶτες Ποιητὲς

"ΑΔΕΙΑΝΟ ΠΑΛΑΤΙ,,

Ἔσβησε ἡ φλόγα ποὖκαιγε στὰ στήθια
ποὺ πρόσταζε, ποὺ γύρευε, ποὺ πάντοτε διψοῦσε
ὅλα τώρα ἀκολουθοῦν τὸν δρόμο τους ἐ τὸ συνήθεια.
πάει ὁ πόθος ὁ παλιός, ποὺ σ' ἔξαρση μὲ κρατοῦσε

Γιατί στ' ἀλήθεια μοναχός, κι' ἀδειανός ἔχω μείνει;
Ποιὸς θἄναι σοφὸς ποὺ τὴν ζωὴ μπορεῖ νὰ κρίνῃ;
Ποιὸς πάλι θὰ μοῦ χαρίσῃ, ἐκεῖνο ποὺ μ' ἀνέβαζε ψηλά;
καὶ θὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι μου ποὖγειρε χαμηλά.

Πλοῦσαι παλιὲ καὶ γνώριμε οὐρανέ
τὸν φίλο σου νὰ δῇς καὶ νὰ μισήσῃς
ποὖπεσε καὶ σέρνεται καὶ ξέχασε ἐσὲ τρανὲ
τὰ χάλια του, τὴν λέπρα του ν' ἀντικρύσῃς.

Γέρασα, κουράστηκα, πρόωρα γονάτισα
γκρέμισα, κατάστρεψα, κι' ὅμως ἀγάπησα
ὄχι γυναῖκα, μήτε ἀνθρώπους, μήτε τὴν τεμπελιὰ
τὴν δόξα, τὰ ἀνώτερο, τὰ πάντοτε ψηλά.

Τώρα εἶμαι ἕνας σωρὸς ποὺ σέρνεται ποὺ βογγίζει
ποὺ μέσα του σπαράζεται, κι' ἔβουλο ξεψυχάει
ὁ κόσμος μιᾶς ψυχῆς κι' ὁ θάνατος γκρεμίζει
παλάτι πλούσιο, ἀδειανό, ποὺ τὴν πνοὴ ζητάει.

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

Ποντιακὴ Ποίησις

Η ΚΟΡΩΝΑ

Ἡ κορῶνα κρούζ κρά! κρά!
πρέπ νὰ πάγω σὰ μακρά,
ἀδὰ κ' ἔχω περεκέτ
πρέπ ν' ἀλλάξω μεμλικέτ,
μαῦρ' ὠβὰ νὰ μὴ φτάνω.

Ἔ! κορῶνα ὅπου πᾶς
μαῦρ' ὠβὰ κ' ἐκεῖ θὰ φτᾶς

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ πίστις εἶναι ἀνωτέρα τῆς λογικῆς.

Μπαίλλεϋ

—Οἱ εὐχὲς εἶναι ἄνευ ἀξίας, ὅταν δὲν συνοδεύωνται μὲ ἔργα.

Πλάτων

—Θέλω πρόθυμο χέρι, παρὰ πρόθυμη γλῶσσα

Γαριβάλδης

—Εἰρήνη εἶναι Ἐλευθερία εἰς ἡσυχία.

Κικέρων

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Ὁ ἀσθενής: Συχνὰ μοῦ ἔρχεται ἡ ἐπιθυμία νὰ σκοτωθῶ. Τί νὰ κάνω:

Ὁ γιατρός: Ν' ἀκούσῃς τὶς συμβουλές μου!

—Μιὰ ἄσχημη γεροντοκόρη στὸν τηλεφωνικὸ ὑπάλληλο.

—Εἶναι δυνατὸν νὰ μείνω μόνη μου στὸ διαμέρισμα;

—Εὐκολώτατα, δὲν ἔχετε παρὰ σὲ κάθε σταθμὸ νὰ βγάζετε τὸ κεφάλι σας στὸ παράθυρο.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Π.Τ.Ε.Α.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

ΑΝΑΤΟΛ ΦΡΑΝΣ

«ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ»

Ἐπιμέλεια Α. ΟΡΕΙΝΟΥ

—«Εἶναι ἐξ ἴσου μάταιον καὶ σκληρὸν τὸ νὰ ἀκέπτεται καὶ νεὶς ἤνὰ ἐνεργῇ. Τὸ κακὸν δὲν εἶναι τὸ νὰ ζῶμεν, ἀλλὰ τὸ νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι ζῶμεν. Τὸ κακὸν ἔμεινε εἰς τὴν γνῶσιν καὶ εἰς τὴν θέλησιν.

—Ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ στοχασμὸς δὲν εἶνσι παρὰ ἡ πρώτη βαθμὶς τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως καὶ μόνον ἡ οὐσιασις ὁδηγεῖ εἰς τὰς αἰωνίας ἀληθείας. Καλοῦ μεν ἐπικινδύνους ἐκείνους, ποὺ δὲν ἔχουν τὴν ἠθικήν μας.

Καλοῦμεν σκεπτικιστὰς ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν τὰς ἀσταπάστας μας, δίχως νὰ ἐνδιαφερώμεθα, ἐὰν ἔχευν ἄλλας.

—"Αν ἐχρειάζετο νὰ ἐκλέξω μεταξὺ τῆς ὠμορφιᾶς καὶ τῆς ἀληθείας δὲν θὰ ἐδίσταζα νὰ ἐκρατοῦσα ἀδιατάκτως τὴν ὠμορφιάν, ἀπολύτως βέβαιος, ὅτι περιέχει μίαν ἀλήθειαν ὑψηλοτέραν καὶ βαθυτέραν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. Μάλιστα θὰ ἐτολμοῦσα νὰ εἴπω, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀληθὲς εἰς τὸν κόσμον, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὡραῖον. Τὸ ὡραῖον μᾶς ἐμφανίζει τὴν ὑψηλοτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ θείου τὴν ὁποίαν μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίσωμεν.

—Τὸ κακὸν εἶναι ἀναγκαῖον. "Εχει, ὅπως τὸ ἀγαθόν, τὴν πηγήν του βαθύτατα εἰς τὴν φύσιν τὸ ἕνα ὅμως δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ στερηθῇ καὶ τὸ ἄλλο. Δὲν εἴμεθα εὐτυχισμένοι παρὰ μόναν διότι εἴμεθα δυστυχεῖς. Εἰς κάθε ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον καταστρέφομεν, ἀντιστοιχεῖ μία ἀρετή, ποὺ συγκαταστρέφεται μαζύ του.

—"Ολοι εἶναι ὄξισι θαυμασμοῦ δὲν εἶναι ἡ ἀπέραντη στρατιὰ τῶν ἀστέρων, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος τὴν καταμέτρησε.

—Ἡ ἔλξις τοῦ κινδύνου εἶναι εἰς τὸ βάθος κάθε μεγάλου πάθους. Δὲν ὑπάρχει ἡδονή, δίχως ἴλιγγον.

—"Οταν ζῇ κανεὶς πρέπει νὰ τὸ πάρῃ ἀπόφασιν, ὅτι θὰ βλέπῃ τριγύρω του ὅλα νὰ ἀλλάζουν. "Ας λησμονήσωμεν τοὺς ἄλλους, διότι ὁ μόνος ἐχθρός μας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός μας. "Ο,τι οἱ ἄνθρωποι καλοῦν πολιτισμὸν εἶναι ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν ἠθῶν καὶ ὅ,τι ἀποκαλοῦν βαρβαρότητα εἶναι τὰ προγενέστερα ἤθη.

—"Ολοι οἱ ἀληθινὰ μεγάλοι ἄνθρωποι ἔχουν ὡς πρώτην ἀρετὴν τὴν εἰλικρίνειαν».

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

δον

Αὐτὸ τοῦ ἔδωκε τὸ θάρρος νὰ τῆς ζητήσῃ ἀουλλόγιστα τὴ φωτογραφία της.

«Νομίζω πὼς δὲ μπορεῖ νὰ τὸ βρῇς κακό, τῆς ἔλεγε, κάτι ποὺ δὲν θἄναι παρὰ ἕνα συμπλήρωμα τῶν δυὼν εἴχες τὴν ἐμπιστοσύνη νὰ μοῦ φανερώσῃς στὰ γράμματά σου ὡς τὰ τώρα. Γιὰ μένα ὅμως ἡ φωτογραφία σου θὰ εἶναι πολὺ περισσότερο: Θὰ εἶναι ἡ παντοτεινὴ συντροφιὰ μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ μπόρεσε νὰ ξαναδώσῃ κάποιο περιεχόμενο στὴ ζωή μου. Ἡ συντροφιὰ ποὺ θὰ γεμίζῃ τὸ κενὸ τῆς ἀναμονῆς τοῦ ταχυδρομείου».

Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ χτυποῦσε ἡ καρδιά του ὅταν ἔριχνε τὸ φάκελλο στὸ κουτὶ καὶ μὲ περισσότερη ἀδημονία περίμενε αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν ἀπάντηση τῆς Ἑλένης.

Ἀλλὰ καὶ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ ἀργοῦσε ἡ ἀπάντηση αὐτή.

Ἡ σιωπή της ἦταν ἀνεξήγητη, καὶ ὁ Στέλιος ἀνησυχοῦσε. Φοβᾶταν μήπως τῆς εἶχε κακοφανῇ ἡ ἐπιθυμία του γιὰ τὴ φωτογραφία κι αὐτὸ βόλωνε κάπως τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γλυκειᾶς αὐταπάτης ποὺ εἶχε δημιουργήσει ὁ ἴδιος γύρω του Ἡ φωτεινὴ εἰκόνα θάμπωνε μέσα στὸ μυαλό του.

«Ποιὸς ξέρει, ἔλεγε μέσα του. "Ισως νὰ ἀντιγεται κι αὐτὴ μέσα στὶς προκαταλήψεις τῆς ἐποχῆς μας...»

Σύντομα ὅμως ξέσωνε τὸ συλλογισμὸ αὐτό. Τοῦ ἦταν ἀνυπόφορο. Καὶ περισσότερο ἤθελε νὰ πιστέψῃ ὅτι ἔφταιγε ἡ ἀκατασταισία τῶν ταχυδρομείων.

Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις ὁ Στέλιος δὲν πλησίαζε τὴν ἀλήθεια.

Οὔτε προκαταλήψεις εἶχε ἡ Ἑλένη, οὔτε κι ἡ καθυστέρηση ἦταν τοῦ ταχυδρομείου. Ἡ Ἑλένη περνοῦσε τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες μιὰ ἀνελέητη ἀγωνία στὴ φυλακή, κι ἀντίκρυζε τὸ θάνατο. Ἕνα θάνατο πικρὸ καὶ ἄδικο, ὅμως πικρὸς καὶ ὁ δικος ἦταν ὁ θάνατος γιὰ ὅλα τὰ θύματα τῶν σκοτεινῶν ἐκείνων χρόνων. "Ας δοῦμε τὴν περίεργη καὶ τραγικὴ περιπέτεια τοῦ ἄτυχου κοριτσιοῦ.

Παρ' ὅλες τὶς περιποιήσεις καὶ τὴν στοργὴ τῆς Ἑλένης, ἡ Δῶρα, ἡ μικρὴ ἀδερφή της. δὲ μποροῦσε νὰ γίνῃ καλά. Χρειάζονταν φάρμακα μὲ βιτσμίνες, ποῦ δὲν ὑπῆρχαν πιὰ στὴν ἀγορά. Καὶ ἡ ἀνοιξη κοπέλλα μαραίνονταν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα κι ἔφτασε νὰ μὴ μπορῇ πιὰ νὰ κινηθῇ ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

"Οταν πιὰ τὸ κακὸ εἶχε προχωρήσει, ἡ Ἑλένη σκέφτηκε ὅτι ἔπρεπε νὰ καταφύγουν σὲ γερμανικὸ στρατιωτικὸ φαρμακεῖο.

Ἡ Ἰωάννα, ποὺ εἶχε στὸ μεταξὺ δημιουργήσει μεσαῖκες σχέσεις, προσφέρθηκε πρόθυμα νὰ τὴ βοηθήσῃ. Κι ἀλήθεια ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ἦρθε στὸ σπίτι τῆς Ἑλένης μ' ἕνα κουτάκι χάπια. "Οταν τελείωσαν, πῆρε καὶ δεύτερο.

—Εἶναι θαυμάσιος ἄνθρωπος ὁ γιατρός, εἶπε στὴν Ἑλένη καὶ ἔνδια φέρθηκε πολὺ ὅταν ἔμαθε ὅτι εἶνε γιὰ ἕνα στοχὸ κορίτσι..

Ἐννοοῦσε τὸν ἔμεδρο ὑπίατρο, Ἔριχ Νάϊμολλερ, μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε γνωρισθῇ πρὶν λίγο καιρό.

Τὰ φάρμακα εἶχαν καὶ ὁ ἀποτέλεσμα. Καὶ ὁ γιατρὸς ποὺ ρωτοῦσε κάθε τόσο. ὅπως: Ἔλεγε ἡ Ἰωάννα ἦταν σολὺ χαρούμενος γι' αὐτό.

Μιὰ μέρα ἡ Ἰωάννα ἔκαμε μιὰ πρόταση.

—Τί βάλεγες, εἶπε στὴν Ἑλένη ἂν τὸν παρακαλοῦσα γάρθῃ νὰ δῇ τὴ Δῶρα κι ὁ ἴδιος. "Ισως μπορέσῃ τότε νὰ τὴ βοηθήσῃ καλύτερα.

Ἡ Ἑλένη εἶχε κάθε λόγο νὰ τρέφῃ εὐγνωμοσύνη στὸν γερμανό. Ὁ στόχος ὅμως βίαιαζε. Δὲν ἤθελε νὰ δῇ ἡ γειτονιὰ τὸν ξένο νὰ μπαίνῃ στὸ σπίτι τους. Κι ἡ ἀπάντηση ποὺ ἔδωσε στὴ φίλη της δὲν ἔλεγε οὔτε ναὶ οὔτε ὄχι.

"Ας ἰδοῦμε, ἀποκρίθηκε. "Ισως δὲν χρειαστῇ. Κι' ἔπειτα, πρέπει νὰ σωτήσωμε καὶ τὸν "Ανδρέα Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄντρας τοῦ σπιτιοῦ. Ἐμένα δὲν μοῦ πέφτει λόγος.

Ἔτσι περασαν κάμποσες μέρες. Ἕνα ἀπόγευμα ὅμως ἡ Δῶρα εἶχε ἰκανοῦργια κρίσι. Ὑπουργὸς εἶχε πάρει ξαφνικὰ τὸν ἀνήφορο, καὶ στὰ μάγουλα ζωγραφίστηκαν δυὸ κόκκινες βοῦλες.

Ἡ Ἑλένη ἦταν μόνη στὸ σπίτι. Ἡ νύφη της εἶχε κάμποσες μέρες στὴ μητέρα της, κι' ὁ Ἀντρέας εἶχε πῆ ἀπὸ τὸ πρωῒ πὼς δὲν ἐπρόκειτο νὰ γυρίσῃ. Κουρασμένος ὅμως θὰ ἦταν ἀπὸ τὴ δουλιὰ θὰ πήγαινε κι' αὐτὸς κατ:' εὐθεῖαν στὰ πεθερικά του.

Τί νὰ κάμῃ:

χρήματα δὲν ὑπῆρχαν κι' γιατρὸς θἄρεσε νὰ πληρωθῇ. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ μικρὴ ὑπέφερε πολὺ καὶ τὸ βράδυ πλησίαζε. Πῶς νὰ περάσῃ μιὰ νύχτα ὁλομόναχη μὲ τὴν ἀρρωστη: Κι' ἂν χειροτέρευε ἀργότερα ἡ κατάστασή του; Ποῦ νὰ τρέξῃ τὴ νύχτα ποὺ δὲν ἔβγαινε ψυχὴ στοὺ δρόμο: Ἡ Δῶρα ἀνησύχαζε. Μὲ δυσκολία ἔπαιρνε ἀνάσα, σὰ νὰ εἶχε φαγωθῇ τὸ ἀδύνατο στῆθος της. Ἡ Ἑλένη ποὺ ἔρευνε κάποια στιγμὴ ἀπὸ κοντά της, γιὰ νὰ τῆς φέρῃ λίγο δροσερὸ νερό, τὴ βρῆκε νὰ κλαίῃ σιγανά. Μ' ὅλη τὴν προσπάθεια νὰ κρύψῃ τὰ δάκρια ποὺ τῆς ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ πυρωμένα μαγουλα, τὰ μάτια τῆς ἀδελφῆς καὶ μητέρας μαζί δὲ μποροῦσε νὰ γελασθῇ.

Προσπάθησε νὰ τῆς ζώση θάρρος, μὰ πιὸ πολὺ νὰ ξεγελάσῃ τὸν ἑαυτόν της.

Δὲν ἔχεις τίποτα, Δῶρα εἶναι κρίσι καὶ θὰ περάσῃ. Βάσταξες τόσο καὶ φοβᾶσαι τώρα;

Καὶ τῆς χάιδεψε τὸ μέτωπο μὲ τὸ βρεγμένο της χέρι, ἐνῶ ἔβαζε τὰ δυνατά της νὰ χαμογελάσῃ.

Ἡ ἄρρωστη ὅμως ἐξακολουθοῦσε νὰ ἀναστενάζῃ, κι' ὁλοένα φιθύριζε μὲ σβυσμένη φωνή.

—φοβοῦμαι, Ἑλένη φοβοῦμαι, θὰ πεθάνω....

Κι ἔπειτα;

—Πιάσε τὸ χέρι μου, κράτα το σφιχτά, γλύτωσέ με'Ελένη...,Δὲν θέλω νὰ πεθάνω, δὲνθέλω.....

Τὰ λόγια τῆς Δώρας σπάραζαν τὴν καρδιὰ τῆς Ἑλένης. Κι' ἦταν περισσότερο ἀξιολύπητη ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἄρρωστη.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ θυμήθηκε τὸν γερμανὸ γιατρό. "Αν μποροῦσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἰωάννα... Ὡρολόγι δὲν ὑπῆρχε στὸ σπίτι. "Ηταν ἀπὸ τὰ πρῶτα πράγματα ποὺ εἶχαν ξεπουλήσῃ γιὰ λίγο καλαμπόκι.

Κύτταξε ἀπὸ τὸ παράθυρο κατὰ τὸ ἡλιοβασίλεμα. Ὁ ἥλιος ἦταν ἀκόμα ἀρκετὰ ψηλά, καὶ τὰ γραφεῖα δὲν θὰ εἶχαν σχολάσει ἀκόμα. Τὸ τηλέφωνο τῆς Ἰωάννας, ὅπου δούλευε τῆς ἦταν γνωστό.

Πετάχτηκε ὡς τὸ καφενεῖο τῆς παραπάτω γωνίας, μὲ τὴν ἀπόφαση παρμένη πιά. Ζήτησε τὴν Ἰωάννα περίμενε λίγο, κι' ἔπειτα ἄκουσε τὴ φωνή της.

—Ἄκουσε Ἰωάννα, τῆς εἶπε βιαστικά. Ἡ Δῶρα δὲν εἶναι καλά, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν δῇ ὁ γιατρός.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
και Διαχειριστής
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έτησία	Δραχμ.	50
Έξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζών, Εταιριών	δρχ.	500
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Έξωτερικού	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τό χιλιοστόμετρον, σεμφώνως τῆ Οπ' ἀριθμ. 28899 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατά στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συνεργάζεται μέ ὅλους τούς διαφημιστικούς οἴκους Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης.

Ἀριθ. 17.527

Δηλοποίησις πραγράμματος Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου Ὁ

Συμβολαιογράφος καί κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουήλ Σαρρηκωστής

Δ η λ ο π ο ι ῶ δ τ ι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀρκαδίου Τσαντεκίδου, κατοίκου Σερβίων δικαιουμένου λαμβάνειν παρά τοῦ ὀφειλέτου του Εὐαγγέλου Θωμᾶ Κατσιαγιαννοπούλου κατοίκου Δασκίου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμόν 43)1958 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Κοζάνης δραχμάς 2288 ἐντόκως ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως ὡς καί λοιπά ἔξοδα ἐκτελέσεως θέλειέκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικόν πλειστηριασμόν ἐνώπιόν μου ἤ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τήν τριακοστήν πρώτην (31ην) Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακήν ἀπό τῆς 10 ὥρας πρό μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καί Εἰρηνοδικείου καί ἐξωθι τοῦ παρά τῇ Πλατείᾳ Ἁγίου Ἀντωνίου καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἤ κωιρου μή ἐπιτρέποντος ἐντός αὐτοῦ συνήθει τόπω τῶν πλειστηριασμῶν, εἰς ἀγράς τοῦ ρηθέντος ὀφειλέτου ἐκτάσεως στρεμμάτων ἓξ, (6) κειμένης ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ τοῦ Δασκίου τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, καί ἐν τῇ θέσει «Καναβοστάσι» συνορευομένης γύρωθεν μέ ἀγρούς Εὐαγγέλου Μηλιοπούλου, Νικολάου Ζούκα, Κωνσταντίνου Σκράπα, Κωνσταντίνου Μελιοπούλου μέ χανδάκι καί μέ ἀγρούς τῶν ἀδελφῶν τοῦ ὀφειλέτου ἐκτιμηθείς πρός δραχμάς χιλίας κατά δεκαδικόν στρέμμα. Ὁ ἀνωτέρω ἀγρός εἶναι ἐσπαρμένος τό μέν ἓν στρέμμα διά τριφυλλίου, τά δέ ὑπόλοιπα πέντε (5) διά σίτου. Ἐντός τοῦ ἀνωτέρω ἀγροῦ ὑπάρχει καί ἓν μάδρι κατασκευασμένον μέ καλαμιές ἐκσικάλεως. Ὡς πρώτην προσφοράν διά τήν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τά ποσόν τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2000). Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστής ὑποχρεοῦται νά καταβάλη τό ἐκπλειστηριασμαεἰς τό Δημόσιον Ταμεῖον ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμός εἰς βάρος του. Τά φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τήν δεκάτην πέμπτην (15) Μαΐου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Παρασκευήν καί ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου ἔκειμένω ἐν τῇ ἐνταῦθα καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ, ἰδιοκτησία κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτογλου καί πρός βεβαίωσι ὑπογράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καί ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἀντώνιος Σαρρηκωστής

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΒΟΥΛΗΣΙΝ ΤΟ ΦΥΛΟΝ

Ἡ βιολογική ἔρευνα, ποῦ ἔχει σημειώσει σημαντικωτάτη πρόοδο στήν Ἀμερική, ἔκανε τελευταία μιά πολύ ἐνδιαφέρουσα διαπίστωση σχετικά μέ τή σύλληψη τῆς γυναίκας καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο τό ἔμβρυο γίνεται ἀρσενικό ἤ ἐθηλυκό. Ἡ σχετική ἀνακοίνωση προκάλεσε ζωηρότατο ἐνδιαφέρον μεταξύ τῆς κοινῆς γνώμης, ποῦ πάντα περιμένει νά βρεθῆ τρόπος ρυθμίσεως τοῦ φύλου τοῦ ἐμβρύου κατά βούλησιν. Ἐν τούτοις δέν ἐπρόκειτο γι' αὐτό, πού τόσο ἀπασχολεῖ τούς γονεῖς ἀλλά γιά τόν τρόπο, ποῦ κατά τή σύλληψη τῆς γυναίκας τό παιδί γίνεται ἄρρεν ἤ κορίτσι, χωρίς οἱ γονεῖς νά μποροῦν νά ρυθμίσουν τό φύλον τοῦ παιδιοῦ τους κατά βούλησιν.

Ἀπό προηγούμενες ἔρευνες ἔχει διαπιστωθῆ, ὅτι βάσις τῆς ζωντανῆς ὕλης εἶναι τά χρωμοσώματα, ποῦ ἀπαρτίζουν κάθε κύτταρο. Ἐξ ἀκριβώθηκε τώρα, ὅτι ὁ ἄνθρώπινος γόνος ἀποτελεῖται καί στόν ἄνδρα καί στή γυναῖκα ἀπό 24 χρωμοσώματα. Μέ τή διαφορά, ὅτι δέν εἶναι καί τά δυό τῆς ἰδίας κατηγορίας. Ἔτσι ἐνῶ τά 24 χρωμοσώματα, ποῦ ἀποτελοῦν τόν ἀνδρικό γόνο εἶναι ὅλα τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ποῦ χαρακτηρίσθηκε μέ τό γράμμα Χ, τά χρωμοσώματα τοῦ γυναικείου ὠαρίου εἶναι δύο εἴδῶν, τά μισά τῆς κατηγορίας Χ καί τ' ἄλλα μισά διαφορετικῆς συστάσεως, ποῦ ὀνομάσθηκε κατηγορία Υ.

Κατά τήν συνάντησιν τῶν δύο γόνων μέσα εἰς τόν μητρικόν κόλπο, γίνεται ἡ σύλληψις ἀρσενικοῦ ἤ θηλυκοῦ παιδιοῦ ἀνάλογα μέ τή θέση στήν ὁποίαν θά βρεθῆ ἡ μία ἤ ἡ ἄλλη κατηγορία χρωμοσωμάτων τοῦ γυναικείου ὠαρίου. Ἄν τό ὠάριο ἑνωθῆ μέ τόν ἀνδρικό γόνο ἀπ' τήν πλευρά, ποῦ βρίσκονται τά χρωμοσώματα κατηγορίας Χ, τό παιδί γίνεται ἀρσενικό, γιατί ὑπάρχει ταὐτότης ἀνάμεσα στά χρωμοσώματα τοῦ ἀνδρός καί τῆς γυναικός, ποῦ συναντῶνται.

Ἄν πάλι ἑνωθῆ ἀπ' τήν ἄλλη πλευρά, ποῦ βρίσκονται τά χρωμοσώματα Υ, τό παιδί γίνεται θηλυκό, γιατί ὑπάρχει ἀντίθεση ἀνάμεσα στίς δυό κατηγορίες χρωμοσωμάτων.

Ἡ σημασία τῆς βιολογικῆς αὐτῆς διαπιστώσεως εἶναι πολύ μεγάλη, ἄν πάρη κανείς ὑπ' ὄψιν, ὅτι σαρώνονται κυριολεκτικά ὅλες οἱ λανθασμένες ὑποθέσεις, ποῦ γίνανται ὡς τώρα ἀπ' τούς εἰδικούς γύρω ἀπ' τό ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φύλου κι ὅτι ἀνοίγονται καινούργιοι δρόμοι στήν ἐπιστημονική ἔρευνα, ποῦ μποροῦν μιά μέρα νά ὁδηγήσουν στόν καθορισμό τοῦ φύλου τοῦ ἐμβρύου κατά τήν βούλησιν. Βέβαια, εἴμεθα μακρυά ἀκόμα ἀπ' τήν ἡμέρα, ποῦ οἱ γονεῖς θά εἶναι στή θέση νά καθορίζουν ἐκ τῶν προτέρων τό φύλο τοῦ παιδιοῦ, ποῦ θέλουν νά γεννήσουν ἀκολουθώντας αὐτήν ἡ ἐκείνην τήν δίαιτα ἡ ἐφαρμόζοντας τόν ἕναν ἤ τόν ἄλλον τρόπον τῆς συζυγικῆς ὁμιλίας.

Τίποτε ὅμως δέν μᾶς ἐμποδίζει νά ἐλπίζουμε, ὅτι γρήγορα μπορεῖ νά βρεθῆ ἕνας τρόπος κατά τόν ὁποῖον τά χρωμοσώματα, ποῦ ἀπό τελοῦν τό γυναικεῖο ὠάριο τά ποῦ ουν προσωρινῶς νά εἶναι δύο εἰδῶν καί νά γίνωνται μιᾶς ἑνιαίας κατηγορίας, δηλαδή, ὅλα τῆς κατηγορίας Χ, ὅταν θέλουμε νά ἔχουμε ὠάριο ἤ ὅλα τῆς κατηγορίας Υ, ὅταν θέλουμε νά γεννηθῆ, δεσποζήποτε, κορίτσι. Αὐτό μπορεῖ νά ἐπιτευχθῆ μέ ἐνέσεις εἰδικῶν ὁρμονῶν ἤ μέ εἰδική δίαιτα, ποῦ εἶναι δυνατόν νά ἐπηρεάσουν τή σύσταση τῶν χρωμοσωμάτων καί ν' ἀλλοιώσουν προσωρινῶς τό εἶδος τῆς κατηγορίας των.

Πράγματι οἱ ἀμερικανοί ἐπιστήμονες συνεχίζοντες τίς ἐρευνήτρες πάνω στό ζωτικώτατο αὐτό πρόβλημα, προβαίνουν σέ συμπληρωματικά πειράματα ὑποβάλλοντας μιά ὁμάδα γυναικῶν, σέ εἰδική τροφική δίαιτα καί ἄλλη σέ ὁρμονοθεραπεία. Ἄν μέ τά πειράματα αὐτά διαπιστωθῆ, ὅτι εἶναι δυνατή ἡ ἀλλοίωσις μέ τόν ἕναν ἤ τόν ἄλλο τρόπο τῆς ἰδιοστασίας τῶν χρωμοσωμάτων, τό πρόβλημα λύεται.

Θά ἔχει βρεθῆ ὁ τρόπος γιά νά κάμνουμε ἀγόρια ἤ κορίτσια κατά βούλησιν εἴχως νά εἴμαστε ὑποχρεωμένοι ν' ἀριθμήσουμε ἕξη κορίτσια, πρίν κατόρθουμε ἕνα ἀγόρι ἤ μιά ντουζίνα ἀγόρια προσπαθώντας νά ἀποκτήσουμε ἕνα κορίτσι.

Δόκτωρ W

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΤΕ ΕΚΤΙΣΘΗΚΕ Η ΒΕΡΟΙΑ;

—Ὁ Μεγάλος ἱστορικός Θουκυδίδης (Βιβλίον Ι, 61, 4) ὁμιλεῖ διά τήν ἐκστρατείαν τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τοῦ Βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα Β! ἀναγράφει: «ἀπανίστανται (οἱ Ἀθηναῖοι) ἐκ τῆς Μακεδονίας καί ἀφικόμενοι εἰς Βέροιαν...»

Ἀπό τό χωρίον τοῦτο τοῦ Θουκυδίδη συνάγομεν ὅτι ἡ Βέροια ὑπῆρχεν τόν 5ον π.Χ. αἰῶνα, ἄν ὄχι καί ἐνωρίτερον.

Ἔτσι προέκυψεν καί μία ἀψιμαχία ἰδεῶν μεταξύ τῶν ἱστορικῶν, Νέων καί παλαιῶν, διότι ἐκ τοῦ κειμένου συνάγεται ὅτι ἡ Βέροια ἦταν παράλληλος πόλις ἤ ὄχι (Γι' αὐτό, τό ζήτημα θά ἀσχοληθοῦμε στό ἄλλο φύλλο).

Ἡ ἐκστρατείαὐτή εἰς τήν ὁποίαν ἀναφέρεταιὁΘουκυδίδηςἐγινε τό φθινόπωρο τό 432 π.Χ.

Ὁ ἱστορικός γεωγράφος Στράβων καιὁ Ἡσίοδος οὐδέν ἀναφέρουν περί τῆς Βεροίας.

Ὁ Ἀκαδημαϊκός Κ. Ρωμαῖος εἰς τό βιβλίον «Ὁ Μακεδονικός τάφος τῆς Βεργίνας» —ὅπως γράψαμε στό προηγούμενο σημείωμά μας— συμπεραίνει, ὅτι τόσον ὁ τάφος τῆς Εεργίνας, ὅσον καί τό ἀνάκτορο τῆς μυθικῆςΒασιλίσσης πρέπεινά εἶναι τοῦ 3ου π. Χ. αἰῶνος Φυσικόν δέ ἦτο, ὅτι ὁπωσδήποτε τό ἀνάκτορον αὐτό νά εἶναι τουλάχιστον σύγχρονον τῆς πόλεως Βεροίας ἄν ὄχι μετογενέστερον τῆς Βεροίας, γι' αὐτό καί ζῆ ἀκόμη ἡ παράδοσις, ὅτι ἡ μυθική βασίλισσα ἐπικοινωνοῦσε διά μυστικῆς ὑπογείου σήραγγος. Χρησιμοποιοῦμεν τήν συμπληρωματικήν αὐτήν πηγήν, διότι τό ἀναφερθέν χωρίον τοῦ Θουκυδίδη ἔτυχεν διαφόρων ἑρμηνειῶν, μία ἐκ τῶν ὁποίων ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ὑπό τοῦ ἱστορικοῦ ἀναφερομένη Βέροια δέν εἶναι ἡ σημερινή, καίτοι ἡ κατοῦσα γνώμη δέν συμφωνεῖ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ 1959

1). Παρασκευή 31 Ἰουλίου. Ὥρα 7 30' μμ. Ἐγκαίνια Περιπτέρων α) Παραγωγῆς ὑπουργείου Γεωργίας, ὑπάτης Διευθύνσεως Γεωργίας β) Περιπτέρου Βιοτεχνίας, Βιομηχανίας καί Οἰκοτεχνίας τοῦ Τ.Ο.Β. γ) Περιπτέρου Κτηνοτροφίας καί Δασοκομίας τοῦ Ὀργ. Σελίου καί Ραχιᾶς. δ) Περιπτέρου Ζωγραφικῆς καί Φωτογραφιῶν τοῦ ΤΟΒ καί ε) Ράντσου τῶν μόσχων τεχνικῆς γονιμοποιήσεως τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας.

Ὥρα 9 μ.μ. Λαογραφική παράστασις, χοροί τοπικοί καί χορῳδίες κλπ εἰς τόν ὑπαίθριον χῶρον τοῦ γηπέδου Βερμίου (Ἑλπίδος) μέ ἐγχρώμους προβολεῖς κλπ.

2) Σάββατο 1η Αὐγούστου. Ὥρα 8 π.μ καί 3.6 μ.μ. Ξεναγήσεις ὑπό Φοιτητριῶν

Ὥρα 6 μ.μ Παρέλασις Ἁρμάτων ἐκ τοῦ Φόρου εἰς Στρατῶνας πρός τοποθέτησιν διά τήν παρέλασιν τῆς Κυριακῆς.

Ὥρα 9 μ.μ. Μεγάλη χορευομερίς εἰς Ἑλπίδα μέ καλλιτέχνας ἐξ' Ἀθηνῶν καί Θεσ)νίκης μέ λαϊκούς χορούς καί ἐκλογή τῶν Βασιλισσῶν τοῦ Φεστιβάλ, Βάμβακος, Φρυτώνκαί παραγ.

Ὥρα 12 μ.μ. Καθαίρεσις πυροτεχνημάτων τῆς Χορευομερίδος.

31 Κυριακή 2 Αὐγούστου. Ὥρα 8 1 π.μ. Τά 7 μουσικά συγκροτήματα ἤτοι ἡ μπάντα τοῦ Γ' Σ. Στρατοῦ, τοῦ Β' Σ. Στρατοῦ, τοῦ Παπόφη Θεσ)νίκης, τῆς Πανδώρας Κοζάνης, τῆς Φιλαρμονικῆς Βεροίας, τῆς Παιδοπόλεως καί τῆς ΙΙ Μεραρχίας Ἐδέσσης, θά περιφέρωνται στήν πόλιν τῆς Βεροίας παιανίζουσαι εὔθυμα ἐμβατήρια

Ὥρα 8—1 π. μ. Ξεναγήσεις ὑπό φοιτητριῶν εἰς ὅλα τά ἀξιοθέατα τῆς περιοχῆς καί τῆς πόλεως μέ μεγάφωνα

Ὥρα 10.30 π.μ. χοροί ὑπό συγκροτημάτων τῆς ὑπαίθρου εἰς πλατεῖαν Ὡρολογίου ἤ Ἑλπίδας καί τέρμα τῆς διαδρομῆς τοῦ ΡΑΛΛΥ.

Ὥρα 1 30 μ.μ. ἐπίσημον γεῦμα εἰς τούς προσκεκλημένους Ὑπ)γούς, δημοσιογράφους κλπ. εἰς Ἑλπίδα.

Ὥρα 5 μ.μ. Μεγάλαι ἀθλητικαί ἐκδηλώσεις εἰς Ἐθνικόν Γυμναστήριον, μεγάλη ποδοσφαιρική συνάντησις, τοπικοί χοροί, ἐπιδείξεις κλπ.

Ὥρα 8 μ.μ. Φαντασμαγορική παρέλασις ἁρμάτων, νεανίδων καί νέων τῶν πόλεων Βεροίας, Ἐδέσσης, Νάουσης, Ἀλεξανδρείας καί ὑπαίθρου μέ τοπικάς καί εἰδικάς ἐνδυμασίας ἀγροτοαλεσχῶν καί τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων.

Ὥρα 9,15 χοροί εἰς πλατεῖαν Ὡρολογίου ὀφ' ὅλων τῶν συγκροτημάτων ἤτοι Βεροιώτικο, Ποντιακό, Ναούσης, Ἀλεξανδρείας, Βλάχικο κλπ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 Αὐγούστου ἕως Κυριακή 9 Αὐγούστου, λειτουργία περιπτέρων.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἁγ. Γεωργίου— Γεώργιος Μαρτάκης.

Ἐπισκοπῆ Νάουσης— Εὐστάθιος Παυλίδης.

Μονοσπίτων—Ἰωάν. Τσεσμελῆς.

Βρυσακίου—Γεώργιος Παπουκίδης.

Λουτροῦ – Γρηγόριος Συρόπουλος.

Νεοχωρίου Ἁγιαθιᾶς-Χριστόδουλος Ἀργυριάδης.

Πλατέος.--Γρηγόριος Ἀνδρονίδης.

Βεργίνης.— Κωνσταντίνος Ἀναγνωστόπουλος.

Διαβατοῦ.—Φώτιος Καραμουσαλῆς.

Ἐλάφου.— Ἰωάννης Μελλιόπουλος.

Καμποχωρίου.— Βασίλειος Μπαντῆς.

Μακροχωρίου — Ἰορδάνης Πεδῆς.

Ξερασμένης. — Βασίλειος Γκιορτζῆς.

Παλατιτσίων,— Κων)τῖνος Σερδάρης.

Πατρίδος.—Θεόδωρος Ἰωαννίδης.

Σταυροῦ.—Χρῆστος Ἰωαηφίδης.

Κουμαριᾶς.-Ἰορδάνης Χονδροματίδης.

Τριλόφου.—Θεόδωρος Τσανάκας.

Κουλούρας—Σωτήριος Λολιόπουλος.

Π. Σκυλιτσίου— Ἀνδρέας Κυριάννης.

Κορυφῆς — Κωνσταντῖνος Φιλιππόπουλος.

Ἀγγελοχωρίου. — Ντέντος Θωμᾶς.

Ν. Νικομηδείας.— Χαράλ. Σειτανίδης,

Λευκαδίων.—Θεόφιλος Ἀμανατίδης.

Πρασινάδας. — Βασίλειος Τζιούρας.

Ἁγ. Βαρβάρα—Σωτήριος Κυριακίδης.

Κλειδίου.—Εὐάγγελος Παρασχόπουλος.

Νησίου.—Χρ. Γεωργίου.

Μελίκης—Δ. Τζιμόπουλος.

Ροδοχωρίου — Δοξόπουλος Χαρ.

Κοπανοῦ—Μήλιος Κ.

Στενημάχου.—Ἀναστάσιος Κιαφούλης.

Ριζωμάτων — Δέλλας Ἰω.

Δασκίου—Ζησιάπουλος Ε.

Κασιανιᾶς—Λιανίδης Νικ.

Μαρίνης Νάουσης—Γεωργ. Προδρόμου.

Γιανναχοχωρίου.— Σολομ. Ἀνθόπουλος.

Πλατάνου.—Καλυβόπουλος Φώτιος.

Πολυπλατάνου— Παπαδόπουλος Πέτρος

Ἀράχου- Παπαδόπουλος Γ.

Γεωργιανῶν—Ἀποστολίδης Γεώργιος.

Στὸ προσεχὲς φύλλον μας θὰ δημοσιεύσωμεν τοὺς ὑπολοίπους προέδρ. Κοινοτήτων

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΟ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ

—ΤὴνΤετάρτην εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Διοικήσεως καὶ Νομάρχου Ἡμαθίας κ. Μ. Παυλίδη, συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς ἣν μετέσχεν τὸ Δ)κὸν Συμβ. τοῦ ΤΟΒ, μὲ θέμα τὴν καλυτέραν διοργάνωσιν τοῦ Β! Φεστιβὰλ Παραγωγῆς, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἀνεν προηγουμένου εἰς ἐπιτυχ'αν, δεδομένου ὅτι εἰς τὴν ὅλην αὐτὴν μεγάλην προσπάθειαν τῆς προβολῆς τῆς ὅλης παραγωγῆς τοῦ πλουσιωτέρ:ου Νομοῦ τῆς χώρας μας, συνδυαζομένην μὲ ἀφθάστους καλλιτεχνικάς, ἑορταστικὰς καὶ ψυχαγωγικὰς ἐκδηλώσεις, προΐσταται μετὰ ζηλευτῆς δραστηριότητος ὁ Ἐπ. Δ)σεως καὶ Νομάρχης Ἡμαθίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁποίου τελεῖται τοῦτο.

Ἐπίσης συνεζητήθη ἡ ἐξεύρεσις τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν δαπανῶν καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Νομαρχία συστήσῃ εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ ὅπως ψηφίσουν διάφορα κονδύλια. Ἐπίσης ὅπως ὁ ἑρανος διοργανωθῇ τὸν Ἰούνιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νομάρχου Ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ θὰ συνέρχεται συχνάκις εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν κυκλοφορηθῇ διαφημιστικὰ —καλλιτεχνικὰ γραμματόσημα τοῦ Β! Φεστιβὰλ (ἑορτῆς τῶν φρούτων καὶ παραγωγῆς)

—Ἡ Σχολὴ Ζωγραφικῆς ΑΒΓ χορηγῆ μίαν δωρεὰν ἐγγραφὴν εἰς τὸν καλύτερον ζωγράφον εἰς τὸν διαγωνισμὸν φωτογραφιῶν ποὺ ὀργανώνει ὁ Τ.Ο.Β τὴν 1ην Ἰουλίου.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὁ Δικηγόρος Ἀθηνῶν συμπολίτης μας κ. Ἀν. Παπαδόπουλος, ἀναχωρεῖ εἰς Ἀμερικὴν ἵνα ἐπισκεφθῇ ὅλους τοὺς εὑρισκομένους Βεροιεῖς τῆς Ἀμερικῆς διὰ νὰ τοὺς ὠθήσῃ ὅπως βοηθήσουν τὴν πόλιν τῶν Δήμων καὶ τὸν Τ.Ο.Β. καὶ νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν κατὰ τὸ Φεστιβάλ. Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Παπαδόπουλος εἶναι ἐπίτιμον μέλος τοῦ ΤΟΒ καὶ ἀντιπρόσωπός του ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Δῆμος καὶ ὁ ΤΟΒ ἀπέστειλαν ἤδη ἐπιστολὰς εἰς τοὺς συλλόγους Βεροιέων Μπαύφκιλο καὶ Νέα Ὑόρκη, διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζουν ὅτι θὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ ὁ κ. Παπαδόπουλος διὰ νὰ τοὺς συνδέσῃ κατά ἕνα τρόπο μὲ τὴν γενετειρά τους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ πώλησις μιᾶς οἰκίας διορόφου μετὰ τῆς περιοχῆς της συνολικῆς ἐκτάσεως 450τ.μ. κειμένης ἐν τῇ περιοχῇ Ἐλιᾶς.

Ἡ Δημοπρασία γενήσεται τὴν 24ην Μαΐου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 11—12 π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τοὺς ὅρους ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, διερχόμενοι τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12 Μαΐου 1959

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Ἐκτύπωσις ΠΥΡΣΟΥ»

ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΜΙΑΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Πολλ... ἐπαγγελματοβιοτέχνει ἐπισκεφθέντες τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας ἐξεσήλωσαν τὴν ἀγανάκτησίν τους διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Νομάρχου διὰ τῆς ὁποίας ἀντὶ τῆς ἡμιαργίας τῆς Πέμπτης καθιερώθη ὡς ἡμιαργία τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης

Τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἐπαγγελματίας τῆς Ἡμαθίας, διότι οὗτοι ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἡμιαργίαν τῆς Πέμπτης κατήρχοντο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ τὰς παραγγελίας τῶν κατασημάτων τους.

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶνἀποφασισθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρων διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῶν γεωμήλων ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προβαίνει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πατατοκαλλιεργητῶν διὰ τῆς χορηγήσεως συμπληρωματικοῦ δανείου, ἐπὶ τῶν παραμέτρων τῆς συγκομιστῶν γεωμήλων πρὸς τμηματικὴν διάθεσιν.

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Διὰ νέας ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Βαγιανάκη πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Ἐκπαιδεύσεως, συνιστᾶται ὅπως ἐνισχυθῇ καὶ περαιτέρω ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ καλὴν ὀργάνωσιν τῶν Σχολικῶν Συνεταιρισμῶν εἰς τὰ σχολεῖα, ἰδία τῆς ὑπαίθρου. Ὡς γνωστὸν τὸν θεσμὸν τοῦτον ὑπαβοηθεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἡ ΑΤΕ. τὰ δὲ μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα εἶναι λίαν ἱκανοποιητικά.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Κατὰ πληροφορίας μας οἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν διδασκάλων, τῶν κινηθέντων κατὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Α! Περιφερείας Βεροίας μετετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Παιθαγωγικοῦ Συμβουλίου εἰς σημεῖα ἑκτὸς Νομοῦ. Οὕτω τὰ πράγματα παίρνουν ἄλλη θέση τώρα. Διότι τὸν τρίτον ἐκκρεμεῖ πειθαρχικὴ ἀγωγὴ ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ θὰ ἀποφανθῇ μελλοντικῶς.

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Νάουσα (τοῦ ἀνεπτοῦ μας) Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως μας εἶναι ἀγανακτισμένοι ἐναντίον τῆς Δ.Ε.Η. διότι αὕτη διέκοψεν τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν καὶ ναχρήσιων χώρων, ἐπειδὴ ὁ Δῆμος, λόγω οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς μεταβατικῆς περιόδου μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Δημάρχου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξοφλήσῃ χρέη πρὸς αὐτήν.

Σ. Συντάξεως Νομίζομεν ὅτι ἡ ἀνεύθυνος λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπῆρξεν τουλάχιστον, ἄστοχος καὶ ἀδικαιολόγητος —

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΕΚΗΔΕΥΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ο Δ)ΝΤΗΣ Υ.Π.Ε.Μ. κ.Χ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Χθὲς Κυριακὴν κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς καρδίας ὁ Δ)ντὴς τῆς Υ.Π.Ε.Μ κ. Χαρ. Βασιλειάδης.

Ὁ τόσον ξαφνικὸς θάνατός του ἐβύθισε σὲ βαθὺ πένθος τόσον τὴν οἰκογένειάν του, ὅσο καὶ ἀλλαντὸ ὑπάλληλικὸν προσωπικὸν τοῦ ἔργου.

Ἡ σορὸς αὐτοῦ διακομισθεῖσα σήμερον εἰς Θεσσαλονίκην ἐκηδεύθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ ἀρχῶν τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης. Τὴν νεκρώσιμον παρηκολούθησαν καὶ πολλοὶ συμπολῖται μας

Ὁ «Φρουρός», εὐχόμενος γοῦν ἐλαφρὰν, ἀπευθύνει τὰ πιὸ θερμά του συλλυπητήρια εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν αὐτοῦ

ΟΙ ΕΚΛΕΓΕΝΤΕΣ ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Χθὲς Κυριακὴ 24 Μαΐου ἐγένοντο ψηφοφορίαι πρὸς ἀνάδειξιν τῶν Δημάρχων τῶν πόλεων τοῦ νομοῦ μας ἐξελέγησαν δὲ α) Δήμαρχος Βεροίας, ὁ καὶ πρότερον κ. Ἀντώνιος Κεμιντζὲς β) Νάουσης ὁ κ. Φιλώτας Κόκκινος γ) Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Χαρίλαος Παπαποστόλου.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Χαριλ. Παπαστόλου, ὡς Δημάρχου Ἀλεξανδρείας ἡ ὁποία ἐπετεύχθη διὰ προσχωρήσεως ἑνὸς συμβούλου τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Δημητρίου Βετσοπούλου.—

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ κ. ΚΑΡΑΜΙΧΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Ὁ Δικηγόρος καὶ πολυτευτὴς τοῦ Ἀγροτ. Κόμματος τῆς πολεως μας κ. Μιχ. Καραμιχος διὰ ἐπιστολῆς (Ἄρθρου) πρὸς τὴν ἐφημερίδα μας ἐκφράζει τὶς ἑξῆς σκέψεις —ἐν περιλήψει— διὰ τὴν παιδείαν καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸ Γυμνάσιον Βεροίας:

—1) «Μὲ σεβασμὸ πικρίας παρακολουθοῦμεν τὴν τραγικὴν πράγματι κατάστασιν στὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ παιδεία μας»

2) «Ἰδιαίτερα στὴν πόλη μας ἡ εἰκόνα τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ κατάστασις τῆς μορφώσεως τῶν νέων μας εἶναι πλέον ἡ τραγικὴ Ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῇ ὅτι τὸ κτίριον τοῦ Γυμν. Βεροίας, τὸ ὁποῖον ἐκτὶ θηέπι Τουρκοκρατίας δι' ἑκατὸν μαθητάς, στεγάζει σήμερον 1100 μαθητάς (ὀγάρια—κορίτσια) καὶ 1000 μαθητὰς τοῦ Α! —Β! Δημ.Σχολειῶν!! Ὁ νόμος τοῦἀδιαχωρήτου βρῆκετὴν λασικὴ τουέφαρμογή».

3) Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μ Καραμίχος ἐπαινεῖ τὸν Γυμνασιάρχη κ.Γ. Διακοσάββα διὰ τοὺς ἀγῶνας του, πρὸς τὸν ὁποῖον στρέφει τὰς ἐλπίδας του ὡς καὶ πρὸς τοὺς κκ. Καθηγητὰς καὶ καταλήγων καλεῖ τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἁρμοδίους τῆς πόλεως, «νὰ προσπαθήσωμεν νὰ κινήσωμε τὸ ἐλατήριον, διότι εἶναι θέμα ποὺ ἀφορᾶ τὸ μέλλον, μπορῶ δένὰ πῶ καὶ αὐτὴ ταὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἔθνους μας»

ΑΙ ΕΠΙΔΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Χθὲς καὶ ὥραν 6 ἕως 8 30' μ.μ. ἐγένοντο αἱ Γυμν. ἐπιδείξεις τοῦ Ἰδιωτ. Γυμνασίου—Δημοτ. καὶ Νηπιαγωγείου Ἀριστοτέλης.

Ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐξαιρέτου Γυμναστοῦ κ Τηλεμ Κανελλίδη τὰ ἄλικα νεαρὰ ἀπέδειξαν, ὅτι τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς διδάσκεται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον. Ἐντύπωσιν προεκάλεσαν τὰ ἐξύπνα Γυμναστικὰ «τεχνάσματα» τῶν ἀρρένων καὶ ἡ ὡραία ἐμφάνισις τῶν μικρῶν μαθητῶν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Αὐτὰ ἀκριβῶς λαμβάνει χώραν μὲ τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο. Καὶ σὺ ἴσως, 38 καὶ περισσότερα χρόνια, στὴν παράλυσι τῆς ἁμαρτίας βρίσκεσαι. Οὔτε ὁ ἴδιος μπορεῖς νὰ βοηθήσῃς τὸν ἑαυτό σου, μὰ οὔτε καὶ κανεὶς ἄλλος ἄνθρωπος. Πῶς νὰ σηκωθῇς καὶ πέφτεις. Ἡ ἁμαρτία εἶναι τόσο τρομερὰς βασανιστής. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ σοῦ φέρνει βίπλα σου τὸν Χριστό. Σ' ἐρωτᾷ: «Θέλεις νὰ γίνῃς ὑγιής;» «Θέλεις νὰ γίνῃς καινούργιος ἄνθρωπος;» Λές εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾷς σὲ καμμιὰ θεολογικὴ σχολή, οὔτε νὰ διαβάσῃς πολλὰ βιβλία. Φτάνει νὰ πιστεύσῃς ὅτι Θεὸς ἔχει τὴ δύναμη νὰ σὲ σώσῃ, νὰ σὲ ἀναγεννήσῃ. Ἔμπιστέψου Τον. Κάμε τὴν πρώτη αὐτὴ γνωριμία τῆς πίστεως μαζύ Του, ὅσχετα ἂν δὲν ξέρῃς πολλὰ πράγματα γι' Αὐτόν. Δὲν εἶναι ἡ γνῶσις, ἀλλὰ ἡ πίστις ποὺ σώζει τὸν ἄνθρωπο.

Ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε ὁ παραλυτικὸς ἦταν ὅτι ὑπήκουσε. Ὑπακούοντας στὴν προσταγὴ τοῦ Χριστοῦ σοῦ δίδεται μιὰ ἀκατανόητη, ἀλλὰ τόσο αἰσθητὴ καὶ ζωντανὴ δύναμις. Ὅταν ὁ Χριστός προστάζῃ τὸν ἄνθρωπο νὰ κάμῃ ὅ,τι βήποτε, ταὐτόχρονα τοῦ δίνει καὶ τὴν ἀπαιτούμενη δύναμι. Ὅπως προανήγγειλε ὁ Λάγουσταῖνος, ἔδωσε μας ὅ,τι μᾶς διατάσεις, καὶ διάταξε ὅ,τι θέλεις «Φτάνει νὰ θέλωμε νὰ κάμωμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ». Αὐτὸς θὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμι νὰ τὸ κάμωμε.

Πόσο σκληροὶ καὶ φανταστικοὶ ἦσαν οἱ συνάνθρωποι τοῦ παραλυτικοῦ. Ἀντὶ νὰ χαροῦν μαζύ του διὰ τὴν θεραπεία του αὐτή, τὴν θαυματουργική, τὸν ἔβριξαν τὸν ἔκαμαν ἴσως ἀπασυνάγωγο. Γιατί; Διότι ἔκαμε ἐκεῖνα ποὺ τοῦ εἶπε ὁ Χριστός. Ἐσήκωσε τὸν κρέββατόν του. Ἦταν ὅμως Σάββατο καὶ δὲν ἐπιτρέπετο αὐτό. Ἀπαστομωτικὴ ὅμως ἦταν ἡ ἀπάντησις του. Τοὺς εἶπε πὼς ἦταν ἀποφασισμένος νὰ κάμῃ ἀκόμη ὥρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὅ,τι τὸν διέτασσε ὁ θεραπεύσας αὐτόν. Παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Ἄφησε τὸν Χριστὸν νὰ σὲ σώσῃ καὶ κατόπινμὴν ἐνδιαφέρεσαι ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν συνανθρώπων ἀλλὰ νὰ ὑπακούσῃς Ἐκεῖνον ποὺ σὲ ἔσωσε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Κατρίδης Χρῆστος τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Ποζιαδου γεννηθεὶς ἐν Βεροίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀντιγόνη Παπαϊωάνου τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Λουλούδας τὸ γένος Σαλιαροπούλου γεννηθεῖσα ἐν Σταυρῷ Βεροίας καὶ κάτοικος Σταυροῦ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.—

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΜΕΓΑΡΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Κηρυχθέντος ἀσυμφόρου τοῦ γενομένου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ τὴν 10 Μαΐου 1959 δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμοῦ. 38)12 —5-—59 πράξεως τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως νέου Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου Βεροίας, προκηρύσσει νέον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐκτελέσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ κεντρικῆς θερμάνσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου Βεροίας, συνολικῆς δαπάνης δραχ. διακοσίων πέντε χιλιάδων(205000). Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται τὴν Κυριακὴν 31 Μαΐου 1959 καὶ ἀπὸ ὥρας 11 ἕως 12 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως Ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ πλήροφοριαι παρέχονται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12) Μαΐου 1959

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς

Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Σταυρὸς (τοῦ ἀνεπ)τοῦ μας)

Κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν ἐπανεξελέγη πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὁ κ. Ἰωαηφίδης Χρίστος.

ΤΑ ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ ΕΔΕΣΣΗΣ

ΕΔΕΣΣΑ (Ι Υ) Αἱ ἑορταὶ ἀνθεστηρίων ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν 30ην καὶ 31ην τρέχοντος μηνὸς Μαΐου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ Τ.Ο.Β διοργανώνει ἡμερησίαν ἐκδρομὴν τὴν Κυριακὴν Δηλώσεις—Πληροφορίαι εἰς Γραφεῖον κ. Ἐμμ. Καλογήρου.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ συνάδελφον Δικηγόρον κ. Φώτην Παπαδόπουλον δώσαντα ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς χαριτωμένης Δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Σίμου, εὔχομαι ταχείαν τὴν Στέψιν. Γ.Χ.Χ.

Υπεύθυνος Δ ευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβασμα α – Συνδρομαί
«ΦΡΟΥΡΑ ΗΜ ΘΙΑΣ»
Μητροπόλεως 28 Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
1
ΙΟΥΝΙΟΥ 1959

Έτος ΣΤ' Περίοδος Β'
Αριθ. Φύλλου 167

Γραφεία Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ Ή ΗΓΕΣΙΑΣ;

Ο ΗΓΕΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Σκοπός τῶν ἄρθρων εἶναι ἡ ἀνεύρεσις τῆς «ρίζας τοῦ κακοῦ» ὅπως ἔλεγε ὁ μεγάλος συγγραφεὺς καὶ μεγαλύτερος σύγχρονος Πολιτιολόγος Λέων Τολστόϊ. Ἡ σκέψη αὕτη δὲν ἐπιδιώκει νὰ μετατραπῇ εἰς Δημοσιογραφικὸν γνώσεων, οὔτε εἰς ἀνθοκήπιον σοφιστικῶν ἀποφθεγμάτων. Τὸ πρῖσμα της εἶναι ἡ πραγματικότης καὶ ὁ ρεαλισμός, ὁ συνυφασμένος μὲ πραγματοποιήσιμες θεοντολογίες καὶ ἰδεαλισμούς.

—Τὸ ἐρώτημα. Ποιὸς πταίει διὰ τὴν κρίσιν τῆς ἡγεσίας, τῶν ἰδανικῶν εἶναι παλαιόν, ὅσον καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἕλληνα νὰ κατηγορῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητῇ κάτι καλύτερον. Στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας μετὰ τὶς πολιτικὲς ἐπιπτώσεις τῆς Ἐθνικῆς μειώσεως τοῦ 1897 παρουσιάζεται ἡ «κατηγορικὴ προσταγὴ» τοῦ Κάντ, ἡ ἀπαίτησις διὰ νέους ὁρίζοντες καὶ τότε προβάλλει ἡ μεγάλη μορφὴ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ἐπέρασαν 50 χρόνια ἐνδόξων ἀτυχημῶν καὶ τραγικῶν ναυαγίων καὶ πάλι εἶναι ἐπίκαιρα ἐναΠανελλήνιοἀγωνιῶδες «ποιὸς πταίει» ὅπως οἱ Γάλλοι προβάλλουν τὸ «Qui est?». Ὁ Ἡγέτης λέγει ὁ λαός. Ὁ λαός, λέγει, ἡ Ἡγεσία. Ὁ Μεγάλος Ἐλευθέριος Βενιζέλος γκρεμίζει τοὺς ἰσχυρισμούς τῆς ἡγεσίας καὶ τὴν κατακεραυνώνει, ἀποκαλύπτοντας, μὲ τὸ πύρινο προεκλογικό του λόγο τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1910 τὸν νέον νεφελὸν ἀνδριάντα τοῦ Πολιτικοῦ Ἡγέτου.

—Κατὰ τὸν, Ἐλευθέριον Βενιζέλαν τὸν πολιτικῶν πρέπει νὰ κατευθύνουν οἱ ἑξῆς τέσσερες ἀρχές: α) Ὑποστυλὴ τῶν ἀτομικῶν φιλοδοξιῶν καὶκομματικῶν συμφερόντων εἰς τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου, β) Ἡ Ἀλήθεια. σὲ κάθε, ἔστω καὶ δυσμενῆ, περίπτωση καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω, γ) Πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου καὶ δ) Ἡ μὴ ἀπεμπόλησις ἰῶν δανικῶν καὶ ἀρχῶν χάριν τῆς ἀναρριχήσεως τοῦ πολιτικοῦ εἰς τὴν Ἡγεσίαν. Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΨΑ

Ἐμείνατε ποτὲ διψασμένοι γιὰ δυὸ τρεῖς ἡμέρες; Χωρὶς τροφὴ μποροῦμε νὰ ζήσωμε ἐπὶ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα, ἀλλὰ χωρὶς νερὸ ὄχι. Καὶ ὅ ὡς ἐνῶ εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ γιὰ τὸ φαγητό, τὸ νερὸ τὸ θεωροῦμε τόσο κοινὸ ἀγαθὸ τοῦ Θεοῦ, ποὺ ξεχνοῦμε νὰ τοῦ ποῦμε τὸ εὐχαριστῶ μας γι' αὐτό,

Ἀκόμη κι' αὐτὸς ὁ Χριστὸς ὅταν βρισκόταν κάτω στὴ γῆ σὰν ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς μὲ μᾶς δι ψοῦσε. Μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς το περνάτησε νὰ πάγη ἀπὸ τὴν Ἰουδαία στὴ Γαλιλαία. Μὰ ἦταν ἀναγκασμένοι νὰ πάνε ἀπὸ τὴν Σαμάρεια ποὺ ἔχωριζε τὴν Ἰουδαία ἀπὸ τὴ Γαλιλαία. Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ὁδοιπορῇ κανεὶς κάτω ἀπὸ τὸν καυσωνα τῆς Παλαιστίνης. Πείνασαι. δίψασαν. Πλησιάζοντας μιὰ μικρὴ πόλι οἱ μαθηταὶ πῆγαν ν' ἀγοράσουν λίγες τροφές. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς κάθησε σ' ἕνα πηγάδι.

Ἐκεῖ ποὺ ξεκουραζόταν ὁ Χριστὸς βλέπει νὰ πλησιάζη στὸ πηγάδι μιὰ χωριατοπούλα μὲ μιὰ στάμνα στὸ χέρι της. Σκηνὴ πολὺ γνωστὴ σὲ ἐμᾶς τοὺς Μεσογειακοὺς λαούς. Ἦταν, φαίνεται, καλὸ βροσερὸ πόσιμο νερό. Φυσικὰ ἦταν ὁ Χριστὸς δι ψασμένος καὶ κουρασμένος νὰ τῆς ζητήσῃ λίγο νερό.

Καὶ τὸ ζητᾶ ἀπὸ μιὰ γυναῖκα ποὺ ἀνῆκε σὲ ἐχθρικὴ φυλὴ ἀπὸ τὴ δική του. Ἦταν Σαμαρείτις. Ἀλλ' ἦταν καὶ γυναῖκα ἁμαρτωλή. Ἡ θεία διορατικότης τοῦ διάβασε ὁλόκληρη τὴ σελίδα τῆς προσωπικῆς της ἱστορίας. Μὰ τί θάλεγαν οἱ μαθηταί του ὅταν ἔρχονταν καὶ τὸν ἔβρισκαν νὰ συνομιλῇ μὲ μιὰ τέτοια γυναῖκα. Μπροστὰ στὴ λαχτάρα του. νὰ γλυτώσῃ μιὰ ψυχή, δὲν παρεμβάλλεται ἀπολύτως τίποτε. Ὁ Θεός, ὁ Δημιουργὸς ἀσχολεῖται ἀτομικὰ μὲ τὸ ξεχασμένο πλάσμα του.

Ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο ὁ Θεὸς ζητᾶ κάτι. Ἀπὸ τὴ Σαμαρείτιδα ζήτησε λίγο νερὸ γιὰ νὰ δροσίσῃ τὴ δίψα του. Ἀπὸ ἐμᾶς ζητᾶ νὰ τοῦ δώσωμε τὴν ψυχή μας γιὰ νὰ τὴν ἐξαγνίσῃ καὶ νὰ τὴν καθαρίσῃ. Ὁ Χριστὸς περιμένει ἔξω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη καρδιά.

Πόσο κατάπληκτη θὰ ἔμεινε ἡ Σαμαρείτις ὅταν ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ καὶ ἴδεις τὴν δώσεαν τοῦΘεοῦ καὶ τίςἐστινὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Ἂν ἤξευρες, ποιὸς σοῦ μιλᾶ. Ἂν μόνο τοῦ τὸ ζητοῦσε. Θὰ σοῦδινε νερό, ζωντανὸ νερό, διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτὸ ποὺ σοῦ ζητᾶ ἐσένα. Ὅτε κἂν νὰ συγκριθῇ μπορεῖ αὐτὸ ποὺ ὁ Χριστὸς ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, μ αὐτὸ ποὺ προσφέρεται αὐτὸς νὰ τοῦ δώσῃ.

Ἡ ἁμαρτωλὴ Σαμαρείτις σ' ὅλη της τὴ ζωὴ, γύρεψε τὴν ἱκανοποίηση, τῶν φυσικῶν της ὀρέξεων, ἀλλὰ δὲν τὰ κατόρθωσε. Πέντε ἄνδρες γνώριες, κι αὐτὸς μὲ τὸν ὁποῖον συζοῦσε τώρα, δὲν ἦταν ὁ πραγματικὸς ἄνδρας. Τὸν καρεσμὸ τῶν παθῶν της δὲν μπόρεσε νὰ τὸν βρῇ στὴ φυσικὴ ἀπόλαυσι. Γιαὐτὸ ἔβρεξε τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ ζωντανὸ νερὸ ποὺ ὁ Χριστὸς τῆς εἶπε πὼς θὰ τῆς προσέφερε. Ἡ Σαμαρείτις δὲν κατάλαβε πὼς ὁ Χριστὸς τῆς μιλοῦσε γιὰ τὸ πνευματικὸ νερό. Τῆς εἶπε πὼς ὅποιος ἔπινε ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ τοῦ Ἰακώβ, θὰ διψοῦσε καὶ πάλιν. Ὅποιος, ὅμως, ἔπινε τὸ νερὸ ποὺ Ἐκεῖνος ἔδινε, δὲν ἐπρόκειτο νὰ ξαναδιψήσῃ.

Ἦταν σὰν καὶ τὸν Νικόδημο ποὺ ἄκουσε ὁ Χριστὸς τοῦ μίλησε γιὰ τὴν ἀναγέννησι, αὐτὸς νόμισε ὅτι ἔπρεπε νὰ ξαναμπῇ στὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας του καὶ νὰ ξαναγεννηθῇ. Δὲν κατάλαβε ὅτι τοῦ μιλοῦσε ὁ Χριστὸς γιὰ τὴν πνευματικὴ γέννησι. Μπαίνεις καὶ ἀπὸ πνευματικὸ βασίλειο τοῦ Θεοῦ διὰ τῆ πνευματικῆς γεννήσεως ἢ ἀναγεννήσεως

Πρόκειται περὶ τῆς χλοῦνου ζωῆς περὶ τῆς ζωῆς ἐν ἀφθονία. περὶ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας. Ἕνας νέος Βραχμανὸς ἦλθε σιὰ σπὶ ἑνὸς Ἱερα ποστόλου στὰς Ἰνδίας. Ἤθελε νὰ συζητήσῃ μαζὶ του διάφορα θρησκευτικὰ θέματα. Ὕστερα ἀπὸ λίγες ὥρα, νὰ τί εἶπε στὸν Ἱεραπόστολο, «πολλὲς ἀπὸ τὶς διδαχὲς τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὶς βρίσκω καὶ στὸ Ἰνδουϊσμό, ἀλλ' ὁ χριστιανισμὸς ἔχει κάτι ποὺ λείπει ἀπὸ τὸν Ἰνδουϊσμό». Κινήθηκε ἡ περιέργεια τοῦ Ἱεραποστόλου. «Καὶ τί εἶναι αὐτὸ τὸ κάτι;» «Εἶναι ὁ Σωτὴρ μας». Καὶ πράγματι, αὐτὸς εἶναι ὁ χριστιανισμός. Εἶναι τὸ φάρμακο κατὰ τῆς δίψας τῆς ἀπολαύσεως

Δέξου Τον καὶ θ' ἀνακαλύψῃς ὅτι δὲν θὰ ἔχῃς πιὰ δοῦλε γιὰ τὸ νερὸ τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἁμαρτίας. Θὰ γίνῃς καὶ σὺ πηγάδι ποὺ ἀναβλύζει τὸ ζωντανὸ καὶ ζωοδόχο νερὸ πού δοκίμασες, τὸ νερὸ τοῦ Χριστοῦ. Ἔλα καὶ σὺ καὶ θὰ δῇς ὅτι θὰ γίνῃς καὶ τὸ σὺ ὡραῖος ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ. Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΦΙΛΟΙ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ Σύνδεσμος «Φίλων Στρατοῦ Βεροίας, συνεχίζων τὸ κοινωφελὲς καὶ φιλάνθρωπον ἔργον του, διένειμεν καὶ ἐφέτος τὰ Πάσχα βοηθήματα εἰς ἀπόρους οἰκογενείας ὑπηρετούντων στρατιωτῶν, ἀνὰ ἑκατὸν δραχμὰς εἰς ἑκάστην.

Πόσον ἐνθαρρυντικὸν εἶναι τοῦτο δι' ἕνα στρατιώτην, ὅστις ἀφίνων τὴν πτωχὴν οἰκογένειάν του, γνωρίζει ὅτι κάποιος ἐνδιαφέρεται δι' αὐτήν, εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ.

Ἡ ἀνακούφισις τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται, ἑκάστη οἰκογένεια λαμβάνουσα τὸ Πασχαλινὸν καὶ τὸ Χριστουγεννιάτικον βοήθημα, εἶναι πολὺ μεγάλη. ἀλλὰ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη της, ἀπεριόριστος, ὡς ἐξ' ἰδίας ἀντιλήψεως διεπιστώσαμεν.

Γι'αὐτὸ ἐπιβάλλεται, ἀντὶ τῆς διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου, ὡς κακῶς μερικοὶ προτείνουσι, τοῦτο, τὐναντίον νὰ ἐνισχυθῇ παντοτρόπως, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπεκτείνῃ εἰς μεγαλυτέραν ἔκτασιν καὶ πλουσιώτερον, τὸν εὐεργετικὸν ρόλον του, περιοριζομένης ἤδη εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἀναλόγως τῶν πόρων του.

Οὕτω, ἀπὸ τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1957 ἀφ' ἧς ἀνέλαβον δι' ἐκλογῆς τὴν προεδρείαν, μέχρι σήμερον, ὁ Σύνδεσμος χάρις εἰ, τὴν μικρὰν συνδρομὴν τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ τὰ ἀπὸ δεύτερα ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ψυχαγωγίαν θεάματα, εἰσπράξεις, συνέβαλεν τετρακόσια ἑπτὰ ἀπόρους οἰκογενείας, ἀνὰ ἑκατὸν δραχμὰς ἑκάστην, καταβαλὼν ἐν συνόλῳ δραχμὰς πέντε χιλιάδας ἑκατοσσίας, κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστουγέννων, καθ' ἃς ἄλλοι μὲν πλουσιοπαρόχως εὐωχοῦνται, ἄλλοι δὲ καὶ τῶν ἀναγκαίων στεροῦνται.

Ὡσαύτως, ἐνισχυσεν χρηματικῶς πέντε οἰκογενείας, ὅλως ἐκτάκτως, δι' ἀγορὰν ἐνέσεων καὶ φαρμάκων, καταβαλὼν τὸ ἀντίτιμον.

Ἐκ παραλλήλου δὲν παρέλειψε νὰ ἐμφανισθῇ δημοσίᾳ λαβὼν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν κίνησιν τῆς πόλεως, διοργανώσας χοροὺς καὶ παιδικὰς ἑορτάς, πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν μεγάλων, στρατιωτικῶν καὶ πολιτῶν, διανέμας καὶ δῶρα παιγνιδάκια, πρὸς ἀμέτρων χαρὰν μικρῶν καὶ μεγάλων.

Ἐπίσης διωργάνωσεν τὴν ἑορτὴν τῆς Μητέρας, μετὰ καταλλήλου ὁμιλίας, θεσματικῶν παραστάσεων καὶ χορῳδίας, εὐγενεῖ φροντίδι τῆς καλλιτέχνιδος Βούλας Χατζικίου καὶ τοῦ ἐνθουσιώδους μαέστρου Γεωργίου Ζαμπούνη, τῇ πολυτίμῳ συμπαραστάσει τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες πάντα εὐγενῶς ἐλάμπρυναν ἑκάστοτε τὰς ἑορτάς μας διὰ τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς, ἐπὶ ταύτῃ μετακαλουμένης ἐξ' Ἐδέσσης.

Ἤδη ἀνεξάσης τῆς θητείας μας, προσκαλοῦμεν τοὺς κ.κ συνδρομητὰς εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ἵνα λάβωσι λεπτομερῆ γνῶσιν τῶν πεπραγμένων καὶ προβῶσιν ἀκολούθως εἰς νέας ἀρχαιρεσίας, ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ, προσεχῶς καθοριαθησομένων.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΟΞΑ Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΜΑΣ

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μᾶς ἐρωτοῦν ποία εἶναι ἡ πολιτικὴ θέσι τῆς ἐφημερίδος μας. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὡς ἄτομα νὰ μὴ ἀνήκωμεν εἰς κάποιον πολιτικὸν ὀργανισμόν. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἡ ἐφημερὶς ἡ Δημοσιογραφία εἶναι λειτούργημα. Τὶς πολιτικές μας πεποιθήσεις τὶς κρατᾶμε διὰ τὸν ἑαυτόν μας. Ἡ ἐφημερὶς μας ἀνήκει, μόνον, εἰς τὸν λαόν.

Ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων μᾶς ἀναγκάζει νὰ παίρνωμε θέσι εἰς τὰ φλέγοντα ζητήματα καὶ νὰ μὴ ἀκολουθοῦμε ὁρθόδοξη κυβερνητικὴἢἀντικυβερνητικὴ πολιτική. Τοῦτο τὸ πράττεμεν, διότι τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἀπαιτεῖ νὰ λέγωνται ὡρισμένες ἀλήθειες.

Ἡ θέσις μας δὲν εἶναι κυβερνητικὴ οὔτε ἀντικυβερνητική. Προσδιορίζεται ἡ πολιτική της, πάντοτε, ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ.

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον εἶναι Δημοσιογραφικὸ ὄργανο, ποὺ ὑπηρετεῖ μόνον τὸν λαὸν καὶ δὲν ἀποτελεῖ βῆμα πολιτικῶν γραφείων.

Ἐὰν ἔχει σκοπὸν ἡ ἐφημερὶς μας νὰ γκρεμίζῃ καὶ νὰ ἐπιτίθεται ἐφόσον δὲν ἀπαιτεῖται τοῦτο ἐκ τῶν περιστάσεων.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

Καλῶς ἢ κακῶς—ὅπως θὰ ἰδοῦμε εἰς τὸ ἑπόμενον σημείωμά μας—συνεκροτήθησαν τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Συμβούλια καὶ ἐξελέγησαν οἱ πρόεδροι αὐτῶν. Τώρα ἐκεῖνο ποὺ προέχει εἶναι νὰ ἐργασθοῦν τὰ συμβούλια διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὅλες αἱ εὐκαιρίες, ποὺ θὰ παρουσιασθοῦν.

Διὰ ὅ ἔχωμε καλύτερα ἀποτελέσματα ἀπαιτεῖται νὰ καταρτισθοῦν δύο εἰδῶν προγράμματα. Ἕνα πρόγραμμα μικρῶν ἔργων, ποὺ θὰ γίνουν μὲ τὰ ταχτικὰ ἐσοδα τῆς κοινότητος καὶ ἕνα ἄλλο μακρυᾶς πνοῆς, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτελεσθῇ διὰ συνομολογήσεως δανείων.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Καταγγέλλουν πολλοὶ κάτοικοι τῶν χωριῶν, ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν προέδρων κοινοτήτων συνέβησαν πολλαὶ ἀντιδημοκρατικαὶ πράξεις.

Ἔτσι ἐξελέγησαν πρόεδροι τῶν ὁποίων οἱ συνδυασμοὶ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀπεδοκιμάσθησαν κατὰ τὶς ἐκγονὲς τῆς 5ης Ἀπριλίου. Νομίζομεν, ὅτι ἐγκαίρως ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλεκτόρων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπόλογοι ἔναντι τοῦ λαοῦ.

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀληθές, ὅτι καὶ αἱ Δημόσιες ἀρχὲς δὲν ἔμειναν ἀμέτοχοι τῶν συνηλλαγῶν αὐτῶν, ὅπως φημολογεῖται.

ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ

Δὲν νομίζομεν, ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ μετέρχεται πολιτικὴ «Μικρομπακάλη» καὶ νὰ φορολογῇ μὲ διάφορες αἰτίες τοὺς φτωχοὺς φορολογουμένους.

Ἔτσι εἴχαμε τὶς πρόσθετες ἐπιβαρύνσεις τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν κατὰ τὰς ἑορτάς, τὶς ἐρανικὲς εἰσφορὲς ἢ τώρα τὶς εἰσφορὲς ὑπὲρ τῶν Σχολικῶν Ταμείων. Τὸ κακὸν εἶναι μεγαλύτερον, διότι οἱ ἔκτακτες αὐτὲς φορολογίες εἶναι Ἀντισυνταγματικές.

Δὲν ἔχει σημασία, ὅτι προβλέπονται οἱ ἐρανικὲς εἰσφορὲς ἀπὸ τὸν νόμον, διότι νόμος ποὺ ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα εἶναι ἄκυρος (ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος 1952: «Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα καταργοῦνται»).

Δυστυχῶς ἡ πρότασις τοῦ Συνταγματολόγου κ. Ἀλεξ. Βαμβέτσου, ἀρχηγοῦ τοῦ ἀκόμματος τῆς Γρίτης Καταστάσεως» δὲν ἐψηφίσθη κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ ἔτσι δὲν ἀποκτήσαμε «Συνταγματικὸν Δικαστήριον» ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν Αὐστρίαν κλπ

Ἡ μόνη λύσις, ποὺ ὑπάρχει εἶναι νὰ φροντίζῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ Βουλὴ νὰ μὴ προτείνῃ ἡ ψηφίζῃ Ἀντισυνταγματικοὺς νόμους. Ἡ προστασία τῶν φορολογουμένων εἶναι δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ, σήμερον, μόνον ἀπὸ τὰ Δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα (ἄρθρα 105 καὶ 114) ν' ἀκολλάσουν τοὺς τυχὸν καταγραφομένους φορολογουμένους.

ΑΞΙΟΙ ΒΕΡΟΙΕΙΣ

Ὀφείλομεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὴν ἀγάπην τῆς οἰκογενείας τῶν ἀδελφῶν Πολυζωΐδη διὰ τὴν γενέτειραν των Μὲ ἱκανοποίησιν διαπιστώνουμεν ὅτι οἱ Βερσιεῖς οὗτοι καὶτοι ἐδῶ καὶ πολλῶν χρόνων μένουν εἰς Θεσσαλονίκην, ἐπενδύουν τὰ κεφάλαιά των εἰς τὴν Βέροιαν. Νομίζομεν ὅτι ἔτσι συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως.

ΓΙΑΤΙ;
ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Τελευταίως εἰς τὸν Νομὸν μας συμβαίνουν πολλὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα. Διὰ τὴν πρόληψιν αὐτῶν πρέπει βεβαίως νὰ προσέχουν οἱ ὁδηγοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ γονεῖς, ποὺ ἀφήνουν νὰ παίζουν τὰ παιδιά τους εἰς τοὺς δρόμους.

Ἡ τροχαία—ὅπως μᾶς γράφει καὶ ὁ ἀναγνώστης μας κ. Κ. Παπαφώδης—ἂς ἐκδώσῃ καὶ δημοσιεύσῃ σχετικὲς ὁδηγίες.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ 250 000 ΔΡΑΧΜΕΣ

Ἀλεξάνδα. (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ συμπλήρωσιν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως συμπεριελήφθη ποσὸν 250.000 δραχμῶν διὰ τὸ Γυμνασιακὸν Παράρτημα τῆς πόλεώς μας.

ΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΚΛΟΤΣΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνεζητήθη εἰς τὴν Βουλὴν τροπολογία Ν.Α.3662)56 ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Νασούσης κ. Ἰωάννου Τζαμπάζη διὰ τῆς ὁποίας—ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸ φύλλον τῆς 27ης Ἀπριλίου—οὗτος ἐζήτησε τὴν εὐνοϊκὴν μεταχείρισιν τῶν βιομηχανιῶν τῆς Νασούσης, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουν «παγωμένας πιστώσεις» καθ' ὃσον αὗται ὑπέστησαν πολλὰς βλάβας κατὰ τὸ 1948|49

Ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ.Λ. Δερτιλῆς δὲν ἀπεδέχθη —παρὰ τὴν συνηγορίαν καὶ τῶν κ.κ.Χατζηδημητρίου καὶ Λιάκου—τὴν τροπολογίαν, εἰπὼν ὅτι τὸ ἄρθρον 4 προβλέπει εὐνοϊκὴν μεταχείρισιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 385
Ἐν Γεωργιανοῖς τῇ27 —5—59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας.

Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 7 Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Γεωργιανῶν καὶ ἀπὸ ὥρα 10—1 θὰ ἐπαναληφθῇ μὲ τοὺς ἐκ νέου καθορισθέντας ὅρους ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία μισθώσεως τὸ ἀπὸ 1—7—59 30—10—59 τμήματος τῆς Δασοβοσκῆς Δορμάνης, θεωρηθὲν ἀσύμφορον ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 4—5—59.

Οἱ ὅροι εὑρηνται κατατεθειμένοι ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Γεωργιανῶν.

Ὁ Προεδρεύων πλειοψηφῶν Σύμβουλος
Ἀποστολίδης Γεώργιος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας τοὺς ἀποδείξαντας συμπαράστασιν τόσον πολύ μας διὰ τὸν κλόνον καὶ ἀπροσδόκητον θάνατον τοῦ προσφιλοῦς μας.

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Κ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
(Γεωπόνου Ἐπόπτου Υ.Π.Ε.Μ.)

Ἡ σύζυγος: Μαριγούλα τὰ τέκνα Κωστάκης, Σοφούλα. Αἱ οἰκογένειαι τῆς μητρός του, Ἰφιγείας Κ. Βασιλειάδου καὶ τοῦ πενθεροῦ του Βασιλείου Μάργαρη.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΒΑΤΟΝ

Διοβατὸς (τοῦ ἀντ)τοῦ μιχ)

—Μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ πανήγυρις τοῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τοῦ χωριοῦ μας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ πολλοὶ κάτοικοι Βερρίας καὶ Νασούσης

—Πρόεδρος Κοινότητος ἐξελέγη διὰ 3 ψήφων ὁ κ. Φώτιος Καρασμουσλῆς. Ἕναν ἀπὸ 2 ψήφων τοῦ κ. Ἰωάννου Συμεωνίδη.

—Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαήμερον ἀλληλοαπήχθησαν δύο ζευγάρια ἐρωτευμένων συγχωριανῶν μας, τὸ παράδειγμα δὲ αὐτῶν πρόκειται—ὡς φημολογεῖται—νὰ τὸ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλα.

—Εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα ἔγινεν ἐγκατάστασις τηλεφώνου.

«ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ»
ΠΑΙΔΟΠΟΛΙΣ
«ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ»
ΒΕΡΟΙΑΣ
ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητοῦ 559.200 ὀκάδων καυσοξύλων.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 10ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—11 π.μ. ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸ Καφενεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Σάχα, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρ' ὃ δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 29 Μαΐου 1959

Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος
Π ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐλάβομεν ἕνα ἀντίτυπο τῆς μελέτης τοῦ ἱεροκ. Γ. Ο. Βορ. Ἑλλαδοκ. Ἀσ. Τσιουκάρη μὲ θέμα: «Ξενοδοχειακὰ — Τουριστικὰ θέματα». Ὁ συγγραφεὺς μὲ πολλὰ στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ ἱκανότητα ἀναπτύσσει τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης του.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

Τὸν

Ἡ φίλη τῆς Ἑλένης κατάλαβε. Κι' ὁ δεσμός της μ' αὐτὴν ἦταν τόσο μεγάλος, ποὺ δὲ μποροῦσενά ἀδιαφορήσῃ.

—Μόλις θὰ σχολάσω σὲ λίγο, θὰ πάω νὰ βρῶ τὸν Νάϊμυλλερ, ἀποκρίθηκε. Καλθάτονπαρακαλέσωνὰρθῇ μαζί μου.

—Σὲ παρακαλῶ πολύ, κάμε δτι μπορεῖς, Ἰωάννα, ἐξακολούθησε ἡ Ἑλένη. Πολὺ φοβᾶμαι πῶς θὰ πεθάνῃ. Κι' εἶμαι ὁλομόναχη στὸ σπίτι.

Τὰ τελευταῖα λόγια της τὰ ἔπνιγαν οἱ λυγμοί.

Τὸν Ἀνδρέα ἦταν ἀδύνατο νὰ εἰδοποιήσῃ. Τηλέφωνο δὲν εἶχε γιὰ νὰ πάῃ στὸ σπίτι.

Γύρισε λοιπὸν κοντά της, μὲ τὴν ἀπόφαση νὰ στηριχθῇ μονάχα στὸν ἑαυτό της, καὶ μὲ τὰ μάτια κατακλαμένα στὸ δρόμο. Ὥρα μὲ τὴν ὥρα ἔπρεπε νὰ φανῇ ἡ Ἰωάννα μὲ τὸ γιατρό.

Γόσκοτάδι εἶχε ἀρχίσει στὸ μεταξὺ ν' ἁπλώνεται, καὶ κανένας δὲ φαίνονταν. Ἡ Ἑλένη ἀδημονοῦσε κι' ἔτρεμε στὴ σκέψη μήπως δὲ μπόρεσε ἡ Ἰωάννατὰ τόνβρῇ

Εἶχε νυχτώσει πιὰ καλά, ὅταν ἄνοιξε ἡ σιδερένια πόρτα τοῦ κήπου.

Ἡ Ἑλένη ἔτρεξε στὸ παράθυρο καὶ στὰ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ γνώρισε τὴ σιλουέττα τῆς Ἰωάννας. Ἦταν κι ἕνας ἄνδρας μαζί της ντυμένος στρατιωτικά.

Γεμάτη, χαρὰ βαλθηκε μονομιᾶς στὸ κατώφλι, πρὶν προφθάσουν νὰ κτυπήσουν στὴν πόρτα.

—Πῶς πάει; ρώτησε ἡ Ἰωάννα εἶχως ἄλλη κουβέντα.

Ὁ ἄνδρας μὲ τὰ στρατιωτικὰ στέκονταν κάπως παράμερα, περιμένοντας τὰ κάμῃ ἡ Ἰωάννα τὴν σύσταση.

Ἦταν ἕνας σαραντάρης, καντὸ νοντρος, σπάνιος τύπος Γερμανοῦ Στὸ χέρι κρατοῦσε τὴν ἀκαρδίτη τὴ μικρὴ τσάντα μὲ τὰ σύνεργα τῆς ἐπιστήμης του.

Ὅταν τὸν παρουσίασε ἡ Ἰωάννα στὴν Ἑλένη, δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἕνα ἀληθινὰ ἐπιφώνημα εὐχαριστήσεως. Ἡ Ἑλένη δὲν ἤξερε σὲ Γερμανικά, ἔξω ἀπὸ κάμποσες λέξεις, ἀπὸ τὸ ὄφος τοῦ ὅμως δὲν ἦταν δύσκολο νὰ καταλάβῃ ὅτι ἐξέφραζε τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴ γνωριμία.

Ἡ ἐξέταση τῆς ἀρρωστης ἔγινε μὲ πολλὴ προσοχή, κι' ἡ διάγνωσι δὲν διέφερε ἀπὸ ἐκείνη ποὺ εἶχε κάμει ὁ πρῶτος γιατρός. Ὑποσιτισμὸς καὶ γρήγορη ἀποβιταμίνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ.

Μόνο ποὺ τὸ κακὸ εἶχε προχωρήσει περισσότερο στὰ ἐνάμεσα διάστημα, κι' ὁ πυρετὸς ἦταν ἀρκετὰ ὑψηλὸ σημάδι γιὰ τὴ γενικὴ κατάσταση τοῦ ὀργανισμοῦ

Μὲ λίγα γερμανικὰ καλλίγα γαλλικά, ἡ Ἑλένη μπῆκε στὸ νόημα Χρειάζονταν πολλὰ χρήματα γιὰ τὴν τροφὴ τοῦ κοριτσιοῦ, καλύτερο ὁτερα γιὰ φάρμακα. Γιὰ τὸ τελευταῖο ὅμως, ὁ Γερμανὸς προσφέρθηκε νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος.

Ὅσο γιὰ τὴ βραδυὰ ἐκείνη, εἶπε πὼς χρειάζονταν δυὸ ἐνέσεις ἡ μιὰ ἀμέσως καὶ ἡ ἄλλη ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα.

—Πρέπει νὰ πάω νὰ τὶς φέρω πράσθεσε. Θὰ γυρίσω σὲ λίγο, μὴν ἀνησυχεῖτε.

Ἡ Ἑλένη τὸν ἐκύτταξε γεμάτη εὐγνωμοσύνη. Ποτὲ δὲ φαντάζονταν τόση καλωσύνη ἀπὸ ἕνα γερμανό

Ἡ Ἰωάννα δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ περισσότερο. Στὸ σπίτι δὲν εἶχαν εἴδησι, κι' ἀσυνήθιστη ἀργοπορία της θὰ ἀνησυχοῦσε τοὺς δικούς της.

Καθησύχασε λοιπὸν κι' αὐτὴ τὴν Ἑλένη, κι' ὅφοῦ τῆς ὑποσχέθηκε, νὰ περάσῃ καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ἔφυγε μὲ τὸ γιατρό. Ἡ Ἑλένη ἔμεινε πάλι μόνη στὸ σπίτι, ὄχι ὅμως μὲ τὴν προηγούμενη ἀπόγνωσι. Τώρα ἦταν βέβαιη ὅτι θὰ γιάτρευαν γιὰ τὴ Δώρα ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ, καὶ νὰ ἀργότερα θἄβλεπε τί ἄλλο εἶχε ἀποφασίσει στὸ σπίτι γιὰ ξεπούλημα, γιὰ νὰ σωθῇ τὸ κορίτσι

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ

Ο κ. ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΛΕΓΕΙ ΟΤΙ ΘΑΕΠΙΤΥΧΗ ΤΟ 5)ΕΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐλάβαμεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 9ον φύλλον τῆς μηνιαίας ἐπιθεωρήσεως «ΤΟ ΠΑΡΟΝ» τὸ ὁποῖον γράφει καὶ διευθύνει ὁ πρώην ὑπουργὸς καὶ ἤδη βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ, πρώην καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος Κασιμάτης. Ἐντύπωσιν μᾶς προκαλεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. Κασιμάτης ἀπαισιοδοξῶν διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πενταετοῦς προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως γράφει μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ὑπάρχει πουθενὰ εἰς τὸ πρόγραμμα ἡ μέθοδος, ἡ οἰκονομικὴ πολιτική, ποὺ θὰ θεμελίωσῃ καὶ βοηθήσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ, θὰ πείθαχήσῃ τὸ πρόγραμμα. Τὰ περὶ στενῆς θεράτητος πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς εἶναι λέξεις, λέξεις, λέξεις. Δὲν εἶναι οὔτε μέθοδος, οὔτε πολιτική». (Σελὶς 6η, κεφάλαιον Γον) καὶ παρακάτω. «Ἐὰν χάμεθα, μὲ ὅλην μας τὴν ψυχήν, νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν κινητοποίησιν αὐτήν, ἔστω καὶ διὰ τὸ «προσωρινόν» πρόγραμμά της. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχομεν τὴν διάθεσιν οὔτε τὸν ἑαυτόν μας οὔτε ἄλλον κανένα νὰ ἀπατήσωμεν, δὲν διστάζομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι δὲν βλέπομεν ὅτι θὰ τὴν ἐπιτύχῃ. Δὲν βλέπομεν πράγματι, τὴν πίστιν ποὺ θὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, οὔτε τὰ μέτρα, ποὺ θὰ ἐπιβάλλουν τὰς ἰδίας θυσίας τῶν ἐπὶ μέρους φορέων. Καὶ χωρὶς τὴν σύμθεσιν τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων, δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς γενικῆς κινητοποιήσεως τῆς οἰκονομίας». (Τέλος 7ης, κεφαλαίου Δον).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Γεώργιος Ζυγουλιάνες τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Χαρικλείας τὸ γένος Βασιλείου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Μαρίκα Κατσαρα τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Οὐρανίας τὸ γένος Γόσα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ ἔλθουν εἰς Γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙΟΥ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τὸ Γυμνάσιον Ἀγγελοχωρίου κατὰ τὰ προσεχῆ σχολικὸν ἔτος 1959—60 θὰ λειτουργήσῃ μὲ τὰς τρεῖς κατωτέρας τάξεις, ἤτοι Γ.Δ καὶ Ε τ.τ.

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις θὰ διενεργηθῶσι κατὰ τὸ πρῶτον πενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου

Ἀπὸ 10 Ἰουνίου ἄρχονται προπαρασκευαστικὰ μαθήματα διὰ τοὺς ὑποψηφίους τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰς τὸ Διδακτήριον τοῦ Γυμνασίου ἐν Ἀγγελοχωρίῳ.

Ἀπὸ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος τὴν Δ)νσιν τοῦ Γυμνασίου θὰ ἀναλάβῃ ὁ ἰδιοκτήτης ΙΣΑΑΚ ΚΑΓΚΕΛΙΔΗΣ καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας

Ἀπὸ
Δευτέρας 25 Μαΐου
τὰ τηλέφωνα τοῦ εἰς Δροσεσιῶνα Ἐργοστασίου μας τσιμέντων "Ἡρακλῆς,, λαμβάνουν

ΝΕΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ
463 - 851

διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνδέωνται ὅλα τὰ τμήματα αὐτοῦ.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΑΝΩΝ. ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΜΕΝΤΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Ο κ. ΑΛΚΙΒ. ΔΕΛΑΝΤΩΝΗΣ

Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν χθὲς ψηφοφορίαν πρὸς ἀνάδειξιν προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγησαν ὡς τοιοῦτοι ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Δελαντώνης καὶ ὁ κ. Χαρ. Ἀνανιάδης.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν τὸ γεγονός, ὅτι πρόεδρος ἐξελέγη συνάρχηγὸς τῆς μειοψηφίας.

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ Ο ΕΞΑΠΑΤΗΣΑΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν τὸ τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Βεροίας κατεδίκασε τὸν Ἔμπορον Θεσ)νίκης ΚΕΦΑΛΑ, μὲ φυλάκισιν 4 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν Τραπεζιτικῶν Ἐπιταγῶν, ἄνευ ἀντικρύσματος καὶ ἐξ (6) μῆνες φυλάκισιν δι' ἑκάστην ἀπάτην εἰς βάρος τῶν Παπαπαραγωγῶν καὶ 40.000 δραχ. χρηματικὴ ποινή.

Ὅπως εἶπεν καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Μπενούκας ὁ ἐν λόγω ἔμπορος εἶναι ἀπατεὼν πρώτου μεγέθους διαθέτων κατηλημένην πειστικότητα. Εἰς τὰς καταθέσεις τους οἱ ζημιωσάντες κάτοικοι τῆς Κασταλιᾶς εἶπαν ὅτι ἐξαπατήθησαν, διότι ὁ κατηγορούμενος ἐπικαλέσθηκε γνωριμίες ἀξιοπίστων καὶ γνωστῶν προσώπων. Τὸ ποσὸν τῆς ἀπάτης ὑπερβαίνει τὰς 85.000 δραχ.

ΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐγένοντο χθὲς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας, αἱ ὁποῖαι χάρις εἰς τοὺς Γυμνασιάρχας κ. Ἀναγνωστίδου καὶ κ. Πρωτοπαπᾶ, ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ 11 376
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 22 -5 -1959

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας

Ἐχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην συμπληρώσεως τῆς κενῆς θέσεως φορτοεπιβατικοῦ αὐτ)τος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συγ)νίας Βεροίας—Κουμαριᾶς

Καλοῦμεν

τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας ἐκτελέσεως ἐπιβατικῆς συγκοινίας, διὰ φορτηγῶν αὐτ)των δημοσίας χρήσεως εἰς τὴν ἐν λόγῳ γραμμὴν ὅπως ἐντὸς 15)θημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιμηνυσχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ τμήματι Νομαρχίας.—

Ὁ Νομάρχης
ΜΕΝ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 386
Ἐν Γεωργιανοῖς τῇ27 —5 —59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας,

Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 7 Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥραν 2—5μ.μ ἐκτίθεται ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι Γεωργιανῶν ὡς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τῆςδασοβοσκῆς τῶνθέσεων Καλόγηρος, Γεράκια καὶ Καλήπετρα διὰ τὸ ἀπὸ 1)7)59 μέχρι 30)10)59 τετράμηνον διάστημα.

Οἱ ὅροι εὑρηνται κατατεθειμένοι ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι Γεωργιανῶν.

Ὁ Προεδρεύων πλειοψηφῶν Σύμβουλος
Ἀποστολίδης Γεώργιος

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ
ΚΑΠΡΙΤΣΑΝΗ
παρασκευασμένο μὲ ἀγνὰ ὑλικά
Εἶναι ἀνώτερο ὅλων

Υπεύθυνος Δ ευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία:
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28 – Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
8
ΙΟΥΝΙΟΥ 1959

Έτος ΣΤ' Περιόδος Β'
Αριθ. Φύλλου 168

Γραφεία Τυπογραφείου
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ; Η ΗΓΕΣΙΑΣ;

ΠΡΩΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Ασχοληθήκαμε μέχρι τώρα μὲ τὸ σκέλος τῆς ἐρωτήσεως «Κρίσις Ἰδανικῶν ἢ ἡγεσίας» καὶ ἐξετάσαμε κατὰ πόσον πταίει ἡ ἡγεσία. Τώρα θὰ ἰδοῦμε τὰ συμπεράσματα αὐτῆς τῆς προσπαθείας.

—Εἶναι ἀληθές, ὅτι πταίει ἡ ἡγεσία σχεδόν, πάντοτε διὰτὴν κακοδαιμονίαν τῶν κοινῶν. Χρειάζεται μία ἐξήγησις ὅμως.

Δὲν ἀποδίδομεν μομφὴν—σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ—εἰς τὴν σημερινὴν μόνον ἡγεσία. Οὔτε μόνον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡγέτες. Ὁ κακὸς ἢ καλὸς ἡγέτης εἶναι αἰώνιο καὶ διεθνὲς πολιτικοκοινωνικὸ ζήτημα.

—Καὶ πταίει ἡ ἡγεσία, διότι, συνήθως, χρησιμοποιεῖ καὶ μεταχειρίζεται τὸν λαόν, ὡς ἀντικείμενον τῶν φιλοδοξιῶν της. Ἀπαντοῦν οἱ ἡγέτες, ὅτι πταίει ὁ λαός, διότι δὲν γνωρίζει πῶς καὶ τί καὶ διατί ἐκλέγει.

Εἶναι ἀληθινὴ αὐτὴ ἡ ἀπάντησις. Μόνον ποὺ καὶ πάλιν ἡ ἡγεσία δὲν εἶναι ἀνεύθυνη. Διότι ἡ πολιτικὴ ὡριμότης τοῦ λαοῦ τότε θὰ ἐπιτευχθῇ, ὅταν οἱ καθοδηγηταί του νοιώσουν ὅτι μὲ τὸ παράδειγμά τους καὶ τὸν χαρακτῆρα τους θὰ χαλιναγωγήσουν καὶ θὰ διαπαιδαγωγήσουν τοὺς ἁπλοὺς πολίτας. Ὅταν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος εἶναι ἀτροφικὴ καὶ δὲν ἀντέχει σὲ κριτικὴ ἠθικῆς καὶ συνέπειαν ἀρχῶν, τότε ἀσφαλῶς καὶ τὸ σῶμα θὰ εἶναι μόνον ὕλη, ποὺ θὰ κινεῖται χωρὶς σκοπὸν καὶ ὠφελιμότητα

—Θὰ ἐρωτήσῃ κανείς: Καὶ δὲν εἶναι αὐτοσπισμὸς νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν πολιτικὴν ὡριμότητα τοῦ λαοῦ; Μήπως θὰ χρειασθῇ νὰ θυσιασθῇ ἡ ἡγεσία, χάρις εἰς τὴν ἐσφαλμένη κρίσιν τοῦ λαοῦ;

—Ἡ ἀπάντησις δίδεται ἀπὸ τὴν συνείδησιν καὶ τὴν κοσμοθεωρίαν τοῦ ἀληθινοῦ Ἡγέτου, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει σκοπὸν ἁπλῶς νὰ κυριαρχήσῃ μὲ μοναδικὴν ἐπιδίωξιν τὰ ἰδικά του συμφέροντα. Ἡγέτης εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ὡς θέλησιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὸν ἑαυτό του, καθοδηγῶν τὸν λαὸν καὶ ἀγωνιζόμενος δι' αὐτὸν καὶ ὄχι ὑποτάσσοντας τὸ σύνολον εἰς τὸ ἄτομόν.

—Καὶ θὰ διερωτηθῇ κανείς: Τί πρέπει νὰ κάμῃ, ὅταν οἱ ἀγῶνες του δὲν ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὸν λαόν; Ὅταν λέγοντας καὶ ὑπηρετῶντας τὴν ἀλήθειαν καταστρέφεται; Ἡ ἀπάντησις εἶναι σκληρή, ἀλλὰ ἀπαραίτητος: Ὅποιος νομίζει ὅτι δὲν ἔχει νὰ προσφέρῃ τίποτε πλέον εἰς τὸν λαόν, ἂς ἀποσυρθῇ γιὰ λίγο σὰν νέος Κιγκινᾶτος, ἀπὸ τὸν πολιτικὸ στίβο. Ἴσως, ἔτσι νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία σὲ ἱκανωτέρους νὰ ἡγηθοῦν ἢ νὰ ἐννοήσῃ ὁ λαός πόσον αἰσθητὴ εἶναι ἡ ἀπουσία του.—

Οὐδέποτε ὁ ἡγέτης συγχωρεῖται νὰ «φιλᾷ» τὴν φλοιὸν ἑνὸς ἄλλου δένδρου ἑνὸς ἄλλου ἰσχυροῦ πάτρωνα, μαλλῶντας καὶ ἀναρριχώμενος σὰν σκοτεινὸς κισσὸς ἀντὶ νὰ ἀνεβαίνῃ μεσθένος» ὅπως ἔλεγε ὁ Ροστάν.—

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΦΩΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΥΦΛΟ

Μπορεῖς νὰ φαντασθῇς τὸν ἑαυτόσου χωρὶς τὸ φῶς, γιὰ μιὰ ἑβδομάδα; Τρομερὸ πρᾶγμα νὰ ζῇ κανεὶς μέσα στὰ σκοτάδι. Τρομερώτερο δὲ ἀκόμη, νὰ μὴν ἔχῃ δῇ ποτὲ τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσεως.

Ἂν στὸν κόσμο μας βρισκόταν κάποιος γιατρός, ποὺ νὰ μποροῦσε νὰ δώσῃ φῶς στοὺς τυφλοὺς θὰ ἔβλεπε ποιεῖτο πραγματικά. Ἀλλὰ ποῦ νὰ βρεθῇ τέτοιος ἄνθρωπος. Ὑπῆρχε ὅμως κάποτε στὴ γῆ μας ποὺ ὄχι μόνο ἄνοιγε τὰ μάτια τῶν τυφλῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνάστανε.

Ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἦταν ἄνθρωπος ποὺ γιὰ τὰ κατορθώματά του οἱ συνάνθρωποί του ἐθεοποίησαν.

Ἦταν θεός ποὺ ἐζησε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ γιὰ νὰ τοὺς ἀποδείξῃ ὅτι ἦταν ἐνανθρωπίσας θεὸς καὶ ὄχι θεοποιηθεὶς ἄνθρωπος ἔκανε μὲ ἐκεῖνα ποὺ κανένας ἄνθρωπος δὲν μπόρεσε νὰ κάμῃ.

Αὐτὸς ἦταν ὁ Χριστός.

Ἔβγαινε ἀπὸ τὸ ἱερὸ τὸ Ἱουδαϊκὸ δοτερα ἀπὸ μιὰ ζωηρότατη συζήτησι. Ἔξω ἀπὸ τὸ ἱερὸ συνήθως περίμεναν ζητιάνοι γιατὶ ἤξευραν ὅτι ἡ φιλανθρωπία βρισκόταν περισσότερο ἀνεπτυγμένη στοὺς ἐκκλησιαζομένους.

Τὴ ματιὰ τοῦ Χριστοῦ ἐλκύει ἕνας τυφλός. Δὲν παράσπασε κάν νὰ ζητήσῃ τίποτε ἀκοῆτόν Χριστό. Ὁ Θεάνθρωπος λαμβάνει τὴν πρωτοβουλία. Αὐτὸ γίνεται στὰ ἐπτὰ ἀπὸ τὰ ὀκτὼ θαύματα ποὺ μᾶς διηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ἀλλοίμονο στὸ ἀνθρώπινο γένος ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἐλάμβανε πρωτοβουλία νὰ πληρώσῃ τὶς πνευματικὲς καὶ ὑλικὲς μας ἀνάγκες θὰ χάναμε ἐκεῖνο ποὺ μᾶς χρειαζόταν θὰ χάναμε ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἤρτσε Σωτηρία ψυχικὴ δὲν θὰ ζητούσαμε ποτέ.

Ὁ τυφλὸς οὔτε κἂν εἶχε συναίσθησι τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ μόνο ποὺ ζητοῦσε στὴ ζωὴ ἦταν λίγα κέρματα. Ἀγνοοῦσε ὅτι τόσο κοντὰ του βρισκόταν Ἐκεῖνος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ δώσῃ ἐκεῖνο ποὺ δὲν ζητοῦσε γιατὶ νόμιζε πὼς ἦταν ἀνέφικτο.

Ἀλήθεια, πὼς τοῦ μοιάζουμε τοῦ τυφλοῦ αὐτοῦ ὅλοι μας. Ὁ Χριστός εἶναι τόσο κοντά μας καὶ ὅμως τόσο μακρυά μας. Δὲν λαμβάνομε τὴν πρωτοβουλία νὰ ζητήσωμε ἀπὸ Αὐτὸν τὴν ψυχική μας ὑγεία γιατὶ εἴπατε δὲν ξεύρομε γι' αὐτήν. Μένομε εὐχαριστημένοι μὲ τὴν ἀφὴ τῶν κερμάτων στὰ χέρια μας. Ἀλλ' ἡ ψυχή μας μένει ἄδεια τυφλὴ γιατὶ τῆς λείπει τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ τὸ φῶς της. Τῆς λείπει ὁ Χριστός ποὺ ἦταν ὁ μόνος ποὺ διεκήρυξε ὅτι ἦταν «τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Γιὰ δοκίμασε νὰ τὸ πῇς καὶ σὺ αὐτὸ καὶ θὰ δοῦμε πού ἐὰ καταλήξῃς. Στὸ φρενοκομεῖο Ἀλλ' ὁ Κύριος τὸ εἶπε καὶ τὸ ἀπέδειξε.

Πόσο ὅμως διαφορετικοὶ εἶναι οἱ μαθηταί του ἀπὸ αὐτόν. Δὲν λένε στὸ Χριστὸ νὰ βοηθήσῃ τὸν τυφλὸ μὲ κάποιον τρόπο. Ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ ἴδιοι προθυμοποιοῦνται νὰ κάμουν κάτι. Κάμνουν τὸν δύστυχο αὐτὸ ἄνθρωπο θέμα θεολογικῆς καὶ φιλοσοφικῆς συζητήσεως. Τὸν ρωτοῦνε, «Ραββὶ τίς ἥμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;» Τοὺς ἀπασχολεῖ τὸ γιατὶ ἀντὶ νὰ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν σελίδα)

ΒΕΡΟΙΩΤΙΚΗ ΤΥΠΟΙ

Η ΔΑΪΚΑΛΟΥΣ Η ΚΟΥΤΟΥΛΑΣ

—Πέρα ἐν τόσο χρόνο... ὅμως τὸ δημοτικὸ... ἦλθεν μαθητὴς τοῦ Ἀστικοῦ ὅπως λέγαμε τότε τὸ Δημοτικὸ τοῦ ἦτον σκληρὸς δάσκαλος ἀπὸ τὰ σημερινά Γυμνάσια, καὶ χρησιμεύει σήμερον... κατεξοχήν.

—Ἦμουν Β' τάξι καὶ παρὰ... ἀπὸ τρόμον θρανία. Μὲ συμπλεγμένα τὰ χέρια ἐπὶ... θανίου, παρακολουθοῦσα μὲ περιέργειαν τὸν δάσκαλό μου σημειώσεων μὲ τὴν παρατηρητικότητα, κάθε κίνησή του. Ἦτο μετρίου ἀναστήματος Ἀλλὰ ἡ μακρειὰ καὶ κόκκινη φεσάρα ποὺ φοροῦσε, τὸν ἔδειχνε ὑψηλότερον.

—Ἀνέβαινε στὴν ἕδρα, μὲ τὴν ἀπαραίτητη βέργα ποὺ τὴν κρατοῦσε ἀνάμεσα στὰ δύο δάκτυλά του, τὸν δείκτην καὶ τὸν μεσαῖον, τυλιγμένην στὸ ἄκρον της μὲ ἕνα κομμάτι χαρτί.

—Σχολαστικὸς εἰς τὸ ἔπακρον. Ἐξυχαίνετο τὰ πάντα. Καὶ τὸν ἐσυτόν του ἀνόμη. Γι αὐτὸ ἀνερχόμενος στὴν ἕδρα, φυσοῦσε διαρκῶς, γιὰ νὰ φύγουν οἱ σκόνες. Καὶ ἐπιθεωροῦσε τὸν ἐσυτόν του, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω μήπως εἶχε καμμιὰ τρίχα ἢ κλωστή. Καὶ φυσῶνιας προσπαθοῦσε νὰ ἀπαλλαγῇ, ἀποφεύγων νὰ τὶς πιάσῃ μὲ τὸ χέρι του!

—Δὲν ἀκουμποῦσε στὴν ἕδρα Καὶ βαστοῦσε τὰ χέρια του στὸν ἀέρα, γιὰ νὰ μὴ λερωθῇ!

—Διαρκῶς μασοῦσε καὶ κατάπινε τὰ σάλια του. Τὸ δὲ χανδρὸ καρύδι τοῦ λαιμοῦ του ἀνέβοκατέβαινε χορεύοντας, σὰν ὑπαίθριος παλιάτσος!

—Ὅταν ἐξήρχετο τῆς παραδόσεως, κτυποῦσε μὲ τὴν βέργα τὴν τσάγραν καὶ ἡ τόρτα διοιγεν αὐτομάτως Ἢ ἔβαζεν ἕνα μαθητὴν ἀνοίξῃ, διὰ νὰ μὴ τὴν πιάσῃ ὁ ἴδιος!

—Ὅταν ἀτακτοῦσαμε μᾶς ἔδιδε μυρικὲς βεργιὲς στὰ χέρια τὰ ὁποῖα ἡμεῖς προθύμως γελῶντας ἀνοίγαμε, διότι ἡ βέργα στηριζομένη μεταξὺ τῶν δύο δακτύλων του, ἐταλαντεύετο, τὰ δὲ κτυπήματα ὡς ἐκ τούτου ἦσαν ἁλαφρὰ καὶ ἀνεπαίσθητα.

—Πολλάκις τὴν πιάσαμε, κλείνοντες αὐτὴν στὴν παλάμην μας. Καὶ τὸν ἀφωπλίζαμε Ἄλλοτε πάλιν τὸν ἐπέφτε νάιω, καὶ τότε ἔπρεπεν κάποιος μαθητὴς νὰ τὴν πάρῃ, νὰ τὴν τυλίξῃ μὲ τὸ Χαρτάκι καὶ νὰ τὴν βάλῃ ἀνάμεσα στὰ δάκτυλά του.

—Ἀκράτητα, τότε νὰ γέλια ἐδόνουν τὴν παράδοσιν, δικαιολογημένα ἄλλως τε, ὕστερα ἀπὸ τὰ τόσα φιοφιοιλίκια τοῦ δασκάλου μας.

—Ἦτο ἀγαθὸς καὶ ἄκακος. Καὶ οἱ ξυλιὲς ποὺ μᾶς ἔδιδε στὰ χέρια ἦταν γιὰ μᾶς χαϊδέματα, ἐναντιθέσει πρὸς ἄλλους συναδέλφους του, οἱ ὁποῖοι κρατῶντας τὴν βέργα σφικτὰ στὴν παλάμην των μᾶς τσέρνιζαν τὰ χέρια κτυπῶντας αὐτὰ μὲ δύναμι ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μάλιστα καὶ τῶν δακτύλων μας! Ποιὸς ἔφαγε τέτοιες ξυλιὲς μὲ βέργα κρανίτικη καὶ δὲν τὶς θυμᾶται ἀκόμη;

—Τέτοιος ἦτο—ἡδάσκαλουςἡ Κουτούλας—ποὺ καὶτοι ἀρσενικὸς ἔφερεν ἐν τούτοις τὸ θῆλυκὸν ἄρθρον, κατὰ τὸ τοπικὸν γλωσσικὸν ἰδίωμα, ὅπερ ὀσημέραι καὶ ἐκλίπει.

—Τέτοιος κι ἀπαράλλακτος. Σὰν νὰ τὸ ἔχω μπροστά μου. Σὰν νὰ τὸν βλέπω ἐπάνω στὴν ἕδρα γεμάτον ἰδιοτροπίες ἀλλὰ καὶ καλωσύνη ἀνέραντον γιὰ τὴν ὁποία ὅλοι τότε τὸν ἀγαπούσαμε, ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκόμη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΤ. ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Μία εἰκόνα ἀπὸ τὶς «Γυμναστικὲς Ἐπιδείξεις» τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «Ἀριστοτέλης». Οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, ἔχοντες ἐμπροσθεν τὴν γαλανόλευκον, πρὸ τῶν ἐπισήμων.

ΕΝΑ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ Η ΒΕΡΟΙΑ ΠΟΛΙΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἀρχίζομε μιὰ σειρὰ ἄρθρων ἑνὸς μεγάλου κάπως ρεπορτάζ, γύρω ἀπὸ τὰ ζητήματα τῆς πολεώς μας Χρειάζεται πρῶτα πρῶτα μία ἐξήγησις Δὲν πρόκειται νὰ κομπάσωμεν γλαῦκα Θὰ ἐκφράσωμεν σκέψεις, ποὺ εἴτε εἶναι δυνατὸν ἀμέσως νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἴτε πρέπει νὰ ἐπιδιωχθοῦν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ὥστε νὰ τὶς ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ ἁρμόδιοι ὥστε νὰ ἐκμεταλλευθοῦν καταλλήλως τὶς εὐκαιρίες ποὺ θὰ παρουσιασθοῦν.

Κεῖνο ποὺ παρατηρεῖ κανεὶς ἀμέσως εἶναι ἡ ἔλλειψις σχεδίου πόλεως. Θὰ ἀγνοούσαμε τὴν ἀλήθεια ἂν δὲν σημειώναμε μίαν σημαντικὴν πρόοδον ποὺ παρουσιάζεται τὰ τελευταῖα χρόνια σ' αὐτὸν τὸν τομέα.

Ἔχομε σὰν παράδειγμα τὴν Λεωφόρο Μητροπόλεως καὶ τὴν Λεωφόρο ἀπὸ Νοσοκομείου μέχρι τῆς νησίδος τῆς Παναγίας

Ἂν θυμηθοῦμε τὴν μορφὴν καὶ τὴν τοπογραφίαν τῆς περιοχῆς αὐτῆς προτοῦ ὀλίγα χρόνια θὰ διαπιστώσουμε ὅτι ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἀπὸ «ἐπαίσχυντος» ποὺ ἦταν διὰ τὴν Βέροια μετεβλήθη κε σὲ σανίδα σωτηρίας διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς πόλεώς μας

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἦταν τὰ μειωθοῦντά αὐτόκαὶ δυστυχήματα καὶ νὰ δημιουργηθῇ μία κίνησις εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν χάρις εἰς τὰ κέντρα ψυχαγωγίας καὶ ἄλλα καταστήματα.

Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ μία οὐσιώδης λεπτομέρεια ἡ δὲ δροφοτεύσις καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ μεριὲς ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν ὁδὸ περιπάτου.

Τώρα ἐπείγει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον πόλεως καὶ στὴν Κεντρικὴ ὁδὸ μὲ ἔντονο ρυθμό. Ὥστε σύντομα χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἄνοδο ἢ κάθοδο τῶν αὐτοκινήτων ὥστε νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ οἱ δύο Λεωφόροι ἰδίως τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς μὴ ἐργάσιμες ὧρες ὁπότε ἡ Λεωφόρος Μητροπόλεωςκατακλύζεται μὲ περιπατητὰς ποὺκινδυνεύουν νὰ σκοτωθοῦν

Χρειάζεται ἀκόμη νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὁδοὺς καὶ τὰς παρόδους Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε καὶ τὶς συνοικίες ἀλλὰ καὶ τὰ προάστεια.

Ἴδ αἰτερα εἰς τὶς δύο εἰσόδους τῆς πόλεως κοντὰ στὸ μουσεῖο καὶ στὸ στρατῶνι ἀλλὰ καὶ πειὸ κάτω ὅπου ἦταν παλαιὰ ἡ Δημαρχία χρειάζεται συντόμως νὰ βρᾶση ἡ σκαπάνη.

Δυσχέρειες ὑπάρχουν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εἰς τὶς «Παρκοκτισμένες» γειτονιὲς ὅπου μόνον μία μεγάλης ἐντάσεως καὶ ἐκτάσεως προσπάθεια καὶ πολλὰ χρήματα θὰ μποροῦσαν νὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασιν.

Ἴσως σεαὐτὲς τὶς συνοικίεςθὰ ἐπρεπενἐλπίζωμεν εἰςἰδιωτικὴν πρωτοβουλία καὶ τὶς ἐξελισσόμενες τῆς νέας γενεᾶς ποὺ γνωρίζει πῶς ἔχει μεγάλη σημασία διὰ τὴν ἀτομικὴν ὑγείαν ὁ τόπος καὶ τὸ εἶδος τῆς κατοικίας, ὅπου περνᾶμε περισσότερο ἀπὸ τὰ 1/3 τῆς ζωῆς μας.

Τουλάχιστον, μιὰ καὶ εἶναι καιρὸς ἂς ἐφαρμόζεται αὐστηρῶς εἰς τὶς συνοικίες ποὺ ἐδημιουργήθηκαν μετὰ τὸ τελευταῖον πόλεμον.

Ἀκόμη θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ κατ' ἀρχήν, ὅτι ἡ πόλις τῶν νεκρῶν στερεῖται Πρασίνου(!!), ἀλλὰ θὰ ἀσχοληθοῦμε σὲ εἰδικὸ σημείωμα διὰ τοὺς κήπους καὶτὶς δενδροστοιχίες, ποὺ δὲν ἔχουμε.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΟΣΧΩΝ

Ἡ Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν Βεροίας ἐν τῇ μεριμνῃ της διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν μελῶν της ἠθέλησε συνεννόησιν μετὰ διαφόρων Ὀργανισμῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ ἐπέτυχε τὴν εἰσαγωγὴν μόσχων ἐκλεκτῆς φυλῆς πρὸς πάχυνσιν Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ θὰ συνεχισθῇ. Ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ταύτης ἐνεργείας τῆς Ἑνώσεως προσδοκῶνται ὠφέλειαι τόσον διὰ τοὺς παραγωγοὺς (οἵτινες θὰ ἀποκτήσουν πρόσθετον εἰσόδημα) ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν γενικώτερον ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς κρέατος διὰτὴν διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ καὶ γενικώτεραν οἰκονομικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ καταρτισθέντος σχετικοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἔχω ἰδῆ διαφόρων εἰδῶν ροῦχα, ἀπὸ τὰ πειὸ περίεργα ὑφάσματα καὶ κατὰ ἐξωφρενικὸ τρόπο ραμμένα. Πρὸ πολλοῦ ἔχουν ἀτεθῆ εἰς κυκλοφορίαν» καραμέλλες συσκευασμένες σὲ μία μικρογραφία... περιπτέρου.

Καὶ ὅμως--καὶται πολλὰ περίμενα ἀπὸ τά... σουρεαλιστικὰ καμώματα τῆς Μόδας—δὲν ἐλπιζα νὰ ἰδῶ καὶ φουστάνια περίπτερα.

Καὶ ἂς ἐξηγοῦμαι: Κυκλοφοροῦν εἰς τὴν πόλη μας φουστάνια—περίπτερα ἐξ' Ἀμερικῆς. Εἶναι φτιαγμένα ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη καὶ σκεπασμένα μὲ τοὺς τίτλους διαφόρων Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ὅπως καὶ τά... περίπτερα. Ἐξοχαριστά μαννεκέν, ποὺ τὰ φοροῦν νὰ μὴ γίνουν ἀντικείμενα ἐπιθέσεως αὐτοκινήτων καὶ ἰδίως τζίπς, ποὺ ὡς γνωστὸν συμπαθοῦν τά... περίπτερα!!!

—Πρὸ ἡμερῶν ἑωρτάσθηκε ἡ [illegible] τῆς Μητέρας καὶ μὲ τὴν [illegible]α διάβασα τὴν «Μάννα» [illegible]ολ Μπάκ. Εἶναι ἕνα μυ[illegible] γραμμένο μὲ πολλὴ [illegible]χνη, ποὺ ἐκτυλίσσεται εἰς τὴν Κίναν. Ἄξιζει νὰ τὸ διαβάσῃ κανείς.

—Στὰ Δικαστήρια: Ὁ πρόεδροςτοῦ Κακουργιοδικείου πρὸς ἕνα μάρτυρα: Νομίζετε, ὅτι τὸ ἔγκλημα, ἡ ἀνθροποκτονία ἐγένετο ἐκ προμελέτης;

Μάρτυς: Ἂμ ξέρω κι ἐγὼ τί πάει νὰ πῇ ἐκ προμ... πῶς τὸ εἴπατε.

Πρόεδρος: Μὰ στὴν κατάθεσίν σας λέγετε, ὅτι ὁ δράστης ἐπρομελέτησεν τὸ ἔγκλημά του. Μάρτυς· Ἂμ ξέρω καὶ ἐγὼ τί μὲ ἐρώτησαν καὶ τί ἔγραφεν ὁ κ. ἀνακριτής (!!!)

—Ἄλλη σκηνὴ ἀπὸ τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον: Ὁ πρόεδρος: Κύριε μάρτυς ὁ κατηγορούμενος ἔβαλε πασσάλους; Μάρτυς (φέρων Κολοκοτρωνέϊκο μουστάκι):

Δὲν ξέρω ἂν ἔβαλε ἀπ'αὐτά· Ἐγὼ μόνον παλούκια εἶδα νὰ βάζῃ (!!!)

—Συμπέρασμα: Ἡ Διγλωσσία καὶ ἰδίως «ἡ ἀρχαΐζουσα» καθαρεύουσα ἀποτελεῖ οἰκόπεδο, ποὺ μόνον ἐλάχιστοι καταπατοῦν ἄφοβα.

—Καὶ λίγη στατιστική. Εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας (Βέροια—Γιαννιτσά—Νάουσα—Ἀλεξάνδρεια—χωριά) ὑπάρχουν 72 Δικηγόροι. Στὴν Βέροια ὑπάρχουν 47, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀσκοῦν πράγματι τὸ ἐπάγγελμα 44. Αὐτὸ σημαίνει, πὼς γιὰ κάθε 700 περίπου κατοίκους ὑπάρχει καὶ ἕνας Δικηγόρος!! Πάντως αὔτε πλησιάζουμε, ἀκόμη, τὴν Ἀθήνα.

—Διάβασα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ μυθιστόρημα τοῦ Βόριδος Πασιερνάκ, τὸν περίφημο «Δόκτορα Ζιβάγκο», ποὺ ἔλαβε τὸ βραβεῖο Νόμπελ (Λογοτεχνίας) τοῦ 1958. Σὲ ἄλλη στήλη δίδονται μερικὰ ἀποσπάσματα. Γενικὸ συμπέρασμα: Τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ ἐνθυμίζει τὴν ἐποποιία τοῦ «Πόλεμος καὶ Εἰρήνη» τοῦ Τολστόϊ καὶ πολὺ τοὺς τόπους τοῦ Ντοστογιέφσκι. Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ ἥρωάς του, Γιοὺρι Ζιβάγκο, ἀντιπαθεῖ τὸν Κομμουνισμόν, τὴν ἐπανάσταση, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἥρωες, ποὺ τὴν ὑποστηρίζουν. Ἐξ' ἄλλου ὁ Ζιβάγγο βάλλει κατὰ τῆς ἐπαναστάσεως πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ν.Ε.Π, ἐνῶ συγχρόνως ψέλνει καὶ τὸν «ἀναβαλλόμενον», κατὰ τοῦ Τσαρισμοῦ. Ἄρα δὲν γράφτηκε, μόνο, γιὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν Κομμουνισμόν καὶ εἶναι ἕνα λογοτεχνικὸ ἀριστούργημα, μὲ πολὺ καλὲς περιγραφὲς τοπίων, μεστὲς σκέψεις καὶ μία ἀνατομία ὄχι μόνον τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπινων χαρακτήρων (τοῦ Γιοὺρι, τῆς Λάρας, τῆς Τάνιας κτλ).

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

8ον

Θὰ πέρασε ἴσως μισὴ ὥρα ἴσως τρία τέταρτα, ὅταν ὁ Νόθμυλλερ ξαναγύρισε.

Τώρα κρατοῦσε μεγαλύτερη τσάντα φουσκωμένη ἀπὸ μπόλικο περιεχόμενο.

Τὴν ἀπόθεσε στὸ πάτωμα, ἀκουμπισμένη στὴν πόρτα τοῦ δωματίου τῆς ἄρρωστης, ἔβγαλε ἀπὸ τὶς τσέπες τὰ χρειαζούμενα γιὰ τὴν ἔνεση ἕνα κουτὶ νικέλινο μὲ τὴ σύριγγα, ἕνα μπουκαλάκι μὲ οἰνόπνευμα, καὶ μιὰ μικροσκοπικὴ ἀμπούλα.

Ἡ Ἑλένη βοήθησε στὶς ἑτοιμασίες κι' ἡ πρώτη ἔνεσι ἔγινε.

Ἔπειτα πῆρε τὴν τσάντα ἀπὸ χάμω, ἄνοιξε κι' ἔβγαλε μαρικά κουτιά, χάστινα σὲ διάφορα σχήματα κι' ἀναβύα κονσέρβες μπισκότα μισὴ κουραμάνα καὶ τ' ἀράδιασε πάνω στὸ τραπέζι.

—Αὐτὰ εἶναι γιὰ τὴν ἄρρωστη εἶπε, χαμογελῶντας στὴν Ἑλένη.

Ἡ κοπέλλα βρίσκονταν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Κάτι θέλησε νὰ πῇ γιὰ τὴν τόση καλωσύνη τοῦ γιατροῦ ποὺ στὸ βάθος τὴ στεναχωροῦσε

—Δὲν πειράζει, ἀκουρίθηκε ἐκεῖνος. Ἡ μικρὴ ἔχει πολλὴ ἀνάγκη κι' ἐγὼ βέν πρόκειται νὰ πληρώσω τίποτα.

Ἀλλὰ ἡ τσάντα δὲν εἶχε ἀδειάσει ὁλότελα. Μὲ ἔκπληξη καὶ κάποια ἀνησυχία ἡ Ἑλένη τὸν εἶδε νὰ βγάζῃ ἕνα μπουκαλάκι κονιὰκ κι' ὕστερα ἄλλο ἕνα.

—Κι' αὐτὰ γιὰ μᾶς, πρόσθεσε· Ὅσο νὰ περάσῃ ἡ ὥρα γιὰ τὴν δεύτερη ἔνεση...

Κρύος ἱδρώτας εἶχε περιλούσει τὴν Ἑλένη. Ὅλα ἔχουν κάποιο ὅριο ἀκόμα κι' ἡ καλωσύνη. Καὶ τὸ ὅριο αὐτὸ τὸ εἶχε ξεπεράσει τὸ φέρσιμο τοῦ γιατροῦ.

Ὡστόσο εὕρισκε πὼς ἦσαν ὑπερβολικὲς ἴσως οἱ ἀνησυχίες της κ' ἔτσι τὰ δέ μποροῦσε νὰ κάμῃ [illegible] ἀφορετικά. Ἔφερε βυὰ φορὲς καὶ ἔβαλε στὸ τραπέζι βι[illegible] νὰ κουνήσῃ ἀπὸ τὴ θέση του [illegible] ἀπὸ ὅσα εἶχε φέρει ὁ για[illegible]

Ὁ Γερμανὸς γέμισε τὰ ποτήρια πρόσφερε τὸ ἕνα στὴν Ἑλένη καὶ ροφῆξε τὸ δικό του. Ἡ Ἑλένη μόλις τὸ ἀκούμπησε στὰ χείλη. Πρῶτα πρῶτα γιατὶ δὲν ἦταν συνηθισμένη στὸ πιοτό, κι' ὕστερα ἐπειδὴ ἤθελε νὰ διατηρήσῃ καθαρὰ τὸ μυαλὸ καὶ τὴ σκέψι.

—Ὦ! ἔκαμε ἐκεῖνος, ὅταν τὸ πρόσεξε. Γιατὶ δὲν πίνετε; Ἔπειτα πρόσθεσε ἑλληνικά: Καλὰ, καλά... Καὶ κροτάλισε τὴ γλῶσσα.

—Μερσί, ἀποκρίθηκε ἡ Ἑλένη, χαμογελῶντας ἀναγκαστικά. Δὲ μπορῶ.

—Καλά.. Καλά... ἐπανέλαβε ὁ γιατρός, γέμισε ξανὰ τὸ δικό του ποτῆρι, συμπλήρωσε καὶ τὸ ἄλλο καὶ τῆς τὰ ἔδωσε.

—Πρόζιτ! Ἀλλὰ δέν ἔπινε Περίμενε τὴν Ἑλένη. Τὸ βλέμμα του ἔδειχνε ἐπιμονή, κι' ἐκείνη ἀναγκάσθηκε νὰ τὸ κατεβάσῃ μονορούφι Ἦπιε κι' ὁ ἴδιος.

—Γιατὶ δέν κάθεστε; Τὸ κορίτσι δέν καταλάβε. Τὸ εἶχε πῆ γερμανικά.

Τὸ ἐπανάλαβε γαλλικὰ καὶ τῆς ἔδειξε τὸ κάθισμα δίπλα του.

Τὰ ποτήρια εἶχαν ξαναγεμίσει στὸ μεταξύ.

Ἡ Ἑλένη ὥρθια πάντα στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ, γύρισε καὶ κύτταξε κατὰ τὸ δωμάτιο τῆς Δώρας σὰ νὰ τοῦ ἔλεγε πὼς ἔπρεπε νὰ τὴν προσέχῃ. Ὁ Γερανὸς ἔκαμε μιὰ καθησυχαστικὴ χειρονομία.

—Εἶναι καλά, μὴν ἀνησυχεῖτε Πάρτε τὸ ποτῆρι σας

Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἔβλεπε ἀκίνητη σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέση του τῆς ἔπιασε τὸ χέρι καὶ τῆς ἔδωκε τὸ ποτῆρι γελῶντας.

Πάλι τὰ ἴδια Περίμενε πρῶτα νὰ πιῇ ἡ Ἑλένη.

—Ἔτσι... Καλὰ... καλὰ Ἔλεγε καθὼς ἐκείνη κατάπινε βιάζοντας τὸν ἑαυτό της σταγόνα μὲ σταγόνα

—Πάρτε μπισκότα...

—Μερσί.

Ἀπὸ βίκλα δέν ἀκούγονταν τὰ καραμικρά. Τὰ βογγητὰ τῆς μικρῆς εἶχαν πάψει πιά. Μιὰ παράξενη ἡσυχία εἶχε ἁπλωθῆ στὸ δωμάτιο.

Βεροιῶτες Ποιητὲς

ΑΣ ΖΗΣΩΜΕ Μ-ΖΥ

Ξημέρωσε! Γλυκὰ χαμογελᾶ ἡ χαρσυγή!
Ὁ ἥλιος φώτισε
μὲ τὶς χρυσὲς ἀκτῖνες του τὴν γῆ.
Ξύπνα νὰ ζήσουμε τώρα
Τὴν ζωὴ
Πρὶν φτάσῃ κι' ἡ νύχτα πάλι
σιμά
καὶ ρίξῃ τὰ σκοτάδια σὰ φτερά.
καὶ σβήσει τὶς χαρὲς μας καὶ τὰ ὄνειρα.
ἀπ' τὶς καρδιές.
Κάποια ἀπρασδόκητη συμφορά
Ξημέρωσε! Καὶ φώτισε κι ἡ χαραυγή.
Τὸ φῶς στεφάνωσε τὰ μάτια
ἀπὸ χαρά.
Γελοῦν οἱ ὁμορφιὲς τριγύρω
τῆς φύσης
Μοσχοβολοῦν τὰ λούλουδα στὸν κῆπο.
Σήκω νὰ περπατήσουμε μαζί
τοὺς δρόμους τῆς Ζωῆς, τῶν πόθων.
Νὰ κτίσουμε τῶν φτωχικῶν μας ὀνείρων
τὸ σπιτάκι
Μ' ἀγάπη καὶ χαρά.

Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη συλλογὴ «Ἀγάπη καὶ Ζωή».
Νίκος Ἀδαλόγλου

Ποντιακὴ Ποίησις

Ο ΣΤΡΑΒΟΝ ΚΑΙ Ο ΚΩΦΟΝ

Ὁ στραβὸν καὶ ὁ κωφὸν
προσποιοῦσαν τὸν σοφόν.
καὶ σὶτ ἔλεγαν καλὰ
εἶπαν καὶ τὰ παλαλά.
Ὁ στραβὸν λέει σὸν κωφὸν
τέρεν πέραν σὸ βουνόν
τσὶπ ἀπάν σὴν κορυφὴν
γυροκλόσκετε πουλίν.
Κι' ὁ κωφὸν λέει κι' ἀπαντᾶ.
δέν κ' ἐλέπω σὶτ πετᾶ
ἄμα κούγω κεῖν ἀπάν
ντὸ πετᾶ τὴν σιαματάν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Τὸ πέτυχε

Στὶς ἐξετάσεις τῆς Νομικῆς:

—Τί εἶναι ἀπάτη;

—Ἀπάτη εἶναι ἐκεῖνο .... ἐκεῖνο ποὺ θὰ διαπράξετε ἂν μὲ ἀπορίψετε στὶς ἐξετάσεις.

—Τι ἔκανε λέει;

—Μάλιστα κύριε καθηγητά.

Κατὰ τὸν Ποινικὸ νόμο «καθίσταται ἔνοχος ἀπάτης, ὅστις ἐπωφελούμενος τῆς ἀγνοίας τοῦ ἄλλου τοῦ προξενεῖ ζημίαν».

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅσοι ἀγαποῦν ἀγνά, δὲν λογαριάζουν τὸ δῶρον τοῦ ἀγαπωμένου, ἀλλὰ τὴν ἀγάπη τοῦ δωρητοῦ. Κουπέρ.

—Ἐὰν ἐπιθυμῆς εἰρήνη, μὴ χτυπᾶς τὸ τύμπανον τοῦ πολέμου οὔτε διὰ ἑορτή. Δημητρακόπουλος

—Ἀληθινὰ γενναῖος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἀπελπίζεται ποτέ. Κομφούκιος

—Τίποτε δὲν ἐπιτυγχάνεται τόσον εὐκόλως, ὅσον ἡ ἀποτυχία. ΡΙΣΕΛΙΕ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας στὴν γραμματέα του.

—Τὸ στυλό μου!... ποῦ εἶναι τὸ στυλό μου;..

—Μὰ βρίσκεται στὸ αὐτί σας κ. Δ)ντά

—Σᾶς παρακαλῶ.... ὄχι αἰνίγματα!

—Ὁ καιρὸς εἶναι πολύτιμος. Σὲ πολὺ ἀπὸ τὰ δύο!..

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΝΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

ΜΠΟΡΙΣ ΠΑΣΤΕΡΝΑΚ
«ΔΟΚΤΩΡ ΖΙΒΑΓΚΟ»

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΝΟΜΠΕΛ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ 1958

Ἐπιμελεία Α. ΘΡΕΙΝΟΥ

—«Ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ βιοφυΐα. Ὅμως σήμερα ἔχουν μεγάλη πέραση κύκλοι καὶ σύλλογοι κάθε εἴδους. Κάθε λογῆς σύναξη εἶναι καταφύγιο τῆς μετριότητος.—Ἱστορία εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ δώσῃ μιὰ ἀρχὴ στὶς αἰώνιες προσπάθειες γιὰ νὰ καταστῇ βαθμιαία δυναιή, ἡ λύση τοῦ μυστηρίου τοῦ θανάτου καὶ τὸ ξεπέρασμα τοῦ μέλλοντος.

—Ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει ἀφιερωμένος ὁλόκληρος στὴν ἀναζήτηση νὰ ξεπεράσῃ τὸν θάνατον. Πόσο ὡραῖος εἶναι ὁ κόσμος. Μὰ γιατὶ νάναι πάντα ἔτσι γεμᾶτος πόνο; — Ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία πρέπει νὰ περάσῃ μέσα ἀπ' ὅλες τὶς ἀκρότητες τῆς ἀγνότητος. —Ὁ μουζίκος στερεῖται τὰ πάντακαὶ φαίνεται τόν τρέφει ἡ πεῖνα.

—Ὁ μόνος πραγματικὸς τρόπος ζωῆς εἶναι νὰ ζῇς, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, νὰ χάνεσαι μέσα στὴ ζωὴ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, χωρὶς ν' ἀφήνῃς πίσω σου ἴχνος καὶ μιὰ εὐτυχίαποὺδένμοι ράζεται, δὲν εἶναι εὐτυχία.

—Ἕνας ἄνθρωπος μὲ ἁπλο δὲν εἶναι πειὰ ἕνας συνηθισμένος ἄνθρωπος. Γυρίστε τὶς ξιφολόγχες σας ἐνάντια στὰ ἀφεντικά σας. Νὰ ὁ Μαρξισμός —Δὲν ὑπάρχουν πειὰ τίμιοι ἄνθρωποι καὶ φίλοι.—Γιὰ καὶτα τὸ ψαφίμι, τὸ ζῶο, τοῦ δείχνω τὸ καμουτσίκι καὶ μοῦ δείχνει τὰ χείλια του.

—Ὁ ἐρημίτης τῆς πόλης, μαστιγώνοντας τὰ νεῦρα του καὶ τὴν φαντασία του, μὲ δυνατοὺς μαύρους καφέδες καὶ ταμπάκο, δὲν γνωρίζει, πὼς τὸ καλύτερο φάρμακο εἶναι ἡ καλὴ ὑγεία καὶ ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη. Ἀγαπῶ τὴ ζέστα, τὴν ξερὴ χειμωνιάτικη μυρουδιὰ τοῦ κελλαριοῦ, τὴν εὐωδιὰ τῆς γῆς, τῆς ρίζας καὶ τοῦ χιονιοῦ ποὺ σὲ χτυπᾶ μόλις σηκώσῃς τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας γιὰ νὰ βγῇς ἔξω τὸ χειμῶνα, πρὶν ἔρθῃ ἡ αὐγή, μ' ἕνα τρεμάμενο φῶς στὸ χέρι.

—Εἶναι ἡ γυναῖκα, ἀπὸ μόνη της, ποὺ φέρνει μπρὰστὰ τοὺς ἀπογόνους καὶ ποὺ τοὺς ἀνεβάζει ψηλὰ σὲ κάποια ἀνώτερη στάθμη τῆς ζωῆς, σ' ἦχο καὶ ἀσφαλισμένο λίκνο. Μόνη μὲ σιωπὴ καὶ ταπεινοφροσύνη, θρέφει καὶ μεγαλώνει τὸ παιδί

—Δὲν ὑπάρχει πληθυντικὸς στὴν τέχνη. Εἶναιμία. Μπορεῖς νὰ τὴν ὀνομάσῃς ἰδέα, μιὰ ἐκδήλωση τῆς ζωῆς ποὺ ἀγκαλιάζει ὅλα καὶ, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ θρυμματιστῇ ἔξω γωρισμένες λέξεις.

—Γιὰ τὰ ὄνειρα. Πολλὲς φορὲς εἶναι κάτι ποὺ δὲν τοῦ δίνεις ἐκείνη τὴν ὥρα σημασία καὶ ξαναγυρίζει τὴν νύχτα, ντυμένο μὲ σάρκα καὶ αἷμα σὰν ἤρωες ὀνείρων, λὲς καὶ θέλουν νὰ σοῦ ὑπενθυμίσουν ὅτι τὰ ξέχασες τὶς ὧρες ποὺ ἤσουν ξυπνητός.—Κάθε ἄνθρωπος εἶναι γεννημένος Φάουστ, μὲ τὸν καῦμὸ νὰ τ' ἀγκαλιάσῃ ὅλα νὰ τὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ τὰ ἐκφράσῃ.

—Ὅμως ἀποδεικνύεται, πὼς ἐκεῖνοι, ποὺ ἐνέπνευσαν τὴν ἐπανάσταση δὲν εἶναι συνηθισμένοι γιὰ τίποτα ἄλλο παρὰ μόνο γιὰ ἀλλαγὲςκαὶ ἀνατροπὲς

—Δὲν νομίζεις, πὼςθὰἔπρεπε νὰ ἦσουνα μιὰ δυστυχισμένη μηδαμινότητα γιὰ νὰ παίξῃς μονάχα ἕνα ρόλο, γιὰ νὰ σταθῇς σὲ μόνο μιὰ κοινωνικὴ θέση γιὰ νὰ πιστεύῃς πάντα στὰ ἴδια πράγματα.

—Τί τυχεροὶ ποὺ εἶναι τόσο τυφλοὶ Νὰ μποροῦν νὰ ὁμιλοῦν γιὰ ψωμὶ σὲ μιὰ ἐποχὴ ἀφοῦ ἔχει ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν γῆ. Δὲν θυμοῦνται πὼς τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα ποὺ δὲν ἄφη

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. [illegible] ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης.

ΜΠΟΡΙΣ ΠΑΣΤΕΡΝΑΚ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

σαν πέτρα ἐπάνω σὲ πέτρα; Τὸ μεγάλο δυστύχημα ἡ ρίζα ὅλου τοῦ κακοῦ ποὺ ἀκολούθησε ἦταν ἡ ἀπώλεια τῆς πίστης στὴν ἀξία τῆς ἀτομικῆς γνώμης. Οἱ ἄνθρωποι φαντάστηκαν, πὼς ἦταν ξεπερασμένο ν' ἀκολουθοῦν τὶς ἠθικές τους ἀρχὲς ὅτι ἔπρεπε νὰ σφυρίζουν ὅλοι τὸν ἴδιο σκοπὸ καὶ νὰ ζοῦν σύμφωνα μὲ τὶς ἀπόψεις τῶν ἄλλων. Τώρα τουφεκίζουν λιγώτερους κουράστηκανε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστανιᾶς.

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ προμήθεια καὶ μεταφορὰ ἄμμου καὶ ἀμμοχαλίκου διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ πρὸς Παναγίαν Σουμελᾶν.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκταὶ ἰδιοκτῆται φορτηγῶν αὐτοκινήτων Δ. χρήσεως.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. τὴν 10 Ἰουνίου 1959 καὶ περὶ ὥραν 12—1 μ. ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς. Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1000 εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἢ γραμμάτιον Ταμιείου Τραπέζης.—

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 3—Ἰουνίου 1959

ὁ Πρόεδρος
Κοινότητος Καστανιᾶς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΙΑΝΙΔΗΣ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων ἀνακοινοῦται ὅτι τὴν 20ὴν Ἰουνίου ἐκδίδεται εἰς κυκλοφορίαν σειρὰ ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τοῦ «ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Φεστιβάλ τῆς Ἐπιδαύρου.

Ἡ σειρὰ αὐτὴ ἐκτυπωθεῖσα διὰ πολυχρωμίας ΟΦΣΕΤ περιλαμβάνει ἑπτὰ κλάσεις συνολικῆς ἀξίας δραχμῶν 18.20.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι πλήρη σειρὰν ἐκ τῶν ὡς ἄνω γραμματοσήμων δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου μέχρι τῆς 15ης τοῦ ἰδίου μηνὸς τὸ βραδύτερον, διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων πρὸς τοῦτο δηλώσεων.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιομηχανὴ τύπου General Motor 100 ἵππων ἑξακύλινδρος κομπλαρισμένη μὲ γεννήτρια 70 Κ. Β. 1000 στροφῶν 220/380 50 περιάδων μὲ πλήρη πίνακα ἑτοίμη πρὸς ἄμεσον λειτουργίαν. Πληροφορίαι Φωτο—Ἀσκιδᾶ Βέροια.

Τὸ Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ

ΠΩΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ;

Μεταξὺ τῶν Ἀστρονόμων τῆς Ἀμερικῆς κατακτᾶ συνεχῶς ἔδαφος ἡ νέα θεωρία περὶ γενέσεως τοῦ πλανητικοῦ μας συστήματος, ποὺ διετύπωσαν πρό τινος δύο νεαροὶ Ἄγγλοι ἀστρονόμοι τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ, οἱ Φρέντ Χόϋλ καὶ Ράϋμον Λίττλετον.

Κατὰ τὴν θεωρίαν αὐτήν, δὲν ἔχουν βάσιν οἱ δοξασίαι τοῦ Λαπλάς, ὅτι τὸ ἡλιακόν μας σύστημα προῆλθεν ἀπὸ ἀερώδεις δακτυλίους, ποὺ ἀπεσπάσθησαν μὲ τὴν κεντρόφυγο δύναμιν, ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν τῆς ἀρχικῆς μάζης τοῦ ἡλιακοῦ νεφελώματος.

Ἐπίσης εἶναι ἀστήρικτος καὶ ἡ θεωρία τοῦ Ἄγγλου ἀστρονόμου Τζήνς, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πλανητικόν μας σύστημα ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν διέλευσιν ἑνὸς ἄλλου Ἡλίου πλησίον τοῦ ἰδικοῦ μας, ποὺ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ἰσχυρὰν ἔλξιν ὡρισμένης μάζας τοῦ Ἡλίου ἡ ὁποία ἀπεσπάσθη σὰν πούρο καὶ τεμαχισθεῖσα εἰς τὸ διάστημα, ἀπετέλεσε τοὺς πλανήτες.

Ἀπορρίπτοντες τὴν ἀνωτέρω θεωρίαν τοῦ Τζήνς οἱ δύο νέοι ἀστρονόμοι τοῦ Καίμπριτζ ὑποστηρίζουν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ διάστημα ἀστέρες περιπλανώμενοι, ὡς ἄλητες, οὔτε εἶναι δυνατόν, ἅπαξ προσεγγίσαντες πρὸς ἄλλους ἀπλανεῖς νὰ ἀποχωρισθοῦν ἀπὸ αὐτούς.

Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀνωτέρω θεωριῶν, οἱ δύο ἀστρονόμοι προτείνουν τὴν ἰδικήν των, ἡ ὁποία οὔτε ἄλυτα προβλήματα δημιουργεῖ, ὅπως αἱ προηγούμεναι οὔτε ἐπιτρέπει σοβαρὰς ἀμφιβολίας μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Χόϋλ καὶ τοῦ Λίττλετον τὸ πλανητικόν μας σύστημα προῆλθεν ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν τοῦ Ἡλίου μὲ τὸν δίδυμον ἀδελφόν του, ποὺ ἦταν νάνος ἐν συγκρίσει μὲ αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν του ἐσχημάτισε ἕνα δακτύλιον πέριξ τοῦ Ἡλίου, ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον, ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸν πλανήτην Κρόνον. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ὁ δακτύλιος, χάρις εἰς τὴν κεντρόφυγο δύναμιν διεσπάσθη εἰς τεμάχια, ποὺ ἀπετέλεσαν τοὺς πλανήτες καὶ ἄρχισαν νὰ διαγράφουν τροχιὲς γύρω ἀπὸ τὸν Ἥλιον.

Συμπληρώνοντας τὴν θεωρίαν τους οἱ ἡὺο ἀστρονόμοι ὑποστηρίζουν, ὅτι εἶναι κωμικὴ ἡ παλαιὰ δοξασία περὶ βαθμιαίας ψυχράνσεως τῆς ἡλιακῆς σφαίρας μὲ μοιραῖον τέλος τὴν πλήρη ἀπόσβεσίν του. Διότι κατὰ τὴν γνώμη τους, ὁ Ἥλιος ἀπορροφῶντας συνεχῶς, ἀπὸ τὸ διάστημα νέα ἄτομα ὑδρογόνου ἀναπληροῖ τὴν ἀπώλειαν τῆς μάζης του, ὡς ἐκ τῆς ἐκπεμπομένης θερμότητος καὶ ἀποταμιεύει ἐνέργειαν, ἡ ὁποία αὐξάνει καὶ τὸν ὄγκον του. Θὰ ἔλθη καιρός, ποὺ ὁ Ἥλιος, λόγω διογκώσεως τῆς μάζης του, θὰ ἁπλωθῇ μέχρι τῶν τροχιῶν τῶν πλησιεστέρων πλανητῶν, τοὺς ὁποίους θὰ καταβροχθίσῃ. Αὐτὸ πιθανῶς θὰ συμβῇ μετὰ 50 διακατομμύρια χρόνια καὶ μεταξὺ τῶν πλανητῶν, ποὺ θὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὴν ἡλιακὴν μάζαν θὰ εἶναι ἀσφαλῶς καὶ ἡ Γῆ μας. Ἀλλὰ τὸ περιστατικὸν αὐτὸ δὲν θὰ σημάνῃ τὸ τέλος τοῦ πλανητικοῦ μας συστήματος, ἁπλῶς θὰ ἀποτελέσῃ μίαν φάσιν εἰς τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τῆς ἡλιακῆς καὶ τῆς πλανητικῆς ζωῆς.

Διότι ἀπὸ τὴν προσωρινὴν αὐτὴν καταστροφὴν θὰ γεννηθοῦν ἀργότερον κατὰ τὸν ἐκτεθέντα ἀρχικὸν τρόπον νέοι πλανητικοὶ κόσμοι περὶ τὸν Ἥλιον ποὺ θὰ διαιωνίσουν ἐπ' ἄπειρον τὸ πλανητικὸν σύστημα καὶ τὴν ἐπὶ τῶν πλανητῶν ζωήν. Τὰ ἡλιακὰ συστήματα διαρκῶς ἀνανεοῦνται τονίζουν οἱ δύο Ἄγγλοι ἀστρονόμοι καὶ θὰ ἀναγεννῶνται διαρκῶς. Δὲν ὑπάρχει ἀρχὴ καὶ τέλος εἰς τὴν ὅλην ἀλλὰ μόνον μετασχηματισμὸς αὐτῆς καὶ συνεχὴς ἀνανέωσις.

ΣΤΗΒ ΧΑΡΡΙΣΣΟΝ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ
ΚΑΠΡΙΤΣΑΝΗ
παρασκευασμένα μὲ ἀγνὰ ὑλικὰ
Εἶναι ἀνώτερο ὅλων

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΗΤΑΝ Η ΒΕΡΟΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΠΟΛΙΣ;

Ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαῖα ζητήματα γύρω ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς: αὐτὴ ἦταν ποτὲ παραλιακή. Ἂς ἰδοῦμε, λοιπόν:

—Εἰς τὶς πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀναφέρονται τὰ κάτωθι διὰ τὸ ταξίδι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (τὸ 59 μ.Χ) εἰς τὴν Βέροιαν: «... Καὶ εὐθὺς τότε οἱ ἀδελφοὶ ἐξαπέστειλαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ὡς εἰς θάλασσαν» (Πράξεις Ἀποστόλων Κεφάλαιον ιζ',10 14).

Ἐκ τοῦ χωρίου τούτου τοῦ Εὐαγγελίου συνάγεται, ὅτι πλησίον τῆς Βεροίας ὑπῆρχε θάλασσα («ὡς εἰς θάλασσαν»), ἂν δὲν δεχθοῦμε ὅτι ἡ Βέροια ἦταν παραλιακὴ πόλις.

—Ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Γεώργιος Βορεάδης, ἐκφράζων τὴν ἄποψιν τῶν γεωλόγων γράφει: «Ἐπίσης ὁ κόλπος τῆς Θεσσαλονίκης πρὸ 2.400 ἐτῶν ἐφθανε σχεδὸν μέχρι τῆς Πέλλης, Ἐδέσσης καὶ τῆς Βεροίας». («Στοιχεῖα Γεωλογίας κτλ 1940 Ἀθῆναι, σελὶς 27»).

Ἐκ τῆς συστάσεως καὶ μορφολογίας τοῦ ἐδάφους οἱ γεωλόγοι συνάγουν, ὅτι ἡ Βέροια ἦταν παράλιος.

—Ἡ παράδοσις λέγει, ὅτι εὑρέθησαν ἀλυσσίδες καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ τῶν παραλιακῶν τόπων καὶ λιμανιῶν, εἰς ἀπόστασιν μικρὰν πλησίον τῆς Βεροίας!

—Κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Στροὺκ ὁλόκληρη σχεδὸν ἡ περιοχὴ μέχρι Βερμίου καὶ Πάϊκου ἔπρεπε νὰ καλύπτεται ἀπὸ θάλασσαν.

—«Πολλοὶ Ἱστορικοὶ συμπεραίνουν ἀπὸ ἕνα χωρίον τῶν Ἱστοριῶν τοῦ Θουκυδίδη (1,61, 4), ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τους κατὰ τῶν Μακεδόνων, ἀκολούθησαν ἕναν παραλιακὸν δρόμον, ποὺ θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὴν τότε παραλιακὴ Βέροιαν» ὡς λέγει ὁ ὀφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, Ὑποδιευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κ. Δ. Κανατσούλης («Μακεδονικὰ Μελετήματα», σελὶς 4).

—Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰδίου «ἡ λίμνη (τῶν Γιαννιτσῶν) ἴσως νὰ εἶχε τότε μεγαλύτερη ἔκτασιν, πρὸς τὸ μέρος τῆς θάλασσας καὶ ὁ Λουδίας, μὲ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἐπικοινωνοῦσε μὲ τὴν θάλασσαν, νὰ ἦταν πολὺ εὐρύτερος καὶ βραχύτερος, ὥστε αὐτὴ νὰ δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν λιμνοθαλάσσης μᾶλλον παρὰ λίμνης». Αὐτὴ εἶναι ἡ συντηρητικὴ γνώμη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 943
Ἀριθ. Διεκ. 446

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Προχειρουφανερᾶς δημοπρασίας
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μακροχωρίου Ἡμαθίας

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν Δημοπρασίαν διὰ τὴν 16ην τρέχοντος μηνὸς Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Τρίτην καὶ ἀπὸ ὥραν 12—13ην μ.μ ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ. Δ Κ. Νομοῦ Ἡμαθίας ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 203 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

Διὰ τὴν ἀνάδειξιν Ἐμπορατέχνου ὑδραυλικοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν ὑδραγ. Κοινότητος τοποθέτησιν καὶ σύνδεσιν ἀμιαντοσιμεντοσωλήνων, βανῶν, δικλείδων κλπ.

Ἡ ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ χίλιαι πεντακόσιαι (1.500). Τὰ σχετικὰ τῆς Δημοπρασίας εὑρίσκονται ἐκτιθέμενα εἰς τὰ Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ Κοινότητος ὅπου δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν.—

Ἐν Μακροχωρίῳ τῇ 2—6 59

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Κοινότ. Μακροχωρίου.
ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΠΕΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1068

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας Ἡμαθίας

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 15ην Ἰουνίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν ἄρτου, τροφίμων, (εἰδῶν παντοπωλείου), κρεάτων, εἰδῶν καθαριότητος, ὑποδηματοβιομηχανικῶν καὶ καυσοξύλων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν παιδικῶν ἑξοχῶν ἐργαζομένων τρεχούσης θερινῆς περιόδου.

Τῶν σχετικῶν ὅρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 8.30 μέχρι 14

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 4—6—1959

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. Καραπέτσος

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΗΣ ΑΤΕ ΣΕ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ

Συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα, ἡ χρηματοδότησις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κ.λ.π) παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀνῆλθε κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1959 εἰς τὸ ποσὸν τῶν 335.404 χιλιάδων δρχ. ἀναλυόμενον ὡς ἑξῆς (εἰς χιλιάδας δραχμῶν). 1) Καλλιεργητικὰ κ.λ.π. δάνεια δρχ. 233.234, 2) Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ προϊόντων δρχ. 14 770, 3) χρημ)σεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων δρχ 43.500 καὶ 4) Δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας δρχ. 43.900.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙΟΥ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΥΠΟ. ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τὸ Γυμνάσιον Ἀγγελοχωρίου κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος 1959—60 θὰ λειτουργήσῃ μὲ τὰς τρεῖς κατωτέρας τάξεις, ἤτοι Γ, Δ καὶ Ε γ.σ.

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις θὰ διενεργηθοῦν κατὰ τὸ πρῶτον πενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου.

Ἀπὸ 10 Ἰουνίου ἄρχονται προπαρασκευαστικὰ μαθήματα διὰ τοὺς ὑποψηφίους τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰς τὸ Διδακτήριον τοῦ Γυμνασίου ἐν Ἀγγελοχωρίῳ.

Ἀπὸ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Γυμνασίου θὰ ἀναλάβῃ ὁ ἰδιοκτήτης ΙΣΑΑΚ ΚΑΓΚΕΛΙΔΗΣ καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας.

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΗΣ «ΧΡΥΣΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ»

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ὑπὸ ΜΙΧ. ΚΑΡΑΜΙΧΟΥ Δικηγόρου

Ἕνας τομεὺς ἰσως ὀπισθοδαιδιότερος εἰς τὸν ὁποῖον ὑστερεῖ εἰς τραγικὸν βαθμὸν ἡ πόλις μας εἶναι ἡ μόρφωσις τῆς νεολαίας, ἀποτελεῖ τὸ βάρος καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ Ἔθνους διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰς κομψορρήμονας φράσεις τῶν ἐκάστοτε ἁρμοδίων. — Καὶ ἐνῶ καὶ ὁ πλέον ἀγροῖκος Ἕλλην πολίτης ἀκούει καὶ πληροφορεῖται καθημερινῶς ἀπὸ τὰ πλέον ἁρμόδια χείλη ὅτι ἡ κυρία προσπάθεια τῆς Κοινωνίας δέον νὰ στραφῇ μὲ στοργὴν καὶ ἀποφασιστικότητα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἡ ὁποία, ἐὰν τῆς παρασχεθῇ ἄρτια καὶ ὁλοκληρωμένη μόρφωσις θὰ κατασταθῇ πράγματι τὸ βάθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ συνεχίσῃ τὸν μακραίωνα βίον της ἡ Ἑλληνικὴ φυλή, ἡ ὁποία κατηῦγασε μὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας τὸ παγκόσμιον στερέωμα καὶ ἡ ὁποία κατὰ τὴν αἰῶνα τῆς ἀτομικῆς ἐποχῆς πλέον, θὰ δυνηθῇ ἐπαξίως νὰ συναγωνισθῇ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοὺς πλέον προηγμένους λαοὺς τῆς γῆς οἱ ὁποῖοι ἐπιτελοῦν θαυμάσια ἐπιτεύγματα ἐν τούτοις μὲ αἴσθημα πικρίας παρατηροῦμεν τὴν τραγικὴν πράγματι κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ παιδεία μας. Ἐνῶ ὅλοι πλούσιοι καὶ πτωχοὶ μορφωμένοι καὶ ἀγράμματοι ἀστοὶ τῶν πόλεων καὶ οἱ γεωργοὶ τῆς ὑπαίθρου κινούμενοι ἀπὸ εὐγενῆ ἐλατήρια προσπαθοῦν νὰ προωθήσουν τὰ παιδιά τους ἀγόρια καὶ κορίτσια γιὰ νὰ φθάσουν ἐὰν εἶναι δυνατὸν στὴν πυραμίδα τῶν ἐπιστημονικῶν κατακτήσεων ἐν τούτοις τὸ εὐγενὲς αὐτὸ αἴσθημα δὲν βρίσκει τὴν πρέπουσα ἀνταπόκρισιν ἐκ μέρους καὶ τῶν ἁρμοδίων παραγόντων. Ἰδιαίτερα στὴν πόλη μας ἡ εἰκόνα τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ κατάστασις τῆς μορφώσεως τῶν νέων μας εἶναι πλέον ἢ τραγική.

Ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῇ μόνον ὅτι τὸ κεῖριον τοῦ Γυμνασίου Βεροίας τὸ ὁποῖο ἐκτίσθη ἐπὶ Τουρκοκρατίας δι' ἑκατὸν μαθητὰς ὅταν ἡ πόλις μας ἀριθμοῦσε πληθυσμὸν 7.000 κατοίκων, στεγάζει σήμερον 1100 μαθητάς (ἀγόρια καὶ κορίτσια) καὶ ἄλλους 1000 μαθητὰς τῶν Δου καὶ Βου Δημοτικῶν Σχολείων !!! Αὐτὸ μόνον τὸ παράδειγμα ἀρκεῖ νομίζομεν, γιὰ νὰ σχηματίσῃ κανεὶς ἀντίληψιν τοῦ πόσον ὑστερεῖ ἡ πόλις μας σ' αὐτὸν τὸν τομέα.

Καὶ νὰ ἦτο μόνον αὐτό... Τὸ Γυμνάσιόν μας στερεῖται καὶ τῶν πλέον στοιχειωδῶν ἐποπτικῶν μέσων καὶ ὀργάνων Φυσικῆς καὶ Χημείας τὰ ἐλάχιστα δὲ ὄργανα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εὑρίσκονται σταιβαγμιένα καὶ ἐγκαταλελειμένα εἰς μίαν μικρὰν καὶ σκοτεινὴν ἀποθήκην...

Ὁ νόμος τοῦ ὀδισχωρήτου βρῆκε τὴν κλασσικήν του ἐφαρμογὴ στὶς αἴθουσες τοῦ Γυμνασίου μας ὅπου καθημερινὰ στοιβάζονται ἀγεληδὸν 2.000 Ἑλληνόπουλα (ἀγόρια καὶ κορίτσια) τὰ ὁποῖα παρακαλοῦν νὰ μορφωθοῦν γιὰ νὰ μὴν ὑπερφαλαγγισθοῦν ἀπὸ τὶς νεολαίες ἄλλων λαῶν οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης των προσπαθοῦν νὰ κατακτήσουν τὸ διάστημα.

Αἴθουσα Ἐργαστηρίου Φυσικῆς καὶ Χημείας εἶναι ἀνύπαρκτος λόγω δὲ τοῦ ὅτι ὁ περιβάλλων τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου τοῖχος εἶναι ἐρειπωμένος διάφοροι τόποι ἄργα σχάλων κατὰ τὰς ὥρας τῆς Γυμναστικῆς τῶν μαθητριῶν περιέργαζονται αὐτὰς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνωνται αἱ μαθήτριαι αἱ αὐριαναὶ μητέρες καὶ Ἐπιστήμονες ὁ στόχος τῶν διαφόρων ἀνωμάλων τύπων.

Αὐτὴ εἶναι σὲ λίγες γραμμὲς ἡ κατάστασις ἡ τραγικότης τῆς ὁποίας πρέπει νὰ συνειγείρῃ τοὺς πάντας — ἁρμοδίους τε καὶ ἀναρμοδίους — εἰς μίαν εἰρηνικὴν σταυροφορίαν πρὸς ὅλες τὶς πλευρὲς διότι ὀφείλουν οἱ πάντες νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι ἀπαράδεκτη διὰ τὴν πόλιν μας.

Στὴ ζοφερὴ ὅμως αὐτὴ εἰκόνα — ἀποτελεῖ αὐτόχημα διὰ τὴν πόλιν μας — ὑπάρχουν καὶ λαμπρὲς ἐκτίνες ποὺ μᾶς καρέχουν τὸ ἐγγύησιν ὅτι μεθοδικὰ ἄρχίζει ἡ κάποια ἀλλαγή της.

Ὁ νέος Γυμνασιάρχης μας, — ὁ κ. Διακοσάββας — ἕνας ἄνθρωπος πνευματικὰ καλλιεργημένος καὶ ὁ ὁποῖος ὡς κρατικὸς μὲν λειτουργὸς ἀποτελεῖ ἕνα στέρεο διαμάντι τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ὡς ἄνθρωπος δὲ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πολιτεία ἐνεπιστεύθη τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν μας ἀνεδείχθη ἀπάρογος καὶ ἄξιος διδάσκαλος αὐτῶν, νυχθημερὸν πασχίζει διὰ τὴ τοποθέτησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων στὴν ὁρμάζουσα ὕδωρ των. Διὰ συνεχῶν παραστάσεών του στοὺς ἁρμοδίους κατόρθωσε νὰ δώσῃ πιστὴν εἰκόνα τῶν τραυμάτων ἐλλείψεων, βασίμως δὲ ὑπολογίζομεν ὅτι ἡ δυσκίνητος κρατικὴ μηχανὴ θὰ στρέψῃ ἐπὶ τέλους τὴν προσοχήν της καὶ εἰς τὴν ταλαίπωρον πόλιν μας. Τὰ θέματα: 1) Ἄμεσος διαχωρισμὸς τοῦ μικτοῦ Γυμνασίου εἰς Ἄρρενων καὶ Θηλέων. 2) Ἡ στέγασις τοῦ ἑτέρου τῶν οὕτω πως διαχωρισθησομένων Γυμνασίων εἰς ἕτερον κατάλληλον κτίριον. 3) Ἡ διαμόρφωσις Ἐργαστηρίου διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας. 4) Ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ Γυμνασίου διὰ καταλλήλων ἐποπτικῶν μέσων καὶ ὀργάνων τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι ἀνύπαρκτα. 5) Ἡ περίφραξις τῆς αὐλῆς τοῦ Σχολείου εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς νὰ διδάσκεται ἀνέτως ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ μαθητικὰ ἀφοδευτήρια νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρως χρησιμοποιοῦντας ταῦτα παλυπληθεῖς διαβάτας οἵτινες ἐμβάλλουσιν εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν μας. 6) Ἡ δημιουργία ὀπισθεύου καταλλήλου διὰ τὴν στέγασιν τῶν μαθητῶν κατὰ τὰς βροχερὰς ἡμέρας ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Γυμναστικῆς, καὶ πλεῖστα ὅλλα εἶναι ζητήματα ἅτινα κατὰ τρόπον ἐπίμονον ζητεῖ τὸν ἔβεσεν ὀπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων ὁ κ. Γυμνασιάρχης δι' ὃ καὶ βασίμως ἐλπίζομεν εἰς ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισίν των ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων προσοχὲς μέλλον. Αἱ συνεχεῖς ὅμως καὶ ὀξεῖς παντὸς ἐπαίνου καὶ αἰσθημὰ τῶν εὐγνωμοσύνης προσπάθειαι τόσον τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ὅσον καὶ τοῦ καθ' ὅλα ἀντοξίου του διδακτικοῦ προσωπικοῦ ὅπερ προσφέρει πυρὰ τὰς δυνάμεις του θὰ πρέπει νὰ τύχουν τῆς ἐνεργοῦ καὶ εἰλικρινοῦς συμπαραστάσεως ὅλων τῶν παραγόντων τῆς πόλεως. Δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ κάμνωμε διαπιστώσεις βυζαντινολογοῦντες. Χρειάζεται νὰ κινηθῶμεν ὅλοι μας. Τὸ ζήτημα τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς μαθητιώσης νεολαίας πρέπει νὰ καταστῇ ἕνα πρόβλημα διαρκοῦς καὶ καθημερινῆς ὀρεκτίδος τοῦ κάθε γονέως καὶ γενικώτερον παντὸς πολίτου. Σὰ ἀρὲς γραμμὲς καὶ ὅσον ἐπέτρεπεν ὁ χῶρος ἀνακινήσαμε τὸ ζήτημα.

Τώρα ὅλοι μας καὶ ὁ καθεὶς εἰς τὸ μέτρον τῶν δυνατοτήτων του ἂς προσφέρει ὅτι ἠμπορεῖ. Μὲ συνεχεῖς παραστάσεις καὶ διαμαρτυρίες μας εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ πολιτευτὰς τοῦ νομοῦ μας εἰς τοὺς ὁποίους ὁ πάρ πάντα ἄλλον ἐπιβάλλεται τὸ καθῆκον ρεαλιστικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος, μὲ ἐνεργὸν κινητοποίησιν τῶν ἐπιστημονικῶν, Ἐπαγγελματικῶν Μορφωτικῶν καὶ λοιπῶν κοινωνικῶν σωματείων καὶ ὀργανώσεων τῆς πόλεώς μας, ἂς προσπαθήσωμε νὰ κινήσωμε τὸ τέλμα — θέμα ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα — κατάστασις τῆς ἐκπαιδεύσεως Βεροίας — διότι εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον ἀφορᾶ τὸ μέλλον αὐτὴν ταύτην τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν μας μπορῶ δὲ νὰ πῶς καὶ ταύτην τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους μας. —

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΟ ΓΗΤΕΜΑΝ

Ἐκυκλοφόρησεν ἡ συλλογὴ Παντιακῶν ποιημάτων τοῦ διαλεχτοῦ Ποντίου λογίου κ. Ἡλία Α. Τσιακνίδη, μὲ πρόλογον τοῦ κ. Ι. Τ. Παπαδοπούλη.

Ὁ κ. Α. Τσιρκινίδης, συνεχίζων τὰς τὴν παράδοσιν καὶ τὸ ἔργον τῶν παλαιοτέρων Ποντίων λογίων ὡς τοῦ Φωτιάδη κ.τ.λ. μᾶς παρουσίασε μιὰ ἐκλεκτὴ ποιητικὴ συλλογὴ ἀπὸ 15 πολὺ ἀξιόλογα ποιήματα τῆς λαϊκῆς παντιακῆς παραδόσεως καὶ λαογραφίας, σὲ 90 σελίδες ποὺ στὸ τέλος συνοδεύονται ἀπὸ πλούσιο λεξιλόγιο. —

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μαθ. Συσσιτίων καὶ Ἐξοχῶν Αἱ Ἐκπαιδ. Περιφερείας Βεροίας ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων τροφίμων καὶ λοιπῶν εἰδῶν (Ἔλαιον ἄλευρον, σάπωνα, ἐλαίας ζυμαρικά, ζάχαριν κρέας, λαχανικὰ κ.τ.λ.) διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Μαθητικῆς Κατασκηνώσεως τῆς Ἐφετεινῆς Περιόδου συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Αἱ Περιφερείας (Γ' Δημοτ. Σχολεῖον) τὴν 28ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ Ὥραν 10 π.μ.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5—6—1959

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. Σχολ. Αἱ Βεροίας

Ὡς Πρόεδρος τῆς Ε.Μ.Σ.

Κ. ΜΑΛΟΥΚΟΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τοὺς ἀπασχολῇ τὸ «ἐπειδή». Ἐπειδὴ εἶναι τυφλὸς πρέπει νὰ κάμωμε κάτι. Εἶναι τόσοι ποὺ καταπιάνονται μὲ τὸ γιατὶ τῶν ἀνθρωπίνων: δεινὰ παθημάτων ἐπὶ τῷ θὰ ἔπρεπε νὰ καταπιασθοῦν μὲ τὰ ἔργα τῆς ἐπουλώσεώς των.

Πολὺ παράξενα τὰ μέσα ποὺ ὁ Χριστὸς ἐχρησιμοποίησε γιὰ νὰ δώσῃ φῶς στὸν τυφλό. Θὰ μποροῦσε βέβαια νὰ τὸ κάμῃ μ' ἕνα ἄλλο λόγο του ὅπως τὰ ἔκαμε πολλὲς φορές. Ἐδῶ ὅμως χρησιμοποιεῖ πηλὸ ποὺ ἔκαμε ὁ ἴδιος πτύοντας σιὰ ἔδαφος. Ἄνηταν γιατρὸς ὁ χριστὸς ἡ πολιτεία θὰ τοῦ ἀφαιροῦσε τὴν ἄδεια ἀμέσως. Ὁ πηλὸς βλάπτει μᾶλλον ὠφελεῖ τὰ μάτια μὲ ἀνοικτὰ τὰ στόματα θὰ ἔμεναν ὅλοι ποὺ τὸν ἔβλεπαν. Τὰ ξανάκανε ὁ Χριστὸς στὴν περίπτωση ἑνὸς κωφαλάλου. (Μάρκου ζ' 31 37).

Μὲ τὴν ἐπάλειψι τοῦ πηλοῦ βλέπουν ἄνοιξαν τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα ἐξαρτιόταν ἀπὸ τὴν ὑπακοή του σὲ μιὰ εἰδικὴ παραγγελία τοῦ Χριστοῦ. Ἰσὰ εἶπε νὰ πάῃ νὰ νιφθῇ στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ. Γιατί; Μήπως ἦταν τὸ νερὸ της θαυματουργικὰ ἰαματικό; Ὄχι. Ἁπλῶς ὁ Χριστὸς ἐδοκίμασε τὴν ὑπακοὴ τοῦ τυφλοῦ. Ἀπὸ τὴν ὑπακοὴ του θὰ ἐξηρτᾶτο ἡ θεραπεία.

Διερωτῶσαι γιατὶ δὲν βρῆκες μέχρι σήμερα τὸ πνευματικό σου φῶς; Δὲν φταίει ὁ Χριστός. Φταις σύ. Ὁ Θεὸς ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία. Ἔστειλε τὸν υἱόν του καὶ ἐνανθρωπίστηκε μεταξύ μας. Ἔγινε ὅλη γιὰ τὰ μὴν ἤχωμε καμμιὰ δικαιολία, ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα. Ἔχυσε τὸ αἷμα του ἐπὶ τοῦ σταυροῦ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου. Γιὰ νὰ ὡσθῇς ἡ μοιραία ἀνάγκη εἶναι νὰ πιστεύῃς στὴ δύναμί του ὄχι μόνο στὴν ἀόρατη ἀλλὰ πραγματικὴ δύναμί του νὰ σοῦ δώσῃ ζωὴ καὶ σωτηρία αἰώνια. Ἄκουσε τὸν ἴδιον ποὺ ὁμιλεῖ καὶ τὸν ἐσταυρώσαμε πρὸς μεσοῦ μὴ ἐμβάλω ἔξω (Ἰωάν. στ' 37). Πήγαινε στὸ Χριστὸ καὶ θὰ ἐκπλαγῇς μὲ τὰ ἀποτελέσματα. Θὰ βρῇς ἐκεῖνο ποὺ ἔχεις ἀνάγκη περισσότερο ἀπὸ κάθε τι στὴ ζωή σου.

Σπυρίδων

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΣΕΩΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 34

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τ.Ε.Α. Πατρίδος

Διακηρύττει Ὅτι Ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Διοικητοῦ Ἀγροφυλακῆς τὴν 25ην Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ 10—12 π.μ. ὥρας ἐκτιθέμεναι εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν κι' ἐνσφράγιστον προσφορὰν ἡ προμήθεια μιᾶς στρωβιλοφόρου ἀντλίας καὶ ἑνὸς πετρελαιοκινητῆρος ἰσχύος 25—28 Η.Ρ.

Οἱ Βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ Γραφεῖον Διοικητοῦ Ἀγροφυλακῆς ἐν Βεροίᾳ ἢ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ὑδραυλικῶν κατασκευῶν Βορείου Ἑλλάδος ἐν Θεσσαλονίκη — (Διοικητήριον —)

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5—6—1959

Ὁ Πρόεδρος Τ.Ε.Α. Πατρίδος

Πέτρος Σπαθῆς

Διοικητὴς Ἀγροφυλακῆς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 691

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5—6—59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει δημοσίᾳ τὴν 29ην Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ 12—1 μεσημβρινὴν ἐν τῷ Καφενείῳ κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση τὸ Παραθεώριον ἄνω ἄκρας πλησίον τῆς πλατείας Ἁγίου Ἀντωνίου προφορικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τριῶν οἰκοδομησίμων οἰκοπέδων ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ 18ης Ὀκτωβρίου πλησίον κινηματογράφου Ζάππειον (πρώην Δημαρχεῖον) ἀκινήτου του.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Νοσοκομείου καθ' ἑκάστην Τηλ. 3—20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

Προκόπιος Καμπίτογλου

ΕΙΝΑΙ ΑΚΑΤΑΔΙΚΗΔΟΝ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ἀπὸ καιρὸν τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς πόλεώς μας στεγάζεται σὲ ἕνα κρατικὸ ἀλλὰ ἐνοικιαζόμενο κατάλληλο οἴκημα καὶ διὰ δύο λόγους.

Πρῶτον διότι εἶναι παλαιὸν καὶ ἀντικαλαισθητικὸ, κατάλληλο μόνον διὰ φυλακὴ ὅπως ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

Δεύτερον, ἐπειδὴ ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται δὲν εἶναι πρέπουσα οὔτε ἐξυπηρετεῖ τὸν ἐμπορικὸ κόσμο, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα τοὺς ἀλληλογραφοῦντας τῆς πόλεώς μας.

Οἱ ξένοι διερχόμενοι τουρίστες χρειάζεται νὰ ἐρωτήσουν πολλοὺς διαβάτας διὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἐρείπια τοῦ Ταχυδρομείου.

Τί λέγει ἐν προκειμένῳ ὁ Διευθυντὴς Ταχυδρομείων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν;

Δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ταχύτερον πιστωσιν διὰ τὴν μίσθωσιν καταλλήλου οἰκήματος εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ἢ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως;

Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη δὲν εἶναι καθόλου χαμηλὰ ἡ δὲ πόλις μας εἶναι πρωτεύουσα Νομοῦ.

Ὁ νέος Διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου πρέπει νὰ φροντίσῃ σχετικῶς, ὑποβάλλων πρότασιν καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου κτηρίου κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ ΟΤΕ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

1) Δημητρίου Ἀντωνίου Διόλιου, καὶ Παναγιῶς συζύγου Ἀντωνίου Διόλιου, κατοίκων Βεροίας.

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμεν ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μας ἤτοι: Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας ἡμιτελοῦς, κειμένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν «Ἔξω Παναγιὰ» ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 150τ.μ. καὶ ἀποτιζομένης ὡς αὐτὴ εἶναι σήμερον ἡ μιτελὴς ἐξ ὑπογείου μὲ πρώτην πλάνα ὑπερῶον εἰς ὕψος 1.60 μ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους μὲ ἐσωτέραν πλάνα μπετόνεϊζδ φος 3.20 μ. ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς πρώτης πλάκας μὲ τὸ ἡμιυπόγειον διαχωριζομένων εἰς δύο δωμάτια μίαν κάλαν καὶ μίαν κουζίναν τὸ δὲ πρῶτον πάτωμα τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἤδη πλάκα μπετόν τῆς δροφῆς πρόκειται νὰ διαχωρισθῇ εἰς τρία δωμάτια χωλ, κουζίνα λουτροκαμπινὲ καὶ ἀριζομένων γύρωθεν. Ἀρκτικῶς μὲ οἰκίαν Στεργίου Καβαλλιώτου, Μεσημβρινῶς μὲ οἰκόπεδον Κατίνας Ἀντωνιάδου Ἀνατολικῶς μὲ δρόμον καὶ Δυτικῶς μὲ οἰκίαν Ἀντ. Ἀδαμίκου. —

Δηλοῦμεν καὶ διακηρύττομεν ὅτι τῆς οἰκίας ταύτης τυγχάνομεν ἀποκλειστικοὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι, περιῆλθε δὲ αὐτὴ εἰς ἡμᾶς ὡς ἀκολούθως: Ἠγοράσαμεν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ ἤδη ὑπάρχουσα ἡμιτελὴς οἰκία δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9102 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀλεξάνδρου Μανωλίδου, γομώμας μεταγραφέντος εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν παρὰ τῆς χήρας Δημητρίου Γεμιτζιάγλου. Τὸ οἰκόπεδον τοῦτο εἶχεν περιέλθει εἰς τὴν διαπαρόχου μας Ὄλγαν χήραν Δημητρίου Γεμιτζιάγλου ἐκ κληρονομίας τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἀποβιώσαντος ἄνευ διαθήκης καὶ ἄνευ ἄλλων κληρονόμων συζύγου της Δημητρίου Γεμιτζιάγλου Ὁ Δημήτριος Ἀντ. Γεμιτζιάγλου ἦτο κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ οἰκοπέδου τούτου, ἀπὸ Τουρκοκρατίας (1930) Ἐπὶ τούτου δὲ (ὅπως μας χαμμάτων οἰκοδομοῦντες ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου 1959 (ἤτοι ἀφ' ἧς μᾶς παρεδόθη ἡ χρῆσις τοῦ οἰκοπέδου καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου) τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν ἡμιτελῆ οἰκίαν ἣν εἶνε σήμερον.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας τούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ Ν 3743)29 Νόμου ἐπιτρέψωμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρεχ ἀρευμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέως χώραις γνωστοποίησιν ἐμπρο θέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 29 Μαΐου 1959

Οἱδηλοῦντες καὶ προσκαλοῦντες

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤ. ΔΙΟΛΙΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩ ΑΝΤ ΔΙΟΛΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Ταγματάνης Παντελῆς τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Εὐτυχίας τὸ γένος Παπανέστορα γεννηθεὶς εἰς Θεσ)νίκην καὶ κάτοικος Βεροίας. Καὶ ἡ Χαρικλεια Πατρώνα τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἀναστασίας τὸ γένος Κάμενα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Αἱ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΑΠΟΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Δ.Α. ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

— Ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1956 καὶ μέχρι πρό τινος συνεργαζόμουν μετὰ τῆς Ε.Δ.Α καὶ μάλιστα ἤμουν μέλος τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς συνεργασίας μου, διεπίστωσα ταῦτο: Ὅτι τὸ σύστημα τοῦ διοικεῖν, δὲν εἶναι Δημοκρατικόν, ἀλλὰ εἶναι ἀκριβῶς ἐφάμιλλον, μὲ τὸ σύστημα τῶν ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων, ὅπως μᾶς τὰ διηγοῦνται αὐτοί, ποὺ τὰ ἔζησαν.

Γι' αὐτό, ἔχοντας πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν Εὐθυνῶν μου, διαχωρίζω τὰς Εὐθύνας μου καὶ ἀποχωρῶ ἀπὸ τὴν Νομαρχιακὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ΕΔΑ καὶ ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς ΕΔΑ καὶ ἀποσιρέφομαι ὅλες τὰς Παρακιλωνούμους ὀργανώσεις, ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν Ε.Δ.Α.

Γι' αὐτὸ ἀποτείνομαι σὲ ὅλους ὅσοι μὴ ἀκολούθησαν εἰς τὸν ἐσφαλμένον δρόμον νὰ μιμηθῶσιν τὸ παράδειγμα μου καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς ὅστις μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος μας.

Θὰ κωφεύσω εἰς τὰ κηρύγματα τῶν ὡς ἄνω ὀργανώσεων καὶ θὰ ἀγωνισθῶ μὲ σθένος γιὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος μου.

Θὰ καταστῶ παλέμιος ὅλων ποὺ ὑποσκάπτουν τὴν τιμὴν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μου.

Μὲ ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν

Ὁ Δηλῶν

Γεώργιος χαρ. Παπαδόπουλος

Κάτοικος πρώην Μπρανιάτας καὶ νῦν Βεροίας

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ ἐπιλογὴ παιδιῶν διὰ τὰς κατασκηνώσεις θὰ γίνεται εἰς τὰ ἰατρεῖα τοῦ Ι.Κ.Α. καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς κατασκηνώσεις ἔχουν ἐργαζόμενα παιδιὰ ἡλικίας ἀπὸ 15—19 ἐτῶν καὶ μὴ ἐργαζόμενα παιδιὰ ἡσφαλισμένων ἡλικίας ἀπὸ 7—14 ἐτῶν.

Ἐκ τοῦ Ὑποκ)ματος Ι.Κ.Α. Βεροίας.

ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΖΗΤΗΜΑ ΣΑΣ Ν' ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΔΕΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28 - Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
15
ΙΟΥΝΙΟΥ 1959

Ε... Σ... ος Α'
Δ... Φ... ου 102

Γρ... Τ... ...
Μητροπόλεως 28 Τ... 403
Βέροια.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ Ἰ Η ΗΓΕΣΙΑΣ:

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμεν μὲ τὴν Δημοκρατίαν ὑπὸτὸ πρίσμα τῆς Πολιτειολογίας ἢ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, διότι σκοπός μας εἶναι ἡ ρεαλιστικὴ καὶ ὄχι ἡ Ἐπιστημονικὴ--φιλοσοφικὴ θεώρησις τοῦ θέματός μας.

—Μὲ αὐτὰ τὰ κριτήρια ἡ Δημοκρατία δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ὑπὸ πολλῶν διακυβέρνησιν, ἀλλὰ ἐξισοῦται μὲ τὴν Ἰσονομίαν τῶν πολιτῶν, τὴν ἴσην μεταχείρισίν των ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὴν ἀναγνώρισιν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων εἰς τὸν πολίτην.

—Ἡ Ἰσονομία κατοχυροῦται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα (ἄρθρο 3) ἀλλὰ ἡ τραγικὴ εἰρωνεία εἶναι ὅτι «ὁ θεμελιώδης χάρτης τοῦ Κράτους» πολλὲς φορὲς παρεβιάσθηκε ἢ τουλάχιστον δὲν ἐφαρμόσθηκε σωστά. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἰσονομία εἶναι μιὰ μεστή, σὲ περιεχόμενο λέξη, ποὺ τότε μόνον ἀποκτᾶ πρακτικὴν ὠφελιμότητα, ὅταν συμπεριλαμβάνῃ ἢ καὶ ὑποθάλπῃ τὴν οἰκονομικὴ Ἰσότητα. Ἀλλὰ τότε καταλήγομε εἰς δεοντολογίες, ἀγωνιζόμενοι εἰς τὰ Κράσπεδα τῆς Μεταφυσικῆς. Διότι, ἂν δεχθοῦμε, ὅτι ὑπάρχουν εἴδη πολιτευμάτων, καὶ—ἐὰν—ἐγγυᾶται τὴν οἰκονομικὴν ἀσφάλειαν, τότε ἀφήνομεν τὰ ἐδάφη τῆς Δημοκρατίας καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὰ οἰκόπεδα ἐξωδημοκρατικῶν λύσεων.

—Ἡ οἰκονομικὴ «ἀσφάλεια» κρύπτει, λοιπόν, μιὰ λογικὴ ἀντινομία εἰς τὴν περίπτωσιν Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος; Γεγονὸς εἶναι, ὅτι ἀποτελεῖ δυσκολοεφάρμοστη ἔννοια, διότι ἂν τυραννεύεται εἰς τὸ δεύτερο σκέλος: τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου.

—Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ οἰκονομικὴ ἰσότης θὰ πρέπει τὰ κατὰ πατηθοῦν ἔμμεσα ἢ ἄμεσα ἀτομικὰ δικαιώματα (ἄρθρον 17 τοῦ Συντ. κτλ). Καλεῖται, λοιπόν, τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα νὰ συμβιβάσῃ τὶς δύο ἀλληλοσυγκρουόμενες κατευθύνσεις. Χρειάζεται, ὅμως, νὰ συνεχίσωμεν.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν, τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος, τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βεροίας ἐλήφθησαν οἱ κάτωθι σημαντικαὶ ἀποφάσεις, μετὰ μεγάλην ἔρευναν καὶ διαλογικὴν συζήτησιν:

1) Μίσθωσις τοῦ θερινοῦ Κινηματογράφου «Ἑλλὰς» εἰς τὸν ἐπιχειρηματίαν κ. Δημ. Πυλοροὼφ καὶ μόνον διὰ τὸ ἔτος 1959, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκκενώσῃ τὸν χῶρον πρὸ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Βου Φεστιβὰλ Παραγωγῆς.

2) Μεταφορὰ τοῦ Ἡρώου εἰς τὴν πλατεῖαν «Τσερμὲν» μὲ τὸν σκοπὸν νὰ δεθῇ κίνησις εἰς ταύτην. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ προεκάλεσεν πολλὰς συζητήσεις καὶ τὴν ἀντίθετον θέσιν καὶ γνώμην τοῦ κ. Δημάσχου, ποὺ ἐπέμεινε διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἡρώου εἰς τὸν χῶρον τῶν Δικαστηρίων, καθ'ὅσον ὑφίσταται σχετικὴ πίστωσις, ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἀπωλεσθῇ.

ΙΔΡΥΘΗΣΑΝ ΚΕΝΤΡΑ
«ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ»

—Ὁ Σύνδεσμος «Ἐπιστημόνων Ἑλλήνων Λογιστῶν» ἵδρυσεν «Κέντρον Πρακτικῶν Σπουδῶν» μὲ ἕδραν τὴν πρωτεύουσαν μὲ προοπτικὴν λειτουργίας παραρτημάτων εἰς τὰς ἕδρας τῶν Νομῶν, ποὺ σκοπὸν θὰ ἔχουν νὰ συμπληρώσουν καὶ τελειοποιήσουν τὴν μόρφωσιν ἐὰν ὑποφοί των σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἰδιαιτέραν σημασίαν ὁ Σ. Ε. Ε. Λ ἀποδίδει εἰς τοῦδρυθὲν ὑπὸ αὐτοῦ τμῆμα Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ.

Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σ.Ε.Ε.Λ.
(Ζήνωνος 4, τέ·αρτ.δρσφος Γραφεῖον 9ον)

Ο ΝΕΟΣ ΘΕΡΙΝΟΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΡΕΞ»

Τὴν περελθοῦσαν Τετάρτην ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου θερινοῦ Κινηματογράφου τῆς πόλεώς μας «ΡΕΞ» τῶν ἀδελφῶν καὶ υἱῶν ΚΑΒΑΡΓΥΡΗ.

Ὁ Νέος Κινηματογράφος εἶναι πολὺ σύγχρονος, κτισμένος μὲ ὅλες εἰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας τεχνικῆς τῆς οἰκοδομικῆς τέχνης καὶ γενικὰ προκαλεῖ πολὺ καλὴ ἐντύπωσιν

τοῦἀνθρώπ.ἀπὸτὸν Θεόν. Ὁ Χριστὸς ἦλθε νὰ μᾶς φανερώσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ πνευματικοῦ μας βίου. Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μᾶς μίλησε πολὺ καθαρὰ γιὰ τὴν ἀκολογὴ ποὺ ἔχει τὰ κάμῃ ὁ ἄνθρωπος Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Θεὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν(Ἰωάν γ 36)

Ἡ αἰώνιος ζωὴ ἀποκτᾶται ἐδῶ τώρα καὶ εἶναι ἀλάβητος. Κάποτε ὁ Χριστὸς μίλησε στὴ Μάρθα, ὅτα μαζὶ στέκονταν πάνω ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ ἀδελφοῦ της Λαζάρου. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο; Ἡ Μάρθα ἀπήντησε. Ναί Κύριε ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ(Ἰωάν 11 25—27). Σὺ φίλε,πιστεύεις; Ἔχεις αἰώνια ζωὴ ἢ εἶσαι πνευματικὰ νεκρός.

Σπ. ΖΑΔΙΑΤΗΣ

Ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ γεωργικοῦ κόσμου

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΜΑΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελιζανίδη

Αἱ τελευταῖαι θεομηνίαι καὶ αἱ συνεχεῖς διαμαρτυρίαι τῶν γεωργῶν διὰ τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων των, μᾶς ἀναγκάζουν νὰ λάβωμεν κάποιαν θέσιν σιὸ μεγάλο αὐτὸ πρόβλημα τῶν ἀγροτῶν μας, ποὺ εἶναι συγχρόνως καὶ πρόβλημα ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος καθ' ὅσον εἶναι χώρα γεωργική. Κατ' ἀρχὴν ἂς δοῦμε, ποῖα εἶναι τὰ δεδομένα, ποῖα εἶναι ἡ ἐν γένει θέσις τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ προτείνωμεν ὡρισμένα μέτρα ἢ καλλίτερα μερικὲς λύσεις μὲ τὸν ἴδιον φακόν, ἔτσι ὅπως τὰ βλέπει καὶ ὁ ἁπλὸς καὶ προοδευτικὸς γεωργός.

Ὁ ἀγρότης ἐργάζεται κυρίως διὰ τὰς ἀνάγκας διατροφῆς του, ἤτοι δι' ἀνάγκας ἐξοιτερικὰ ἀνελαστικὰς Ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ἐξασφαλίζει εἰς τὸν παραγωγὸν ὡρισμένην σχετικὴν ἀνεξαρτησίαν, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἐπαρκεῖ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν βασικῶν ἀναγκῶν του. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐπιτυγχάνεται πλήρως, καὶ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου συνεχῶς εὐρύτερα στρώματα χάνουν τὴν αὐτάρκειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν των. Ἡ τεχνικὴ ἐξέλιξις καὶ πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου μας, ἐδημιούργησε προσθέτους βασικὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τοὺς γεωργούς, χωρὶς νὰδύναντο καὶ νὰ τὰς ἱκανοποιήσουν καὶ οὕτως ηὔξησε ὁ τιμάριθμος τοῦ κόστους τοῦ βίου τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας ἡ ὁποία συνήθως εἶναι καὶ πολυμελής.

Ἀλλὰ διὰ νὰ λάβωμεν πλήρη εἰκόνα παραγωγῆς καταναλώσεως—μᾶλλον—δυνατότητος παραγωγῆς καὶ βασικῶν ἀναγκῶν θὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν συνεχῆ μείωσιν τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας (ἕνας κλῆρος μοιράζεται σὲ πολλοὺς κληρονόμους) ἄνευ ἀναλόγου αὐξήσεως τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος. Βεβαίως ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ηὔξησε ἀπὸ ὁπωσδήποτε ἀλλὰ δὲν ηὔξησε τὸ πραγματικὸν ἀτομικὸν γεωργικὸν εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἐμειώθη ἕνεκα τῆς συνεχῶς αὐξανομένης ψαλίδος μεταξὺ τῶν τιμῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ βιομηχανικῶν τοιούτων, διότι δὲν ἔχει σημασίαν πόσα παράγουν οἱ γεωργοί, ἀλλὰ πόσα λαμβάνουν.

Ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ἀπαραγραπτότατον τῆς καλλιέργειας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀστάθειαν καὶ τὰς διακυμάνσεις τῶν τιμῶν (αἱ ὁποῖαι διακυμάνσεις εἶναι μεγαλύτεραι σὲ ἐνδιεφερόντως καὶ φαλκιδεύουν τὸ εἰσόδημα τοῦ γεωργοῦ, ἄλλο καὶ ἡ πλήρης ἐξάρτησις ἀπὸ τὸ φυσικὸν περιβάλλον τὸ ὁποῖο: τελευταίως ἐξεμάνη (καὶ μὴ χειρότερα) φέρον εἰς ἀπόγνωσιν καὶ ἀθεβαιότητα διὰ τὸ μέλλον τοὺς γεωργούς. Αἱδιαπαραγωγικαὶ διαφορὲς καὶ μεταξὺ τῶν διαφόρων γεωργικῶν προϊόντων προκαλοῦν ἀναλλαγὴν καλλιεργειῶν καὶ μονοκαλλιέργειαν τὰς περισσοτέρας φορᾶς, χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἡ καταλληλότης τοῦ ἐδάφους, ἡ συγκέντρωσις τῶν κινδύνων, ἡ αὔξησις τῶν δαπανῶν, διότι ὁ γεωργὸς ἀναγκάζεται νὰ προσφύγῃ εἰς ἐργατικὰς χεῖρας καὶ ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας του, ἐπειδὴ ἡ ἐργασία παρουσιάζεται συγκεντρωμένη εἰς μίαν περίοδον.

Εἰς τὸ ἑπόμενο ἄρθρο θὰ ἀναφέρωμε ὡρισμένα μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΛΛΟΝΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὸ Φράγμα Ἀλιάκμονος—Ἡ Βίλλα Βικέλλα
—Ἡ Μπάρμπουτα καὶ τὰ ἐξοχικὰ Κέντρα.

Σ.Σ.—Εἴχαμε σκοπὸν τὸ δημοσιευόμενον θέμα νὰ τὸ τοποθετήσωμε εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ρεπορτάζ «Διὰ νὰ γίνῃ ἡ Βέροια πόλις». Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἐκφεύγει τῶν πλαισίων τοῦ διαφερθέντος ρεπορτάζ, δι'αὐτὸ καὶθαὶ διαπραγματευθοῦμε ἰδιαιτέρως.

—Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἔργα τῆς χώρας, τὸ σπουδαιότερον εἰς τὸν νομόν μας εἶναι τὸ φράγμα τοῦ Ἀλιάκμονος. Μὲ τὴν τεχνητὴν ὕδρευσιν θὰ μεταπλασθοῦν πολλὰ «ξερικὰ» χωράφια εἰς ποτιστικὰ μὲ συνέπειαν τὴν στρεμματικὴν καὶ ποιοτικὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Ἀλλὰ τὸ φράγμα τοῦ Ἀλιάκμονος ἀποτελεῖ καὶ τόπον Τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος, διότι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπισκέπτονται οἱ τουρίστες.

—Πρέπει, ὅμως,νὰ σημειωθῇ, ὅτι πολλὰ μποροῦν νὰ γίνουν διὰ τὴν Τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ποταμοῦ Ἀλιάκμονος. Εἰς τὸν Τ.Ο.Β κατ' ἀνάγκην καὶ κατ' ἀξίαν ἀνήκει ἡ σχετικὴ φροντίδα. Ἂς ὁποβάλῃ εἰς τὸν Ε.Ο.Τ σχετικὸν ὑπόμνημα εἰς τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἐπιμένουν ὁπωσδήποτε καὶ σχετικὰ σχεδιογράμματα. Ἀλλὰ τί μπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὸν Ἀλιάκμονα; 1ον) Εἶναι δυνατὸν νὰ τοποθετηθῇ εἰδικὸν ποταμόπλοιο, μὲ τὸ ὁποῖο νὰ δύνανται οἱ ἐπισκέπτες δι' ὀλίγων χρημάτων, νὰ διασχίζουν τὸν Ἀλιάκμονα, κατὰ μῆκος. Εἶναι τὸ συνηθισμένο φαινόμενο τῶν ποταμῶν τῶν «πλουσίων» ποταμῶν τῶν ἄλλων χωρῶν. 2ον) Νὰ δημιουργηθῇ Τουριστικὸν περίπτερον καὶ Ξενῶν τοῦ Ε.Ο.Τ καὶ Τ.Ο.Β δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ διανυκτερεύουν εἰς τὸν Ἀλιάκμονα. 3ον) Νὰ βελτιωθοῦν οἱ συγκοινωνίες πρὸς τὰ χωριὰ τῶν Πιερρίων, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ τὰ ἐπισκέπτωνται οἱ Τουρίστες καὶ ἄλλοι) Νὰ δημιουργηθῇ Τεχνητὴ πισσίνα, ὄχι πολυτελὴς ἀλλὰ ἁπλῆ καὶ ἀπέριττη

—Ἡ Βίλλα Βικέλλα ἀποτελεῖ τὸν λόφον τῆς Περιστερᾶς μοναδικόν. (Γι' αὐτὸ ἐκεῖ ἡ Κυν)

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΙΩΝΙΟΣ ΖΩΗ

Κανεὶς μέχρι σήμερα δὲν μπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριο τῆς ζωῆς. Ἡ ζωὴ εἶναι κάτι ποὺ ἔχομε καὶ ὅμως δὲν ξέρομε τί εἶναι. Οὔτε νὰ τὴν γευθοῦμε μποροῦμε, οὔτε νὰ τὴν ζυγίσουμε, οὔτε νὰ τὴν δοῦμε. Καὶ ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ὕπαρξί της.

Ἕνας ἱεροκήρυξ ἦταν κάποτε ἀθεϊστης. Δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τὴ ζωή. Μιὰ μέρα ἰσβάλε γιὰ καλὰ μὲ κάποιον ἁπλοϊκό, ἀλλὰ πιστὸ κήρυκα. Ἀράξιασε ὅλα τὰ ἐρωτήματά του. Στὸ τέλος ὁ γέρος ἱεροκήρυξ στράφηκε καὶ, εἶπε στὸ νέο μὲ τὰ πολλὰ ἐρωτηματικά· Ἄκουσε, παιδί μου πρέπει στὸν παντοδύναμο Θεὸ νὰ ἐπιτρέψῃς νὰ ξέρῃ ὡρισμένα πράγματα ποὺ οὐ δὲν ξεύρεις. Τόση ἐντύπωσι ἔκαμε ὁ σοφὸς αὐτὸς λόγος στὸ νέο, ποὺ ἐδέχθη τὸν Χριστὸ ὡς Σωτῆρα του καὶ κατόπιν ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημότερους ἱεροκήρυκας.

Ἄνθρωπε ξεύρεις πολλά, ἀλλὰ γιατὶ δὲν θέλεις ν' ἀντιμετωπίσῃς τὴν πραγματικότητα ὅτι ἐκεῖνα ποὺ δὲν ξεύρεις ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ ἐκεῖνα ποὺ ξεύρεις; Μεταξὺ αὐτῶν τὸ βασικώτερο εἶναι ἡ ζωή

Ὑπάρχει ὅμως καὶ κάτι ἄλλο ποὺ εἶναι πιὸ μυστηριώδες ἀπὸ τὴ ζωή. Εἶναι κάτι ποὺ στὴν Ἁγία Γραφὴ ὀνομάζεται, «αἰώνιος ζωή».

Ὁ Θεὸς ζωὴ δίδει σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' αἰώνια ζωὴ δίδει μόνο σ'ἐκείνους ποὺ τὴν ζητοῦν Βρίσκεται στὸν χαιρὸ ἡ πηγὴ τῆς αἰωνίου ζωῆς. Λυτὸς ὁ ἴδιος μᾶς βεβαίωσε ὅτι εἶναι ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ΖΩΗ.

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς στρουβαιδίτερες προσευχές του ὁ Χριστὸς ἀκριβῶς πρὸτοῦ σταυρωθῇ εἶπε τί· ἑξῆς σχετικὰ μὲ τὴν αἰώνιο ζωή: Αὐτὴ δὲ ἐστιν ἡ αἰώνια ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· (Ἰωάν. ιζ' 3). Ὁ Χριστὸς ὡς τὸ δεύτερο μέλος τῆς Ἁγίας Τριάδας ὁ μιλεῖ εἰς τὸν Πατέρα του.

Ὁ Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ δώσῃ στοὺς ἀνθρώπους ἕνα εἶδος ζωῆς ποὺ ὀνομάζει ἐδῶ, αἰώνια ζωή.

Μὰ θὰ μοῦ πῆς· Γιὰ κάτσε γύρω σου καὶ θὰ δῆς ἀσθενῆ ζωή. Τὰ φυτὰ τὰ ζῶα ἔχουν ἀρθενη ζωὴ θὰ μποροῦσαμε ὅμως νὰ ποῦμε ἔτι τὰ φυτὰ καὶ ζῶα ἔχουν αἰώνια ζωή, ἂν μποροῦσαν τὰ μὲν φυτὰ νὰ μένουν γιὰ πάντα ἀνθισμένα καὶ τὰ ζῶα γιὰ πάντα ζωντανά; Ὄχι βέβαια. Ἡ αἰώνια ζωὴ δὲν ἀνήκει σὲ φυτὰ καὶ σὲ ζῶα· Ἀλλ' ἂς πάρομε μιὰ ἀνθρωπίνη ὕπαρξι. Ἕνα παιδάκι γεννιέται στὸν κόσμο. Ἂν μποροῦσε νὰ ζήσῃ ἐπὶ ἑκατοντάδες χιλιάδες χρόνια χωρὶς νἀρρωστήσῃ θὰ μποροῦσαμε ἄραγε, τὰ λέγαμε ὅτι ἔχει αἰώνια ζωή. Ὄχι βέβαια. Ἡ αἰωνία ζωὴ εἶναι κάτι παραπάνω. Δὲν ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς ἀλλὰ μὲ τὴν ποιὴ τῆς ζωῆς ποὺ προσδιορίζει τὴν ποιότητά της.

Τὸν ὁρισμὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς μᾶς τὸν ἔδωσε ὁ Ἴδιος ὁ Χριστός ὅγαν μᾶς εἶπε. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν χριστόν. Γιατὶ τὸ φυτὸ καὶ τὰ ζῶα δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν αἰώνια ζωή. Διότι δὲν μποροῦν νὰ γνωρίσουν τὸν Θεόν. Μόνον ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἱκανότητα αὐτήν. Αἰώνια ζωὴ εἶναι κάτι πέραν τῆς φυσικῆς. Δὲν εἶ αι μόνο ζῶο ὁ ἄνθρωπος. Μεσικοὶ βέβαια ἐπιμένουν ὅτι εἶναι ζῶα. Ὁπονόμιο τους τοῦτο. Τὸν ἄνθρωπο ὁ Θεὸς τὸν ἐδημιούργησε ὄχι μόνο γιὰ τὴ γῆ ἀλλὰ γιὰ τὸν οὐρανό.

Αἰώνια ζωή, εἶναι λοιπὸν κάτι ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾶ ὅταν γνωρίση τὸν Θεόν. Δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῆς διανοητικῆς γνώσεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀποκτήσεως τῆς θείας φύσεως ποὺ εἰσάγει τὸν ἄνθρωπο στὴν οἰκογένειαν τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάν. α12)

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ τὸν γνωρίσῃ ὁ καθένας μας. Γι' αὐτὸ κατέβηκε ὁ Χριστὸς στὴ γῆ μας γιὰ νὰ ἐπανασυνδέσῃ τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν Θεόν.

Χωρὶς τὴν γνωριμία μὲ τὸν Θεὸν ὁ ἄνθρωπος εἶναι νεκρός. Αὐτὴ εἶναι ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ εἶναι πραγματικὰ νεκρὸς ἐνῶ φυσικὰ ζῇ. Θάνατος σημαίνει χωρισμὸν τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ πνευματικὸς θάνατος εἶναι χωρισμὸς τοῦ πνεύματος

Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝ ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΑΤΙΡΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ο Γ. ΣΟΥΡΗΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ

Βιογραφικόν του σημείωμα καὶ ἐκλογὴ Ποιημάτων

Ὁ Γεώργιος Σουρῆς γεννήθηκε τὸ 1833 στὴ Σύρο ἀπὸ πατέρα Τσιριγώτη καὶ μητέρα Χιώτισσα, τὴ Μαρία τὸ γένος Παπαρία. ἀλλὰ ὁ ἴδιος πίστευε τὸν ἑαυτό του Χιώτη καὶ ἐπιθυμοῦσε Χιώτη νὰ τὸν θεωροῦν. Πολλὲς φορὲς στοὺς στίχους κάμνει λόγο γιὰ τὴν καταγωγή του καὶ γιὰ τοὺς Χιῶτες.

«Ἡ σύντομος αὐτοβιογραφία» του περιέχει αὐτοὺς τοὺς στίχους:

«Ἐγὼ Γεώργιος Σουρῆς, ἱππότης τοῦ Σωτῆρος
καὶ Χιώτης διαβολώλολος ἀστείου χαρακτῆρος
ἐπιχειρῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ξηρῶς (καὶ ἐν συντομία
τὰ μᾶλλον σπουδαιότερα τοῦ βίου μου σημεῖα.

Τὴν προτίμησί του πρὸς τὴ Χιώτικη καταγωγὴ του ἐκδηλώνει καὶ μ' αὐτοὺς τοὺς στίχους: Κατ' ἄλλους εἶμαι γέννημα τῆς ἡρωϊδος Χίου
καὶ λέγουν πῶς ἐξ' εὐγενοῦς (κατάγομαι στοιχείου
πλὴν ἄλλοι παραδέχονται παρῖδα μου τὴν Σύραν
καὶ ἄλλοι περισσότεροι τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων
ἀλλὰ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι (πάντα Χιώτης
καὶ κάποτε καὶ Συριανὸς καὶ (ἐσθ' ὅτε Τσιριγώτης

Ὁ Σουρῆς ἔστερα ἀπὸ οἰκονομικὸ ἀτύχημα τοῦ ὀφασματεμπόρου πατέρα του, ἔφυγε μὲ τοὺς δικούς του ἀπὸ τὴ Σύρο καὶ τελείωσε τὸ Γυμνάσιο στὴν Ἀθήνα, χωρὶς νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἱερατικὸ στάδιο γιὰ τὸ ὁποῖο τὸν προώριζαν. Γιὰ νὰ βρῇ τύχη ἀναγκάστηκε τὸ 1870 νὰ μεταναστεύσῃ στὸ Ταϊγάνι τῆς Ρωσσίας κοντὰ σὲ συγγενῆ του ἔμπορο, ὁ ὁποῖος ὅμως ὅ τὸν εἶδεν ὅτι ὁ μαθητευόμενος ἔμπορος ἔγραφε στίχους μέσα στὰ ἐμπορικὰ κατάστιχα, τὸν προέτρεψε νὰ γυρίσῃ στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐπιδοθῇ στὴν ποίηση. Τὸν ἐβοήθησε μάλιστα καὶ χρηματικῶς γιατὶ ἐξετίμησε τὸ ταλέντο του.

Ἔτσι ὁ παρ' ὀλίγον ἱερεὺς καὶ ὑποψήφιος ἔμπορος, γύρισε μετὰ δυὸ μῆνες στὴν Ἀθήνα μὲ ἀπόφασι νὰ γίνῃ φιλόλογος.

Μέχρι τοῦ γάμου του, ὁ ὁποῖος ἔγινε τὸ 1881 μετὰ τῆς Μαρίας Κωνσταντινίδου, τῆς ὁποίας ἡ μητέρα, τὸ γένος Ζωρζῆ Ροδοκανάκη καταγόταν ἐπίσης ἀπὸ τὴ Χίο καὶ ἦτο συγγενὴς τῆς μητέρας του, ὁ Σουρῆς εἰργάζετο ὡς ὑπάλληλος συμβολαιογραφείου, ἔπαιζε εἰς ἐρασιτεχνικὰς θεατρικὰς παραστάσεις καὶ συνειργάζετο εἰς τὰ τότε ἐκδιδόμενα σατιρικὰ περιοδικά. Συγχρόνως παρακολουθοῦσε μαθήματα στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ Μαρία Σουρῆ ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο στὴ ζωὴ τοῦ ποιητοῦ καὶ στὸ ἔργο του. Σ' αὐτὴν ἐδιάβαζε πρῶτα κάθε τί ποὺ ἔγραφε καὶ σ' αὐτὴν εἶχεν ἐμπιστευθῇ κάθε φροντίδα τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς του ζωῆς. Ἦταν τὸ καλό του ἀστέρι, ὁ φύλαξ ἄγγελος τῆς ζωῆς του, ἀπαράμιλλη εἰς εὐγένειαν καὶ ἀγαθότητα σύζυγος, μητέρα καὶ οἰκοδέσποινα. Τὸ σπίτι της ἐφιλοξένει κάθε βράδυ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος καὶ ἡ τακτικὴ συντροφιὰ τοῦ Σουρῆ ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν ὁ Προβελέγγιος, ὁ Παλαμᾶς, ὁ Στρατήγης, ὁ Δροσίνης, ὁ Ξενόπουλος, ὁ Μαλακάσης, ὁ Πάπ, ὁ Βῶκος, ὁ Καρκαβίτσας, ὁ Ἄννινος καὶ ἄλλοι ἐξέχοντες τῶν γραμμάτων, εἶχε κάμει τὸ σαλόνι του ἀναμαστὸ εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε ξένος λόγιος ἢ δημοσιογράφος ποὺ ἤρχετο στὴν Ἀθήνα, στὸ σπίτι τοῦ Σουρῆ ἐγνώριζε τοὺς Ἕλληνας λογίους.

Τὸ σαλόνι τοῦ Σουρῆ ἦταν κοσμικό, φιλολογικό, καλλιτεχνικὸ καὶ ψυχαγωγικό. Ἀπαγγελία, πιάνο, τραγούδι, πνευματικοὶ διαξιφισμοί, σάτιρα, ἀνέκδοτα, ἀθῶα χαρτοπαίξια καὶ ὁ πνευματισμὸς μὲ μέντιουμ τὸν Πολέμη ἦταν ἡ καθημερινὴ ἀπόλαυσις τῶν προσκεκλημένων πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ πλουσιώτατη εἰς αἰσθήματα ἀλλὰ ὄχι καὶ εἰς.. χρήματα κυρία Μαρῆ προσέφερε ἕνα καφὲ καὶ εἰς ρετικὰς περιστάσεις καὶ μιὰ κουταλιὰ γλυκὸ βύσσινο. Ὅταν ἔφθαναν τὰ μεσάνυχτα ἡ κυρία Σουρῆ εἰδοποιοῦσε ὅτι σὲ ἕνα τέταρτο θὰ σβύσει ἡ λάμπα καὶ ἔτσι διέλυε τὴ συγκέντρωσι παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν θαμώνων καὶ τοῦ συζύγου της καὶ παρὰ τὸ σπινθηροβόλο παράπονο τοῦ Μπάμπη Ἄννινου ποὺ ἔλεγε: ἐμεῖς οἱ λόγιοι καταντήσαμε... ὡρολόγια».

Κάποια ἄλλη φορὰ ἡ κυρία Σουρῆ, παρουσίασε μερικὰ μπριὸς μὲ τὴ σύστασι νὰ μὴ τὰ πειράξει κανεὶς γιὰ νὰ γίνει δικαία ἡ μοιρασιά. Ἕνα ὅμως ἔπεσε ἀπὸ τὴν πιατέλα καὶ τὸ ἅρπαξε ὁ Πάπ μὲ τὴ δικαιολογία: «Μπριὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ γεύεται» Λ, Μ. (Ἀκολουθεῖ).

Βεροιῶτες Ποιητὲς

ΜΟΝΑΞΙΑ

Στῆς μοναξιᾶς κλεισμένος τὸ κελλὶ
Μ' ἐρμητικὰ τὴν πόρτα ἀσφαλισμένη
Οἱ πόνοι ὅπου νοιώθω εἶν' πολλοὶ
Κι εἶναι, ἡ ψυχή μου μαύρη καὶ θλιμμένη

Οὔτε μιὰ ἀχτίνα μπαίνει στὸ κελλὶ
Τὸ σκοτεινὸ καὶ τὸ κατεργεμένο
ποὺ κλείστηκα σάνμιὰ ψυχὴ τρελλὴ
Γιατὶ αὐτὸ ἤτανε τὸ πεπρωμένο.

Δεσμώτης μὲ κομμένα τὰ φτερὰ
Φτὸ τὸ κελλὶ ὁ τάφος μου θὰ γίνῃ
Τί ἔφτιαξα ὁ ἔρμος κι' ἡ χαρά.
Προτοῦ νὰ τὴν ἀγγίξω 'φτή μ' ἀφήνει.

Πρὶν τὴ στερνή μου βγάλω ἀναπνοὴ
Μιὰ προσευχὴ στὸν πλάστη μου θὰ κάνω
Τὴν μοναξιὰ νὰ διώξῃ ἀπ' τὴ ζωή
Καὶ ἤσυχος, ἐ τότε ἂς πεθάνω

ΠΑΝΟΣ ΞΑΝΘΟΣ

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ Γιαννάκης κι' ὁ Μιχαλάκης βλέπουν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ καινούργιο τους ἀδελφάκι

—Τί εἶναι, κορίτσι ἢ ἀγόρι; Ρωτάει ὁ Γιαννάκης.

—Κουτὸς ποὺ εἶσαι, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ Μιχαλάκης.

Δὲν ξέρεις πῶς δὲν τὸ βάφτισαν ἀκόμα;

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἕνας, μόνον, μπορεῖ νὰ νυβερνήσῃ ἄλλους, ποὺ ἐξουσιάζει πρῶτα τὸν ἑαυτό του.

Σόλων

—Ἡ πειὸ ἐπιφοβη κακία εἶναι ἐκείνη, ποὺ φορᾶ τὴν μάσκα τῆς καλοκαγαθίας

Λ Τολστόϊ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

9ον

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ λαυχία αὐτή, κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ ἐπιθυμία νὰ φύγῃ κοντὰ ἀπὸ τὸν Γερμανὸ ἔκαμαν τὴν Ἑλένη νὰ τρέξῃ κοντὰ στὴ Δώρα.

Ἡ μικρὴ κοιμοῦνταν. Μ' ὅλο ποὺ τὸ στῆθός της ἀνεβοκατέβαινε γρήγορα, ὁ ὕπνος φαινόταν βαθὺς καὶ ἥσυχος. Ἡ Ἑλένη ἔσκυψε καὶ ἀκούμπησε μὲ στοργὴ τὰ χείλη στὰ μέτωπο τῆς Δώρας. Ἔκλαιγε.

Ὁ πυρετὸς ἐξακολουθεῖ, σκέφθηκε. Ἴσως ὅμως εἶναι πολὺ γρήγορη ἀκόμα. Μὲ τὴν δεύτερη ἔνεση σίγουρα θὰ πέσῃ. Καὶ ἦταν χαρούμενη γιὰ τὸν ὕπνο ποὺ εἶχε σταματήσει τοὺς πόνους καὶ τὰ βογγητὰ τῆς ἀδελφοῦλας.

Θὰ προτιμοῦσε νὰ μείνῃ ἐκεῖ κοντά της. Ἡ Φωνὴ τοῦ γιατροῦ ὅμως τὴν ξανάφερε πάλι στὸ χάλ.

—Ὀρθάλαιν Ἔλεν.... τὸν ἄκουσε νὰ λέῃ, μὲ βραχνὴ φωνή.

Ὅταν ξαναμπῆκε κοντά του εἶχε τὸ περιεχόμενο τοῦ μπουκαλιοῦ αἰσθητὰ λιγώτερο. Φαίνεται ὅτι ὁ γιατρὸς εἶχε κατεβάσει στὸ μεταξὺ ἀρκετὰ ποτήρια μόνος του. Ἦταν κατακόκκινη, κι' ἀπὸ τὴν ταραχὴ ποὺ τῆς ἔσφιγγε τὴν ψυχή, κι' ἀπὸ τὸ κονιὰκ τοῦ εἶχε πιῇ.

Ἡ πρώτη της σκέψη ἦταν πῶς ὁ γιατρὸς ἔπρεπε νὰ εἶχε μεθύσει πιά. Τὰ μάτια του πῆραν μιὰ λάμψη περίεργη, κι' ὅταν μιλοῦσε τὰ χείλη του ἔτρεμαν.

—Καθῆστε, ντέ-σπαι- νις, ντέ σπαι-νις Ἔλεν... πρόσεχε τραυλίζοντας. Κόνιακ καλὸ-πο-λὺ κα-λό

Ἡ Ἑλένη κάθησε ἀπέναντί του Ἄρχισε νὰ φοβᾶται πραγματικά. Κι' ἡ νύχτα ποὺ εἶχε προχωρήσει ἀρκετά, μεγάλωνε τὸ φόβο της.

Τῆς ἄπλωσε πάλι τὸ ποτήρι γεμᾶτο.

—Πάρτε! Πρόζιτ!

—Ὄχι, ὄχι, διαμαρτυρήθηκε ἐκείνη ἐντονα, δὲν μπορῶ.

—Καλὸ... καλό... ὁ μεθυσμένος καὶ ἄρχισε νὰ γελᾶ. Χά, χά, χά.... Ντέσποινις... Ἐσύ... μάτια... μάτια.

Τὰ ἑλληνικά του δὲν ἔφταναν παραπέρα. Ἤθελε νὰ τῆς πῇ πὼς εἶχε ὡραῖα μάτια. Συμπλήρωσε γαλλικά!

—Ζολί... Πολὺ ζολί... Καταλάβει ντέσποινις Ἔλεν;

Πῶς νὰ μὴ καταλάβῃ ἡ δόλια;

Κι' ἂν ἦταν τὰ περισσότερα μονάχα σὰ λόγια, τὸ κακὸ δὲν ἦταν ἐκεῖ τέλος μεγάλο. Ἂν ὅμως ὁ θεσμὸς τοῦ Γερμανοῦ γιὰ τὰ ὅμορφα μάτια μεταβαλλόταν σὲ ἐμπρακτη ἐκδήλωση; Τί θὰ γινόταν τότε;

Στὴ σκέψη ἡ Ἑλένη ἀνατρίχιασε. Ἀπάθησε νὰ πατήσῃ στὸ τραπέζι δίχως νὰ τ' ἀκουμπήσῃ στὰ χείλη κι' ἀπασύρθηκε στὴν κουζίνα, τάχα γιὰ δουλειά. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τῆς πέρασε ἡ ἰδέα νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν αἴσω πόρτα καὶ νὰ ζητήσῃ βοήθεια στὸ διπλανὸ σπίτι. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὅμως τῆς ἦρθε στὸ νοῦ ἡ Δώρα. Πῶς ν' ἀφήσῃ τὸ κορίτσι μόνο, στὴ διάθεση τοῦ μεθυσμένου ἀνθρώπου, ἀνήμπορο νὰ ὑπερασπισθῇ στὴν ἐαυτό του, ἂν ἴσως καὶ ἤθελε ἐκεῖνος νὰ τοῦ κάμῃ κακό;

Τὰ ἐνδεχόμενα αὐτὰ δὲν τὰ θεωροῦσε καθόλου ἀπίθανα ἡ Ἑλένη. Ἡ Δώρα ἦταν δεκαεννιάμισυ χρονῶν πιά, μὲ ἀνάπτυξη καλή. Τοῦ τὴν ἔδειχνε τὸ λιγώτερο δυὸ χρόνια μεγαλύτερη, μ' ὅλη τὴν ἀφροῦ στεια καὶ τὴν ἐξάντληση.

Θέλοντας καὶ μὴ λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ χάλ.

Τὸ μυαλό της δούλευε ἐντατικὰ κι' ὅλες της οἱ δυνάμεις βρίσκονταν σὲ συναγερμό.

Ἄξαφνα δυὸ χέρια τὴν ἀγκάλιασαν ἀπὸ πίσω, καὶ καθὼς γύρισε τὸ κεφάλι ἔκπληκτη, διὰ θερμῆ ἀνάσα τῆς χάϊδεψε τὸ πρόσωπο.

Ἦταν ὁ Νάθμυλλερ ποὺ εἶχε μπῆ σιγὰ δίχως νὰ τὸν καταλάβῃ. Τὸ στόμα ποὺ ἀναζητοῦσε τὰ χείλη τῆς Ἑλένης πρόφερνε λόγια ταράφορα, ἀκατάπληκτα.

Καλλίτερα θὰ ἦταν νὰ τὸν ἄγγιζαν ζῶα.

—Ἄφῆστε με.... ἄφῆστε με... ξεφώνησε ἐνῶ προσπαθοῦσε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ φιδερὸ μάγγανο τῶν χεριῶν τοῦ μεθυσμένου.

Ἀρκετὴ ὥρα πάλαιψε γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ βρωμερὰ χείλη του.

Ἕνα μικρὸ τραπέζι ἀναποδογύρισε, πιάτα καὶ ποτήρια βουλιάξανε μὲς στὰ κομμάτια καὶ τὰ κομμάτια ἔλυωναν κάτω ἀπὸ τὶς βαριὲς μπότες τοῦ Γερμανοῦ.

Δὲν ἔμοιαζε πιὰ ἄνθρωπος. Μέσα του εἶχαν ξυπνήσει τὰ πρωτόγονα ἔνστικτα τοῦ ἀρσενικοῦ ζώου καὶ τίποτα δὲ μποροῦσε τὸν συγκρατήσῃ.

Ὁ κίνδυνος ὅμως μεγάλωνε τὶς δυνάμεις τῆς Ἑλένης. Ἀντιστέκονταν μὲ ἐπιτυχία, καὶ κάποια στιγμὴ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὰ χέρια του κι' ἔτρεξε στὴν πόρτα. Ἄλλα κι' ἐκεῖνος διατηροῦσε ἀκόμα τὶς δικές του δυνάμεις, κι' ἡ ἁπαφή τοῦ ἀνοικτοῦ κορμιοῦ τὸν εἶχε θερμάνει. Δὲν μποροῦσε νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ τοῦ ξεφύγῃ. Καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ κατέλαβε ἀκουμποῦσε τὸ χέρι στὸ τσιμπλὸ ἔνιωσε πάλι νὰ ρίχνει ὅλο τὸ βάρος του ὁ γιατρός.

Κατανάγκη πάλι ἄρχισε τότε

Μιὰ πάλη σωματικὴ καὶ ἀξιοθρήνητος δίχως ἔλεος.

Ἡ Ἑλένη εἶχεν ἀρχίσει πιὰ νὰ χάνῃ τὸ βάρος της. Κουράστηκε. Κι ἡ σκέψη πὼς δὲν εἶχε τελειωμὸ ἡ ὑπόθεσι, τὴν γέμιζε ἀπάγωσι.

Νὰ φωνάξῃ βοήθεια; Ποιὸς θ' ἀκούσῃ τὴν ὥρα ἐκείνη, καὶ ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ σπίτι του;

Ἄρχισε πάλι τὰ παρακάλια.

—Ἄφῆστε μς.. ἄφῆστε με..

Κι' ἐκεῖνος ἀπαντοῦσε μὲ τὰ ἴδια ἀκατάληπτα λόγια, λόγια φουρτουνιασμένου πάθους ποὺ κόχλαζε σὰν ἡφαίστειο μέσα του.

Σφιγγαγκαλιασμένοι σωριάζονται στὴν μικρὴ κουζίνα οἱ δυό τους κι' ἡ Ἑλένη ἔνιωθε ὁλοένα πιὸ ἀδύναμα τὰ χέρια της. Τώρα τὸν ἔσπρωχνε μὲ τοὺς ἀγκῶνες κι' ἀναζητοῦσε εὐκαιρία νὰ μεταχειρισθῇ τὸ τελευταῖο ὅπλο ποὺ τῆς ἔμενε: Τὰ δόντια της.

Δὲν ἀργοῦσε.

Ἡ καρδιὰ τοῦ ἄλλου ἔπαλλε ἀκόμα ἀπὸ τὸ ἀλκοόλ τοῦ Γερμανοῦ ἔχασε τὴ ἰσορροπία, καὶ ξαπλώθηκε σὲ ἕνα δάπεδο ἀπὸ σπασμένα πιάτα παρασέρνοντας μαζί του τὸ κορίτσι.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Τόμας Μαύρ, περίφημος γιὰ τὸ πνεῦμα, βρέθηκε σὲ ἕνα γεῦμα. Ἕνας «Ἀριστοκράτης» θέλησε νὰ τὸν πειράξῃ θυμίζοντας τὴν καταγωγή του:

—Κύριε Μαύρ, ὁ πατέρας σας δὲν ἦτο Μπακάλης;

—Μάλιστα.

—Καὶ γιατὶ δὲν σᾶς ἔκανε καὶ σας μπακάλη;

—Συγγνώμην καὶ σᾶς ὁ μπαμπᾶς σας δὲν ἦταν «Κύριος»;

—Μάλιστα, κύριε ποιητὰ Μαύρ.

—Τότε, γιατὶ δὲν σᾶς ἔκανε καὶ σᾶς Κύριο;

***

—Γιατὶ κλαῖς κόρη μου; Μή πως σὲ ἀπατᾶ ὁ ἄνδρας σου;

—Ὄχι μαμά, μ' ἔπιασε ἐπ' αὐτοφώρω ποὺ τὸν ἀπατοῦσα ἐγώ!

—Ἄ! τὸν παληάνθρωπο!!

***

Ὁ περιηγητής: μεγάλοι ἄνδρες ἔχουν γεννηθῇ σ' αὐτὸ τὸ χωριό;

Ὁ χωρικός: Ὄχι μόνο μωρά.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βιβλία ποὺ ἐλάβαμε

«ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ»

Ὑπὸ Χ. ΜΑΡΔΑ—ΒΙΡΔΑ

Ὑπάρχουν ἀρκετὰ συγγράμματα καὶ μονογραφίες γύρω ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα.

Ἤδη εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἡ ὡραία ἐργασία τῶν συγγραφέων ποὺ ἐκδόθηκε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Ἐθνικοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος Περιέχει, στὶς βάσελίδες της, ἕνα διαφωτιστικὸ πρόλογο τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κ. Χρ. Σγουρίτσα καὶ ἀνάλυση ἢ μᾶλλον ἐλεύθερη ἀπόδοση τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται καὶ αὐτούσια.

Βεβαίως τὰ βιβλία αὐτὰ δὲν ἐπιδιώκει νὰ διανοιξηνέους ὁρίζοντες εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ἀλλὰ τὸ χαρακτηρίζει ἡ ἁπλότητα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὸν κύκλο τῶν ἀβάσων στὰ συνταγματικὰ καὶ Πολιτειολογικὰ θέματα πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξ ἄλλου καὶ ἀπευθύνεται.

Καιρός, λοιπόν, εἶναι,

ΓΙΝΕΤΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΙ . . .

Πολλοὶ δυσκολεύονται νὰ πάρουν μιὰ ἀπόφαση. Ἀρχίζουν νὰ καταστρώνουν σχέδια ἐπὶ σχεδίων, κτίζοντας ράφια, ποὺ κρύβουν χαρτιὰ στὰ ὁποῖα εἶναι κρυμμένη πολλὴ σκέψη.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς πάντοτε τὸ ἄγνωστο, μᾶς φοβίζει ἀλλὰ καὶ τὸ γνωστὸ δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ. Εἶναι ὅμως ἐπικίνδυνο νὰ ἀμφιταλαντευώμαστε γύρω ἀπὸ τὸ ἂν πρέπει καὶ ἀπὸ τὸ πότε θὰ ἐνεργήσουμε. Διότι ἡ ζωὴ δὲν κατακτιέται μόνο ἀπὸ τὴν σκέψη.

Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγαν, πὼς «ὁ πολὺς συλλογισμὸς ὄκνον (τε μπελιὰ ἀναποφασιστικότητα) φέρει». Νὰ τί πρέπει νὰ κάμετε:

Σκεφθεῖτε ἥρεμα, μεθοδικὰ καὶ λογικὰ καὶ ἀφοῦ ζυγίσετε καλὰ τὰ πράγματα, ἐνεργῆστε μὲ ταχύτητα αὐτὰ ποὺ ἀποφασίσατε νὰ βραδύτητα!!!

Μὴ περιμένετε πάντοτε ἄριστα ἀποτελέσματα οὔτε νὰ σᾶς ἀπογοητεύσουν οἱ ἀποτυχίες. Διότι ἡ ζωὴ εἶναι πολλὲς μάχες καὶ πολλὲς νίκες ἀλλὰ καὶ ἥττες.

Ἂς εἴμαστε, λοιπὸν ἀποφασιστικοί. —

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
και Διαχειριστής
ΣΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έτησία	Δραχμ.	50
Εξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζών, Εταιρειών	δρχ.	300
Κοινοτήτων	δρχ.	200
Εξωτερικού	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τό χιλιοστόμετρον, συμφώνως τή υπ' άριθμ 2κδ699 άπόφ. υπουργ. Οίκονομικών.
2) Διαφημίσεις διάφορες ό πόντος δρχ. 5 κατά στήλην.

Σημείωσις: Η εφημερίς μας συνεργάζεται μέ όλους τούς διαφημιστικούς οίκους Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

1) Δημητρίου Αντωνίου Διόλιου, και Παναγίως συζύγου Αντωνίου Διόλιου, κατοίκων Βεροίας.

Προτιθέμενοι νά συνάψωμεν ένυπόθηκον δάνειον παρά τής Εθνικής Κτηματικής Τραπέζης τής Ελλάδος και νά παραχωρήσωμεν αύτή πρός άσφάλειαν τού δανείου τούτου τό δικαίωμα έγγραφής πρώτης ύποθήκης έπί τού κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μας ήτοι: Έπι μιάς οικίας ήμιτελούς κειμένης έν Βεροία και έν τή περιφερεία τού Δήμου και Ειρηνοδικείου Βεροίας και είς τήν συνοικίαν «Εξω Παναγιά» έκτισμένης έπι οικοπέδου 150 τ.μ. και άπαρτιζομένης ώς αύτη είναι σήμερον ή μιτελής έξ ύπογείου μέ πρώτην πλάκα μπετόν είς ύψος 1.80 μ. άπό τής έπιφανείας τού έδάφους μέ δευτέραν πλάκα μπετόνεξώψος 3.20 μ άπό τής άπό τής πρώτης πλάκας μέ τό ήμιυπόγειον διαχωρισμένον είς δύο δωμάτια μίαν σάλαν και μίαν κουζίναν τό δέ πρώτον πάτωμα τού όποίου ύπάρχει ήδη πλάκα μπετόν τής όροφής πρόκειται νά διαχωρισθή είς τρία δωμάτια χώλ, κουζίνα λουτροκαμπινέ και δριζομένων γύρωθεν Αρκτικώς μέ οικίαν Στεργίου Κάβα Μεσημβρινώς μέ οικόπεδον Κατίνας Αντωνιάδου Ανατολικώς μέ δρόμον και Δυτικώς μέ οικίαν Αντ. Αδαμίκου —

Δηλούμεν και διατηρούμεν ότι τής οικίας ταύτης τυγχάνομεν αποκλειστικοί κύριοι, νομείς και κάτοχοι, περιήλθε δέ αύτη είς ήμάς ώς ακολούθως: Ηγοράσαμεν τό οικόπεδον έφ' ού είναι έκτισμένη ή ήδη ύπάρχουσα ημιτελής οικία δυνάμει τού υπ' άριθ. 9102 συμβολαίου τού Συμβολαιογράφου Βεροίας Αλεξάνδρου Μανωλίδου, νομίμως μεταγραφέντος είς τά βιβλία τών μεταγραφών παρά τής χήρας Δημητρίου Γεμιτζιόγλου. Τό οικόπεδον τούτο είχεν περιέλθει είς τήν διαπάροχον μας Όλγαν χήραν Δημητρίου Γεμιτζιόγλου έκ κληρονομίας τού κατά τό Έτος 1930 αποβιώσαντος άνευ διαθήκης και άνευ άλλων κληρονόμων συζύγου της Δημητρίου Γεμιτζιόγλου. Ο Δημήτριος Αντ. Γεμιτζιόγλου ήτο κύριος, νομεύς και Κάτοχος τού οικοπέδου τούτου, άπό Τουρκοκρατίας (1890) Επι τούτοις ιδίων μας χρημάτων οικοδομούντες άπό τής 20 Μαρτίου 1959 (ήτοι άφ' ής μάς παρεδόθη ή χρήσις τού οικοπέδου και πρό τής συντάξεως τού συμβολαίου) τήν ήδη ύπάρχουσαν ημιτελή οικίαν ώς είνε σήμερον.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δέ πάντα έχοντα ή άξιούντα οιονδήποτε εμπράγματον δικαίωμα ή νομήν έπι τού κτήματός μας τούτου όπως συμφώνως τώ άρθρω 2 παρ. δ' τού Ν 3743)29 Νόμου «περί τών εις τήν Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τής Ελλάδος παραχωρουμένων ύποθηκών έπι ακινήτων έν τοίς νέοις χώραις» γνωστοποιήση εμπροθέσμως όπου ό ώς, άνω Νόμος ορίζει τά τυχόν δικαιώματά του

Εν Βεροία τή 29 Μαΐου 1959
Οι δηλούντες και προσκαλούντες
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤ. ΔΙΟΛΙΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩ ΑΝΤ ΔΙΟΛΙΟΥ

Το Λαϊκόν Πανεπιστήμιόν μας

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

—Οι νάνοι βλου τού κόσμου φθάνουν τίς 2.500 περίπου. Από αύτούς 400 ζούν στήν Αμερική. Οι νάνοι γεννιούνται κανονικοί, άλλά άπό τόν πρώτο χρόνο τής ήλικίας τους σταματά ή άνάπτυξις τού αναστήματός τους.

—Ο ΑΔΩΝΙΣ κατά τήν Μυθολογία ήταν ή προσωποποίησις τής άνδρικής καλλονής.

Φονεύθηκε άπό τόν μετεμφιεσμένο σέ άγριόχοιρο, Θεό τού πολέμου Άρη, πού ζήλευε, διότι ή Αφροδίτη άγαποδσε πολύ τόν Άδωνι. Από τό αίμα του φύτρωσε ή ανεμώνα.

—Η Επίδαυρος, γιά τήν όποία γίνεται συζήτηση μέ τήν εόκαιρία τού όμωνύμου Φεστιβάλ Αρχαίου δράματος, είναι άρχαία ιερή πόλις, στήν Αργολική Χερσόνησο. Έχει ένα περίφημο, γιά τήν άκουστική του, άρχαίο θέατρο, πού είναι καί άπό τά μεγαλύτερα, μιά καί έχει 14.000 θέσεις!!!!

Έκεί ύπάρχει Μουσείον, Τουριστικών Περιπτερον. Απέχει 176 χκμ. άπό τήν Αθήνα

—Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος έστοίχισε άκριβά είς τήν άνθρωπότητα, ήτοι:

Α) Γιά πολεμικές δαπάνες α) Στίς Ην. Πολιτείες 330 περίπου δισεκατομμύρια δολλάρια, β) Στήν Μεγάλη Βρεττανία 120 δισεκατομμύρια δολλάρια, γ) Στήν Ρωσσία 192 δισεκατομμύρια δολλάρια, δ) στήν Γερμανία 272 δισεκατομμύρια δολλάρια, ε) στήν Ιταλία 94 δισεκατομμύρια δολλάρια καί στ') Ιαπωνία 56 δισεκατομμύρια δολλάρια, δηλαδή γενικά γιά στρατιωτικές δαπάνες δαπανήθηκαν έν (1) τρισεκατομμύριον καί 64 δισεκατομμύρια δολλάρια ! ! !

Β) Σέ άνθρώπινες ύπάρξεις ό Β' Παγκόσμιος Πόλεμος έστοίχισε α) Στήν συμμαχική παράταξη 24 έκατομμύρια περίπου άνθρώπων καί β) στόν «Άξονα» 18 έκατομμύρια περίπου δηλαδή συνολικά 42 έκατομμύρια είναι τά άνθρώπινα θύματα τού πολέμου ! ! !

—Γ) Ειδικώτερα οι άπώλειες τής Ελλάδος είναι οί έξής: α) Νεκροί, 17 024 β) Τραυματίες 47 290 γ) Άμαχος πληθυσμός 391 000 χιλ. καί Γενικό σύνολο 455. 314 Έλληνες ήτοι ότι τό έν Δέκατον Πέμπτον τού πληθυσμού ! !

Τό Ποντιακό ανέκδοτό μας

ΤΟ ΚΕΛΕΠΟΥΡ

Πρωτη φορά έπήγεν ό Γιαλαμάς σά Τυφλίς, καί σύμφωνα μέ τήν σύστασιν τοί φιλίων, έτέρνεν τ'όνόματα τοί δρομίων, καί έπροχώρανεν νά πάη σό Ποντιακον τό καφενείον.

Άτό τό τέρεμαντήν ταπέλλας σά κάθε γωνίαν, έβάκεν άφορμήν τοί Κίντοδας(Λαπωσβύτες) νά έγροικούν ντά έ. άτσισμής τή Τυφλίζι, εόθυς έσυνενοέθην άπτσα τουν, καί έπήγεν έσαόμωσεν-ατον ό ένας. Ώ ρούμ άγλί είπεν άτόν, ή γυναίκα-μ Βορέα άρρωστος έν, καί χρειάσκουμαι άτσελέν ερήματα, γιά τ'έκείνο πουλώ άβούτο τό χρυσό ώρολόγιμ, έφτενά, καί έβειξει άτόν τ' ώρολόγι τυλιγμένον σ' έναν μεταξένον μανιτήλ. Ν' έπαρτο, καιρός έν νά γυρνεται μέ τό χρυσόν ώρολόγι, έρτε νά δείγματο, ξά, έβειξεν ατό κι, καί πάλιν έσένκεν ατο σήν τσιόπιαν ατ. Έπαρτο μή χάνις τήν εύκαιρίαν, ή τύχη μίαν έρται, μή χάνιστο ατο. Τί Γιαλαμά τ' άμάτια έχαντιλιάγαν άσό γυάλισμαν τ'ώρολογί, καί έρώτεσεν, πόσον πουλείς-ατο;

Σά μαγαζίν είπεν ό Κίντον Έχει 100 ρουβλια, άμα έγώ έπειδή Εχω άνάγκην άσά παράδας, ή γυναίκα-μ σόν κίνδυνον εύρίεται, καί κ'έχω καιρόν νά άραιόω μερακλήν μου στερήν, δίν-ατο σά μισόν τήν τιμήδηλ. σα 50 Ρούβλια. Καί ό Γιαλαμάς έπικριάτεν, τό πώς κέσς άπάνατ άτό τό ποσόν νά πέριατο, καί νά διευκολύν καί τόν πουλητήν: Έγώ είπεν άτόν μόνον 25 ρούβλια έχω. Άς έν είπεν ό Κίντον, δώσατά καί τ' άλλα σά δίνμε άργότερα, καί έσυγωμίσαεν τά 25 ρούβλια σήν τσιόπιαν ατ., καί έβάκεν ατον τό ώρολόγι τυλιγμένον άπές σό μανιτίλ. Νά το, βάλεν ατο σήν τσιόπιας καλά, κάι χάντς ατο, καί έγώ άς προφτάνω νά γλυτώνω τήν γυναίκα μ, καί έγέντον άφαντος.

Εύθύς όμως έπρόφθασεν Ενας άλλος Κίντος, ένιανάσειγεν ατόν καί είπεν ατόν. Ούρούμ άγλί ελέεω σε άπό μακρά έρχεσαι, τόν νούς σό χιφάλι σ νά έχης, τό μάτις δέκα, άν έχης χρυσαφικά γιά παράδες άπάνης νά μή πέρνιε κάποιος μυεωβίαν το Τυφλίζ παλλαούς Κίντσδας έος, χαπάρ δίγω σε καί ίσα έπέρασεν Ευχαριστώ γιά τήν συμβουλήν είπεν ατον ό Γιαλαμάς, καί άντίς νά άνοί τό μανιτήλ καί τερεί τό κελεπούρ ντά έντόλεν έκαλόντρυφεν ατο βαθέα σήν τσιόπιαν ατ, καί έσυνέχισεν ξάν τόν δρόμον ατ.

Κάποτε έπλεν εύρεν τό καφενείον νιά έβέλνεν.

Οι γνωστοί ατ άμα είδαν ατον έσκάσθαν σά πεθάρ, έκαλωσόρτσαν ατον καί έτριγύρτσαν ατον νά μαθάνε τά νέα τή πατρίδας.

Τά νέα τή πατρίδας πά, καί τά δδά πά καλά έν είπεν αις. Ένας τυχηρόν έτυχε με, 100 ρουβλίων ώρολόγι έπέρατα σά 25 ρούβλια καί έβάκεν τό μανιτήλ μέ τ'ώρολόγι άπάν σό τραπίζ. Τερέστεν είπεν κα

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ
ΚΑΠΡΙΤΣΑΝΗ
παρασκευασμένο μέ άγνά ύλικά
Είναι άνώτερο όλων

ΓΑ ΝΑ ΓΙΝΗ Η ΒΕΡΟΙΑ ΠΟΛΙΣ
ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΗΠΩΝ
Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΗΑΣ—ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

Είναι τραγική είρωνεία καί άποτελεί μεγάλο μειονέκτημα διά τήν Βέροιαν ή έλλειψις συγχρονισμένων Πλατειών πού νά κοσμούντην έξελισσομένην πολιν μας καί ή άνεπάρκεια ή μάλλον ή έλλειψις κήπων καί δενδροστοιχιών.

Κατ' άνάγκην καί άκουσίως μεταβαίνομεν νοερώς είς τίς γειτονικές πόλεις τής Νάουσης καί Έδέσσης. Μιά άπλή σύγκρισις άποβαίνει είς βάρος τής πόλεως μας καί ίδού διατί:

α) Η πλατεία Έλληας παρουσιάζει κάποιαν βελτίωσιν διότι «έξυλώθηκε» τό σκιάχτρο τού παρελθόντος Παραμένει όμως ή Πλατεία έγκαταλελειμμένη είς τήν φυσικήν της κατάστασιν ή μάλλον... άκαταστασίαν. Θά μάς άντιταχθή ότι άναμένεται «τό σχέδιον Κυδωνιάτη» διά τήν συγχρονισμένην έμφάνισίν της. Άλλά νομίζομεν ότι πρωτού γίνη κάτι πού θά άπαιτήση χρόνον καί πολλές δαπάνες πρέπει νά γίνη κάτι καί τώρα. Άς καλλωπισθή ή πλατεία ώς έπιβιορθωθή ή πλευρά τού κέντρου πρός τόν δρόμον καί κυρίως ώς βελτιωθή ή άθλία κατάστασις τού κήπου. Κατωρθώσαμεν νά καταργήσωμεν καί τήν μίαν μικράν άνθοστόλιστη γωνιά τής Βεροίας. Έναν κήπον διαθέταμε καί έπετύχαμεν νά τόν μεταβάλωμεν είς Ένα κατοπτημένο «σαλόν.»

Έπρεπε οι άρμόδιοι νά έπισκεφθούν τήν γειτονικήν Έδεσσαν διά νά διαπιστώσουν τήν μεγάλην βελτίωσιν.

(τεχνητός καταράχτης καταλλήλους φωτισμός εύπρεπισμός χώρων κ.τ.λ) πού παρουσίασεν διά τίς έορτές τών Άνθεστηρίων.

Μία έπίσκεψις είς τούς ώραίους καί έπιμελημένους κήπους τών καταρρακτών, τού Κισσπρί τού Παραδείσου θά μάς δείξη πόσο ύστεροϋμε.

Βελτίωσις λοιπόν τού ότι έχουμε καιμετά τά «μεγάλα σχέδια» πού συνήθως άπαιτούν «μεγάλην» πίστωσιν χρόνου.

β) Η πλατεία Ωρολογίου Απωλεσθεί δυσφήμησιν διά τήν Βέροιαν. Τό πάρκο όμοιάζει μέ «μαδημένο κοτόπουλο,» πού έντελώς άκαταλλήλο διά νά περιβάλλει ένα ιερόν τόπον τό Η ρθον.

Γνωρίζομεν τά σχέδια πού πρόκειται νά έφαρμοσθή, άλλά νομίζομεν ότι ποτέ οι έλπίδες διά τό μέλλον δέν πρέπει νά υποκαθιστούν τίς φροντίδες διά τό παρόν.

Κατωρθώσαμε μέ δυό λόγια νά έχωμεν ώς καλυτέρους κήπους τής Βεροίας, τούς κήπους —περιβόλους τών Ναών τής Μητροπόλεως καί τού Αγίου Αντωνίου!!!

Διά τίς ύπόλοιπες πλατείες (;;;) δέν ύπάρχει θέμα κάν συζητήσεως

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μέ τήν έναρξιν τής θερινής περιόδου καί πρός άποφυγήν τών κατά τήν έποχήν ταύτην παρατηρουμένων έντερικών διαταραχών έκ διαφόρων άλλειωμένων τροφίμων παρακαλώ τό κοινόν όπως έχει υπ' όψιν του τάς άκολούθους χρησίμους συμβουλάς:

1) Μήν χρησιμοποιήτετρόφιμα πού τρώγονται άμέσως χωρίς νά βρασθούν ή νά ψηθούν καί πού είναι έκτεθειμένα στήν σκόνη, στίς μύγες στόν ήλιο καί στά άκάθαρτα χέρια τών πωλητών.

2ον Μή τρώτε κεϊας καί ψάρια πού είναι έκτεθειμένα στόν ήλιο καί πού έχουν διατηρηθή χωρίς πάγο.

3ον Προσοχή στά γλυκά μέ κρέμες πού τώρα τό καλοκαίρι είναι πολύ έπικίνδυνα.

4ον Βράζετε τό γάλα κάθε φορά πού πρόκειται νά τό χρησιμοποιήσετε. Φυλάξετο σέ δοχεία καθαρά μακρυά άπό τίς μύγες καί κατά προτίμησιν στό ψυγείο.

5ον Τά μαγειρεμένα φαγητά δέν θά πρέπη νά τρώγονται πολλές ώρες μετά τήν έτοιμασίαν τους ή έάν έχουν άρκετά ξυνίση. Διατηρήσατε αύτά σέ μέρη δροσερά καί έάν είναι δυνατόν σέ ψυγείο.

6ον Μή πίνετε ύποπτα καί άκάθαρτα νερά καί σείε νά τά χρησιμοποιήτε στήν κουζίνα γιά τά πιάτα.

7ον Προσοχή στίς κονσέρβες. Μή τρώτε ποτέ κονσέρβες πού παρουσιάζουν σημεία άλλοιώσεως Επίσης μή άγοράζετε κονσέρβες πού παρουσιάζουν φούσκωμα.

8ον Προσέχετε τήν καθαριότητα τών άποχωρητηρίων καί τόν τρόπον κατασκευής τού χάρτου καθαριότητος. Τά χαρτί αύτό άποτελεί πηγή μολύνσεως, γι' αύτό νά καίνεται ή νά ρίχνεται σέ δοχείο πού έχει άσβεστόγαλα.

9ον Καταστρέψετε τήν μύγαν μέ κάθε μέσον, γιατί ή μύγα μεταδίδει άρρώστειες. Ο έχθρός της είναι ή καθαριότης.

10ον Όταν τηρήτε καθαριότητα έχετε υγείαν.

Εν Βεροία τή 27η Μαΐου 1959
Ο Νομίατρος Ημαθίας
ΧΑΡ. ΤΗΣΑΡΧΟΝΤΟΥ

Επιστολαί

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΕΡΓΟΛΗΠΤΩΝ

Η Πανελλήνιος Ένωσις Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημ. Έργων καί ή Πανελλήνιος Ένωσις Συνδέσμων Εργοληπτών Δημ. Έργων δι' έγγράφου των διαμαρτύρονται, διότι κακώς πάντες αίτιώνται τούς Έλληνας έργολήπτας διά τήν πλημμελή έκτέλεσιν τών Δημοσίων Έργων, ένώ οδτοι πάντοτε συνεβάλλοντο καί βοηθούν μέ εύσυνειδησίαν είς την Ανασυγκρότησιν τής Πατρίδος μας.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

(συνέχεια ἀπὸ τῆς 1ης σελίδος)

πολις ἢ ἡ Ρώμη ἐλέγοντο σὲ ἀπαλοφωνα, ἡ Βέροια ὀρέπει νὰ λέγεται «ἡ μονόλοφος»). Οὔτε ὁ Τ.Ο.Β οὔτε ὁ Δῆμος εἶναι δυνατὸν ν' ἀγοράσουν ὁλοκληρον τὸν λόφον. Νομίζομεν ὅμως ὅτι μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ Τ.Ο.Β, τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Ε.Ο.Τ, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγορασθῆ ἡ ἐνδεικνυομένη διὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα τὸ μέρος ποὺ βλέπει πρὸς τὸν κάμπον.

Ἐκεῖ θὰ μποροῦσε νὰ ἱδρυθῆ Τουριστικὸ περίπτερο στὸ λιμάνι-σὲ εἶδη τοπικῆς λαϊκῆς τέχνης (βλ. ἔπαυλες κτλ). ὅπως εἶναι τὰ ὑπαίθρια—καὶ ποτὲ φτωχικὰ καὶ ἀνιαρὰ ξύδα—Τουριστικὰ περίπτερα τοῦ Δαφνιοῦ Ἀθηνῶν ὅπου γλυκαίνει καὶ οἱ γιορτὲς τοῦ Κρασιοῦ.

—Ἡ Μπασικούτο μπαίνει καὶ πρέπει νὰ ἀξιοποιηθῆ. Ὁ Τ.Ο.Β εἶχε ἀρχίσει κάποια προστάθεια μὲ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Στρατοῦ.

Ἂν τὴν περιοχὴ τὴν εἶχαν ξένοι θὰ βλέπαμε κάτι τὸ ἀπαράμοιο π.χ. ἕνα γυάλινο κάλυμμα κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὥστε θὰ προεκτείνετο τὸ Κέντρο. Αὐτὰ γιὰ μᾶς θυμίζουν Μυγχάουζεν ἢ Χαλιμᾶ ἢ τουλάχιστον παραμύθια τοῦ Ἀντερσεν.

Ἐξοχικὰ κέντρα (ἴδίως εἰς τὴν Καλλιθέαν, Πασσᾶ Κιόσκι κ.λ.π) ἔχομε, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ τὰ ἐπισκεφθοῦμε, διότι τὸ αὐτοκίνητο, λόγω τῆς κακῆς κατασκευῆς τοῦ δρόμου, χαραύουν «Χούλα—Χούπ» καὶ μετατρέπουν τὴν διάθεσιν τῶν ἐπισκεπτῶν εἰς... ἀδιαθεσίαν. Αὐτὰ εἴχαμε νὰ σημειώσωμεν καὶ ἴσως βοηθήσουν τοὺς ἁρμοδίους.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδ.καθ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ Φυλακῶν Βεροίας διακηρύττει ὅτι τὴν 13ην Ἰουλίου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12—1 μ.μ ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν ταῖς γραφείοις τοῦ Πρωτοδικείου διενεργηθήσεται πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατασκευὴν 10 πάγκων ἀ κρεοπηλείου, ἑνὸς γραφείου σχήματος Π, δύο ἐταζιερῶν καὶ μιᾶς βιφύλλου ἀρχειοθήκης. Προϋπολογισθείσα δαπάνη δρχ. 7.000 ,εκαστωμα συμμετοχῆς ἔχουσι ἀναγνωρισμένοι ἐπιπλοποιοὶ καὶ ὅλοι ἐγγύησις ἐπὶ τῆς προσφορᾶς.

Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου
Γ. Ἀγγελόπουλος

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος
Ταχ. Δ/νσις Ἡμαθίας

Ἀριθ. Πρωτ. 3144

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις Ἡμαθίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ὑπὸ τὰς αὐτοῦ τάξεως Δημοπρασιῶν Καφενείου Χαρίεντος τὴν 21ην Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἡ μίσθωσις τοῦ κατωτέρω Ταχυδρομικοῦ Γραμμῶν διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1959 μέχρι 30 Ἰουνίου 1961 ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 34.200/20304-59 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν—Δημ. Ἔργων δυνάμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ λεπτομερείας προσερχόμενοι εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Διευθύνσιν (Ταχυδρομεῖον Βεροίας).

Ἡ Βεροια Σ.Σ. Βεροίας ἔξυπηρετουμένης διὰ αὐτοκινήτου καθ' ἑκάστην εἰς ἐν ἀντάκριοι μετὰ δύο ἡμιρυμοσικλῶν.

Αἱ Βεροίαι Παντοπωλείων δύνανται νὰ ζητοῦν κατὰ τὰ ὥρια δρομολόγια καὶ διαχώρησιν αὐτοκινήτων καμιζόνων ταχυδρομικὰς ἀποστολάς

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12ῃ Ἰουνίου 1959
Ὁ Διευθυντὴς
Ο. ΠΑΤΕΡΙΔΗΣ

Τύποις: «Πυρσοῦ» - Βέροια

Ξένοι δημοσιεύσεις

Ο κ. ΧΑΡ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ — ΕΔΑ

Ὡσαύτως καὶ ἀθελητές ἔξαχολουθοῦν νὰ μὲ συκοφαντοῦν ὅτι ἐγὼ ἀνῆκω εἰς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα καὶ ὅτι ψηφίζω Ε.Δ.Α Στοὺς κυρίους αὐτοὺς ἀπαντῶ (καὶ προκαλῶ) ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα Κομμουνιστὴς καὶ οὐδέποτε ἐψήφισα Ε.Δ.Α Διότι ἐγὼ πιστεύω εἰς τὸ ἀντίθετον ἀπ' ὅτι πιστεύουν οἱ Κομμουνιστές

Ἐνῶ ἐργάζομαι 16 ὥρας ἡμερησίως διὰ νὰ ἐξασφαλίσω μίαν καλυτέραν αὔριον. Συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατὸν ἐνῶνὰ συνταυτίσω τὴν Τύχην μου μὲ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ζήσουν εἰς βάρος ἄλλουνοῦ καὶ πολὺ περισσότερον δὲν θὰ θελήσω νὰ ἔχω κοινὸν Ταμεῖον μὲ τοὺς κλασσικοὺς ἑταιμοφάγους.

Ἐργάζομαι ὡς ἀναφέρω ἀνωτέρω νυχθημερὸν διὰ νὰ δημιουργήσω μίαν περιουσίαν διὰ τὴν μεθαυριανὴν ζωήν καὶ δὲν μοῦ μένει καιρὸς νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἐνδιαφέρουν μόνον αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἀπομιζοῦν ἀπὸ αὐτά.

Τὸν Κομμουνισμὸν τὸν ἀπεχθάνομαι καὶ τὸν ἀποκηρύσσω ὡς ξενόδουλον καὶ παραμένω πιστὸς εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ θὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου ὁπόταν μοῦ χρειασθῆ. Προκαλῶ ὅσους θελήσουν νὰ μὲ συκοφαντήσουν ἂν τοὺς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδείξουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἀποκηρύσσω καὶ καταδικάζω. Δὲν θὰ ἤμουν τόσον ἀνώμων εἰς τὸ κράτος τὸ ὁποῖον μοῦ ἔστειλε δημοσία δαπάνη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ ἐπεκτείνω τὰς τεχνικάς μου γνώσεις

Ὄχι μόνον θὰ εἶμαι εὐγνώμων ἀλλὰ θὰ πολεμήσω μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις ὅλους ὅσους ἐπιβουλεύονται τὴν πατρίδα μου.

Διὰ τὰ ὀξύγη καὶ ἡ παραμικρὰ ἀμοιβολία διὰ τὰ ἀνωτέρω παρακαλῶ τὰς ἀρχὰς ὅπως ἐρωτήσουν διὰ τὰ ἄτομόν μου ἐλευσταύς χωρικοὺς τῆς περιφερείας οἰουδήποτε εἶμαι γνωστὸς καὶ πολὺ περισσότερον στὸν καλὸν κόσμον τῆς Βεροίας.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι ἀποκηρύσσω ὅλα τὰ ἀντεθνικῶς ἐργαζόμενα κόμματα.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10 6 1959
Χαραλ. Γεωργ Παπαδόπουλος
κάτοικος Βεροίας

Βασιλειον τῆς Ἑλλάδος
Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως
Ταγαροχωρίου

Ἀριθ. Πρωτ 8
Ὁ
Πρόεδρος ΤΕΑ Ταγαροχωρίου
Διακηρύττει ὅτι

Ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Διοικητοῦ Ἀγρ)κῆς τὴν 30ην Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Τρίτην καὶ ἀπὸ 12—1 μ.μ. ὥρας ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστου προσφορᾶς ἡ ἄντλησις ὕδατος ἐκ τῆς ἐκσκαφῆς παρὰ τὴν θέσιν Μαυτσάρα Ταγαροχωρίου

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ Ἀγρ) κῆς ἐν Βεροίᾳ ἢ εἰς τὸν Δημήτριον Μαρκόπουλον ἐν Ταγαροχωρίῳ

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12)6)1959
Ὁ
Πρόεδρος ΤΕΑ Ταχαροχωρίου
Πέτρος Σπαθῆς
Δ)τὴς Ἀγρ)κῆς

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Βεροίας προκηρύσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐπὶ 10ετίαν ἐκμίσθωσιν ἐκτάσεως τῆς ὑπερθεν τῆς γεφύρας τοῦ φράγματος Ἀλιάκμονος διὰ τὴν ἀνεύρεσιν, διάνοιξιν καὶ ἐκμετάλλευσιν μαρμαρολατομείου ἐπὶ μίαν δεκαετίαν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης τὴν 21ην Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην πρωϊνὴν ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης.

Ἐν Ἁγίῳ Προδρόμῳ τῇ 8—6—59
Ὁ Ἡγούμενος
Ἱερομόναχος
Νεκτάριος Στεργίου

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὸ προεδρεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν Βεροίας ἀνέπτυξεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Ἀριστ. Δημητρᾶτον κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν πόλιν μας τὰ κάτωθι θέματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπέδωσεν καὶ σχετικὸν Ὑπόμνημα:

1ον) Ἡμιαργία Πέμπτης ἀντὶ Τετάρτης.

2ον) Ἀπόδοσις τῶν εἰσόδων εἰς Τ.Ε.Β.Ε

3ον) Διαφοροποίησις ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλισιν τῶν μαθητευομένων.

ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην μετὰ πολλὰς ἀναβολάς, λόγω τῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ἔλαβον χώραν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον, αἱ Γυμναστικαὶ Ἐπιδείξεις τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Βεροίας.

Οἱ ἀσκήσεις ἐξετελέσθησαν πολὺ ἐπιτυχῶς, ἐντύπωσιν δὲ καὶ εὐχαρίστους διαπιστώσεις προεκάλεσαν τὰ ὡραῖα γυμναστικὰ «τεχνάσματα» καὶ παιδιαὶ τῶν μαθητριῶν.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως
Μακροχωρίου

Ἀριθ. Πρωτ. 42
Ὁ
Πρόεδρος
τῆς Τ Ε Α. Μακροχωρίου
Διακηρύττει ὅτι

Ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Διοικητοῦ Ἀγροφυλακῆς τὴν 30 Ἰουνίου 19.9 ἡμέραν Τρίτην καὶ ἀπὸ 10—11 π.μ. ὥρας ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἄντλησις ὕδατος ἐκ τῆς προσαγωγοῦ διώρυγος Ἀλιάκμονος καὶ παρὰ τὴν θέσιν Γαβριάλογα Μακροχωρίου.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ Γραφεῖον Διοικητοῦ Ἀγροφυλακῆς ἐν Βεροίᾳ ἢ εἰς τὸ Γραφεῖον Κοινότητος Μακροχωρίου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14,6)1959
Ὁ
Πρόεδρος Τ.Ε.Α. Μακροχωρίου
Πέτρος Σπαθῆς
Δ)τὴς Ἀγρ)κῆς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝ. ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 1.000
Ἀριθ. Διεκ. 477

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Προχείρου φανερᾶς μειοδοτικῆς Δημοπρασίας

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μακροχωρίου Ἡμαθίας
Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν Δημοπρασίαν διὰ τὴν 17ην τρέχοντος μηνὸς Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἀπὸ ὥρας 12—13ης μ.μ. εἰς Βέροιαν καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Νομοῦ Ἡμαθίας ἐνώπιον ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Ἄρθρου 203 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος

Διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐμπειροτέχνου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν ἐκσκαφῆς τάφρων τοῦ Ὑδραγωγείου Κοινότητος ἄκτῶ χιλιάδων (8000) τρεχουμένων μέτρων μὲ βάθος 1.30 μ. καὶ πλάτους 0,60 ἑκατοστῶ..

Ἡ ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ. χίλιαι (1 000) εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἢ Γραμμάτιον Ταμιακῆς Παρακαταθήκης.Τὰ σχετικὰ τῆς Δημοπρασίας εὑρίσκονται ἀπιθεωρεῖα εἰς τὰ Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ καὶ Κοινότητος ὅπου δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν

Ἐν Μακροχωρίῳ τῇ 11—6—59
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Μακροχωρίου
ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΠΕΔΗΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν μας φίλον κ.Παναγιώτην Μαρατζιλάκην τοῦ ἐτέθη ἐξετάσθη καὶ διωρισθῆκε εἰς Α.Τ.Ε. εὐχόμεθα ὁλόψυχα ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν.

Γ.Δ.Χ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Τὸ Γ.Ε.Σ διὰ ἐγκυκλίου ἀφηγεῖται πολλῶν ὁδηγιῶν του συνιστᾶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας νὰ ἐξηγήσουν εἰς τὰ παιδιά τὸν κίνδυνον θανάτου ποὺ διατρέχουν ὅταν πειραιρνίζωνται παλαιὰ πολεμικὰ ὑλικά.

Ἀριθ. 1620

Περίληψις πραγματος πλειοδοσιασμοῦ νηετῶν

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιεῖ δτι,

Τῇ ἐπικαλέσει τῆς Αἰκατερίνης συζύγου Χρήστου Ζαμάνη, κατοίκου Ἀδελφάτου—Θεσσαλονίκης. δι καιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Χρήστου Γεωργίου Παπάνη, κατοίκου Ἀλεξανδρείας δύναμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1181)1959 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Πρωτοδικῶν, τὰ ποσὰ τῶν δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων τεσσαράκοντα (60.040) καὶ τόκων νομιμοτόκως ὄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν εἰκοστὴν πρώτην (21) Ἰουλίου 1959 ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔξω τοῦ δημοσίου κεφαλείου Θωμᾶ Ρεσιτώση ἢ καρού μὴ ἐπαρκέσαντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τύπου τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 479-2 5 59 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κληρώσεως τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φ.Νίκου Κοκκαλίδη, κατασχέσεως κινητῶ ἤτοι 1) ἐξ αὐτοκίνητον Τζίπ, ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας 59 599 βενζινοκινήτων δέκα (10) φορτηγῶν μὲ βάσεις ἐπὶ τοῦ πλαισίου τῶν ἐξ μέτρων ἑκάστου τύπου Μάσσεϋ διαμετρήματος τριῶν ἡμισείων τόνων ἤτοι ἐν συνόλῳ τριακοσίων μέτρα 30 δέκα ἓξ (16) τεμάχια σωλήνων τσιμεντοσωλήνων βαρείας τύπου χιλιοστῶν, ἓξ μέτρων ἑκάστου, διαμετρήματος τριῶν ἑκατοστῶν, ἤτοι ἐν συνόλῳ ἓξ καὶ 96 μέτρα, ἐκτιμηθέντων ἀνὰν τῶν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δέκα πέντε χιλιάδων ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα (15.840) δραχμῶν, 4) ἐξαρτήματα τῶν σωλήνων ἤτοι δύο μπέκ, δύο γωνίας καὶ ἕνα σταυρόν, τύπου Μάσσεϋ, ἐκτιμηθέντα εἰς τὸ ποσὸν τῶν χιλίων δραχμῶν (1.000), 5) μία μηχανὴ τύπου Μαλκότση. Ντήζελ, ἄνευ ἀντλίας, 1.600 στροφῶν δυνάμεως 7-9 ἵππων, πετρελαιοκινήτος, τοποθετημένη σὲ καροτσάκι ἐκ δύο βάρους διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῆς ἐν κινήσει καὶ καλῇ κατασκευῇ ἐκτιμηθεῖσα εἰς τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, 6) δέκα τεμάχια λάστιχο διαμέτρου τριῶν ἰντσῶν, χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἀναρρόφησιν τοῦ ὕδατος, τοῦ ἑνὸς τριῶν μέτρων καὶ τοῦ ἑτέρου 1,50 μ. ἐκτιμηθέντα συνολικῶς εἰς τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων εἴκοσι πέντε (225) δραχμῶν. Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω κατασχεθέντα εἶναι συνολικῆς ἀξίας δραχμῶν 43.065. Ὡς πρὸς τὴν προσαρτὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁρισθῆ ὑπὸ τῆς ἐκτελούσης διὰ μὲν τὸ ποσὸν τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, διὰ τὴν μηχανὴν τύπου Μαλκότση τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων πεντακοσίων δραχμῶν καὶ διὰ ἕκαστα τὰ λοιπὰ σωλῆνας καὶ ἐξαρτήματα τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέρουσιν, ὑπογεγραμμένου συμφώνως τοῦ Νόμου τὸ κατατεθὲν τὸ ἐκτελεστὸν ἀντίγραφον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλήρωσις εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν πλειοδότην. Ὁπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ σχετικὴ σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην 13ι Ἰουλίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, παρόντος Κ. Κλεάρχου καὶ τοῦ Β. Βαϊτσιοῦ ὑπογραφησάντων μετ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγισμένων.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Γ.Σ Δ.Γ Μανωλίδης
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον
Ὁ Συμβολαιογράφος
Γ.Σ Δ.Γ Μανωλίδης

ΕΜΗΝΥΘΗΣΑΝ ΒΕΡΟΙΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΟΠΟΝ ΡΟΗΝ ΥΔΑΤΟΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τοῦ Δήμου ὑπεβλήθησαν μηνύσεις ἐναντίον κατοίκων τῆς πόλεως διότι κάμνουν ἄσκοπον χρῆσιν πόσιμου ὕδατος μὲ ἀποτέλεσμα πολλαὶ οἰκίαι νὰ στεροῦνται τοιοῦτου.

Ὁ Δήμαρχος εἰς ἐρώτησίν μας εἶπεν «λυπούμεθα πολὺ διότι εὑρεθήκαμε εἰς τὴν δύσκολον θέσιν νὰ μηνύσωμεν συμπολίτας μας Ἀλλὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ πράττωμεν τοῦτο ὅταν ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς χρήσεως στεροῦνται πολλοὶ συμπολῖται μας ὕδατος».

Ὡς πληροφορούμεθα τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμον εἶναι 500δρ. ἀχμαὶ περίπου.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ Τ. Ο. Β. ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΣΟΝ

Ὁ Τ.Ο Β διωργάνωσεν νέαν μεγάλην τριήμερον ἐκδρομὴν διὰ τὴν Θάσον ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν μὲ Πανσέληνον τὴν 20 ἕως 22αν Ἰουνίου.

Ἔξοδα μετ' ἐπιστροφῆς 140 διὰ τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου καὶ 150 διὰ τὰ μὴ μέλη. Ἐγγραφαὶ πληροφορίαι εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Τ.Ο.Β. κ. Ἀθαν. Καλογήρου Γραφεῖον ταξιδίων πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου.

Ἡ ἐκδρομὴ εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα διότι περιλαμβάνει ἐπίσκεψιν καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας κ.τ.λ.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΠΑΤΡΙΣ τοῦ ἀντιπροσώπου μας

Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐγένοντο αἱ ἐπιδείξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου μας.

Κατ' ἀρχὴν ὡμίλησε πολὺ ἐμπνευσμένα ἡ διευθύντρια τοῦ Σχολείου κ.Κ. Καπανίδη ἀναφερθεῖσα εἰς τὴν ἀξίαν τῆς Γυμναστικῆς καὶ τὴν σπουδαιότητα τὴν ὁποίαν ἀπέδιδον εἰς αὐτὴν οἱ προγονοί μας λέγοντες «νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ» καὶ ἐκάλεσεν τὴν νεολαίαν νὰ ἀσχοληται μὲ τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμόν.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβον χώραν αἱ ἐπιδείξεις καὶ ἀσκήσεις ποὺ ἐστέφθησαν χάρις εἰς τὴν φροντίδα τῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ Διδασκάλου κ. Χρήστου Τσαλουχίδη μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΒΡΟΧΑΙ

Πληροφορίαι ἐκ σταθμῶν παραγωγικῶν κέντρων τοῦ Νομοῦ μας ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐφετεινὴ σιτοπαραγωγὴ θὰ εἶναι μειωμένη ἐν σχέσει πρὸς ὅτι προεβλέπετο διότι αἱ πρόσφατοι καὶ πλέον βροχαὶ ἐπιβραδύνουν δυσμενῶς.

Τὰ στάχυα ἐπλάγιασαν ὅπως λέγουν οἱ παραγωγοὶ καὶ θὰ εἶναι δυσχερὴς ὁ θερισμὸς καὶ ἡ παιέτης —πρόσθετος τοῦ σίτου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀναγκ. Συν(σμοῦ Διαχ)σεως Δασ)τος Σελίου διακηρύττει ὅτι τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 - 12 π.μ. ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Συν)σμοῦ θέλει διενεργηθῆ φανερὰ προφορικὴ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἐν τῷ οἰκοκέῳ τοῦ Συν)σμοῦ ὑπάρχοντος ξυλίνου ὑποστέγου διαστάσεως 16Χ40μ. καὶ τὴν ἐκκατοπαβέτησιν τούτου εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ οἰκοπέδου.

Δικαίωμα συμμετοχῆς δραχ. 3.000

Τῶν ὅρων διακηρύξεως οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συν)σμοῦ (Ἀντ. Καμάρα 15)

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 13 Ἰουνίου 1959
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συν)σμοῦ
Γ. Νουλίκας

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Υπεύθυνος: Δ εύθυνσης
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΙΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΟΝΔΡΟΣ
ΑΣΚ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Τυπογραφεία—Συντάξεως και Διοικήσεως
«ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ»
Μητροπόλεως 28 Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
22
ΙΟΥΝΙΟΥ 1959

Έτος ΣΤ' Περίοδος Β'
Αριθ. Φύλλου 170

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ Ή ΗΓΕΣΙΑΣ:

Η ΒΟΥΛΗ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ;

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Ωμιλήσαμε εις τὸ προηγούμενα σημειωμά μας διὰ τὴν Ἰσότητα ἀπέναντι εἰς τὸ νόμο καὶ διεπιστώσαμε, ὅτι εἶναι δυσκολοχώνευτη. Τὸ τραγικὸ εἶναι, ὅτι τὸ Νομοθετικὸ σῶμα, ἡ Βουλή, ποὺ ἐθεωρήθηκε ἡ πύρινη ρομφαία, τὸ προπύργιο τῆς Δημοκρατίας κινδυνεύει νὰ μετατραπῇ εἰς ἐχθρόν της. Ὁ κίνδυνος προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπὸ Νομοθετικὸ σῶμα τείνει νὰ μετατραπῇ—ἂν δὲν τὸ κατώρθωσε ἤδη—εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

—Εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Βουλὴ εἶναι κατ' ἀρχὴν ἐκτελεστικὴ καὶ διατάσσουσα ἐξουσία καὶ παρέργως, μάλλον, ἀσχολεῖται μὲ ἔργα τῆς Νομοθετικῆς λειτουργίας.

—Καὶ θὰ ἐρωτήσετε, ποίαν σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς τοῦτο μὲ τὴν Ἰσότητα τῶν πολιτῶν; Ἀπλοῦστατα ἔχει μεγίστην διότι οὐδεὶς διορίζεται ἢ μὴ μόνον ἐὰν καὶ ὁπότε θέλει ὁ Βουλευτὴς τῆς Περιφερείας του. Που, λοιπόν, θὰ στηρίξωμεν τὴν βάσιν τῆς Δημοκρατίας, ὅταν ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐνοιαν τοῦ Βουλευτοῦ;

Ὅταν ἡ Διοίκησις καταλύεται καὶ Νομάρχαι καταδιώκονται, ὅταν ὁ λαὸς ἀποφαίνεται, ὅτι «ἐὰν δὲν ἔχῃς μέσο δὲν γίνεται τίποτε», τότε μποροῦμε νὰ ὁμιλοῦμε διὰ Δημοκρατία;

—Ἀνάγκη, λοιπόν, νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ ἀποκτήσωμεν ἀκομμάτιστον Δημοκρατίαν καὶ Διοίκησιν. Ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ καλύτερον τῶν πολιτευμάτων, ὅταν ἐφαρμόζεται. Ὅταν ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας ὁροῦν καὶ κινοῦνται οἱ μικροὶ δικτάτορες, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, τότε ἔχομε παρωδίαν τῆς Ἰσότητος καὶ συνεπῶς Δημοκρατίας ἢ μᾶλλον Ἀριστοκρατίαν ἢ Ἀπολυταρχίαν τῶν 300 Βουλευτῶν.

—Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς δὲν εἶναι ἀμέτοχος αὐτῆς τῆς καταστάσεως, ὅπως θὰ ἰδοῦμε σὲ ἄλλο σημειωμά μας.

ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

—Βρέθηκα δυὸ τρεῖς ὧρες στὴν αἴθουσα συνεδριάσεων τοῦ νέου Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Καὶ διὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς εἶναι «τερπνὸ καὶ ὠφέλιμο» νὰ ἀπουσιάσῃς διὰ ὀλίγο ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ πυκνοῦ ἀκροατηρίου. Εἴκοσι «ἐκλεκτοὶ» τοῦ λαοῦ συνεδριάζουν στὴν Βέροια γύρω ἀπὸ μιὰ παραλληλόγραμμη τράπεζα. Καὶ σοῦ ἔρχεται στὴ σκέψη, μιὰ καὶ εἴπαμε διὰ τράπεζες (δηλαδὴ διὸ τραπέζια καὶ ὄχι διὰ τὴν ἐθνικὴ τράπεζα κτλ) ἡ λογομαχία τῶν μεγάλων στὴ Γενεύη, διὰ τὸ σχῆμα τῶν τραπεζιῶν. Ἐδῶ κάτω «ἀπὸ τὸ βλέμμα... τῶν δωσητῶν συζύγων Κάππου» τὸ Δ. Συμβούλιον συνεδριάζει μὲ πολλὴ δρεξη καὶ καλὴ θέλησι, ποὺ καλὰ ὅπό σχεται, ἂν δὲν διεισδύσῃ «πατρικὰ, διαβρωτικὰ ἢ ὅπως καὶ δὲν ἐκλείψῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νεοφωτίστων.

—Στὸ τραπέζι ὑπάρχουν στάκτοδοχεῖα, φλυτζάνια καφὲ καὶ χαρτιά. Ἂς παρακολουθήσωμε λίγο τὸν κάθε Σύμβουλο.

Ὁ Πρόεδρος κ. Δελαντώνης δὲν φουμάρει καὶ καλά, διατί εἶναι «ταμπουρωμένος» ἢ κάνει ἐκούσια «κάλυψη καὶ ἀπόκρυφη» πίσω ἀπὸ σειρὲς φακέλλων μὲ ἔγγραφα.

Ὁ ἰατρὸς κ. Περδίκης συλλαμβάνεται ζωγραφίζων κάτι ἀκατάληπτα σχεδιάκια, ποὺ θυμίζουν... Πικασσό, Νταλὶ ἢ μᾶλλον ἔκτακτα τὰ σχέδια—φωτογραφίες, ποὺ ἀπεικονίζουν καὶ βρίσκονται σ' ὅλα τὰ ἰατρεῖα—τὴν μορφὴν καὶ τὸ σχῆμα... ὀστῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

—Ὁ πε.ό... γραφικός, ἄλλα καὶ ὁ λαλίστατος εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ κ. Παυσίδης, μὲ ἕνα κόκκινο μουστάκι. Φαίνεται πολὺ κατατοπισμένος στὰ ζητήματα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου. Διπλὸς ὁ βουλευτής, ἄλλα ὄχι καὶ συνωνύματος μοῦ κ. Εὐθύμ. Χωνιδης ὀλιγώτερον ὁμιλητικὸς δὲν παύει νὰ κάμῃ κάπου—κάπου τὸ Ντεμπούτο του.

—Ὁ κ. Καρατζόγλου, ἀπέναντι, παίρνει θέση (ἢ ἀντίθεση μερικὲς φορὲς) σ' ὅλα τὰ ζητήματα καὶ προτείνει ἐξυπνότερες λύσεις. Διακρίνεται τῶν ἄλλων στὴν ἐνδυμασία καὶ στὴν περαν. Ὁ κ. Τζελέπης πολὺ ζεστὸς, πα'ρνει πολὺ ἐπαγωγικὴ θέση, ποὺ μοζὶ μὲ τὸν κ. Τσικερδένη ἀποτελοῦν, ἀσφαλῶς, δύο νέα βραστήρια καὶ ρήξεις λευθῶ μέλη τοῦ συβουλίου

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ γεωργικοῦ κόσμου

ΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΜΑΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελετανίδη

Ἀναφέραμε εἰς τὸ προηγούμενο ἄρθρο μας ὅτι τὸ πραγματικὸν ἀτομικὸν εἰσόδημα μειοῦται.

Τοῦτο εἶναι συνέπεια ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τιμὰς τῶν βιομηχανικῶν τοιούτων ὑστεροῦν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐνῶ θὰ ἔπρεπε τῇ Κρατικῇ ἐνεργείᾳ αἱ δαπάναι καλλιεργείας νὰ μειωθοῦν, διὰ νὰ ἀποκτήσουν οὕτω διεθνῆ συναγωνιστικότητα καθότι τὰ ἀπουσιαιότερα εἶναι ἐξαγώγιμα καὶ ἐκλεκτὰ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ αὐξηθῇ οὕτω τὸ πραγματικὸν εἰσόδημα τῶν παραγωγῶν, αὗται συνεχῶς αὐξάνουν τὰ γεωργικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα τὰ ὁποῖα εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ φορολογοῦνται εἰς τὸ διπλάσιον καὶ τριπλάσιον τῆς ἀξίας των μὲ ταμιευτικοὺς κυρίως καὶ οὐχὶ προστατευτικοὺς δασμούς. Οἱ γεωργοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰ ἀγοράσουν τοῖς μετρητοῖς, καθότι δὲν διαθέτουν τὰ σχετικὰ κεφάλαια, τὰ παίρνουν ἐπὶ πιστώσει καὶ οὕτω τελικῶς αἱ τιμαὶ τῶν μηχανημάτων ἀνέρχονται εἰς τὸ πενταπλάσιον τῆς ἀξίας των. Διὰ νὰ λάβῃ κανεὶς πλήρη ἀντίληψιν τοῦ πράγματος δὲν ἔχει παρὰ νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡ ἀξία ἑνὸς τρακτέρ, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται σήμερον καὶ εἰς τὰς ὀρεινὰς περιοχάς, ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἀξίαν ἐγγείου ἰδιοκτησίας 40 50 στρεμμάτων.

Ἀλλὰ μήπως τὰ ἴδια δὲν συμβαίνει καὶ μὲ τὰ γεωργικὰ λιπάσματα καὶ φάρμακα; Ποία θὰ εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς χρησιμοποιήσεως των ὅταν μία ὁκὰ λιπάσματος ἔχει 3,50 4,50 καὶ τὸ σιτάρι τρεῖς ἢ τὸ βαμπάκι ἑξτό, μήπως οἱ δαπάναι μὲ τὴ χρησιμοποίησι των εἶναι ἀνιοῦσαι ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτονται ἀπὸ ἀντιστοίχου πραγματικῆς ἀποδόσεως;

Ἀλλὰ καὶ διὰ ἄλλου τρόπου ἀλογίστου τὸ Κράτος συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιφέρουν ἀνάλογον μείωσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ χορήγησις βραχυπροθέσμων καλλιεργητικῶν δανείων, τὰ ὁποῖα εἶναι 100 ο|ο καταναλωτικά εἰς τί ἀποβλέπουν; Διότι κεφάλαια κινήσεως οἱ γεωργοὶ ἐλάχιστα χρησιμοποιοῦν, ἐφ' ὅσον ἐργασίαν μὲν διαθέτουν οἱ ἴδιοι ἔδαφος δὲ καὶ πραγματικὸν κεφάλαιον δὲν δύνανται νὰ ἀποκτήσουν μὲ τὰς ἀνωτέρω πιστώσεις.

Ἀσφαλῶς οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν ἀλλὰ μᾶλλον κομματικὴν πολιτικὴν ἐξυπηρετοῦν, παρὰ ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ὑπεύθυνοι νομισματικήν. Ἐφθασαν εἰς τοιαύτην οἰκονομικὴν ἐξαβλίωσιν οἱ ἀγρότες ὥστε ὄχι μόνον προκαταβολικῶς καταναλίσκουν τὸ εἰσόδημα ποὺ πρόκειται νὰ βγάλουν, ἀλλὰ καὶ εἰς πιστώσεις ποὺ πρόκειται νὰ λάβουν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν νὰ τὰς χρεωστοῦν εἰς τὸν μπακάλην, τὸν ὑποδηματοποιό, τὸν ὑφασματέμπορα. Νὰ μὴν ἀσχολούμεθα μὲ τὸν τόκον ἄλλα μὲ τὴν οὐσίαν. Νὰ μὴν θυσιάζωμεν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἁπλῶν ἐποχειακῶν διακυμάνσεων τῆς οἰκονομίας, μίαν γεωργικὴν οἰκονομίαν ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ὁρθοποδήσῃ καὶ νὰ ἀποδώσῃ πολὺ περισσότερα. Δὲν δύναται τὸ πενιχρότατον Γεωργικὸν εἰσόδημα κατανεμόμενον ὅπως κατανέμεται καὶ φαλκιδευόμενον μὲ τόκους, ὑπερημερίας, προσωποκρατήσεις καὶ ἐντάλματα κατασχέσεων, νὰ ἐξυπηρετῇ νομισματικοὺς σκοπούς. Νὰ χορηγηθοῦν μόνον μακροπρόθεσμα ἀγροτικὰ δάνεια, ἐφ' ὅσον πληροῦνται ὡρισμένοι προϋποθέσεις ἀπὸ ἀπόψεως προγραμματισμένης ἀγροτικῆς πολιτικῆς. Ἡ μείωσις τῶν δαπανῶν παραγωγῆς καὶ ἡ στα θεροποίησις τῶν τιμῶν εἶναι ἡ μόνη διέξοδος διὰ τὸ Κράτος καὶ τοὺς παραγωγούς

Τοῦτο ὅμως εἶναι δυνατὸν μὲ ἀποφασιστικὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὑπευθύνου Κράτους.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τί θὰ συνέβαινε ἄραγε ἂν ἔξαφνα κάποιος διεκήρυττε: Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Τὸ πρῶτο ποὺ θὰ κάναμε θἄταν νὰ τὸν ὑποβάλαμε σὲ κάποια ψυχιατρικὴ ἐξέταση. Μόνον οἱ τρελλοὶ διατείνονται τὰ φαντασιώδες καὶ τὸ οὐτοπικὸ ὡς πρὸς τὴν ἀκουβαιότητα τοῦ ἑαυτοῦ των.

Στὴ γῆ μας ὑπῆρξε κάποιος ποὺ κάποτε ἔκαμε τὸν ἰσχυρισμὸ αὐτὸ γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ ἀπέδειξε διὰ τῶν ἔργων του, τὸν διὰ στόματος Ἰσχυρισμόν του. Δὲν ἦταν καὶ νὸς ἄνθρωπος. Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ κι' ἔκαμε τὴ βλάωσι ὅτι ἦτο τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Γιὰ νὰ εἶναι πραγματικὰ τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν κόσμο.. Ἂν ἦταν ἁπλῶς δημιούργημα τοῦ κόσμου ποτὲ του δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀξιώσῃ ὅτι ἦταν τὸ φῶς του. Πρόκειται περὶ τοῦ ἐνσαρκωθέντος Θεοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦλθε στὸν κόσμο κατὰ τρόπον μοναδικό. Γεννήθηκε ἀπὸ Παρθένο. Ἀληθεύτηκε ὅταν ἦταν κι' ἐπειδὴ ἤθελε. Ἀνέστη μὲ τὴ δική του δύναμι. Αὐτὸς ὁ Χριστὸς στέκεται μπροστά σου καὶ σοῦ λέγει, Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦ του (Ἰωάν. η 12). Ἢ πρέπει νὰ ὁμφιαθητήσῃς τὴν ἀσβαρότητα τῆς διακηρύξεώς του ἢ πρέπει νὰ πέσῃς στὰ γόνατά σου καὶ νὰ τὸν λατρεύσῃς.

Μιὰ μέρα ὁ μέγας ἐλευθερωτὴς Ἰνδιῶν Μαχάτμα Γκάντι, ἐπέστρεφε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Στὴν Καλκούτα τὸν περίμενε ἕνα πλῆθος ἀπὸ 15.000 ἀπαδούς του. Ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ὧρες ὡμίλοῦσαν διάφοροι ρήτορες διὰ τὸ ἔργον τοῦ Γκάντι καὶ τὰ ἰδικόν των. Ἐπὶ τέλους ἤλθε ἡ σειρὰ τοῦ Γκάντι. Ὅλοι περίμεναν τὸν λόγον του. Ἀλλ' αὐτὸς εἶπε μόνο μιὰ πρόταση τὴν ἑξῆς: «Ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομε ἐγὼ καὶ οἱ Ἰνδοὶ τὸ πᾶν εἶναι κάποιος ὁ ὁποῖος ποτέ του δὲν ἐπάτησε στὴν Ἰνδία κι' αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός». Ὁμολογία ἀπὸ ἕναν μὴ Χριστιανό, γιὰ τὸν Χριστό.

Τὴ ἐννοοῦσε ὁ Χριστὸς ὅταν ἔκαμε τὴν σύντομη, ἀλλὰ σκουβιαιότατη αὐτὴ δήλωσι; Δὲν ἀναφέρεται στὸ φυσικὸ φῶς, ἀλλὰ στὴν Ἰδιότητά του ὡς Θεοῦ δημιουργοῦ διότι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς (Α' Ἰωάν. α' 5).

Ἀλλ' ἐδῶ μὲ τὴν διακήρυξί του αὐτὴ ὁ Χριστὸς θέλει νὰ μᾶς δώσῃ κάποια ἀλήθεια.

Ὅλοι μας ἔχουμε μάτια. Τὰ μάτια μας αὐτά, ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπουν. Ἂν ὅμως εἴμαστε κλεισμένοι μέσα σ' ἕνα σκοτεινὸ δωμάτιο, τὰ μάτια μας, εἶναι ἄχρηστα. Ἂν ἀνάψωμε τὸ φῶς τότε ὁ ξυπνοῦν τὰ μάτια μας καὶ ἡ ὅρασίς μας. Ὅταν λοιπὸν ὁ Χριστὸς λέγει ὅτι εἶναι φῶς τοῦ κόσμου μᾶς δηλώνει ὅτι τὰ μάτια μας ἡ ἱκανότητά μας νὰ βλέπωμε εἶναι ἄχρηστα χωρὶς τὸ ἀνωθεν φῶς.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ ἄνθρωπος ν' ἀξιοποιήσῃ τὸ ὅλον αὐτὸ τοῦ Δημιουργοῦ του τὴν ὅρασι εἶναι ἀνάγκη τὰ ἐλθοῦν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ φῶς, μὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἄραγε, τὸ ἔχεις κάμει, φίλε ἀναγνῶστη; Ἴσως νομίζεις πὼς βλέπεις ἀλλ' ἂν μποροῦσες νὰ δῇς χωρὶς ἐξωτερικὸ φῶς δὲν βάλεγε ὁ Χριστὸς τῶν Λαῶν εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ἔχεις συναντήσει κανμιὰ φορὰ κανέναν τυφλὸ ν' ἀντικρύζῃ γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ὡραιότητα τῆς φύσεως; Ἦταν ἕνα παιδάκι ποὺ γεννήθηκε τυφλό. Ἰοῦ ἔγινε μιὰ χειρουργικὴ ἐπέμβασις σιὰ μάτια του καὶ ἀπέκτησε τὴν ὅρασί του. Σιγὰ σιγὰ οἱ νιατροὶ ἐπέτρεπαν τὸ φῶς νὰ μαζίνει σιὰ μάτια του. Μαορεῦσε τὸ παιδάκι αὐτὸ νὰ φαντάζεται στὸ σκοτάδι ἂν δὲν τοῦ ἔπερνε τρέπετο νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ἔξω φῶς. Μιὰ μέρα ὅμως τοῦ ἀνοιξαν τὰ δεμένα μάτια του καὶ ἀντίκρυσε τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ. Τὸ παιδάκι στερέωσε πλαίοντας στὴ μαμά του καὶ τῆς εἶπε «Μαμά, νιατὶ δὲν μοῦ εἴπατε πὼς ἡ ζωὴ ἦταν τόσο ὡραία;» Ἡ πονεμένη μάνα ξέσπασε σὲ λυγμοὺς λέγοντας στὸ παιδί της «χρυσό μου προσπάθησα νὰ σοῦ τὴν περιγράψω ἀλλὰ δὲν μπορεῖς νιὰ μὲ καταλάβῃς.

Τί μπορῶ μ' ἐγὼ νὰ σοῦ κάνω γιὰ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ; Ἀξιωματικὸ νὰ σοῦ ἐξηγήσω τὴν διαφορὰ ποὺ θ' ἀντικρύσῃς ὅταν ἔλθῃς σ' ἐπαφὴ μαζύ του. Θὰ συμβῇ κάτι σιδὶ ἐσωτερικὸ σου κόσμο ποὺ ἀνθρώπινη γλῶσσα δὲν μπορεῖ νὰ περιγράψῃ οὔτε ἀνθρώπινη φαντασία νὰ συλλάβῃ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμῃς ἕνα πείραμα. Νὰ ἐκτεθῇς σιὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ τότε θὰ καταλάβῃς περὶ τίνος πρόκειται.

Μὰ θὰ μ' ἐρωτήσῃς τί πρέπει νὰ κάμω. Ἄκουσε τί εἶπε ὁ ἀπ. Παῦλος στὸν φύλακα τῶν φυλακῶν Φιλίππων. Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Πίστευσον καὶ σὺ τὸ αἰώνιον; Ἴσως ἐνόμιζες ὅτι ἦσουν ἄνθρωπος πιστός. Χριστιανός. Μπορεῖς ὅμως ν' ἀνακαλύψῃς στὴ μιὰ μὴ σου μιὰ στενωπὴ ἢ μιὰ περιοχὴ τῆς ζωῆς σου ποὺ ἀντίκρυσες τὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν δέχθηκες γιὰ Σωτῆρα σου προσωπικό; Θυμᾶσαι ἄραγε τὰ πεπραμένα σου ἀπὸ τὸ σκοτάδι σιὸ φῶς; Ἂν πραγματικὰ ζῇς μέσα σιὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ θὰ τὸ ξέρῃς σὺ καὶ θὰ τὸ ἀντιληφθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι. Ἂν ὅμως βρίσκεσαι ἀκόμη σιδοκοτάδι μὴ διστάσῃς νἀναζήσῃς τὴ δόξα ἐκ φωτὸς σου νὰ λάμψῃ μέρα της τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΠΟΛΕΩΣ

Μία εἰκόνα ἀπὸ τὶς Γυμναστικὲς ἐπιδείξεις τοῦ Δημ. Σχολείου τῆς Παιδοπόλεως «Καλὴ Παναγιὰ» ποὺ ἔλαβαν χώραν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 14 τρ. καὶ εἶχαν μεγάλην ἐπιτυχίαν χάρις εἰς τὶς φροντίδες τῆς

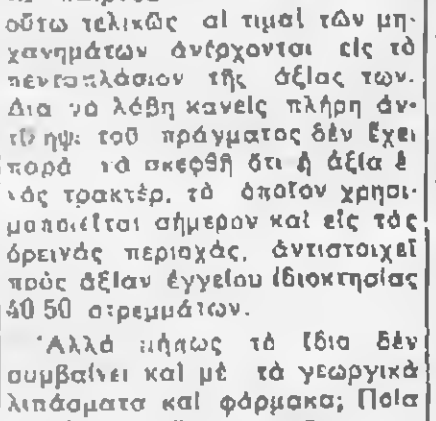

Διευθύνσεως καὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας μία ὁμὰς παιδιῶν, ποὺ ἔλαβε μέρος σχηματίζει «Πυραμίδαν» πρὸ τῶν θεατῶν, ἐνῶ στὸ βάθος διακρίνεται ἡ παράταξις τῶν μαθητῶν—τροφίμων τῆς Παιδοπόλεως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥΔΗΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἐκ τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὸ Δημ. Συμβούλιον πληροφορούμεθα, ὅτι Δῆμος κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ἀντιμετωπίζει ἐκτάκτες οἰκονομικὲς δυσχέρειες, καθ' ὅσον τὰ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς 100.000 δρ. ἐνῶ τὰ ἔξοδα ὑπερβαίνουν τὶς 250.000 δραχ.

Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝ ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΑΤΙΡΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ Ο Γ. ΣΟΥΡΗΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ

Βιογραφικόν του σημείωμα και ἐκλογὴ Ποιημάτων

Βαν

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε τὸν Σουρῆ σὰν ποιητή.

Ὅταν ἄρχισε νὰ γραφει στίχους, κυκλοφοροῦσαν στὴν Ἀθήνα ἀξιόλογα σατιρικὰ περιοδικὰ ὅπως τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ὁ Ραμπαγὰς» ὁ Ἀηλιάνθρωπος» καὶ ἄλλα.

Ὁ Σουρῆς ἔγινε εὐθὺς ἀμέσως ὁ περιζήτητος καὶ δημοφιλὴς συνεργάτης τῶν σατιρικῶν περιοδικῶν, γιατὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐφάνη τὸ ἐξαιρετικό του ταλέντο στὸ ποιητικὸ αὐτὸ εἶδος.

Φαντάζεται κανεὶς πόση τέχνη χρειάζεται ο' αὐτοσχέδιος τοῦ ποιητικοῦ λόγου τοῦ μασκαγώνει τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καὶ τὰ κοινωνικὰ ἐλαττώματα καὶ εἰ καλλιεργημένος καὶ πνευματώδης πρέπει νὰ εἶναι ἕνας Λαὸς γιὰ νὰ ἀνέχεται νὰ τοῦ ἐμφανίζουν τὶς ἀσχήμιες.

Γι' αὐτὸ εἶναι συνηθέστατες οἱ διώξεις τῶν σατιρικῶν ποιητῶν, ὅπως τοῦ Λασκαράτου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου ποὺ ἔγραψε καυστικὴ σάτιρα κατὰ τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Ὄθωνος μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διωχθεῖ καὶ ἐκπατρισθεῖ. Ἀντιθέτως ὁ ἀθρόατος Σουρῆς παρ' ὅτι ἔγραψε μυριάδες στίχων ἦταν ἀγαπητὸς καὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐσατίριζε. Ὁ λόγος εἶναι ὅπως εἶπε ὁ ἀειμνηστος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Σίμος Μενάρδος ὅτι ἡ σάτιρα τοῦ Σουρῆ δὲν ἦτο μασκάτιγωμα ἦτο εἶδος ἐλαφρᾶς κοινωνικῆς φιλοσοφίας ποὺ ἀπέδιδε σκοπτικῶς ὅλα μας τὰ λάθη καὶ τὰ φυσικὰ ἐλαττώματα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Τὰ πνευματώδες ποτόν, ποὺ ἔπιναν οἱ Ἕλληνες ἁπλούστατα, εἶχεν τὸ μεγάλο πλεονέκτημα νὰ παράγεται ἀπὸ γνήσιαν Χιώτικον καὶ ὄχι ξενικὸν πνεῦμα. Ἦτο πάντοτε ἀναψυκτικόν, κάποτε ἐμπέριζε καὶ συχνὰ ἦτο πολὺ εὐάρεστον ὄχι μόνον εἰς ἐντοπίους σοφιστικούς.

Ὁ «Ρωμηὸς» τοῦ Σουρῆ ὑπῆρξεν ἡ πιὸ φημισμένη ἀπὸ ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς σατιρικὲς ἐφημερίδες ποὺ πρωτοεξεδόθη τὸ 1883 καὶ διαβαζόταν ἀπὸ κάθε Ἕλληνα ἀπὸ τὴ Μασσαλία ἕως τὴ Τραπεζοῦντα. Ἦτο ἔργο ἑνὸς ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος τὴν ἔγραψε ὁλόκληρη εἰς στίχους συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀγγελιῶν.

Κάθε Σάββατο περίμεναν τὸν «Ρωμηὸ» χιλιάδες ἀναγνωστῶν. Ἡ κυκλοφορία του πολλὲς περνοῦσε τὶς 15.000 φύλλα, ρεκόρ πηλαδὴ γιὰ ἑβδομαδιαῖο φύλλο τῆς ἐποχῆς του. Καὶ ἀναγνῶστοι ταὶ ποὺ ἦσαν ἀπὸ κάθε τάξη τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐβρισκαν στοὺς δυὸ θαυμαστοὺς ξύλινους ἥρωάς του, τὸν Περικλέτο καὶ τὸν Φασουλῆ, ὅλη τὴ γοητεία τοῦ ἀνθηροῦ καὶ νεάζοντος πνεύματος τοῦ Σουρῆ.

Οἱ τριακόσιοι σατιρικοὶ στίχοι τοῦ «Ρωμηοῦ» μὲν τὴν ἀπολαυστικὴ ἐλευθεροστομίαποὺ περιεῖχαν, καὶ τὸ ἄθῳο καὶ ἀνθρωπικὸ πείραγμα, ἀποτελοῦσαν τὴν πιὸ φιλοσοφημένη καὶ ἀνθρώπινη ἐναισθησία ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν γεγονότων τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ πρωτιμηρις τοῦ ποιητοῦ εἶναι ὁ Φασουλῆς ὁ ἀνειροπόλος τύπος τοῦ δράμου τοῦ καφενείου, τοῦ πολιτικοῦ παρασκηνίου, ποὺ διασκωμωδεῖ καὶ σατιρίζει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν Περικλῆ ποὺ ἐξέφραζε τὸ πρακτικὸ καὶ ρεαλιστικὸ πνεῦμα συντθεταν τὸν ἀληθινὸ τύπο τοῦ Ρωμηοῦ δηλαν τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Μέσα στὴν ἐμμέτρητη διαρκῆ πάλη τῶν δύο αὐτῶν φασουλήδων, περιέχει ὁλόκληρος ἡ ἐποχὴ τοῦ Γεωργίου τοῦ Α., γιατὶ ὁ διάλογός τους εἶναι ἱστορία καὶ δίδαγμα μαζί. Ἡ ἐπικαιρότης εἶναι βέβαια βασικὰ χάρισμα στὸ σατιρικὸ ποίημα, στὸ κύριο ἄρθρο, στὸ χρονογράφημα, στὰ σατιρικὰ σκίτσα. Ἀλλὰ στίχοι τοῦ Σουρῆ ὅπως αὐτοὶ ποὺ ἀφιερώνει πρὸς τὴν Ἑλλάδα,

«Μέσα σὲ τόσους σάλους καὶ τόσα βάσανά σου
ἐχθρούς δὲν ἔχεις ἄλλους παρὰ τοὺς Ἕλληνάς σου»,

εἶναι ἐκτὸς ἐπικαιρότητος καὶ ἡ ἀπόστασις τοῦ χρόνου τίποτε δὲν παίρνει ἀπὸ τὴν ἀξία τους. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Παλαμᾶς ἀποκαλεῖ τὸν Σουρῆ ἀθάνατο.

Ὁ «Ρωμηὸς» δὲν χαρίζεται σὲ κανένα. Τὸ παλάτι καὶ οἱ ἀνακτορικοὶ χοροὶ εἶναι ἡ τακτική του σάτιρα.

Ἄλλοτε ἡπία καὶ ἄλλοτε φοβερή. Κάτι στίχοι του πολὺ ἰσχυτεροὶ ποὺ δημοσιεύτηκαν στὰ «Ρωμηὰ» τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1837 ἐπροκάλεσαν τὴ δίωξή του. Διετάχθη κατάσχεσις τοῦ «Ρωμηοῦ» ποὺ ἐφθασε νὰ πωλῆται κρυφὰ 75 καὶ 100 δρχ. τὸ φύλλο. Ἀλλὰ ὁ ποιητὴς ἀπηλλάγη διὰ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν.

Γιὰ τοὺς βουλευτὰς προσφιλὲς θέμα τῶν θεατρικῶν συγγραφέων καὶ σατιρικῶν ποιητῶν, ὁ Σουρῆς ἔγραφε:

«Ὀφείλει κάθε βουλευτὴς
(τῶν νεωτέρων χρόνων
νὰ ἔχη πόδια τέσσερα καὶ ὄχι
(δύο μόνον
γιατὶ ποτὲ δὲν ἠμπορεῖ καὶ οὔ
(τε θὰ μπορέσῃ
στὸν ψηφοφόρων τὶς βουλεῖες
μὲ δυὸ νὰ ἐπαρκέσῃ.

Ὁ Σουρῆς ἐπεριποιήθη ἰδιαιτέρως μὲ τὴ σάτιρά του τὸν καθηγητὴ τῶν Λατινικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐσχάτως, ὁ ὁποῖος τὸν ἀπέρριψε εἰς τὸ μάθημα τῆς μετρικῆς καὶ δὲν τοῦ ἔδωσε τὸ δίπλωμά του τῆς φιλοσοφικῆς. Ἡ ἀποτυχία αὐτὴ τοῦ Σουρῆ εἰς μέτρον εἶναι πεῖραγη γιατὶ κατὰ γενικὴ ἀναγνώρωη ἦταν ἄφθαστος στὸ στίχο.

Ὅταν μιλᾶμε γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Σουρῆ ἐννοοῦμε βέβαια τὸ τὸ «Ρωμηό» του. Ἀλλὰ ὁ Σουρῆς ἔγραφε καὶ γιὰ τὸ θέατρο μονόπρακτες κωμῳδίες καὶ διαλόγους καθὼς καὶ τὰ λυρικὰ ποιήματα ποὺ ἐξέδωσε σὲ ἰδιαίτερη συλλογή, ἡ δὲ μετάφρασις του τῶν «Νεφελῶν» τοῦ Ἀριστοφάνους ποὺ ἐδόθη τὸ 1900 στὸ Δημοτικὸ Θέατρο ἐκρίθη τότε ὁμόφωνα ὡς ἀριστουργηματική.

Γιὰ τὸ Σουρῆ ἔγινε καὶ τοῦτο τὸ μοναδικὸ ποὺ δὲν συνέβη σὲ ἄλλον Ἕλληνα ποιητή. Οἱ θαυμασταὶ του τοῦ ἔκτισαν μιὰ ἐπαυλη στὸ Ν. Φάληρο, ποὺ ἦταν τότε στὴν ἀκμή του. Καὶ ὁ Σουρῆς ποὺ σχεδὸν δὲν κατάλαβε πῶς τὴν ἀπέκτητε ἔγραψε στὸ «Ρωμηό»:

Μὰ νὰ μὲ φτύσεις Περικλῆ
(ἂν ἔχ' ὡς τώρα νοιώσει
πῶς ἔγινε, ποιὸς τώκτισε καὶ
(ποιὸς θὰ τὸ πληρώσει.

Αὐτὸς ὑπῆρξε, ὁ Γεώργιος Σουρῆς. Τὸ γέλιο καὶ ἡ πρακτικὴ κοινωνικὴ φιλοσοφία ἑνὸς λαοῦ Πέθανε στὶς 26 Αὐγούστου 1919 ποὺ ὑπῆρξεν ἡμέρα πανελληνίου πένθους καὶ ἐκηδεύθη δημοσίᾳ δαπάνῃ. Ἡ προτομή του βρίσκεται στὸν κῆπο τοῦ Ζαππείου γιὰ νὰ ἐνθυμίζει εἰς τοὺς νεωτέρους μιὰ ἀθάνατη Ἑλληνικὴ δόξα.

Λ. Μ.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Βεροιῶτες Ποιητὲς

"ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ,,

Ἂν μποροῦσα γιὰ λίγο
στὴν ἀγκάλη σου μέσα
τὴν ζωή μου ν' ἀφήσω.

Ἂν μποροῦσα τὰ χείλη σου
ὅπως πρῶτα ν' τ' ἀγγίξω
κι' ἂς ξεψυχήσω.

Ἂν μποροῦσα στὸν ματιῶνσου
τὴν γλύκα, τ' ὀνείρατα
τῆς ζωῆς μου νὰ σβήσω

Ἂν μποροῦσα στ' ἀλήθεια
τὴν παληά μου ζωὴ
κοντά σου νὰ λησμονήσω

Ἂν μποροῦσα τὴν λάμψι σου
μ' ἕνα στίλβο λαμπρό
καθαρὴ νὰ κρατῶ

Ἂν μποροῦσα κοντά σου
νὰ γινόμουν ἄγνὸς
ὅπως πρὶν γεννηθῶ,
τότε θἄταν αὐτὸ
ποὺ χρόνια ζητοῦσα
καὶ μονάχα ποθοῦσα

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ μακαρίτης χιουμορίστας Μπέρναρ Σῶ, ἐθεάθη κάποτε σ' ἕνα φιλανθρωπικὸ χορὸ νὰ χορεύῃ συνεχῶς μὲ μιὰ φοβερὴ ἀσχημομοῦρα. Τὸ πρᾶγμα ἔκανεν ἐντύπωση στοὺς φίλους του ποὺ ἤξεραν ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὔτε χόρευε, οὔτε χώνευε τὶς ἀσκημες. Ἕνας μάλιστα δὲν κρατήθηκε καὶ σὲ μιὰ εὐκαιρία τὸν ρώτησε μὲ τρόπο πῶς συνέβαινε αὐτὸ τὸ πρωτάκουστο πρᾶγμα.

—Δὲ βαρυέσαι, τοῦ ἀπεκρίθηκε χαμογελῶντας ὁ Σῶ, δίχως νὰ σταματήσῃ τὸ χορό. Φιλανθρωπικὸς χορός...

Ποντιακὴ Ποίησις

ΕΝΘΥΜΑΣΑΙ;

Ἐνθυμάστε το καιμαν
μὲ τὴν νύχτα σὴ σκοτίαν,
ὅταν ἔβγα σὴν ἀσλὴν ς
γιὰ νὰ σοῦρω τὸ φιλί-ς;

Ἐνθυμᾶσαι ξάτ τὰ βράδυα,
ντὸ ἐποῦνα σε τὰ χάδια,
καὶ ἐφίλνα σε σὰ στάμνα,
καὶ σὰ μάγουλας ἀκόμαν;

Ἐνθυμᾶσαι τὰ ἡμέρας,
ὄνταν ἔλλαξαμε βέρας,
πῶς ἐροῦζνες σὴν ἀγγάλια μ,
κ'ἔλεγες χαλάλτς τὰ κάλλιαμ.

Κιαμ ἀτάρα ντ'ἐρωτᾶς με,
ἂν ἀτόμαν ἀγαπᾶς με,
κιάμαν Μάρις τσεχρὲν ἀλλάεις.
σὴν ἀγάπνεμουν διατάεις.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΤΟΛΕΝΕΚΑΣΤΟ ΜΑΣ

Ἡ τελευταία ἀποστολὴ τοῦ ἑλληνικοῦ σώματος τῆς Κορέας εἶχε φθάσει στὸ Πουσὰν κι ἀμέσως οἱ ἄνδρες ὡσηγήθηκαν στὶς ἀποθῆκες ρούχων. Δυὸ Ρουμελιῶτες κουβεντιάζουν τὰ ἐδῶ καὶ τοὺς, δείχνοντας μιὰν ἄλλη διάβα ποὺ βρισκόταν παραπέρα.

—Τσ'ἀλλάνει τσ'ἔντ'σαν; (Ποὺ σημαίνει: Τοὺς ἄλλους τοὺς ἔντυσαν;)

Καὶ ἀπαντάει ὁ ἕνας Ρουμελιώτης στὴν τοπικὴ του διάλεκτο:

—Κι ἂν τσ'ἔντ'σαν τί; (Ποὺ σημαίνει: καὶ ἂν τοὺς ἔντυσαν τί;) Ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικός, κατόπιν τῆς κατὰ τύχην, σχετικῆς «ὡς καταλλήλου ἀπαντήσεως ἔμεινεν ἄναυδος, λέγοντας:

—Ἀνάρμη ἐὲν ἦρθαν οἱ Ἕλληνες καὶ ὁμίλησαν Κορεάτικα!!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅποιος παραδέχεται τὴν ἀδικία, ἀδικεῖ περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνον, ποὺ ἀδικεῖ.

—ΡΟΥΣΣΩ

—Ἡ πρώτη ἀποτυχία, συχνὰ εἶναι εὐλογία.

—ΜΠΡΑΟΥΝ

—Ἡ αὐτοπεποίθησις εἶναι τὸ πρῶτο προσὸν κάθε μεγάλης ἐπιχειρήσεως.

—ΤΟΜΣΟΝ

—Γελᾶ ὁ χαζὸς καὶ ἂν δὲν εἶναι κάτι γελοῖο,

—ΠΙΤΤΑΚΟΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΞ ΕΥΚΟΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΓΑΠΗΤΟΣ

Ἀσφαλῶς θὰ θέλετε νὰ ἔχετε πολλοὺς φίλους, ἀλλὰ δὲν ξέρετε τὸν τρόπον νὰ τοὺς ἀποκτήσετε ἢ νὰ τοὺς διατηρήσετε. Νά, λοιπὸν ἓξ εὔκολοι τρόποι—κανόνες:

1) Νὰ ἐνδιαφέρεσαι μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα, γιὰ τοὺς ἄλλους

2) Νὰ εἶσαι χαμογελαστὸς καὶ καλὸς

3) Νὰ ὁμιλῇς κάπου—κάπου καὶ νὰ ἐρωτᾶς διὰ τὰ ζητήματα τῶν φίλων σου,

4) Ν'ἀναγνωρίζετε τὴν ἀξίαν καὶ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων

5) Ν'ἀκοῦς μὲ προσοχὴ τοὺς ἄλλους καὶ

6) Νὰ προσπαθῇς νὰ προσαρμόζεσαι στὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἄλλων.

Καλὴ ἐπιτυχία, λοιπόν.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

10

Ἕνας ὑπόκωφος κρότος μονάχα εἶχε ἀκουστῆ. Καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ Ἑλένη ἔνιωσε νὰ παραλύουν τὰ χέρια τοῦ μεθυσμένου.

Δὲν κατάλαβε τί εἶχε γίνει. Ἡ πρώτη σκέψη της ἦταν νὰ ξαναπηδήσῃ, κι' ἀπόρησε ὅταν εἶδε μὲ πόση εὐκολία τὴν ἄφησε ὁ ἄλλος. Σχεδὸν τὸν περίμενε νὰ ξαναπέσῃ χιῆ κι' αὐτὸς ἐπάνω, καὶ ξεμὰ κρυνε ἀπὸ κοντά του. Τώρα εἶχε γυρίσει κιόλας τὸ χερούλι τῆς πόρτας ἕτοιμη ν' ἀνοίξῃ στὴν πρώτη του κίνηση.

Ὁ Γερμανὸς ὅμως δὲν ἔκανε καμμιὰ προσπάθεια νὰ σηκωθῇ.

—Ζῶνι! ψιθύρισε ἡ Ἑλένη κ' ἔφερε τὰ χέρια στὰ μαλλιὰ ποὺ εἶχαν ριχτῆ μπροστὰ καὶ τὴν ἔπιαναν κι' ἐκεῖνα. Ζῶνι! Ὡς αὔριο τὸ πρωὶ δὲν μπορεῖ νὰ ξεμεθύσῃ. Ἂς κοιμηθῇ ἐκεῖ στὰ πλακάκια.

Τὴν ὥρα ποὺ ἄνοιγε τὴν πόρτα γύρισε γιὰ τελευταία φορὰ τὰ κεφάλια. Καὶ τότε καθὼς ἄλαζε θέση ἀντρίχιασε.

Ὁ Γερμανὸς ἔτεινε τὴν κεφαλή του μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα, ποὺ γυάλιζαν σὰν μεγάλες γυάλινες χάντρες. Τὸ βλέμμα του, ἕνα βλέμμα παράξενο ἀκίνητο κι' αὐτὸ καὶ δίχως ἔκφραση τῆς πάγωσε τὰ αἵματα.

Ἔτρεξε κοντά του καὶ τὸν ἔσκυψε μὲ τὰ χέρια. Τὰ ἴδια ἀκίνητα μάτια τὸ ἴδιο πεταμένο βλέμμα. Ἡ Ἑλένη κόντεψε γύρω της σὰ νὰ ζητοῦσε ἐξήγηση τ' ἄψυχα πράγματα ποὺχαν σκορπίσει στὸ δάπεδο. Δίπλα στὸν Γερμανὸ στὴ μουσκεμένη γωνιὰ τοῦ ἀνατσδογυριαμένου τραπεζιοῦ κρέμονταν σκαλωμένη μὲ τοῦφα μαλλιά. Ἁπλωσε τὸ χέρι καὶ τὰ τράβηξε κάπως γρήγορα. Ἦταν ὑγρὰ καὶ καθὼς κόντεψε νὰ ἀγγίξῃ τὰ δαχτυλά της ἕνα ἄγριο ξεφωνητὸ τῆς ξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη. Εἶχαν βαφῆ κόκκινα.

Τόσο γρήγορα εἶχαν γίνει ὅλα αὐτὰ ποὺ δὲν πρόφτασε ὥς τότε νὰ συλλογιστῇ τίποτα τὸ κακό. Μόνο τὸ αἷμα τῆς ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ κατάλαβε.

—Πέθανε.... Ἄχ, Θεέ μου, πέθανε... Ξεφώνησε καὶ ρίχτηκε ἔξω ἀπὸ τὴν κουζίνα κλείνοντας πίσω της τὴν πόρτα.

Ἔτρεξε στὴν κάμαρα τῆς Δώρας. Ἡ ἄρρωστη ἐξακολουθοῦσε νὰ κοιμᾶται ἀνύποπτη γιὰ ὅτι ἔγινε ἐκεῖ λίγα βήματα παραπέρα.

Τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ τώρα;

Ἡ Ἑλένη πηγαινοήρχονταν ἀπὸ δωμάτιο σὲ δωμάτιο, κι' ἔτριβε τὰ χέρια ἀπὸ ἀγωνία.

Ἔπειτα ἕνας τρόμος τὴν κυρίεψε γύρισε γρήγορα κοντὰ στὴν ἀδελφή της καὶ κλείδωσε τὴν πόρτα ἀπὸ μέσα περιμένοντας τὸ ξημέρωμα τῆς ἄλλης ἡμέρας, δίχως τὰ κλεῖστο μάτι.

Ἔξω στὸ διάδρομο δὲν ἀκούγονταν τὸ παραμικρό. Ψυχὴ δὲν κυκλοφοροῦσε ἀπὸ πολλὴ ὥρα, κι' ἡ Ἑλένη ἔνοιωθε τὸν ἑαυτό της περισσότερο μονάχη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ στὴ ζωή της.

Χίλια δυὸ σχέδια στριφογύριζαν στὸ βολωμένο της μυαλὸ καὶ καμμιὰ ἀπόφαση δὲν μποροῦσε νὰ πάρῃ. Εἶχαν στερέψει οἱ σκέψεις. Ἔνα ρίγος τῆς ἦρθε ἔπειτα καθὼς ἦταν ἱδρωμένη ἀπὸ τὴν ὑπεράνθρωπη ἀγωνία ποὺ πέρασε κι' ἀπὸ τὸν φόβο ποὺ τὴν πλημμύριζε. Ἀνασήκωσε τὴν κουβέρτα καὶ τρύπωσε δίπλα στὴ μικρὴ ζεστασιὰ καὶ προστασία.

Μόνο τὰ ξημερώματα τὴν ἔπιασε ὁ ὕπνος καναδυὸ ὧρες. Μὲ τὰ πρῶτα βήματα ποὺ ἀκούστηκαν στὸ δρόμο πετάχτηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ δίχως νὰ πλυθῇ, ρίχνοντας πρόχειρα ἕνα ἐπανωφόρι στοὺς ὤμους βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι.

Τίποτα ἄλλο δὲν ἀπασχολοῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πεθαμένο στὴν κουζίνα. Κι' οὔτε τῆς ἔκανε ἐντύπωση ὅτι ἡ Δώρα δὲν εἶχε ξυπνήσει ἀκόμα.

Ἔπρεπε νὰ προφτάσῃ τὴν Ἰωάννα νὰ σταθῇ στὸ σπίτι νὰ τῆς πῇ τὸ τί ἔγινε τὴ νύχτα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴ συμβουλή της. Ἔπειτα θὰ εἰδοποιοῦσε καὶ τὸν Ἀντρέα. Ἦταν ἄντρας αὐτὸς καὶ κάτι θὰ μποροῦσε νὰ σκεφθῇ καλύτερο ἀπὸ τὴν Ἰδια.

Στὸ σπίτι τῆς Ἰωάννας ὅμως βρῆκε τοὺς δικούς της ἀνάστατους.

—Πρωὶ πρωὶ τῆς εἶπαν ἦρθε ἡ Ἀστυνομία καὶ τὴν πῆρε.

Ἦταν ἐπόμενο νὰ γίνῃ αὐτό.

Ὅταν ὁ Νάσμυλλεν δὲν παρουσιάσθηκε στὸ νοσοκομεῖο στὴν ὥρα του, κι' ἀφοῦ πέρασαν δυὸ ὧρες ἀκόμα ἡ ἀπουσία του φάνηκε ὑποπτη. Ἡ Διεύθυνσις εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομία κι' ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ Νοσοκομείου εἶπε πῶς τὸν εἶχε δῆ νὰ φεύγῃ μὲ μιὰ κολέλλα τὸ βράδυ. Τὸ σπίτι της τοῦ ἦταν ἄγνωστο ἤξερε ὅμως τὸ μικρό της ὄνομα καὶ τὴν ὑπηρεσία ὅπου δούλευε, γιατὶ κι' ἄλλες φορὲς εἶχε βγῆ μὲ τὸ γιατρό, κι' ἐκεῖνος τὴν ἔπαιρνε συχνὰ στὸ τηλέφωνο.

Τὰ πασακάτω ἦταν εὔκολα.

Μερικὰ τηλεφωνήματα δεξιὰ ἀριστερὰ καὶ σὲ μιὰ ὥρα ἡ Ἀστυνομία εἶχε τὴν διεύθυνση τοῦ σπιτιοῦ τῆς Ἰωάννας.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	δραχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 28693 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΤΙ ΠΡΟΜΗΝΥΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ 24ην ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ ἐρευνητὴ 24η περίοδος τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης θὰ σημειώσῃ σταθμὸν εἰς τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν της.

Οἱ νέοι χῶροι τοὺς ὁποίους ἡ Δ.Ε.Θ. ἀπέκτησε μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν κατανόησιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ἐπιφανείας 40.000 τ.μ περίπου προστίθενται εἰς τὸν σημερινόν της καὶ θὰ συνδεθοῦν μὲ αὐτὸν βάσει νέου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, εἰς ἐνιαίαν ἐπιφάνειαν ἐξ 167.000τ.μ μὲ κυρίας πρὸς αὐτὴν προσπελάσεις ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τῆς ΧΑΝ καὶ τοῦ Συντριβανίου.

Ἐπίσης ὁ φωτισμὸς ὅλων αὐτῶν τῶν ὑπαιθρίων καὶ κοινοχρήστων χώρων ἡ συμπλήρωσις των μὲ πρασινον καὶ ἄλλα διακοσμητικὰ στοιχεῖα καθὼς καὶ αἱ ἐκ τῶν σχεδίων ἐπιβαλλόμεναι ἀπαχετεύσεις ἀπετελοῦν πρόσθετα καὶ ἀναγκαῖα ἔργα ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὁποίων προωθεῖται παραλλήλως μὲ τὰ προαναφέρομενα.

Προβλέπονται ἀπὸ τὸ σχέδιον καὶ ἄλληλοι ἐστεγασμένοι χῶροι ὅπου θὰ λειτουργοῦν αἱ Ὑπηρεσίαι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Ταχυδρομείου, τοῦ τηλεγραφείου, Τηλεφωνικῶν Ἐπικοινωνιῶν, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ.λ.π.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐξ Ἑλλάδος συμμετοχῶν τῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας καίτοι εἶναι ἀκόμη ἐνωρὶς νὰ δοθοῦν ἀριθμοὶ ἐκθετῶν εἶναι ἐν τούτοις πολὺ χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξεδηλώθησαν ἀπὸ μέρους 15 μεγάλων Ἑλληνικῶν Ὀργανισμῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων πασθέσεις διὰ προχρονίου ἐνοικιάσεως χώρων διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀνέγερσιν ἰδίων περιπτέρων.

Συγκεκριμένως ἡ ἐπιφάνεια τῶν ζητηθέντων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χώρων μέχρι τῆς στιγμῆς πού γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταὶ ἀνέρχεται εἰς 10.000τ.μ περίπου. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς παραβαλλόμενος μὲ τὰ ἀντίστοιχα στοιχεῖα τοῦ παρελθόντος εἶναι πράγματι σημαντικός δεδομένου ὅτι ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν κατὰ τὴν ὀκταετίαν ἀπὸ τοῦ 1951 μέχρι καὶ τοῦ 1959 ἀνεγερθέντων ἰδιωτικῶν περιπτέρων ὑπὸ Ἑλληνικῶ βιομηχανιῶν καὶ Ὀργανισμῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 4.500.τ.μ

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ δεδομένα αὐτὰ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Βιοτεχνία τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐφετεινὴν συμμετοχήν της ἐζήτησε χώρον ἡὐξημένον κατὰ 50.)ο ἀπὸ τὸν περυσινὸν χαρακτηρίζονται ὡς καὶ οἱ οἰωνοὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανικῆς καὶ βιοτεχνικῆς παραγωγῆς εἰς τὴν 24ην Δ.Ε.Θ 1959.

Ἀπὸ πλευρᾶς ξένων συμμετοχῶν ἐπίσης τὰ μέχρι τοῦδε δεδομένα προδικάζουν ἐπιτυχίαν, ἡ ὁποία θὰ ὑπερβῇ κάθε προηγουμένην. Ἤδη μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου εἶχον δηλώσει ἐπισήμων συμμετοχήν ἡ Αὐστρία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία, ἡ Γιουγκοσλαβία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς τὸ Ἰσραὴλ ἡ Ἰταλία, ἡ Γερμανικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία, ἡ Ἕνωσις Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν ἡ Ὁλλανδία ἡ Οὐγγαρία, ἡ Πολωνία ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Ρουμανία, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται καὶ ἡ συμμετοχὴ ἄλλων κρατῶν.

Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν κρατικῶν ἐπισήμων συμμετοχῶν, εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ σύγκρισις τῶν ἐπιφανειῶν τῶν χώρων αἱ ὁποῖαι ἐζητήθησαν ὑπὸ τῶν διαφόρων Κρατῶν διὰ τὸ 1959 μὲ ἐκείνας τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ ὁποῖαι ἀνήρχοντο συνολικῶς εἰς 9.000τ.μ ἔναντι 22.000τ.μ τοῦ 1959.

Καὶ πρέπει ἀκόμη νὰ λεχθῇ ὅτι μέχρι τοῦδε πέραν τῶν ὡς ἄνω ἐπιφανειῶν ἐζητήθησαν ἀπὸ εἰδικὰ φερομένους διὰ συμμετοχῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ χῶροι 6.000 τ.μ καὶ ὅτι ἡ ὑποβολὴ δηλώσεων συμμετοχῆς συνεχίζεται δεδομένου ὅτι τὴν 6 Ἰουλίου λήγει κανονικῶς ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν Δηλώσεων τούτων..

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω παρουσιαζομένας καὶ ἐὰν ὑπολογισθοῦν καὶ αἱ χῶροι τῶν ὑφισταμένων ἤδη ἐν τῷ χώρῳ τῆς Δ.Ε.Θ ἰδιωτικῶν περιπτέρων τὸ σύνολον εἰς τετραγωνικὰ μέτρα χώρων αἱ ὁποῖαι ἐδηλώθησαν ἢ εὑρίσκονται ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ἀνήρχετο κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον εἰς 40.000τ.μ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ὅτι αἱ προβλέψεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς 24ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης πρέπει νὰ θεωρῶνται πλέον ἢ ἀσφαλεῖς.

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Σταύρου Γαϊτάνου τοῦ Θεοδώρου κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι: ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου καὶ ἀποθήκης ξυλείας ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου ἐμβαδοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα (140) τ. μ. ἐπάνω πλάκα μπετὸν καὶ μὲ κολῶνες μπετὸν τοῦ σκελετοῦ τοῦ ἄνω ὀρόφου ἐπὶ τοῦ ὁποίου προβλέπεται κατασκευὴ δύο κατοικιῶν ἐκ τριῶν διαμερίσεων, χώλ, κουζίνας, λουτροκαμπινὲ κ.λ.π. ἑκάστη καὶ κειμένου ἐν Βεροίᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, συνοικία ἔξω Παναγιά, ὁδὸς Νέα Κεντρικὴ ἀριθ. 2 καὶ συνορευόμενον βορείως μὲ δρόμον, νοτίως μὲ οἰκίαν ἀδελφῶν Περισσοράτη, ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον Μπαδίλα καὶ δυτικῶς μὲ Κεντρικὴν ὁδόν.

Δηλῶ καὶ Διακηρύττω ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, ὅτι περιῆλθεν αὐτῇ εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως. Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9080)1951 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ἡ ἐν λόγω οἰκοδομὴ περὰ τοῦ Ξόθυμ. Ἀργυρ. Μουταφίδη. Ὁ δικαιοπάροχός μου οὗτος εἶχεν ἀγοράσει τοῦτο παρὰ τοῦ Ἰωάννου Κωνστ. Μπάρκα δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 7668)1947 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντ. Ἐμ. Σαρρηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος. Ὁ δὲ Ἰωάννης Μπάρκας εἶχεν τὴν κυριότητα νομὴν καὶ κατοχὴν τοῦ ἐν λόγω οἰκοπέδου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1325 τουρκικοῦ ἔτους ἤτοι ἀπὸ Ἰουρκοκρατίας μετ' ἄλλης ἐκτάσεως συνολικῆς τριῶν στρεμμάτων καὶ μιᾶς σπορᾶς.

Ἐπὶ τοῦ ἀγοραζομένου τοῦ τοῦ οἰκοπέδου μου ἔκτισα ἐξ' ἰδίων μου χρημάτων ἀπὸ τοῦ 1954 τὸ κτίριον ὅπερ ὑπάρχει σήμερον μὲ τὸν σκελετὸν τοῦ ἄνω ὀρόφου ὃν προτίθεμαι νὰ συμπληρώσω.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. δ' τοῦ Ν. 3743,29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ ἰσχύοντα δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18 Ἰουνίου 1959

Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
Σταῦρος Γαϊτάνος
Τοῦ Θεοδώρου

Τὸ Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟ ΖΩ-ΪΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ὑπάρχουν 1.000.000 ζῶα!!

—Μέχρι σήμερα εἶναι γνωστὰ ἕνα ἑκατομμύριο, περίπου, ζῶα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 750 000 εἶναι ἔντομα καὶ 3.000 θηλαστικά. Ὑπάρχουν ἀκόμη 20.000 εἴδη Ψαριῶν καὶ 28.000 εἴδη πτηνῶν.

—Τὸ ζῶο μὲ τὸ μεγαλύτερο μῆκος εἶναι τώρα τοὐλάχιστον ἡ Φάλαινα, ποὺ φθάνει τὰ 31 μέτρα καὶ ἔχει βάρος 150 χιλ. κιλῶν Μετὰ ἔρχεται ὁ Καρχαρίας, Κροκόδειλος (8 5) ὁ Βόας 6—7 μ.) ὁ Ρινόκερως (5 μ.) κ.τ.λ.

Ὁ Ἐλέφαντας ἔχει μῆκος 3,5 μέτρων καὶ βάρος 3.100 Κιλῶν.

—Στὴν Ταχύτητα: Τὸ Χελιδόνι τρέχει 50—60 μέτρα τὸ δευτερόλεπτο. ἡ μυῖγα 2 μ. ὁ Ἄνθρωπος 8—10 μέτρα, ἡ Μέλισσα 6,5 μ. καὶ ἡ Φάλαινα μόνον 2 μ.

—Στὸ πήδημα: Προηγεῖται τὸ Καγκουρὼ μὴ 5—10 μέτρα ἡ Τίγρις μὲ 5—8 μ τὸ Λιοντάρι μὲ 4—5 μ. ὁ Βάτραχος μέχρι 2 μ. ὅπως καὶ ἡ ἀκρίδα καὶ ἀκολουθεῖ ὁ Ψύλλος μὲ 0.6—1μ

—Τὰ Πόδια: Εἶναι διαφορετικοῦ ἀριθμοῦ στὰ διάφορα ζῶα Ἔτσι τὰ Παυλιὰ ἔχουν 2 τὰ Θηλαστικὰ καὶ οἱ Σαῦρες 4, τὰ ἔντομα 6, οἱ Ἀράχνες 8, οἱ Ἀστακοὶ 10 καὶ οἱ Σαραντοποδαροῦσες (ὄχι μόνο σαράντα, ἀλλὰ) μέχρι 278 πόδια.

—Σὲ μιὰ Κυψέλη μπορεῖ νὰ κατοικοῦν (ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεώς της) ἀπὸ 20 000 ἕως 75 000 ἐργάτριες, μία Βασίλισσα καὶ 200 ἕως 300 κηφῆνες Ἡ Βασίλισσα γεννᾶ κάθε χρόνο μέχρι 4.000 αὐγὰ καὶ 2—6 Νέες βασίλισσες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες μόνον μιὰ τελικὰ ζῆ.

—Τὰ μυρμήγκια, ποὺ ζοῦν σὲ μιὰ φωλιὰ εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσουν καὶ τὸ ἑκατομμύριο ἀτόμη. Οἱ βασίλισσες κάποτε φθάνουν τὶς 60.

—Μιὰ Ἀγελάδα μπορεῖ νὰ δώσῃ σ' ἕνα χρόνο 3000 κιλὰ γάλα, μιὰ Κατοίκα 800 κιλὰ καὶ ἕνα πρόβατο 600 κιλὰ Μιὰ κυψέλη Μελισσῶν 10 κιλὰ μέλι καὶ μιὰ κότα 200 αὐγά.

ΝΕΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ

Νέα συμπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ Κεφαλαίων Δημοσίων ἐπενδύσεων συνολικοῦ ὕψους δρχ. 23.500.000 ἐτέθη, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Ἰουνίου εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς χορήγησιν δανείων διὰ τὴν κατασκευὴν γεωργικῶν κτισμάτων. Διὰ τῶν δανείων τούτων διαρκείας μέχρι 7 ἐτῶν, θὰ ἱκανοποιοῦνται κατὰ προτίμησιν αἱ εἰς γεωργικὰ κτίσματα ἀνάγκαι τῆς κτηνοτροφίας καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ εἰς γεωργικὰ κτίσματα διάγκαι τῶν παραγωγῶν ὡς εἶναι αἱ μικραὶ ἀτομικαὶ ἀποθῆκαι γεωργικῶν προϊόντων στοιβλαχυρώνες προσαριζομένων καὶ διὰ ζῶα ἐργασίας ὑπόστεγα, ἡ δρασις μικρῶν στηνοτροφείων' κατασκευὴ συνεταιρικῶν ἀποθηκῶν κλπ.—

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐλάβαμεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 50 (μηνὸς Μαΐου τρ. ἔ.) τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ» τῆς ὁμωνύμου βιομηχανίας βάμβακος.

Σ ἱς 36 σελίδες του δημοσιεύονται πολὺ φροντισμένα καὶ ἐνδιαφέρον ὑλικὸ ποὺ συνετίζεται ὄχι μόνον μὲ τὸν βάμβακα ἀλλὰ καὶ μὲ ἄλλα ἀξιοσημείωτα θέματα

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΧΑΛΠΙΓΡΑΦΙΑΙ)

Τὰς Τυπογραφικάς σας ἐργασίας προτιμᾶτε εἰς τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος μας Μητροπόλεως 28 τηλ. 4-00 Βέροια Ἐργασία Καλλιτεχνικὴ Παράδοσις ταχεῖα.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

ΜΑΞ ΝΟΡΝΤΑΟΥ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΨΕΥΔΗ

«Λιγαθάνονται οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀνάγκην τῆς ψευδολογήσεως» γιὰ νὰ κάνουν τὶς ἐντυπώσεις εὐχάριστες Γι' αὐτὸ κανεὶς οὔτε ξέρει ἡ κατανάλωση τοῦ καπνοῦ καὶ ξαπλώνεται ἐπιτυχῶς ἡ χρῆση τοῦ ἁλατιοῦ καὶ τῆς μερσίνης, καθὼς καὶ ὁ ἀλκοολισμός.

—Ὁ ἀκαπνιστὴς δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀνάπαυση τῶν χεριῶν, γιατὶ ἔχει τὴν ἀνάγκη σὲ διευθυντήριες ἀρχές. Ὅταν τὸ παλιὸ ἀστέρι σβηστῇ καὶ ὁ ἠλεκτρικὸς πόλος χαθῇ, ἡ πυξίδα γίνεται ἀφελής, δὲν ὑπάρχει πιὰ τὸ σταθερὸ σημεῖο, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ δείξῃ.

—Μέσα σ' ὅλες τὶς μαρτυρίες τῆς Ἱστορίας οἱ ἀναναστάσεις εἶναι οἱ μόνες, ποὺ μὲ τὴ σφοδρότητά τους, τὴν ἔκταση καὶ τ' ἀποτελέσματά τους, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ κρίνουμε μὲ βεβαιότητα γιὰ τὸ βαθμὸ καὶ τὰ αἴτια τῆς δυσαρέσκειας τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ὑπῆρξαν οἱ πρωτοπόροι.

—Ἀπὸ ποῦ προέρχεται ἡ ἀφόρητη ἠθικὴ κατάσταση τῆς Ἀνθρωπότητας; Μόλα ταῦτα, ἡ ἐποχή μας παρέχει μὲ μεγάλη εὐκολία, ἀκόμα καὶ στοὺς πειὰ φτωχούς, ἕνα σωρὸ πνευματικὲς κι ὑλικὲς ἱκανοποιήσεις, ποὺ ἄλλοτε μόνο ἕνας βασιλιὰς μποροῦσε νὰ τὶς ἀπολαύσῃ Ἡ αἰτία τῆς ἠθικῆς αὐτῆς καταπτώσεως εἶναι ἡ ἀπόσταση ἀνάμεσα στὴν δικιά μας ἀντίληψη γιὰ τὴ ζωὴ καὶ γιὰ ὅλες τὶς μορφὲς τῆς διανοητικῆς καὶ πολιτισμικῆς μας ζωῆς. Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς πράξεις μας, ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς ψευδαισθήσεις μας καὶ τὶς διαψεύδει. Μιὰ ἀδιάβαστη ἄβυσσος βρίσκεται κεῖ ἀλάνω χτή, ἀνάμεσα στὴν ἀντίληψή μας ἀνάπτασσε ἐκεῖνο, ποὺ τὸ αἰσθανόμαστε σὰν νἆναι ἡ ἀλήθεια κι ἀνάμεσα σὲς πατροπαράδοτες κατασκάσεις, μέσ στὶς ὁποῖες εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ζοῦμε καὶ νὰ ἐπιζοῦμε.

—Ἐμεῖς, ποὺ κατεστήσαμε [illegible] ἡ ἀνθρωπότητα ἡ ἀπὸ εἶδη ζωὴ κανόνες ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα ξέρουμε, ὅτι ἐκτὸς τοῦ σώματος, χωρὶς ἐξαίρεση, ὅλα ὑπάρχουν, ζοῦνε καὶ πεθαίνουν κάτω ἀπὸ τοὺς ἴδιους ὀργανισμοὺς εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ διακλινώσουμε μποροῦσε ὁ ἕνας βασιλιά, νὰ πρέπει νὰ τιμᾶμε σ' αὐτὸν ἕνα πλάσμα, ποὺ ἡ ὕπαρξή του διέπεται ἀπὸ ἰδιαίτερους νόμους καὶ τὸν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ χαμογελάσουμε. [illegible] βάζουμε πάνω ἀπὸ νεκροταφεῖα καὶ τὶς κυβερνητικὲς πράξεις ὅτι ὅλα ὅσα ὑπάρχουν, ὑπάρχουν μὲ ἕνα μυστηριῶδες νόημα Θεοῦ. Ἐμεῖς, ποὺ τιμᾶστε περισσότερο, ὅτι ὅλα τὰ γιγαντιαῖα αὐτοῦ τοῦ κόσμου κινδυνεύουν ἀπὸ τάσεις φυσικὲς ἀνθρώπινους, ποὺ δὲν ἐπιτρέπουν κομμιὰ ἐξαίρεση, νάμαστε ἀναγκασμένοι νὰ βλέπουμε τὸ Κράτος νὰ ὑλοποιῇ τοὺς παπποῦδες, ποὺ ὁ εὐλογημένος τους ρόλος εἶναι νὰ ἐκτελοῦν ταχυδρομεῖα καὶ τελωνεῖα, τραπεζιομένα καθὼς λένε, ν' ἀντιζητοῦν ἴσους τοὺς ξυμπολίτες καὶ νὰ τοὺς ὑποδουλώσουν

—Ἡ κάθε λέξη ποὺ λέμε, ἡ κάθε πράξη, ποὺ ἐκτελοῦμε εἶναι ἕνα ψεῦδος ἀπέναντι σὲ ἐκεῖνο, ποὺ μέσ' τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας, ἀναγνωρίζουμε σὰν ἀλήθεια Ἡ ἐξακολουθητικὴ αὐτὴ ἀντίφαση, ἀνάμεσα στὶς ἰδέες μας καὶ σ' ὅλες τὶς μορφὲς τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἡ ἀνάγκη αὐτὴ νὰ ζοῦμε ἀνάμεσα σὲ καθεστῶτα, ποὺ μᾶς φαίνονται ψεύτικα, νά, τί μᾶς κάνει ἀπαισιόδοξους καὶ σκεπτικούς. Νά, ἡ αἰμορραγία μιᾶς [illegible] πολιτισμένου, κυττάου καὶ ξανάβλα κάθε ἐπιθυμία ν' ἀγωνισθοῦμε»

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ

Δὲν εἴμεθα εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν σιτικὴν κυβερνητικὴν πολιτικήν. Διότι ἀγνοεῖ δύο γεγονότα: Ὅτι τὸ 60ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι γεωργοὶ ὅτι 1)2 καὶ πλέον τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἐξαρτᾶται τὴν οἰκονομικήν του ἀντοχὴν ἀπὸ τὴν Κρατικὴν σιτικὴν πολιτικήν. Δικαίως ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἔλεγε, πῶς ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐημερία τῆς Ἑλλάδος ἐξαρτῶται ἄμεσα ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν γεωργῶν. Ἔπρεπε καὶ πρέπει ἡ Κυβέρνηση νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της, ὅτι τὴν στιγμὴν ποὺ καθορίζει τὴν τιμὴν τοῦ σίτου πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν της περισσότερον δεδομένα τῆς κοινωνικῆς καὶ οὐχὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Ὥστε ἡ μεγάλη τιμὴ καὶ ἡ ἀπεριόριστος συγκέντρωσις τοῦ σίτου ἀποτελεῖ μέτρον κοινωνικῆς πολιτικῆς διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ καταπολεμήσῃ τοὺς κινδύνους ἐκ τῶν ἐρωτοτροπειῶν μεγάλης μερίδος τοῦ Λαοῦ μὲ τὴν ΕΔΑ.

Ἂς τὸ ἐννοήσωμεν ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ γεωργὸς νὰ προσφέρῃ τὰ περισσότερα καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ὀλιγώτερα καὶ ἂς καταναλωθῇ ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ Κομμουνισμοῦ εἶναι ὑπόθεσις ὅλου τοῦ ἀστυφίλου καὶ ὄχι ἐκτὸς ἑκατὸν μέτρων ἀσφαλείας.

Ἀλλὰ καὶ ἀλλοῦ διαπιστώνομεν ὀλιγωρίαν. Ὅτι τὰ μέτρα διὰ τὸν σῖτον ἀγγέλονται ἀργά. Καὶ ἔχει τοῦτο μεγάλην συνέπειαν διὰ τοὺς ἀγρότας, διότι εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ γεωργοί, λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως των προβαίνουν εἰς προπωλήσεις σίτου εἰς ἐξευτελιστικὴν τιμήν, συνέπεια τῆς ἀμφιβολίας, ποὺ τοὺς κατέχει κατόπιν τῆς καθυστερήσεως τῶν κυβερνητικῶν μέτρων.

Νομίζομεν, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ποὺ πρέπει νὰ λεχθῇ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲν θὰ μᾶς καταλογισθῇ ἀντικυβερνητικὴ διάθεσις, ἀλλὰ φιλαγροτικὴ τάσις ποὺ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Η ΚΟΙΝΗ ΗΣΥΧΙΑ

Παρακαλεῖται ἡ ἀρμόδια Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ περιφρουρήσῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν ἀπαγορεύουσα κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας τὴν διαλάλησιν τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν πωλητῶν παγωτῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν. Νομίζομεν ὅτι ὑφίσταται σχετικὴ Ἀστυνομικὴ διάταξις.

ΤΟ ΝΕΡΟ

Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των οἱ συμπολῖται μας ὅτι ἐκ λόγων νομικῶν ἀλλὰ καὶ τεχνικῶν δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ ἀφήνουν τὶς βρύσες νὰ τρέχουν ἄσκοπα διότι κάθε ἄσκοπη κατανάλωση ἀφαιρεῖ τὴν δυνατότητα ἀπὸ ἄλλους καταναλωτὰς νὰ ἱκανοποιήσουν στοιχειώδη ἀνάγκην. Ὁ Δῆμος πολὺ σωστὰ ἔλαβε δικαστικὰ μέτρα κατὰ τῶν κακοχρηστῶν —

ΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ

Τὸ νέον Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὶς συνοικίες. Δὲν νομίζομεν ὅμως ὅτι οἱ συνοικίες χρειάζονται κίνηση τόσο ὅσο ἐνδιαφέρον ποὺ ἀσφαλῶς θὰ ἦτο πολὺ ἀποτελεσματικὸ ἐὰν ἐδημιουργοῦντο παιδικὲς χαρὲς καὶ μικρὲς πισίνες ὅπως ἀν μετεφέροντο Ἥρωα κ.τ.λ..

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΒΑΤΟ

Διαβατὸς—(τοῦ ἀντ)ποῦ μας) Ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίσις ἐπιτείνει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν βομβακοπαραγωγῶν ἐναντίον τῆς Ε.Γ.Σ. Βεροίας ἥτις ἀδικαιολογήτως κατακρατεῖ τὰ ὑπόλοιπα τῆς τιμῆς τοῦ βάμβακος. τῶν ἐτῶν 1957—58 καὶ δὲν τὰ κατα βάλλει εἰς παραγωγούς. Νὰ δοθῇ τὸ ταχύτερον ἡ ἐξήγησις τῆς καθυστερήσεως μαζὶ μὲ τὴν καταβολὴν τῶν χρημάτων.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὁ κ. Ἀσλάνογλου εἶναι μιὰ εσιγῶσα τοήσις» ἕνα ὑφαίστειο, ποὺ συγκρατεῖται διὰ νὰ μὴ ἐκραγῇ.

Ὁ κ. Φιλιππίδης συνδυάζει τὸν δυνασιαμὸν καὶ τὸν συντηρητισμόν (ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ λέξις) προτείνει λύσεις, ποὺ ἐπιδοκιμάζονται συχνά.

Ὁ κ. Γιαννιλάκης φαίνεται, πὼς ἔχει ἄμεση ἀντίληψη τῶν ζητημάτων τῆς. «Κύπρου» (δὲν τοῦ νησιοῦ, ἀλλὰ τῆς συνοικίας ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὸν Ἅ. Σταθμό). Οἱ ὁπόλοιποι ἐκφέρουν γνώμες καὶ κρίσεις. Μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὡς κι οἱ 19 σύμβουλοι ὁμιλοῦν καὶ ἀποφασίζουν ὁμοφώνως.—

Καὶ τώρα στὶς ἀποφάσεις. Ἐλλοιὸν ποδηγέτει κανεὶς τὰ βήματα ἐκεῖνοι οἱ φάκελλοι τοῦ κ. Δεληαντώνη Ἀκοῦστε:

1) Αἰτήσεις διὰ βρύσες εἰς τὸ Βάλτο Ἀποφασίζεται τριμελὴς ἐπιτροπὴ ν' ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα. 2)Αἰτήσεις διὰ παροχὴν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους 3)Διάνοιξις δρόμου στὴν συνοικία Πισσίνου κήπου Συγκροτεῖται τριμελὴς ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ εἰσηγηθῇ. 4) Ἀντιμετώπισις τῶν καταλαμβανόντων κοινοχρήστους ἐκτάσεις τοῦ Δήμου. Ἀποφασίζεται ἡ ἴση μεταχείρισις τῶν κατόχων καὶ ἡ δραστικὴ ριζικὴ ἐπίλυσις τοῦ προβλήματος στὸ μέλλον 5) Ἐγκρίνεται ἡ συμβολὴ τοῦ Δήμου εἰς Βαν Φεστιβὰλ Παραγωγῆς μὲ ἀρχικὴν πίστωσιν 18.000 δραχμῶν ἐξ ὧν 8.000(ἐκ περαινῆς ὀφειλῆς) κτλ.

Στὸ συμβούλιο παρευρίσκεται ὁ κ. Δήμαρχος τοῦ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸ διὰ τὴν καρτερίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει τὶς ἐπιθέσεις τῶν δημοτῶν ὅταν ἡ συζήτησις προέρχεται ἐκ τῶν πεζοδρομίων ἢ ἀπὸ τὰ ὑπονοούμενα τῆς μειοψηφίας. Ὁ νομικὸς σύμβουλος καλεῖται συνεχῶς νὰ γνωμοδοτῇ καὶ ὁ κ. Γ. Καλογήρου (Γραμματεὺς να κατατοπίζῃ εἰσηγῆται καὶ νὰ γράφῃ ἐνῶ ὁ καφετζὴς κάνει χρυσὲς δουλειὲς καὶ διερωτᾶται ἀσφαλῶς διατί νὰ μὴ συνέρχεται κάθε ἡμέρα τὸ συμβούλιο;

—Πολλὰ περιμέναμε ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ προκαλῇ.. Διαζόγια τὸ Δ. Συμβούλιο Μάλιστα κάτοικος τῆς συνοικίας «Κύπρος» διὰ νὰ διατραγωδήσῃ τὴν κατάσιασιν λόγῳ ἐλλείψεως νεροῦ παρακαλεῖ τὸν κ. Δήμαρχο νὰ φροντίσῃ διότι ἀλλοιῶς κινδυνεύει νὰ μείνῃ διψασμένος καὶ ζωντόχηρος.

—Ἄλλος ἀπαιτεῖ—καὶ εἶναι καὶ φλὸς τοῦ...Διονύσου—χωράφια καὶ ἐπικαλεῖται σὰν ἐπιχείρημα ὅτι δικαιοῦται διότι ἐπολέμησε στὴν Ἀλβανία μὲ τὸν Δημ. Σύμβουλο κ. Τζελέπη.

—Καὶ τώρα λίγες σκέψεις καὶ προτάσεις

1) Πρέπει εὐθὺς ἀμέσως νὰ συζητηθοῦν εἰδικὲς ἀποκλειστικὲς συνεδριάσεις τὸ οἰκονομικὸ θέμα. 2) Νὰ καθιερωθῇ ἡμέρα τῶν Αἰτήσεων ἤτοι πρέπει τὴν Τετάρτην ἢ Πέμπτη νὰ συνέρχεται τὸ Δ. Συμβούλιο διὰ ν' ἀποφασίζῃ μόνο ἐπὶ αἰτήσεων καὶ ἀναφορῶν. 3) Νὰ καταρτισθῇ – ὅπως ἔγραψα καὶ πρὸ δεκαμήνου— ἕνα ἀπογραφικὸ μικρῶν ἔργων ἀμέσου ἐφαρμογῆς καὶ ἐξωχωριστὸ πρόγραμμα ἔργων μακρᾶς πνοῆς. 4) Νὰ ἐτοιμασθοῦν ἢ τροποποιηθοῦν τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεων τῶν προηγουμένων συνεδριάσεων τῶν προγενεστέρων συμβουλίων καὶ οἱ Νόμοι ἢ ἐγκύκλιοι ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθοῦν οἱ νέες ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου διὰ νὰ μὴ μετατρέπεται ἡ συνεδρίασις εἰς φιλολογικὸ πρωτοφανὲς ἐλλείψει στοιχείων καὶ 5) Νὰ ὁρίζεται πρὸ 24 ἢ 48 ὡρῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰσηγητὴς ἐκ τῶν μελῶν διὰ κάθε θέμα συζητήσεως ὁ ὁποῖος νὰ ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν τοῦ κ. Προέδρου.

ΣΙΩΠΗΛΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Καλλίνικος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀβασάνιστος ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐπίλυσιν πολλῶν ἐκκρεμῶν ἐκκλ. ζητημάτων. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἐκλεκτοῦ Προσυγγέλλου του κ. Καλλινίκου καὶ τὴν συμπαράστασιν τῶν ἀρχῶν ἔπεδόθη κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ἱστορικῶν Μονῶν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Ἁγίου Ἀθανασίου Σοφιτίσης. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς Μονὰς ἐτοποθέτησεν νέους καὶ δραστηρίους ἡγουμένους, οἵτινες ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἐπελήφθησαν μετὰ ζήλου τοῦ ἱεροῦ ἔργου των. Τὰ ἀπουδαιότερον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπασχολήθη τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἶναι ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ πρὸς Ἅγιον Πρόδρομον ὥστε οἱ προσκυνηταὶ νὰ δύνανται διὰ λεωφορείων νὰ φθάνουν ἕως τὰ πρόθυρα τῆς Μονῆς. Οὕτω θὰ ἀξιοποιηθῶσιν τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἱστορικὰ προσκυνήματα τὰ ὁποῖα θέλουσι προσελκύσῃ πολλοὺς προσκυνητὰς ἐντοπίους καὶ ξένους.

Ὡς ἔχομεν πληροφορίας τὴν 24ην Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τοῦ Τιμίου Προδρόμου θὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἁγ. Μονὴν Πανήγυρις θρησκευτικὴ ἱερουργοῦντος τοῦ Πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου μετὰ πολλῶν κληρικῶν. Τὰ λεωφορεῖα θὰ δύνανται νὰ φθάσουν ἕως ἐκεῖ.

Ἐξαιρέτως ὅπως ἡ ἀξιομνεία ἐκκλησιαστικὴ δραστηριότης συνεχισθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ τόπου μας ἰδιαιτέρως.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἡμαθίας
Κοινότης Κουμαριᾶς

Ἀριθ Πρωτ. 405
Ἐν Κουμαριᾷ τῇ 16 - 6 - 1959

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κουμασιᾶς Ἡμαθίας

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ Ἔτους 1959 ἡμέραν Κυριακὴν ὥραν 11—12 π.μ. ἐκτιθεμένου ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἡ Ἀνοικίασις τοῦ Κοινοτικοῦ Λατομείου Μαρμάρων τῆς θέσεως «Λιμέρι». Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὴν Κοινότητα Κουμασιᾶς δύνανται δὲ νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Κουμασιᾶς
Ἰωρδάνης Χονδροματίδης

Ἵδρυμα Κοιν)κῶν Ἀσφαλίσεων
Ὑποκ)μα Βεροίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἀπὸ τῆς 21)6)59 ἄρχεται ἡ ἀπογραφὴ δικαιούχων ἐργατικῆς κατοικίας

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ πρωσέρχωνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΙΚΑ καθ' ἑκάστην διὰ τὴν σύνταξιν καὶ περιλαβὴν τῶν Σχετικῶν δελτίων ἀπογραφῆς.

Δικαιοῦχοι ἐργατικῆς κατοικίας εἶναι ἅπαντες οἱ ἰδιωτικοὶ ἐργατοϋπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. ἐφ' ὅσον εἶναι ἔγγαμοι καὶ διατρέφουσι μὲ τὴν συντήρησιν οἰκογενείας καὶ δὲν κέκτηνται αὐτοὶ ἢ οἱ σύζυγοί των ἰδιόκτητον κατοικίαν

Ἐκ τοῦ Ὑ)ματος ΙΚΑ Βεροίας

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΕΛΟΥΔΙ

Νησελουδι —(τοῦ δ)τοῦ μας) Οἱ κατ τοῦ νησελίου μας δι αμαρτύ ται δότι εἶναι τὸ μόνο σ τὸ ναυτικὰ τοῦδέν συνδέετ δραστηρ συχνοὶ νησιώτας τὴν Ἀλεξάνδρεια. Μέχρ ρα ὑπῆρχε ἡ δικαιολογ ἐλλιμένους τοῦ ΚΤΕΛ δι ὅτι δὲν ὑπῆρχεν δίκαιον δίκτυον, πέρασαι ὅμως δύο μῆνες ποὺ ἔγινε καὶ δὲν βλέπομεν νὰ ἀποκτήσωμε ἀστικὴ συγκοινωνία. Τί λέει ἡ Νομαρχία, τὸ ΚΤΕΛ καὶ ὁ νέος Δήμαρχος κ. Χαρ. Παπαπαστόλου;

—Εἶναι ἀνάστατον τὸ χωριό μας διότι ἡ ἑταιρία ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁριζωντίων κατασπάτησε πολλὰ σπαράγματα καλλιεργήσιμα ἢ βοσκοτόπους. Ἐδημιούργησε ἕνα κανάλι, χωρὶς νὰ κτίσῃ μιὰ γέφυρα, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητη διὰ τὰ ζῶα μας. Οἱ κάτοικοι εἶναι ἀποφασισμένοι, μιὰ καὶ ἡ ἑταιρία ἐπτώχευσεν, νὰ κτίσουν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τὴν ἀπαραίτητη γέφυρα, καὶ νὰ κλείσουν τὸ κανάλι, διότι κινδυνεύουν τὰ ζῶα νὰ σκοτωθοῦν.

«ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμ 108 τεῦχος τοῦ «Δελτίου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης» ἐκ σελίδων 40 Δημοσιεύονται ἔνδια φέροντα ἄρθρα καὶ μελέται.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Ἀγρονομικὸς Συνοδὸς Διαχειρίσεως συνιδιοκτησίας ἐξ Ἀπαλλοτριώσεων Ριζωμάτων Νομοῦ Ἡμαθίας.

Διακηρύττει

Ἐπαναληπτικὸν πλειοδοτικὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐκποίησιν 150 μ. χαμηλοῦ ξυλείας πεύκης τρισπελεκητῆς μήκους μέχρι 3μ. κατὰ 30-40 καὶ 3—5μ. κατὰ 70)ο)ο 160 000 ὀνάδων γρησί μου ξυλείας ὀξυᾶς εἰς Σχίζαν καὶ στοιχεῖα καὶ 1 000 000 δεκαυσυλίων δρυὸς εὑρισκομένων εἰς θέσεις Ἅγιος Ἀθανάσιος Πέλωμα καὶ Ἀηλιάδες περιοχῆς Ρ.ζωμάτων Νομοῦ Ἡμαθίας ἐπὶ οὗ ἀντιπροσβρόμων

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει λάβει χώραν τὴν 25ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1959 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12π.μ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνοικισμοῦ εἰς Ριζώματα.

Ἀντιπροσωπεύεται ὡς πρὸς τὴν ξυλεία ὀξιᾶς καὶ τὰ κουφόξυλα τὰ ὁποῖα γίνονται δεκτὰ καθ' ὅσον ὁ διαγωνισμὸς αὐτῶν θεωρεῖται τελειωτικός.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν)σμῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συν) σμοῦ ἐν Ριζώμασι.

Ἐν Ριζώμασι τῇ 19)6)59
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοιν Φυτειᾶς

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἀνάδειξις μειοδότου διὰ τὴν κατασκευὴν τρδευτικοῦ ἔργου εἰς θέσιν Διανοιβρόχη Συνισμοῦ Κωτοχωρίου Κοινότητος Φυτειᾶς τὴν 26—6—1959 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12 13 μ.μ ἐν Βερ καὶ εἰς τὰ γραφεῖα Τ.Υ Δ.Α.Ν Ἡμαθίας ἐν Βεροίᾳ. Ἔπιτροπὴ παραβλεπτεύσεως ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 203 τοῦ Δη.κ. καὶ Κοιν Κώδικος.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς περίπ. δραχ. 70. 000 μὲ εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐκτελεστέχναι ἀποδεικτικὸν δι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔργου.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίζεται εἰς δραχ 1.500 Τῶν στοιχείων τῆς Μελέτης καὶ τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν ἐπὶ τοπικῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Φυτειᾷ τῇ 11η Ἰουνίου 1959
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοιν. Φυτειᾶς

ΗΘΩΘΗ Ο κ. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ ἱδρυμελοῦς Γ)λήμματος λειτουργικείου Βεροίας ἠθωώθη ὁ Πρόεδρος τοῦ Δασκείου κ. Ἀπ. Ζησόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐμηνύθη μετὰ ὅσα ἐπὶ ἐνβιάσει ἐργολάβου. Ἐκ τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας ἀπεδείχθη τὰ ἑξῆς ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ μηνυτοῦ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΡΩΣΣΟΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἐπιτροπὴ Ρωσσοπροσφύγων διαμαρτύρεται, διότι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων Βεροίας ἀπέρριψεν τὰς αἰτήσεις των πρὸς χορήγησιν κληροτεμαχίων, καθ' ὅσον τυγχάνουν τελείως ἀκτήμονες, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν Γεωργίαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Ἐμμανουὴλ Καβαργύρης τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Ὄλγας τὸ γένος Ταϊτσεκλῆ γεννηθεὶς ἐν Βεροίᾳ καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ Ἄννα Παυβάτη τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Ὄλγας τὸ γένος Βασιλείου γεννηθεῖσα ἐν Βεροίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Χρῆστος Μπαντῆς τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Χρυσούλας τὸ γένος Λιούλια γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Μαρίκα Τζίμα τοῦ Ζήση καὶ τῆς Δέσποινας τὸ γένος Μπατζογιάννη γεννηθεῖσα ἐν Κουμαριᾷ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΓΑΜΟΙ

Εἰς Θεσ)νίκην τὴν 10ην Μαΐου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ὁ κ. Ἰωαν Ι Παρασκευόπουλος, Διευθυντὴς τοῦ ἐν τῇ πόλει μας Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς χαριτωμένης δ. Εὔας Δ Ἀλεβιζάκου, θυγατρὸς τοῦ Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας.

Ὁ «Φρουρὸς» εὔχεται εἰς τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι, βίον εὐτυχῆ

ΞΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸ ἐξαίρετον νέον καὶ φίλον μου κ. Γιάννη Καραμπεῖδη ποὺ ἄξια ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς εὔχομαι καλὴν σταδιοδρομίαν Γ.Χ.Χ.

ΝΕΟΝ ΜΕΙΩΜΕΝΟΝ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

Ἀνεκοινώθη ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὅτι κατόπιν συστηματικῶν προσπαθειῶν ἐπετεύχθη ἡ καθιέρωσις νέου μειωμένου τιμολογίου ἀσφαλίστρων διὰ τὰς μέσω Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν Κτηνασφαλείας ἐνεργουμένας ἀσφαλίσεις μεγάλων ζώων. Διὰ τοῦ νέου τούτου τιμολογίου τὰ ἀσφάλιστρα θὰ ποικίλλουν ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ζώων, ὡς κάτωθι: α) Ἵπποειδῆ ἀπὸ 1,25 ο)ο-3 ο)ο. Β) Βοοειδῆ Ἐργασίας ἀπὸ 1,75 ο)ο-2,25 ο)ο. γ) Ἀγελάδες Γαλακτοφόροι ἀπὸ 3ο)ο 4,5ο)ο

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΟΔΙΑ

Ὁμαδικαὶ πιστώσεις δρχ 5 270 000 ἐν συνόλῳ κατενεμήθησαν εἰς 42 ἐκ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐνισχυθοῦν οἱ παραγωγοὶ διὰ μέσο προθέσμων δανείων 3 - 5 ἐτῶν πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐφοδίων κλπ. καὶ κυρίως διὰ σιναβάρελα ἐλαιοκάδους κιβώτια καρόσια τελλάρα κάρρα κλπ.

Η ΒΕΡΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΝΤΑΞΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ

Υπεύθυνος: Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΙΟΥΝΙΟΥ 1959

Ἔτος ΣΤ' Περιόδος Β'
Ἀριθ. Φύλλου 171

Γραφεῖα - Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ Ἰ'ΗΓΕΣΙΑΣ;

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΛΛΑ & ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Εἴπαμε εἰς τὸ προηγούμενό μας σημείωμα, ὅτι καὶ ὁ λαὸς δὲν εἶναι ἄμέτοχος τῆς παρουσιαζομένης ἐπεμβάσεως τῶν Βουλευτῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Κράτους. Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς διότι καὶ ἐκ προσωπικῆς πείρας γνωρίζομεν ὅτι οἱ ψηφηφόροι —πολὺ κακῶς—ἀξιολογοῦν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους ἀνάλογα μὲ τὰ ρουσφέτια, ποὺ ἀπολαμβάνουν. Ἂν ὁ λαὸς θέλῃ, νὰ ἀποκτήσωμεν ἀληθινὴν Δημοκρατίαν, παὺ πρωταρχικό της ἄξίωμά της νὰ εἶναι τὸ καταλληλον ἄνθρωπος, εἰς τὴν κατάλληλον—κατ' ἀξίαν—θέσιν, πρέπει ν' ἀφήσῃ τοὺς Βουλευτὰς νὰ ἐκτελοῦν τὸ ὕψιστον καθῆκον των ἀνεπηρέαστοι καὶ νὰ μὴν τοὺς ἐξαναγκάζῃ νὰ μετατρέπωνται εἰς διεκπεραιωτὰς ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων ἢ δικολάβους. Αὐτὴ εἶναι ἡ «θετικὴ» συμβολὴ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ὀρθὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος.

—Ἡ Δημοκρατία παρέχει δικαιώματα εἰς τοὺς πολίτας: Ἀστικά, Ἀτομικά, Πολιτικὰ καὶ Κοινωνικά, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώσεις.

Ὅπως λέγει ξένον Σύνταγμα—νομίζω τὸ τῆς Βαϊμάρης τοῦ 1919—τὰ δικαιώματα ἑνὸς πολίτου σταματοῦν ἐκεῖ, ὅπου ἀρχίζουν τὰ δικαιώματα ἑνὸς ἄλλου πολίτου. Ἂν συνεπῶς διορισθῇ—παρανόμως καὶ ἀναξίως—ὁ Α, βλάπτεται τὸ δικαίωμα τοῦ Β, ποὺ ἔπρεπε καὶ ἄξιζε νὰ καταλάβῃ μίαν δημοσίαν θέσιν. Ὁ Βουλευτὴς—εἰσοδήσεως—κατ' ἀνάγκην ἐφ' ὅσον συνδέεται μὲ τὸν Α, θὰ προσπαθήσῃ νὰ διορίσῃ αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ ὁ Α, δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του—ὅπως καὶ ὁ Βουλευτὴς—ὑποχρεοῦται, καὶ πολὺ περισσότερον δικαιοῦται ὁ Β νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν δικαστικήν—εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας—ἱκανοποίησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων.

—Πρέπει, συνεπῶς, ὁ πολίτης «θετικῶς» μὲν νὰ μὴ ἐξαναγκάζει τοὺς βουλευτὰς ἢ Δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς τὴν κατάλυσιν τῆς Δημοκρατίας «ἀρνητικῶς» δὲ νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ ὅπου δύναται νὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ πολιτεύματος. Χωρὶς τὴν πολιτικὴν ὡριμότητα τῶν πολιτῶν ἡ Δημοκρατία μετατρέπεται εἰς ὀχλοκρατίαν, ὅπου κυβερνᾷ «τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου» ὅπως ἔλεγαν οἱ σοφισταί. Ἄρα μεταπίπτομεν εἰς «ἰσχυροκρατίαν» (ὅπως νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ τὴν ὀνομάσω).

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΘΕΜΙΤΟΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ

Τὸ χρῆμα ἐλκύει καὶ διαφθείρει.. Ὁ χρυσὸς γιὰ τοὺς περισσότερους λάμπει παραπάνω ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ὑπάρχουν δὲ ἐκεῖνοι ποὺ ἐπειδὴ ὁ χρυσὸς τοὺς ἔχει χάσει τὴν ἐλκυστικότητα καὶ τὴν λάμψι του, προσπαθοῦν χρυσὸν γιὰ νὰ πουλήσουν τὸν Χριστόν των. Αὐτὸ καλοῦμε ἀθέμιτο προσηλυτισμό. Αὐτὸν τὸν ἀπαγορεύει τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα καὶ δικαίως, γιατὶ ἀρνητικὰ τὸν καταδικάζει ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ συνείδησις.

Ὑπάρχουν δυστυχῶς μερικοὶ ποὺ νομίζουν πὼς ὑποχρεώσαν τὸν Χριστὸν μὲ τὴν ἀπόφασί τους νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Μὴ νομίσετε πὼς μιλῶ γιὰ ἀσήμαντους ἀνθρώπους. Μιλῶ γιὰ ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἀποστόλους τὸν Πέτρο. Ξέρετε τί ὁ Πέτρος τόλμησε νὰ πῇ στὸν Χριστὸ μιὰ μέρα; "Ἰδού ἡμεῖς ἀφήκαμε πάντα καὶ ἀκολουθήσαμέν σοι τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; (Ματθ. ιθ 27). Ἡμεῖς τ' ἀφήσαμε ὅλα γιὰ νὰ Σὲ ἀκολουθήσουμε, τί γίνεται τώρα Θὰ βγῇ τίποτα ἀπὸ αὐτὴ τὴ δουλειά; Ἤθελε ὁ Πέτρος κάτι τὸ χειροπιαστὸ κάποια πολιτικὴ ἐπὶ τῶν συνανθρώπων του ἐξουσίαν.

Πολλὲς φορὲς διερωτῶμαι γιατὶ ὁ κόσμος μας δὲν μπορεῖ νὰ ζῇ μερικὲς καλλίτερες ἡμέρες. Ξέρετε ποιὰ εἶναι ἡ κυρία βασικὴ αἰτία; Ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀγνότης τῆς πρὸς τὸ καθῆκον προσηλώσεώς μας. Τὰ μάτια μας εἶναι καρφωμένα πάνω στὸν Χριστό, ἀλλὰ πέραν τοῦ Χριστοῦ θέλουμε νὰ δοῦμε τὸν χρυσὸ νὰ γυαλίζει κι' ἂν δὲν γυαλίζῃ ὅπως τὸν θέλουμε, τότε ἀφίνουμε καὶ τὸν Χριστό.

Ἡμεῖς ἀπαγορεύουμε καὶ ἀπεχθανόμεθα τὸν ἄθεμιτο προσηλυτισμό. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἀπεχθάνεται τὴ σκόπιμη προσκόλλησι. Γινόμεθα μαθηταὶ τοῦ γιατὶ ἐλπίζουμε νὰ κερδίσουμε κάτι. Προσκολλώμεθα σὲ κάποιο κόμμα γιατὶ θὰ μπορέσουμε νὰ ὠφεληθοῦμε ἀπὸ αὐτό. Ἡ ἐποχή μας ἔχει πλημμυρίσει ἀπὸ ἀβέλλες ποὺ ἔχουν προσκολληθῇ στὸν κρατικὸ καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸ ὀργανισμό. Ξέρετε πόσο ἡ Ἑλλάδα μας θὰ ἦταν μεγάλη στ' μάτια τοῦ κόσμου, ἂν ἦταν μικρὴ σὲ γεωγραφικὴ ἔκτασι; Ὅταν ὁ κάθε Ἕλλην στὴν ἀτομική του ἐλευθερία ἔβαζε αὐτοβούλως περιορισμοὺς γιὰ τὸ καλὸ τοῦ συνόλου. Ὅταν τὰ ἄτομα ἔβλεπαν τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀξία ἀπὸ ἔθνος καὶ τὸ ἔθνος στὰ ἄτομα. Μέγα μέρος τοῦ Χριστιανισμοῦ κατήντησε σάπιο γιατὶ περίσσευσαν οἱ φίλαυτοι Πέτροι, γιατὶ περίσσευσαν ἐκεῖνοι ποὺθέλουν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸν ἐνῶ νὰ τὸν ὠφελήσουν.

Ὁ Χριστὸς προσφέρει ἀμοιβήν, ἀλλ' ὄχι ὑλικήν. Εἶναι ἀμοιβὴ ποὺ ὁ χρυσὸς δὲν μπορεῖ ν' ἀνοράσῃ. Τί κι' ἂν ὁ Χριστὸς ἔβλεπε στὸν ἄνθρωπο σὲ κάθε ἕναν ποὺ γινόταν ἀκόλουθός του ἕνα σεβαστὸ ποσὸ χρημάτων; Νομίζετε πὼς θὰ ὑπῆρχαν περισσότεροι χριστιανοί τότε; Ἀγοράζετε μὲ χρήματα ἢ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου;

Ἕνας οἰκονομικὸς ἔφορος κατέβασε μιὰ μέραν διὰ ἀκολουθίαν τὸν φόρο ἑνὸς ἱεροκήρυκος.

Εἶμαι πλούσιος, βεβαίωσε ὁ ἱεροκήρυκας τὸν ἔφορο.

Ἐν τάξει θὰ τὸν κανονίσω τώρα μετὰ λόγου ὁ ἔφορος.

Τί ἔχεις, λοιπόν;

Ἔχω Σωτῆρα πρῶτα ἀπ' ὅλα. Αὐτὸς διὰ τῆς θυσίας του μοῦ χάρισε αἰώνια ζωὴ καὶ τώρα μοῦ ἔτοιμάζει τόπον εἰς τοὺς αἰωνίους μονάς. Καὶ τί ἄλλο;

Ἔχω μιὰ πολὺ καλὴ καὶ πιστὴ σύζυγο, κι' ὅπως ὁ Σολομὼν λέγει «γυναῖκα ἐνάρετον τίς θέλει εὑρεῖν; διότι ἡ τοιαύτη εἶναι πολὺ τιμιωτέρα ὑπὲρ τοὺς μαργαρίτας» (Παροιμ. λα' 10).

Καὶ τί ἄλλο;

Παιδιὰ ὑγιᾶ καὶ ὑπάκοα. Καρδιὰ γεμάτη μὲ τὴν εἰρήνη καὶ χαρὰ τοῦ Χριστοῦ ποὺ μὲ ἱκανώνουν νὰ κερνῶ τὴ ζωή μου εὐχάριστα.

Καὶ τί ἄλλο;

Τίποτε ἄλλο, ἀφήντησε ἐν κατακλεῖ ὁ ἱεροκήρυξ.

Ὁ ἔφορος ἔκλεισε τὰ βιβλία του ἔβαλε τὸ μολύβι στὴν τσέπη ἔβαλε τὸ καπέλλο του νὰ φύγῃ λέγοντας στὸν ἱεροκήρυκα εἶπε προφητικὰ πλούσιος ἀλλ' ὁ πλοῦτος σας δὲν εἶναι φορολογίσιμος.

Ἀδιόρθωτα πλούτη σοῦ προσφέρει ὁ Χριστὸς ὅταν τὸν δεχθῇς ὡς Σωτῆρα σου καὶ γίνῃς πραγματικῶς εἰλικρινὴς ἀκόλουθός του. Ξέρετε τί εἶπε στὸν Πέτρο καὶ ἄλλους μαθητὰς ποὺ ἤθελαν κάτι χειροπιαστὸ ἀπὸ τὸν Χριστό; Ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ θρόνου δόξης αὐτοῦ καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφὰς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει (Ματθ. ιθ 28 - 29).

Μὴ νομίσετε ὅμως ὅτι ὁ Θεὸς Πατέρας μας θὰ μᾶς δέσῃ χωρὶς φρονιτίδα. Ξεύρει ὁ πατέρας «τί ἔχει ἀνάγκη τὸ παιδὶ ὅμως δὲν γίνεται παιδὶ γιὰ χάρι τῆς φροντίδος ποὺ θὰ τύχῃ. Ἡ φροντὶς εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς σχέσεως πατέρα καὶ παιδιοῦ. Γίνου λοιπὸν παιδὶ τοῦ Θεοῦ δεχόμενος διὰ πίστεως Ἰησοῦν χριστὸν κι' Αὐτὸς ἀδροντίση γιὰ σένα.

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἓν τευχίδιον μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὅλο κλῆρου τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ὁ Σωτὴρ Γραμματοθυρὶς 387 Ἀθῆναι.

ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΠΟΥΛΜΑΝ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΘΑΣΟ

ΚΑΒΑΛΑ - ΘΑΣΟΣ - ΔΡΑΜΑ - ΣΕΡΡΑΙ

—Ἡ Θέμις ἐκδράμει. Ἀπὸ τοὺς 35 ἐκδρομεῖς οἱ 11 ἦσαν ὑπάλληλοι ἢ λειτουργοὶ τῆς Θέμιδος. Συγκεκριμένα ἡ παρέα ἀποτελεῖτο ἀπὸ 3 Δικηγόρους καὶ ἕναν ἀσκούμενον, 1 συμβολαιογράφον, 4 δικαστικοὺς κλητῆρες καὶ 4 ὑπαλλήλους τῶν δικαστηρίων δηλαδὴ ποσοστὸ 35%

Οἱ ἐκδρομεῖς τῆς Βεροίας στὸν Λέοντα τῆς Ἀμφιπόλεως (Ἔκτὸς φωτὸς—Ἀοικίδη)

ο)ς. ποὺ σημαίνει ὅτι ἂν ἐγίνων τὸ ἐκλογὲς στὸ πούλμαν, τό... Νομικὸν ἢ Θεμικὸν Κόμμα θὰ εἰσήρχετο καὶ εἰς τὴν .. Δευτέραν κατανομήν. Εἴχαμε ἀκόμη υἱοὺς τοῦ.. Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ ἀντιπροσώπους ἁλλων τῶν ἐπαγγελμάτων. Μία μικρογραφία τῆς Κοινωνίας ταξιδεύει ἢ ἡ Θέμις ἐκδράμει, λοιπόν. Σὲ λίγο οἱ ἐκδρομεῖς καταλαμβάνουν τὶς θέσεις τους. Ὁ κύρ' Ἠλίας ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς συνεχῶς σφυρίζει σὰν σχολαστικὸς διαιτητὴς ποδοσφαίρου ἢ σταθμάρχης αὐτοκινήτων τῆς πρωτευούσης. μᾶς μετράει, σὰν τὸν καλὸν ποιμένα, ποὺ μετράει τὰ ἀρνιά του, σὰν τὸν μονόφθαλμο Κύκλωπα τῆς Ὀδυσσείας.

—Σὲ λίγο τὸ Πούλμαν ἀρχίζει νὰ τρέχῃ κυνηγῶντας τοὺς καλοστρωμένους φιδωτοὺς δρόμους. Ἡ μέρα εἶναι ζεστὴ καὶ οἱ ταξιδιῶτες ἀρχίζουμε τὴν ἐκδρομὴν μὲ... ὀριζοντίωση. γιατὶ εἶναι μεσημέρι καὶ οἱ ἐπιθυμίες εἶναι ἀνάμεικτες. Σκεπάσαμε τὸν μεσημεριάτικο ὑπνάκο καὶ ὅσο νὰ εἴμαστε ἀπλώσαμε ἀκούσια, νωχελικὰ τὸ σῶμα μας, ὅσο μᾶς ἐπιτρέπει ὁ νόμος τοῦ ἀδιαχωρήτου.

—Ἡ φύσις εἶναι χρυσαφένια. Τὰ στάρια μεστωμένα εἶναι θημωνιές. Τὸ μάτι, ἀχόρταγο, δέχεται ὁμορφες εἰκόνες, ποὺ ἡ μιὰ διαδέχεται τὴν ἄλλη, σὰν κινηματογραφικὴ ταινία, ὅπως οἱ σελίδες ἑνὸς φυσιολατρικοῦ ἢ φωτογραφικοῦ περιοδικοῦ. Φθάνομε στὴ Θεσσαλονίκη καὶ γίνεται ὁ ἀνεφοδιασμὸς τοῦ πούλμαν μὲ βενζίνη. Ξεκινᾶμε, ἀλλὰ σὲ λίγο διαπιστώνομε, πὼς λείπουν ἕνας ἐφοριακὸς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ε.Ι.Ρ. Δὲν ξέρω ἂν κυνηγοῦσαν... τσιμπήρια ἢ διοργάνωσαν καμιὰ ἐκπομπὴ ἐξωτερικῶν μεταδόσεων» τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ» τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ «Μακροχωρίου

—Ἄλλη στάσις μας εἶναι ἡ «Κυανῆ ἀκτή», ποὺ μετατρέπεται σὲ Λευκοὺλλειο ἀκτή, μιὰ καὶ κάτι τσιμπήσαμε, ὄχι ὅμως καὶ ψάρια, ποὺ ἔτυχε νὰ μὴν τσιμπήσουν προηγουμένως τὸ δόλωμα. Θὰ πρέπει νὰ σημειώσω, πὼς σταματήσαμε καὶ στὸ «Λέοντα τῆς Ἀμφιπόλεως» ποὺ πελώριος, μεγαλοπρεπὴς ὀρθώνεται. Εἶναι ἐξ' ἴσου ζωντανὸς καὶ ἐπιτυχημένος, σὰν ἐκεῖνον, ποὺ βλέπαμε σὲ μερικά, κινηματογραφικὰ φίλμ νὰ βρυχᾶται. Εἶναι κτισμένος εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης τοῦ Φιλίππου, κοντὰ στὸν Στρυμόνα καὶ ἔχει μεγάλο ὕψος. Ὑποθέτω 5 τοὐλάχιστον μέτρα. Λέγεται, ὅτι οἱ Βούλγαροι τὸν διέλυσαν καὶ τὸν πέταξαν (τὸν Λέοντα) εἰς τὸν Στρυμόνα, ἀλλὰ εὑρέθηκαν τὰ κομμάτια καὶ ξαναστήθηκε. Αὐτὴ ἡ ταλαιπωρία τὸν στοιχίσε φαίνεται καὶ βλέπει κανεὶς τὴν μύτην του ξεφλουδισμένην, ὄχι ἀπὸ τὸν Ἥλιο, ἀλλὰ ἀπό κάτοιο σφυρί

—Στὶς 8 τὸ βράδυ βρισκόμαστε στὴν Καβάλα. Ἡ παρουσία καὶ οἱ πληροφορίες τοῦ κ. Κλωνάρη καὶ τοῦ κ. Παπαδαντωνάκη ἀποβαίνουν πολὺ ὠφέλιμες.

Μπαίνομε στὴν Καβάλα. Ἡ πρώτη ἐντύπωση εἶναι ὅτι γιὰ νὰ γίνῃ ἡ πόλις, ὅπως εἶναι σήμερα χρειάσθηκε πολὺ ἀνθρώπινο κόπο καὶ προσπάθεια. Ἡ περιοχὴ εἶναι ὅλη βράχους, ἀλλὰ δενδροφυτευμένους. Βλέπει κανεὶς ἕνα ἀπέραντο δάσος ἀπὸ πεύκα, ποὺ ἐφύτεψε ἡ Ε.Ο.Ν τοῦ Μεταξᾶ. Κύρια βλέπομε μεγάλα καὶ ὡραῖα. Ὑπέροχο, καλαισθητικὰ καὶ ὑπερμεγέθες τὸ Γηροκομεῖον. Ὡραιοτάτη ἐκκλησία εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως. Τὸ Δημαρχεῖον ὁμοιάζει μὲ μικρὸ ἀνάκτορο. Μὲ δυὸ λόγια μπορεῖμε νὰ ποῦμε. πὼς ἡ Καβάλα εἶναι σὰν ἐντειχισμένη πλάκα. Πράγματι τὰ σπίτια της εἶναι κτισμένα, σφηνωμένα σὲ μικροὺς λόφους καὶ μικροεξοχὲς τοῦ ἐδάφους. Δι' αὐτὸ καὶ παρατηροῦμε. πὼς δὲν ἔχει —κατ' ἀνάγκην—, ἐλεύθερες σχέδιον πόλεως.

Στὰ κέντρα τῆς ἀγορᾶς, διπλα στὰ λιμάνι, ὑπάρχει τὸ ὡραῖο Τουριστικὸ Ξενοδοχεῖο «Ἀστήρ» καὶ μία σειρὰ ἄλλων διαφόρων κατηγοριῶν. Στὴν ἴδια πλατεῖα προβάλλει καὶ ἕνα κυκλικὸ κατασκεύασμα, ποὺ μπροστὰ ἔχει ἐπιγραφὴν στὴν Τουρκικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ποὺ μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι σχετίζεται μὲ τὸν ἱδρυτὴ τῆς Αἰγυπτιακῆς δυναστείας τὸν γνωστὸ Μωχαμὲτ Ἀλῆ τῆς Αἰγύπτου, ποὺ ἡ συμβολὴ καὶ ἡ ἐπίδρασίς του στὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 εἶχε μεγάλη σημασία, μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ υἱοῦ του Ἰμπραήμ. Στὴν Καβάλα γεννήθηκε ὁ Ἀλῆ τὸ 1769 καὶ ἐκεῖ σώζεται ἀκόμη τὸ σπίτι του. Τὸ Λιμάνι τῆς πόλεως δὲν εἶναι καὶ πολὺ μεγάλο οὔτε ὡραῖο, ἐν συγκρίσει μὲ ὅσα ἄλλα γνώρισα.

—Πειὸ ἐπάνω φαίνονται καθαρὰ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐνῶ λίγο πειὸ κάτω ἐντύπωση προξενοῦν τὰ ψηλὰ τείχη. ποὺ ἔκτισαν οἱ Βενετοί, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ ὁρόσημο τῆς παλαιᾶς πόλεως.

—Ἡ Καβάλα εἶναι πρωτεύουσα τοῦ ὁμωνύμου Νομοῦ (136 243 κάτοικοι τὸ 1951) καὶ ἔχει 42.250 κατοίκους. Παρουσιάζει σχετικὰ μεγάλη ἐμπορικὴ κίνηση, διότι εἶναι καπνεργατικὸ κέντρο καὶ παράλιος πόλις. Ἐκδίδονται τρεῖς ἐφημερίδες. Εἶδα τὶς δυό, τὴν «Πρωϊνὴ» καὶ τὸν «Ταχυδρόμο», ποὺ χρησιμοποιοῦν λινοτυπικὲς μηχανές. Εἶναι ἡμερήσιες κανονικοῦ σχήματος. Ἡ «Πρωϊνὴ» εἶναι πολὺ ἐμφανίσιμη καὶ ἐπιμελημένη.

—Μετὰ ἀπὸ μιὰ ὥρα εἴχαμε τακτοποιηθῇ σὲ ξενοδοχεῖα καὶ ἀναχωρούσαμε διὰ ἕνα ἐξοχικὸ Κέντρο. Ὁ ἰδιοκτήτης προσπαθοῦσε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς ἐπιθυμίες μας ἂν καὶ ἦταν πολὺ δύσκολο, γιατὶ ὁμοιάζαμε, σὰν πεινασμένοι Πειρατές, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι σὲ λίγο γίναμε θύματα καὶ ὁ ἑαυτάτωρ πειρατὴς ἐμεῖς.

—Ψάρια, ψάρια, ψάρια διαφόρων εἰδῶν, μεγεθῶν καὶ ἡλικίας. Ἡ παρέα μου, ἤμουν ὁ μόνος κάκκαραξ!!, ἔφαγε..... «Μουρμούρες». Πράγματι ὑπάρχουν ψάρια φερώνυμα, ποὺ ὡς ἦτο ἐπόμενον, προκάλεσαν πολλὲς.... Καρεκλομουρμούρες. Τραπεζομουρμούρες καὶ Κρεββατομουρμούρες....

—Μιὰ ὁμάδα κάμει βαρκάδα ἀργεῖ καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς ἀναγ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Δὲν εἶναι καὶ τόσο ἁπλὸ πρᾶγμα, νὰ κόβωνται πλατάνια μὲ ἱστορία πάνω ἀπὸ 500χρόν. Οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι αἰσθάνονται μιὰ θλίψη, ποὺ θὰ γίνῃ παιδὶ δυνατὴ ὅταν σὲ λίγο θὰ ἐκλείψῃ κάθε ἴχνος τῆς παρουσίας τους.

Ἔτσι εἶναι ἡ ζωὴ—θὰ ἀκοῦσετε νὰ λέῃ «ἡ παλιὰ γενεὰ» αὐτὴ εἶναι ἡ νοοτροπία τῶν νέων νὰ χαλοῦν κάθε τί ποὺ εἶναι καλὸ καὶ ἀνήκει στὸ παρελθόν. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνῃ θ' ἀπαντήσουν οἱ νέοι. Καὶ ἔχουν καὶ οἱ δυὸ δίκαιο. ἀλλὰ οἱ γέροι κρίνουν— ὅ,τι φέρῃ εἰς τὸ παρελθόν—μὲ τὴν καρδιὰ οἱ νέοι ὅμως μὲ τὴν λογικὴ ποὺ ἀπαιτεῖ νὰ ἐκλείψουν οἱ δυὸ ἱστορικοὶ πλάτανοι διὰ νὰ ἀνοίξῃ ἡ πλατεῖα.

Πάντοτε θὰ ὑπάρχῃ αὐτὸς ὁ συναγωνισμὸς ἡ ἀντινομία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γενεᾶς γιατὶ εἶναι κοινωνικὸς νόμος.

—Μὲ τὴν εὐκαιρία μὲ ὑπενθυμίζει φίλος τῆς στήλης ὅτι ἔτσι θὰ ἡσυχάσῃ καὶ «ἕνας ξένος προσδευτικὸς» ποὺ χρόνια τώρα ἀσχολεῖται μὲ τὶς Καρακάξες. Καὶ συνεχίζει καὶ μόλις εἶχα μάθει ὅτι ἐπρόκειτο νὰ χορηγηθοῦν εἰς τὰ Καλιακούδια(Καρακάξες) μικρὰ ἐσώρουχα γιὰ νὰ μὴ ἐνοχλοῦν τὸν Κύριον...

—Τελειώνω μὲ μία ἐρώτηση: Δὲν τὶς προστάτευε τὶς καρακάξες τὸ Ἐνοικιοστάσιο ἢ μᾶλλον δὲν ἀπέκτησαν κυριότητα ἀφοῦ εἶχαν τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν ἐπὶ 500χρόνια ἐκ κληρονομίας ἢ μήπως διὰ τὰ πουλιὰ δὲν ἰσχύει τὸ Ἀστικὸν (Βυζαντινορωμαϊκὸ) Δίκαιον ἢ ἐφαρμόσθηκε στὴν προκειμένη περίπτωση ὁ νόμος «περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων (διάβαζε: Κραζόντων καὶ λερωνόντων) μισθωτῶν». Ἴδού καὶ ἡ νομικὴ ἄποψις.

—Διάβαζα προχθὲς τὸ νέο δημοσίευμα τῆς τελειόφοιτης μαθητρίας τοῦ Δημ. Γυμνασίου Δος Φλώρας Κανδήλα, περὶ τῆς Τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς πόλεώς μας. Εἶχα διαβάσει

—Οἱ ἱστορικοὶ Πλάτανοι τῆς Βεροίας ἐκόπησαν καὶ δὲν ὑπάρχουν πλέον. Ἀνωτέρω μιὰ φωτογραφία ἀπὸ «τὸ ἔργον». Ἡ νέα γενεὰ καθισμένη σ' ὅ,τι βρῆκε πρόχειρο ἀπολαμβάνει τὸ «ἀεψύχισμα,» τοῦ παρελθόντος. (Φώτο Κ. Βαρβαρέσος)

καὶ τὸ ὡραῖο της σημείωμα διὰ τὴν ἐκβρομῆν τοῦ Γυμνασίου εἰς τὴν Ἐπίδαυρον. Μία κοινὴ διαπίστωσις: Ἔχει ἀξιοπρόσεκτο ταλέντο. Γράφει ἁπλὰ καὶ γλαφυρά. Διὰ τὴν ἀλήθεια πρέπει νὰ σημειώσω πὼς εἶναι παλαιὰ διαπίστωσις ὅτι ὅταν οἱ λογοτέχνες μετατρέπωνται εἰς ὑμνητὰς ἡγετῶν γράφοντας νέους ψαλμοὺς σὰν τὸν Δαυὶδ ὁ πωσδήποτε χάνουν. Αὐτὲς οἱ σκέψεις ἀφοροῦν τὸ δεύτερο σημείωμα τῆς νέας λογοτέχνιδας δημοσιογράφου.

—Σύντομα θὰ ἱδρυθῇ στὴν Βέροια τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιοτεχνικοεπαγγελματικὸν ἐπιμελητήριον Ἡμαθίας ποὺ ὁπωσδήποτε θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τοῦ Νομοῦ μας Ἀξίζουν συγχαρητήρια εἰς τὸν Βουλευτὴν κ. Χατζηδημητρίου ποὺ ἐργάσθηκε ἀποτελεσματικὰ καὶ στὸν κ Ζαραύκα.

—Μὲ ἱκανοποίησιν ἐπληροφορήθηκα ὅτι ὁ γνωστὸς ἰατρὸς λογοτέχνης κ. Ἰωάννης Ἰωακειμίδης πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ συλλόγου Βεροίας καὶ μέλος τῆς Διοικήσεως τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου ἀνεκηρύχθηκε διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἶναι μία δικαία ἀμοιβὴ πολυετῶν ἐρευνῶν στὸν τομέα τῆς εἰδικῆς Παθολογίας Συγχαρητήρια.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΝ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

Μακεδόνες Ποιητὲς

"ΣΙΩΠΗ,,

Ζῆσε στὴ σιωπή.
Μὴ φοβηθῇς τὸν πόνο.
Γέλα στὴ στοργή.
Κι' ὅταν θὰ δακρύσῃς
τὴ σκέψι σου σ' ἀπείρου νὰ βυθίσῃς...

Σφίξε στὰ στήθια σου τὴ μοναξιά
Μὴ νικηθῇς. Ἀντριέψου
Κεῖ θάβρης φῶς, στὴ λησμονιά.
Καὶ τὸ πονῆρι τὸ πικρὸ
θὰν' ἐξιλέωσι κι' αὐτό.

Ζῆσε βοθειὰ μεσ' τὴ σιωπή.
Σιὰ κρύους παγετῶνες τῆς σιγῆς
θ' ἀκούσῃς ἤχους .. μουσική
Κι θάβρῃς ἁρμονία.
Θάβρῃς γαλήνη Θεία, κι' Εὐτυχία

Γιάννης Δέλλιος

Σημείωμα τοῦ κ. Ψ. Θ.

—Εἴχαμε τὴν εὐτυχία στὴν στήλη «Βεροιῶτες ποιητὲς» νὰ φιλοξενήσουμε ἕναν καινούργιο μακεδόνα ποιητή. Ἡ προσφορά του στὴν ποίησι ἱκανοποιητικὴ βεβαιώνει τὴν ἐλπίδα μας γιὰ μιὰ πιότερο πλατιὰ καὶ ἐπιμελημένη ἐργασία. Τὸ ποίημά του «σιωπὴ» εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πετυχημένα του δημιουργήματα. Σύντομα θὰ διαβάσουμε τὸ ὁλοκληρωμένο ἔργο του ποὺ θὰ εἶναι μιὰ κυψέλη καλοεμπνευσμένων ποιημάτων.

Μὲ τὴ δημοσίευση ταύτη μᾶς δόθηκε εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε κι' ἄλλες «καλλιτεχνικὲς ψυχὲς». Νομίζω πὼς οἱ φίλοι τῆς στήλης θὰ τὸν δεχθοῦνε μὲ ἀγάπη.

Ποιήματα Μαθητῶν

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ὦ καλό μου καλοκαίρι
μὲ τὰ δροσερά σου ἀγέρι
παντοῦ σκορπίζεις φωνὲς
τῶν πουλιῶν τὶς κελαϊδές.

Τὰ ποδάρια μας πετοῦν
τὰ ἀηδόνια κελαϊδοῦν
τὰ παιδιὰ μὲ χαρὰ
τρέχουνε στὴ γειτονιά.

Τὰ χελιδόνια στὶς φωλιὲς
τὰ λουλούδια μὲ μυρωδιὲς
τὰ παιδάκια μὲ χαρὲς
ποὺ παίζουνε στὶς βουλιές.

Τὰ σιτάρια κιτρινίζουν
καὶ οἱ θεριστὲς θερίζουν
τὸ ἀεράκι τὸ ἁπαλὸ
ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸ βουνό

Θωμᾶς Μιλκόπουλος τοῦ Βασ.
Τάξις Δ! Δημ. Σχολ. Σχοινᾶ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

=Ἡ σκέψη ὡριμάζει τὸν ἄνθρωπο.
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝ

=Μόνον ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ἔχουν ὑγείαν, μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀξία της
ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

=Ἡ ὑπερηφάνεια προγευματίζει πλούσια, γευματίζει φτωχὰ καὶ δειπνεῖ ἐλεεινά.
ΤΟΛΣΤΟΙ

=Μετὰ τὸ χρέος ἀκολουθεῖ τὸ φτῶμα
ΒΟΥΔΔΑΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

11

Τὸ ἀνύποπτο κορίτσι τὸ εἶπε ὅλα ὅσα ἤξερε: Πῶς κάνει τὸ γιατρὸ σ' ἕνα γνωστό της σαλόνι· τὰ δῆ μιὰ ἀρραβωνιασμένη, ὥρες ἔβγαινε μαζί του ἄλλα αὐτός, βά ξεπαγώριζε ἀπὸ ἴδια σαλόνι μ' ἕνα χάρμπακα κι' ἔδωκε καὶ τὴ διεύθυνση τοῦ σπιτιοῦ.

Ἔτσι ὅταν ἡ Ἑλένη γύρισε ἀπράκτη ἀπὸ τὴν Ἰωάννα βρῆκε κι' αὐτὴ τὴν Ἀστυνομία νὰ τὴν περιμένῃ.

Ἔπειτα ἄρχισε ὁ Γολγοθᾶς. Φυλακή, ἀνακρίσεις, ἀναπαράστασις τῆς πάλης μὲ τὸ γιατρὸ στὴν κουζίνα ὅπως τὰ εἶχε διηγηθῇ ὅλο, καὶ κάλι φυλακή. Ὥσπου νὰ πάρουν ἀπόφαση νὰ τὴν ἀφήσουν ἐλεύθερη.

Γιὰ καλὴ τύχη τῆς Ἑλένης, ὁ γιατρὸς ποὺ ἔφερε ἡ Ἀστυνομία γιὰ αὐτοψία τύπος μέλις βρέθηκε ὁ Μάϋμελερ νεκρὸς στὴν κουζίνα, πρόσεξε τὴν ἁμαρτία ποὺ εἶχε μεταχειριστῇ ἐκεῖνος γιὰ τὴ Δώρα πετανμένη στὸ πάτωμα.

Ἔσκυψε καὶ τὴν σήρε, κι ἕνας μορφασμὸς ἐκπλήξεως ζωγραφίστηκε στὸ πρόσωπό του. Ἡ ἐπιγραφὴ ἔγραφε: Μορφίνη.

Μία ἐξέτασις τῆς Δώρας ποὺ μόλις ἄρχιζε νὰ συνέρχεται ἀπὸ τὸ λήθαργο, τὸν ἔπεισε γιὰ δυὸ πράγματα: Πρῶτα—πρῶτα, ὅτι τὸ περιεχόμενο χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὴ μικρή, κι ἡ Ἑλένη δὲν ἔλεγε ψέμματα εἰς τὸ σημεῖο αὐτό. Καὶ δεύτερα, ποὺ ἦταν καὶ τὸ σπουδαιότερο, ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ γίνῃ ἡ ἔνεση αὐτή, κι ἐπομένως ὁ Μάϋμελλερ εἶχε ἐνεργήσει ἀπὸ ὑστεροβουλία. Τὴν γνώμη του αὐτὴ τὴν διετύπωσε καθαρὰ στὴν ἔκθεση ποὺ ἔκαμε, κι αὐτὸ βάρυνεν πολὺ στὴν ἀπόδειξη τῆς ἀθωότητας τῆς Ἑλένης καὶ στὴν ἀπαλλαγή της ταλικά.

Τὸ κακὸ αὐτὸ ὄνειρο εἶχε ἀφήσει βαθιὰ σημάδια στὴν ψυχὴ τῆς Ἑλένης. Νιρέπονταν πιὰ νὰ δῇ τὸν κόσμο τὸ φιλότιμο κορίτσι, κι ἂς μὴ ἔφταιγε σὲ τίποτα. Ἂν ἦταν δυνατὸν βάρευγε ἀπ' τὴ γειτονιά. Μά, ἀφοῦ δὲ μποροῦσε νὰ τὰ κάμῃ, κλείστηκε στὸ σπίτι, κι ἀμερόβλεπτε στὸν ἑαυτό της καὶ στὶς σκέψεις της.

Ὁ ἀδερφός της, ποὺ ζητοῦσε εὐκαιρία νὰ ξαναρώτῃ ἀπὸ κοντά της κι ἀπὸ τὴ μικρότερη ἀδερφή, παρακινούμενος ἀπὸ τὴ γυναίκα του, πραγματοποίησε τὴν ἐπιθυμία αὐτή.

Τὶς ἡμέρες ποὺ ἦταν κρατούμενη ἡ Ἑλένη τὸ σπίτι στὴν ὁδὸ Ἀμπελοκήπων ἔμενε σφραγισμένο.

Ἡ Δώρα εἶχε διακομισθῇ σὲ νοσοκομεῖο, κι ἔτσι ἡ παραμονὴ τοῦ Ἀνδρέα στὰ πατρικά του πραγματοποιήθηκε.

Ὅταν λοιπὸν ἡ Ἑλένη ἔμεινε ἐλεύθερη καὶ ξαναγύρισε στὸ σπίτι τὸ βρῆκε ἔρημο.

Ἔρημη ἦταν καὶ ἡ ψυχή της, τόσο κομμάτια ἀπὸ τὰ βρικὰ κλεισίματα καὶ τὶς φωνὲς ταλαιπωρίας, μὰ πιὸ κολὺ ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψη.

Κι ἡ ἀγκαλιὰ τῆς μάνας ἔκαμε τὴ σκέψη της νὰ στρέφεται μὲ περισσότερη ἀφοσίωση στὸν ἀγνώστου φίλο ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη.

Θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε ἀπαντήσει τὸ τελευταῖο του γράμμα.

«Ποιὸς ξέρει τι θὰ λέῃ μέσα του ὁ ἄνθρωπος, συλλογίσθηκε.

Τὸ ἔσκισε κι ἄφησε τὸ μυαλό της νὰ σύρῃ ἀπὸ τὸ καταθλιπτικὸ περιβάλλον τῆς Ἀθήνας μὲ τὴν τόση κακὴ ἀτμόσφαιρα τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Ἔπειτα κάθησε καὶ τοῦ ἔγραψε κι αὐτή. ἀφιόνιας νὰ ξεχειλίσῃ στὶς λόγια της ὅλος ὁ πόνος ἑνὸς ἀληθινὰ δυστυχισμένου κοριτσιοῦ, ποὺ δὲν εἶχε γνωρίσει καμμιὰ χαρὰ στὴν βασανισμένη του ζωή.

Ἡ Ἑλένη ἀντιμετώπιζε καὶ πάλι τὴν ἀτιμία, μὲ τὴ στέρηση τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Ἀνδρέα καὶ μὲ τὴν ἀπαίσια της διάθεση γύρω της. Εἶχε ὅμως τόση λεπτότητα ὥστε ἀπέφευγε καὶ πάλι νὰ κάμῃ λόγο στὸ γράμμα της πρὸς τὸν Στέλιο γιὰ τὸ σημεῖο αὐτό.

Τὴν μακρὰ σιωπὴ της δικαιολόγησε ἔλεγε ἀρρώστια, μὲ τὴν παρεμβολὴ «κάποιας οἰκογενειακῆς ἀτυχίας», ποὺ τὴν εἶχε συγκλονίσει δῶρο ἔλεγε.

Ἀλλὰ τὸ γεράκι της αὐτὴν τὴν φορὰ θὰ εἶχε μιὰ ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση γιὰ τὸν Στέλιο.

Σοῦ στέλνω ταύτισμα τὴ φωτογραφία ποὺ ζήτησες, τοῦ ἔγραφε. Εἶναι ἡ καλύτερη ποὺ ἔχω καὶ σοβαρίσου ὅτι μὲ κολακεύει πολύ. Συγχόρτοξ μὲ ὅμως σύτην τὴν ἀνάγκη. Εἶναι κοινὴ σ' ὅλες τὶς γυναῖκες καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν σοῦ λέω τίποτα καινούργια γιὰ σένα...

Ἀλήθεια, ἡ φωτογραφία ποὺ ἔστελνε ἡ Ἑλένη μὲ τὴν ἀφιέρωση σ' ἕναν ἄγνωστο φίλο ἔδειχνε τὴν εἰκόνα μιᾶς νέοτητας, νεωτάτης κοπέλλας μὲ γλυκειὰ καθαρὴ ἔκφραση στὰ μάτια καὶ ἕνα ἀδιάβροχο χαμάγελο, ποὺ δὲν μποροῦσες νὰ ξεχωρίσῃς ὅν ἦταν παράπονο καὶ ἀπαναπτευση ἢ ἂν φανέρωνε ἀληθινὴ χαρά.

Μὰ ὅπως κι' ἂν ἦταν ἡ εἰκόνα γεννοῦσε τὴ συμπάθεια ἀπὸ τὴν πρώτη ματιά, καὶ ὅταν ὁ Στέλιος ἀξιώθηκε ἐπὶ τέλους νὰ πάρῃ ἐκεῖνο ποὺ ἐπεθύμει, ἡ χαρά του ἦταν ἀσυγκράτητη. Εἶχε ἀπελπισθῇ πιὰ ἀπὸ τὴν τόση ἀργοπορία τῆς Ἑλένης καὶ εἶχε πέσει σὲ καινούργια μελαγχολία, ὅταν τοῦ ἔστειλαν μιὰ μέρα τὸν φάκελλο ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τοῦ πατέρα του.

Ἦταν ἐνθουσιασμένος. Ἡ μορφὴ ποὺ εἶχε πλάσει μὲ τὴ φαντασία του σὲ ὅσες ἀνησυχολήσεως ἀπασχολοῦσαν μεσονύχτι του σχεδὸν ζωντανή.

Δὲ χρειαζόταν νὰ τὴ βλέπῃ καὶ τὸν εἶχε συνεπάρει τόσο ποὺ μόνο ὕστερα ἀπὸ ὥρα πολλὴ θυμήθηκε νὰ διαβάσῃ καὶ τὸ γράμμα. Ἀλλὰ φτάνοντας στὶς τελευταῖες γραμμὲς, βλέμματα ζωηρὴ ἔκπληξη καὶ στεναχώρια μαζί.

Τοῦ ἔγραφε;

«Νομίζω πὼς θὰ μποροῦσα κι' ἐγὼ νὰ σοῦ ζητήσω τὴν ἴδια χάρη Ἡ ἐπιθυμία τῆς καλύτερης γνωριμίας, εἶχα γεννηθῇ ἴσως νωρίτερα ἀπὸ σένα. Καὶ ὄχι ἀπὸ περιέργεια ἀλλὰ ἀπὸ θαυμασμὸ καὶ ἐκτίμηση γιὰ τὶς τόσο εὐγενικὲς καὶ ἀνώτερες σκέψεις σου.

Ἐλπίζω λοιπὸν νὰ μοῦ χαρίσῃς μὲ τὸ πρῶτο γράμμα σου τὴν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς γνωριμίας.»

Ὁ Στέλιος βρίσκονταν στὴν μεγαλύτερη ἀμηχανία.

«Ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχα σκεφθῇ», συλλογίστηκε. Ἀλλὰ τώρα δὲν μποροῦσε ν' ἀλλάξῃ τίποτα. Ἢ θὰ ἔστελνε τὴ φωτογραφία του κι' αὐτὸς ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ διακόψῃ τὴν ἀλληλογραφία. Οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο μποροῦσε νὰ γίνῃ.

Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Ἑλένη ἦταν ἡ μοναδικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν κόσμο ἔξω ἀπὸ τοὺς σπιτικούς του καὶ αὐτὴ ἡ ἐπαφὴ ἦταν ἐκείνη ποὺ τοῦ ἔδινε τὴν αὐταπάτη τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς. Ὅταν ἔγραφε λοιπὸν στὴν Ἑλένη ὅτι τὰ γράμματά της εἶχαν ξαναδώσῃ κάποιο νόημα καὶ κάποια περιεχόμενο στὴ ζωὴ του δὲν ἔλεγε καμμιὰ ὑπερβολή.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΪ "Οἱ ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ,,

—Ἔρχεται στιγμὴ στὴ ζωὴ καθενὸς ἀνθρώπου ποὺ ἀναρωτιέται.

«Γιατὶ ἄραγε ζῶ;» Ὑπάρχουν τέσσερις δρόμοι τῆς ζωῆς: Ὁ πρῶτος δρόμος ποὺ ξεφεύγουν οἱ ἄνθρωποι. Εἶναι ἡ ἔλλειψη κατανόησης ποὺ αἰσθάνονται Ἡ ζωὴ εἶναι κάτι ἀσυναίσθητα μάταιο πονηρὸ καὶ εἶναι προτιμότερα νὰ μὴν ζεῖ κανένας. Ὁ δεύτερος δρόμος εἶναι ἀνάγκη ἀλεντάει κανεὶς τὴ ζωὴ ὅπως καὶ ἂν εἶναι χωρὶς νὰ σκέπτεται γιὰ τὸ μέλλον.

Ὁ τρίτος δρόμος εἶναι τοῦτος: ἀφοῦ καταλαβαίνει κανεὶς πὼς ἡ ζωὴ εἶναι κάτι κακὸ καὶ ἁπλῆ ἀνοησία νὰ βάζῃ τέλος σ' αὐτὴ ν' αὐτοκτονῇ. Ὁ τέταρτος δρόμος εἶναι τὸ νὰ ζεῖ κανεὶς καθὼς ὁ Σολομὼν καὶ ὁ Σοπενχάουερ--βρίσκεται στὸ νὰ ξέρῃς πὼς ἡ ζωὴ εἶναι ἕνας ἠλίθιος ἀστεῖσμός καὶ μ' ὅλο τοῦτο νὰ ζεῖς νὰ γλεντᾶς νὰ γράψῃς μάλιστα βιβλία

—Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ζοῦνε καὶ δροῦνε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ σύμφωνοι μὲ δικές τους ἀρχὲς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ ἰδέες ἄλλων Ὁ ἄνθρωπος πονάει γιὰ τὸ παρὸν ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ παρελθόν καὶ γιὰ τὸ μέλλον.

—Ὅμοια σὰν τὸν ληστὴ καὶ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῶν ἀνθρώπων ποὺ καταδυναστεύονται, δὲν μπορεῖ νὰ φαντάζεται καινούργιο ἀλλὰ συχνὰ ἀπαιτεῖ τὸ καλὸ ἐκείνων ποὺ δὲν παύει νὰ ἀπογυμνώνει καὶ νὰ ἰσχυρίζεται πὼς δὲν ξέρει πὼς ἀποκτηθήκανε τὰ ἀγαθά, ποὺ χαίρεται αὐτός.

—Πιστεύετε πὼς εἶναι ἀφροσύνη νὰ σκοτώνετε τοὺς Τούρκους ἢ τοὺς Γερμανούς; Μὴν τὸ κάνετε. Πιστεύετε πὼς εἶναι ἀνοησία νὰ καρπωνόσαστε τὴ δουλειὰ τῶν φτωχῶν γιὰ νὰ ντυνόσαστε σύμφωνα μὲ τὴ μόδα ἐσεῖς καὶ οἱ γυναῖκες ἢ γιὰ νὰ φτιάχνετε σαλόνι ποὺ σᾶς φέρνει θανατερὴ ἀνία; Μὴν τὸ κάνετε. Πιστεύετε πὼς εἶναι ἀνοησία νὰ στιβάζετε στὶς φυλακὲς νὰ καταδικάζετε, δηλαδὴ σὲ ἀπόλυτη τεμπελιὰ καὶ στὴ πειὸ ἀποκρουστικὴ ἠθικὴ διαφθορὰ ἀνθρώπους διεφθαρμένους κι' ὅλας καὶ τεμπέληδες; Μὴν τὸ κάνετε. Βρίσκεται πὼς εἶναι ἀφροσύνη τὸ νὰ ζῆτε στὴ μολισμένη ἀτμόσφαιρα τῶν πόλεων ὅταν μπορεῖτε νὰ ζῆτε κάτω ἀπὸ καθάριο ἀέρα; Μὴν τὸ κάμετε. Πιστεύετε πὼς εἶναι παράλογα πειότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο νὰ διδάσκετε στὰ παιδιὰ σας τὶς γραμματικὲς τῶν νεκρῶν γλωσσῶν; Μὴν τὸ κάνετε.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 282/51 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος ἄρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας σωτερ γάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστὰς κοὺς εἰσους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσ/νίκης

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΚΡΙΒΗ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΕΜΟΝΤΑΙ ΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΕΚΤΑΣΕΙΣ

ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΤΑ 28% ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, ἐδημοσιεύθη Ἐκθεσις ἐπὶ τῆς δειγματοληπτικῆς ἐρεύνης τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐδάφους, τῆς διεξαχθείσης κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον π.Ἐ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ὑπηρεσίας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ἡ Ἔρευνα αὐτή, ἡ πρώτη σειρᾶς ἐρευνῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν προγραμματισθῆ διὰ τὴν συγκέντρωσιν ἀριθμῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν γεωργικῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν καὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, διεξήχθη εἰς 310 Κοινότητας τῆς χώρας. Ὡς ἐρευνηταὶ δὲ ἐχρησιμοποιήθησαν κυρίως οἱ τοπικοὶ γεωπόνοι τῆς Ὑπηρεσίας Ἐφαρμογῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐκ τῆς ἐρεύνης προέκυψεν ὅτι ἡ ἐν συνόλῳ καλλιεργουμένη ἐκτασις ἐν τῇ χώρᾳ ἀνέρχεται εἰς 26.530.000 στρέμματα ἢ ποσοστὸν 28,0/0 τῆς συνολικῆς στερεᾶς ἐπιφανείας ταύτης. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως 22.670.000 στρέμματα (ἢ ποσοστὸν 62,1α/ο ταύτης) καταλαμβάνουν αἱ ἀροτραῖαι καλλιέργειαι (δημητριακά, βαμβάκια, βιομηχανικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ φυτά, πεπανσειδῆ), 1.980.000 στρέμματα (ἢ ποσοστὸν 5,4ο/ο) αἱ ἀμπελοι, 4.720.000 στρέμματα (ἢ 12,9ο/ο) τὰ μὴ συγκαλλιεργούμενα βόσκησα, 600.000 στρέμματα (ἢ 1,7ο/ο) αἱ φυσικαὶ λειμῶνες, 520000 στρέμματα (ἢ 1,4ο/ο) αἱ τεχνηταὶ λειμῶνες, 5.350.000 στρέμματα (ἢ 14,6ο/ο) αἱ ἐν ἀγρανατεύσει ἄγροι καὶ 690.000 στρέμματα περίπου αἱ κηπευτικαὶ καλλιέργειαι (λαχανικὰ ἄνθη κλπ).

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΑΛΗΣΙΣ

Σταύρου Γαϊτάνου τοῦ Θεοδώρου κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι: ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου ξυλουργικοῦ ἐργαστασίου καὶ ἀποθήκης ξυλείας ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου ἐμβαδοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα (140) τ. μ. ἐπάνω πλάκα μπετὸν καὶ μὲ κολῶνες μπετὸν τοῦ σκελετοῦ τοῦ ἄνω ὀρόφου ἐπὶ τοῦ ὁποίου προβλέπεται κατασκευὴ δύο κατοικιῶν ἐκ τριῶν δωματίων χώλ, κουζίνας, λουτροκαμπινὲ κ.λ.π. ἑκάστη καὶ κειμένου ἐν Βεροίᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, συνοικία ἔξω Παναγιά, ὁδὸς Νέα Κεντρικὴ ἀριθ. 2 καὶ συνορευόμενον βορείως μὲ δρόμον, νοτίως μὲ οἰκίαν ἀδελφῶν Περισσοράτη, ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον Μπαδίλα καὶ δυτικῶς μὲ Κεντρικὴν ὁδόν.

Δηλῶ καὶ διακηρύττω ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνω ἀποκλειστικός, κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, ὅτι περιῆλθεν αὐτὴ εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως. Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9080/1951 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ἡ ἐν λόγω οἰκοδομὴ παρὰ τοῦ Εὐθυμ. Ἀργυρ. Μουταφίδη. Ὁ δικαιοπάροχός μου οὗτος εἶχεν ἀγοράσει ταῦτα παρὰ τοῦ Ἰωάννου Κωνστ. Μπάργκα δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 7668/1947 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντ. Ἐμ. Σαρρηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος. Ὁ δὲ Ἰωάννης Μπάρκας εἶχεν τὴν κυριότητα νομὴν καὶ κατοχὴν τοῦ ἐν λόγω οἰκοπέδου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1325 τουρκικοῦ ἔτους ἤτοι ἀπὸ Τουρκοκρατίας μετ' ἄλλης ἐκτάσεως συνολικῆς τριῶν τουρκικῶν στρεμμάτων καὶ μιᾶς σπορᾶς.

Ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος τούτου οἰκοπέδου μου ἔκτισα δι' ἰδίων μου χρημάτων ἀπὸ τοῦ 1954 τὸ κτίριον ὅπερ ὑπάρχει σήμερον μὲ τὸν σκελετὸν τοῦ ἄνω ὀρόφου ὃν προτίθεμαι νὰ συμπληρώσω.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. δ' τοῦ Ν. 3743,29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν τοῖς Νέας Χώρας» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅ που ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18 Ἰουνίου 1959
Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
Σταῦρος Γαϊτάνος
Τοῦ Θεοδώρου

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η ΒΕΡΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΡΩΜΑΪΚΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Η ΠΟΛΙΣ ΜΑΣ ΕΔΡΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

—Σύμφωνα μὲ τὴν μελέτην τοῦ κ. Δημ. Καναστούλη, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας («Μακεδονικὰ Μελετήματα» Θεσσαλονίκη 1955, σελίδες 16—21) ἡ Βέροια ἦταν κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν κατοχὴν ἕδρα τοῦ «Κοινοῦ τῶν Μακεδόνων». Ἡ Μακεδονία ὑπετάγη εἰς τοὺς Ρωμαίους τὸ 148 π.χ (καὶ συνεπῶς καὶ ἡ περιοχή μας), οἱ ὁποῖοι, ἐφήρμοσαν συγκεντρωτικὸ σύστημα διοικήσεως.

—Ἀπὸ τὸ 27 π.χ καὶ ὕστερα ὅμως, ὁπότε καταργήθηκε ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἐνισχύθηκε ἡ ἐξουσία της ἐπὶ Αὐτοκράτορας Ὀκταβίου (Αὐγούστου), οἱ Ρωμαῖοι ἄφησαν εἰς τοὺς Μακεδόνες νὰ «Αὐτοδιοικοῦνται» τρόπον τινά, ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν καὶ ἐποπτείαν. Τότε ἄρχισε νὰ καθιερώνεται καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡ λατρεία τοῦ Αὐτοκράτορος ὡς Θεοῦ καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἀκόμα σκεπτόμενοι ἐπέτρεψαν στοὺς Μακεδόνες νὰ συγκροτήσουν μίαν Παμμακεδονικὴν συνέλευσιν, ποὺ ἄφηρε τὸ ὄνομα «Κοινὸν (τῶν) Μακεδόνων».

—«Τοῦ κοινοῦ τούτου, ἀπὸ τῆς συστάσεώς του πιθανώτατα, ἕδρα ὑπῆρξεν ἡ Βέροια», γράφει ὁ ἱστοριοδίφης κ. Καναστούλης (σύμφωνα καὶ μὲ τὰ στοιχεῖα τῶν Λάρσων καὶ Κόρνεμαν). Οἱ Ρωμαῖοι δὲν ἀγνοοῦσαν τὴν Πέλλαν ("Εδεσσαν) ποὺ ἦταν παλαιὰ πρωτεύουσα τοῦ Μακεδονικοῦ Κράτους, ἀλλὰ προτίμησαν ὅπως καὶ οἱ Μακεδόνες τὴν Βέροιαν, λόγω τῆς θέσεώς της, καὶ καίτοι δὲν ἦταν πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας.

—Στὰ ἄλλο φύλλο θὰ ἰδοῦμε πῶς λειτουργοῦσε αὐτὸ Κοινὸν τῶν Μακεδόνων».

ΒΑΜΒΑΚΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

—Σὲ πολλὲς βαμβακοφυτείες τοῦ Νομοῦ μας παρουσιάσθηκε προσβολὴ ἀπὸ ἀφίδες (μελίγκρες) καθὼς καὶ προσβολὴ ἀπὸ τετράνυχα (σιναπτῆ).

Εἰδικὰ ἐφέτος ποὺ τὰ βαμβακόφυτα εἶναι ἀπὸ τὸν καιρὸ καθυστερημένα θὰ πρέπει νὰ καταπολεμήσετε ὅσον τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα τὰ ἔντομα αὐτά, μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ φάρμακα ποὺ γράφομε παρακάτω, ἂν θέλετε νὰ μὴν ἔχετε ζημιὲς καὶ ἀφίμησι σιὰ βαμβάκια σας καὶ ἂν θέλετε τὰ μὴ λιγοστέψει ἡ παραγωγή σας.

Τὶς ἀφίδες θὰ τὶς καταπολεμήσετε ἀποτελεσματικὰ ἢ μὲ Σιστὸξ (15—20 δράμια φάρμακο ξὲ 100 δκ. νερό (ἢ μὲ τὸ «Μετασυστὸξ» (30—40 δράμια σὲ 100 δκ. νερό). Μπρειάζεται δμως προσοχὴ κατὰ τὸν ψεκασμὸ γιατὶ τὰ φάρμακα αὐτὰ εἶναι δηλητήρια καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Τὸν Τετράνυχο τώρα ποὺ εἶναι μικρὰ τὰ βαμβάκια θὰ τὸν καταπολεμήσετε Μετασυστὸξ ἢ μὲ τὸ Σιστὸξ καὶ μὲ τὶς παραπάνω ἀναλογίες.

Ὅταν τὰ βαμβακόφυτα μεγαλώσουν θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσετε λεπτὸ θειάφι 2 1-2 ἕως 4 κιλὰ κατὰ στρέμμα ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάπτυξη ποὺ θὰ ἔχουν τὰ φυτά. Μὴ ξεχνᾶτε ν' ἀγοράζετε καὶ νὰ χρησιμοποιεῖτε μόνον τὰ εἰδικὰ γιὰ τὸν τετράνυχο λεπτὸ θειάφι.

Θὰ πρέπει νὰ γίνουν 2—3 θειαφίσματα μὲ θειαφιστῆρι καὶ σὲ διάστημα 6—8 ἡμερῶν ἐλαίσης τὰ προσέχετε τὸ θειάφι νὰ βρίσκεται τὴν κάτω ἐπιφάνεια τῶν φύλλων.

Ἐπίσης ἕνα ἄλλο καλὸ φάρμακο γιὰ τὸν τετράνυχο εἶναι τὸ Χλωρομπενζιλάτ σὲ ἀναλογία 40 δράμια φάρμακο σὲ 100 δκ. νερό.

Ὀργανισμὸς Βάμβακος Βεροίας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ»

Ἐκυκλοφόρησεν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Ἀπὸ τῆς Γ. Γραμματέως τοῦ Τ.Ο.Β. κ. Καπρίνης. Δημαρχίαι ἡ ὡραία μελέτη τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου κ. Γεωργίου Ζωγραφάκη. μὲ τίτλον «Θεσσαλονίκη». Εἰς τὰς 31 σελίδας περιέχεται μία συνοπτικὴ ἀλλὰ πλήρης ἔκθεσις τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ποὺ διεδραματίσθησαν εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν καὶ κατὰ συνέπειαν, καὶ εἰς τὴν Βέροιαν.—

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀγοράσατε ἕνα οἰκόπεδο γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας, Εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἀσφαλέστερη τοποθέτησις τῶν χρημάτων σας-Ἡ Τεχνικὴ Ἑταιρία «Β. Δαμπρόπουλος καὶ Σία» ἐδημιούργησε τὸ καλύτερο προάστειο τῆς Θεσσαλονίκης δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο.

Σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλατεῖες, δενδροστοιχίες πλήρες δίκτυον ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμός, θαυμάσια, θέα ἀληθινὴ μητρόπολις.

Μὲ μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπον σὲ 30 ἀτοκες μηνιαῖες δόσεις μπορεῖ ὁ καθένας νὰ γίνῃ κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Τίτλοι ἐγγυημένοι 100 ἐτῶν. Μὲ τὴν προκαταβολὴ γίνεται ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ.

Μὴ χάσετε τὴ θαυμάσια αὐτὴ εὐκαιρία:
Κανεὶς δὲν ζημιώθηκε ἀγοράζοντας γῆ:
Κτηματικαὶ Ἐπιχειρήσεις:
ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Σία

Κεντρικὰ Γραφεῖα Ἀθηνῶν Γραφεῖα Θεσ/νίκης
Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 21 Ἐγνατίας 63 Τηλ.—72-728

Μεταβάσεις εἰς τὰ οἰκόπεδα δωρεὰν μὲ αὐτοκίνητον τῆς ἐπιχειρήσεως ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΡΟΣΟΧΗ

Μετατρέπονται πλάστιγγες εἰς κιλὰ κάτω τῆς τιμῆς τῶν καταστημάτων Βεροίας 50%

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ: πλάστιγγες, Ζυγοὶ καὶ κρεμαστὲ: Πλάστιγγες κρεάτων παντὸς τύπου.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Α. ΓΚΑΤΖΟΓΙΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΠΛΑΣΤΙΓΓΟΠΟΙΪΑΣ
ΤΟ "ΑΚΡΙΒΕΣ"
Γενιτσῶν 39 - τηλ. 72.835-Θεσσαλονίκη

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ — ΤΙΜΑΙ Ἀσυναγώνιστοι

Πληροφορίαι: Κατάστημα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν γραμοφώνων
ΞΕΝΟΦ. ΔΕΛΗΣΩΤΗ Τηλ. 5—29 ΒΕΡΟΙΑ

Τὸ ἀνέκδοτό μας

Η ΑΓΕΛΑΔΑ ΤΟΥ ΧΟΤΖΑ

Κάποτε εἶχε πεθάνει ἡ γυναῖκα τοῦ Νεστραδὶν Χότζα καὶ ἔκανε ἐντύπωση σ' ὅλους τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἄλλάχ δὲν ἔκλαψε καὶ πολύ.

Μετὰ λίγες ἡμέρες φάνησε μιὰ ἀγελάδα τοῦ Χότζα καὶ τότε ὁ Νεστραδὶν ἔγινε ράκος ἀπὸ τὸ κλάμμα. Κατάπληκτοι οἱ χωριανοὶ τὸν ἐρώτησαν:

—Ἀμὰν Χότζα μου, γιὰ τὴν γυναῖκα σου δὲν ἔκλαψες καὶ γιὰ μιὰ ἀγελάδα κάμεις ἔτσι;

—Ἔ, μπουταλάδες ἀπὸ τότε ποὺ πέθανε ἡ γυναῖκα μου μὲ ἔγιναν χίλιες προξενιὲς καὶ μὲ δίνουν καὶ προῖκα, ἀλλὰ τόσες ἡμέρες πέρασαν ποὺ ψόφησε ἡ ἀγελάδα μου καὶ κανεὶς δὲν ἦλθε νὰ μοῦ δώσῃ καμμιὰ ἀγελάδα.

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Σ' ἕνα συμπόσιο πλουσίων Ἀθηναίων οἱ συνδαιτημόνες μεταχειρίζονταν τὸν Διογένη τὸν κυνικὸ σὰν σκύλο. Τὸν εἶχαν πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ τοῦ πετοῦσαν ἀπὸ μακρυὰ κόκκαλα καὶ κομμάτια ἀπὸ κρέας. Ὁ Διογένης δὲν διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὴν μεταχείριση ἀλλ' ὅταν ἐχόρτασε καλὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέση του καὶ ζυγώντας πρὸς τὸ τραπέζι ἄρχισε νὰ καταβρέχει... ἀτάραχος τὸ δάπεδο.

—Τί κάνεις; τοῦ ρίχθησαν φρενιασμένοι οἱ ἄλλοι, ἕτοιμοι νὰ τὸν καταχειρίσουν.

—Τίποτα τὸ ἀπαράδεκτο, ἀποκρίθηκε αὐτός, εἶχως νὰ διακόψει... τὸ κατάβρεγμα. Εἶμαι σκύλος καὶ ἀνακουφίζομαι ὅπου θέλω. Καὶ τράβηξε νὰ φύγει ἀφίνοντας τοὺς ἐξυπνους ἐκείνους ὁλοτελα ἐκμηδενισμένους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1046
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 17—6—59

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν τακτικὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς Ὀργανωτικῆς θέσεως μιᾶς Ἀδελφῆς—Νοσοκόμου τοῦ Ἱδρύματος, ἀποφοίτου Σχολῆς Νοσοκόμων μονοετοῦς ἢ τριετοῦς φοιτήσεως ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ ἢ 9ῳ.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι δέον ὅπως ὑποβάλωσιν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἱδρύματος Τηλ. 3-20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Προκόπιος Καμπιτόγλου

"ΑΝΟΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ,,

ΑΣΥΜΦΟΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ ΤΑ ΕΚΛΗΓΕΙΣΘΕΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ

Ὑπὸ ἀντικειμενικὸν πρίσμα ἐξεταζόμενα τὰ ἐξαγγελθέντα κυβερνητικὰ μέτρα διὰ τὸν σῖτον κρίνονται τελείως ἀσύμφορα διὰ τοὺς παραγωγοὺς διότι:

1) Ἡ δοθεῖσα ἀνωτάτη τιμὴ τῶν 4,48 δρχ. διὰ τοὺς καλλιεργήσαντας 7—10 στρέμματα εἰναισθῶρον ἄδωρον—διότι ἰδίως εἰς τὰς πολυμελεῖς οἰκογενείας—οἱ καλλιεργοῦντες μόνον 7—10 στρέμματα μόλις ἔχουν σιτοαυτάρκεια καὶ συνεπῶς τὸν σῖτον ποὺ παράγουν τὸν χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν ἰδικήν των κατανάλωσιν καὶ διὰ σπορὰν. Ἔπρεπε συνεπῶς ἡ ἀνωτάτη τιμὴ νὰ ὑφίσταται διὰ τοὺς καλλιεργητὰς μέχρι καὶ τὰ 20 στρέμματα.

2) Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς συνκεντρώσεως καθορισθὲν εἰς 400 000 τόννους εἶναι ἀνεπαρκὲς καὶ δὲν θὰ καλύψῃ τὰς προσκομισθησομένας ὁκάδας πρὸς συνκέντρωσιν

3) Ἡ καθορισθεῖσα τιμὴ ἀγορᾶς καὶ μέση ποιοτὴ τῶν 35ρχ εἶναι ἐντελῶς χαμηλὴ μὴ συμβιβαζομένη μὲ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου καὶ ἀδικαιολόγητα εἰς ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἱδρῶτος τῶν ἀγροτῶν.

4) Ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Ἀδαμόπουλος ἀνήγγελλεν τὴν τιμὴν καὶ ἐμμέσως ἀναγνωρίζων τὴν ἀδικίαν ποὺ ἐγένετο εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν—συμβουλεύει εἰς τούτους νὰ τραποῦν πρὸς ἄλλας καλλιεργείας καὶ ἰδίως βάμβακος. Ἀλλὰ οἱ ἀγρότες δὲν ἀνέμεναν συμβουλὰς διὰ τὸ μέλλον ἀλλὰ προστασίαν διὰ τὸ παρόν.

5) Ἡ μέση τιμὴ τοῦ σίτου εἶναι χαμηλωτέρα καὶ ἀπὸ τὸ 1957 καὶ τὸ 1958. Ἦτοι κατ' ἀναλογίαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος ἦταν 4,12 δρχ. τὸ 1957 4 20 δρχ τὸ 1958 καὶ μόνον 3,89 τὸ 1959!! Ἔτσι ἐνῶ ὁ τιμάριθμος κόστους, ζωῆς συνεχῶς ἀνέρχεται ἡ βουλευτικὴ ἀπάτη μίωσις ἐβιπλασιάσθηνε καὶ ἐνῶ ἡ τιμὴ τοῦ πετρελαίου καὶ λευκοῦ ἄρτου ἀνεβαίνει ξυνιθέτως ἡ τιμὴ τοῦ σίτου καὶ τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα μειοῦται!!

6) Ἡ Κυβέρνησις ἀνεμένετο διακηρύττουσα ὅτι προστατεύει τὸν ἀγροτικὸν κόσμον διότι ἡ ἰδία ἀνακοινώσει ὅτι τελικῶς τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ τὴν σηκώσῃ ὁ λαὸς ποὺ ἀπὸ τὶς 25—6—59 πληρώνει ἀκριβώτερα τὸ ψωμί

7) Γενικῶς τὰ ἀναγγελθέντα Κυβερνητικὰ μέτρα εἶναι κάθε ἄλλο παρὰ φιλαγροτικὰ ἐνῶ συγχρόνως αὐξάνουν τὸ κόστος ζωῆς ἰδίως τῆς κατωτέρας καὶ μεσαίας τάξεως

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ Ἀδελφάτον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας εὐχαριστεῖ 1) τὸν Ἰατρὸν κ. Ὀρέστην Σιδηρόπουλον διὰ τὴν ἐκ 500 δρ. δωρεάν του πρὸς αὐτό, ἀντὶ μνημοσύνου τοῦ πατρός του Ἰωάννου. 2) Τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Ἰωάννου Στάντζου, διὰ τὴν δωρεὰν ἐκ 300 δρχ. ἀντὶ μνημοσύνου τῆς μητρός του.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἡμαθίας
Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ
Βέροια

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου ἡ ὑπηρεσία ἡμῶν νὰ προβῇ εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοπογραφικοῦ διαγράμματος τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 2—9—55 Β.Δ/τος (ΦΕΚ 261)55 Τ.Α) ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 16ης Ὀκτωμβρίου (ἐναντι παλαιᾶς Δημαρχίας) ἐκτάσεως 517,50 Μ2.

Προσκαλοῦμεν τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ πάντα ἀξιοῦντα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα (60) ἡμερῶν παραδώσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν καὶ τοὺς πλήρεις τίτλους ἰδιοκτησίας, διαγράμματα καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἀξιουμένων δικαιωμάτων των.

Ὁ Νομομηχανικὸς Ἡμαθίας
Γ. Μαρκουλίδης

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς σχολικῆς ἐφορείας τοῦ Νηπιαγείου χαριέσσης Ναούσης.

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται ἐν Χαριέσσῃ τὴν 17ην Ἰουλίου ἐπ καὶ ὥραν 9πμ. εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκτάσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐγκεκριμένου τιμολογίου ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ὑπὲρ διδακτηρίου. Διὰ ποσὸν 75.000 μεταξὺ ἐργολάβων Δ.Ε. πάσης τάξεως ἐπὶ ἐγγυήσει 2.300δρχ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ γραφείῳ τεχνικοῦ Ἡμαθίας καὶ παρὰ τῷ Δημ. Σχολείῳ. Χαριέσσης.

Ὁ Πρόεδρος
Χρ. Φωτιάδης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὴν ἐξαίρετον καὶ χαριτωμένην Διδα Στ. Ἰωάννου Βαγουρδῆ, ποὺ ἄξια πῆρε τὸ πτυχίον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς. εὔχομαι καλὴν σταδιοδρομίαν.

Γ.Χ.Χ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΟΥΛΟΥΡΑΣ
ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ Πρωτ. 101

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κουλούρας, Διακηρύττει: Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν Δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ Κοινοτικοῦ φόρου (δικαίωμα) ἀμμοληψίας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1959 συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 5)1959 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κουλούρας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Κουλούρᾳ καὶ ἐντῷ Κεντρικῷ Καφενείῳ τοῦ Στεφανίδου Κων/νου τὴν 5—7—59 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12π.μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου καθωρίσθη εἰς 1,50 δρχ. κατὰ κ.μ. Ἄμμου. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 5.000χιλ δρχ. ἵνα γίνῃ τῖς δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ προσκομίσῃ τῇ Ἐπιτροπῇ α)βεβαιώσεις τῶν Δημοσίων Ταμείων Ἡμαθίας Ναούσης καὶ Ἀλεξανδρείας δι' ὧν νὰ βεβαιοῦται ὅτι δὲν τυγχάνει ὀφειλέτης Δήμου ἢ Κοινότητος τινὸς τοῦ Νομοῦ ἐκ μισθωμάτων φόρων τελῶν καὶ δικαιωμάτων β) Γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ Ἐγγυητικὴν Ἐπιστολὴν Τραπέζης ποσοῦ ἴσον πρὸς τὸ 1)10 τῆς πρώτης ὁρισθείσης προσφορᾶς γ) Ἀξιόχρεον Ἐγγυητήν.

Πλείονες πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνουν ἐκ τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Κουλούρᾳ τῇ 25—6—59

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Λιολιόπουλος Σωτήριος

ΕΞΕΦΑΛΕ Ο «ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ»

Στὸ τελευταῖο φύλλο του ὁ πρώην κ. Νόβας, μὲ τὴν συνήθη του κακία του, ἤξέλησε νὰ θίξῃ καὶ τὸν Διντὴν τῆς Ἐξορμήσεως Φάνην Τριανταφυλλίδην. Τὸ κατηγορητήριόν του εἶναι ὅτι κυκλοφορεῖ τὴν ἑφημερίδα του μόνον εἰς ἐκλογικὴν περίοδο. Δὲν μπορεῖ ὅμως κ. Νόβα νὰ χύνῃ τὴν χολήν του ἐναντίον παντὸς ἀνθρώπου. Τὸ γνωρίζετε ἀσφαλῶς ὅτι ἡ ΞΟΡΜΗΣΙΣ, εἶναι διὰ τὸν τόπον μας, μία μαχητικὴ ἐφημερίς, ποὺ διὰ τοῦ Διντοῦ της Φάνη Τριανταφυλλίδη ἀγωνίζεται ἀθεναρῶς ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς τάξεως. Ἡ μὴ ταχτικὴ ἔκδοσις ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ Διντής της εἶναι ἕνα φτωχὸ παιδὶ ἄλλα μαχητὴς τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ τόπου μας καὶ γενικώτερον τοῦ λαοῦ Ὅταν ὅμως χρειάζεται βρίσκεται πάντοτε παρὸν στὸ προσκλητήριο καὶ εἰς τὴν πρώτην μάλιστα γραμμήν. Εἶναι λοιπὸν ἀκαταίδεος τὸν νὰ ἐπιτίθεσθε ἐναντίον τοιούτου ἠθικοῦ στοιχείου. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν καὶ ἀκριβῆ συμμόρφωσιν.

Σ.Ι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται

Ἐπειδὴ πολλάκις ὑπὸ ἀνευθύνων καὶ ἐτεροκλήτων παραγόντων καὶ ἐσχάτως ἀπὸ μερίδος τοπικοῦ τύπου ἐξετοξεύθησαν κατηγορίαι ἀνυπόστατοι ὅτι δῆθεν ὁ Ἰατρικὸς κόσμος τῆς πόλεώς μας ἐρρωτοστάτησε εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ γνωστοῦ οἰκοπέδου Καραντουμάνη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Νοσοκομείου μας, ποὺς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδίων του καὶ μόνον συμφερόντων καὶ ἐπειδὴ τοῦ θέματος τούτου ἐγένετο ἀπέραντος ἐκμετάλλευσις δι' εὐθυνῆν πολιτικολογίαν καὶ δημιουργίαν ἐντυπώσεων παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, διὰ τοῦτο ἀποφ διὰ παντὸς ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Βεροίας διευκρινίζει ὅτι τὸ ἐπιλεγὲν οἰκόπεδον τυγχάνει τὸ μόνον κατάλληλον διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν προώρισται, ἐπιλεχθὲν ὑπὸ τῶν ἁρμοδιωτέρων Κρατικῶν Λειτουργῶν (Ὑγειονολόγων, Μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας) καὶ οὐχὶ μόνον τώρα ἀλλὰ ἤδη ἀπὸ τὸ 1955. Πᾶς ἀμφιβάλλων δύναται νὰ πεισθῇ ἐκ μελέτης τῶν σχετικῶν στοιχείων.

Αἱ σύγχρονοι ἀνάγκαι καὶ συνθῆκαι ἐπιβάλλουν τὴν ἵδρυσιν τοῦ Νοσοκομείου εἰ δυνατὸν ἐν τῶν κέντρων τῶν πόλεων τοὐλάχιστον δὲ μᾶλλον διὰ τὰ ἐπορχιακὰ Νοσοκομεῖα, ἅτινα διαθρα ἀπέχουν κατ' ἐξοχὴν καὶ τὸν σῶλον τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν ὅστε νὰ καθίστανται πρακτὰ εἰς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ εἰς οἱανδήποτε ὥραν ἡμέρας τε καὶ νυκτός.

Συνεπῶς ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Βεροίας ἐμφορεῖται ἀπὸ μίαν καὶ μόνον σκέψιν τὴν τελειοτέραν, ὡρτιωτέρων καὶ ἐπιστημονικωτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λαοῦ διὰ τὸ ταχύτερον ἐπιτευχθῇ ὅπερ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Νοσοκομείου εἰς τὸ ἀποδειχθὲν ὑπὸ τῶν Ἁρμοδίων Κρατικῶν Λειτουργῶν οἰκόπεδον ἐλλείψει ἑτέρου κατάλληλοτέρου ἐντὸς τῆς πόλεως.

Πᾶσα λοιπὸν περὶ τοῦ ἀντιθέτου διάδοσις ἢ δημοσίευσις ἀποτελεῖ ἐσκεμμένην ἐνέργειαν ἀρὰς ἐξυπηρέτησιν ἀλλοτρίων ἢ ἀναμολυνσιν τῶν σκοπῶν τῶν διαδιδόντων, σκοποῦσα τὴν καταλυσιν τοῦ θέματος καὶ ἴσως τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ οἰκοπέδου Καραντουμάνη δι' εὐνοήτους λόγους.

Ὁ ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ Τ Ο Β

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) κάζεται νὰ ἀφυρίζῃ συνεχῶς, διότι βρισκόταν σὲ θέση.. , δρσάτε.

Σὲ λίγο ἔρχονται οἱ λογαριασμοί, στριφτοῦν τὰ γένεια, ἀρχίζουν οἱ ἀθροίσεις τὰ καρδιοχτύπια καὶ ὕστερα ὁ συλλογισμός καὶ ἠπροκαλβειακαὶ ἡ ἀριθμητικὴ Σὰ λίγο βρεθήκαμε στὴν μισοκοιμισμένη πόλη καὶ κατ' εὐθεῖαν στὰ καρβάτια μας ὅπου συνεχίσθηκαν ἡ Κριβὶ ἱατρομουρμούρα τῶν πιντρεμένων, διότι τὰ δωμάτια εἶχαν τρία κρεββάτια καὶ δὲν ἦταν εὐκολόχρηστα.

Τὰ πρωῒ ξεκινήσαμε, στὶς 7 γιὰ τὴν ὡραία Θάσο, ὅπως θὰ ἴδοῦμε σὲ ἄλλο, τελευταῖο σημείωμά μας. Χ —

Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον
ΠΥΡΣΟΣ
Τηλ. 4-00 — Βέροια

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Γεν. Διεύθυνσις Τύπου
Ὑπηρεσία Συντονισμοῦ

Ἀριθ. Πρωτ. 19803;49
Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1959
Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φρουρὸς Τῆς Ἡμαθίας»
Βέροιαν

(Περὶ τοῦ κτιρίου τοῦ Ταχυδρομείου)

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 8-6 59 ὑποστηρίζετε ὅτι εἶναι ἀκατάλληλον τὸ κτίριον, εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζεται τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς πόλεώς σας.

Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι τὸ ὑφυπουργεῖον Οἰκισμοῦ διέθεσεν πιστωσιν 50 χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ οἰκεῖον Νομαρχιακὸν Ταμεῖον, ἵνα διαθέσῃ καὶ τῶν ὀφειλομένων ὑπολοίπων, προβῇ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν Διοικητηρίων Ναούσης, Βεροίας καὶ τοῦ Ταχυδρομείου Βεροίας Μετασταθμεύσεως τοῦ Ταχυδρομείου ἀποκλείεται, διότι θὰ ἦτο ἀδικαιολόγητος ἡ καταβολὴ ἐνοικίου ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δημόσιον κτίριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου, μετὰ τὰς γενομένας ἐπισκευὰς θὰ στεγάζεται ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εὐπρεπῶς καὶ μὲ πᾶσαν ἄνεσιν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
(ΤΣ) ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

Σ υντάξεως: Εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. ὑφυπουργόν, διότι ἀσχολήθηκε μὲ τὸ Ταχυδρομεῖον Βεροίας, ἀλλὰ ἔχομεν, χάριν τῆς ἀληθείας, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς:

1) Δὲν ὑπάρχει Διοικητήριον εἰς Βέροιαν καὶ συνεπῶς ἡ διατεθεῖσα πιστωσις εἶναι ἐν μέρει, ἄνευ ἀντικειμένου

2) Διὰ τοῦ ποσοῦ, ποὺ θὰ δοθῇ διὰ τὰς ἐπισκευὰς τοῦ Ταχυδρομείου δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ οὐδὲν ἀποτέλεσμα, τὸ δὲ κτίριόν του ἀπὸ ἐντελῶς ἀκατάλληλον, ποὺ εἶναι θὰ γίνῃ ἁπλῶς ἀκατάλληλον καὶ δὲν «θὰ δυνηθῇ νὰ στεγάζεται ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εὐπρεπῶς καὶ μὲ πᾶσαν ἄνεσιν». Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζει, ὅτι τὸ κτίριον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ, διότι, ἐπαναλαμβάνομεν:

α) Εἶναι εἰς ἀκατάλληλον καὶ ἀπομακρυσμένην θέσιν—ἀπέναντι τῶν φυλακῶν!!—καὶ ἀνεπαρκὲς καὶ

β) Εἶναι ἑτοιμόρροπον.

3) Δὲν εἶναι δυνατὸν Πρωτεύουσα Νομοῦ νὰ στερῆται καταλλήλου Ταχυδρομικοῦ κτιρίου καὶ δὲν εἶναι «ἀδικαιολόγητος ἡ καταβολὴ ἐνοικίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δημόσιον κτίριο», διότι καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπῆρχεν «εὐπρεπὴς καὶ ἄνετος» πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ ὅμως διετέθησαν 60 ἑκατομμύρια δραχμῶν!! Ἀφήνομε, συνεπῶς, τὴν οὐσίαν, τὶς ἀπαραιτήτες ἀνάγκες καὶ ἀσχολούμεθα μὲ τύπους καὶ ἐπιδείξεις «κυλισμένων κλιμάκων καὶ πιδάκων» ὅταν οἱ παληὲς Τουρκικὲς φυλακές, θεωροῦνται, μετὰ ἀπὸ σχετικὰ ξεβεστώματα, «εὐπρεπεῖς καὶ ἄνετες»!!!

4) Εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ διατεθῇ ποσὸν 25 χιλ. δραχμῶν ἐκ τῆς διατεθείσης πιστώσεως διὰ τὴν μίσθωσιν κατελλήλου κτιρίου καὶ νὰ ἐκπονηθῇ σχέδιον διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου ἰδιοκτήτου κτιρίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἡ Χρύσα Καραγιαννίδου ἐκ Θεσσαλονίκης ἐτῶν 6, παιζουσα ἔπεσεν ἐντὸς δεξαμενῆς ὕδρέυτου

— Ἡ τιμὴ τοῦ πετρελαίου ἀπὸ τὶς 25—6—59 ὡρισθη εἰς 4,35 δρχ καὶ 3 40 κατὰ κιλὸν ὁ πετρελαίος καὶ 5δρχ κατὰ κιλὸν ὁ λευκὸς εἰς Ἀθήνας—Θεσσαλονίκη —

—Εἰς τὸ χωρίον Κουμαριὰ ἐφονεύθη ἀπὸ ἔκρηξιν χειροβομβίδος ὁ Χ. Μπακερλῆς ἐτῶν 7 καὶ ἐτραυματισθησαν ὁ Ἰωάν Παζάρας ἐτῶν 8 ὁ Δημ Ἀναστασίου ἐτῶν 8 ὁ Φώτιος Μπακερλῆς 6 ἐτῶν Δημ Παζάρας ἐτῶν 5 —

— Ὁ Διευθυντὴς τοῦ 9ου Δημ Σχολείου κ. Εὐάγγελος Χειμωνίδης ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Πανελλήνιον Ὁμοσπονδίαν τῆς Ἑλλάδος.

—Εἰς Δημοσίαν ἀδιάνβεροίας Κηζάνης συνεκροτήθησαν τὰ 78219 καὶ 64315 φορτηγὰ αὐτοκίνητα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν οἱ Κων. καὶ Ἀθ Χριστόπουλοι ἐκ Νεοκτίστου

—Εἰς τὴν Λεμνίαν τὴν 24—6 59 ἡ ὁμὰς τῆς Κεντροδυτικῆς Μακεδονίας(Βέροια) ἐνίκησεν μὲ ἕνα ἐξαιρετικὰ παιγνίδι τὴν ὁμάδα τῆς Λαμίας μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ τῶν 4—1 Κατόπιν τούτου ἡ ὁμὰς τῆς Βεροίας ἐθεωρεῖτο φαβορὶ τοῦ κυπέλλου.

Χθὲς (Κυριακὴν)ὅμως στὸ Ἡράκλειο ἡ ὁμὰς μας ἠττήθη ἀπὸ τὴν μικτὴ Ἡρακλείου μὲ τὸ εὐρὺ σκόρ 4—1 Κατόπιν τούτου ἡ ὁμὰς τῆς Κρήτης κατέντησε τὸ Κύπελλον Γιόλεων.

—Τὴν Τρίτην 23—6—59 ἤρχισεν τὸ κόψιμο τῶν δύο πλατάνων ποὺ εὑρίσκονται ἀπέναντι τοῦ καφενείου Τοσοφεράπουλου.

—Ἡ ὁμὰς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἀνεδείχθη Πρωταθλήτρια γ κατηγορίας νικήσασα τὴν Τετάρτην μὲ 4—0τὴν ὁμάδα τοῦ Κολινδροῦ.

—Ἀπὸ μεθαύριον Τετάρτην καθιεροῦται ὡς μονὰς βάρους τὸ χιλιόγραμμον (κιλὰ).

—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρχισαν καὶ συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι ἀνακατασκευῆς τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου ἡμῶν θὰ διενεργηθῶσιν τὴν Παρασκευὴν 3ην Ἰουλίου ἐ.ἔ.

—Αἰτήσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ καθ' ἑκάστην μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων.

Δικαιολογητικὰ διὰ τὴν συμμετοχήν.

1) Αἴτησις Κηδεμόνος
2) Ἀπολυτήριον Δημοτ.
3) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὸ ἔτος γεννήσεως.

(ΕΚ ΤΗΣ Δ)ΝΣΕΩΣ)

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑ

Νάουσα (τοῦ ἀνταπ)μοῦ μας)

—Τὴν Τετάρτην, τὸ βράδυ, χάλαζα μεγάλου μεγέθους κατέστρεψε μεγάλας ἐκτάσεις δένδρων καὶ ροδακίνων. Ἡ πληγεῖσα ἔκτασις ὑπολογίζεται εἰς 4000 καὶ πλέον στρέμματα μὲ ζημίαν 40—90α)ο.

—Ἤρχισεν ἡ ἐξαγωγὴ Ροδακίνων, διαφόρων ποικιλιῶν, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ βαγονίων—ψυγείων τῶν Σιδηροδρόμων.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ

Σήμερον καὶ ὥρᾳ 10 π.μ. ἐτελέσθη δοξολογία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου—Παύλου. Στὴν δοξολογίαν παρευρέθησαν ὅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Τιμὰς ἀπέδωσεν τμῆμα Στρατοῦ καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ Βεροίας Στὶς 10.30 περίπου οἱ ἐπίσημοι κατέβησαν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα.

ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΘΗ ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία:
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
6
ΙΟΥΛΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περίοδος Β'
Ἀριθ. Φύλλου 172

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ Ἢ ΗΓΕΣΙΑΣ;

ΔΕΝ ΕΧΟΜΕΝ ΙΔΑΝΙΚΑ;

ΣΕΙΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

—Ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἴσως ἐξαχθῇ τὸ αὐθαίρετο συμπέρασμα, ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα ἀπαισιόδοξοι, διὰ τὸ μέλλον τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν πολιτῶν, διότι οἱ ἰδέες εἶναι, μόνον, ἰδέες ποὺ δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν πραγματικότητα. Ποὺ χρειάζονται καὶ μένουν μόνον, εἰς τὰ χαρτιά. Δὲν ὑπάρχουν λοιπὸν ἰδανικά; Ἢ μήπως παρουσιάζεται ἁπλῶς μία κρίσις αὐτῶν;

—Τὶς κοσμοθεωρίες μποροῦμε, πολὺ γενικά νὰ τὶς χωρίσωμε σὲ δύο κατηγορίες: Στὶς ἰδεολογικές, ποὺ χαρακτηρίζονται διὰ τὶς μεταφυσικὲς καὶ ἰδανικὲς ἐπιδιώξεις τους καὶ σὲ ὑλιστικὲς—Ρεαλιστικές, ποὺ στηρίζονται στὴν χειροπιαστὴν πραγματικότητα, στὴν ὕλην καὶ στὸν ἐμπειρισμόν

—Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ἀρχίζουν τὶς συζητήσεις καὶ τὶς σκέψεις τους μὲ τὸ «Θὰ ἔπρεπε...», ἐνῶ ἄλλοι τελειώνουν μὲ τὸ «αὐτὸ ὑπάρχει». Ἀλλὰ ὁ ἰδεαλισμὸς δὲν εἶναι ἐπωφελὴς κοσμοθεωρία ὅπως πολὺ περισσότερο ὁ ὑλισμὸς-Ρεαλισμός.

—Ὁ Ἰδεαλισμὸς ὁδηγεῖ σὲ ἀπόλυτες ἀπαγορευτεύσεις, διότι ὁ ὁπαδός του, διαπιστώνει τὸ χάσμα μεταξὺ αὐτοῦ, ποὺ ἤθελε καὶ τοῦ ὑπάρχοντος. Εἶναι πυραμίδα, ποὺ ἔχει ἀξιοζήλευτον θρόνον στὴν κορυφήν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον διαμονήν. Ὁ Ἰδεαλιστὴς πετᾶ, ἀλλὰ μὲ τὰ πτερὰ τοῦ Ἰκάρου. Ὁ Ἥλιος τῆς πραγματικότητος λυώνει τὸν κηρὸν τῆς δεοντολογίας. Τὸ μεγάλο ὕψος κρύβει ἐπικίνδυνον κάθοδον.

—Ὁ ὑλισμὸς—Ρεαλισμὸς μετατρέπει τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου σὲ κενόδοξον ἀγῶνα. Ὁδηγεῖ σὲ ἀτέρμονη προσπάθεια διὰ ἱκανοποίησιν παθῶν, ποὺ ἀκορτσμός τους προκαλεῖ ἀηδίαν καὶ ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ κακὲς ἐπιπτώσεις. Καταλήγομεν εἰς τὸν ὀλέθριον ἀφορισμὸν τοῦ Νίκου Καζαντζάκη: «Δὲν πιστεύω, δὲν ἐλπίζω σὲ τίποτε. Εἶναι λεύτερος».

—Ὑπάρχει καὶ ἡ χρυσὴ ὁδός Τὸ μέσον. Ποὺ διακηρύσσει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ μετέχῃ καὶ τῶν δύο Κοσμοθεωριῶν. Νὰ εἶναι ἰδεαλόγος—ρεαλιστής. Ὁ συγκερασμὸς εἶναι σωτήριος. Γνωρίζω τὴν πραγματικότητα καὶ μὲ βάσιν αὐτὴν—ὄχι τὴν φαντασίαν—δημιουργῶ «τὸ θέλω». Ὅπως ἔλεγε ὁ Ἰσοκράτης «Νὰ ἀρκεῖσαι σ' ὅ,τι ἔχεις, ἀλλὰ νὰ ζητεῖς πάντα τὸ καλύτερο».

—Ἰδοὺ ἡ νέα ἀπαίτησις τῆς ἐποχῆς μας. Νὰ τὸ πιστεύω τοῦ προσδευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἰσορροπημένου πολίτου καὶ ἀνθρώπου. Ἔχομε, λοιπόν, ἰδανικά, ἀλλὰ δὲν ἀπέχομεν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Βλέπομεν ψηλά, ἀλλὰ στηριζόμεθα στὴ γῆ, στὴν πραγματικότητα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς τοὺς ἀπαισιοδόξους ἰδεολόγους καὶ εἰς τοὺς κενοδοξοῦντας ὑλιστάς.

Γ.Χ.Χ.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΨΑΡΑΔΕΣ

Ἕνας λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον οἱ σύγχρονοι τοῦ Χριστοῦ τὸν ἐθαύμαζαν ἦταν ὅτι πρωτοτυποῦσε.

Τί εἴδους ἀνθρώπους ἐξέλεγε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ διαδώσουν τὴν διδασκαλίαν του καὶ νὰ γίνουν οἱ στύλοι τῆς Ἐκκλησίας του; Κανένα ἀπὸ τοὺς Καθηγητὰς τῶν τότε ἀνωτέρων σχολῶν κανέναν ἀπὸ τοὺς θρησκευτικοὺς ἡγέτας τῆς ἐποχῆς του. Ὁ Νικόδημος ποὺ ἦταν ἐξέχον μέλος τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ σώματος τῶν Σανχεντρὶμ δὲν ἐπιστρατεύεται. Ποιους ἐπιστρατεύει ὁ Χριστός; Ψαράδες ἁπλοϊκοὺς ἀνθρώπους. Ὁ χριστιανισμὸς εἶναι πράγματι ἡ θρησκεία τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ ὅμως κι' ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ἔλθῃ σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν Χριστὸν καὶ γίνῃ ἀκόλουθός του μπορεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα.

Τοὺς λεγομένους μεγάλους τῆς ἐποχῆς μας τοὺς ἔχει κυριεύσει ὁ ἀνομπιασμός. Ποῦ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου νὰ καταδεχθῇ τὰ κάμῃ συντροφιὰ μ' ἕναν ἀγράμματο χωρικό. Ποῦ νὰ βρῇ κανεὶς ἕναν κοινὸ ψαρὰ ἡ ψῆφος τοῦ ὁποίου τὸν ἔκαμε ὑπουργό. Πόσο διαφορετικὸς ἦτο ὁ Χριστός. Εἶναι δημιουργὸς τῶν πάντων. Καὶ ὅμως γιὰ φίλους καὶ ἀποστόλους του ἐξέλεξε ψαράδες. Στὴν ταπεινωσί του βρίσκει ὁ ἄνθρωπος πραγματικὴ χαρά.

Γιατί ὅμως νὰ μὴν ἐκλέξῃ βασκοὺς ἀντὶ γιὰ ψαράδες; Ὁ βασκὸς ἦταν στὴν Ἀνατολὴ τὸ σύμβολο τοῦ ἀνδρισμοῦ καὶ τῆς ἀνάσης Ὁ χριστὸς τὸν ἀγαποῦσε τὸν δὲν παρέστησε ὡς τὸν ἀρχιψαρὰ ἀλλὰ ὡς τὸν ἀρχιποιμένα. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη βλέπουμε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἄνδρας τοῦ Θεοῦ πῶς ἦταν βασκοί. Ὁ Ἀβραὰμ ὁ Ἰσαὰκ ὁ Ἰακὼβ ἦσαν καλοὶ βασκοί ἦσαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Δαβὶδ Σὲ βασκοὺς βάθηκε τὸ πρῶτο μήνυμα τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου στὴ Βηθλεέμ. Πόσο παράδοξα νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ τὴ συνήθεια αὐτὴ ὁ Χριστὸς στὴν ἐκλογὴ τῶν Δώδεκα Μαθητῶν του. Γιατί ἄραγε; Μήπως κατὰ τύχη; Κανένα ἔργο τοῦ Χριστοῦ στοῦ καμμιὰ ἐκλογή του δὲν γίνεται κατὰ τύχη; Ἦταν ἀκόμη γιὰ τί μ' αὐτὸ κάποιο μάθημα ἤθελε νὰ μᾶς διδάξῃ. Μὲ τὴν ἐκλογὴ του αὐτὴ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἰσδύσουμε μέσα στὰ βάθη τῶν σκέψεών του Μᾶς δείχνει τὸ δρόμο ποὺ θέλει κι' ἐμεῖς ν' ἀκολουθήσουμε.

Τοὺς βασκοὺς τοὺς βρίσκει κανεὶς νὰ ζοῦν πάνω στὰ βουνὰ μόνοι μὲ τὰ πρόβατα των. Σ' ἐλαχιστη ἐπαφὴ ἔρχονται μὲ τοὺς λοιποὺς συνανθρώπους τους. Αὐτὰ ὅμως δὲν γίνεται μὲ τοὺς ψαράδες. Ὁ ψαρᾶς ὅμως καλὰ καλὰ δὲν μπορεῖ νὰ ψαρέψῃ μόνος του. Ἀναγκαστικὰ συλλέγει μὲ τὸν ἄλλο κόσμο Ἡ ἐπαφή του μὲ ἄλλους εἶναι διαρκής. Ὡράτια ἀπ' ὅλα ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τοὺς βρακάρηδες. Βάρκα ὅμως πρέπει νὰ ἀνοράσῃ ἢ νὰ νοικιάσῃ. Ὕστερο πρέπει ν' ἀγοράσῃ δίκτυα. Στὴν ἀγορὰ ἀντιμετωπίζει τὸν τσομπὰ συναγωνισμὸ τοῦ ἐμπορίου στὸ πούλημα τῶν ψαριῶν του μιὰ καὶ τὰ πιάσῃ. Δὲν μαζεύονται ἄνθρωποι γύρω ἀπὸ τὸν βασκὸ ὅταν πουλήσῃ στὰ χωριὰ ἀλλὰ γύρω ἀπὸ τὸν ψαρὰ γιὰ νὰ δοῦν τί ψάρια ἔπιασε μέσα στὰ δίκτυα του.

Ψαράδες ἐξέλεξε ὁ Χριστὸς γιὰ μαθητάς του γιατὶ δὲν ἤθελε μόνα ξεσμένους ἀνθρώπους ποὺ τρίβονται στὴ γῆ ζωή. Ὁ Χριστὸς σήμερα δὲν ζητᾶ ἀπομονωμένους βασκούς ἀλλὰ Χριστιανοὺς στὴν ἀγορά στὸ γραφεῖο στὸ ἐργαστήριο. Ἡ τριβή μας μὲ τὸν κόσμο εἶναι ἀναγκαία ἂν πρόκειται τὸν κόσμον νὰ κερδίσωμε στὸν Χριστό.

Ψαράδες ἐξέλεξε ὁ Χριστὸς ἀντὶ βασκοὺς γιατὶ οἱ ψαράδες ξέρουν νὰ συνεργάζωνται μὲ ἄλλους Ἐνῶ οἱ βασκοὶ εἶναι κάπως ἀνεξάρτητοι κι' ἐγωϊστοί. Μόνος μὲ τὰ πρόβατα του βρίσκεται ὁ βασκὸς κι' ἐπὶ βάλλεται σ' αὐτά. Εἶναι ξένος ὁ βασκὸς πρὸς τὴν τέχνην τῆς συνεργασίας. Ὁ ψαρᾶς ὅμως ἂν δὲν

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ

ΣΤΗ ΘΑΣΟ

Βον

—Στὶς 7 τὰ πρωῒ τῆς Κυριακῆς—21 6.59—ξεκινούσαμε γιὰ τὴ Θάσο, μὲ τὸ... «Πούλμαν Ἀλέξης»!! Ἕνα εἰδικὸ πλεούμενο, μεταλλικὸ βαποράκι, ποὺ ἐκτελεῖ τὴ συγκοινωνία Καβάλας Θάσου, τὰ λένε οἱ ντόπιοι ... «Πούλμαν», ποὺ ὅταν τὸ μάθαμε μείναμε ἄναυδοι. Φαντασθῆτε πούλμαν νὰ ἐπιπλέῃ στὴ θάλασσα!! Μεταξὺ τῶν φίλων τῆς παρέας εἶναι καὶ ὁ κ Θ.Β. γνωστὸς γιὰ τὴν ὑπέροχη θυμοσοφία καὶ τὸν τρόπο τῆς διατυπώσεως τῶν σκέψεών του Ἔτσι σὲ μιὰ στιγμὴ ἀκούμε νὰ λέῃ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὶς κοπέλλες: «Ἄχ ἐσεῖς .. Κολτα δοῦρες». Νέα λέξη, ποὺ ἡ ἐτυμολογία της, μᾶς διδάσκει, πῶς θὰ προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη «Κόλπο» καὶ τὴν καταλήξη—ουρες—. Αὐτὰ γιὰ τοὺς φιλολόγους. Ἡ θάλασσα—ὡς γνωστόν—πειράζει καὶ ἐνοχλεῖ ἰδίως τὶς γυναῖκες. Ἡ ἀπόσταση Καβάλας—Θάσου εἶναι 17 ναυτικὰ μίλλια, ποὺ τὰ «Ἀλέξης», τὴν ἔκαμε σὲ μιὰ Ὥρα περίπου. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀκούγεται ἀπὸ τὸ μεγάφωνο ἡ Κατερίνα Βαλέντε σὲ ἕνα γνωστό της τραγούδι. Δίπλα μου, χαριτωμένη δεσποινίδα ταΐζει τὰ φάρια τοῦ πελάγους μὲ ὅ,τι ὑπῆρχε στὸ στομάχι της Εἶναι σὲ κακὰ χάλια, διότι στὴν πειραξε πολὺ ἡ θάλασσα. Ὅταν συνῆλθε, ἀπὸ Λ..., ποὺ λεγότανε, βαφτίστηκε σὲ Κατερίνα, - Ἐκβαλλέντε ἤ Βγαλέντε Πιο πέρα τρεῖς χωριτωμένες κοπέλλες, φαίνονται πολὺ «περασμένες» ἀπὸ στομάχι. Ἔστι συλλαμβάνεται ἕνας ζωγραφικὸς πίνακας μὲ θέμα «Οἱ τρεῖς χάριτες... ἐκβάλλουσες». Τὸ ὡραιότερον εἶναι ὅ,τι συνέβηκε μὲ ἄλλη δεσποινίδα, τὴν Ε.Τ. ποὺ ἔριχνε εἰρωνικὰ βλέμματα στὶς ἄλλες λέγοντας, πῶς οὐδέποτε τὴν πειράζει ἡ θάλασσα. Ἰδοὺ ἡ τραγικὴ εἰρωνεία, Τὴν ἔπιασε τρομερὴ φορτοῦνα, ὅταν ἀπείχαμε 500 μέτρα ἀπὸ τὴ Θάσο!

—Πλησιάζομε στὴ Θάσο μὲ συνοδεία Δελφινιῶν. Πραγματικὰ καθ'ὅλην τὴ διαδρομὴ γύρω ἀπὸ τὸν «Ἀλέξη», ἔτρεχαν δελφίνια. Στὴν ἀρχὴ νόμισα, πῶς ἐπρόκειτο γιὰ κόλπα (δηλαδὴ ὅτι μᾶς πωλοῦσαν... Μοῦσαι, ἀλλὰ σὲ λίγο ἀπόλαυσα ... Δελφινοδρομίες. Πάντως δὲν ὑπῆρχεν πάνω στὰ δελφίνια κανεὶς Ἀρίων Κιθαρωδός!!. Ἀριστερὰ τῆς Θάσου ὑπάρχει ἕνα μικρότερο νησάκι ἡ Θασοπούλα.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΟΙ ΨΕΡΟ—ΨΑΡΑΔΕΣ «ΨΑΡΕΥΟΥΝ»!!!!

Ἀνωτέρω μία φωτογραφία ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Πλατάνων. Διακρίνεται ἡ ρίζα τοῦ πεσμένου, πλέον πλατείου καὶ ἀριστερὰ τὸ «Κρύπτερο, ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς «συνεργάτες» τῶν «ἐκτελεσάντων» τὸ ἔργον.

[Φωτογραφία ἀπὸ τοῦ Καλλιτέχνου κ. Κ. Βαρβαρέσου]

Ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ Γεωργικοῦ κόσμου

Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελτζανίδη

Ἡ μείωσις τῶν δαπανῶν παραγωγῆς συνεπάγεται ἂν μὴ ἀνάλογον μείωσιν τῶν τιμῶν, βεβαίαν τοὐλάχιστον σταθεροποίησιν αὐτῶν. Ἀλλὰ ἐκτὸς τῶν δαπανῶν καὶ ἄλλοι παράγοντες ἐπηρεάζουν τὰς τιμάς (κυρίως βραχυχρονίως ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς δαπάνας), ὅπως εἶναι ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ζήτησις. Ἐδῶ ὅμως βρίσκεται τὸ μεγάλο μειονέκτημα τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ζήτησις εἶναι περίπου σταθερά, διότι πρόκειται διὰ ἀγαθὰ πρώτης ἀνάγκης, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων, ὅπου ἡ τεχνικὴ ἀντικαθιστᾶ φυσικὰ προϊόντα (π.χ τεχνητὴ μέταξα, νάϋλον κλπ). Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς, ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ὑφίσταται τὰς συνεπείας τῆς ἀκανονίστου προσφορᾶς καὶ ἀορίστου ζητήσεως.

Χρειάζεται λοιπὸν νὰ ἐπιδιωχθῇ σταθεροποίησις τῆς παραγωγῆς διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ μακυμάνσεις τῶν τιμῶν καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σταθεροποίησις αὐτῶν. Πολλαὶ χῶραι ὅπως ἡ Ἀμερική, σὲ μεγάλην εὐφορίαν, καταστρέφουν ἕνα μέρος τῆς παραγωγῆς διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ὑποτίμησιν αὐτῶν. Τοῦτο βεβαίως, εἶναι ἕνα μέτρο ἐκτακτο καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ πολὺν καιρὸ εἰς μίαν χώρα, ἡ ὁποία στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν γεωργίαν ἀλλὰ τὸ ὁποῖ ονείναιἀπαραίτητονδιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν πρὸς στιγμὴν οἱ ἐπιδράσεις τῆς φύσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομίας. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν δύναται νὰ γίνῃ πλήρης σταθεροποίησις τῶν τιμῶν διὰ τῆς ρυθμίσεως τῆς παραγωγῆς (κατὰ τὸ δυνατόν), θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ αὐτὴ ἀπ' εὐθείας ἄνευ δηλαδὴ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν τιμῶν. Τὸ Κράτος εἰς τὴν προσπάθειάν του ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς γεωργοὺς ἕνα μέτριο σταθερὸ εἰσόδημα τὸ ὁποῖο νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν τιμάριθμον κάστους τοῦ βίου, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σταθεροποίησιν τῶν τιμῶν εἰς ἀνάλογο ἐπίπεδο. Ἡ σταθεροποίησις τῆς τιμῆς ἑκάστου προϊόντος πρέπει νὰ γίνῃ εἰς ἐπίπεδον ἀνάλογον πρὸς τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ οἰκονομικῆς αὐταρκείας, καὶ πρὸς τὰς διεθνεῖς τιμάς. Ὡσαύτως ὁ καθορισμὸς τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων προϊόντων θὰ πρέπει νὰ κατευθύνῃ τὴν καλλιέργειαν ἀπὸ ἀπόψεως Ἐθνικῆς οἰκονομίας, ὥστε νὰ καλλιεργηθῇ τὸ κατάλληλον προϊὸν βάσει τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κατάλληλο ἔδαφος εἰς τὴν προσπάθειάν μας ἐπιτεύξεως τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως.

—Εἰς τὸ ἑπόμενον σημειωμά μας θὰ ἀναπτύξωμεν τὰ πλεονεκτήματα τῆς σταθερότητος τῶν τιμῶν.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

—Ἔμεινα 4 ὧρες μὲ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Βεροίας ποὺ συνεδρίαζε. Καὶ ἔφυγα στὶς 1 τὸ πρωῒ κουρασμένος ἀλλὰ καὶ ἱκανοποιημένος διότι οἱ πρατάσεις ποὺ διετύπωσε ἡ ἐφημερίς μας «ἐπίασαν τόπον»

Ἔτσι εἶδα πῶς σὲ πολλὲς περιπτώσεις ὑπῆρχε εἰσηγητὴς τῆς ὑπαθέτως ἔξω ὅλο τὸ συμβούλιον—ὅπως εἴχαμε ὑποδείξει συνεφώνησε νὰ προηγηθῇ σὲ εἰδικὴ συνεδρίαση ἡ ἐξέτασις τοῦ Οἰκονομικοῦ θέματος.

Ἀκόμη διεπίστωσα πῶς τὸ ρεπορτάζ διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς μας ποὺ ἀφιέρωσε ἐδῶ «Φρουρὰ» πρόσημερὸν εἶχε εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα. Ἔτσι ἀποφασίσθηκε νὰ ἐπεκταθῇ ἡ Ἀστικὴ συγκοινωνία πρὸς Πάσα Κιόσκι—Καλλιθέα καὶ νὰ γίνῃ σύντομα ὁ δρόμος ὥστε νὰ ἀξιοποιηθοῦν τουριστικῶς τὰ κέντρα. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ δίδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν σὲ βελτιώσεις σ' ὅλους τοὺς τομεῖς.

—Καὶ τώρα θὰ σημειώσω τὶς ἀποφάσεις ποὺ ἐλήφθησαν καὶ ὕστερα μερικὰ στιγμιότυπα.

1)Ἀποφασίζεται ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ πρὸς Βῆμα Ἀποστόλου Πυύλου παρὰ τὸν Μῦλον.

2)Συνιστᾶται ὁ συμβιβασμὸς μὲ ἰδιοκτήτας διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς εἰσόδου τῆς πόλεως ἀπὸ τὸ κτίσμα τῶν ἀφῶν Καρακωστῆ ποὺ ὀρθώνεται κοντὰ στὸ Μαρίφ.

3)Ἀπορρίπτεται αἴτησις τῶν ἐργολάβων ποὺ ἀνέλαβαν ἀντὶ 8700 δρχ.—τὸ κόψιμο τῶν δύο πλατάνων διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ πλάτους τῆς ἀμοιβῆς των.

4)Συζητεῖται τὸ θέμα τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ Ἐκφράζεται ἡ ἐύχὴ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὅπως διατηρηθοῦν οἱ ἀνευρεθέντες ἀνθεκτικοὶ ὑπόνομοι καὶ συνεχισθῇ ἡ διάνοιξις εἰς βάθος μόνον 20 πόντων καὶ ὄχι 45 ὅπως διὰ ταξὶ ἡ Τ.Υ.Δ.Κ.

5) Ἀποφασίζεται ἡ διάνοιξις μόνον τῆς ὁδοῦ Λυκούργου—νὴ σίδα Παναγίας.

6) Ἐγκρίνεται ἡ ἀσφαλτόστρωσις τῶν Πλατειῶν, Πλατάνων, Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ Λαϊκῆς ἀγορᾶς.

7) Γνωμοδοτεῖ— συμβιβαστικῶς—τὸΣυμβούλιον δι-ὰ τὴν ὁδὸν Μοράβα.

8)Ἀναβάλλεται ἡ ἀπόφασις διὰ τὸ ἐὰν θὰ γίνῃ καὶ ἂν ναί, ποῦ ἡ πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου νὰ διὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ποὺ ἀπουσιάζει.

9)Ἐγκρίνεται τὸ 10ο)ο ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων Ἀστικῆς Συγκοινωνία ὅπωςπροϋφίστατο.

10)Ἀποφασίζεται ὅπως τὸ τέλος— φόρος διὰ τοὺς ἀκαλύπτους χώρους καταβληθῇ ἀπὸ τὸ 1954 ἕως 1958 εἰς Δημήνους δόσεις μέχρι Ἰουνίου 1960 συμφώνως μὲ γνωμοδότησιν τοῦ τοπικοῦ συμβούλου.

11) Ἐγκρίνεται ἡ κατάταξιν ἀπαφατικῆς εἰσηγήσεως ἁρμοδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκκωφώσεως

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

— Πολλὰ μπορεῖ νὰ περιμένῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐποχήν μας. Κυρισρχοῦν οἱ τύποι εἰς ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ πιστεύουν ἀκόμη ὅτι ἡ εὐπρέπεια καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἂν φορῆς... σακκάκι ἢ ὄχι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Καλοκαιριοῦ!!! Νομίζω ὅτι τὸ ντύσιμο πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογο τῶν καιρικῶν συνθηκῶν Ἀναξιοπρεπὲς καὶ ἀπρεπὲς εἶναι νὰ εἶσαι γραβατωμένος ἐνῶ ἡ θερμοκρασία ἔχει ἀνέβῃ, τὸ πρόσωπο ἔχει κοκκινίσει καὶ ὁ ἱδρῶτας ἔχει γίνει ποτάμι Βλέπεις συνανθρώπους σου νὰ ἐπιμένουν νὰ εἶναι «εὐπρεπῶς ντυμένοι» διότι βλέπουν μόνον τὰ σακκάκι τους καὶ ὄχι τὸν λαιμόν τους. Τὸ ὑποκάμισο εἶναι βαρυγμένο καὶ λερωμένο ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα ποὺ σχηματίζει λεκέδες ἀρκετὰ φαιεροὺς καὶ ἀηδιαστικούς. Θύματα τῆς εὐπρεπείας καὶ ἀξιοπρέπειαι, ἰδιαίτερα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς ἐπαρχίας!! Ὅταν στὴν Πρωτεύουσα βλέπεις καθηγητὰς Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκοὺς μὲ εὐπρεπὲς ὑποκάμισο ἐμεῖς οἱ ἀξιοπρεπέστεροι τῶν ἀξιοπρεπῶν δίδομεν μαθήματα εὐπρεπείας!

Καὶ διερωτᾶται ὁ ἁπλὸς καὶ πραγματικὰ προοδευτικὸς ἄνθρωπος: Ὅταν οἱ κ βασιλικώτεροι τοῦ βασιλέως συλλαμβάνωνται εἰς τὶς ἐκδρομὲς εἰς τὸ Γραφεῖον τους μὲ ὑποκάμισο χωρὶς σακκάκι τί παριστάνουν τότε; Μήπως τὸν ἀναξιοπρεπῆ ἢ μήπως εἶναι θύματα τῆς στενῆς ἀντιλήψεώς τους;

—Μὲ τὴν εὐκαιρίαν ἔρχεται εἰς τὴν σκέψιν μου ἕνα ὡραῖο ἁπλὸ ἀλλὰ καὶ φιλοσοφημένο ἀνέκδοτο τοῦ Νεαπολίτη Χότζα Κάποτε ἐκάλεσαν τὸν Χότζα σὲ μιὰ γιορτὴ ὅπου πῆγε ντυμένος ἁπλᾶ καὶ ἀπέριττα ἀλλὰ δέντρον ἄφησαν νὰ μπῇ στὸ σπίτι λόγω τῆς ἐνδυμασίας του Σὲ λίγο ξαναῆλθε ὁ Χότζας φορῶντας τὰ γιορτινά του καὶ ἔγινε δεκτὸς μὲ χαμόγελα.

Δὲν πέρασε ὅμως μενάλο διάστημα καὶ οἱ καλεσμένοι εἶδαν κάτι ποὺ τοὺς ἄφησε ἀναυδους Ὁ Χότζας ἔβαλε τὰ μανίκια του στὸ πιάτο τῆς σούπας καὶ ἔλεγε: Φᾶτε μανίκια φᾶτε Τὸν ἐρώτησαν λοιπὸν γιατὶ ἔβαζε τὰ μανίκια του στὰ πιάτα; Καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησε. Διότι ἐσεῖς τὰ μανίκια τὰ ροῦχα μου καλέσατε ἐγὼ ἦρθα καὶ προσηλθα μένως ἁπλᾶ ντυμένα, ἄλλα δὲν μὲ δεχθήκατε!! Καὶ οἱ προσκεκλημένοι ἔμειναν ἄφωνοι καὶ συλλογισμένοι. Συλλογιστῆκαν πὼς εἶναι ἀπρεπὴς ἀξιοπρέπεια καὶ ἔλλειψις αὐτοπεποιθήσεως καὶ χαρακτῆρος νὰ ἀξιολογῇς τοὺς ἀνθρώπους, Τὸ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ἀπὸ τὰ...σακκάκια.

—Ἐπανέρχομαι στὸ κόψιμο τῶν Πλατανίων. Πολλοὶ φίλοι ἐνέστατοι συζητοῦν τὸ σκόπιμο ἢ ἄσκοπο τῆς ἐνεργείας.

Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι Πλάτανοι ἤδη δὲν ὑπάρχουν καὶ ἡ συζήτησις εἶναι φιλοσοφική, Βυζαντινολογική. Πάντως διεπιστώσα ὅτι ὑπάρχουν δύο παρατάξεις. Οἱ Πλατανικοὶ καὶ οἱ Ἀντιπλατανικοί. Ὅπως εἶπα πρὸ πάνω οἱ διάλογοι εἶναι ἐντελῶς . Πλατωνικοὶ διότι ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχαν οἱ γεροπλάτανοι τώρα ἐδημιουργήθηκε μία γούβα ποὺ ἂν βρέξῃ—ὡς συνήθως θὰ μετατραπῇ εἰς φυσικὴν ἢ μᾶλλον τεχνητὴν . Πισίνα!!

—Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ σημειωθῇ γιὰ νὰ τελειώνωμεν μιὰ γιὰ πάντα εἶναι ὅτι, μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρία οἱ Βεροιῶτες ἔβλεπαν μιὰ ἑβδομάδα καὶ πλέον ἕνα ἐνδιαφέρον θέαμα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ὀνομασθῇ «Ἄκρα βατικὸ κλάδεμα—ξύλευμα» δηλαδὴ τί πράγματι οἱ Δῆμοι ποὺ ἀνέλαβαν τὸ ἔργο ἦσαν ἢ ἐγίναν ἀκροβάτες. .

—Σᾶς ἐρωτῶ πόσα πουλιέται τὸ Κοττόπουλο στὴν πόλιν μας; Θὰ νομίσετε ὅτι πουλῶ Πνεῦμα ἢ ὅτι πταίει τὸ οἰνόπνευμα. Ἔ ὄχι. Ἀκοῦστε λοιπὸν Ἡ κότα στὴν Βέροια πωλεῖται 1000 δραχμές(χίλιες!!)ἡ ὀκᾶ!! Καὶ λέω τὴν ἀλήθεια διότι: Προχθὲς ἀπὸ μιανομελὲς Πλημμελειοδικεῖον δύο ἀντίδικοι ἐπιωρήθησαν μὲ φυλάκισιν ποὺ μετετράπη εἰς μεταλλικὲς δραχμὲς καὶ τελικὰ εἰς χιλιάρικο. Αἰτία μία κότα ποὺ βρέθηκε στραγγαλισμένη στὸν κῆπο τοῦ ἰδιοκτήτου του καὶ ἔγινε ἀφορμὴ ἐξυβρίσεων καὶ δυσφημήσεων. Μία ὀκᾶ κότα λοιπὸν πωλεῖται 1000 δραχμές!!

Καὶ διερωτᾶται ἡ στήλη διατί οἱ ευλογημένοι μὲ τὶς 1000 δραχμὲς δὲν ἀγοράσανε ταυλάχιστον μιὰ ἀγελάδα ἀλλὰ πλήρωσαν ἕνα χιλιάρικο τὴν ὀκᾶ. τῆς κότας;

Βεροιῶτες ποιητές

ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙ

Μὲς στὰ μεταφρυδά σου ὁ ἔρως παίζει τὸ νησὶ
τῆς ξεγνοιασιᾶς καὶ μὲς στὰ χαμόγελά σου
Κι' ἀπ' τῶν χειλιῶν σου τὴν ὀμορφιὰ
ἀνεμίζουνε τὰ πύρινα σημαῖα σου
Ἔλα νὰ ζήσουμε
ἀγαπημένοι τὴ ζωή
Νὰ περπατήσουμε
Ἐλεύθερα καὶ τῆς ζωῆς τὴ σοφία τὴ
Τρικύμισαν στὰ στήθια μας τὰ αἰσθήματα
καὶ δέρνουν τὶς καρδιές μας σὰν τὰ κύματα οἱ πόθοι
Θὰ γαληνέψουν μέσα μας ξανὰ
μὲ τὸ τραγούδι τὴν ἀγάπη
καὶ τὸ χορό
Ἔλα περνοῦν γοργὰ τὰ χρόνια
καὶ χειμωνιᾶς θὰ φέρουν χιόνια
στὴν σκέψη, στὰ μαλλιά.
Ὅταν στερέψουν οἱ πηγὲς
καὶ σβήσουν τῆς νιότης οἱ ὀμορφιὲς
μὲ τὰ γεράματα βουβὰ
στὴν ὄψη, στὴν καρδιά

Νίκος Ἀδαλόγλου

Ποντιακὴ Τραγῳδί

ΝΤΦΕΣ ΚΑΤΑΡΑΣ

Νυφίτσα χιλεπλούμιστος στέκ σαὶ γιαλοῦ τὴν ἄκραν,
κατάρας δεῖ σὴν θάλασσαν, νὰ πλοῖα καὶ σὴν βάσναν
Ἀναθεμὰ-σε θάλασσα, τὰ πλοῖα σου καὶ σὴς
ντὸ ταξιδ ὦς τ' ἀγαίρις ἐμοῦν καὶ περις καὶ πᾶς σὰ ξένα
Πάγν κ' ἔρχουν τὰ πιπόρα σου μακρὰ νὰ ταξιδεῦνε
καὶ πέρνε νέους νεόπανδρους νὰ κάννε ξενιτεῦε
Κατσραμένη σα θάλασσα, παπόρια ἀτσρδάλια,
ἐσὺν ποὺ τσιρυβέρεται νυφιτσίλιων κάλλια.
Νὰ ἐξερένους θάλασσα καὶ νὰ γίνους ἀβάτη,
νὰ μὴ κλαίνις νεόπανδρους κ' ἀτσχωρίες νυφάδια

Σιαθρο Ταυρίδης

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ Τ Ε Λ)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΗΜΕΡΗΣΙΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

ΙΣ

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἤξερε καλά, ὅτι καὶ ἡ Ἑλένη ζοῦσε σὲ μιὰ αὐταπάτη σ' ἕνα φαντασιακὸ κόσμο ποὺ τῆς εἶχε δημιουργήσει οἱ ἐπιστολές του. Κι' αὐτὸν τὸν φαντασιακὸ κόσμο δὲν ἤθελε νὰ τὸν χαλάσῃ. Ἄλλο γιὰ κεῖνην, ἄλλο γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Ἡμέρες πολλὲς καθυστέρησε αὐτὴ τὴν φορὰ κι' ὁ Στέλιος τὴν ἀπάντησή του, ἀνίκανος νὰ πάρῃ μιὰν ἀπόφαση. Κι' ἔπειτα πῆρε τὴν χειρότερη.

Ἕνα ἀπόγευμα ἔψαχνε τὰ συρτάρια τοῦ γραφείου του κι' ἀπαλλάμβανε τὶς ὡραῖες ἀναμνήσεις παλαιῶν χρόνων. Σὲ ὁλόκληρες σειρὲς ἀπὸ φωτογραφίες περνοῦσαν ἀπὸ τὸ νοῦ του περιστατικὰ καὶ ἐπεισόδια ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ ξεμανηνοῦν. Ἐκδρομές, διασκέδασεις, καρέκλες, τοῦ εὐμοιζαν τὸν χαμένο ἑαυτό του καὶ τὸν γέμιζαν νοσταλγία.

Μιὰ φωτογραφία τῆς Λέλας, χαρισμένη σ' αὐτὸν πρὶν ἕνα χρόνο μολις, τοῦ ἔφερε στὴ σκέψη ὅλη τὴν ψευτιὰ τῶν ὅρκων ποὺ κάνουν εὔκολα δίνουν πολλὲς φορὲς οἱ ἐρωτευμένοι.

Τὴν πέταξε χαμαὶ. Ὅπως εἶχε πετάξει ἀρωτήτερα καὶ τὴν ἀνάμνησή της, μὲ ἕναν μορφασμὸ περιφρονήσεως καὶ ἀδιαφορίας.

Τοῦ φαινόταν παράξενο, ὅτι δὲν εὕρισκε οὔτε μιὰ δική του παλιὰ φωτογραφία μοναχική. Ἔξαφνα ὅμως, μέσα ἀπὸ τὴ δέσμη γλάστρη, σὲ ἡ φωτογραφία τοῦ Λεωνίδα Γιαβρούλη, τοῦ ἀδερφικοῦ φίλου ποὺ εἶχε κλέψει τὴν ἀγάπη τῆς Λέλας. Πῶς βρίσκονταν ἐκεῖ, δὲν θυμοῦνταν πιά. Δὲν ἦταν ὅμως καὶ παράξενο.

Τὴν πῆρε στὰ χέρια καὶ τὴν κύτταζε ἀφηρημένα ἐνῶ τὸ μυαλό κάτι μελετοῦσε: Τί θὰ γινόταν τάχα ἂν ἔστελνε στὴν Ἑλένη τὴ φωτογραφία τοῦ Λεωνίδα; Θὰ ἦταν τιμὴ νιαυτὸν τὸ τοῦ χαρίσῃ τοῦ θησαυροὺς τῆς ψυχῆς του, σὰν τόσα ταπεινὰ τοῦ εἶχε σερβιρθῇ.

—Καὶ τὸ ψέμμα ἀπέναντι στὴν Ἑλένη;

Οἱ δισταγμοὶ τοῦ Στέλιου δὲ βάσταξαν πολύ. Ἔνραψε μὲ ψεύτικο ὄνομα. Ἡ κακὴ ὁρμὴ εἶχε γίνει. Δὲν θὰ πείραζε λοιπὸν νὰ πάρῃ καὶ δανεικὴ μορφή. Τὸ σπουδαῖο ἦταν νὰ μὴ ὑποπτευθῇ ἡ Ἑλένη. Ὅπως εἴπαμε, ὁ Στέλιος ἐξαιτίας τῆς ἐντυπώσεως τῆς στιγμῆς κι' ἀντίκρυζε μονιχα τὶς ἀνάγκες τῆς ἡμέρας. Τὰ σιβύσια δὲν τὸν ἄφησαν λοῦσε, ἀφοῦ ἦταν κι' ἀνίκανος νὰ τὸ κάμῃ.

***

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν φωτογραφιῶν ἦταν τὸ δεύτερο βῆμα πρὸς τὴν ὁλοκλήρωση τῆς συμπαθείας ποὺ εἶχε γεννηθῇ στὸ μεταξὺ στὶς ψυχὲς τῶν δύο νέων.

Τὰ γράμματά τους γίνονταν ὁλοένα καὶ θερμότερα καὶ στοργικώτερα. Ἡ Ἑλένη δὲν ἔκρυψε τὸν ἐθισμό της γιὰ τὴ φωτογραφία καὶ σὲ γιὰ πρώτη φορὰ στὸ ἀμέσως κατοπινὸ γράμμα της ἄφηνε διαφανῆ κάτι βαθύτερο καὶ σταθερώτερο ποὺ ἐνοιωθε γιὰ τὸν Στέλιο.

Κατόπιν ὁ Στέλιος τῆς ἔνραψε ἀπροκάλυπτα ὅτι τὴν ἀγαποῦσε κι ἀπὸ τότε ξεκαθάρισαι γιὰ τὸ ἀβασίβαστα τοὺς αἰσθήματα.

Πολλὲς φορὲς σκέπτονταν ὁ νέος ἂν δὲν ἦτανε κακὸ αὐτὸ ποὺ εἶχε κάμει κι' ἂν δὲν θὰ χρειαζόταν ἴσως νὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ μὲ καινούργιες ὑποκρισίες καὶ μεγαλύτερες κακίες τὴν ἀγάπη του.

Ὅμως ἦταν δυνατώτερη ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, καὶ τὸ μέτρο ἄλειβε στὴν περίεργη περιστασι ποὺ εἶχε μπλέξει. Κι ὅσο δὲν εἶχε πεῖ σὲ σύτερες ἀκαμψίες ἔξω ἀπὸ τὴ ρομαντικὴ ἐκδήλωση αὐτὴ τῆς ἀγάπης δὲν ὑπῆρχε.

Πέρασαν ἔτσι ἀρκετοὶ μῆνες. Πέρασε μαζὶ κι ὁ φθινόπωρο καὶ ἦρθε ὁ χειμώνας τοῦ 41, κι ἦρθε ἡ ἀνοιξη μὲ τὴν ἐλπιδοφόρα χαραυγή καὶ ὁ καλύτερος ἥλιος:

Ἡ Ἑλένη εἶχε ἀποφάσει πολλὲς καὶ σταθερές, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ λυγίσουν, ἄλλα δὲν ἤταν φτωχούλα στὴ θέση της. Εἶχε ἀρχίσει νὰ ξαναβλέπῃ τὰ ὄνειρα κὰ σπίτια, κι ἦταν εἶναι σίγουρη μὲ τὸ ξεκαθάρισμα ποὺ ἔκαζε γιὰ τὸν ἑαυτό της ... ρμ. Ἡ μοναξιὰ ἦταν καλή. Τὸ παρελθὸν ... κομεῖο ὡμίλησε πολύ, ἀπόδωσε νὰ προλογήσῃ τὸ κακὸ Ἡ Ἑλένη ἤθελε μὲ ... θάρρος καὶ ἐπιμονή, ἔσωσε τὰ δόντια ... ἐς ... καὶ ἔπεσε σὲ κλειστὰ τὰ μάτια της στὸ ... πολυτερεύσεις σε ρασμούς.

Ἂν ἤξερε ὁ Στέλιος, θὰ μποροῦσε νὰ τὴ βοηθήσῃ. Τὸ ἐπιζητοῦσε ἀλλιώτικα καὶ ξεπερνοῦσε ἐπίμονα κάθε φορὰ τὸ κεφάλαιο αὐτό, ποὺ δὲν ἔλεγε τοτέ ἡ Ἑλένη στὶς τραπεζικὲς της. Ἄλλα τοῦ ἀπαντοῦσε σὲ ἴσιο στιγμὴ. ὅτι εἶνε τὴ βοήθεια τοῦ ἄξεστου της καὶ ζοῦσε μὲ αὐτό. Ἔτσι μὲ κάθε τρόπο νὰ ... τὴν ἀνάπαυση ἀπὸ ὅσο λογισμοὺς καὶ ἀπὸ τὴν πεζότητα τῶν ... ἐδῶ της κουζίνας.

Στὸ ... τοῦ Στέλιου νὰ ζητῇ μόνη ... ἀνάγκη, διάλογοι μὲ τὸ ἄθλιο ὅλος ὅπως πίστευαν καὶ ἦταν ἄφησε ... νὰ ἀποκαλυφθοῦν στὶς ἄσε ... ὁ ὡραῖος ἀξιοπρεπὴς ...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι ἡ πόλις τῆς Κριμαίας Ἄκκερμαν ἔχει γερμανικὴν ὀνομασία κρίνοντας ἀπὸ τὴν κατάληξη «μάνν» ποὺ σημαίνει ἄνθρωπος. Καὶ ὅμως ἡ Κριμαία ἀνῆκε στοὺς Τατάρους Παράγεται δὲ ἀπὸ τὶς λέξεις Ἄκ Κερμάν ποὺ σημαίνουν «Λευκὸ Φρούριο». Παλαιότερα ὑπῆρχαν καὶ ἄλλες πόλεις καὶ ὀχυρὲς θέσεις στὴν Κριμαία ποὺ ἔφεραν ὀνόματα παρεμφερῆ Ὅπως Τοπρὰκ-Κερμάν (Χωματένιο Φρούριο) Νουσρὲτ Κερμάν (Φρούριο τῆς νίκης) Σαχὶν-Κερμάν (φρούριο τῶν Γερακιῶν καὶ ὡς τὰ σήμερα τὸ Ἴνκερμαν (Φρούριο μὲ τὰ σπήλαια) ἔπειδὴ ἡ παραλία του εἶναι γεμάτη ἀπὸ σπήλαια καὶ κούφιους βράχους.

***

Εἶναι γνωστὸ πὼς οἱ τρεῖς μεγάλες Πυραμίδες τῆς Γκιζὲχ στὴν Αἴγυπτο ἔχουν κτισθῇ ἀπὸ τοὺς Φαραὼ Κουφοῦ(Χέοπα) Κιουφαρὲν(Χεφρῆνα) καὶ Μενκερῆ (Μυκερῖνον). Ὡστόσο λανθασμένα νομίζονταν ὡς πρὶν λίγα χρόνια ὅτι οἱ τρεῖς αὐτοὶ Φαραὼ βασίλευαν ὁ ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλον δίχως κανένα ἐνδιάμεσο βασιλέα. Γάλλοι ἀρχαιολόγοι βρῆκαν σ' ἕνα γερτονικὸ τάφο ἕναν πάπυρο ποὺ ἀνέγραφε ὅτι διάδοχος τοῦ Χέοπος δὲν ἦταν ὁ Χεφρὴν ἀλλὰ ὁ Νεῖ Νταῦ- Φρῆ ποὺ βασίλεψε λίγα χρόνια καὶ μετὰ τὸ θάνατό του ἀνέβηκε στὸ θρόνο ὁ Χεφρὴν. Καθόλου παράξενο νὰ διαπιστωθοῦν καὶ ἄλλοι ἐνδιάμεσοι βασιλεῖς μεταξὺ τοῦ Χεφρῆνος καὶ τοῦ νομιζομένου ὡς σήμερα σὰν ἀμέσου διαδόχου του Μυκερίνου.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Κάποτε ἔλεγαν εἰς τὸν Ζάρα πνευματώδη Ἰταλὸν διανοούμενον.

—Ἐκεῖνο ποὺ θέλει ἡ γυναίκα τὸ θέλει καὶ ὁ Θεός.

—Τότε ἀπήντησεν ὁ Ζάρα ὁ Θεὸς πολὺ συχνὰ θὰ ἔχει ἄλλα κοτες ἰδέες.

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Σύντομον Διήγημα

Ὁ νεαρὸς σύζυγος ἐπιστρέφει τὸ μεσημέρι σπίτι του ρίχνει μιὰ ματιὰ στὸ τραπέζι καὶ ἀπορεῖ.

—Τί συμβαίνει ἀγάπη μου; ρωτάει ἀνήσυχη μὲ τόσον χυμὶ ἔχουμε νὰ φᾶμε σήμερα;

—Δυστυχῶς, ναί, χρυσέ μου! Φταίει ποὺ ὅταν ἐπιάσαν φωτιὰ τὰ μπιφτέκια καὶ μοῦ ξέφυγαν μέσα στὰ τηγάνια μὲ τὶς πατάτες ἀναγκάστηκα ν' ἁδειάσω μέσα στὴν σουπιέρα γιὰ σβήσω τὶς φλόγες.

Ὑπουργικὸς λόγος

Ὁ νέος Ὑπουργὸς γνωστὸς διάττων-σκεπτικόπνευμα του, λέγει εἰς τὸν γενικὸ Δ)ντὴ ταῦ ὑπουργείου. ποὺ ἀνέλαβε νὰ τοῦ γράψῃ τὸν προσεχῆ λόγο του: καὶ παρακαλῶ γράφτε ἁπλὲς φράσεις. Διότι θέλω νὰ ξέρω τί γράφω.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅταν ἡ μητέρα χάσῃ τὴν ὁμορφιά της, ὑπερηφανεύεται διὰ τὴν ὡραιότητα τῆς κόρης της.

ΜΟΝΤΕΣΚΙΕ

—Ἡ πραγματικὴ ἀξία ἔγκειται στὸ νὰ κάνῃ κανεὶς μόνος του ἐκεῖνο, ποὺ θὰ ἔκανε ἐνώπιον ὅλων.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

—Ἡ ἀσχήμια εἶναι ὁ καλύτερος φρουρὸς τῆς ἀρετῆς μιᾶς κοπέλλας.

—Τὸ πάθος παρασύρει, ἐνῶ ἡ λογικὴ ὁδηγεῖ.

ΓΚΟΡΚΥ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΚΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	51
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	70
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων κτλ. (50 τὰ χιλιοστόμετρον, ἀσφράγιστη τῇ ὑπ' ἀριθμ. 18/1963 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 3 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας αἰτνες γράφεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ
ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ "ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ,,

—Τυλάχιστον μιὰ φορὰ τὸν χρόναν εἰς τὴν Βεροιαν συνεκεν τρώνοντο οἱ σύνεδροι τῶν Μακεδονικῶν πόλεων (Δ.Κανατσούλη: Μακεδονικὰ μελετήματα σελὶς 17 ἐπόμ.) Στὴν πόλιν μας εἶχεν τὴν ἔδραν του ὁ Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ (ἀπὸ τὸν 3ον μ. Χ αἰῶνα) Ἀλέκεδονιάρχης. στὴν Βέροια λαι πὸν ἐπὶ Ρωμαιοκρατίας στὴν ἀρχὴ τοῦ μακεδονικοῦ ἔτους 15 20 Ὀκτωμβρίου ὅπως δηλαδὴ ἐκ τοῦ Συντάγματος εἶναι ὑποχρεωμένην νὰ συνέρχεται ἡ βουλὴ ἑλάβαναν χώραν οἱ γιορτὲς τῆς ἐπαρχίας Εἴπαμε στὸ προηγούμενο σημεῶμά μας ὅτι ἡ συλλειουργικὰ εἶχε θρησκευτικὸ καθήκοντα καὶ δημοδιότητες Δηλ. ἐλατρεύοντο σαν Θεοὶ οἱ Ρωμαῖοι Αὐτοκράτορες καὶ ὁ Μ Ἀλέξανδρος ἀργότερα

—Ἡ πομπὴ κατευθύνετο πρὸς τὸ «Σεβαστεῖον» ὅπου μὲ χυροὺς καὶ δαμάτα οἱ σύνεδροι ἀπηύθυναν εὐχὲς διὰ τὸν Αὐτοκράτορα, ὡς καὶ θυσίες (Δ. Κανατσούλη ἐνθα ἀνωτέρω) καὶ ἀκολουθοῦσε γεῦμα ὅλου τοῦ λαοῦ. Μετὰ ἐγένοντοεδιὰ πολλὰς ἡμέρας παιγνίδ.ες ἑορταὶ καὶ ἀγῶνες Τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον συνεκέντρωνον οἱ ἀγῶνες καὶ μάλιστα οἱ ἀνὰ πᾶσαν τετραετίαν τελούμενοι. Οὗτοι ἀνῆκον εἰς τοὺς διεθνεῖς ἀγῶνας τοὺς «Ἱεροὺς Οἰκουμενικοὺς» ὀνομαζέγαντο τότε καὶ οἱ μετέχεντες εἰς αὐτοὺς προήρχοντο ἐκ πάσης γωνίας τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Εἰς τὸ ἄλλο φύλλο θὰ συνεχίσωμεν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΘΑΣΟ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

—Πλησιάζοντας στὴν Θάσο τὸν, Ὁ κ. Θ.Β. πληροφορεῖται, ὅτι—ἐν τούτοις— εἶναι ὑπερπλήρες καὶ ἔτσι ἄφαρα τὸ ἐπισκέπτεται, ζητῶντας δωμάτια Καὶ ἀποζημιώθηκε διότι ἔχει ἀπέραντες βεράντες, ὡραῖον κῆπο, κ.τ.λ.

—Καὶ λίγη ἐγκυκλοπαίδεια καὶ Γεωγραφία: Τὸ νησὶ Θάσος ἔχει ἔκταση 393 Τ. χλμ. Ἀνήκει στὸν Νομὸ Καβάλας. Ὁλόκληρο τὸ νησὶ ἔχει (ἐπαρχία Θάσου) 15.199 κατοίκους ἔχει 11 κοινότητες ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρωτεύουσα «Θάσος» ἢ Λιμὴν. εἶναι ἡ τρίτη εἰς κατοίκους καὶ ἔχει 1748 (τὸ 1951). Ἔχει Εἰρηνοδικεῖον, Ἐφορία, Γελωνεῖον, Ἀγρονομία, Ι.Κ.Α. Λιμενικὸν Ταμεῖον κ.τ λ

. Ἡ Θάσος εἶναι ἀρχαῖος τόπος. Στὸ Μουσεῖον διεπιστώσαμε, ὅτι εἰς τὸ νησὶ ὑπῆρχεν Πολιτισμὸς τοῦ 7—5ου αἰῶνα π.Χ. Τὸ Μουσεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ἄνω πλευράν, ἀριστερὰ τῆς πόλεως.

—Χωρίζεται εἰς πέντε θαλάμους. Εἰς τὸν πρῶτον βλέπει κανεὶς ἕνα ὑπερμεγέθες ἄγαλμα, τοῦ ὁποίου ἐντυπωσιακὸν εἶναι τὸ κτένισμα τῆς κόμης, ποὺ ἐνθυμίζει ἀνάλογα κτενίσματα Αἰγυπτίων. Εἰς τὴν Δεξιὰν αἴθουσαν βλέπεις ὀρτιμελῆ ἢ κομμάτια ἀπὸ διάφορα μαρμάρινα ἀγαλμάτια. Εἰς τὴν πρώτην αἴθουσαν ἀριστερὰν θαυμάσαμε ὡραῖα Ἀνθέμια, διαφόρων χρωματισμῶν, πολὺ καλλιτεχνικά. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ εἶναι τέλεια. Ὑπάρχουν ἀκόμη ὑπερμεγέθη κεραμίδια,σὰν ἐκεῖνα, ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἀρχαίαν Πέλλαν. Εἰς τὴν ἑπομένην αἴθουσαν, στὰ βάθος θαυμάσαμεν τὰ ὑπέροχα κατασκευάσματα τῆς Κερσμεικῆς τέχνης. Εἰς γυάλινη θήκη διατηρεῖται—μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ– ἕνας «Κύλιξ» ἀρίστης κατασκευῆς καὶ καταστάσεως τοῦ 3ου π.Χ αἰῶνος. Εἰς τὴν ἑπομένην αἴθουσαν ὑπάρχουν διάφορα λεπτὰ ἐργαλεῖα καὶ χρυσαφικά.

—Πολὺ ὡραία εἶναι ἡ Ἀκρόπολις τῆς πόλεως, ἔξω ἀπὸ τὸν Λιμένα, ἡ Πλάζ τῆς Μακρυάμου, ὅπου ἐπισκεφθέντες ἀπολαύσαμεν τὴν σκιὰν τῶν πεύκων. Ἀσυναισθήτως θυμήθηκα τὸ ὡραῖο διήγημα τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη «Ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν δρῦν», ποὺ ὁ μοναχόβιος Σκιαθίτης, τόσον ὡραῖα διεπύτωσεν. Ἡ ζωὴ εἶτε φθη ἡ Λεμονάδες—Πορτοκαλάδες πωλοῦνται 1 50 δρχ. παγωμένες!!

—Μὲ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν ἐπεσκεφθήκαμε τὶς κατάλληλες τοποθεσίες μὲ ὁδηγοὺς τοῦ Β Φεστιβὰλ Παραστάσεις.

—Στὴν Θάσο, μοῦ δόθηκεν ἡ εὐκαιρία νὰ διαβάσω καὶ τὴν ποιητικὴ Συλλογὴ τοῦ κ Πέτσιου Μαζιώτη, ποὺ τὸ 1950 ἐτύπωσε στὴν Θεσσαλονίκη, μὲ τίτλον Φωνὲς ἀπὸ τὸν Ὄλυμπον. Στὶς 95 σελίδες ἀπολαύσαμε 37 ὡραῖα ποιήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 11 εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὴν Θάσον καὶ τὸν Ναόν της, τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἰδοὺ μία στροφή: Χαῖρε γλυκειά μας Θάσε! Ὅποιος κοντὰ σου ξαπλωθῇ, στὴν Ἀγγαλιά σου κοιμηθῇ καὶ πιεῖ ἀπὸ τὸ κρασί σου, νὰ τὸν ταράζουν ναιῶθει χαρές, ἐλπίδες, πάθοι»

Χρειάζεται ὅμως νὰ συνεχίσω καὶ μὲ τρίτο σημείωμα

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΗΧΕΙΡΟΛΟΓΙΑ;

Τί εἶναι ἡ χειρολογία;

Γιὰ τοὺς περισσότερο σκεπτικιστὰς καὶ τοὺς ἀπληροφόρητους εἶναι καθαρὴ ἀγυρτεία καὶ γιὰ τοὺς ἀφελεῖς ποὺ πιστεύουν σ' ὅλες τὶς τερατολογίες μιὰ μαγικὴ τέχνη ποὺ μπορεῖ νὰ διαβάση στὸ χέρι σας ὅ λη τὴν περασμένη καὶ τὴ μέλλουσα ζωή σας ὡς τὴν τελευταία λεπτομέρεια. Ὡστόσο ἡ χειρολογία ὄχι ἡ ἀγυρτικὴ χειρομαντεία εἶναι μιὰ νεαρὴ ἐπιστήμη ποὺ κάμνει σήμερα τὰ πρῶτα της βήματα

Ψάχνει μὲ ὑπομονὴ καὶ κοφτερὴ παρατηρητικότητα νὰ βρεῖ τὸ ἀληθινὸ νόημα τῶν γραμμῶν τῆς παλάμης καὶ τῶν ἄλλων σημαδιῶν ποὺ εἶναι ἀπατυπωμένα στὴ φοῦχτα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ χειρολογία ἐνδιαφέρεται κυρίως νὰ ἐξακριβώση τὴν πραγματικὴ σημασία ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν γιὰ τὸν ἄνθρωπο οἱ γραμμὲς τοῦ χεριοῦ του καὶ ὁ ἀνεπηρέαστη ἀπ' τὶς γνῶσιὲς ἀγνωστεῖες τῆς χειρομαντείας νὰ καταλήξει σὲ ἐπιστημονικὰ συμπεράσματα ποὺ νὰ εἶναι χρήσιμα γιὰ τὴν παρακάτω πορεία τῆς ἀνθρωπότητος. Σκεφθῆτε πόσο βοήθησε ἡ δικαστικὴ ἔρευνα καὶ τὴ δίωξη τοῦ ἐγκλήματος ἡ δακτυλοσκοπία καὶ ἡ σήμερον γιὰ ν' ἀντιληφθεῖτε τί μπορεῖ νὰ προσφέρει στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης τῆς χειρολογίας.

Εἴπαμε πὼς ἡ χειρολογία βρίσκεται ἀκόμα στὰ πρῶτα της βήματα. Αὐτὰ ὅμως δὲν σημαίνει πὼς ἀργεῖ ἀκόμη νὰ φθάσει κάπου ὅτι δηλαδὴ δὲν ἔχει σημειώσει καὶ τὶς πρῶτες ἐπιτυχίες Μιὰ σειρὰ παρατηρήσεις ἔχουν γίνει μέχρι τῆς στιγμῆς καὶ ἀρκετὲς διαπιστώσεις πλούτισαν τὴ γνώση τῆς νέας ἐπιστήμης ὅπως θὰ ἐκθέσουμε στὶ κατοπινὲς συνέχειες τῆς μελέτης μας αὐτῆς.

Φυσικὰ ἡ χειρολογία ξεπήδησε ἀπ' τὴν χειρομαντεία αὐτὸ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ τὸ κρύψουμε Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ἀστρονομία δὲν βγῆκε ἀπ' τὴν ἀστρολογία, ἡ χημεία ἀπ' τὴν ἀλχημεία καὶ ἡ ἰατρικὴ ἀπ' τὴν ἀρχέγονη μαγεία; Κανεὶς λόγος λοιπὸν νὰ περιφρονήσουμε τὴ χειρολογία ἐπειδὴ βγῆκε ἀπ' τὴ χειρομαντεία

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

§
SIEMENS
ΨΥΓΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ἀπὸ 2,8 ἕως 9,1 ποδῶν

Εὐκολίαι πληρωμῆς

ΠΩΛΗΣΙΣ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΣΗΜΕΝΣ
Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ - Δ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΣ
Ὁδὸς Κεντρικῆς 120 - Τηλ. 2-51
ΒΕΡΟΙΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται τὰ ὀνόματα εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἀνεγειρόμεναι ἐπὶ τοῦ [illegible] τὴν πόλιν τῆς ΒΕΡΟΙΑΣ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ περὶ προτεραιότητος καὶ ἀπόκτησιν τῆς πρασφερομένης παρὰ τοῦ [illegible] ἐργάται καὶ ὑπαλλήλους ἀπὸ τὸ Ι.Κ.Α. 259 δρχ.

β) τὴν ἀριθ. 4659 ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ τοῦ [illegible] Ι.Κ.Α.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀπευθυνθῶν ἀμέσως πρὸς τὸ Ν.Δ 2963/54 καὶ τὸ 3873/58, ὅπως ἐργαζομένους εἰς τὴν πόλιν τῆς ΒΕΡΟΙΑΣ ἤτοι:

1) Ἅπαντας τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους τοὺς συνδεομένους μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν των διὰ σχέσεως [illegible] ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἠσφαλισμένους ἀπαραιτήτως εἰς οἱονδήποτε Ὀργανισμὸν Κοινωνικῆς [illegible] ἀσθωτῶν.

2) Τοὺς ὑπαλλήλους Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ

3) Τοὺς συνταξιούχους τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν, τοὺς μονίμως διαμενοντας εἰς τὴν ἀνωτέρω πόλιν, ἅπαξ μέχρι 31/8/59 συμπληρώσουν καὶ ὑποβάλουν ἔντυπον δελτίον τῆς οἰκογενειακῆς καὶ οἰκογενειακῆς ἐν γένει καταστάσεως αὐτῶν.

Οἱ ἀνωτέρω δικαιοῦνται στεγαστικῆς συνδρομῆς ἀνεξαρτήτως μελῶν οἰκογενείας καὶ οἰκονενειακοῦ εἰσοδήματος καὶ ἑπομένως δικαιοῦται τὰ ὑποβάλουν τὸ ἀνωτέρω δελτιοῦπά τάνδρα δτιείνει ἡ ἐγκαμιάρχηνοιείκουενείας καὶ νὰ μὴ ἔχουν οἱ ἴδιοι οὔτε οἱ σύζυγοι, αὐτῶν ἰδιόκτητον οἰκίαν καὶ εἶναι ἐπίσης ὑγιῶς Ἐθνικῶν Θρησκευμάτων ἢ β) ἄγαμοι ἀρχηγοὶ οἰκογενείας, μὴ ἔχοντες ἰδιόκτητον κατοικίαν, ὑγιῶς Ἐθνικῶν Θρησκευμάτων γονεῖς, ἀγάμους ἀδελφοὺς ἡλικίας μέχρι τοῦ 21ου ἔτους ἢ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἐφ' ὅσον οἱ ἀδελφοὶ εἶναι ἄνεργοι πρὸς ἐργασίαν ἢ σπουδάζουν ἄγαμους ἀδελφὰς ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καθὼς καὶ ἐν χηρεία γεγουσας ἀδελφάς. Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα μέλη διὰ νὰ θεωρηθοῦν ὡς προστατευόμενα μέλη δέον νὰ συγκατοικοῦν μετὰ τοῦ ἀγάμου ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ νὰ μὴν ἔχουν ἰδιόκτητοι κατοικίαι.

Τὰ δελτία ταῦτα οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ παραλάβουν ἀπὸ τὸ Ὑποκατάστημα Ι.Κ.Α. Βεροίας καὶ ἀφοῦ συμπληρώσουν ταῦτα θὰ τὰ ἐπιστρέψουν συμπληρωμένα εἰς τὸ ἴδιον γραφεῖον Ὑποκαταστήματος Ι.Κ.Α. Βεροίας ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου παρέλαβον ταῦτα καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ἀναφερομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1959
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀγοράσατε ἕνα οἰκόπεδο γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας. Εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἀσφαλέστερη τοποθέτησις τῶν χρημάτων σας. Ἡ Τεχνικὴ Ἑταιρία «Β. Δαμπράπουλος καὶ Σία» ἐδημιούργησε τὸ καλύτερο προάστειο τῆς Θεσσαλονίκης δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο.

Σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλατεῖες, δενδροστοιχίες πλήρες δίκτυον ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμός, θαυμασία, θέα ἀληθινὴ κηπούπολις.

Μὲ μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπον σὲ 30 ἀτοκες μηνιαῖες ὁδοσεις μπορεῖ ὁ καθένας νὰ γίνῃ κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Τίτλοι ἐγγυημένοι 100 ἐτῶν. Μὲ τὴν προκαταβολὴ γίνεται ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ.

Μὴ χάσετε τὴ θαυμάσια αὐτὴ εὐκαιρία:
Κανεὶς δὲν ζημιώθηκε ἀγοράζοντας γῆ:
Κτηματικαὶ Ἐπιχειρήσεις:
ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
Κεντρικὰ Γραφεῖα Ἀθηνῶν Γραφεῖα Θεσ/νίκης
Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 21 Ἐγνατίας 63 Τηλ.—72 728
Μεταβάσεις εἰς τὰ οἰκοπεδα δωρεὰν μὲ αὐτοκίνητον τῆς ἐπιχειρήσεως ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Μουσικὴ Μόρφωσις

—Σὲ μία συναυλία ἕνας κύριος φθάνει καθυστερημένος. Κάθεται καὶ ρωτάει σιγὰ τὸν διπλανό του.

—Ποὺ βρισκόμαστε;

—Στὴν ἕνατη συμφωνία τοῦ Μπετόβεν.

—Στὴν ἕνατη; ἔπαιρνε συμβάνει ὁ κύριος κατάκλητος. Μπράβο!.. .. τόσο πολὺ ἀργήσαμε;

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ 7ον ΕΤΟΣ

Μ' αὐτὸ τὸ φύλλο ἡ ἐφημερὶς μας εἰσέρχεται εἰς τὸ 7ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Νομίζομεν, ὅτι, ὅταν κανεὶς ἀπολογεῖται διὰ τὸ παρελθόν του, οἱ ἀθάνεται μιὰ συγκίνησι, διότι ἀναλογίζεται ὅ,τι ἐπέρασεν, τὶς χαρὲς καὶ πίκρες, ποὺ διαδοχικὰ ἔζησεν. Μία ἐφημερὶς δὲν εἶναι ζῶν ὀργανισμός, στὴν κυριολεξίαν, εἶναι ὅμως κατ' οὐσίαν, διότι γεννᾶται, ἀγωνίζεται ἀβήνει. "Ἐξ ἔτη ἀγώνων ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν, Εἰς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον μένει ἡ ἀσβεστη φλόγα καὶ θέλησι ν' ἀγωνισθῆ διὰ κάτι καλύτερον.

Ὁ «Φρουρὸς Ἡμαθίας» στὸ σταυροδρόμι τοῦ χρόνου ποὺ περάσαμε ὑπόσχεται ὅτι θὰ συνεχίση νὰ ὑπηρετῆ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣΗΜΟΝ

Ἐζητήσαμε ταυτόσι πρὸς τοὺς ἁρμοδίους καὶ τοὺς βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ μας, ὅτι εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσουν διὰ νὰ λάβῃ καὶ ὁ Νομὸς Ἡμαθίας μέρος ἐκ τῶν πιστωτικῶν ὑπολοίπων τοῦ Μακεδονισμοῦ. Οἱ ἁρμόδιοι ὠλιγώρησαν καὶ ἔτσι καὶ εἰς τὴν τελευταίαν διανομήν, ἔλαβαν ὅλοι οἱ Νομοὶ περισσότερα ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο, ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας. Ἡ ὀργὴ τοῦ λαοῦ εἶναι δικαιολογημένη

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Εἶναι ἀκατάλληλον τὸ Ταχυδρομεῖον. Ὅπως ἐγράψαμε καὶ στὰ προηγούμενα φύλλα μας. Ἂς προσέξουν οἱ Βουλευταὶ Βεροίας, διότι ὁ Νομὸς Ἡμαθίας ἐγκατελείφθη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, καθ' ὅσον οἱ ἁρμόδιοι ἀσχολοῦνται μὲ παρέργους ἐπιδιώξεις. Πρέπει ἀμέσως ν' ἀποκτήσωμεν εὐπρεπὲς καὶ μοντέρνο ταχυδρομεῖο. Ὁ Τ.Ο.Β. ἂς ὑποβάλη σχετικὸ ὑπόμνημα ἁρμοδίως, διότι θὰ ρεζιλευθοῦμε μὲ τοὺς ξένους, ποὺ θὰ θελήσουν νὰ ταχυδρομήσουν ἀναμνηστικὰ Κάρτ-ποστὰλ κατὰ τὸ Φεστιβὰλ.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν σημειώνομεν ὅτι ὁ νέος δραστήριος διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου, πρέπει νὰ ἐγκρίνῃ τὸ συντομώτερον τὴν τοποθέτησιν γραμματοκιβωτίων εἰς ὅλας τὰς συνοικίας καὶ στὴν Λεωφόρο Μητροπόλεως.

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΝΑΣ

Παλὸ ὀρθῶς ἐτοποθετήθη μία σειρὰ λαμπτήρων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πρέπει ὅμως ὁ Δῆμος νὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὴν φωταγώγησιν τῆς τοποθεσίας Ἐλιᾶς —Παραδείσου, διότι τοὐλάχιστον τοὺς θερινοὺς μῆνας χρησιμεύει ἐν μέρει ὡς τόπος περιπάτου.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Δικαιολογημένων τὰ ἐνδιαφέροντων τῶν τοπικῶν συναδέλφων καὶ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Νοσοκομείου Νομίζομεν ὅμως ὅτι εἶναι ἐκτὸς πραγματικότητος—ὅπως εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς περιπτώσεις—ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ἀνορμοδίων ὅτι δὲν ἐνήργησαν ὀρθῶς οἱ ἁρμόδιοι. Ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως πάντες ἀπεφάνθησαν, ὅτι λόγοι ἀποστάσεως καὶ θέσεως ἐπιβάλλουν τὴν προτίμησιν τοῦ ἐγκριθέντος οἰκοπέδου. Δὲν εὐσταθεῖ δέ, ὅτι οἱ Ἰατροὶ τῆς Βεροίας» ἐπιθυμοῦν τὴν εὐκολίαν τους, διότι στὴν αὐτὴν θέσιν ἐθεώρησαν κατάλληλον καὶ ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Ὑπ)γείου Κοιν. Προνοίας ποὺ δὲν ἔχουν συμφέρον νὰ βρίσκεται τὸ Νοσοκομεῖον ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς πόλεως, διότι ὡς γνωστὸν κατοικοῦνε εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Αἱ ὀρειναὶ τοποθεσίαι, αἱ ἐκτὸς τῆς πόλεως, δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸν λαόν, συνιστῶνται δὲ διὰ λόγους ὑγιεινῆς μόνον διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν Σανατορίων καὶ Ἀναρρωτηρίων.

Ἐκεῖνο, ποὺ, συνεπῶς ἔχει σημασίαν εἶναι νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ Νοσοκομείου καὶ ὄχι ν' ἀσχολούμεθα μὲ Ἀκαδημεικὰς συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι συγχωροῦνται ὅταν πρόκηται διὰ τὴν θέσιν πάρκων κ.τ.λ. καὶ ὄχι ὅταν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ κατάρτισις καὶ ἁρμοδιότης

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) βασκῶν κτλ.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἀπουσίαζεν. Ὁ Δημαρχῶν ὁ Ἰατρὸς κ. Περβολάκης νοσεῖ συνεχῶς σημειώσεις καὶ ὑπεραμύνεται διὰ τὴν ἀπουσίαζαν κ. Δήμαρχον. Ἀπουσίαζαν καὶ οἱ κ. Γ. Τσαλέρας καὶ Κων)νος Χατζηδημητρίου. Ἀπὸ τοὺς 17 συμβούλους οἱ 14 «ἶναι θερινὰ ντυμένοι μὲ κοντὰ μανικάκι, καὶ οἱ 3 φοροῦν ἢ ἔχουν σακκάκι

—Οἱ κ. Τσικερδάνος—Φιλιππίδης πάντα θετικοὶ ἀλλὰ καὶ διλοπρόσωποι— προτείνουν ὅπως χαραχθοῦν «γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ κατευθύνασεις ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ πολιτεύεται τὸ Συμβούλιον». Συμφωνοῦν ὅλοι καὶ ἰδίως ὁ κ. Ἀσλάνογλου ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ εὐθύτητα καὶ εἰλικρίνεια ἀπὸ τὸ Δημ. Συμβούλιον εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὰς αἰτήσεις τῶν δημοτῶν.

Ὁ κ. Καρατζόγλου βάλλει κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου διότι καὶ τοὺς ἐζήτησε περίληψιν τῆς οἰκονομικῆς—Διοικητικῆς Καταστάσεως τοῦ Δήμου διὰ νὰ δύνατο τὸ Δ. Σ. ν' ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πραγματικότητος ἐν τοιούτοις ὅμως δὲν ὑπεβλήθη ἀκόμη. Ἀναπτύσσονται ἀψιμαχίαι καὶ διαπληκτισμοὶ ἀλλὰ παρεμβαίνει ὁ Δημαρχῶν δηλώνοντας ὅτι ἡ παρατήρησις συντάσσεται. Δὲν ἐκατανοεῖται ὁ κ. Καρατζόγλου ποῖοι σύμβουλοι διότι ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ συνεδρίασις τῆς περιλήψεως εἶναι ζήτημα ἡμερῶν καὶ ὄχι μηνῶν.

Ὁ κ. Δημαρχῶν ἐπαινεῖ τὸν ἀπερχόμενον τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου κ. Ἀργεντόπουλο καὶ τὸν Γραμματέα κ. Κυλαγήρου. Πραγματικὰ καὶ οἱ δύο εἶναι ἀξιέπαινοι διότι φαίνονται πολὺ κατατοπισμένοι καὶ πρόθυμοι. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἡ συζήτησις γίνεται διὰ τὸ γκρέμισμα ἑνὸς τοίχου ὁ κ. Καρατζόγλου χαριτολογῶν λέγει «Μὴ τὸν γκρεμίσετε ἂν δὲν εἶναι νόμιμο διότι ἕνας τοῖχος μὲ στοίχισε ἑμένα Γι' αὐτὸ μὲ ἀπέλυσαν». Μειδιάματα εἰς τὸ Δ.Σ. Ὁ κ. Τηλ. Χατζάκης εἶναι «ὁ ἄνθρωπος τῆς βραδυᾶς» Συνεχῶς ὑποβάλλει εὐστοχες προτάσεις.

Φεύγοντας σκεπτόμουνα ὅτι τὸ Δημ. Συμβούλιο ἔχει καλὴ διάθεση ἀλλὰ ὁ Δῆμος στερεῖται χρημάτων. Καὶ νομίζω πὼς ἦταν ἐπίκαιρος ἕνας παραλληλισμὸς τοῦ Δήμου Βεροίας μὲ τοὺς Ἁγίους ... Ἀναργύρους ποὺ τὴν ἰδια μέρα ἐλάρταζαν....

Ἡ ὥρα ἦταν 1 πρωϊνὴ καὶ ἐγκατέλειψα τὴν θέσιν μου διότι δὲν δικαιοῦμαι ἐξόδων (οὐχὶ παρατάσεως ἀλλὰ...) διανυκτερεύσεως!!!

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας διευθυντὴν Ἰατρὸν κ. Ἰ. Ἰωακειμίδην λαβὸν τὰ ἐπαξίως τὸν τίτλον τοῦ διδάκτορος τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν συγχαίρομεν θερμὰ καὶ εὐχόμεθα τὴν εἰς ἀνώτερα πρόοδόν του

Οἱ βοηθοὶ τῆς Παθολ Κλινικῆς τοῦ Γεν. Νοσ)μείου Βεροίας

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Στὴν ἀγαπημένη μου φίλη Στάσα Βογιουρῆ ποὺ πῆρε τὸ πτυχίο τῆς φιλολογίας μὲ τὸ βαθμὸ λίαν καλῶς εὐχομαι καλὴ σταδιοδρομία.

Γενοβέφα

ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Κατὰ τὸ Σχολ. ἔτος 1958 59 ἀπεφοίτησαν οἱ κάτωθι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἐκ τοῦ Δημ. Γυμνασίου Βεροίας:

1) Ἀγγελῆς Δημήτριος 2) Ἀκριβόπουλος Στέφανος 3) Ἀμοιρίδης Κωνσταντῖνος 4) Ἀντωνιάδης Παῦλος 5) Βαγδόπουλος Γρηγόριος 6) Βασιλείου Ἰωάννης 7) Γιανιδόπουλος Ἐλευθέριος 8) Γιουτίκας Παναγιώτ. 9) Γραμματικόπουλος Νικόλαος 10) Δάλλας Σωτήριος 11) Δέλλιος Βασίλειος 12) Ζέρης Δημήτριος 13) Ζησέκας Εὐριπίδης 14) Ἰωαννίδης Κων)νος 15) Καμπίσιος Γεώργιος 16) Καπακίδης Ἀθανάσιος 17) Καπετάνος Κων)νος 18) Κασαμπαλῆς Κων)νος 19) Κουλούλας Ἀθανάσιος 20) Κούρτης Μιχαὴλ 21) Λευκάδαλος Θεόδωρος 22) Μακρυκώστας Γεώργιος 23) Μαντζολόπουλος Ἀπόστολος 24) Μπαλτζῆς Ἀλέξιος 25) Νικολόπουλος Εὐάγγελος 26) Παπαδόπουλος Σωτήριος 27) Πετρίδης Ἰωάννης 28) Ζαζακλόγλου Γαβριὴλ 29) Σίμου Σταῦρος 30) Στούρδας Μιχαὴλ 31) Τάκης Δημήτριος 32) Τασσόπουλος Εὐάγγελος 33) Τριανταφυλλίδης Φίλιππος 34) Τσανούκας Νικόλ. 35) Χατζηνικολάου Παῦλος 36) Ἀβραμίδου Αἰκατερίνη 37) Ἀνεζίνη Γεωργία 38) Ἀρβανιτίδου Ἀναστασία 39) Βάσσου Αἰκατερίνη 40) Γαϊτανίδου Μαριάνθη 41) Γεμενετζίδου Ἐμβολία 42) Γιουβάνου Βασιλικὴ 43) Δασκαλοπούλου Εὐθυμία 44) Δασκαλοπούλου Νίκη 45) Δημητριάδου Ἀθηνᾶ 46) Ἐλευθεριάδου Ἀλίκη 47) Θυμιοπούλου Εὐφροσύνη 48) Ἰακωβίδου Νίκη 49) Καλαϊτζίδου Μαρία 50) Κανδήλα Φλωρεντία 51) Μανωλίδου Ἀγγελικὴ 52) Καρασαλίδου Νίκη 53) Κορδακαγκέλη Ἐλπινίκη 54) Μαργαρίτη Εὐτυχία 55) Μπλατσιώτη Νίκη 56) Μωϋσίδου Μαρία 57) Νάκα Μαρία 58) Σαμαρᾶ Εὐθυμία 59) Σιαΐνη Αἰκατερίνη 60) Συμεωνίδου Ἑλένη 61) Τζιτζῆ Ὄλγα 62) Τσάβη Ἑλένη 63) Τσακαλίδου Ἀνάπη 64) Τσάνη Ἐλβίρα ἢ Σύρμα 65) Τσιακτάνη Στεργιανὴ 66) Χατζημασούρα Μαρία.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

μάθη νὰ συνεργάζεται μὲ ἄλλους δὲν ἐπιτυγχάνει.

Ὁ ἀτομισμὸς τοῦ φαρᾶ εἶναι ἡ καταστροφή του. Φαῦ ὅμως πόσοι πολλοὶ πασμένες εἶναι μέσα στὴν οἰκογένεια τοῦ Χριστοῦ καὶ ὀλίγοι φαρόβες. Βασιλεύει μεταξὺ τῶν ἡνιόχων μας ὁ ἀτομισμὸς μᾶλλον παρὰ ὁ ὁμαδισμός. Τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ θελήματος ὀλίγων ἀτόμων ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ θελήματος μερικῶν καινῶν φαράδων ὁ' αὐτὸν Ἀδιὸς εἶναι ποιμὴν ἄλλα ἐμεῖς εἴμεθα ψαράδες. Ἂς μὴν τὸ ξεχνοῦμε αὐτό.

Τὸ κύριο ἔργο τοῦ βασκοῦ εἶναι νὰ φυλάττῃ τὰ πρόβατα ἐνῶ τοῦ ψαρᾶ εἶναι νὰ «μηνῇ τὰ ψάρια νὰ τὰ πιάσῃ. Ὁ βασκὸς εἶναι φύλαξ ὁ ἄλλος κυνηγός. Καὶ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ χρειάζεται ὄχι τόσο πολὺ μάντρα ὅσο δίκτυα. Τὸ πρωταρχικὸ καθῆκον κάθε Χριστιανοῦ εἶναι νὰ εἶναι ψαρὰς ψυχῶν. Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων (Ματθ. ὁ 19. Νὰ ξέρες μόνο πόση χαρὰ περιμένει ἀπὸ ὁκεῖ τοῦ Χριστοῦ. Γίνου πρῶτα ἁπ' ὅλο σὺ ψάρι καὶ ἀμέσως θὰ μεταβληθῇς σὲ ψαρά. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σοκαδάσῃς ψυχολογία γιὰ νὰ γνωρίσῃς ψυχῶν. Ὁ ψαρὰς δὲν μαθαίνει νὰ ψαρεύῃ διαβάζοντας βιβλία θεωρητικὰ οὔτε πηγαίνοντας σὲ κάτε να σχολεῖο ψαράδων ἀλλὰ ψαρεύοντας.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ γίνῃ βασκὸς στὴν οἰκογένεια τοῦ Χριστοῦ χωρὶς πρῶτα νὰ γίνῃ ψαρᾶς. Ποῦ θὰ τὰ βρῇς τὰ πρόβατα νὰ τὰ θρέψῃς καὶ νὰ τὰ φυλάξῃς ἂν δὲν τὰ πιάσῃς πρῶτα καὶ τὰ κάμῃς τοῦ Χριστοῦ. Πρῶτα ψαράδες μᾶς θέλει ὁ Χριστός, καὶ κατόπιν ποιμένες. Στὰ τέλος τῆς ζωῆς του ὁ Χριστὸς ὁτὸν Ψαρὰ τὸν Πέτρο εἶπε, «Ποίμενε τὰ πρόβατά μου» (Ἰωάν. καὶ 17). Ὁ Πέτρος ἦταν ψαρὸς καὶ ἔγινε βασκὸς καὶ ὅταν ἔνιωσε βασκὸς δὲν ἔπαυσε τὸ ψάρεμα τοῦ ψαρᾶ. Πῶς χρειαζόμεθα στὴν ἐποχή μας ποιμένας ποὺ ἀσχίζουν μὲ τὸ ψάρεμα καὶ δὲν παύουν ποτὲ τοὺς νάναι ψαράδες, ἐνῶ τρέφουν τὰ ποίμνιόν των.

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν καὶ ἐκλεκτόν μου φίλον κ. Δημήτριον Ἀλεξανδρῆν Εἰσηγητὴν τοῦ τμήματος Αὐτοδιοικήσεως τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας ποὺ ἐπαξίως ἔλαβε, καὶτοι ἐργαζόμενος, καὶ τὸ πτυχίον Νομικῆς. Πτυχιοῦχον ἀπὸ ἐτῶν καὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν— εὐχομαι καὶ νέας προόδους πρὸς ἄμεσον ὄφελος καὶ τοῦ ἰδίου ἀλλὰ καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς ὁποίας του χάνει ἄξιον ἐπίλεκτον καὶ ρέλπι στέλεχος. (Γ.Χ.Χ.)

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀρδεύσεως
Μακροχωρίου

Ἀριθ. Πρωτ. 58
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 3 Ἰουλίου 1959

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ
Ἐπανα ἐως Δημοπρασίας

Ὁ Πρ)εδρος τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως Μακροχωρίου

Διακηρύττει ὅτι ἡ ἐπιτυχθεῖσα συμφερούσης τιμῆς ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Διοικητοῦ Ἀγρ)κῆς τὴν 15 Ἰουλίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἀπὸ ὥρας 10—11 π.μ. ὁ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ ἀντλησιν ὕδατος ἐκ τῆς ἐκσκαφῆς παρὰ τὴν θέσιν Μουτσιάρο Ταγαραχωρίου, οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ Ἀγρ)κῆς Ἡμαθίας ἐν Βεροίᾳ ἢ εἰς τὸ Γραφεῖον Κοινότητος Μακροχωρίου.

Ὁ Πρόεδρος ΤΕΑ Μακροχωρίου
Π. Σπαθῆς

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Τοπικὴ ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως
Ταγαραχωρίου

Ἀριθ. Πρωτ. 24
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 3—7—59

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ
Ἐπαναλήψεως Δημοπρασίας

Ὁ Πρόεδρος τῆς ΤΕΑ Ταγαραχωρίου.

Διακηρύττει ὅτι Μὴ ἐπιτευχθείσης συμφερούσης τιμῆς ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Διοικητοῦ Ἀγρ)κῆς τὴν 15 Ἰουλίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. ὁ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ ἀντλησιν ὕδατος ἐκ τῆς ἐκσκαφῆς παρὰ τὴν θέσιν Μουτσιάρο Ταγαραχωρίου, οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ Ἀγρ)κῆς Ἡμαθίας ἐν Βεροίᾳ ἢ εἰς τὸν Δημήτριον Μανρόπουλον ἐν Ταγαραχωρίῳ.

Ὁ Πρόεδρος ΤΕΑ Ταγαραχωρίου
Π. Σπαθῆς

ΟΙΚΟΝ ΕΦΟΡΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 4860

Πρόσκλησις Δικαιούχων Ἀπ)σεως Ἀπαλλοτριώσεων

Ἀπαντες οἱ θιγόμενοι ἐκ τῆς κηρυχθείσης ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀρδευτικοῦ καὶ δικτύου Τριποτάμου κάτοικοι καὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ Συνοικισμῶν Ἀγγελοχωρίου Ζερβοχωρίου Βάλτου (Ἀσχαγγέλου) Γυμνῶν Χωριέσσης Λυκογιάννης Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Μαρίνης οἵτινες ἀναγράφονται εἰς τὸ πρὸς τὴν εἰκείαν Κοινότητα ἀποσταλὲς ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 1—7—1959 αἰτήσεως τοῦ Ἑλλὴν Δημοσίου περὶ καθορισμοῦ προσωρινῆς ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων καλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν Βεροίας τὴν 15ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἵνα παραστῶσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων των κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως τοῦ Ἑλλὴν. Δημοσίου

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 2 Ἰουλίου 1959

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος Ἡμαθίας
ΣΤ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 560) 59 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη Ἀθλητικὸς Ὅμιλος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΚΙΤΡΙΝΗ ΘΥΕΛΛΑ» μὲ ἕδραν τὸ χωρίον ΠΑΤΡΙΣ καὶ σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων καὶ τὴν ὀργάνωσιν ἀθλητικῶν ἐκδρομῶν κανασκηνώσεων κτλ.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 4 Ἰουλίου 1959

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Δημήτριος Ἀλεβιζάκος

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ Φυλακῶν Βεροίας διακηρύττει ὅτι τὴν 3ην Αὐγούστου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12—1 διενεργηθήσεται ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Πρωτοδικείου Τακτικὸς δημόσιος διαγωνισμὸς διὰτὴν κατασκευὴν ἐπιπλων συνολικῆς ἀξίας 17 500 δραχμῶν ἤτοι ἑνὸς γραφείου 5πάγκων, ἐπισκευὴν 6 πάγκων, ἐπισκευὴν θυρῶν, 10 καινῶν καθισμάτων ἑνὸς γραφείου, μιᾶς βιβλιοθήκης, ἑνὸς κανατέ, δύο πολυθρονῶν, δύο μικρῶν τραπεζιῶν καὶ ἕνα κρεμαστάρι.

Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουσι ἐγγεγραμμένοι πείρας ἐπιπλοποιοὶ καὶ δοῦλοι ἐγγύησις ἐπὶ τῆς προσφορᾶς.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Βεροίας

Ὁ Πρόεδρ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου
Γ. Ἀγγελόπουλος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1095
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 4—7—59

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει δημοσίως τὴν 12ην Ἰουλίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12—1 μεσημβρινὴν ἐν τῷ Καφενείῳ κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίσση, ὁ Παραθενῶν ἄνω ὄροφος πλησίον τῆς Πλατείας Ἁγίου Ἀντωνίου δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τριῶν οἰκοδομησίμων οἰκοπέδων ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου πλησίον Κινηματογράφου Ζάππειον (πρώην Δημαρχεῖον ἀκινήτου του.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Νοσοκομείου καθ' ἑκάστην. Τηλ. 3—20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1096
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 4—7—59

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰτὴν προσωρινὴν κατάληψιν τῆς θέσεως Διευθυντοῦ Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἱδρύματος βάσει τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ Ν.Δ)τος 3097)54 ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀντιστοιχοῦντι πρὸς τὰ 1)30 τῶν ἀναπληρωτῶν δικηγορικοῦ ὑπαλλήλου βαθμοῦ 9ου

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ὑποβάλωσιν τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἱδρύματος Τηλ. 3—20

Ὁ Πρόεδρος Δ.Σ.Γ.Ν.Β
Π. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Δημοτικοῦ Σχολείου Πατρίδος Β! Βεροίας ἐκθέτει τὴν 27 Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 12 π.μ. ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ Νομομηχανικοῦ Ἡμαθίας εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐγκεκριμένου τιμολογίου ἔργου ὁρίου ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεκριμένης μελέτης τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Τριταξίου διδακτηρίου καὶ διὰ ποσὸν 70.000 (ἑβδομήκοντα χιλ) δραχμῶν.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ. Ε πάσης τάξεως εἰς ἔργα οἰκοδομικά. Ἐγγύησις δι' ἐπιστολῆς Τραπέζης 3.300δρχ. Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ Νομομηχανικοῦ Γραφεῖον καὶ εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Πατρίδος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημ. Σχολ Πατρίδος
Σάββας Κρεμλίδης

ΒΕΡΟΙΕΙΣ, ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΟΥ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28 —Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
13
ΙΟΥΛΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Β'
Αριθ. Φύλλου 173

Γραφεία -Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΙΣΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ Ή ΗΓΕΣΙΑΣ;

ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΠΤΑΙΕΙ;

(Τελευταίον)

—Από τά προηγούμενα άρθρα προκύπτουν τά κάτωθι τελικά συμπεράσματα:

1) Ή Ήγεσία—συνήθως—δέν είναι άνταξία της άποστολής της, θεωρούσα τόν λαόν πρώτην ύλην, πού έξυπηρετεί τήν βιομηχανίαν τών άτομικών φιλοδοξιών της. Πρό παντός δέν διακηρύσσεται ή άλήθεια πρός όλας τάς κατευθύνσεις, ούδέ παρατηρείται συνέπεια είς τάς άρχάς και κατευθύνσεις της Ήγεσίας.

2) Ό λαός δέν είναι όσον άπαιτείται, ώριμος, ίδιως δέν έχει έπίγνωσιν τών καθηκόντων, άλλά και τών δικαιωμάτων του. Τό κακόν είναι ότι και οί πνευματικώς καλλιεργημένοι δέν ένδιαφέρονται, όσον και όπως πρέπει, διά τά δημόσια πράγματα και διά τήν διαφώτισιν του λαού.

3) Ό λαός έχει τήν πρωτογενή έξουσίαν, άλλά δέν τήν άσκεί. Τό άληθές είναι ότι ό λαός, ώς ένικειμενική έννοια της λέξεως «ΠΟΛΙΤΕΙΑ—ΚΡΑΤΟΣ» μόνον πρό της Κάλπης, κατά τάς έκλογάς δύναται ν' έκλέξη και νά προσδιορίση τό ποιόν της Ήγεσίας και της πολιτικής της.

4) Είναι πικρόν, άλλά άληθές ότι ό λαός είς τάς κρισίμους αύτάς στιγμάς τών έκλογών δέν ψηφίζει, σύμφωνα μέ τό άπώτερον συμφέρον του συνόλου άλλά άσκεί τό λειτούργημα τούτο παρακινούμενος είτε άπό τά καθαρώς άτομικά—ύλιστικά του συμφέροντα είτε άπό συναισθηματικά κριτήρια.

5) Εις τήν Ήγεσίαν πρέπει νά έκλέγωνται έκείνοι πού παρουσιάζουν πνευματικάς, ψυχικάς και ήγετικάς ίκανότητας, πού προέρχονται άπό τόν λαόν άλλά και, πού είναι άποφασισμένοι νά μείνουν, διά πάντα μαζί, κοντά στόν λαόν.

6) Ώπωσδήποτε ύπάρχουν τέτοιοι ήγέται, άλλά άργά ή γρήγορα άναγκάζονται είτε ν' άποχωρήσουν άπό τής Πολιτικήν κανίσταραν, μή έπιθυμούντες νά θυσιάσουν τόν χαρακτήρα τους και γά γίνουν έρμαια τών Πολιτικάντηδων και της Όλιγαρχίας είτε προσαρμόζονται είς τήν νοοτροπίαν τών Δημαγωγών.

—Έχομεν ίδανικά και μάλιστα ισχυρότερα και συνεπέστερα τών παλαιοτέρων. Πιστεύομεν είς τό πνεύμα και τήν ψυχήν, χωρίς ν' άγνοούμεν τήν ύλην διότι είναι άπαραίτητη. Διφυής ή ύπόστασις του άνθρώπου (μάλλον τριφυής δηλαδή πνεύμα—ψυχή—σώμα) δισυπόστατα και τά ίδανικά μας. Δέν ύποκύπτομεν ούτε είς τήν Σκύλλαν της ύλης ούτε είς τήν Χάρυβδιν του πνεύματος. Δέν κατατρυχόμεθα άπό τόν Μίθον τών Δαναΐδων μέ τόν Σεαλισμόν μόνον, διότι σύντομα θά καταλήξωμεν είς Σισύφους ή σέ Προμηθείς πού τό καράκι της πραγματικότητος θά τρώη τά σωθικά μας.

—Πόρισμα και κατεύθυνσις έκ τών άνωτέρω είναι τά έξής:

α) Ό λαός πρέπει νά προσέχη πολύ και διατί τούς έκλέγει.

β) Ό λαός είναι άπαραίτητον ν' άσκή τά δικαιώματά του άλλά και τάς ύποχρεώσεις του.

γ) Ή Ήγεσία είναι άναγκαίον νά φροντίζη, νά άναβειχθή έξυπηρετούντας, πραγματικά και άληθινά τόν λαόν.

δ) Ό Λαός καλείται νά δημιουργήση έναν νέον Καιάδα, όπου νά άπορρίπτη τήν ήγεσίαν του όταν δέν έκπληρώνη καλώς τά καθήκοντά της.

ε) Όφείλει άκόμη, ό Λαός νά ένισχύη και περιβάλλη μέ τήν έμπιστοσύνην του έκείνους τούς ήγέτας του, πού είναι άξιοι τών καθηκόντων τους και νά μή παρασύρεται άπό τούς Δημαγωγούς.

—Ό λαός συνεπώς, είναι ή δύναμις, ό έκλέγων και ό Θεματοφύλαξ, έφ' όσον φαίνεται άντάξιος της άποστολής του. Μόνον έτσι θά άπολαύσωμεν καλυτέρας ήμέρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ

ΣΤΗ ΘΑΣΟ

(Τελευταίον)

—Τήν Δευτέραν, τρίτην και τελευταίαν ήμέραν της έκδρομής μας ξεκινήσαμε διά τήν έπιστροφήν. Στίς 7.30 ό «Αλέξης» ήταν έτοιμος νά μάς φέρη είς τούς γνωστούς κόσμους, μακρυά άπό τήν δενδρόλαυστη Θάσο.

—Ξεκινούσαμε μέ τήν γλυκειά θύμηση ένός ώραίου διαλείμματος μιάς κακής παρισταστάσεως. Είς τά πευκόφυτα βάση του νησιού νοιώσαμε τήν ξεκούραση, πού χαρίζει ή ξεγνοιασιά.

Ένα γκρούπ άπό έκδρομείς του ΤΟΒ είς τήν έξοχικήν τοποθεσίαν «Άγ. Ίωάννης» Σερρών.

Ζήσαμε γιά λίγο στό περιβάλλον, πού συνιστά ό Ζάν—Ζάκ Ρουσσώ στούς Ταλαιπωρημένους άνθρώπους του Τεχνικού πολιτισμού. Έβλεπα τά ήρεμα πρόσωπα τών νησιωτών, πού νωχελικά ροφούσαν τόν άμόλυντο άέρα της πλατείας, κάτω άπό τά φιλόξενα δένδρα και σκεπτόμουνα μιά άλλη εικόνα, άλλων άνθρώπων, πού μέσα σέ μολυσμένα γραφεία προσπαθούσαν και πάσχιζαν νά ίκανοποιήσουν τίς άμέτρητες οίκονομικές άνάγκες τους.

—Οί νησιώτες μού φαινότανε, πώς ζούσαν στόν παράδεισον τών άνθρώπων της αύτάρκειας. Ίσως συνειδητά, ίσως άσυνείδητα άκολουθούνε τήν σωτήρια Άνατολίτικη θυμοσοφία, πού διαχριτικά διδάσκει, πώς πλούσιος είναι έκείνος, πού έχει (όχι τά περισσότερα χρήματα) άλλά τίς όλιγώτερες άνάγκες. Μοιάζανε μέ τούς άνθρώπους ένός πετυχημένου ζωγραφικού πίνακα πού θά μπορούσε νά όνομασθή «ή ήρεμία». Θαρρώ, πώς ναι. Θά νοιώθουν μιάν άλήθειαν πολύ μέσα στήν σέ κοσμοθεωρητικές κατευθύνσεις. Είναι ή συναίσθησις ή ή άναγκαία άποδοχή του γεγονότος, ότι ή εύτυχία μόνο στήν έσωτερική γαλήνη, ίσως, ύπάρχει. Ή νησιώτικη γαλήνη είναι τό άποτέλεσμα μιάς άπομονώσεως άπό τόν θόρυβον του τεχνικού πολιτισμού.

—Είναι αύτοπλα νά πιστεύης ότι είναι δυνατόν νά ζήσης μοναχός παίζοντας τόν ρόλο του Άβάμ ή και της Εύας. Ό Ροβινσώνας, κατ' άνάγκην, βρέθηκε στό περίφημο νησί του.

Θέλομε τήν ήρεμίαν, άλλά είμαστε άναγκασμένοι νά ζούμε στήν δίνην της πόλεως. Τό μόνο πού μάς μένει, είναι νά τρέχωμε γιά λίγο κοντά στήν φύση Διαλείμματα. Βαθειές εισπνοές γαλήνης ένός δύσκολου δρόμου άνταχής.

—Άς άφήσωμεν, όμως, τό όνειρο και τίς δεοντολογίες και άς κατεβούμε είς τούς κόσμους της πραγματικότητος. Σέ κινήσαμε, λοιπόν μέ τόν «Αλέξη» είς τόν όποίον τοποθετήσαμε μέ άφίσσες του Φεστιβάλ Παραγωγής

Τό πειό χαρακτηριστικόν του ταξειδίου ήταν ό Καφετζής του «Πούλμαν». Ήταν πολύ ξενόγλωσσας και έλαφρύς ή μάλλον βαρύς γλυκάς. Του προσφέραμε μία πρόσκλησι έβδομαδιαίας διαμονής είς τόν Άγιον Άντώνιον της πόλεώς μας, γιατί φαίνεται, πώς δέν τά είχε τετρακόσια, όσα δράμια είχε ή συγχωρεμένη ή όκά, άλλά ούτε και 312,5, όσα τό κιλό. Μέ τήν εύκαιρίαν σκέφθηκα, πώς έχει δίκαιο ό γνωστός τύπος της πόλεώς μας, ό "Οδυσσεύς, πού λέγει «ότι άπάρχουν πολλοί, τρελλοί άλλά είναι... σκορπισμένοι»!!

—Σέ δύο ώρες περίπου—διότι κάναμε τόν γύρον του νησιού—φθάσαμε και πάλι στήν Καβάλαν. Μείναμε γιά λίγο και άναχωρήσαμε διά τούς Φιλιππους.

(Συνέχεια είς τήν 3ην σελ.)

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ

Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΚΕΨΕΙΣ

—Τήν 1ην και 2αν Αύγούστου—ώς γνωστόν—θά λάβουν χώραν είς τήν πόλιν μας, αί έορτασταί έκδηλώσεις του Β' Φεστιβάλ Παραγωγής Βεροίας. Ύπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Ο.Β., άλλά και ύπό τών ύπολοίπων μελών του Όμίλου, έχει άναληφθή μία άξιέπαινος προσπάθεια, πού άποβλέπει είς την έπιτυχίαν τών έκδηλώσεων τούτων.

—Έκείνο, πού προκαλεί εύαρεστες προοπτικές είναι τά γεγονός, ότι οί Βεροιείς έχουν συνειδητοποίηση έφέτος τήν άναγκαιότητα και και όφελιμότητα τών έορτών αύτών.

Έτσι πληροφορούμαι μέ ίκανοποίησιν, ότι πολλοί κάτοικοι της πόλεως προσέρχονται αύθορμήτως είς τά γραφεία του Τ.Ο.Β. και προσφέρουν την χρησιμοποίησιν δωματίων, δωρεάν. Μέ δυό λόγια είς την Πόλιν μας θά παρουσιασθή τό φαινόμενον, πού μέ τέτοια ώργανωμένη μορφή δέν έχει ξαναπαρουσιασθή είς άλλο μέρος της χώρας μας: Νά διατίθεται ΔΩΡΕΑΝ ένας μεγάλος άριθμός δωματίων.

Έκείνο πού προκαλεί άκόμη καλές προοπτικές είναι ή διαπίστωσις ότι οί έπαγγελματοβιοτέχναι έχουν κατανοήσει, ότι συμφέρον τους είναι νά συμβάλλουν είς την έπιτυχίαν του Φεστιβάλ. Άλλά προτρο έκθέσω τίς προοπτικές και μερικές άπόψεις, άς δούμε τί γίνεται πειό συγκεκριμένα.

—Τήν προπαρελθούσαν—άν θυμάμαι καλά—Τετάρτην έγιναν τά έγκαίνια τών γραφείων του Τ.Ο.Β. είς τό δωρηθέν ύπό του προσωρινού έπιχειρηματίου κ. Θωμά Βλαχογιάννη, κατάστημα, πού εύρίσκεται παραπλεύρως του Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ». Μέ την φροντίδα του Τ.Ο.Β. σέ μικρό χρονικό διάστημα τό γραφείο πήρε πολιτισμένη διακόσμηση. Οί φωτογραφίες του Καλλιτέχνου κ. Κ Βαρβαρέσου μέ θέματα τοπικού ένδιαφέροντες προκαλούν καλήν έντύπωσιν.

—Έν τώ μεταξύ συνεχίζονται αί έργασίες διά την κατασκευήν τών άρμάτων-που λέγεται—θά είναι και περισσότερα και καλύτερα τών έπερσινών. Οί καλλιτέχνες κ. Θ. Βαφείδης και Ί. Φωτόπουλος έχουν άναλάβει την φροντίδα. Πληροφοροθμαι, σχετικώς πώς και τό Γραφείον του Όργανισμού βάμβακος Βεροίας προτίθεται ν' άναλάβη νά παρουσιάση ένα άρμα μέ θέμα τόν βάμβακα.

—Τό Υπουργείον Γεωργίας έξουσιοδότησεν την Διεύθυνσιν Γεωργίας του νομού Ήμαθίας νά άναλάβη τό περίπτερον παραγωγής. Έφέτος θά λειτουργήσουν πολλά περίπτερα Οίκοτεχνίας κ.τ.λ.

—Κατόπιν έπεμβάσεως του βουλευτού κ Δ. Χατζηδημητρίου, ό Ε.Ο.Τ. άνεκάλεσεν την άρχικήν άρνητικήν άπόφασίντου και διέθεσε ποσόν 10.000 δρχ. διά τό Φεστιβάλ Παραγωγής. Καίτοι τό διατεθέν ποσόν έκ μέρους του ίσχυρού οίκονομικώς Όργανισμού Τουρισμού δέν είναι έπαρκές έν τούτοις προεκάλεσεν άνακούφισιν διότι έμμέσως συμπεραίνεται ότι είς τό μέλλον ό Ε.Ο.Τ. δέν δύναται ν' άγνοή τίς έκδηλώσεις του Φεστιβάλ Βεροίας.

—Ύπό του Διοικ. Σ. του Τ. Ο.Β. καταβάλλονται προσπάθειαι όπως όργανωθή κατά τό καλύτερον δυνατόν, ή χορευτική περίδα διά της μετακλήσεως φημισμένων Καλλιτεχνών. Έλπίζεται, ότι θά παρουσιασθή πλήρες Καλλιτεχνικόν πρόγραμμα διά της συμμετοχής καλλιτεχνών τών Άθηνών οί όποίοι παρεπιδημούν είς την Θεσσαλονίκην.—

Μέ την εύκαιρίαν πρέπει νά σημειωθή, ότι οί Βεροιείς είναι έπιβεβλημένον νά προσέξουν διά την καθαριότητα τών οίκιών και τών προαυλίων. Ό Δήμος Βεροίας νά καταρτίση συνεργείον πού νά παραβαίνη είς τήν καθ' Ωρισμένα χρονικά διαστήματα έκτακτον καθαριότητα της λεωφόρου Μητροπόλεως και τών δημοσίων χώρων.

—Ή Άστυνομία νά διαθέση και όργανώση μίαν έπαρκή άστυνομικήν δύναμη διά την έξυπηρέτησιν του κοινού και της κυκλοφορίας

—Ό Τ.Ο.Β. νά διευρύνη, κατά τό δυνατόν περισσότερον, τό τμήμα ξεναγήσεων. Όλες αί έφετειναί τελειόφοιτες τών Γυμνασίων μας καλούνται νά έλθουν βοηθοί είς τόν τομέα αύτόν.

Νά καταρτισθή έκτός τών άλλων και μία μεγάλη συντονιστική έπιτροπή άποτελουμένη έκ του κ. Δημάρχου του Διοικητού Χωρικής του Διευθυντού Νομαρχίας, έκπροσώπων τών συλλόγων σωματείων μέ τό έκτελεστικόν όργανον, άντιπρόσωπον του Τ.Ο.Β. διά την καλυτέραν άντιμετώπισιν τών προβλημάτων πού θά παρουσιασθούν.

—Ό Τ.Ο.Β πρέπει νά έπαιμάση και νά τοποθετήση είς τά σπουδαιότερα σημεία της πόλεως κινητά μικρά περίπτερα—γραφεία πληροφοριών και ν' έκ

(Συνέχεια είς τήν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΜΙΛΑ

Άλήθεια είναι πώς τό χρήμα μιλά, και έπιτυγχάνει πράγματα πού ή εύγλωττία μας δέν κατώρθωνε. Τό χρήμα θέλει νά σού πή δυό λόγια. Άκουσέ τα: Είμαι ύπηρέτης σου άν μέ χρησιμοποιείς όπως πρέπει. Άν όχι, θά γίνης σύ δούλος μου. Μέ λένε πώς είμαι ή ρίζα κάθε κακού. Μά δέν είναι όλη ή άλήθεια αύτό. Μπορώ νά γίνω ή ρίζα και μεγάλων άγαθών. Έξαρτάται πώς μέ χρησιμοποιείς. Δέν μ' άρέσει' άλλάζω χέρια διαρκώς μέ την άγορά τούτου και έκείνου. Θέλω νά μείνω στά χέρια σου λιγάκι. Ίσως νά μπορέσω κάποτε νά σού προσφέρω κάποια ώφέλιμη έξυπηρέτηση. Άλλά μήν μέ κρατείς τόσο σφιχτά. Πονώ. Άν μπορώ νά φανώ χρήσιμος σέ κάποια άνάγκη άνοιξε τό χέρι σου κι' άφησέ με, νά πετάξω. Δέν είμαι καμωμένος γιά σένα μονάχα. Και μήν έχεις πώς μ' άρέσει νά κηγαίνω και στήν έκκλησία. Είμαι τόσο εύτυχισμένος όταν βρίσκωμαι στήν ύπηρεσίς του Κυρίου μου, Έκείνου στόν όποίον άνήκουν όλα τά πραγματικά πλούτη του κόσμου.

Τό χρήμα έχει την άξία του και την χρησιμότητά του. Γιά πολλούς είναι Θεός γιά άλλους είναι άπλή ρέπτης. Τό χρήμα δέν είναι κάτι κακό. Έξαρτάται άπό τή χρήση του. Ή άσπιρίνη είναι φάρμακο. Άλλά μπορεί νά γίνη και μέσον αύτοκτονίας. Τό ίδιο και τό φαγητό. Έξαρτάται άπό τή χρήση του γιά νά γίνη ώφέλιμο ή καταστρεπτικό.

Θά περίμενε κανείς τόν Χριστό νά μήν άσχοληθή μέ τό χρήμα, και νά περιορισθή μόνο στό κήρυγμα της άγάπης και του έλέους; Δέν χράκειται ήμείς νά τό άποφασίσωμε αύτό. Προτιμότερο νά προσέξουμε τούς μαθητάς του. Ούδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν. Ή γάρ τόν ένα μισήσει και τόν έτερον άγαπήσει, ή ένός άνθέξεται και του έτέρου καταφρονήσει. Ού δύνασθε Θεώ δουλεύειν [και μαμωνά»

Ποιός ήταν αύτός ό Μαμωνάς; Δέν ξεύρουμε άκριβώς. Φαίνεται νά είναι λέξις Άραμαϊκής ή Συριακής καταγωγής πού έσήμαινε τόν θησαυρόν, κάτι δηλ. πολύτιμο τό χρήμα κάτι τό όλικό πού άποσπά όλότελα την προσοχή του άνθρώπου.

Έκείνο πού μάς λέγει ό Χριστός

(Συνέχεια είς τήν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἂς ἀρχίσω μὲ ἕνα ἁπλό, ἀλλὰ εὔθυμο στιγμιότυπο. Βρισκόμαστε στὸ Καφενεῖο· Συζητιέῖ μιὰ παρέα. Ὁ ἕνας εἶναι πολὺ στεναχωρημένος. Ὁπότε ἀκούγεται ὁ«ἕτερος Καππαδόκης» νὰ λέῃ:—Τί στεναχωριέσαι, μωρέ, λὲς καὶ εἶσαι κυβερνήτης πλοίου! Ἀπάντησις:—Δὲν βλέπεις ποὺ θὰ βρέξῃ; Ἀντιπάντησις:—Ἔ καὶ τί εἶσαι ἐργολάβος Δημοσίων ἔργων ἢ ἰδιοκτήτης... θερινοῦ Κινηματογράφου;

Πράγματι μὲ τὶς συνεχεῖς βροχὲς οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν κινηματογράφων μαστίζονται ἀπό ...ἀνεργίαν.

—Ἄκουσα τὶς ἐκπομπὲς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων, διὰ τὸ Β! Φεστιβὰλ Παραγωγῆς καὶ διὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια στενοχωρέθηκα διὰ τὸν τρόπον τῆς διαφημίσεως ἢ μᾶλλον τὶς ὁδηγὲς καὶ ἰδοὺ γιατί:

α) Λέγεται, ὅτι θὰ διατεθοῦν δωρεὰν δωμάτια, ἑπτακόσια καὶ μάλιστα καλὰ ἐπιπλωμένα!! Δὲν πείθομαι διὰ τὸν ἀριθμόν, πολὺ δὲ περισσότερο διὰ «τὴν καλὴν ἐπίπλωσιν»!!

«β) Ὁμιλοῦμεν—ἀπὸ ραδιοφώνου—διὰ τὸ ἐξαίρετον ἐξοχικὸν Κέντρον τῆς Ἑλλάδας, ἀλλὰ οἱ ξένοι θὰ ἀντικρύσουν μιὰ ἐγκαταλελειμμένην τοποθεσίαν.

γ) Διαφημίζομε «πρωτοφανῆ βεγγαλικὰ» κτλ ἐνῶ πρόκειται περὶ τῶν συνηθισμένων, ποὺ καίονται εἰς τὴν ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὶς ναυτικὲς ἑβδομάδες τῆς Καβάλας, τῆς Χαλκίδος, Καστοριᾶς κτλ

δ) Μὲ ἀπογοήτευσε ἡ μουσικὴ ὑπόκρουσις, διότι δὲν ἄκουσα οὔτε ἕνα Βεροιώτικο τραγούδι, πολλὲς φορὲς δὲ οὔτε καὶ δημοτικὸ καὶ πολλὰ ἄλλα μεγάλα λόγια.

—Καὶ διερωτῶμαι—ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ποὺ μὲ ἐξέθεσαν τὶς ἴδιες ἀπόψεις—τὸ Φεστιβὰλ Παραγωγῆς Βεροίας θὰ γίνῃ μόνον ἑφέτος; Γνωρίζω ὅτι θὰ καθιερωθῇ ἕνα ἐθιμον. Ἐκεῖνο, ποὺ συνεπῶς, ἔχει μεγάλη ἀξία εἶναι νὰ μὴν ὑπερβάλλωμεν τὰ πράγματα, διότι τὸν ἑπόμενον χρόνο θὰ εἴμαστε ἀναξιόπιστοι. Θὰ τὴν πάθωμε, ὰὰν τὸν ψεύτη τσοπάνο μὲ τὸν λύκον. Ἂς προσέξῃ ὁ Τ.Ο.Β, διότι οἱ ἀτέλειες ποὺ παρουσιάζονται εἰς τὴν ζωήν, δὲν ἐκλείπουν μὲ λόγια. Ἡ μέθοδος διαφημίσεως θὰ ἀποβῇ παγίδα, ἀλλὰ παγίδα δυσφημίσεως διὰ τὴν πόλιν. «Ὁ σκοπὸς δὲν ἁγιάζει τὰ μέσα».

—Ἔγραψα καὶ ἄλλοτε—ὑπὸ μορφὴν συνεντεύξεως—ὅτι τὸ συντομώτερον πρέπει νὰ κατασκευασθοῦν καλύμματα διὰ τὰ αὐτοκίνητα ἀπορριμμάτων. Τὸ θέμα εἶναι ἀηδιαστικό. Ὁ κ. Δήμαρχος μοῦ ὑπεσχέθηκεν, ὅτι θὰ τακτοποιήσῃ τὸ ζήτημα. Τί, λένε οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, μιὰ καὶ ὁ Τ.Ο.Β δὲν διαμαρτύρεται;

Μήπως ἐπιφυλασσόμεθα νὰ χαρίσωμεν εἰς τοὺς «ἀδαεῖς ξένους» μας καὶ κανένα θέμα.. Σκουπιδοπαραγωγῆς;

—Ἂς προσέξῃ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιον, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἁρμόδιος, ποὺ νὰ ἐνδιαφέρεται, νὰ φροντίσῃ. Ὥστε νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἀηδιαστικὸν παζάρι ζώων, ποὺ γίνεται κάθε ἑβδομάδα στὴν πλατεῖσούλα τῶν Νεκροταφείων. Τὸ συντομώτερον εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος. Ἂς γίνεται εἰς τὸ ἑξῆς 50 μέτρα πάρα κάτω, πλησίον τοῦ Ἱορδάνη ποταμοῦ. Νομίζω, ὅτι τὸ Δ.Σ θὰ ἐνεργήσῃ ἀποτελεσματικά.

—Φοβοῦμαι, ὅτι ἡ Βέροια εἶναι ἡ μόνη πόλις, ποὺ δὲν ἔχει ξενοδοχεῖα ἐπαρκῆ καὶ αὐγχρονα Τώρα στὰ Φεστιβὰλ θὰ τὰ ἀντιληφθοῦμε καὶ ἐμεῖς ἀλλὰ ἰδίως οἱ ξένοι. Γνωρίζω περιπτώσεις ἐπισκεπτῶν, ποὺ ἀναγκάστηκαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Νάουσαν ἢ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ νὰ ἐπιστρέψουν καὶ πάλιν τὸ πρωΐ!

—Ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι τὸ Φεστιβὰλ Παραγωγῆς, εἶναι μιὰ ἐκδήλωσις, ποὺ ὠφελεῖ τὴ Βέροιαν. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, ὅμως, χρειάζεται ρεαλισμὸς καὶ συντονισμὸς ἐνεργειῶν. Δὲν συγχωροῦνται οὔτε παραλείψεις ἀλλὰ οὔτε καὶ μεγαλομανίαι.

Ἂς μὴ ξεχνοῦν οἱ Βεροιῶτες, ὅτι τὸ Φεστιβὰλ εἶναι ἑορτή, ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλην τὴν πόλιν, τὴν περιοχήν. Ἂς βοηθήσουν ὅλοι εἰς τὸ ἔργον. Ἐφέτος οἱ ἀπαιτήσεις θὰ εἶναι πολλές, διότι εἴχαμεν πολὺν χρόνον εἰς τὴν διάθεσίν μας καὶ πείραν.

Ἡ κριτικὴ θὰ εἶναι αὐστηρὴ διὰ τοὺς ἁρμοδίους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πόλιν. Δίδομεν ὅλοι ἐξετάσεις.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

13ον

«Πάντα ἐπίστευα στὴν καλὴ τύχη ἐκείνων ποὺ ἀγαποῦν ἀληθινὰ κι' ἠέλπιδα νὰ δῶτὴ Θεσσαλονίκη δὲν μοῦ εἶχε λείψει ποτέ. Δὲν εἶχα ἄδικο. Ὅταν θὰ πάρῃς τὸ γράμμα μου, θὰ βρίσκωμαι στὸ δρόμο γιὰ νὰ ἔρθω κοντά σου, ἔστω καὶ γιὰ λίγη ὥρα.»

Παρακάτω τοῦ ἐξιστορούσε πῶς βρῆκε θέση συνοδοῦ γιὰ μιὰ γηραιὰ κυρία ἀπὸ τὴ Φλώρινα ποὺ εἶχε ἀνάγκη νὰ ξαναγυρίσῃ στὸν τόπο της ἄκως τὴν συμβούλεψαν οἱ γιατροί. Ἦταν ἐνθουσιασμένη ποὺ τῆς δινόταν ἔπειτα ἀπὸ τόσο καιρὸ ἡ δυνατότητα νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα κανονικὸ εἰσόδημα καὶ νὰ βοηθήσῃ μὲ περισσότερο ἀποτέλεσμα στὴν ἀνάρρωση τῆς ὥρας. Στὸ τέλος ἔγραφε:

«Τὸ τραῖνο θὰ φτάσῃ στὰ σταθμὸ τῆς Θεσσαλονίκης τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου. Ἡ διεύθυνση μὰς ἀνεκοίνωσε ὅτι θὰ χρειασθῇ κατόπιν ἀναμονὴ εἴκοσι λεπτῶν, γιὰ νὰ συνεχίσουμε μὲ ἄλλοτραῖνο τὸ ταξεῖδι πρὸς τὴ Φλώρινα. Πολλὴ ὥρα μὰ πάλι καλύτερα ἀπὸ τὸ κατόπιν. Ὁ νοῦς μου ἔχει πετάξει κιόλας ἐκεῖ κι' οἱ μέρες ποὺ θὰ περάσουν ὡς τότε θὰ εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ τὴν προσδοκία τῆς συναντήσεώς μας. Θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη χαρὰ τῆς ζωῆς μου ν' ἀκούσω ἀπὸ τὰ χείλη σου ἐκεῖνο ποὺτόσες φορὲς μ' ἔχεις γράψει καὶ νὰ σοῦ ἀπαντήσω φιθυριστὰ στ' αὐτί: «Κι' ἐγώ!» Σὲ περιμένω ἀνάπηδμένε μου».

Δυὸ ὧρες ἀργότερα τὸ γράμμα τῆς Ἑλένης πετοῦσε μὲ τὸ ἀεροπλάνο πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη, κι' ἡ Ἑλένη, ἄρχιζε τὶς ἑτοιμασίες της γιὰ τὸ ὡραιότερο ταξεῖδι τῆς ζωῆς της. Τίποτα δὲ μποροῦσε νὰ μαντέψῃ ἀπὸ τὸ φοβερὸ δρᾶμα ποὺ θὰ ξετυλίγονταν στὴν ψυχὴ τοῦ Στέλιου τοῦ κλέφτη μιᾶς ἀγάπης ποὺ ἀνῆκε στὴν Λουκὰ Ράβα καὶ στὸν Λεωνίδα Γιαβρούλη

Ἀνύποπτος ὁ Στέλιος χαιρόνταν στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ του τὴ μυρωμένη ἀνάσα τῶν πολύχρωμων λουλουδιῶν ποὺ εἶχαν ἀνοίξει τὰ τρυφερά τους πέταλα στὰ ὁπαλὰ φιλιὰ τοῦ Ἀπριλιάτικου ἡλίου ὅταν ἔφεραν τὸ ἀεροπορικὸ γράμμα τῆς Ἑλένης.

—Ποιός εἶναι ὁ Ράβας; Ρώτησε περίεργη ἡ μητέρα του ποὺ βρέθηκε ἐκείνη τὴ στιγμὴ δίπλα του μ' ἕνα ἐργάχειρο.

Συχνὰ τοῦ ἔκαμνε παρέα, καὶ θλιβόταν κι' αὐτὴ γιὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ παιδιοῦ της ἀπ' τὸν παλιό του κύκλο. Γι' αὐτὸ τῆς ἔκανε ἐντύπωση τὸ ξένο γράμμα.

Ὁ Στέλιος χαμογέλασε.

—Ἄ, ἕνας φίλος μου. Γνωριστήκαμε στὰ μέτωπα, καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴ διεύθυνσή μας.

—Εἶναι φίλος σου καὶ τοῦ ἀνοίγεις τὸ γράμμα; Παρατήρησε βλέποντας τὸ Στέλιο νὰ σκίζῃ τὸν φάκελλο.

Εἶχε λησμονήσει τὴν παρουσία τῆς μητέρας του, κι' ἡ ἀνυπομονησία δὲν τὸν ἄφηνε νὰ περιμένῃ περισσότερο.

Δὲν πειράζει. Δὲν ἔχομε μυστικὰ μεταξύ μας, καὶ μοῦ ἐπιτρέπει νὰ διαβάζω τὰ γράμματά του.

—Περίεργη φιλία εἶπε ἡ μητέρα κι' ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους ἀδιάφορα.

Ἴσως ὅμως νὰ μάντεψε κάτι, γιατὶ καθὼς ξανάμπαινε στὸ σπίτι στάθηκε στὴ βεράντα καὶ παρακολουθοῦσε τὸν Στέλιο ποὺ διάβαζε.

Βεροιῶτες ποιηταὶ:

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

Εἶναι στιγμὲς στὸ κύλησμα τοῦ χρόνου
Ποὺ τὴ χαρά, θαρεῖς, σφιχτὰ πῶς τὴ κρατᾶς
Εἶναι κι' ἄλλες ὅμως, ποὺ βαρὺ φορτίο τάνου
Γιὰ πάντα διώχνεις ξέμακρα αὐτὸ π' ἀναζητᾶς.

Πόσο πονᾶς! Ἄχ, πόσο ὑποφέρεις
Ὅταν τ' ἀνείρατά σου συντρίμμια τὰ θωρεῖς!
Μοῦρες σιγμές· δὲν ξέρεις νὰ γυρεύεις
Καὶ κλαῖς μονάχα καὶ θρηνεῖς, ὦ καὶ θρηνεῖς

Κλαμμένος ὅπως εἶσαι τότε, ἀνορωτιέσαι
Ὑπάρχει ἐλπίδα γιὰ νὰ βρῇς τὸ παθητό!
Ἢ νὰ πονᾶς γεννήθηκες καὶ γιὰ νὰ τυρεννιέσαι
Στὸν κόσμο αὐτὸν τὸν ψεύτικο καὶ τὸν ἀπατηλό!!!

ΠΑΝΟΣ ΞΑΝΘΟΣ

Παντιαχὸν ἀνέκδοτον

ΕΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΘΕΝ

Ἡ Νανόβα νέσα ἐχέρεψεν καὶ ἐπέμνεν μετ' ἕνα ἀγουρόπον, τὸν Παντελῆν. Μὲ τὸ μέλι καὶ μὲ τὸ βούτυρον ἐτράνινεν —ατὸν καὶ ἐποίκεν—ατὸν 15 χρόνων. Ἅμα ἕναν καὶ μοναχὸν ἔτον ἐσκῶθεν ἐποίκεν-ατὸν καὶ ἕναν ἀδελφάπον.

Ὁ Παντελῆς ἐθύμωσεν καὶ εἶπεν—ατέν, ἀναθεμά—σαι ἀφωρισμέντσαμὲ τὸν ξένον ἐποῖκες—ατό.

Καὶ ἐκεῖνε ἐδικαιολογέθεν Νέπρε σκύλ--ὰ.έ, εἶπεν—ατόν; Ἔσὲν μὲ τὸν κύρεμ, μὴ ἐποίκα —σαι, τεσὸν ὁ κὺρ πὰ ξένος κ' ἔτονε με;

Σταῦρος Ταυρίδης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Κανεὶς δὲν διδάσκει καλλίτερα ἀπὸ τὸ μυρμήγκι, ποὺ δὲν λέγει τίποτε

Φραγκλῖνος

—Τὸ πλῆθος συνάπτεται πάντοτε μὲ τὴν συμπάθεια καὶ ὄχι μὲ τὴν λογική.

Λάτιμερ

—Πολλὲς φορὲς μετάνοιωσα ἐπειδὴ μίλησα, ἀλλὰ ποτέ, ἐπειδὴ σιώπησα.

Σαίξπηρ

—Ἡ ὑγεία ἀποκτᾶται μόνον μὲ τὴν ἐγκράτειαν.

Ἔξαφνα τὸν εἶδε νὰ χυπᾶ τὸ μέτωπο μὲ τὸ χέρι.

— Πῶ, πῶ, τί ἔπαθα, μονολόγησε.

Καὶ ἂν ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὴ βεράντα δὲν ἄκουγε τὰ λόγια του, ἡ χειρονομία του ἄρεσε ἀρκετὰ εὐγλωττη. Κάποια διαίσθηση ἔκαμε τὴν μητρικὴ καρδιὰ νὰ χτυπᾶ δυνατώτερα, καὶ μιὰ ἀβρίστη ἀνησυχία φτερούγισε μέσα της.

Ἤξερε τὸν λεπτὸ χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ της, καὶ πόσο κακὸ τοῦ ἔκαναν οἱ ἠθικοὶ κλονισμοί. Γι' αὐτὰ καὶ ἡ ὀργανίλα τῶν γονέων του δὲν περιωρίζονταν μόνο στὴν προσοχὴ ποὺ ἔδειχναν στὸ ὑλικὸ τους φέρσιμο ἀπέναντί του. Πρόσεχαν καὶ παρακολουθοῦσαν τὰ κάθε τί ποὺ γινόταν γύρω τους καὶ προσπαθοῦσαν νὰ κρατήσουν κάθε συγκίνηση μακρυὰ ἀπὸ τὸν Στέλιο.

Μ' ὅλην αὐτὴν τὴν φροντίδα οἱ συχνὲς μεταπτώσεις του ἀπὸ τὴν ἀνέγνοιαν χαρὰ στὴν πιὸ σκοτεινὴ μελαγχολία τοὺς φανέρωναν τὴν ἀνεξήγητες. Καὶ μαζὶ μὲ τὴν ἴδια, ζοῦσαν κι' αὐτοὶ τὶς μεταπτώσεις αὐτές. Ποτὲ δὲν εἶχαν ὑποπτευθῇ τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ράβα, κι' οὔτε ἐνδιαφέρθηκαν νὰ μάθουν περισσότερα.

Καὶ νὰ τώρα, μιὰ ἄγνωστη συμπαθητικὴ φωνὴ ἄνοιγε τὰ μάτια τῆς μητέρας του.

Κατέβηκε πάλι γρήγορα στὸν κῆπο καὶ πλησίασε τὸν Στέλιο. Τὸν εἶδε κατακίτρινο. Τοῦ κάκου προσπάθησε νὰ κρύψῃ τὴν ταραχή του μ' ἕνα βεβιασμένο χαμόγελο.

—Τί ἔχεις Στέλιο; Εἶναι καιρὸς τώρα ποὺ μᾶς κρύβεις κάτι σοβαρὸ καὶ τὸν πατέρα σου.

—Τίποτα μητέρα ἀποκοιμήθηκε ἡ σωλῆ του ὅμως ἦταν ἀλλαγμένη καὶ τὸ βλέμμα του χάνονταν ἀφηρημένο στὸ ἄπειρο

—Ὄχι, δὲν λὲς τὴν ἀλήθεια. Ἡ φωνὴ της τῆρε ἕναν τόνο παρακλητικό. Κάτι σὲ βασανίζει Στέλιο, καὶ μᾶς τὸ κρύβεις...

—Μὰ τίποτα, ἀπολύτως τίποτα, σοῦ εἶπα..

—Καὶ ὅμως, ἡ καρδιὰ τῆς μητέρας δὲ γελιέται. Καὶ αὐτὴ ἡ καρδιὰ σοῦ λέει πὼς τυραννιέσαι ἀπὸ κάποιο μυστικό. Πές μου Στέλιο.. Δὲν ἔχεις ἐμπιστοσύνη σ' ἐμένα; Θὰ κάνω ὅτι εἶναι δυνατὸν γιὰ νὰ σὲ βοηθήσω, δὲ μπορῶ ὅμως νὰ σὲ βλέπω νὰ τρῶς ἔτσι τὴ ζωή σου Πές μου Στέλιο.. Ἔλα, κάτσε κοντά μου. Δῶσ' μου τὸ χεράκι σου... Ἀπὸ πότε εἶναι;

Ὁ νέος εἶχε ἐκνευρισθῇ. Μὲ κανένα τρόπο δὲν ἤθελε νὰ φανερώσῃ τὸ μυστικὸ τῆς ἀγάπης του οὔτε καὶ στὴν μητέρα του. Φοβήθηκε μὴν ἡ φωνὴ γελοῖος στὰ μάτια της, καὶ πράγματι. Τώρα κατάλαβαινε ὅτι δὲν ἦταν κανένα μυστικὸ τὸ μυστικὸ νὰ γυρεύῃ ἀπὸ τὴν παράξενη ἱστορία μὲ τὴν Ἑλένη. Ἔκλεψε γρήγορα τὸ φάκελλο στὴν τσέπη του κι' ἀποκρίθηκε ἀπότομα γυρεύοντας τὶς λέξεις.

—Σοῦ εἶπα δὲν ἔχω τίποτα. Ἄφησέ με ἥσυχο ἐπὶ τέλους.

Ἀνέβηκε γρήγορα τὶς σκάλες ὅσο μποροῦσε γρήγορα, καὶ κλείστηκε στὸ δωμάτιό του. Ὅπως ἔκαμνε κάθε φορὰ ποὺ εἶχε ἀνάγκη συγκεντρώσεως καὶ ἡρεμίας. Καὶ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἔνιωθε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπιστρατεύσῃ ὅλες του τὶς ἠθικὲς δυνάμεις καὶ ἄλλην ἕνα μία τῆς ψυχῆς του.

Μέσα του γινόταν μιὰ πάλη ἀδυσώπητη.

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ λογική, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ αἴσθημα. Ἕνα αἴσθημα ποὺ τὸ θέριευε ἡ ἀπόγνωση καὶ πλημμύριζε ὁλόκληρο τὸ εἶναι του. Εἶναι εὔκολο νὰ στερηθοῦμε τὴν ἀγάπη μιᾶς γυναίκας, ὅταν εἴμαστε ἱκανοὶ νὰ κατακτήσουμε τὴν καρδιὰ μιᾶς ἄλλης. Φοβερὸ ὅμως εἶναι νὰ τὴ χάσουμε γιατὶ δὲν εἴμαστε ἄξιοι τῆς ἀγάπης καμμιᾶς γυναίκας. Κι' ὁ Στέλιος βρίσκονταν μπροστὰ στὸ δίλημμα:

Ἢ νὰ τὴ χάσῃ μόνος, ἀπὸ δικήν του βέλτιση. Ἢ ..ὰ συνεχίσῃ τὸ ψέμμα.

Τὸ πρῶτο τοῦ φαινόνταν ἀπὸ τὰ βέλτε νὰ κόψῃ ὁ ἴδιος τὸ νῆμα ποὺ τὸν συγκρατοῦσε στὴ ζωή, ἀπὸ δεύτερο τὸ εὕρισκε κατώτερο ἀπὸ ἕαυτοῦ του, κατώτερο ἑνὸς τιμίου ἀνθρώπου, κι' ἀντίθετο μὲ τὴ λογική.

Τίποτα ἄλλο, ἀπὸ μιὰ αὐταπάτη δὲν τοῦ προσέφερε ἡ ἀγάπη τῆς νεοπτης κοπέλλας, ἦταν ὅμως τόσο γλυκειὰ ἡ αὐταπάτη αὐτή, ποὺ ἔζιζε τὸ ψέμμα ποὺ συνέχιζε ὁ Στέλιος γιὰ τὴ διατηρήσῃ.

Ὥρες πάλαιψε ἔτσι μὲ τὸν ἑαυτό του καὶ στὸ τέλος ἡ λογικὴ ὑπέκυψε. Τὸ μυαλὸ ὑποτάχτηκε στὴν καρδιά.

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Δύο φίλοι συναντῶνται ατόν δρόμον.

—Πῶς πάει ἡ ὑγεία;

—Ὄχι καὶ τόσο καλά. Τὸ κεφάλι μου εἶναι βαρὺ καὶ δὲν θυμᾶμαι τίποτα. Ἄϋριο δὲν θὰ θυμᾶμαι τίποτα ἀπ' ὅ,τι ἔκανα σήμερα,

—Δυσάρεστο αὐτό!... Πολὺ δυσάρεστο!....

Ἀλλὰ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μοῦ δανείζεις σὲ παρακαλῶ χίλιες δραχμές; Κι' αὔριο μοῦ τὶς ζητᾶς;

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κάποιος κύριος μπαίνει σ' ἕνα κουρεῖο καὶ κάθεται στὴν πολυθρόνα. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κουρέως μαλλιὰ ἢ ξύρισμα αὐτὸς ἀπαντᾶ.

—Οὔτε μαλλιὰ οὔτε ξύρισμα. Ἤρθα μόνον νὰ συζητήσω πολιτικά!

ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΗΣ

—Γιατὶ σᾶς βρίσκω νὰ μὴ κάνετε ποτὲ τίποτε.

Ὅταν μπαίνω στὰ γραφεῖα σας.

—Γιατὶ φεράτε λαστιχένιες σόλες.

ΛΟΓΙΚΗ

Δυὸ παιδιὰ συζητοῦν:

—Ξέρεις ἐσὺ γιατὶ τὰ ψάρια δὲν μιλοῦν;

—Φυσικὰ καὶ ξέρω; Ἐσὺ θὰ μποροῦσες νὰ μιλήσῃς μὲ τόσο νερὸ στὸ στόμα;

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Συζητοῦν δύο... κρασοπατέρες περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων. Πίνουν ρετσίνα, ἔχοντας σὰν μεζὲ τηγανιτὸ κοττόπουλο Σὲ μιὰ στιγμὴ λέει ὁ ἕνας.

—Μέχρι τώρα στὰ καλὰ καθούμενα δὲν ἔφαγα ποτὲ κοττόπουλο Ἢ ἐγὼ ἤμουν ἄρρωστο καὶ μοῦ τὰ ἔκαμαν σοῦπα ἢ τὸ κοττόπουλο ἦταν ἄρρωστος καὶ τὸ σφάξαμε καὶ τὸ φάγαμε, γιὰ νὰ μὴ ψοφήσῃ!!!

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΣΑΒ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἔτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ 288/93 ἀποφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ἀ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΙΕΡΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΠΙ ΡΩΜΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΟΥ «ΚΟΙΝΟΥ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ»

—Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 3ου μ.Χ αἰῶνος(Δ. Κανατσούλη: «Μακεδονικὰ Μελετήματα») γνωριζόμεν' ὅτι εἰς τὴν Βέροιαν ἐτελοῦντο οἱ ἱεροὶ ἀγῶνες «Ὀλύμπια». Καθιερώθηκανἐπὶ Γορδιανοῦ τοῦ Γ!) καὶ ἔγινσν διὰ πρώτην φορὰν τὸ 242 μ.Χ, μπροστὰ στὸν Αὐτοκράτορα αὐτόν!!!! Εἶναι βέβαιον ὅτι ξανοέγιναν (στὴν Βέροιαν πάλιν) τὸ 246 μ.Χ, χωρὶς νὰ μποροῦμενάποῦμε κάθε πόσ: χρονικὸ διάστημα ἐπανελαμβάνοντο

—Συγχρόνως, πάλιν εἰς τὴν πόλιν μας ἐνίνοντο καὶ τὰ Ἀλεξάνδρεια, πρὸς τιμὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Αὐτὸ τὸ μαθαίνομεν ἀπὸἕνα εἰδικὰνφερὸνυμομνμα κεδονικὸν νόμισμα ποὺ κόπηκε εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἀγώνων Καὶ ἀπὸ μία ἐπιγραφήν.

—Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἀγώνων ἡ ἐπαρχία ὁλόκληρη παρουσίαζεν μεγάλην κίνησιν, ἐμπορικὴν καὶ ἐμπορικήν. Εἰς ἔπορωσιν τῆς γνώμης αὐτῆς ἐπικαλοῦμεθα(Δ. Κανατσούλης ἐνθα ἀνωτέρω) τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐπαρχία, ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Δομιτιανοῦ, ἔκοπτε καὶ κυκλοφοροῦσε χάλκινα νομίσματα γιὰ νὰ διευκολύνῃ τὶς συναλλαγές

Ἀργότερα, μάλιστα,(218-222 μ.Χ) ἐπὶ Αὐτοκράτορος Ἐλαγαβάλου κυκλοφοροῦσαν αὐτόνομα μακεδονικά. Γύρω ἀπὸ τὸ 242μ.Χ ὄχι, μόνον, ἡ ἐπαρχία ἀλλὰ καὶἡ Βέροια μόνη ἔκοπτε καὶ κυκλοφοροῦσε εἰδικὰ νομίσματα διὰ τοὺς ἀγῶνες.

—Θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὰ ἄλλον φύλλον..

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

—Οἱ Φίλιπποι ἦταν Ἀρχαία πόλις τῆς Μακεδονίας, ποὺ κτίσθηκε ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τὸν Φίλιππον τὸν Β' τὸ ἔτος 358 ἢ 356 π.Χ. Στοὺς Φιλίππους ἔγινε στὰ 48 π.Χ ἡ περίφημη ὁμώνυμη μάχη, ποὺ ἔκρινεν τὴν τύχην τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Δημοκρατίας (Βροῦτος-Ἀντώνιος κτλ). Εἶναι ἀκόμη γνωστοὶ οἱ Φίλιπποι, διότι ἐκεῖ ἐκήρυξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὸν Θεῖον λόγον, στὰ 51 μ.Χ. Ἦταν ἡ πρώτη πόλις τῆς Εὐρώπης, ποὺ δέχτηκε τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν·

—Ἀπέχει ἀπὸ τὴν Καβάλαν 36 χιλιόμετρα καὶ ἔχει ἀξιοπρόσεκτα ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα Ἀπὸ τὸν φύλακα μάθαμε, ὅτι οἱ Φίλιπποι ἦσαν κατωκημένος τόπος μέχρι τὸ 1670 περίπου, ὅπου εἶχεν τὴν ἕδραν του καὶ—τρόπον τινά—ἕνας Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐπάνω ἀπὸ τὴν πόλιν ὑπάρχει ἕνα βουνό, ἢ μᾶλλον ὀροσειρὰ ἀπ' ὅπου ὁ Φίλιππος ἔπαιρνε κάθε χρόνο... μόνον 23 χιλιάδες ὀκάδες χρυσοῦ!! Δεξιὰ τῆς Δημοσίας ὁδοῦ ὑπάρχει ἕνα καλοδιατηρημένο ἀρχαῖο θέατρο. Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη ἀπεκάλυψεν καὶ τὰ ἐρείπια ἑνὸς Βυζαντινοῦ ναοῦ τοῦ 5ου αἰῶνος (μ.Χ).

—Κατὰ τὴν διαδρομὴν εἴδαμεν ἀπὸ μακρυὰ τὸ ἡρωϊκὸν Δοξάτου. Ἐντύπωση προκαλοῦν τὰ ἰδιόρρυθμα σπίτια, ποὺ ἔκτισαν οἱ Βούλγαροι κατὰ τὴν κατοχήν. Εἶναι ὁμοιόμορφα ἀπὸ ἀρχιτεκτονικῆς ἀπόψεως καὶ κακῆς μᾶλλον ἐμφανίσεως. Διακρίνονται ἀπὸ τοὺς δύο ἢ τρεῖς ξύλινους κίονας ποὺ ἔχουν στὴ δεξιὰ πλευρά, μπροστά.

—Στὴν Δράμα εἴδαμε μόνον τὴν πλατεία Ἐλευθερίας μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ ἄγαλμα. Πρωτοῦ μποῦμε στὴν πόλη, ἐπάνω στὸ βουνό, δεξιὰ εἴδαμε τὰ κατορθώματα τῶν φίλων τοῦ ποδοσφαίρου Μία μεγάλη ἐπιγραφὴ «ΔΟΞΑ» ἀπὸ ἀσπρισμένες πέτρες μᾶς θυμίζει τὴν ἔνδοξη ὁμάδα τῆς Δράμας. Εἶναι ὅμοια μὲ ἐκεῖνες τὶς ἐπιγραφὲς ποὺ βλέπομε σὲ στρατιωτικοὺς ἢ Προσκοπικοὺς καταυλισμούς.

Ἀριστερὰ τῆς Πλατείας ὑπάρχει μία πισινίτσα—στέρνα ὅπου ἀπολαύσαμε τοὺς νεαροὺς ἡλικίας μέχρι 25 ἐτῶν(!!!) νὰ παίρνουν τὰ μπάνιο τους ἢ νὰ κάμνουν βαρκάδα!!

Ἐλλείψει ἑπαρκῶν καμπινῶν εἴδαμε καὶ αὐτοσχέδιους ἐκτελαστὰς«Στρὶπ τήζ»...

—Κυνηγῶντας τὸνδρόμο βρεθήκαμε κοντὰ στὶς Σέρρες, στὴν μαγευτικὴ τοποθεσία Ἅγιος Ἰωάννης.

Εἶναιἕνα δροσερὸμέρος μὲπλαύσια βλάστησ η ὑψηλάδένδρακαὶ πολλὰ νερά. Διπλὸς παράδεισος, διότι ἤμασταν καὶ νησὶ καὶ. Ἔτσι ἔνιοιωσα, γιατὶ οἱ Μωαμεθανοὶ ἔκαμναν πολέμους καὶ ἀγωνίζονταν νὰ πεθάνουν προκειμένου νὰ ἀπολαμβάνουν στὸν παράδεισόν τους Πιλάφι καὶ Τάσκε—μπάτ. Διότι ἁπλοῦστατα ἦσαν καὶ εἶναι νησιωτικοὶ εἰς τὴν ἐπίγειαν, αὐτὴν ζωήν.

Στὸν Ἅγιο Ἰωάννη ὑπάρχουν τρία κέντρα: «Ἡ ἀπόλαυσις» ὅπου τιμήσαμε τὸνΛούκουλλον, ἡ «Ἐκάλη» ποὺ θύμιζε τὸ προάστε αν τῶν Ἀθηνῶν χωρὶς ὅμως Πεῦκα καὶ τὸ «Ἄλσος» ἂν θυμᾶμαι καλά.

—Κατόπιν φθάσαμε στὶς Σέρρες Ἀσφαλῶς εἶναι πειὸ μοντέρνα πόλις ἀπὸ τὴν Καβάλα καὶ τὴν Δράμα. Ἐν τούτοις ἡ ἐγκυκλοπαίδειαμὲ πληροφόρησε, ὅτι ἡ Καβάλα εἶναι μεγαλύτερη πόλις.(Καβάλα: 42.250, Σέρραι 36 297, Δράμα 32.895 κάτοικοι).

—Μείναμε γιὰ λίγο στὶς Σέρρες, ἐπισκεφθήκαμε τὴν πόλιν καὶ εἴδαμε τὴν πλατεῖσούλα μὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821, Ε.Παππᾶ.

Μία ὁμάδα ἔτρεξε νὰ προμηθευθῇ τονΖακουστόν..χαλβάν, ἐνῶ ἐγὼ εὕρισκα τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκευθῶ τὰ Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα τῆς ἡμερησίας Ἐφημερίδος «Σερραϊκὰν Βῆμα»ὅπου διαπίστωσα, ὅτι οἱ ἐφημερίδες τῆς Καβάλας εἶναι πιὸ συγχρονισμένες.

—Μετὰ ἀπὸ 1 ὥρα περίπου φεύγαμε. Κάποτε φθάσαμε καὶ στὴν Δορκάδα, ὅπου γευθήκαμε τὸ περίφημο γιαούρτι της. Εἶναιπρωτότυπο καὶ ἰδιόρρυθμο χάρις δὲ εἰς τὸ σιράζισμα τοῦ γάλακτος καὶ μὲ τὴν βοήθειαν... κόλλας γίνεται μᾶλλον σὰν ἄσπρο σεβνί. Μερικοὶ πῆραν καὶ προμήθεια μαζί τους.

—Μετὰ ἀπὸ λίγο φθάσαμε στὴν Θεσσαλονίκη. Κατὰ τὴν διαδρομήν, μέσα στὸ Πεῦλμαν ἄρχισαν ἀψιμαχίες, ἐξ αἰτίας τῆς ἐντάσεως τοῦ ραδιοφώνου. Ὁ κ. Θ. Β. ἀκούγεται νὰ λέῃ «Ἀμὰν Βρὲ σωφὲρ χαμήλωσετο τὸ ἄτιμο, βουΐζουν τ' αὐτιά μου, λὲς καὶ ἔχω πιὴ 10 σωληνάρια κινίνο. Κόψτο, γιατὶ ἔχω τριδιάστατα... αὐτιά»!

—Συνάδελφος, φίλος τῆς Θέμιδος ὁ κ. Α Γ. ἀφήνει τὸν χαρτην, ποὺ ὅλο συμβουλεύεται καὶ διαμαρτύρεται, ζητῶντας νὰ κλείσουν τὸ ραδιόφωνο.

—Στὶς 10 τὸ βράδυ ἐπιστρέψαμε στὴν Βέροιά μας. Παρ' ὅλον ὅτι περάσαμε πολὺ καλά, ἕνα στρωμένο, ἔστω τὸ συνηθισμένο, κρεββάτι ἦταν ἡ θέλησή μας. Τί σοῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος; Πάσο ἀγαπᾶ, αὐτὸ ποὺ θέλει πολλὲς φορὲς νὰ ἐγκαταλείψῃ, κυνηγῶντας τὸ ἄγνωστον. Ἐπὶ τέλους...ΤΕΛΟΣ Χ.

Τὸ Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας
ΑΣ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

—Καὶ πρῶτα—πρῶτα, πρέπει νὰ σημειώσουμε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος γίνεται ὁλοένα καὶ ὑψηλότερος. Ἐπιδροῦν εὐνοϊκὰ οἱ καλύτερες συνθῆκες διαβιώσεως καὶ διατροφῆς, ὁ ἀθλητισμός κ.τ.λ. Νὰ λοιπὸν μερικὰ παραδείγματα: Στὴν Νορβηγίαν ὁ μέσος ὅρος τοῦ ὕψους τῶν ἀνθρώπων ἦταν τὸ 1850 168,6 ἑκατοστὰ ἐνῶ τὸ 1905 ἔφθασε τὰ 170,5 ἑκατοστὸ. Στὴν Σουηδία ὁ μέσος ὅρος ἀπὸ 169 ἑκατ. τὸ 1887, ἔφθασε τὰ 171,1 ἑκατοστὰ τὸ 1897:

—Καὶ τώρα ἂς ἰδοῦμε ποιοὶ εἶναι πειὸ ὑψηλοὶ ἄνθρωποι καὶ ποιοὶ οἱ πειὸ κοντοί: Πειὸ ὑψηλοὶ εἶναι οἱ Σκανδιναυοὶ (δηλ. Νορβηγοί, Σουηδοὶ κ.τ.λ) καὶ οἱ Σκῶτοι μὲ μέσο ὕψος 1,75 μέτρα!! Πειὸ κοντοὶ εἶναι οἱ Πυγμαῖοι τῆς Ἀφρικῆς μὲ μέσο ὕψος 1,35 μέτρα.

— Ὁ Γερμανὸς Χάνς Κράβ εἶχε ὕψος (τηλεγραφοξύλου)2.75 μέτρα, ἡ Γερμανίδα Μαριάννα Βέντε 2,55, ἕνας ἀπὸ τοὺς σωματοφύλακες τοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου Α! μὲ ὕψος 2,52 μέτρα ἐπίσης ὁ Ἀμερικανὸς Οὐίλκινς εἶχεν ὕψος 2,45μέτρα.

—Διὰ νὰ βροῦμε τὸ βάρος μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ἕναν γενικὸν κανόνα. Ἕνας ἄνθρωπος οὔτε πολὺ ἀδύνατος οὔτε πολὺ παχὺς ζυγίζει τόσα χιλιόγραμμα περίπου, ὅσα ἑκατοστὰ ξεπερνάει τὸ ἀνάστημά του τὸ ἕνα μέτρο. Παράδειγμα Ἀνάστημα 1,60. Βάρος=60 χιλιόγραμμα (κιλά). Οἱ γυναῖκες εἶναι ἐλαφρύτερες (στὸ σῶμα ἐννοεῖται) ἀπὸ τοὺς ἄνδρες.

Ὁ Μέσος ὅρος τοῦ βάρους τῶν κανονικῶν ἀνθρώπων εἶναι: α) Νεογέννητα 3,20 3,33 κιλά, β) Σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν εἶναι 25 κιλὰ γ) Σὲ ἡλικία 20 ἐτῶν 56 κιλὰ καὶ ἀπὸ 30 χρόνια 61 κιλά.

Ὁ πειὸ βαρὺς (σιὸ σῶμα) ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἦταν κάποιος Ἀμερικανὸς Χόπκινς ποὺ ἔζυγιζε μόνον ... 495 χιλιόγραμμα!!

NEON ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
Ἀντωνίου Καμάρα 18
(Πρ. ΚΑΪΣΕΡΛΟΓΛΟΥ)
ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤ. ΧΕΙΡΟΥΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ
Ὧραι Ἐπισκ. 9.30—1 μ. μ. καὶ 6—8.30 μ. μ.

SIEMENS
ΨΥΓΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ἀπὸ 2,8 ἕως 9,1 ποδῶν

Εὐκολίαι πληρωμῆς
ΠΩΛΗΣΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΗΜΕΝΣ
Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ - Δ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΣ
Ὁδὸς Κεντρικῆς 120 - Τηλ. 2-51
ΒΕΡΡΟΙΑ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΚΟΙΝ)ΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ Χ.Ε.Ν.
1948—1959

(Ἐπαγγελματικὸν Πτυχίον Κοινωνικῆς Λειτουργοῦ)

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ: Στεφάνου Δέλτα 4. Κηφισιά.

ΣΧΟΛΗ-ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀμερικῆς 13 Ἀθῆναι. Τηλ. 20-156

Γίνονται δεκταὶ νέαι ἀπόφοιτοι Γυμνασίου ἢ Ἰσοτίμου Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως 19-27 ἐτῶν.—Φοίτησις διετής.—Αἱ σπουδάστριαι εἶναι οἰκότροφοι.—Ἐξετάσεις ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου.—Αἰτήσεις γίνονται μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου.

Πληροφορίαι καθημερινῶς εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς 11π.μ.—1 μ.μ. καὶ ἐγγράφως.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀγοράσατε ἕνα οἰκόπεδο γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας. Εἶναιἡκαλύτερηκι' ἀσφαλέστερη τοποθέτησειτῶνχρημάτων σας·Ἡ Τεχνικὴ Ἑταιρία -Β. Δαμπρόπουλος καὶ Σία· ἐδημιούργησε τὸ καλύτερο προάστειο τῆς Θεσσαλονίκης δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο.

Σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλατεῖες, δενδροστοιχίες πλῆρες δίκτυον ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμός, θαυμασία, θέα ἀληθινὴ κηπούπολις.

Μὲ μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰ 30 δόσεις μηνιαῖες δόσεις μπορεῖ ὁ καθένας νὰ γίνῃ κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Τίτλοι ἐγγυημένοι 100 ἐτῶν. Μὲ τὴν προκαταβολὴ γίνεται ΟΡΓΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ.

Μὴ χάσετε τὴ θαυμάσια αὐτὴ εὐκαιρία:
Κανεὶς δὲν ζημιώθηκε ἀγοράζοντας γῆ:
Κτηματικαὶ Ἐπιχειρήσεις:
ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Κεντρικὰ Γραφεῖα Ἀθηνῶν Γραφεῖα Θεσ)νίκης
Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 21 Ἐγνατίας 63Τηλ.—72-728
Μετάβασις εἰς τὰ οἰκόπεδα δωρεὰν μὲ αὐτοκίνητα τῆς ἐπιχειρήσεως ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΧΑΡΑΛ. ΒΟΡΓΙΑΖΙΔΗ
Τ. Ἐσωτερικοῦ Βοηθοῦ ΙΙ Χειρουργικῆς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς καὶ Ἐπιμελητὴς LAINZER
Νοσοκομείου Βιέννης
Ἐναντι Ἀγροτικῆς Τραπέζης
ὁδὸς Βενιζέλου Τηλ. 2—53 Βέροια

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ γεωργικοῦ κόσμου

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελτζανίδη

α) Ἡ βιβαία, ἐκ τῶν προτέρων τιμὴ πωλήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων, θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν παραγωγὸν ὁλόκληρον τὸ εἰσόδημά του. Εἰς τὴν ἀντίθετον περίπτωσιν τὸ εἰσόδημα μειοῦται, εἴτε διότι ὁ γεωργὸς ἀναγκάζεται νὰ πουλήσῃ τὰ προϊόντα του εἰς τιμὰς πολὺ χαμηλὰς (ὁπότε ἡ τιμὴ εἶναι ἡ κατωτάτη δυνατή) ἕνεκα ἀσθενείας, ἀτυχήματος ζώου καὶ γενικῶς εἰς ὅλας τὰς ἐκτάκτους περιπτώσεις εἴτε διότι μὴ δυνάμενος νὰ προβλέψῃ μελλοντικὴν ὄψωσιν τοῦ προϊόντος του τὸ ἐπώλησεν εἰς εὐτελεῖς τιμάς.

β) Ἡ ἐπιμελεστέρα ἐκτίμησις τῆς μελλούσης ζητήσεως κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ ἀναπτύξεως τῆς καλλιεργείας ἀπὸ τὰς ἀπόψεως τῶν παραγωγῶν, ἐνῶ ἀντιθέτως μία τελευταία τυχαία τιμὴ εἶναι δυνατὸν νὰ αὐξήσῃ ἢ μειώσῃ τὴν παραγωγὴν ἐντελῶς ἀδικαιολόγητα.

γ) Μικρότερα ἢ μᾶλλον λογικὰ περιθώρια κέρδους εἰς τοὺς ἐμπόρους γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἀποφυγὴ τῆς ἀσυστόλου κερδοσκοπίας.

δ) Ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς γενικῆς, ὄχι ἕνεκα τῶν ὑψηλῶν τιμῶν, ἀλλὰ τῶν σταθερῶν, διότι τότε κάθε εἶδος θὰ καλλιεργηθῇ εἰς τὸ καταλληλότερον ἔδαφος, θὰ γίνῃ ἐντατικωτέρα ἐκμετάλλευσις διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως περισσοτέρων κεφαλαίων καὶ ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἐπίσης ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ὑπολογισμὸς δαπανῶν—ἀποδόσεως.

ε) Ἐπιτυχὴς ἐνίσχυσις τῶν ἐξαγωγῶν διὰ τῆς ἐπιδοτήσεως ταχύλαχιστον βραχυχρονίως τῶν προϊόντων ἐκείνων τὰ ὁποῖα διεθνῶς ὀφίστανται μεγάλον ἀνταγωνισμόν. Ταῦτα ἐφαρμόζουν ἀρκεταὶ χῶραι αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ προστατεύσουν τοὺς γεωργούς των γενικῶς. Αἱ Η.Π.Α ἐπὶ πλέον ἐπεβοήθησαν ἰσχυρῶς τὰς ἐξαγωγὰς (ἐκτὸς τῶν ἐπιδοτήσεων καὶ τῆς πωλήσεως ντάμπινγκ), παρέχουσαι ἐνίσχυσιν πρὸς τοὺς ἀγοραστάς, βάσει τοῦ Νόμου 480, καθὼς καὶ μέσω τῆς διοικήσεως τῆς Διεθνοῦς Συνεργασίας καὶ Δανείων, χορηγηθέντων ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐξαγωγῶν—εἰσαγωγῶν καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν. Αἱ τιμαὶ ντάμπινγκ καθορίζονται εἰς ἐπίπεδον κατὰ τὰ 1)5 ταχύλαχιστον χαμηλότερον ἐκείνου τῆς εἰς Η.Π.Α ἰσχυούσης μέσης τιμῆς. Μακροχρονίως, ὅμως, μόνον, ἡ μείωσις τῶν δαπανῶν, ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν προϊόντων ἐκείνων τὰ ὁποῖα, λόγω προνομιακῶν κλιματολογικῶν καὶ ἐδαφολογικῶν συνθηκῶν εἶναι ἀσυναγώνιστα εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν, θὰ ἀποτελέσῃ πραγματικὴν λύσιν μιᾶς προγραμματισμένης ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Αἱ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι ἀποτελοῦν μοναπωλιακὰ στοιχεῖα τῶν ὁποίων πρέπει νὰ γίνῃ ἡ πρέπουσα ἐκμετάλλευσις.

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σήμερον τὸ βράδυ θὰ συνέλθῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας διὰ νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ ζητημάτων γενικῶν, ὡς καὶ τρεχούσης φύσεως

Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις ἀποκτᾷ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, λόγω τῆς παρουσίας καὶ τοῦ κ. Δημάρχου, ποὺ ἀπουσίαζεν ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς Ἀθήνας.

ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Μὲ μεγάλη δραστηριότητα τὸ νέον Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἐργάζεται μὲ ὁμόνοιαν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ καλύτερο θέρετρον τοῦ Νομοῦ μας. Ἔτσι:

—Μὲ δαπάνες τῆς Κοινότητος Καστανιᾶς κατασκευάσθηκε ὁ νέος δρόμος, ποὺ ἑνώνει τὸ χωριὸ (Παναγία Σουμελᾶ) μὲ τὶς κατασκηνώσεις. Μὲ τὸ δρόμο αὐτὸ τὸ χωριό μας καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ θὰ συνδέεται διὰ δύο δρόμων μὲ τὴν δημοσίαν ὁδὸν Κοζάνης καὶ ἔτσι δὲν θὰ παρατηρῆται ἀνωμαλία αὐτοκινήτων ἐπὶ τῆς Δημοσίας ὁδοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Παναγίας.

—Μὲ τὴν φροντίδα τοῦ νέου προεδρευτικοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἔγινεν ἡ ἰσοπέδωσις τοῦ χώρου τῶν Κατασκηνώσεων τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου.

—Μεγάλην Τουριστικὴν κίνησιν παρουσίασε χθὲς τὸ χωριό μας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀφίχθηκεν καὶ ἡ Εὐξεινος Λέσχη τῆς Θεσ)νίκης, μὲ δύο Πούλμαν.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΕΛΟΥΔΙ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

—Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Νησελουδίου καὶ Παλαιοχώρης, ἀνεκοίνωσεν, ὅτι στὶς 25 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου θὰ τελεσθῇ πανήγυρις, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης.

—Παρὰ τὶς ὑποσχέσεις, ποὺ ἐδόθηκαν, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου μεταξὺ Νησελίου καὶ τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς συγκοινωνίας, οὐδέμια μέχρι τώρα πρόοδος ἐσημειώθηκεν.

—Πρὸ μηνὸς ἡ Κοινότης μᾶς ἔδωσεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἀνοίξῃ 2 Ἀρτεσιανὰ φρέατα. Δὲν βλέπομεν ὅμως νὰ γίνεται τίποτε.

—Ὁ Ἀλιάκμων, πλησιάζει τὸ ἀνάχωμα καὶ καταστρέφει περισσότερα ἀπὸ 600 στρέμματα τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ βοσκὴν ζώων.

Παρότην πάροδον τῆς προθεσμίας ποὺ ὁ ἴδιος ὁ κ. Ἰωάννης Θωμάκος (ἐκ Θεσσαλονίκης), ἔδωσε διὰ τὴν κατασκευὴ γεφύρας, ἐνώπιον μάλιστα τοῦ κ. ὑποδιοικητοῦ Ἀστυνομίας Ἀλεξανδρείας.

Ἐν τούτοις κατεσκεύασεν ἀκαταλλήλων γέφυραν ἀπὸ κεβάκια, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δυσχέρειαν τῆς συγκοινωνίας τῶν προϊόντων μας καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ζώων μας, ἀπὸ τοὺς βοσκοτόπους. Παρακαλεῖται ἡ Νομαρχία νὰ ἐπέμβῃ

—Εἶχε, δοθῇ ἡ ὑπόσχεσις διὰ τὴν κατασκευὴ νεφύρας μὲ βάσεις γερὲς καὶ λάμες 12 μέτρων καὶ κατασκεύασθηκε γέφυρα μὲ 6 καβάλια τῶν 12 μέτρων, μὲ περιφέρειαν 20 ἑκατοστῶν, χωρὶς βάσεις καὶ ἔτσι εἶναι ἀκατάλληλη διὰ τὴν συγκοινωνίαν.

ΠΟΝΤΙΑΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Τὸ ἐρχόμενον Σάββατον, 18 τρέχ. μηνός, καὶ ὥραν 9 μ.μ εἰς τὸ ὡραῖο ἐξοχικὸ κέντρο Πασσᾶ--Κιόσκι θὰ λάβῃ χώραν μεγάλος χορὸς (Συνεστίασις) τῆς Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας, ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Ποντίων φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Ποντιακοὺς καὶ Εὐρωπαϊκοὺς χορούς. Εἴσοδος Ἐλευθέρα

ΔΙΑ ΝΑ ΕΚΛΕΙΨΗ ΕΝΑ ΑΙΣΧΟΣ

ΝΑ ΑΝΕΓΕΡΘΗ ΑΜΕΣΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΛΟΓΟΙ

— Εἶναι ντροπή, αἴσχος διὰ μίαν Π, πτεύουσαν Νομοῦ πόλιν 30.000 καὶ πλέον κατοίκων ξενὰ στερῆται Γυμνασίου θηλέων. Εἰς ἕνα εἰκοσόροφον, κτισθέν μάλιστα μὲ ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν νὰ συστεγάζωνται: 2,500 νέαι καὶ νέαι, μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τῶν Δημ. Σχολείων.

—Ἀπὸ πολὺν χρόνον ἔχει προσδιορισθῇ ἡ τοποθεσία, ποὺ εὑρίσκεται ἔναντι τοῦ παλαιοῦ Δημαρχείου, ἐγένοντο τὰ σχέδια, πλὴν ὅμως ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως καὶ τῶν βουλευτῶν, συνετέλεσεν καὶ δὲν ἀπεκτήσαμεν ἀκόμη ἕνα δεύτερο συγχρονισμένο κτίριον.

—Ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἐνεργεῖ δραστηρίως, ἀλλὰ ὡς γνωστὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρουν ἀποτέλεσμα αἱ ἐνέργειαί του, χωρὶς τὴν ἠθικὴν βοήθειαν τὴν συμπαράστασιν τῶν ἁρμοδίων καὶ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν.

—Κάθε χρόνο διατίθενται εἰδικὰ κονδύλια, διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν σχολικῶν κτιρίων, πλὴν ὅμως ἡ πόλις μας φαίνεται, ὅτι ἀγνοεῖται κατὰ σύστημα. Διότι καὶ τὸ ἤδη ὑπάρχον κτίριον ἄρχισε νὰ γίνεται ἀκατάλληλον. Ἡ Αὐλὸς ἄρχισε νὰ πέφτῃ Στέγη, ἐλλείψει χρωμάτων καὶ οἰκονομικῶν μέσων, τὰ δὲ ὄργανα τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἶναι πολὺ παλαιά.

—Δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις, ἥτις εἶναι ἀπελπιστικὴ διὰ τὴν νεολαίαν μας. Νομίζομεν, ὅτι πολλὰ μποροῦν νὰ γίνουν, ἂν ἐνδιαφερθοῦν ὅλοι οἱ ἔχοντες ὑποχρέωσιν

—Θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ τὰ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ὅτι στερεῖται πιστώσεων, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὅτι κατέβαλε πολλὲς φροντίδες διὰ τὴν παιδείαν. Ἀπαντῶμεν ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, προκειμένου διὰ τὴν Λερναίαν Ὕδραν τῶν Ἀθηνῶν, εὑρίσκει ἑκατομμύρια, διὰ νὰ παρουσιάζῃ ἔργα εἰς τὴν Ὀμόνοιαν, ποὺ θυμίζουν τὴν παροιμίαν «ὅλα τὰ εἶχε ἡ Μαριγὼ καὶ ὁ φερετζὲς τῆς ἔλειπε». Ὅταν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῶν Ἀθηνῶν δὲν δέχεται τὴν κατασκευὴν ἔργων, ποὺ τὰ θεωρεῖ ἀκατάλληλα διὰ τὴν πρωτεύουσαν, ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει νὰ ρίχνῃ ὡς Αἴολος ἀπὸ τὰ ἀσκί, τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ ἐνῶ ἀντιθέτως ἐπικαλεῖται δημοσιονομικὲς δυσχέρειες, ὅταν πρόκειται ν' ἀνεγείρῃ τὰ φυτώρια, ὅπου θὰ διαπλασθοῦν τὰ Νειᾶτα, ἡ χρυσῆ τοῦ "Ἔθνους» ἐλπίδα. Δὲν κατεχόμεθα ἀπὸ ἀντιπολιτευόμενον μένος κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατὰ τῆς ὑπαρχούσης καταθλιπτικῆς καταστάσεως.

Ὁ κ. Δήμαρχος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, οἱ γονεῖς καὶ βουλευταί, ἂς ὀργανώσουν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας διὰ τὴν μὴ εἰσέτι ἱκανοποίησιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεώς μας. Ἂς ἐνδιαφερθῇ, ἐπὶ τέλους τὸ κράτος καὶ διὰ τὴν Ἐπαρχίαν, διότι μέχρι τώρα παρουσιάζεται τὸ ἑξῆς σχῆμα ὀξύμωρον: Ἡ ἐπαρχία νὰ παράγῃ, νὰ τρέφῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ πρωτεύουσα νὰ τρέφεται, νὰ ἀπολαμβάνῃ ταὺς καρποὺς τῶν κόπων τῆς Ἐπαρχίας!!!

Θέλομεν Γυμνάσιον Θηλέων.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ ταυτόχρονα νὰ ὑπηρετῇ δύο Θεούς. Τὸν ἕνα διάγκαιρη καὶ τὸν ἄλλο διὰ μιᾶς. Δὲν μπορεῖτε νὰ δουλεύετε Θεὸν καὶ Μαμωνᾶ. Κανένας δὲν τὸ κατωρθωσε καὶ κανένας δὲν πρόκειται νὰ τὸ κατορθώσῃ. Ὁ Χριστὸς δὲν καυτηριάζει ἐδῶ τὴν ὑποκρισία. Δὲν ὁμιλεῖ γιὰ ἐκείνους ποὺ μὲ τὸ ἕνα χέρι κρατοῦν τὸν Μαμωνᾶ καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὸν Θεόν, ἄλλο γιὰ ἐκείνους ποὺ μὲ τὸ ἴδιο χέρι προσπαθοῦν νὰ κρατήσουν καὶ τὸν Θεὸ καὶ τὸν Μαμωνᾶ ταυτόχρονα. Εἶναι σὰν νὰ ἐπιχειρούσαμε δυὸ ἅλογα ταυτόχρονα ποὺ ἔχουν ἀντίθετες κατευθύνσεις. Αὐτὸ εἶναι ἀνάτριχιαστο. Ὁ χριστὸς ἐδῶ δὲν μιλᾶ διὰ μιὰ ἠθικὴ συμβουλή, ἀλλὰ ἕναν βασικώτατο νόμο τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἕνας μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ ἀνώτερος ὁκαπέτσης ἀπὸ ὅλους, ἂν αὐτὸς εἶναι ἡ ἀποστολή του μὲ τὸν Θεὸ καὶ ἡ δόξα του, ὁπουδήποτε σὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ αὐτὴ τὴ γῆ αὐτὴ, θὰ τὸ ἁγιάσῃ ὁ Θεὸς γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν ἱερό σκοπό σου. Γι' αὐτὸ εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι κανεὶς πλούσιος καὶ χριστιανὸς ταυτόχρονα. Δὲν μποροῦν ὅμως καὶ τὰ δύο νὰ κατέχουν τὴν πρώτη θέση στὴ ζωή σου.

Γιὰ αὐτὸ μιὰ ματιὰ στὸν χριστιδ. λάηστον πτωχὸν Λάζαρον. Γεννήθηκε μέσα σ' ἕνα στάβλο. Φυσικὰ ἦταν τὸ σπίτι τῆς Ναζαρέτ στὸ ὄρος, ἐμεγάλωσε. Οἱ γιλοι του ἦσαν ἁλιεῖς καὶ ἁλιεῖς ἄνθρωποι πτωχοὶ σὰν κι' αὐτόν. Γιὰ τὴν ταφή του δανείστηκαν μνῆμα. Στὴ ζωή του ὁ χριστὸς τὸ χαῖρε δὲν τὸ ἔκαμε σκοπό, ἀλλὰ τὸ χρησιμοποίησε ὡς μέσο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν σκοπῶν του. Αὐτὸ σὲ ἀρέσκαλεῖ τὸ κήρυγμά του.

Ὅμως καὶ ὁ μὲ τὸ παράδειγμά του ὁ Χριστὸς μᾶς δίδαξε ὅτι τὸ χρῆμα πρέπει νὰ εἶναι ὑπηρέτης μας καὶ ὄχι ἀφέντης μας, ἀλλὰ καὶ δυὸ ἀπὸ τὶς πιὸ διδακτικὲς ἱστορίες ποὺ μᾶς εἶπε εἶχαν νὰ κάμουν μὲ πλούσιους, καὶ τὸ τέλος τους ἦταν πικρό. Αὐτὸ εἶναι ὁ πλούσιος στὴν ἱστορία τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου, καὶ ὁ πλούσιος γαιοκτήμων.

Ἕνας δάσκαλος μιὰ μέρα διηγεῖτο στοὺς μαθητάς του τὴν ἱστορία τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου. Στὸ τέλος τὸ σώπασε, παιδιά, ἀπὸ αὐτοὺς δυὸ θὰ θέλατε νὰ γίνετε, ὁ πλούσιος ἢ ὁ Λάζαρος; Ἕνα ἀπὸ τὰ παιδάκια ἔδωσε τὴν ἁπλῆ ἀπάντηση, ἐνῶ θέλω ἐνῶ ζῶ νὰ εἶμαι ὁ πλούσιος καὶ ὅταν πεθάνω νὰ εἶμαι ὁ Λάζαρος. Αὐτὰ βλέπουν καὶ οἱ περισσότεροι ἀνθρώπων πλούσιοι κατὰ τὴν ζωὴ καὶ Λάζαροι μετὰ θάνατον. Αὐτὰ κάμως εἶναι ἄδικο. Στὸ θάνατο βέ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ εἶσαι ἡ ζωή. Ζῆσε σήμερα σὰν νὰ ἔφυγε αὔριο ἀποβάντης σήμερα. Καὶ τότε θὰ δῇς πόσον ἐπισφαλὲς εἶναι νὰ λατρεύῃς τὸν Μαμωνᾶ. Κάμε τὸν χριστόν Κύριο σου καὶ Σωτῆρα σου διὰ τῆς πίστεως καὶ βάλε στὴ διοίκησι τοῦ σχεδιασμὸ μὰ νοτιὰ ἐπιχείρησι, ὅλα καὶ ὅτι ἔχεις.

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΤΟ Β' ΦΕΣΤΙΒΑΛ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

δώση κατατοπιστικὰ φυλλάδια.

—Τέλος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον πρέπει νὰ ἀξετάσῃ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς μεταβολῆς τῆς ἡμερομηνίας τοῦ πανηγυριοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου διὰ τὶς 4—11 Αὐγούστου, διότι ἂν συμπέσῃ μὲ τὸ Φεστιβάλ θὰ φέρῃ δυσχέρειες.

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐγένετο ὁ μεγάλος ἔρανος διὰ τὸ Φεστιβάλ, ὁ ὁποῖος ἀπέδωσεν 15 000 δραχμὲς περίπου εἰς τὰ καταστήματα, θὰ συνεχισθῇ δὲ καὶ εἰς τὰς οἰκίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Κωνσταντῖνος Ζωγράφος τοῦ Μερκουρίου καὶ τῆς Εὐδοξίας τὸ γένος Κ. Μπαμπαργοῦ μὴ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Γενοβέφα Καπλανίδου τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Ἐλισάβετ τὸ γένος Ε. Τσανάκα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Ἀγάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Π. Ι. Κ. Π. Α.
Παράρτημα Βεροίας
Ἀριθ. Πρωτ. 166

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 22αν Ἰουλίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Παραρτήματος Π.Ι.Κ.Π.Α. Βεροίας ἡ προμήθεια δέκα χιλιάδων ἐννεακοσίων χιλιογραμμαρίων (10.900) καυσοξύλων ἐκ δρυὸς καὶ ὀξυᾶς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἱδρύματι.

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

«ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΝΔΡΕΣ»

Νέοι συθμοί, καὶ προσαρμογές. Ἐξέλιξις πρὸς τὰ πρόσω. Ἀνάπτυξις, πρόοδος, ποὺ ἐνθουσιάζει τὸ ἀσθενὲς φῦλο. Αὐξήθηκαν οἱ γυναῖκες. Ἀποτέλεσμα τοῦ τελευταίου πολέμου, καὶ κάποιας εἰρωνείας τῆς τύχης τῆς μυστηριώδους αὐλλήψεως. Στὸ πρόσωπο τῶν ἀνδρῶν διαγράφηκε ἕνα χαμόγελο. Ἤρθε ἡ Ὥρα. Ἡ νέα ν' ἀνοίγῃ τὴν πόρτα τῆς καύρους, καὶ νὰ καλῇ μελισταλάκτα τὸν νεαρό. Ἐξομολογήσεις μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν γυναῖκα καὶ παρατεταὶρ τὸν ἄνδρα. Τὸ προβόδισμα στὸν αἰσθηματικὸ ταμεῖα νὰ τὸ ἔχουν οἱ γυναῖκες. Τὰ μῆλα τῆς ἔριδος ὁ ἀνδρας. Ἀναγνωστικὴ πεσπειλωση, ἕνεκα τῆς μειοψηφίας τῶν ἀνδρῶν. Οἱ κόρες τῆς Ἀφροδίτης νὰ ζητιανεύουν λίγο ἔρωτα. Νὰ ταπεινώνωνται, νὰ σέρνωνται στὰ πόδια. Ἦρθε ἡ στιγμὴ γιὰ τὴ σεβάντ τῶν ἀνδρῶν. Μήτε νὰ τίθεται ζήτημα ἐκλογῆς. ὁμαρχίας. προτιμήσεως. Τὸ συνάλλαγμα περιωρισμένο. Στὴν ἀνομβρία καλὸς καὶ ὁ τοχάν. Λύσεις τῆς σκέψεις κάμνουν οἱ ἄνδρες συμβουλευόμενοι τὶς στατιστικές, κάποιων φιλανθρώπων. Δὲν πρόλαβαν ὅμως νὰ χαιρετοῦν τὸν θεὸ αὐτῶν τους. Ἀστάθμητοι παράγοντες. Νέες τροπὲς στοὺς νόμους Οἱ ἐξαιρέσεις κανιωνίστων σὲ νόμους. Κλυδωνισμοί, σκαμπανεβάσματα στὸν κόσμο τοῦ χαρακτῆρα. Ἐπιθημία ἐπικίνδυνη, καταστρεπτική. Τὸ ἰσχυρὸ φῦλο παρακμάζει, σβήνει, κάμπτεται. Ἐπανερχόμεθα στὴν μητριαρχία. Τὰ βέτο ἡ γυναίκα, Ἱπποκόμος ὁ ἄνδρας. Σκηνὴ στὸ σπίτι. Ὁ ἄνδρας πλένει τὰ πιάτα, σφουγγαρίζει, σκουπίζει, συγυρίζει. Ἡ γυναίκα ἀπολαμβάνει τὶς σύγχρονες ἀνέσεις. Ἀκούει μουσική τῆς ἀρεσκείας της, διαβάζει ἐφημερίδα, βάφει τὰ νύχια της, τὰ μαλλάκια της. Ἕνα μπιμπελῶ, ποὺ περιποιεῖται τὸν ἑαυτό της ὑπερβολικά. Θέτει περιορισμοὺς στὸν ἔρωτα, στὰ παιδιά, τὸ πᾶν ἡ σιλοὺ ἔτσι, τὸ στύλ, τὸ σέξ ἀπήλ. Καὶ τ' ἀνδράκια πειθήνια καὶ ἄβουλα ζωάκια. Παιχνιδάκια χαριτωμένα σιὰ λεπτοκαμωμένα τους δάχτυλα. Ὀργανέττα ποὺ παίζουν σκοποὺς τῆς ἀρεσκείας των. Ἄνδρες νὰ σοῦ πετύχουν. Νὰ μὴ μποροῦν ν' ἀντισταθοῦν, νὰ κουρελιάζωνται, νὰ σαλιαρίζουν. Μήπως χρυσῆ μου σὲ στενοχώρησα; Μήπως σὲ πρόσβαλα; Ἄχ, δὲν τῶθελα. Τί ἄλλο ἐπιθυμεῖς; Τὴν σάλα καλὰ δὲν τὴν συγύρισα; Γιὰ δὲς τὰ πιάτα, πῶς λάμπουν... Σκίτσα ἀνδρῶν, ποὺ κηλιδώνουν τὸ ἀνδρικὸ φῦλο...

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΡΜΙΟΥ

Τὴν ἐρχομένην Τετάρτην 15 τρέχοντος καὶ ὥραν 7μ μ. θὰ συνέλθῃ ἡ Γεν.κὴ Συνέλευσις τοῦ Παδασσαιρικοῦ Ὁμίλου «ΒΕΡΜΙΟΝ» εἰς τὸ Καφενεῖον Χαρίση μὲ θέματα 1) Μεταγραφαὶ καὶ 2) Προτάσεις.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

1) *Ζ ἀ π π ε ι ὸ ν*: α) *Δευτέρα—Τετάρτη «Μεγαλοπρεπὴς Ἀλήτης».*

β) *Πέμπτη—Κυριακή: «Κατερίνα Βαλέντις»*

2) *Ρ Ε Ξ*: α) *Δευτέρα—Τετάρτη «Τὰ Πιστόλια τῆς Ἐκδικήσεως».*

β) *Πέμπτη—Κυριακή: «Ἡ παράδοσις τῶν μονομάχων»*

3) *Σ Τ' Α Ρ* α) *Δευτέρα—Τετάρτη: «Μανομαχία στὴν Δύση»*

β) *Πέμπτη—Κυριακή: «Φρούτ λάϊ· Ἔρωτες διὰ δύο Ταιγάρα.*

ΜΙΑ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑ ΣΤΗΝ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν, μου τὸ Σαββατοκύριακο, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου—ὅπως θὰ ἴδωμε εἰς τὸ ἄλλο φύλλο μας—διεπίστωσα μὲ μεγάλην λύπην, ὅτι ἐκ τῆς βιβλιοθήκης της λείπουν τὰ χειρόγραφα ποὺ πρὸ τοῦ 1945 εἶχε γράψει ὁ Ἡγούμενος Ἰωαννίκιος.

—Τὰ χειρόγραφα αὐτὰ ἔχουν ἱστορικήν, ἀλλὰ κυρίως λαογραφικὴν ἀξίαν καὶ περιεδόθησαν ἀπὸ τὸν Ἱερομόναχον Ἀρσένιον, εἰς ἐπισκέπτην, πρὸς ἀναγνωσιν ἀλλὰ δὲν ἐπεστράφησαν ἀπὸ τὸ 1945 (μέχρι 1950).

—Ὁ κατακρατῶν αὐτὰ εἶναι ἱερόσυλος, διότι στερεῖ τὴν πνοὴν ἀπὸ πολύτιμα ἱστορικὰ στοιχεῖα τουλάχιστον ἂς προβῇ εἰς τὴν Δημοσίευσιν τούτων.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ΑΣΚ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
20
ΙΟΥΛΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περιόδου Β'
Ἀριθ. Φύλλου 174

Γραφεῖα - Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΤΡΙΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΥΠΟΥ "ΝΤΕ ΓΚΩΛ,,

ΘΑ ΕΠΕΤΥΧΗ Ο ΔΙΓΕΝΗΣ & ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ;

ΜΟΝΟΝ, ΕΦ' ΟΣΟΝ ΠΡΟΣΕΞΗ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

—Πρὸ μηνῶν εἶχα ἐξετάσει ἀπὸ τῶν ἰδίων στηλῶν, τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, εἰς σειρὰν τριῶν ἄρθρων. Τὰ συμπεράσματα ἐκ τῶν ἄρθρων ἐκείνων ἀνετράπησαν, μερικῶς, μὲ τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα τοῦ κινήματος τοῦ στρατηγοῦ Γ. Γρίβα, τοῦ ἥρωος Διγενῆ. Μὲ τὴν προοπτικὴν ν' ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ἐπανεξέτασιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ὅταν θὰ ἐξαγγελθῇ τὸ πρόγραμμα τῆς νέας κινήσεως, προβαίνω κατ' ἀρχήν, εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν, κατὰ τὸ δυνατόν, τῆς κινήσεως τοῦ Διγενῆ.

Τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας ἀπασχολεῖ τελευταία ἡ κάθοδος τοῦ στρατηγοῦ Γ. Γρίβα εἰς τὴν πολιτικήν. Τὸ πρῶτο ἐρώτημα, ποὺ ἐτίθετο, πρὸ δεκαημέρου ἦταν, ἐὰν ὁ Διγενὴς θὰ πολιτευθῇ καὶ πότε Σήμερα εἶναι βέβαιον τὸ ἐὰν καὶ τὸ πότε καὶ ἀβέβαιον εἶναι τὸ ἂν θὰ ἐπιτύχῃ.

Ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης πολιτικῆς ἱστορίας προκύπτει, ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα νέο Κίνημα ἢ κόμμα καὶ διὰ νὰ μὴ χαθῇ εἰς τοὺς ἀνεμοστροβίλους τῆς ἀνυπαρξίας, ἀπαιτοῦνται τρεῖς, κυρίως, προϋποθέσεις:

1) Πίστις τοῦ λαοῦ καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχηγοῦ.

2) Ἐπιτελεῖον ἀπὸ ἱκανοὺς βοηθοὺς καὶ Πειθαρχία τούτων εἰς τὸν ἀρχηγόν.

3) Ἀρχαὶ καὶ Κατευθύνσεις, ποὺ νὰ ἱκανοποιοῦν τοὺς ὀπαδούς.

***

Ἂς ἰδοῦμε τί συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς κινήσεως τοῦ στρατηγοῦ Διγενῆ, ἐξετάζοντας τὶς τρεῖς αὐτὲς προϋποθέσεις.

Πιστεύει ὁ λαὸς εἰς τὸν πολιτικὸν Γρίβαν, ὅσον καὶ στὸν Στρατηγὸν Γρίβα; Τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν, χαρακτηρίζει τὸ ἑξῆς περίεργον φαινόμενον: Ἡ Στρατηγοφιλία τοῦ λαοῦ. Ἴσως νὰ ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ποὺ διδάσκει, ὅτι ἰδίως μέχρι καὶ τοῦ Βυζαντίου οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες ἦταν καὶ ἐξαίρετοι στρατιωτικοί. Τέτοιους θέλει ὁ λαὸς τοὺς Ἀλκιβιάδην, τὸν Θεμιστοκλῆ, τὸν Περικλῆ, τὸν Μ. Ἀλέξανδον καὶ ὅλους τοὺς Βυζαντινοὺς Αὐτοκράτορες. Καὶ τὰ ἄλλαξαν οἱ συνθῆκες ἐν τούτοις τὸ ἴδιο φαινόμενο παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, π. χ. Παπάγος—Πλαστήρας (εἰς τὸ ἐξωτερικὸ Ντὲ Γκώλ, Ἀϊζενχάουερ, Νάσσερ κ.λ.π)

Παρατηρεῖται, δηλαδὴ συχνά, ἡ περίπτωσις ὁ λαὸς νὰ ἐγκαταλείπῃ τοὺς ἐπαγγελματίες πολιτικοὺς καὶ νὰ στρέφεται πρὸς τοὺς στρατιωτικούς. Πιστεύει ὁ λαὸς εἰς τοὺς Στρατιωτικούς, ἰδίως ὁ ἑλληνικός, εἴτε ἀπὸ συναισθηματικοὺς λόγους, εἴτε ἐπιθυμῶντας νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν διπλωματικότητα καὶ τὴν ἀδυνέπειαν τῶν πολιτικῶν μὲ τὴν εὐθύτητα τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὴν ἀκεραιότητα.

Εἰς τοῦτο πταίουν καὶ οἱ πολιτικοὶ οἱ ὁποῖοι κατορθώνουν πάντοτε νὰ μὴ συμφωνοῦν, λόγῳ φιλοδοξιῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα ὑφίσταται, ἐκτὸς τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ αἰτήματος τοῦ λαοῦ καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἥρωος, ποὺ περιβάλλει μὲ φωτοστέφανο τὸν Διγενῆ. Ὁ λαός, λοιπὸν πιστεύει εἰς τὸν ἡγέτην Γρίβαν, τὸν Θρυλικὸν Διγενῆ. Καλὴ ἢ κακὴ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια Ὑπάρχει, συνεπῶς ἡ πρώτη προϋπόθεσις.

Θὰ ἀντιπαρατηρηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀπαισιοδόξους ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι τὸ γνωστὸν πεδίον μάχης εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι συνηθισμένοι νὰ κυβερνοῦν οἱ στρατιωτικοί. Ἀλλὰ θὰ ἀπαντήσουν οἱ αἰσιόδοξοι, ὅτι πάντοτε αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα ἀκούονται. Ὅταν πρόκειται νὰ πολιτευθῇ ἕνας στρατιωτικός, μὰ πάντοτε τὰ ἀποτελέσματα ἀποδεικνύουν, ὅτι ἕνας Πλαστήρας ἢ Παπάγος ἢ Ἀϊζενχάουερ ἔχει καλύτερες προοπτικὲς διὰ ἐκλογικὲς ἐπιτυχίες, ἀπὸ μίαν δέσμη φιλοδόξων πολιτικῶν.

Ὁ Διγενὴς θὰ ἰσχυρισθοῦν ἀκόμη οἱ αἰσιόδοξοι πῶς σὲ δύσκολες στιγμὲς διὰ τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος ἀνεπτέρωνε τὴν «Μεγάλη Ἰδέα» καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὴν δυναμικότητα τοῦ Ἕλληνος, μὲ τὸνά νικήση ὡς ἀρχηγὸς τῶν ὀλίγων τὶς μυριάδες τῶν πολλῶν.

Καὶ μόνο τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ κίνητρο ποὺ οἱ ἀπαισιόδοξοι ἀγνοοῦν δὲν ὑπολογίζουν ὅσο πρέπει.

Ἡ εἴδησις, ὡς ὁ Διγενὴς—Γρίβας ἀφιέρωσε 300χιλιάδες λίρες, ποὺ θὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματά του, διὰ τὰ Θύματα τοῦ ἀγῶνος τῆς Ε. Ο. Κ. Α., ἀποδεικνύει τὴν ἀφιλοχρηματία τοῦ Διγενῆ καὶ τὴν ἠθικὴν συγκρότησιν τοῦ χαρακτῆρος του.

***

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν δευτέραν Προϋπόθεσιν: Εἶναι βέβαιον, ὅτι τὸν Γρίβαν εἶναι διατεθειμένοι νὰ πλαισιώσουν πολλοὶ ἄξιοι πολιτικοί, ὅπως ὁ Γ. Μαύρος. Π. Παπαληγούρας, Ἀλλαμανῆς, Τούμπας, Κασιμάτης κά.. πολλοὶ βουλεύονται τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς Ε.Ρ.Ε.

Κατὰ τὴν δήλωσιν μάλιστα τοῦ ἰδίου τοῦ Γρίβα τὸ Κίνημα του θὰ τὸ πλαισιώνουν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ νέα στελέχη. Τὰ νιάτα συναινοῦν καὶ προετοιμάζονται.

***

Μεγάλο ρόλο θὰ παίξῃ τὸ ποιόν τῶν ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων τοῦ κινήματος τοῦ Στρατηγοῦ. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ Γρίβας πρέπει νὰ διακηρύξῃ τὶς ἑξῆς κατευθύνσεις:

Α) Ἑλληνικὴ καὶ ὄχι ξενόδουλη Ἐξωτερικὴ Πολιτική. Παραμονὴ εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ σεβασμὸς τῶν συμμαχιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια. Σχέσεις μὲ ὅλα τὰ κράτη καὶ τῶν δύο συνασπισμῶν, μὲ κριτήριο τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ μόνον. Νὰ πεισθοῦν ὅλα τὰ Ἔθνη, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ ἐλεύθερο καὶ ἀνεξάρτητο κράτος καὶ ὄχι φόρου ὑποτελὴς εἰς οἱονδήποτε συμμαχικὸ ἔθνος.

Β) Κοινωνικὴ Δικαιοσύνη. Δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ πλήρης ἰσότης, ποὺ θέλομε, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑποφερτὴ καὶ ἡ ἀνισότης, ποὺ ἀπολυμβάνομε. Νὰ καταναοηθῇ, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, ὅ,τι παράγει μὲ κόπον καὶ μὲ αἷμα ἡ μεσαία καὶ ἡ φτωχοτέρα τάξις νὰ τὸ ἁπομυζᾷ, σὰν κληρονομικὸ δικαίωμα ἡ ὁμάδα τῶν κηφήνων τῆς Ὀλιγαρχίας, διότι ἔτσι ἀθροῦμε τὸν πεινασμένον λαὸν εἰς ἀνωμάλους λύσεις.

Γ) Λήθη τοῦ παρελθόντος. Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸ νὰ θυσιάζωμε ἕνα καλὸ παρὸν καὶ ἕνα καλύτερο μέλλον, εἰς τὸν βωμὸν ἑνὸς τραγικοῦ παρελθόντος. Αὐτὸ συμφέρει μόνον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τοὺς Δημαγωγούς. Ὅποιος, συνεπῶς δὲν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του "Ἕλληνα ἢ θέλει νὰ ὑπηρετήσῃ ὁποιαδήποτε ξένα συμφέροντα, ἐνὸς ἐκ τῶν δύο συνασπισμῶν δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μεταβαίνῃ εἰς τοὺς παραδείσους εἰς ὅποιαν γεωγραφικὸ μῆκος καὶ πλάτος εὑρίσκονται αὐτοί. Η ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Δ) Ἀνανέωσις τῶν στελεχῶν, φροντίδα διὰ τὸ μέλλον τῆς νεολαίας.

Ε) Νέος τρόπος λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ὥστε νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτὴ ἀπὸ τὴν γραφειοκρατία κα' τὶς ἀναμὲς καὶ μεροληπτικὲς ἐπεμβάσεις τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Πολιτικάνηδων

***

Ἂν τηρηθοῦν αὐτὲς οἱ προϋποθέσεις, κατὰ ἀντικειμενικὴν κρίσιν καὶ σύμφωνα μὲ τὰ συμπεράσματα, ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ παρελθόν μας ροῦμε νὰ σημειώσουμε, ὅτι ὁ Ἔνδοξος Διγενὴς τῆς Στρατιωτικῆς τέχνης παρουσιάζει πολλὲς πιθανότητες νὰ γίνῃ ἕνας Ντὲ Γκώλ. τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἐντύπωσιν εἶναι τὰ γεγονός, ὅτι ὁ Διγενὴς φιλοδοξεῖ νὰ παρουσιάσῃ ἕνα ὠργανωμένο, ἑλληνικό, κίνημα ἀρχῶν ἢ δὲ Ἀντιπολίτευσις ἐπιθυμεῖ νὰ «Γριβοποιηθῇ» ἐνῶ ἡ Κυβέρνησις λέγεται ὅτι κινδυνεύει νὰ γίνῃ «Γριβόπληκτη»

Ἂς μὴ ξεχνοῦμε, ὅμως ὅτι πάντοτε ὑπεισέρχονται καὶ ἀστάθμητοι παράγοντες. Ὁ χρόνος θὰ ἰδοῦμε τί μᾶς ἐπιφυλάσσει. Πάντως τὸ κίνημα Γρίβα θὰ λάβῃ σύντομα, ὅπως διαφαίνεται —Σεπτέμβριον ἢ Ὀκτώβριον—τὴν θέσιν, ποὺ τοῦ ἑτοιμάζει ἡ Ἱστορία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΟΙ «ΕΚΛΕΚΤΟΙ» ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ... ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΕΙ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ—ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

—Τὴν περασμένη Δευτέρα συνῆλθεν καὶ πάλιν τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιον, παρουσίᾳ καὶ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἔλαβεν τὶς ἑξῆς ἀποφάσεις:

1) Ἀπερρίφθη ἡ ἐνστασις τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Γ=Δ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἐγκρίσεως τῆς παραχωρήσεως τμήματος τοῦ αὐλογύρου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Βήματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

2) Ἀπερρίφθη ὑπόμνημα 74 ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν καὶ ἐμπόρων τῆς πόλεως διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖτο ἡ κατάργησις τοῦ ἐμπορικοῦ μέρους καὶ ἐκδηλώσεων τῆς ἐμπορο πανηγύρεως τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

3) Ἐνεκρίθη πρότασις τῶν κ.κ Καρατζόγλου καὶ Ἀσλάνογλου (τὴν ὁποίαν εἰσηγήθη ἡ ἐφημεσίς μας, πρώτη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον) διὰ τῆς ὁποίας καθορίσθη, ὅτι α) ἀπὸ 31 Ἰουλίου μέχρι 1 Αὐγούστου θὰ λάβῃ χώραν ἡ θρησκευτικὴ πανήγυρις, β) ἀπὸ 1 -2 Αὐγούστου τὸ Φεστιβὰλ Παραγωγῆς καὶ γ) ἀπὸ 4—8 ἡ ἐμπορο πανήγυρις.

4) Ἀπεφασίσθη νὰ ρυθμισθῇ τὸ θέμα τῶν βοσκοτόπων γενικῶς, κατόπιν εἰσηγήσεως συγκροτηθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

5) Ἐγκρίνεται πρότασις τοῦ ΤΟΒ, ὅπως οἱ χῶροι ἀπὸ Ὡρολογίου—μέχρι Ἕλληνας διατεθοῦν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ Φεστιβάλ, εἰς τὸν Τ.Ο.Β. Σημειωτέον, ὅτι ἡ πρότασις αὐτὴ εἶναι ἄνευ περιεχομένου, μετὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως τῆς ἐφημερίδος μας (βλέπε ἀριθμὸν 3).

6) Συνεκροτήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων α) κ. Καιζερήμητρίου, β) κ. Λατζάκη, γ) κ. Κοτσαδάμη καὶ δ) κ. Καρακώστα διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν καὶ διαρρύθμισιν τοῦ χώρου τῆς παγωνύρεως.

7) Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις τοῦ Οἰκονομικοῦ θέματος τοῦ Δήμου, ἵνα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Δημ. Συμβούλων α) Καρατζόγλου. β) Ἀσλάνογλου γ) Τσικερδάνου καὶ δ) Τσαλέρα συντάξῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν.

8) Ὁ κ. Δήμαρχος προέβη εἰς ἐκτενεῖς ἀνακοινώσεις διὰ τὶς ἐνέργειές του εἰς τὴν Ἀθήνα. Ἐπετεύχθη ἡ πραγματοποίησις τῶν κάτωθι ἔργων διὰ τῆς χορηγήσεως δανείων ἐκ διαφόρων πηγῶν, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς λήψεως αὐτῶν, ἤτοι

α) Κατασκευὴ ὑδατοδεξαμενῆς Ταραχωρίου

β) Ἀμμοχαλικόστρωσις τῆς ὁδοῦ Σαραντόβρυσες

γ) Ἐπέκτασις σχεδίου πόλεως πρὸς Σφαγεῖα καὶ Καλλιθέα.

δ) Ἐπέκτασις Σφαγείων

ε) Ἔργα οἱ δι' ἐμπλουτισμὸν ὑδρομέτρων Βεροίας καὶ τοπαθέτησις ὑδρομέτρων. Πρόκειται ν' ἀφιχθῇ εἰδικὸς Μηχανολόγος ἐκ Θεσσαλονίκης.

στ) Κατασκευὴ τῆς Δημοσίας ὁδοῦ ἀπὸ Ἐλιᾶν (Γούβα) μέχρι καὶ 1.000 μέτρα, βασάνιας τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου.

ζ) Διαμόρφωσις Πλατείας Ὡρολογίου.

η) Ὑπεσχέθη ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Παπαδημητρίου διὰ τὴν δωρεὰν μετάφρασιν τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Βεροίας.

θ) Ἀποπερατοῦται ἡ ἐκπόνησις, ὑπὸ τοῦ κ. Κυβωνιάτη, τοῦ σχεδίου τῆς Πλατείας τῆς Ἐλιᾶς. Προβλέπεται ἡ κατασκευὴ Τουριστικοῦ Περιπτέρου καὶ Παιδικῆς χαρᾶς, ὅπως εἶχεν ὑποδείξει ἡ ἐφημερίς μας τὸν μῆνα Ἀπρίλιο, κατὰ τὴν συνέντευξιν μὲ τὸν κ. Δήμαρχον.

9) Ἡ Δ.Ε.Η (κ. Νητσιώτας) ἀπεφάσισε νὰ ἀναλάβῃ τὴν φωταγώγησιν τῆς Ἐλιᾶς διὰ τὸ Φεστιβὰλ Παραγωγῆς.

Καὶ τώρα λίγα στιγμιότυπα.

Ἡ συνεδρίασις ἄρχισε στὶς 8.50. Ἐλείπαν στὴν ἀρχὴ οἱ κ.κ Καρατζόγλου, Φιλιππίδης καὶ Χατζηδημητρίου. Τελικὰ ἀπουσίαζεν ὁ κ. Φιλιππίδης μόνον.

Εἰς τὴν αἴθουσαν παρευρίσκεται πολὺς κόσμος καὶ ὁ—7 μέλη τοῦ Δ.Σ τοῦ Τ.Ο.Β.

Τὸ ἐπίμαχον θέμα τῆς ἡμέρας ἦταν τὸ ὑπόμνημα τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν περὶ καταργήσεως τῆς Ἐμποροπανηγύρεως. Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ κ. Ἀλ. Χατζηκοκόλης εἰσηγεῖται διὰ μακρῶν τὸ αἴτημα. Καὶ μετὰ ἀρχίζουν τὶς ἀγορεύσεις καὶ τὶς ἀπόψεις τῶν κ.κ Δημοτ. Σύμβουλοι.

Ὁ κ. Καρατζόγλου καὶ ὁ κ. Δελαντώνης προβαίνουν εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἐμποροπανηγύρεων. Ἀρχίζουν ἀπὸ τὰ 15.ο σημεῖα, ἐκθέτουν συγγενεῖς ἀπόψεις, ἀλλὰ διατυπώνουν διαφορετικά... συμπεράσματα.

Ὁ κ. Καρατζόγλου εἶναι Ἀντιπανηγυρικός, ἐνῶ ὁ κ. πρόεδρος, ὁ κ. Δηλαντώνης Πανηγυρικός.

—Τελικὰ ἀρχίζουν νὰ κεραΐζουν ἔδαφος οἱ Ἀντιπανηγυρικοί. Ἀλλὰ προκαλεῖται ἕνα νομικὸ θέμα.

Ὁ κ. Νομικὸς Σύμβουλος ἀκούσθηκε καὶ οἱ κ.κ Τσελέπης, Μπρόκης, Ἀσλάνογλου, Τσαλέρας κτλ, θέτουν τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον εἶναι δυνατὸν νὰ καταργηθῇ τὸ ἐμπορικὸν μέρος τῆς πανηγύρεως, ἐφόσον προβλέπεται ἡ διενέργειά της, ὡρισμένου Β. Διατάγματος.

Κατ' ἀνάγκην, ὁ γράφων, ἀναπτύσσει τὴν νομικὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ ἔγκρισις τῆς διενεργείας τῆς πανηγύρεως διὰ Β.Δ δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν, ὅτι ὁπωσδήποτε ὑποχρεώνει τὸν Δῆμον εἰς ἐνέργειαν. Ἀλλὰ ὅταν κάζει τοῦτον ἐφόσον ἐνεργεῖ, νὰ συμμορφώνεται πρὸς τὰ πάσαν γέλματα τοῦ Β.Δ.

Θέβαιως ἡ, διὰ πράξεως τοῦ Δ. Σ, κατάργησις τῆς ἐμποροπανηγύρεως ἀπαγορεύεται νὰ γίνῃ ρητῶς, διότι ἐμμέσως ἐπέχει θέσιν καταργήσεως τοῦ Β.Δ, ὅπερ παράνομον, λόγῳ τῆς Ἱεραρχίας τῶν πηγῶν ἡ ἐλλείψει εἰδικῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως. Πλὴν ὅμως τὸ Δ.Σ, δύναται αἰωρηπῶς νὰ καταργήσῃ τὴν ἐμποροπανήγυριν δι' ἔφεσις διὰ ἀχρησίας τοῦ δικαιώματός του, κατόπιν εἰδικῆς αἰτιολογημένης ἀποφάσεώς του. Ἐν συνεχείᾳ θὰ προέβαινεν ἐν καιρῷ εἰς τὴν εἰσήγησιν διὰ τὴν, διὰ νόμου Β.Δ. καταίσχυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ μέρους τῆς Πανηγύρεως.

—Εἰς τὴν αἴθουσαν παρευρίσκε

Συνέχεια εἰς τὴν ἑπομένην σελίδα

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΜΑΣ

Ἕνας ἄθεος δικηγόρος ποὺ μισοῦσε κάθε τι ποὺ ἐσχετίζετο μὲ τὴ θρησκεία, ἀπεφάσισε νὰ πάγῃ καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ κάπου ὅπου δὲν ὑπῆρχαν οὔτε ἐκκλησία, οὔτε Χριστιανοί, οὔτε μιὰ Ἁγία Γραφή. Δὲν κέρδισε, ὅμως. Ἐναςχρόνος ὅπου ἔγραφε σ' ἕναν ἱεροκήρυκα πρώην συμμαθητή του καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ ἔλθῃ νὰ ἐγκατασταθῇ κι' αὐτὸς ἐκεῖ καὶ νὰ φέρῃ μαζύ του ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα ἀντίτυπα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τὸν ἤθελε ν' ἀρχίσῃ νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ ἱδρύσῃ μιὰ Ἐκκλησία. Νὰ πῶς διετύπωσε τὸ πόρισμά του ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασή του στὸν τόπο αὐτό. «Ἔχω πεισθῇ», ἔγραψε ὁ δικηγόρος, «ὅτι τόπος χωρὶς Χριστιανοὺς, χωρὶς ἐκκλησία, χωρὶς Ἁγίας Γραφάς, μοιάζει πολὺ μὲ τὴν κόλασιν» καὶ εἶναι ἀνόητο γιὰ ὁποιονδήποτε ἄνθρωπο νὰ ζῇ μέσα σὲ τέτοιο κλίμα.

Αὐτὴ ἦταν ἡ διαπίστωσις ἑνὸς ἄθεου δικηγόρου. Ἦταν εἰλικρινής. Τόπος χωρὶς Χριστιανοὺς καὶ χωρὶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἶναι κόλασις.

Μεγάλη, λοιπόν, ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν κόσμο. Ἀλλοίμονο στὸν κόσμο μας ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἦρχετο καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχαν μεταξύ μας μερικοὶ Χριστιανοὶ ποὺ εἶναι τὸ ἅλας καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ὁμολογῶ πὼς ὁ κόσμος μας βρίσκεται βυθισμένος μέσα στὸ σκοτάδι, ἀλλὰ θὰ ἦταν πολὺ πιὸ σκοτεινὸς ἂν δὲν ὑπῆρχαν οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι πραγματικοὶ Χριστιανοὶ ποὺ ἐπιδροῦν στὸν κόσμο σὰν ἅλατι καὶ [illegible]

Ἦταν ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ποὺ εἶ

Συνέχεια εἰς τὴν ἑπομένην σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Βρισκόμαστέ στὸ Δικαστήριο πρωτοῦ ἕνα μῆνα περίπου. Ἐξετάζεται ἕνας γέρος, μᾶλλον μάρτυρας θιασώτης τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ διαλέκτου. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ κ. Πρόεδρος τὸν παρατηρεῖ, διότι συλλαμβάνεται ἀντιφάσκων πρὸς τὶς ἔνορκες καταθέσεις του. τοῦ λέει, λοιπόν:

—Πρόσεχε, κύριε Μάρτυς, διότι θὰ σὲ στείλω φυλακή. Ὑπόπτε ἀγέρωχος ὁ μάρτυρας ἀπαντᾶ:

—Μάλιστα κυριε... Πρόδρομε

—Ἄκουσες κύριε μάρτυς;

—Μάλιστα κύριε,... Πρόδρομε (!!).

Ἔτσι ὁ κ. Πρόεδρος ἔγινεν... Πρόδρομος.

Σὲ λίγο τὸν ἐπιπλήττει ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, ὁπότε ὁ κ. μάρτυς ἀπαντᾶ:

—Μάλιστα κύριε πρόδρομε.

Ὅλοι, λοιπόν, βαφτισθηκαν σὲ Προδρόμους!!!

—Ἄλλος πάλιν,κατηγορούμενος εἰσάγει «καινὰ δαιμόνια» εἰς τὴν γραμματικήν. Ἀκούει τὰ λόγια ἑνὸς μάρτυρος καὶ διαμαρτύρεται, λέγοντας:

—Ψεύδεσθε κύριε Πρόεδρε

—Ἔτσι ἡ πλουσιωτάτη Ἑλληνικὴ γραμματικὴ ἀπέκτησε καὶ νέο ρῆμα τὸ ΨΕΥΔΕΔΟΜΑΙ....

—Ἤθελανά ξέρω, πότε ἐπὶ τέλους θὰ ἀπαλλαγῆ ἡ λεωφόρος Μητροπόλεως ἀπό τὸ κάρρα καὶ τὰ ζῶα, ποὺ μεγαλόπρεπα τὴν διασχίζουν ἀφήνοντας μάλιστα τὰ ἴχνη καὶ...τεκμήρια τῆς παρουσίας τους;

Τί λέγει ὁ Δῆμος:

—Πολλὲς φορὲς στὴ ζωὴ δὲν ἔχει μεγάλη σημασία ἡ πατρότητα, ἀλλὰ ἡ ὀρθότητα μιᾶς προτάσεως. Ἔτσι σημειώνω, πὼς λίγες ὧρες μετὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ προηγουμένου φύλλου μας, ὅπου εἰς τὴν ἴδια στήλη ἔγραφα, πὼς πρέπει νὰ μετατεθισθῆ ἡ ζωαγορὰ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τῶν Νεκροταφείων εἰς τὸν Ἰορδάνη, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, μετὰ καὶ προφορικὴν εἰσήγησιν, ἔλαβεν παμψηφεὶ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν.

Ἡ στήλη αἰσθάνεται ἱκανοποίησιν, γιατὶ τὸ Δ. Σ ἐπιδεικνύει καλὴν διάθεσιν.

—Θὰ ὠφείλαμεν πολλὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἂν ἤθελε νὰ φροντίση, ὥστε νὰ ἀπαλλαγοῦν οἱ πολῖτες ἀπὸ τοὺς πλανόδιους «παγωτατζῆδες» ποὺ ἀρχίζουν νὰ διαλαλοῦν τὰ προϊόντα τους ἀπὸ τὶς 3.30' μ.μ ὅταν δηλαδὴ ἀπολαμβάνουν οἱ περίοικοι τὸν βαρύγλυκόν.. ὕπνον τους.

—Κυκλοφοροῦν πολλὰ ἐντυπα, ποὺ σκοπὸν ἔχουν νὰ διαφημίζουν μιὰ ὡρισμένη ἐπιχείρηση. Μπορῶ νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴ ἔκδοση τῆς Βιομηχανίας «Πατρατκή—Πειρατκή», πολὺ ὡραῖο εἶναι ἡ «Σύγχρονος», ποὺ ἐκδίδει ἡ ἑταιρεία Γραφομηχανῶν κτλ «Π. Σολομὸς καὶ Σία». Μεταξὺ τῶν ἄλλων, στὸ φύλλο τοῦ Ἰουνίου, δημοσιεύεται καὶ τὰ παρακάτω ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Μάρκου Αὐρήλιου τά: «Εἰς ἑαυτόν»:

«Ἀπὸ τὴ στιγμή, ποὺ θὰ ξυπνήσης, νὰ λὲς στὸν ἑαυτόν σου: Θὰ συναντήσω ἀνθρώπους ἀδιάκριτους, ἀχάριστους, ὑβριστές, δολερούς, φθονερούς, ἐγωιστές. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα τὰ ἔχουν γιατὶ δὲν ξέρουν ποιὸ εἶναι τὸ καλὸ καὶ ποιὰ τὸ κακό, Ἐγὼ ὅμως ποὺ ξέρω, ὅτι τὸ καλὸ εἶναι κάτι ὡμορφο, ἐνῶ τὸ κακὸ κάτι αἰσχρό καὶ, ὅτι αὐτός, ποὺ ἁμαρτάνει ἀπέναντί μου εἶναι συγγενής μου, ὄχι ἐπειδὴ ἔχει τὸ ἴδιο αἷμα μὲ μένα, ἀλλὰ γιατὶ κι ἐκεῖνος συμμετέχει στὸ νοῦ καὶ εἶναι ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν μπορῶ νὰ πάθω κακό, ἀπὸ κανένα. Κανένας δὲ θὰ μποροῦσε νὰ μὲ ντραπιάση. Οὔτε μπορῶ νὰ ὀργιστῶ μὲ τὸν συγγενῆ μου, οὔτε νὰ τὸν μισήσω, γιατὶ ἔχουμε γεννηθῆ γιὰ νὰ συνεργαζώμαστε, ὅπως τὰ πόδια, τὰ χέρια, τὰ βλέφαρα, τὸ πάνω καὶ τὸ κάτω σαγόνι. Τὸ νὰ ἀντιδικῆς, λοιπόν, μὲ τοὺς συνανθρώπους σου εἶναι «παρὰ φύσιν». Καὶ ἀντιδικία εἶναι νὰ ἀγανακτῆς μαζί τους καὶ νὰ μὴν τοὺς συναναστρέφεσαι.

—Νομίζω, ὅτι πολλὲς φορὲς ὁ ἀναγνώστης θὰ ἀσχολήθηκε μὲ τὸ ἂν ὑπάρχη εὐτυχία. Στὸ ἴδιο ἔντυπο διάβασα «ἐκτὸς κανόνες γιὰ τὴν εὐτυχία» τοῦ μεγάλου ποιητοῦ καὶ φιλοσόφου Γκαῖτε: «Ὀκτὼ εἶναι οἱ συντελεστὲς, γιὰ μιὰ εὐχάριστη ζωή:

1) Ἡ ὑγεία—μ'αὐτὴν ἡ ἐργασία γίνεται εὐχαριστηση.

2) Τὰ μέσα—μ' αὐτὰ ἱκανοποιοῦμε τὶς ἀνάγκες μας.

3) Ἡ δύναμη--μ'αὐτὴν ὑπερνικοῦμε τὶς δυσκολίες.

4)Ὁ χαρακτήρας—μ'αὐτὸν ἀναγνωρίζομεν τὰ ἐλαττώματά μας καὶ νὰ τὰ ἀποβάλλουμε.

5) Ἡ ὑπομονή—μ'αὐτὴν ἀντέχομε στοὺς μόχθους. ὥσπου νὰ ἐπιτύχουμε.

6)Ἡ Καλωσύνη—μ'αὐτὴν ζητοῦμε τὸ καλὸ τοῦ πλησίον μας

7) Ἡ πίστη—μ' αὐτὴν πραγματοποιοῦμεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

8) Ἡ ἐλπίδα—μ'αὐτὴν ξερριζώνουμε τὶς ἀνησυχίες γιὰ τὸ μέλλον».

Δὲν ἔχετε, λοιπόν, παρὰ νὰ κυνηγήσετε τὴν εὐτυχία.

Ποντιακὴ Ποίησις

ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΡΗΝ

Ἐξέβα καὶ ἐράεψα νὰ βρίκω τὴν χαρήν,
ταξίδεψα σὰ θάλασσας, κ' ἐλάσια τὴν ξηράν.
Ἐγύρτσα τὰ βασίλεια, ἐκλῶστα πολιτε'ας,
παλάτια γύρτσα 'νά'κτορα κι' σπίτια ἐχτωχείας.
Σὰ κέντρα γύρτσα καὶ σα μπαρ, σ' ἐκεῖνα ποὺ χορεύνε,
κ' ἐκεῖ πολλοὺς ἐτσιάστεψα χαρὰν νὰ ἀροεῦνε.
Ἐράεψα 'γὼ τὴν χαράν, σὴ νύχτας τ' ἀγγελούδια,
ντὸ ἔχνε ἀμμάτια ἔμορφα, καὶ μάγλα ἄμον ρούδια.
Κι' ἐκεῖ πὰ κ' εὕρα τὴν χαράν, μονάχα τέρτια εὗρα,
ξενύχτα μὲ τοὺς πειρασμοὺς ποὺ νὰ βαστοῦν τὰ νεῦρα.
Σὴν ἀγορὰν γιὰ 'γόρασμεν ἐράεψα χαράν,
κ' ἐκεῖ πὰ εἶπαν κι πουλοῦν ποθὲν μὲ τὴν παράν.
Ἐπῆγα καὶ ἐρώτεσα τὸν γέρων τὸν φαρᾶν,
ἂν κάπ σὰ δίχτυα·τ χτύπεσεν, κιὰν εἶδεν τὴν χαράν.
Καὶ ὁ ψαρᾶς πὰ εἶπε-με, ποῦ εἶσαι σὴν σειράν,
σὰ θάλασσας κ' εὑρίξ·ατέν, 'κα: οὔτε σὴν ξηράν.
Μονάχα θὰ θυμᾶσ' ατέν, σὰ παιδικά·σ τὰ χράνια,
μαζί·σ ἐκεῖ, ποὺ ἔπαιζεν σὰ δρόμια καὶ σ' ἀλώνια.

Σταῦρος Ταυρίδης

Βεροιῶτες Ποιητὲς

"ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ,,

Εἶναι βράδυ, μὲ σύννεφα κι' ἄερα
οἱ στάλλες ἀραιὲς ἀκούγονται στὸ φύλλωμα
σὰν τριζοβόλημα γεράντικου τζακιοῦ.
Καὶ τὸ φεγγάρι φόρεσε μιὰ κίτρινη ζελατίνα..
Εἶμαι μόνος ἀπόλυτα μόνος
μήτε μὲ τὸν ἑαυτό μου συντροφιὰ
σὰν ἕνα σπήλαιο δίχως σταλακτίτες...
Ἴσως ἡ ἀπελπισιὰ νὰ μ' ἔχη κενώση.
Ἕνα νυχτοπούλι φτερούγισε τρομαγμένα
ἄργησε, πάει νὰ προλάβη τοὺς δικούς του
ταξίδεψα καὶ γὼ πρὶν μὲ τὴν σκέψη μου
μὰ κεῖνη γύρισε πίσω, βρῆκε μόνο χαλάσματα ..
Ἂν ἤμουν βέβαιος πῶς ὑπάρχει κι' ἄλλη ζωή.
Ἴσως ν' αὐτοκτονοῦσα, δὲν θέλω νὰ χάσω
καὶ κεῖνα τὰ ἐλάχιστα ποὺ ἔχω,
εἶμαι ἐγωϊστής ὑστερόβουλος, συμφεροντολόγος.

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

14ον

Βγῆκε ἀπ'τὸ σπίτι μὲ τὴν ἀπόφαση παρμένη, παίρνοντας μαζὺ ἀλάκληρη τὴν ἀλληλογραφία του μὲ τὴν Ἑλένη, καὶ τὴ φωτογραφία της. Στὸ κοντινότερο ζαχαροπλαστεῖο μπῆκε καὶ προχώρησε στὸ τηλέφωνο, Σχημάτισε ἕναν ἀριθμό, καὶ περίμενε. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη ἀκούστηκε μιὰ γυναικεία φωνή, ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ λεπτά.

—Δὲν εἶναι ὁ Λεωνίδας; Ρώτησε ὁ Στέλιος. Ἐδῶ Γιαλαμᾶς.

—Ὄχι, εἶναι ἄρρωστος καὶ δὲν κατέβηκε σήμερα, ἀποκρίθηκε ἡ φωνή. Ἦταν ἡ δακτυλογράφος τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου τοῦ Γιαβρούλη. Ὁ Στέλιος κατσούφιασε. Ἔκλεισε σὲ τὸ τηλέφωνο χωρὶς ἄλλη κουβέντα.

Καὶ ὅμως ἦταν ἀνάγκη νὰ δῆ τὸ Λεωνίδα. Μόνο αὐτὸς μποροῦσε νὰ σώση τὴν κατάσταση. Θυμήθηκε ὅτι εἶχε τηλέφωνο καὶ στὸ σπίτι του. Ἄλλοτε τὰ ἔλεγαν συχνά, ὅταν κανένα σύννεφο δὲν ἐρχότανε τὴ σκιά του στὴ φιλία τους.

Σκέφτηκε πολὺ ὁ Στέλιος ἂν ἔπρεπε νὰ ζητήση τὸ Λεωνίδα στὸ σπίτι του. Θὰ τὸν ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ τὸ γάμο του μὲ τὴ Λέλα, καὶ εἶχε κάποια διστάγμό. Στὸ γραφεῖο ἦταν διαφορετικά. Θὰ κουβεντιάζαν σὰν παληοὶ φίλοι, καὶ κανένας λόγος δὲν ἄρχιζε νὰ θυμηθοῦν τὸ σύννεφο ποὺ ξεπηδοῦσε ἀνάμεσά τους.

Ἂν εἶχε τουλάχιστο περιθώριο μιᾶς ἡμέρας νὰ περιμένη... Μποροῦσε νὰ κατέβη τὴν ἑπομένη στὸ γραφεῖο ὁ Λεωνίδας καὶ νὰ τὸν δῆ. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε οὔτε τὸ περιθώριο αὐτό. Ἦταν Παρασκευή, καὶ τὴν ἄλλη μέρα, κατὰ τὶς ἕντεκα, τὸ τραῖνο τῶν Ἀθηνῶν ἔφτανε. Ἄνοιξε τὸν κατάλογο καὶ ζήτησε τὸν ἀριθμό.

Ἔπειτα μὲ χέρι σταθερὰ γύρισε τὸ δίσκο.

Κι αὐτὴν τὴ φορὰ μιὰ γυναικεία φωνὴ ἀκουστήκε ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη.

—Ὁ Λεωνίδας κλαγγάζει, εἶναι λίγο ἄρρωστος... Ποιὸς ἐκεῖ;

Ὁ Στέλιος γνώρισε τὴ φωνὴ τῆς Λέλας. Ἡ καρδιά του πήγαινε νὰ σπάση ἀπ'τὴ συγκίνηση. Στάθηκε μερικὲς στιγμὲς ἀναποφάσιστος. Καλύτερα θὰ ἦταν νὰ ἔκλεινε κατὶ τὸ τηλέφωνο. Ἦταν ὅμως Παρασκευή, καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἔφτανε τὸ τραῖνο τῶν Ἀθηνῶν.

—Ἕνας φίλος του... ἀκουστήκε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε.

Ἡ Λέλα ἐρώτησε γελῶντας.

—Ποιὸς ἀπ'ὅλους δὲ μπορεῖ νὰ μοῦ εἶναι ἄγνωστος φίλος. Τοὺς ξέρω ὅλους... (Κι ἔπειτα πρόσθεσε) ἐδῶ ἡ Λέλα.

—Τὸ κατάλαβα. Ἀλλὰ θὰ προτιμοῦσα νὰ μαντέψετε ἐσεῖς, ἀφοῦ ξέρετε ὅλους τοὺς φίλους τοῦ Λεωνίδα.

—Δυστυχῶς δὲ μπορῶ. Ἀλήθεια ποιὸς εἶναι; Ἐπέμενε ἡ γυναίκα. Εἶμαι πολὺ περίεργη.

Ὁ Στέλιος δὲ μποροῦσε τώρα νἀποφύγη.

—Ὁ Στέλιος, Λέλα.., κυρία Λέλα...

Ἕνα «Ἄχ!» ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ μεγάλη ἔκπληξη τῆς Λέλας, ξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη της. Ὁ Στέλιος καταλάβαινε σὲ πόσο δύσκολη θέση βρίσκονταν τώρα ἐκεῖνη. Καὶ προσθεσε γρήγορα, γιὰ νὰ βάλη ἕνα τέλος στὴ δυσάρεστη σύμπτωση.

—Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ δῶ τὸ Λεωνίδα στὸ τηλέφωνο. Εἶναι δυνατόν;

—Δυστυχῶς ὄχι, κοιμᾶται. Ἂν εἶναι μεγάλη ἀνάγκη βάζω τὸν ξυπνήσω βέβαια. ἀλλά...!

—Δὲν πειράζει. Ἀφῆστε τον νὰ ἡσυχάση. Εἶναι πολὺ ἄρρωστος;

—Ἄ, ὄχι, μιὰ ἁπλῆ ἀδιαθεσία.

Ὁ Στέλιος νίκησε καὶ τοὺς τελευταίους διστασμοὺς του.

—Τότε θὰ μποροῦσα ἴσως νὰ ἔρθω τὸ ἀπόγευμα νὰ τὸν δῶ ὁ ἴδιος;

—Εὐχαριστως. Θὰ τοῦ κάνη μόλις ξυπνήση, καὶ θὰ χαρῆ πολύ...

—Τί ὥρα;

—Ὅταν θέλεις. Δὲν πρόκειται νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ σπίτι.

—Εὐχαριστῶ πολύ.

Οἱ ὧρες φαίνονταν τώρα στέλεχωτες στὸ Στέλιο. Τὸ μεσημέρι δὲν ἔφαγε. Τὸν ἐκάθωνε ἡ ἀβεβαιότητα Κι ἔπειτα, ἡ συνομιλία μὲ τὴ Λέλα τοῦ εἶχε συνταράξει. Ποτὲ δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὴν δῆ. Ὄχι γιατὶ διατηροῦσε μέσα του κάτι ἀπὸ τὸ παλιό του αἴσθημα γι'αὐτήν. Ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶχε μείνει ἴχνος. Ἂν δὲν ἤθελε νὰ τὴν δῆ ἦταν γιατὶ τοῦ θύμιζε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα τὸ κατάντημά του, τὴν ἀσχήμια του, τὴν κλονισμένη ὑγεία του. Ἦταν σὰ νὰ λέμε ἡ ζωντανὴ ἀπόδειξη ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι πολὺ ἀσκρόρουχα, πολὺ ἀνάξιος γιὰ μιὰ γυναίκα. Καὶ ἤθελε τὸ παράδειγμα τῆς Λέλας τοῦ ἔρχονταν στὸ νοῦ παρόμοια τύχη καὶ μὲ τὴν Ἑλένη.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ μὲ τὴν ἴδια εὐκολία θὰ τὸν ἄφηνε καὶ ἐκείνη, ἂν τὸν ἐγκώριζε ἀπὸ κοντά, αὐτὸν τὸν ἴδιο. Τὸ πάθημα μὲ τὴ Λέλα δὲ μποροῦσε νὰ τοῦ ἀφήση καμμιὰ ἀμφιβολία, καὶ ἡ σκέψη αὐτὴ τὸν συντάκλόνιζε. Μόνο νἀὐτὸ δὲν ἤθελε να τὴν δῆ.

Ἂν εἶχε τὴν καλὴ ἐμπνευση νὰ μὴν παρουσιαστῆ καθόλου) τὸ ἀφόγευμα ποὺ θὰ πάω,.. συλλογιζόταν. Καὶ τὰ κόχανιαν, Γιὰ τοῦτο δὲν εἶχε ὁρισοιξαότε ἀκριβῶς θα πήγαινε.

Στὶς πέντε ἕνα ταξὶ σταματοῦσε μπροστὰ στὸ σπίτι τοῦ Λεωνίδα. Ἀνέβηκε τὶς σκάλες καὶ κουδούνισε. Τὸν εἶχε κυριεφεῖ μιὰ βεϊλία, ποὺ θὰ προτιμοῦσε νὰ μὴν εἶχε ἔρθει.

Δὲν περίμενε πολύ. Θήματα ἀκούστηκαν ἀπὸ μέσα, καὶ σὲ λίγο βρίσκονταν ἀπέναντι στὸ Λεωνίδα.

Οἱ δυὸ φίλοι χαιρετίστηκαν μὲ τὴν παλιὰ ἐγκαρδιότητα, σὰ νὰ μὴ εἶχε μεσολαβήσει τίποτα. Ἡ Λέλα δὲν φαίνονταν πουθενά, κι ὁ Στέλιος εὐχαριστοῦσε ἀπὸ μέσα του τὴν καλή της ἔμπνευση.

—Πᾶμε στὸ γραφεῖο, εἶπε ὁ Λεωνίδας, περνῶντας τὸ χέρι φιλικὰ γύρω ἀπὸ τοὺς ὤμους τοῦ Στέλιου

Τὸν ὁδήγησε σ'ἕνα καφὺ διαμέρισμα χωρισμένες μὲ τζαμλίκι στὸ βάθος τοῦ σαλονιοῦ."ἦταν τὸ σπου βαστήριο τοῦ Λεωνίδα.

Μιὰ βεράντα ἄφηνε εὐχάριστη θέα πρὸς τὸν περιποιημένο κῆπο, κι ὁ ἥλιος ποὺ πλημμύριζε τὸ σπου βαστήριο ἄναιγε τὴν ψυχὴ στὴ θεία εὐλονία καὶ τὴ νέμιζε καλωσύνη καὶ εἰλικρίνεια. Ἕνα ἀνθοδοχεῖο πάνω στὸ γραφεῖο, μὲ ὁλόασπρους κρίνους, ταιριασμένους ἀπὸ καλαίσθητα γυναικεῖα χέρια —τὰ χέρια τῆς Λέλας— συμπλήρωνε τὴ φιλόξενη ἀτμόσφαιρα.

—Λοιπόν; Ποιὰ καλὴ τύχη σ'ἔφερε ἀπὸ σπίτι; Ρώτησε ὁ Λεωνίδας χαμογελῶντας.

Ὁ Στέλιος ἔκαμε ἕνα μορφασμὸ μὲ τὰ χείλη, καὶ κούνησε τὸ κεφάλι, σὰ νἄθελε νὰ πῆ.

—Τύχη μιὰ φορά...

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅποιος πάει νὰ ζητήση δανεικά, πάει νὰ ζητήση ἔπικρες.

Φραγκλῖνος

—Δημοκρατία εἶναι ἡ κυβέρνησις τοῦ λαοῦ, ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ τὸν λαόν.

Ἀβραὰμ Λίγκολ

—Ἡ θρασύτης φανερώνει τὴν ἀμάθεια.

Ἁγ. Αὐγουστῖνος

—Ὅταν ἀφήνωμε τὸν κόσμον αὐτόν, μας θάβουνε κάτω ἀπὸ τὴν γῆ. Ὁ Πρίγκηπας κατέχει τόσον στενὸν χῶρον, ὅσον καὶ ὁ ἐργάτης.

Θερβάντες

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

ΤΡΙΧΑΣ ΦΑΛΑΚΡΟΣ

Συζητοῦν δύο φίλοι διὰ τὰ οἰκογενειακά τους. Σὲ μιὰ στιγμὴ λέγει ὁ ἕνας:

—Ὁ ἀδελφός μου, ὁ Πέτρος γράφει ποιήματα, εἶναι ποιητής.

—Καλὰ ὁ Πέτρος δὲν εἶναι ἐργάτης;

—Ναί καὶ λοιπόν;

—Πῶς μπορεῖ ἕνας ἐργάτης νὰ εἶναι ποιητής;

—Ὅπως μπορεῖ ἕνας φαλακρὸς σὰν καὶ σένα νὰ εἶναι.... Τρίχας.

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Μπορεῖς νὰ μοῦ ἀλλάξης ἕνα χιλιάρικο;

—Ὄχι, ἀλλὰ εὐχαριστῶ γιὰ τὸ κομπλιμέντο.

* * *

—Πῆτε μου τὴν ἀλήθεια γιατρέ, ἔχω ἐλπίδες νὰ γίνω καλά;

—100ρο! Οἱ στατιστικὲς λένε ὅτι ἑννέα στοὺς δέκα πεθαίνουν ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀρρώστια, καὶ ἑννέα ἀρρωστοὶ μου ἔχουν κιόλας πεθάνει. Εἶστε ὁ δέκατος!

* * *

—Ἐπιτρέπεις στὴ γυναίκα σου νὰ κάνη ὅ,τι θέλει;

—Ὄχι βέβαια! Κάνει ὅτι θέλει χωρὶς νὰ τῆς τὸ ἐπιτρέπω.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀναίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀγοράσατε ἕνα οἰκόπεδο γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας, Εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἀσφαλέστερη τοποθέτησις τῶν χρημάτων σας· Ἡ Τεχνικὴ Ἑταιρία «Β. Λαμπράκουλος καὶ Σία» ἐδημιούργησε τὸ καλύτερο προάστειο τῆς Θεσσαλονίκης δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο.

Σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλατεῖες, δενδροστοιχίες πλήρες δίκτυον ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμός, θαυμασία, θέα ἀληθινὴ κηπούπολις.

Μὲ μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπον σὲ 30 δόσεις μηνιαίες δόσεις μπορεῖ ὁ καθένας νὰ γίνη κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Τίτλοι ἐγγυημένοι 100 ἐτῶν. Μὲ τὴν προκαταβολὴ γίνεται ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ.

Μὴ χάσετε τὴ θαυμάσια αὐτὴ εὐκαιρία:
Κανεὶς δὲν ζημιώθηκε ἀγοράζοντας γῆ:
Κτηματικαὶ Ἐπιχειρήσεις:
ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Κεντρικὰ Γραφεῖα Ἀθηνῶν Γραφεῖα Θεσ/νίκης
Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 21 Ἐγνατίας 69 Τηλ.—72-728

Μεταβάσεις εἰς τὰ οἰκόπεδα δωρεὰν μὲ αὐτοκίνητον τῆς ἐπιχειρήσεως ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΚΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		200
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 288959 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστ. κοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΜΕ ΔΕΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Ἕνας εἰδικὸς Ἀμερικάνος «γεροντολόγος», ὁ δόκτωρ Ἔντουαρτ Μπόρτζ, δίνει τὶς ἑξῆς δέκα συμβουλὲς σ' ὅσους θέλουν νὰ διατηρηθοῦν νέοι:

1) Ἀκολουθῆτε μιὰ ἰσορροπημένη δίαιτα, μὲ ἄφθονες πρωτεΐνες βιταμίνες καὶ ὑγρὰ καὶ μὲ λιγώτερα λίπη, ἀμυλώδη καὶ ζαχαρωτά.

2) Ἀναπαύετε ἀρκετὰ τὸ σῶμα καὶ τὰ πνεύμα σας.

3) Καλλιεργῆτε τὸ χιοῦμορ. Εἶναι τὸ καλλίτερο ἀντίδοτο κατὰ τῆς ὑπερεντάσεως.

4) Ἀναζητῆτε μιὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ ψυχαγωγικὴ δρᾶσι.

5) Φροντίζετε γιὰ τὴν τακτικὴ λειτουργία τῶν ἐντέρων καὶ τὴν ἀνεμπόδιστη ἐφίδρωσι.

6) Ἀποφεύγετε τὴν ψυχικὴ ὑπερέντασι.

7) Νὰ ἔχετε γιὰ καύχημα τὴ δουλειά σας, ὁποιαδήποτε κι' ἂν εἶναι.

8) Νὰ συμμετέχετε στὴ κοινωνικὴ ζωή.

9) Ἐξακολουθῆτε νὰ πλουτίζετε τὶς γνώσεις καὶ τὴν πεῖρα σας.

10) Νὰ εἶσαστε εὐθὺς καὶ εἰλικρινὴς στὶς σχέσεις μὲ τοὺς δικούς σας καὶ μὲ τοὺς φίλους σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΤΡΟΚΟΙΝΩΝΙΚ. ΚΕΝΤΡΟΝ
Π.Ι.Κ.Π.Α.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 175
Βέροια τῇ 11—7—1959.
Περίληψις Προκηρύξεως διαγωνισμοῦ

Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα Κ.Π.Α. (ΠΙΚΠΑ) Ἀθηνῶν προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τεσσαράκοντα πέντε(45) μαθητριῶν, εἰς τὴν παρὰ τῷ Κ.Ἐν τρῳ Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων Βούλας λειτουργοῦσαν μονοτάξιον Σχολήν των. Βοηθῶν νοσοκόμων.

Αἱ ἐξετάσεις θὰ διενεργηθοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1959, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. εἰς τὰς ἐν Βούλα ἐγκαταστάσεις. Αἰτήσεις δὲ κται μέχρι καὶ τῆς 31ης Αὐγούστου 1959, συμπεριλαμβανομένης.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἐγκαίρως προσκομίσωσιν Ἰαίτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τοῖς Ἱδρύμασι.

Ὁ Πρόεδρος
† Βεροίας καὶ Νάουσης
Καλλίνικος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 4428
Ἐν Βεροία τῇ 11 Ἰουλίου 1959
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ Ο.Τ. 173

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 21 παρ. 2σ τοῦ ἀπὸ 3)4)1929 Ν.Δ. (περὶ γενικοῦ οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους) ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 25—6—1948 Β. Δ)τος.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ

Τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν) λάβωσιν γνῶσιν τῆς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 133)59 ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13789)2—6—59 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας ἐπεξεργασθείσης τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος ρυμοτομικοῦ Σχεδίου ἐπὶ τοῦ Ο.Τ. 173 (Μαυαρίφ) καὶ ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
Ἀντ. Κεμιντζὲς

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο ΠΑΠΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ-ΣΟΦΙΑΣ.—Τὴν ὥρα ποὺ μπῆκαν οἱ Τοῦρκοι στὴν ἁγιὰ—Σοφιὰ δὲν εἶχε τελειώσει ἀκόμα ἡ λειτουργία· ὁ παπᾶς, ποὺ ἔκανε τὴ λειτουργία, ἤρε ἀμέσως τὸ ἅγιο δισκοπότηρο, ἀνέβη στὰ κατηχούμενα, μπῆκε σὲ μιὰ θύρα, κ' ἡ θύρα ἔκλεισε ἀμέσως.

Οἱ Τοῦρκοι ποὺ τὸν κυνήγησαν, εἶδαν νὰ γίνῃ ἄφαντος καὶ ἤρθαν προστά τους τὸν τοῖχο, πολέμησαν νὰ τὸ χαλάσουν μὲ τὰ ὅπλα τους καὶ δὲν μπόρεσαν. Ἔφεραν ὕστερα χτίστες κ' ἐκεῖνοι δὲν ἔκαμαν τίποτε. Προσκάλεσαν κατόπιν ὅλους τοὺς χτίστες τῆς Πόλης ἔβαλαν τὰ πάντα εἰς ἐνέργεια νὰ γκρεμίσουν τὸν τοῖχο ἐκεῖνο, ἀλλὰ οἱ κόποι τους πῆγαν χαμένοι. Οὔτε μὲ λοστούς, οὔτε μὲ ὅλα τὰ σύνεργα δὲ μπόρεσαν νὰ χαλάσουν τὸν τοῖχο. Γιατὶ εἶναι θέλημα Θεοῦ ν' ἀνοίξῃ ἡ θύρα μόνη της, ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα, καὶ νὰ βγῇ ἀπὸ κεῖ ὁ παπᾶς νὰ τελειώσῃ τὴ λειτουργία στὴν ἁγιὰ-Σοφιά, ὅταν θὰ πάρωμε τὴν Πόλη.

Η ΚΟΛΟΝΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ—ΣΟΦΙΑΣ.—Σὲ μιὰ κολόννα τῆς ἁγιὰ-Σοφιᾶς, ψηλά, πολὺ ψηλά, φαίνεται ὡς τὰ τώρα αἷμα. Εἶναι σημάδι ποὺ ἔβαλε ὁ Ἀμιρᾶς ὁ Μουχαμέτης μὲ τὴν ἀπαλάμη του βουτημένη στὸ αἷμα ὅταν μπῆκε στὴν ἁγιὰ-Σοφιὰ καὶ τὴν ἔκανε τζαμί. Κ' ἔφιασε τόσο ψηλά, γιατὶ πατοῦσε ἀπάνω σὲ σωροὺς κορμιὰ τῶν Χριστιανῶν, ποὺ σκότωσαν μέσ' στὴν ἐκκλησιὰ οἱ Τοῦρκοι.

Η ΑΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ—ΣΟΦΙΑΣ.— Τὴν ἡμέρα ποὺ πάρθηκε ἡ Πόλη, ἔβαλαν σ' ἕνα καράβι τὴν ἁγία Τράπεζα τῆς ἁγια-Σοφιᾶς, νὰ τὴν πάνε στὴ Φραγκιά, γιὰ νὰ μὴ πέσῃ στὰ χέρια τῶν Τούρκων. Ἐκεῖ ὅμως στὴ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ ἄνοιξε τὸ καράβι καὶ ἡ ἁγία Τράπεζα βούλιαξε στὸν πάτο. Στὰ μέρος ἐκεῖνα ἡ θάλασσα εἶναι (λάδι) δσηθάλασσα τραχὴ καὶ κύματα κι' ἂν εἶναι γύρω. Καὶ τὸ γνωρίζουν τὰ μέρος αὐτὸ ἀπ' τὴ γαλήνη, ποὺ εἶναι πάντα ἐκεῖ κι' ἀπ' τὴν εὐωδιὰ ποὺ βγαίνει. Πολλοί, μάλιστα, ἀξιώθηκαν καὶ νὰ τὴν ἰδοῦν στὰ βάθη τῆς θάλασσας. Ὅταν θὰ πάρουμε τὴν Πόλη, θὰ βρεθῇ κι' ἡ ἁγιὰ-Σοφιά, νὰ γίνουν σ' αὐτὴ τὰ ἐγκαίνια.

Ἄλλη παράδοσι ἀναφέρει, πὼς οἱ Βενετσάνοι ἔκλαψαν τὴν ἁγία Τράπεζα, τότε ποὺ χαν παρμένη τὴν Πόλη, γιὰ νὰ τὴν πάνε στὴν Βενετιά, στὸ δρόμο ὅμως ἄνοιξε ἡ καρίνα τοῦ καραβιοῦ κ' ἡ ἁγία Τράπεζα πῆγε στὸν πάτο· καὶ στὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ δὲ γίνεται ποτὲ θαλασσοταραχὴ καὶ τὸ νερὸ τῆς θάλασσας μοσκοβολάει, πηγαίνουν ψάρια θαλασσινὰ καὶ πέρνουν νερὸ γιὰ γιατρικὸ σὲ πολλὲς ἀρρώστειες.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ «ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ»

Συνεχίζει ὁ κ. Κανατσούλης στὴν 18 καὶ 19 σελίδα

Ἡ Βέροια ὡς πρωτεύουσα τοῦ κοινοῦ ἔτυχε ἐνωρίτατα ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως ἐκ μέρους τῆς ρωμαϊκῆς διοικήσεως. Ἤδη πρὸ τοῦ Νέρβα εἶχε λάβει τὴν νεωκορίαν τῶν Σεβαστῶν, δηλ. τὸ δικαίωμα νὰ κτίσῃ ναὸν τῶν αὐτοκρατόρων πρὸς ἄσκησιν τῆς αὐτοκρατορολατρείας, καὶ τὸν τίτλον τῆς μητροπόλεως, τίτλον, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου μέγας ἀνταγωνισμὸς ἐγίνετο μεταξὺ τῶν σημαινουσῶν πόλεων τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους. Ἐπὶ Νέρβα ὅμως ἡ πόλις διέτρεξε τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ παραχωρουμένον τὸν τίτλον τῆς μητροπόλεως καὶ εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Μακεδονίας, ἀντίζηλον τῆς Βεροίας ἀγνώστου ποίων. Πρεσβεία ὑπὸ τὸν ἀρχιερέα τοῦ κοινοῦ (Κόϊντον) Ποπίλλιον Πόθωνα ἐστάλη εἰς τὴν Ρώμην πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Νέρβαν, ἵνα ἐνεργήσῃ, ὅπως διατηρηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Βέροιαν. Ἡ ἀποστολὴ ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ τὸ γεγονὸς ἐπανηγυρίσθη εἰς ἴδιον πόλι. Μνημεῖον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιγραφὴ διεσώθη μέχρι σήμερον ἀνηγέρθη ὑπὸ τῆς πόλεως πρὸς τιμὴν τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποθανόντος εὐεργέτου αὐτοκράτορος ἀλλὰ δύο τοὐλάχιστον—τοῦ ἑνὸς ἡ ἐπιγραφὴ ἐσώθηπλήρης—ἀνηγέρθησαν πρὸς τιμὴν τοῦ Κ. Ποπιλλίου Πύθωνος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν καὶ ἄλλας πρὸς τὴν πόλιν κιεἰ τὴν ἐπαρχίαν εὐεργεσίας του. Ἀργότερον ἐπὶ Ἐλαγαβάλου παρεχωρήθη καὶ δευτέρα νεωκορία, ἡ ὁποία ἠκυρώθη ὑπὸ τοῦ Σεβήρου Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' ἀπεκατεστάθη ἀριστικῶς ἐπὶ Γορδιανοῦ Γ. Οὕτως ὁ πλήρης τίτλος τῆς Βεροίας, ὅπως τὸν συναντῶμεν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνος εἶναι ἡ σεμνοτάτη μητρόπολις τῆς Μακεδονίας καὶ δὶς νεωκόρος Βέροια ἡ Ἡ λαμπροτάτη Βεροιαίων μητρόπολις (ἢ Ἡ λαμπροτάτη μητρόπολις Βέροια) καὶ β) νεωκόρος καὶ ἐνίοτε ἄνευ τοῦ ἐπιθέτου: Ἡ μητρόπολις καὶ δὶς νεωκόρος Βέροια.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἄρχεται ἡ λειτουργία τῶν κάτωθι τμημάτων:

α) Τμήματα ὑποψηφίων δι' ὅλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

β) Τμῆμα ὑποψηφίων Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ Ἰκάρων.

γ) Τμῆμα ὑποψηφίων διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν.

δ) Τμῆμα ὑποψηφίων διὰ τὴν Μαιευτικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης.

ε) Τμήματα ἀνεξεταστέων δι' ὅλα τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς μαθητῶν εἰς ἕκαστον τμῆμα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν συστηματικὴν καὶ ἐπιμελημένην διδασκαλίαν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου καὶ φιλοτίμου προσωπικοῦ τοῦ Φροντιστηρίου ἀποτελοῦντας καλυτέρας ἐγγυήσεις περὶ τοῦ προσφερομένου Ἔργου.

Δίδακτρα συγκαταβατικά.

Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (δὸς Παλ. Νοσοκομείου.)

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ

Ἀντωνίου Καμάρα 18
(Πρ. ΚΑΪΣΕΡΛΟΓΛΟΥ)
ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤ. ΧΕΙΡΟΥΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ
Ὧραι Ἐπισκ. 9.30—1 μ. μ. καὶ 6—8.30 μ. μ.

24η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
6-27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Θεσσαλονίκη ἡ ὡραία νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ
Καὶ ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσίς της
Στὴν πιὸ ἀξιόλογη ἐκδήλωσή της
Περιμένουν ἐφέτος τὴν ἐπισκεψή σας

Τὸν Σεπτέμβριο πανελλήνια ἐξόρμηση
Πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη ὅπου ἡ Διεθνὴς
Ἔκθεσις ὅπου ἔντονος παλμὸς
Τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου
Τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν καὶ γνωριμιῶν

Ἡ βιομηχανία βιοτεχνία καὶ ἡ γεωργικὴ
Παραγωγὴ τοῦ τόπου μας δίνουν ἕνα
Δυναμικὸ παρὼν παραπλεύρως πρὸς τὴν
Ἐπίσημη συμμετοχὴ 13 κρατῶν καὶ
1000 ἐκθετῶν ἐξωτερικοῦ

Ἐλᾶτε καὶ σεῖς στὴν ἔκθεσι θὰ ὠφεληθῆτε
Ὁπωσδήποτε γιατὶ ὁ Σεπτέμβριος εἶναι
Ὁ Μῆνας τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὰ θαυμαστὰ
Βυζαντινὰ μνημεῖα τὸ ὑπέροχο φθινόπωρο
Καὶ τὴν ζωντανή της Θάλασσα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1.136
Ἐν Βεροία τῇ 14—7—59
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΝ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας ἐπαναλαμβάνει δημοσίως τὴν 2αν Αὐγούστου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12—1 μεσημβρινὴν ἐν τῷ Καφενείῳ κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίσαη «ὸ Παρθενὼν» ἄνω δροφος, πλησίον τῆς Πλατείας Ἁγίου Ἀντωνίου, τὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τριῶν οἰκοδομησίμων οἰκοπέδων ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου πλησίον Κινηματογράφου «Ζάπειον» (πρώην Δημαρχεῖον), ἀκινήτου του, μειωθεισῶν κατὰ 50 δρχ. τῶν ἀρχικῶν τιμῶν ἐκκινήσεως κατὰ τ.μ.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Νοσοκομείου καθ' ἑκάστην τηλ. 3—20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Προκόπιος Κυμπίτογλου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἐν Βεροία τῇ 11—7 1959
Ἀριθ. Πρωτ. 4429
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ Ο.Τ. 166-198 167-197-187

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 21 παρ. 2α τοῦ ἀπὸ 3)4)1929 Ν.Δ)τος «περὶ γενικοῦ οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 25—6 1948 Β.Δ)τος.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ

Τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν) λάβωσιν γνῶσιν τῆς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 68)59 ἀποφάσει τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15883)20 6—59 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας, ἐπερχομένης τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος ρυμοτομικοῦ Σχεδίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου καὶ ἐπὶ τῶν Ο.Τ. 166-198 167-197)187 καὶ ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΑΝ. ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ

Ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ Γεωργικοῦ κόσμου

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελτζανίδη

Ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος μεταβιβάζουν τοὺς κινδύνους τῆς ἐπιχειρήσεώς των εἰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας διὰ τῆς καταβολῆς ἀναλόγου ἀνταλλάγματος. Τὸ ἀντίτιμον αὐτό, ἤτοι τὸ ἀσφάλιστρον ὑπολογίζεται εἰς τὸ ἐπιχ. κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους καλύπτει. Δέον ἐπίσης νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἀσφάλεια εἶναι κατὰ κανένα ὑποχρεωτική, ἐξαιρέσει τῶν ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνεται καὶ ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις. Αὕτη μολονότι ἀντιμετωπίζει τοὺς περισσοτέρους κινδύνους, ἐν τούτοις καλύπτει πολὺ ὀλίγους δι' ἀσφαλίσεως.

Τοῦτο δὲ διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων αἰτίων μὴ ἀσφαλίσεως τὰ ὁποῖα θὰ ἀναφέρωμεν ἐν συνεχείᾳ ἓν προϊόν ἀπαιτεῖ πολλὰς ἀσφαλίσεις ἐφ' ὅσον διατρέχει πολλοὺς καὶ ποικίλους κινδύνους μερικοὶ τῶν ὁποίων δὲν καλύπτωνται καὶ ὑπὸ τῶν ἑταιρειῶν ἀσφαλίσεως. Οὕτως ἡ μὴ κάλυψις ἄλλων τῶν κινδύνων θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ καὶ τὰς ὑπολοίπους. Δεύτερον αἴτιον εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος μεταβιβάσεως τῶν κινδύνων εἰς ἕτερον.

Ὁ Γεωργὸς ἐλπίζει εἰς τὸν παράγοντα φύσις, ὅτι δὲν θὰ τοῦ ἐπιφέρει κανένα κακό. Παρ' ὅλον ὅτι ἐπανειλημμένως ἐδοκίμασε τὰς αἰκρες του. Τρίτον, ὁ μικρὸς καὶ κατατεμαχισμένος κλῆρος. Τέταρτον, αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων αἱ ὁποῖαι δὲν καλύπτουν τὰς ὑπολοίπους δαπάνας καλλιεργείας καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχουν περιθώρια ἀσφαλίσεως. Πέμπτον, οἱ ὅροι ἀσφαλίσεως οἱ ὁποῖοι πάντοτε εἶναι μειονεκτικοὶ διὰ τοὺς γεωργούς. Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω αἰτίων γεννᾶται τὸ ζήτημα ἂν πρόκειται περὶ ἀσφαλίσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῶν γεωργῶν. Κατ' ἀρχήν, βέβαια, ἡ γεωργικὴ καλλιέργεια ἀποτελεῖ ἰδανικὴ μορφὴ ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον διαθέτη καὶ τοὺς τρεῖς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς καὶ ἀποβλέπει εἰς οἰκονομικὸ ἀποτέλεσμα. Ἡ Ἑλληνικὴ πραγματικότης, ὅμως, ἀντιφάσκει πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον οἱ γεωργοὶ δὲν ἐξασφαλίζουν κέρδος, ἀλλὰ τὸνἐπιούσιονμετάδυσκολίας.

Ἡ ἀσφάλισις λοιπὸν τῆς παραγωγῆς ἀποτελεῖ διὰ τοὺς γεωργοὺς κοινωνικὴν ἀσφάλειαν διότι τοὺς ἐξασφαλίζεται ἡ βεβαιότης διὰ τὸ μέλλον (ἐφ' ὅσον τὸ εἰσόδημά των θὰ ἱκανοποιήσῃ μόνονβασικὰςἀνάγκας καὶ ὄχι τὸ κέρδος εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ κοινωνικὴ δὲ ἀσφάλεια ἀσκεῖται κυρίως ἀπὸ τὸ κράτος καὶ δευτερευόντως ἀπὸ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ ἄτομον.

—Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ «Ἀντιμετώπισις τῆς ἀσφαλίσεως».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Νασοῦ Δημητρίου Σαμαρᾶ, κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθν. Κτημ. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ μιᾶς τριτράφου οἰκοδομῆς μὲ ὑπόνειον ὕψους 3.40 μέτρων, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ὄροφος ὕψους ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 1 μέτρου περιλαμβάνει διάδρομον, εἴσοδον, τέσσαρα δωμάτια, χώλ, κουζίνα, ἀποχωρητήριον, καὶ λουτρὸ, ὁ δεύτερος ὄροφος σάλαν, πέντε δωμάτια, ἀποχωρητήριον καὶ λουτρὸ, ὁ τρίτος ὄροφος Σάλαν, 4 δωμάτια, κουζίνα λουτρὸ καὶ ἀποχωρητήριον, μὲ τρεῖς πλάκες μπετόν, ἐπὶ δὲ τῆς ὄροφῆς πλάκα μπετόν ἐπὶ 30ε.μ. Τοῦ ἀκινήτου τούτου κειμένου ἐν Βεροίᾳ ἐν Δήμῳ καὶ Εἰρηνοδικείῳ Βεροίας συνοικίᾳ ἔξω Παναγιᾶς καὶ ὁδοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ συνορευόμενον γύρωθεν Ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον Ἀντωνίου Μούμογλου, Μεσημβ. μὲ οἰκίαν Νικολάου Μπαρμπαρογύρη, ἀνατ. οἰκίαν Γεωργ. Βάζα καὶ δυτ. Δημόσιον ἀσφαλτοστρωμένον δρόμον. ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος ἀποκτήσας τὴν κυριότητα ὡς ἀκολούθως: Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1039)1953 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντ. Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος ἠγόρασα ἐκ τοῦ οἰκοπέδουτῆς ἐνλόγῳ οἰκοδομῆς127.50 τ.μ. παρὰ τοῦ Νικολάου Μπαρμπαογύρη. Οὗτος εἶχεν ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα τούτου ἐν μεγαλειτέρᾳ ἐκτάσει ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῆς Ἑταιρίας Βέρμιον δι νόμει τῶν ὑπ' ἀρ.θ. 2269 καὶ 2588 τοῦ 1952 συμβολαίων τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Θωμᾶ Καλιαμπάκα ἧτις ἑταιρία εἶχεν εἰς τὴν κυριότητα νομὴν καὶ κατοχὴν της τοῦτο ἐξ ἀγορᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11426)1925 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Γ. Μανωλίδου, νομίμως μεταγεγραμμένου. Ἕτερον τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἡ πρὸς ὑποθήκην προσφερομένη οἰκοδομὴ ἐκ 34 τ.μ. ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ παρὰ τοῦ Ἀντωνίου Κωνστ. Μούμογλου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ 17349)1959 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος. Ὁ Ἀντώνιος Μουμογλου ἦτο κύριος νομεὺς καὶ κάτοχος τούτου ἐν μεγαλειτέρᾳ ἐκτάσει κατὰ μὲν τὸ 1/4 ἐκ κληρονομίας τοῦ κατὰ τὸ 1931 ἀποβιώσαντος πατρός του Κωνσταντίνου Μούμογλου' δστις ἦτος κύριος ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ πρὸ τοῦ 1890 κατὰ τὰ λοιπὰ 3/4 ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῶν συγκληρονόμων του 1) Καλλιόπης χήρας Κωνσταντίνου Μούμογλου, 2) Εὐφημίας θυγατρὸς Κωνστ Μούμογλου καὶ 3) Δημητρίου Κων. Μούμογλου. δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8894 τῆς 1-8 1935 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντ Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου ἐκτισα δ' ἰδίων μου χρημάτων ἀρξάμενος ἀπὸ τὸ 1953 τὸν πρῶτον ὄροφον κατὰ δὲ τοῦ 1958 τὸν δεύτερον καὶ τρίτον ὄροφον οἵτινες πρόκειται νὰ συμπληρωθῶσιν

Προσκαλῶ δὲ πάντα ἔχοντα ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Ν. 3743)1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσει ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18 Ἰουλίου 1959

Ὁ Δηλῶν καὶ προσκαλῶν
(Νασοῦ Δημητρίου Σαμαρᾶς)

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ... ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ται καὶ ὁ συνάδελφος κ. Ἠλ. Νόβας. Δικηγόρος καὶ Διευθυντὴς τοῦ «Θαρραλέου» τοῦ ὁποίου ἐπικαλοῦμαι τὴν νομικὴν ἄποψιν. Ὁ κ. Νόβας συμφωνεῖ καὶ αὐτός, καίτοι ὡς δηλώνει εἶναι φιλοπαπηγωρικός.

Γίνεται ἡ α' ψηφοφορία καὶ ἡ ἄποψις περὶ καταργήσεως τῆς ἐμπορικῆς παπαγωρέως συγκεντρώνει 7 ψήφους καὶ συνεπῶς δὲν ὑπερισχύει, διότι δὲν συνεκέντρωσε τὴν νόμιμον πλειοψηφίαν, ἐπειδὴ πολλοὶ σύμβουλοι ἔρριξαν λευκὴν ψῆφον, γεγονός, ποὺ προκαλεῖ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ κ. Χατζηδημητρίου, ποὺ διαφωνεῖ μὲ τὸν κ. Τσελέπη.

Γίνεται καὶ β' ψηφοφορία, διὰ τὲ ὑπερισχύει ἡ ἄποψις νὰ μὴ καταργηθῇ ἡ ἐμπορικὴ παπαγωρία, ποὺ προκαλεῖ ἐντύπωσιν, διότι συνεκέντρωσε 10 ψήφους μεταξὺ 19 παρόντων συμβούλων, ἐπειδὴ στὴν ἀρχὴν τῆς συζητήσεως μόνον ὁ Πρόεδρος, ὁ κ. Δελαντώνης (καὶ 1-2 ἄλλοι ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς) ἦσαν Παπηγωρικοί.

—Κατόπιν συζητεῖται ἡ ἄποψις τῶν κ. Καρατζόγλου καὶ Ἀσλάνογλου περὶ μεταθέσεως τῆς ἡμερομηνίας, κατ' 3 ἡμέρας τῆς ἐμπορικῆς παπαγωρέως διότι τὰ μὴ παρουσιασθοῦν ἀνωμαλίαι κατὰ τὸ Φεστιβάλ. Ἡ ἄποψις προσκρούει εἰς τεχνικὰς δυσχέρειας καὶ κινδυνεύει, ὁ ὁποιοδήποτε ν' ἀποχωρήσῃ. Κατὰ τὸ προηγηθὲν διάλειμμα εἶχα εἰσηγηθῇ τὴν ἄποψιν αὐτὴν εἰς τὰ μέλη τοῦ Τ.Ο.Β. καὶ εἰς δύο—τρεῖς Δημ. συμβούλους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἐνθαρρύνθην καὶ ἐρωτάθην.

Ἔτσι, καὶ πάλιν ἐζήτησα τὸν λόγον καὶ ἐξέθεσα τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐταιρεία μας ζητεῖ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀπόψεως αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἀνασκευὴν τῶν ἀντιθέτων ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν φόβων, ἀρχίζει ἡ ἄποψις αὐτὴ νὰ κερδίζῃ ἔδαφος καὶ τελικὰ γίνεται μὲ πρωτοφανῆ πλειοψηφίαν δεκατὴ (ὑπὲρ ὄχι: 15, κατὰ 2, λευκαὶ 2).

Προηγουμένως, καλῷ δικαίως ἀκούσθηκε ὁ κ. Τσαλέρας νὰ λέγῃ ἀπευθυνόμενος πρὸς ἐμένα:

—Καλά, σεῖς προστίθεσθε ὡς τρίτος πατήρ;

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ἡ ἄποψις αὐτὴ εἶχε ἕναν φυσικὸ καὶ δύο θετοὺς πατέρες!!!

—Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ κ. Πασσίδης διαμαρτύρεται διότι ἐνῶ ἐπιστρέφῃ στὶς 2 τὰ μεσάνυχτα ἀπὸ σπίτι, στὶς 5 τὸ πρωῒ τὸν ἐνοχλοῦν Δημότες διὰ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου!!!

—Ὁ κ. Χατζηδημητρίου εἶναι σήμερα πολὺ ἐπιθετικὸς καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγκάζεται νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τάξιν.

—Ὁ κ. Περβίκης δηλώνει, πὼς δὲν ἐννοεῖ τὶς νομικὲς ἀπόψεις τοῦ Δικηγόρου κ. Ἀν Σπανίδη, ὁ ὁποῖος εἰσηγήθηκε ἕνα αἴτημα πελάτου του, ἐνῶ ὁ κ. Τηλ. Χατζάκης, σφοδρὸς ἐχθρὸς τῆς ἐμποροπανηγύρεως, ἐπεμβαίνει ἐναντίον τοῦ κ. Δελαντώνη, λέγων, ὅτι τὴν «ἐποχὴν ἐκείνην δὲν φοροῦσαν οἱ γυναῖκες φουρώ καὶ «νάϋλον», καὶ προκαλεῖ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τῶν συμβούλων ἰδίως δὲ τοῦ κ. Μ.Μ. μέλους τοῦ Τ.Ο.Β. Πράγματι ἦταν ἐξυπνη καὶ κατάλληλη ἡ ἀπάντησις.

—Τὸ Δ.Σ. ἐκφράζει εἰσηγήσει τοῦ κ. Τσαλέρα, τὴν ἀμέριστον ἐκτίμησίν του καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν κ. Τσικερδάνο, ὁ ὁποῖος πράγματι εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα μέλη του. Ἔτσι τακτοποιεῖται ἕνα θέμα ἠθικῆς τάξεως, ποὺ ἐδημιουργήθηκε.

—Ἡ ὥρα ἦταν 1.30' πρωϊνὴ ὅπότε ἔφυγα, διότι τὸ Δ. Συμβούλιον εἶχε ὑπ' ὄψιν του νὰ διανυκτερεύσῃ.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

πε στοὺς μαθητάς του: Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἅλας τῆς γῆς... ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ὑπάρχουν ὡρισμένα πράγματα ποὺ ἐπιδροῦν ἐνεργητικῶς καὶ ἄλλα ποὺ ἐνεργοῦν παθητικῶς. Τὸ ἅλάτι καὶ τὸ φῶς ἐπιδροῦν ἐνεργητικῶς. Μιὰ πόλις ποὺ βρίσκεται πάνω ὀρεῖ βουνὸ ἐπιδρᾷ παθητικῶς. Ὁ Θεὸς χρησιμοποιεῖ καὶ τὰ δυὸ εἴδη ἐπιδράσεως. Εἶναι σὰν τὸ ρολόγια. Μερικὰ ρολόγια κτυποῦν ἀναγγέλουν τὴν ὥρα. Ἄλλα ρολόγια δὲν κτυποῦν. Πρέπει νὰ ρίξουμε τὴ ματιά μας στοὺς δείκτες των γιὰ νὰ δοῦμε τὴν ὥρα. Ὑπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ δραστηρίως κινοῦνται καὶ κάμνουν θόρυβο γιὰ νὰ ἀναχαιτίσουν τὴ διαφθορὰ ποὺ παρατηρεῖται στὸν κόσμο μας.

Ὑπάρχουν ἄλλοι, ὅμως ποὺ ἀθόρυβα φωτίζουν τὸν διαβάτη μέσα στὴν κοιλάδα τῆς ζωῆς. Ὁ Θεὸς θέλει μερικοὺς θορυβώδεις καὶ μερικοὺς ἀθορύβους. Τὸν καθένα ὅμως τὸν ἔκαμε γιὰ ἐπιδράσῃ στὰ περιβάλλον του. Στὴ φύσι μερικὲς ἀπὸ τὶς ταχυτέρατες δυνάμεις δὲν κάμνουν καθόλου θόρυβο. Ὁ ἥλιος μᾶς διατηρεῖ στὴ ζωή, ἀλλ' εἶναι σιωπηλός. Οἱ ὠκεανοὶ μιλοῦν μὲ τὸν βρυχηθμὸ τῶν κυμάτων των. Τ' ἄστρα σιωποῦν, ἐνῶ τὰ δάση μουρμουρίζουν. Ὁ Ἀαρὼν ὡμίλησε, ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς ἄφησε τὴν λαμπρότητα τοῦ προσώπου του νὰ ἐπιδράσῃ.

Ὑπάρχει ὅμως, κάποιος κίνδυνος —νὰ νομίσουμε ὅτι εἴμεθα ἅλάτι καὶ φῶς, ἢ πόλις κειμένη ἐπάνω σὲ βουνό, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα νὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἀσήμαντοι καὶ σκοτεινοὶ καὶ νὰ ἔχουμε ἀνάγκην τῆς ἐξαγνιστικῆς ἐπιδράσεως τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωή μας.

Ὑπάρχει μιὰ ἀλήθεια πολὺ μικρὴ καὶ πολὺ ὀδυνηρή, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν ποῦμε. Ἕνας νεκρὸς Χριστιανισμὸς ἔχει ὁδηγήσει περισσοτέρους ἀνθρώπους στὴν ἄθεια καὶ στὴν ἀπιστία ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἂς προσέξουμε. Ὁ κόσμος μᾶς παρακολουθεῖ. Λέμε πὼς ἀντιπροσωπεύουμε τὸν Χριστό, πὼς εἴμεθα τὸ φῶς Του, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσο ἡ κτίνα ποὺ λέμε ποὺ προσέχουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἐκεῖνα ποὺ κάμνομε.

Νά, τί εἶπε ὁ Χριστός: «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντίθετο ὑπονοεῖται. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι δοῦν τὰ κακά μας ἔργα, ἐνῶ ἀκοῦσουν τὰ καλά μας λόγια, θὰ ἀγνοήσουν τὸν Θεὸν καὶ θὰ χάσουν κάθε ἰδέα γιὰ μᾶς.

Κάποτε, στὴν Γλασκώβη τῆς Σκωτίας, στέκονταν μερικοὶ φίλοι στὸ δρόμο, ὅταν ἕνας καλαντυμένος κύριος πέρασε ἀπὸ κοντά τους. Ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους εἶπε στοὺς ἄλλους: «Αὐτὸς εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Σωματείου τῶν Ἀθέων τῆς Γλασκώβης». Κάποιος ἄλλος, εἶπε: «Αὐτὸς ὁ κύριος εἶναι πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας «Πρεσβύτερος ἢ μήν», ἦταν ἡ ἀπάντησις. πάντως αὐτὸς ὁ κύριος εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Σωματείου τῶν Ἀθέων τῆς Γλασκώβης». Τοὺς ἐζήτησε κατόπιν, πὼς ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἦτο δούμφωνος μὲ τὴν ὁμολογίαν καὶ θέσι του καὶ ὅτι αὐτὰ συνετέλεσε νὰ ὁδηγήσῃ τοσοὺς ἀλλοὺς ἀνθρώπους στὴν ἀπιστία. Αὐτὸς ἐν τέλει ἵδρυσε τὸ Σωματεῖο τῶν Ἀθέων. Ἂς μὴν ὁμοιάσωμε μὲ ἐκείνους ποὺ ἔβαλαν μεγάλες πινακίδες πάνω τους, διαφημίζοντες τὸ θαυμάσιο φαγητὸ ποὺ σερβίριζε ἕνα συγκεκριμένο ἐστιατόριο Οἱ ἴδιοι ὅμως ἦσαν τόσο πεινασμένοι καὶ κουρασμένοι ποὺ ὅσοι ἔβλεπαν τὶς πινακίδες δὲν θὰ τὶς πίστευαν ἐφόσον ἔρριχναν μιὰ ματιὰ στὰ πρόσωπά των. Πινακίδες φέρουμε κι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι στὰ πρόσωπά μας, ἀλλ' οἱ ἄλλοι θὰ δοῦν ἂν σ' αὐτὰ εἶναι γραμμένη ἡ χαρὰ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ Χριστοῦ.

Θέλω νὰ σὲ βεβαιώσω γιὰ ἕνα πρᾶγμα. Φῶς δικό σου δὲν ἔχεις. Πρέπει νὰ τὸ πάρῃς ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἥλιος. Ἐμεῖς εἴμεθα ἡ σελήνη. Ἔχομε φῶς, ἀλλὰ τὸ φῶς μας εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δεχόμεθα ἀπὸ τὸν Χριστόν. Μόνον τότε δ' ἀκτινοβολοῦμε στὸν ἔξω κόσμο μας, ὅταν ὁ Χριστὸς βρίσκεται μέσα στὴν καρδιά μας. Βρίσκεται δρασε, στὴ δική σου;

Σκῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

Βέροια τῇ 20—7—59

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα ΙΚΑ Βεροίας προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν μίσθωσιν οἰκήματος πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 5ην Αὐγούστου 1959, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6μ.μ ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ ΙΚΑ καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Τὰ προσφερόμενα ἀκίνητον δέον νὰ κεῖται εἰς κεντρικὴν θέσιν τῆς πόλεως καὶ νὰ ἀποτελεῖται ἐξ ἓξ (6) κυρίων δωματίων κοινῶν διαστάσεων καὶ λοιπῶν βοηθητικῶν χώρων.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι ΙΚΑ Βεροίας καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος ΙΚΑ Βεροίας.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΕΙΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΣΤ' ΚΑΙ Ζ' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 113054) 16—10—1958 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τῶν Σῶν Ὑπουργείων Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν ἐπεβλήθη ὑποχρεωτικὸς ἔρανος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς τοῦ Στ' καὶ Ζ' σχολείων.

Οἱ ἀνασυνταχθέντες φορολογικοὶ κατάλογοι ἔχουν τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ Στ' Δημ. Σχολείου καὶ εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

Οἱ φορολογηθέντες δύνανται νὰ ὑποβάλωσι τὰς σχετικὰς ἐνστάσεις των εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἔφορον Βεροίας ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον 20—7—59.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
Τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΝ

Ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῆς κηρυχθείσης ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδευτικῶν διατύων ΚΟΥΛΟΥΡΑΣ καὶ ΛΟΥΤΡΟΥ κάτοικοι τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Συνοικισμῶν 1) Ἀλεξανδρείας, 2) Καψοχώρας, 3) Ἐπισκοπῆς, 4) Ξεχασμένης, 5) Ραψομανίκης 6) Κεφαλοχωρίου, 7) Λουτροῦ, 8) Καβάσιλας, 9) Παλ. Σκυλητείου, 10) Κομπογωρίου, 11) Κουλούρας, 12) Νησίου 13) Ἐρυσσικίου, καὶ 14) Διαβατοῦ, καλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν τὴν 22αν Ἰουλίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. πρὸς συζήτησιν τῆς ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1959 αἰτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, περὶ καθορισμοῦ τῆς προσωρινῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριωμένων ἐκτάσεων, ἄλλως ἡ συζήτησις γενήσεται καὶ ἐν ὅτου δία τοῦ

Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν
ΓΕΩΡΓ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ

Τὸ Σαββάτο βράδυ ἐδόθη εἰς Πασσὰ—Κιόσκι, μὲ ἐπιτυχίαν ἡ χοροεσπερὶς —Συνεστιάσεως τῆς Ἑξέλνου Λέσχης Βεροίας, τὰ ἔσοδα τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν διὰ τοὺς ἀπόρους Ποντίους φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος κ.Μ, Χειμωνίδης καὶ ἐπηκολούθησαν εὐρωπαϊκοὶ καὶ Ποντιακοὶ χοροὶ μέχρι τῆς 4ης πρωϊνῆς.

ΛΥΘΩΣΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Τὸ Κακουργοδικεῖον Βεροίας μετὰ 4δώρου διαδικασίαν ἠθώωσεν τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης κατηγορούμενον Ἀπ. Βέρρον, Καπνέμπορον, ἡλικίας 27ἐτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων, οἱ ὁποῖοι παμψηφεὶ ἔθεώρησαν τοῦτον ἀθῷον. Οὕτως ἐκατηγορεῖτο. ὅτι ἐφόνευσε διὰ χειροβομβίδος γραίαν, διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀπόκτησιν κληρονομίας, τὴν ὁποίαν αὐτὴ τοῦ ἐγκατέλειπεν. Ἡ ἀπόφασις προεκάλεσεν κατάπληξιν. Ἐλλείψει δὲ χώρου εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ ἀσχοληθοῦμεν ἐκτενέστερον.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

Διαλύω τοὺς ἀρραβῶνας μου μετὰ τῆς δίδος Δεσποίνης Καραπετσοῦ λόγῳ ἀσυμφωνίας χαρακτήρων.

Μεταλλίδης Κων)νος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχομαι, εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον, ἐκλεκτὸν νέον κ.Τέλην Λαχανόπουλον, ποὺ ἄξια πῆρε τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς,κατὰ λὴν σταδιοδρομίαν (Γ.Χ Χ.)

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

—ΕΛΗΑ: Δευτέρα—Κυριακὴ «Ὅταν περνοῦν οἱ Γερανοί»

—2)ΖΑΠΠΕΙΟΝ: Δευτέρα Τετάρτη «Μυστηριώδης Ἀρχικατάσκοπος»

—3)ΡΕΞ: Δευτέρα—Τετάρτη «Ἐμπόριον λευκῆς σαρκός.»

Πεμπτη—Κυριακὴ: «Μαρακαϊμπο»

4). ΣΤΑΡ; «Πάθοι στὴν κάψα τοῦ Καλοκαιριοῦ.»

ΒΕΡΟΙΕΙΣ, ΔΗΛΩΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΒ ΤΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΥΝ

Υπεύθυνος: Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
27
ΙΟΥΛΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Β'
Άριθ. Φύλλου 175

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΑΣ ΠΡΟΣΕΞΗ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

—Υπάρχει ένα αναμφισβήτητον γεγονός: ότι επί μιαν τετραετίαν ο λαός της Βεροίας εξέλεξεν τό νέον Δημοτικόν Συμβούλιόν του. Προς αυτό στρέφονται οι ελπίδες και τά αιτήματά του. Και δέν είναι όλίγες οι άπαιτήσεις τοῦ λαοῦ. Ας προσέξουν, όμως, οι έκλεκτοί τῆς πόλεως μερικά ζητήματα, πού χρήζουν προσεκτικῆς μέν μελέτης, ταχυτάτης όμως θεραπείας:

1) Πολλοί κάτοικοι τῶν συνοικισμῶν, όπως π.χ τοῦ Γεωργικοῦ Συνοικισμοῦ (Κάτω Δημοσίου) διά ύπομνημάτων τους, θίγουν ένα σπουδαῖο ζήτημα: Τό αὐτοκίνητον Καθαριότητος οὐδέποτε διέρχεται έκ τῶν συνοικισμῶν τους καί έν ταύτοις ύποχρεοῦνται είς τήν καταβολήν τελῶν καθαριότητος.

2) Οί ἰδιοι μᾶς πληροφοροῦν καί τά έξῆς διά ένα ἄλλο παρεμφερές πρόβλημα: Εἰς τούς Συνοικισμούς—είδικώτερα τόν Γεωργικόν—δέν ύπάρχουν κοινόχρηστοι στόλοι καί λαμπτῆρες καί όμως ὁ Δῆμος τούς έπιβάλλει είδικόν τέλος, ἴσως διά τόν ήλεκτροφωτισμόν, πού δέν ἔχουν.

Καί ζητοῦν δικαιολογημένα, τόσον άπό άπόψεως λογικῆς, ὅσον καί νομικῆς, οί κάτοικοι ν' άπαλλαγοῦν άπό τήν καταβολήν τελῶν, πού σύμφωνα μέ τό Νόμο ύποχρεοῦνται νά καταβάλουν, μόνον έφ'ὅσον έξυπηρετοῦνται είδικῶς ύπό τοῦ Δήμου. Ἡ Δημοσία Οἰκονομική, ύπό εὐρεῖαν ἔννοιαν, πού περιλαμβάνει καί τήν Δημοσιονομικήν καί λογιστικήν νομοθεσίαν περί Δήμων καί Κοινοτήτων, διδάσκει—ὡς γνωστόν—ὅτι δέν δυνάμεθα νά έπιβάλωμεν τέλος, άνευ παροχῆς ὑπηρεσιῶν.

Αὐτή ἡ διαφορά ὑπάρχει μεταξύ τέλους καί φόρου, ὁ ὁποῖος έπιβάλλεται «άνευ είδικοῦ ἀνταλλάγματος»

Ἐπιβάλλεται, συνεπῶς, νά έπιληφθῆ τό Δημοτικόν Συμβούλιον, καί νά διερευνήση, ὥστε νά έπιστρέψη ἤ ν' άπαλλάξη τούς κατοίκους μερικῶν συνοικισμῶν, πού στεροῦνται Δημοτικοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ καί δέν έξυπηρετοῦνται άπό τά αὐτοκίνητα καθαριότητος τοῦ Δήμου.

Ἐφ' ὅσον δέν εἶναι δυνατόν νά πράξη διαφορετικά, ἄς άποφασίση τουλάχιστον τήν άπαλλαγήν τους άπό τό τέλος τοῦ 1959 ἤ ἐν άπολύτω άνάγκη νά λάβη μέριμνα διά τήν διαγραφήν τους άπό τούς σχετικούς καταλόγους άπό τό 1960 καί έφεξῆς.

Ἄς παύση μια άδικία.

3) Μᾶς καταγγέλλονται άνωμαλίαι κατά τήν εἰσπραξιν τῶν τελῶν καί φόρων τοῦ Δήμου. Ἰδίως άναφερονται παραδείγματα διπλῆς φορολογίας κλπ. Νομίζω, ὅτι ἔχουν ὑποβληθῆ καί εἰς τό συμβούλιον σχετικαί άναφοραί. Ἄς έκδοθοῦν τό ταχύτερον οἱ άποφάσεις έπί τῶν περιπτώσεων, ἐ ι τῶν ὁποίων έπελήφθη τό Δ. Σ.

4) Νά συζητηθῆ εἰς είδικήν συζήτησιν τό οἰκονομικόν θέμα άπό πάσης άπόψεως καί νά ληφθοῦν αὐστηρά μέτρα διά τήν προστασίαν τῆς Δημοτικῆς περιουσίας

5) Νά καθιεροῦται, μία ἤ δύο φορές τόν μῆνα, είδική συνεδρίασις διά τήν ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεων καί άναφορῶν, ὥστε νά μή άπασχολεῖται τό Δ.Σ μέ έπουσιώδεις καί άτομικῆς φύσεως αἰτήσεις, έγκαταλείπονται τά γενικώτερα ζητήματα. Ἔτσι θά άπαλλαγῆ καί τό Δ. Σ. άπό τήν θορυβώδη παρουσίαν τῶν διαμαρτυρομένων δημοτῶν

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι τό Δ.Σ. μέ τήν καλήν θέλησιν, πού τό διακρίνει θά θελήση νά φανῆ άντάξιον τῶν προσδοκιῶν τοῦ λαοῦ, πού τό ἐξέλεξε.

Ἔτσι θά άποδείξη, ὅτι δέν άποτελεῖται μόνον άπό «Κλη τούς», άλλά καί άπό «έκλεκτούς» κατοίκους τῆς Βεροίας.

ΕΝΑ ΜΕΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Η ΒΙΛΛΑ ΒΙΚΕΛΑ ΝΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ Ἤ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΔΙΑ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ ΩΣ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΘΟΥΝ Ο ΔΗΜΟΣ & Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

—Χάρις εἰς τίς φροντίδες μιᾶς ὁμάδας κυριῶν καί τοῦ Στρατοῦ, μέ τήν κληρονομιάν, πού άφησεν ὁ άείμνηστος Κάππος, ἡ Βέροια άπέκτησεν πρό μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ένα μικρόν Γηροκομεῖον. Εἰς τούς προαναφερθέντας καί εἰς ὅσους έβοήθησαν διά τήν λειτουργίαν τοῦ άγαθοεργοῦ αὐτοῦ ἱδρύματος, ἡ πόλις τῆς Βεροίας ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, ἰδίως δέ οἱ άπόμαχοι, άπόκληροι τῆς ζωῆς.

—Ἕνα Κράτος, μία κοινωνία τότε βασίζεται έπί ὀρθῶν βάσεων, ὅταν δύναται νά ἱκανοποιῆ τίς άνησυχίες τῶν Νέων διά τό μέλλον, καλύπτει τίς άνάγκες τῶν ἐνηλίκων διά τό παρόν καί τό μέλλον καί έπιτρέπει εἰς τούς ἀσπρομάλληδες, διαβάτες τῆς ζωῆς, τούς γέροντας νά ζήσουν ἤρεμα τήν τελευταίαν δύσιν τῆς ζωῆς τους.

—Τό Κράτος ὅμως τούς τελευταίους αἰῶνες ἔχει έπιφορτισθῆ μέ πολλές φροντίδες.

Ἄς μή ξεχνοῦμεν ὅτι, ὅταν ἀπαιτοῦμε ἀπό τήν πολιτείαν νέες ἐξυπηρετήσεις καί ὑπηρεσίες ἔμμεσα τήν καλοῦμεν ν' έπιβάλη νέαν φορολογίαν. Ἄς φορτίσωμεν πρῶτα ἐμεῖς ὡς ἄτομα ἤ σύνολον νά καλύψωμεν τίς κοινές μας άνάγκες, διότι ἄς μή λησμονοῦμεν, ὅτι τό μέλλον εἶναι ἀβέβαιον. Ἴσως, κάποτε, χρειασθοῦμεν καί ἐμεῖς τήν φορτίδα τοῦ συνόλου, τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

—Εἰδικώτερα εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ Γηροκομείου Βεροίας καλεῖται τό Δημ. Συμβούλιον, ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ Σεβασμιώτατος καί ἡ χριστιανική Ἕνωσις Βεροίας νά πλαισιώσουν καί ὑποστηρίξουν τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Γηροκομείου διά ν' έπιτύχωμεν τήν μετάβασιν τῆς Βίλλας Βικέλλα ἀπό Ἀδελφάτο.

—Πρέπει νά γίνη κατ' ἀρχήν μία προσπάθεια, ὅπως ἡ Α. Υ. Βασίλισσα Φρειδερίκη ένδιαφερθῆ, ὥστε νά πεισθῆ ἡ κ. Καφταντζόγλου (κάρη τοῦ Δ. Βικέλλα) ὅτι ὀφείλει νά τιμήση τήν μνήμη τοῦ μεγάλου Βεροιέως, τήν καταγωγήν, καί νά παραχωρήση τήν Βίλλαν μετά ἐπαρκοῦς μέρους τοῦ λόφου, διά νά λειτουργῆ ἐκεῖ ἕνα συγχρονισμένο καί ἐπαρκές Γηροκομεῖο, πού θά χρησιμοποιηθῆ δι' ὁλόκληρον τόν Νομόν.

Ἐν ἀνάγκη τά ἐθνικόν Ἵδρυμα ἐξαγοράση ἤ ἀπαλλοτριώση τήν τοποθεσίαν, ἡ ὁποία μένει ἀχρησιμοποίητος.

Νομίζομεν, ὅτι ἡ Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν, τά Βασιλικόν Ἵδρυμα κατά εἰς τήν φροντίδα του διά τά ἐγκαταλελειμμένα καί ὀρφανά παιδιά, πρέπει νά προσθέση καί τό ἐνδιαφέρον του καί διά τούς ἀπομάχους τῆς ζωῆς, τούς γέροντας

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΧΟΙΡΟΥΣ ΑΝΤΙ ΧΡΙΣΤΟ

Ὁ χριστός βρισκόταν μαζύ μέ τούς μαθητάς του σ' ένα πλοιάριο στή θάλασσα τῆς Γεννησαρέτ. Ἔξαφνα οἱ μαθηταί ἤλθαν νά ξυπνήσουν τόν Κύριόν των. Εἶχε ξεσπάσει θαλασσοταραχή· φουρτοῦνα μεγάλη πού τούς φοβέριζε γιά καλά. Μέ μεγάλη εὐκολία ὁ χριστός σάν Θεός πιά ἡσυχείρήνευσε τήν τρικυμισμένη θάλασσα.

Μόλις ὅμως ἔφθασαν στόν προορισμό τους στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν, ἀντίκρυσαν μιά ἄλλη τρικυμία, διαφορετικοῦ εἴδους. Ὁ χριστός τώρα καλεῖται νά καθησυχάση ὄχι κύματα ἀλλά πνεύματα ἀνθρώπινα. Πολύ εὐκολώτερα δαμάζεται ὁ φυσικός κόσμος παρά τό πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου. Ἦταν δύο δαιμονιζόμενοι.

Τραυματισμένοι ἦταν ἡ κατάστασις των ὅταν ἤλθαν νά συναντήσουν τόν Χριστόν. Ἦταν ἐξαγριωμένοι. Μισοῦσαν τούς συνανθρώπους των καί οἱ συνάνθρωποί τους ἦταν κατάφοβοι στήν παρουσία τους. Ζοῦσαν ὄχι μέ τούς ζῶντας, ἀλλά μέ τούς νεκρούς, μέσα στά νεκροταφεῖα. Τέτοια τρόμο εἶχαν ἐνσπείρει στούς κατοίκους πού κανένας δέν τολμοῦσε νά περάση ἀπ' ἐκεῖ κοντά στά δρόμο.

Φαίνεται πῶς κατά ἕνα τρόπο μυστηριώδη οἱ δαιμονιζόμενοι αὐτοί κατείχοντο ἀπό δυό φύσεις, μιά καλή καί σώφρονα πού τούς ὡθοῦσε νά πάνε νά συναντήσουν τόν Χριστόν, καί μιά κακή καί παράλογη πού τούς ἔκαμνε νά φωνάζουν, «τί εἶναι μεταξύ μας καί σοῦ Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ;» Ἡμεῖς βλέπουμε τούς ἑαυτούς μας λογικούς καί σώφρονας ἀλλά στήν πραγματικότητα καλύ μοιάζουμε τούς δαιμονιζομένους αὐτούς. Μέσα μας εἶναι δυό φωνές πού προσπαθοῦν νά ἀνέβουν ἡ μιά τήν ἄλλη. Ἡ μιά μᾶς καλεῖ νά πλησιάσουμε τόν Θεόν, νά τόν ἐκζητήσουμε καί νά κάμωμε τό θέλημά Του καί ἡ ἄλλη μᾶς φωνάζει ν' ἀκολουθήσωμε τόν Πονηρόν καί ν' ἀσχοληθοῦμε στά ἔργα τά καταστρεπτικά τῆς δικῆς μας τῆς ψυχῆς καί τῶν ψυχῶν τῶν συνανθρώπων μας. Ἡ πόλη αὐτή λαμβάνει χώρα μέσα στήν καρδιά κάθε ἀνθρώπου. Λαμβάνει χώρα μέσα στήν δική σου τήν καρδιά, ἐνῶ διαβάζης τό κήρυγμα αὐτό;

Πεθαίνει κάποιος φίλος, κάποιος συγγενής. Κάτι συμβαίνει στή δική μας τή ζωή πού μᾶς ρίχνει σέ σοβαρές σκέψεις. Διεγείρουν μέσα μας τήν ἐπιθυμία νά συναντήσωμε τόν Χριστό. Τόν θέλομε γιατί πιστεύομε ὅτι ἡ γνωριμία μας μαζύ Του θά μᾶς ὠφελήση. Θά μᾶς ἐλευθερώση ἀπό τά πολλαπλά δαιμόνια πού μᾶς βασανίζουν. Ἔρχεται ὅμως ἡ ἄλλη φωνή πού λέγει, «Δέν βαριέσαι. Ἡ γνωριμία σου μέ τόν Χριστό θά σέ βλάψη. Τίς ἀπολαύσεις σου θά ἐγκαταλείψης, οἱ φίλοι σου θά σέ ἀφήσουν. Θά χάσης τόν γλυκύτητα τῆς ἁμαρτίας. Τρελλός εἶσαι τώρα ν' ἀκολουθήσης τήν Χριστό; Ὅταν γηράσης, τότε μπορεῖς νά σκεφθῆς γιά τόν Χριστόν. Μοιάζει ἡ φωνή αὐτή ἡ τελευταία μέ τή φωνή πού μιά φορά σύμφωνα μέ ένα μῦθο, ψιθύρισε σ' αὐτί μιᾶς μέλισσας κάτι τό πολύ ἐλκυστικό. Βρέθηκε ἡ μέλισσα μπροστά σ' ἕνα δοχεῖο νεμάτο μέ μέλι ξύμυρο. Τί νά τρέχης νά γυρεύης μέλι ἀλλοῦ, σ' ἄνθη, μέ τό σα κόπο καί φροντίδα, φάγε δῶ θέλεις ἀπό τό δοχεῖο αὐτό. Ἡ μέλισσα στή φωνή αὐτή ἡ μέλισσα καί ρίχθηκε μέσα στό μέλι. Ὅταν χόρτασε, θέλησε νά πετάξη. Τά στερά της ἦσαν νεκρά ἀπό μέλι. Δέν μποροῦσε νά ξεκολλήση ἀπό τό δοχεῖο. Πέθανε, θαμμένη μέσα στό μέλι, θαμμένη μέσα στήν ἀπόλαυσι. Αὐτό θἆναι καί τό δικό σου τέλος. Μπορεῖ νά πεθάνης μέ τά χέρια σου γεμάτα χαήματα, μέ τίς ἐντυπτώδεις αἰσθήσεις σου πλήρως ἱκανοποιημένες, ἀλλά μέ τήν καρδιά σου γεμάτη ἀγωνία.

Ἡ πανηγυρά φύσις τῶν δαιμονιζομένων ἰδιος πῶς ὁ Χριστός ἔφτασε στή χώρατων νά τούς βασανίση. Ἀλλ' ἡ πραγματικότης ἦταν ὅτι ἦλθε τά τούς σώση, τά τούς ἐλευθερώση ἀπό τούς δαίμονες πού ἦταν οἱ πραγματικοί βασανισταί των. Ὁ Χριστός δέν ἦλθε στόν κόσμο νά μᾶς βασανίση, ἀλλά νά μᾶς σώση ἀπό τόν Σατανᾶ, ἀπό τήν ἁμαρτία, ἀπό τίς ἀδυναμίες καί τίς ἐπιθυμίες μας. Σέ προσκαλεῖ νά δεχθῆς τόν Χριστό ὡς Σωτῆρα σου, ἀλλά διστάζεις. Φοβᾶσαι τή δέσμευσί του. Οἱ δαίμονες σ' ἔχουν τυλίξει γιά καλά. Τούς ἀγαπᾶς, ἀλλά τά τούς χάσης δέν τολμᾶς. Θέλεις νά ἐλευθερωθῆς ἀλλά φοβᾶσαι μήπως ἡ θεία ἐλευθερία εἶναι πιό δεσμευτική ἀπό τήν σατανική αἰχμαλωσία.

Ἐν μέσει ἔχεις δίκηο. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή, εἶναι ζωή ἐλευθερίας. Ἡ ἐλευθερία ὅμως πού σοῦ δίνει ὁ χριστός ὅταν τόν δεχθῆς ὡς Σωτῆρα σου εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς δεσμευτική. Διά καί ἐλευθερωθῆς ἀπό τήν ἐνοχή καί τήν κατάρα τῆς ἁμαρτίας, γεννιέται μέσα σου ἕνα δεύτερο «ἐγώ»—εἶναι τό «ἐγώ» τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι δυνατώτερο καί ἐπιβλητικώτερο τοῦ δικοῦ σου «ἐγώ». Αὐτή ἡ ἐπίδρασις τῆς δευτέρας ἐν χριστῷ φυσεώς σου, θά σέ κάμη νά θέλης νά στρέψης καί θά στρέφης τά ἴχνη σου πρός τήν ἁμαρτίαν καί τήν ἀπόλαυσιν τῆς σαρκός καί τό πρόσωπον πρός τόν Χριστόν πρός τά οὐράνια, πρός τά ἅγια. Δέν θά σοῦ εἶναι πιά ἁγιαρτία νά διαβάζης τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τήν Ἁγία Γραφή, ἤ νά πηγαίνης στήν Ἐκκλησία, ἤνά προσεύχεσαι καί νά συναναστρέφεσαι μέ ἀνθρώπους ἁγίους

Γιά τόν δαιμονιζόμενο, γιά ἐκεῖνον ἁμαρτωλό εἶναι βάσανο μεγάλο νά βρίσκεται στήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί οἱ δαιμονιζόμενοι ναζαρηνίσασαν μας ἀνέκραξαν, «τί ἡμῖν καί σοί, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ὧδε πρό καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; (Ματθ η 29).

Ἦλθες ἐδῶ τώρα καί τόσοι καιρά νά μας βασανίσης. Τόν ἐλευθερωτή τους, τόν διδάσκαλον βασανιστή τους Ἀλλά δέν ἦταν ἐκεῖνοι πού μιλοῦσαν. Ἦταν τά ἐντός τους δαιμόνια. Ἄραγε, καί σύ, ἀγαπητή ψυχή ἀνεχθήτησαι τόν χριστόν; Βάσανο θεωρεῖς τήν θρησκείαν; Μήπως λές καμιά φορά σάν Χριστό μᾶς κηρύττει αὐτός; Πρόσεξε, Ὑπάρχουν μέσα σου

(Συνέχεια εἰς τήν ἄλλην σελίδα)

Η "ΣΚΗΤΗ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ,,

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ Τ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ - ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

—Εἶναι ἁπλᾶ ὠφέλιμο νά ἐπισκέπτεται κάνεις τήν μονήν τοῦ Τιμίου Προδρόμου: Διότι βρίσκεται σέ μιά ὡραία φύση καί ἐπεῖ δή ζεῖ γιό λίγο σέ ἕνα ἄγνωστο περιβάλλον.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις ξεκινήσαμε μέ τόν φίλο Δάσκαλο κ.Γ Τ. γιά μία Σαββατοκυριάτικη διαμονή στήν ξακουστή Μονή. Γιά νά εἰπῶ τήν ἀλήθεια καί κάτι ἄλλο ὑπῆρξε τό κίνητρο. Ἴσως καί τό σπουδαιότερο. Νά βροῦμε ἱστορικά στοιχεῖα γιά τό μοναστήρι καί τήν περιοχήν ἰδιαίτερα δέ γιά τήν Ἱστορία τῆς Βεροίας μέ τόν σκοπόν νά πλουτίσω τό ἀρχεῖο μου, πού κάποτε θά ἰδῆ τό φῶς τῆς δημοσιότητος.

—Τό ταξίδι ἄρχισε κάπως ἀτυχα, γιατί τό Ἀστικό λεωφορεῖο εἶχε τήν κακήν συνήθεια καί ἀνατροφή νά μᾶς ἀφήσει κοντά εἰς τίς Βαρβάρες. Ἔτσι συνεχίσαμε τήν πορείαν μας μέ ματοσυκλέττα' πού δέν ἦταν εὐρύχωρη. Ὥστε ἀναγκάσθηκα νά βολευθῶ κάνω σέ μιά τσάντα πού ὅπως ἀποδείχθηκε ὕστερα περιεῖχε καί αὐγά, ἀλλά εὐτυχῶς... βρασμένα.

—Φθάσαμε στό φράγμα, ἀφοῦ προηγουμένως εὐχαριστήσαμε νοερά τούς ὑπεύθυνους, διότι ἀφήνοντας τόν δρόμο σέ κακιά χάλια κατόρθωσαν—μέ τίς τα λαντεύσεις τοῦ Αὐτοκινήτου καί τῆς ματοσυκλέττας—νά μετα βάλουν τό γάλα τοῦ στομαχιοῦ μας εἰς.. βούτυρο. Κάπως ἔτσι πρέπει νά ἀνοσκαλύφθηκε ὁ τρόπος—διά τῶν κτυπημάτων καί τῆς κινήσεως—κατασκευῆς τοῦ βουτύρου!!!

—Καί ἔτσι ἀρχίζει ἡ περιπλάνησις, σέ παρθένα ἤ μή βασύλλια πουρναριῶν. Ἀγνοούσαμε τήν θέσιν τοῦ μοναστηριοῦ, ἐνῶ ὁ Ἥλιος ἤθελε ὁπωσδήποτε νά ἀσχοληθοῦμε μέ. Ἡλιοθεραπείες. Περπατούσαμε καί εἴχαμε τήν αἴσθηση, πῶς τό στομάχι μας εἶχε γίνει σάν Καζάνι μηχανῆς Σιδηροδρόμου.

Μετά 1,5 ὥρα πορεία φθάσαμε μέ στό μοναστήρι ὅπου μᾶς δέχθηκαν μ' εὐχαρίστηση. Σ' ἕνα ἀπέριττο, ἀλλά γραφικό μπαλκόνι συμπληρώσαμε τίς τοπογραφικές γνώσεις τῆς περιοχῆς, ἐνῶ Ἀλιάκμονας; ὑπερήφανος μούγκριζε λές καί τοῦ εἴχαμε πρακαλέσει πόνο. Πειό πάνω ἡ Ράχη ξεπροβάλλει, ἀντιπροσωπευομένη ἀπό τά «Καβάκια» Ἡ βλάστηση εἶναι ὀργιώδης καί τό νερό παγωμένο, χωρίς Πάγο!!!

Συνέχεια εἰς σην σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Εἶναι πολὺ δύσκολο μέσα σὲ λίγες σελίδες ἑνὸς περιοδικοῦ νὰ κλείνῃς τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς θελήσεις τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ. Γι' αὐτὸ ἐνῶ κυκλοφοροῦν πολλῶν εἰδῶν ἔντυπα, νομίζω, πὼς ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴν «ἐκλογήν» δὲν ὑπάρχει ἕνα περιοδικό, ποὺ νὰ εἶναι ἢ νὰ τείνῃ νὰ γίνῃ «καθολικό», ν' ἀπευθύνεται καὶ νὰ ἱκανοποιῇ τὸν ἀναγνώστη, συνδυάζοντας τὸ τερπνὸ καὶ ὠφέλιμο.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις ἐθεώρησα εὐοίωνη ἀνακάλυψη, ὅταν διάβασα προχθές, τυχαῖα, ἕνα τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιστήμη καὶ ζωή». Εἶναι ἕνα φθηνὸ 3 δραχμῶν, μὲ πολὺ καλὴν ἐμφάνισι καὶ ἐκλεκτικὰ διαλεγμένο περιεχόμενο. Περιέχει ὅ,τι θὰ ἤθελε ἕνας συγχρονισμένος ἄνθρωπος, ποὺ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ χάνῃ τὶς πολύτιμες ὧρες του, διαβάζοντας τὰ γνωστὰ πορνογραφήματα ἢ τὰ Περιοδικὰ—λευκώματα ἀνεκδιηγήτων συναισθηματισμῶν. Τὸ συνιστῶ τὸ περιοδικὸ «Ἐπιστήμη καὶ Ζωή», σὲ ὅσους θέλουν νὰ συμπληρώσουν τὴν μόρφωσίν τους.

—Δὲν ἀνήκω στὴν αχολὴν τῶν ἀπαισιοδοξούντων διὰ τὸ μέλλον τῆς νεολαίας. Ἔτσι—κάπου κάπου καὶ χειρότερα—ἦταν ἡ κατάστασίς της. Αἰτία οἰκονομικοί, οἰκογενειακοὶ καὶ ἄλλοι γενικώτεροι λόγοι. Στὴν ἐποχήν μας μάλιστα, τῆς ταχύτητος καὶ τῆς ὕλης τὰ παραστρατήματα τῶν νέων δὲν εἶναι σπουδαιότερα ἀπὸ τὶς ζωηρότητες τῶν γερόντων καὶ τῶν ἐνηλίκων. Θὰ ὑπενθυμίσω τὰ Παλύχρωμα μπαλλέτα (Ράζ κτλ.) ἢ τὰ σκάνδαλα (Μοντιέζ κτλ.). Οἱ Συντηρούμενοι μέ...Νοβοκαϊνη δὲν ὑστεροῦν τῶν νέων, ποὺ συντηροῦνται ἀπὸ τὸν ἀρριβισμὸν τοῦ Τεχικοῦ πολιτισμοῦ μας.

—Πάντως θὰ σημειώσω μὲ κατάπληξιν κάτι, ποὺ διάβασα στὰ «φιλὰ» τῶν ἐφημερίδων.

Πρὸ ἡμερῶν ἕνας ἐγκληματικὸς τύπος τῆς Ἀμερικῆς ἔτοποθετήθη εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν καρέκλα. Ὁ πολιτισμός μας χρησιοποιεῖ σύγχρονα μέσα διὰ νὰ συναντήσῃ τὸν θάνατον!!! Ἔξω ἀπὸ τὶς φυλακὲς μιὰ ὁμάδα ἀπὸ νέους, ἀλλὰ καὶ νέες(!!) ἐχόρευαν ρόκ--ἐν—ρόλλ!! Καὶ ὕστερα ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ διακηρύσσουν,πὼς ἡ Ἑλλάδα ἔχει πολλὰ νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολιτισμένους(!!)λαούς.

—Μὴ μοῦ πῆτε, πὼς δὲν θὰ χρειασθοῦν χιλιάδες χρόνια ἀκόμη, γιὰ νὰ γίνουν ΟΛΟΙ οἱ ἄνθρωποι προσδευμένοι. Στὴν Ἀλεξάνδρειαν (ὄχι τὴν δικιά μας τὸ πρώην Γιδᾶ, ἀλλὰ) τῆς Αἰγύπτου ἔλαβεν χώραν ἕνα ὡραῖο περιστατικό. Κάποιος χωρικὸς ἔβλεπε διὰ πρώτην φορὰν Κινηματογραφικὸ ἔργο. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ πρωταγωνιστής. . ἐχάϊδευε τὴν πρωταγωνίστριαν μὲ μιὰ μαγκούρα.

Εἷς ἤκουσε τοῦ ἀνδρικοῦ ἱπποτισμοῦ καὶ εὐγενείας. ὁ νεοφώτιστος, ἀνέβηκε στὴν σκηνὴν καὶ ἔκαμε κομματάκια τὸν πρωταγωνιστὴν καὶ τὸ πανὶ τῆς προβολῆς Ὁ δικαστὴς τὸν ἀπήλλαξε, διότι ὁ φίλος μας ἐδείξε ἄγνοιαν πραγμάτων καὶ καρδιά. . σὰν ρολόγι.

Δὲν ξέρω, ὅμως, τί θὰ κάμουν οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν Κινηματογράφων Πρέπει νὰ ἐπισημάνουν τὸν θερμόαιμο καὶ συναισθηματία ἥρωά μας καὶ μαζὶ μὲ τὸ εἰσιτήριο νὰ τοῦ βάζουν καὶ ἕνα ζευγάρι. . χειροπέδες, διὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν ἀθῴνην τους. Ἀλλοιῶς ἂς τὸν ἐπιτρέπουν νὰ βλέπῃ μόνο Μίκυ—Μάους.

—Καὶ ὕστερα σοῦ λένε, ὅτι ἡ μουσικὴ καλλιάρει τὰ νεῦρα. Στὸν Βάλυ οἱ μουσικοὶ μιᾶς ὀρχήστρας εἶχαν οἰκονομικὲς διαφορές. Ἔτσι ἄρχισαν....Καρπαζοπόλεμο καὶ Καρεκλοσερομαχίες. Ὑπῆρχε καὶ διαιτητὴς ποὺ ἀντὶ σφυρίκτρας, ἔπαιζεν ἀκκορτεόν!!!

Ἔτσι ἡ μουσικὴ ἐχρησιμοποιήθηκε ὄχι γιὰ νὰ ἐξημερώσῃ θηρία, ἀλλὰ διὰ «κάλυψη καὶ ἀπόκρυψη» τῶν μουσικοκαυγάδων!!

—Διάβαζα προχθὲς Τὴν «Αἰολικὴν Γῆν» τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ἥλιο Βενέζη. Εἶναι ἕνα ὡραῖο βιβλίο μεταξὺ θρύλου καὶ παραμυθιοῦ. Ἁπλογραμμένο θυμίζει νεράϊδες καὶ πολὺ ἀγροτικὴ ἀρμόσφαιρα. Εἶναι μιὰ μερικὴ, ἐμμεση Αὐτοβιογραφία. Δὲν ἔχει βαθιὰ νοήματα, ἐκτὸς ἂν θυμηθοῦμε ὅτι στὴν ἁπλότητα κρύβεται ἡ σοφία.

—Περίεργο βιβλίο «Ὁ δρόμος μὲ τὶς Φάμπρικες» τοῦ Στάϊμπρεκ. Εἶναι ἡ Περίεργη Ἱστορία μιᾶς ὁμάδος Κοινωνιολογούντων ἀλητῶν. Ἀξίζει. πάντως, νὰ τὸ διαβάσῃ κανείς.

—Εἶχα ξαναδιαβάσει καὶ ἄλλην φορὰν «τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη» τοῦ Μάξ Νορτάου.

Ἔχει πολλὲς ὑπερβολές, ἀλλὰ περιέχει καὶ πολλὲς ἀλήθειες. Τὸ κακὸ εἶναι πὼς παντοῦ γκρεμίζει ἐνῶ δὲν μπορεῖ νὰ κτίσῃ. Μὲ τὴν εὐκαιρία σημειώνω πὼς ὁ Νορτάου ἦταν γιατρὸς—διδάκτωρ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν—καὶ ἀσχολήθηκε ἐπιτυχημένα καὶ μὲ τὴν Κοινωνιολογία, ὅπως καὶ ὁ Λεμπόν, ποὺ ἦταν ἐπίσης γιατρός. Ὁ Λεμπὸν ἔνραψε τὰ περίφημα βιβλία «ψυχολογία τοῦ ὄχλου» καὶ τῶν ἐπαναστάσεων» ποὺ ἔμειναν κλασσικά.

Βεροιῶτες ποιητές

«ΑΓΑΠΗ & ΖΩΗ»

Πῆρα τὸ μονοπάτι πρωΐ—πρωΐ
γιὰ τὸ χωριό, γιὰ τὴ δουλειά
μαζί μου ἔσεσνα καὶ τὴ ζωὴ
ποὺ κτίσαμε μὲς στὴ καρδιά.

Ἡ ἀνοιξη τριγύρω μου χαμογελοῦσε
καὶ μέσαμου ἡ πλάση ξαναξυπνοῦσε
σὰν ἕνας ἥλιος στὴν Ἀνατολὴ
ποὺ φέρνει τὸ φῶς γιὰ τὴ ζωή.

Ἀνηφορικὸς μοῦ φάνηκε ὁ δρόμος
Στὴν πρωινὴ μου τὴ πορεία
Ξεκούρασαν τὰ βήματά μου ὅμως
ἡ αἴσθησις καὶ τῆς ἀγάπης ἡ λατρεία.

ΝΙΚΟΣ ΑΔΑΛΟΓΛΟΥ

Τέσσερες κανόνες

ΣΚΕΨΟΥ ΠΡΙΝ ΕΝΕΡΓΗΣΕΙΣ

Πολλὲς φορὲς στὴν ζωὴ σκεπτόμαστε ἂν πρέπει νὰ ἐνεργήσωμε ἢ ὄχι. Συχνὰ ἔχομε ἐνόσια σμοὺς ἠθικῆς φύσεως. Ἀκολουθῆστε λοιπόν, τοὺς 4 αὐτοὺς κανόνες.

Κάνετε αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα σιὸ ἑαυτόν σας καὶ ἂν ἡ ἀπάντησις εἶναι «ναί», ἐνεργῆστε, χωρὶς νὰ φοβᾶσθε, διότι κάνατε ὅ,τι ἔπρεπε:

1) Ἀνταποκρίνεται αὐτὸ πρὸς τὴν ἀλήθειαν;

2) Θέτει ὅλους σὲ ἴση μοῖρα ἢ εὐνοεῖ μονοπωλιακὰ μόνον κάποιον.

3) Προάγει τὴν καλὴν πίστιν καὶ βελτιώνει τὶς φιλικὲς σχέσεις;

4) Θὰ ὠφελήσῃ ὅλους τοὺς συνανθρώπους σου;

Βάλε 5 βαθμοὺς σὲ κάθε ἀπάντηση καὶ ἔτσι θὰ ἔχῃς τὸ συμπέρασμα ποὺ βέλεις.

Ποντιακὴ στάσις

Η ΚΑΚΕΣΣΑ

Λοὶ ἐμέν, Θεοῦ κατάρα
ἂς ἐβλάστα κιάν κ' ἐχάρα
Ὅλ ἐμέν ἀκὰν ἐφτάγνε
μέτ' ἐμέν ὅλ κόντσαν πάγνε

Ὅντὰν ἐμ κορίτς μικρέσσα
ἔλεγαν ἐμὲν κακέσσα,
τὰ συνκόπτσια— μ ἰεμένα,
ν' ἔπαιζανε μέτ' ἐμένα.

Ἔντρισα καὶ νύφε' γέμ,
κι' ὅλοι ἔλεναν, Θεέ—μ,
ἂχ νὰ λοὶ τὴν κεθεράν - ατς
ἀὼς θὰ σὸρ τὴν κελιάν—ατς.

Ἔντσισα γιὰ τὴν χαρὰν,
κ' σῦρα λάλαν κεθεράν,
ἔλεγεν νεσὲς κ' ἐπέρνεν,
τέλος τὴ ταβὶς κ' ἐφέρνεν.

Κι' ὅνταν ἔρθεν ἡ σειρὰν,
τρὰ νέμ καὶ κεθερά,
ἴναν νύφεν πῆγα σῦρα,
τοῖν παλάλα μὲ τα νεῦρα.

Ἂρ ἂς κλαίνω γὼ τὰ χαλι—μ,
καὶ ἂς κρούγω τὸ κεφάλι μ,
ἀδικεύτα ἀνερά.
νύφε ἐμ, γιὰ κεθερά.

Νύφε κ' εὖρα τὴν χαρὰν,
εἶχα λάλαν κεθεράν,
Κεθερὰ ἐνέμ καλέσσα
ἔν ἡ νόσε—μ ταῖν κακέσσα

Σταῦρος Ταυρίδης

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ἐκεῖνος: Ὅταν εἶμαι κοντά σου, ἀγάπη μου, τὰ ξεχνάω ὅλα!

Ἐκείνη: Ὦ, χρυσέ μου!.... Νὰ θυμηθῇς ὅμως τουλάχιστον τὸν τελευταῖο λογαριασμὸ τῆς μοδίστρας μου!

* * *

—Ἐπιτρέπεις στὴ γυναίκα σου νὰ καπνίζῃ;

—Ναί Μὰ ἔχω τὰ λόγο μου.

—Δηλαδή;

—Ἔτσι μιλάει λιγώτερο!

* * *

Ὁ ὀφθαλμίατρος στὴν πελάτισσά του.

—Πῶς, δεσποινίς! Δὲν εἴσθε εὐχαριστημένη ποὺ βλέπετε τώρα καλλίτερα, μὲ τὰ γυαλιά;

—Ὄχι, γιατρέ μου! Πρὶν νὰ μιζα πὼς εἴσαστε ἕνας ὅμορφος νέος!...

* * *

—ΜΕ "συγχωρῆτε, δέσποτά μου, ἀλλ' ἐγὼ δὲν πιστεύω στὰ θαύματα.

—Μὰ τότε, κυρία μου, γιατὶ πηγαίνετε στὰ Ἰνστιτοῦτα καλλονῆς;...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Νὰ φυλάξῃς κάτι εἶναι πειὸ δύσκολο ἀπὸ τὸ ἀποκτήσῃς.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

—Οἱ ποιητὲς δὲν φτιάχνονται, ἀλλὰ γεννιοῦνται.
ΚΙΚΕΡΩΝ

—Κλεῖσε μέσα σὲ αὐτὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ αἰσθανθῇς κάθε εἶδος μεγαλείου.
Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

—Καλύτερα ν' ἀδικεῖσαι, παρὰ νὰ ἀδικῇς.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

—Καλημέρα, φίλε μου. Μὴ πῶς ἔχασες τὸ πορτοφόλι σου;
—Ὄχι, εὐτυχῶς!
—Τότε λοιπὸν δάνεισέ μου ἕνα πενηντάρι!

*

—Μὰ πῶς! Γιατὶ δὲν εἶναι πιὰ κόκκινη ἡ μύτη σου; Ἔπαψες νὰ πίνῃς;
—Κάθε ἄλλο! Μόνο ποὺ στὰ μάτησα τὰ κοκκινέλια!

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

15ον

Ἔπειτα τοῦ διηγήθηκε ὅλη τὴν Ἱστορία, ἀφοῦ τοῦ πῆρε πρῶτα τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ κρατοῦσε μυστικὴ τὴν ὑπόθεση.

Ὁ Στέλιος μιλοῦσε μὲ θέρμη, σὰ νὰ ζοῦσε τὴν ἴδια ἐκείνη στιγμὴ τὰ περιστατικὰ ποὺ ἀφηγεῖτο. Δὲν ἔβλεπε ὅμως τὸ Λεωνίδα στὰ μάτια. Τὸ βλέμμα του χάνονταν σιὸν ἀνοιχτὸ ὁρίζοντα, κι ἔπαιζε μ'ἕνα σύννεφο ποὺ στεφάνωνε τὸ Χορτιάτη σὰν ἄσπρη κορώνα.

—... Καὶ τότε, ἐξακολούθησε φτάνοντας στὴν ὑπόθεση τῆς φωτογραφίας, τῆς ἔστειλα τὴ φωτογραφία ἑνὸς φίλου μου.

Ἤθελε νὰ παρατηρήσῃ τὴν ἀντίδρασι στὴ φυσιογνωμία τοῦ φίλου του, κι ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸν κάτσταζε μὲ προσοχή.

Ὁ Λεωνίδας δὲ μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὰ γέλια.

—Τί λὲς μωρὲ Στέλιο, σωστὸ μυθιστόρημα βλαξή...

Ναί, σωστὸ μυθιστόρ . . κεῖνα τὰ μυθιστορήμα . . φει ἡ ζωὴ καὶ φαίνον . . φορὲς περισσότερο . . τὰ φανταστικά.

—Καὶ τίνος ἦταν ἡ φωτογραφία, ἂν ἐπιτρέπεται;

Ὁ Στέλιος δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ ἄμεση ἀπάντηση. Περίμενε πὼς θὰ τὸ καταλάβαινε ὁ Λεωνίδας μόνος του. Στὴν ἐρώτηση ἀποκρίθηκε μὲ ὑπεκφυγή.

—Δὲν σκέφτηκες τόση ὥρα, γιὰ παιδὶ λόγο, κάθομαι καὶ σοῦ λέω πράγματα ποὺ δὲν θἄπρεπε ἴσως νὰ τὰ μάθῃ κανεὶς ποτέ; Δὲν εἶπες μέσα σου; Γιατὶ μοῦ τὰ λέει αὐτὸ ὁ Στέλιος;

—Βρὲ σύ, μήπως ἔστειλες δική μου φωτογραφία;

—Θὰ ἦταν κακό:

Ὁ Λεωνίδας καταλάβε τώρα. Δὲν ἤξερε μόνο, ποὺ θὰ κατέληγε ἡ Ἱστορία, ποὺ ἄρχιζε νὰ τὸν ἐνδιαφέρῃ ὅλοένα καὶ περισσότερο.

—Δὲν ξέρω ἂν ἦτα ἢ δὲν ἦταν κακό, ἀποκρίθηκε, τὸ σοβαρὸ του ὕφος ὅμως ἔδειχνε ὅτι θὰ προτιμοῦσε νὰ ἔξω ἀπὸ τὴν ὑπόθεση. Πάντ . . ἐξακολούθησε αὐτὸ ἐξαρτᾶτσι ἀκ . . τὴ συνέχεια. Καὶ καθὼς καταλαβαίνω. ἡ συνέχεια . . ει νὰ παρουσιάζῃ περιπλοκές.

. . εἶναι:

Στέλιος δὲν περίμενε φυσικὰ νὰ δῇ ἐνθουσιασμένο τὸ Λεωνίδα καὶ δὲν ἐπηρεάστηκε ἀπὸ τὴ σοβαρότητα ποὺ εἶχε ἐκεῖνος. Ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ ἀποκρίθηκε ἀκόμα κι ἀνοιχτά.

—Ναί, Λεωνίδα. Δυστυχῶς τὰ πράγματα περιπλέκονται.

—Ἄσχημα;

—Πολύ...

Καὶ τρόμαξε, μὲ ὕφος ποὺ ἐσήμαινε παράκλησι καὶ συγγνώμην μαζί.

—Γιὰτε ἔσωσε τὴν κατάστασιν ἡ φωτογραφία σου. Καλῶς ἢ κακῶς, ἔγινε ὅ,τι ἔγινε. Τώρα θὰ τὴν σώσῃς ὁ ἴδιος...

—Ἐνώ; Τρελλάθηκες;

—Ὄχι, Λεωνίδα, σοῦ μιλῶ πολὺ σοβαρά. Αὐτὴν τὴν χάρι σοῦ τὴν ζητῶ καὶ τὴν θέλω. Ἄκουσε ὅμως πρῶτα νὰ συνεχίσω τὴν Ἱστορία γιὰ νὰ κατατοπιστῇς.

Καὶ τὴν συνέχισε. Ὡς τὸ τέλος. Δὲχως νὰ παραλείψῃ τὸ παραμικρό.

—Καταλάβες τώρα ποιὰ χάρη πρόκειται νὰ μοῦ κάμῃς; Εἶπε ὅτε ἔφτασε στὸ σημεῖο τῆς συναντήσεως στὸ εἰδυλλιακὸ στέκι. Τί νὰ λέγῃς ἀφοῦ ἔμεσα μέσα του. Τὸ βλέμμα τῆς Ἑλένης ἦταν μιὰ πρόκλησι κι ἕνας πειρασμὸς γιὰ τὶς χαρὲς τῆς ζωῆς. Ὁποιόσδε καμμιὰ κακὴ σκέψη δὲν ἔκαμε ὁ Λεωνίδας.

—Πάντως ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὴν ἀγαπᾷ κανείς, καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ τὴ χάσῃ... παρατήρησε ἐπιστρέφοντας τὴ φωτογραφία στὸ Στέλιο.

Ἐκεῖνος κούνησε τὸ κεφάλι βλιβερά.

—Νὰ τὴν ἀγαπᾷ, ναί... Εἶναι βλακόμωρο τοῦ καθενός. Νὰ μὴν τὴ χάσῃ ὅμως. Αὐτὸ ἔρχεται μόνο του ὅταν δὲν τὴν ἀξίζει κανεὶς τὴν ἀγάπη της. Καὶ χάνει κανεὶς κάτι ποὺ ἔχει, ὄχι κάτι ποὺ φαντάζεται πὼς ἔχει. καθὼς ἐγὼ... Πικρὴ ἡ ἀλήθεια, Λεωνίδα, μὰ αὐτὴ εἶνε.

Ἦταν ἀξιολύπητος ὁ Στέλιος, κι ὁ φίλος του δὲν θέλησε νὰ δώσῃ συνέχεια στὴν κουβέντα. Μοιραία θὰ ἔφταναν ἔτσι στὴ δική τους περίπτωση, στὴν ἐγκατάλειψή του ἀπὸ τὴ λέλα. Κι ὁ Λεωνίδας αἰσθάνονταν τὸν ἑαυτό του κάπως ἔνοχο ἀπέναντι τοῦ Στέλιου, καὶ τὸν πονοῦσε κατὰ βάθος.

—Εἶμαι σύμφωνος, εἶπε, ἀφοῦ σκέφτηκε λιγάκι. Αὔριο θὰ συναντηθοῦμε στὰ σταθμό, μερικὰ λεπτὰ πρὶν τὴν ὥρα τοῦ τραίνου.

—Φρόντισε μόνο μὴν ἀργήσῃς, Λεωνίδα. Εἶναι ἡ τελευταία μου παράκληση..

—Ὄχι, θὰ ἔρθω ὁπωσδήποτε στὴν ὥρα.

—Εὐχαριστῶ.. ψιθύρισε ὁ Στέλιος καὶ τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι θερμά.

Ὅταν ἔφυγε ὁ Στέλιος, ἦταν ἐντελῶς διαφορετικός. Εἶχε ξαναβρῇ πάλι τὴν αἰσιοδοξία καὶ μαζὶ καὶ τὴν εὐθυμία του. Ἄλλη μιὰ φορὰ κατώρθωσε νὰ βολέψῃ τὴν κατάστασή, συνεχίζοντας τὸ ψέμμα. Ὡς πότε; Αὐτὸ τοῦ ἦταν ἀδιάφορο. Δὲν ἤθελε νὰ δῇ, ὅτι ἀπὸ τὴ μιὰ στὴν ἄλλη περίπτωση οἱ δυσκολίες μεγάλωναν, καὶ κάποια μέρα δὲν θὰ βρίσκονταν πιὰ τρόπος νὰ κρυφτῇ ἡ πραγματικότητα.

«Ὅσα ἀργὰ τόσο καλύτερα ἐλεγε μέσα του, ἀντίθετα μὲ κάθε λογικὴ. Ἀλλὰ οἱ ἐρωτευμένοι δὲν λογικεύονται ποτέ, κι' ἀκόμα περισσότερο ὅσοι ἀγαποῦν δίχως καμμιὰν ἐλπίδα.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἔτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		300
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διαλημμάτων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ 28819)3 ἀποφ. Ἐπιθεωρ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ κάτωθι ἀρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Ναούμ Δημητρίου Σαμαρᾶ, κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἕνα πάθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθν. Κτημ. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ταύτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἦτοι: Ἐπὶ μιᾶς τριεράφου οἰκοδομῆς μὲ ὑπόνειον ὕψους 3.40 μέτρων, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ὄροφος ὕψους ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 1 μέτρου περιλαμβάνει διάδρομον, εἰσοδον, τέσσαρα δωμάτια, χώλ, κουζίνα, ἀποχωρητήριον, καὶ λουτρό, ὁ δεύτερος ὄροφος σάλαν, πέντε δωμάτια, ἀποχωρητήριον καὶ λουτρό, ὁ τρίτος ὄροφος Σάλαν, 4 δωμάτια κουζίνα λουτρὸ καὶ ἀποχωρητήριον, μὲ τρεῖς πλάκες μπετόν, ἐπὶ δὲ τῆς ὀροφῆς πλάκα μπετόν ἐπὶ 30τ.μ. Τοῦ ἀκινήτου τούτου κειμένου ἐν Βεροίᾳ ἐν Δήμῳ καὶ Εἰρηνοδικείῳ Βεροίας συνοικία ἔξω Παναγιὰ καὶ ὁδὸς Ἁγίου Ἰωάννου καὶ συνορευόμενον γύρωθεν Ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον Ἀντωνίου Μούμογλου, Μεσημβ. μὲ οἰκίαν Νικολάου Μπαρμπαργύρη, ἀνατ. οἰκίαν Γεωργ. Βύζα καὶ δυτ. Δημόσιον ἀσφαλτοστρωμένον δρόμον. ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος ἀποκτήσας τὴν κυριότητα ὡς ἀκολούθως: Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1039)1953 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντ. Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος ἠγόρασα ἐκ τοῦ οἰκοπέδουτῆς ἐνλόγω οἰκοδομῆς127.50 τ.μ. παρὰ τοῦ Νικολάου Μπαρμπαργύρη. Οὗτος εἶχεν ἀποκτήση.τὴν κυριότητα τούτου ἐν μεγαλειτέρᾳ ἐκτάσει ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῆς Ἑταιρίας Θέρμιον δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 2269 καὶ 2588 τοῦ 1952 συμβολαίων τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Θωμᾶ Καλιαμπάκα ἥτις ἑταιρία εἶχεν εἰς τὴν κυριότητα νομὴν καὶ κατοχὴν της τοῦτο ἐξ ἀγορᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11426)1925 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Γ. Μανωλίδου, νομίμως μεταγεγραμμένου. Ἕτεραν τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἡ πρὸς ὑποθήκην προσφερομένη οἰκοδομὴ ἐκ 34 τ.μ. ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ παρὰ τοῦ Ἀντωνίου Κωνστ. Μούμογλου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ 17349)1959 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος. Ἐξ Ἀντωνίου Μούμογλου ἦτο κύριος νομεὺς καὶ κάτοχος τούτου ἐν μεγαλειτέρᾳ ἐκτάσει κατὰ μὲν τὸ 1)4 ἐκ κληρονομίας τοῦ κατὰ τὸ 1931 ἀποβιώσαντος πατρὸς του Κωνσταντίνου Μούμογλου' ὅστις ἦτας κύριος ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ πρὸ τοῦ 1890 κατὰ τὰ λοιπὰ 3)4 ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῶν συγκληρονόμων του 1) Καλλιόπης χήρας Κωνσταντίνου Μούμογλου, 2) Εὐφημίας θυγατρὸς Κωνστ. Μούμογλου καὶ 3) Δημητρίου Κων. Μούμογλου, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8894 τῆς 1-8 1935 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντ. Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦτου ἔκτισα δ' ἰδίων μου χρημάτων ἀρξάμενος ἀπὸ τὸ 1953 τὸν πρῶτον ὄροφον κατὰ δὲ τοῦ 1958 τὸν δεύτερον καὶ τρίτον ὀροφον οἵτινες πρόκειται νὰ συμπληρωθῶσιν

Π ρ ο σ κ α λ ῶ δὲ πάντα ἔχοντα ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου ταύτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Ν. 3743)1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσει ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18 Ἰουλίου 1959

Ὁ Δηλῶν καὶ προσκαλῶν
(Ναούμ Δημητρίου Σαμαρᾶς)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΒΕΡΟΙΕΙΣ ΕΠΙ ΡΩΜΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

=Ἀπὸ ἐπιγραφές, ποὺ ἐσώθηκαν συνάγεται, ὅτι εἰς τὴν πόλιν μας (βλέπε Δ. Κακατσούλη «Μακεδονικὰ Μελετήματα» σελὶς 19—211 διεκρίθησαν κατὰ τὴν Ρωμαιοκρατίαν πολλοὶ καὶ ἔκλεκτοὶ Βεροιεῖς «μεγάλοι ἄνδρες».

—Ἐκτὸς τοῦ Κ. Ποπιλλίου Πύθωνος, ποὺ γνωρίσαμε ἀπὸ προηγούμενα σημειωμά μας, εἶναι γνωστοί,«ἀλλοιῶπως ὁ Τίτος Φλάουιος Κάσσανδρος, ποὺ ὑπῆρξεν ἀρχιερεὺς καὶ ἀγωνοθέτης τοῦ καινοῦ, διὰ τὰς λαμπρὰς του δὲ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν πόλιν τῆς Βεροίας πῆρε τὸν τίτλον «εὐεργέτης Μακεδόνων καὶ τῆς πατρίδος».

—Βεροιώτης—μᾶλλον —ἦταν καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τῶν «Σεβαστῶν» (ποὺ ὡς γνωστὸν ἦταν θρησκευτικὲς γιορτὲς τοῦ «καινοῦ τῶν Μακεδόνων» πρὸς τ[ι]μὴν τῶν Ρωμαίων Αὐτοκρατόρων) καὶ ἀγωνοθέτης τοῦ καινοῦ, ὁ Τιβέριος Ἰούλιος.

—Ἕνας ἐκ τῆς Βεροίας ἦτανὁ Ἀρχιερεὺς Τιβέριος Κλαύδιος Πειερίων, ὁ Λούκιος Αὐρηλιανὸς Σωτήριχος, ὁ Βειουληνὸς Νεικομήδης, καὶ διεκρίθησαν εἰς τὴν Κοινοτικὴν διοίκησιν. Ὁ τιμηθεὶς Γάϊος Ἰούλιος Θεοτένης ὁ «ἄριστα πεπολειτευμένος» οἱ γυμνασίαρχοι Ἀλέξανδρος ὁ Φιλοκράτης, οἱ πωλυτάρχαι Ἄβαϊος ὁ Διοδώρου, Ἀλέξανδρος ὁ Ζωπύρου, ὁ Διονυσίου, Δίων ὁ Ἀλεξάνδρου καὶ ὁ Διογένης ὁ Ἀμύντου καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Σ.Σ.—Ἀπὸτὸ ἑπόμενοφύλλο μας θὰ ἀρχίσωμεν τὴν δημοσίευσιν σειρᾶν ἄρθρων γύρω ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν Σωματείων τῆς Βεροίας ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ ἐντεῦθεν.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 580)59 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη Ἀθλητικὸς Ὅμιλος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΘΡΙΑΜΒΟΣ» μὲ ἕδραν τὸ χωρίον Βεργίνα καὶ σκοπὸν τὴν διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἠθικὴν πνευματικὴν καὶ σωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τὴν ὀργάνωσιν ἀθλητικῶν ἀγώνων, ἐκδρομῶν, φιλάθλων, ἐκδηλώσεων κ.λ.π.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20 Ἰουλίου 1959

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ἀθανάσιος Ζαρούκος

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστανιᾶς τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν Δημοπρασίαν ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ Κοινοτικοῦ Λατομείου Μαρμάρων τῆς θέσεως «ΜΑΡΜΑΡΑ» τὴν 2αν (δευτέραν) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 πμ.

Οἱ ὅροι τῆς Δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος Καστανιᾶς καὶ τὴν Νομαρχίαν Ἡμαθίας δύνανται δὲ νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας.

Ὁ
Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ν. Λιαπίδης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Φάρμα ἐκ 13.375 μ. στρεμμάτων ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Πλάκα» Ἁγ. Μαρίνης σὲ τιμὴν εὐκαιρίας. Δένδρα διάφορα ἀνεπτυγμένα καρποφόρα. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Ἰδιοκτήτου Παλ. Ἀγγελίδη Γεωργίου ἐν Πατρίδι—Βεροίας

Θρησκευτικὰ—Κοινωνικὰ θέματα

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Τοῦ κ. Θ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ μόρφωσις, ἵνα κατὰ τὸν σεβαστόν ἡμῶν καθηγητὴν κ. Ἔξαρχον εἴπωμεν, νοεῖται πάντοτε ὡς «ἡ ἐνιαία ἐκείνη ζωντανὴ προσωπικὴ ὀργάνωσις, καθ' ἣν τὸ ἄτομον ἔχει ἐξελίξει τὰς ἐν ἑαυτῷ ἀξιολογικὰς κατευθύνσεις καὶ τὰς πνευματικάς, ψυχικὰς καὶ σωματικὰς ἱκανότητας εἰς ἁρμονικὴν ἑνότητα συμφώνως πρὸς τὸν θεμελιώδη αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸν πολιτιστικόν, ἐθνικὸν καὶ ὑπερεθνικὸν κύκλον τοῦ βίου του»

Κατὰ ταῦτα ἡ μόρφωσις ἀναφέρεται εἰς τὴν ὅλην συγκρότησιν τοῦ ἀνθρώπου; ἦτοι εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. Δὲν ἐπιδιώκεται δηλ. διὰ ταύτης μόνον ἡ συσσώρευσις παντοειδῶν γνώσεων, ὡς ἀπὸ πλείστων νομίζεται, ἀλλὰ κυρίως αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὴν διάπλασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ψυχῆς. Εἶναι ψυχοσωματική, τῶν οὐσιωδῶν καὶ πρωταρχικῶν στοιχείων αὐτῆς εὑρισκομένων εἰς τὸ ψυχικὸν μέρος, διότι ἡ ψυχὴ ἀποτελεῖ τὸ πρώτιστον καὶ σπουδαιότερον στοιχεῖον τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τῶν πολλῶν περιοχῶν τῆς ψυχῆς ἡ θρησκευτικὴ εἶναι βασική, καθ' ὅσον διὰ ταύτης ὁ ἄνθρωπος δύνατοι νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ θείου ὄντος καὶ διὰ τῆς ἀναστροφῆς μετ' αὐτοῦ, ἀνθλῶν θείας τελειότητας, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυξίν του.

Καθίσταται οὕτω φανερόν, ὅτι ἡ θρησκευτικὴ περιοχὴ ἀποτελοῦσα βασικὴν περιοχὴν τῆς ψυχῆς ἀποτελεῖ καὶ βασικὸν καὶ μόνιμον μέρος τῆς μορφώσεως. Ἡ θρησκευτικὴ ταύτοτης μόρφωσις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ προϋπόθεσιν τῆς μορφώσεως;καὶ θόλου καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀναγκαία εἰς πάντα, ὅστις θέλει νὰ θεωρῆται πράγματι μεμορφωμένος.

Τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τοῦ περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως θέματος σκοπὸν ἔχει ἡ παροῦσα ἐργασία, περιλαμβάνουσα. α) τὴν ἀναγκαιότητα τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως ἐν τε τῇ στοιχειώδει καὶ τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει καὶ β) τὴν ἀναγκαιότητα τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως γενικῶς.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ. Ἔ. ἀρχεται ἡ λειτουργία τῶν κάτωθι τμημάτων:

α) Τμήματα ὑποψηφίων δι' ὅλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

β) Τμῆμα ὑποψηφίων Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ Ἰκάρων.

γ) Τμῆμα ὑποψηφίων διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν.

δ) Τμῆμα ὑποψηφίων διὰ τὴν Μαιευτικὴν Σχολὴν Θεσ)νίκης.

ε) Τμήματα ἀνεξεταστέων δι' ὅλα τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς μαθητῶν εἰς ἕκαστον τμῆμα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν συστηματικὴν καὶ ἐπιμελημένην διδασκαλίαν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου καὶ φιλοτίμου προσωπικοῦ τοῦ Φροντιστηρίου ἀποτελοῦντες καλυτέρας ἐγγυήσεις περὶ τοῦ προσφερομένου ἔργου.

Δίδακτρα συγκαταβατικά.

Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (ὁδὸς Παλ. Νοσοκομείου.)

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀγοράσατε ἕνα οἰκόπεδο γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας. Εἶναιἡκαλύτερηκι' ἀσφαλέστερη τοποθέτησιςτῶνχρημάτων σας·Ἡ Τεχνικὴ Ἑταιρία «Β. Λαμπρόπουλος καὶ Σία» ἐδημιούργησε τὸ καλύτερο προάστειο τῆς Θεσσαλονίκης δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο.

Σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλατεῖες, δενδροστοιχίες πλῆρες δίκτυον ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμός, θαυμασία, θέα ἀληθινὴ κηπούπολις.

Μὲ μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπον σὲ 30 ἀτοκες μηνιαῖες ὁσεις μπορεῖ ὁ καθένας νὰ γίνῃ κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Τίτλοι ἐγγυημένοι 100 ἐτῶν. Μὲ τὴν προκαταβολὴ γίνεται ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ.

Μὴ χάσετε τὴ θαυμάσια αὐτὴ εὐκαιρία:
Κανεὶς δὲν ζημιώθηκε ἀγοράζοντας γῆ:
Κτηματικαὶ Ἐπιχειρήσεις:
ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Κεντρικὰ Γραφεῖα Ἀθηνῶν Γραφεῖα Θεσ)νίκης
Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 21 Ἐγνατίας 63Τηλ.—72·728

Μεταβάσεις εἰς τὰ οἰκόπεδα δωρεὰν μὲ αὐτοκίνητον τῆς ἐπιχειρήσεως **ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ**

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΧΑΡΑΛ. ΒΟΡΓΙΑΖΙΔΗ
Τ. Ἐσωτερικοῦ Βοηθοῦ ΙΙ Χειρουργικῆς Πανεπ)κῆς Κλινικῆς καὶ Ἐπιμελητὴς LAINZER
Νοσοκομείου Βιέννης
Ἔναντι Ἀγροτικῆς Τραπέζης
ὁδὸς Βενιζέλου Τηλ. 2—53 Βέροια

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
Ἀντωνίου Καμάρα 18
(Πρ. ΚΑΪΣΕΡΛΟΓΛΟΥ)
ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤ. ΧΕΙΡΟΥΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ
Ὧραι Ἐπισκ. 9.30—1 μ. μ. καὶ 6—8.30 μ. μ.

Η «ΣΚΗΤΗ ΒΕΡΟΙΑΣ»

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

—Τὸ βράδυ ἀπολαύσαμε Ἀριες ἀπὸ ἀγνώστες ὄπερες, ποὺ οἱ φιλόξενοι κόκκοροι μᾶς χάρισανε, ἐνῶ ἕνα ἄλογο μὲ κουδούνι ποὺ ὅλο ἀκούγονταν μᾶς ἔκαμε νὰ νομίζωμε, πὼς κυποῦσε τὸ κουδούνι τοῦ ἀγελαίου τῶν μαθητικῶν μας ἀναμνήσεων ἢ τοῦ Αὐτοκινήτου ἀποριμμάτων τοῦ Δήμου. Μιὰ ὀλιγόλεπτη βροχὴ μᾶς ἔβαψε τὴν ρωμαντικὴ αἴσθηση ποὺ προκαλεῖ τὸ πλησίασμα τῶν σταλαγματιῶν στὶς πλούσιες φυλλωσιὲς τῶν δένδρων.

—Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωΐ, ἀκούσμε τὴν κατανυκτικὴ λειτουργία ποὺ μὲ κρυστάλλινη φωνὴ ἔψαλε ὁ πάτερ Τιμόθεος (τῆςΚυριωτίσσης) Μετὰ τὴ λειτουργίαν ἤμασταν ὅλοι—ὅλοι ἐξ (6)!!!—ἄρχισα ἐρευνες, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἐκκλησία. Μὲ λύπην ἐπληροφορήθηκα ἀπὸ τὸν ἱερομόναχον Ἀρσένιον, ἡλικίας 70 ἐτῶν, ποὺ ὁ Σεβασμιώτατος τὸν ἀποκαλεῖ «Παλαιοντολόγο» ὅτι τὰ χειρόγραφα τοῦ πρώην Ἡγουμένου Ἰωαννικίου, ποὺ πέθανε τὸ 1945, χάθηκαν ἢ μᾶλλον ἐκλάπηκαν ἐμμέσως.

—Ὁ Ἡγούμενος Ἰωαννίκιος ἡλικίας 80ἐτῶν τὸ 1945, εἶχεν συγκεντρώσει πολὺ λαογραφικὸ ὑλικὸ καὶ στοιχεῖα διὰ τὴ· Ἱστορίαν τῆς Μονῆς καὶ τῆς Βεροίας Ἦταν καλαισθητικὰ δάσκαλος, πολὺ μελετημένος.

Ἔγραψε ἕναν πολυσέλιδο τόμο, μὰ κανεὶς δὲν ἐπροθυμοποιήθηκε νὰ τὸν ἐκδώσῃ.

Κατόπιν τὸν συνόψισε σὲ 100 περίπου σελίδες, μὰ πάλι ἔμεινε ἀνέκδοτος. Ἔτσι φθάνομε στὰ 1945, ποὺ εἶναι καὶ ὁ χρόνος τοῦ θανάτου τοῦ συγγραφέως. Μεταξὺ 1945—1959 κάποιος ἀρχαιοκάπηλος ἐθεώρησε καλὸ νὰ κλέψῃ τὰ χειρόγραφα, χωρὶς ταυτόχρονα νὰ τὰ ἐκδώσῃ, ἔστω καὶ μὲ ἰδικό του ὄνομα. Ἔχει ἤδη ἐγκληματίσει ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ τόπου μας.

Στὸ ἄλλο σημείωμα θὰ ἰδοῦμε τί βρῆκα, φύχνοντας ἐπὶ πολλὲς ὧρες στὴν βιβλιοθήκη καὶ ἀλλοῦ; ὅπως καὶ μερικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἱστορία τῆς περιοχῆς.

ΝΟΜΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΕΝΟΡΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΔΙΚΗΣ

Τὸ Κακουργοδικεῖον Βεροίας ἀθῴωσε τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα ἕνα νέον, κατηγορούμενον διὰ ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προμελέτης. Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ὡδηγήθησαν κατόπιν τῆς ἀπαλλακτικῆς, πομψηφεί, ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν εἶναι ἐπίκαιρον τὸ θέμα τῆς καταργήσεως ἢ μὴ, τοῦ ὁρκωτοῦ συστήματος. Ἡ ἐξέτασις θὰ γίνῃ ἀπὸ ὀντολογικῆς ἀπόψεως διότι τὰ ἄρθρα 94 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1862)1911)1952 εἶναι δεσμευτικά. (ἄρθρον 94: «Τὸ ὁρκωτὸν σύστημα διατηρεῖται»).

***

Ὅπως διὰ κάθε ζήτημα ὑπάρχουν συνήθως, δυὸ ἀπόψεις ἔτσι συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ἐπίμαχον θέμα, τῆς διατηρήσεως ἢ καταργήσεως τοῦ συστήματος τῶν ἐνόρκων. Ἰδίως ὡς πρὸς τὴν συμμετοχήν τους εἰς τὰ Κακουργοδικεῖα (καὶ ὄχι εἰς τὴν ἐνδίκασιν τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἢ τοῦ τύπου).

***

Ὁ θεσμὸς τῶν ἐνόρκων (καὶ μεικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων) καθιερώθηκε ὡς μέσον καταπολεμήσεως τῶν δικαστικῶν πλανῶν. Ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὁποῖοι διακηρύσσουν, ὅτι οἱ ἔνορκοι ἀποτελοῦν ἀσφαλιστικὴν δικλεῖδα τῆς εἰκαιοσύνης. Πάντως οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὁρκωτοῦ συστήματος εἶναι περισσότεροι.

Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ συστήματος λέγουν, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιτυγχάνεται ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀπονομὴν Δικαιοσύνης, ὅπως συνέβαινεν εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ρώμην.

Ἔτσι ἡ ἐκδίκασις τῶν σπουδαιοτέρων ποινικῶν ὑποθέσεων γίνεται κατὰ τρόπον σύμφωναν μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας τῆς ὁποίας οἱ ἔνορκοι ἀποτελοῦν μικρογραφίαν. Ὁ δικαστὴς—ἰσχυρίζεται—δὲν δύναται παρὰ νὰ κρίνημὲ μοναδικὸν κριτήριον τὰ γράμμα τοῦ νόμου, ἐνῶ διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐνόρκων ἡ Δικαιοσύνη ἀπὸ «νεκρά» γίνεται «ζῶσα».

Τὸ ὁρκωτὸν σύστημα εἶναι ἀκόμη καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ οὐσιώδη χαρακτηριστικὰ τῶν Δημοκρατικῶν πολιτευμάτων, διότι παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς πολίτας νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν Δικαστικὴν λειτουργίαν.

***

Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιπάλων εἶναι ἀκόμη περισσότερα καὶ ἀξιοσημείωτα. Λέγουν, λοιπὸν ὅτι οἱ ἔνορκοὶ δὲν ἐπιδεικνύουν τὴν δέουσαν προσοχὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἐπίσης θεωροῦν κάγχαρείαν τὴν συμμετοχήν τους εἰς τὸ Δικαστήριον διότι ἀναγκάζονται νὰ ἀφήνουν τὰ ἐπαγγέλματά τους ἢ νὰ λαμβάνουν ἀποφάσεις διὰ τὴν ζωὴ συνανθρώπων τους ποὺ δὲν τὸ ἐπιθυμοῦν

Ἰσχυρίζονται ἀκόμη, ὅτι οἱ ἔνορκοι δὲν ἔχουν ἱκανότητα νὰ κατανοήσουν τὰ νομικὰ ζητήματα καὶ νὰ συλλάβουν τὰ πραγματικὰ περιστατικά, δι' αὐτό, λόγω τῶν ἀμφιβολιῶν τους προβαίνουν εἰς ἀπαλλακτικὲς ἐτυμηγορίες.

Ἄλλο ἀξιοσημείωτο ἐπιχείρημα εἶναι, ὅτι οἱ ἔνορκοι κρίνουν μὲ τὴν καρδιὰν καὶ παρασύρονται εὔκολα ἀπὸ τοὺς συνηγόρους, ἐνῶ οἱ Δικαστικοὶ ἀποφασίζουν μὲ τὴν «ψυχρὰν λογικήν», μὴ κατεχόμενοι ἀπὸ συμπάθειες ἢ ἀντιπάθειες

Αὐτὰ εἶναι τὰ σπουδαιότερα ἀντιμαχόμενα ἐπιχειρήματα. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ ἄλλη ἄποψις, ποὺ λέγει, ὅτι δὲν πταίει τὸ ὁρκωτὸν σύστημα, ἀλλὰ ἡ ἐπιλογὴ καὶ ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τοῦ σώματος τῶν ἐνόρκων.

Πρέπει νὰ ἐκλέγωνται οἱ ἄριστοι τῶν πολιτῶν, ποὺ νὰ διακρίνωνται διὰ τὸ ἦθος, τὴν αὐνεσιν καὶ τὴν στερεότητα.

Μεγάλην σημασίαν ἔχει ἡ ἐκλογὴ τοῦ προϊσταμένου τῶν ἐνόρκων.

***

Εἰδικώτερα εἰς τὴν δίκην τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος ἐντύπωσιν προεκάλεσεν «ἡ παμψηφεὶ» ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων. Βεβαίως δὲν ὑπῆρχαν ἀποδείξεις ἀλλὰ ἐνδείξεις, ἀλλὰ ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ πολλὲς δικαστικὲς πλάνες, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἐπὶ αὐτοφώρω συλλήψεως καὶ τῆς ὁμολογίας συνήθως πάντοτε ἀποφασίζομεν στηριζόμενοι οὐχὶ ἐπὶ ἀποδείξεων. Ἀφοῦ ὑπῆρχαν σοβαραὶ ἀμφιβολίαι ἔπρεπε ἡ ἐτυμηγορία νὰ μὴ εἶναι παμψηφεί, ὥστε νὰ ἐκδικασθῇ καὶ ὑπὸ ἄλλου δικαστηρίου ἡ ὑπόθεσις, ἐφ' ὅσον ἡ Πολιτικὴ ἀγωγὴ ἢ ὁ Εἰσαγγελεὺς θὰ ἀσκοῦσε ἔφεσιν, ὑπὲρ τοῦ νόμου. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἐν σχέσει μὲ ἄλλην ἐκδοθεῖσαν τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα εὑρίσκεται εἰς νομικὴν καὶ λογικὴν ἀντινομίαν.

Τὸ θέμα δὲν ἐξαντλεῖται, μὲ ἕνα σημείωμα, ἀλλὰ ἁπλῶς μετατρέπεται εἰς πρόβλημα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κάθε ἀναγνώστης δίδει καὶ ἰδικήν του λύσιν.

Χ.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Σατανάδες. Αὐτοὶ μιλοῦν μισοῦν τὸν χριστόν, ἀλλὰ καὶ τὸν φοβοῦνται.

Νίκησε ὁ χριστὸς στὴν πάλη τοῦ τὴ. Ἐξέβαλε τὰ δαιμόνια. Γίνεται καὶ στὴν δική σου τὴν ψυχὴ μια μεγάλη πάλη τὴ στιγμὴ αὐτή. Ἄραγε, ποιὸς θὰ νικήσῃ; Σὲ συμφέρει νὰ νικήσῃ ὁ Χριστός. Θὰ κατα λάβῃς ζωή, πραγματικὴ ζωή, ζωὴ ἐν ἀφθαρσία, ζωὴ αἰώνια ἂν τοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ νικήσῃ καὶ νὰ ἐκβάλῃ τὰ δαιμόνια, τὴν ἁμαρτία ποὺ σὲ βασανίζει. Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ σὲ σένα, τώρα αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐνῶ διαβάζῃς τὶς λίγες αὐτὲς γραμμές. Σὲ περιμένει ἐλευθερία πνευματική. Κλεῖσε τὰ μάτια σου, ἄνοιξε τὴν καρδιά σου καὶ προσκάλεσε τὸν χριστὸ νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς πίστεως. Οἱ δαίμονες μ' Αὐτὸν δὲν κάνουν, θὰ φύγουν. Θὰ μείνῃ ὁ χριστὸς μόνο καὶ τότε θὰ μπορεῖς νὰ εἴπῃς εἶσαι πραγματικὰ Χριστιανός.

Μὰ θὰ λάβῃ χώραν καὶ κάτι ἄλλο. Ὁ χριστὸς ἐλευθέρωσε τοὺς δαιμονιζομένους. Ἀλλὰ τὰ δαιμόνια εἰσερχόμενα στοὺς χοίρους ἐπέφεραν μιὰ ὑλικὴ ζημία. Ποιὰ νομίζετε ἐνδιέφερε τὸν κοσμάκη παρὰ πάνω, ἡ ἐλευθερία ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ οἱ χοῖροι; Δυστυχῶς οἱ χοῖροι. Φύγε, εἶπαν στὸν χριστό, ἀπὸ τὰ βρῖα. Ἡ παρουσία σου μεταξὺ μας σημαίνει τὴν ὑλικὴ μας ζημία. Ἶσως καὶ ἡ δική σου σωτηρία, ἡ ψυχική. νὰ χάσῃ ζημιὰ ὑλικὴ σὲ μερικούς, μ' ἂς τὰ καταλάβουν ἐπὶ τέλους πὼς ἡ ψυχὴ ἑνὸς ἀνθρώπου ἀξίζει παραπάνω ἀπὸ πολλὲς ἀγέλες χοίρων.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἓν τεῦχίδιον μὲ τὴν ἀσιρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἐκλεκτοῦ τοῦ παρελθόντος μηνός, ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματαβωλὶς 397, Ἀθῆναι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν κ. Ἀντώνιον Στουλιον Χασάλαμπον, Ἔνωμοτάρχην τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Βεροίας ὁ ὁποῖος προσεφέρθη φιλοκερδῶς εἰς αἱμοδοσίαν χάριν τῆς μητρὸς μας Σταυρούλας Ἰσαακίδου.

Ἀθανάσιος—Ἀνέστης — Βασίλειος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΝ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναργύρων Πόλεως Βεροίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 1) ὀκτὼ οἰκοπέδων κάτωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀναργύρων 2) ἡ ἐπανάληψις δημοπρασίας οἰκοπέδου εὑρισκομένου μεταξὺ Ξενώνος ἀξιωματικῶν καὶ οἰκοπέδου Βούδας Χατζηνικολάκη καὶ 3) ἑνὸς ἀγροῦ κειμένου ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ Κουτσοχωρίου. Τὴν 2αν Αὐγούστου ἐ.ἐ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 11—12 μεσημβρινῆς.

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν κυκλοφορεῖ τὸ Ἱστορικὸν φυλλάδιον: «Διὰ νὰ Γνωρίσετε τὴν Βέροιαν.» Διατίθεται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Τ.Ο.Β.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὸν Γραμματέα κ. Ἐμμανουὴλ Χατζηνικολάου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 24 Ἰουλίου 1959

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἁγ. Ἀναργύρων

Ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ Γεωργικοῦ κόσμου

(Β!)ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελτζανίδη

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς γεωργικῆς ἀσφαλίσεως ὑπὸ τὰς δύο ὄψεις αὐτῆς, ἤτοι τῆς ἐπιχειρηματικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐπιβάλλεται ἡ ἵδρυσις αὐτονόμου Κρατικοῦ ὀργανισμοῦ μὲ ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν ὑπὸ τῶν γεωργῶν τῶν πάσης φύσεως καλλιεργειῶν των. Ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς δύναται κατ' ἀρχὴν νὰ ἀντιμετωπίζῃ τοὺς κινδύνους τῶν προϊόντων χωρὶς καμμίαν διάκρισιν εἰς τὰ εἴδος τῶν προϊόντων καὶ τῶν κινδύνων, διότι ὅλα φυσικοὺς κινδύνους διατρέχουν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ὀργανισμὸς θ' ἀντιμετωπίσῃ καὶ ἄλλους κινδύνους καὶ θὰ καταστῇ, τὸ Ι.Κ.Α τῶν γεωργῶν.

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς λύσεως αὐτῆς, εἶναι πολλὰ καὶ ἀπαριθμοῦμεν τὰ κυριώτερα:

1) Μὲ ὀλίγα ἀσφάλιστρα ἀντιμετωπίζονται περισσότεροι κίνδυνοι. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀσφάλισις εἶναι ὑποχρεωτική, τὸ σύνολον τοῦ γεωργικοῦ κόσμου ἀναλαμβάνει τὸ βάρος τῆς ἀσφαλίσεως. Τὰ ἀσφάλιστρα δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν κατὰ στρέμμα ἢ κατ'ἀξίαν

2) Τὰ κεφάλαια τοῦ ὀργανισμοῦ ἀνήκουν εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀγροτῶν καὶ οὐδεμία κερδοσκοπικὴ ἐκμετάλλευσις δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

3) Ἐὰν ἐφαρμοσθῇ πραγματικὴ ἀγροτικὴ πολιτική, ὁ ὀργανισμὸς δύναται νὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας ὅπως εἶναι ὁ ἔλεγχος τῶν καλλιεργειῶν καὶ ἡ μᾶλλον ἀκριβὴς πρόβλεψις παραγωγῆς.

4) Θὰ δυνηθῇ ν'ἀναλάβῃ καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν τῶν γεωργῶν.

5) Δὲν θὰ διαταράσσεται ἡ οἰκονομία ἀπὸ τὰς θεομηνίας, διότι ὁ ὀργανισμὸς θὰ εἶναι εἰς θέσιν ν'ἀποζημιώσῃ τὰς ζημίας χωρὶς κανένα κονδύλιο τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

6) Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία θὰ δύναται νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ὡς πρὸς τὴν καταναλωτικὴν ἱκανότητα τῶν ἀγροτῶν.

7) Οἱ γεωργοὶ θ'ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τοῦ μέλλοντος διὰ τὸ ἄγνωστον τῆς παραγωγῆς καὶ μὲ περισσότερες ἐλπίδες θὰ φροντίσουν διὰ βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἐχοντες ὑπ'ὄψιν, πιστεύομεν ἀκραδάντως εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἱδρύσεως αὐτονόμου Κρατικοῦ Ὀργανισμοῦ ἀσφαλίσεως Γεωργικῶν προϊόντων, τοσοῦτον μᾶλλον ἐφ'ὅσον θ'ἀσκῇ κοινωνικὴν λειτουργίαν ἐξασφαλίζοντας εἰς τοὺς ἀγρότας ἕνα βέβαιον μέλλον.

ΔΙΗΜΕΡΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΘΕΑΜΑ

ΑΙ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

—Τὰς τελευταίας ἡμέρας κατεβλήθη μεγάλη προσπάθεια ἐκ μέρους τοῦ Τ.Ο.Β. διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Φεστιβὰλ Παραγωγῆς. Τὰ πλεῖστα τῶν ἁρμάτων εἶναι σχεδὸν ἕτοιμα, ἐστάλησαν δὲ προσκλήσεις καὶ προγράμματα πρὸς ὅλας τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπισήμους τῶν Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Βεροίας καὶ τῶν γειτονικῶν πόλεων. Δι' ὅλων τῶν προσκλήσεων οἱ φιλοξενούμενοι μας ἐξασφαλίζουν κατάλυμα ἢ καὶ διατροφὴν διὰ δύο ἄτομα, τίθεται δὲ εἰς τὴν διάθεσίν των καὶ εἰς ἢ μία ξενογέας

Ἐλπίζεται ὅτι τὸ Β! Φεστιβὰλ Παραγωγῆς θὰ ἐπιτύχῃ, χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ Τ.Ο.Β. τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ὁλονλήρωσιν τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως

—Εἰς τὸ Φεστιβὰλ Παραγωγῆς θὰ παρευρεθοῦν πολλοὶ ὑπουργοὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἐπίσης θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλιν μας καὶ ἑκατοντάδες Βεροιέων, τῆς παροικίας τῆς Θεσσαλονίκης.

— Ἤρχισε ἡ ἐγκατάστασις τῶν περιπτέρων πληροφοριῶν, διανομῆς φροῦτων, ἡ διαμόρφωσις τοῦ χώρου Ἐλιᾶς, ὅπου θὰ λάβῃ χώραν ἡ μεγάλη χοροεσπερὶς καὶ νὰ διαγανοῦνται τὰ γκρούπ καὶ οἱ ἐπιτροπαὶ τῶν διαφόρων ἐργασιῶν.

Ἐφέτος ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἀπὸ τὸ Α! Φεστιβὰλ μιντηλάκια, θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν καὶ φάβινα καπελλάκια.

Σχετικὰ δὲ μὲ τὴν παρέλασιν πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν μία θαυμασία καὶ φαντασμαγορικὴ παρέλασις μεταλλιτεχνικώτατα ἅρματα μὲ γκρούπ ἀπὸ Ἀγροτονεάνιδας καὶ νέους τῶν διαφόρων Ἀγροτοσυλλόγων, πολλὰ πεζοπόρα τμήματα μὲ εἰδικὰς καὶ ἐντυπωσιακὰς ἐνδυμασίας καὶ μὲ εἰδικὸ βηματισμὸ ποὺ τὰ προετοιμάζει ὁ Καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς κ. Τηλέμαχος Κανελλίδης.

—Ἐπίσης θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐρρτὴ τῶν φροῦτων ὅπου θὰ διανεμηθοῦν ἀπὸ εἰδικὰ γκρούπ εἰς ὅλους τοὺς παρόντας εἰς τὰ Ἐπαπτόρια δωρεὰν φροῦτα.

—Παρακαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως μας, ὅπως διαθέσουν φροῦτα εἰς τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπήν ὡς καὶ νὰ παρέχουν κάθε εἴδους ὑπηρεσίαν προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Τ.Ο.Β (παραπλεύρως Κινηματογράφου ΣΓΑΡ).

—Ἡ Κοινότης Λευκαδίων θὰ παρουσιάσῃ ἰδικόν της περίπτερον Παραγωγῆς εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διανέμωνται δωρεὰν φροῦτα.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως Β Δ. διὰ τοῦ ὁποίου προάγονται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Β! οἱ κάτωθι διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι τῆς Α! καὶ Β! Ἐκπαιδ. Περιφερείας Βεροίας

1) Εὐάνγ. Χειμωνίδης τοῦ 9ου Βεροίας 2) Α. Βομβύδη Νησίου Βεροίας 3) Γ. Κάλλιος Καμποχωρίου 4) Μ. Τερζίδης Τρικάλων Βεροίας 5) Μ. Χατζηδημητρίου 6ου Βεροίας 6) Φ Βλαχοπούλου 9ου Βεροίας 7) Γ. Ἀποστολόπουλος Νησίου (κατ' ἐκλογὴν καὶ οἱ ἑπτὰ) καὶ 8) Ν. Περγιαλίδης Λουτροῦ 9) Σ. Ἀφεντίδου Σχοινᾶ 10) Φ.Ψωμᾶ Διαβατοῦ 11) Κ. Τασούλα Λιανεβεργίου 12) Ι. Βλαχοπούλου 5ου Βεροίας καὶ 13) Ε. Γιανναπούλου 2ου Βεροίας.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς συντάξεως τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» συγχαίρει τοὺς προαχθέντας, εὐχομένη καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Τὸ Ὑδρυμα Κοιν. Ἀσφαλίσεων προκηρύσσει διαγωνισμόνδια τὴν μίσθωσιν οἰκήματος πρὸς στέγασιν τοῦ Γ.Ε.Ε. Βεροίας.

Ὁ Διαγωνισμὸς θὰ γίνῃ τὴν 10ην Αὐγούστου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5μ.μ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ΙΚΑ Βεροίας καὶ τῷ Γ.Ε.Ε.

Ἐκ τοῦ Ὑπ)τος ΙΚΑ Βεροίας

Προτιμᾶτε διὰ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας. Παράδοσις ταχεῖα, Ἐργασία ἐπιμελημένη. Μητροπόλεως; τηλ. 400 Βέροια.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΗ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

'Υπεύθυνος Δ ευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

'Εμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑς,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
3
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959

"Ετος 7ον Περιόδος Β'
'Αριθ. Φύλλου 176

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Είναι τραγική ή οικονομική κατάστασις τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ. 'Ο ἀγρότης εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ὁλόκληρον τὸν χρόνον προσπαθεῖ νὰ καταπολεμήση τὶς ἀντιξοότητες τῆς φύσεως μὲ τὸν ἱδρῶτα του, διὰ νὰ ἐξασφαλίση ἕνα στοιχειώδη τρόπον ζωῆς.

Κινδυνεύει νὰ ἰδῆ τὴν παραγωγήν του νὰ καταστρέφεται ἀπὸ ὅλες τὶς δυνάμεις τῆς φύσεως. Κοντὰ εἰς τὶς ἄλλες δυσχέρειες προστίθεται καὶ ἡ ἐκμετάλλευσίς του ἐκ μέρους τῶν μεγαλεμπόρων καὶ τῶν μεσαζόντων.

'Αναγκάζεται νὰ πωλῆ τὰ προϊόντα του εἰς ἐξευτελιστικὲς τιμὲς διὰ νὰ ἐξοφλήση τὰ γραμμάτια ἢ δάνεια, ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ συνάψη κατὰ τοὺς χειμερινοὺς καὶ ἐαρινοὺς μῆνες. Ἡ τιμὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶναι πολὺ χαμηλή, ἀλλὰ ἐν τούτοις τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα πολὺ ἀκριβά. 'Αναγκάζεται νὰ ἐκπαιῆ τὸ σιτάρι 2 δρχ. ἢ τὰ ροδάκινα 1 δραχ. ἐνῶ ἀντιστοίχως τὸ ψωμὶ πωλεῖται 3.40 ἢ 6.40 καὶ τὰ ροδάκινα στὴν Βέροια 3 καὶ στὴν 'Αθήνα 4 δρχ. Καὶ διερωτᾶται ὁ παραγωγὸς πότε θὰ σταματήση ἡ ἐκμετάλλευσις; Ποῦ βαδίζομεν;

Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

'Εντύπωσιν προκαλεῖ εἰς ὅλους ἡ ἀδιαφορία τῶν ἐπισήμων διὰ τὴν συμμετοχήν τους εἰς τὶς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβὰλ παραγωγῆς. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ Τ.Ο.Β. ἐγκαίρως ἀπέστειλεν προσκλήσεις. Τὸ Φεστιβὰλ παραγωγῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χαρούμενο θέαμα ἔχει καὶ μία ἄλλη συμβολικὴ ἀποστολή: 'Αποτελεῖ ἔκθεσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, στὴν εὐρεῖα ἔννοιαν τῆς λέξεως.

"Οχι μόνον, λοιπόν, ὁ ἀ τὴν Βέροιαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παραγωγήν ἀδιαφοροῦν οἱ κύριοι τῶν 'Αθηνῶν καὶ τῆς Θεσ)νίκης: Σὰν δὲν ντρέπωνται.

Διερωτώμεθα τί χρειάζονται τὰ σχετικὰ ὑπουργεῖα καὶ οἱ ὑπηρεσίες. Μήπως δὲν θέλουν νὰ ἀντικρύσουν τοὺς ἐγκατελελειμμένους παραγωγούς;

Μοναδικὴ ἐξαίρεσις ὁ κ. 'Αναπλιώτης καὶ ἕνας ἐκπρόσωπος τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

'Η Φιλαρμονικὴ Σχολὴ καὶ Μπάντα τῆς Βεροίας ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον, ποὺ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως ὅλων καὶ ἰδίως τοῦ Δήμου Βεροίας. Πρὸμηνῶν καλέσαμε τοὺς ἁρμοδίους νὰ ἐνδιαφερθοῦν, ὥστε νὰ διατεθῇ ἕνα κονδύλιον, διὰ τοὺς Τουριστικοὺς 'Ομίλους καὶ τὶς Φιλαρμονικὲς Βεροίας καὶ Ναούσης, ἀπὸ τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τῆς διαχειρίσεως τοῦ «Μακεδονοσήμου». 'Αλλὰ οὐδὲν ἐνδιαφέρον ἔδειξαν οἱ ἁρμόδιοι, ἂν καὶ πτσίουνκαι οἱέν διαφερόμενοι, διότι δὲν ὑπέβαλαν σχετικὰ ὑπομνήματα.

Πάντως ἂς φροντίση ὁ Δῆμος Βεροίας νὰ διαθέσῃ τὸ συντομώτερον τὸ τακτικὸν κονδύλιον, ποὺ ὑποχρεοῦται ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ.

"Ας εὑρεθῇ πιστωσις διὰ νὰ ἀποκτήσουν οἱ μικροὶ μουσικοὶ μας θερινὲς στολές. 'Η Φιλαρμονικὴ ἀποτελεῖ δ,τι καλύτερο ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ Βέροια.

Εἶναι πολὺ χρήσιμη ἀλλὰ καὶ ὁ καλύτερος διαφημιστὴς τῆς πόλεώς μας. Πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ἀποτελεσματικότερος τρόπος παντοτεινῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐξόδων της, διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζεται τὸ Δ.Σ. τῆς Φιλαρμονικῆς νὰ ἀντιμετωπίζῃ συνεχῶς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα καὶ ἰδὲν ἀνασκέλιστον Προϋπολογισμόν της.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ Δ)ΝΤΗΝ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

'Επὶ τέλους ἡ πολυπαθὴς Νομαρχία 'Ημαθίας ἀπέκτησεν Διευθυντὴν τῶν ὑπηρεσιῶν της, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι: ὁ μέχρι τοῦδε διευθύνων κ. Φέσσας ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὸν ζῆλον.

Εἰς τὸν κ. Κοκκίνην, τὸν Νέον Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας μας μαζὶ μὲ τὶς εὐχές μας ἀπευθύνομεν καὶ μίαν παραίνεσιν: Ν' ἐπισκέπτεται πάντα τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τοῦ Νομοῦ μας διὰ νὰ νοιώσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν πόνον καὶ τὶς ἀνάγκες του. Μόνον κοντὰ στὸν λαὸν θὰ μπορέσῃ νὰ συλλάβῃ τὸ ἑλληνικὸ πρόβλημα καὶ ἤρεμο σιὰ γραφεῖο του θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ λύσῃ.

Τοῦ εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τὸ' δύσκολό του ἔργον. "Ας μὴ ξεχάσῃ νὰ φανῇ χρήσιμος καὶ εἰς τὸν φέρελπι Τουριστικὸν 'Ομιλόν μας, ὁ ὁποῖος ἐναρκώνει τὴν φιλοπρόοδον τάσιν τῶν Βεροιέων.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Κάτοικοι καὶ διερχόμενοι τοῦ χώρου τῶν Δικαστηρίων μᾶς ἐκθέτουν ἕνα δικαιολογημένο αἴτημά τους.

Τὰ ἔναντι τῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ «Ζαππείου» εὑρισκόμενα 'Καμπινὲ δὲν καθαρίζονται καλῶς καὶ παρατηρεῖται μεγάλη δυσοσμία.

Τελευταίως ἔχει μειωθῇ ἡ ποσότης τοῦ νεροῦ καὶ ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον δύο φορὲς ἡμερησίως (πρωΐ—ἀπόγευμα) νὰ καθαρίζωνται.

'Ο κ. Δήμαρχος ἂς φροντίση διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος τῶν περιοίκων.

Η ΥΛΗ «ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΟΥ»

Λόγω πληθώρας ὕλης, ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον, ἡ δημοσίευσις τοῦ «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου», τῆς «Ἱστορίας τοῦ τόπου μας» καὶ τῶν ἄρθρων τῶν κ.κ. Γ. Μελτζανίδη καὶ Σταυροπούλου.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΦΕΣΙΣ ΑΜΑΡΤΙΩΝ

Δὲν ὑπάρχει κανένας ἄνθρωπος πάνω στὴ γῆ μας ποὺ νὰ μπορῇ νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἁμαρτία τοῦ συνανθρώπου του. Πολλὲς εἶναι οἱ θρησκεῖες ποὺ μᾶς ὑπάσχονται σωτηρία καὶ συγχώρησι μετὰ θάνατον, ὅταν φύγουμε ἀπὸ τὴ γῆ. 'Αλλὰ ὁ Χριστὸς ὑπάσχεται νὰ μᾶς σώσῃ ἐνῶ εὑρισκόμεθα ἐδῶ κάτω τώρα.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἐνῶ ὁ Χριστὸς βρισκόταν ἐδῶ κάτω λέγει σὲ κάποιον πῶς οἱ ἁμαρτίες του ἦσαν συγχωρημένοι. Θύμωσαν ὅμως οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι. Ποιὸς εἶναι αὐτὸς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίες; Μόνον ὁ Θεὸς ἔχει τέτοια ἐξουσία. Εἶχαν δίκαιο σ' αὐτό. "Ηταν καλλίτερα πληροφορημένοι ἀπὸ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς ποὺ τρέχομε σὲ ἀνθρώπους σάν καὶ μᾶς νὰ ζητήσουμε νὰ συγχωρήσουν τὶς ἁμαρτίες μας.

'Ο Χριστὸς διεκήρυξε ὅτι εἶχε ἐξουσία νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίες γιατί ἦταν Θεός. Οἱ 'Εβραῖοι θρησκευτικοὶ ἡγέτες ἐξανέστησαν γιατί δὲν τὸν πίστευαν πῶς ἦταν Θεός. Γιὰ νὰ εἰκειοποιηθοῦμε, λοιπόν, τὴν συγχώρησι ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ Χριστὸς εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ πιστεύσωμε ὅτι εἶναι Θεός. Κι' ὅποιος δὲν εἶναι Θεὸς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς συγχωρήσῃ γιατί μὲ τὸ αἷμα του ἐπλήρωσε τὴν τιμὴν τῆς ἁμαρτίας μας.

'Υπάρχει μιὰ βασικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης συγχωρήσεως. Κάποιος συνάνθρωπός μας ἔρχεται καὶ μᾶς ζητᾶ νὰ τὸν συγχωρήσωμε γιὰ κάτι ποὺ μᾶς ἔκαμε. 'Ημεῖς τοῦ λέμε, δὲν βαριέσαι, ξέχασέ το. "Ερχομαι ὅμως στὸν Θεὸ καὶ τοῦ ἐξομολογοῦμαι ὅτι ἁμάρτησα. Τί κάμνει ὁ Θεός; Δὲν λέγει, δὲν βαριέσαι, ξέχασέ το. Νά, τί λέγει, ἡ ἁμαρτία δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀτιμώρητη. 'Ο μισθός της εἶναι θάνατος. Πρέπει νὰ πεθάνῃς σύ, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ πεθάνῃς σύ θὰ πεθάνω ἐγώ. Καὶ πραγματικὰ ἀπέθανε ἐν τῷ Χριστῷ. Βασικώτατο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μᾶς δίδεται στὴν πρὸς 'Εβραίους 'Επιστολήν, «χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις» ('Εβρ. θ 22). "Αν λοιπὸν κανένας ἄνθρωπος θέλει νὰ σὲ γελάσῃ καὶ νὰ σοῦ πῇ ὅτι μπορεῖ νὰ σοῦ συγχωρήσῃ τὶς ἁμαρτίες, ρώτησέ τον ἂν εἶναι Θεός. Ζήτησέ του νὰ σοῦ δείξῃ, τὰ χέρια του, τὰ πόδια του, τὴν πλευρά, νὰ δῇς ἂν εἶναι πατωμένα. 'Ο μόνος ποὺ μπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἁμαρτία σου εἶναι ὁ Χριστός, γιατὶ αὐτὸς ἦταν καὶ εἶναι Θεὸς καὶ γιατὶ αὐτὸς μόνος ἔχυσε τὸ αἷμα του τὸ ἄσπιλο γιὰ τὸ ἐξιλασμὸ τῆς ἁμαρτίας σου.

'Ο Χριστὸς βρισκόταν μέσα σ ἕνα σκιτάκι στὴν Καπερναούμ. Μιλοῦσε μὲ διαφόρους θρησκευτικοὺς ἡγέτας ποὺ εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη. Βαθειὰ θεολογικὴ συζήτησι εἶχαν ὅταν ἔξαφνα μπροστὰ στὸν Χριστὸ βρέθηκε ἕνας παραλυτικός. Τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ ντααβάνι τέσσερες φίλοι του ποὺ ἤξεραν πῶς ὁ Χριστὸς ἦταν ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς θεραπείας του. Μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν τὴν σκηνὴν οἱ κ.κ. θεολόγοι καὶ Ιερωμένοι.

'Αμορτωλὸς μεγάλος φαινόταν πῶς ἦταν ὁ παραλυτικός. Ἴσως ἡ παράλυσις νὰ ἦταν τὸ φυσικὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας του. Νοιώθει μέσα του καὶ στὴ ψυχή.

Κάποια στιγμὴ πιστεύω θὰ εἶχε ὁ παραλυτικὸς εἰπῆ ὁ 'Ιησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν. "Οχι μόνον τῶν τεσσάρων φίλων ποὺ κατέβασαν νὰ κρεμασθῇ του, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδίου. Δὲν πιστεύω νὰ τὸν ἔφεραν παρὰ τὴν θέλησί του. Κι' ἐκεῖνα ποὺ ἐναπάνησες μπροστὰ στὸ κῦμα τοῦτο τῆς ἁμαρτίας ἐρχόμαι νὰ σὲ βοηθήσω γιὰ νὰ σὲ φέρω στὸν Χριστό. Εἶναι ἡ μόνη ἐλπὶς σου. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ διὰ τῆς βίας νὰ σὲ φέρω. Πρέπει καὶ σὺ νὰ θέλῃς. Πρέπει καὶ σὺ νὰ ἔχῃς πίστι. Μονάχη ἡ δικιά μου πίστις δὲν ἀρκεῖ.

Τρεῖς κουβέντες τοῦ λέγει ὁ Χριστός.

'Η πρώτη ἦταν «Θάρσει, τέκνον». Παιδί παρηγορημένο. Ἴσως νὰ μὴν εἶχε κανέναν νὰ τὸν δηνήθ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΝΗΛΘΕΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΦΡΟΥΡΟΥ,,

— Συνῆλθεν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Εἰς τοῦτο συμμετεῖχεν καὶ ὁ ἐπιτρέψος ἐξ 'Αθηνῶν κ. Δήμαρχος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονήν του συνεζήτησεν τὰ κάτωθι θέματα:

α) Ἐπροτάθη εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἡ κατασκευὴ ἔργων συγκομιδῆς τῶν Σφαγείων Βεροίας. 'Η πρότασις τοῦ κ. Δημάρχου προβλέπει τὴν ἐγκατάστασιν μηχανημάτων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ μετατρέπωνται οἱ ἄχρηστες ὕλες εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα. 'Η πραγματοποίησις τοῦ σχεδίου θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου καὶ ὑπάγεται.

β) 'Ο κ. Πρωθυπουργὸς διέταξεν τὸν Γ. Γραμματέα του, ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τὸν Γ. Γραμματέα 'Εξωσχολικοῦ 'Αθλητισμοῦ κ. Γ. Βῆχον τὴν ἐπιθυμίαν του, ὅπως κατασκευασθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων της ἡ Πισίνα τοῦ Τ.Ο.Β.

Κατόπιν τούτου ἀναμένεται, ὅτι συντόμως ὁ κ. Βῆχος θὰ διατάξῃ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἔργου, ποὺ θὰ κοσμῇ τὴν πόλιν μας. "Ενα ὄνειρο σύντομα γίνεται πραγματικότης. 'Οφείλομεν εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς ἐνδιαφερθέντας.

γ) 'Ανεκλήθη, μᾶλλον, ἡ ἀπόφασις τῶν ἁρμοδίων, ὅπως τὰ ψυγεῖα κατασκευάζωνται εἰς τοὺς τόπους καταναλώσεως καὶ οὐχὶ τῆς παραγωγῆς. Κατόπιν τούτου πιστεύεται, ὅτι θὰ ἀποφασισθῇ ἡ κατασκευὴ ψυγείων εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς ὅπως εἰς Νάουσαν, Σκύδραν, Βέροιαν. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀποβλέπει εἰς τὴν ὠφέλειαν τῶν φρουτοπαραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται νὰ πωλοῦν τὰ φροῦτα τους εἰς ἐξευτελιστικὴν τιμήν, λόγω τῆς μεγάλης προ·

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΘΑΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΝ

Η ΕΤΑΙΡΙΑ "ΒΑΣΙΛ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ,,

Εἶναι καινὰ μυστικά, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἕνα κράτος φτωχό. Οἱ πόροι της εἶναι ἐξαιρετικὰ περιωρισμένοι. Γι' αὐτὸ παρὰ τὴν καλὴ θέλησιν τῶν ἑκάστοτε κυβερνώντων πολλὰ προβλήματα μένουν ἀνεπίλυτα καὶ ἀναβάλλονται συνεχῶς ἐπ' ἀόριστον.

"Ενα τέτοιο πρόβλημα, ποὺ παρουσιάζεται μὲ ὀξυτάτη μορφὴ ἰδιαίτερα μετὰ τὸν β' παγκόσμιο πόλεμο, εἶναι τὸ στεγαστικό. Κατέστρεψαν οἱ Γερμανοὶ ἔκαψαν οἱ 'Ιταλοί, ρήμαξαν οἱ Βούλγαροι. 'Ολόκληρα χωριὰ ἔγιναν ἀκατοίκητα καὶ χιλιάδες οἰκογένειες ἀναγκάστηκαν νὰ ἐκπατριωθοῦν καὶ νὰ καταφύγουν στὶς πόλεις. 'Η Θεσσαλονίκη, πασὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔφυγαν 60.000 'Εβραῖοι, ἀριθμεῖ σήμερον πάνω ἀπὸ 400.000 κατοίκους, δηλαδὴ πληθυσμὸ περίπου διπλάσιο ἀπὸ τὸν προπολεμικό.

Ποῦ θὰ μείνῃ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος;

'Οξὺ λοιπόν, ὀξύτατο προβάλλει στὴ χώρα μας τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα. Καὶ μέσα στὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, στὸν αἰῶνα ποὺ θριαμβολογοῦμε γιατὶ ἐδαμάσαμε μὲ τὴν ἀτομικὴ ἐνέργεια ὑπάρχουν στὶς πόλεις ἀξιοθρήνητες παράγκες καὶ τενεκὲ—μαχαλάδες, ποὺ ἀποτελοῦν στίγμα γιὰ τὸν πολιτισμό μας.

Αὐτὰ ποὺ διαθέτει τὸ κράτος γιὰ νὰ λύσῃ τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα εἶναι ψιχία, εἶναι σταγὼν ἐν τῷ ὠκεανῷ.'

Αὐτὰ ὅμως ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ κράτος λόγῳ ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας ἀνέλαβε νὰ τὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ποὺ γραμματικὰ ἔχει κάνει θαύματα μέχρι σήμερα.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ξελασπώνει τὸ κράτος. Πόσα καὶ πόσα μεγάλα ἔργα δὲν ὀφείλονται σ' αὐτήν. Φτάνει μονάχα νὰ εὑρεθοῦν οἱ φωτισμένοι ἐκεῖνοι ἐπιχειρηματίαι, ποὺ θὰ συλλάβουν τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ προβλήματος καὶ θὰ δραματισθοῦν νὰ τὸ ἐπιλύσουν κινούμενοι ἀπὸ μεγαλόψυχα καὶ εὐγενῆ ἐλατήρια.

'Αναμφισβήτητα τέτοιοι φωτισμένοι καὶ κοινωνικῶς χρησιμώτατοι ἐπιχειρηματίαι εἶναι αὐτοί, ποὺ συνέστησαν τὴν μεγάλη ἑταιρία; «ΒΑΣΙΛ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΣΙΑ» ('Εγνατίας 63, Θεσ)νίκη τηλ .72—728) καὶ ποὺ μὲ τὸ αὐστηρὸ τῆς πωλήσεως οἰκοπέδων μὲ δόσεις κατόρθωσαν νὰ ἐπιλύσουν σ' ἕνα μεγάλο βαθμὸ τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα τῆς Θεσ)νίκης.

Γιατὶ βέβαια δὲν εἶναι καθόλου μικρὸ πρᾶμα νὰ πιραλάβῃς μιὰ ἀχανῆ ἔκταση χέρσου γῆς, νὰ φτιάξῃς φαρδεῖς καὶ σκυροστρωμένους δρόμους (πλάτος 12 μέτρα), νὰ φυτέψῃς δέντρα ποὺ ἀποτελοῦν ὡραιότατες δενδροστοιχίες, νὰ φέρῃς νερὸ καὶ ἠλεκτρικὸ φῶς καὶ νὰ χτίσῃς ἕναν ὡραιότατο συνοικισμὸ στὴ Θεσ)νίκη, πέντε λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς πόλεως ποὺ δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλέψῃ καὶ ἀπὸ τοὺς ὡραιότερους συνοικισμοὺς τῶν 'Αθηνῶν.

Κι' ὅλα αὐτὰ μὲ ἐλάχιστη προκαταβολὴ (1000—2000δρχ.) καὶ 30 ἄτοκες μηνιαῖες ὁδόσεις. 'Αλλὰ γιὰ τὸν καινούργιο συνοικισμὸ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ γιὰ τὸν τρόπο, ποὺ μπορεῖτε ν' ἀποκτήσετε κι' ἐσεῖς στὴ Θεσσαλονίκη ἕνα οἰκόπεδο ἀπὸ τὴν 'Εταιρία ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΣΙΑ ('Εγνατίας 63, Θεσ)νίκη) θὰ γράψουμε στὸ ἑπόμενο φύλλο μας. (ΑΒΑΚΟΣ: ΚΟΣΙΕ)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Φεστιβὰλ διεπίστωσα, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον ἕνα βιβλίον μὲ τὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας. Καὶ πάλιν ἡ στήλη ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἁρμοδίους. Ἂς προκηρυχθῇ ἕνας σχετικὸς διαγωνισμός. Ἔχει ἡ Βέροια Ἱστορία 2700 ἐτῶν καὶ δὲν ὑπάρχει οὔτε μία σχετικὴ μονογραφία.

Εὐτυχῶς ποὺ ὁ Τ.Ο.Β. υἱοθέτησε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς στήλης καὶ ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς μικροῦ φυλλαδίου.

Ἔτσι ἐκαλύφθηκε, προσωρινῶς. Ἕνα κενόν. Ἀξίζουν συγχαρητήρια στὸν Τ.Ο.Β.

—Ὑπάρχουν πάντοτε εὐσυνείδητοι καὶ ἀκέραιοι ἄνθρωποι. Ἔτσι πληροφορούμεν, πὼς πρὸ ἡμερῶν ὁ φίλος τῆς στήλης κ. Σ.Τ. εἶχεν χάσει τὸ πορτοφόλι του, εἰς τὸ μπάνιο, μὲ σεβαστὸν ποσόν. Ἐν τούτοις ὁ κ. Ἀναστάσιος Μαυρομματίδης ποὺ τὸ βρῆκε τὸ ἐπέστρεψε ἀκέραιον. Ἂς ἐλπίζωμεν, ὅτι ὑπάρχουν προοπτικὲς διὰ ἕνα καλύτερο μέλλον μιᾶς ὑλιστικῆς—κατὰ κανόνα—κοινωνίας.

—Ἐντύπωσιν προκαλεῖ ὁ οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς τῆς πόλεως, ποὺ εἶναι δυνατὸν ν' ἁρμηνευθῇ, ὡς ἐγκατάλειψις τῆς παλαιᾶς ἀσφαλμένης τάσεως τοῦ «ἀποθησαυρισμοῦ». Κάποτε εἶχε εἰπωθῇ, πὼς ἡ Ἑλλὰς ἔχει κιτρινίσει, προφανῶς ἀπὸ τὸν ἀποθησαυρισμένον χρυσὸν (λίρες). Τώρα μποροῦμε νὰ εἰποῦμε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς...ψήλωσε, ἀπὸ τὶς πολυκατοικίες, ποὺ γίνονται.

—Ὑπάρχουν πολλὰ βιβλία Χριστιανικοῦ περιεχομένου. Συνήθως, ὅμως ἀσχολοῦνται μὲ ἐπανάληψιν παραβολῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἢ μὲ καθαρῶς δογματικὰ ζητήματα.

Διάβασα τὴν ὡραία μελέτη τοῦ κ. Μελίτη «Γιὰ νὰ ἀνοίξῃ ὁ δρόμος» ποὺ ὑπεστελεῖ σύνοψιν ἄρθρων του, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθηκαν πρὸ ἐτῶν στὸ περιοδικὸ «Ἀκτῖνες». Ἀποτελοῦν ἕνα πολὺ «δυνατὸ» σὲ ἔννοιες καὶ συλλογισμοὺς βιβλίο, ποὺ κατορθώνει νὰ δώσῃ ζωὴ εἰς τὸν Χριστιανισμόν, διότι τὸν ἐξετάζει περισσότερον σὰν κοσμοθεωρία, παρὰ σὰν θρησκεία.

—Διάβαζα τελευταῖα στὸν Τύραννον» καὶ τὶς «Τρεῖς Ἀγάπες» τοῦ Κρόνιν. Κοινὴ διαπίστωσις καὶ ἐκ τῶν δύο μυθιστορημάτων εἶναι, ὅτι ὁ Κρόνιν ἤξερε νὰ διατηρῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστη. Πλάθει πολλοὺς ἥρωες, ἀλλὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸν ἰδιόρρυθμο χαρακτῆρα ἑνὸς τύπου. Καὶ τὰ δυὸ ἔχουν τραγικὸ τέλος.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

16ον

Ὄχι λίγα λεπτά, ἀλλὰ ἀλάκερη ὥρα νωρίτερα βρίσκονταν ὁ Στέλιος στὸ σταθμό.

Ἡ εἴσοδος στὴν πλατεία δὲν εἶχε ἀπαγορευθῇ ἀκόμα, καὶ τὰ καφενεῖα γύρω βούλευαν κανονικά. Πλῆθος ἐπιβάτες περίμεναν συζητῶντας ἢ πίνοντας τὸν καφέ τους—τὸ κριθαρένιο μαυροζούμι ποὺ ἱκανοποιοῦσε ἁπλῶς μιὰ συνήθεια καὶ ξεγελοῦσε τὴ γλῶσσα.

Ὁ Στέλιος ζήτησε ἕνα τραπεζάκι ἀβέρτα καὶ κάθησε μόνος μὲ τὶς σκέψεις του καὶ τὴν ἀδημονία καὶ τὸ καρδιοχτύπι του.

Ἐνοιωθε τὸν ἑαυτό του νευρικὸ κι ἀνήσυχο, σήμερα.

Στὴν καρέκλα, δίπλα του, τοποθέτησε ἕνα μεγάλο πακέτο, καλὰ τυλιγμένο σὲ δύο χαρτὶ καὶ δεμένο κι ἐπάνω σ' αὐτὸ μιὰ ἀνθοδέσμη. Μιὰ χαριτοσακκούλα, γεμάτη κι αὐτή, τὴν ἔβαλε στὸ τραπέζι.

Ἦταν τὰ μικρά του δῶρα γιὰ τὴν Ἑλένη.

Ὅλο τὸ χθεσινὸ ἀπόγευμα τὸ εἶχε ἀφιερώσει σ' ἐκείνη. Γύριοι τὴν ἀγορά, τὰ γνωστά του ζαχαροπλαστεῖα, καὶ διάλεξε ὅ,τι καλὸ μποροῦσε νὰ βρεθῇ. Καὶ γιὰ ἕναν ποὺ ἤβαλε νὰ ξοδέψῃ, ὅλα βρίσκονταν. Ὡραῖες προκλητικὲς καραμέλλες ταῦ Θλόκα, ἕνα βαζάκι γλυκά, κάμποσες πάστες, ὄχι μὲ ζαχαρίνη, φρουίτλασα καὶ σοκολατάκια τοῦ γάλακτος, εἶχαν συσκευασθῇ τὸ βράδυ σ' ἕνα μεγάλο χάρτινο καρτόν. Πειὰ τρόχειρα στὴ χαρτοσακκούλα, μερικὰ περιτυλιγμένα σάντουιτς μὲ ζαμπὸν καὶ ἄσπρα ροβαψημένα φραντζολάκια.

Περισσότερο ὅμως καμάρωνε ὁ Στέλιος τὴν ἀνθοδέσμη. Ἀρασερὰ φρεσκοκομμένα λουλούδια, θὰ ἦταν γιὰ τὴν Ἑλένη ζωὴ πρόσχαρος χαιρετισμός, καὶ σίγουρα θὰ χαιρόνταν πολύ.

Ὁ Στέλιος τὰ χάϊδευε στοργικά, σὰ νὰ ἤθελε νὰ τὰ γεμίσῃ μὲ τὴ μαγεία τῆς φλογερῆς του ἀγάπης, νὰ τοὺς δώσῃ κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, σὰν φυλαχτὰ καὶ σὰν ἐνθύμηση.

Ὁ Λεωνίδας ὅμως ἀργοῦσε. Ἡ ὥρα προχωροῦσε, οἱ δείχτες κυνοῦν ἀκατάπαυστα, λεπτὸ μὲ λεπτὸ κι ἐκεῖνος δὲν φαίνονταν ἀκόμα. Μάταια ὁ Στέλιος ἐρευνοῦσε τὸ δρόμο, τὴν ἐκλατεῖα καὶ τὰς παρόδους ἀκόμα.

Ἔβγαλε τὸ ρολόϊ, γιὰ ἀμέτρητη φορά. Παρὰ δέκα.

Σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέση του, καὶ ἀγκαλιάζοντας τὰ πακέτα καὶ τὴν ἀνθοδέσμη, ἄρχισε νὰ κυκλοφορῇ πάνω καὶ κάτω. Ὅσους τὸν ἔβλεπε, μὲ τὴν ἀγωνία ποὺ ροβόσωνε καὶ μὲ τὸ ἐξεταστικὸ βλέμμα καρφωμένο πρὸς τὴν κατεύθυνση ἀπὸ τὴν ὁποία περίμενε τὸ Λεωνίδα, θὰ ἀναρωτιοῦνταν μὲ περιέργεια γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ἀνθοδέσμης καὶ γιὰ τὴν τόση ἀδημονία τοῦ παράξενου ἐκείνου ἀνθρώπου.

Ἔξαφνα τὰ μάτια του φωτίσηκαν καὶ ἕνα χαμόγελο ἁπλώθηκε στὰ χαρακτηριστικά του. Στὸ βάθος φάνηκε ὁ Λεωνίδας, καὶ σὲ λίγο τοῦ ἔσφιγγε τὸ χέρι, γελαστὸς καὶ εὐδιάθετος.

– Ἄργησα:

—Φοβήθηκα μήπως δὲν ἔρθεις, εἶπε ὁ Στέλιος.

Ὁ Λεωνίδας εἶχε δρεξη. Μ' ὅλη τὴ διατακτικότητα ποὺ εἶχε δείξει στὴν ἀρχή, ἡ περιπέτεια ἄρχισε ἀργότερα νὰ τὸν θέλγῃ, καὶ τὸ πρωὶ ἑτοιμάσθηκε γιὰ τὴ συνάντηση μὲ τὴν ἴδια φροντίδα καὶ προσοχή, ποὺ θἄβαινε ἂν ἦταν αὐτὸς ὁ ἐνδιαφερόμενος. Φρεσκοξυρισμένος καὶ καλοχτενισμένος, μὲ ἀνοιχτὸ γκρίζο κουστούμι, καθαρὸ καὶ καλοσιδερωμένο κιαὐτὸ φαίνονταν ἀκόμα πιὸ νέος καὶ ὄμορφος.

Ὅταν εἶδε τὶς ἑτοιμασίες αὐτές ἡ Λέλα καραξενεύτηκε, καὶ βίχως νἄχῃ καμμιὰ ἀφορμὴ καὶ κανένα λόγο, δὲ μπόρεσε νὰ κρύψῃ τὴν ἀπορία της. Ἔπειτα, ὁ Λεωνίδας δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ βγῇ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὅστερα ἀπὸ διήμερη ἀδιαθεσία του.

—Γιὰ ποῦ, Λεωνίδα; Ρώτησε, τάχα ἀδιάφορα.

—Ἄ, λέω νὰ βγῶ λιγάκι. Εἶναι καλὸς ὁ καιρὸς καὶ μὲ τραβάει τὸ ὑπαιθρο...

—Κι' ἐγὼ θάλεγα πὼς ἑτοιμάζεσαι γιὰ κανένα γάμο, ἂν δὲν ἤτανε πρωί.

Ἡ παρατήρηση τῆς Λέλας εἶχε κάποια εἰρωνεία, ὁ Λεωνίδας ὅμως ἔκαμε πὼς δὲν κατάλαβε καὶ γέλασε μὲ τὴν περιέργεια τῆς γυναίκας του.

Ὁ Στέλιος τάνοιξε καὶ ζήλευε τὰ νειάτα καὶ τὴ λεβεντιά του. Τί νὰ θἄβαινε νὰ ξαναβρῇ κι' αὐτὸς ἔστω γιὰ μιὰ μέρα, τὴν παληά του μορφή. Δὲ θἀχρειάζονταν τότε ὁ ἐξευτελισμὸς στὰ μάτια τοῦ Λεωνίδα, ποῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴ τελοῦσε μέσα του γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ φίλου του.

Εἶχε λοιπὸν δρεξη ἐκεῖνο τὸ πρωὶ ὁ Λεωνίδας καὶ διάβεση.

—Φαντάζομαι τὴν ἀνυπομονησία σου, εἶπε. Καὶ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, ἤθελα νὰ σὲ βασανίσω λιγάκι.

Ὁ Στέλιος κατσούφιασε. Δὲν περίμενε αὐτὸ τὸ φέρσιμο.

—Καθόμουν σὲ ἀναμμένα κάρβουνα, ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα.

Δὲ μοῦ λές, τί θἄκαμνες ἂν δὲν ἐρχόμουν;

—Δὲν ξέρω. Δὲν τὸ σκέφτηκα οὔτε τό... Μὰ δὲ θἄ ἦταν καθόλου ὄμορφο, ἀποκρίθηκε ὁ Στέλιος.

Ἔχεις δίκαιο. Ἀλλὰ νὰ σοῦ ἤρθα. Καὶ τώρα;

—Σὲ πέντε λεπτὰ φτάνει τὸ τραῖνο. Πᾶμε νὰ καθήσουμε στὸ κιόσκι, δίπλα στὴν πλατφόρμα.

Ὁ Λεωνίδας δὲν εἶχε προσέξει ὡς ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὰ πακέτα καὶ τὰ λουλούδια, ποὺ πρατοῦσε πάντα σφιχτὰ στὴν ἀγκαλιάτου ὁ Στέλιος.

(Ἀκολουθεῖ)

Βεροιῶτες Ποιητές

"ΒΕΡΟΙΩΤΟΠΟΥΛΕΣ,,

Κοπέλλες ἁλαβάστρινες χορεύουν
μὲ τὶς παληὲς Βεροιώτικες στολὲς
περήφανες, ὀρθόκορμες, ξαναζωντανεύουν (τανεύουν
τὶς ἡρωΐδες, τὶς ἐξυπνες, τὶς διαλεχτὲς (λεχτές

Τὰ νειάτα ὅλα ζωντάνια στέκουν
ἔμπρὸς στὸ μνημεῖο τῶν ἡρώων
καὶκεῖναι ἀπὸ τὴν θέσιτους βλέπουν
τὰ παιδιά τους, τὰ παιδιὰ τῶν ἡρώ- (ων

Τὰ μάτια τοῦ κόσμου βολώνουν
τοὺς πνίγει συγκίνησις, ἱερὴ
ὅλων τὰ βλέμματα στηλώνουν
σ' ἑκεῖνες παράξενα ἰρυφερή.

Εὖγε σας, ἀθάρμητες κοπέλλες
χαρίζετε ἁπλόχωρα τὴν χαρά
Ὅμοια, ὁ Θεὸς πάντα ὅλες
νὰ σᾶς χαρίζῃ τὴν εὐτυχιά.

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Δὲ μοῦ λές, φίλε, πόσα χιλιόμετρα κάνετε ἐσεῖς οἱ σωφέρ μ' ἕνα γαλόνι;

—Σαράντα ἢ πενῆντα.

—Γιὰ φαντάσου! Κι' ἐγώ, μ' ἕνα γαλόνι στὸ στομάχι, δὲ μοῦρῶ νὰ πάω οὔτε ἀπ' τὴν ταβέρνα ὡς τὸ σπίτι μου!..

***

Μεταξὺ φίλων:

—Τί θἄλεγες ἂν εὕρισκες στὸ πανωφόρι σου ἕνα χιλιάρικο;.

—Θάλεγα, ἁπλούστατα, πὼς φόρεσα ξένο πανωφόρι!

***

—Πότε θὰ πανηγυρίσουνε ὁ Μάρκος κι' ἡ Λιλή;

—Ποτέ!

—Γιατί;

—Γιατί ἐκείνη δὲ θέλει νὰ τὸν πάρῃ πρὶν πληρώσῃ ὅλα του τὰ χρέη, κι' ἐκεῖνος δὲ μπορεῖ νὰ τὰ πληρώσῃ, ἂν δὲ βάλῃ στὰ χέρι τὴν προῖκα της!..

Ποντιακὴ ποίησις

Η ΛΥΡΑ

Πολλὰ τραγούδια λέγιανε
καὶ εἶν ἀναπαλμένα,
καὶ ἔργατα ἐχάθανε,
ντὸ κ' ἐσὰν τυπωμένα.

Ἐπέθαιανε παιῆται,
κι ἀγλήγορα 'νεπάλθαν
καὶ πάσοι ἄλλ' τραγουδιστοὶ
ἀνέξερτοι ἐχάθαν.

Κ' ἡ λύρα ζῆ καὶ βασιλεύ,
καὶ κι γερὰ κομμάνι,
σα ἤχους σ' ἄλια πάν ἰέβ,
σὰ κοῦ' ἐνὸς λαλίαν.

Χαρὰν καὶ κλαῖη κ' ἐτέρεσεν
τὸ τριχορδον ἡ λύρα
ἂρ ἐκέσγεν τραγώδεσεν
τ' ἐμέτερον τὴν μοῖραν.

Ἡ λύρα παίζει θλιβερὰ
σὴν λύπην καὶ σὸ κλάμαν
ἡ λύρα παίζ καὶ σὴν χαρὰν,
καὶ μὲ τὸ κέφι ὀντάμαν.

Ἡ λύρα πάντα νέησα ἐν
καμμὰν κι γερὰ
καὶ ὅπου πάει καὶ ὅπου ἐν
ἐκεῖ ἐν κ' ἡ χαρά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Φάρμα ἐκ 13 375 μ. στρεμμάτων ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Πλάκα» Ἁγ. Μαρίνης σὲ τιμὴν εὐκαιρίας. Δένδρα διάφορα ἀνεπτυγμένα καρποφόρα. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Παλιουκίδη Γεωργίου ἐν Πατρίδι.—Βεροίας

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: 300 λευκοσιδηρᾶ δοχεῖα κατάλληλα διὰ ἐλαίες καὶ τουρσί.

Πληροφορίαι κ Χ. Ποτουρίδην. Τηλ. 3 41

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἄρχεται ἡ λειτουργία τῶν κάτωθι τμημάτων:

α) Τμήματα ὑποψηφίων δι' ὅλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

β) Τμῆμα ὑποψηφίων Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ Ἰκάρων.

γ) Τμῆμα ὑποψηφίων διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν.

δ) Τμῆμα ὑποψηφίων διὰ τὴν Μουσικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης.

ε) Τμήματα ἀνεξεταστέων δι' ὅλα τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς μαθητῶν εἰς ἕκαστον τμῆμα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν συστηματικὴν καὶ ἐπιμελημένην διδασκαλίαν ὑπὸ τοῦ ἄριστου καὶ φιλοτίμου προσωπικοῦ τοῦ Φροντιστηρίου ἀποτελοῦντας καλυτέρας ἐγγυήσεις περὶ τοῦ προσφερομένου ἔργου

Δίδακτρα συγκαταβατικά.

Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (ἰδ ὁδὸς Παλ. Νοσοκομείου)

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀγοράσατε ἕνα οἰκόπεδο γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας. Εἶναι καλύτερη καὶ ἀσφαλέστερη τοποθέτησις τῶν χρημάτων σας. Ἡ Τεχνικὴ Ἑταιρία Β. Δαμπράπουλος καὶ Σία ἐδημιούργησε τὸ καλύτερο προάστειο τῆς Θεσσαλονίκης δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο.

Σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλατεῖες, δενδροστοιχίες πλῆρες δίκτυον ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμός, θαυμασία, θέα ἀληθινὴ κηπούπολις.

Μὲ μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπον σὲ 30 ἀτοκες μηνιαῖες δόσεις μπορεῖ ὁ καθένας νὰ γίνῃ κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Τίτλοι ἐγγυημένοι 100 ἐτῶν. Μὲ τὴν προκαταβολὴ γίνεται ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ.

Μὴ χάσετε τὴ θαυμάσια αὐτὴ εὐκαιρία:
Κανεὶς δὲν ζημιώθηκε ἀγοράζοντας γῆ:
Κτηματικαὶ Ἐπιχειρήσεις:
ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Κεντρικὰ Γραφεῖα Ἀθηνῶν Γραφεῖα Θεσ/νίκης
Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 21 Ἐγνατίας 63 Τηλ —72-728

Μεταβάσεις εἰς τὰ οἰκόπεδα δωρεὰν μὲ αὐτοκίνητα τῆς ἐπιχειρήσεως **ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ**

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Εἶναι καλύτερον νὰ κλαῖς ἀπὸ χαρά, παρὰ νὰ διασκεδάζῃς μὲ κλάματα.

ΣΑΙΞΠΗΡ

—Καλὴ εὐκαιρία παρουσιάζεται σπανίως καὶ χάνεται εὐκόλως.

ΣΥΡΟΣ

—Ὅταν ἡ εὐπιστία προέρχεται ἀπὸ τὴν καρδιά, δὲν ζημιώνει τὸ λογικό,

ΖΑΜΟΛΞΙΣ

—Λιγώτερον κουραστικὰς τρόπος γιὰ νὰ μάθῃ κανεὶς εἶναι ν' ἀκούῃ.

ΜΟΝΤΕΣΚΙΕ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἕνας Σκωτσέζος πῆγε κάποτε τὴ γυναίκα του στὸ γιατρὸ γιὰ νὰ τὴν ἐξετάσῃ. Ὁ γιατρὸς ἔκανε τὴν ἐξέτασι κι' ἀνακοίνωσε ὕστερα στὸ σύζυγο ὅτι ἡ κατάστασί της ἦταν πολὺ σοβαρή. Μόνο ἂν ἔκανε ἀμέσως ἐγχείρησι, εἶχε βάσιμες ἐλπίδες νὰ σωθῇ.

Μόλις τ' ἄκουσε, ὁ Σκωτσέζος ἔτρεξε στὴν αἴθουσα ἀναμονῆς, ἔβγαλε τὸ καρνὲ του κι' ἄρχισε νὰ κάνῃ διάφορους ὑπολογισμούς. Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, βλέποντας πὼς δὲν εἶχε γυρίσει ἀκόμα, ὁ γιατρὸς πῆγε νὰ τὸν βρῇ καὶ τὸν ρώτησε τί ἔκανε. Κι' ὁ Σκωτσέζος ἀπάντησε μ' ἀπάθεια:

—Λογαριάζω γιὰ νὰ δῶ τί μὲ συμφέρει καλλίτερα: νὰ πληρώσω τὰ ἔξοδα τῆς ἐγχειρήσεως ἢ νὰ πάρω ἄλλη γυναῖκα;..

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
ΔΙΝΣΙΣ ΓΕΩΡ. Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 16481
Βέροια τῇ 22—7—1959

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200 «περὶ ἀποκεντρώσεως», 2) Τὰ ἀπὸ 28)6)1955 καὶ 23)11)1956 Δ)τα περὶ καθηκόντων καὶ ἐπεκτάσεως ἁρμοδιοτήτων Νομαρχῶν κλπ. 3) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν. 3250)24 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ Ν. 2148)52. 4) Τὰς ὑπ' ἀρ 16666)21)10)1958 καὶ 25641)15)12)58 ἀποφάσεις μας. 5) Τὴν ἀπὸ 24)6)1959 αἴτησιν τῶν Ἰωάννου Κ. Ζαρκάδα καὶ Εὐανθίας συζ. Ἰ. Ζαρκάδα κάτ Βεροίας. 6) Τὰ ὑπ' ἀριθ. 596 καὶ 597 τῆς 24)6)1959 πιστοποιητικὰ τοῦ Γραφείου Μεταγραφῶν Βεροίας

Ἀποφασίζομεν

Τροποποιοῦντες ἐν μέρει τὴν ὑπ' 25641)15)12 1958 ἀπόφασιν μας ὁρίζομεν ὅπως εἰς ταύτην δέον ὅπως συμπεριληφθῶσινὡς συνιδιοκτῆται τοῦ πρὸς διανομὴν δασοβοσκοτόπου 8.915 στρεμ. ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Δορμάνι τῆς κτηματικῆς περιοχῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἄνω ἀποφάσει ἡμῶν ἀναφερομένων συνιδιοκτητῶν καὶ οἱ Ἰωάννης Κ. Ζαρκάδας καὶ Εὐανθία σύζ. Ἰωάν. Ζαρκάδα διὰ ποσοστοῦ συνιδιοκτησίας 1)14 ἕκαστος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω κτήματος μειώσει τῶν μεριδίων τῶν Γεωργίου Ἀθ. Μπιζέττα καὶ Ἀντωνίου Β. Τσαμήτρου κατὰ 1)14 δι' ἕκαστον αὐτῶν, πωληθέντων νομίμως τῶν μεριδίων τούτων εἰς αὐτούς, συμφώνως πρὸς τὰ προσαχθέντα ὑπ' ἀριθ. 596)26—6—1959 καὶ 597)26—6—1959 πιστοποιητικὰ τοῦ Γραφείου Μεταγραφῶν Βεροίας.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἰσχύει ἡ ὑπ' ἀριθ. 16666)21—10—1958 ἀπόφασίς μας.

Ὁ Νομάρχων Ἡμαθίας
Δημ. Φέσσας

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῆ ὑπ' ἀριθμ. 28319 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατεστάθη εἰς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διεκόψας τὴν ἐν τῇ Ναούσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἑλλης 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Α.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
Ἀντωνίου Καμάρα 18
(Πρ. ΚΑΪΣΕΡΑΟΓΛΟΥ)
ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤ. ΧΕΙΡΟΥΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ
Ὧραι Ἐπισκ. 9.30—1 μ. μ. καὶ 6—8.30 μ. μ.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἀπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συνεχίζονται συστηματικῶς αἱ προσπάθειαι, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων διὰ τὴν πληρεστέραν ὀργάνωσιν τοῦ θέματος τῆς διακινήσεως καὶ διαθέσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν πρόοδον, εἰς τὸν τομέα τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως τῆς παραγωγῆς. Ἤδη ἐτοποθετήθησαν εἰς ἐπικαίρους θέσεις εἰς τὴν ὑπαιθρον, πλησίον τῶν παραγωγῶν, οἱ ἐπιστρέψαντες ἐξ Ἰταλίας (10) γεωπόνοι της οἱ ὁποῖοι εἰδικεύθησαν εἰς τὰ θέματα ταῦτα ἐπὶ ἕν ἔτος. Ἕτεροι 5 γεωπόνοι εἰδικεύθησαν εἰς Ἀμερικὴν ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν καλὴν διακίνησιν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Παραλλήλως γίνονται συνεννοήσεις καὶ προχωρεῖ ἡ προεργασία διὰ τὴν ὀργάνωσιν καταλλήλων ἀγορῶν εἰς τὰ μεγάλα Κέντρα καταναλώσεως διὰ τὴν ἐπαφὴν μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως κατὰ τρόπον συστηματικόν.

Παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης προεκηρύχθη, διὰ τὴν 13ην Σεπτεμβρίου, διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσληψιν 50 ἀρρένων ὑπαλλήλων, τῆς τραπεζιτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ βαθμῷ βοηθοῦ, προοριζομένων ἀποκλειστικῶς νὰ ἐπανδρώσουν τὰ ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον Ὑποκαταστήματά της. Διὰ τὴν συμμετοχὴν ἀπαιτεῖται πτυχίον ἀνωτέρας Σχολῆς, ἤτοι Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, Νομικῆς Σχολῆς, Μαθηματικῶν, Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς, Δασολογικῆς Σχολῆς, Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ ἑτέρων ἰσοτίμων τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ πιστοδότησις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας μελισσοκομίας κλπ) κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον 1959, ἀνῆλθε, συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς 348 ἑκατομμύρια. Κατ' εἶδος δανείου ἐχορηγήθησαν: Καλλιεργητικὰ κλπ. 202 ἑκατ., ἐπ' ἐνεχύρῳ 7 ἑκατ. Χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων 37 ἑκατ. καὶ Μεσομακροπρόθεσμα 102 ἑκατ.

Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐντέλλονται ἀπὸ τοῦδε ὅπως προέλθουν ἐγκαίρως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τὴν χοιροτροφίαν παραγωγῶν διὰ τὴν προμήθειαν ζωοτροφῶν.

Ἐκυκλοφόρησεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 109 τεῦχος τοῦ «Δελτίου Ἀγροτικῆς Τραπέζης» μηνὸς Ἰουλίου—Αὐγούστου 1959, μὲ πλουσίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
ΔΙΝΣΕΙΣ ΓΕΩΡ.Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΕΠΟΙΚ.

Ἀριθ. Πρωτ. 25641
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15—12—1958

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν
1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 16666)21-10-58 ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ ἀρσεως τῶν περιορισμῶν τοῦ Ν. 3250 καὶ χορηγήσεως ἀδείας διὰ τὴν διανομὴν τῆς συνιδιοκτησίας βοσκῆς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Δορμὰν περιοχῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν
2) Τὴν ἀπὸ 12-11-1958 αἴτησιν τοῦ Ἀποστόλου Ἀθ. Μπιζέττα κλπ συνιδιοκτητῶν παραπανουμένων ὅτι οὗτοι δὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν ἄνω ἀπόφασιν

Ἀποφασίζομεν

Συμπληροῦντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 16666)21)10)58 ἀπόφασιν ἡμῶν ὁριζομεν ὅτι αὕτη συμφώνως πρὸς τὸ προσαχθὲν ὑπ' ἀριθμὸν 3827)37 συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντων. Σαρρηκωστῆ ἀφορᾷ τοὺς συνιδιοκτήτας καὶ τοὺς νομίμους διαδόχους αὐτῶν τοῦ βοσκοτόπου Δορμὰν ἐκτάσεως 8.913 στρεμ. ἐν τῇ περιοχῇ Κοινότητος Γεωργιανῶν Βεροίας, τοὺς ἀγοράσαντας τὸ κτῆμα τοῦτο παρὰ τῆς Ε.Τ.Ε. διαχ)στρίας τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς κάτωθι:

1) Γεωργίου Μπιζέττα κατὰ 2)14, 2) Αἰκατερίνην σύζ. Γεωρ. Μπιζέττα κατὰ τὸ 1)14, 3) Δημήτριον Ἀθ. Μπιζέτταν κατὰ τὸ 1)14, 4) τὸν Ἀπόστολον Ἀθ. Μπιζέτταν κατὰ τὰ 2)14, 5) Βασίλειον Δημ. Τσαμήτρον κατὰ τὸ 1)14. 6) Στέργιον Βασ. Τσαμήτρον κατὰ τὸ 1)14, 7) Σουλτάναν σύζ. Βασιλ. Τσαμήτρου κατὰ τὸ 1)14, 8) Ἀντώνιον Β. Τσαμήτρον κατὰ τὰ 2)14, 9) εἰς τὸν Δημήτριον Δ. Τσαμήτρον κατὰ τὸ 1)14 καὶ 10) εἰς τὸν Νικόλαον Β. Τσαμήτρον κατὰ τὸ 1)14 11) Μαρίαν σύζ. Δημ. Μπιζέττα κατὰ τὸ 1)14. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ἡ ὑπ' ἀριθ. 16666 21-10-1958 ἀπόφασίς μας.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
α. α. Ι. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς ἐμποροπανηγύρεως ἐν τῇ πόλει μας, φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὡς καὶ τῶν προτιθεμένων νὰ λάβουν μέρος τὰ κάτωθι:

1. Οἱ στάσιμοι πωληταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ τόπου ὅπου ἱστανται.

2. Τὰ γλυκίσματα, καραμέλλες, λουκούμια, σταφίδες, στραγάλια, κουλούρια κ.λ.π. καὶ κάθε τρόφιμον ποὺ τρώγεται χωρὶς νὰ βρασθῇ ἢ νὰ ψηθῇ πρέπει νὰ εὑρίσκωνται μέσα σὲ ὑαλόφρακτες προθήκες διὰ νὰ προστατεύωνται ἀπὸ τὶς μύγες καὶ τὴν σκόνην.

3. Πρὸς προστασίαν τῆς Δημοσίας Ὑγείας παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ καταστηματάρχαι οἱ ἔχοντες σχέσιν μὲ τὴν Δημοσίαν Ὑγείαν ὅπως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐμποροπανηγύρεως τηρήσουν τοὺς ὅρους καθαριότητος μὲ σχολαστικότητα, τοὺς ὁποίους ἡ Ὑπηρεσία μας θὰ ἐλέγξῃ αὐστηρῶς.

4. Οἱ εἰσερχόμενοι χωρικοὶ παρακαλοῦνται καὶ αὐτοὶ ὅπως χρησιμοποιοῦν τὰ Δημοτικὰ καὶ τῶν καταστημάτων ἀποχωρητήρια.

5. Οἱ οἰκοκυρὲς νὰ τηνάζουν τὰ εἴδη οἰκιακῆς χρήσεως μέχρι τῆς 7,30 πρωϊνῆς κατὰ τρόπον μὴ ἐνοχλοῦντα τοὺς διαβάτας καὶ περιοίκους.

6. Εἰσηγήθημεν ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ ἐγκατάστασις ὑπαιθρίων μαγειρίων, σουβλατζιδικῶν, ζαχαροπλαστείων ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς ἐμποροπανηγύρεως ἐὰν ταῦτα δὲν πληροῦν τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ ὅρους Ὑγιεινῆς.

7. Παρεκλήθη ὁ Δῆμος ὅπως μεσοιμνήσῃ διὰ τὸ συχνὸν κατὰ βρεγμα τῆς περιοχῆς καὶ τὴν συχνὴν ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων.

Ὁ Νομίατρος Ἡμαθίας
ΧΑΡ. ΤΗΣΑΡΧΟΝΤΟΥ

24Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
6 - 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Θεσσαλονίκη ἡ ὡραία νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ
Καὶ ἡ Διεθνὴς ἔκθεσίς της
Στὴν πιὸ ἀξιόλογη ἐκδήλωσή της
Περιμένουν ἐφέτος τὴν ἐπισκεψή σας

Τὸν Σεπτέμβριο πανελλήνια ἐξόρμηση
Πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη ὅπου ἡ Διεθνὴς
Ἔκθεσις ὅπου ἔντονος παλμὸς
Τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου
Τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν καὶ γνωριμιῶν

Ἡ βιομηχανία βιοτεχνία καὶ ἡ γεωργικὴ
Παραγωγὴ τοῦ τόπου μας δίνουν ἕνα
Δυναμικὸ παρὼν παραπλεύρως πρὸς τὴν
Ἐπίσημη συμμετοχὴ 13 κρατῶν καὶ
1000 ἐκθετῶν ἐξωτερικοῦ

Ἐλᾶτε καὶ σεῖς στὴν ἔκθεσι θὰ ὠφεληθῆτε
Ὁπωσδήποτε γιατὶ ὁ Σεπτέμβριος εἶναι
Ὁ Μῆνας τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὰ θαυμαστὰ
Βυζαντινὰ μνημεῖα τὸ ὑπέροχο φθινόπωρο
Καὶ τὴν ζωντανή της Θάλασσα.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΧΑΡΑΛ. ΒΟΡΓΙΑΖΙΔΗ
Τ. Ἐσωτερικοῦ Βοηθοῦ Η Χειρουργικῆς Πανεπ/κῆς Κλινικῆς καὶ Ἐπιμελητὴς LAINZER Νοσοκομείου Βιέννης
Ἔναντι Ἀγροτικῆς Τραπέζης
ὁδὸς Βενιζέλου Τηλ. 2—53 Κέρκυρα

ΣΥΝΗΛΘΕ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

...ἐχεσα ἐκ τῆς 1ης σελίδος) ...φορᾶ, καὶ τῆς ἐνδείας. τὴν ἐξ ...ισο... στὴν καρποῦνται οἱ μεγαλ...παροι.

—Ἡ ὥρα εἶναι 9 καὶ ἡ συνεδρίασις ἀρχίζει. Λείπουν οἱ κ.κ. Ἀσλανογλ... Τσιλέκας, Μυτιλέκας καὶ Τσιλιόπουλος, ὁ ἀποῖος, ὅμως κατ... μετὰ ἀπὸ λίγο βαστικός

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συνεδρίασιν ἔλαβον αἱ κάτωθι ἀποφάσεις:

1) Ὁ κ. Τσιγερβάνος παρεκάλεσεν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ διατάξῃ, ὅπως οἱ καινόχρηστοι χῶροι καθαρισθοῦν καλῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Θεστιβάλ καὶ τῆς πανηγύρεως.

2) Ἐκφράζει τὸ Δ. Τ. τὴν συμπαράστασίν του διὰ τὴν εὐνοϊκὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἄρθρου καὶ προβλήματος τοῦ Μαυροβενδίου.

3) Συγκροτεῖται τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ δύο Δημ. Συμβούλων καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ αἰτήματος τῶν ἐγκατοίκων τῆς πόλεως, πρὸς διάνοιξιν τῶν ἀγρατικῶν ὁδῶν.

4) Ἐγκρίνεται καὶ βιβλίον 3000 δρχ. διὰ τὴν ἀγορὰν γριλαντῶν καὶ διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τοποθεσιῶν κατὰ τὸ Β Θεστιβάλ, ὡς καὶ ἡ ταχεῖα χορήγησις τῶν 10.000 δρχ τὰς ὁποίας ὁ Δῆμος ἐνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν του

5) Ἀποφασίζεται, ὅπως ἐνεργηθῇ ὁ αὐτεπιστασίας ἡ ἁμμοχαλικόστρωσις (συμπλήρωσις) τῆς ὁδοῦ «Ἐκκλησιαστήρια—Σιδηρόδρομος»

6) Ἀνακαινισθῇ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὅτι τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον ἐχορήγησεν ποσὸν 200.000 δρχ. διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χώρου τοῦ Βήματος τοῦ Ἀπ. Παύλου καὶ τοῦ αὐλοχώρου τῶν Σχολείων.

7) Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν κ.κ. Καρατζόγλου, Περδίκη καὶ τοῦ Νομ. Συμβούλου, ὅπως ἐξετάσῃ ἀμέσως τὸ ζήτημα τῶν μισθωτῶν καταστημάτων τῆς Λαϊκῆς ἀγορᾶς. Τὸ ζήτημα χαρακτηρίζεται ὑπερεπείγον.

8) Ἀνακοινοῦται δήλωσις τοῦ Δημ. Συμβούλου κ. Τσικερδάνου περὶ προσθέσεώς του, ὅπως αἰκισθοῦμαι εἰς τὸ ἐπ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως, οἰκόπεδόν του καὶ ζητεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἢ ἡ ἔκφρασις ὑποψηφίων. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ὀφειλομένη εἰς λόγους ἐθρότητος καὶ ἠθικῆς τάξεως προκαλεῖ εὐμενῆ σχόλια τοῦ Δ.Σ. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς περιπτώσεως μὲ βάσιν τὰ ἰσχύοντα ρητὰ τοῦ σχεδίου πόλεως, ἀποφασίζεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

9) Ἐπὶ ...ησεως τοῦ κ. Καρατζόγλου ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις διὰ τὴν θέσιν τῆς ὑδρεύσεως, ὅ.α ὁ ἐξετασθῇ εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ἀναλυτικώς.

— ...αναλαμβάνουμεν μίαν ...κ μ.ν μ...

Οἱ αἰτήσεις καὶ ἀναφορὰ τρίτων ὑποβαλλόμενοι προηγουμένως εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον καὶ εἰσαγόμενοι ὑπὸ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν οἱ ὁποῖοι ἔχει εἰδικοῦ χάρτου ν' ἐκφράζουν τὴν ἀπόψιν τους

Προηγουμένως πρέπει ὁ κ. Δήμαρχος νὰ εἶς διευκρινίσῃ ὅτι νὰ μὴ ἀσχολῆται τὸ Δημ. Συμβούλιον μὲ ζητήματα πού ... εἶναι ἀρμόδια ἢ δὲν ἔχει εἰς αὐτὰς ἢ νομικὲς ὑπευθύνες ὑπογραφάς.

Μόνον ἔτσι θὰ ἐπιτευχθοῦν ταχύτερα ἀποτελέσματα.

—Οἱ κ. Δημ. Σύμβουλοι, πού ἀπουσιάζουν πρέπει νὰ διαβάζουν τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων διὰ νὰ ἐνημερώνονται δέν εἶναι σωστὸ νὰ συλλαμβάνωνται... Ἐγκρίνουν ἀποφάσεις τοῦ Δ... τῆς προηγουμένης ἐβδομάδας.

Αἱ συνεδριάσεις πρέπει ... ἀρχίζουν νωρὶς στὶς 8 μ. μ. καὶ νὰ παρατείνωνται τὸ πολὺ μέχρι 12 μ.μ. Δὲν χρειάζεται οἱ Δημ. Σύμβουλοι νὰ κάμνουν Χαρακίρι.... ὅπου, ὅταν δὲν ὑπάρχει εἰδικός λόγος.

—Θὰ ἔχουν καλύτερα ἀποτελέσματα αἱ συνεδριάσεις, ἂν οἱ κ.κ. Δημ. Σύμβουλοι πειθαρχοῦν εἰς τὶς ὑποδείξεις τοῦ κ. Προέδρου καὶ ὁμιλοῦν μὲ τὴν σειρὰν καὶ πειὰ ἤρεμα.

—Ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον θὰ υἱοθετήσῃ αὐτὲς τὶς ἀπόψεις, ἐφ' ὅσον κρίνῃ, ὅτι ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν πραγματικότητα. Διότι σημασίαν δὲν ἔχει ἡ προέλευσις μιᾶς ἀπόψεως, ἀλλὰ ἡ χρησιμότης της.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σῃ ἀπὸ δρόμο τῆς ζωῆς καὶ ἀκολούθησε τὸν δρόμο τῆς ἀπωλείας. χάθηκε ὅπως τὸ παιδάκι ποὺ χάνεται καὶ δὲν μπορεῖ πιὰ μόνο του νὰ βρῇ τὸ δρόμο ποὺ τ' ὁδηγεῖ στὸ σπίτι του.

Ὑπάρχουν στὴ γλῶσσα μας δυὸ λέξεις ποὺ σχεδὸν σημαίνουν τὸ ἴδιο καὶ ὅμως εἶναι βασικὰ διαφορετικές. Εἶναι οἱ λέξεις, ἔκπληξη καὶ τόλμη. Ἡ πρώτη ἔχει μέσα της κρυμμένη κάποια ὑποκειμενικότητα. Ἡ δεύτερη εἶναι μᾶλλον ἀντικειμενική. Μπορεῖ νὰ δείχνῃς τόλμη, χωρὶς νὰ εἶσαι θαρραλέος. Ἡ τόλμη μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπελπισίας. Τόλμη ἔδειξε ὁ παραλυτικὸς ἐρχόμενος στὸν Χριστόν. Τοῦ ἔλειπε ὅμως τὸ θάρρος. Ἐτόλμησε νὰ ἔλθῃ στὸν Χριστόν, ἀλλ' ἦταν γεμάτος φόβο, φόβο μήπως, ὁ Χριστὸς τὸν διώξῃ, μήπως δὲν τὸν δεχθῇ. Ὁ τολμηρὸς δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ θαρραλέος. Μόναν ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ τὸν κάμῃ θαρραλέο κάμνοντάς τον παιδὶ δικό του, συγχωρῶντας τὴν ἁμαρτία του. Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου διώχνει τὸν φόβο. Μὲ τὸν Χριστὸ στὴν καρδιὰ δὲν κάμνομε ἁπλῶς ἔργα τόλμης, ἀλλ' εἴμεθα θαρραλέοι καὶ κάθε τι ποὺ κάμνομε εἶναι τὸ φυσικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ θάρρους μας. Ἔλα, λοιπόν, στὸν Χριστὸ γιατὶ μόνον ἀπ' αὐτὸν θ' ἀκούσῃς τὰ λόγια, «Θάρσει τέκνον· χειραγωγὸς ἁμαρτωλὸς ἀπὸ τὸν παραλυτικὸ δὲν μπορεῖ νὰ εἶσαι. Νὰ τολμήσῃς νὰ ἔλθῃς μόνο καὶ σὲ βεβαιώ ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ σοῦ δώσῃ τὸ θάρρος ποὺ ἔχεις ἀνάγκη. Τόλμησε, λοιπόν, νὰ γίνῃς θαρραλέος.

Ἡ δεύτερη καυβέντα τοῦ Χριστοῦ ἦταν: «Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Ἦταν φορτωμένος ἀπὸ ἁμαρτίες. Ἡ καρδιὰ του ἦταν κατάφορτη. Ὁ φόβος ἦταν τὸ γέννημα τῆς ἁμαρτίας. Τὸ μαῦρο γίνεται πιὸ μαῦρο ὅταν βρεθῇ δίπλα στὸ ἄσπρο. Αὐτὸ συνέβηκε κι' ἐδῶ. Ἡ ἁμαρτωλότης τοῦ παραλυτικοῦ φάνηκε πολὺ χειρότερη μπροστὰ στὸν ἅγιο Χριστό. Ἤξερε ὅτι ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Χριστοῦ τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ κρυφθῇ.

Ἴσως θάθελε ν' ἀκούσῃ λόγια γιατροῦ ἀντὶ λόγια σωτῆρος. Ἴσως τὸν ἀπασχολοῦσε περισσότερο ἡ παράλυσις ἀπὸ τὴν αἰτία τῆς παραλύσεως. Ἡ ἁμαρτία γέννησε καὶ γεννᾶ τὴν ἀρρώστεια.

Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς τὴν ἁμαρτία πρόσεξε πρῶτα—τὴ ρίζα τοῦ κακοῦ κατόπιν τὰ ἀποτελέσματά της. Τὴν ἀρρώστεια ἐπὶ τέλους θεραπεύουν καὶ ἄνθρωποι καμμιὰ φορὰ ἀλλὰ τὴν ἁμαρτία μόνον ὁ Θεός. Ἀφοῦ καὶ οἱ θεολόγοι ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀνεγνώρισαν αὐτὸ ὅταν εἶπαν, «τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός». Ὁ Χριστὸς κατὰ τρόπον κατηγορήματος ἱκώτατον ἂν καὶ ἔμμεσον διακηρύττει τὴν θεότητά του λέγοντας «ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐνειρθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκον σου».

Σὰν νὰ τοὺς ἔλεγε ὅτι αὐτοὶ αὐτὰ τὸ ἕνα, αὐτὰ τὸ ἄλλο μποροῦσαν νὰ κάμουν. Ὑπῆρχε μιὰ βασικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς συγχωρήσεώς του καὶ τῆς φυσικῆς θεραπείας του. Ἀόρατη ἦταν ἡ μιὰ καὶ ὁρατὴ ἡ ἄλλη. Κι' αἱ δυὸ ὅμως πραγματικές. ἀρατὰ ἔκαμε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ τοὺς πείσῃ, ὅτι τὸ ἀόρατο ἦταν ἐξ ἴσου ἀληθινό, ἀλλ' ἀναγκαιότερο, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἔκανε πρῶτο.

Ἡ τρίτη καυβέντα ποὺ ὁ Χριστὸς εἶπε, ἦταν: «Ἔγειρθείς, ἆρον σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκον σου». Αὐτὸ θ' ἀποδείκνυε ὅτι πραγματικὰ εἶχε πιστεύσει ὁ παραλυτικὸς στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Τὰ ἔργα μας, ἡ μαστιγία μας, εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα ἐπαλήθευθα τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς μας σωτηρίας. Ἂν δὲν πεθάνῃς θὰ πῇ πὼς δὲν εἶσαι ὄντις, ἂν δὲν ὁμολογῇς τὸν Χριστόν, θὰ πῇ πὼς δὲν τὸν ἔχῃς.

Σπῦρος ΖΩΪΤΗΣ

Ἡ «Σκήτη Βεροίας»

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

—Ἡ περιοχή, ὅπου εὑρίσκεται τὸ Μοναστήρι τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὠνομάζοντο «σκήτη Βεροίας», διότι ὑπῆρχαν ἐκεῖ περισσότερα ἀπὸ 100 μοναστήρια—ἐξωκκλήσια κτλ. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀσκήτευ εν ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, τὸν ὁποῖον αἰῶνα. ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ νεώτερος ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ Ἅγιος Θεοφάνης τῆς Ναούσης.

—Τὸ μοναστήρι κτίσθηκε μᾶλλον τὸν 15ον ἢ 16ον αἰῶνα γιὰ πρώτην φορὰν. Τὸ 1822 καταστράφηκεν ἀπὸ τὰ κανόνια τοῦ Ἀμπὸτ Πασσᾶ, τοῦ πολιορκητοῦ τῆς Ναούσης.

—Ἀπὸ τὴν βιογραφίαν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου μαθαίνομεν πὼς ἔκτισεν τὸ μοναστήρι τοῦ Προδρόμου γύρω στὰ 1590-85 καὶ τὸ παρεκκλήσι, ποὺ ὑπάρχει, σχεδὸν ἄθικτο μέχρι σήμερα, τῆς Μεταμορφώσεως. Κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ 1822 τὸ παρεκκλήσι τῆς Μεταμορφώσεως σώθηκε, διότι, ἐνῶ ἀναβε ἡ φωτιά, ἕνα καρφὶ ἔπεσε στὰ μάτι τοῦ Τούρκου ἀρχηγοῦ. Ὁ Ἀρχηγὸς συνεκέντρωσεν τοὺς μοναχοὺς καὶ ἄφησε φύλακαν Τοῦρκον στὸ Μοναστήρι μέχρι τὸ 1912, ὁπότε ἐλευθερώθηκε ἡ περιοχή.

—Ἔκαψαν οἱ Τοῦρκοι τὰ μοναστήρι, γιατὶ οἱ μοναχοὶ ἔκρυβαν καὶ τροφοδοτοῦσαν τοὺς Ἕλληνες ἐπαναστάτες.

—Τὸ 1835 ξανακτίσθηκεν τὸ Μοναστήρι καὶ τὸ 1837 ἀνακαινίσθηκεν. Τότε λειτουργοῦσε στὸ μοναστήρι καὶ Θεολογικὴ Σχολή Οἱ Νασιασαῖοι συνεκέντρωσαν 100 χρυσᾶς λίρας διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ μοναστηριοῦ. Ἀλλὰ οἱ λίρες ἔκαναν φτερά

Στὸ παρεκκλήσι τῆς Μεταμορφώσεως, ὑπάρχει μιὰ σήραγγα, ποὺ φθάνει εἰς τὴν θέσιν «Ἐλαιῶνα».

—Ἡ ἐκκλησία τοῦ Μοναστηριοῦ εἶναι ἁπλῆ μὲ σκεπασμένο προαύλιο Πολὺ ὡραῖο εἶναι τὸ τέμπλο της, ποὺ εἶναι —ὡς μοῦ εἶπαν— τοῦ 1835 περίπου.

—Σὲ μιὰ μικρὴ βιβλιοθήκη ὑπάρχουν 125 παλαιὰ βιβλία. Δὲν ὑπῆρχε κατάλογος τῶν βιβλίων. Ἔτσι ἀνέλαβα μὲ τὸν φίλον μου τὴν σύνταξιν ἑνὸς κάπως κατατοπιστικοῦ μὲ 5 σελίδες. Ὁ φίλος μου κράτησε τὰ στοιχεῖα, διότι ἐγὼ ἀσχολοῦμουν μὲ τὴν ἐξέτασιν καὶ μελέτην τους Στὴν Βέροια, ἔβγαλα δύο ἀντίγραφα τοῦ Καταλόγου εἰς τὴν γραφομηχανὴν καὶ τώρα μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ τί περιέχει ἡ βιβλιοθήκη.

—Τὰ περισσότερα βιβλία εἶναι ἐκκλησιαστικῆς φύσεως. Ἔχουν ἐκδοθῇ εἰς τὴν Ἐνετίαν (Ἐνετησιν). Τὸ παλαιότερον ποὺ βρῆκα ἔχει ἐκδοθῇ τὸ 1635 εἰς τὴν Ἐνετίαν. Ἐπίσης ὑπάρχει ἕνα ἀντίτυπον τῆς ἐξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοπούλου σὲ μετάγλωττισιν Σπανοῦ Ξεφύλλισα ἕναν ἀπὸ τοὺς τρεῖς τόμους «τῶν βίων Παραλλήλων» τοῦ Πλουτάρχου. Ἐκδόσεως Λειψίας (1815;) καὶ ἕνα Λατινικὸ βιβλίο Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ Κικέρωνος, ἀκορντοφαγωμένο.

—Ἐντύπωσιν προκαλοῦν τὰ χειρόγραφα βιβλία Μουσικῆς. Εἶναι ζωγραφισμένα — γραμμένα σὲ διφθέρες, μᾶλλον, μὲ μαύρη κ.ἰ κόκκινη μελάνη καὶ περιλαμβάνουν ἐκκλησιαστικὲς ἀκολουθίες σὲ βυζαντινὴ Μουσική Εἶναι πολυσέλιδα (περισσότερες ἀπὸ 200 σελίδες) καὶ ἔχουν γραφῇ ἀπὸ μοναχούς. Καλλιγραφικώτατα εἰς τὴν ἔκτεσιν καὶ ἐμφάνισιν. Γιὰ ἕνα διάστημα, ὅτι νὰ τελειώσῃ ἐχρειάσθησαν ὀκτὼ Χρόνια!!

—Περίεργο, διὰ τὸ μεγάλο του ἀριθμὸ εἶναι τὸ «Πηδάλιον» τοῦ Νικοδήμου, ἐκδόσεως 1800, τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν δύο ἀντίτυπα

—Πολλὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ὑπάρχουν καὶ στὴν Ἐκκλησία. Αὐτὰ δὲν εἶναι τῆς Ἱστορίας τοῦ Μοναστηριοῦ. Περισσότερα ἴσως συμπεριλάβω εἰς ἕνα βιβλίο τῆς Ἱστορίας τοῦ νομοῦ καὶ ἰδίως τῆς Βεροίας.

ΕΠΕΙΤΥΧΗ ΠΛΗΡΩΣ ΤΟ Β' ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Τὸ Β' Θεστιβὰλ Παραγωγῆς Βεροίας ἐπέτυχεν πλήρως. Ἐλλείψεις ὡρῶν ἀναβέλλαμεν διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον, τὴν δημοσίευσιν παφείσης ἐκτενοῦς περιγραφῆς, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ ἀναγνώστης πλήρη εἰκόνα τῶν ἐκδηλώσεων καὶ τῆς σχετικῆς κριτικῆς. Ἐπίσης θ' ἀπαντήσωμεν καὶ εἰς τὴν εἰρωνικὴν κριτικὴν τοῦ χρονογράφου κ. Π. Παλαιολόγου. («Ταχυδρόμος» 1)8)59 σελὶς β')

ΠΕΝΘΗ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ

Στὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων εἶναι νὰ ἀποθνήσκουν. Οἱ μεγάλοι ἄνδρες, ὅμως, ἂν καὶ εἶναι θνητοὶ ἀφήνουν ἔργον ἀθάνατον. Καὶ ὁ Λεωνίδας Ἰασονίδης ἦταν μεγάλος ἄνδρας διότι τέτοιοι εἶναι ὅσοι, καὶτοι εἶναι πολὺ μορφωμένοι—ὅπως ὁ ἀείμνηστος—μένουν πολὺ κοντὰ στὸν λαόν, ὁιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ὄχι σὰν δημαγωγοί, ἀλλὰ σὰν πραγματικοί, τίμιοι ἡγέτες.

—Λεωνίδα Ἰασονίδη, ἡγέτη τῶν Ποντίων τὸ παράδειγμά σου εἶναι ἀθάνατο. ἔζησ ἀκολούθησες τοὺς ἀκατόλυτους νόμους τῆς φύσεως, ἀλλὰ ἡ φήμη σου, ἡ ἀνάμνησίς σου πλανᾶται εἰς τὰ τὰ καλλίμερα μέρη παντὸς τῆς οἰκουμένης.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 45

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ΛΕΩΝΙΔΑ ΙΑΣΟΝΙΔΗ, προσενεγκόντος ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰδικῶς εἰς τὸν Πόντιον Ἑλληνισμὸν καὶ ἐν γένει εἰς πάντα πτωχὸν καὶ ἀδικημένον,

ΨΗΦΙΖΕΙ:

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μετασταίντος.

2) Νὰ καταθέσῃ ἀντὶ στεφάνου τὸ ποσὸν τῶν 300 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Ἀπόρου Ποντίου Φοιτητοῦ, εἰς μνήμην του καὶ

3) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν τύπον.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΜΩΥΣΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗΣ
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΦΑΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Βασίλειος Σπυρίδης τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Καλλιόπης τὸ γένος Ὀνάσογλου γεννηθεὶς εἰς Μ. Ἀσίαν καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ Εὐδοξία Ἀσλίδου τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Χαρικλείας τὸ γένος Πελιτζόγλου γεννηθεῖσα εἰς Μ. Ἀσίαν καὶ κατοικοῦσα εἰς Θεσσαλονίκην μέλλουσι νὰ τελέσουν Ἀγάμων τελεσθησόμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Εὐδοξίας συζύγου Γεωργίου Φούσκα, κατοίκου Βεροίας.

Προτιθεμένη νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον Δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι:

Ἐπὶ μιᾶς ἡμιτελοῦς οἰκοδομῆς πρώτου ὀρόφου ἐκτισμένης κατὰ τὰ θεμέλια καὶ σκελετὸν ἀπὸ κολῶνες μπετὸν ἀρμὲ μὲ πλάκαν μπετὸν καὶ ἧτις πρόκειται νὰ διαχωρισθῇ εἰς τρία δωμάτια, σάλαν, κουζίναν, λουτροκαμπινὲ ὡς καὶ πλυντήριον καὶ ἀποθήκην, ἐκτισμένης ὡς εἶναι σήμερον ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 120 τ.μ κειμένου ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δημωνύμου Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Μητροπόλεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἐκκλησίας Παντοκράτορος καὶ συναρευομένην γύρωθεν, ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν ἱεροῦ Ναοῦ Πέτρου καὶ Παύλου, μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Μητροπόλεως, Ἀνατολικῶς ὁμοίως μὲ ἰδιοκτησίαν Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Δυτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Προδρόμου Προδρομίδου. ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνω ἀποκλειστικὴ κυρία, νομεύς καὶ κάτοχος, περιῆλθε δὲ αὐτὴ εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον δυναμεῖ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8962 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀλεξάνδρου Μανωλίδου νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τοῦ Κυριάκου Νικολάου Ἰωαννίδη, ἐμπόρου κατοίκου Βεροίας. Ὁ δικαιοπάροχός μου οὗτος εἶχεν ἀγοράσει τὸ οἰκόπεδον τοῦτο δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ' 8 890 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλεξάνδρου Μανωλίδου νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μητροπόλεως Βεροίας, Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὅστις ἱερὸς Ναὸς εἶχε τοῦτο εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχήν του ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἀπὸ Τουρκοκρατίας. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ἰδίωνύμου χρημάτων ἤρχισα οἰκοδομοῦσα καὶ συνεχίζουσα τὴν οἰκοδόμησιν τῆς ἐν λόγω οἰκοδομῆς μου ἡμιτελοῦς ἧτις ὡς ἀνωτέρω περιγράφεται. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. δ τοῦ Ν. 3743)1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπιδικήτων ἐν ταῖς Νέαις χώραις» γνωστοποιῆσαι ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 1 Αὐγούστου 1959

Ἡ Δηλοῦσα καὶ Προσκαλοῦσα
(ΕΥΔΟΞΙΑ συζ. Γ. ΦΟΥΣΚΑ)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
11 ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας προκηρύσσονται ἐξετάσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν ἡμῶν, τριάκοντα (30) μαθητῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν.

Δικαιολογητικὰ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις ὁρίζονται: 1) Λίτησις κεδεμόνος.

2) Ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ

3) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως, Δήμου ἢ Κοινότητος

Τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα δέον ὅπως ὑποβληθῶσιν μέχρι τῆς 12ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. εἰς τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας Βεροίας, ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ ἀριθ. 105 (οἰκία Περηφανοπούλου).

Αἱ ἐξετάσεις θὰ ἐνεργηθῶσιν εἰς τὸ Διδακτήριον τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «Νέα Ἐκπαιδευτήριαν τὴν Κυριακὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 9ην π.μ.

Οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ θὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα: 1) Ἔκθεσις Ἰδεῶν.

2) Προβλήματα ἐκ τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς

3) Προβλήματα ἐκ τῆς Γεωμετρίας

Οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοποθετοῦνται μερίμνη τῆς Σχολῆς εἰς ἐργασίας ὡς μαθητευόμενοι ἠλεκτροτεχνῖται, ἡ δὲ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ, τετραετοῦς διαρκείας, παρέχεται ἐντελῶς δωρεάν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
10
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 177

Γραφεία—Τυπογραφείο
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.03
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ & ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΦΡΟΥΤΩΝ ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗ ΕΙΣ ΝΑΟΥΣΑΝ Ή ΒΕΡΟΙΑΝ

—Κατάπληξιν μᾶς προκαλεῖ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, ὅπως εἰς τὴν Ἐλεύθερη ζώνη Θεσσαλονίκης ἱδρυθῆ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἐργοστάσιον Φρούτων καὶ Λαχανικῶν. Ποιός εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θὰ προτιμηθῆ ἡ Θεσσαλονίκη, ὅταν μάλιστα, σύμφωνα μὲ τὴν ἰδια ἀπόφασιν τὰ κονσερβοποιημένα προϊόντα θὰ ἐξάγωνται;

—Ἡ Πολιτική Οἰκονομία ἄλλα καὶ ἡ πεῖρα μᾶς διδάσκει ὅτι οἱβιομηχανίες πρέπει να δημιουργοῦνται εἴτε εἰς τὸν τόπον παραγωγῆς τῶν πρώτων ὑλῶν ἢ τῆς καταναλώσεως ἀναλόγως τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς κ.λ.π.

—Ἀλλὰ τότε εἴτε εἰς τὴν Νάουσαν εἴτε εἰς τὴν Βέροιαν πρέπει νὰ ἱδρυθῆ τὸ ἐργοστάσιον, διότι ἡ μὲν Νάουσα εἶναι φρουτοπαραγωγικόν κέντρον, ἡ δὲ Βέροια λαχανοπαραγωγικόν. Πῶς δικαιολογεῖται λοιπόν, ἡ ἵδρυσίς του εἰς Θεσσαλονίκην;

Μήπως ὡς κριτήριον ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ πολιτικὰ μέσα τῶν Βουλευτῶν Θεσ)νίκης; Τί λέγουν οἱ Βουλευταὶ Ἡμαθίας;

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Η ΕΙΡΩΝΕΙΑ ΤΟΥ κ. Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

—Διὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς χρειάσθηκε ν' ἀνοίξω λεξικό, γιὰ νὰ βρῶ τὴν ἀληθινὴ ἔννοια τῶν λέξεων Φεστιβάλ καὶ Φέστα. Κι' ὅπως πάντα κάτι καινούργιο ἔμαθα. Νάι λοιπόν: Φέστα—ἑορτή, πανήγυρις. Φεστιβάλ=Πανηγυρικὴ συναυλία ἢ σειρὰ μουσικῶν ἢ θεατρικῶν παραστάσεων. Μὲ δυὸ λόγια ἔπρεπε νὰ λέγουμε «Β! Φέστα Βεροίας» ἢ «Γιορτὲς Παραγωγῆς Βεροίας» ἢ καλύτερα Ἡμαθίας. Λάθος λοιπόν, στὴν ὁρολογία. Λίγη ὑπερβολὴ καὶ νεωτερισμός, ποὺ ἀνταμώνονται μὲ τὴν ξενομανία τοῦ Νεοέλληνα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἄποψις τῶν τύπων. Ἡ οὐσία εἶναι, πὼς ἡ Βέροια, ὁ Νομός μας εἶναι κέντρο μιᾶς παραγωγικῆς περιφερείας.

—Ζοῦμε σὲ μιὰ ἐπαρχιακὴ πόλη, ποὺ ἔχει πολλὲς ἐλλείψεις. Ἡ ἀναζήτηση τῆς αἰτίας ξεφεύγει ἀπὸ τὸ σκοπό μας. Ὅταν κανένας βρεθῆ σὲ ἔλη, σὲ λίμνες ἀπραξίας, δύο πράγματα μπορεῖ νὰ κάμη: Ἢ νὰ ὑποκύψη στὸ ὅ,τι ὑπάρχει ἢ νὰ φτιάξη ὅ,τι μπορεῖ. Μιὰ ὁμάδα Νέων θέλησε αὐτό, ποὺ θέλει νὰ τὸ κάμη πραγματικότητα. Σὲ μιὰ ἐποχή, ποὺ ὅλοι διαμαρτύρονται, γιὰ τὸ κατρακύλισμα τῶν Νέων, βρέθηκεν ἕνας Ὅμιλος, ποὺ καταπιάστηκε μὲ ἀγῶνες. Μ'ἐφόδια τὸ νεανικὸ ὀφρύγος καὶ τὴν θέληση

—Ἔτσι ἀπὸ πέρυσι Ἐχουμεν τὰ Φεστιβάλ Παραγωγῆς Βεροίας. Σκοπός του εἶναι νὰ βοηθήση στὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῆς παραγωγῆς, μὲ τὴν βράβευση τῶν προοδευτικῶν γεωργῶν. Νὰ ταράξη «τὰ λιμνάζοντα ὕδατα» τῆς ἐπαρχίας μας, χαρίζοντας ἕνα ὁμορφο θέαμα καὶ μιὰ ὄθηση στὴν πόλη.

—Εἴχαμε τὴν ἀτυχὴ εὐγένεια νὰ καλέσουμε μερικοὺς «πρωτευουσιάνους». Δὲν εἴμαστε τοπικιστές, γιατὶ ἀγαπᾶμε ὅλην τὴν Ἑλλάδα, γι'αὐτὸ καὶ θελήσαμε ἀντιπροσώπους της κοντά μας, γιὰ λίγο.

—Τὸν ἐκλεκτὸ χρονογράφο κ Π. Παλαιολόγο τὸν σεβόμαστε καὶ ὄχι γιατὶ ἔχει χιονισμένα μαλλιά, ἀλλὰ γιατὶ αὐτὰ τὰ μαλλιὰ καλύπτουν ἕναν μεστωμένο καὶ ἀκέραιο μυαλό. Γιατὶ ἀλλοίμονα σὲ ἐκεῖνον, ποὺ ζητάει σεβασμό, μόνο γιατὶ εἶναι «γέρος», 64 ἐτῶν κ. Παγκαλός γε Τὸν διαβάζομε γιατὶ δὲ διδάσκει τὴν ἀλήθεια, Γιατὶ χτυπάει τοὺς ἰύπους καὶ τὶς συμβατικότητες. Τὸν θελήσαμε μαζί μας. Σὰν μικροὶ μαθητὲς νὰ ναὶ ὡσουμε ἀπὸ κοντὰ ἕναν ἀντιπρόσωπο τῶν γραμμάτων, ποὺ ἔμεινε καὶ σάνθρωπος».

—Δὲν μᾶς ἐκπλήττει ἡ εἰρωνεία του, ἀλλὰ ἡ ἀποκάλυψη τῆς ἀνακολουθίας του.

Γράφει λοιπόν: (Ταχυδρόμος 31.7.59) «Ἔκθεση γεωργικῶν προϊόντων καὶ μουσαρίων, Φεστιβάλ καὶ αὐτὸ... καὶ ἐκείνη ἡ μεγαλειώδης καὶ καταγοητευτικὴ παρέλασις ἁρμάτων». Ἐκεῖνα τὰ ἐκ Γερμανίας, μονοδικοῦ μεγαλείου καὶ λαμπρότητος π'ποστεχνήματα» καὶ συνεχίζει πειὸ κάτω. «Πόσο περισσότερο θὰ κέρδιζαν οἱ φιλότιμες προσπάθειες, ἂν ὑπῆρχε κάποιος χαλινός, γιὰ να ἀρυλαβαῖ νη τοὺςφραστικοὺςἀφηνιασμοὺς, ποὺ ταλαιπωροῦν τὴν σοβαρότητα τῶ ἐκδηλώσεως»...

—Ἐξηγήσαμε στὴν ἀρχὴ τοὺς σκοποὺς τῶν γιορτῶν Ὁ κ. Παλαιολόγος θυμώνει γιὰ τὴν ὀνομασία τῶν ἐκδηλώσεων, γιὰ τοὺς τύπους. Τὴν οὐσία δὲν ἤλθε νὰ τὴν ζήση μαζί μας. Βέβαια ὁ τρόπος τῆς διαφημίσεως —ἴσως ἀπὸ νεανικὴ ὑπερβολὴ ἢ ἄγνοια—δὲν ἦταν ὁ καταλληλος, ὅπως σημειώσαμε καὶ ἀλλοτε στὰ «Σημειώματά» μας. Τότε μᾶς ὀνόμασαν ἐχθροὺς τοῦ Φεστιβάλ. Πόσο ἄδικο εἶχαν. Δὲν συμφωνοῦσαμε ἁπλῶς μὲ τὰς μεθόδους. Διότι νομίζομεν, ὅτι ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ εὐθύτης πρέπει νὰ καθοδηγῆ κάθε ἀτομικὴ ἢ ὁμαδικὴ προσπάθειο. Ἀλλὰ ὁ κ. Παλαιολόγος θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζη πὼς στὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ στὰ μουσαχαράκια πρέπει νὰ ἐκθέτωνται, γιατὶ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα μᾶς τρέφουν. Ἂς βάλη ἐναντίον ἐκείνων τῶν ἐκθέσεων σκυλλιῶν ἀηδιασμάς», ποὺ τὰ ἐκθέτει καὶ (ἐκτίθεται περισσότερον) ἡ ἀνομπρεία τοῦ Κολωνακιοῦ, οἱ ὄφιμοι πρωτευουσιάνοι, χθεσινοὶ κάτοικοι τοῦ Μενιδιοῦ καὶ τῆς Μακρακώμης.

Κύριε Παλαιολόγε, ἐμεῖς θὰ συνεχίσουμε νὰ σᾶς διαβάζουμε. Ἐσεῖς ἂν θέλετε συνεχίστε νὰ μᾶς εἰρωνεύεσθε Φοβούμαι, πὼς θὰ εἰρωνεύεστε σὲ τέλειο ταῖο ἀνάλυση, τὶς ἀρχές σας. Ὅ,τι μέχρι τώρα διδόξατε. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπὸ ἀγνοιά σας, ποὺ θὰ διαπιστώσετε, ὅταν τοῦ χρόνου βρεθῆτε μαζύ μας. Πρὸς τὸ παρόν, θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνην ἄραγε νὰ διαβάσετε τὴν ἐφημερίδα μας ποὺ θὰ σᾶς στειλωμε γιὰ νὰ μάθετε, πὼς περάσαμε ἐφέτος, μὲ τὸ «Φεστιβάλ γεωργικῶν προϊόντων καὶ μουσαχαράκια»;;

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Η ΣΩΖΟΥΣΑ ΠΙΣΤΙΣ

Ἕνα παιδάκι γεννήθηκε τυφλό. Ποτέ του δὲν εἶδε τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσεως ἢ τὰ πρόσωπα τῆς μανούλας του. Ὑποβλήθη σ' ἐγχείρησι. Σιγὰ σιγὰ ἔβγαλε τοὺς ἐπιδέσμους μέχρι ὅτου μιὰ μέρα ἄνοιξε τὰ μάτια του καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἀντίκρυσε τὴ μανοῦλα του. Δὲν ἤξερε πραγματικὰ ἂν ἦταν αὐτή, μέχρι ὅτου ἄκουσε τὴ φωνή της νὰ τοῦ λέγη, «καιδί μου, βλέπεις τώρα;» Τὸ παιδάκι τότε πήδησε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του λέγοντάς της, «μαμά, εἶναι ὁ οὐρανὸς αὐτός;» Σὰν φανῆ ὁ κόσμος στὸ μικρὸ διαν μπόρεσε νὰ τὸ ἰδῆ.

Ὅλοι μας, εἴμαστε τυφλοί. Ἔχουμε μάτια καὶ ὅμως δὲν βλέπουμε τὸν πνευματικὸ οὐρανὸ ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ δοῦμε. Εὔχομαι ἐνῶ διαβάζης τὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς ν' ἀνοίξουν καὶ τὰ δικά σου τὰ μάτια καὶ νὰ βρεθῆς καὶ σὺ στὸν οὐρανό.

Μή σοῦ φανῆ καθόλου παράξενο ποὺ σὲ ἀνομάζω τυφλό. Δὲν τὸ κάμνω ἐγώ, ἀλλ' ὁ Θεὸς μέσα στὸ λόγο του. Ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει «ἀβλαλμούς, ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε;» (Μάρκου η' 18) Κι' ἐπειδὴ ἀκριβῶς τυφλοὶ πνευματικῶς ἐκ γενετῆς εἴμεθα γι αὐτὸ ὁ ἅγ. Παῦλος λέγει «ἐσκοτισμένοι τὴν διάνοιαν ἀπηλλοτριωμένοι ὄντες ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν» (Ἐφεσ. δ 18).

Ἦταν στὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ δυὸ τυφλοί. Γενήθηκαν ἔτσι. Ἄκουσαν ἀπὸ ἄλλους γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ ἦλθαν νὰ τὸν συναντήσουν. Προσπάθησαν νὰ τοῦ κινήσουν τὴν προσοχή του μέσα στὸ πλῆθος ποὺ βρισκόταν, ἀλλὰ δὲν τὰ πέτυχαν, ἴσως γιατὶ ἦταν πολὺς κόσμος. Ἐπίμονα ὅμως τὸν ἠκολούθησαν καὶ μπῆκαν μέσα σένα σπίτι τῆς Καπερναούμ ποὺ μπῆκε κι' ἐκεῖνος. Πολὺ ὑπέφεραν οἱ τυφλοὶ αὐτοὶ ζώντες μέσα στὸ σκοτάδι γι' αὐτὸ καὶ τόσο ἐπίμονα ἐπίμονα ἐζήτησαν νὰ συναντηθοῦν μὲ τὸν Χριστόν.

Εἶχε κρυστάλλινη φαινόταν ἡ ἐκζήτησις γιὰ τὸν Χριστό. Ἔκραζαν δυνατὰ ἐνῶν τὸν «ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαβίδ». Στοὺς σιλους ὅμως ποὺ μπορούσαν νὰ ποῦν εἶχαν καλλήσει μὲ τὴ θερμὴ παράκλησι νὰ τοὺς φέρουν κοντὰ στὸ Χριστό. Ὅταν ἔλεει εἰλικρινὰ καὶ ἐπίμονα ζητᾶ κανεὶς τὸν Χριστὸ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ τὸν βρῆ καὶ νὰ τοῦ ἀποκάλυψη τὴν προσοχή.

Δὲν ἐβιάστησαν καθόλου ν' ἀκούσουν εἰς τὸν Χριστὸν τὴν προσήκουσαν εἰς Αὐτὸν τιμὴν, καὶ τὰ ὁμολογήσαν τὴν ἰδικήν των ἀναξιότητα «Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὲ Δαυὶδ». Πολὺ ἀργὰ μᾶς ἐρχόμαστε στὸ Χριστὸ καὶ Τοῦ ζητοῦμε ὡρισμένα πράγματα σὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ ὑπηρέτου μας, σὰν νὰ ἦταν ἀπέναντί μας ὑποχρεωμένος ὁ Χριστός. Πᾶμε μὲ τὰ ἐπιβλήματα. Διεκδικοῦμε μὲ δικαιώματα μιᾶς ἀντὶ νὰ ζητήσωμε ἔλεος. Ἀλήθεια, πῶς μᾶς ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΓΥΡΩ ΑΠ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν, τὸ βράδυ ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῶν περιπτέρων Γεωργικῆς παραγωγῆς Ἔτσι ἄρχισαν οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Ἡου Φεστιβὰλ Παραγωγῆς. Ὡς χῶρος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ περιπτέρου Γεωργ. Παραγωγῆς ἐχρησιμοποιήθηκεν ἡ αἴθουσα τελετῶν τοῦ Δημ. Γυμνασίου μας. Ἡ πρὸς τὴν ἐξώπορταν πλευρά, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἰσήρχετο ὁ ἐπισκέπτης, εἶχε συμπληρωθῆ μὲ διάφορα ἐκθέματα, ποὺ ἦσαν μὲ τάξιν καὶ καλαισθησίαν τοποθετημένα Ἡ πίσω μεριὰ ἦταν ἀφιερωμένη εἰς τὴν γεωργικὴν κατοικίαν Εἰς τὸ ἄλλο φύλλο, ἐλλείψει χώρου θὰ ἀσχοληθοῦμεν εἰδικώτερα μὲ τὸ περίπτερο γεωργ. παραγωνῆς. Μὲ μιὰ λέξη ἦταν ἐπιτυχημένο. Συγχαρητήρια, λοιπόν, εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας.

—Οἱ μικροφωνικὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ κ Δεληφώτη ἐθύμιζαν στιγμὲς ἀκμῆς τῆς ἑλληνικῆς ἀπεράντας. Ὁ Σακελλαρίδης ξοναζοῦσε. Ὡραῖο καὶ τὸ περίπτερο τῆς Ζωγραφικῆς καὶ τῶν φωτογραφιῶν, ποὺ ἐλειτούργησεν μέχρι τῆς θιρ. στὸ κατάστημα τοῦ ὀπτικιάτρου κ. Σκούφια, ποὺ τὸ παρεχώρησεν δωρεάν. Ἀπολαύσαμε τὶς καλλιτεχνικώτατες —φωτογραφίες τοῦ κ. Θαρβαρέσου—, ποὺ ἐχρησιμοποιήσαμε καὶ στὸ ἐπερσινὸ περίπτερο παραγωγῆς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπῆρχε καὶ ἡ «ἔλα νὰ πιοῦμε τὸν Κατβέ», ποὺ ὡς γνωστὸν πῆρε τὸ βουβραβεῖον τοῦ Τ.Ο Βοιωτίου Ἑλλάδος κατὰ τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης τὸ 1958.

—Πειὰ πέρα ὑπῆρχεν ἡ γωνιὰ τῆς κ Ζακελίν Ζερβὰ (ποὺ λου), ποὺ εἶναι Γαλλίδα, ἀλλα ἔχει παντρευτῆ Ἕλληνα Ὅλοι οἱ πίνακες της δείχνουν πολλὴν καὶ μεστωμένην ἐργασίαν. Ἀπὸ συνομιλία μὲ τὴν Καλλιτέχνιδα, μαθαίνομε μερικὲς σκέψεις διὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν νοστροπίαν της. Στὴν κ. Ζακελὶν ἀρέσει περισσότερον ὁ πίνακας μὲ τὶς Ταιγγάνες καὶ ὁ ἄλλος μὲ τὶς χωριατοπούλες. Αὐτοὶ εἶναι τὰ δύο ἀγαπημένα της δημιουργήματα. Διακρίνομε μὲ ὡραῖα ἄνθη (ἀνεμῶνες) μὲ πλούσιους καὶ τονισμένους χρωματισμούς. Καλλιτεχνικὰ καὶ τὰ ἐσωτερικὰ μερικῶν ναῶν (ἀπόδοσις στὸ φυσικό τους περιβάλλον καὶ κατάστασιν) καὶ δύο—τρία τοπία τῆς Βεροίας (Χάβρα—Δρόμος τῆς Βεροίας).

—Στὴν ἄλλη γωνιὰ ὑπάρχουν ἕξι (ἕξι θυμᾶμαι καλὰ) πίνακες τοῦ κ. Θ. Βαφείδη. Ὁ κ. Βαφείδης ἔχει πολὺ καλλιτεχνικὸ γοῦστο στὴν ἀπεικόνισιν σκηνῶν τῆς φύσεως, ὅπως π.χ. Κυνηγίου, θερισμοῦ ἢ μπάνιων. Διακρίνομε μιὰ μικρὴ αὐτοπροσωπογραφία, ἕνα χαρακτηριστικὰγυμνάκ.Δ.Τυδκ. Βαφείδη εἶναι καὶ δύο—τρία ἀγαλμάτια σκαλισμένα σὲ ξύλο. Πολύπλευρος Καλλιτέχνης.

—Στὴν ἴδια ἔκθεση βλέπομε ὡραίους πίνακες τῆς Ζωγράφου κ. Χωστοπούλου ποὺ δίδει ὡραίες σκηνὲς τῆς ζωῆς καὶ τῶν τοπωθεσιῶν τῆς Βεροίας (σωστὰ κια). Ὁ χρωματισμός κάπως βαρύς. Ἐκθέτουν ἀκόμη ἡ δ. Μ Παπαδοπούλου, τέσσερες πίνακες, μὲ ὡραιότερον ἐκεῖνον ποὺ παριστάνει τὸν τοπίανο μὲ τὸ καπάκι του. Ἀπολαμβάνομε μία ὡραία ἐλαιογραφία τοῦ κ. Μποζίνη, ποὺ ἔχει σὰν θέμα τὰ ἐλάφια σὲ ἕνα ὡραῖο τοπεῖο τῆς φύσεως καὶ πίνακες ἄλλων

Πάντως οἱ πίνακες δὲν ἐτέθησαν μὲ τὴν σειρὰν τοῦ κατατοπιστικοῦ προγράμματος.

—Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ περίπτερο Ζωγραφικῆς ὑπῆρχε τὸ περίπτερο οἰκοτεχνίας, ἀπὸ νέο κάστημα τὸ δωρεὰν παραχωρηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Χατζηκοκόλη. Σὰν σύνολο ἦταν πολὺ ὡραῖο, παρ' ὅλες τὶς ἐπιφυλάξεις μερικῶν διὰ τὴν ἀκατάλληλη—συγχρονη—ἐπίπλωσή του.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΗΑΣ

—Καὶ τώρα ἐρχόμαστε στὴν χοροεσπερίδα, ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὶς 10μ μ. τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 5π.μ. τῆς Κυριακῆς, στὴν Ἑλληάν.

Ἡ τοποθεσία ἦταν κατάλληλα φωτισμένη καὶ διαρρυθμισμένη.

Ἡ Μουσικὴ Καρνίκα κτλ. πολὺ καλή. Ἡ πίστα μεγάλη. Ἡ ἐξυπηρέτησις ἐκ μέρους τοῦ Καταστήματος, σχετικῶς πολὺ καλή. Στὶς 2π.μ.περίπου ἔφθασαν οἱ Καλλιτέχνες ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην. Στὶς 12 καὶ 50' ἐκάησαν τὰ πυροτεχνήματα· Τὰ περισσότερα ἦταν ἀραβουργήματα.

Στὴν χοροεσπερίδα ἦλθε ὁ γνωστός μας «σοβιετικὸς—κανονικὸς» ὁ Νεῖνος Ἡλιάσπουλος ὁ μῖμος Γιαννόπουλος καὶ ὁ γνωστότατος Ἄλκης Τέας, ποὺ πρώτη φορὰ δὲν .. μίλησε πολύ.

—Ὁ κόσμος διασκέδασε, χορεύοντας εὐρωπαϊκοὺς καὶ δημοτικοὺς χορούς. Ἡ χοροεσπερίδα ἐπέτυχε.

—Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ ἦλθε πολὺς ξένος κόσμος. Ἡ Βέροια δυσκολευότανε νὰ ἀναπνεύση, ἐλλείψει... ὀξυγόνου, ποὺ ἀχόρταναρυφοῦσαν... οἱ μεγαλοπόλιτες!!! Στὶς 11—12 π.μ ἔγινε «ἡ Ἔκθεσις καὶ βράβευσις τῶν μασχιάδων Τεχνητῆς γονιμοποιήσεως». Ἐνῶ μέχρι τὶς 2 μ.μ. διενέμοντο φροῦτα, δωρεὰν (προδάκτυλο).

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΑΡΜΑΤΩΝ

—Καὶ ἐρχόμαστε τώρα στὴν παρέλασιν, τοῦ Σαββάτου (6.30 μ.μ) καὶ τῆς Κυριακῆς (8.30—9.30 μ.μ μὲ προβολεῖς). Τὰ ἅρματα ἦταν πολὺ ὡραῖα

Ἀξίζουν ἔπαινοι εἰς τοὺς κ.κ. Θ. Βαφείδην καὶ Ἰ. Φωτόπουλον Στὴν ἀρχὴν τῆς παρελάσεως, τῆς Κυριακῆς, εἴδαμε ἕνα πρωτότυπο θέαμα. Τοὺς γεωργικοὺς ἐλκυστῆρες, ποὺ τοὺς ὡδηγοῦσαν ἀγροτόπαιδα καὶ ἀγροτονεάνιδες. Χαρακτηριστικὴ καὶ ἡ παρέλασις τῶν κοριτσιῶν μέτοπικὲς ἐνδυμασίες. Ὁ γυμνασιάρχης κ Τηλεμ. Κανελλίδης τοῦ Γυμνασίου «Ἀριστοτέλης» μᾶς ἔδωσε ἕνα πρωτότυπο, «τολμηρὸ» θέαμα Μία εἰκοσάδα περίπου μικροῦλες ντυμένες (διόρυθμα, ποὺ βαδίζαν ἢ μᾶλλον χόρευαν βαδίζοντας. Μπροστὰ βαδίζαν ἡ ἐκαυνδὰ ἐπιβεβαίωσις 4—5 νεαροί.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΔΑΒΑΜΕ

ΜΑΡΙΟΥ ΡΟΥΣΙΑΔΗ: «ΧΤΕΣΙΝΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ»

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ο. Σ.

Μιὰ καινούργια μορφὴ ἐκφράσεως μᾶς παρουσιάζει ὁ Μ.Ρ: Πεζὸ ποίημα θὰ τῶλεγε κανείς, μα δὲν εἶναι τοῦτο τὸ καινούργιο. Τὸ καινούργιο εἶναι ἡ τέχνη νὰ δίνη στὸν ἀναγνώστη τὸ αἴσθημα τῆς χαρᾶς σταματημὸ ροῆς. Μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ βγαίνουν οἱ σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματα γενημένα ἀπὸ τὸ κέντρισμα μιᾶς κάποιας ἐξωτερικῆς αἰτίας.

Καὶ δὲν σταματᾶν καθόλου. Δὲν ὑφίστανται καὶ κανέναν ἔλεγχο καμμιὰ ἐπεξεργασία.

Δὲν ἐπεμβαίνει μήτε ἡ σκοπιμότης, μήτε ἡ σύστηρὴ λογική.

Ἀπαράλλακτα, ὅπως ὅταν ἕνα χέρι ἀνοίγη τὴν βρύση. Τότε θὰ τρέξη τὸ νερὸ ποὺ εἶναι κλεισμένο στοὺς σωλῆνες. Στὸν ποιητή, ὅταν ἕνα αἴτιο, μιὰ κατάσταση, ἕνα γεγονὸς ἀνοίξη τὴ βρύση τῆς ψυχῆς, θὰ τρέξη ὁ στίχος.

Εἶναι ἡ τελειότερη ἐκφραστικὴ μορφὴ τῆς ἐξελιγμένης σὲ καινούργιο, ἂς ποῦμε, στύλ, ποίηση. Καὶ εἶναι ἡ πιὸ σύμφωνη μὲ τὸν καιρόν μας. Τώρα ποὺ ἐπιτήδευση εἶναι φαινόμενα τόσο κοινὰ καὶ τόσο βαρετὰ στὴν ποίηση δὲν ἔχει τόπο. Κάθε προσπάθεια τοῦ ποιητῆ νὰ κδιορθώσῃ τὴν πρώτη ὕλη, νὰ βάλη σὲ «καλούπι καλοκαμωμένο τὸ στίχο του, νὰ σβήση ἢ ν' ἀλλάξη ὅσα δὲν τοῦ χιτποῦν καλὰ στ'αὐτί, θάχη σὰν ἀποτέλεσμα ἕνα ποίημα χωρὶς ποίηση. Δύσκολο τὸ εἶδος ποὺ κατασιάστηκε ὁ Μ. Ρ. Γιὰ σκεφθῆτε:

Δὲν ἔχεις ἐδῶ βοηθὸ τὴ ρίμα (ποὺ τόσα κουσούρια κρύβει) μητε τὸ ρυθμὸ τὸν ἐξωτερικό. Ἂν ἀποτύχῃς μὲ τὴν παληὰ τεχνική θὰ σὲ ποῦν μέτριο, θὰ χασμουρηθοῦν μὰ θὰ σὲ διαβάσουν (καὶ θὰ σὲ λησμονήσουν ἀμέσως βέβαια).

Ἔξω ἂν ἀποτύχῃς, ἀντὶς ὁ στίχος σου νὰ γεννήση τὴ συγκίνηση θὰ φέρη στὸν ἀναγνώστη τόση βαρυστημάρα μπορεῖ καὶ ἀγανάκτηση καὶ θὰ ἀρπάξη τὴν ἐφημερίδα του μιὰ καὶ δὲν θὰ μπορῇ ν'ἁρπάξη ἐσένα...

Ὅμως ὁ Μ. Ρ πέτυχε. Οἱ στίχοι του ξαφνιάζουν στὴν ἀρχὴ γιὰ τὴ μορφή τους, ἀργότερα γιὰ τὴν ἀηλότητά τους, κι ὅταν ἐλθουμε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ποιητή, γιὰ τὴν ἐκφραστικότητά του:

«Χρόνια τώρα στὰ μάτια μας ἕνα ποτάμι πίκρα, ἕνα πικρὸ ποτάμι. Χυμένα φῶτα στοὺς βράχους, ἐποχὲς σημαδεμένες στὴν καρδιά μας. Τὸ τρίξιμο τῆς ζωῆς στὰ μάνταλο τοῦ χρόνου ὡς πέρα στὴν αἰωνιότητα. Οὔτε ἕνα μαντήλι ἀνέμισε μεσοπέλαγα τὴν ἐλπίδα. Οὔτε ἕνας τελευταῖος ἀσπασμὸς μᾶς ἄφησε τὴ γεύση του. Βραδυάζει, ἤλιο βραδυάζει μ'ἕναν κέρινο θάνατο, μ'ἕνα φλύαρο γέλιο ταὶ̈ριοῦ».

Ἡ φυγή, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κ μματιοῦ αὐτοῦ:«Ποτάμι», «βράχους», «ἐποχές», αἰωνιότητα», κι ὅλα αὐτὰ χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα... Μιὰ φυγὴ ποὺ ὁδηγεῖ στὸ σκοτάδι: «Λάμπες ἀσετυλίνης — Ξαγρυπνημένες βάρδιες—Θαύψαλα ἡ νόχτα— Ἀκατοίκητες ὧρες...». Μιὰ αειρὰ προσκάθειας καὶ κίνησης ἀσθενικιᾶς, καταδικασμένης, ἀφοῦ γίνεται ἔξω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Ἀρρωστημένο ταμπεραμέντο, θὰ πῆτε. Ὅμως ὄχι. Κάποτε φώλιαζε ἡ αἰσιοδοξία στὶς ψυχὲς μας... «Τότε ποὺ ἦταν τόσο ἀργὸ καὶ μετὰ τὸ μέλλον... ποὺ εἴχαμε σχεδὸν ὅλοι τὰ ἴδια χαρούμενα πρόσωπα, τὰ ἴδια ξέχειλα χαμόγελα, τὶς ἴδιες ὀμμάτων ἐκ τῶν ἐλπίδων...».

«Ὅμως, ὅλα μᾶς γέλασαν ἀλλόκοτα ἕνα πρωΐ».

Ἡ κληρονομιὰ ποὺ μᾶς ἄφησαν οἱ πόλεμοι βαραίνει τὴν ψυχή μας. Κλονίστηκε ἡ πίστη μας στὴν ἀνθρώπινη λογική. Ἀλήθεια, ποιὰ πίστη θὰ δώσης στὸν ἄνθρωπο ποὺ βάζει φωτιὰ στὸ σπίτι του γιὰ νὰ κάψη καὶ τὸ σπίτι τοῦ διπλανοῦ του ποὺ σὲ τίποτα δὲν τὸν ἔφταιξε;

«Καὶ κεῖνοι ποὺ καυρέλιασαν πολλὰ ἰδανικά μας, οἵκτο δὲν ἔχουν». Τὸ ἐρώτημα τῆς ἐποχῆς ὑπάρχει καὶ ἐδῶ: Εἴμαστε κύριοι τῶν πράξεών μας Ὅμως εἴμαστε ὑπεύθυνοι γι' αὐτές; Ἢ μήπως ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ τὶς διευθύνουν μὲ τὸν τρόπο τους, μὲ μεταβολὲς κοινωνικὲς ἢ οἰκονομικές, μὲ τὴ δύναμη ποὺ διαθέτουν; Μὲ λίγα λόγια, μήπως φταῖν οἱδυνατοὶ τοῦ κόσμου; Καὶ εἴμαστε ἐμεῖς τὰ θύματα τῆς τρέλλας καὶ τοῦ σαδισμοῦ τους;

«Θυμᾶμαι τὰ μάτια τῶν κοριτσιῶν κάτω ἀπὸ τὶς μέρες τῆς βροχῆς ποὺ ἔρχονται νὰ μᾶς συναντήσουν μέσ' στὰ βαθειὰ σύθιμπα... Πίσω τους ἡ τσιμινιέρες, τὰ φθαρμένα λιθόστρωτα οἱ φάμπρικες, οἱ συνοικίες βρώμικες. Πότε μὲ τὴ φτώχεια καὶ τὸν πόνο, πότε μὲτὶς ἀρρώστειες στὴ σιωπὴ μιᾶς κάμαρης καὶ τὰ παράθυρα τῆς ἀνοιξης κλειστά. Πότε μὲ τὴν ἀνάμνηση μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς.

Ἄ, ἐκεῖνα τὰ μάτια τῶν κοριτσιῶν κάτω ἀπὸ τὶς μέρες τῆς βροχῆς. Τὰ διάπλατα ἐκεῖνα μάτια. Ἀκόμα κι' ἡ ἀγάπη τους εἶναιμιόλύπη». Παρασυρόμαστε ἀπὸ τὸν ποιητὴ πανοῦμε κι' ἐμεῖς γιὰ τὴν κακοτυχία τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Μᾶς μεταδίδει τοὺς παλμούς του. Σὰν ποιητὴς τὴν πειτυχαίνει. Ὅμως οἱ κραδασμοὶ τῶν συναισθημάτων δὲν βάζουν σὲ ἀνάλογη κίνηση καὶ τὸν δικό μας συναισθηματισμό. Εὐτυχῶς. Γιατὶ θἄναι τραγικὸ νὰ ὑποφέρουμε γιὰ κάτιτό σα βαθὺ καὶ κρυμμένο, ὅπως εἶναι ὁ ἀνθρώπινος πόνος.

Σκοπός μας δὲν ἦταν νὰ κάνουμε ἀνάλυση τοῦ βιβλίου. Σκοπός μας ἦταν νὰ πλησιάσουμε τὸν ποιητὴ καὶ νὰ μετρήσουμε τὴν ἀξία του. Πῶς εἶναι καλὸς τὸ εἴδαμε καὶ τὸ χαρήκαμε. Γιατὶ κάτι ἀπ' τὴν ψυχὴ τοῦ Μάριου Ρουσιάδη εἶναι Βεργιώτικο. Τὸν τὸ.ο τὸν γνωρίσαμε παιδὶ καὶ ἐφηβο στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς καὶ τῆς πρώτης μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, τὰ χρόνια ποὺ ἀφῆκαν χνάρια δυνατὰ πάνω του, καθὼς πάνω σ' ὅλους μας. Δὲν θὰ τὸν συγχαροῦμε γιὰ τὸ φτάσιμο καὶ τὴ δημιουργία του, γιατὶ ὁ ποιητὴς δὲν γράφει γιὰ νὰ πετύχῃ τὸν ἐπισινο, μὰ γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ μὴ γράψῃ. Ἀναπάσπαστα τὰ δυό, ἡ ποίησι καὶ ἡ ζωή του, γιατί, καθὼς πράσφατα ἀκούσαμε τὸν Τέννεση Οὐίλιαμ νὰ μᾶς λέει. «Ἡ δουλειὰ τοῦ ποιητῆ εἶναι ἡ ζωή του καὶ ἡ ζωὴ του εἶναι ἡ δουλειά του.»

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Φάρμα ἐκ 13.375 μ. στρεμμάτων ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Πλάκα» Ἁγ. Μαρίνης σὲ τιμὴν εὐκαιρίας. Δένδρα διάφορα ἀνεπτυγμένα καρποφόρα. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Παλ.συκίδη Γεωργίου ἐν Παιδὶ—Βεροίας

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: 300 λευκοσιδηρᾶ δοχεῖα κατάλληλα διὰ ἐλαῖες καὶ τουρσί.

Πληροφορίαι κ. Χ. Πατουρίδην. Τηλ. 3-41

Προτιμᾶτεδιὰ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας τὸ Καλλίτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας. Παράδοσις ταχεῖα, Ἐργασία ἐπιμεμελημένη. Μητροπόλεως, τηλ. 400 Βέροια.

Βεροιῶτες Ποιητὲς

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΕΥΩΔΕΡΟ

Εἶσαι λουλούδι εὐώδερό, λουλούδι μυρωμένο
Μέσ' στὸ περβόλι τοῦ καλοῦ, τὸ μοσχοβολισμένο
Μυρίζω σε, αὐξαίνεται τ' ἄρωμα τὸ γλυκό σου
Ποτέ του δὲν μαραίνεται τὸ κάλλος τὸ δικό σου

Πανέμορφο κι εὐώδερό, μοσχάτο λουλουδάκι
Ὦ. Πόσο, μοιάζεις μέ τ' ἁγνὸ καὶ θεῖο τ' ἀγγελάκι
Ἄχ, κάνε, Θέ μου, γρήγορα γιὰ νὰ γενῇ δικό μου
ταῖρι πιστὸ καὶ δυνατό, ταῖρι ἀκριβό, γλυκό μου.

ΠΑΝΟΣ ΞΑΝΘΟΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

17ον

—Τί εἶν'αὐτά.

—Θὰ σοῦ πῶ. Πᾶμε πρῶτα νὰ καθήσουμε...

Καὶ τράβηξαν στὸ καφενεδάκι.

—Κάθησε κι ἔρχομαι ἀμέσως, εἶπε ὁ Στέλιας.

Ὁ Λεωνίδας τὸν εἶδε νὰ πλησιάζη τὸ περίπτερο καὶ νὰ βάζη τὸ χέρι στὴν τσέπη. Σὲ λίγο γύρισε μ'ἕνα μπιλλιετάκι.

—Πᾶμε τὴν ἄδεια εἰσόδου στὴν πλατφόρμα, εἶπε στὸ Λεωνίδα, καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ μπιλλετάκι, ἕνα κίτρινο χαρτάκι σὰν εἰσιτήριο τοῦ τράμ. Δίχως αὐτό, ξέρεις, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περάσῃς μέσα.

—Μα μπορεῦσα νὰ πάρω ἐκείνη τὴ στιγμή...

—Ὄχι, καλύτερα νὰ μὴν ἀργοπορήσῃς καθόλου καὶ θὰ περιμένῃ ἡ Ἑλένη.

—Κι αὐτὰ ἐδῶ:

—Ἄ, ναί, κάτι μικροπράγματα γιὰ τὸ ταξίδι. Τῆς τὰ πῆρα γιὰ γιὰ νὰ μὲ θυμᾶται, στὸ δρόμο. Θὰ τὰ κρατῶ ὡς τὰ κάγκελα καὶ θὰ σοῦ τὰ δώσω μόλις περάσῃς μέσα.

—Καὶ δὲν τὰ παίρνω ἀπὸ τώρα: Γιατὶ νὰ κουράσῃς;

-Εἶναι εὐχαρίστηση, δὲν εἶναι κούραση. Ἐσοῦ δὲν καταλαβαίνεις ἀπ'αὐτά...

Τοῦ Λεωνίδα τοῦ ἔρχονταν νὰ γελάσῃ μὲ τὴν καρδιά του. Ἤτταν ὁ δόνατο νὰ μπῇ στὴν ψυχὴ τοῦ κακοφτιαγμένου ἐκείνου ἀνθρώπου καὶ νὰ μαντέψῃ τὸ ἀτίμητον θησαυρὸ τῆς. Ὁ Στέλιος ἔξακολούθησε.

—Θὰ τῆς τὰ δώσῃς. Ποῶτα τὰ λουλούδια, μόλις κατέβῃ ἀπὸ τὸ τραῖνο. Τ' ἄλλα τὴν ὥρα ποὺ θ'ἀνέβῃ στὸ ἄλλο τραῖνο.

Τώρα ὁ Λεωνίδας δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ συγκρατήσῃ τὰ γέλια.

Μὰ νομίζω πῶς τόσο-τόσο καταλαβαίνω κι ἐγώ...

—Δὲν λέω ὄχι, μὰ ἐγὼ ἔτσι θὰ ἔκαμνα.

—Ἔ, τὰ ἴδιο θὰ κάνω κι ἐγώ,

—Καλά.., Καί... εἴπατε ὁ τῆς μιλήσης ὥραῖα, εὐγενικά, μὲ λεπτότητα... Νὰ καταλάβῃ πόσο τὴν ἀγαπῶ...

—Λές νὰ μὴν ξέρω νὰ ξενελάσω μιὰ γυναῖκα;

—Εἶσαι Φοβερός, Λεωνίδα.., Καὶ ταξε μὴν κάμῃς καμμιὰ γκάφα. Μὴν πῆς κανένα παραπανίσιο λόγο. Μὰ οὔτε νὰ φανῇς ψυχρός.

—Ξέρω ἐγώ, ξέρω,μείνε ἡσυχοτ.

—Πῶς θὰ τῆς πῆς: Ἄρα κατέβη ἀπὸ τὸ τραῖνο,..

Ἡ ὑπομονὴ τοῦ Λεωνίδα εἶχε ἐξαντληθῆ.

—Ὤχ, ἀδερφέ, μὲ παίρνεις γιὰ μικρὸ παιδί. Σοῦ εἶπα, θὰ τὰ καταφέρω κι ἐγώ

—Καλά, καλά, κάνε ὅπως ξέρεις. Ἔλεγα μονάχα... Ἂν ἤμουν ἐγὼ ὁ ἴδιος...

Τὸ σφύριγμα τοῦ τραίνου ποὺ ἔμπαινε τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀπὸ στὴ θμὸ ἔδωκε ἕνα τέλος στὴν ὁμιλία. Ἡ καρδιὰ τοῦ Στέλιου πήγαινε νὰ σπάσῃ. Κρατῶντας τὰ πακέτα ἔτρεξε στὰ κάγκελα τῆς εἰσόδου, ἅφησε τὸν Λεωνίδα νὰ περάσῃ μέσα καὶ τοῦ τὰ ἔδωκε.

—Ἄντε, Λεωνίδα, ὅπως εἴπαμε... Ἂν ἤμουν ἐγὼ ὁ ἴδιος...

Ὁ φίλος του δὲν ἔδωκε καμμιὰ ἀπάντηση, καὶ προχώρησε μὲ τοὺς ἄλλους ἐπισκέπτας πρὸς τὴν γραμμή. Στὸ μεταξὺ καὶ τὸ τραῖνο στάθμευσε πιὰ μπροστὰ στὸ οἴκημα τοῦ σταθμοῦ, πλῆθος χέρια ἄρχισαν νὰ κινοῦνται ἀπὸ τὰ ἀνοιχτὰ παράθυρα, σινιάλα νὰ πηγαινοέρχωνται. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πάντα ἄνθρωπος. Καὶ στὶς μεγάλυτερες δυστυχίες καὶ τὶς φοβερώτερες συμφορές, ἡ συνάντηση μὲ ἕνα ἀγαπημένο πρόσωπο κάνει νὰ λησμονῇ θοῦν ἕνα, καὶ δυστυχίες καὶ συμφορές.

Ἀνάμεσα στὸ πλῆθος ἐκεῖνο τῶν χαρούμενων ἀνθρώπων ὁ Λεωνίδας στέκονταν ἀκόμα σιωπηλός, καὶ τὸ ἐξεταστικόν του βλέμμα γλυστρεύσε ἀπὸ τὸ ἕνα βαγόνι στὸ ἄλλο, ἀναζητῶντας τὴ μισογνώριμη μορφὴ τῆς Ἑλένης.

Σ αὐτὸ τὸ διάστημα καὶ ἄλλα δυὸ μάτια παρακολουθοῦσαν τὴν κίνηση κι' ἀναζητοῦσαν ἀνάμεσα στοὺς ἐπιβάτες

Καθ ἑνένος σ' ἕνα τραπεζάκι κοντὰ μὲ τὸ τζαμλίκι τοῦ καφενείου ὁ Στέλιος περίμενε μὲ ἀγωνία τὴ συνάντηση, σχεδὸν κρυμμένος, ἀφοῦ ἤθελε νὰ μὴν ταράξῃ τὴν ἱερὴ στιγμὴ οὔτε μὲ τὴν ἁπλῆ του ἐμφάνιση κοντὰ στοὺς ἄλλους.

Σχεδὸν ταὐτόχρονα τὰ βλέμματα τοῦ Λεωνίδα καὶ τοῦ Στέλιου ἀντιμώθηκαν στὰ σκαλοπάτια ἑνὸς ἀπὸ τὰ τελευταῖα βαγόνια. Μιὰ γρηαλο μὲ μαῦρη φορεσιὰ καὶ σεβάσμιο πρόσωπο προσπαθοῦσε νὰ κατέβῃ, βοηθοῦμε ἡ ἀπὸ μιὰ νεωτερη κοπέλλα. Ἕνα περίεργο σύμπλεγμα, καθὼς ἡ νέα πέρασε τὸ χέρι γύρω ἀπὸ τὴ μέση τῆς γριᾶς καὶ τὴν κατέβασε ἀπὸ τὸ τελευταῖο σκαλοπάτι, σὰ μικρὸ παιδί. Ὁ χειμῶνας μὲ τὴν ἄνοιξη. Ἕνας χειμῶνας βαρὺς καὶ πένθιμος καὶ μιὰ ἀνοιξη κι' ἀνθισμένη.

Ἡ νέα τακτοποίησε τὶς βαλίτσες κάτω στὸ τσιμέντο, ἁπλα στὴ γραμμή, κι' ἔβαλε τὴ γριὰ νὰ κα

ΠΟΝΤΙΑΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ Πελαΐδης πολλὰ χοντρὸς ἄνθρωπος ἔτανε. Σ' ἕναν συμπόσιον ἐκεῖ, ποὺ ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, ὁ Ἠλίας γιάνάπειριάζια τον, εἶπεν—ατόν: Πελαΐδη, ντὰ χοντρὸν καιλίαν ἔεις, ἀτσιάπαν ντὰ ἔσς ἀπές;

—Ἀκαθαρσίας, εἶπεν ὁ Πελαΐδης.

—Καὶ ποῦ ἔφαες·ατα, ἐρώτησεν ὁ Ἠλίας.

—Σὴ κυρού; τὰ θανίσια, εἶπεν·ατόν ὁ Πελαΐδης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

=Ἡ μοναξιὰ ἔχει ἕνα θεραπευτικὸν παρηγορητή, φίλον καὶ σύντροφον, τὴν ἐργασίαν.
Μυσσέ

=Σκέψου πρωτοῦ ἐνεργήσῃς, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ ἐνεργήσῃς, μὴ σκεφθῆς πλέον, ἀλλὰ πράβαινε.
Τζάκσων

=Κάλλιο ἄσχημο πρόσωπο παρὸ ἄσχημο μυαλό.

=Ὅ,τι κερδίζεται μὲ ἀτιμία, ἐξοδεύεται εἰς τὴν ἀκολασίαν.

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Γιάννη, δὲν καθάρισες σήμερα τὰ ροῦχα μου!

—Ὄχι, ἀφέντη μου, τὰ καθάισα.

—Ψέμματα λές. Εἶχα στὴν τσέπη μου πέντε δραχμές, καὶ τὶς βρίσκω σωστές.

—Γιατί, γκαρσόν, τὸ σημερινὰ μπιφτέκι μου εἶναι μικρότερο ἀπὸ τὸ χθεσινό;

—Μά... θἄναι ἀπὸ μικρότερο βῶδι, κύριε.

θήση.

Ἔπειτα γύρισε πρὸς τὸ πλῆθος κι' ἄρχισε νὰ ψάχνη κι' αὐτὴ ἀνάμεσα στοὺς ἐπισκέπτας.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Λεωνίδας βρίσκονταν δίπλα της. Δὲν εἶχε καμμιὰ ἀμφιβολία.

—Ἑλένη! φώναξε χαρούμενος.

—Λουκᾶ!

Μὲ τὸν ἴδιο ὁλόχαρο τρόπο πρόφερε ἡ νέα τ' ὄνομα τοῦ φίλου, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἔβλεπε, ὅμως τίποτα δὲ μίλησε στὴν ψυχὴ τοῦ Λεωνίδα. Τοῦ φάνηκε σὰ νὰ μιλοῦσε ἡ καπέλλα σ' ἕναν ἄλλο, καὶ λίγο ἔλειψε νὰ γυρίσῃ νὰ δῇ μήπως στέκονταν κι' ἄλλος κοντά, ὁ ἀληθινὸς Λουκᾶς.

Δὲ βρῆκε ὅμως καιρό. Ἡ Ἑλένη τοῦ ἅπλωσε τὸ χέρι, ἐνῶ στὸ πρόσωπό της ἄνθιζε ἕνα χαμόγελο καὶ τὸν ξανάφερνε στὸ ρόλο ποὺ εἶχε ἀγαπήσει.

Μὲ μιὰ ἔκρηξη παιδικῆς χαρᾶς δέχτηκε τὰ λουλούδια. Τὰ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά της, τὰ χάϊδευε ἁπαλὰ καὶ ρουφοῦσε τὴν λεπτὴ εὐωδία τους. Ὁ Λεωνίδας τὴν ἔβλεπε σιωπηλός, καὶ ἀπολάμβανε κι' αὐτὸς τὴ δροσιὰ τῆς νεότητος καὶ τὴν ἀκτινοβολία τῆς χαρᾶς της.

Ὦ, τὰ μάτια ἐκεῖναι Πόση ζωὴ πόση ἀγνότητα καὶ εἰλικρίνεια ξεχύνονταν ἀπὸ τὰ παράθυρα ἐκεῖνα τῆς ψυχῆς της, καὶ πόσες γλυκὲς ὑποσχέσεις ἔδινε τὸ φεγγαροβὸ λημά τους.

Θαμπωμένος τὴν κύτταζε ὁ Λεωνίδας κι' ἂν ἀποφάσιζε νὰ μιλήσῃ, μόνο λόγια θαυμασμοῦ θὰ μποροῦσε νὰ προφέρῃ.

—Δὲ λὲς τίποτα, Λουκᾶ.....

—Εἶναι στιγμὲς Ἑλένη, ποὺ τὰ μάτια λένε περισσότερα ἀπ' ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ,...

Ἔπειτα γύρισε ἀνήσυχος κι' ἔδειξε τὴ γρηά, λίγα βήματα παρακάτω.

Δὲν πειράζει, τῆς ἔχω ἐξηγήσει στὸ ταξίδι, ἀποκρίθηκε ἡ Ἑλένη. Τῆς εἶπα ὅτι θὰ μὲ περίμενε στὸ σταθμὸ ὁ ἀραβωνιαστικός μου..... Μήπως ἔκαμα ἄσχημα;

—Καθόλου, ἴσα ἴσα ἔκαμες καλά. Μήπως δὲν εἶν' ἀλήθεια;

—Ναί, Λουκᾶ. Σ' εὐχαριστῶ, εἶσαι περισσότερο καλὸς ἀπ' ὅσο σὲ φανταζόμουν.

Καὶ οἱ δυὸ μιλοῦσαν μὲ τὴν τρυφερότητα ἐκείνη, ποὺ ξεχωρίζει τοὺς ἐρωτευμένους ἀπὸ μακρυά.

—Ἔλα ὅμως νὰ σὲ συστήσω στὴν κυρία, εἶπε ἡ Ἑλένη. Ἔπρεπε νὰτὸ εἶχα κάμη κιόλας. Ἔπειτα νὰ λέμε μόνοι μας...

Ἡ γριὰ ποὺ παρακολουθοῦσε τὸ ζευγάρι, κρίσκε δικαιολογημένη τὴν παράλειψη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλένης. Γι' αὐτό, ὅταν ἡ νέα παρουσίασε τὸ Λεωνίδα καὶ τῆς ζήτησε συγνώμη ποὺ δὲν ἔκαμε τὴν σύστα σι εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ἀποκρίθηκε μὲ συγκατεβατικὸ χαμόγελο:

(Ἀκολουθεῖ)

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	200
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, σεσημειωμένως τὴ ὑπ' ἀριθμ. 288893 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Νέαι ὁμαδικαὶ συμπληρωματικαὶ καὶ πιστώσεις ἐτέθησαν τελευταίως εἰς τὴν διάθεσιν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, εἴτε διὰ μονίμους ἀγροτικὰς βελτιώσεις, εἴτε διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Οὕτω 19 Ὑποκαταστήματα ἐνισχύονται διὰ πιστώσεων δρχ. 6.820.000 ἐπὶ τῷ σκοπῷ διενεργείας χρησίμων ἀρδευτικῶν βελτιώσεων. Ἕτερα 26 ἐφοδιάζονται διὰ πιστώσεων συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 3.980.000 διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν παραγωγῶν μὲ ἀροτριῶντα καὶ μεταγωγικὰ ζῶα. Εἰς 16 Ὑποκαταστήματα ἐπίσης χορηγοῦνται πιστώσεις συνολ. ὄψους δρχ. 2.760.000 διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ἀγροτῶν μὲ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα. Τέλος, 9 Ὑποκαταστήματα χρηματοδοτοῦνται διὰ πιστώσεων δρχ. 930.000—δι' ἐκχερσώσεις καὶ ἐκθαμνώσεις. Βάσει τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων θὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους παραγωγοὺς ἀνάλογα μεσοπρόθεσμα δάνεια, διαρκείας 3—5 ἐτῶν.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προεκήρυξε διὰ τὴν 10 Αὐγούστου, διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 100 ταύρων καὶ 100 αἰγῶν ἀναπαραγωγῆς τῶν ἐκλεκτῶν φυλῶν Ζαάνεν καὶ Τογκενμποὺργκερ. Εἰς τὰς 25 Ξ Αὐγούστου, ἐξ ἄλλου θὰ διεξαχθῇ παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 35.000 κυψελῶν, τὰ ὁποῖα LANGSTROTH ἐγχωρίου κατασκευῆς ἁπλῶν καὶ νομαδικῶν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ.Δ.

Γραπτὴ ἱστορία, περὶ τῆς ἱδρύσεως καὶ δράσεως ἐπιβιωσκόντων ἐθνικοὺς καὶ κοινωφελεῖς σκοποὺς, δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, ἡ παράδοσις ὅμως μᾶς λέγει ὅτι πρῶτον τοιοῦτον σωματεῖον ἱδρύθη περίπου κατὰ τὸ 1815 ἢ 1896 τὸ σωματεῖον «ΑΘΗΝΑ»

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ σωματείου τούτου ἔσχον οἱ νεῖται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ἐμμ. Ἀντωνιάδης, Ἐμμ. Ζάχος Ἐμμ. Περδίκας, Μιλ. Κυζινάρης καὶ ἄλλοι.

Σκοπὸς τοῦ σωματείου ἐκείνου ἦτο ἡ συνένωσις τῶν Ἐθνικῶν Φρονημάτων τῶν μελῶν καὶ ἁπάντων τῶν ὑποζυγίων Ἑλλήνων τῆς πόλεώς μας. Τὸ σωματεῖον τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ ἀξιόλογον δρᾶσιν διότι εὐθὺς μετὰ τὴν ἱδρυσίν του ἐπηκολούθησεν ὁ ἀτυχὴς διὰ τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897 μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου αἱ ἐντεῦθεν Τουρκικαὶ Κρατικαὶ Ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἐθνικοφρόνων Τούρκων πολιτῶν Βεροιέων, εἰς ἐκδίκησιν ἠξίωσαν τὴν διάλυσιν τοῦ σωματείου ἐκείνου ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι εἰργάζετο ἐθνικῶς. Κυρία ὅμως αἰτία τῆς ἀξιώσεως των ἐκείνη ἦτο ὁ τίτλος τοῦ σωματείου «Ἀθηνᾶ» ὃν ἐξελάμβανον ὅτι ἀπέκρυπτε τὸ ὄνομα τῆς ἑλληνικῆς Πρωτευούσης «Ἀθῆναι»

Τὸ σωματεῖον διελύθη ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν ἀδρανείᾳ.

Συνεχίζεται.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
11 ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας προκηρύσσονται ἐξετάσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν ἡμῶν, τριάκοντα (30) μαθητῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν.

Δικαιολογητικὰ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις ὁρίζονται: 1) Αἰτησις κηδεμόνος.

2) Ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ

3) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως, Δήμου ἢ Κοινότητος

Τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα δέον ὅπως ὑποβληθῶσιν μέχρι τῆς 12ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. εἰς τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας Βεροίας, ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ ἀριθ. 105 (οἰκία Περηφανοπούλου).

Αἱ ἐξετάσεις θὰ ἐνεργηθῶσιν εἰς τὸ Διδακτήριον τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «Νέα Ἐκπαιδευτήρια» τὴν Κυριακὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 9ην π.μ.

Οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ θὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα: 1) Ἔκθεσις Ἰδεῶν.

2) Προβλήματα ἐκ τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς

3) Προβλήματα ἐκ τῆς Γεωμετρίας

Οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοποθετοῦνται μερίμνῃ τῆς Σχολῆς εἰς ἐργασίας ὡς μαθητευόμενοι ἠλεκτροτεχνῖται, ἡ δὲ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ, τετραετοῦς διαρκείας, παρέχεται ἐντελῶς δωρεάν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀγοράσατε ἕνα οἰκόπεδο γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας. Εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἀσφαλέστερη τοποθέτησις τῶν χρημάτων σας. Ἡ Τεχνικὴ Ἑταιρία «Β. Λαμπράκουλος καὶ Σία» ἔδημιούργησε τὸ καλύτερο προάστειο τῆς Θεσσαλονίκης δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο.

Σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλατεῖες, δενδροστοιχίες πλῆρες δίκτυον ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμός, θαυμασία, θέα ἀληθινὴ κηπούπολις.

Μὲ μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπον σὲ 30 ἀτοκες μηνιαῖες δόσεις μπορεῖ ὁ καθένας νὰ γίνῃ κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Τίτλοι ἐγγυημένοι 100 ἐτῶν. Μὲ τὴν προκαταβολὴ γίνεται ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ.

Μὴ χάσετε τὴ θαυμάσια αὐτὴ εὐκαιρία:
Κανεὶς δὲν ζημιώθηκε ἀγοράζοντας γῆ:
Κτηματικαὶ Ἐπιχειρήσεις:
ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
Κεντρικὰ Γραφεῖα Ἀθηνῶν Γραφεῖα Θεσ)νίκης
Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 21 Ἐγνατίας 63 Τηλ.—72.728
Μετάβασις εἰς τὰ οἰκόπεδα δωρεὰν μὲ αὐτοκίνητον τῆς ἐπιχειρήσεως ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΑ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ

Θρησκευτικοκοινωνικὰ θέματα

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΕΝ ΤΕ ΤΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙ & ΤΗ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙ

Τοῦ κ. Θ. Σταυρακούλου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος ἐστρέφετο, στρέφεται καὶ θὰ στρέφεται πάντοτε μετὰ ἰδιαιτέρας ἐντάσεως καὶ ἀπορρήτου πρὸς τὴν νεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζει τὰς ἐλπίδας διὰ τὴν ἀνατολὴν μιᾶς καλλιτέρας αὔριον. Πρὸς τοῦτο, πλὴν τῶν ἄλλων, καταβάλλεται βεβαίως ἢ μᾶλλον δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσπάθεια πρὸς ἀνωτέραν καὶ ἐπιμελημένην μόρφωσιν τῆς νέας γενεᾶς, ἵνα οὕτω τεθῇ σπουδαία καὶ σταθερὰ βάσις τῆς δημιουργίας αἰσιωτέρου πως μέλλοντος, διότι ὅσον ἀνωτέρα καὶ ὑγιὴς εἶναι ἡ παιδεία τοσοῦτον περισσότερον προάγεται ὁ ἀληθὴς πολιτισμός.

Εἰς μίαν ὅμως πραγματικὴν καὶ οὐχὶ φαινομενικὴν μόρφωσιν τῶν νέων δὲν πρέπει νὰ παραμελῆται ὁ θρησκευτικὸς παράγων, ὡς ἀποτελῶν ἓν ἐκ τῶν θετικωτέρων καὶ ἰσχυροτέρων στοιχείων τῆς ὅλης ἀγωγῆς ἐπιτυγχάνων τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ συντελῶν τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάπλασιν τῆς νεότητας.

Παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι τὰ σχολεῖα στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκονται καὶ τὰ ὀλίγα θρησκευτικά.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως ἔχουν ἱδρυθῇ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα προερχόμενα ἐκ τῆς ἀπὸ μηχανῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν «Κυριακῶν» τοιούτων. Ἡ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὴ κανονικὴ λειτουργία τούτων καὶ ἡ μὴ ὑποχρεωτικὴ φοίτησις τῶν μαθητῶν εἰς αὐτὰ ἀπαιτεῖ ἀσφαλῶς τὴν αὔξησιν τῶν ὡρῶν τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἐν ταῖς σχολείαις πρὸς ἀπόκτησιν θρησκευτικοῦ Χριστιανικοῦ φρονήματος, οὕτως ὥστε νὰ γίνεται ἐκουσία ἡ προσέλευσις τούτων εἰς τὰ κατηχητικά.

Ὑπάρχει καιρὸς, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποτελεῖ μόνον τόπον προσευχῆς καὶ λατρείας, ἀλλὰ διὰ τοὺς μαθητὰς κυρίως ἀποτελεῖ καὶ ἐμπέδωσιν καὶ πραγματοποίησιν τῶν ὅσων ἐν τῷ σχολείῳ ἐδιδάχθησαν, ὡς καὶ μίαν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑψίστων ἀληθειῶν τῆς Ἰσότητος, ἀγάπης καὶ συναδελφώσεως, περὶ τῶν ὁποίων ἴσως νὰ εἶχον ἀμφιβολίαν τινὰ Θὰ ἦτο ὅμως δύσκολον ἢ ἴσως δύσκολον νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἐν τῷ ναῷ τελουμένων καὶ νὰ νοιώσουν τὰς ἐν αὐτῷ ἐπαναλαμβανομένας σωτηριώδεις ἀληθείας καὶ τῶν μυστηρίων, ἂν προηγουμένως δὲν εἶχον ἀσχοληθῇ περὶ αὐτῶν, ὥστε νὰ ἐπιτυχθῇ διέγερσις ρύθμισις καὶ παλαίωσις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος καὶ δὲν εἶχε κατασφαλισθῇ ὁ θρησκευτικὸς αὐτῶν ἐθισμός, τὸ ἀεὶ πράττειν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ».

Τυγχάνει λοιπὸν ἀπαραίτητος ἡ ἐν ταῖς σχολείοις θρησκευτικὴ μόρφωσις διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς καὶ ζώσης διδασκαλίας ἐν αὐταῖς τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος τὸ θρησκευτικὸν μάθημα διέρχεται σοβαρὰν κρίσιν, ἀχθὲν μόνον διότι διεστρέβλωσαν διάφοροι θεωρίαι ζωηρότατον ἀκόπον αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ σπουδαιότερον διότι ἀπὸ διαφόρων σημείων ἀκούονται φωναὶ πρὸς κατάργησιν τοῦ μαθήματος ἐν ταῖς δημοσίαις σχολαῖς καὶ ἀνάθεσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὑπὸ τῶν κορυφαίων ὅμως συγχρόνων παιδαγωγῶν τῆς Γερμανίας, ὡς ὑπὸ τοῦ Spranger καὶ ἄλλων, τονίζεται ὅτι ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ πράτους δὲν δύναται, τὸ νοηθῇ ἄνευ πυκνίδος, ἄνευ δηλ. ὡσημένης κοσμοθεωρίας καὶ συνεπῶς ἄνευ θρησκευτικοῦ μαθήματος.

(Συνεχίζεται)

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Εὐδοξίας συζύγου Γεωργίου Φούσκα, κατοίκου Βεροίας.

Προτιθεμένη νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἦτοι:

Ἐπὶ μιᾶς ἡμιτελοῦς οἰκοδομῆς πρώτου ὀρόφου ἐκτισμένης κατὰ τὰ θεμέλια καὶ σκελετὸν ἀπὸ λιθόνες μπετὸν ἀρμὲ μὲ πλακαν μπετὸν καὶ ἧς πρόκειται νὰ διαχωρισθῇ εἰς τρία δωμάτια, σάλαν, κουζίναν, λουτροκαμπινὲ ὡς καὶ πλυντήριον καὶ ἀποθήκην. Ἐκτισμένης ὡς εἶναι σήμερον ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 120 τ.μ. κειμένου ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Μητροπόλεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἐκκλησίας Παντοκράτορος καὶ συνορευομένην γύρωθεν, δακτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ἱεροῦ Ναοῦ Πέτρου καὶ Παύλου, Μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Ἀνατολικῶς ὁμοίως μὲ ἰδιοκτησίαν Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Δυτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Προδρόμου Προδρομίδου. ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνω ἀποκλειστικὴ κυρία, νομεύς καὶ κάτοχος, πεποιήθησε δὲ αὐτὴν εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8962 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀλεξάνδρου Μανωλίδου νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τῷ Κυριάκου Νικολάου Ἰωαννίδη, ἐμπόρου κατοίκου Βεροίας. Ὁ δικαιοπάροχός μου οὗτος εἶχεν ἀναοράσει τὸ οἰκόπεδον τοῦτο δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ' 8.890 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλεξάνδρου Μανωλίδου νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μητροπόλεως Βεροίας, Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὅστις Ἱερὸς Ναὸς εἶχε τοῦτο εἰς τὴν κυριότητά του, νομίμ. καὶ κατοχήν του ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἀπὸ Τουρκοκρατίας. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ἰδιωνύμου χρησιμότων ἤρχισα οἰκοδομοῦσα καὶ συνεχίζουσα τὴν οἰκοδόμησιν τῆς ἐν λόγῳ οἰκοδομῆς μου ἡμιτελοῦς ἠδη ὡς ἀνωτέρω περιγράφεται. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. δ τοῦ Ν. 3743)1929 περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ἀποθηκῶν ἐπιδικνήτων ἐν ταῖς Νέαις χώραις γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 1 Αὐγούστου 1959
Ἡ Δηλοῦσα καὶ Προσκαλοῦσα
(ΕΥΔΟΞΙΑ συζ. Γ ΦΟΥΣΚΑ)

ΕΞΥΠΝΑ

Ἡ κυρία: Κάθεσαι καὶ διαβάζεις, ἐνῶ τὸ παιδὶ κλαίει μιὰ ὥρα τώρα.

Ἡ παρεμάνα: Ἄ, δὲν πειράζει, κυρία. Δὲ μὲ ἐνοχλεῖ καθόλου. Τόχω συνηθίσει!

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατεστάθη ἐπισήμως ἐν Βεροίᾳ καὶ διεκόψας τὴν ἐν τῇ Ναυσσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12½—1½ καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἐλιᾶς 10 (ἐσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Ἐλάβαμεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Βεροίας, ἐν σχέσει πρὸς δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος μας τῆς 27ης Ἰουλίου 1958.

Πρὸς

τὴν Ἀξιότιμον Δ/νσιν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος «Φρ. Ἡμαθίας»

Σχετικῶς μὲ τὸ δημοσίευμα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 27 τρέχοντος τοῦ Φρουροῦ περὶ τοῦ Γηροκομείου Βεροίας, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται ἔκδηλον τὸ ἐνδιαφέρον ὑμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ ἐξόδη ἐσφαλμένη πληροφορία ὅτι τὸ Γηροκομεῖον Βεροίας ἐνισχύεται καὶ μὲ τὴν κληρονομιὰν ποὺ ἄφησεν ὁ ἀείμνηστος Κάππος.

Διὰ τῆς διαθήκης ταύτου ὁρίζεται ὅπως ἡ περιουσία αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του, περιέλθῃ κατ' ἐπικαρπίαν καὶ διαχείρισιν εἰς τὸν Δῆμον Βεροίας, αἱ πρόσοδοι δὲ αὐτῆς διατίθενται εἰς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται ἐν τῇ διαθήκῃ. Ἀπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῶν δι' αὐτῆς ὁριζομένων ἐκτελεσιῶν.

Ἐν τῇ διαθήκῃ ταύτῃ παρακατιὼν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ διαθέτου ...*Ἐὰν ὁ Δῆμος κρίνῃ ὅτι ἡ περιουσία αὕτη σκοπιμώτερον εἶναι νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἵδρυσιν Γηροκομείου ἐν Βεροίᾳ καὶ τοῦτο ἐπιτρέπω.*

Ἐν ὄψει τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως τῆς Διαθήκης, ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς Διαθήκης κ.κ. Δήμαρχον Βεροίας, Πρόεδρον καὶ Πρόεδρον τοῦ Δικηγορικοῦ συλλόγου τὸ ἀπὸ 22-3-58 ἔγγραφόν μας, ἐκθέτοντες τὰ ἀνωτέρω καὶ παρακαλοῦντες καὶ εὐχόμενοι ὅπως συμβάλωσι ἵνα ὁ Δῆμος διὰ τοῦ νομίμου ἀρχάνου του ἀποφασίσῃ ὅτι κρίνει σκοπιμώτερον τὰ ἱδρυθῇ Γηροκομεῖον κατὰ τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ ἐκτιθέμενα, προσφερόμεναι καὶ ἡμεῖς νὰ παράσχωμεν τὴν συνεργασίαν. Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου μας τούτου πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις.

Μετὰ ταῦτα, πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Βεροίας ἀπευθύναμεν ἀπὸ 25-8-1958 ἔγγραφόν μας, ἀναλύοντες τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ ὁριζόμενα καὶ προτείνοντες, ἐπειδὴ ἐν τῇ διαθήκῃ ὁρίζεται ὅπως τὸ Γηροκομεῖον στεγασθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ διαθέτου, ἀλλὰ αὕτη ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς στέγασιν τῶν Γραφείων τοῦ Δήμου, νὰ μὴ στεγασθῇ ἐκεῖ τὸ Γηροκομεῖον, ἀλλὰ νὰ ὁρίσῃ ὁ Δῆμος, ὡς ἐκ τῆς διαθήκης εἶχε ὑποχρέωσιν μισθωμα, ὅπερ νὰ δίδεται πρὸς ἐνίσχυσιν εἰς τὸ Γηροκομεῖον, ἀφοῦ τοῦτο εἶχε ἤδη στεγασθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κ. Σωσίδου, ἥτις φιλανθρώπως παρεχώρησε πρὸς τοῦτο τὴν χρῆσιν ταύτης.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνῆλθε ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ὁ παρὼν στάς ἀντιπρόσωπός μας ἀνέπτυξε τὸ θέμα, ἀλλὰ ὁ κ. Δήμαρχος ἐζήτησε νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἔκδοσις ἀποφάσεως, τὴν πρᾶσιν ταύτην τῆς ἀναβολῆς ἐδέχθη τὸ Συμβούλιον, καὶ οὕτω ἐκ τῆς κληρονομίας Κάππου ἀδεμία ἐδόθη μέχρι σήμερον ἐνίσχυσις εἰς τὸ Γηροκομεῖον.

Τὸ Γηροκομεῖον ἐνισχύεται ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας Κοιν. Προνοίας, ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου καὶ τῆς συμπαραστάσεως τῶν πολιτῶν Βεροίας μελῶν τοῦ Σωματείου τοῦ Γηροκομείου Βεροίας.

Ὁ Δῆμος ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἔτερον σκέλος τοῦ προορισμοῦ του, μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑλιστικοῦ πολιτισμοῦ, ἤτοι μὲ τὸ ἕτερον σκέλος τοῦ προορισμοῦ του, τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων πνευματικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ περιεχομένου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. ΤΖΑΜΠΑΖΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΥΣΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ἀξιότιμε κ. Δ/ντα,

Λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ σχολίου σας δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1763.8.59 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν, ὅτι οὔτε κατὰ τὸ 1958 οὔτε ἐφέτος ἐλαβον πρόσκλησιν, ἵνα παραστῶ εἰς τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβὰλ Βεροίας, ἐκ μέρους τοῦ Τ.Ο.Β.

Μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ βουλευτὴς δὲν δικαιοῦται ἢ δὲν ἔχει ἀνάγκην προσκλήσεως.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς.

Ἰωάννης Τζαμπάζης
Βουλευτὴς Νομοῦ Ἡμαθίας

ΑΙ ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι: Αἱ πληρωμαὶ τῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου Βεροίας θὰ γίνουν τὴν 14ην τρέχοντος λόγῳ τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νέχεται ὁ Χριστός:

Αὐτὰ τὰ δύο πράγματα εἶναι πολὺ ἀπαιτητά. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἰδικῆς μας ἀναξιότητος ἀμετανόητος καὶ ἡ ἀξία τοῦ Χριστοῦ. Στὸν καιρὸ τοῦ Λιουδοβίκου τοῦ 16ου πῆγε ἕνας Γερμανὸς πολιτικὸς νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Γαλλία. Βρέθηκε ἐπισκεπτόμενος τὶς φυλακὲς τῆς Τουλώνης. Ὁ διοικητὴς τῆς φυλακῆς γιὰ νὰ τιμήσῃ τὸν Γερμανὸ πολιτικὸ τοῦ εἶπε ὅτι θὰ ἀπέφυλάκιζε κάποιον ἀπὸ τὴν ἐκλογή του. Ἄρχισε ὁ Πολιτικὸς νὰ ρωτᾶ τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, γιατὶ βρίσκονταν στὴ φυλακή. Ὅλοι οἱ φυλακισμένοι ἦσαν ἀδικημένοι. Κάποιος ἄλλος ἔφταιγε. Ἐπὶ τέλους ρώτησε κάποιον ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε τὴν ἐξῆς ἀπάντηση, «ἐγὼ δὲν ἔχω κανένα παράπονο. Φταίω γι' αὐτὸ βρίσκομαι ἐδῶ μέσα. Ὑπῆρξα πολὺ κακὸς ἄνθρωπος. Θάλασσα τὰ μὲ εἶχαν ὑποβάλλει σὲ παντοειδῆ βάσανα καὶ νὰ μ' ἐκτελέσουν. Τὸ θεωρῶ μεγάλη χάρι ποὺ βρίσκομαι στὴ ζωή.» Ὁ πρίγκηπας στοχάστηκε καὶ τοῦ εἶπε. Ἄστε εἶσαι παληάνθρωπος. Καὶ τί ζητᾶς ἐδῶ ἀνάμεσα σὲ τόσους τρελοὺς ἀνθρώπους; Θὰ τοὺς χαλάσῃς. Γι, αὐτὰ δὲν πρέπει οὔτε μιὰ ἄλλη μέρα νὰ μείνῃς μαζύ τους. Τότε στράφηκε ὁ πρίγκηπας στὸν διοικητὴ τῆς φυλακῆς καὶ τοῦ λέγει, «αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ θέλω ν' ἀποφυλακίσῃς». Καὶ αὐ, ἀγαπητὴ ψυχή, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γευθῇς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἂν πρῶτα δὲν παραδεχθῇς τὴν ἁμαρτωλότητά σου. «Πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ρωμ. γ' 23-24).

Ὁ χριστὸς τοῦ ὑπέβαλε μιὰ πολὺ ἀπαιτητὴ ἐρώτηση., ἀπὸ τὴν ἀπάντησι τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτᾶτο τὸ ἀναγκαῖο τῶν μαθητῶν του.

«Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;» Πίστι ζητοῦσε νὰ δῇ ὁ Χριστός. Τίποτε ἄλλο. Ἡ πίστις εἶναι τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ θὰ σὲ σώσῃ μαζύ του. Τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ σώσῃ. Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν (Ματθ. θ. 29).

Μά, ἐπὶ τέλους, τί εἶναι πίστις, σώζουσα πίστις; Πίστις εἶναι σὰν τὸ ποντικοφάλι. Λὲν ἔχει μαμμὰ ἡ ἀξία τὸ ποντικοφάλι. Μπορεῖ ὅμως νὰ γίνῃ ὁ φύλακτήρας μεγάλου θησαυροῦ. Εἶναι σὰν τὰ σχοινὶ καὶ τὸ δοχεῖο. Νά, ἕνα τηνάρι νεμάτο μὲ δροσερὸ νερό. Γιὰ νὰ γίνῃ ὅμως τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ δικό σου καὶ νὰ σὲ βρέσῃ, εἶναι ἀνάγκη νὰ κατεβάσῃς τὸ δοχεῖο. Ἄ σθο ντ χάρις, ἄφθονο ἔλεος ὑπάρχει στὸν Χριστόν, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ εἶσαι γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔλεος τοῦτό βικό σου. Πίστις εἶναι σὰν τὸ καλώδιο ποὺ συνδέει τὴν Εὐρώπη μὲ τὴν Ἀμερική. Δυὸ πράσωπα μπορεῖ νὰ μιλήσουν, ἄσχετα ἂν τὸ ἕνα βρίσκεται στὴν Εὐρώπη καὶ τὸ ἄλλο στὴν Ἀμερική. Πίστις εἶναι ὁ συνδετικὸς κρίκος μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Χωρὶς τὴν πίστι δὲν μπορεῖς νὰ συνδεθῇς μὲ τὸν Χριστόν, δὲν μπορεῖς νὰ σωθῇς. Ἀξιωση κατ' ἀρχὴν θὰ εἶναι ἡ πίστις σου, ἀλλὰ θὰ συναμώσῃ.

Μόνον ἡ πίστις εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν θὰ σὲ σώσῃ. Ἄραγε, θὰ σᾶς καὶ, ὅπως οἱ δύο ἀδελφοί, «Ναί, Κύριε;» Ἂν τὸ πῆς μὲ πίστι καὶ συντριβὴ θὰ δῇς καὶ σὺ τὸν παράδεισο μὲ τὰ ἀνυπομονητικά σου μάτια καὶ σὲ παραδείσῳ ἀντὶ ματικὸ θὰ ζῇς ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ πῇς τό, «Ναί, Κύριε» τῆς σωζούσης πίστεως.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ...

Ἡ ἐξ ἀ ἡ παραγωγὴ σίτου, ἐφησυχάζ μας πάλι τὰ προβλήματα τῆς ἀλλὰ λίγα πιὸ μπερδεμένα ἀπ' ὅτι ὑπῆρχε στὴ μέση καὶ τὰ ἐπτακαμωμένα τὰ κιλὰ μὲ τὰ 312 δ δυάρια του. Νά, ὁ φίλος μας ὁ ἀγρότης, ποὺ ὅλοι γι' αὐτὸν ἀγωνίζονται καὶ δημοκαποῦν καὶ ὅλοι τὸν χαντακώνουν. Κακοντυμένος, ἀδύνατος, ἡλιοκαμένος καὶ φαρμακωμένος ἀπὸ κάτι ἀγροτόπαιδα ποὺ ἕνα μῆνα πρὶν βγῇ τὸ σιτάρι παρίσταναν τὸν ἀγροτοπατέρα, στὴ μέση τῆς ἀγορᾶς. Κοντεύει μεσημέρι. Ὅμως ὁ φίλος μας συνεχίζει τὸ δρόμο του χωρὶς νὰ καταλήξῃ πουθενά. Εἶναι σκεπτικὸς μὲ τὸ κεφάλι κατεβασμένο καὶ δὲν βλέπει τίποτε μπροστά του. Προσπαθεῖ νὰ λύσῃ μὲ τὸ νοῦ του τὸ πρόβλημα τὸ σιτικὸ μὲ βάσι τὸ κιλό. Τοῦ κάκου ὅμως, δὲν κατορθώνει τ ποτε καὶ συνεχίζει. Σὲ κάποιο σημεῖο τὸν σταματάει ἕνας φίλος του καταστηματάρχης ποὺ δείχνει ἐνδιαφέρον (ὡς φαίνεται θὰ χρεωστοῦσε καὶ σ' αὐτὸν) καὶ τὸν ρωτάει τί γίνεται, γιατί σκέπτεται τόσο, ἀφοῦ εἶχεν ἁλώνια; Ὅμως γιὰ τὰ χρέος δὲν κάνει καθόλου κουβέντα, εἶναι εὐγενής, ἤ μᾶλλον τὸ ρίχνει σὲ φιλότιμο ἴσως ὁ φτωχὸς ἀγρότης ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δανειστὰς φιλοτιμηθῇ καὶ ἐξοφλήσῃ αὐτὸν πρῶτα καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους βλέπουμε.

Ὁ ἀγρότης σταμάτησε ἀπότομα, κύτταξε ἀποβλακωμένα τὸν φίλο του, τὸν χαιρέτησεν καὶ τοῦ εἶπε: Σκέπτομαι ἂν μὲ ἕνα κιλὸ σιτάρι μπορῶ νὰ πάρω ἕνα καφέ, μιὰ πορτοκαλλάδα, ἕνα ποτήρι μεταλλικὸ νερὸ ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ τὴ γῆ, ἕνα παγωτό, δύο κουλούρια, μισὸ κιλὸ ψωμὶ καὶ πάσα κιλὰ χρειάζομαι γιὰ μιὰ ἐπίσκεψι στὸν γιατρό, γιὰ ἕνα ζεύγος ὑποδήματα, γιὰ ἕνα καστούμι καὶ γιὰ ἄλλα πολλά.

Ἐνῶ λοιπὸν συνέχιζε ὁ χωρικὸς τὶς ἀπαριθμήσεις αὐτές, ὁ καταστηματάρχης μπλέχτηκε καὶ αὐτὸς στὶς σκέψεις, δὲν ρώτησε τίποτε ἄλλο καὶ ἔφυγε χαιρετῶντας τὸν φίλον του, ὁ ὁποῖος συνέχισε τὸν δρόμον του μέσ' τὴν μεσημεριάτικη ζέστη μονολογῶντας «τουμπὶ ορ νὰ τουμπὶ» νὰ ζῇ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῇ, ἀφοῦ μόνο μὲ τὸ ψωμὶ δὲν μπορεῖ νὰ ζῇ; Καὶ ἂν σπείρῃ τίποτε ἄλλο, τὸν λένε... διεθνῆ τιμή;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΛΤΖΑΝΙΔΗΣ

Η ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΚΙ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΦΙΛΟΘΕΗ ΤΗΣ
Ἡ Ἑταιρία «ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Ἡ Ἀθήνα βέβαια εἶναι μιὰ πολὺ ὁμορφη πόλη. Τὴν ὁμορφιά της τὴν ἔχουν ὑμνήσει δ: κοι μας καὶ ξένοι. Ὅλοι ὅσοι πῆγαν στὴν Ἀθήνα ἐνθουσιάστηκαν μὲ τὶς ὑπέροχες πλατεῖες, τοὺς φαρδεῖς δρόμους, τὰ πεζόδρομα κτίρια, τὴν κοσμοπλημμύρα τὴν ἀκατάσχετη κίνηση. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ θαυμάσια προάστειά της.

Δὲν ξεμίζουμε, ὅτι ὑπάρχει ἄλλη πρωτεύουσα στὴν Εὐρώπη, ποὺ νὰ ἔχῃ τόσα πολλὰ καὶ ὡραῖα προάστεια ὅσα ἡ Ἀθήνα. Κηφισιά, Χαλάνδρι, Ἑκάλη, Φιλοθέη, Γλυφάδα, Βουλιαγμένη τὰ ἕνα προάστειο καλύτερο ἀπ' τὰ ἄλλα.

Μιὰ ἀληθινὴ κηπούπολη εἶναι ἡ Φιλοθέη βουτηγμένη μέσα σὲ πράσινο μὲ τὶς ὡραῖες της βίλλες.

Μιὰ καινούργια ὅμως Φιλοθέη προβαλε τελευταῖα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Καὶ αὐτὸ χάρις στὴν Ἑταιρία «Βασιλείας Λαμπρόπουλος καὶ Σία» (Ἐγνατίας 63 Θεσσαλονίκη, τηλ. 72.728), ποὺ μὲ τὸ σύστημα τῆς πωλήσεως οἰκοπέδων μὲ πολλὲς ἄτοκες δόσεις καὶ μὲ ἐλαχίστη προκαταβολή, ἔδωσε τὴν δυνατότητα καὶ στὸν πιὸ φτωχὸ ἐργάτη νοικοκύρη ν' ἀποκτήσῃ ἕνα οἰκόπεδο στὸν ὑπέροχο αὐτὸ καινούργιο συνοικισμό, ποὺ ἀπέχει μόλις 5 λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς πόλεως, κ' ἔνα χτίσῃ σ' αὐτὸν μιὰ θαυμάσια βιλλίτσα

Κι' ἀξίζει τὸ λιγάκι νὰ πάῃ κανεὶς ἐκεῖ. Ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε ἐκτείνονταν μιὰ χέρσα ἔκτασις τώρα ἔχουν πιὰ κτισθῇ 400—500 ὡραιότατα σπίτια κι' ἔχει δημιουργηθῇ τὸ καινούργιο αὐτὸ προάστειο, ἡ καινούργια Φιλοθέη τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ ἀπομένει κόσμημα γιὰ τὴν πρωτεύουσα τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Φαρδεῖς καὶ ὡραιότατοι σκυροστρωμένοι δρόμοι, πλάτους 12 μέτρων δενδροστοιχίες παντοῦ, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ὡραῖα ρυμοτομία, εὐρύχωρες πλατεῖες χαρίζουν μιὰ νότα πολιτισμοῦ στὸ καινούργιο αὐτὸ προάστειο ἀπὸ τὸ ὁποῖο βέβαια δὲν λείπει οὔτε τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς, οὔτε σύστημα ἀποχετεύσεως οὔτε ἄφθονο νερό.

Ὁ συνοικισμὸς αὐτὸς βρίσκεται κοντὰ στὸ στρατόπεδο Παύλου Μελᾶ (στάσις Παύλου Μελᾶ, ἀδιὰ Λαγκαδᾶ) καὶ πλάϊ στὰ ἐργοστάσια ΑΓΝΟ. Ἡ μαγευτικὴ τοποθεσία, τὸ ὑγιεινότατο κλῖμα, τὰ καθιστοῦν τὰ καλύτερα ἀναμφισβήτητα προάστεια τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἑκατοντάδες οἰκογένειες εὐγνωμονοῦν τὴν Ἑταιρία «ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ καὶ Σία» (Ἐγνατίας 63, Θεσ)νίκη), γιατὶ αὐτὴ στάθηκε αἰτία καὶ γένηκαν νοικοκυραῖοι στὸ ὡραιότατο αὐτὸ προάστειο.

Αὐτὴ τὴν μοναδικὴ εὐκαιρία μπορεῖ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇς καὶ σύ, ἀγαπητὲ ἀναγνώστα ἔτσι θ' ἀποκτήσῃς καὶ σὺ ἕνα οἰκόπεδο στὸν ἐξαίρετο αὐτὸ συνοικισμὸ τῆς Θεσσαλονίκης θὰ τὸ διαβάσῃς στὸ ἐρχόμενο φύλλο μας. (ἀνακοίνωσις)

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ Β! ΦΕΣΤΙΒΑΛ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Μεταξὺ τῶν συγκροτημάτων διεκρίθησαν τὸ τῆς Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας, διὰ τὴν ὁμοιόμορφη, ἄψογη καὶ λεβέντικη ἐμφάνισίν του

Πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὸ ἀκούραστο Δ.Σ καὶ τοὺς φίλους τῆς Λέσχης. Πολὺ καλὴ ἡ ἐμφάνιση τῆς μπάντας τῆς Παιδοπόλεως, τῆς Φιλαρμονικῆς, τοῦ Στρατοῦ (2ας Μεραρχίας) καὶ τῆς Χωρ)κῆς Θεσ)νίκης Ἐπίσης παρήλασεν καὶ τμῆμα μοτοσυκλετιστῶν τοῦ Μ.Ο.Β.Ε. Στὴν παρέλαση συμμετεῖχαν καὶ ἰδιῶτες: Ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν ψαρκτὲρ Λάνς (κ. Παναγιωτίδη) καὶ τῆς μαστίχης Ε.Α.Μ.Α. ποὺ σὲ ρίξε» μεγάλες ποσότητες, δωρεάν.

—Τὸ ἅρμα ἀφῶν Παναγιωτίδη ἦταν πρωτότυπο, ὁδηγούμενο ἀπὸ μία καπέλλα. Ἀποτελεῖ τὸ ἀπὸ τὰ τέσσερα ἀρχικὰ τῆς ἑταιρείας πάνω στὰ ὁποῖα καθόντανε τέσσερες καπέλλες, ἡλικίας περίπου 15 ἐτῶν.

Τὸ Σάββατο βράδυ καὶ τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν εἰδικὴν ἐξέδραν τῆς πλατείας Ὡρολογίου ἐξόδησαν χοροί, δημοτικοὶ καὶ Ποντιακοί, ποὺ τοὺς παρακολούθησαν πολλοὶ Βεροιεῖς καὶ ξένοι. Ὅλα τὰ συγκροτήματα καὶ ἰδίως τῆς Εὐξείνου λέσχης, διεκρίθησαν.

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

—Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὴν λαογραφικὴν παράστασιν, ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὶς 11.30' μ.μ. μέχρι 1.30' π.μ. τῆς Κυριακῆς, εἰς τὸν χειμερινὸν Κινηματογράφον «ΣΤΑΡ» καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἑλληνὰ ὅπως ἐγράφη. Εἴχομε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπολαύσωμεν μίαν καλαγραμμένηθαγραφία ποὺ τὴν ἐνσάρκωσαν ἐρασιτέχνες βέβαια, ἀλλὰ μὲ πολὺ ταλέντο. Διὰ τὴν Ἱστορίαν ἀναφέρομεν, ὅτι ἡ Δὶς Βούλα Χατζίνου, ποὺ ἔγραψε καὶ διηύθυνε τὴν παράστασιν «τῆς Βεροιώτικης Προξενειᾶς» εἶναι ἄξια θερμῶν συγχαρητηρίων. Ἔχει καλὸ ταλέντο καὶ πολλὴν θέλησιν.

Τὸ ἔργο ἦταν τρίπρακτο καὶ ἔλαβαν μέρος κατὰ σειρὰν (τοῦ Προγράμματος) οἱ: Μ. Ζάννα, Κ. Σβαρνοπούλου, Α. Καλογήρου Ε. Κοσμίδου, Ε. Μπαμπαλώνα, Σ. Βογιατζῆ, Σ. Τριγγώνης, Μ. Τορτοπίδου, Π. Καρανίκας, Σοφία Βογιατζῆ, Τ. Θέμελη, Π. Θεοδωρίδου, Φ. Γιαννοπούλου καὶ Μ. Κοτορόζου. Ἐπιμέλειαν ἐνδυμασιῶν: Ε. Γιαννοπούλου, Σκηνογραφίες: Τ. Δάλογλου καὶ Σ. Λιόλιου, Διακόσμησις: Σ, καὶ Ε. Λιόλιου.

Ὅλοι ἔπαιξαν καλά. Ἄριστοι ἦσαν οἱ 5 πρῶτοι.

—Γενικὰ τὸ Φεστιβὰλ ἐπέτυχεν, χάρις εἰς τὶς φιλότιμες προσπάθειες τῶν ὀργανωτῶν, τοῦ Στρατοῦ, ποὺ ἐβοήθησε ποικιλοτρόπως, τοῦ Δήμου κτλ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Παναγιώτης Καζαντζίδης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Παναγιώτης Βαρελόπουλος ἰατρὸς Μικροβιολόγος δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

ΙΔΡ. ΚΟΙΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΚ)ΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων δέχεται αἰτήσεις διὰ τὴν πρόσληψιν δακτυλογράφου(ης) Παιδιάτρου διὰ τὸ Ὑποκ)μα Ι.Κ.Α. Βεροίας,

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῷ Ὑποκ)ματι Ι.Κ.Α. Βεροίας καθ' ἑκάστην

Ἐκ τοῦ Ὑποκ)ματος Ι.Κ.Α. Βεροίας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1221

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5 Αὐγούστου 1959

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει μειοδοτικὴ προφορικὴ δημοπρασίαν τὴν 26ην Αὐγούστου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἀπὸ ὥραν 6—7μ.μ ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος διὰ τὸν ἐξασφαλισθροχρωματισμὸν τοῦ Νοσοκομειακοῦ κτιρίου

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος τηλ. 3.20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Γυμνασίου Βεροίας διακηρύσσει ὅτι τὴν 24ην Αὐγούστου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ.μ. διενεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Γυμνασίου τρέχουσα φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν τριάκοντα χιλιάδων (30 000) κιλῶν κουσουλώδρυὸς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος Ἀλεξανδρείας ἐνῶ τοι ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Γυμνασίου Βεροίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 6-8—1959
Ὁ Πρόεδρος
Τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
Φ. Χατζηνικολάκης

ΝΕΑ ΜΕΛΙΚΗΣ

—(Μελίκη τοῦ ἀντ)τοῦ μας) Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν εἰς τὸν λαὸν τῆς κωμοπόλεώς μας ἡ πληροφορία, ὅτι κατόπιν σημειώματος βουλευταῦθέτο παθετήθηκε, ἄνευ λόγου «Ἔργο δήγος—ἐπιστάτης» ὑμέτερος, διάτὴν κατασκευὴντῆςὁδοῦ Μελίκης—Πρόδρομου. Ἔτσι ἡ Καινότης μας ἐπιβρύνεται, χωρὶς ὠφέλειαν, μὲ 100 δρ. ἡμερησίως.

—Κατόπιν ἐνεργειῶν βουλευτοῦ, δὲν ἐνεκρίθη ἀκόμη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ὁ διορισμὸς γραμματέως καιτοιένεκρίθη διὰ ψήφων 7 ἐναντι 2 ἀπὸ τὸ προηγούμενο Κοιν. Συμβούλιον καὶ διάξεναντιάπότὸ νέον, διάτιδὲν τυγχάνει τῆς φιλίας βουλευτοῦ.

Σ. Φρουροῦ: Δὲν γνωρίζομεν ἂν τὰ μεταδιδόμενα εἶναι ἀπολύτως ἀληθῆ, ἀλλὰ ἂν συμβαίνῃ αὐτό, ὁπωσδήποτε ἡ Διοικητικὴ μηχανὴ, ἐξ αἰτίας τῶν παραβάσεων τῶν βουλευτῶν, δὲν λειτουργεῖ καλῶς.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
24
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 179

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 29 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΠΕΙΝΟΥΝ...

—Θ ἀφήσωμεν τὴν προσπάθειαν ἀναζητήσεως τῆς αἰτίας διὰ τὰ σημειώσωμεν τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα, τὴν οἰκτρὰν οἰκονομικὴν κρίσιν, ποὺ μαστίζει τὸν ἀγροτικὸν μας κόσμον.

—Βασικὸν προϊόν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ζῆ ὁ παραγωγός εἶναι τὸ σιτάρι, ποὺ σήμερα ἡ τιμή του μόλις καλύπτει τὸ κόστος παραγωγῆς καὶ διακινήσεώς του πρὸς τὴν ἀγοράν. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ ἐτῶν πασχίζαμε νὰ ἀποκτήσωμεν σιτάρκειαν καὶ τώρα τὴν ἀπωλέσωμεν. Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ σιτάρι ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος ΣΗΜΕΡΑ, ὀφείλομεν νὰ μὴ στερεῦμε τὸ εἰσόδημα τοῦτο τοῦ ἀγρότου, ἐν ὀνόματι τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς αὔριον.

Τὰ φρούτα, ροδάκινα καὶ μῆλα, ἰδίως καὶ τὸ βερίκοκο ἀποτελοῦν ἰδιαίτερο σκέλος τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος. Ἂς προσέξῃ λοιπόν, ἡ Κυβέρνησις, ὥστε νὰ δοθῇ τιμὴ εἰς αὐτὰ τὰ προϊόντα, συμφέρουσα εἰς τὸν ἀγρότην, διότι, ἐξ' αἰτίας τῆς ἐλλείψεως προστασίας ὁ ἀρυθμολογισμὸς τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας στηρίζεται τώρα ἐπὶ ἑνὸς μόνον σκέλους ὅπως καὶ ὁ Πελαργός· ἀφοῦ αἱ τιμαὶ τοῦ σιταριοῦ καὶ τῶν ροδακίνων εἶναι ἐξευτελιστικαί.

—Ἂν τὸ κράτος δὲν φροντίσῃ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸν μόχθον τοῦ παραγωγοῦ τότε ὁ ἀγροτικὸς προϋπολογισμὸς θὰ μετατραπῇ εἰς σκελετόν, χωρὶς μέλη καὶ θὰ λιγήσῃ ὁ ἀγρότης συμπαρασύροντας μαζί του καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Ὁ Ἀγρότης φυτοζωεῖ. Σῶστε τον διὰ νὰ σωθῆτε καὶ ἐσεῖς...

(Γ.Χ.Χ.)

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΟΥ

Στὸν κόσμο μας ὑπάρχουν πολλὰ εἴδη ἀνθρώπων. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ καταρθώνουν νὰ ἐξαλείφουν στὴν ἐ πιφάνειαν τῆς τρικυμισμένης ζωῆς, ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι καταποντισμένοι κι ἐκεῖνοι ποὺ βρίσκονται στὴν ἀρχὴ τοῦ καταποντισμοῦ των. Γι' αὐτοὺς τοὺς τελευταίους θέλω νὰ σᾶς πῶ δυὸ λόγια. Τραγικὴ βέβαια εἶναι ἡ κατάστασις τῶν κατωτέρω εὑρισκομένων, ἀλλ' ἐξ' ἴσου τραγικὴ εἶναι καὶ ἡ κατάστασις κι' ἐκείνων ποὺ μόλις ἄρχισαν νὰ γλυστροῦν, μόλις ἄρχισαν νὰ βυθίζωνται. Σὲ ὁποιαδήποτε κατάστασι καὶ ἂν βρίσκεσαι τὸ σωτήριο χέρι τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ νὰ σὲ σώσῃ καὶ νὰ σὲ σώσῃ. Ὡς ἀντιπροσωπευτικὸ παράδειγμα ἐκείνων ποὺ ἄρχισαν νὰ βυθίζωνται θὰ πάρωμε τὸν Ἀπόστολο Πέτρο. Ἦταν ξημερώματα ὅταν μιὰ μέρα ἐνῶ αὐτὸς μὲ τοὺς ἄλλους μαθητὰς βολοκόταν μέσα σ' ἕνα πλοιάριο. Ἔξαφνα οἱ μαθηταὶ εἶδαν τὸν Χριστὸ νὰ πλησιάζῃ τὸ πλοιάριό τους περιπατῶντας πάνω στὴ θάλασσα. Ἦταν εὔκολο γι' Αὐτὸν ἀφοῦ ἦταν ὁ δημιουργὸς τῆς θαλάσσης. Ὁ Πέτρος θέλησε συμπάσως νὰ πιάσῃ κι ἐκεῖνος στὴ θάλασσα καὶ νὰ κάμῃ ὅτι ἔκαμνε ὁ Κύριός του. Ἔλα, τοῦ λέει ὁ Χριστός. Ρίχτηκε στὴ θάλασσα ὁ τολμηρὸς Πέτρος. Μᾶς ἐνδιαφέρει πολὺ ἐκεῖνο ποὺ ἀκολούθησε τὰ πρῶτα του. «Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων. Κύριε σῶσόν με!» (Ματθ. ιδ' 30). Ἂς ἐξάμενος καταποντίζεσθαι εἶναι πολλοὶ ποὺ βρίσκονται στὸ σωστὸ τοῦτο σκαλοπάτι τοῦ κατηφόρου δρόμου. Περίεργο καθόμου, γιατὶ μόνο ὁ Πέτρος νὰ προθυμοποιηθῇ νὰ μπῇ στὴ θάλασσα. Οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἔμειναν στὸ πλοῖο ἐν ἀσφαλείᾳ. Ὁ χαρακτὴρ τοῦ Πέτρου ἦταν διαφορετικός. Ριψοκίνδυνος καὶ τολμηρός. Ὁ ἐνθουσιασμός του τὸν κατέλαβε. Πῶς μᾶς ἔρχεται ἡ διάνοια. Ὁ ἴδιος μᾶς θέλει νὰ εἴμαστε ὁ πρόθυμοι νὰ μαρτυρήσωμε ὄχι ὅμως καὶ νὰ αὐτοκτονήσωμε χάριν διακρίσεως. Ἡ τόλμη εἶναι καλή, ἀλλ' ὄχι πάντοτε. Τὸ ἀγαθόν της ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἐλαττήριον καὶ τὰς περιστάσεις της. Ὁ Πέτρος θέλησε νὰ διακριθῇ μὲ τὸ περπάτημά του στὴ θάλασσα, ἀλλὰ τὴν ἔκαβε. Ὁ Πέτρος ἐδοκίμασε τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, ἐδόθηκε, ἀνεγεννήθη ψυχικά, ἀλλ' εἶχε ἀκόμη ἀνάγκη νὰ λυτρωθῇ ἡ ἀπειροκέρδεια τόλμη καὶ φιλαδοξία του, τὸ ἐγὼ του μὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις του.

Γνωστὸ ἦταν τὸ νερὸ πῶς στὸν Πέτρο. Ἄλλον καὶ φορές. Ἡ θάλασσα γι' αὐτὸν ἦταν κοινὸ πρᾶγμα. Καὶ ὅμως μέσα στὰ γνωστὰ νερὰ ἀρχίζει νὰ βυθίζεται. Τὸ βύθισμά μας εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν μέσα στὸ συνηθισμένο περιβάλλον μας. Βρισκόμαστε σὲ χῶρο ποὺ πρώτη δέχτηκε τὸ Εὐαγγέλιο. Ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ἀχώριστα συνδεδεμένη μὲ τὸν Χριστιανισμό. Στὴ γλῶσσα μας εἶναι γραμμένη ἡ Καινὴ Διαθήκη. Ἀνατραφήκαμε σὲ σπίτια Χριστιανικά. Καὶ ὅμως σιὰ νερὰ αὐτὰ τὰ οἰκεῖα εἶναι δυνατὸν ἀρχίσωμε νὰ καταποντιζόμαστε. Ἂς προσέχουμε. Πολλοὶ διερωτῶνται γιατὶ κηρύττομε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν Ἑλλάδα. Νὰ λένε ὅτι ἂν πραγματικὰ θέλουμε ἀ εὐαγγελίσωμε, ἔπρεπε νὰ πᾶμε στὴν Ἀφρική, στοὺς μαύρους τοὺς εἰδωλολάτρας. Νὰ πᾶμε νὰ βροῦμε ἐκεῖνους ποὺ βρίσκονται ἤδη στὸν κυθέρνο τῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ μήπως καὶ μεταξύ μας δὲν ὑπάρχει ἀφθονία τέτοιων παρ' ὅλα ὅτι φέρνουν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τί περὶ ἐκείνων ποὺ ἄρχίζουν νὰ καταποντίζωνται μέσα στὴν Ἑλλάδα, μέσα στὰ Χριστιανικὰ περιβάλλοντα, μέσα στὰ οἰκεῖα νερά; Πολλὲς φορὲς δυσκολώτερο εἶναι νὰ γλυτώσῃς ἐκεῖνον ποὺ ἄρχιζει νὰ καταποντίζεται, παρὰ ἐκεῖνον ποὺ εἶναι καταποντισμένος. Ὁ πρῶτος δέν ἀντιλαμβάνεται τὸν κίνδυνον ἐνῶ ὁ δεύτερος ἀφοῦ μασε τὸ ἀποτέλεσμα. Ἄχ, πόσοι χάνονται μέσα στὰ σπίτια μας. Κράξε καὶ σὺ μὲ τὸν Πέτρο, «Κύριε, σῶσον με».

Δὲν ἦταν ὁ Πέτρος μαθητὴς ἀπ' ἀρχῆς. Καιρὸ τώρα εἶναι μαθητής. Οὔτε σὲ βαθμὸ ἀπηγοημένο βρισκόταν ὁ Πέτρος. Ὁ Κύριος τὸν προσκάλεσε λίγα νιάτα του, «ἐλαθρισκόταν ἐκεῖ πού τὸν ἐκάλεσεν ὁ Χριστός, βρισκόταν στὸ θρόνο τῆς ὑποκρισίας.

Πότε ἄρχισε νὰ βυθίζεται ὁ Πέτρος; Ὅταν ἄρχισε νὰ φοβᾶται. Καὶ πότε ἄρχισε νὰ φοβᾶται; Ὅταν τὴ ματιά του τὴν ἄφησε ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν κάρφωσε στὴν θάλασσα, στὰ κύματα, στὴν φουρτούνα. Δὲν εἶχε καθόλου ἀλλάξει ὁ καιρὸς ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ ποὺ βρισκόταν ἐνιὸς τοῦ πλοίου μέχρι τῆς ἄλλης ποὺ πάτησε στὴ θάλασσα. Πόσο εὔκολο εἶναι γιὰ ὅλους μας τὴ ματιά μας νὰ τὴ ρίχνωμε στὴν τρικυμία παρὰ στὸ Χριστὸ ποὺ εἶναι ἱκανὸς νὰ καθησυχάσῃ τὴν τρικυμία.

Φαίνεται πῶς κανένας ἀπὸ τοὺς ἄλλους μαθητὰς δὲν εἶχε ἀντιληφθῇ τίποτε ὅταν ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ καταποντίζεται. Μόνο ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Πέτρος ξέρουν τί συνέβαινε. Ἴσως κανεὶς νὰ μὴν ξέρῃ τί συμβαίνει στὴ ζωή σου. Σὺ πνίγεσαι καὶ δὲν τὸ ἔχει ἀντιληφθῇ κανείς, οὔτε οἱ γονεῖς σου, οὔτε οἱ συγγενεῖς σου, οὔτε οἱ φίλοι σου. Τὸ ξέρει ὅμως ὁ Χριστός. Τὸ ξέρεις καὶ σύ. Σοῦ τὸ μαρτυρεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Κανένας δὲν σὲ ὑποφιάζεται καὶ ὅμως πνίγεσαι. Κράξε στὸν Χριστό, «Κύριε σῶσον με».

Κοντὰ βρισκόταν ὁ Χριστός. Ἄκουσε τὴν κραυγὴ τοῦ Πέτρου καὶ τὸν ἔσωσε. Ποτὲ ὁ Χριστὸς δὲν βρίσκεται τόσο μακρυὰ ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νἀκούσῃ τὴ φωνὴ τῆς ψυχῆς σου καὶ νὰ σὲ σώσῃ. Ἂς βροῦν τὰ κύματα, ἂς μαίνεται ἡ θάλασσα. Ὁ Κύριος βρίσκεται κοντά. Θὰ σὲ σώσῃ ἂν Τοῦ τὸ ζητήσῃς. Καὶ θὰ τὸ κάμῃ ἀμέσως, χωρὶς καμμιὰ ἀργοπορία.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ἀπάντησις εἰς Ρεπορτὰζ τῆς Ἐφημερίδος μας

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΘΗΛΕΩΝ ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ

Ποία διαδικασία πρέπει ν' ἀκολουθηθῇ.

Λάβαμε τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς δημοσίευμα τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» διὰ τὸ διδακτήριον τοῦ Γυμνασίου Θηλέων τῆς πόλεως:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Ἀριθ. πρωτ. 25718)Η9
Ἐν Ἀθήναις τῇ 13—8—59

Πρὸς Τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος
«ΦΡΟΥΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ»
Βέροιαν

Θέμα: «Περὶ τοῦ διδακτηρίου Γυμνασίου θηλέων»

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 13—7—59 ζητεῖτε ὅπως ἀνεγερθῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν πόλιν σας κτίριον διὰ τὸ Γυμνάσιον Θηλέων κ.λ.π.

Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι διὰ νὰ ἀνεγερθῇ διδακτήριον θὰ πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ὑπάρχῃ οἰκόπεδον καὶ ὡς δύναται νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ σημειώματά σας, τὸ οἰκόπεδον ὑπάρχει.

Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν λοιπὸν αὐτὴν δέον ἡ σχολικὴ ἐφορεία τοῦ Γυμνασίου θηλέων Βεροίας νὰ ἀποταθῇ:

1) Εἰς τὸν κ. Νομάρχην Ἡμαθίας, ὁ ὁποῖος διαχειρίζεται τὰς πιστώσεις κατασκευῶν, ἐπισκευῶν καὶ συντηρήσεως σχολικῶν κτιρίων, τὰς ὁποίας θέτει εἰς τὴν διάθεσιν του τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας.

2) Εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ ἑδρεῦον ταμεῖον ἀνεγέρσεως διδακτηρίων, τὰ ὁποῖον ἔχει συγκεντρώσει ἱκανὸν χρηματικὸν ποσὸν καὶ

3) Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τὸ ὁποῖον, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα, θὰ παράσχῃ καὶ αὐτὸ πᾶσαν δυνατὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΓΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

—Εἴμεθα κατ' ἀρχὴν ὑποχρεωμένοι, χάριν τῆς ἀληθείας νὰ σημειώσωμεν μὲ ἱκανοποίησιν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα, ποὺ ἐπιδεικνύει ὁ ὑφυπουργὸς κ. Γρ. Τριανταφυλλάκος, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τῆς ἐπαρχίας μας (Ταχυδρομεῖον, Γυμνάσιον Θηλέων κ.τ.λ.), ὑποδεικνύων καὶ τὸν τρόπον ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία θὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν διὰ τὴν εὐόδωσιν καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς δικαίου καὶ στοιχειώδους αἰτήματος τῆ πόλεώς μας.

Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἔχωμεν σχετικὸν ἔγγραφον τῆς ἁρμοδίας ἐφορείας ὁπότε καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου αὐτοῦ θέματος.

Ἕνα σύνηθες φαινόμενον

ΟΙ ΕΜΠΡΗΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΧΟΡΙΑ

Δόγος ἐκδικήσεως τῶν ἀνηθίκων

—Μὲ τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς πυρκαϊᾶς ἢ μᾶλλον ἐμπρησμοῦ—κατὰ μίαν ἄλλην γνώμην—ποὺ ἔλαβε χώραν τὰ βράδυ τῆς 18 τρέχοντος εἰς τὰ ἀλώνι τοῦ κ. Κυριάκου Ταανσίδη, στὴν Ράχην τοῦ Νομοῦ μας, γίνεται πάλι ἐπίκαιρο ἕνα φαινόμενον, ποὺ ἄλλοτε ἐπαιρνε μορφὴν μανιακῆς ἐπιδημίας, τότε, ποὺ ἡ ἐκδίκησις ἦταν τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύνης τοῦ πειοῦ δυνατοῦ.

—Ἐκεῖνο, ποὺ χαρακτηρίζει τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐμπρησμοῦ εἶναι τὰ τσεκνὰ ἐλατήρια, ποὺ ὁδηγοῦν τὸν ἐγκληματίαν, σὲ μιὰ πράξη, ποὺ ἡ τέλησίς της χρειάζεται λίγων χρόνων καὶ μέσα, ἀλλὰ ποὺ ἐπιφέρει ἀσυνήθη ἀποτελέσματα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, καὶ ἰδίως οἰκονομικῆς.

—Ἡ σύλληψις τῶν ἐμπρηστῶν εἶναι δύσκολη ἀπὸ τὴν δικαιοσύνη τοῦ Κράτους· εὔκολη ὅμως ἀπὸ τὶς Ἐρινύες τοῦ λαοῦ, ποὺ δὲν χρειάζονται σύλικὰ—ἀποδεικτικὰ μέσα», διότι δικάζουν μὲ βάσιν τὴν ὑφὴν καὶ τὰ ποιὰν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ λαὸς γνωρίζει ποῖοι «ἀνάβουν φωτιές», γιατὶ ξαίρει τί κρύβει ὁ καθένας καὶ ὄχι μόνον ὅ,τι φανερώνει.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΒΙΤΣΙ ΚΑΙ Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΦΕΔΡΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

***Προβλέπονται:** δοξολογία ὁμιλία, δεξιώσεις, ἀθλητικοὶ ἀγῶνες καὶ Λαμπαδηφορία.*

—Κατὰ τὸ Πρόγραμμα τῆς Νομαρχίας τὴν ἐρχομένην Κυριακήν, 30 Αὐγούστου θὰ ἑορτασθῇ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ 10η ἐπέτειος τῆς Νίκης κατὰ τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐφέδρου Πολεμιστοῦ.

Μὲ τὴν συμμετοχὴν τῆς Φιλαρμονικῆς μπάντας Βεροίας, προβλέπονται διάφοροι ἐκδηλώσεις, ὅπως Τρισυλλογικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες (ἀπὸ 5 μ.μ.) εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον, Λαμπαδηφορία (ἀπὸ 8.30 μ.μ.) δεξίωσις καὶ ὁμιλία 10.30 π.μ. περίπου εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν μὲ ὁμιλητὴν τὸν Διευθυντὴν τοῦ 9ου Δημ. Σχολείου Βεροίας κ. Εὐάγγ. Χειμωνίδην καὶ μὲ θέμα:

«Ἡ Πολεμικὴ ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων».

Μία βασικὴ ἔλλη διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς Μπύρας

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΛΥΚΙΣΚΟΥ

Μεγάλο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Παραγωγῶν τοῦ Νομοῦ μας

2ον

—Τὸ ρεπορτὰζ τοῦ προηγουμένου φύλλου μας διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ λυκίσκου, ποὺ ἄρχισε ἀπὸ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τοῦ ἀγρότου κ. Δ. Παπαπειρίδη, εἶχεν μεγάλην ἀπήχησιν μεταξὺ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τοῦ Νομοῦ μας καὶ δι' αὐτὸ θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ δώσωμεν πλήρη στοιχεῖα διὰ τὸν λυκίσκον, ποὺ ἐπιστημονικῶς ἐξηκριβωμένα, ὀφείλονται εἰς τὸν ἀνωτέρω γεωργόν, ποὺ εἶχεν τὴν φροντίδα νὰ τὰ συγκεντρώσῃ ἀπὸ διάφορες πηγές. (Α.Τ.Ε. κτλ.) καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν Γεωπόνον τοῦ Γεωργοκτηνοτροφικοῦ σταθμοῦ Ἰωαννίνων κ. Ε. Τσάγκαν:

—«Τὸ φυτὸ εἶναι δίκλινο, δίοικο, δηλαδὴ φέρει σὲ χωριστὰ φυτικὰ ἄτομα τὰ ἀρσενικὰ καὶ σὲ χωριστὰ τὰ θηλυκὰ ἄνθη, χρησιμοποιεῖται δὲ στὴν ζυθοποιία γιὰ μιὰ ρητινώδη ὀρμαματικήν, πικρὴν οὐσίαν, ποὺ περιέχει τὴν Λουπουλίνην. Τὴν οὐσίαν αὐτὴν ἐκκρίνουν τὰ θηλυκὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν μορφὴν κώνου, ἀπὸ ἀδέτες, ποὺ εὑρίσκονται στὴ βάση τῶν λεπιδωτῶν βρακτείων.

Στὴν ἄγρια του κατάσταση, ὡς αὐτοφυής, ὁ λυκίσκος δὲν ἔχει τὴν ἰδιαν ζυθοποιητικὴν ἀξίαν καὶ ἑπομένως εἶνσι ἄνευ ἐμπορικῆς σημασίας, ἡ ὕπαρξίς του δὲ μάλιστα, πληθύον φυτεία ἡμέρου ἐπηρεάζει δυσμενῶς τὴν ποιότητα τῶν κώνων του παράγονται

Ἀπὸ τὸν ἄγριον λυκίσκον προῆλθεν ὁ ἤδη καλλιεργούμενος τοῦ ὁποίου καὶ ἔχουν δημιουργηθῇ πλεῖστες δόσεις ποικιλίες καὶ ἡ καλλιέργεια ἔχει πάρει μεγάλη ἐπιστημονικὴ ἀνάπτυξ, ἰδίως στὶς Βόρειες χῶρες, ὅπου ἀκμάζει ἡ βιομηχανία ζύθου.

—Ἡ Πρώτη ἐγκατάστασις φυτείας λυκίσκου στὸν Γεωργοκτηνοτροφικὸ σταθμὸ Ἰωαννίνων ἔγινε σὲ ἔκταση 1300 τετρ. μέτρων, στὴν ὁποίαν καὶ ἐφυτεύθησαν σὲ ἀποστάσεις 1,20 ἐπὶ 2 μέτρ., 525 ἔρριζα καὶ ἄρριζα μοσχεύματα διαφόρων ποικιλιῶν. Τὰ ἔδαφος τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς ἦτο Πηλοαμμώδες, ἡ δὲ φύτευσις σὲ λάκκους διαστάσεων 0,60 ἐπὶ 0,60 μέτρ., μέσα στοὺς ὁποίους προσετέθη καὶ κοπριά.

Τὰ φυτὰ ἐτοποθετήθησαν 0,15 μ. κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῶν λάκκων, πρὸ δὲ τῆς φυτεύσεως ἔγινε ἰσχυρὰ λίπανσις μὲ κοπριὰν ἀλόγου, ἡ ὁποία καὶ ἐκαλύφθηκε μὲ τσάπισμα. Μετὰ τὴν βλάστησιν τῶν μοσχευμάτων ἀκολούθησε σκάλισμα, γέμισμα τῶν λάκκων (ὀηλαδὴ ἰσοπέδωσις) καὶ στήριξις τῶν φυτῶν, τὸ πρῶτο ἔτος πρόχειρα μὲ καλάμια καὶ ὕστερα μὲ χονδρὸ σιύλους 7,5—8 μ.

Μετά, καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον, ἔγιναν 3 ποτίσματα καὶ ἀκαλίσματα γιὰ τὸ καθάρισμα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους καὶ ἀπὸ τὴ ζιζάνια. Τὸ φθινόπωρο (Σεπτέμβριο—Ὀκτώβριον) ἔγινεν ἡ συγκομιδή. Πλὴν τῶν ἡ καλυτέρα Παραγωγὴ ἄρχιζει μετὰ τὸ γ' ἔτος φυτεύσεως. Ἡ ποιότητα τῆς λουπουλίνης ἦταν καλή.

Αὐτὴ ἡ φυτεία τὸ 1955 ἔδωσε 3000 περίπου μοσχεύματα.

Στὴν φυτείαν τοῦ λυκίσκου εἶχαν γίνει ψεκασμοὶ μὲ θειϊκὴ νικοτίνη, βορδιγάλλειον πολτὸν καὶ καλλαειδὲς θεῖον (γιὰ τὸν τετράνυχο) ἀλλὰ γιὰ τὴν κατα πολέμησιν τῶν ἀρίθων πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται καὶ τὸ χυμο τροπικῶν φάρμακον «Μπλιντέξ».

Στὸ ἄλλο φύλλο θὰ περιγράψωμε τὸ ἱστορικὸ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως—μετὰ τὴν πρόχειρη πειραματικήν—τῆς καλλιεργείας τοῦ λυκίσκου κ. τὸν Γεωργοκτηνοτροφικὸν Σταθμὸν Ἰωαννίνων, διότι μὲ ἁπλὸν τρόπον ὁ ἀναγνώστης μαθαίνει τὰ εἴδος τῆς καλλιεργείας.

Ἐνδιαφέροντα ἐκλαϊκευμένα θέματα

ΑΣ ΜΑΘΩΜΕ ΝΑ ΤΡΩΜΕ

(Τῆς ὑπηρ. διαφ. τοῦ Ὑπουργ. Κοιν. Προνοίας)

«Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς ἔθνους» εἶπε κάποιος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον τρέφεται ὁ πληθυσμός του». Καὶ πραγματικὰ ἡ τροφὴ ἀποτελεῖ ἀποφασιστικὸν παράγοντα ὄχι μόνο στὴν δημοσία ὑγεία ἀλλὰ καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας.

Ἡ φυσικὴ ἀπόδοσις σὲ ἐργασία, ὁ τρόπος ποὺ σκεπτόμεθα, ἡ ἐμφάνισις μας, τὸ ἀνάστημα δηλαδὴ καὶ τὸ βάρος ἅλα, ἐξαρτῶνται κυρίως ἀπὸ εἰν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα τῆς τροφῆς μας.

Τὸ πρόβλημα τῆς διατροφῆς, ὅπως τὸ λέμε, ἀπασχολεῖ ὅλες σχεδὸν τὶς χῶρες. Μὲ τὴν μεγάλη αὔξησι τοῦ πληθυσμοῦ οἱ τροφὲς δὲν φθάνουν γιὰ νὰ τραφοῦν καλὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν πλουσία Ἀμερικὴ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀνθρώπων καὶ κυρίως παιδιῶν, δὲν τρέφονται καλά, δηλαδὴ ὑποσιτίζεται. Στὴν χώρα μας τὸ θέμα εἶναι πιὸ σοβαρό, κυρίως διότι στὴν ὑπαιθρο. Ὁ Ἕλλην ἀγρότης δὲν τρέφεται ὅσο πρέπει καὶ εἶναι κυρίως τὰ παιδιά του ποὺ πληρώνουν τὶς βαρύτερες συνέπειες αὐτοῦ τοῦ ὑποσιτισμοῦ.

Τὰ περίεργον ὅμως ἀγαπητοί μου εἶναι ὅτι στὶς περισσότερες ἀγροτικὲς περιοχὲς τῆς χώρας μας, αὐτὸς ὁ ὑποσιτισμὸς δὲν ὀφείλεται σὲ ἔλλειψι τροφίμων ἀλλὰ σὲ ἄγνοια. Δὲν ξέρουμε δηλαδὴ ποιὲς τροφὲς εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ μᾶς θρέψουν καὶ ποιὲς ἔχουν τὴν μεγαλύτερη ἀξία γιὰ τὸν ὀργανισμό μας.

Στὴν πραγματικότητα ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται μεγάλη ποικιλία τροφῶν, οἱ ὁποῖες μποροῦν νὰ χωριστοῦν σὲ τρεῖς ὁμάδες: Τὰ λευκώματα, τὰ λίπη καὶ τοὺς ὑδατάνθρακες. Τὸ λεύκωμα ποὺ εἶναι τὸ σπουδαιότερο στοιχεῖο καὶ χρησιμεύει κυρίως γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ σώματος, βρίσκεται στὸ κρέας, στὰ αὐγά, στὰ γάλα, στὸ τυρί, στὰ ὄσπρια, στοὺς ξηροὺς καρποὺς καὶ σὲ ἄλλα τρόφιμα.

Δυστυχῶς σὲ πολλὰ χωριά, δὲν ἐκτιμοῦν ὅσο πρέπει τὰ τρόφιμα αὐτά. Τὸ γάλα, τὸ τυρί, τὸ γιαούρτι καθὼς καὶ τὰ αὐγὰ δὲν τὰ θεωροῦν οἱ χωρικοὶ μας ἀπαραίτητα.

Μοῦ ἔτυχε κάποτε νὰ ρωτήσω μίαν ἀγρότισσα γιατί δὲν πίνει γάλα καὶ μοῦ ἀπάντησε: Ἄρρωστη εἶμαι;

Αὐτὰ λοιπόν, τὰ τόσο ὠφέλιμα τρόφιμα πρέπει νὰ μὴν τὰ ἀλλάξουμε μὲ τίποτα.

Καὶ ὁσάκις μποροῦμε πρέπει νὰ τρῶμε καὶ κρέας, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο ἰδίως γιὰ τὰ παιδιά. Τὸ λίπη, ὅπως ξέρουμε, ὅλοι, βρίσκονται στὸ βούτυρο καὶ στὸ λάδι, στὰ παχιὰ κρέατα καὶ στοὺς ξηροὺς καρποὺς. Ὅσο γιὰ τοὺς ὑδατάνθρακες, ὀνομάζομε ἔτσι τὸ ἄμυλον καὶ τὸ σάκχαρον, δηλαδὴ τὶς οὐσίες ποὺ βρίσκονται στὰ σιτάρι, στὸ καλαμπόκι, στὸ ρύζι, στὴν ζάχαρι, στὸ μέλι, στὰ φροῦτα.

Ἂν μᾶς λείπουν αὐτὲς οἱ οὐσίες ἀπ' τὸν ὀργανισμό μας χάνουμε βάρος καὶ νοιώθουμε κούρασι.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο αὐτὲς οἱ τροφὲς ποὺ μᾶς χρειάζονται. Καὶ ἔτσι θὰ τὰ ξαναποῦμε προσεχῶς.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

19ον

Τὸν ἔτρωνε ἡ ζήλεια. Μὲ τὴ διαίσθησι τοῦ ἐρωτευμένου, διάβαζε στὰ μάτια τοῦ Λεωνίδα, τὶς στιγμὲς ποὺ γυρισμὸς ἐκεῖνος ἄφηνε αἴσθημα τὸ πρόσωπο καιὰ τὸ καφενεῖο, τὸ φλογερὸ πάθος καὶ τὸν ἀμαρτωλὸ πόθο, ποὺ κυριαρχοῦσε στὴν ψυχὴ τοῦ φίλου του.

Πῶς τὴν βλέπει, πῶς τὴν μιλάει! ἔλεγε μέσα του. Σὰ νὰ θέλη νὰ τὴν φάγη μὲ τὰ μάτια....

Καὶ ὅμως πάλιν ἐφταιγεν ὁ ἴδιος. Μὴν εἶσαι ψυχρός, τοῦ εἶχε πῆ. Πές της πὼς τὴν ἀγαπᾶς, τὴν ἀγαπᾶς πολύ... Καὶ τί ἄλλο ἔκαμνε τώρα ὁ Λεωνίδας; Τί ἄλλο ἀπὸ κεῖνο ποὺ τὸ εἶχε συστήσει ὁ Βίος; Ὅταν ἄκουσε τὸ σφύριγμα τῆς μηχανῆς, ἀνάσανε.

—Ἐπὶ τέλους! πρόφερε μονολογῶντας, καὶ σκαύπισε τὸν ἱδρῶτα ποὺ ἀνάβρυζε στὸ μέτωπό του. Ἡ ὑπερένταση τῶν νεύρων ἔδινεν τώρα τὴ θέσι της σὲ μιὰ κόπωσι ποὺ τὸν ἔκαμε νὰ γείρη τὸ κεφάλι ἐξαντλημένος καὶ τὰ χέρια του νὰ πέσουν, ἄψυχα κι ἄδύνατα, στὰ μάρμαρα τοῦ τραπεζιοῦ.

Δὲν ἤθελε πιὰ νὰ καπνίζη κατὰ τὸ ταξίδι. Εἶχε τὴ ἀρκετά, καὶ εἶχεν ὑποφέρει περισσότερο ἀπὸ ὅσο μποροῦσε νὰ ἀνθέξη.

Νὰ φύγη... Νὰ φύγη, ὅσο ἦταν ἀκόμη καιρός. Δὲν ἤθελε νὰ ἀνταμώση πιὰ τὸν Λεωνίδα. Γιὰ δεύτερη φορὰ τοῦ φαίνονταν πράγματα, γιὰ δεύτερη φορὰ ἔμπαινε στὸ δράμα του καὶ διεκδικοῦσε τὴ γυναίκα, ποὺ εἶχε ἀγαπήσει ὁλοκληρωτικά. Μόνο μίσος ἔνιωθε ἐκείνη τὴ στιγμὴ μέσα του γιὰ τὸν Λεωνίδα, ἕνα μίσος ἀπέραντο, ἀδιαφόρητο, καὶ μιὰ ζήλεια σοῦ βάγκωνε τὴν καρδιά του καὶ ἔβριζε τὸ μίσος αὐτό.

Ὅταν ὁ Λεωνίδας ἔφευγε ἀπὸ τὸν πλατύσκαλο μὲ τοὺς τελευταίους ποὺ εἶχαν μείνει, κι ἀφοῦ εἶχε πιὰ χαθῆ τὸ τραῖνο στὶς βάσεις τῆς γραμμῆς σαλιγκάρας μαζὶ τὴν Ἑλένη καὶ τὴν ὑπάσχεσι ποὺ τῆς εἶχε δώσει, πέρασε ἀπὸ τὸ καφενεῖο γιὰ νὰ πάρη τὸν Στέλιο. Τὸ τραπεζάκι ἦταν ἄδειο. Ὁ φίλος του εἶχε φύγει πιά.

Ἦταν τὸ καλύτερο, εἶπε μέσα του ὁ Λεωνίδας, κι εὐχαριστήθηκε ἀληθινὰ ποὺ δὲν ἀφέψευγε τὴν ὁλοφρη συνάντησι, μὲ τὸν ἐρωτευμένο του φίλο του. Στὰ χείλη του αἰσθάνονταν ἀκόμη τὴν ἁπαλὴ ἔνωσι μὲ τὰ μαλλιὰ τῆς Ἑλένης καὶ ἡ ὀσμή του ἦταν γεμάτη ἀπὸ τὴν εἰκόνα της. Ἀπὸ τὴν ἐξαίσια εἰκόνα ἑνὸς ὁροσταλιοῦ πλάσματος ποὺ ἔλυωνε ἀπὸ ἀγάπη κι ἦταν ἕτοιμο νὰ τοῦ χαρίση τοὺς θησαυροὺς τοῦ νεανικοῦ του κορμιοῦ.

Εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ συγκέντρωσι ὁ Λεωνίδας, γιὰ νὰ ζωντανέψη τὴ φαντασία του τὴ γλύκεια ὀσμὴ καὶ τὴ σαγήνη τῶν ματιῶν τῆς Ἑλένης καὶ νὰ ζήση χωρὶς τὴν ἐκπλήρωσι αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως. Ἦταν θὰ πήγαινε μόνο γι' αὐτό, σκέφθηκε.

Τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἤξερε βέβαια ὁ Στέλιος κι αὐτὸς θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῆ ποτὲ ἐκεῖνο ποὺ σχεδίαζε ὁ φίλος του, ὁ ἀδελφικὸς του φίλος. Ὅμως ὁ Λεωνίδας αἰσθάνονταν κάποιον ἀόριστο φόβο. Φοβοῦνταν μήπως προδοθῆ, περιγράφοντας στὸν Στέλιο τὶς λεπτομέρειες τῆς συναντήσεως. Γι' αὐτὸ εὐχαριστήθηκε ἀπὸ τὴν ἀποψι αὐτὸ, καὶ αὐτὸς ρώτησε νὰ μάθη πότε ἔφυγε. Ἂν ἤξεραν αὐτὰ ἴσως μάθαινε κάτι πολὺ ἐνδιαφέρον κι ἴσως δὲν θὰ ἔπαιρνε τὸ πράγμα τὰ τὴν ἀφρόβλεπτη κι ἀπίθανη ἐξέλιξι ποὺ πῆρε...

Ὅταν ὁ Στέλιος, ὅπως εἴδαμε, ἄκουσε τὸ σφύριγμα κι ἀνάσανε ξαλαφρωμένος, ἡ μάτη του ἀκόμη, ἦταν τὰ φύγη ἀπὸ τὸ καφενεδάκι τὰ γυρισοδρόμια.

Παράγγειλε ἕνα διπλὸ κονιάκ, τὸ κατέβασε μὲ μιὰ ρουφηξιά, καὶ σὲ κάθηκε. Ἔρρ ξε μιὰ τελευταία στὸ γαλὲσ ματιὰ στὸ τραῖνο, σὰν ἀπὸ χαιρετισμό, καὶ προχώρησε στὴν ἔξοδο.

Δυὸ βήματα παραπέρα ἕνας ἄγνωστος ἔκοβε βόλτες ἀπὸ πολλὴ ὥρα. Ὁ Στέλιος δὲν τὸν εἶχεν προσέξει φυσικά, ἀφωσιωμένος στὴν παρακολούθησι τοῦ ζευγαριοῦ. Ἐκεῖνος ὅμως, ἕνας πολὺ καλοντυμένος νέος, μὲ καλλιεργημένη ἔνδυμασία καὶ καινούργια παπούτσια ποὺ ἔβειχναν ἀνθρωπο μὲ δουνῆδι στα γιὰ τὴν ἐποχὴ εἰσόδημα, δὲν ξεκολλοῦσε τὸ βλέμμα του ἀπὸ τὸ Στέλιο.

Πηγαινοέρχονταν ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ καφενεῖο, τάχα ἀδιάφορα, καὶ παρακολουθοῦσε. Ἡ ἀγωνία τοῦ Στέλιου δὲν καυβανταν, κι ἡ περιέργεια τοῦ ξένου μεγάλωνε.

Τὸ γκαρσὸν ἦταν ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ εἶχε προσέξει τὸν ἄγνωστο, ἀλλὰ δὲν ἔδωσε σημασία. Ποιὸς ξέρει τί νὰ κοιτάζη ὁ καμπούρης σκέφτηκε. Καὶ καλὸς ξέρει νὰ παρακολουθῆ καὶ ὁ ἄλλος ἀπέξω. Περισσότερο δὲν ἔπιασε ν' ἀσχοληθῆ. Ὅς τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφυγε ὁ Στέλιος.

Ἔπειτα εἶδε τὴν παρακάτω σκηνή.

Ὅταν ὁ Στέλιος πέρνοῦσε δι λα ἀπὸ τὸν καλοντυμένο νέο, τὸ

[illegible] τοῦ ἔβγαλε ὁ ἄλλος, κι ὁ καπουτζῆς ἀτσάθηκε. Οἱ δυο ἄντρες καταζήτησαν περίεργα, κάμποσες στιγμές. Ἀπὸ πρόσωπο τοῦ Στέλιου ἦταν ζωντανοσμένη ἐκπληξι καὶ ἀπορία. Κάτι ἀποκαλύφθηκε κι αὐτός, κάτι [illegible] ὁ ἄλλος, τοῦ τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Στέλιος βασῆκε ἀνήμερα αβ ἄλλους δυὸ ἀγνώστους. Τὸ γκαρσὸν δὲν ἄκουσε τίποτα ἀπὸ τὰ λίγα λόγια ποὺ εἶχαν ἀλλάξει μεταξύ τους ὁ καλοντυμένος, μὲ τὸν καλοντυμένο νέο. Τὸ μόνο ποὺ εἶδε ἦταν, ὅτι οἱ δυο ἄντρες δὲν γνωρίζονται μεταξύ τους. Αὐτὸ φαίνονταν καθαρά. Ὕστερα ἡ ἐμφάνισι τῶν ἄλλων δυό, δὲν τοῦ φάνηκε πιὰ καμμιὰ σχέσι. Ἔφυγε κι τὸ γκαρσόνι. Ἕνα γεροντικὸ αὐτοκίνητο πλησίασε σὲ λίγο, κι ὁ καπουτζῆς, ὑπακούοντας σὲ ὑπόδειξι τῶν ἀγνώστων, μπῆκε κι αὐτὸς μὲ τρόμο ζωγραφισμένο στὸ πρόσωπο.

Ἂν μποτοῦσε λοιπὸν ὁ Λεωνίδας γιὰ τὸ Στέλιο στὸ καφενεῖο, ἴσως ἐξ τοῦ ἀνακοίνωνε τὸ γκαρσόνι ὅτι τὸν εἶχαν πιάσει. Ἀλλά, ὅπως βλέπομε ὁ Λεωνίδας ἠσυχοῦσε ἡσυχία μέσ ποὺ εἶχε φέρει ὁ Στέλιος—[illegible] τὰ φαντάσῃ ἐκεῖνο ποὺ εἶχε γίνει σὲ ἕνα σοκάκι ἐκεῖ κοντά, πετῶν τα σὲ σωτῆρα εὐτυχίας καὶ γλυκὸς ὁραματισμός.

Ἀκολουθεῖ

Βερσιῶτες ποιητές

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΟΥ

Τοῦ χρώτος τὰ γυρόμματα λάμνει πολλὰ
Ὅπως χαμυόμενα κι εὐτυχισμένα
Λιμνάζουν στὴν ἀγάπη νάμνει καὶ στὴν [illegible]φιά
Καὶ μὲ τὴ σάφηνη τοῦ καλοῦ στεφανωμένα

ΠΑΝ. Σ. ΞΑΝΘΟΣ

Ποντιακὴ ποίησις

ΤΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟΝ

Μπουκέτο εἶσαι τὸ σωστό,
μὲ τὰ πολλὰ τὰ κάλλη σου,
τὸν πρόσωπο ἔχεις πλουμιστὸν
τὲ κόκκινα σὰν ἀνάλαμπες

Τὰ τριαντάφυλλα [illegible]
καὶ τὰς Ἐδὲμ λουλούδες,
στὸ χιονιστερὸ σὰν ἀπὸ βραδιὰ
σ' ἕνα γιασεμὶ ὅμορφο σαρῦλι.

Ἡ ἀέρας κι' χαρτσιὰ..
μπουκέτο πλουμισμένο,
κι' ἀγνοτάτ[illegible]ς [illegible] ἔβγαλε,
λέσσι, μ' χαμόγελο.

Ἔσὺν μπουκέτον π' ἔχτισε..
τὴ τέχνην—σὰν ἀγγέλος,
σ' ἐμέν ἐσὺν ἐχάρισεν,
τὴν μοιρολογῶ νὰ γορτάζω.

Σταῦρος Ταυρίδης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὁ Εὐγνώμων λησμονεῖ κάποτε ν' ἐνθυμηθῆ, ὁ ἀγνώμων ἐνθυμεῖται πάντοτε νὰ λησμονῆ.

Σεγκοὺρ

Μεταξὺ κακοεργάτου καὶ κακοπληρωτοῦ ἡ διαφορὰ εἶναι μία εὐκαιρία.

Ἐντουάρτ

—Τὰ χρυσὰ χρόνια εἶναι ὑπερασπισμένα καὶ ὄχι αὐτά, ποὺ περάσανε.

ΣΑΒΑΡΕΝ

—Ἡ Καλλονὴ εἶναι τὸ ρ-ρνὶ τῆς ἡλικίας.

ΣΑΙΞΠΗΡ

—Ἡ κλεψιὰ εἶχε θραύσει τοὺς δεσμοὺς τοῦ αἵματος καὶ λησμονεῖ τὶς ὑποχρεώσεις τῆς εὐγνωμοσύνης.

ΣΚΟΤ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Συναντιῶνται δυὸ τεμπέληδες
—Γιατί φαίνεσαι τόσο κουρασμένος;
—Ἄστα καϋμένε. Ἔβλεπα σιδν ὕπνο μου, ὅτι εἶχα πιάσει δουλειά.

* * *

—Τέλειωσες; Ὁ Τάκης μάλιωσε μὲ τὴ γυναίκα του κι' ὅταν ἐκείνη ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι μὰ ζεψε κι' αὐτὸς τὰ πραγματά του κι' ἔφυγε.

—Γιατί;

—Φαβήθηκε μήπως ξαναγυρίσῃ.

* * *

—Πιστεύεις στὴν κληρονομικότητα;

—Βεβαίως! Ἔτσι, ἀποκτήσαμε τὴν περιουσία μας!

* * *

Ἡ σύζυγος. Σήμερο ἔχει τὰ γενέθλιά μου. Νὰ σοφρέσω ἕνα κατόπτρο,

Ὁ σύζυγος: Γιατί νὰ τιμωρήσῃς, τὸ ζωντανό γιὰ ἕνα λάθος, ποὺ ἔγινε πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια;

Ποντιακὴ ἀνέκδοτον

ΘΑ ΣΤΡΟΓΓΥΛΙΖ.

—Νεπρὲ Γιούρα, τεό ὑπάνδρεψες καὶ ἐσὺ καὶ ἐπέρες ἦναν γομὴν ζαίφεναν, ἅμον τσατσίν.

Καὶ ὁ Γιούρας κάπως τρανέμεις εἶπεν:

—Ἐχὼ ἀσήμεραν πουρνὰ στρογγυλίζατεν.

Σταῦρος Ταυρίδης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Πληρωμένη ἀπάντησις

Μιὰ μέρα, ἕνας πλούσιος Ἀθηναῖος, γνωστὸς γιὰ τὴν ἀνήθικη ζωὴ του, ἀσο καὶ γιὰ τὴν ἀποκρισία του, ἔλεγε στὸ Φιλόσοφο Μενέδημο:

—Ἀποφάσισε νὰ μὴν ἀφήσω πιὰ νὰ μπῆ στὸ σπίτι μου κανένας ἀνυπόληπτος ἄνθρωπος.

Κι' ὁ φιλόσοφος τότε τοῦ εἶπε μὲ εἰρωνία:

—Κι' ἐσὺ σὲ ποιό σπίτι θὰ μένῃς;

Ἡ μεγαλωσύνη τοῦ Ναπολέοντος

Μιὰ βραδιὰ ὁ Ναπολέων ὁ Μέγας ἦταν καλεσμένος ὡς φίλος σὲ ἕνα γεῦμα στὸ σπίτι ἑνὸς στρατάρχου του. Τὰ μεσάνυχτα σηκώθηκε καὶ πῆγε νὰ πάρη τὸ καπέλλο του, ποὺ κρεμόταν πολὺ ψηλά. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἀνάστημά του δὲν τὸν βοηθοῦσε, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπασπιστάς του, φηλότερος τοῦ Ναπολέοντος ἔτρεξε κοντά του λέγοντας:

—Μὲ συγχωρῆτε, Μεγαλειότατε εἶσαι μεγαλύτερος ἀπ' τὴ Μεγαλειότητά Σας...

Ὁ Ναπολέων γύρισε καὶ ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στὸν ὑπασπιστή του τοῦ εἶπε μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο:

—Θέλετε νὰ πῆτε μακρύτερος, κύριε!...

Τρεῖς προϋποθέσεις γιὰ νὰ ἐπιτύχητε στὸν γάμον σας

Ὁ Γάμος εἶναι μυστήριο ὄχι μόνο θρησκευτικό, ἀλλὰ καὶ κοινωνικό. Εἶναι δύσκολο νὰ καθορίσῃ κανεὶς τὶς προϋποθέσεις ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του, διότι μεγάλη σημασίαν ἐνέχει ἡ διαμορφία τῶν χαρακτήρων τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἑνώνονται γιὰ πάντα. Δὲν μπορεῖ ἀκόμη ν' ἀπαντήσῃ κανεὶς δογματικὰ διότι τὸ ἂν πρέπει νὰ παντρεύωνται οἱ νέοι ἀπὸ ἔρωτα ἢ ἀπὸ συνοικέσιο.

Παντὸς ὑπάρχουν, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, τρεῖς ποιότητες ἀπαραίτητες δι' ἕναν ἐπιτυχημένο γάμο, δηλαδή.

α) ἡ ψυχικὴ ἕλξις, β) ἡ αἰσθησιακὴ ἐφόρεσα καὶ γ) ἡ σεξουαλικὴ—πνευματικὴ ὁμοιότης.

—Ὁ Βολταῖρος ἔγραφε: ἕνας παντρεμένος δὲν πρέπει νὰ κοιμᾶται πρῶτος καὶ νὰ ξυπνᾶ τελευταῖος.—Ὁ Ἴψεν: Ὁ ἔγγαμος βίος εἶναι βαρκούλα μέσα εἰς ῥάσατα κύματα. Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες πρέπει νὰ μὴ κάνῃ ἀταξίες, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ βουλιάξουν ὅλοι στὴν ἄβυσσο.

Ἂς μὴ ξεχνοῦμε ὅμως τί εἶπε ὁ Χάϊνε διὰ τὸν γάμον: Ὁ γάμος εἶναι τὸ ἀτλαντικὸ πέλαγος ὁ ὁποῖος δὲν ἰφέθηκε ἀκόμη ναυτικὴ τριήρα.

Ἡ Ἀνθολογία μας

ΑΔΕΙΑ ΖΩΗ

Τὴν ἄδεια, τὴν ἀκίνητη ζωή μου
κοιτάω μ' ἕνα βλέμμα νοσταλγμένο:
—εἶμαι σὰν μάταιη βάρδια σ' ἕ-(να πλοῖο
ἀπὸ καιρὸ πολὺ παροπλισμένο.

Σὰν βρώμικα νερὰ καὶ λιμνασμένα
μὲ ζώνουν οἱ συνήθειες κι' οἱ ρου-(τίνες
—κι' ὅτε θυμᾶμαι πιὰ τὰ εἶχα ἀ-(κούσει
νὰ μὲ καλοῦν στὸ πέλαγος Σειρῆ-νες...

Ἀνώφελα—τὸ ξέρω—κι' ἂν σαλεύ-(ουν
κάποτε πόθων, μέσα μου, φτερά:
δὲν μέλλεται ν' ἀστράψῃ στὴ ζωή (μου
κανεὶς μεγάλος πόνος ἢ χαρά.

Ἄβουλος, μὲ τοὺς ἴδιους τοὺς ἀν-(θρώπους
τὶς ἴδιες ἄδειες μέρες θὲ νὰ ζήσω
μ ἕνα σαράκι—πάντα—νὰ μὲ τρώει:
νικήθηκα χωρὶς νὰ πολεμήσω...

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

Σημείωμα γιὰ τὸν ποιητή:

—Κώστας Οὐράνης εἶναι τὸ Φιλολογικὸ ψευδώνυμο τοῦ Ἰων. Νεάρχου (1890—1953) Ποιητής, πεζογράφος, δημοσιογράφος κριτικός. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔργου του εἶναι ἡ ἀπιστία πρὸς τὴν ζωὴ καὶ ὁ πόθος τῆς φυγῆς. Γιὰ τὸ δεύτερο αὐτὸ μία ἀπαρίθμησι τῶν ταξιδιωτικῶν του βιβλίων εἶναι ἀποκαλυπτική: «Γλάυκοι καὶ δρόμοι—Ἀδριατικὴ—Μεσόγειος—Αἴγυπτος—Παλαιστίνη» «Ταξίδια στὴν Ἑλλάδα», «Ἰταλία», «Ἱσπανία». Ἔτσι μὲ τὸν Κ. Οὐράνη μπαίνει στὰ γράμματά μας ἡ κοσμοπολίτικη ποίησι, ἡ ὑλικὴ ὑπόστασι τῆς φυγῆς ἐκφρασμένη ἀπὸ τὰ ταξίδι ..., Στὶς φλάντρες τὶς ὁμιχλερὲς καὶ (στὰ λαμπρὰ Παρίσια, στὸ φωτεινὸ τὸ Βόσπορο, στὴν (πένθιμην Ἀγγλία, στὶς γαλανὲς Ἑλβετικὲς λίμνες, (στὶς χιονισμένες τὶς Ἄλπεις καὶ στὴ φλογερὴ, ἀ-σύγκριτη Ἱσπανία, σὲ ὅλα τὰ ἐξωτικὰ καὶ πλάνα (μέρη ὅπου τὸ κουρασμένο σέρνεται τὸ βῆ-(μα τοῦ ἀνθρώπου, ἔχω κι' ἐγὼ τὴ νιότη μου ὅλά (κερη γυρίσει γιατί σ' αὐτὴ τὴν ἄσκοπη πλα-(νητική ζωὴ μου, χλομὴ ἡ ψυχὴ μου κι' ἄρρωστη, (ταξίδεψε μαζί μου.

Ποιητικὲς τουσυλλογές: «Σάν ὄνειρα», «Spleen», Νοσταλγίες». Καὶ μέσα σ' αὐτές, ὅπως καὶ στὰ πεζά του, κυριαρχεῖ ἡ πλήξι. Ἀρκετὰ ἀντιπροσωπευτικὸ τοῦ κλίματος αὐτοῦ καὶ τὸ ποιηματάκι ποὺ δημοσιεύουμε «Ἄδεια ζωή».

Ἡ μοῖρα τοῦ φύλαξε στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του ἕνα φοβερὸ κτύπημα: μιὰν ἀθλία ἀρρώστεια τοῦ πνεύμονος (ἀνίκανου πιὰ γιὰ τὴν φυσικὴ συστολὴ καὶ διαστολή), ποὺ τὸν καθήλωσε κυριολεκτικὰ καὶ τοῦ ἔκανε ἀδύνατη καὶ τὴν πιὸ στοιχειώδη μετακίνησι.

Τὸ δράμα του αὐτὸ μποροῦμε νὰ τὸ παρακολουθήσουμε στὸ «Ἡμερολόγιο ἑνὸς φυματικοῦ» ποὺ τὸ ἐξέδωκε ἡ γυναίκα του Ἄλκης Θρύλος (Ἑλένη Μιλ. Νεγρεπόντη) μετὰ τὸν θανατό του. Γιατὶ στὰ 1953 ἡ ἀρρώστειά του αὐτὴ ἔβαλε τὴν μεγάλη τελεία τοῦ θανάτου στὴν ἀνήσυχη ταξιδιάρικη ζωὴ τοῦ ποιητῆ.

Α.Τ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Σταῦρος Ἀντωνιάδης τοῦ Ζαφειρίου καὶ τῆς Λουκίας τὸ γένος Σουνάπογλου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Εὐγενία Παλασίδου τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Ἀναστασίας τὸ γένος Σιδηροπούλου γεννηθεῖσα ἐν Ἀγ. Γεωργίῳ Νάουσης καὶ κάτοικος Ἀγ. Γεωργίου μέλλουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διευθύνων ἐν τῇ Νάουσῃ ἐργαστήριον του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἑλπὶς 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καμαλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νυσοκομείου.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειρίσεως
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμαὶ	30
Ἐξάμηνος	»	20
Δήμων, Τοπικῶν, Ἐπαρχείων	»	40
Κοινοτήτων	Δρ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διαστήματος κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ Δτ' ἀριθμ. 12993 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν
2) Διαφημήσεις διάφορος ἑκάστου δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συντηρᾶται μὲ βλόγους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἀριθ. 17.945

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΡΡΗΚΩΣΤΗΣ.

Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Καβάλᾳ ἑδρευούσης ἑταιρίας «Ο.Ε. ΒΑΛΚΑΝ ΕΞΠΟΡ» νομίμως ἐκπροσωπουμένης δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου της Ἀργυρίου Δημητρίου Ζωτσούλου κατοίκου Βεροίας, δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 6/1959 διαταγῶν πληρωμῆς τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Καβάλᾳ Πρωτοδικῶν, δραχμὰς 28.143,50 καὶ τόκους νομιμοτόκους μέχρις ἐξοφλήσεως, θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν τριακοστὴν (30) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐνεστῶτος 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τῇ Πλατείᾳ Ἁγίου Ἀντωνίου καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθως ὁρίου τῶν πλειστηριασμῶν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 461/1959 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκολιάρη, κατασχεθὲν ἀκίνητον ἦτοι μία οἰκοδομὴ κειμένη ἐντὸς τῆς πόλεως Βεροίας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Κεντρικῆς, ἐκτιαμένη ἐπὶ ἐμβαδοῦ 272 τ.μ. περίπου μὲ διαστάσεις μήκους 22 μέτρων πλάτους εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος 11,70 καὶ εἰς τὸ ὀπίσθεν 13 μ. ὕψος δὲ 4,60 μ. περίπου, νοτίως ὀκτιστος, ἰσόγειος μὲ δάπεδον καὶ σκεπὴν ἐκ μπετὸν στηριζομένη ἐπὶ 16 δοκῶν ἐκ μπετόν. Τὰ ἰσόγειον αὐτῆς καὶ εἰς ἀνάστασιν 12 μέτρων ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν μέρος εἶναι χωρισμένον διὰ τοίχου ἐκ τούβλων καὶ διὰ θυρᾶς εἰσερχόμεθα εἰς μικρὸν διαμέρισμα ἔνθα ὑπάρχει καὶ ἀποχωρητήριον, τὸ ὑπόλοιπον μέρος χρησιμοποιεῖται ὡς μαγαζεῖον, ἄνωθεν τοῦ μικροῦ διαμερίσματος καὶ τοῦ μαγαζείου εἶναι ἐκτισμένη ἡμιτελὴς οἰκοδομὴ ὀκταώροφος μὲ μπετὸν καὶ ἧτις διαχωρίζεται καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ σάλα, δύο δωμάτια, κουζίνα καὶ ἀποχωρητήριον, συνορεύεται: πρὸς ἓν συνόλῳ γύρωθεν μὲ Κεντρικὴν ὁδόν, πρὸς ἀνατολάς, Μὲ δρόμον πρὸς Νότον, μὲ οἰκόπεδον Σταύρου Γαϊτάνου, πρὸς Βοριᾶν, καὶ μὲ οἰκόπεδον ὀφειλέτου πρὸς Δυσμάς. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης τὸ ποσὸν τῶν ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἓξ χιλιάδων (66.666). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα σημφώνως τῷ Νόμῳ ὀφείλοντος νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀνακλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ ἔξοδα γυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ ταμεῖα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐνέγειτο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην (14) Αὐγούστου χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου τοῦ 1959 ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένου ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθεροῦ (Διαστήματα κληρονόμων Ἰωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ἀπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ) ΑΕ ΣΑΡΡΗΚΩΣΤΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: 300 λευκοσίδηρα δοχεῖα κατάλληλα διὰ ἐλαῖες καὶ τουρσί.

Πληροφορίαι κ. Χ. Ποτουρίδην. Τηλ. 3 41

Προτιμᾶτε διὰ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημ. Παράδοσις ταχεῖα, ἐπιμελημένη. Μητροπόλεως 400 Βέροια.

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΓΙΟΓΚΙ;

Οἱ Γιόγκι εἶναι ἀσκηταὶ—μέντιουμ τῶν Ἰνδιῶν, ποὺ στηρίζουν τὶς ἐνέργειές τους σὲ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις καὶ τὴν συγκέντρωσιν εἰς τὸν ἑαυτόν τους. Ὑπάρχουν περιπτώσεις Γιόγκι, ποὺ ἔμειναν νηστικοὶ διὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, ἐνῶ ἄλλους τοὺς χαρακτηρίζει μιὰ πρωτοφανὴς λιτότητα ἐνδυμασίας καὶ φαγητοῦ.

Ἕνας Γιόγκι δὲν ἀσχολεῖται πολὺ μὲ τὶς φροντίδες τοῦ καθημερινοῦ βίου, διότι τὸν ἀπασχολοῦν πνευματικὰ ζητήματα καὶ οἱ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις. Ζοῦν σὲ μιὰ κατάσταση «Νιρβάνας». Ἔχουν—ὅπως λέγεται—πολλὲς ὑπερφυσικὲς ἱκανότητες. Καὶ σ' αὐτὰ τὰ σημεῖα μοιάζουν μὲ τοὺς ἰδικούς μας «Ἀναστενάρηδες».

Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἱκανότητές τους εἶναι καὶ ἡ «ἐξομοίωσις». Κατὰ τὶς στιγμὲς τῆς ἐξομοιώσεως ὁ Γιόγκι εὑρίσκεται σὲ ἔκσταση καὶ ἀρχίζει νὰ λειτουργῇ μιὰ «ἐσωτερικὴ δεύτερη ὅρασις» ὁπότε ἀντιλαμβάνεται καὶ νοιώθει ἀντικείμενα καὶ πρόσωπα, ὅσο μακρυὰ καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

Μεταξὺ τῶν πειὸ γνωστῶν Γιόγκι ἦταν μέχρι τὸ 1952 καὶ ὁ Ἰνδὸς Παραμαχάνσα Γιογκανάντα ὁ ὁποῖος εἶς ἕνα βιβλίον, ποὺ ἐξέδωσεν—μεταξὺ τῶν ἄλλων—γράφει καὶ τὸ ἑξῆς περιστατικόν, ἡ ἀληθοφάνεια τοῦ ὁποίου ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγνώστη:

Μιὰ ἡμέρα ἔπρεπε νὰ παραστῇ σὲ κάποια τελετή, φοβᾶταν ὅμως, διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ παραστοῦν, τὴν ἡλίασιν. Ὁ μυσταγωγὸς Ἱερεὺς ἡ «γκουρού» Σρὶ Γιοκέστουαρ τοῦ ὑπεσχέθη ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἔστελνε μιὰ ἀμβρέλλα ἀπὸ σύννεφα γιὰ νὰ τοὺς προστατεύσῃ. Πράγματι μόλις ἤρχισεν ἡ τελετή, κατὰ τρόπον ἀνεξήγητον συνηγέφιασεν ὁ πρίν ἀνέφελος οὐρανὸς καὶ μιὰ λεπτὰ βροχὴ ἐδρόσισεν τὴν θερμὴν ἀτμόσφαιραν. Μόλις ἡ τελετὴ ἐτελείωσεν τὰ σύννεφα ἐξηφανίσθησαν κατὰ τρόπον μυστηριώδη. Ὁ ἀποθανὼν Γιόγκι Γιογκανάντα εἰς τὸ βιβλίον του, ἀναφέρει τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς Γιόγκι, ἡλικίας τριακοσίων ἐτῶν ὁ ὁποῖος μποροῦσε νὰ πίνῃ τὰ πλέον δραστικὰ δηλητήρια, δίχως νὰ αἰσθάνεται καμμίαν ἐνόχλησιν!!!...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Λ. Δ.

Γ!

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετ' αὐτὰ ἡ φλόγα τῆς κοινωνικῆς δράσεως μετετοπίσθη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνηλίκων τότε νέων τῆς πόλεως Ἀν. Καρατζόγλου, Κ. Κύρου, Γεωργ. Τατρον καὶ ἄλλων, οἵτινες κατὰ τὸ 1917 ἵδρυσαν τὸν φιλολογικὸν σύλλογον «Ὁ Ἑλικών». Λόγω τῆς ἀνηλικιότητος τῶν ἱδρυτῶν καὶ μελῶν του, ἐνισχύθη ἠθικῶς διὰ τὴν νόμιμον ἀναγνώρισίν του καὶ ἐκπροσώπησιν, ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν, ὑπὸ τῶν ἐνηλίκων, Μάρκου Ἀντωνίου, προέδρου τότε τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, Κωστάκη Κύρου κλπ.

Ὁ σύλλογος οὗτος ἐπέτυχε, τὴν ἵδρυσιν βιβλιοθήκης μὲ 300 κατ' ἀρχὴν καὶ 500 μετέπειτα τόμους διαφόρων φιλοσοφικῶν, κοινωνικῶν κλπ. βιβλίων.

Ἐπηκολούθησε ἡ πολεμικὴ περιπέτεια τοῦ Ἔθνους εἰς τὸν Μικρασιατικὸν ἀγῶνα, εἰς ὃν ἐπεστρατεύθησαν ἅπαντες οἱ ἱδρυταὶ καὶ τὰ μετέπειτα ἐγγραφέντα μέλη, μὲ ἀποτέλεσμα ὅπως καὶ τὸ σωματεῖον τοῦτο περιπέσῃ εἰς ἀνδράνειαν

(Συνεχίζεται)

Θρησκευτικοκοινωνικὰ θέματα

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΕΝ ΤΕ ΤΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙ & ΤΗ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙ

Γ'.

Τοῦ κ. Θ. Σταυροπούλου

Πλὴν τῶν λόγων τούτων τῶν συνηγορούντων ὑπὲρ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν τροφίμων ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἱστορικοὶ λόγοι ὑποβοηθοῦσι πρὸς τοῦτο.

Ἡ ἐπίδρασις, ἣν ἡ θρησκεία ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν μεγάλη, δσω δὲ μᾶλλον βαίνομεν ὀπίσω πρὸς τὴν ἀρχαιότητα τοσούτω ἐμφανεστέρα καθίσταται ἡ ἐπίδρασις αὐτη. Οἱ πλεῖστοι προχριστιανικοὶ πεπολιτισμένοι λαοὶ ἐθεώρουν ὡς βάσιν τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων τὴν θρησκείαν, τὰ δὲ πρῶτα σχολεῖα ἔφερον κυρίως θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, ὡς θρησκευτικῆς φύσεως ἦσαν καὶ τὰ πρῶτα βιβλία. Καὶ κατὰ τὴν μεταχριστιανικὴν ἀρχαιότητα οὐδέποτε σχεδὸν ἐξέλιπεν ἡ ἐν τοῖς σχολείοις θρησκευτικὴ μόρφωσις, κατέχουσα μάλιστα αὐτη καὶ ἐξέχουσαν θέσιν. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βυλείας, ὡς καὶ κατὰ τὸν μεσαίωνα, σχεδὸν ὅλη ἡ ἐκπαίδευσις διετέλει εἰς χεῖρας τῆς Ἐκκλησίας, ὡς σχολεῖα δὲ ἐχρησιμευον συνήθως αἱ Ἱεραὶ μοναὶ καὶ αἱ νάρθηκες καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις ἦτο πλήρης.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ παιδεία περιῆλθεν ἐξ' ὁλοκλήρου ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κράτους.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ ἐκπαίδευσις ρυθμίζεται καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῆς πολιτείας, ὁ θρησκευτικὸς παράγων ἐν τῇ σχολικῇ ἀγωγῇ ἀπώλεσε μέρος τῆς δυνάμεώς του, ἐντεῦθεν δὲ πολλὰ καὶ ἀτοπα προκύπτουν εἰς βλάβην τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις παρημελήθη καὶ τὸ θρησκευτικὸν μάθημα θεωρεῖται ὡς ἓν «δευτερεῦον» μάθημα. Συνέπεια τῆς ὑποτιμήσεως ταύτης εἶναι καὶ ἡ μειονεκτικὴ πως θέσις τῶν καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει.

Ἡ ὑποτίμησις αὐτη τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος καὶ ὑπὸ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως, δὲν θὰ συνέβαινε καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως τοῦ μαθήματος, ἐὰν ἐλαμβάνετο καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς μίαν πραγματικὴν μόρφωσιν ἐν τοῖς σχολείοις δέον, ὅπως μὴ προέχῃ ὁ διδακτικὸς χαρακτὴρ εἰς τὴν στενὴν ἔννοιαν, ὡς παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁ μορφωτικὸς εἰς εὐρυτέραν ἔννοιαν. Ἐπίσης εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἠθικῆς ἐπιδράσεως πρὸς μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος, οὐχὶ τόσον ἐκ τῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅσον ἐκ τοῦ τῆς θρησκείας μαθήματος.

(Συνεχίζεται)

Ἀπὸ κίνησιν τῶν Σωματείων

ΙΔΡΥΘΗΚΕ «ΠΑΜΠΟΝΤΙΑΚΗ ΕΝΩΣΙΣ»

Ποῖοι οἱ σκοποί της

Εἰς τὴν Ἀθήνα ἱδρύθηκε «Παμποντιακὴ ἕνωσις», ποὺ ἀπηύθυνεν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4 ἐγκύκλιόν της πρὸς τοὺς Ποντίους ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Σχετικὼς συνεχάγη «Μητρῶον τῆς Παμποντιακῆς Ἑνώσεως» εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐγγραφὴ ἔχει τιμητικὸν χαρακτῆρα, ἡ δὲ συνδρομὴ πρὸς τοῦτο εἶναι 10 δρχ. ἑφάπαξ.

—Θὰ ἱδρυθῇ ἐντευκτήριον εἰς τὴν Ἀθήναν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Ποντίων ὅλης τῆς χώρας.

—Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπετελέσθη ἐκ 25 Ποντίων, πρώην Βουλευτῶν, Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν.

—Πληροφορίαι — ἐγγραφαὶ «Παμποντιακὴν Ἕνωσιν» Περγάμου 35, Ν. Σμύρνη. ΑΘΗΝΑΙ.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ ἐν Μονάχῳ Γραφείου τῆς ΑΤΕ, αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι πληροφορίαι φέρουν τὴν Γερμανικὴν παραγωγὴν μήλων σημαντικῶς μειωμένην. Ὑπολογίζεται ἀνεπισήμως ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι αὐτη δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 1/3 τῆς παραγωγῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἢ ἄλλως θὰ εἶναι μειωμένη κατὰ 30—40% τῆς κανονικῆς μειουνήθους παραγωγῆς. Κατὰ τὰ ἀνεπίσημα ταῦτα στοιχεῖα ὑπολογίζεται σήμερον ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ μήλων εἰς τὴν Γερμανίαν μεταξὺ 700—800χιλ. τόννων ἔναντι τῆς συνήθους 1.200—1400 χιλ. τόνγων. Ἀπὸ τὸ SUD TIROL ἐξ ἄλλου τῆς Ἰταλίας ἀγγέλλεται ὅτι καὶ ἐκεῖ ἡ παραγωγὴ εἶναι ἐφέτος μειωμένη καὶ μόνον εἰς τὴν ROMAGNA τῆς Ἰταλίας φαίνεται ὅτι ἡ παραγωγὴ εἶναι κανονική. Ἰδιαιτέρως μειωμένη, σχεδὸν ἐκμηδενισμένη, εἶναι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἰταλίαν ἡ πρώιμος ποικιλία PERMAN DORATO. Μικρὰ παραγωγὴ ὁμοίως φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἐκ τῶν πρωίμων ποικιλιῶν, τῶν ἐρχομένων εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τοῦ τέλους Ἰουλίου SAN GIOVANI καὶ GRAVENSTEINER. Ἂς σημειωθῇ ὅτι τὰ μῆλα τῆς περιοχῆς ROMAGNA εἶναι ἀρκούντως ὥριμα καὶ κατάλληλα πρὸς βρῶσιν μετὰ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου. Τ' ἀνωτέρω, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν περιωρισμένην παραγωγὴν ἀχλαδιῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, παρέχουν τὴν βάσιμον ἐλπίδα ὅτι ἐφέτος θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐξαγωγαὶ Ἑλληνικῶν μήλων ἤδη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου καὶ μέχρι τοῦ Νοεμβρίου. Ἴσως μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐργασίας ν' ἀποδειχθοῦν ὑστέρησαν δυνατότητες συνεχίσεως τῶν ἐξαγωγῶν καὶ πέραν τοῦ Νοεμβρίου.

ΠΡΟΣ τὸν σκοπὸν τοῦ ἐγκαίρου ἐφοδιασμοῦ τῶν παραγωγῶν μὲ λιπάσματα ἐβοήθησαν παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὁδηγίαι πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματά της ὅπως χορηγοῦν ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς παραγωγοὺς παντὸς εἴδους λιπάσματα, χρήσιμα διὰ τὰς φθινοπωρινὰς καὶ ἔαρινὰς καλλιέργειας, ὡς καὶ δι' ἐπιφανείσην λίπανσιν σιτηρῶν τῆς προσεχοῦς περιόδου. Διὰ τὰς ἐπὶ πιστώσει χορηγήσεις ὁ τόκος θὰ ὑπολογίζεται οὐχὶ ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς συνήθους χρησιμοποιήσεως ἤτοι διὰ τὰς φθινοπωρινὰς καλλιέργειας ἀπὸ 1—10—59, διὰ δὲ τὰς ἐνδρώδεις καὶ τὴν ἐπιφανειακὴν λίπανσιν ἀπὸ 1—12—59.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
(ΣΕΡΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ)

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ/σεως Χωρίκη
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΡΟΥΤΩΝ & ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

Ἔγράψαμεν καὶ εἰς προηγούμενον φύλλον μας, ὅτι τὸ ἐργοστάσιον Φρούτων καὶ Λαχανικῶν διὰ λόγους ἐξυπηρετήσεως τῶν παραγωγῶν, πρέπει νὰ κατασκευασθῇ εἰς τὴν Νάουσαν ἢ τὴν Βέροιαν Καὶ ἄλλοι λόγοι συνηγοροῦν: Ἡ κατολόγησις τῶν καταφερθησομένων προϊόντων θὰ εἶναι γαμηλοτέρα, διότι θ' ἀποφεύγωνται τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τῆς πρώτης ὕλης καὶ ἡ διαμεσολάβησις πολλῶν μεσαζόντων

Ἐξ ἄλλου μερικὰ προϊόντα, π.χ. τὰ ροδάκινα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταφέρωνται ὥριμα, ὅπως χρειάζεται διὰ τὴν κονσερβοποίησιν, διότι θὰ ἀλλοιώνωνται.

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας πρέπει ν' ἐνεργήσῃ ἀπευθυνόμενος ἐπὶ τὴν Διοίκησιν τοῦ ἐργοστασίου εἰς Βέροιαν, διότι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὑφίσταται ἐργοστάσιον τῶν Γεωργ. Συνεταιρισμῶν Θεσσαλονίκης Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐργατικὰ Κέντρα, διότι ἂν ἱδρυθῇ εἰς τὸν νομὸν μας, θὰ ἀπασχοληθοῦν πολλαὶ ἀνεργοιἐργάτες. Ἐμπρὸς λοιπόν,

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Πολλοὶ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ μας, καταγγέλλουν, ὅτι κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν διαφόρων Δανείων τῆς Α.Τ.Ε δὲν ἀκολουθεῖται αὐστηρῶς ἡ σειρὰ προτεραιότητος τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἰσχυρίζονται οἱ καταγγέλλοντες, ὅτι ὡς κριτήριον χρησιμοποιοῦνται σημειώματα Πολιτικῶν προσώπων.

Δὲν πιστεύομεν, ὅτι τὰ καταγγελλόμενα εἶναι ἀπολύτως ἀληθῆ, πλὴν ὅμως ὀφείλομεν νὰ ἔχουν δόσιν ἀληθείας, δι' αὐτὸ καὶ νομίζομεν, ὅτι ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Α.Τ.Ε. Βεροίας θὰ ἔπρεπε νὰ προφυλάξῃ τὸ κῦρος τῆς Ἀγροτραπέζης ἀπὸ τὰς ἐπεμβάσεις τῶν βουλευτῶν, διότι ἡ Α.Τ.Ε. ἀνήκει εἰς ὁλόκληρον τὸν ἀγροτικὸν κόσμον ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως.

ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ Γ. ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας κ. Μαγγλαρίτης καὶ οἱ ὑπάλληλοί του διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διαρρύθμισιν τοῦ περιπτέρου γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἐντυπωσιάζει προκαλέσει ἡ μεθοδικὴ ἔκθεσις τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἡ πρακτικὴ ἀξία της

Πολὺ ἐπιτυχημένη ἡ προσπάθεια διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῆς ὑγιεινῆς, ἀτομικῆς καὶ οἰκιακῆς. Ἐπισφαλῆ φθηνῶν κρεάτων, μαγειρικῶν ὀπερμάτων καὶ ἡ ἐπίδειξις τῶν ἔργων χειροτεχνίας, ποὺ κατασκευάζουν οἱ μαθήτριες τῶν περιφερείας λειτουργούντων νοικοκυριῶν σχολῶν.

Ἐπλειοψηφήσαμεν, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ τελειώσῃ καὶ ἕνα ὑπέρογκον ἔργον ποὺ ἔχει ἀνάγκην, τοῦ ὁποίου μὲ τὴν Ἔκθεσιν ἐγίναμεν αὐτόπται μάρτυρες.

Πολὺ ὠφέλιμοι καὶ οἱ σχετικοὶ στατιστικοὶ πίνακες, τὰ καταστατικὰ ἔντυπα (Γεωρ. ὑπηρ. καὶ Ὀργανισμοῦ βαμβακος) καὶ οἱ ἐπιμελημένες Κινηματογραφικὲς προβολὲς Συγχαρητήρια.

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Χαιρετίζομεν μὲ ἱκανοποίησιν τὸν διορισμὸν τοῦ συμπαθοῦς συμπολίτου μας κ. Τηλ. Κανελλίδη, καθηγητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς, ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Γυμναστηρίου

Ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης μας, πολλάκις ἐτίμησεν τὰ χρώματα τοῦ «Βερμίου», τοῦ Β.Α.Ο τῆς Α.Ε.Κ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὁμάδος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ τιμήματος Στίβου, συμμετασχὼν εἰς τὰ 800 καὶ 1500 μέτρα καὶ εἰς τοὺς Πανευρωπαϊκοὺς ἀγῶνες τῶν Βρυξελλῶν

Ἡ δέρμα ἐπιτέλους ἀπέκτησεν τὸ κατάλληλον πρόσωπον, ἕναν ἀρτίως κατηρτισμένον, διὰ ναμικὸν, δραστήριον καὶ ἀξιαγάπητον καθοδηγητὴν τῆς ἀθλουμένης νεολαίας της.

Ἀναμένομεν, ὅτι σύντομα θὰ ἴδωμεν τὰ ἐμπρακτα ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Τηλ. Κανελλίδη. Τὸ πιστεύομεν καὶ τὶ ἐλπίζομεν, διότι γνωρίζομεν καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ἔργον του κατὰ τὸ παρελθόν.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. Χ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΟΥ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Μακροχωρίου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 160 ἀποφάσεώς του, ἀνεκήρυξε τὸν Βουλευτὴν κ. Δ. Χατζηδημητρίου, ἐπίτιμον δημότην τῆς Κοινότητος, διὰ τὴν ποικιλόμορφον συμβολήν του εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς Κοινότητος Μακροχωρίου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 52 τεῦχος, μηνῶν Ἰουλίου—Αὐγούστου τοῦ περιοδικοῦ «Πειραϊκὴ—Πατραϊκή», ἔκδοσις τῆς ὁμωνύμου Ἰσραηλιανῆς βιομηχανίας βάμβακος καὶ μὲ ἐπιμέλειαν τῆς μεγάλης διαφημιστικῆς ὀργανώσεως ΑΔΕΛ.

Ἡ ὕλη, ὅπως πάντα εἶναι ἐπιμελημένη καὶ ἐκλεκτική.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλα ἀριθ. 3.

(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)

Δέχεται καθ' ἑκάστην

Ἀπὸ

Δευτέρας 17 Αὐγούστου

Τὰ τηλέφωνα τῶν ἐν Ἀθήναις Γραφείων μας λαμβάνουν.

ΝΕΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ

33-381

Διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνδέωνται ὅλα τὰ τμήματα αὐτῶν.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ

ΗΡΑΚΛΗΣ-ΟΛΥΜΠΟΣ

ΑΝΩΝ. ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 — ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΟΙ ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ, ΔΙΟΤΙ Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΙ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟΚΑΛΕΣΕ ΔΗΜΟΚΟΠΟΥΣ

—Κατάλληλος καὶ ἦλθεν ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τὰς ἀποκαλέσεις εἰς ἀπεργατῶν ροδακίνων τοῦ Νομοῦ μας οἱ δηλώσεις τοῦ ἐφημερινοῦ «Ἔθνος» ... ριου κ. Χρυσανθοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῶν ἐξαγωγῶν τῆς μεσημβρίας τῆς 21 Αὐγούστου, τοὺς ἀποκάλεσε «δημοκόπους». Οἱ φρουτοπαραγωγοὶ διαμαρτύρονται, διότι, ἐνῶ τὰ προϊόντα των πωλοῦνται εἰς τὸ δένδρα, ἐπειδὴ ἡ τιμὴ πωλήσεως των δὲν καλύπτει οὔτε τὰ ἔξοδα συλλογῆς, δέχονται ἐπὶ πλέον καὶ βαρύτατους χαρακτηρισμούς, τοὺ δὲν παραπηροῦνται οὔτε καὶ τοὺς ἀστεϊσμοὺς λόγους.

—Ὅταν ἕνα ἀλάθητον τελλάρο ροδακίνων πωλεῖται ... ἐν τῇ ἡμερομηνίᾳ ... ὡς μεγαλύτερο, διερωτῶνται: οἱ ἐνδιαφερόμενοι, φλιὰ καὶ ὅλοι οἱ ἀμερόληπτοι πολῖται, ποιοι εἶναι οἱ δημοκόποι. Ὁ παρανωγὸς τοῦ βλέπει τὸν μόχθον καὶ τὸν ἱδρῶτα του νὰ μετατρέπεται εἰς λίρας ... τῶν γειτονικῶν ὀχθῶν τῶν ποταμῶν ἢ τοῦ χωραφιοῦ ἢ ἐκείνο, ποὺ ὄχι ... δὲν ἀπαλαγώνεται τὴν κατάκοπη ἀποτυχίαν τους, ἀλλὰ δὲν ἔχουν καὶ τὴν σωφροσύνην νὰ κλαυτοῦν τὴν φτώχειαν τῶν ἔργων τους μὲ τὸν πλοῦτον τῆς σιγῆς.

—Παρατηροῦν ἄκρη οἱ ἀπολειμένοι παρατηρηταί, ὅτι ὁ κ. Χρυσανθόπουλος δὲν διάβαζε ... ὅτε καὶ τὰς Κυβερνητικὰς ἡσημερίδας τοῦ Νομοῦ μας, τοῦ κατ' ἰδίαν ... τρου ἐξαγωγὰς ροδακίνων. Ὅποιος θὰ ἔβλεπε εἰς τὴν ἐ ημερίδα τῆς ΕΡΕ Ἡμαθίας, στὴν ἀναπτήρη συνάθελφος «Νίκη» τῆς 17 κλεισ ... στου, τὰ ἑξῆς σχόλιον μὲ τὸν τίτλον «Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΡΟΔΑΚΙΝΩΝ» «Η ... ἐξαγωγὴ ροδακίνων ἐδημιούργησεν ... ἔτους, μεγάλας ... εἰς τὴν προσθήκην ... τῶν ροδακίνων καὶ τοῦτο, ... ἡ Διεθνὴς ἑταιρία μεταφορῶν ... ὁ ἀμερικανὸς δὲν κατόρθωσεν ... ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ... ς ποὺ ἀνέλαβε ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ ... τὴν διάθεσιν τῶν βαγονίων. Δὲν ἔχεις, λοιπόν, κ. ὑφυπουργὲ παρὰ νὰ μᾶς διευκρινίσετε ἐὰν θεωρεῖτε καὶ τὸν συντάκτην τοῦ σχολίου δημοκόπους, ἐπειδὴ ἄφησε ν' ἐννοηθῇ κάπως ἡ ἀλήθεια;

Ὁ κ. Χρυσανθόπουλος, φίλος καθὼς ἀποδεικνύεται εἰς ἑξαίρετον τίτλον τῆς 15 Αὐγούστου γράφει «Ἀβοήθητοι οἱ παραγωγοὶ πτοεξόδησαν, ἀπὸ βροντὴ καὶ ἀστραπὴ ὑπὸ τὰ ἐλικόπτερα τοῦ κράτους» καὶ διερωτᾶται ἡ ἐφημερὶς: «Διατί ἐπέτρεψε ὁ κ. Χρυσανθόπουλος» νὰ γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσις ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ κράτους» κτλ. Τὸ ρεπορτὰζ τῆς «Φωνῆς» ἀρχίζει: «Ἕνα ἀσυλλήπτου τραγικότητος δρᾶμα ἐκτυλίσσεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς μεταξὺ ... ὁ ὑφυπουργὸς δυναμίζει δημοκόπους!!! Δὲν τοὺς ἀποκαλεῖ τοὺ λάχιστον ἀνενδεῖς, ἀχαρίστους, διό... δὲ καταλαμβάνονται εἰς τὰ πολυτελῆ γραστεῖα του νὰ τοῦ προσφέρουν τὰ ροδάκινα, τοῦ πετοῦν εἰς τοὺς τροχοὺς τοῦ αὐτοκινήτου. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ κ. Χρυσανθόπουλε, διότι οἱ παραγωγοὶ δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς...

Ὡρίσασεν ὁ κ. ὑφυπουργὸς τοὺς φρουτοπαραγωγοὺς «Δημοκόπους» διότι δὲν ἐξωμολογοῦν, ἐπειδὴ ἔχουν ... 14.150 τόννους ροδακίνων ... τοὺ εἶναι περισσότεροι ἀπὸ ἄλλους. Καὶ ἀπαντοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅτι ἄξια πολιτικὴ δὲν εἶναι ἐκείνη, ποὺ στηρίζεται σὲ παραλληλισμοὺς καὶ στατιστικὲς τοῦ 1938 ἢ τοῦ.... 1921 ὁπότε δὲν εἴχαμε καθόλου ἐξαγωγές, ἀλλὰ ἡ συνταποκρινομένη στὴν πραγματικότητα.

Καὶ αὐτὴ ἡ πραγματικότης, ἀλλὰ καὶ ἠφαγαπημένη στατιστικὴ εἶναι ἐναντίον του, διότι ὁπεκάμψε ὁ ἴδιος (!!!, ὅτι κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα ἡ Ἰταλία ἔκανε ἐξαγωγὲς 770.000 τόννων, ποὺ σημαίνει, ὅτι σὲ κάθε ἕνα ἑλληνικὸ ροδάκινο, ποὺ ἐξήχθηκε ἀντιστοιχοῦν 55 Ἰταλικά!!! Καὶ διερωτᾶται ὁ ἀγρότης, πῶς εὑρέθηκαν βαγόνια διὰ νὰ ἐξαχθοῦν 770.000 τόννοι Ἰταλικῶν ροδακίνων, ἐνῶ δὲν κατώρθωσεν ἡ Ἑλλὰς νὰ κάνῃ ἐξαγωγὲς τοὐλάχιστον 20—25.000 τόννων, ὅπότε θὰ ἐσώζοντο οἱ φρουτοπαραγωγοί, χωρὶς νὰ ὑποστοῦν αὐσιώδη ζημίαν οἱ Ἰταλοί; Καὶ πῶς οἱ Ἰταλοὶ ἐξησφάλισαν βαγόνια ἀπὸ τὴν Ἰντερφρίγκο, ἐνῶ ἐμεῖς ἐπέσαμε θύματα ἀπάτης;

Μήπως, διότι ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἀντὶ νὰ ζητήσῃ ποινικὲς ρήτρες ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσεις ἀπὸ τὰ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης, ἀσχολεῖται μὲ χαρακτηρισμούς, ποὺ τὸν χαρακτηρίζουν;

—Ἐὰν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχεν ἐπιγνώσιν τοῦ δράματος τῶν φρουτοπαραγωγῶν, διὰ τὸ ὁποῖον φέρει τὴν εὐθύνην—κατὰ τὴν γνώμην τῶν παραγωγῶν ὁ κ. Χρυσανθόπουλος—ἀναλαβὼν θὰ ζητοῦσε τὴν παραίτησιν τοῦ ὑφυπουργοῦ, ἀποτυχόντος δύο φορές, μὲ τὰ «ἔργα» καὶ μὲ τὶς ὄψεις του ἐναντίον τῶν τιμῶν παραγωγῶν.

ΒΙΟΣΥΣΙΑΣ ΣΤΡΥΓΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

1.—Ἀνακαλοῦνται ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1960 θὰ ἐνεργηθῇ ἐλέγχος τῶν δικαιολογητικῶν στρατολογικῆς κατασταυσεως ἁπάντων τῶν πολιτῶν ἀπὸ ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ ἄνω.

2.—Ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας καὶ τῆς κατηγορίας εἰς ἣν ἀνήκει ἕκαστος ἀπὸ ἀπόψεως στρατολογικῆς κατασταύσεως, πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ἕν (1) ἐκ τῶν κατωτέρω δικαιολογητικῶν:

(α) Οἱ ὑπερβάντες τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ πληρώσαντες τὸ 21ον τοιοῦτον, μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου ... δότης περὶ ἐγγραφῆς των εἰς τὰ Μητρῶα Ἀρρένων ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἔχῃ ἐπικολληθῇ ἡ φωτογραφία των

Ἐξαιρεῖται τῆς ἐπικολλήσεως φωτογραφίας ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω πιστοποιητικοῦ οἱ ἐκ τούτων ἔχοντες ἐφοδιασθῇ ὑπὸ ἀστυνομικῆς ταυτότητος

(β) Ἐκ τῶν ὑπερβάντων τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των:

(ι) Οἱ ἔχοντες ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικήν των ὑποχρέωσιν ἢ νομίμως ἀπαλλαγέντες τοιούτων, μὲ κανονικὴν Φ Πορείας (ἀπολυτήριον) φέροντα ἡμερομηνίαν ἐκδόσεως μετὰ τὴν 15 8 45 (μετοπολεμικήν) ἢ πρόσφατον πιστοποιητικὸν στρατολογικῆς κατασταύσεως τύπου Θ' ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ οἰκείου στρατολογικοῦ Γραφείου

(ιι) Οἱ ὑπερβάντες τὸ 50ον ἔτος τῆς ἡλικίας των μὲ οἱαδήποτε ἐπισημον ἀποδεικτικὸν τῆς ἡλικίας των τοιοῦτο (ὡς λόγω χάρη) παλαιὰν ἀπολυτήριον, οἱονδήποτε πιστοποιητικὸν στρατολογικῆς καταστάσεως, πιστοποιητικὸν Δήμου ἢ Κοινότητος, Ἀστυνομικῆς ταυτότητος κ.λ.π.

(ιιι) Οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες εἰσέτι τὰς Στρατιωτικὰς των ὑποχρεώσεις, μὲ πρόσφατον πιστοποιητικὸν στρατολογικῆς καταστάσεως ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ οἰκείου στρατολογικοῦ Γραφείου

(ν) Οἱ διαμένοντες ἐν Ἑλλάδι καὶ διατελοῦντες ἄνευ ὑπηκοότητα γεννηθέντες ἐν Ἑλλάδι ἐκ γονέων ἀλλοδαπῶν κατοικούντων ἀδιαλείπτως ἐν Ἑλλάδι μὲ πιστοποιητικὸν ἀλλοδαπῆς ἐκδιδόμενον ταμὲ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις μὲ πιστοποιητικὸν ἀρμοδίου ἀρχῆς.

3.—Πᾶς ἀπορυγὴν τῶν ἐκ τοῦ Νόμου ταυτιζομένων αὐστηρῶν κυρώσεων, ἐπιτρέπεται ὅπως ὅλοι οἱ μὴ ὄντες ἐφωδιασμένοι δι' ἑνὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω δικαιολογητικῶν, ὅπως ἀπευθυνθοῦν καὶ ἐφοδιασθοῦν διὰ τοιούτου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1959

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Ἐλάβαμεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν συμπολίτου μας μὲ τὸ ψευδώνυμον «Μακεδών». Παρὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐφημερίδος νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἀνωνύμους ἐπιστολάς, καταχωροῦμεν αὐτὴν διότι τυγχάνει γνωστὸν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἀποστολέως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος μας

Βέροια τῇ 17—8—59

Ἀγαπητέ μου Κύριε Διευθυντά

Ὁ παλαιὸς ... Παλαιολόγος πολὺ ὀβριστικὰ ἀπέλυσε τὰ εἰρωνευθῇ τοῦ κόσμου τῶν ἐβελοντῶν νέων τῆς Βεροίας. Καὶ λυπούμεθα πολὺ διότι καλὸ θὰ νὰ ἔλθωμε, ἀν ἐπιθυμοῦσε τοῦ σεβαστοῦ μας κ. Παλαιολόγου ὡς πρὸς τὰς κρίσεις του.

Εἰρωνεύθηκε τὸ «φεστιβάλ» τῆς Βεροίας ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὸ ὄνομα «Φεστιβάλ» εἰς τὸ ἐπίδειξιν τῶν προϊόντων τῶν κόπων τῆς καλλιεργείας τοῦ κάμπου τῆς Βεροίας. Δὲν ἀκούσθηκε ὁ κ. Παλαιολόγος νὰ ἐπικρίνῃ τὰ προϊόντα ἢτο δυνατὸν νὰ ἐπιφέρουν καλύτερα τόπο μας.

Κύριε Παλαιολόγε,

Γνωρίζομεν ὅλοι, ἄλλοι λίγο ἄλλοι πολύ τὸ τί ἐστιν σημασίαν ἔχει ἡ λέξις «Φεστιβάλ» ἑορτὴν, χορὸς καὶ ἐπίδειξιν. Αὐτὰ ἐκάμαμεν κ. Παλαιολόγε, μίαν ἑορτὴν χορούς καὶ ἐπίδειξιν τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων, ἐπίδειξιν τῶν κόπων μας, τῶν ἱδρώτων μας. Αὐτὰ ποὺ ἄλλο τὸ χρόνο χορεύομεθα γιὰ νὰ φανταγανώσωμε καὶ εὐαρεστῆτε ὑμεῖς τὰ μὴ εἰρωνευθῆτε ἀπὸ νὰ μᾶς ... χορεύετε καὶ νὰ μᾶς ὠφελήσῃ τὸ χέρι. Μὴν νομίζητε φοιτηγανδιστὴς τῶν νόστων μας, ἀλλὰ μᾶς μιμηθοῦν καὶ οἱ ὑπόλοιποι τοῦ Νομοῦ τοῦ Κράτους εὐαρεστῆται ὑμεῖς ὁ ἐξυπνος, ὁ γραμματισμένος, ὁ μὲ τὴν πέννα ἐκμετεῶν τὴν ζωὴν του, τὰ μᾶς εἰρωνευθῆτε. Φοικιά, ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ εἰς τὸν ὑπερέραν, ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔχουν περισσότερα ἀφῆλια Κολωνάκι, τὸν Ἐθνικὸ Κῆπο, τὸ Ζάππειο, τὴν Ἀκρόπολι κλπ. ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔβρωσε τὸ ἀφτί του νὰ ἀκούσῃ τὸ φωμί του, ἐφόμενος ἦτο ἀποτέλεσμα στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ μᾶς εἰρωνευθῆ.

Τὸ φεστιβὰλ ποὺ κάμαμε κ. Παλαιολόγε, νὰ σὲ πείσωμε καὶ στοὺς ὁπαδοὺς τοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὅ τι μπορεῖ νὰ κάμῃ ὁ μόχθος τῶν ἱδρώτων μας, ἕνα καὶ ἄλλο. Ναὶ μᾶς μιμηθοῦν.

Ἠθέλησεν ὁ ... ον σεβασμὸν κ. Παλαιολόγου νὰ μᾶς εἰπῇ ὅτι «Φεστιβάλ» σημαίνει ἐπίδειξις πνευματικῶν ἱκανοτήτων, τοῦ ἀπαντῶμεν εὐχαρίστως ὅτι ἡ Βέροια δὲν στερεῖται καὶ τοιούτων ἐκδηλώσεων. Ἔχομεν κ. Παλαιολόγου τὴν Χ.Ε.Ν. καὶ τὰ Σύλλογον τῶν Τελ. Γυμνασιούχων Καθηγητῶν Πανεπιστημίων εἶτινες μᾶς ἔδωσαν διαλέξεις καὶ μᾶς διδοῦν ... μάθημα, Δὲν ἠ ... ἤμασε ... νὰ τοὺς ἀσπασθοῦμεν τοὺς ... ὁ ἀσπασθοῦν καὶ μὲ ... ρὸν διαπαλαιστικόν, ὅπως σπεύδωσι καὶ ἐφοδιασθοῦν διὰ τοιούτου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1959

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΝ Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Γ. ΓΚΙΡΤΖΗΣ

—Ὁ ἰατρὸς—ἀκτινολόγος κ. Γ. Γκιρτζῆς μετέβησε εἰς τὴν γειτονικὴν πόλιν τῆς Κατερίνης, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη μονίμως.

Ὁ λαὸς τῆς Βεροίας θὰ ἐνθυμῆται πάντα τὸν ἐπιστήμονα, ὁποῖος τόσα προσέφερεν, ὡς ἰατρὸς καὶ ὡς πνευματικὸς ἄνθρωπος εἰς τὴν πόλιν καὶ χώρις εἰς προσφορὰν τοῦ ὁποίου ἀπέκτησα τὸ Κρατικὸ Νοσοκομεῖο μας Ἀκτινολογικὸ Ἐργαστήριο.

Σημαντικωτάτη ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ ἀναχωρήσαντος ἰατροῦ καὶ εἰς τὴν σκηνοθεσίαν καὶ διδασκαλίαν τῶν ὡραίων παραστάσεων τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ὁμίλου Βεροίας («Ζητεῖται Ψεύτης», «Καθηγητὴς Κλεινώβ»).

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πολιτικήν, ὁ κ. Γ. Γκιρτζῆς ὑπηρέτησαν τιμίως ἀκολουθήσας τὸν ἀδάμαντα τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, ἀείμνηστον Νικόλαον Πλαστήραν.

Δι' αὐτὸ καὶ τοῦ ἀπευθύνει ἡ ἐφημερίς μας, μαζὺ μὲ τὰς εὐχαριστίας της καὶ τὰς εὐχάς της διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ κοινωφελοῦς του ἔργου καὶ στὴν γειτονικὴν πόλιν τῆς Κατερίνης.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ὁ χαρακτηρογράφος κ. Π. Παλαιολόγος εἰς τὸν «Ταχυδρόμον» τῆς 22—8—59 ἀνακαλεῖ τὶς εἰρωνεῖες του, γιὰ τὸ Φεστιβάλ. Ἡ ἐφημερίς μας θὰ ἀσχοληθῇ ἐκτενῶς, ἐλλείψει χώρου, εἰς τὸ ἄλλο φύλλο.

—Ὁ Ἀθλητὴς τοῦ «Βερμίου» Βεροιώτης ἦλθε πρῶτος στοὺς Πανμακεδονικοὺς ἀγῶνες στὰ 5000μετ.

—Ἡ χορευτρὶς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου εἰς Πασα Κιόσκι τὸ Σαββάτο ἠσημείωσεν ἐπιτυχίαν.

—Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀλεξανδρείας μεγάλην κίνησιν παρουσιάσει ἡ πόλις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ... λεσβείσης ἐμπορομανηγύ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Δικηγόρος

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
31
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 180

Γραφεία - Τυπογραφείο
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΗΜΑΓΩΓΟΙ....

—Από τότε, πού ὑπάρχει ὀργανωμένη κοινωνία, ἡγεσία, ὑφίστανται καὶ οἱ δημαγωγοί. Εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ἐπικίνδυνοι **Τύρραννοι** τοῦ λαοῦ, πού ἐκμεταλλεύονται μίαν ἀδυναμίαν ἢ ἕνα μῖσος, μία φιλονεικία τοῦ ὄχλου, τὸν διαιροῦν, τὸν ὁδηγοῦν εἰς ἐμφυλίους σπαραγμοὺς καὶ ἐπάνω εἰς τὰ αἱμοστάζοντα πτώματα τῶν φτωχῶν, σὲ δύναμη, πνεῦμα καὶ κρίση βασιλεύουν, ὡς νέοι Καλιγοῦλαι.

—Εἶναι οἱ Κατξαμπάσηδες τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, οἱ Καλλέργηδες, Κωλέττηδες καὶ Δεληγιάννηδες τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, πού μονιμάκιν τους σκοπὸν ἔχουν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸν λαὸν σὰν ἀντικείμενον τῶν φιλοδοξιῶν τους, στηριζόμενοι στὸν κανόνα «Διαίρει καὶ Βασίλευε».

—Εἶναι οἱ ὑπαίτιοι τῆς καταστροφῆς τοῦ 1897, τοῦ διχασμοῦ τοῦ 1912—1954, οἱ δράσται τῆς καταστροφῆς τοῦ 1922

—Εἶναι οἱ ἴδιοι, πού τώρα θέλουν νὰ παραπλανήσουν καὶ νὰ περιπλανήσουν τὸν λαόν, διαιωνίζοντας τὸν παλιὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Χωρίζουν τὸν λαὸν τεχνητῶς σὲ δεξιοὺς καὶ ἀριστερούς διότι μόνον, ὅταν ὁ λαὸς φανατίζεται αὐτοὶ ἀπολαμβάνουν τὴν ἐξουσίαν.

—Εἶναι ἐκεῖνοι, πού μὲ τὰ λόγια παριστάνουν τὸν φίλον τοῦ λαοῦ, ὁμιλῶντας διὰ κοινωνικὰ συστήματα, ἐνῶ οἱ ἴδιοι γεννήθηκαν καὶ εἶναι ἄνεργοι Κεφαλαιοκράται. Εἶναι οἱ ψευδοσοσιαλίζοντες τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐννοιωσαν τὸν πόνον τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ διακηρύσσουν Ἰδέες, πού καὶ οἱ ἴδιοι δὲν πιστεύουν, διότι ἔτσι προσπαθοῦν νὰ ξεγελάσουν τοὺς ψηφοφόρους.

—Εἶναι οἱ ἄλλοι, οἱ Δὸν—Κιχῶται τῆς ἀνυπάρκτου Ἐθνικοφροσύνης τοῦ «γλυκοῦ νεροῦ»,τῶν πολιτελῶν γραφείων πού εἶναι κενοὶ οἱ ἴδιοι, κενὸν τὸ πρόγραμμά τους καὶ κενοὶ οἱ ἐπιδιώξεις τους. Ξεχνοῦν ὅτι Ἐθνικόφρονες εἶναι ὅλοι Ἕλληνες, διότι ὅλοι ἐπολέμησαν, ὅταν ἡ Πατρὶς ἐκινδύνευσεν. Ξεχνοῦν, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος εἶναι νὰ εἴμεθα ἑνωμένοι, ὄχι μόνον κατὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν εἰρήνην, διότι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐπουλώσωμεν τὶς πληγές μας.

—Δὲν χρειαζόμεθα νέα Τραύματα. Οἱ πληγοὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν γιατρεύονται μὲ τὸ ξύδι τῶν ἀκροτήτων καὶ τῆς στενοκεφαλιᾶς, οὔτε μὲ τὴν μεταμόσχευση ξένων παραδείσων.

—Πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τέλους συνειδησις,ὅτιδένωῖς συμφέρει σήμερα ἡ διάκρισις εἰς «ἀριστερούς καὶ δεξιούς», διότι δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Πρὸ ἡμερῶν ἑορτάσαμε τὴν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀνταρτο λάμου. Πρὸ δεκαπέντε ὁ Ἀρχιστράτηγος τὸ 1949, ὁ ἀείμνηστος Ἀλέξανδρος Παπάγος καὶ ὁ ἡρωϊκὸς Νικ. Πλαστήρας διεκήρυσσαν τὴν λήθην. Διατί μετὰ τὴν πάροδον τόσου χρόνου ν' ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν σὲ παλιὲς διακρίσεις καὶ λογο-περομαχίες; Μόνον εἰς τοὺς Δημαγωγοὺς συμφέρει ἡ διαίρεσις τοῦ λαοῦ. Ἂς τὸ καταναήσωμεν καὶ ἂς τοὺς δώσωμεν νὰ ἐννοήσουν καὶ οἱ ἴδιοι, ὅτι γνωρίζομεν τὰ ταπεινά ἐλατήριά τους.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Η ΕΛΠΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ

Ὅταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἤρχισε τὴν ἐκστρατείαν του κατὰ τῆς Περσίας, ἐμοίασε τὸν πατριὸν του περιουσία μεταξὺ τῶν Μακεδόνων φίλων του. Στὸν ἕνα ἔδωσε κάποιον ἀγρό, στὸν ἄλλο κάποιο χωριό, σὲ ἄλλον μιὰ πόλι καὶ σὲ ἄλλον ἕνα λιμάνι. Ἔτσι διένειμε ὅλη τὴν περιουσία του. Ὁ στρατηγός του Περδίκκας κάπως θυμωμένος ρώτησε στὸ Βασιλέα του καὶ τοῦ εἶπε, «Βασιλεῦ, τί ἐκράτησες γιὰ τὸν ἑαυτό σου;» «Τὶς ἐλπίδες», ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τότε ὁ Περδίκκας ἀπεκρίθη, «θέλω κι' ἐσεῖς οἱ ἀκόλουθοί σου νὰ εἶσαστε συμμέτοχοι τῶν ἐλπίδων σας». Ὁ Περδίκκας πῆρε τὶς ἐλπίδες τοῦ Ἀλεξάνδρου παρὰ τὴν περιουσία του. Τὸ μέλλον εἶναι πάντα μαγευτικὸ γιατὶ μέσα του ἔχει πάντα κρυμμένες ταλὲς ἐλπίδες. Ὁ ἄνθρωπος πού δὲν ἔμαθε νὰ ἐλπίζῃ εἶναι πραγματικὰ δυστυχισμένος γιατὶ τὸ παρὸν κατὲ βαίνεται τόσο ἀνθηρὸ ὅσο τὸ μέλλον.

Ἦταν μιὰ φορὰ ἕνας πατέρας μένος στὴν ἀπελπισία. Εἶχε γιὸ πού ἦταν βαρειὰ ἀρρωστεια. Οἱ γιατροὶ δὲν τοῦ ἔδιδαν καμμιὰ ἐλπίδα. Ἐξελιντιαζετο τὸ παιδὶ του καὶ αἰχνάτων μέσα στὴ φωτιὰ καὶ στὸ νερό. Διαισθάνθη καὶ τὸ ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ πατέρας γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ. Καὶ ὅσο πιὸ κοντὰ ζοῦσε, τόσο μεγαλύτερη γινόταν ἡ ἀπελπισία του. Ἂν ἦταν αὐτὸς σὰν μεσιακοὺς «ξέσπνους» γιατροὺς καὶ θεολόγους τῆς ἐποχῆς μας πού πιστεύουν στὴν εὐθανασία, θὰ τὸν ἄφηνε νὰ βγῇ τέρμα στὴ ζωὴ του, νὰ ἡσυχάσῃ κι' αὐτὸς καὶ τὸ παιδί του. Μόνον ἐκεῖνοι πιστεύουν καὶ ὑποστηρίζουν τὴν εὐθανασία πού ἔχασαν τὴν ἐλπίδα τους στὸ Θεό.

Ὁ πατέρας τοῦ σεληνιαζομένου παιδιοῦ διεκρίνετο ἀπὸ μιὰ ζωηρὰ ἐλπίδα μέσα σὲ μιὰ ἀπελπιστικὴ κατάσταση. Ἔτσι βρίσκομε καὶ ἐμεῖς τὸν ἑαυτό μας μέσα στὸν κόσμο αὐτὸ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος πού ζοῦμε. Πού νὰ στραφοῦμε; Ποιὸν νὰ ἐρωτήσωμε; Ὁ κόσμος, οἱ συνάνθρωποί μας φαίνονται τόσο ἀπελπισμένοι. Ζοῦμε μέσα σ' ἕναν κόσμο ἐγκεφαλικό. Ὅσο καὶ κακὸς καὶ ἀσπλαχνος νὰ εἶναι ὁ κόσμος μας, φίλε ἀναγνῶστα, δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ κατάστασις σου νὰ εἶναι χειρότερη ἀπὸ τὴν κατάστασι τοῦ πατέρα ταύτου καὶ τοῦ παιδιοῦ του.

Ἄφησε καὶ στοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ ἕνα παιδί του, ἀλλὰ δὲν μάθρεσαν νὰ τὰ κάμουν καλά, ἂν καὶ πολλὲς φορὲς εἶχαν δείξει τὴν θαυματουργική τους δύναμι.Θυμᾶσαι κάτω ὁ Χριστὸς στράφηκε καὶ εἶπε σ' ὅλους τοὺς παρευρισκομένους κοντά του, μὰ ἰδιαίτερα στοὺς μαθητάς του. «Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε» (Ματθ. ιζ' 17).

Κάθε βαθμὸ πού ὁ Χριστὸς ἔκαμνε στὸ βασίλειο τῆς φύσεως, ἔχει κάποια πνευματικὴ σημασία, κάποιο πνευματικὸ περιεχόμενο. Ὑπάρχει κάποια φυσικὴ ἀρρώστεια πού κατεῖς ἄνθρωπος ἔσχετο πόσο κοντὰ στὸ Χριστὸ ζῇ, δὲν μπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ. Ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ λέγεται ἁμαρτία. Ὅταν τὸ παιδὰ κι ἐκεῖ ὁ παιδευόταν ἀπὸ τοὺς δαίμονες, ἔτσι καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς παιδεύεται τρομερὰ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Τὸν χτυπᾶ, τὸν αἰχνει μέσα στὴ φωτιὰ καὶ στὸ νερό. Ὄχι μόνο ὁ ἴδιος ὑποφέρει.. ἀλλὰ κι' ἄλλους κάμνει νὰ ὑποφέρουν. Τ' ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας δυστυχῶς δὲν περιορίζονται στὸ ἄτομο πού τὴ διαπράττει. Ἐπηρεάζει κι' ἄλλους. Ὅπως μαζὶ μὲ τὸ δαιμονιζόμενο παιδὶ ὑπέφερε καὶ ὁ πατέρας του καὶ ποιὸς ξέρει πόσοι ἀκόμη ἄλλοι συγγενεῖς του. Ἂχ, αὐτὴ ἡ ἁμαρτία. τί ἀπερίοριστο κακὸ προξενεῖ.

«Φέρτε_τον ἐδῶ», φωνάζει ὁ Χριστός- φέρτε τον σ' ἐμένα, Τὰ δικά μου ξανοίγει ἀρχίζει ἐκεῖ πού στα ματᾶ τὸ δικό σας, λέγει ὁ Χριστός.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ χανετα; ἡ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἑξῆς σελίδα)

Θὰ ἔχωμεν τρεῖς ἢ τέσσαρες συνασπισμούς;

ΠΟΙΑ ΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ Ἢ ΤΟΥΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ε.Ρ.Ε.-Τὸ κίνημα Γρίβα.-Ὁ κ. Μαρκεζίνης καὶ ἡ «τρίτη» θέσις.-Ἡ ΕΔΑ-Ὁ κ. Παπανδρέου καὶ τὸ Ἀγρ. Κόμμα

Σχόλια τοῦ κ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

—Πολιτικὴ εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ δυνατοῦ κατὰ τὸ παρόν καὶ ἡ σύλληψις τοῦ μέλλοντος, διὰ τῶν διδαγμάτων τοῦ παρελθόντος καὶ παρόντος καὶ τῆς διαισθήσεως. Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις ἴσως δὲν θὰ ἦτο ἀπρόκυμα τῆς φαντασίας μία πρόβλεψις δι.ὰ τὸ πολιτικὸν μέλλον τῆς χώρας. Θὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ κινηθῶμεν ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ νόμου τῆς βεβαιότητος,ἐκτὸς ἐὰν ἡ πραγματικότης τῆς αὔριον εἶναι ἡ κατάστασις τόσον ἰδιόρρυθμος, ὥστε οἱ σκέψεις μας ν' ἀναγκασθοῦν ν' ἐξελιχθοῦν εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ νόμου τῆς πιθανότητος, ἁπλῶς.

* * *

—Εἶναι μάλλον, πιθανόν, ἂν ὄχι βέβαιον, ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1959 ἢ τὸ ἀργότερον κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1960 θὰ ἔχωμεν ἐκλογάς, πρὸς ἀνάδειξιν νέας Βουλῆς

Λίγο φαίνεται, ὅτι θὰ εἶναι ἡ διαρκὴς τάσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἀλλαγὴν καὶ προσαρμογὴν εἰς νέας καταστάσεις καὶ ὁ νόμος τῆς φθορᾶς τῶν πάντων.

—Εἰδικώτερον παρουσιάζονται δύο ἀφορμαί, εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν:

Οἱ Δεξιοὶ ἀνακατατάξεις καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ στρατηγοῦ Διγενῆ—Γρίβα εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν.

—Ἡ ἀντιλαλαγὴ ἐπισκέψεων μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῶν δύο Τρόπων τῆς δυνάμεως. Ἀμερικῆς καὶ Ρωσίας ἐγκαινιάζει νέαν περίοδον τῆς ἐνσυνειδήτου καὶ ἑκουσίας συνυπάρξεως τῶν λαῶν καὶ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν, πολιτικῶν συστημάτων πού θὰ ἔχῃ ἀμέσους συνεπείας ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ διὰ δύο λόγους: 1ον) Διότι θὰ προκύψῃ ἀμβλύτης μεταξὺ τῶν λεγομένων κομμάτων τῆς «Δεξιᾶς» καὶ τῆς «ἀριστερᾶς», ὁπότε ἡ ἀξιολόγησις τῶν κομμάτων ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν καὶ τῶν βουλευτῶν δὲν θὰ γίνεται μὲ βάσιν μόνον τὴν «Ἐθνικοφροσύνην» καὶ 2ον) Θὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἐγχείρημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπύρου Μαρκεζίνη. πρὸς δημιουργίαν τῆς «Τρίτης θέσεως» Παρατηρεῖται δηλαδή, ὅτι ναὶ μὲν, τελικῶς ἀπέτυχεν μᾶλλον ἡ κίνησις τοῦ κ. Μαρκεζίνη γύρω ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ μὴ Πυραύλων, διὰ λόγους ἀνωτέρας τακτικῆς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀλλὰ ἐπέτυχεν ἡ προσπάθειά του πρὸς δημιουργίαν τῆς «Τρίτης θέσεως».

Συνέπεια τῶν διαπιστώσεων τούτων θὰ ἦτο ἡ καθιέρωσις τοῦ κ. Μερκεζίνη, ὡς ἀρχηγοῦ μιᾶς ἰσχυρᾶς πολιτικῆς ὀργανώσεως.

—Ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι οἱ σκέψεις πού ἐξετέθησαν δὲν ἀποκρίνονται ἀπολύτως εἰς τὴν πραγματικότητα. Βεβαίως τὸ ἄστρον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, τελευταίως ἐμφανίζει ζωηρὸς ἀναλαμπάς, πού μᾶλλον δὲν συμβολίζουν «τὸ Κύκνειον ἆσμα του». Τὸ ἄστρον τοῦ κ. Μαρκεζίνη, δὲν γεννᾶται οὔτε σβήνει, ἀλλὰ ὡς φαίνεται ἀναγεννᾶται.

Αὐτὴ εἶναι μία ἀλήθεια, πού διαπιστώνει ὁ διεθνὴς τύπος—ἂν καὶ αὐτὸ μόνον ὑφ' ὡρισμένας προϋποθέσεις ἔχει, ἀξίαν—ἀλλὰ τὸ διαπιστώνει καὶ ὁποιος συνομιλήσει ἀμερολήπτως μὲ τοὺς κατοίκους τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν

Κατὰ τὴν γνώμην μας δύο εἶναι οἱ λόγοι τῆς δημοτικότητας τοῦ κ. Μαρκεζίνη: α) Ἡ ἀποτυχία—κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀντικειμενικῶν παρατηρητῶν—τῆς Κυβερνητικῆς ἀγροτικῆς--Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ β) τὸ ταξεῖδι τοῦ κ. Σ. Μαρκεζίνη εἰς Ρωσίαν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, τηνδιδασκαλίαν τῶν λόγων του, περὶ καταργήσεως τῶν λέξεων «δεξιός--ἀριστερός κτλ» ἐνίσχυσεν διὰ πράξεων, ποὺτὸν καθιστοῦν ἀρχηγὸν μιᾶς μεγάλης μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πού ἐπὶ τέλους παθεῖ τὴν γαλήνην.

Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι ἡ βασιλεία τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ παρουσιάζει βεβαίως ρωγμάς, ὅπως κάθε Κυβέρνησις, ἀλλὰ ὁ πασσύνθεσιν ἐκείνην, πού ἀπαιτεῖται διὰ νὰ παραδώσῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας εἰς τὴν συνεχῶς ἀποδεκατιζομένην Ἀντιπολίτευσιν. Βέβαιον, μᾶλλον εἶναι, ὅτι ἐὰν τελικῶς δὲν κατέλθῃ εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον ὁ Πρωτεθλητὴς τῆς Κύπρου, στρατηγὸς Διγενῆς—Γρίβας, ὁ κ. Καραμανλῆς θὰ χρηματίσῃ διὰ πολὺν εἰσέτι χρόνον «ὡς κατ' ἀξίαν ἢ κατ' ἀνάγκην—ἐλλείψει ἄλλου—Πρωθυπουργός». Δὲν εἶναι δυνατὸν συγχέοντες τοὺς εὐσεβεῖς πόθους τῆς ἀντιπολιτεύσεως μὲ τὴν ἀδυναμίαν της, νὰ δημιουργοῦμεν δεοντολογικὰς λύσεις, ἀπραγματοποιήτους.

—Τὸ φάσμα τοῦ Διγενῆ φοβίζει τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ. ἡ ὁποία στηρίζει τὴν ἀντεπιθετικήν ἐνέργειάν της εἰς μίαν κυκλωτικὴν πολιτικὴν προσπάθειαν καὶ πρὸς τοῦτο—λέγεται ὅτι—θὰχρησιμοποιήσῃ τὶς δυνάμεις τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου ἢ μόνον τῶν φίλων του, τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος καὶ τῆς ὁμάδος «τῶν ἀνανηψάντων, πρώην στελεχῶν της κ.κ. Γ. Ράλλη, Π. Παπαληγούρα, Εὐθυμίου κτλ.

Ἀλλὰ ὁ κ. Καραλανλῆς σκέπτεται νὰ ἐξαλείψῃ τὴν κίνησιν τοῦ κ. Γρίβα καὶ διὰ καταλλήλου ἐκλογικοῦ νόμου.

Λέγεται, ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα, ὁπότε θὰ ἐπιτύχῃ τὴν διάσπασιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, διότι ἡ Ἀναλογικὴ εὐνοεῖ τὶς φιλοδοξίες τῶν «Ἀρχηγῶν». Βέβαιον, ὅμως, εἶναι ὅτι ἐκ τοιούτων ἐκλογῶν δὲν θὰ προέλθῃ ἁμιγὴς Κυβέρνησις. πρᾶγμα, πού ὁποκρούουν—ὡσφαίνεται—οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ὁ ἀνώτατος ἄρχων.

—Εἰς τὴν περίπτωσιν, πού ἡ Κυβέρνησις ψηφίζει τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ἡ θέσις της διὰ μιᾶς ἐκλογικῆ νίκην εἶναι ἐπισφαλής, διότι εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι θὰ συνεργασθοῦν μὲ τὸ κίνημα τοῦ Γρίβα καὶ οἱ κ.κ. Μαρκεζίνης—Βενιζέλος, ὅπως προκύπτει ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ Βενιζέλου περὶ «Κινήματος Ἐθνικῆς Ἑνότητος» τοῦ Διγενῆ.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται ἡ ὁλονέν αὐξανομένη δημοτικότης τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν καὶ ἡ Μητρόπολις τοῦ Βενιζελισμοῦ. Κρήτη ὡς καὶ ὁλόκληροι ἀποικίαι—ἂν μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ὁρολογία—τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἰς Θεσσαλονίκην κ.τ.λ.

—Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγονται ὅτι εἰς τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς θὰ ἔχωμεν τρεῖς ἢ τέσσαρες συνασπισμούς ἀναλόγως τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἤτοι α) Ε.Ρ.Ε β) Κίνημα Διγενῆ γ) Ε.Δ.Α. καὶ πιθανὸν 4) Μαρκεζίνη—Βενιζέλου, ἐφ' ὅσον δὲν συνεργασθοῦν, εἰςτὴν περίπτωσιν Ἀναλογικῆς μὲ τὸν Γρίβαν.

—Τὸ ἐρώτημα ὅμως εἶναι ἂν θὰ ἔχωμεν ὁπωσδήποτε ἐκλογὰς συντόμως; Ὑπάρχουν μᾶλλον καταφατικὰ συμπεράσματα εἴτε, διότι ἡ κίνησις τοῦ Γ. Γρίβα—Διγενῆ θὰ κλονίσῃ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς προσχωρήσεως βουλευτῶν τῆς Ε.Ρ.Ε. ἢ διότιὁ κ. Καραμανλῆς θὰ θελήσῃ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐπικίνδυνον «Δαμόκλειον σπάθην» τοῦ Διγενῆ. προσφεύγων εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ λαοῦ. Ἡ μάχη τῶν καλπῶν θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὶς ἀφιμαχίες τοῦ Τόπου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Εἶναι ἀνθρώπινο νὰ φάλλει λάθη κανεὶς στὶς κρίσεις του. Κάποιων λάθη μικρὰ καὶ μεγάλα, κοντὰ καὶ ξύπνια, ἀνθρώπων ὁλοκληρωμένα καὶ κενά. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς ἀνθρώπους μὲ προσωπικότητα εἶναι τὸ θάρρος τῆς γνώμης τους. Λέγουν ἄφοβα τὴν ὁποιαδήποτε, ἔστω καὶ ἂν στρέφεται ἐναντίον τους, ἡ βλάπτει τὸ προσωπικό τους συμφέρον.

—Ἔτσι διαβάζουμε τὸ νέο σχόλιο γιὰ τὸ Φεστιβὰλ τοῦ κ. Π. Παλαιολόγου, στὸν «Ταχυδρόμο» τῆς 22 Αὐγούστου, καὶ ὡσμὲ δικαίη ἱκανοποίηση. Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ γιατὶ ὁ καλλίτερος τῶν ἑλληνικῶν χρονογράφων μας βρίσκει τὸ δίκαιο κατέχει αὐτὸν τὸν τίτλο καὶ προκαλεῖ μὲ τὰ γραφτὰ του τὴν ἀγάπη μας. Εἶναι ἄνθρωπος μὲ πλήρη προσωπικότητα, ὅπως εἴπαμε πειὸ πάνω. Δὲν εἶναι ἐφευρέτης, δημιουργός, ποὺ καταγίζει τὰ ἔργα καὶ τὰ γραπτά του ἀνάλογα μὲ τὶς διαθέσεις τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ καλλιεργημένος ἡγέτης της, σ' ὅ,τιο ἐπαλξη καὶ ἂν βασιλεύη κηρύσσει τὴν ἀλήθεια καὶ χαλυβδώνει, χωρὶς νὰ πληρώνεται.

—Γιὰ πάνω δὲν διαβάσανε τὸ νέο σχόλιο τοῦ κ. Παλαιολόγου τὰ καταχωροῦμε: «Ταχυδρόμος» 22/8/59 σελὶς 2α σχόλιον τῆς 21/8/59:

«Ἀκούσθηκαν τὶς προθέσεις μας οἱ ἐφημερίδες τῆς Θεσσαλίας, ποὺ ἀδημοκρίτως ἐκδηλώνουν γιὰ ἕνα μας σχόλιο. Δὲν εἶναι ἡ προσπάθεια τῶν νέων τῆς πόλεως ποὺ εἰρωνευθήκαμε. Τιμοῦμε κάθε ἐξάρυνση, ποὺ ἀποβλέπει στὸ ζωτάνεμα τῆς ἐπαρχίας. Τὴν τιμοῦμε διπλά, ὅταν ἐρχέται ἀπὸ τὰ νιάτα, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἀδυναμία μας.

Ἀκριβῶς ὅμως γι' αὐτό, γιὰ νὰ μὴ χάση τὸ ὡραῖο τους ξεκίνημα ἡ σοβαρότητά του ὑπ' δείξαμε τοὺς κινδύνους, ποὺ περικλείουν μερικὰ διαφημιστικὰ σχήματα τόσο ὑπερβολικά. Ὥστε νὰ μὴ διαφεύγουν τὰ ὅρια τοῦ καλοῦ. Ὑπερβολικοὶ ἐκεῖνοι στὰ σχηματά τους. Ὑπερβολικοί—ἀναγνωρίζουμε κι' ἐμεῖς στὴν εἰρωνεία μας.

Λυπούμαστε εἰλικρινὰ γιὰ τὸ δεύτερο. Ναιμὲς πιστέψουν...

—Πιστεύομε τὸν κ. Παλαιολόγο καὶ μάλιστα ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ νοιώθουμε ἠθικὴν ἱκανοποίηση, γιατὶ ἡ στήλη αὐτὴ δικαιώνεται στὶς προβλέψεις καὶ τὶς παραινέσεις της. Διεκήρυξε τὸν συντηρητισμὸ καὶ τὴν ἀλήθεια στὶς ἐκφράσεις καὶ τὴν προοδευτικότητα στὶς πράξεις. Ὅταν ὁ ἐκλεκτὸς χρονογράφος (ἐκτὸς, ποὺ εἰρωνεύθηκε τὸν τρόπον τῆς διαφημίσεως τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Φεστιβάλ, ὅπως τὸ εἴχαμε φοβηθῆ) μᾶς ἐκθείαζε διὰ τὴν ἀνεμοδαρσιὰ καὶ τὸ ποιόν τῶν ἐφυρίων, ἦταν διάχυτη ἡ ἐπιθυμία πολλῶν ν' ἀπαντήσωμεν μὲ ὕβρεις. Ἀκολουθήσαμε τὴν ὁδὸν τῆς μέσης λύσεως καὶ ὄχι τῶν ἄκρων.

Μὲ ἕνα ρεπορτάζ, καὶ ἕνα χρονογράφημα δώσαμε στὸν χρονογράφο νὰ νοιώση, ὅτι τὸ πυρὰ τοῦ ἀχολίου του ὑπῆρχε κίνδυνος ν' ἀνατρέψουν ὅ,τι μέχρι τώρα ἔκτισε.

Καὶ πρὸς τιμήν του, ἐπανῆλθε διευκρινίζοντας τὶς κρίσεις του καὶ ἀνακαλῶντας τὶς εἰρωνεῖες του, ὡς πρὸς τὰ σημεῖα, ποὺ εἶχε ἄδικο.

Ἔσωσε τὴν ἀσαφήνεια του, δικαιώνει τὶς ὡραῖες προσπάθειες τοῦ Γ.Ο.Β. καὶ μᾶς ἐπέτρεψε νὰ ξαναβαθάζωμε τὰ χρονογραφήματά του. Τιμὴ καὶ νίκη του ...

***

—Ὁ ἀμερικανὸς συγγραφεὺς Φώκνερ εἶναι γνωστὸς καὶ ἰδιάζων μυθιστορήματα. Ὁ ἀναγνώστης θὰ θυμᾶται τὸ ἔργο «Ἠλόβιοι» στὴν κάψα τοῦ Καλοκαιριοῦ, ποὺ εἶναι δικάτουμυθιστόρημα. Διαβάσαμε καὶ τὴν σωκρὴ ἐπιτομή. Δὴ γημάτων του «Ὁκαπνὸς κέλυ».

Εἶναι ἀφήγησις μερικῶν δικῶν καὶ ὑποθέσεων μέ ἥρωα τὸ. Ἐξ ἀναγγελέα Στήβενς, ἐφεύρημα τοῦ συγγραφέως

Θαυμάζει κανεὶς τὶς ἐξυπνες παρατηρήσεις καὶ τὶς βαθυστόχαστες φιλοσοφίες τοῦ Φώκνερ.

***

—Ἂν λέγαμε, πῶς ὁ Καβάφης εἶναι ἡ κρύβα μυστήριο δὲν θὰ πέφταμε καὶ πολὺ ἔξω. Γιατὶ νὰ νοιώσης κανεὶς γενικὰ εἶναι δύσκολο πρᾶγμα. Γιὰ νὰ διαβάσης, μόνον. Καβάφη εἶναι θαρρῶ δυσκολώτερο. Ἔχουμε δεῖ βάσει πολλὰ κατατοπιστικὰ σημειώματα γιὰ τὸν ποιητήν. Ὅπως καὶ τὸ ὡραῖο βιογραφικὸ μυθιστόρημα τοῦ Περάνθη «Ὁ Ἀμαρτωλός», ἀλλὰ μόνο ἀπὸ ἡμερῶν μελετήσαμε μιὰ πλήρη συλλογή, τῶν ποιημάτων ἐκδόσεως τοῦ Ἴκαρου.

Ὡς γνωστὸν ὁ Κώστας Καβάφης ἦταν ἀμφιφυλόφιλος. Εἶναι ὁ Ὄσκαρ Οὐάϊλντ τῆς Ἑλληνικῆς Ποιήσεως, ποὺ ἐνραφῆ ὡς γνωστὸν μυθιστορήματα—ἀφηγήματα τοῦ ἀνωμάλου τρόπου του «τὸ πορτραῖτο τοῦ Νέο ὁιαν Γκρέϋ» καὶ τὰ Νιὲ Προφοῦντς» δηλ. «Ἐ! Βαθ ωνα] ἐξαιτίας τοῦ ὁποίου καὶ φυλακίστηκε.

—Τὸ ἴδιο δυστυχῶς κάνει καὶ ὁ Καβάφης σὲ πιὸ πρόσφατα ἀπὸ 10 ποιήματα. Ἄλλου τοσοδεῖ ἢ ἔτσι ἀμιλεῖ γιὰ τὶς «παρὰ φύσιν» ἢ «παράνομες» σεξουαλικὲς σχέσεις του. Σιχαίνεσαι τὸν ἄνθρωπο μένει ἐκπληκτος γιὰ τοὺς στίχους τοῦ ποιητῆ. Συνύπαρξις ἀντιθέσεων

***

—Ἡ συζήτησις γινόταν γιὰ τὴν εὐτυχία. Φύγαμε, χωρὶς νὰ συμφωνήσωμε. Ἴσως, διότι εἴμαστε διαφορετικοί. Ἴσως διότι εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχει σὲ ἀντικειμενικὴ, καθολικὴ ὑπόσταση ἡ Ἴσως, διότι εἶναι ὑπόθεσις ἐσωτερικῆς γαλήνης, ποὺ πλέπει κανεὶς μόνος του, «αὐτόφωτος» νὰ τὴν νοιώση

ΝΙΤΣΕ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

20ον

Ἂς ἰδοῦμε ὅμως τί συνέβη μὲ τὸν Στέλιο, καὶ πῶς εἶχε ἐκτυλιχθῆ ἡ σκηνὴ τῆς συλλήψεως.

Τὴν στιγμὴ ποὺ περνοῦσε δίπλα ἀπὸ τὸν ἄγνωστο νέο, βυθισμένος κι' αὐτὸς σὲ δικές του σκέψεις, σὰ νὰ ζοῦσε σὲ ἕναν ἄλλο κόσμο μιὰ σιγανὴ φωνὴ τὸν σταμάτησε.

—Συγγνώμη, κύριε.....

Ὁ Στέλιος στράφηκε καὶ γύρισε τὸ πρόσωπο πρὸς τὸν ἄγνωστο. Τὸν ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορά, καὶ τὸν κύτταξε μὲ ἀπορία, ἀνυπομονησία καὶ ἀνησυχία.

—Ἐμένα φωνάξατε;

—Ναί.

Τὸ βλέμμα του καρφώθηκε ἐπίμονα στὴ φυσιογνωμία τοῦ Στέλιου καὶ ὁ τελευταῖος αἰσθάνθηκε μιὰ ἐλαφρὰ συννεφιὰ ἀνησυχίας νὰ τοῦ θολώνη τὰ μάτια.

—Ἀλλά.... δὲν σᾶς ξέρω, μήπως κάνετε λάθος; ρώτησε.

—Ὄχι. Κι' ἐγὼ δὲν σᾶς ξέρω ἀλλὰ λάθος δὲν ἔκανα.

Κι' ἤρθε κοντήτερα στὸν Στέλιο, κρατῶντας τὸν πάντα κάπως ἀπὸ τὴν ἀχλερὴ ἐπιμονὴ τοῦ βλέμματός του.

—Ἔ, καλά, τί θέλετε.....

Ὁ Στέλιος εἶχε ἀρχίσει νὰ ἐκνευρίζεται, κι' ἡ ἀόριστη ἀνησυχία του μεγάλωνε. Ὁ ἄγνωστος ἀποκρίθηκε:

—Τίποτε μιὰ ἐρώτηση ἤθελα νὰ σᾶς κάμω....

—Εὐχαριστῶ...

—Τί βλέπατε τόση ὥρα ἐκεῖ ποὺ καθόσασταν στὰ τραπεζάκια;

Μόνο τότε ὁ Στέλιος ἄρχισε νὰ καταλαβαίνη.

Σίγουρα ὁ ἄγνωστος μὲ τὸ περίεργο βλέμμα θὰ ἦταν πράκτωρ τῆς Γερμανικῆς Ἀστυνομίας, καὶ θὰ τοῦ εἶχε κάμει ἐντύπωση ἡ στάσις τοῦ Στελίου ὅταν παρακολουθοῦσε τὸν Λεωνίδα καὶ τὴν Ἑλένη. Μπορεῖ ὅμως νὰ ἦταν καὶ κάτι ἄλλο. Ποιός ἤξερε...

—Τίποτα... Κύτταζα ἔτσι τὸν κόσμο ποὺ περνοκατεβαίνουν, ἀπαντοῦσε ἀπλά, κι' ἔκανε μιὰ προσπάθεια νὰ χαμογελάση.

—Καὶ οἱ Γερμανοὶ ποὺ περνατοέχονταν, κ' ἐμπαινανε στὸ τραῖνο κόσμος νὰ ἦταν σ' ὁρισμένα [illegible]

Στὴν παρατήρηση αὐτὴ ὁ Στέλιος ἐμεινε ἀποβοωμένος. Μαρμάρωσε κυριολεκτικὰ καταλαβαίνοντας πόση ἀσχημα εἶχε μπλέξει.

Βεβαία, δὲν εἶχε λόγους νὰ φοβᾶται ἀλλὰ ἦταν εὔκολο ν' ἀπαλύνη τὴν ἀλληθῆ αἰτία της παρουσίας του ἀπὸ καφενεῖο εἶχε καὶ τὸ μαρτυρικὸ τοῦ Λεωνίδα. Δὲν ἤθελε ὅμως νὰ προδώση τὸ μυστικό του. Ἀποφασισμένος νὰ τὸ κρύψη μόνο σὲ περίπτωση ἐσχάτης ἀνάγκης.

—Κάνετε λάθος φίλτατέ μου ἀποκρίθηκε στὸν ὑποτιμημένο ἄγνωστο. Ἔβλεπα κάτι ποὺ μ' ἐνδιέφερε ἐμένα, δίκως νὰ ἔχη σχέση μὲ ἄλλο. Ἴσως ξεφύγατε αὐτὸ ποὺ εἶχα παρατηρήσει.

—Καὶ τί ἦταν αὐτὸ τὸ κατ; Δὲ μπορῶ νὰ τὸ μάθω;

—Ἐν παύσει δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ μὲ ρωτήσετε...

—Ὡ, ρώτα θὰ τὸ μάθετε ἐκεῖ ποὺ θὰ πάμε τώρα μαζί...

Ἐδῶ γινόταν ἡ σοβαρὴ ὥρα, ὁ ἄγνωστος νέος εἶχε πάρει πιὰ μιὰ ὡρισμένη κατεύθυνση τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν καὶ τὰ δύο ἄτομα ποὺ εἶχε στείλει τοῦ στασιαστὲς ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα μακρύτερα.

Ἀλλὰ κ' οἱ δυὸ ἀνησυχημένοι καὶ οἱ δυὸ γερμανοί, ταυ' ὅλο ποὺ φορούσαν πολιτικά.

Τότε ὁ Ἕλληνας εἶπε:

—Ἡμερῶν νὰ μὴ χαλασπερᾶσε. Τὸ αὐτοκίνητο εἶναι ἐκεῖ.

Ὁ Στέλιος ἀπήκε πιὸ πίσω καὶ μπορεσε νὰ ἀνασυνθέσῃ τὴ θέση του. Ἦταν ὅμως ἀποφασισμένος ὅπως εἶδαμε, νὰ ἀντέξη ὡς τὸν κ' ἔσω. Εἶχε τὸ πλεονέκτημα τὸ μυστικό του. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο θὰ ἦταν παράδοξο καὶ ἀπίστευτο στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του.

Στὴ γερμανικὴ ἀστυνομία ἔφυγαν τὸν πετέφτανε μὲ τὸ σύνηθες ἡσυχο δυο γερμανοὶ κι ὁ Ἕλληνας πάντοτε, τὸν πλησίαζε ἡ ἄλλη πλευρὰ ξαφνικὰ τῆς ζωῆς τοῦ. Ὅταν ξαφνικὰ ἦταν ἐν βάρει τοῦ τὰ πιστόλια ἀνοιχτὰ ἀνοιχτὰ μεσάλο καὶ σπασμὸς ἐφεσμοῦσε ἡ [illegible]

[illegible] ἀπὸ τὴν τέχνη του, ἀλλὰ σοβαρὸς νὰ ξεβγῆ ἀπὸ τὸ μυαλό του. Τὸ ἦταν τόσο τὸ μυστήριο ποὺ εἶχε τυλιγμένη ἀλόκληρη τὴν ὑπόθεσι. Ὥστε δὲν ἔβλεπε κι ὁ ἴδιος καμμιὰ συναισθητὴ νὰ βγῆ διέξοδο

Η ανθολογία μας

«Η ΛΥΠΗΜΕΝΗ»

Μ. ΣΕΦΕΡΗ

Στὴν πέτρα τῆς ὑπομονῆς
καθόσες πάντα τὸ βράδυ,
μὲ τὸ ματάκι σου τὸ παραπονεμένο
δείχνοντας πως πονεῖς.

Κ' εἶχες στὰ χείλια ἡ γλυκειὰ
ποὺ εἶναι γιομὴ καὶ πρόσμενη
μὰ ἡ μεγάλη λύπησε ἀνέμη
καὶ δέσανε οἱ λυγμοί.

—Σημειώματα γιὰ τὸν ποιητή:

Ὁ Γεώργιος Σεφέρης εἶναι φυσιογνωμία καθαρὰ ἑλληνική. Σὲ σχέση κυρίως συνετέλεσε ἡ εἴσοδος του στὸ διπλωματικὸ σῶμα. Ἀπὸ τὸ 1926 διετέλεσε γραμματεὺς διαφόρων πρεσβειῶν τῆς Σόφιας, Ἀντίνας κ.λ.π. Καὶ ἤδη ἀπὸ τὸ 1934 διευθύνει τὴν Ἑλληνικὴ Πρεσβεία τῆς Βηρυτοῦ.

Παρουσιάστηκε στὰ γράμματα μὲ τὴν ποιητικὴ συλλογὴ «Στροφὴ» (1931) καὶ ἀκολούθησαν τὰ «Μυθιστορήματα» 1935,

Κ' εἶχες στὸ γυαλὶ τοῦ σου τὸ σκοπό
καὶ ξέρεις τὰ δάκρυ
κ' ἤσουν κορμὶ ποὺ ἀπὸ τὴν ἄκρη
γυρίζει τὸν κορμό.

Μὰ τὴν καρδιὰς σου ὁ σπαραγμὸς
ἐκεῖ βγῆκε κ' ἔγινε
τὸ κάτασπρο ποὺ στὸν κόσμο εἶνε
ἀνάστερος οὐρανός.

σὲ τρεῖς τόμους τὰ «Ποιήματα» τὰ «Τετράδιο γυμνασμάτων» καὶ τὸ «Ἡμερολόγιο καταστρώματος» (1940) κ.λ.π.

Παράλληλα ἔχουμε μεταφράσεις ἀπὸ τὸν Τόμας Ἔλιοτ (1936) πρᾶγμα ποὺ συνετέλεσε καὶ στὴν διαμόρφωσι τοῦ ποιητικοῦ του χαρακτῆρος.

Εἶναι κυρίαρχος τοῦ λόγου, κατέχει τὰ πιὸ πολίτεχνα μυστικὰ τοῦ στίχου καθὼς καὶ τὴ βαθυστόχαστη τέχνη τῶν συμβόλων. Στὸν Γ. Σεφέρη θὰ βροῦμε τὴν ποιητικὴ καὶ τὴν σύλληψι.

Α. Τ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν πολλὰ νὰ εἰποῦν, μεταχειρίζονται ὀλίγες λέξεις.

ΣΑΙΞΠΗΡ

—Ἡ λογικὴ τελειοποιεῖται. Τὸ ἐνστικτον εἶναι ἀμετάβλητον.

ΜΠΟΣΕΒ

—Εἶναι ὠφέλιμο νὰ γίνεται κανένας σοφὸς κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς λύπης.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

—Πόσον φτωχὸς εἶναι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, χωρὶς τὴν ματαιότητα

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Ὁ δάσκαλος ἐξηγεῖ στοὺς μαθητὰς ὅτι οἱ ἄνθρωποι καὶ τ' ἀντικείμενα στέκονται πάνω στὴ Γῆ χάρις στὸ νόμο τῆς βαρύτητος.

Ἕνας μαθητούλης ὅμως τὸν διακόπτει καὶ τὸν ρωτάει;

—Καλά, κύριε καθηγητά, καὶ πρὶν ψηφισθῆ αὐτὸς ὁ νόμος, τί ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι;

***

Δυὸ Ἑβραῖοι περνοῦν ἕνα ποτάμι μὲ μιὰ μικρὴ βάρκα. Στὴ μέση, τοῦ ποταμιοῦ τοὺς παρασύρει τὸ ρεῦμα

—Ἰσαάκ, φωνάζει ὁ ἕνας. Θὰ πνιγοῦμε μ' αὐτὴ τὴ βάρκα ποὺ πλέεις!

—Μὴ φοβᾶσαι, Ἀβραάμ, ἀπαντᾶ ὁ ἄλλος. Ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος!

—Θὰ προτιμοῦσα νὰ ἦταν ἡ βάρκα μεγάλη κι' ὁ Θεὸς μικρός! φωνάζει μ' ὅλη τὴν τρομάρα του ὁ Ἀβραάμ.

καὶ νὰ δείξη τὸ σωστὸ δρόμο στὴν ἀστυνομία, ὅτι θὰ ἤθελε νὰ τὸν βρῆ, ἡ περίλαγιατο νὰ τὴν πείση ὅτι ὁ βαθμὸς ποὺ εἶχε πάρει δὲν ἦταν ἀσωστός.

Ἀλλὰ ἂς ἰδοῦμε μὲ τὴ σειρὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς περίεργης αὐτῆς ἱστορίας.

Ἦταν μιὰ μεσημέρι, ὅτα τὸ αὐτοκίνητο ἔστασε στὴν ὄδα Ἰταλίας, ἄκρη στεγάζονταν τὸ παράρτημα τῆς Γκεστάπο. Οἱ Γερμανοὶ ἦσαν πολὺ τσακὶ καὶ στὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ καὶ στὰ γαρεῖα δὲν βρίσκονται ἄλλοι ἀπὸ ἕνα ὑπαξιωματικό. Πλὴν ἕνα τέταρτο, στὶς δώδεκα ἀκριβῶς, εἶχε φύγει ὁ διοικητὴς μαζὶ μὲ τοὺς ἀξιωματικούς.

Ἀτυχία! Ἕνα τέλος τοῦ ὁ Στέλιος. Τώρα ἦτε ἐδῶ θὰ μποροῦσα νὰ ξεμπερδέψω ἀμέσως καὶ νὰ φύγω σπίτι...

Εἶχε τὴν ἴδια συναίσθηση τοῦ ὁ Σάββας, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῆ ἀκόμα ὅτι δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ ξεμπερδέψῃ τόσο εὔκολα.

Γύρω κατὰ τὰ δέκα δὲν εἶχα ἡ δέν εἶχα τὸ δίκιο μπορεῖ νὰ ρωτήσω τὸν εἶπε ὁ Σελήνας πρόκειται, ποὺ ἦτο καὶ διευθυντὴς συγχρόνως ἐκεῖ νὰ τὴ σκηνή.

Ὁ Στέλιος δὲν ἀναφωνήθηκε. Γύρισε μόνο πρὸς τὸν ἐνδιαφέρονταν μὲ ἕνα μίσος, ποὺ δύσκολα θὰ μποροῦσε νὰ τὸ περιγράψη κανείς.

Στὸ μεταξὺ κάτι εἶπαν οἱ γερμανοὶ μεταξύ τους. Ἔπειτα μίλησαν μὲ τὸν διερμηνέα, κι' ὁ τελευταῖος ξαναπλησίασε τὸν Στέλιο.

—Δῶσε τὴν ταυτότητά σου, τοῦ εἶπε. Καὶ πρόσθεσε ἀμέσως, μόλις εἶδε τὸν ἀξιολύπητο Γκαλαμᾶ νὰ βάλη τὸ χέρι στὴν τσέπη: Δὲν πιστεύω νὰ ἔντε κανένα ὅπλο...

—Ὅπλο; Τί νὰ τὸ κάνω τὸ ὅπλο; Τὸ εἶχα στὴν Ἀλβανία, τώρα δὲν ἔχω τίποτα, καὶ δὲ μοῦ χρειάζεται τίποτα.

Τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ Στέλιου ἔπεσε πιὸ πολὺ ψυχικὰ σβέλος ποὺ ἔξω ὁλοένα νὰ διατηρῆται μέσα στὸ ἄβυσσο ἐκεῖνο σακατεμένο κορμί· ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν πικρία ποὺ αἰσθάνονταν μέσα του γιὰ τὰ κατὰ τόπους. Τί νὰ τὸ κάμουν ἄλλο τὸ ὅπλο κι' ἀφ' ἑαυτοῦ.

—Ἄλλα χαρτιά; Δὲν ἔχετε τίποτα στὶς τσέπες σας; Σημειώσεις; εἶπε πάλι ὁ διερμηνέας ἀφοῦ τοῦ ἔδωσε ὁ Στέλιος τὴν ταυτότητα.

—Ψάξτε μόνοι σας.....

(Ἀκολουθεῖ)

Βερσιῶτες Ποιητὲς

ΠΕΡΑΣΕ Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Πέρασε σὰν ἕνα ὄνειρο
γλυκὸ θυμᾶμαι
κι ἡ Πρωτομαγιά.
Σὰν εἴχαμε πλέξει
στεφάνια μὲ λουλούδια
κι, εἴχαμε νοιώσει
ἀγάπη στὶς καρδιές μας
καὶ γέλασαν στὰ μάτια μας
γιὰ μιὰ στιγμὴ
ἡ εὐτυχία κι' ἡ χαρά.

Σήμερα ἔρριξα μιὰ ματιὰ
πάνω ἀπ' τὴ πορτούλα
κι' ἀντίκρυσα τὴν Πρωτομαγιὰ
θλιμμένη νὰ γέρνη τὸ κεφάλι
χλωμὴ καὶ παραπονεμένη
σὰν μια ἀνάμνηση παλιὰ
μὲς ἀπὸ τὸ μαραμένο στεφάνι.

ΝΙΚΟΣ ΑΔΑΛΟΓΛΟΥ

Ποντιακὴ Ποίησις

ΑΝΤΙΘΕΤΑ

Νέος ὄντας, ἔπορπάτνα,
ὅπου μέρος κι ἂν ἐπάτνα
πῶς ἐτσάμαζεν τὸ χῶμαν,
λὲς καὶ τὰ βουνὰ ἀκάμαν.

Ἔφυγαν τὰ νέϊκα χρόνια,
κ' ἔρβανε τὰ γηρατεῖα,
μὲ μαλλία ἄσπρα χιόνια,
ἀδυνάτισεν κ' ἡ καρδία.

Καὶ ἀτάρα πορπατῶ,
στέκ τὰ χῶμαν ντὸ πατῶ,
καὶ τὰ γόνατα-μ τρομάζνε,
πῶς οἱ ἀνθρῶπ ἀέτς ἀλλάζιε:

Σταῦρος Ταυρίδης

Ποντιακὸν Ἀνέκδοτον

ΤΟ ΚΑΚΑΟ

Ἔτσνε ὅνταν ἔφεβαν οἱ Ρωμαῖοι ἀσὸν Γίδντον. Μὲ τοὶ πολλοὺς μαζὶ ἐπέρασεν σὸ Σοχούμ καὶ ἡ Σιασιαρίνα.

Ὅλεν ἡ οἰκογένειατς ἐχάθεν σὰ ἐξορίας ἀσὴν πεῖναν καὶ ἀσ' ἀρρώστειας, καὶ ἐπέμνεν ἀτὲ μοναχέσα, ἴνας γραῖο, καὶ ἐζῆνεν μὲ τὴν βοήθειαν τ' ἴνὰς καὶ τ' ἄλλονος.

Ἕναν ἡμέραν ἐκεῖ ποὺ ἐλάσκουτον σὸ σπίτια, ἔτυχεν νὰ πάη σ' ἕναν ἐλεημοτικὸν ἀσπίτ, ἐκεῖ ἔφασεν καλὰ ἐδῶκαν ἀτιεν καὶ βιήθειαν καὶ τέλος ἐποῖ καν ἀτὲν κ' ἕναν κακάο μὲ τὸ γάλαν.

Ἡ γραῖα ἔπενατο μὲ τὴν ὄρεξιν, πολλὰ ἐσάρεψεν ἀτέν, καὶ τελευταῖα ἐσένκεν τὸ δάχτυλόν-ατς σὸ ποτήρ, καὶ ἔξυσεν καὶ τὸ κατακάθνεθε.

—Ἄχ! εἶπεν καὶ ντ' ἐμνοστον πὸ ἔτον. Ὅμα ἕναν τσιρταν ἔτανε, σ' ἐμέτερα τὸ χωρία κιάν, μὲ τὸ χλανκοτσοὺκ ἔψεταμα, πουσιντομάλεδον ἔλεγαμα, καὶ ἐγόμωναμε τὰ τσιανάχα καὶ μὲ τὸ χουλιάρ ἔτρωγαμα. Ἅμα τὸ σωστὸν, ὁέτς ἐμνοστον κ' ἔτονε!!!

Σταῦρος Ταυρίδης

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὡραῖο Μάθημα

Εἶναι γνωστὴ ἡ διάθεσις τῶν μαθητῶν καὶ φοιτητῶν γιὰ νὰ σκαρώνουν φάρσες. Ἔτσι ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια μιὰ ὁμάδα φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν θέλησε νὰ πειράξη τὸν ἐξαίρετον καὶ πνευματώδη Καθηγητήν της Ἀφεντούλην. Θέλοντας νὰ ἰδοῦν τί θὰ κάμη, ἄφησαν οἱ φοιτηταὶ ἐπάνω στὴν Ἔδρα ἕνα δεμάτι Σανόν, λὲς καὶ ὁ καθηγητὴς ἦταν ... ἄλογο.

Ὁ Ἀφεντούλης εἶδε τὸν Σανὸν ξεφοκατάπιε καὶ εἶπε πρὸς ἐκπληξιν καὶ πάθημα τῶν φοιτητῶν:

—Κύριοι κάποιος ἐξέχασε στὴν ἔδρα τὸ φαγί του!!!

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπου-

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφεῖου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		400
Κοινοτήτων	Δρχ.	300
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διακηρύξεων-Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 28619 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συντηρᾶται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστὰς ὅλους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Καταρράκται ἄμμου

Ρεύματα ἄμμου εἰς τὸν βυθὸν τοῦ Εἰρηνικοῦ, παρασυρόμενα ἐν εἴδει καταρρακτῶν εἰς πτώσεις ἐκ κρημνῶν καὶ ὑποβρυχίων χαραδρῶν, ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ ἐπιστημόνων τοῦ Ἱνστιτούτου Ὠκεανολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφόρνιας. Οἱ καταρράκται οὗτοι ἐξ ἄμμου εὑρίσκονται πλησίον τοῦ νοτίου ἄκρου τῆς Κάτω Καλιφόρνια τοῦ Μεξικοῦ. Τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ παρασύρουν τὴν ἄμμον ἐκ τῶν ἀκτῶν, οὕτω δὲ ἡ ἄμμος ὁδηγεῖται πρὸς τοὺς ἐκ γρανίτου κορυφοὺς εἰς τὰς βαθείας ὑποβρυχίας χαράδρας. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουν βάθος 1.200 μέτρων.

—Ἡ διατροφὴ τῶν ἀστραγάλων: Ἂν τρεῖς ἄνθρωποι ἐπρόκειτο νὰ κάμουν «σύντομον» τὸ ξείδιον εἰς τὸ Διάστημα διαρκείας ἑνὸς ἔτους, θὰ πρέπει νὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των τοὐλάχιστον πέντε τόννους τροφίμων, ὀξυγόνου καὶ ὕδατος. Τὸ ξείδιον ἔως τὸν Ἄρην, ὅμως, θὰ ἀπήτει 3 ἔτη, ἐπομένως δὲ καὶ οἱ ταξιδιῶται θὰ πρέπει νὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των τριπλασίας ποσότητας ὕδατος καὶ τροφίμων.

—Πλοῖα μὲ ἀτομικὴν ἐνέργειαν: Τὸ Βιομηχανικὸν Συγκρότημα Ἀτομικῆς Ἐνεργείας Τζενεραλ Ἠλέκτρικ—Σίμον Κάρβς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι ἕτοιμη ἡ πρώτη Βρεταννικὴ κατασκευὴ μηχανῆς προωθήσεως πλοίων δι' ἀτομικῆς ἐνεργείας. Ἡ ἐν λόγῳ μηχανὴ ἡ ὁποία ὑπολογίζεται ὅτι κοστίζει 2 ἑκατομμ. λίρ θὰ παρέχῃ 55 μεγαβάτ θερμικῆς δυναμέως καὶ θὰ εἶναι κατάλληλος δι' ἐναέμπορικὰν πλοῖον 50 000 τόννων.

—Ἡ καταπολέμησις τῆς ἀφθρίτιδος: Νέον παράγωγον τῆς κορτιζόνης, 30 - 40 φορὰς ἀποτελεσματικώτερον τῆς ἰδίας κορτιζόνης, ἀπεδείχθη χρησιμώτατον εἰς περιπτώσεις ἀθρίτιδος καὶ ἄλλων ἀσθενειῶν, ὡς ἀνεκοινώθη προσφάτως ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἁγίου Βικεντίου τῆς Λὸς Ἀντζελες.

Τὸ νέον παράγωγον ὀνομάζεται δεξαμηθαζόνη.

—Τὰ βλαβερὰ ἔντομα: Ἡ καταπολέμησις τῶν βλαβερῶν ἐντόμων τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν δυσκολωτέρων προβλημάτων τῆς φυτοπαθολογίας, ἰδιαιτέρως ὅταν τὰ παράσιτα κατακλύζουν ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος. Ἐπιτυχία ἐσημειώθη διὰ διαφόρων ὑγρῶν τὰ ὁποῖα ἐξατμίζονται ταχέως καὶ τὰ ὁποῖα εἰσάγονται εἰς τὸ ἔδαφος κατὰ διαστήματα, ἀλλὰ τὰ ὑγρὰ αὐτὰ εἶναι πολὺ ἀκριβά. Μακροχρόνιοι ἔρευναι τῆς Σχολῆς Φυτολογίας καὶ Ὠχινκρουΐβ τῆς Σκωτίας εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατασκευὴν μιᾶς γεωργικῆς μηχανῆς διὰ τῆς ὁποίας φθηνὰ ὑλικὰ ἀναμιγνύονται εἰς τὸ ἔδαφος, τόσον ἀποτελεσματικὰ ὥστε ἐξολοθρεύουν τὸ βλαβερὸ ἔντομα, ποὺ εὑρίσκονται αὐτό.

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς βασικὲς θρεπτικὲς τροφὲς γιὰ τὶς ὁποῖες μιλήσαμε σὲ προηγούμενη ὁμιλία, δηλαδὴ γιὰ τὰ λευκώματα, τὰ λίπη καὶ τοὺς ὑδατάνθρακες, ἄλλες οὐσίες ἀπαραίτητες γιὰ τὸν ὀργανισμό μας εἶναι τὰ νερὰ καὶ τὰ ἀνόργανα, ὅπως λέγονται ἅλατα, ὁ σίδηρος, τὸ ἀσβέστιον, ὁ φώσφορος, τὸ ἰώδιον κ.λ.π. Αὐτὰ τὰ ἀνόργανα ἅλατα τὰ βρίσκομε ὑτὸ γάλα, στὰ ψάρια, στὰ αὐγά, στὰ δσπρια, στὰ φροῦτα καὶ τὰ λαχανικά. Ἀπαραίτητες ἐπίσης θρεπτικὲς οὐσίες εἶναι καὶ οἱ βιταμῖνες ποὺ ἡ ἔλλειψίς τους πρακαλεῖ τοῦ κόσμου τὶς ἀρρώστιες. Ἀπὸ τὶς βιταμῖνες ποὺ εἶναι σήμερα γνωστές, ἡ πρώτη εἶναι ἡ βιταμίνη Α ποὺ βοηθεῖ στὴν ἀνάπτυξι τοῦ σώματός μας καὶ μᾶς προστατεύει ἀπὸ τὰ μικρόβια. Ἡ βιταμίνη Α βρίσκεται κυρίως στὰ ζωϊκὰ τρόφιμα ὅπως τὸ γάλα καὶ τὸ κρέας, καθὼς καὶ σὲ μερικὰ λαχανικά, τὴν νιφάδα, τὰ καρότα καὶ τὸ σπανάκι.

Ἡ βιταμίνη Μπὲ ἔχει πολλὰ εἴδη. Ἕνα εἶδος της εἶναι ἡ «φυπὲ ἕναν» ποὺ βρίσκεται στὰ σιτάρια καὶ ἐπομένως στὸ σταρένιο ψωμί. Ἄλλο εἶδος εἶναι ἡ βιταμίνη «Μπὲ δύο» ποὺ ἡ ἔλλειψίς της φέρνει τὴν «Πελλάγρα» σανίαν ἀρρώστειαν ποὺ προσβάλλει τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τρῶνε πάντοτε καλαμποκένιο ψωμί. Ἂν ποὺ καὶ ποὺ ἀλλάζωμε τὸ καλαμποκένιο ψωμὶ μὲ σταρένιο δὲν ἔχομε κίνδυνο νὰ πάθωμε Πελλάγρα. Ἀκόμη ἀποφεύγομε τὸν κίνδυνο ἂν τρῶμε τὸ καλαμποκένιο ψωμὶ μὲ γάλα ἢ κρέας.

Ἡ βιταμίνη «Σὲ» βρίσκεται στὸ πράσινα λαχανικά, στὰ φροῦτα καὶ κυρίως στὸ λεμόνι καὶ στὸ πορτοκάλλι. Ἡ ἔλλειψίς της φέρνει πολλὲς ἀρρώστειες, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τρῶμε πολλὲς ὡμὲς σαλάτες.

Ἡ βιταμίνη «Ντὲ» βρίσκεται κυρίως στὸ μαυρομύαλο καὶ χρειάζεται περισσότερο στὰ παιδιά. Ἡ ἔλλειψις της φέρνει ραχίτισμό. Τὴν βιταμίνη «Ντὲ» τὴν κατασκευάζει μόνος του ὁ ὀργανισμός μας μὲ τὴν βοήθεια τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Ἐπίσης τὴν βρίσκομε στὰ γάλα, στὸν κρόκο τοῦ αὐγοῦ καὶ στὸ βούτυρο.

Χρήσιμη στὸν ὀργανισμό μας εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ βιταμίνη «Ἔφυλον» ποὺ εἶναι ἰδιαίτερα ὠφέλιμη γιὰ τὶς ἔγκυες γυναῖκες. Βρίσκεται στὰ ζωϊκὰ λάδια, στοὺς σπόρους τῶν δημητριακῶν, στὸ μπιζέλια, στὰ μαρούλι καὶ στὸ σπανάκι. Ἀπὸ τὶς ζωϊκὲς τροφὲς πιὸ πολὺ βιταμίνη «Ἔφυλον» περιέχει ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ. Τέλος ἔχομε τὴν βιταμίνη «Κάπα» ποὺ βοηθεῖ στὴν πῆξι τοῦ αἵματος καὶ βρίσκεται στὰ αὐγά, στὸ συκῶτι καὶ στὸ τυρὶ ὅπως καὶ στὸ κουνουπίδι στὰ καρότα καὶ στὸ λάχανο.

Καὶ τώρα, φίλοι μου, πρέπει νὰ σᾶς πῶμε ὅτι ἕνας μέτριος ἄνθρωπος ποὺ ζυγίζει 70 περίπου κιλὰ χρειάζεται κάθε μέρα 550 γραμμάρια ὑδατάνθρακες 60 γραμμάρια λίπους καὶ 70 γραμμάρια λεύκωμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο τὸ μισὸ πρέπει νὰ εἶναι ζωϊκῆς προελεύσεως.

Τὰ παιδιά, φυσικά, χρειάζονται περισσότερο λεύκωμα. Ἀκόμη πρέπει νὰ ξεύρωμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀναφέραμε πρέπει νὰ πίνῃ περὶ τὰ τέσσερα μεγάλα ποτήρια νερὸ κάθε μέρα.

Αὐτὰ λοιπὸν φίλοι μου, γιὰ τὴν τροφή μας. Ὅπως βλέπετε ὅλα τὰ τρόφιμα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὸν ὀργανισμό μας καὶ πρέπει ἀπ' ὅλα νὰ τρῶμε ἂν θέλωμε νὰ εἴμαστε ὑγιεῖς.

(Ὑλικὸ Διαφωτίσεως ὑπουργ. Κοιν. Προνοίας)

ΓΕΩΡΓΙΑΚΟΣ ΠΙΣΤΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΑΛΑΤΙΤΣΙΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Γ.Π.Σ. Παλατιτσίων προκηρύσσει πρόχειραν μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, ἐνεργηθησόμενον ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸ γραφεῖα τῆς Ε. Γ. Συνεταιρισμῶν Βεροίας τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1959 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 π.μ. διὰ τὴν κατασκευὴν μεταλλικῶν παραθύρων καὶ θυρῶν ἐκ κυματοειδοῦς λαμαρίνης τῆς Ἀποθήκης τοῦ Συνεταιρισμοῦ βάσει τῶν ὅρων, ὃν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς Παλατίτσια καὶ ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ε.Γ. Συνεταιρισμῶν ἐν Βεροίᾳ.

Παλατίτσια τῇ 25—8—1959
Ὁ Πρόεδρος
Ἀβρ. Πασαλίδης

Προτιμᾶτε διὰ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας. Παράδοσις ταχεῖα, Ἐργασία ἐπιμελημένη. Μηχρο πόλεως: τηλ. 400 Βέροια.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Δ.

Δ!

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐκστρατευτικοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς Μικρασιατικῆς Ἐθνικῆς συμφορᾶς, κατὰ τὸ 1924 ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ, συνῆλθον ἅπαντες οἱ διατελέσαντες μέλη τοῦ «Ἑλικῶνος», μὲ σκοπὸν τὴν κίνησιν τοῦ σωματείου.

Κατὰ τὴν συνέλευσιν ἐκείνην ἀπεφασίσθη ἡ τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ, συμπληρωθέντος δι' ἄρθρων τινῶν, ἐπιδιωκόντων εὐρυτέρους σκοπούς, διὰ τῆς ἱδρύσεως τμημάτων φιλολογικοῦ μουσικοῦ ἀθλητικοῦ προσανατολισμοῦ. Τότε ἀπεφασίσθη καὶ ἡ μετονομασία τοῦ συλλόγου ἀπὸ «Ἑλικῶν» εἰς «Φιλοπροοδευτικὸς Σύλλογος, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος».

Τὸ Σωματεῖον τοῦτο καὶ' ἀρχὴν ἐπεδίωξε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος, ἐπιτυχόν, ὅπως ἡ βιβλιοθήκη του ἐμπλουτισθῇ δι' 850 τόμων. Ἱδρυσεν ἀναγνωστήριον, ὅπερ ἐλειτούργησε εἰς τὸν ἄνω ὀροφὸν τῆς ἰδιοκτησίας Ἐμμ. Ζαρούκα, μὲ πρῶτον ἐπιμελητὴν τοῦ ἀναγνωστηρίου, τὸν μαθητὴν Γυμνασίου τότε καὶ ἤδη στρατηγὸν κ. Δασκαλόπουλον.

(Συνεχίζεται)

Θρησκευτικοκοινωνικὰ θέματα

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΕΝ ΤΕ ΤΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙ & ΤΗ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙ

Δ'.

Τοῦ κ. Θ. Σταυροπούλου

Ἀλλὰ καὶ λόγοι ψυχολογικοὶ καθιστοῦν ἀναγκαίαν τὴν ἐν τοῖς σχολείοις θρησκευτικὴν μόρφωσιν.

Εἶναι γεγονὸς ἀναντίρρητον, ὅτι εἰς πάντα πνευματικῶς κανονικὸν παῖδα ἐνυπάρχει ἔμφυτος θρησκευτικὴ προδιάθεσις τείνουσα νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ νὰ ἐξελιχθῇ. Ἡ ταιαύτη ἀκριβῶς τοῦ παιδὸς προδιάθεσις ἀπαιτεῖ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἐπέμβασιν, ὥστε νὰ ἐξελιχθῇ αὕτη κανονικῶς καὶ νὰ μὴ χωλαίνῃ ὁ τρόφιμος κατὰ τὸν σχηματισμόν τῆς μετέπειτα προσωπικότητός του.

Ὁ μικρὸς παῖς ζητεῖ νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τοῦ κόσμου, τὴν ἐξήγησιν τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν πράξεων, ὡς καὶ ἄλλων, ἅτινα συμβαίνουν περὶ αὐτόν. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἱκανοποιηθοῦν αἱ ψυχικαὶ αὗται τάσεις διὰ τῆς ὀρθῆς ἐξηγήσεως καὶ διὰ καταλλήλων προσώπων, εἶναι φυσικὸν νὰ γεννηθῇ ἐντός του μία ἀνησυχία καὶ ταῦτο ἀσφαλῶς δύναται νὰ ἐπιδράσῃ δυσμενῶς ἐπὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Ὁ παῖς δοκιμάζει συναισθήματα τῆς αἰδοῦς, τῆς ἐνοχῆς, τοῦ καθήκοντος. Περιπίπτων πολλάκις εἰς σφάλματα καὶ παρεκτροπὰς δικαιολογεῖται ἐπιρριπτῶν τὴν εὐθύνην εἰς ἄλλα πρόσωπα.

Ἐὰν τύχῃ τῆς καταλλήλου διὰ τὴν ἡλικίαν του θρησκευτικῆς μορφώσεως, θὰ γνωρίζῃ βεβαίως πάντοτε, ὅτι εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν παρακολούθησιν τοῦ Θεοῦ καὶ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν θὰ παρεκτρέπεται, θὰ ἀναλαμβάνῃ ὁ ἴδιος τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του.

Οἱ ἔφηβοι ἐξακολουθοῦσι νὰ διατηροῦσι ἀρειῶτον τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν θρησκείαν καὶ ἐκ τῆς θρησκείας ζητεῖ ὁ ἔφηβος τὴν λύσιν ὅλων τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα τὸν ἀπασχολοῦν.

Ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης, δηλ. τῆς ἐφηβικῆς καὶ μάλιστα πρὸ τῆς ἐφηβικῆς ἄρχονται αἱ ἀμφιβολίαι εἰς ὑπερφυσικὰ γεγονότα.

Ὁ ἔφηβος ἀναγκαίως θὰ διέλθῃ ἐκ τῆς φάσεως τῆς ἀμφιβολίας, τῆς κριτικῆς: ὅτι μέχρι τοῦδε ἀνεξετάστως παρεδέχετο ἀρχίζει ἤδη νὰ τὰ ἐξετάζῃ κριτικῶς καὶ νὰ τὰ ἐλέγχῃ. Ἐὰν λοιπὸν μέχρι τοῦδε εἶχε δεχθῇ πραγματικὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν, ὑπάρχει ὀρθὴ λύσις τῶν ἀμφιβολιῶν καὶ ἐμμονὴ εἰς τὰς θρησκευτικάς του πεποιθήσεις, διαφοροτρόπως ἐπέρχεται ριζικὴ μεταβολή, δυνατὴ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν διὰ τῆς πρὸς τὰ θεῖα αὐθέμιτος ψυχικῆς συγκινήσεως καὶ εἰς τὴν ἄθεΐαν.

(Συνεχίζεται)

24η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
6 - 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Θεσσαλονίκη ἡ ὡραία νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ
Καὶ ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσίς της
Στὴν πιὸ ἀξιόλογη ἐκδήλωσή της
Περιμένουν ἐφέτος τὴν ἐπίσκεψή σας

Τὸν Σεπτέμβριο πανελλήνια ἐξόρμηση
Πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη ὅπου ἡ Διεθνὴς
Ἔκθεσις ὅπου ἔντονος παλμὸς
Τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου
Τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν καὶ γνωριμιῶν

Ἡ βιομηχανία βιοτεχνία καὶ ἡ γεωργικὴ
Παραγωγὴ τοῦ τόπου μας δίνουν ἕνα
Δυναμικὸ παρὸν παραπλεύρως πρὸς τὴν
Ἐπίσημη συμμετοχὴ 13 κρατῶν καὶ
1000 ἐκθετῶν ἐξωτερικοῦ

Ἐλᾶτε καὶ σεῖς στὴν ἔκθεσι θὰ ὠφεληθῆτε
Ὁπωσδήποτε γιατὶ ὁ Σεπτέμβριος εἶναι
Ὁ Μῆνας τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὰ θαυμαστὰ
Βυζαντινὰ μνημεῖα τὸ ὑπέροχο φθινόπωρο
Καὶ τὴν ζωντανή της Θάλασσα.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.
(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Ναούσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἐλιᾶς 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)
ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΣΚΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ἡ ἔλλειψις Νομάρχου

—Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς συμβαίνει ὁ νομὸς Ἡμαθίας νὰ στερῆται ἐδῶ καὶ 1 ½ χρόνον Νομάρχου καὶ διατί ἡ Κυβέρνησις δὲν φροντίζει νὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν ἀνωμαλίαν;

—Μήπως ὑποτιμᾶται ἡ χρησιμότης του δι' ἕνα κατ' ἐξοχὴν μεγάλον καὶ σπουδαῖον νομὸν τοῦ Κράτους ἢ μήπως εἰς αὐτὸ συνετέλουν παρεπόμενα γεγονότα καὶ συμπτώσεων καὶ ἄλλοι λόγοι;

Πῶς νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν πάροδον τόσου χρόνου;

Ὁ Λυκίσκος

Εἰς τὸν νομόν μας ἔτυχεν νὰ καλλιεργηθῇ διὰ πρώτην φοράν, ὑπὸ ἰδιώτου τὸ φυτὸν λυκίσκος, ποὺ—ὡς φαίνεται—συμφέρει καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, διότι ἀφήνει κέρδη 15.000 κατὰ στρέμμα καὶ ἐπιφέρει καὶ συναλλαγματικὴν ὠφέλειαν διὰ τὰ ἐμπορικὰ Ἰσοζύγιον καὶ τὸ Ἰσοζύγιον πληρωμῶν.

Ἡ Δ.Τ.Ε. Βεροίας καὶ ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς καλλιεργείας, ὥστε σήμερον Δευτέραι πεισθέντες ὅτι θὰ γίνῃ ἡ συγκομιδὴ τούτου, ὑπὸ τοῦ Ἰδιοκτήτου τῆς φυτείας κ. Παπαπετρίδη.

Ἂς βοηθήσουν αἱ ἀρμόδιαι διὰ καταλλήλων εἰσηγήσεων χορηγήσεως δανείων καὶ παροχῆς τεχνικῶν μέτρων, ὥστε νὰ εὐδοκιμήσῃ ἡ ὠφέλιμος καλλιέργεια αὐτοῦ.

Διὰ τὸ Κ.Τ.Ε.Λ.

—*Μᾶς γράφει ἀναγνώστης μας, ὅτι οἱ εἰσπράκτορες τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων Βεροίας—περιχώρων παρουσιάζουν ἕνα κακὸν θέμα: Στερεύονται ἢ δὲν χρησιμοποιοῦν τοὺς καταλλήλους χρηματοφυλακας καὶ «ἀπαθησκεύουν» τὰ χρήματά των εἰς τὰς «τσέπες» τους. Συνεπείᾳ τούτου παρουσιάζονται καὶ δυσχέρειαι καὶ ἄχαλὴ ἐμφάνεις.*

Ἂς ἐπέμβῃ ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ. Ἡμαθίας.

Ἡ ὕλη τοῦ «Φρουροῦ»

Ἡ Διεύθυνσις Συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας ὑπενθυμίζει καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἐπιστολογράφους καὶ συνεργάτας της, ὅτι οὐδέποτε δημοσιεύονται ἐπιστολαὶ οἱασδήποτε μορφῆς, ἐφ' ὅσον ἀπευθύνονται, ἐναντίον προσώπων ἢ τοπικῶν ἐφημερίδων.

Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» ἐξυπηρετεῖ μόνον ἰδέας καὶ ὄχι πρόσωπα. Εἶναι ἀφιερωμένος στὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀληθινοῦ συμφέροντος τοῦ λαοῦ, χωρὶς νὰ δημαγωγῇ.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἐλπὶς ἐπειδὴ σεῖς ὡς ἄνθρωποι δὲν μπορεῖτε νὰ βοηθήσατε ἕναν ὁποιονδήποτε ἀπὸ τὸ παιδάκι αὐτό. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμε. Ἤθελε νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴ ὅλων στὸν Ἑαυτό του. Ἕνα ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικὰ ἀριστουργήματα εἶναι ὁ «Τελευταῖος Δεῖπνος» τοῦ Λεονάρδο Ντὰ Βίντσι. Μιὰ μέρα ὁ σπουδαῖος αὐτὸς καλλιτέχνης ἄφησε ἕνα φίλο του γιὰ νὰ κολυμπήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτή. Μόλις τὴν ἀντίκρυσε ὁ φίλος του εἰκόνα ἀνεφώνησε: «Τὸ παιδάντυο πωσιακὸ πράγμα εἶναι τὸ κόκκινο παλτό». Ἀμέσως ὁ Ντὰ Βίντσι ἄφησε τὸ πινέλλο του κι' ἔσβυσε τὸ κόκκινο παλτό, λέγοντας, «ἐπρεπε στὴν εἰκόνα αὐτὴ δὲν πρέπει τὰ εἶναι ἄλλοτε κάτω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μου». Πότε ὅμως ἤθελε νὰ διδάξῃ ὁ Χριστὸς τοὺς μαθητάς Του καὶ ἡμᾶς ὅταν εἶπε, «φίρετέ μοι αὐτὸν ἐδῶ». Στὰ Χριστὸ σὲ παρακαλῶ κι' ἐγὼ ὡς πιστὸς μαθητής τοῦ Χριστοῦ ἀναγνωρίζων τὴν ἰδικήν μου ἀνικανότητα νὰ σοῦ χωρῶ ἁμαρτίας.

Σεβῆρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο κ. ΗΛΙΑΣ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ & ΝΑΟΥΣΑΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ ἀφίχθη εἰς Βέροιαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος. Τοῦτον ὑπεδέχθησαν οἱ φίλοι καὶ ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῆς Βεροίας ἐκθέσαντες τὴν τραγικὴν θέσιν τοῦ ἀγροτικοῦ, ἰδίως, πληθυσμοῦ Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσιριμῶκος ἐπεσκέφθη τὴν Νάουσαν, ὅπου συνωμίλησεν μὲ τοὺς φρουτοπαραγωγούς, ἀναχωρήσας ἀργότερον διὰ Σκύδραν, Ριζάρι, Ἔδεσσαν Γιαννιτσά κτλ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Τὴν Πέμπτην 4ην ἐνεργηθῇ ὁ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, ἀποπερατώσεως χώρων εἰς τὰ παλαιὰ κεραμίδες καὶ ἰσοπλώσεως καὶ περιμυδρώσεως τῆς εἰσόδου τοῦ Γυμναστηρίου.

ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΤΟ ΗΡΩΟΝ

Τὸ Σάββατον θὰ διενεργηθῇ ἡ δημοπράτησις τῆς μετατροπῆς τοῦ ἡρώου Βεροίας ἐκ τῆς πλατείας Ὡρολογίου ὅπου καὶ θὰ διαμαρτυρηθῇ αὐτῇ, σύμφωνα μὲ τὸ ἐγκεκριμένο σχέδιο.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1959 ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ ὥρας 11—12μεσ. ἐν τῷ Εἰσαγγελικῷ καταστήματι Βεροίας, ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἀρδ. ἐκποιήσεως ὑλικοῦ ὅλου μονοκάννου πειστηρίου.

Ἡ δημοπρασία ἔσεται πρώτη καὶ τελειωτικὴ καὶ θὰ κατακυρωθῇ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ὅστις ὑποχρεοῦται ὅπως ἀμέσως καταβάλῃ τὸ προσφερόμενον ποσὸν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1500:50 Α.Ν. καὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 3(9524)27—11—950 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν ὑφ' ἡμῶν ἔγκρισιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 29—8—1959

Ὁ Πρόεδρος

Ἀχ Σιγανίδης

Τὰ μέλη

Ι. Φραγκιαδούλης

Π. Γκαραγκατσούγιας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΥΠΕΜ
ΓΕΩΡ ΕΠΟΙΠ. ΑΛΙΑΚΜΟΝΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1542

Ἐν Ἐργοχωρίῳ τῇ 29—8—1959

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Γεωργικὴ Ἐφορεία ΥΠΕΜ Ἀλιάκμονος

Προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνοφοράς γιατῶν προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν 22.750 χιλιογράμμων καυσοξύλων δρυός, συμφώνως τοῖς βροις ταυτορίθμου διακηρύξεώς της ὧν γνῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΥΠΕΜ.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται ἐν Ἐργοχωρίῳ τὴν 8—9—59 Μίεραν Τρίτην καὶ ὥραν 12—1 μ.μ.

Ὁ Γεωργικὸς Ἔφορος

(Ι. Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ)

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σήμερον Δευτέραν συνέρχεται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας μὲ θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1) Περὶ ἀνασύξεως φρεάτων εἰς θέσιν «Βάλτος» Βεροίας.

2) Περὶ ὁρισμοῦ 2 Δ. Συμβούλων, ὡς μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κατατμίσεως Κτηματολογίου.

3) Περὶ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως ἔργων ἀποκαταστάσεως τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ.

4) Περὶ ἀποδόσεως λογισμοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου τῆς ἐκτυπωθείσης ἐφημερίδος.

5) Περὶ ἐγκρίσεως τῆς μελέτης ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως εἰς Καλλιθέαν κτλ.

6) Περὶ τοῦ τρόπου ἐκποιήσεως τῶν Δημ. φυτειῶν.

7) Συζήτησις ἐπὶ ἐγγράφων καὶ αἰτήσεων κλπ.

8) Πρότασεις τῶν κκ. Δημ. Συμβούλων.

ΞΑΠΙΔΟΦΩΡΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τοῦ κ. Π. ΓΚΑΡΑΜΠΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Στὶς 15 Σεπτεμβρίου 1959, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τῆς Ἁγίας ΣΟΥΜΕΛΑ, στὴν μεγάλη αἰθουσα τοῦ Ξενώνος τῆς Μονῆς «Κομνηνῶν Μελασσῶν» καὶ στὶς 11 π.μ. ἔδωσαν τὸ παρὸν ὅλοι τῶν 30 ἀντιπροσώπων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ποντιακῶν σωματείων καὶ συλλόγων γιὰ τὸ συνεδριάσουν καὶ ἀποφασίσουν γιὰ τὴν συγκρότηση ἑνὸς μελλοντικοῦ Ποντιακοῦ Συνεδρίου.

Ἡ συνεδρίαση αὐτὴ κράτησε μέχρι τὶς 6 ὥρες, παρακολούθησε δὲ «ΠΡΟΣΥΣΚΗΨΗ» ὑπὸ τῶν συνέδρων διότι αὐτὴ εἶχε σκοπὸ νὰ φέρῃ σὲ ἐπαφὴ τοὺς ποντίους ἐκπροσώπους ὅλης τῆς χώρας, νὰ ἀνταλλάξουν ἀπόψεις καὶ γνῶμες, νὰ ἐξασκηθοῦν σὲ ἀμοιβαία κατανόηση καὶ συνεργασία καὶ τέλος νὰ ἐκθέσουν τὰ τρέχοντα ζητήματα τοῦ μελλοντικοῦ «ΠΑΜΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ». Ἔτσι ἡ ζωλὸς ἐπιτυχὴς ποὺ ἐξελέγη κατὰ τὸ τέλος τῆς συνελεύσεως μὲ ψηφοφορία, ἀπὸ τὰ παρευρεθέντα καὶ μὴ πρόσωπα, ἀπέλαβε, σύμφωνα μὲ τὴν ὁμόφωνη γνώμη τοῦ συνεδρίου, τὴ σημαιοφορία καὶ ὀργάνωσαν κατὰ τὸν καλύτερο ἔμπιστό τρόπο τὴν ἐξόδιο καὶ τιμητικὴ συμπροσοχὴ τῆς Ποντιακῆς μάζας ἀπὸ τῆς Ἁγίας ἕως τὸ ἀνωτέρω συνέδριο.

Αὐτὴ, ἐπίσης, θὰ καθορίσῃ τὸν χρόνον καὶ τὸν συνελεύσεως καὶ θὰ ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς ἐπιτυχίας καὶ συνεννοήσεως μὲ ὅλες τὶς ποντιακὲς μάζες μὲ ἄμεσο πληροφοριακὸ ὄργανο της τὸ περιοδικὸ «ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΕΣΤΙΑ» καθὼς καὶ μὲ ἄλλες ἀνακοινώσεις.

Σκοποὶ καὶ ἐπιδιώξεις αὐτῆς τῆς κινήσεως εἶναι: Νὰ καλλιεργήσουν τὴν ψυχικὴ ἕνωσι τῶν ποντίων καὶ μιὰ ἀλληλέγγυα προσπάθεια ἀναφύσεως καὶ ἀναβλέψεως τοῦ ποντιακοῦ κόσμου, νὰ δημιουργήσουν εὐνοϊκὲς συνθῆκες ὥστε νὰ ἀναπτυχθοῦν πάλι οἱ ψυχικὲς ἀξίες τοῦ ποντίου καὶ ξεχωριστὰ στὶς αἰῶνες τῶν νεανίων, νὰ ἀναβιώσουν ἤθη καὶ ἔθιμα, νὰ κεντρώσουν τὸ φιλότιμο τοῦ ποντίου Ἕλληνα γιὰ ἔντονη δημιουργικὴ ἐργασία, νὰ ἀνυψώσουν τὸ γενικὸ ἐπίπεδο καὶ καταξιωθοῦν ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ξεχωριστότητος τῆς ποντιακῆς φυλῆς καὶ τὴν ἵδρυσι μιᾶς «ΠΑΝΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΟΔΗΓΗΤΙΔΑΣ ΣΤΕΓΗΣ» καὶ νὰ ἐνδιαφερθοῦν γενικῶς γιὰ τὴν ἐμφάνισι μιᾶς πολιτισμένης ψυχικῶς, χαρακτηρισμένης, ἄξιας τῆς δυναμικότητος της, Ποντιακῆς Κοινωνίας.

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι εἰς τὰ ἰατρεῖα τοῦ Ι.Κ.Α. ἤρχισεν ὁ τρίτος κατὰ σειρὰν προληπτικὸς ἐμβολιασμὸς κατὰ τῆς πολιομυελίτιδος διὰ τοῦ ἐμβολίου Σάλκ τῶν τέκνων τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α.

Παρακαλοῦνται θέν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ταυτέχωνται πρὸς ἐμβολιασμὸν ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι τῆς 10ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ μὲ τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος ΙΚΑ Βεροίας.

Η «ΕΥΗΜΕΡΙΑ»

Ἐφημερὶς τοῦ ὀνόματος ἀπὸ 22 φύλλων καὶ ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας «Π... λος καὶ Σία», μηνὸς Αὐγούστου, μὲ ἐξυπηρετικῶς ἐνδιαφέροντα ποικίλην ὕλην.

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΟΡΤΑΣΘΗΚΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ Η 10η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΒΙΤΣΙ & ΤΟΥ ΕΦ. ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

—Χθὲς Κυριακὴν ἑορτάσθηκε εἰς τὴν πόλι μας ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τοῦ Βιτσι καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ ἐφέδρου πολεμιστοῦ. Οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἄρχισαν μὲ τὰ ἔνθετικὰ καὶ ἐπεδίωξεν ἡ Μπάντα τῆς Φιλαρμονικῆς σχολῆς Βεροίας. Ἐπηκολούθησε δοξολογία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ 9ου Δ. Σχολείου κ. Ε. Χειμωνίδη, κατάθεσις στεφάνου καὶ δεξίωσις εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην Βεροίας.

—Τὸ ἀπόγευμα καὶ περὶ ὥραν 5.30 μεχρὶ 7.30 μ.μ ἐτελέσθησαν ἀγῶνες στίβου εἰς τὸ Γυμναστήριον μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὁμάδων: «Ἀετοῦ Θεσ/νίκης», «Ἡρακλέους» Ἐδέσσης καὶ τοῦ «Βερμίου» Ἔπρωτευσεν ἡ ὁμὰς τοῦ Ἀετοῦ μὲ 95 βαθμούς, ἐναντι 89 τοῦ Βερμίου καὶ 42 τοῦ Ἡρακλέους Ἐδέσσης.

—Μὲ ὁλίγην προσπάθειαν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ νικήσῃ τὸ Βερμιον, ἂν καὶ ἔλειπαν 4 ἀθληταί του θὰ κερδίζαμε πολύτιμους βαθμοὺς ἂν οἱ συμπολῖται μας Πολυχρονιάδης (τοῦ Ἡρακλέους Θεσ/νίκης) ποὺ πήδηξε στὰ μήκος 6.66 μ καὶ ὁ Κ. Χειμωνίδης (τῆς Α.Ε.Κ. Ἀθηνῶν) ποὺ πήδηξε 1.83 στὸ ὕψος, ἀνῆκαν εἰς τὴν ὁμάδα στίβου τοῦ Βερμίου. Ὡραία ἦταν ἡ πρόσθεσις τοῦ Μιχαηλίδη τοῦ «Βερμίου» στὸ σκυταλοδρομία 4χ375 ποὺ ἀνέπτυξε μέχρι τὰ 250 μέτρα μιὰ καταπληκτικὴ ταχύτητα.

Πολὺ καλοὶ οἱ Γ. Βερσιώτης, Λευκόπουλος (στὰ 200 μ.) Κ. Σαμαρᾶς (1,78 ὕψος) τοῦ Βερμίου, ὁ Νικολαΐδης τοῦ Ἀετοῦ καὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ Πολυχρονιάδης, Χειμωνίδης, Παρασκευᾶς.

—Ἄξιζουν συγχαρητήρια εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ τοὺς φίλους τοῦ Βερμίου, ποὺ εἶχαν τὴν φροντίδα ἰδίως δὲ εἰς τὸν ἐξαίρετον Γυμναστὴν κ. Κανελλίδην, ποὺ πιστεύομε, ὅτι σύντομα θὰ παρουσιάσῃ μία ἄρτια ὁμάδα στίβου.

—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων οἱ ἀδελφοὶ Ἀλπάντη ἀπέδειξαν, μὲ τὰ ἀκροβατικά τους νούμερα, ὅτι σύντομα θὰ διακριθοῦν καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Βέροιαν, ἡ δὲ Φιλαρμονικὴ ἔπαιξε ὡραῖα μουσικὰ κομμάτια.

—Ἀπὸ τὰ ρεκόρ τοῦ σταδίου Βεροίας «ἔσπασαν» τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος (ὑπὸ Κ. Χειμωνίδη μὲ 1,83 ἐναντι τοῦ 1,81 τοῦ ἰδίου) καὶ τὸ εἰς μῆκος ὑπὸ τοῦ Θ. Πολυχρονιάδη (6.66, ἐναντι τοῦ προηγουμένου ρεκόρ τοῦ κ. Δ. Βαφειάδη) καὶ τὸ ἀμφότεροι οἱ ἀθληταὶ ἀγωνισθηκαν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν καὶ δυσμενῆ σχόλια προεκάλεσαν ἡ ἀπουσία τῶν ἐπισήμων, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου Δήμου Βεροίας κ. Ἀλκ. Δελαντώνη, ποὺ κήρυξε τοὺς ἀγῶνες μετὰ τὴν ἐμπνευσμένην, σύντομον, ἀλλὰ περιεκτικὴν προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Βερμίου, ἰατροῦ κ. Ἀθανασίου Βελταΐδη.

—Στὶς 8.30 μ.μ. ἕνας λόχος στρατιωτῶν ἐπραγματοποίησεν λαμπαδηφορία. Στὶς 9 μ.μ. εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Κέντρον Ἑλπὰ ὁ Ἐθνικὸς σύλλογος Ἐφέδρων Ἀξιωμάτων, ποὺ εἶχε τὴν φροντίδα τῶν ἐκδηλώσεων, διωργάνωσεν χοροεσπερίδα, μὲ τὴν συμμετοχὴν πολλῶν καλλιτεχνῶν ἐκ Θεσ/νίκης, ποὺ ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας, παραταθεῖσα μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς σήμερον

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΝΕΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι χάρις εἰς τὰς ἀδιαλείπτους προσπαθείας τῆς Διοικήσεως καὶ ἰδίως τοῦ Προέδρου τοῦ ἐργατικοῦ Κέντρου Βεροίας κ. Νικολάου Ἀσλανόγλου, ἐνεγράφη ποσὸν 850.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν καταλλήλου κτιρίου διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Βεροίας καὶ τῶν τμημάτων καὶ Σχολῶν τούτου.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Βεροίας ἐπέτυχεν ἐπίσης, ὅπως ὁ ὑπάλληλος Ἐργασίας κ. Ἀριστείδης Δημητράτος ἐγγράψει τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν, διὰ τὴν αὐτοστέγασιν 50 ἐργατῶν, διὰ δανείων 50.000 δρχ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ 5364

Ἐν Βερ : τῇ 28—8—59

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦμεν ὅπως τοὺς κατέχοντας σύθαιρέτως δημοτικὰς ἐκτάσεις ἀπὸ πενταετίας τοὐλαχιστον ἀπὸ τῆς ἔσχυσης τοῦ ὡς ἄνω Δήτος, ἤτοι πρὸ τῆς 2ας Ἰουλίου 1954 καὶ καλλιεργοῦντας ἢ ἔχοντας δενδροφυτευθεῖσας ταύτας, ὅπως ὑποβάλωσι εἰς τὸν Δήμον (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν) μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ε.ἔ αἰτήσεις δι' ὧν νὰ αἰτῶνται τὴν ἄνευ δημοπρασίας, ἐκποίησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τούτους.

Ἀπαιτήσει λέον νὰ συνοδεύωνται καὶ ὑπὸ σχετικοῦ διαγράμματος τῆς κατεχομένης δημοτικῆς ἐκτάσεως.

Πρὸς τούτοις γνωρίζομεν ὅτι κατὰ τῶν κατόχων καλλιεργητῶν ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων δημοτικὰ κτήματα οἵτινες δὲν ἤθελον ἐπωφεληθῆ, ταῦ διὰ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων παρεχομένου αὐτοῖς εὐεργετήματος πρὸς ἀγορὰν τῶν κατεχομένων κτημάτων θέλουν ληφθῆ τὰ κατὰ τοὺς κειμένους διατάξεις, ἀναγκαστικὰ μέτρα πρὸς ἀπόρριψιν τῶν ἐκ τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας

Γ. ΤΣΑΛΕΡΗΣ

ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Χθὲς εἰς τὸ Κέντρον τῆς πόλεως μας «Πανόραμα» ὁ σύλλογος Ποντίων Ἀλεξανδρείας καὶ περιχώρων διωργάνωσεν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν χοροεσπερίδα, ἡ ὁποία διήρκησεν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς Δευτέρας.

Εἰς αὐτὴ παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος κ. Παπαποστόλου ὁ κ. Εἰρηνοδίκης ἀξ)κοὶ κτλ. καὶ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐξείνου Λέσχης Βεροίας. Στὴν Λύραν ἔπαιξεν ἀπερίφημος Γῶγος, τραγούδησαν ὁ Χρύσανθος κτλ.

Τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν Ποντιακὴ μεριμνανθεσ)κης.

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΡΟΔΑΚΙΝΩΝ

Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας Νομοῦ Ἡμαθίας καλεῖ τοὺς ροδακινοπαραγωγούς, ὅπως μέχρι τῆς 4ης Σεπτεμβρίου δηλώσουν εἰς αὐτὴν τὶς ποσότητες κτλ. τῶν ροδακίνων, ποὺ ἐπώλησαι χωρὶς ὡρισμένην τιμὴν εἰς τοὺς φρουτεμπόρους, προκειμένου νὰ παρέμβῃ ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΗ ΝΑΟΥΣΑ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Τζαμπάζη καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Φ. Κόκκινου εἰς Ἀθήνας ἐλύθησαν ἱκανοποιητικῶς τὰ ζητήματα τῶν ψυγείων, τοῦ δανείου τῶν 5 ἑκατομ. τοῦ Δήμου, τοῦ Τουρ. Περιπτέρου τοῦ Κιοσκιοῦ, τοῦ Παιδ. Σταδίου Εὐαγγελισμοῦ, τῶν ἐπαγγελματικῶν δανείων καὶ τῆς χορηγήσεως δανείων εἰς τοὺς ἐπαναπατριζομένους ἐκ τοῦ παραπετάσματος.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959
Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 181

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ, ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

—Εἰς τὸ προηγούμενο ἄρθρο μας, μὲ τίτλον «Ἐπικίνδυνοι Δημαγωγοί»—τὸ ὁποῖο εἶχε μεγίστην ἀπήχησιν εἰς τοὺς ὀγιῶς σκεπτομένους Ἕλληνας—διεπιστώσαμε μίαν ἀλήθειαν.

—Δὲν ἀεροβατοῦμει καὶ συνεπῶς δὲν πιστεύομεν, ὅτι ἕνα μικρὸ ἄρθρο θὰ ἀνατρέψῃ τὰ πικρὰ διδάγματα τῆς Ἱστορίας. Ἀλλὰ τὴν Ἱστορίαν δὲν δημιουργεῖ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπραξία, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ προσπάθεια. Ἡ Ἱστορία δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μαχῶν, πού γνωρίζομεν. Εἶναι τὸ δημιούργημα τῶν ἑκάστοτε μικρῶν ἐπαναστάσεων, ποὺ συντελοῦνται εἰς τὶς ψυχὲς τῶν ἡρώων της, ὄχι μόνον τῶν πρωταγωνιστῶν της, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, διατί τὸ θέατρο τῆς Ἱστορίας δὲν παίζεται μόνον μὲ ἕναν πρωταγωνιστήν. Εἶναι ὁ πικρὸς καρπὸς τῶν κόπων μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων.

—Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις, νομίζομεν, ὅτι μπορεῖ ν' ἀπασχοληθοῦμεβα διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων μας, διότι ἐπιζητοῦμεν τὸ ἄριστον. Ἀλλὰ ἡ Ἱστορία, οἱ μεγάλαι κατακτήσεις τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας δὲν εἶναι «τὸ ἄριστο ἀποτέλεσμα» μιᾶς ἐνεργείας. Εἶναι ἡ κυψέλη τῶν μικρῶν κοινωφελῶν ἀγώνων. Θὰ ἐπιχειρήσωμεν, λοιπόν, καὶ ἐμεῖς στὸν τομέα, ποὺ τώρα μποροῦμε νὰ τονίσωμε τὴν γνώμην μας καὶ πάλιν εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρων τῆς ἐφημερίδος μας, ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔτους, λέγοντες τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς διαστρεβλώσεις καὶ μεροληψίες.

***

—Πάσχει ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸ πολιτικὸ ψεῦδος. Ἡ λέξις πολιτικός, εἰς τὴν ζωήν, τὸν τόπον καὶ τὸ θέατρον εἶναι συνώνυμη μὲ τὴν «λαγοὶ μὲ πετραχείλια». Διατί αὐτὴ ἡ κατάπτωσις; Πῶς θὰ δημιουργήσωμεν, ὅταν ἀμφιβάλλωμεν διὰ τὴν ἀξίαν τῶν δημιουργῶν; Πῶς θὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὸν λαὸν τὴν πίστιν πρὸς τὴν ἡγεσίαν; Πῶς θὰ κατανοήσουν οἱ ψηφοφόροι ὅτι οἱ πολιτικοὶ δὲν εἶναι πάντοτε ἄτεργοι ἐρασιτέχναι; Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον, πῶς θὰ κατανοήσῃ ὁ πολίτης, ὅτι καὶ ὁ Ἴδιος πταίει διὰ τὸ σήμερα, ἀλλὰ περισσότερον, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς ποθουμένης μεταβολῆς;

—Μάλιστα, ἀναγνώστη, πταῖς καὶ ἐσύ. Διότι ἐνῶ οἱ ἰδέαι σου εἶναι συντηρητικαὶ προσκολλᾶται σὰν ατρεῖδι εἰς τὴν διοίκησιν ἑνὸς «κοινωνιστικοῦ» κόμματος. Διότι γίνεσαι πολιτικάντης «πολιτικὸς παράγων», ἐκστρατεύεις βοηθῶντας ἕνα κίνημα διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὶς ἰδέες, ποὺ καὶ ὁ ἴδιος κρυφὰ πιστεύεις.

—Πταῖς καὶ ἐσὺ ἀνάγνώστη, διότι ἐνῶ εἶσαι ἄνθρωπος ρηξικέλευθος, φιλοπρόοδος εἰς τὴν κοσμοθεωρίαν σου, γαντζώνεσαι σὲ ὁποιαδήποτε «συντηρητικὸ» κόμμα ποὺ εὑρίσκεται στὴν ἀρχήν, διὰ νὰ τακτοποιήσῃς τὰ στενά, ἀτομικά σου συμφέροντα.

—Πταῖς Ἕλληνα πολίτη, διότι θυσιάζεις τὶς ἰδέες σου εἰς τὸν βωμὸν τοῦ συμφέροντος. Ἀπὸ θύτης τοῦ ψεύδους γίνεσαι θύτης τῆς ἀληθείας, διὰ νὰ καταλήξῃς θῦμα τῶν δημαγωγῶν ἡγετῶν σου, ποὺ δὲν πιστεύεις.

—Πῶς ἀπαιτεῖς νὰ δημιουργήσῃς, ὅταν προδίδῃς τοὺς ὁκοπούς σου, τὸ πιστεύω σου; Καὶ πῶς θέλεις ἀληθινοὺς ἡγέτες, ὅταν ἐσὺ δὲν εἶσαι ἡγέτης τοῦ ἑαυτοῦ σου; Πρὶν ἐπαναστατήσῃς ἐναντίον αὐτῶν ποὺ σὲ κυβερνοῦν, πρέπει νὰ ὑποστείλῃς τὴν σημαίαν τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀνειλικρινείας, ποὺ κυματίζει εἰς τὸ φρούριον τῆς ψυχῆς σου.

Γ.Χ.Χ.

Μία πρότυπος προσοδοφόρος γεωργικὴ ἐργασία

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΛΥΚΙΣΚΟΥ

Η ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΒΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

3ον (τελευταῖον)

—«Ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις εἰς Γεωργοκτηνοτροφικὸν σταθμὸν Ἰωαννίνων ἔγινεσὲ ἔκταση 0,5 στρεμμάτων, ἐχρησιμοποιήθησαν δὲ στύλοι ὕψους 8—10 μέτρων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἐξωτερικοὶ ἐτοποθετήθησαν δρθιοι οἱ ἐξωτερικοὶ μὲ κλίσιν 30 μοιρῶν. Ἐπὶ τῶν στύλων αὐτῶν ἐστερεώθησαν σύρματα ὑψους 7 μέτρων γιὰ τὴν ἀνάρτηση τῶν φυτῶν τοῦ λυκίσκου.

—Στὸ ἔδαφος τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς ἔγινε σκαφὴ μὲ λιογάρι καὶ λίπανσις βασικὴ γιὰ μιὰ πενταετία μὲ 3000 ὀκάδες κόπρου 150 ὀκάδ. ὑπερφωσφορικοῦ 0—16—0 35 ὀκάδ θειϊκοῦ καλίου. Προσετέθησαν δὲ καὶ 15 ὀκάδες θειϊκῆς ἀμμωνίας καὶ 30 ὀκ. νιτρικοῦ νατρίου καὶ ἔγινε ἡ κάλυψις μὲ ὄργωμα Στοὺς λάκκους ἔγινε καὶ τοπικὴ λίπανσις κατὰ φυτὸν μέποσότητα κατ' ἀναλογίαν ἀτὸ στρέμμα 70 ὀκ. 0—16—0, 30 ὀκ. θειϊκοῦ καλίου καὶ 20 ὀκάδ. νιτρικῆς ἀμμωνίας.

—Ἐφυτεύθησαν σὲ ἀποστάσεις 1,40 χ 2,20μ. 480 φυτὰ διαφόρων ποικιλιῶν. Τὸ κλάδευμα τοῦ λυκίσκου συνίσταται στὴ βράχυνση τῶν ἐτησίων κλάδων ἀπὸ τὸ ἔδαφος σὲ ὕψος 0,01—0,05 μ. γίνεται δὲ καλέαρνό, ὁπότε ἀφαιροῦνται ὅλοι οἱ ἄλλοι βλαστοί, καὶ ἀφήνονται μόνον δύο, οἱ ὁποῖοι διαλέγονται νὰ εἶναι μετρίας ζωηρότητος καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ δώσουν τὴν παραγωγήν, ἐπίσης δὲ γίνεται καὶ κλάδευμα βλαστῶν θέρους. τὸ ὁποῖον διαφέρει κατὰ ποικιλίαν.

—Ἡ συγκομιδὴ ἔγινε διανοίκωναι ἄρχισαν νὰ χάνουν τὸ ἀρχικό τους χρῶμα καὶ νὰ γίνωνται λιπαροί, ὁπότε λουπουλίνη παίρνει χρῶμα χρυσοκίτρινο, ἡ δὲ συνολικὴ παραγωγὴ κώνων ἔφθασε τὶς 80—85 περίπου ὀκάδες. Μετὰ τὴν συγκομιδὴν οἱ κῶνοι ἁπλώθηκαν σὲ στρῶμα πάχους 0,03—0,05 μ. ἐπὶ τελλάρων, σὲ σκιὰ καὶ σὲ καλῶς ἀεριζόμενο χῶρο δωματίου χωρὶς ἀποξήρανσιν, γιατὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραμένουν στὸν Ἥλιο. Μετὰ δὲ τὴν ἀποξήρανση γίνεται θείωσις τῶν κώνων σὲ ἀναλογία 1 ὀκᾶ θειάφι γιὰ 100 ὀκάδες κώνων. Ἡ συσκευασία τῶν ξηρῶν κώνων ἔγινε μέσα σὲ πάνινα σακκιά, ἀλλοῦ ὅμως γίνεται σὲ δέματα, τὰ ὁποῖα πιέζονται ἰσχυρῶς μὲ ὑδραυλικὰ ἢ μηχανικὸ πιεστήριο, ὥστε μὲ τὴν πλειστην νὰ περιορισθῇ ἡ ὀξείδωσις τῶν ἀρωματικῶν οὐσιῶν.»

Ἔτσι τελειώσαμε τὸ ρεπορτάζ γύρω ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τοῦ λυκίσκου, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ συμφέρουσα, διότι καὶ ἀσφαλὴς εἶναι ἡ πώλησις του εἰς τὴν ζυθοποιΐαν «ΦΙΞ» καὶ αἱ τιμαί του συμφέρουσαι, ἡ δὲ Ἐθνικὴ οἰκονομία θὰ ἔχῃ ὠφέλη ἀπὸ ἀλλάγματος 3,720.000 δρχ. ποὺ δίδονται τώρα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τουλέκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὸ θεῖον κήρυγμα

ΣΥΓΚΕΧΩΡΙΜΕΝΟΣ ΑΛΛΑ ΜΗ ΣΤΓΧΩΡΩΝ

Ἔμφυτο φαίνεται νὰ εἶναι στὸν ἄνθρωπο νὰ ζητᾶ τὶς πρωτοκαθεδρίες. Τὴν ἐπιθυμία γιὰ τὴν πρώτη θέσι τὴν ἐκληρονομήσαμε ἀπὸ τὸν Ἀδάμ. Κανεὶς μας δὲν θέλει νὰ εἶναι ὑπηρέτης.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ παρανοήσαντες τὴν σημασία τῆς Βασιλείας ποὺ Κύριός των ἦλθε νὰ ἱδρύσῃ, ἄρχισαν νὰ ζητοῦν θέσεις προεξέχουσες. Ἀκόμη καὶ μάλλωναν μεταξύ των. Εἶχαν δέ καὶ τὴν τόλμη ν' ἀναφέρουν τὴν ἐπιθυμία τους καὶ στὸν Ἴδιο τὸ Χριστό.

Αὐτὸ ἔδωκε στὸν Χριστὸ τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς πῇ ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ταπεινοὶ καὶ ὅσο πιὸ ταπεινοὶ εἶναι ἐδῶ, τόσο ὑψηλότερη θέσι θὰ κατακτήσουν στὴ Βασιλεία του. Σὰν τὰ μικρὰ παιδιὰ τοὺς εἶπε νὰ γίνουν. Κι' ἂν κάποιος ἀκόμη τοὺς βλάψῃ ἐὰ ἔπρεπε νὰ τὸν συγχωρῇ σουν γιατὶ στὴν πραγματικότητα περισσότερο κακὸ ἔκαμε στὸν ἑαυτό του παρὰ στοὺς ἄλλους.

Θύμωσε, φαίνεται, ὁ ὀξύθυμος καὶ τολμηρὸς Πέτρος. Πῆγε στὸν Χριστὸ καὶ τὸν ρωτᾶ, «Κύριε, πόσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; Ἐπὶ τέλους ὑπάρχει ὅριο στὴν ὑπομονὴ καὶ συγχωρητικότητά μου. Σὰν τὸν Πέτρο σκεπτόμαστε ὅλοι μας. Δὲν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ προσφέρουμε στὸν συνάνθρωπό μας ἀπεριόριστη συγχώρησι ἂν καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴ ζητοῦμε. Θέλουμε ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δώσουμε.

Ὄχι μόνον ἑπτὰ φορὲς πρέπει νὰ συγχωροῦμε τὸν ἀδελφό μας, ἀλλ' ἑβδομηκοντάκις ἑπτά, εἶπεν ὁ Χριστός. Δὲν πρέπει βέβαια τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν νὰ πάρουμε κατὰ γράμμα. Ἡ συγχώρησίς μας πρέπει νὰ εἶναι ἀπεριόριστη ὅπως εἶναι καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς.

Δὲν ἀρκέσθηκε στὴν ἀπάντησι αὐτὴ ὁ Χριστός. Ἔδωσε στὸν Πέτρο καὶ σὲ μᾶς ὅλους μιὰ παραβολὴ ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ ὤφειλε πολλὰ χρήματα. Δέχθηκε τὴ συγχώρησι τοῦ πιστωτοῦ του, ἀλλ' ὁ ἴδιος δὲν ἤθελε νὰ συγχωρήσῃ ἕνα δικό του χρεώστη ποὺ τοῦ ὤφειλε πολὺ ὀλίγα συγκρινόμενα μ' ἐκεῖνα ποὺ ὁ Ἴδιος ὤφειλε στὸν κύριό του.

Ἡ παραβολὴ αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ δὲν σχετίζεται τόσο πολὺ μὲ τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης συγχωρητικότητος ὅσο μὲ τὸ γιατὶ πρέπει νὰ συγχωροῦμε καὶ τί εἴδους πρέπει νὰ εἶναι ἡ δική μας συγχώρησις. Ἂν ἀντιληφθοῦμε γιατὶ πρέπει νὰ συγχωροῦμε καὶ τί στὴν πραγματικότητα εἶναι συγχώρησις, τότε αὐτομάτως ἔχομε τὴν ἀπάντησι στὸ ἐρώτημα, «ἑπτάκις φορὲς πρέπει νὰ συγχωροῦμε τὸν ἀδελφό μας».

Ἂς δοῦμε λοιπὸν τὴν παραβολή.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἔχουμε τὸν Βασιλέα καὶ τὸν ὀφειλέτη του.

Εἶχε βούλους ὁ Βασιλεὺς αὐτός. Γιοὺς ἐκάλεσε νὰ τοῦ δώσουν λογαριασμό. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς βρέθηκε χρεώστης ἑνὸς τεραστίου ποσοῦ. Χρεωστοῦσε μύρια τάλαντα. Τερά στιο ποσό, ἀνυπολόγιστο σχεδόν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Οἱ βρύσεις τοῦ Βάλτου.-Τὸ κτηματολόγιον.-Ἡ κεντρικὴ ὁδός.-Ἡ ἐπέκτασις τοῦ σχεδίου πόλεως.-Τὸ Δημ. Ψυγεῖον.-Ἡ ὑδρευσις τῆς Καλλιθέας (Παπάγου).-Ἡ Πλατεῖα Ἐλιᾶς κλπ. κλπ.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ - ΕΥΘΥΜΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Τὴν περασμένην Δευτέρα συνῆλθεν καὶ πάλιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας καὶ ἔλαβε τὶς ἑξῆς ἀποφάσεις:

1) Ἀνεβλήθη ἡ λῆψις ἀποφάσεων διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν βρυσῶν τοῦ βάλτου, ἐλλείψει σχετικῶν οἰκονομικῶν πόρων.

2) Συνεκροτήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. Ἀνανιάδη καὶ Δ. Φιλιππίδη, ἡ ὁποία θὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ Κτηματολογίου.

3) Ἡ κεντρικὴ ὁδὸς θὰ ἀποπερατωθῇ δι' αὐτεπιστασίας, ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς. Θὰ στρωθοῦν διὰ τάπητος καὶ ἠπλατεῖα πλατανιῶν καὶ ἐνδεχομένως καὶ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου.

4) Θὰ γίνῃ ἡ δημοπράτησις τοῦ ἔργου ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως πρὸς Καλλιθέαν —πρὸς Πασσᾶ Κιόσκι χορηγηθέντος ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἱδρύματος ποσοῦ 100.000 δρχ.

5) Θὰ προσληφθῇ διπλωματοῦχος Μηχανολόγος—Χημικὸς διὰ ἕνα ἐξάμηνον, πρὸς λειτουργίαν τοῦ Δημοτικοῦ Ψυγείου, χωρητικότητος 360 τόννων, τοῦ ὁποίου ἡ ἐνάρξις θὰ γίνῃ στὶς 10 τρεχόντος μηνός.

Ἀποφασίζεται ἡ σύνταξις Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν Ψυγείων.

6) Θὰ γίνῃ ἡ δημοπράτησις τοῦ ἔργου ἐπεκτάσεως τῶν Δημοτικῶν ψυγείων, διὰ τῆς ἐξοικονομήσεως 240.000 δρχ.

7) Θὰ κατασκευασθῇ δι' αὐτεπιστασίας καὶ προσωπικῆς ἐργασίας τὸ δίκτυον ὑδρεύσεως (Καλλιθέας) συνοικισμοῦ Παπάγου, ἐξασφαλισθέντος τοῦ ποσοῦ τῶν 220.000 δρχ. τὸ ὁποῖον πιθανὸν νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ὑδρεύσεως καὶ εἰς ἄλλην περιφέρειαν.

8) Ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἡ πρότασις τῶν κκ. Καιάρη Ψωμιάδη, Σερεμέτα κτλ. διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὴν ὁδὸν Τρύφωνος, οἱ ὁποῖοι μάλιστα προθυμοποιοῦνται διὰ τὴν καταβολὴν μέρους τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἀποφασίζεται—ἐν ἀναγκῃ—ἡ ἔναρξις δικαστικοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἀντιτιθεμένου ἰδιοκτήτου.

9) Ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις κανδυλίου 5.000 δρχ. διὰ τὴν Φιλαρμονικὴν Σχολὴν Βεροίας.

10) Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου ἡ ἐτησία «περίφημος» ἀρχιτέκτων τοῦ Υ. Δημ. Ἔργων κ. Κυδωνιάτης λόγω ταξιδίων καὶ ἐργασιῶν, δὲν ἐπεράτωσεν τὰ σχέδια τῆς πλατείας Ἐλιᾶς. Διάχυτος ἡ γνώμη τῶν κ.κ. Συμβούλων, ὅπως προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς ἀνάθεσιν εἰς ἄλλον Ἀρχιτέκτονα τοῦ Ἔργου τούτου.

11) Ἐγκρίνεται ἡ λῆψις τοῦ ποσοῦ τῶν 200 000 ἐκ τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων, διὰ τὴν Πισίναν τοῦ Τ.Ο.Β.

Καὶ τώρα ἕνα—δύο στιγμιότυπα.

Ἀπουσίαζαν οἱ κ.κ. Τζελέπης, Χατζάκης, Τηλ. καὶ Κ. Χατζηδημητρίου. Κατὰ τὶς 12 μμ. ἐμφανίζονται εἰς τὴν εἴσοδον οἱ κ. Τζελέπης καὶ Χατζάκης, ὁπότε ὁ κ. Πασσίδης λέγει χαριτολογῶν «Τώρα ἔξω τοῦ νυμφῶνος».

—Ὁ ἴδιος λέγει ἀργότερα, ὅταν γίνεται συζήτησις διὰ τὶς 200.000 δρχ. τῆς Πισίνας: «Νὰ τὰ πάρωμε, ἀλλὰ νὰτὰ κάμωμε φράγμα γιὰ νὰ μαζεύεται τὸ νερὸ τῶν χωραφιῶν». Μειδιάματα εἰς τὸ συμβούλιο.

—Ὁ Ἰατρὸς κ. Περβίκης ἀπευθυνόμενος πρὸς ἐμένα λέγει σὲ μιὰ στιγμή: «Πρέπει νὰ σᾶς ἀνακηρύξωμεν ἐπίτιμον Δημοτικὸν σύμβουλον διότι μετηνδημασιότητα καὶ τὴν παρουσίανεας συμβάλλεστε εἰς τὶς συνεδριάσεις». Καὶ τὸ ἀποδέχθηκα, διότι τὸ Δ.Σ. συνεδρίαζε καὶ δὲν ἐπιτρέπει νὰ γίνεται θόρυβος. Ἐξ ἄλλου δὲν εἶμαι σχολαστικὸς Συνταξιοῦχος Φιλολογίας, ὥστε νὰ ἀμφισβητήσω τὴν Ἐτυμολογίαν τῆς λέξεως σύμβουλος ποὺ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα συμβάλλω ἀλλὰ ἀπὸ τὸ συμβουλεύω. Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Ἰατρὸς ὡμίλοῦσε ἀλληγορικά.

—Ἡ συζήτησις διὰ τὸ Δημ. Ψυγεῖον. Ὁπότε οἱ κ. Τσικερβάνος καὶ Τσαλέρας ὁμιλοῦνε «διὰ κοινωνικὴν πολιτικὴν» τοῦ Δήμου, ποὺ πρέπει νὰ ἀσκηθῇ... διὰ τοῦ ψυγείου'... Ἔτσι θὰ ἔχωμεν καὶ κοινωνικὴν πολιτικήν.... Παστεριωμένην.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

—Ὁ ἐξαίρετος καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Κ. Βασβαρέσσος (Β' βραβεῖον φωτογραφίας Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσ)νίκης 1958 ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν μίαν σειρὰν φωτογραφικῶν τοπίων τῆς Βεροίας.

Διακρίνει κανεὶς τὸ καλὸ γοῦστο τοῦ καλλιτέχνου καὶ τὴν ὑπέροχην του τέχνη. Μεταξὺ τῶν ἄλλων πολὺ ὡραῖα εἶναι καὶ «ἡ Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου εἰς τὴν Ἐληᾶν».

—Πωλοῦνται εἰς τὸ φωτογραφεῖον τοῦ Καλλιτέχνου καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Βασίλειος Μπαζάκας τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Εὐθυμίας τὸ γένος Τσαμήτρου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Μαρία Σαμαρᾶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Εὐαγγελίας τὸ γένος Γιάκα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Ναούσῃ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Σταῦρος Γαϊτάνος ἐπὶ τῇ μεθαυριανῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ δὲν θὰ ἑορτάσῃ διότι καὶθάδεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Θά διαβάζης, ἀναγνώστη ἀσφαλῶς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Βεροίᾳ σωματείων τοῦ κ. Α. Δ. καὶ θά ἐκπλήττεσαι, διὰ τὴν μεγάλην κίνησιν, ποὺ παρουσιάζουν οἱ σύλλογοι τῆς Βεροίας, στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνος μας. Θά πρέπη νὰ λάβης ὑπ'ὄψιν σου, ὅτι οἱ τότε συνθῆκες πολιτισμοῦ κτλ. ἦσαν πολὺ διαφορετικὲς καὶ συνεπῶς ἡ δυσχέρεια διὰ κάθε συλλογικὴ κίνησιν θά ἔπρεπε νὰ μὴ εὐνοῆται. Χρειάζεται λοιπόν, ὄχι μόνον νὰ θαυμάζωμεν τὴν κίνησιν τῶν παλαιῶν σωματείων τῆς πόλεώς μας, ἀλλὰ κάτι ἀκόμη μιὰ σύγκρισι νὰ στενοχωρούμεθα διὰ τὴν σημερινὴν δρᾶσιν —τὴν ἐλλειψιν μᾶλλον—ἰδίως εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα.

***

Μελετήσαμε τὴν ὡραίαν μελέτην τοῦ Δικηγόρου—Δημοσιογράφου κ.Ν.Ψαρουδάκη, μὲ τίτλον «Ἡ Ἐπανάστασις τῆς ἀγάπης»ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος «Χριστιανικὴ Δημοκρατία». Στὶς 190 περίπου σελίδες τοῦ βιβλίου βλέπει κανεὶς τὴν προσπάθειαν τοῦ συγγραφέως νὰ παρουσιάση ἕνα πρότυπον μιᾶς Χριστιανικῆς Δημοκρατίας καὶ κοινωνίας. Σὲν ἀπαντᾶ σιὰ προβλήματα τῆς σημερινῆς κατασταστάσεως, διατί ἀντὶ νὰ ἐπιδιορθώνη προτιμᾶ,νὰ κτίζη ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Διαπιστώνει κανεὶς μιὰ «ἰδανικὴ πολιτεία»ποὺ μοιάζει τὶς διδασκαλίες τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ρουσσώ ἢ τὶς οὐτοπίες τοῦ Μώρου, τοῦ Ἴψεν, τοῦ Τολστόϊ.

Ὡς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ ἰδίως τὶς κληρονομίες ἀσπάζεται ὁ συγγραφεύς, τὶς σοσιαλιστικὲς θεωρίες, ἀναλογιζόμενος τὸ χρονικὸν τῶν πρώτων χριστιανῶν. Διὰ ἀκόμη μίαν φορὰ γίνεται μία ἐγγραφὴ προσπάθεια διὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ ὁ χριστιανισμός, ὡς κοσμοθεωρία καὶ πολιτικὸ σύστημα. Σύγχυσις τῆς θεϊκῆς καὶ κοσμικῆς ἐξουσίας. Ἡ θεωρία τῶν «Δύο ξιφῶν» τῆς ὀυτικῆς ἐκκλησίας τοῦ Πάπα.

***

Ἀπὸ τὸ περιεκτικὸ περιοδικὸ «Εὐημερία» τοῦ Αὐγούστου ἀναδημοσιεύομεν τοὺς παρὰ κάτω «Δέκα κανόνες ἐπιτυχίας: «Πρὶν πολλὰ χρόνια, ἡ Ἕνωσις Μεταλλουργῶν τῶν Η.Π.Α. ἀνακοίνωσε «Δέκα κανόνες Ἐπιτυχίας», ποὺ εἶχαν τυπωθῆ πάνω σ'ἕνα φύλλο μετάλλου. Οἱ κανόνες αὐτοὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμα νὰ εἶναι πολύτιμοι:

1) Νὰ ἀκέ:τεσαι τιμια καὶ νὰ ἐνεργῆς τιμια.

2) Ἀνάλυσε προσεκτικὰ τὰ γεγονότα, πρὶν βγάλης συμπέρασμα.

3) Καλλιέργησε τὴ συνήθεια νὰ εἶσαι καθαρὸς καὶ τακτικός.

4) Ὅρισε ἕνα λογικὸ σκοπὸ καὶ ἀποφάσισε νὰ τὸ ἐπιτύχης.

5) Δέξου συμβουλές, ἀλλὰ σκέψου καὶ ἀποφάσισε μόνος σου.

6) Φρόντιζε νὰ εἶσαι εὐχάριστος στοὺς ἄλλους, κρατῶντας τὶς στενοχώριες σου γιὰτόν ἑαυτόν σου.

7) Μὴν ὁμολογῆς σὲ κανένα, οὔτε καὶ στὸν ἑαυτό σου ἀκόμη, ὅτι νικήθηκες.

8) Ξόδευε λιγώτερα ἀπ' ὅσα κερδίζης.

9) Κάνε φίλους, ἀλλὰ νὰ θυμᾶσαι ὅτι ἡ κατάχρηση τῆς φιλίας διώχνει καὶ τοὺς πιὸ πιστοὺς φίλους καὶ.

10) Μὴ φοβᾶσαι νὰ ὀνειροπολῆς λίγο, ἡ φαντασία εἶναι ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν».

Νά, λοιπόν, ὁ δρόμος τῆς ἐπιτυχίας καὶ ἂς μὴ εἴσθε..... Μεταλλουργοί.!!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

21ον

Ἡ σωματικὴ ἔρευνα δὲν εἶχε κανένα ἀποτέλεσμα. Τίποτε τὸ ὑποπτο ἢ τὸ ἀσυνήθιστο δὲν εἶχε ὁ Στέλιος στὶς τσέπες του, ἐξὸν ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του μὲ μερικὰ χαρτήματα. Οὔτε ἕνα κομμάτάκι χαρτὶ οὔτε ἕνα ἁπλὸ σημείωμα.

Οἱ δύο γερμανοὶ πῆραν τὴν ταυτότητα καὶ πλησίασαν στὸ γραφεῖο τοῦ ὑπαξιωματικοῦ. Φώναξαν καὶ τὸν διερμηνέα. Ὁ Στέλιος στέκονταν πάντα ὄρθιος, κι' εἶχε ἀκουμπήσει στὸν τοῖχο, δίπλα στὴν πόρτα.

Ξέφρια, μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ ἔριξε ὁ ὑπαξιωματικὸς στὸ ὄνομα, τιναχτήκε πίσω.

—Ὦ! ἔκαμε ἐκπληκτος καὶ κύτταξε τὸν Στέλιο μ' ἕνα βαθὺ, ἐξεταστικὸ βλέμμα.

Τοῖα κεφάλια ἐνώθηκαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐπάνω ἀπὸ τὴν ταυτότητα, καὶ ἄλλα τοῖα ζευγάρια μάτια συλλάβηκαν ἀμέσως στὴ φυσιογνωμία τοῦ Γιαλαμᾶ.

Ὁ ὑπαξιωματικὸς προχώρησε μὲ γρήγορα βήματα στὴ μισανοιχτὴ πόρτα καὶ τὴν ἔκλεισε. Ἔπειτα ἀφοῦ ὑπέκλιθε σιὰ Στέλιο νὰ ξαπλακώση ἀπὸ κεῖ, σὰν νὰ φοβοῦνταν μήτως ἀνοίξη καὶ φύγη, τοῦ μίλησε γερμανικά.

— Εἶσαι κουρασμένος; Θέλεις ν' ἀναβήσης; Ρώτησε.

Δὲν τὸ ἔκαμε ἀπὸ εὐγένεια. Ἤθελε νὰ βεβαιωθῆ ἂν ὁ Στέλιος καταλάβαινε τὴ γλῶσσα του. Τὸ βλέμμα τοῦ τελευταίου ὅμως, ἀπλανὲς καὶ ἀδιάφορο ἔδειχνε τὸ ἀντίθετο. Ἡ μόνη ἀντίδρασί του στὴν ἐρώτηση ἦταν ν' ἀνασηκώση τοὺς ὤμους δείχνοντας ὅτι δὲν καταλάβε. Οἱ ἄλλοι τοῖς στέκονταν ἀμίλητοι, ἀλλὰ στὰ πρόσωπά τους ἦταν ζωγραφισμένη ἡ εὐχαρίστησι.

Ὁ ὑπαξιωματικὸς πῆγε στὴ θέσι του καὶ ἀνασήκωσε τὰ ἀκουστικά.

— Θὰ βασταξη πολὺ αὐτὴ ἡ ἱστορία. Ρώτησε ὁ Στέλιος τὸν βοηθό.

— Ἔχω δὲν τὸ καταλαβαίνεις μόνος σου; Ἡ κανεὶς τὸν κουτό. Ἦταν ἡ ἀπάντησι, μιὰ ἀνάσκελη γερμάνη σαρκάσι.

— Τί λέει Ρώτησε τώρα καὶ ὁ ὑπαξιωματικός, ποὺ ἦταν ἕτοιμος ν' ἀνοίξη τὸν δίσκο, μὲ τὰ δάχτυλα ἀκουμπισμένα σ' ἕναν ἀριθμό.

Ὁ διερμηνέας τοῦ ἐξήγησε.

— Πὲς του ὅτι αὐτὰ δὲν πειράζουν σ' ἐμᾶς, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς γελάση, κάνοντας τάχα τὸν ἀνήξερο...

Στὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Γερμανοῦ ὁ Ρωμηὸς πρόσθεσε καὶ τὴ δική του γνώμη.

— φάγαμε τὰ σίδερα γιὰ νὰ σὲ βροῦμε, καὶ τώρα ποὺ σὲ τσακώσαμε, δίχως νὰ τὰ φανταζόμαστε κι' ἐσὺ ρωτᾶς πότε θὰ φύγης;

Καὶ γέλασε, ἐνῶ τὸ πρόσωπό του ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ χαρὰ καὶ ἱκανοποίηση.

— Γιὰ μένα φάγατε τὰ σίδερα; Ἂν ἤξερα θαρχόμουν μόνος καί..

Παρ' ὅλη τὴν ἐκπληξη ποὺ εἶχε δοκιμάσει ὁ Στέλιος ἀπὸ τὰ λόγια του διερμηνέα αἰσθανόταν τὴν διαθεση νὰ τὸν εἰρωνευθῆ. Δὲν πρόφτασε ὅμως νὰ συμπληρώση τὴν κουβέντα του. Ὁ ὑπαξιωματικός, ποὺ εἶχε πάρει ἕναν ἀριθμὸ στὸ τηλέφωνο καὶ περίμενε ἀπάντηση ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἔβαλε τὶς φωνὲς ἐκνευρισμένος καὶ τὸν ἔκανε νὰ σωπάση. Ὁ Στέλιος συνεπέρανε ἀπὸ τὸ ὕφος καὶ τὸ βλέμμα του, ὅτι τὸν ἔβριζε. Τουλάχιστο ἂν ἄκουγε μαζὶ μὲ τὶς βρισιὲς καὶ τὸ γνωστότατο ἐκεῖνο «φέρσου» ποὺ δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ ξέρης γερμανικὰ γιὰ νὰ τὸ καταλάβης. Τέτοιο πρᾶγμα ὅμως δὲν ἄκουσε. Δὲν εἶχαν καμμιὰ διάθεση, ὀλήθεια οἱ Γερμανοὶ νὰ τὸν ἀφήσουν εὔκολα ἀπὸ τὰ χέρια τους.

Ἀπὸ τὸν διάλογο ποὺ παρακολούθησε ἔπειτα, κανένα νόημα δὲ μπόρεσε νὰ βγάλη.

Ξεχώρησε μονάχα καναδυὸ φορὲς ἐ' ὀνομά του. Ὁ ὑπαξιωματικὸς μιλοῦσε μὲ κάποιον ἄλλον γιὰ τὴν περιπτωσί του. Ὡστόσο εἶχε ἀρχίσει νὰ χάνη κι' ὁ ἴδιος τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ξαναγυρίση στὸ σπίτι τὸ ἴδιο ἀπόγευμα. Ὡσουμένως θὰ κάθονταν ἐκεῖ ὡς τὸ βράδυ, σσο νάρθη κανένας ἀνώτερος καὶ τοῦ πάρη ἀνάκρισι. Γιὰ τὸ βράδυ ὅμως ἦταν σίγουρος ὅτι θὰ ἔμενε ἐλεύθερος.

Γι' αὐτὸ σιοβάνθηκε νὰ τοῦ κατέβη τὸ αἷμα, ὅταν εἶδε τὸν ὑπαξιωματικό, ὕστερα ἀπὸ τὴν συνομιλία ποὺ εἶχε μὲ αὐτὸ τηλέφωνο νὰ βγάζη ἀπὸ ἕνα συρτάρι τοῦ γραφείου ἕνα ζευγάρι χειροπέδες καὶ νὰ τὸν πλησιάζη.

Ἀσυναίσθητα ἔφερε τὰ χέρια πίσω στὶς πλάτες, κι' ὅταν ὁ Γερμανὸς ἁπλωσε νὰ τὸν πιάση τὸ μπράτσο, ἀποτραβήχτηκε γρήγορα πρὸς τὸν τοῖχο, ἀποφασισμένος νὰ μὴν ἀφήση νὰ τὸν δέσουν.

— Γιατί;μοῦ τὸ κάνετε αὐτό; Φώναξε μὲ θυμό. Τί ἔκαμα γιὰ νὰ μὲ δέσετε; Εἶμαι ἐγκληματίας;

Ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἔτρεξαν κι' οἱ ἄλλοι δυο γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ὑπαξιωματικό, ποὺ εἶχε ἀρχίση πάλι τὶς βρισιές. Ὁ Στέλιος εἶχε χάσει τὴν συναίσθηση τῆς πραγματικότητας καὶ ἀντιστέκονταν μὲ ὅλη του τὴ δύναμη. Καλλημένος στὸν τοῖχο ἔκρυβε τὰ χέρια του, ἐνῶ ξεφώνιζε τὰ ἴδια πάντα λόγια κυττάζοντας τὸν διερμηνέα, σὰ νὰ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν βοηθήση, νὰ ἐξηγήση στοὺς ἄλλους, νὰ τοὺς πῆ πὼς εἶχαν ἄδικο.

— Τί ἔκαμα; Γιατί νὰ μὲ δέσουν; Γιατί; Γιατί;

Ὅμως ὁ διερμηνεὺς στεκόνταν παραπέρα, ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος, ἀνίκανος νὰ συγκινηθῆ ἀπὸ τὸ σπαραγμὸ ποὺ φανέρωναν τὰ ξεφωνητὰ τοῦ Στέλιου.

— Εἶμαι ἀνάπηρος... τραυματίας Πῆτε τους το, δὲν εἶμαι κακοῦργος ἐγώ... Δὲν ἔκα...

Ἕνα δυνατὸ χτύπημα γροθιᾶς τοῦ ἔκοψε τὴ λέξη στὸ λαρύγγι, κι' ὁ δυστυχὴς κυλίστηκε στὸ πάτωμα, ἀνείσθητος. Ἀπὸ τὰ ρουθούνια καὶ τὸ στόμα του ἔτρεχε τὸ αἷμα δίχως σταματημό, κι' ἔβαφε τὰ σανίδια, τὸ πουκάμισο, τὸ ροῦχο του.

— Σάτζεγκρίχε! φιθύρισε ὁ Γερμανὸς, ἔσκυψε καὶ τοῦ τέρασε τὶς χειροπέδες, κι' ἔπειτα τοῦ ἔδωσε μιὰ κλωτσιὰ μὲ τὴν μπότα κάτω στὸ πόδι, γιὰ νὰ σηκωθῆ.

Ἀλλὰ ὁ Στέλιος δὲν κινιοῦνταν. Ἕνας ρόγχος ἔβγαινε μονάχα ἀπὸ τὸ στόμα του, μαζὶ μὲ τὸ αἷμα, κι ἕνα μουγκρητὸ πόνου, σὰν ἀδύ ἄκοπο κλαυθμήρισμα.

—Φέρ' τὸ νερό φώναξε στὸ διερμηνέα ὁ ὑπαξιωματικός.

Τοῦ ἄδειασαν ὁλόκληρη γκαράφα στὸ κεφάλι, βρίζοντας καὶ βλάσφημώντας γιατὶ τοὺς λέρωσε τὰ πατώματα.

Ὁ Στέλιος ἄρχισε νὰ συνέρχεται. Μιὰ βέσταρη κλωτσιά, δυνατώτερη αὐτὴν τὴν φορά, τὸν ἔκαμε νὰ ἀνοίξη τὰ μάτια καὶ νὰ προσπαθήση νὰ σηκωθῆ. Καθὼς ὅμως εἶχε δεμένα τὰ χέρια, ξανακλίνησε πάλι, πάνω στὰ αἵματα καὶ στὰ βρώμικα νερά, καὶ τὸ μάγουλό του βάφηκε στὴ γλυσιερὴ λάσπη ποὺ σχημάτισε τὸ πηχτὸ αἷμα μὲ τὴ σκόνη τῶν σανιδιῶν. Μὲ τὴν κίνηση αὐτὴ δυὸ δόντια, σπασμένα ἀπὸ τὴ γροθιὰ ποὺ εἶχε δεχτῆ στὸ πρόσωπο, πετάχτηκαν ἀπ' αὐτὰ ἀπὸ τὸ στόμα του, ἀφήνοντας ἕνα κατακόκκινο, πλαγιασμένο ἄνοιγμα στὰ οὐλα, μπροστὰ μπροστά...

Οἱ δυὸ γερμανοὶ μὲ τὰ πολιτικὰ τὸν ἀνασήκωσαν πιάνοντας βάναυσα τὸ πονεμένο του σῶμα κάτω ἀπὸ τὶς μασχάλες. Ἕνα ρίγος τὸ συνεκλόνιζε, σὰν ἀπὸ δυνατὸ πυρετό, τὸ αἷμα ὅμως δὲν ἔτρεχε πιὰ μὲ τὴν ἴδια ὁρμή.

Τὸν πῆγαν στὴν κουζίνα, ἄνοιξαν τὴ βρύση καὶ τοῦ ἔκαμαν νόημα νὰ πλυθῆ. Ἀλλὰ ὁ Στέλιος μόλις στέκονταν στὰ πόδια, καὶ τὰ δεμένα του χέρια δὲν τὸν ἐβοηθοῦσαν. Περισσότερο βρέχονταν τὰ ροῦχα του παρὰ νὰ βρασίζεται. Ἀλλὰ κι ὁρμητικώτερα ἀκόμα ἀπὸ τὸ νερὸ κυλοῦσαν τὰ δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ ὁμάδευαν τὰ μάγουλά του μὲ ξέβαφα αὐλάκια πάνω στὸ πηγμένο αἷμα.

Ἦταν ἡ ἀντίδρασι στὰ βάρβαρα φέρσιμο τῶν γερμανῶν, ποὺ ἐκδηλώνονταν μ' ἕνα ξέσπασμα τῆς ψυχῆς, βουβὰ ἀλλὰ ἀσυγκράτητο.

Οἱ δυο Γερμανοὶ ἦσαν ἀνυπάμονοι. Ἀγρίεψαν ἄδικα μὲ τὸν Στέλιο, κι' ἡ μορφή τους ἄλλαξε καὶ σκοτείνιαζε περισσότερο. Ποῦ θὰ ἔβγαινε αὐτὴ ἡ βουλειά; Εἶχε περάσει κοντὰ μιὰ ὥρα ἀπὸ τὴν μεσημεριάτικη διακοπή, κι' αὐτοὶ δὲν εἶχαν φάει ἀκόμα.

Ἡ ἀνθολογία μας

"ΚΕΡΙΑ,,

Κ. ΚΑΒΑΦΗ

Οἱ ἀναπηρὲς τοῦ μέλλοντός μας (μέρες)
Δὲν θέλω νὰ τὰ βλέπω· μὲ λυπεῖ (ἡ μορφή των)
ὅσαν κεράκια στέκονται ἑμπρὸ (στὰ μισα)
καὶ μὲ λυπεῖ τὸ πρῶτο Φῶς των (νὰ θυμοῦμαι).
ὡσὰν μιὰ σειρὰ κεράκια ἀναμμένα
Ἐμπρὸς κοιτάζω, τ' ἀναμμένα μου (κεριά),
—Χρυσά, ζεστὰ καὶ ζωηρὰ κεράκια,
Δὲν θέλω νὰ γυρίσω, νὰ μὴ δῶ (καὶ φρίξω)
Οἱ περασμένες μέρες πίσω μένουν,
τί γρήγορα ποῦ ἡ σκοτεινὴ γραμ (μὴ μακραίνει),
μιὰ θλιβερὴ σειρὰ κερια σβησμένα.
τί γρήγορα ποῦ τὰ σβησιὰ κεριὰ (πληθαίνουν).
Τὰ πιὸ κοντὰ βγάζουν καπνὸν ἀ (κόμα)
—κατάμαυρα κεριά,κυρτά, λυωμένα.

Σημείωμα γιὰ τὸν ποιητή: Ὅταν στὰ 1868 τάραζε τὴν γαλήνια ἀτμόσφαιρα τοῦ ἀστικοῦ σπιτιοῦ τῆς Ἀλεξάνδρειας τὸ παιδικὸ κλάμα τοῦ Κωνσταντίνου Καβάφη κανεὶς δὲν ὑποπτεύθηκε ὅτι τὸ καινούριο αὐτὸ πλάσμα θὰ δημιουργοῦσε κάποτε τὶς πιὸ ἔντονες καὶ ἀντικρουόμενες συζητήσεις στοὺς λογοτεχνικοὺς κύκλους· πολὺ δὲ λιγώτερο ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιβληθῆ μὲ τὸ μικρότερο ποιητικὸ ἔργο ποὺ μᾶς ἄφησε ποτὲ ποιητής. Ἐκεῖνος ποὺ πρώτος ὑποπτεύθηκε τὴν ἀξία τῆς ἰδιότυπης αὐτῆς μορφῆς ἦταν ὁ Γρ. Ξενόπουλος, ποὺ στὰ 1903 σ'ἕνα του ἄρθρο στὰ «Παναθήναια» μεταξὺ ἄλλων ἔγραφε: «Ὑπὸ τὸ ἐξωτερικόν, γλωσσομα θοῦς κ' εὐγενεστάτου καὶ κοσμικοῦ, κρύπτεται ἐπιμελῶς ὁ Φιλόσοφος καὶ ποιητής». Αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ πρώτη του εἴσοδος στὸν κόσμο τῶν διανοουμένων. Καὶ ἀπὸ τότε προέκυψε τὸ θέμα «Καβάφη», ποὺ ἄλλα καὶ λάβαινε διαστάσεις καὶ δὲν ἔπαψε νὰ συζητῆται καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του (1933) καὶ μέχρι σήμερα. Σκανδάλισε ἡ ἀνώμαλη σεξουαλικὴ του ἰδιοσυγκρασία ποὺ πῆρε τὴν μεγαλύτερη θέσι στὸ ποιητικό του ἔργο· ξένισαν τὰ ἀντιποιητικά του στοιχεῖα· ὅπως ἡ ἱστορικὴ γνώση ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ τὸ κυρίως περίβλημα τῆς ποιήσεώς του καὶ ποὺ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν φύσι της εἶναι ἀρκετὰ στενή. Τέλος τὸ γλωσσικὸ ἀνακάτωμα μὲ τοὺς ξεθαμμένους βυζαντινοὺς τόνους.

Τὰ ποιήματα τοῦ Καβάφη, παρόλον ποὺ ξεπερνοῦν τὰ 160, ἐκδόθηκαν μὲ τὸν τίτλο «Ποιήματα» στὴν Ἀθήνα στὰ 1935 καὶ στὰ 1948. Μποροῦν δὲ νὰ καταταχθοῦν σὲ τρεῖς κατηγορίες: ποιήματα σκέψεως, ἱστορικὰ καὶ ἡδονιστικά.

Ὁ Καβάφης ὅμως, παρ' ὅλες τὶς ἀντιγνωμίες ποὺ προκάλεσε, κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ μὲ τὸν λυρισμὸ του. Ἡ καλύτερα μὲ τὴν ἰδιαιτερία τοῦ λυρισμοῦ του. Καὶ διαβάστηκε καὶ διαβάζεται ἀκόμη πολύ. Μάλιστα τοποθετήθηκε σὲ διεθνές πλάνο καὶ τὸν τοποθετοῦν πλάι στὸν Ρίλκε καὶ στὸν Τόμας Ἔλιοτ.

Α. Τ.

Βεροιῶτες Ποιητὲς

ΜΙΑ ΛΕΞΗ

Ἂν κάποια μέρα στὸ στρατί μου σ' ἀνταμώσω
Σένα ποὺ χρόνια τώρα ὀναζητῶ
Λίγα λουλούδια σὲ μπουκέτο θά σοῦ δώσω
Καὶ θὰ σοῦ πῶ μιὰ λέξη: Σ' ἀγαπῶ.

Θὲ νὰ τὰ πάρης τότε τὰ λουλούδια
Καὶ σένα βάζω θὰ τὰ βάλης ζηλευτὸ
Γιὰ τὴν ἀγάπη μας θὰ πῆς πολλὰ τραγούδια
Καὶ στὸ Θεό, κι' οἱ δυό, εὐχαριστῶ

Ἂν κάποια μέρα στὸ στρατί μου σ' ἀνταμώσω
Θ' ἀναγνωρίσης με, λουλούδια θὰ κρατῶ.
Σὰν σ' ἀντικρύσω τὰ λουλούδια θὰ σοῦ δώσω
Καὶ θὰ σοῦ πῶ μιὰ λέξη: Σ' ἀγαπῶ

Πάτος Ξανθός

Ποντιακὸν ἀνέκδοτον

Η ΩΡΑ

Ἕνας δέσκαλος ἀσά χωρία, διωρίστεν σὸ γυμνάσιον τῆς Τραπεζοῦντας.

Ὁ δέσκαλον ἀρτοὺκ ἔφερεν καὶ τὴν γυναῖκαν-ατ, τὴν Μαρίαν σὴνπολιτείαν, ἔσκωσεν καὶ ἔσυρεν τὰ χωρέτκα τὰ ζουπούνας, καὶ ἐφόρτσεν ἀτέν τὰ φυστάνια, ἔβαλεν καὶ σὸ χέρνατς τὸ χρυσόν τ' ὡρολόϊ καὶ ἔποῖ κεν ἀτέν πολιτιανέσσαν.

Ἕναν νύχταν προσκαλεμέν ἔσαν σ' ἕναν τραπέζ, ἔδιασκέδασαν ἀρκετά.

Ἅμα κάποιος κύριος ἐκόλτσεν τ' ὀμμάτια-τ σὴν Μαρίαν, ἐτέρνεν τὰ ἐμορφώτας-ατς καὶ τὰ μάτια-τ ἐσκεφέρναν ἄσπρον ἀσά τέρεμαν καὶ γιὰ νὰ καλατσεύ μαζίατς ἐρώτεσεν ἀτέν:—Κυρία Μαρία ποία ὥρα ἔχετε;

Καὶ ἡ Μαρία ἐμάργωσεν,κ' ἐ γνώριζεν τὴν ὥραν, ἀκόμαν κ' ἐπρόφτασεν νὰ μαθάνιατο, ἐναῦντσεν ντὰ νὰ λὲη ἐτέρεσεν τὴν ὥραν καὶ εἶπεν ατον:

—Τὸ μακρὺν ἔρθεν ἀπάν σὰ κοντόν.

Ἀρ ἀγροικέστεν πόσον ἐγέλασεν ἡ παρέα, ἄναβα τὸν δέσκαλον.

Σταῦρος Ταυρίδης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅταν φαίνωνται σάννεφα οἱ φρόνιμοι βάζουν τὰ ἐπανωφόρια τους.

ΣΑΙΞΠΗΡ

—Τὸ ὅτι περιμένομε, πρασδοκοῦμε πολλὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερον πρόσκομμα εἰς τὴν εὐτυχίαν μας.

ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ

—Ἡ σκληρότης καὶ ὁ φόβος πηγαίνουν χειροπιαστά.

ΜΠΑΛΖΑΚ

—Ἀπὸ τὸ σοβαρὸν εἰς τὸ γελοῖον ἡ ἀπόστασις εἶναι μικρή, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ γελοῖον, εἰς τὸ σοβαρόν, ἡ ἀπόστασις μεγάλη.

ΣΤΑΙΝ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ καπετὰν Τσομογιτάνας εἶναι συνταξιοῦχος ναυτικὸς καὶ ἀποφασίζει ν' ἀγοράση ἕνα οἰκόπεδο σ' ἕνα ἐξοχικὸ μέρος μὲ σκοπὸ νὰ χτίση σ' αὐτὸ ἕνα σπίτι γιὰ νὰ περάση τὰ γηρατειά του.

—Θὰ χτίσω τὸ σπίτι μου ἔτσι ὥστε νὰ μοιάζη μὲ πλοῖο, γιὰ νὰ θυμᾶμαι τὴθάλασσα Τὴ βεράντα θὰ κάνω σὰν γέφυρα, τὶς καπνοδόχους σὰ φουγάρα καὶ μπροστὰ θὰ τὸ κάνω μυτερό, γιὰ νὰ μοιάζη σὰ πλώρη. Ἕνας πιτσιρίκος, ποὺ εἶχε ἀκούσει τὴ συζήτησιν, φωνάζει:

Νὰ τοῦ βάλης καὶ παναμαΐκή σημαία γιὰνάμηνπληρώνηςφόρο.

***

Ὁ Γιωργάκης ρωτάει τὸν πατέρα του τὶ θὰ πῆ «διαιτητής» στὰ ποδοσφαιρικὰ μάτς καὶ αὐτὸς τοῦ ἐξηγεῖ. Τότε ὁ Γεωργάκης φωνάζει χαρούμενος.

—Κατάλαβα!Ὁ διαιτητὴς εἶναι ἕνας ἄνθρωπος σοὰν τὴν μαμᾶ: Ὅ,τι πῆ πρέπει νὰ γίνεται

Προτιμᾶτε διὰ τὰς τυπογραφικάς σας ἐργασίας τὸ Καλλίτερα τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδας μας. Παράδοσις ταχεῖα. Ἐργασία ἐπιμελημένη. Μητροπόλεως τηλ. 400 Βέροια.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλα ἀριθ. 3.

(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)

Δέχεται καθ' ἑκάστην

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	100
Καινουργίων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 288693 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες Δ κάστος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Στὴν ταβέρνα μιὰ παρέα κρασοπατέρων σχολιάζει τὸν θάνατον ἑνὸς φίλου «ἀπὸ συγκοπὴ καρδίας» καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς αἰφνιδίους θανάτους λέγοντας:

Ὁ Ἀρχάγγελος ἔχει ἕνα βιβλίο, ὅπου εἶναι σημειωμένο πότε θὰ πεθάνῃ ὁ καθένας. Κάπου—κάπου τὸν φωνάζει ὁ Ἅγιος Πέτρος καὶ κάνουν ἔλεγχον, μήπως ξεχάσανε κανένα. Ἔτσι βρίσκουν π.χ. ὁ Δημήτριος Παπαδόπουλος τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Εὐθυμίας ἔπρεπε νὰ πεθάνῃ στὶς 30 Δεκεμβρίου 1959. Καὶ φωνάζει ὁ Ἅγιος Πέτρος' γιατὶ ὁ Ἀρχάγγελος τὸν ξέχασε. Ἔτσι σὲ λίγο ἐκδίδεται ἡ διαταγὴ καὶ ἐπειδὴ σημειώθηκε καθυστέρησις ὁ κ Δ Παπαδόπουλος πηγαίνει ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή, διὰ νὰ μὴ σημειωθῇ ἀργοπορία!!!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 5364
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28—8—59

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ 32 τοῦ Ν.Δ. 3958)59 ὡς καὶ τὴν σχετικὴν ὑπ' ἀριθ. 69.701)258) 23—7—59 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Καλοῦμεν

ἅπαντας τοὺς κατέχοντας σύθαιρέτως δημοτικὰς ἐκτάσεις ἀπὸ πενταετίας τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω Δ)τος, ἤτοι πρὸ τῆς 2ας Ἰουλίου 1954 καὶ καλλιεργοῦντας ἢ ἔχοντας δενδροφυτευμένας ταύτας, ὅπως ὑποβάλωσι εἰς τὸν Δῆμον (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν) μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἐ αἰτήσεις δι' ὧν νὰ αἰτῶνται τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τοὺτους.

Αἱ αἰτήσεις δέον νὰ συνοδεύωνται καὶ ὑπὸ σχετικοῦ διαγράμματος τῆς κατεχομένης δηματικῆς ἐκτάσεως.

Πρὸς ταύτοις γνωρίζομεν ὅτι κατὰ τῶν κατόχων καλλιεργητῶν ἢ τῶν δενδροφυτευσάντων δημοτικὰ κτήματα, οἵτινες δὲν ἤθελον ἐπωφεληθῇ, τοῦ διὰ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων παρεχομένου αὐτοῖς εὐεργετήματος πρὸς ἀγοράν τῶν κατεχομένων κτημάτων, θέλουσι ληφθῇ τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀναγκαστικὰ μέτρα πρὸς ἀποβολὴν των ἐκ τῶν ἐν λόγω κτημάτων.

Ὁ Δήμαρχων Βεροίας
Γ.ΤΣΑΛΕΡΑΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΕΥΚΛΕΙΔΗ

Ἡ καλυτέρα τεχνικὴ σχολὴ Θεσ)νίκης «Εὐκλείδης» δέχεται αἰτήσεις ἀπὸ 1 μέχρις 20 Σεπτεμβρίου διὰ τὰ 18 τμήματά της. Οἱ ἐξετάσεις θὰ λάβουν χώραν τὴν 24ην Σεπτεμβρίου.

Πληροφορίαι Λεωφ. Παπαναστασίου 11 τηλέφ. 81, 281. καὶ παρὰ τοῦ Ἐργατ. Κέντρου Βεροίας.

Το Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Ο ΠΑΡΑΤΥΦΟΣ

Μία ἀπὸ τὶς μεταδοτικὲς ἀρρώστειες ποὺ ἐμφανίζονται τώρα τὸ καλοκαῖρι εἶναι καὶ ὁ παράτυφος. Ἄλλοτε ὁ παράτυφος ἦταν μιὰ σοβαρὴ ἀρρώστεια ἀλλὰ σήμερα μὲ τὴν χλωρομυκτίνη θεραπεύεται εὔκολα. Πάντως εἶναι μία ἀσθένεια ποὺ κουράζει πολὺ τὸν ὀργανισμὸ φέρνει πυρετὸ καὶ συνήθως διάρροια, ἀνακαλύπτεται δὲ μὲ τὴν μικροβιολογικὴ ἐξέτασι τοῦ αἵματος, τῶν οὔρων ἢ τῶν κοπράνων μέσα στὰ ὁποῖα ζεῖ τὸ μικρόβιο.

Ἀπὸ τὰ κόπρανα γίνεται καὶ ἡ μετάδοσις τῆς ἀρρώστειας. Μιὰ μυῖγα ποὺ θὰ καθίσῃ σὲ μολυσμένα κόπρανα καὶ ἔπειτα θ' ὀρμήσῃ νὰ περιφέρεται ἐπάνω στὰ τρόφιμά μας, μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ μᾶς μεταδώσῃ τὴν ἀρρώστεια. Ἐπίσης ἡ ἀσθένεια μπορεῖ νὰ μεταδοθῇ μὲ τὰ λαχανικὰ ἢ τὰ φροῦτα ποὺ θὰ τύχῃ νὰ ποτίζωνται μὲ νερὰ ποὺ βρίσκονταν κοντὰ σὲ βόθρους Ἀκόμη ὁ παράτυφος μεταδίδεται ἀπὸ τὸ μολυσμένο νερὸ ἢ τὰ γάλα ἢ καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἄρρωστο ὅταν δὲν σαπουνίζει καλὰ τὰ χέρια του. Γι' αὐτὸ τὸ κυριώτερο μέσον καταπολεμήσεως τοῦ μικροβίου εἶναι ἡ καθαριότης.

Πρῶτα—πρῶτα πρέπει νὰ φροντίζωμε νὰ προστατεύονται οἱ ὑδρεύσεις ἀπὸ μολύνσεις. Νὰ κατασκευάζωμε τὰ πηγάδια μας μακριὰ ἀπὸ τὰ ἀποχωρητήρια καὶ νὰ τὰ διατηροῦμε σκεπασμένα. Ἐπειταεἶναιἀπαραίτητη ἡ κατασκευὴ ὑγιεινῶν βόθρων ποὺ θὰ ὁδηγοῦν μακριὰ ἀπὸ τὰ σπίτι τὰ περιττώματα. Δὲν φθάνουν ὅμως αὐτὰ τὰ μέτρα γιὰ νὰ ἀποφύγωμε τὴν ἀρρώστεια. Τὸ γάλα ποὺ ὅπως εἶπα μπορεῖ νὰ μᾶς μεταδώσῃ τὰ μικρόβια πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ βράζεται ἢ νὰ παστεριώνεται. Ἀλλὰ καὶ τ' ἄλλα τρόφιμα χρειάζονται προσοχή.

—Μὴν τρῶτε ποτὲ ἄβραστα ἀσα λαχανικὰ εἶναι δυνατὸν νὰ βρασθοῦν.

—Σαπουνίζετε καλὰ τὶς ντομάτες καὶ τὰ φροῦτα.

—Μὴν ἀφίνετε τὰ φαγητά σας ἐκτεθειμένα στὶς μυῖγες καὶ μὴ ρίξετε τοὺς τὸν πόλεμο, κρύβοντας κάθε φαγώσιμο καθὼς καὶ τὰ σκουπίδια ποὺ μποροῦν νὰ τὶς θρέψουν. Τέλος πλένετε τὰ χέρια σας πάντοτε ὅταν θὰ καθίσετε νὰ φᾶτε καὶ κυρίως κάθε φορὰ ποὺ βγαίνετε ἀπὸ τὰ ἀποχωρητήριο.

Ἂν στὸ σπίτι σας ἔχετε κάποιον ποὺ ἔχει προσβληθῇ ἀπὸ παράτυφο ρίχνετε ἄφθονο ἀσβέστη στὸ ἀποχωρητήριό σας καὶ κρατᾶτε σχολαστικὴ καθαριότητα. Ἔτσι ἡ ἀρρώστεια δὲν θὰ μεταδοθῇ καὶ στοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκογενείας σας.

Ἂν στὴ γειτονιά σας ἢ στὸ χωριό σας σημειωθῇ κρούσμα τύφου ἢ παρατύφου καλὸ εἶναι νὰ πᾶτε στὸ Νομάρχο νὰ κάνετε ἀντιτυφικὸ ἐμβόλιο δωρεὰν ἢ νὰ ζητήσητε τὴ βοήθειά του γιὰ νὰ κάνετε χλωρίωση τοῦ νεροῦ σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
Δ)ΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 7575)9159
Βέροια τῇ 9—6 -1959

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν
1) Τὸν νόμον 3200)1955 περὶ ἀποκεντρώσεως.
2) Τὰ ἀπὸ 28—6 -1955 καὶ 23—11—1956 Δ)τα περὶ ἀντικειμένων Ἐποικιστικῆς ἁρμοδιότητος Ὑπ. Γεωργίας καὶ ἐπεκτάσεως ἁρμοδιοτήτων Νομαρχῶν. 3) Τὰς διατάξεις Ξειρτοῦ δι. θρου2 παρ.2 τοῦ Ν.3250, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων 2148)52, καὶ 2258)52. 4) Τὴν ἀπὸ 25—11 -958 αἴτησιν τῶν ἀδελφῶν Βασιλείου, Δημητρίου, Σωτηρίου, καὶ Ἀδάμου τέκνων Ἀντ. Σπανοῦ, Ἀντωνίου Νικ. Σπανοῦ, Σουλτάνας χήρας Σπανοῦ. 5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 291 16—5 1 1959 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἀποφασίζομεν: Αἴρομεν τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 2παρ. 1 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Βασίλειον, Δημήτριον, Σωτήριον καὶ Ἀδάμον, τέκνα Ἀντ. Σπανοῦ, Ἀντ. Ν. Σπανοῦ, δι' ἑαυτόν καὶ ὡς ἐκπροσώπων λοιπῶν κληρονόμων Νικ. Α. Σπανοῦ καὶ Σουλτάνας χήρας Σπανοῦ, ἵνα μεταβιβάσουν ἐλευθέρως τὸ ἐφ' ἧς ἀξιοῦν δικαιώματα κυριότητος ἀγροκτήματος Βρωμοπηγάδου κτημ. περιοχῆς Κουμαριᾶς συνολικῆς ἐκτάσεως 5.500 στρεμ. περίπου εἰς τὸν Ἀργ. Δημητρακάκην, κάτοικον Βεροίας.

Ἡ παροῦσα τελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς, τῆς ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 162551)1946 Ὑπουργ. ἀποφάσεως προβλεπομένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, δέον νὰ δημοσιευθῇ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 3.250, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 2148.

Ἐὰν πρόκειται νὰ κατατμηθῇ βάσος ἡ Δασικὴ ἔκτασις δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἐκδοθῇ κατὰ τοῦ ἄρθρου 216 τοῦ νόμου 4173 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀπαιτουμένη ἄδεια πάσης σχετικῆς δικαιοπραξίας οὗ σης ἀκόμη, ἄνευ τηρήσεως τῆς παραπαθέσεως ταύτης.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ παροῦσα δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν ἀναγνωρίσεως κυριότητος ἢ παντὸς ἑτέρου δικαιώματος ἐπὶ τῶν ἐνδεικτικῶς ἀναγραφομένων, ὡς ἰδιοκτητῶν.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
Μ. Παυλίδης

Ἐλεύθερον Βῆμα

ΜΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Η ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Εἶναι βασικὴ ἀρχὴ πὼς μιὰ δημιουργικὴ ἐργασία, ἕνα ἔργο πολιτιστικό, μιὰ ἀνοικοδόμησι ἢ καὶ μιὰ ἀξιοποίησι ἑνὸς ὑλικοῦ, προϋποθέτουν καὶ ἀπαιτοῦν πάντοτε δυὸ συντελεστάς: Ἀντικειμενικές, ὑλικὲς συνθῆκες καὶ προσωπικὰ παράγοντα. Ὅταν λείπουν οἱ πρῶτες, ὁ δεύτερος χολαίνει καὶ ἀδρανεῖ καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὁ ζῆλος, ἡ φλόγα, ἡ πρωτοβουλία τοῦ δευτέρου, οἱ πρῶτες παραμένουν ἀνωφελεῖς καὶ καταδικασμένες.

Μιὰ ἐρευνητικὴ ἐπίσκεψις στὴ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Βεροίας, μᾶς ἔδωσε ζωντανὴ τὴν διαπίστωσι τῆς ἀνωτέρω βασικῆς ἀρχῆς.

Τὸ γραφικὸ αὐτὸ Μοναστήρι, ὡς θέσις, πνιγμένο μέσα στὸ πράσινο καὶ κυκλωμένο ἀπὸ βιβλικὴ γαλήνη, χαρίζει στὸν ἐπισκέπτη ὄχι μόνο ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ λύτρωσι, ἀλλὰ τὸν ὠθεῖ καὶ σὲ μιὰ πραγματικὴ ἔφεσι πρὸς τὸ θεῖον. Ἀντίθετα ὅμως πρὸς τὴν μακαριότητα, ποὺ ἐμπνέει ἡ θέσις του ἡ ἀντικειμενικὴ θεώρησις τῶν πραγμάτων μέχρι πρό τινος ἐνέπνεε τὴν ἀποθάρρυνσι καὶ ἕνα αἴσθημα δυσφορίας.

Ἡ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἀπὸ γενικώτερη διαχειριστικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ πλευρά, τριάντα καὶ πλέον τώρα χρόνια εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ σὲ μιὰ κακομοιριά, ποὺ ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου νὰ κινδυνεύσουν ἀπὸ κατάρρευσι ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ ἄλλα οἰκοδομικὰ της παραρτήματα. Καὶ ἡ ἐγκατάλειψις αὐτὴ παρετηρεῖτο σὲ Μονὴ ποὺ κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν εἶναι καὶ θεωρεῖται στὴν περιοχὴ μας, ἀξιόλογος εἰσοδηματοῦχος καὶ κάτοχος κινητοῦ πλούτου. Δὲν τῆς ἔλειπαν ὅπως προεῖπαμε οἱ ἀντικειμενικοὶ καὶ ὑλικοὶ ὅροι. Ἔλλειπεν ὅμως ἡ φωτεινὴ σύλληψις τῆς πραγματικότητος καὶ ἕνθεος δραστήριος ἐκτελεστὴς ἑνὸς προγράμματος. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἂν μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Καλλίνικος καὶ ὁ Ἡγούμενος κ. Νεκτάριος Στεργίου, νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς Βεροιεῖς τὰ συγχωρητήριά μας καὶ τὰ εὐχάριστα ἐκεῖνα· συναισθήματα, τὰ ὁποῖα κάθε Βεροιεὺς δύναται νὰ βοκιμάσῃ ἐπισκεπτόμενος σήμερα τὴ Μονή. Ἐκφράζομε δὲ ἀνεπιφύλακτα τὴν ἐκτίμησι καὶ τὸν ἔπαινό μας καὶ εἰς τὸν συλλαβόντα τὴν πρωτοβουλίαν Σεμασμιώτατο Μητροπολίτημας καὶ στὸν ἐκτελεστὴ τοῦ ἔργου Ἡγούμενο τῆς Μονῆς κ. Νεκτάριο, διότι ὁ ἐκ μέρους τοῦ πρώτου προγραμματισμὸς τοῦ ἔργου καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Νεκταρίου ὡς Ἡγουμένου, ἀποτελοῦν ὄχι μόνον ἀρχὴν καὶ ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἀναθημιουργικοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ ἐγγύησιν γενικωτέρου ἐκπολιτισμοῦ τῆς Μονῆς. Ἤδη στὰ κτίσματα ἐκεῖνα καὶ στὴ γενικὴ εἰκόνα τῶν πραγμάτων ὅπου ἄλλοτε ὁ ἐπισκέπτης ἔβλεπε νὰ πλανᾶται ἡ θλιβερὰ σιωπὴ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς ἐρημώσεως, σήμερα ἀκούει τὸν κρότο τῆς δημιουργικῆς σκαπάνης καὶ βλέπει μίαν κυψέλην ἐπιμελείας καὶ ἐργατικότητος. Κάτω ἀπὸ τὴν ἄγρυπνο, εὐπροσήγορη καὶ ζωντανὴ ἐπίβλεψι τοῦ Ἡγουμένου κ. Νεκταρίου καὶ τὴν ἄοκνο καὶ προθυμωτάτη συμπαράστασι τῶν Μοναχῶν κ.κ Ἀρσενίου καὶ Ἀμβροσίου, συντελέσθη καὶ συντελεῖται μιὰ πραγματικὰ ἀναθημιουργικὴ ἐργασία. Ἐργατικὰ συνεργεῖα κτιστῶν, τεχνιτῶν, ξυλουργῶν, μὲ ἄφθονα καὶ πάσης φύσεως οἰκοδομικὰ ὑλικά, ἀναστυλώνουν, ὑποστυλώνουν, ἐπισκευάζουν, εὐπρεπίζουν καὶ προχωροῦν σὲ κάθε λογῆς οἰκοδομικὴ ἐργασία. Ἐκεῖνος, ποὺ ἔτυχε νὰ δῇ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν μέχρι πρό τινος ἐξαθλίωσι στὴν ὁποία εἶχε περιέλθει ἡ Μονή, μένει κατάπληκτος μπροστὰ στὰ σημερινὰ της ἐπιτεύγματα καὶ σὲ κεῖνα, ποὺ προβλέπει ὅτι θὰ γίνουν στὸ μέλλον.

Στὴν συνεστίασι ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς δεχθῇ ὁ εὐγενέστατος Ἡγούμενος μετὰ τὴ λῆξι τοῦ ἐσπερινοῦ ποὺ παρακολουθήσαμε μὲ πραγματικὴ κατάνυξι στὴν εὐπρεπῆ ἐκκλησία τῆς Μονῆς, ἔνθα μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσουμε τὸν καλλίφωνο ψάλτη της Μοναχὸν κ. Ἀμβρόσιον, μᾶς δόθηκε καὶ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀκούσουμε τὶς φωτεινὲς σκέψεις του, γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ ἀναθημιουργικοῦ ἔργου στὸ ὁποῖο, ὅπως μᾶς ἐβεβαίωσε μετριοφρόνως ἀποβλέπει ὄχι ἁπλῶς προσωπικὴ φιλοδοξία ἀλλὰ διανάλικανοποιήσητάφι λόχρησταἀισθημάτατῶν κατοικ. τῆς περιφερείας μας, ποὺ τόσο πρόθυμα συνέτρεξαν στὸ ἔρανο ποὺ ἔκανε.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῶν γενικῶν παρατηρήσεών μας θὰ πρέπῃ νὰ σημειώσουμε καὶ τὴν πραγματικὴ ἐπίδοσι τοῦ Μοναχοῦ κ. Ἀρσενίου, Χαρούμενος, προσεκτικὸς ἐπιμελεῖται μὲ συνείδησι πραγματικοῦ Μοναχοῦ ἀποθηκαρίου καὶ τυροκόμου τὰ προϊόντα τοῦ ποιμνιοκλπ. τῆς Μονῆς τὰ ὁποῖα ἀποθηκεύει, συντηρεῖ καὶ διαθέτει μὲ νοικοκυρίστικο πνεῦμα γιὰ τὴν συντήρησι καὶ διατροφὴ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μονῆς. Εἶναι καὶ αὐτὸ μιὰ ἐν-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Ναούσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἑλιᾶς 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Δ.

Ε.'

—Τὸ μουσικὸν τμῆμα, τοῦ συλλόγου «Μέγας Ἀλέξανδρος», ἐπέτυχε καὶ ἵδρυσε μουσικὴν μπάντα διὰ τῶν διασωθέντων ἐλαχίστων ὀργάνων τῆς μπάντας τοῦ συλλόγου «Μέλισσα» καὶ ἀγορᾶς νέων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Ζερβοπούλου.

Ἀποτελέσματα τοῦ τμήματος τούτου ἦτο ἡ ἵδρυσις μετέπειτα ἐν Βεροίᾳ τοῦ «Μακεδονικοῦ ὠδείου Δήμου Βεροίας», μὲ πρώτους καθηγητὰς τῆς μουσικῆς, τοὺς κ.κ. Ζαμπούνην καὶ Βασιλειάδην καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς στρατιωτικὰς μπάντας πολλῶν μουσικῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦσι καὶ σήμερον ὑπηρετοῦντες εἰς αὐτὰς μὲ ἀνωτέρους βαθμοὺς μουσικῶν.

—Τὸ ἀθλητικὸν τμῆμα ἐπέτυχε τὴν ἵδρυσιν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων καὶ ὁμάδων κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ἐπέτυχεν τὴν ἀγοράν, παρὰ τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς διαχειριστριαστῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας ἐκτάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἵδρυσε τὸ σημερινὸν Ἐθνικὸν Γυμναστήριον. Θὰ ἦτο δὲ ἔργον δικαιοσύνης, ὅπως εἰς μνήμην τοῦ πρωταιτίου τῆς ἀγορᾶς καὶ ἱδρύσεως τοῦ Γυμναστηρίου, μετονομασθῇ τοῦτο εἰς «Ἐθνικὸν Γυμναστήριον Βεροίας, Ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ».

—Ἄλλη ἐπιτυχία τοῦ τμήματος τούτου ἦτο ἡ ἀπόκτησις λυομένης οἰκίας, διὰ τὰ ἀποδυτήρια τῶν ἀθλητῶν, ἡ ὁποία κατόπιν μετεφέρθη καὶ ἐστήθη εἰς τὸ ἀάλόγυρον τῆς Παλαιᾶς Μητροπόλεως καὶ σώζεται μέχρι σήμερον, χρησιμοποιημένη ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Βεροίας.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΟΥΜΕΝΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ, ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. ΜΕΑΤΖΑΝΙΔΗ

Ὁ ὅρος ἀγροτικὴ πίστις σημαίνει δανεισμὸν χρηματικῶν, κυρίως, κεφαλαίων στοὺς γεωργοὺς βραχυπροθέσμως καὶ μακροπροθέσμως.

Ἐννοοῦμεν ἀκόμη διὰ τοῦ ὅρου αὐτοῦ μιὰ εἰδικευμένη πιστωτικὴ ἀγορά, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μὲ τὸν δανεισμὸν κεφαλαίων σιοὺς ἀγρότες μὲ ὅρους ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπικρατοῦν στὴν συνηθισμένη πιστωτικὴ ἀγορά.

Ἡ ἀγροτικὴ πίστις (ἤτοι τὰ δάνεια, ποὺ δίνονται στοὺς γεωργούς) εἶνοι μία ἀπὸ τὶς πιὸ μειονεκτικὲς μορφὲς δανεισμοῦ συγκρινομένη μὲ τὶς ἄλλες μορφὲς πίστεως, ὅπως εἶναι ἡ βιομηχανική.

Τὰ μειονεκτήματα τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ὀφείλονται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν ἰδιομορφίαν τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία ἀντιβαίνει πρὸς τὴν βιομηχανικὴν τοιαύτην.

Ἡ δυνατότης τῶν γεωργῶν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ὑποχρεώσεις των ἐξαρτᾶται σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀπὸ τὶς φυσικὲς συνθῆκες, οἱ ὁποῖες ἐπηρεάζουν σημαντικὰ τὴν παραγωγή. Ὁ ἐπηρεασμὸς αὐτὸς τῆς παραγωγῆς δὲν εἶναι μόνον ποσοτικός, ἀλλὰ καὶ ποιοτικός. Ὁ παραγωγικὸς κύκλος εἰς τὴν γεωργίαν εἶναι ἐπίσης μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους παραγωγικοὺς κλάδους πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάνει ἐπίσης μειονεκτικὴ τὴν ἀγροτικὴ πίστη σὲ σύγκριση πρὸς τοὺς γενικοὺς ὅρους πίστεως τῶν ἄλλων κλάδων.

Ἀλλὰ σημαντικώτερον ράλον ὅλων τῶν ἀνωτέρω, εἰς τὴν ρευστοποίησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀγροτῶν παίζουν ὁ ὄγκος παραγωγῆς διεθνῶς καὶ ἐπιτοπίως, ἡ μικρὰ σχετικῶς (ἤτοι κάτω τῆς μονάδος) ἐλαστικότης τῆς προσφορᾶς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, ἡ ὁποία σὲ συνδυασμὸ πρὸς τὴν παραγωγὴ συντελεῖ εἰς μεγάλας διυκυμάνσεις τῶν τιμῶν των.

Ἡ ἐλαστικότης τῆς προσφορᾶς ἀγροτικῶν προϊόντων δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ εἰς σημαντικὸν βαθμὸν διὰ τῆς βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν (ἀφειδάτωσις, κονσερβοποίησις) χρῆσις ψυκτικῶν χώρων εἰς σημαντικὸν βαθμὸν εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς, διὰ τῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγροτῶν καὶ τέλος τῆ κρατικῆ ἐπεμβάσει.

Ἡ ἐποχιακή, γεωργική, παραγωγή, ζήτησις ἐργατικῶν χειρῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων, προσφυγὴ εἰς δανεισμὸν χρηματικῶν κεφαλαίων· καὶ τέλος ἡ μὴ ὀρθολογιστικὴ χρησιμοποίησις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν ἀποτελοῦν σπουδαῖα μειονεκτήματα εἰς τὴν ρευστοποίησιν τῶν ἀγροτικῶν ὑποχρεώσεων.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ μειονεκτήματα αὐτὰ δὲν ἐξέλειπον ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν, τὰ δάνεια τὰ ὁποῖα τὸν τελευταῖο καιρὸ ηὐξήθησαν ἀπρογραμμάτιστα καὶ ἀπερίσκεπτα λαμβάνονται ἀπὸ τοὺς γεωργούς, ἀπολήγουν εἰς σημαντικὰς ζημίας τῶν παραγωγῶν μὲ τόκους ὑπερημερίας, δικαστικὰς δαπάνας καὶ ἐντάλματα προσωποκρατήσεως καὶ κατασχέσεως.

Ἡ ἀκατονόμαστος ἀγροτικὴ πολιτική, ἡ ὁποία ἠσκήθη τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀντὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς γεωργοὺς ἀνεξαρτήτους οἰκονομικὰς μονάδας, κατέστησεν αὐτοὺς ἁπλοῦς εἵλωτας τῆς ἀγροτικῆς τραπέζης. Δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀγροτικὴ πιστωτικὴ πολιτικὴ ἡ διάθεσις (200) τριακοσίων δραχμ. κατὰ στρέμμα διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πιστώσεων εἰς λιπάσματα καὶ φάρμακα εἰς συλλεκτικὰ καὶ καταναλωτικά, ὅταν ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑποδεικνύῃ τὴν κατάλληλον καλλιέργειαν καὶ δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ τὰ προϊόντα τῶν ἀγροτῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἡ ἰδία μὲ τὴν τακτικήν της συντελεῖ εἰς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς συγκομιδῆς καὶ ἐγκαταλείπει τοὺς γεωργοὺς εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν ἐκμεταλλευτῶν των, οἱ ὁποῖοι δὲν διστάξουν νὰ τοὺς ρουφήξουν καὶ τὴν τελευταίαν ραγίδα τοῦ αἵματός των.

Δὲν εἶναι φιλαγροτικὴ πολιτικὴ ἡ χορήγησις πιστώσεων 30-40 χιλιάδων δραχμῶν εἰς γεωργοὺς διὰ τὴν ἀγορὰν τρακτὲρ καὶ ἄλλων μηχανημάτων, ὅταν αὐτοὶ διαθέτουν 30 40 στρέμματα ἐγγειοδιοκτησία (ἤτοι ἀξίας 100-120 χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἀποδόσεως μηδὲν) καὶ μία πολυμελὴ οἰκογένεια, ἀλλὰ ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ καὶ ἡ προγραμματισμένη διάθεσις αὐτῶν, ἡ μείωσις τῶν τιμῶν τῶν καυσίμων καὶ γενικῶς ὅλων ὅσων συντελοῦν εἰς τὸ κόστος παραγωγῆς, ἡ σταθεροποίησις τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἰς ἐπίπεδα τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴν πεθάνουν τῆς πείνας αὐτοί, ποὺ παράγουν τὸ ψωμί.

Δὲν χρειάζεται οἱ γεωργοὶ νὰ παίρνουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας πιστώσεις, ἀλλὰ νὰ καταστοῦν, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον αὐτοδύναμοι, ὥστε νὰ μὴν προσφεύγουν καθόλου εἰς πιστώσεις, διότι αὐτὲς τοὺς χαντακώνουν.

Τὸ ἑλληνικὸ γεωργικὸ εἰσόδημα εἶναι πολὺ μικρὸ καὶ δὲν ἀντέχει καθόλου σὲ τόκους καὶ ἄλλα ἔξοδα.

Μόνον τὰ δάνεια διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ ἡ πραγματικὴ κυβερνητικὴ προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θὰ ὠφελήσουν τοὺς γεωργούς. Τ' ἄλλα εἶναι δῶσε μὲ τὸ ἕνα χέρι καὶ πάρε μὲ τὰ δύο τὸν ἱδρῶτα τῶν ἀγροτῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ πικρὴ ἀλήθεια!..

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἤθελε ὁ Χριστὸς νὰ δείξῃ τὸ μεγάλο χρέος ποὺ ὁ ἄνθρωπος εἶχε ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τόσο πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅπως λέγει ὁ Δαβίδ, «Μὲ κατέφθασαν αἱ ἀνομίαι μου. καὶ δὲν δύναμαι νὰ θεωρῶ αὐτάς· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου(Ψαλμ. μ' 12) Ἂν καὶ αὐτὸ Θεὸ εἶναι γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἁμαρτιῶν γιὰ μᾶς εἶναι ἀνυπολόγιστος.

Εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν τιμωρήσῃ ὁ Βασιλεὺς τὸν χρεώστη του, ὅπως ἀκριβῶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἁμαρτωλὸ ὁ Θεός. Ζήτησε ὅμως ἔλεος καὶ τοῦ δόθηκε. Ἤθελε νὰ ξεπληρώσῃ τὸ χρέος, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς ἤξευρε ὅτι αὐτὸ θὰ τοῦ ἦταν ἀδύνατο, τὸν συνεχώρησε. Αὐτὸ ἀκριβῶς κάμνει καὶ ὁ Θεός μὲ μᾶς. Τὸν Θεὸ δὲν μποροῦμε νὰ τὸν ξεπληρώσουμε. Τὴν τιμὴ τοῦ χρέους μας τὴν πλήρωσε ὁ Χριστὸς γιὰ μᾶς. Ὅποιος δέχεται διὰ τῆς πίστεως τὸ ξεπλήρωμα αὐτό, ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν κατάρα καὶ τὴν ἐναχὴ τῆς ἁμαρτίας.

Ἂς δοῦμε ὅμως τώρα πῶς ὁ συγχεχωρημένος ἀρνεῖται νὰ συγχωρήσῃ.

Πόσο μεγάλη χαρὰ θὰ ἔπρεπε νὰ πλημμυρίσῃ τὴν καρδιὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ. Τὴ συγχώρησι ποὺ ὁ ἴδιος δοκίμασε ἔφερνε νὰ τὴν δείξῃ καὶ σὲ ἄλλους συνανθρώπους του. Βρίσκει ἕναν ἀπὸ αὐτούς. Ἀντὶ νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ τὸ εὐχάριστο γεγονὸς ὅτι ὁ Βασιλιὰς τὸν συνεχώρησε, τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸν ὦμο καὶ τοῦ ἀπῄτησε τὰ ἐλάχιστα χρέος. Ὁ σύνδουλός του αὐτὸς τοῦ ζήτησε ἔλεος ὅπως ὁ ἴδιος εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὸν Βασιλιά, ἀλλὰ δὲν ἦταν πρόθυμος νὰ δώσῃ μέρος τοῦ ἐλέους ποὺ ὁ ἴδιος ἔλαβε. Τέτοιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Θέλει νὰ συγχωρεῖται ἀλλὰ νὰ μὴν συγχωρῇ.

Πῆγαν ὅμως ἄλλοι δοῦλοι καὶ ἀνέφεραν στὸ Βασιλιὰ τὴ διαγωγὴ τοῦ συγκεχωρημένου δούλου.

Ἔτσι ὁ Βασιλιὰς ἀνήκουστα τὴν πρὸς τὸν δοῦλον συγχώρησίν του, γιατί ὁ ἴδιος δὲν ἔδειξε ἔλεος σ' ἕνα σύνδουλό του. Ἂν ἡμεῖς δὲν συγχωρέσουμε οὔτε ὁ Θεὸς θὰ μᾶς συγχωρήσῃ.

Δυὸ πράγματα μᾶς διδάσκει ἡ παραβολὴ αὐτή. Πρῶτον ὅτι γιὰ νὰ δείξουμε συγχώρησι πρέπει νὰ τὴν λάβωμε πρῶτα ἐμεῖς καὶ δεύτερον πρέπει νὰ εἴμεθα συγχωρητικοὶ ἂν θέλουμε νὰ μείνουμε συγχωρημένοι. Ἂν λοιπὸν αἱ ἁμαρτίαι σου δὲν ἔχουν συγχωρηθῇ πήγαινε στὸ Χριστὸ γιὰ νὰ βρῇς ἄφεσιν καὶ ἀποτελεσματικὴ συγχώρησι. Καὶ μιὰ καὶ δοκίμασες τὴ θεία συγχώρησι δεῖξε τηνστους συνανθρώπους σου.

Σαῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἡμαθίας
Κοινότης Κουμαριᾶς

Ἀριθ. Πρωτ. 647
Ἐν Κουμαριᾷ τῇ 4)9)59

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κουμαριᾶς Ἡμαθίας.

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 13 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1959 ἡμέραν Κυριακὴν κατ' ὥραν 11-1 ἐκτεθειται ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἡ ἐνοικίασις τῶν Κοινοτικῶν λατομείων Μαρμάρων τῆς θέσεως Καστρὶ μέχρι Γκαβάνα. Οἱ ὅροι τῆς Δημοπρασίας εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὴν Κοινότητα Κουμαριᾶς δύνανται δὲ νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ Ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κουμαριᾶς.

Ἰορδάνης Χονδρομαΐδης

ΜΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

δειξις ἐπιμελείας καὶ πνεύματος δημιουργικοῦ ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ Μοναστήρι

Ἀποχαιρετήσαμε τοὺς καλοὺς μας Μοναχούς, ἀφοῦ γυρίσαμε ὅλο τὸ Μοναστήρι

Αἱ ἐντυπώσεις μας ὑπερέβησαν τὴν προσδοκία καὶ τὶς πληροφορίες ποὺ εἴχαμε γιὰ τὴν ἀναδημιουργία του. Παντοῦ βλέπει κανεὶς τὴ σφραγίδα τῆς τάξεως τῆς καθαριότητος, τῆς εὐπρεπείας, τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς εὐσυνειδήτου ἐπιμελείας.

Ἐλπίζουμε καὶ πιστεύουμε ὅτι μία νέα ἐπίσκεψις παντὸς ἀμφιβάλλοντος διὰ τὰ ἀνωτέρω θὰ τὸν ἐνημερώσῃ καὶ θὰ τὸν καταστήσῃ εὐσυνείδητον ἐκτιμητὴν τῆς γενομένης ἀναδημιουργίας. Α.Δ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΓΕΩΡΓ. ΧΡΕΩΝ

Οἱ χαμηλαὶ τιμαὶ τῶν ἐφετεινῶν γεωργικῶν προϊόντων κατέστησαν τὸν παραγωγὸν ἀδύνατον. Συντόμως ὁ γεωργὸς θὰ ἀντιμετωπίσῃ πολλὰ προβλήματα οἰκονομικῆς φύσεως καὶ στοιχειώδους διαβιώσεως.

Ἀποτελεῖ, συνεπῶς, πολιτικὴ ἐντελῶς ἀναγκαίαν ἡ ἀναστολὴ τῶν ὀφειλομένων χρεῶν πρὸς τὴ Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, διότι ἀλλοιῶς κινδυνεύουν οἱ ἀγρότες νὰ γίνουν τρόφιμοι φυλακῶν Καὶ σὲν θὰ εἶναι αὐτοὶ ὑπαίτιοι ἂν καὶτοι ἐργάσθηκαν μὲ κόπον λόγω τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς μεγάλης παραγωγῆς δὲν κατώρθωσαν νὰ διαθέσουν τὰ προϊόντα τους καὶ νὰ ἐξοφλήσουν τὰ χρέη τους.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓ. ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

Φημολογεῖται, ὅτι ἐνεργουμένου τοῦ ἀναδασμοῦ, διάφοροι μεγαλοκτηματίαι τῶν χωρίων, προσπαθοῦν νὰ μηχανηκαταμέτρησις τῶν ἰδιοκτησιῶν των, διότι δῆθεν κατέχουν ἐκτάσεις μεγαλειτέρας τῶν ὅσων ἠγόρασαν ἐπεκτεθέντες εἰς βάρος τῶν καινοχρήστων ἐκτάσεων.

Πιστεύομεν, ὅτι τόσον τὰ συνεργεῖα Ἀναδασμοῦ, ὅσον καὶ ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία Ν. Ἡμαθίας θὰ πράξουν τὸ καθῆκον τους καὶ θὰ ἀποκαλύψουν τοὺς τυχὸν καταπατητὰς τῶν κοινοτικῶν ἐκτάσεων.

ΤΟ ΗΡΩΟΝ

Ὑπάρχει καὶ κάποια λησμονημένη πλατεῖα μιᾶς παραμελημένης συνοικίας. Τὸ Τσερμὲν παρουσιάζει κίνησιν μόνον κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, ὁπότε λύονται—στὰ χαρτιὰ καὶ λόγια—καὶ τὰ προβλήματά του.

Δὲν νομίζει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας ὅτι θὰ ἀποτελοῦσε ἐκδήλωσιν στοιχειώδους ἐνδιαφέροντος ἡ μεταφορὰ τοῦ ἡρῶου εἰς τὴν πλατεῖαν Τσερμέν Βέβαια δὲν εἶναι τὸ ἡρῶον μόνον, ποὺ θὰ δώσῃ κίνησιν εἰς τὴν συνοικίαν. Ἀλλὰ ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθῇ ἕνας κῆπος, νὰ ἀσφαλτοστρωθῇ ὁ δρόμος μὲ συνέπειαν νὰ παύσῃ ἡ ἐγκατάλειψίς της.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ Δημοτικοὶ σύμβουλοι θὰ πράξουν τὸ καθῆκον τους.

ΤΟ ΑΓΝΟΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον ὑπόσχεσίν του, ὅτι θὰ διέτασσε νὰ τοποθετηθῇ κάλυμμα εἰς τὸ αὐτοκίνητον ἀπορριμμάτων, διότι λόγοι Δ. ὑγιεινῆς τὸ ἀπαιτοῦν τοῦτο. Δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ συνεχισθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις, καὶ νὰ χρειασθῇ νὰ ἐπέμβῃ τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Ἡμαθίας.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΤΗΝ

Πρέπει οἱ προϊστάμενοι τῶν Δημοσίων γραφείων καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας τῆς Ἡμαθίας νὰ ἐξετάσουν τὰ ἐνδεχόμενον νὰ λειτουργοῦν διὰ τοὺς πολίτας οἱ Δ. Ὑπηρεσίαι τὴν Τρίτην ἀπὸ 8ης π.μ. διότι τὴν ἡμέραν αὐτήν, λόγω τοῦ παζαριοῦ, οἱ χωρικοὶ καταφθάνουν ἐνωρίς, στὶς δὲ 11 π. μ. ποὺ δέχονται οἱ Ὑπηρεσίαι, πολλοὶ εἶναι ἀνάγκη ν' ἐπιστρέψουν εἰς τὰ χωριά τους

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Βεροίας διεμαρτυρήθη τηλεγραφικῶς πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, διότι ἡ Βιομηχανία Ὀφῶν Χατζηνικολάκη δὲν καταβάλλει δεδουλευμένα ἡμερομίσθια δύο μηνῶν καὶ πλέον εἰς τοὺς ἐργάτας της.

—Ἐπειδὴ ἐδημιουργήθησαν διάφοροι ἀπόψεις διὰ τὴν πατρότητα τῶν ἐνεργειῶν, κατόπιν τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἡ ἐξασφάλισις τοῦ κονδυλίου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κτιρίου ἐργατ. Κέντρ Βεροίας καὶ τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν διὰ αὐτοστεγάσεως, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ ἔγγραφον τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Βεροίας, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλάβαμεν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἴδησιν:

Κύριε Διευθυντά

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένην ἐφημερίδαν τὰ κάτωθι:

Ἡ διοίκησις τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας κατόπιν σειρᾶς ἐγγράφων, ἐνεργειῶν καὶ προσωπικῶν παραστάσεων τοῦ Προέδρου αὐτῆς συν. Ἀσλάνογλου Ν. μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Ἐργασίας, Ὀργανισμῷ Ἐργατικῆς κατοικίας καὶ Ἐργατικῆ Ἑστία, ἐπέτυχεν:

1ον. Ὅπως ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας, ἐγκρίνῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς κατοικίας περιόδου 1959—60 διὰ τὴν χορήγησιν 10 δανείων αὐτοστεγάσεως ἐκ δραχμῶν 50 000 ἕκαστον, δι' Ἐργατοϋπαλλήλους τῆς πόλεώς μας, τοῦτο ἐγένετο ἡμῖν γνωστὸν διὰ τῶν κάτωθι ἐγγράφων: 962)24.8.59 τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Δημητράτου καὶ τοῦ τοιούτου 6921)26)359 τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ

2ον Τὴν ἔγκρισιν πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 850.000 δι' ἀνέγερσιν κτιρίου πρὸς στέγασιν τοῦ ἡμετέρου Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἐλθῇ τὰ δημοσιεύσῃ ὡς ἔχει τὸ παρὸν εὐχαριστοῦμεν ἡμᾶς ἐκ τῶν προτέρων. Βέροια 29)8)59.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΧΑΡ. ΜΠΟΖΙΝΗΣ

ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ-ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ-ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΤΑΙ ὅτι αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου ἡμῶν θὰ διενεργηθῶσιν ἀπὸ 20ης μέχρις 24ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις γίνονται δεκταὶ καθ' ἑκάστην καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἐκπαιδευτηρίων μας.

Φέρεται ὡσαύτως εἰς γνῶσιν τῶν κηδεμόνων ὅτι ἤρξαντο αἱ ἐγγραφαὶ μαθητῶν εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν διὰ τὸ Γυμνάσιον, τὸ Δημοτικὸν καὶ τὸ Νηπιαγωγεῖον.

Ταῦτα, θὰ λειτουργήσωσιν ἀπὸ τοῦ Νέου Σχολικοῦ ἔτους εἰς ἰδιόκτητα διδακτήρια, ἐπὶ τῆς πλατείας Ὡρολογίου, σχεδιασθέντα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου Παιδαγωγικῆς καὶ περιβαλλόμενα ὑπὸ ἐκτεταμένων αὐλογύρων, συνολικῆς ἐπιφανείας 1.700 τ. μέτρων. Περιλαμβάνουσιν δὲ:

—ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΕΞΑΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ (Μὲ τμήματα κατὰ τάξιν)

—ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ (Μὲ περισσότερα τοῦ ἑνὸς τμήματα κατὰ τάξιν)

Ἀσφαλῆ ἐγγύησιν διὰ τὴν ποιότητα τοῦ συντελουμένου ὑφ' ἡμῶν Παιδαγωγικοῦ Ἔργου, ἀποτελεῖ ἡ ἀρίστη ἐργασία τοῦ παρελθόντος μας, ἡ γενικῶς παρὰ πάντων ἀναγνωριζομένη.

Σ Η Μ. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μαθητῶν μας χρησιμοποιεῖται καινοφυγὲς Σχολικὸν Λεωφορεῖον τύπου POULMAN

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Διοικητὴς τῆς ΑΤΕ κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος ἐπέλυσε ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός του.

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἐνένοντο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὰ ἐγκαίνια τῆς 24ης Διεθνοῦς ἐκθέσεως, μὲ τὴν συμμετοχὴν πολλοῦ κόσμου, ἐπισήμων καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς τὸν Περαιᾶ ἔγινεν ἡ ἐπίδειξις τοῦ πρώτου τρακτὲρ Ἑλληνικῆς κατασκευῆς τῆς ἑταιρίας Σ. Μαλκότση.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου 5δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
14
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περιόδου Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 182

Γραφεῖα Τυπογραφεῖο
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

—Εἶναι ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι ἡ Ἐπαρχία διανέν καὶ ἐγκαταλείπεται, χάριν τῆς ὑδροκεφάλου Πρωτευούσης. Αὐτὴ ἦταν καὶ εἶναι ἡ νοοτροπία τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων: Νὰ συγκεντρώνουν εἰς τὴν Ἀθήναν, ὅ,τι ὡραῖον καὶ ἀξιοσημείωτον δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἡ χώρα μας.

—Ὅταν εἰς τὴν πτωχὴν ἐπαρχίαν δὲν ἔχωμεν δρόμους, ἀλλὰ σειρὰν λάκκων, ποὺ διακόπτονται ἀπὸ ἴχνη ἀσφάλτου, ὅταν τὰ φροῦτα μας σαπίζουν, διότι δὲν ὑπάρχουν χρήματα διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν βαγόνια καὶ ψυγεῖα. Ὅταν τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον Ἑλλάδος ἔχει γίνει Ἀθηνῶν μόνον. Ὅταν εἰς τὴν ἐπαρχίαν δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἴχνος κοινωφελῶν ἔργων καὶ ἱδρυμάτων, διατίθενται ἑκατομμύρια διὰ νὰ ἀποδείξῃ «Ἡ ψωροκώσταινα», ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ πίδακας καὶ κυλιόμενες σκάλες.

—Δὲν κατεχόμεθα ἀπό «χωριάτικη» στενοκεφαλιά, ἀλλὰ ἀπὸ αἴσθημα ἐγκαταλείψεως. Διότι τὰ νειάτα μας στροβιλίζονται εἰς ἕνα γυμνάσιον, σὰν κονσερβοποιημένα ἀγροτικὰ προϊόντα.

—Διότι τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον καὶ ἡ Λυρικὴ σκηνὴ πρέπει νὰ περιοδεύῃ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

—Διότι δὲν πρέπει αἱ πλατεῖαι τῶν Ἀθηνῶν νὰ κατασκευάζωνται μὲ χρήματα τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐνῶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπὸ τὸ ἄδειο ταμεῖο τοῦ Δήμου.

—Διότι τὰ ἐργοστάσια τῶν Κρατικῶν καὶ ἡμικρατικῶν ὀργανισμῶν δὲν πρέπει νὰ κατασκευάζωνται εἰς τὴν Λερναίαν Ὕδραν τῶν μεγαλοπόλεων, διότι οἱ ἐργάται τῶν μικρῶν πόλεων μαστίζονται ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν.

—Ἂς φροντίσῃ τὸ Κράτος καὶ διὰ τὴν ἐγκαταλελειμμένην Ἐπαρχίαν. Λόγοι Δικαιοσύνης καὶ σκοπιμότητος τὸ ἀπαιτοῦν. Διότι ἀλλοιῶς δὲν θὰ δυνηθῇ ἡ πολιτεία νὰ ἀναπτείλῃ τὸ κῦμα τῆς Ἀστυφιλίας. Καὶ ἡ Ἱστορία διδάσκει ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν Ρώμην, τὴν Γαλλίαν κτλ. ἐπέφερε τὴν κατάπτωσιν. Ἀναμένομεν ἔμπρακτον Κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον, πρὶν εἶναι ἀργά.

Ταξίδια στὴν Ἑλλάδα

ΒΕΡΟΙΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΒΟΛΟΣ, ΣΚΙΑΘΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ.

Ἕνα λεωφορεῖο πρωΐ, τὸ ἀτομοτρίς μᾶς ἔφερε ἀπὸ τὴν Βέροια στὴν νύφη τοῦ Θερμαϊκοῦ τὴν Θεσσαλονίκην. Ἦταν γλυκοχάραγμα. Πίσω ἀπὸ τὶς μακρινὲς κορφὲς ὁ ἥλιος ἔβγαινε σὰν φωτεινὸς δίσκος φωτίζοντας τὴν γαλήνια γῆ Πόσο γλυκαίνει ὁ πόθος σὰν θερμαίνει ἡ σκέψη τὴν ζωή σου καὶ πετοῦν οἱ σκέψεις σὰν τὰ πουλιὰ στὰ μακρινὰ ὀνειρεμένα μέρη. Ἀπὸ τὸ παράθυρο ἀπολαμβάναμεν τὶς ὁμορφιὲς τῆς Μακεδονικῆς γῆς μὲ τὰ χωράφια τὰ χωριὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ θυμόμαστε ἀθελά τοὺς στίχους τοῦ Κρυστάλλη:

«Καλότυχοι μου χωριανοί ζη
λεύω τὴν ζωὴν σας
τὴν ἁπλοϊκήν σας τὴ ζωὴ πῶχει
περίσσιες χάρες»

Ὕστερα ἀπὸ δύωρη περίπου διαδρομὴ φθάνομε στὴν μεγάλη Μακεδονικὴ Πρωτεύουσα. Ὄμορφη ὅπως πάντα. Μαγευτικὴ καὶ ἐπιβλητική. Ἀξιαγάπητη ἁπλώνεται στὴν παλιὰ τοῦ Θερμαϊκοῦ μὲ τὴν φυσικὴ καὶ τεχνητὴ ὁμορφιὰ της μὲ τὴν ἱστορία της καὶ τὰ ἀθάνατα Χριστιανικὰ καὶ ἱστορικὰ μνημεῖα της—Τί νὰ πρωτοθαυμάσῃ κανείς. Τοὺς δρόμους, τὰ καταστήματα τὰ μέγαρα, τὴν παραλία, τὴν ζωὴ ἢ τὸ πολιτισμό;

Καὶ ζήσαμε λίγες μέρες ξέγνοιαστες καὶ γεμίσαμε τὶς σκέψεις καὶ τὶς καρδιὲς ἀπὸ γλυκὲς ἀναμνήσεις.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς ὁμορφιὲς ποὺ περάσαμε στὴν Θεσσαλονίκη πλουτίζοντας τὶς σκέψεις μας καὶ τὶς γνώσεις ἀπὸ τὸ ἀθάνατο φῶς τῆς Ἑλλάδος μας καὶ λούζοντας τὰ κορμιὰ στὰ γαλάζια νερὰ τοῦ Θερμαϊκοῦ φύγαμε πάλι μὲ τὴν αὐτοκινητάμαξα Ἀθηνῶν, γιὰ τὸ Βόλο γιὰ νὰ γνωρίσουμε νέες ὁμορφιὲς τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ νὰ δοκιμάσουμε καινούργιες συγκινήσεις.

Ἡ διαδρομὴ μας ὑπῆρξεν πιὸ εὐχάριστη καὶ πιὸ διδακτική. Ἀπολαύσαμε τὰ Τέμπη, τὸν Πηνειὸ καὶ ἀντικρύζοντας τὸν Ὄλυμπο ξαναθυμηθήκαμε τὴν Ἀρχαία Ἱστορία μὲ τοὺς θεούς κ.λ.π.

Ἀπὸ τὴν Λάρισσα καὶ πέρα περάσαμε τὴν Θεσσαλικὴ πεδιάδα πλούσια σὲ σιτηρὰ καὶ στὶς 1 μ.μ ἐφθάσαμε στὸν ὁμορφο Βόλο.

Ὁ Βόλος ὕστερα ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς ἔγινε μιὰ σύγχρονη πόλις μὲ ὡραίους δρόμους σύγχρονα σπίτια καὶ καταστήματα καὶ κέντρα. Ἐδῶ κανεὶς χαίρεται μέρα καὶ νύχτα θαυμάζοντας τὶς ὁμορφιὲς τοῦ Πηλίου καὶ τῶν χωριῶν καὶ περνᾷ εὐχάριστα στὶς ἀκτὲς τῶν Ἀλυκῶν: Πευκάκια...

—Ὁ Βόλος εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα Τουριστικὰ κέντρα καὶ μπορεῖ νὰ χαρῇ ὁ καθένας ὅπως θέλει. Εἶναι τὸ περιεργότερο πέταγμα, ποὺ κινοῦνται ὁλοιμερὶς ὁλόκληρα, 18000 πολῖτες κυκλοφοροῦν μέσα στὴν πόλη. (Τὸ τέλος στὸ προσεχές)

ΝΙΚΟΣ ΑΔΑΛΟΓΙΜΟΥ

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἕνας Βουδδιστὴς ἔστειλε κάποτε τὰ παιδάκια του σ' ἕνα ἱεραποστολικὸ σχολεῖο. Τοῦ κινήθηκε ἡ περιέργεια μιὰ μέρα νὰ μάθῃ ποιός εἶναι αὐτὸς γιὰ τὸν ὁποῖον τὰ παιδάκια του διαρκῶς μιλοῦσαν στὸ σπίτι. Ἔγραφε, λοιπόν, ἕνα γράμμα στὸ διευθυντὴ τοῦ σχολείου, ὡς ἑξῆς: «Σᾶς παρακαλῶ, ποιός εἶναι αὐτὸς ὁ κύριος ποὺ λέγεται Ἰωάννης 3: 16, γιὰ τὸν ὁποῖον μιλοῦν τὰ παιδιά μου. Θὰ ἤθελα νὰ τὸν γνωρίσω κ' ἐγώ». Ὁ διευθυντής, τοῦ σχολείου ἀπήντησε ὡς ἑξῆς· Ἰωάννης 3:16 δὲν εἶναι πρόσωπο, ἀλλ' εἶναι ἕνα ἐδάφιο ἀπὸ κάποιο Βιβλίον. Ζήτησε ἕνα ἀντίτυπο τοῦ Βιβλίου αὐτοῦ ὁ Βουδδιστὴς γιὰ νὰ τὸ διαβάσῃ. Μὲ μεγάλη βέβαια εὐχαρίστησι ὁ διευθυντὴς τοῦ τὸ ἔστειλε. Ἦταν ἡ Καινὴ Διαθήκη. Τὴ διάβασε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἰδιαίτερα αὐτὸ τὸ μυστήριο Ἰωάννης 3:16 τῶν παιδιῶν του τὸ ἀγαπημένο ἐδάφιο. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ὅταν ὁ διευθυντὴς ἔλαβε γράμμα ἀπὸ τὸν Βουδδιστὴ αὐτόν, ὅτι αὐτὸς καὶ ὁλόκληρη ἡ οἰκογένειά του ἐδέχθησαν τὸν Χριστὸν Ὡς ἀτομικὸν Σωτῆρα των.

Ἴσως τὸ ἐδάφιο αὐτὸ νὰ κάμῃ καὶ στὴ δικιά σου τὴ ζωὴ κάτι. Ὁ Θεὸς μιλεῖ γιὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Νὰ τί λέγει· «Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλυται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Ἀσφαλῶς θὰ σ' ἐνδιαφέρει ἡ ἀγάπη αὐτὴ τοῦ Θεοῦ. Συμπεριλαμβάνει τὸν κόσμον ὁλόκληρον, τὸ σύνολο τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων.

Τὴν θαυμάζουμε τὴν ἀγάπη αὐτὴ ὅταν ἀναλογισθοῦμε τί εἶδους εἶναι αὐτὸς ὁ κόσμος τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἴδιος ὁ Ἰωάννης μᾶς λέγει: «Ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α' Ἰωάν. ε' 19). Εἶναι σὰν ἕνα καταβὺθι πολύτιμο βυθισμένο σ' ἕνα βρώμικο ποτάμι.

Τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ὡραία καὶ ὑπάκοη φύσι θὰ μπορούσαμε εὔκολα νὰ τὴν καταλάβουμε ἀλλ' ἡ ἀγάπη του γιὰ τὸν κόσμο τῶν ἀνθρώπων μᾶς εἶναι μυστήριο. Μᾶς ἠγάπησε ὄχι ἐν ἀγνοίᾳ του, ἀλλ' ἐν πλήρει γνώσει ὅλων τῶν μυστικῶν σκέψεων καὶ πόθων μας. Ἀπιστευτη πράγματι στὸν ἄνθρωπο ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Γίνεται πιστευτὴ μόνον ἐν Χριστῷ. Ὄνειρο, ἔβλεπαν γιὰ μᾶς ἡ ἀγάπη αὐτὴ ἂν δὲν ἐνσαρκωνόταν στὴ Βηθλεὲμ κι' ἂν δὲν θυσιαζόταν στὸ σταυρό.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος γράφων στοὺς Ἐφεσίους τοὺς λέγει ὅτι ἡ ἀγάπη αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ἐκφράζεται κατὰ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο σὲ μιὰ ὁμάδα ἀνθρώπων. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀπετέλουν τὴν Ἐκκλησία του. «Ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς» Ἐφεσ. ε' 25). Μὰ γιατί ἔτσι, ὅλως ἰδιαίτερα, ν' ἀναπήσῃ τὴν Ἐκκλησία του ὁ Χριστός; Θυμᾶστε τὴν Ἱστορία τοῦ ἀσώτου υἱοῦ; Ἦταν φυσικὸ ὁ πατέρας του αὐτὸν νὰ σκέπτεται ἐνῶ βρισκόταν στὴ μακρυνὴ χώρα τῆς ἀσωτείας. Τὸν ἀναποῦσε ἐκεῖ βρισκόταν μακριά του, ἀλλὰ τὴν ἀγάπη του αὐτὴ τὴν ἔξχυσε πάνω του ἀφθονα ὅταν ἐξέστρεψε στὸ πατρικὸ σπίτι. Ἔτσι εἶναι καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι τὸ καμάρι ἐκεῖνα τοῦ κόσμου ποὺ γύρισε στὸ πατρικὸ σπίτι. Μὲ τὸ γύρισμά της τοῦτο κατορθώνει κατὰ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀγάπη τοῦ Πατέρα Θεοῦ.

Μὴ νομίσετε πὼς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι κάποιος ἀνθρώπινος ὀργανισμός. Δὲν εἶναι οὔτε ἡ Καθολική, οὔτε ἡ Ὀρθόδοξος, οὔτε ἡ Διαμαρτυρομένη. Στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχουν ἀπ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ὀργανισμούς, ἀλλὰ κανένας δὲν μπορεῖ ν' ἀξιώσῃ ἀποκλειστικότητα. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀκαρτίζεται ἀπ' ὅλους τοὺς ἀναγεννημένους, ἀπ' ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐπέστρεψαν ἐν μετανοίᾳ στὸ πατρικὸ σπίτι δεχόμενοι τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.

Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν καὶ ὄχι ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ δεύτερο ἐκεῖνο σύνολο ποὺ συγκεντρώνει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Στὴν οἰκογένεια μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν ἀναγεννημένοι καὶ μὴ ἐπιστρέψαντες ἁμαρτωλοί καὶ μή. Γι' αὐτὸ ἡ Ἁγία Γραφὴ δὲν ὁμιλεῖ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν οἰκογένεια, ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία Του. Στὴν ὡραία αὐτὴ ὁμάδα ποὺ λέγεται Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀνῆκαν μόνον μετανοήσαντες ἁμαρτωλοὶ καὶ συγχωρηθέντες ἅγιοι. Ἄραγε, σύ, ἀνήκεις στὴν Ἐκκλησία αὐτὴ Χριστοῦ; Δοκίμασες κατὰ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο τὴν ἀγάπη τοῦ Πατέρα—Θεοῦ; Γεύθηκες τὸ μόσχο τὸν σιτευτό, στὸ δάκτυλό σου μπῆκε τὸ δακτυλίδι τῆς πρὸς Αὐτὸν ἀφοσιώσεώς σου;

Ὑπάρχει ὅμως κι ἕνα ἄλλο ἐδάφιο ποὺ μᾶς μιλᾶ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ ἄτομο, γιὰ τὴ μονάδα. Καὶ ὁ κόσμος καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα. Γράφοντας στοὺς Γαλάτας ὁ Ἀπόστ. Παῦλος λέγει: «Ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ» (Γαλάτας Β' 20). Ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, τὴν Ἐκκλησίαν κι ἐμένα προσωπικῶς. Κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ ν' ἀγαπήσῃ τὸν ξένο κόσμο τόσον, ὅσον ἀγαπᾶ τὰ παιδιά του.

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾶ ὅλον τὸν κόσμο, τὴν Ἐκκλησία Του καὶ ὅμως ταχύνονα ἡ ἀγάπη Του συγκεντρώνεται πάνω στὸ ἄτομο, σὲ ἑνα καὶ σὲ μένα, σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχε κανεὶς ἄλλος στὸν κόσμο ν' ἀγαπηθῇ ἀπ' Αὐτόν. Τὸ μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι ποὺ αὐτὸς ἀτομα μπορεῖς νὰ τὴν ἀπολαύσῃς ὁλόκληρη καὶ ὅμως νὰ μὴν τὴν ἐξαντλήσῃς. Δίξου λοιπὸν ὅλη τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νὰ σένα παρὰ πεῖξ καὶ γίνου παιδί Του καὶ νὰ πολλάσῃς ὅλα τὰ θεῖκὰ προνόμια.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

KAKOΣ ΟΙΩΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΜΑΣ

ΔΕΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΜΑΣΤΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΧΑΜΗΛΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

—Πληροφορίαι ἐκ τῶν χωρίων τοῦ νομοῦ μας ἀναφέρουν, ὅτι εἶναι τραγικὴ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Μετὰ τὴν χαμηλὴν εἰρήνην τοῦ σίτου καὶ τὴν «ἐπιθετικήν» πώλησιν τῶν ροδακίνων οἱ παραγωγοὶ ἀντιμετωπίζουν καὶ ἄλλα οἰκονομικὰ κτυπήματα. Λόγω τῆς ἐξευτελιστικῆς τιμῆς καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων των καὶ ἰδίως τῶν μήλων καὶ τοῦ βάμβακος.

—Συγκεκριμένα ἐφέτος καὶ ἡ τιμὴ τῆς πατάτας (1 δρχ.) τῶν κρομμύων (1,50 δρχ) καὶ τῶν ἄλλων λαχανικῶν εἶναι πολὺ χαμηλή.

—Εἰς τὴν λαϊκὴν ἀγορὰν τῆς παρελθούσης Τρίτης καὶ εἰς τὰς συνοικίας μῆλα τύπου Στάρκεν ἐπωλοῦντο ἀντὶ 1-1.5 δρχ τὴν ὀκᾶ δηλ. τὸ κιλὸν 0,70-1 δρχ!!, ἐνῶ αἱ τιμαὶ τῶν προπωλήσεων τούτων εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς εἶναι ἡ αὐτὴ σχεδὸν καὶ διὰ τὰς ἄλλας ποικιλίας.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κακοκαιρία καὶ αἱ βροχοπτώσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν καθιστοῦν ἀβέβαιον τὴν ποιοτικὴν ἀπόδοσιν τοῦ βάμβακος. Ἐνδεχομένη καταστροφὴ τοῦ βάμβακος θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον τῶν παραγωγῶν.

—Ἤδη αἱ ἐπιπτώσεις τῶν δεινῶν οἰκονομικῶν τῶν γεωργῶν ἤρχισαν νὰ γίνωνται πολὺ αἰσθηταὶ καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεώς μας, δεδομένου, ὅτι ἡ κίνησις αὐτῆς παρουσιάζει μεγάλην πτῶσιν.

—Οἱ ἀγρόται τοῦ νομοῦ μας ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ προστατευτικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν μήλων, τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς τοῦ βάμβακος εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα, ὡς καὶ τὴν ἀναστολὴν ἠδιευκολύνετο κατὸ τὴν καταβολὴν τῶν χρεῶν των πρὸς τὴν Ἀγροτράπεζαν.

Ο ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΟΣ

—Ὑπὸ τὶς ἁρμοδιότητες ὑπηρεσιῶν τῆς Πρωτευούσης ἐξεδόθη πίναξ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμφαίνεται ποῖαι περιοχαὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι πετρελαιοπαραγωγαί

Μία ἐκ τῶν 10 σχετικῶν περιοχῶν εἶναι καὶ τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται καὶ ὁ Νομὸς Ἡμαθίας

ΠΑΝΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΠΠΩΝ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Ἀλεξάνδρεια τοῦ ἀντιποῦ μας

—Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ δραστηρίου Δημάρχου τῆς πόλεως μας κ. Παπαπαστόλου καὶ τὴν βοήθειαν τῆς Ὑπηρεσίων Ἡμαθίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τῆς Α.Γ.Ε. τῆς Νομαρχίας τοῦ Στρατοῦ κτλ. διοργανώνεται εἰς τὴν πόλιν μας πρωτότυπος παμμακεδονικὴ ἔκθεσις ἵππων.

—Πρὸς βράβευσιν τῶν καλλιτέρων ἵππων, ποὺ πρόκειται νὰ εὑρίσκωνται εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 19 τρέχοντος, διατέθη ποσὸν 50 000 δρχ.

—Προβλέπεται μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Ἐκθέσεως ταύτης διὰ τῆς συμμετοχῆς ἰδιοκτητῶν ἵππων, πόλων καὶ ἡμιόνων ὅλων τῶν γειτονικῶν νομῶν.

ΘΑ ΙΔΡΥΘΗ ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ—ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Δήμαρχος Νάουσης, κ. Φιλάρ. Κόκκινος καταβάλλει προσκαθείας, ὅπως συμφώνως πρὸς τὸν Δημοτικὸν καὶ Κοινοτικὸ Κώδικα, ἱδρυθῇ Ἕνωσις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Ἡμαθίας, μὲ σκοπὸν συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν τῶν ὀργανισμῶν τῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ νομοῦ μας, πρὸς κατασκευὴν κοινῶν ἔργων κτλ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βερίας, δι' Δήμαρχος ἀποδεχθησαν κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου Νάουσης, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ἔνωσις καὶ καταρτισθησομένου Καταστατικοῦ τῆς Ἑνώσεως.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἔβρεχε καὶ ὁ κάσμος, φοβισμένος, ὅπωςκάθε φθινόπωρο, λὲς καὶ πρώτη φορὰ εἶδε βροχή!. Ἔφευγε γιὰ τὸ σπήτι του. Στὸν δρόμο ἕνα νεόπαντρο κάπως ζευγάρι προσπαθοῦσε κάτω ἀπὸ μιὰ ὀμπρέλλα νὰ καλυφθῇ τὰ ἴδια, ἀλλὰ καὶ τὸ καροτσάκι, ποὺ φιλοξενοῦσε ἕνα ἀμέριμνο μωράκι. Πίσω βρεχόταν ἀσκέπαστη μία ὑπηρέτρια, ἕνα κοριτσάκι κάπου δέκα χρονῶν, προσπαθῶντας,σὰν σκυλλάκι νὰ ἀκολουθῇ τὰ ἀφεντικά του, ποὺ πήγαιναν—μιὰ καὶ εἶχαν τὴν προστασίαν τῆς ὀμπρέλλας—νωχελικά!

—Δὲν περίμενα βέβαια καμιά... Σωκρατικὴ χειρονομία ἢ αὐταπάρνηση· Νά δώσῃ δηλαδή, τὸ ζευγάρι τὴν μοναδικήν προστατίδά του στὴν κοπελλίτσα. Ἀναρωτιέμαι, ὅμως, ἂν μήτε οἱ ἄνθρωποι, ποὺ τώρα κοντὰ γίναν γονεῖς, ἔχουν τὸν ἐλάχιστο ἐκεῖνον ἀνθρωπισμό, ποὺ νὰ τοὺς κάνῃ, νὰ νοιώσουν, πὼς καὶ ἡ μικρούλα ὑπηρέτρια εἶναι ἄνθρωπος—καὶ ἴσως περισσότερο, ὅπως φαίνεται—ἀπὸ τοὺς ἰδιους, ποὺ δὲν πρέπει νὰ βρέχεται; Δὲν μποροῦσαν νὰ ἐπιτρέφουν στὴν φτωχὴ ὅπαρξη, νὰ τρέξῃ γλήγορα στὴν μικρὴ της σοφίτα; Ἔπρεπε νὰ ἔρχεται πίσω σὰν εἴλωτας; Δὲν ξαίρουν πὼς καὶ οἱ εἴλωτες ἔχουν Ψυχήν, ἐπαναστατοῦν;

Ἄγριοι, ἐγωκεντρικοί, μικροὶ ἄνθρωποι, οἱ Ἄθλιοι τοῦ Β. Οὐγκὼ καὶ τῆς ζωῆς. Πόσο κακοὶ εἶμαστε!

Πόσο κενοὶ καὶ ἐπιδεῖξιες !!

***

—Μοῦ ἔλεγε φίλος μου, ὅτι πρέπει κανείς, ποὺ ἐργάζεται πνευματικά, νὰ διαβάζῃ «βαρειὰ» βιβλία, ποὺ θέλουν συγκέντρωση ἢ νὰ ἀφήνεται στὰ λειβάδεια τῶν λαϊκῶν περιοδικῶν, π.χ. τοῦ Μπουκέτου, Ρομάντζου. Φαντασίας, Θησαυροῦ κ.λ.π.

—Βέβαια δὲν φιλοδοξεῖ αὐτὴ ἡ στήλη νὰ γίνῃ «διαιτολόγος» τοῦ μυαλοῦ τοῦ ἀναγνώστη γιατὶ ὑπάρχουν διαφόρων εἰδῶν πνευματικὰ στομάχια καὶ νοστροπίες.

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶ ζητάει κανεὶς: νὰ μορφωθῇ, νὰ καμπίσῃ τὸ πνεῦμα του ἢ νὰ ἀναστατώσῃ τὸ ὑποσυνείδητότου,τὰ λίμπιντο, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Φρόϋντ. Ἂν θέλῃ πνευματικὲς θερμίδες καὶ βιταμίνες ἢ μαστίχα γιὰ νὰ περνάῃ ὁ καιρός του.

—Ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ ἀπαντήσω καὶ κάπως πειό ἐπιγραμματικά:

Ὅσα «Μ π ο υ κ έ τ τ α» καὶ «Ρ ο μ ά ν τ ζ α» κἂν διαβάσῃ κανείς, ὅση «Φαντασία» καὶ ἂν βάλῃ ἡ «Χτυποκάρδια» νοιώσῃ, θὰ εἶναι πάντοτε «Θεατὴς» τῆς γνώσεως, χωρὶς νὰ γίνῃ ποτὲ «ἁλιεύς ...ὄχι μαργαριταριῶν», ἀλλά..«Θησαυρῶν»!! Νομίζω, πὼς θὰ μὲ καταλάβῃ. Καλύτερα ἂν συμβῇ τὸ ἀντίθετο, γιατὶ μπορεῖ νά., ἔχῃ πνευματικὴ ἀλλεργία.

***

—Σ' αὐτὰ τὰ φύλλα, σ' ἄλλη στήλη δίδω μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ δυνατὸ βιβλίο: «Ἡ διανοητικὴ ἐργασία καὶ ἡ βούλησις» τοῦ Ἰουλίου Παγιὼ (μετάφρασις Π. Δουτσάρη), ποὺ στὰ 1924 ἦταν Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Αἶξ τῆς Μασσαλίας (Γαλλίας). Ἀφήνω τοὺς χαρακτηρισμοὺς καὶ τὴν κριτικὴν στὸν ἀναγνώστη, λέγοντας μόνο, πὼς σπάνια βιβλία μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μαζί του.

***

—Ἕνα διήμερο κρύωμα καὶ ξάπλωμα στὰ Κρεββάτι—πόσο εὔκολα κρυώνει κανεὶς τὸ καλοκαίρι!—μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νἀνοιώσω, πόσο δίκαια εἶχε ὁ ἐπίκαιρος τώρα Νιχροῦ, Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰνδίας, ὅταν ἔλεγε, πὼς πολλὰ ἀπὸ τὴν μόρφωσή του τὰ ὀφείλει στὴν φυλακὴ ποὺ γνώρισε τοὺς ἀπάνω ἀπὸ χίλιους πολιτικοὺς κρατουμένους τῆς Ἰνδίας. Ἐκεῖ ἔμαθε τὰ περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἤξερε. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὸν ἄνθρωπο, ἐκεῖ ἔμαθε νὰ σέβεται τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἐλευθερία. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ μισῇ τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἀνισότητα. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ τὴν ἀναζητᾶ. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἐργασία καὶ νὰ τὴν τιμᾶ. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀδελφοσύνη τῶν λαῶν. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἐλευθερία καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίζεται. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀδελφοσύνη τῶν λαῶν. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἐλευθερία καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίζεται.

***

—Μιὰ ὡραία σκέψη τοῦ Ναπάλμ: «Ἡ πεῖρα εἶναι μιὰ φλόγο, ποὺ φωτίζει μόναν ἐκείνους ποὺ καίει»!

Θὰ εἶχα νὰ προσθέσω πὼς θὰ μπορούσαμε νακαοῦμε λιγώτερο, ἂν φωτιζώμασταν. Ἴδροει σαγωγικὰ κάπως ἀπὸ τὴν πεῖραν τῶν ἄλλων...

Ἡ Ποιητικὴ ἀνθολογία μας

«ΑΜΑΞΙ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ»

ΤΕΛΛΟΥ ΑΓΡΑ

Ὥρα προσμένει μοναχὴ
ἡ ἄμαξα, κάτω ἀπ' τὴ βροχή,
καὶ δὲν τὴ μέλει.
Κι' εἶναι σὰ νὰ τὴν τυραννᾶ
πιότερο ἡ ξένη γειτονιὰ
ποὺ δὲν τὴ θέλει.

Γάλονατάκια της, σιμά,
κάτω ἀπ'τὸν ἴδιο μουσαμᾶ
κάνουν καρτέρι·
στὰν τόπο αὐτόν, τὸ θλιβερό,
πράμμα δὲ μένει, ἀπὸ καιρό,
νὰ τὄχουν ταῖρι.

Γρίλλιες δὲν εἶναι, μήτε αὐλές,
περιπλοκάδες βαθουλὲς
δὲν ξμειν' ἕνα
ἀπ'τὰ Φανάρια στὴ σειρὰ
μὲ τὰ δυὸ μπροὐντζινα φτερά,
τὰ σταυρωμένα.

Τ'ἀνώφλια ἐπέσαν κι'ἀγκωνὲς
κι'οἱ ἀνεμοπέραστες, στενές,
οἱ γαλαρίες·
κι'ἔφυγαν ἔντρομες, πολλές,
κι'οἱ θύμησες, σὰν τὶς καλές,
σεμνὲς κυρίες.

—Ἄξεια βιττώρια καὶ στοιχὴ
πάρε μου ἐμένα τὴν ψυχή,
πάρε με ἐμεῖα
γιὰ ταξιδώτη ἀοῦ-Κι εὐθὺς
πᾶμε, ὄβε κίνησες νάρθῃς:
Στὰ περασμένα.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

22ον

Κάτι εἶπαν μεταξύ τους, κι ὁ ἕνας πλησίασε στὴν πόρτα

—Φρόϋλάϋν Πόπη! φώναξε πρὸς τὴν ἐσωτερικὴ σκάλα ποὺ ἔφερνε σιὸ κάτω πάτωμα. Ἔπειτα ξανα επανέλαβε: Πόπη... Πόπη...

Βήματα γρήγορα ἀκούστηκαν κι ἕνα πρόσωπο παρουσιάστηκε κάτω στὴ βάση τῆς σκάλας.

—Τὶ θέλεις πάλι' Ρώτησε μὲ προσοιητά θυμωμένη φωνή, ποὺ ἦταν μᾶλλον χαριεντισμὸς παρὰ μάλωμα ἀληθινό.

Ὁ ἄλλος ἔσκυψε ἀπὸ τὸ κεφαλὸ σκαλο:

—Κόμ, Πόπη, κὸμ σνέλ ράουφ.

—Ἄντε νὰ χαθῆς... βλάκα, ἀπο κρίθηκε ἡ Πόπη, μὰ κι αὐτὴν τὴν φορὰ ἡ φωνή της ἔμοιαζε μὲ χάδι, κι ὁ Γερμανὸς γέλασε δίχως νὰ πειραχτῇ.

Σὲ λίγο ἡ λεγόμενη Πόπη, βρίσκονταν κοντά του. Ἦταν μιὰ νέα κοπέλλα, μὲ φτωχικὰ ροῦχα καὶ παντοῦφλες στὰ πόδια.

—Τὶ θέλεις:

Ὁ Γερμανὸς τῆς ἔδειξε τὴν κουζίνα.

—Ἔλα μαζί μου, τῆς εἶπε.

Ὅταν ἡ Πόπη μπῆκε, εἶδε τὸ Στέλιο νὰ προσπαθῇ ἀκόμα νὰ πλυθῇ. Εἶχε βάλει τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ βρύση καὶ καθὼς δὲν μποροῦσε νὰ φέρῃ τὰ χέρια στὰ μάλλιά, τὰ νερὰ ἔτρεχαν ἀνεμπόδιστα καὶ τοῦ εἶχαν βρέξει ὁ λόγελα τὰ ροῦχα.

—Βοήθησέ τον νὰ καθαριστῇ εἶπε ὁ γερμανός.

Ἡ κοπέλλα πλησίασε στὴ βρύση ξαφνιασμένη ἀπὸ τὸ θέαμα ἑνὸς ἀνθρώπου μὲ δεμένα χέρια κὶ ματωμένα φορέματα. Ράγισε ἡ καρδιά της, καὶ γύρισε τὰ μάτια κατὰ τοὺς γερμανοὺς ποὺ στέκονταν στὴν πόρτα καὶ μιλοῦσαν τώρα ὁ διαφάρετα, νιὰ δικές τους ὑποθέσεις. Ἦταν ἁπλῆ καθαριστρια, ἕνα φτωχὸ κορίτσι ποὺ δούλευε γιὰ νὰ ζήσῃ, καὶ ποτὲ ὡς τότε δὲν εἶχε συλλογιστῇ ἂν ἦταν σωστὸ ἢ ὄχι αὐτὸ ποὺ ἔκαμνε. Δὲν εἶχε καμμιὰ προκατάληψι, κι οἱ Γερμανοὶ ἦταν γι' αὐτὴν ὅ,τι κι οἱ ἄλλοι ὅλοι: Ἀφεντικὰ ποὺ τοὺς δούλευε καὶ τὴν πλήρωναν ταχτικά, ὅπως θὰ δούλευε ὁπουδήποτε ἄλλου... «Ἡ δουλειὰ ντροπὴ δὲν εἶναι», ἔλεγε συχνὰ μέσα της, κι ἡσύχαζε τὴ συνείδησί της.

Αὐτὸ ποὺ ἔβλεπε ὅμως ἐκείνη τὴ στιγμὴ τῆς ἦταν μιὰ ἀποκάλυψη, καὶ γιὰ πρώτη φορὰ οἱ γερμανοὶ παρουσιάζονταν μπροστὰ στὰ μάτια της ἐκεῖνο ποὺ ἦσαν πραγματικά.

Τώρα δὲν εἶχε πιὰ ἡ Πόπη καμιὰ διάθεσι γιὰ χαριεντισμοὺς καὶ τὸ χαμόγελο ποὺ τῆς ἔσκεισε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυό,ὅταν γύρισε καὶ τοὺς κοίταξε, ἀντάμωσε ἕνα βλέμμα γεμᾶτο μῖσος καὶ πάγωσε στὰ χείλη του.

—Ζῶα ... Ψιθύρισε, κι ἔπιασε μὲ τὸ ἕνα χέρι τὸ μέτωπο τοῦ Στέλιου περνῶντας τὸ μπράτσο γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο ἔπαιρνε νερὸ καὶ τοῦ ἔπλυνε τὸ πρόσωπο'

Τὸ μάγουλο τοῦ Στέλιου ἀκουμποῦσε στὸ στῆθος τῆς Πόπης, κι ἄκουγε τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς της, ποὺ ἐδυνάτισε τὴν ἀναστάτωσή του γίγονταν στὸ στῆθος τῆς ἀηδίας ἐκείνης κοπέλλας τοῦ λαοῦ.

—Σᾶς ἔδειραν; Ρώτησε ψιθυριστὰ

—Ναί...

Ἡ Πόπη κούνησε τὸ κεφάλι συλλογισμένη.

—Θέλετε τίποτα;

—Ὄχι, εὐχαριστῶ.

Ὁ Στέλιος θὰ μποροῦσε νὰ εἶδε ποιήση στὸ σπίτι του. Δὲν εἶχε ὅμως καμμιὰ ἐμπιστοσύνη στὸ ἄγνωστο κορίτσι. Τὸ παράδειγμα τοῦ διερμηνέα τὸν εἶχε κάμει ἐτι φυλακτικό. Καὶ ἔτσι, ἐνῶ τοῦ ἔδίδανταν, ἡ εὐκαιρία νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν Πόπη, ἀπέκρουσε τὴν προσφορὰ ποὺ τόσο εἰλικρινὰ καὶ ἀνοιχτόκαρδα τοῦ εἶχε κάμει ἐκείνη. Ἀφοῦ τοῦ ἔπλυνε τὰ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια ἡ Πόπη ἔβγαλε τὴν ποδιά της καὶ τὸν σκούπισε.

—Σνέλ, σνέλ, ἔλεγαν κάθε τόσο οἱ δύο γερμανοί, ἀνυπόμονοι νὰ ξεμπερδέψουν.

—Ὁ Θεὸς μαζί σου, τοῦ εἶπε χαμηλόφωνα ἡ Πόπη τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν ἄφηνε γιὰ νὰ τὸν παραλάβουν οἱ δήμιοι.

Στὴν ἐλεεινὴ ἐκείνη κατάσταση καὶ πεινασμένον τελείως ἐκλείσαν τὸ Στέλιο στὸ μπουντρούμι: ἐ φυγαν. Κάτι τοῦ εἶπε ὁ ἕνας τὴν ὥρα ποὺ κλείδωνε τὴν πόρτα ἀλλὰ ὁ δυστυχὴς δὲν κατάλαβε οὔτε λέξη. «Ἴσως μοῦ κάνει αὐστασι νὰ μὴ προσπαθήσω νὰ φύγω»,σκέφτηκε

Ἀλλὰ τέτοια πρόθεσι δὲ μποροῦσε νὰ ἔχει ὁ Στέλιος. Τσακισμένος ἀπὸ τὴ γροθιὰ κι' ἀπὸ τὸ κατρακύλισμα στὸ πάτωμα ἦταν ἀνίκανος σχεδὸν νὰ κινηθῇ, καὶ τὰ δεμένα χέρια του δὲν μποροῦσαν κι' αὐτὰ νὰ βοηθήσουν σὲ τίποτα.

Μιὰ κρύα ὑγρασία ἔνοιωσε νὰ τοῦ πηρουνιάζῃ τὸ κορμί, καὶ τὸ σκοτάδι ποὺ ἐπικρατοῦσε μέσα στὸ μπουντρούμι ἔκαμνε τὸ πηρούνισμα ἐκεῖνο ἀκόμα πιὸ τσουχτερό.

Ἦταν ἕνας στενὸς χῶρος, καθὼς κατάλαβε ὁ Στέλιος ψάχνοντας τοὺς τοίχους, μὲ τὸ δόπεδο ἀπὸ τσιμέντο, δίχως κανένα παράθυρο ἢ φεγγίτη. Φαίνεται νὰ τὸν χρησιμοποιοῦσαν ἄλλοτε γιὰ καρβουναποθήκη ἢ ἄλλο παρόμοιο καὶ τώρα οἱ Γερμανοὶ ἔριχναν ἐκεῖ τοὺς κατουμένους.

Δὲν πέρασαν πέντε λεπτὰ κι' ἕνα δυνατὸ ρῖγος ἄρχισε πάλι νὰ συγκλονίζῃ τὸν Στέλιο. Οἱ πόνοι δυνάμωσαν σ' ὅλο του τὸ σῶμα, καὶ μ' ὅλη τὴν προσπάθεια ποὺ ἔκανε νὰ σταθῇ ὄρθιος, τὰ γόνατά του ἔπαψαν νὰ τὸν ἀκοῦν. Σωριάστηκε κάτω στὸ τσιμέντο, ἀληθινὸ ἐρείπιο, ἀνήμπορος νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ κρίνῃ, δίχως πιὰ ἐλπίδα νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν κόλασι ἐκείνη, καὶ μὲ μιὰ μοναδικὴ ἐπιθυμία: Νὰ πεθάνῃ μιὰ στιγμὴ νωρίτερα, νὰ πάψῃ τὸ μαρτύριο τῆς σωματικῆς ταλαιπωρίας καὶ τῆς ἀβεβαιότητος γιὰ τὰ κατοπινά.

Ἔξω δὲν ἀκούγονταν ὁ παρομικρός θόρυβος. Μιὰ σιωπὴ νεκρὸτα φεῖου βασίλευε γύρω, τόσο πηχτή, τόσο καταθλιπτική, ποὺ μπορούσες νὰ ἀμφιβάλῃς κ' ἂν ζῇς.

Ἔξαφνα ἐλαφρὰ χτυπήματα ἀκούστηκαν στὴν πόρτα. Πόση ὥρα εἶχει περάσει ὡς ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἦταν ἀγίκανος ὁ Στέλιος νὰ ἐκτιμήσῃ. Στάθηκε μὲ τεντωμένα τ' αὐτί, δίχως νὰ βγάλῃ λέξι ἀπὸ τὸ στόμα. Ἂν δὲν εἶχε παρακοῦσει, τὰ χτυπήματα θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπαναληφθοῦν.

Κι' ἀλήθεια, ὕστερα ἀπὸ λίγα δευτερόλεπτα, ὁ ἴδιος ἦχος, τριπλό, ρυθμικὸ χτύπημα μὲ τὸ δάκτυλο, ἀκούστηκε πάλι.

Πλησίασε στὴν πόρτα σέρνοντας τὰ κορμί του στὸ δάπεδο, κι' ἀκούμπησε τ' αὐτί στὸ σανίδι, ἀφοῦ πρῶτα ἐπανέλαβε κι αὐτὸς τὸ χτύπημα. Καὶ τότε, μιὰ φωνὴ σὰν ἀπὸ ἕναν ἄλλον κόσμο, ψιθυριστὴ καὶ συγκρατημένη, τοῦ χάϊδεψε τὸ αὐτί.

—Εἶμαι ἡ Πόπη, μ' ἀκοῦς;

—Ναί...

—Θέλεις τίποτα νὰ πῶ σὲ κανένα;

Ὁ Στέλιος στέκονταν διστακτικός. Μήπως τοῦ ἔστειναν παγίδα. Μὰ πάλι, τί εἶχε νὰ κρύψῃ, καὶ τί παγίδα μποροῦσαν νὰ τοῦ στήσουν;

Τὸ κορίτσι σὰ νὰ μάντεψε τοὺς διοταγμούς του, πρόσθεσε, στὸν ἴδιο ψιθυριστὸ τόνο ποὺ μόλις ἀκούγονταν.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Αὐτὰ τὰ λουλούδια εἶναι γιὰ τὴν γραμματέα σας.

Ὁ Προϊστάμενος—Ἄ, σᾶς εὐχαριστῶ. Κολακεύετε τὴν ὑπηρεσία μας. Νάτην ἡ γραμματεύς μας.

—Δὲν κολακεύω κανένα τό μιζα, πὼς εἶχε πεθάνει ἡ δεσποινίδα.

***

Ὁ Τοτὸς ἔχει σκύψει πάνω ἀπὸ τὸ χάρτη τῆς Ἑλλάδος, ποὺ τὸν ἔχει ἁπλώσει στὸ Τραπέζι καὶ ψάχνει ἀπελπισμένος ἐδῶ κι' ἐκεῖ γιὰ νὰ βρῇ κάτι.

—Μά τί γυρεύεις τόση ὥρα, παιδί μου; τὸν ρωτάει ἡ μητέρα του.

—Γυρεύω μιὰ πόλι, μὰ δὲν τὴ βρίσκω! ἀπαντάει στενοχωρημένος ὁ Τοτός.

—Καὶ ποιὰ πόλι εἶναι αὐτή;

—Γυρεύω νὰ βρῶ κάποια ἄλλη, ὅπου ἐκεῖ πέρα γίνονται τὰ καπνά...

—Δηλαδή;

—Μά νά, καλὲ μαμᾶ... τῆς ἐξηγεῖ ὁ Τοτός. Ἡ Γεωγραφία μου λέει: «Καπνὰ γίνονται στὴν Ξάνθη στὴν Καβάλα κι' ἀλλοῦ . Τὴν Ξάνθη καὶ τὴν Καβάλα τὶς βρῆκα... Τὴν «ἀλλαχοῦ» ὅμως δὲ μπορῶ νὰ τὴ βρῶ!...

Βερροιῶτες Ποιητές

ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ

Μᾶς λείπουν τόσα πράγματα
γιὰ τὴ ζωὴ
κι' ὅμως θ ἀνοίξουμε τὸ νοικοκυριό μας
γιατί μὲς εἶναι ἀρκετὴ
ἡ δόνιμη τὴ ψυχῆς μας.

Θὰ κλάψουμε, καὶ θὰ γελάσουμε
μὲ στῆς ἀγάπης τὴν πορεία
κι' ἂς ἔρθῃ ὁ γάμος
σὰν τὴν καλὴν τὴν ὥρα.

Μπορεῖ νὰ δυσκολευθοῦμε
γιὰ νὰ ζήσουμε καλὰ
μαζὶ δὲν θἄναι ὅλα ρόδινα.

γιατὶ θ' ἀντικρύσουμε μὲ θάρρος
ὅ,τι μᾶς φέρει τῆς ζωῆς ἡ μπόρα
Ὅπως καὶ νἄναι
θὰ ζήσουμε ἀγαπημένα.

Νίκας Ἀβαλόγλου

Ποντιακὸν Ἀνέκδοτον

ΥΕΜΑΝ Κ' ΕΙΧΑΝ

Σ' ἕναν ὁσπίτ καθ' ἡμέραν ἐ τάβιζον ἀπέσατουν, κι' ὅλην τὸν καιρὸν καυγάδας εἶχανε

Ἕναν ἡμέραν ὁ ποππᾶς τίχωρι ἐπῆεν νάσυμβιβάζιατς. Ὕοτερις ἀσὰ πολλά, ποὺ εἶπανε εἶπεν-ατς καὶ ὁ ποππᾶς:

—Ἀπὲς σὸ σπίτνεσουν πρέπ νὰ ἔχετε εἰρήνην καὶ ἀγάπην. Καὶ ἡ γραῖα ἐδικαιολογέθεν:—Πάτερ εἶπεν, ἄναβα ντὸ ἔχομε Ἀγάπην καὶ Εἰρήνην, Σοφίαν καὶ Μαρίαν πὰ ἔχαμε ἄμα ὲ μαν κ' ἔχομε ἀπέσεμεινν

Σταῦρος Ταυρίδης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
π. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκαταστάθηκε ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Ναούσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἑλπὶς 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἐπιχειρ.	»	300
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2×8299 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς Διαπιμματικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσ/νίκης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Κατάλληλες λέξεις ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ βαλσαμώνουν τὶς πληγὲς μιᾶς ταραγμένης διανοίας ΜΙΛΤΩΝ

—Ἡ ὑπερηφάνεια τῆς καρδιᾶς εἶναι ἀρετή, ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ πνεύματος δικαίωμα, ἡ ὁ περηφάνεια τοῦ χαρακτῆρος δυστύχημα, ἀλλὰ ἡ παράλογη ἐκείνη ματαιοφροσύνη ποὺ τὴν ὀνομάζομε ἀλαζονεία εἶναι βλακεία ΕΜΕΡΣΩΝ

—Δὲν ὠφελεῖ νὰ ἐργαζώμαστε ἐναντίον τῶν περιστάσεων, διότι εἶνσι κουφὲς εἰς τὴν ὀργή μας ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

—Ἡ ὀλιγάρκεια εἶναι θυγάτηρ τῆς συνέσεως, ἀδελφὴ τῆς ἐγκρατείας καὶ μήτηρ τῆς Ἐλευθερίας ΤΩΜΣΩΝ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Βρισκόμαστε σ' ἕναν Κινηματογράφο. Τὸ ἔργο ἔχει ἀρχίσει ἀλλὰ ὁ θεατὴς, ποὺ βρίσκεται μπροστὰ στὸν ἡρωά μας τὸν Κώστα, ἀμιλεῖ φωναχτά, διαλαλῶντας τὰ πρωτοφανῆ πλεονεκτήματα τῶν Κινηματογράφων τῆς.... Ἀμερικῆς, ἀπ' ὅπου πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐγύρισε:

—"Α, νὰ δῆτε στὴν Ἀμερικὴ οἱ Κινηματογράφοι ἔχουν ὡραίους κήπους, μπὰρ κτλ. Ὁπότε χάνει τὴν ὑπομονήν του ὁ Κώστας καὶ τοῦ λέει:

—Δὲν μοῦ λέτε κύριε τ'Ελληνο-Ἀμερικάνε», στὴν Ἀμερικὴ πέφτουν...Καρπούζια; (δηλ. Καρπαζιές)

—Ὄχι μίστερ

—Σταματῆστε, λοιπὸν διότι ἐδῶ ρίχνουμε Καρπαζιές!!!

—!!!

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Γενικὸν Νοσοκομεῖον
Βεροίας

Ἀριθ. Πρωτ. 1347
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 8—9—59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει τακτικὸν προφορικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 23—9—59 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4—5μ.μ. ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ διὰ τὴν προμήθειαν 160000κιλῶνπερίπου καυσοξύλων ἐτεμαχισμένων.

Εἰς περίπτωσιν πρώτης ἀντιπροσφορᾶς ἡ δημοπρασία θὰ διενεργηθῇτὴν 25—9—59 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 4—5 μ.μ. εἰς δὲ δευτέρας ἀντιπροσφορᾶς τὴν 28—9—59 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4—5 μ.μ.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος, Τηλ 3—20

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Οἰκόπεδον γωνιακὸν 150 τετραγωνικῶν μέτρων παρὰ τὴ παράδω 16ην Ὀκτωβρίου ἀρ.θ. 28. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ὡς ἄνω διευθύνσει.

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Ο ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ρίγη, πυρετὸς ἀκανόνιστος, πόνοι στὶς ἀρθρώσεις καὶ στοὺς μῦς καὶ ἄφθονος ἱδρώτας παρουσιάζονται ξαφνικὰ σὲ μερικοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς κάνουν νὰ τὰ χάσουν καὶ νὰ μὴ ξεύρουν τί ἔχουν. Ὁ γιατρός τους μπορεῖ νὰ βρῇ τὴν ἀρρώστεια μόνον μὲ τὴν μικροβιολογικὴ ἐξέτασι τοῦ αἵματος.

Ὁ μελιταῖος πυρετός, ποὺ γέγεται καὶ βρουκέλλωσις, εἶναι μιὰ ἀσθένεια ποὺ μεταδίδεται στὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὶς κατσίκες, τὶς ἀγελάδες καὶ τοὺς χοίρους. Ἡ μετάδοσις γίνεται μὲ τὰ οὖρα τῶν ζώων ἀλλὰ κυρίως μὲ τὸ γάλα καὶ τὰ προϊόντα του, τὰ τυρί, τὸ βούτυρο, τὸ γιαούρτι. Ἀκόμη ὁ μελιταῖος μεταδίδεται κι' ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μολυσμένων ζώων. Ὅταν ἕνα ἀπὸ τὰ ζῶα ἔχει μελιταῖο πυρετὸ εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ τὸ μεταδώσῃ στοὺς ἀνθρώπους. Δυστυχῶς ὁ μελιταῖος πυρετὸς εἶναι πολὺ διαδεδομένος στὴν χώρα μας, κυρίως ἀνάμεσα στὸν ἀγροτικὸ κόσμο.

Εἶναι μιὰ ἀρρώστεια βασανιστικὴ κρατάει καιρὸ καὶ ἔχει δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάνωμε γιὰ ν' ἀποφύγωμε τὸν κίνδυνον τῆς ἀρρώστειας;

Πρῶτα—πρῶτα ὅσοι ἀλμέγουν τὰ ζῶα νὰ προσέχουν πολὺ τὴν καθαριότητα καὶ μετὰ τὸ ἄλμεγμα νὰ πλένουν καλὰ τὰ χέρια. Ἡ ἴδια προσοχὴ χρειάζεται κι' ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πιάνουν τὰ κρέας ἢ τὸ αἷμα τῶν σφαγμένων ζώων. Τὰ ζῶα αὐτὰ μπορεῖ ν' εἶναι ἄρρωστα καὶ νὰ μᾶς μεταδώσουν τὸ μελιταῖο πυρετό. Ἀφοῦ λοιπὸν τελειώσουμε τὴν δουλειά μας στὰ κρεοπωλεῖα ἀφοῦ βγοῦμε ἀπ' τὸν σταῦλο ἢ τὰ μαντρί ἂς σαπουνίζουμε καλὰ τὰ χέρια μας μὲ ἄφθονο νερὸ καὶ σαπούνι. Τὸ σπουδαιότερο ὅμως ἀπ' ὅλα εἶναι νὰ μὴν πίνουμε ποτὲ ἄβραστο γάλα. Πολλοὶ ἄνθρωποι συνηθίζουν νὰ δίνουν στὰ παιδιά τους τὸ γάλα ἀμέσως μετὰ τὸ ἄλμεγμα. Ἔτσι ὅμως κινδυνεύουν νὰ τοὺς μεταδώσουν καὶ τὸ μελιταῖο ἐνῶ μὲ τὸ βράσιμο τοῦ γάλακτος ὁ κίνδυνος ἀποφεύγεται.

Τέλος ἂς προσέξουμε ἰδιαίτερα τὰ ζῶα ποὺ ἀποβάλλουν γιατὶ εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ πάσχουν ἀπὸ μελιταῖο πυρετό.

Ἂν πάρουμε, φίλοι μου, τὶς εὐκολες αὐτὲς προφυλάξεις γλυτώνουμε ἀπ' τὸν κίνδυνο τοῦ Μελιταίου πυρετοῦ.

(Κείμενον τῆς ὑπηρ. Διαφωτίσεως τοῦ Ὑπουρ. Κ.Προνοίας)

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
SANTE

ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ-ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ-ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΤΑΙ ὅτι αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου ἡμῶν θὰ διενεργηθῶσιν ἀπὸ 20ης μέχρις24ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις γίνονται δεκταὶ καθ' ἑκάστην καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἐκπαιδευτηρίων μας.

Φέρεται ὡσαύτως εἰς γνῶσιν τῶν κηδεμόνων ὅτι ἤρξαντο αἱ ἐγγραφαὶ μαθητῶν εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν διὰ τὸ Γυμνάσιον, τὸ Δημοτικὸν καὶ τὸ Νηπιαγωγεῖον.

Ταῦτα, θὰ λειτουργήσωσιν ἀπὸ τοῦ Νέου Σχολικοῦ ἔτους εἰς ἰδιόκτητα διδακτήρια, ἐπὶ τῆς πλατείας Ὡρολογίου, σχεδιασθέντα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου Παιδαγωγικῆς καὶ περιβαλλόμενα ὑπὸ ἐκτεταμένων αὐλογύρων, συνολικῆς ἐπιφανείας 1.700 τ. μέτρων. Περιλαμβάνουσι δέ:

—ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΕΞΑΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ (Μὲ τμήματα κατὰ τάξιν)

—ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ (Μὲ περισσότερα τοῦ ἑνὸς τμήματα κατὰ τάξιν)

Ἀσφαλῆ ἐγγύησιν διὰ τὴν παιότητα τοῦ συντελουμένου ὑφ' ἡμῶν Παιδαγωγικοῦ Ἔργου, ἀποτελεῖ ἡ ἀρίστη ἐργασία τοῦ παρελθόντος μας, ἡ γενικῶς παρὰ πάντων ἀναγνωριζομένη.

ΣΗΜ. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μαθητῶν μας χρησιμοποιεῖται κινούμενον Σχολικὸν Λεωφορεῖον τύπου POULMAN

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.

(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)

Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΜΠΑΤΑΝ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33 (ΕΝΑΝΤΙ Κ.Τ.Ε.Λ.)

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ-ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ-ΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

ΣΤ!

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Δ.

—Κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἱδρύθη δεύτερον σωματεῖον καθαρῶς ἀθλητικόν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΒΕΡΜΙΟΝ» καὶ βραδύτερον τὸ ἐπίσης καθαρῶς ἀθλητικὸν σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΡΜΗΣ» τὰ ὁποῖα ὡζονται μέχρι σήμερον.

Κατὰ τὸ 1929, ὑπὸ τῶν ἐν Βεροίᾳ διαβιούντων Ρουμάνων τὸ ἐπίσης, κατὰ τὸ καταστατικόν του καθαρῶς ἀθλητικὸν σκοπὸν ἐπιδιῶκον, σωματεῖον «ΤΡΑΪΑΝ» ὅπερ διελύθη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.

—Μεταπολεμικῶς ἱδρύθη καὶ ἕτερον ἀθλητικὸν σωματεῖον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μέγας Ἀλέξανδρος», ὅπερ τελευταίως παρουσιάζει καὶ πάλιν κίνησιν.

Σ. Συντάξεως: Θὰ συμπληρώσωμεν, ὅτι καὶ ὁ «Ἑρμῆς» ἱδρύθη μεταπολεμικῶς, ἂν ἐνθυμοῦμεθα καλῶς. Ἐπίσης, ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1948—51 τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων Βεροίας παρουσίασεν μίαν ἀξιόλογη ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα (Βιοτεχνῶν, Δικηγορ. συλλόγου, Ἰατρικοῦ κτλ) ὡς καὶ τὸ σωματεῖον Κυνηγῶν, τὸν σύλλογον ἀποφοίτων καὶ τὸν δημιουργικὸν Τουριστικὸν Ὅμιλον Βεροίας (1958) κτλ.

ΤΕΛΟΣ

Θρησκευτικοκοινωνικὰ θέματα

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΕΝ ΤΕ ΤΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙ & ΤΗ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙ

Ε'.

Τοῦ κ. Θ. Σταυροπούλου

Τέλος πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τοὺς καθαρῶς μορφωτικοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουσι τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει.

Ἡ ὑγιὴς παιδεία δὲν περιορίζεται εἰς τὴν παροχὴν μόνον γνώσεων καὶ τὴν καλλιέργειαν μερικῶν δεξιοτήτων, διότι μία τοιαύτη ἀγωγὴ δὲν εἶναι μόρφωσις, ἀλλ, ἁπλῆ τις ἄσκησις ἐφαρμοζομένη καὶ ἐπὶ τῶν ζώων. Δὲν πρόκειται δηλ. μόνον περὶ τοῦ τί μανθάνει ἐν τῷ σχολείῳ ὁ τράφιμος, ἀλλὰ περιασότερον περὶ τοῦ τίνα ψυχικὴν ἢ ἠθικὴν ὠφέλειαν ἀποκομίζει.

Ποίαν ὅμως ἐκ τῶν διδασκομένων μαθημάτων δύναται νὰ παράσχῃ τὴν ὠφέλειαν ταύτην; Τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἐπιδιῶκον καὶ ἐπιτυγχάνον βαθύτερον τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὥστε ὁ μαθητὴς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ σχολείῳ ἐκμανθάνει, νὰ ἀναλαμβάνῃ ἐπιτυχῶς καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὡς ἐκ περισσοῦ ἐν τέλει ἐπιλέγομεν, ὅτι ἡ ψυχολογικὴ καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παιδαγωγικῆς αὐμφωνοσειραγωγητῶν τροφίμων εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ καλοῦ παραδείγματος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῷ σχολείῳ τὴν βάσιν διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος.

Ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις, ἀποτελοῦσα τὸ κέντρον καὶ τὸν πυρῆνα πάσης ἀγωγῆς, εἶναι ἡ προϋπόθεσις πάσης πραγματικῆς τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν τῆς εὐημερίας. ἀρκεῖ βεβαίως νὰ παρέχηται ὀρθῶς καὶ ὑπὸ καταλλήλων προσώπων. Ἄνευ τῆς μορφώσεως ταύτης οὔτε ἐκκλησία, ἀλλ' οὔτε καὶ λαὸς καὶ ἔθνος δύνανται νὰ διαρξῃ, διότι ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον τοῦ πολιτισμοῦ παντὸς λαοῦ.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

«Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗΣΙΣ»

ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΑΓΙΩ

—«Τὸ ἀληθινὸν διενεκτικὸν τῆς βουλήσεως εἶναι ἡ ἐντατικὴ προσπάθεια.

—Ὅταν ἀρχίζωμεν μίαν ἐργασίαν, νὰ τὴν ἀρχίζωμεν μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς ἐπιτυχίας. Νὰ μὴ παραδεχώμεθά οὔτε ἐπὶ στιγμὴν ὅτι μπορεῖ ν'ἀποτύχωμεν καὶ τὰ προχωροῦμεν μὲ ζέσιν καὶ μὲ φρόνησιν.

—Δι'ἐκείνους, ποὺ ἐνδιαφέρομαι, ἔλεγεν ὁ Νίτσε, εὔχομαι τὸν πόνον, τὴν ἀπομόνωσιν, τὴν ἀσθένειαν, τὰς κακομεταχειρίσεις, τοὺς ἀνειδισμούς. Εὔχομαι νὰ γνωρίσουν τὴν βαθεῖαν περιφρόνησιν τοῦ ἑαυτοῦ των, τὸ βασανιστήριον τῆς δυσπιστίας πρὸς ἑαυτούς, τὴν ἀμηχανίαν τῆς ἥττης. Δὲν ἔχω καθόλου ἔλεος δι' αὐτοὺς ἀφοῦ τοὺς εὔχομαι τὸ μόνον πρᾶγμα, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ δείξῃ ἂν ἔχουν ἢ δὲν ἔχουν ἀξίαν: ν' ἀνθέξουν καλά».

—Εἰς στιγμὰς ἀποθαρρύνσεως θὰ μᾶς εἶναι πρᾶγμα σωτήριον τὸ νὰ ἔχωμεν δίπλα ἕνα σύντροφον ἡρωϊκόν, ποὺ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ μᾶς ἐνισχύῃ. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ κατώρθωσαν νὰ ἐπιτελέσουν κάποιον ἔργον ἀξιόλογον ἐβοκιμασαν ὅλοι εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ ἐσωτερικὰ ἐμπόδια, ἀκηρίαν, ἀμφιβολίαν, ποὺ πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ εἰς τὴν πρώτην ἐμφάνισιν, ἔπειτα ἄλλα ἐμπόδια ὑλικὰ ἢ κοινωνικά.

—Ἐφ' ὅσον αὐστηρὰ Οἰκονομία ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν, ὑπάρχει ἐναμένον μέσον διὰ νὰ ἀποκτήσῃ κανεὶς τὸ ἰσότιμον αὐτῆς: ν' αὐξάνῃ εἰς ἀξίαν καὶ νὰ γίνῃ εἰς τὸ ἐπάγγελμά του ἄνθρωπος ἀπαραίτητος, εἰς τρόπον ὥστε ὅλοι νὰ ἔχουν συμφέρον ἀναπόφευκτον νὰ καταφεύγουν εἰς τὴν ἱκανότητά του.

—Οἱ ἀκαλλιέργητοι διάνοιαι διάγουν βίον ταπεινὸν καὶ ὠράν κατὰ δυναστευμένων ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν τάς προλήψεις καὶ τὰ τάπελῆ σφάλματα τῶν πέριξ.

—Ὁ Αἰμίλιος Ζολᾶ ἔγραφεν εἰς τὸν Πρῶτον τόμον τῶν «Ἐδαγγελίων του: «Ἔδῶς ἱκετεύω νὰ ἔχετε πίστιν εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἡ ζωὴ δὲν ἔχει ἄλλην ἔννοιαν, οὔτε ἄλλον λόγον ὑπάρξεως».

—Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια αἱ πανεπιστημιακαὶ μας βιβλιοθῆκαι θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ τὸ ὁκούμενον «ὕμα μετρίων προϊόντων ποὺ τίποτε δὲν προσθέτουν εἰς τὸ διανοητικὸν κεφάλαιον τῆς χώρας.

—Ἕνεκα τῆς ὁρμῆς, ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος, διὰ κάθε προσπάθεια, φυλὴ προβατώδης, τότε μόνον ἐξετάζει τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην. Εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν θρησκείαν ἀκόμη, μόλις καταφύγῃ κανεὶς εἰς κάποιον σύστημα δὲν ἔχει πειὰ πασὰ νὰ σκέπτεται συλλογικῶς καὶ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸν κόπον τῆς ἐκλογῆς. Ὁποιος ἀρνισβητεῖ τὸ σύστημα γίνεται προσωπικὸς ἐχθρὸς τῆς ἀναπαύσεως τοῦ μυαλοῦ μας.

—Θὰ ἔβλεπαν οἱ αὐτοριστοὶ καὶ οἱ ἀναρχικοί, ὅτι μὲ ἀνθρώπους ἀτελεῖς, ποὺ εἴμεθα ὅλοι εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθῇ κοινωνία τελεία καθ' ὅσον πολλοὶ ἄνθρωποι ἐλάχιστα ἀπέχουν ἀπὸ τὴν πρωτογενῆ βαναυσότητα.

—Ἔλεγε ὁ Μάρκος Αὐρήλιος: «Ἡ πηγὴ τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ ἀστείρευτη πηγὴ εἶναι μέσα εἰς τὴν ψυχήν σου, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀναζητῇς ἀκατάπαυστα».

—Ἡ συνήθεια εἶναι ἐπιχαθὲς ἐμπόδιον διὰ κάθε πρόοδον, καθότι τὸ σφάλμα ἐπαναλαμβανόμενον παύει νὰ εἶναι ἀχληρόν.

—Τὸ βαθὺ συναίσθημα δυνάμεως ποὺ μᾶς δίδει ἕνας φιλόπονος βίος ἀποτελεῖ τονωτικὸν ἀγαθὸν μόνον διά

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

1) Γεωργίου Δ. Φίκαρα καὶ 2) Ἀντωνίου Π. Φύκαρα, κατοίκων Ν. Μηλοχωρίου

Προτίθεμαι νὰ ἐκποιήσω ἐνυποθήκως δύο ἀγροὺς κειμένους ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ εἰς τὴν θέσιν «Ἀλωνάκια» ἐμβαδοῦ ἑκάστου 142,5 τ.μ. περίπου, ἐκ τοῦ ὁλοκλήρου ἐμβαδοῦ 150 τ.μ. περίπου ἑκάστου ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται ἑκάστη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀγροτεμαχίων. Ὁ ἀγρὸς ὁ ἐγγραφόμενος ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1 συνορεύει ἐκ μὲν τῶν ἀνατολῶν μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, ἐκ δὲ τῶν δυσμῶν μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου, ἐκ δὲ τῶν βορρᾶ μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ ἐκ δὲ τῶν νοτίων μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου. Ὁ ἀγρὸς ὁ ἐγγραφόμενος ὑπὸ τὸν ἀριθ. 2 συνορεύει ἐκ μὲν τῶν ἀνατολῶν μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, ἐκ δὲ τῶν δυσμῶν μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου, ἐκ δὲ τῶν βορρᾶ μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ ἐκ δὲ τῶν νοτίων μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου. Ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ τοῦ ἐγγραφομένου ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1 ἐπὶ τῆς νοτιοδυτικῆς γωνίας αὐτοῦ ὑπάρχει ἐν ἐκ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματος μου κειμένου ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ συνορευόμενον ἐκ τριῶν πλευρῶν μὲ οἰκόπεδον πρώην ἰδιοκτησίας καὶ ἐκ τῆς τετάρτης πλευρᾶς μὲ δρόμον. Ἤτοι ἐπὶ μιᾶς δυαρόφου οἰκίας ἡμιτελοῦς καὶ ὑπὸ κατασκευὴν ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 132 τ.μ. ἐκ τοῦ ὅλου οἰκοπέδου τῶν 150 τ.μ. κατὰ τὰ θεμέλια καὶ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμέ διὰ δύο πλάκας μπετὸν ἀρμέ μὲ πρόβολον διαρρυθμίσεως ἑκάστου ἀρὸ εἰς τέσσαρα κύρια δωμάτια, μίαν σάλαν, χώλ, προχώλ καὶ λουτροκαμπινέ καὶκειμένη ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας συνορευομένης γύρωθεν ἐκ τριῶν πλευρῶν μὲ οἰκόπεδον πρώην Ἰδιοκτησίας Ἀθηνᾶς συζύγου Δημητρίου Χατζηνικολάκη καὶ δυτικῶς μὲ δρόμον. ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου ἐγενόμην ἀποκλειστικὴ κυρία νομεύς καὶ κάτοχος, περιέλθε δὲ τοῦτο εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐπιμαμένη ἡ ὡς ἄνω ἡμιτελὴς καὶ ὑπὸ κατασκευὴν οἰκία δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6522 τῆς 20—1—58 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Θωμᾶ Καλιαμπάκα, νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τῇ Ἀθηνᾶ συζύγου Δημητρίου Χατζηνικολάκη τὸ γένος Ἀναστασίου Μασούρα, ἥτις εἶχεν ἀποκτήσει τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τούτου ἐκ κληρονομίας τῆς κατὰ τὸ 1928 ἀποβιωσάσης θείας της ἐκ μητρὸς Κατίνας συζύγου Ἐμμ Περδίκα καὶ τοῦ κατὰ τὸ 1957 ἀποβιώσαντος συζύγου ταύτης Ἐμμανουὴλ Περδίκα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 15961 δημοσίας διαθήκης τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας νομίμως δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 32 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1928 πρακτικοῦ δημοσιεύσεως. Ἡ κληροδοτηθεῖσα ὑπὸ τῆς δικαιοπαρόχου μου θείας της Κατίνα σύζυγος Ἐμμ. Περδίκα εἶχεν τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον ἐν μεγαλειτέρᾳ ἐκτάσει (περίπου «ἥτον») ἐκ τῆς ἀποκλειστικῆς κυριότητος, νομῆς, κατοχῆς ἀπὸ Τουρκοκρατίας. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ἰδίων μου χρημάτων ἤρχισα οἰκοδομοῦσα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου τὴν ἤδη ἡμιτελῆ καὶ ὑπὸ κατασκευὴν οἰκίαν μου ἣν προτίθεμαι νὰ ἀποπερατώσω. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα Ἐχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος μου τούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ Ν 3743|29 νεοτ' ἰσχ. εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ἀποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις χώραις γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12—9—59

Ἡ Δηλοῦσα καὶ προσκαλοῦσα.

(ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ)

θυγ. Ἀντωνίου Παυβάτη

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Φρειδερίκης θυγατρὸς Ἀντωνίου Παυβάτη, κατοίκου Βεροίας.

Προτιθεμένη νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς προϋπο θήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου κειμένου ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ συνορευόμενον ἐκ τριῶν πλευρῶν μὲ οἰκόπεδον πρώην Ἰδιοκτησίας καὶ ἐκ τῆς τετάρτης πλευρᾶς μὲ δρόμον. Ἤτοι ἐπὶ μιᾶς δυαρόφου οἰκίας ἡμιτελοῦς καὶ ὑπὸ κατασκευὴν ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 132 τ.μ. ἐκ τοῦ ὅλου οἰκοπέδου τῶν 150 τ.μ. κατὰ τὰ θεμέλια καὶ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμέ διὰ δύο πλάκας μπετὸν ἀρμέ μὲ πρόβολον διαρρυθμίσεως ἑκάστου ἀρὸ εἰς τέσσαρα κύρια δωμάτια, μίαν σάλαν, χώλ, προχώλ καὶ λουτροκαμπινέ καὶκειμένη ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας συνορευομένης γύρωθεν ἐκ τριῶν πλευρῶν μὲ οἰκόπεδον πρώην Ἰδιοκτησίας Ἀθηνᾶς συζύγου Δημητρίου Χατζηνικολάκη καὶ δυτικῶς μὲ δρόμον. ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου ἐγενόμην ἀποκλειστικὴ κυρία νομεύς καὶ κάτοχος, περιέλθε δὲ τοῦτο εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐπιμαμένη ἡ ὡς ἄνω ἡμιτελὴς καὶ ὑπὸ κατασκευὴν οἰκία δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6522 τῆς 20—1—58 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Θωμᾶ Καλιαμπάκα, νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς συζύγου Δημητρίου Χατζηνικολάκη τὸ γένος Ἀναστασίου Μασούρα, ἥτις εἶχεν ἀποκτήσει τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τούτου ἐκ κληρονομίας τῆς κατὰ τὸ 1928 ἀποβιωσάσης θείας της ἐκ μητρὸς Κατίνας συζύγου Ἐμμ Περδίκα καὶ τοῦ κατὰ τὸ 1957 ἀποβιώσαντος συζύγου ταύτης Ἐμμανουὴλ Περδίκα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 15961 δημοσίας διαθήκης τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας νομίμως δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 32 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1928 πρακτικοῦ δημοσιεύσεως. Ἡ κληροδοτηθεῖσα ὑπὸ τῆς δικαιοπαρόχου μου θείας της Κατίνα σύζυγος Ἐμμ. Περδίκα εἶχεν τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον ἐν μεγαλειτέρᾳ ἐκτάσει (περίπου «ἥτον») ἐκ τῆς ἀποκλειστικῆς κυριότητος, νομῆς, κατοχῆς ἀπὸ Τουρκοκρατίας. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ἰδίων μου χρημάτων ἤρχισα οἰκοδομοῦσα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου τὴν ἤδη ἡμιτελῆ καὶ ὑπὸ κατασκευὴν οἰκίαν μου ἣν προτίθεμαι νὰ ἀποπερατώσω. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα Ἐχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος μου τούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ Ν 3743|29 νεοτ' ἰσχ. εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ἀποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις χώραις γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12—9—59

Ἡ Δηλοῦσα καὶ προσκαλοῦσα.

(ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ)

θυγ. Ἀντωνίου Παυβάτη

Προτιμᾶτε διὰ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας. Παράδοσις ταχεῖα, ἐργασία ἐπιμελεστάτη. Μητροπόλεως τηλ. 400 Βέροια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο κ. ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

—Ἐλάβαμε τὰ δύο ἀποστολέντα, ὑπὸ τοῦ ἀρχηνοῦ τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπύρου Β. Μαρκεζίνη, δύο ἀντίτυπα τοῦ φυλλαδίου, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται τρία ἄρθρατου δημοσιευθέντα ἤδη εἰς τὴν «Ἑστία» ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα καὶ ἡ τρίτη θέσις».

—Μὲ τὴν γνωστὴν πνευματικὴν ὀξύνοιάν του καὶ τὴν πλήρη γνῶσιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀναλύει καὶ ἐκθέτει τὴν θέσιν του εἰς τὰ κάτωθι εἰδικώτερα θέματα:

1) Ἡ Κυβερνητικὴ ἀνεπάρκεια καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν ἐξαγωγῶν, 2) Ἡ ἐκβιομηχάνισις ὡς ἀλήθεια καὶ ὡς μῦθος καὶ 3) Αἱ παραγωγικαὶ ἐπενδύσεις καὶ ἡ σημερινὴ πραγματικότης».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο κ. Π. ΣΟΛΟΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΡΟΥΡΟΝ

—Ἐλάβαμεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ κ. Παναγῆ Σολομοῦ, Διευθύνοντος συμβούλου τῆς ὁμωνύμου ἑταιρείας γραφομηχανῶν:

«Κύριε Διευθυντά,

—Μιὰ μικρὴ διόρθωση στὸ τόσο ἐνδιαφέρον φύλλο σας τῆς 31—8—59. Ὁ Σεφέρης δὲν εἶναι πιὰ πρεσβευτὴς στὴ Βηρυττὸ ἀλλὰ στὸ Λονδῖνο.

—Καὶ πάλι συγχαρητήρια, γιατὶ πρασπαθεῖτε νὰ κάνετε πρωτιὰ στὰ διαγνωστικὰ σας κοινὸ τὴν ἐκλεκτή μας ποίηση. Μὲ πολλὴ τιμὴ Π. Σολομός»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὸν δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἀγαπητὸν μας φίλον κ. Γεώργιον Ταπλαχίδην μετὰ τῆς δίδος Ἑλένης Κατσίκα εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν. οἱ φίλοι του Ι.Σ. καὶ Κ.Δ.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εὔχομαι εἰς τὸ ταιριαστό, ἀναπτά, ζευγάρι: Παναγ. Παστραμᾶ—Στάς. Βανουρδῆ (ποὺ μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθινῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης κατώρθωσεν τὰ δώση αἰσίαν τέλος εἰς ἕνα σοβαρὸν εἰδύλλιον) καλὰ στέφανα. Γ. Χ. Χ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Παρασταϊδης Γεώργιος γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ υἱὸς τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Σάνιας τὸ γένος Κωνσταντινίδου καὶ ἡ Χουσοῦλα Δάσου γεννηθεῖσα ἐν Παλαιοχωρίῳ Σισσανίου καὶ διαμένουσα ἐν Βεροίᾳ, θυγάτηρ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Θωμαΐς τὸ γένος Γεωργίου Ἀναγνώστου, μέλλουσι νὰ ἐλθωσιν εἰς γάμου τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

τηνδιάπυρον ἀνάλλακαιτὴνψυχήν. Ὅταν κάνη κανεὶς ἐπίθεσιν, πρέπει νὰ τὴν κάμη μὲ ὅλην τὴν δύναμιν.

—Τὸ πλέον ἀφόρητον αἴσθημα, ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπάρξη διὰ μιὰν ὁ περήφανην ψυχὴν εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς ἀδικίας.

—*Αἱ μεγάλαι σκέψεις ἔρχονται ἀπὸ τὴν καρδιάν.*

—Ὁ Λεονάρδος Ντὲ Βίντσι ἔλεγε: «Μακάριοι ἐκεῖνοι ποὺ προσέχουν εἰς τὰ λόγια τῶν νεκρῶν» (συγγραφέων).

—Ἕνας ἄνεμπρός δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἐνοήσῃ τὴν βαθεῖαν χαρὰν ποὺ αἰσθάνεται ἡ δημιουργικὴ ἐργασία, διότι δὲν ἔχει πίστιν εἰς αὐτήν.

—Οἱ μεγάλης ἀξίας ἄνθρωποι ἔχουν πολλοὺς φανεροὺς ἀντιπάλους, πολλοὺς ἐχθρούς, διότι δὲν δολιεύονται: συνηθισμένοι ν' ἀτενίζουν πρόσωπα καὶ πράγματα κατὰ μέτωπον, νὰ μὴ ξυπάζωνται καὶ νὰ διεξάγουν τολμηρὸν καὶ ἔξυπνον ἀγῶνα ἐναντίον τῶν δυσκόλων καὶ τῶν τετριμμένων ποὺ ἀπολήψεων ἔχουν τὸ βάρος νὰ λίγουν πάντοτε στὰ καρύδια, καρύδια καὶ τὰ σίγουρα ἀπὸ τοῦτο κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς δημιουργίας οὗ τοι γίνονται τὰ πρῶτα θύματα.

Ο κ. ΑΠΟ. Τ. ΤΣΑΦΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Βεροίας, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Τσαφερόπουλος.

—Τὸν νέον Διευθυντὴν παρουσίασεν ὁ προκάτοχός του, Διευθυντὴς τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς, Ἰατρὸς κ. Σωκρ. Καλονήρου, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησεν τὸ προσωπικόν, διὰ τὴν μέχρι τοῦδε συνεργασίαν τους καὶ ἐζήτησεν νὰἐπιδείξη πειθὼ ζηλὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν προσπαθειῶν τοῦ κ. Τσαφερόπουλου.

Ὁ νέος Διευθυντὴς ἤρχισεν ἐν συνεχείᾳ νὰ κατατοπίζεται εἰς τὰ νέα του καθήκοντα.

—Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας», τοῦ ὁποίου ὁ κ. Τσαφερόπουλος εἶναι ἐκλεκτὸς φίλος καὶ συνεργάτης, εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ὁ νέος Διευθυντὴς εἰς τὸ ἔργον του, διότι τὸν διακρίνει πλήρης πνευματικὴ συγκρότησις, χαρακτὴρ καὶ δημοσιονικὴ Φλόγα.

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΚ)ΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ὑποκ)μα Ι.Κ.Α. Βεροίας προκηρύσσει τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν δέκα τριῶν χιλιάδων (13.000) χιλιογράμμων καυσοξύλων.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τὴν τὴν 19ην Σεπτεμβρίου 1959 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5 μ.μ.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται ἐν ταῖς Γραφείοις τοῦ Ι.Κ.Α. Βεροίας καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος ΙΚΑ Βεροίας

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου-Φυλακῶν Βεροίας διακηρύττει ὅτι τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1959 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12—1μ ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Πρωτοδικείου ἐπαναλαμβάνεται ἡ διενέργεια ἀκυρωθέντος τακτικοῦ δημοσίου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν ἐπὶ πλῶν συνολικῆς ἀξίας 17 500 ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12—9—1959

Ὁ Προεδρεύων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου

(Φ. Γαυλῆς)

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Γενικὸν Νοσοκομεῖον
Βεροίας

Ἀριθ. Πρωτ. 1358

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 9—9—59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας ἐπαναλαμβάνει δημοσίως τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12—1 μεσημβρινὴν ἐν τῷ Καφενείῳ κληρονόμων Ἰωάν. Χαρίση Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ ἄνω ὄροφος πλησίον τῆς πλατείας Ἁγ. Ἀντωνίου, τὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τριῶν οἰκοδομησίμων οἰκοπέδων κειμένων ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου πλησίον τοῦ Κινηματογράφου ΖΑΠΠΕΙΟΝ (πρώην παλαιὸν Δημαρχεῖον) μὲ ἀρχικὴν τιμὴν ἐκκινήσεως 270, 260 καὶ250δρχ κατὰ τ.μ. δι' ἕκαστον τῶν οἰκοπέδων. Τὰ ἀνωτέρω οἰκόπεδα δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσιν καὶ συνολικῶς ὡς ἓν οἰκόπεδον μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ κτιρίου.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Νοσοκομείου καθ' ἑκάστην τηλ 3—20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑΝ

Νάουσα (τοῦ ἀντ)κριτοῦ μας)

—Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ τῶν γειτονικῶν χωρίων παντοιοτρόπως ἐκδηλώνουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν βουλευτὴν κ. Ἰωάννην Τζαμπάζην, διότι εἰς τὴν φροντίδα του ὀφείλεται κατὰ πολὺ ἡ ἵδρυσις τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Α.Τ.Ε. Νάουσης.

—Πληροφορούμεθα ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι εὐνοϊκὰ ὑπῆρξαν τὰ σχόλια τῶν θεατῶν καὶ τοῦ τύπου διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ χορευτικοῦ τμήματος τῆς πόλεώς μας, τὰ ὁποῖα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ χοροδράματος τῆς Ράλλου παρουσίασεν τὸν χορὸν «Μπούλα». Τὶς παραστάσεις, ποὺ ἔλαβον χώραν εἰς τὸ ἀρχαῖον θέατρον Πειραιῶς παρακολούθησε καὶ ὁ Μακεδὼν ὑφυπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης κ Γ. Θεμελῆς, ὁ ὁποῖος συνεχάρη τὸ συγκρότημα.

Ο ΚΟΝΦΕΡΑΣΙΕ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ

—Ὁ περίφημος κονφερασιὲ τοῦ Κρὴν—Πάρκ τῶν Ἀθηνῶν Ὄμηρος Ἀθηνπῖος πράκειται νὰ ἔλθῃ τέλη τοῦ μηνὸς ἢ ἀρχὲς Ὀκτωβρίου εἰς τὴν πόλιν μας, ὅπου θὰ παρουσιάσῃ ἕνα πλούσιο πρόγραμμα. Τὸν κονφερασιὲ θὰ συνοδεύουν καὶ ὡραῖα μανεκκὲν τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ θὰ ἐπιδείξουν τὴν τελευταίαν γυναικείαν μόδα.

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

—Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις Ἡμαθίας μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τὴν 21 Σεπτεμβρίου κυκλοφορεῖ νέα σειρὰ γραμματοσήμων τοῦ «ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ» ἀξίας 17,40δρχ. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν πρέπει νὰ ὑποβάλουν σχετικὰς δηλώσεις μέχρι μεθαύριον Τετάρτην.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἡμαθίας
Κοινότης Κουμαριᾶς

Ἀριθ. Πρωτ. 670

Ἐν Κουμαριᾶ τῇ 12)9)59

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κουμαριᾶς

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφράγιστων προσφορῶν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου κατασκευῆς Ἔργου ἐπικάλυψις φρεατίων καὶ συντήρησις ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείουτῆς Κοινότητος Κουμαριᾶς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βεροίᾳ εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα (Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ) τὴν 19ην Σεπτεμβρίου 1959 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΙΩΡΔ. ΧΟΝΔΡΟΜΑΤΙΔΗΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΚ)ΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Διαγωνισμοῦ Προμηθείας Ὀπτικῶν

Τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων προκηρύσσει διὰ τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1959 διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγοῦ ὁμματοϋαλίων.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὑποκαταστήματος Ι.Κ.Α. Βεροίας.

Ἐκ τοῦ Ὑποκ)ματος ΙΚΑ Βεροίας

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 183

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

—Εἶχε δίκαιον ἐκεῖνος, ποὺ προεκτείνοντας τὴν θεωρίαν τοῦ Ἀριστοτέλους διὰ «τὴν ἀνακύκλησιν τῶν Πολιτευμάτων» ἐσημείωσεν, ὅτι ὅλη ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ ἀνακύκλησις. Ἡ ἀστάθεια—τὰ «Πάντα ρεῖ» τοῦ Ἡρακλείτου—ἡ ἐναλλαγὴ καταστάσεων εἶναι γεγονός. Τὸ φυσικὸν περιβάλλον μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ μεταβάλλεται. Ἀνθρώπινες σημαῖες κυματίζουν στὴν Σελήνη. Ψυχρὸς ἢ πόλεμος νεύρων ὠνομάσθη καὶ οἱ ἀψιμαχίες Ρώσσων καὶ Ἀμερικανῶν. Καὶ ἔπνευσαν θερμοὶ ἄνεμοι, ἀνεμοστῆς ἀνάγκης ποὺ μετέβαλαν τοὺς παγετῶνες τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς εἰς θερμοκήπια.

Αὐτὴ ἡ ἑβδομάδα εἶναι τῶν ἐρώτων «ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου». Ἑκατομμύρια ἀμερικανῶν προεπαθοῦν νὰ ἰδοῦν ἀπὸ κοντὰ τὸν ἰδιόρρυθμο ἰσχυρὸ ἄνθρωπο τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ, τὸν Κρουϊτσεφ. Τὸ ἀπροσπέλαστο «Σιδηροῦν παραπέτασμα» μετεβλήθη εἰς διαφανὲς γυάλινο παραπέτασμα.

—Τὸ ταξεῖδι τῶν Κρουϊτσεφ καὶ Αἴζενχάουερ ἀπεδείκνυεν, ὅτι ὅπως εἰς τὴν Κοινωνικὴν ζωήν, ἔτσι καὶ εἰς τὴν πολιτικήν, ὑπάρχουν πάντοτε περιθώρια διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἐπιδείξουν καὶ ἐθνικισμό, ἀλλὰ καὶ εὐρύτητα ἀντιλήψεως. Εἶναι δυνατὸν νὰ συμβιβάσῃ κανεὶς τὶς φιλοδοξίες του, τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων του, χωρὶς νὰ ἀγνοῇ καὶ τὰ καθήκοντά του. Χρειάζεται, ὅμως, ἀλλαγὴ νοοτροπίας. Πρέπει νὰ πιστεύῃς, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συνεργάζεσαι μὲ τοὺς ἄλλους, ἔστω καὶ ἂν τοὺς ἀνέχεσαι μὲ κόπον.

—Αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν διαπιστεώνομεν μὲ ἀνακούφισιν. Ἀμοιβαία ἡ τάσις τῶν δύο συνασπισμῶν νὰ ἀνέχεται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἀναγκαία ἀνοχή. Λοιπόν, τὸ ἐλπιδοφόρον γεγονὸς τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτ. καὶ εἰς τὴν χώραν μας θὰ καταναοηθῇ ἡ χρησιμότης τῆς μεταβολῆς τῆς μέχρι τώρα νοοτροπίας μας.

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

ΚΕΡΔΟΣ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑ

Ὁ Καρλομάγνος ἢ Κάρολος Α ὑπῆρξεν μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἱστορικὲς φυσιογνωμίες τῆς Δύσεως. Ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος του ἦταν ἀσάντασια. Πέθανε ὅμως κι' αὐτὸς ὅπως ὅλοι οἱ φημισμένοι καὶ πλούσιοι τοῦ κόσμου. Καὶ στὴν ταφή του ὅμως διεκρίθη. Πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια ἀνοίχθηκε ὁ τάφος του. Ἦταν ὁ νεκρὸς Καρλομάγνος καθισμένος σ' ἕνα μάρμαρο ντυμένος μὲ τ' αὐτοκρατορικά του ροῦχα καὶ μὲ τὸ σκῆπτρο στὸ χέρι του. Πάνω στὸ γόνατό του βρέθηκε μιὰ Καινὴ Διαθήκη. Τὸ νεκρό του δάχτυλο ξεσχίνε τὸ Εὐ. 36 τοῦ Ματθ. κεφ. τοῦ Κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου. Σὰν κληρονομιὰ στὸ ἀνθρώπινο γένος ἄφησε ὁ δοξασμένος αὐτὸς ἄνθρωπος τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Χριστοῦ. Πρόσεξέ τα. Εἶναι σπουδαῖα: «Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» Εἶναι σὰν νὰ ἔλεγε σὲ σένα καὶ σὲ μένα ὁ Καρλομάγνος, «Ἐγὼ ἐκέρδισα τὸν κόσμο ὅλον. Ὅσα χρήματα ἤθελα ζωὴ δόξα ἐπεθύμησα, ὅση ἀπόλαυσι ἐφαντάσθηκα. Ἀλλὰ τί μὲ ὠφέλησαν; Αὐτὰ ἔγιναν ἡ αἰτία νὰ χάσω τὴν ψυχή μου.»

Ὑπάρχει πραγματικὸς κίνδυνος ἐκεῖ ποὺ νομίζεις ὅτι εἶσαι κερδισμένος νὰ βγῇς ζημιωμένος. Πρόσεξε ὅμως, μήπως ἡ ἀνακάλυψι σου αὐτὴ ὅπως καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ Καρλομάγνου γίνῃ πολὺ ἀργὰ καὶ βγῇς ἀνεπανόρθωτα ζημιωμένος.

Πανάγιε Μάστορα στὴ ζωὴ ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ κι' ἀρχίζουμε νὰ κυνηγοῦμε τὰ πράγματα ἐκεῖνα ποὺ θεωροῦμε τὰ πιὸ πολύτιμα γιὰ τὸν ἑαυτό μας. Ἂν ἀποφασίσουμε ὅτι τὸ χρῆμα εἶναι τὸ πολυτιμώτερο πρᾶγμα στὴ ζωή, θὰ καταλάσσουμε καὶ θὰ κάνουμε τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ τὸ ἀποκτήσουμε. Ἂν εἶναι ἡ φήμη θὰ μετέλθουμε κάθε μέθοδο γιὰ νὰ καταλάβουμε κάποια περίλαμπρη θέση στὴν κοινωνία. Ὅ,τι θὰ ἐκτιμήσουμε περισσότερο ἐκεῖνο θὰ ἐπιδιώξουμε. Ἐκεῖνο λοιπὸν ποὺ πρέπει νὰ προσέξουμε πρωτοῦ κἂν ἀρχίσουμε τὸ κυνηγητό εἶναι ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων. Κι ἂν ἤδη βρισκόμαστε στὰ δρόμο τοῦ κυνηγητοῦ καλὰ θὰ κάνουμε νὰ σταματήσουμε, νὰ ξαναεκτιμήσουμε τὴν ἀξία τῶν ἐπιδιώξεών μας. Σταμάτα μιὰ στιγμὴ τώρα πρωτοῦ γίνῃ πολὺ ἀργά.

Ἐκεῖνο ποὺ ὁ χριστὸς μᾶς διδάσκει εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε στὸν κόσμο ποὺ γιὰ σένα εἶναι πολυτιμώτερο ἀπὸ τὴν ψυχή σου. Ἂν, λοιπόν, ἐπιδιώξῃς ὁ,τιδήποτε ἄλλο ποὺ θὰ σὲ κάμῃ νὰ παραμελήσῃς τὴν ψυχή σου, θὰ βγῇς ζημιωμένος στὸ τέλος. Εὐτυχὴς δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κερδίζει τὸν κόσμο καὶ παραμελεῖ τὴν ψυχή του, ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀγνότητά της βρίσκει τὸ μέγιστον ἀγαθόν. Μήπως ὁ Θεὸς νομίζεις ὅτι θὰ σοῦ στέρηση τ' ἀναγκαῖα ὑλικὰ ἀγαθὰ μιὰ καὶ Τοῦ δώσῃς τὴν ψυχή σου. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς εἶπε, «Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. στ 33). Τὸ χρῆμα, ἡ φήμη, ὁ κόσμος ὁλόκληρος δὲν εἶναι «τὰ πάντα». Καλούμεθα ὅμως νὰ ἐκλέξουμε μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀρίστου κι ἂς μὴ ξεχνοῦμε πὼς ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ ἀρίστου εἶναι τὸ καλό.

Ἕνα τραῖνο μιὰ ἡμέρα συνεκρούσθη. Ὁ ὁδηγός του ἐπληγώθη θανασίμως. Πλῆθος εἶχε συγκεντρωθῇ γύρω του ἐνῶ ἦταν ξαπλωμένος στὸ ἔδαφος. Τὸ πλῆθος παραμερίσθηκεν ἀπὸ κάποιον σπουδαῖο κύριο γιὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν ὁδηγό ποὺ ξεψυχοῦσε. Ἦταν ὁ Πρόεδρος τῆς Σιδηροδρομικῆς Ἑταιρίας. Τὸ μόνο ποὺ ὁ ὁδηγὸς εἶχε στὴν κατάστασι ποὺ βρισκόταν ἦταν, «Δὲ ξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα». Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας τότε ἐγονάτισε δίπλα στὸν ἀποθνήσκοντα ἐργάτην του καὶ τοῦ εἶπε, «Φωμᾶ, θὰ ἤμουν διατεθειμένος νὰ δώσω ὅ,τι ἔχω στὸν κόσμο τοῦτο γιὰ νὰ μπορέσω νὰ πῶ κι' ἐγὼ ὅ,τι λὲς ἐσύ».

Τότε ὁ ὁδηγὸς μὲ τὶς ὀλίγες δυνάμεις ποὺ εἶχε ἀκόμη, εἶπε στὸν Πρόεδρο, ταύτὸ στοιχίζει γιὰ νὰ μπορέσῃς νὰ τὸ πῇς καὶ συ». Δὲν μπορεῖς νὰ ἔχῃς καὶ τὰ δυό. Ἢ τὸν κόσμο θὰ κερδίσῃς καὶ τὸν Χριστὸ θὰ χάσῃς, ἢ τὸν Χριστὸ θὰ κερδίσῃς καὶ θὰ δεχθῇς ἐκεῖνα τὰ ὁλικὰ ἀγαθὰ ποὺ τὸ φιλεύσπλαχνο χέρι τοῦ Χριστοῦ θὰ σοῦ δώσῃ.

Ἦταν μιὰ πλουσιοκόρη. Ὅ,τι ἤθελε τῆς τὸ ἔδιναν οἱ γονεῖς της. Στὰ εἴκοσί της χρόνια ἀρραβωνιάσε. Στὴν Ὥρα ταύτη τῆς ἀνάγκης ἐκλήθη ὁ Ἱερωκήρυξ. Ἄρχισε νὰ τῆς μιλᾶ γιὰ τὸν θάνατο, γιὰ τὴν κρίσι, νὰ τὴν αἰωνιότητά. Ἄρχισε νὰ ποσῃ ἡ κοπέλλα ἀναγνωρίζοντας ὅτι καὶ τὸ δικό της τέλος ἦ.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πήλιον, Σκίαθος, Βόλος-Σέρραι

Τὰ δμορφα καὶ ποιητικὰ χωριὰ τοῦ Πηλίου ἦταν πάντοτε ἕνας πειρασμὸς γιὰ νὰ τὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ νὰ τὰ χαροῦμε. Μὰ περισσότερο ὅμως τὸ Νησὶ τοῦ Παπαδιαμάντη στὰ βάθη τοῦ Πελάγου μᾶς τραβοῦσε ἡ σκέψη καὶ τὴ ψυχή.

Ἔτσι ἕνα Σαββατόκηκο πρωὶ μὲ τὴν ὁμορφη θαλαμηγὸ «Κύκνος» σαλπάραμε μὲ κέφια καὶ χαρὰ γιὰ τὴ Σκίαθο. Ἦταν γλυκειὰ χαραυγὴ καὶ γαλήνια ἡ θάλασσα. Μερικὲς φαροπούλες πετοῦσαν σὰν γλάροι πάνω στὰ γαλήνια νερὰ καὶ ἕνας δροσερὸς ἀγέρας μᾶς χάϊδευε τὰ πρόσωπά μας. Τὰ στήθεια μας φούσκωσαν ἀπὸ θαλάσσια αὔρα τὰ μάτια μας χόρτασαν ἀπὸ θέα καὶ οἱ καρδιές μας χτύπησαν ὁ,τι ἀγάπη καὶ εὐτυχία. Σὲ λίγο περάσαμε τὰ στενὰ τοῦ Τρίκερι καὶ μπήκαμε στὸ μεγάλο Πέλαγος. Ὕστερα ἀπὸ 1 1|2 Ὥρες διαδρομὴ φθάσαμε στὰ ὁμορφα νησὶ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ὁμορφιᾶς. Στὴ Σκίαθο περάσαμε ἀξέχαστες ὧρες μέσα στὸ χωριὸ κοντὰ στὸν τάφο τοῦ Παπαδιαμάντη καὶ νοιώσαμε μιὰ ἀπέραντη συγκίνησι καὶ δροσιὰ ζωῆς καὶ ὁμορφιὲς στὶς καρδιές μας. Ὕστερα ἀπὸ δύο μερες γυρίσαμε πάλι στὸ Βόλο.

Πέρασαν μέρες πολλὲς. Ἔπρεπε νὰ φύγουμε γιὰ τὰς Σέρρας γιὰ νὰ συμπληρώσουμε τὸ Τούρ ἢ κρουαζιέρα ὅπως εἶναι πιὰ τῆς μόδας καὶ τοῦ καιροῦ μας. Ἔτσι ἕνα ἀξέχαστο πρωϊνὸ πάλι πήραμε τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ στὴ Θεσσαλονίκη ἀπὸ τὰ Βόλο. Ἴδιες συγκινήσεις ἴδιες ἐντυπώσεις ἴδια βιώματα. Ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκην τώρα ταξιδεύομεν μὲ τὴν ταχεῖαν γιὰ τὰς Σέρρας. Περνοῦμε τὸ ἱστορικὸ Κιλκὶς καὶ τὴν Ἐνδοξη Δοϊράνη μὲ τὸ μνημεῖον τῶν νεκρῶν καὶ τὴν ὁμορφη Λίμνη της. Ἀπολαμβάνομε τὶς κορυφὲς τῶν πανύψηλων βουνῶν καὶ τὸ κυλίσμα τοῦ Στρυμῶνα καὶ ὕστερα ἀπὸ 3 ὧρες διαδρομὴ φθάνουμε στὴν ὁμορφη Μακεδονικὴ πόλι τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας Σέρραι. Ἕνα κομμάτι μεγαλουπόλεως μὲ πλουσια ζωὴ καὶ ὡραῖα καταστήματα. Ἀπὸ τὰ «Κουλὲς» χαιρόμαστε ὅλην τὴν πολιτεία καὶ τὰ κάμπα μετὰ χωριὰ καὶ στὸν Ἅγ. Γιάννη δοκιμάσαμε τὴ δροσιὰ καὶ τὸ γλέντι Μὲ τὸν ἀντιπρόσωπο στὸ Ν. Σερρῶν τῶν ἠλεκτρικῶν συσκευῶν κ. Νιγριτινὸ τῆς Ἰζόλα) γυρνοῦμε τὰ χωριὰ μὲ τοὺς ὁρυζῶνας καὶ θαυμάζομεν γιατί στὰ περισσότερα σπίτια ἔχει μπῆ ὁ πολιτισμὸς τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς.

Νίκος Ἀβαλόγλου

Ο κ. Δ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΕΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ & ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

—Σήμερον ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν ὁ κ. Δ Φιλιππίδης πρόεδρος τῶν πολεμιστῶν τοῦ νόμου 751 τοῦ νομοῦ Ἡμαθίας καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Πολεμιστῶν καὶ Τραυματιῶν Ἑλλάδος, ἀντιπροσωπεύων ταύτην. Μετὰ ἕβδομαδιαίαν παραμονὴν εἰς ταύτην ὁ κ. Φιλιππίδης θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ Ἀμστερδὰμ τῆς Ὁλλανδίας, ὅπου θὰ λάβῃ χώραν Παγκόσμιον Συνέδριαν τῶν πολεμιστῶν καὶ τραυματιῶν.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην συνῆλθεν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας καὶ ἔλαβεν τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1) Ἐνεκρίθησαν διάφοροι πραγματοποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου δαπάναι.

2) Ἀπεφασίσθη, ὅπως τραῖς ἐργάται τοῦ Δήμου ἐκπαιδευθοῦν ὡς πυροσβέσται, ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ, μετεκπαιδευθέντος εἰς Ἀθήνας ὑπαλλήλου.

3) Ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἀρχιτέκτονα τῆς Θεσ)νίκης κ Ζαροῦκαν, ἡ ἐκπόνησις μελέτης πρὸς διαμόρφωσιν τῆς πλατείας Ἑλληνίδος

4) Ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορὰ τοῦ Ἥρωος Βεροίας εἰς πλατεῖαν Τσαρμέν, ὅπως εἶχε προτείνει καὶ ὁ Φουρὸς τῆς «Ἡμαθίας».

5) Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Δήμαρχος, ὅπως προβῇ εἰς ἐνεργείας πρὸς σύνταξιν τῆς μελέτης τοῦ Ἔργου ἀμμοχαλικοστρώσεως τῆς ὁδοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου—Σφαγείων καὶ

6) Ἐγκρίνεται ἡ, ὑπὸ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, προταθεῖσα παράτασις ἐπὶ 3ετίαν τῆς συμφωνίας μετὰ τοῦ Δήμου διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ οἰκοπέδου πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ κτιρίου αὐτῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΕΥΘΥΜΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ... ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

—Δὲν πρόκειται νὰ πωλήσω πνεῦμα, οὔτε νὰ κομίσω γλαῦκας, διότι γνωστὸν εἶναι ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι γιὰ τοὺς Βεροιῶτες σὰν... προάστεια. Γιὰ πολλοὺς λόγους εἶναι ἡ ἔξοδος κινδύνου καὶ τῶν δύο φύλων, ὅλων τῶν ἡλικιῶν. Ἀλλὰ τὸ ταξίδι μου αὐτὸ εἶχε μιὰ ἱστορία μὲ πολλὰ εὔθυμα στιγμιότυπα ὅπως θὰ διαπιστώσῃς ἀναγνώστη.

—Ξεκινήσαμε, ταξιδεύοντας μὲ ἕνα «αὐτοκίνητο—Ζωολογικὸ κῆπο». Μιὰ γάτα, σὰν ἐκείνη, ποὺ σοῦ θυμίζει τὸ «κυνήγι τῆς γάτας», ἕναν σκύλλον, τὴς οἰκογενείας; Λάϊκα καὶ μερικοὶ χοῖροι (δὲν ξέρω ἂν ὑπῆρχαν καὶ χῆροι) κοινῶς γουρούνια καὶ μάλιστα «γουρούνια στὸ σακκί» ὅπως λέει καὶ ἡ λαϊκὴ παροιμία. Εἶχα τὴν αἴσθηση πὼς βρέθηκα σὲ Τσίρκο. Εὐτυχῶς ὁ σωφὲρ δὲν ἔκαμε «πηδήματα τοῦ θανάτου». Ὁ δρόμος ὅλο καὶ φτιάχνεται καὶ κάποτε πρόκειται νὰ τελειώσῃ. Ἴσως, ὅταν θὰ ταξιδεύωμεν μὲ ἑλικόπτερα καὶ πυραύλους.

***

—Πρώτη φορὰ βρέθηκα μ ἕ σ α στὸ Λευκὸ Πύργο. Αἰ, τὸ ἔχομεν ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ βλέπωμεν, χωρὶς νὰ... ἐμβαθύνωμεν καὶ ἔχει ἀρκετὰ βάθος καὶ ὕψος ὁ Λευκὸς Πύργος. Τὸ χαρακτηριστικὸ διακριτικὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ὅσο γιὰ τὸ ὕψος, μιὰ καὶ δὲν ἔχει ἀσανσέρ, εἶναι τόσο, ποὺ ἂν τὸ μετρήσῃς τρεῖς, τέσσερες φορὲς τὴν ἡμέρα, χάνεις τὰ κιλά, ποὺ ἴσως ἔχεις περιττά, καὶ ἔτσι μετατρέπεται ὁ Πύργος εἰς... Ἰνστιτοῦτο Καλλονῆς. Ὅταν βρεθῇς στὶς ἐπάλξεις του διαπιστώνεις ὅτι εἶναι ἰδανικὸς τόπος διὰ νὰ γριπποθῇς ἢ νὰ συντόξῃς τὴν διαθήκην σου.

—Σὲ λίγο βρισκόμαστε στὴν ἔκθεση τῆς ΧΑΝ Θεσσαλονίκης. Βλέποντας τὸ ἔργο της... εἰκονογραφημένο, κοντεύεις νὰ τὰ χάνῃς) μὲ τὴν ΧΑΝ.

Σὲ μιὰ ὑπέροχη, συνεχομένη αἴθουσα, ἀπολαμβάνεις ἀνάγλυφη τὴν Ἱστορία της, ποὺ χάνεται στὸ παρελθὸν τῶν 30 καὶ πλέον χρόνων.

—Ἂς πᾶμε καὶ στὴν Ἔκθεση. Ἀρχίζεμεν ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Περίπτερο, διότι ἔχομε μόνο μιὰ Ὥρα καὶ τὸ Ρωσσικὸ χρειάζεται περισσότερη. Βλέπω μὲ μηχανὲς συσκευασίας μήλων ποὺ ὁπωσδήποτε δὲν χρειάζονται στὴν Ἑλλάδα διότι ἐμεῖς ἐδῶ—ὅπως καὶ τὰ ροδάκινα—δὲν τὰ συσκευάζομεν, ἀλλὰ τὰ ἀφήνομεν γιὰ λίπασμα τῶν δένδρων ἢ διατροφὴ τῶν ψαριῶν τῶν ποταμῶν. Πειὰ πέρα παρατηρεῖς τὸ ταχύτατο τραινάκι, ποὺ τὴν ἀπόσταση Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης θὰ τὴν καλύπτῃ σὲ 2.1|2 Ὥρες, ὅπως δηλαδὴ καὶ οἱ... βωδάμαξες τῶν Σ.Ε.Κ!! Ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ μαθαίνεις νὰ ὁδηγῇς. χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃς νὰ εἰσπράξῃς καμμιὰ κλῆσι ἢ νὰ θανατώσῃς κανέναν ἄκακον στῦλον.

Τηλεόρασις, μηχανήματα, κυνηγητικὰ ὅπλα, λαμπτῆρες τρομερῆς ἠλεκτρικῆς ἰσχύος καὶ... ζῶα, κοττόπουλα καὶ... γουρούνια διαφόρων σχημάτων καὶ ἡλικιῶν. Γενικὰ καλὸ τὸ περίπτερο.

—Τὸ Ἰταλικὸ περίπτερο εἶναι γεμάτο ἀπὸ μηχανήματα, μπιζού. Πουθενὰ ὅμως δὲν εἶδα... μακαρόνια. Εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσω μιὰ λινοτυπικὴ μηχανή. Ἡ λινοτυπικὴ μηχανὴ δὲν παράγει... λινὰ ὑφάσματα, ἀλλὰ μέταλλο μὲ τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἢ μᾶλλον σειρὲς ὁλόκληρες. Εἶναι αὐτόματος, δηλαδὴ ἐργάζεται μόνη της μὲ τὴν κορδέλλα ποὺ τηλεπαίτ καὶ στοιχίζει μόνον... 300.000 δραχμές!

—Κατάπληξιν μοῦ προξενεῖ ὁ πλοῦτος σὲ ἐκθέματα τοῦ Βουλγαρικοῦ περιπτέρου. Ὑπάρχει μιὰ «πανάκεια» σὲ βλων τῶν εἰδῶν τὰ γεωργικὰ καὶ ἴδιως βιομηχανικὰ καὶ βιοτεχνικὰ προϊόντα. Τὸ ἴδιο καὶ στὸ περίπτερον τῆς Οὐγγαρίας κτλ.

—Τὸ περίπτερον τῆς Ρόδου εἶναι γεμάτο μὲ Σουβενίρ, καὶ χαλιά. Ἔτσι ἀκούγεται μιὰ δεσποινίδα νὰ λέῃ: «Καλὰ μόνο χαλιὰ ἔχετε; Καὶ ὁ ἔξυπνος ἐπιχειρηματίας φέρει τὰ ἐπιχειρήματά του: «Τοὺς γαμπροὺς, δεσποινίς, τοὺς ἀφήσαμε στὴν Ρόδο, γιατὶ μᾶς χρειάζονται». Ἡ δεσποινίδα ἀνεκάλυψε ἀμέσως τὴν ἔξοδο.

—Στὸ περίπτερο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ μάταια θέλησα νὰ βρῶ καμμιὰ φωτογραφία τῆς Βεροίας. Εἶναι γεμάτο μὲ φωτογραφίες καὶ ἀνάγλυφες μικρογραφίες ξανασχεδιῶν. Ὁ Ε.Ο.Τ ἂς μετονομασθῇ «ξενοδόχος Χίλτον!!

—Τὴν ἄλλη ἡμέρα βρισκόμαστε στὸ Ρωσσικὸ περίπτερο. Ἀπο

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πρόκειται νὰ περιέλθῃ τοὺς νομοὺς τῆς Μακεδονίας ἡ κινητὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Μὲ κατάπληξιν εἴδομεν, ὅτι εἰς τὸ σχετικὸν πρόγραμμα, ποὺ παρουσίασεν ἡ προϊσταμένη τοῦ ὑπουργείου κ.. Ξεφλούδα, περιλαμβάνονται ὅλοι οἱ Νομοί, πλὴν τοῦ τῆς Ἡμαθίας.

Καὶ διερωτώμεθα, ἂν νομίζουν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι ὁ νομὸς Ἡμαθίας δὲν χρειάζεται πνευματικὴν τροφὴν διότι εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένος (!!!) ἢ μήπως ἀγνοοῦν ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν χάρτην καὶ τὴν πραγματικότητα, διότι ὅλα συμβαίνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Δῆμος καὶ οἱ Τουριστικοὶ Ὅμιλοι Βεροίας καὶ Νάουσης, καὶ ὁ σύλλογος Ἐπιστημόνων ὃς στείλουν ἔγγραφα διαμαρτυρίας εἰς τοὺς κ. ὑπουργοὺς Βορείου Ἑλλάδος καὶ Παιδείας.

***

Συγχαίρομεν τὸν ὑφυπουργὸν Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Ψαρρέα, διότι εἶχεν τὴν ἐπιτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ διατάξῃ, ὅπως εἰς τὸ συγχρονισμένο Νοσοκομεῖον Νάουσης ἱδρυθῇ ἡ μοναδικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα Κλινικὴ πλαστικῶν καὶ γναθοπροσωπικῶν ἐγχειρήσεων.

Ἐπὶ τέλους βλέπομεν καὶ μία ἐνέργεια ποὺ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἡρωϊκῆς πόλεως τῆς Νάουσης.

***

Εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον Ἀθηνῶν, μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Νίκου Μασχονᾶ, ἐμφανίστηκαν αἱ χορῳδίαι πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Κατερίνη θὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἀπὸ 60 μελῆ χορῳδίαν. Μόνον ἡ Βέροια ἀπουσιάζει....

***

Ὅταν ἐδῶ καὶ ἕνα χρόνον διακηρύσσομεν, ὅτι εἶναι ἀνόητον νὰ ὁμιλοῦμεν διὰ φιλίες μὲ ξένους λαοὺς καὶ ὅτι ὡς μόνον νόμισμα πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ μόνον, φαίνεται, ὅτι δὲν κατεχόμεθα ἀπὸ στενῆς ἀντιλήψεως Ἐθνικιστικὲς τάσεις, ἀλλὰ ἀπὸ ρεαλισμόν.

—Νά, λοιπόν, ἡ ἑλληνικὴ σημαία πεσμένη εἰς τὴν γῆν, ἀντὶ κείμενον παιγνιδιῶν τῶν φίλων μας Ἄγγλων!!!!

—Νὰ καὶ ἡ σχετικὴ δικαιολογητικὴ ἀνακοίνωσις τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας: «Δὲν ἤθελαν νὰ σχίσουν τὴν σημαίαν οἱ Βρεταννοὶ ναῦται» ἀλλὰ τὴν κομμάτια σαν γιὰ νὰ ἔχουν ἐνθύμιο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα!!!

Ἔπρεπε νὰ μὴ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία, ὁπότε οἱ κάτοικοι τῆς Θεσσαλονίκης θὰ τοὺς ἔδιδαν τὰ ἐνθύμια, ποὺ ἤθελαν, ἀλλὰ ἐκεῖ, ποὺ ἔπρεπε...

***

—Ἐπὶ τέλους οἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, μετὰ τὰ εἰδύλλια καὶ τὶς περιπέτειες τῆς Ναρριμάν, Κρέσς Κέλλυ, Τῆς Σοράγιας καὶ τῆς... μαθημένης Μαργαρίτας βρῆκαν καὶ πάλιν ὀκταστήλους τίτλους διὰ τὰ οἰκογενειακὰ τοῦ Μπωτουέν, τῆς Κάλλας, τοῦ Ὠνάση.... κ.τ.λ. Δὲν κυττάνε νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ ἄλυτα προβλήματα τοῦ πεινασμένου λαοῦ.

Ἡ Ποιητικὴ Ἀνθολογία μας

"ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ,,

ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗ

Ἀπόψε ἀγάπησα τὰ μάτια μου
καὶ τώντας τα μὲς στὸν καθρέφτη
νάταν τὸ φῶς ποὺ μὲς στὴν κάμαρα
τόσο λεπτὰ κι' ἀνάερα πέφτει:

Νάταν τὸ ρόδο τ' ἀπριλιάτικο
ποὺ τόχα βάλει στὴν γωνιὰ
νὰ μὴ τὸ δῶ νὰ παραζίνεται
στὴ βραδυνὴ τὴν ἀγωνία:

Νάταν ἀλήθεια τὸ τριαντάφυλλο
ποὺ ξεψυχοῦσε στὸ ποτήρι,
ἢ κάποιοι πόθοι ποὺ μὲ παίθευαν
καὶ μοῦχαν ἀπομείνει στείροι;

Τὸ ρόδο πονοῦσε τὸ πάθος μου,
τὸ παραθύρι τοῦ δὲν κλείνω,
ἢ μήπως ἐπειδὴ σὲ κοίταξαν
τόσο πολὺ τὸ βράδυ ἐκεῖνο;

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Τὸν χαρακτήρισαν «δοκαρουσλὸν κό». Σωστὸς ὁ χαρακτηρισμός. Μοναδικός. Ἐπιβεβαίωσι ἀποτελεῖ καὶ ὁ «Νάρκισσος» ποὺ δημοσιεύομε σήμερα καὶ ποὺ ἐπάξια ἀντιπροσωπεύει αὐτὴ του τὴν ξεχωριστὴ στὴν ἑλληνικὴ ποίησι ἰδιομορφία. Ὡραιοπαθὴς καὶ ὁ Ὄσκαρ Ὀὐάϊλδ τῆς Ἀθήνας, ἡ ὁποία τὸν φιλοξένησε στὰ 1893 στὶς ληξιαρχικὲς τῆς καταστάσεις, δὲν ἄστερεῖ ἀπὸ τὸ πρότυπό του: μελαγχολικὸς καὶ φίλος τῆς μονώσεως κι' αὐτός. Πολύπλευρη ἡ καλλιτεχνικὴ διοσκουρία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ποίησι οἱ ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ζωγραφικὴ καὶ τὴν μουσική, ποὺ γιὰ χάρι τους ἔβαλε σὲ δεύτερη μοῖρα τὴν Θέμιδα, τὴν ὁποία «ἐθεράπευσε» στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Ἐπηρεασμένος δμως ἀπὸ τὶς μελέτες, τὰ πρότυπα καὶ τὰ ἴδια του τὰ ποιήματα ἔπεσε πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του σὲ βαθιὰ μελαγχολία, ἡ ὁποία καὶ τὸν ὁδήγησε τὸ 1943 στὴν αὐτοκτονία. Ἔτσι ἔφυγε πρόωρα ἀφήνοντάς μας μέσα στοὺς ἀρτίους στίχους του τὴν βαθύτατη εὐαισθησία καὶ τὸν ἠδυπαθῆ αἰσθησιασμό του, σημεῖα ἀδιάψευστα τῆς διεξευσής του

Α.Τ.

Ποντιακὴ Ποίησις

ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΧΟΡΕΥΝΕ

(Ἀστεῖον)

Κρούει ὁ Πόντον τὸ ταμπούλ,
κ'οἱ Ρωμαῖοι χορεῦνε οὒλοι
κι ὅποιος ἐκεῖ κ'εὑρέθεν,
ὃς σαεῦ σὰν κόσμον κ'ἔρθεν.
Πρῶτοι ἔρχουν οἱ Κρωμέτ,
κι ὅπως εἶχανε ἀτέτ,
ἐμ χορός, ἐμ τριπῶδια,
καὶ χορεῦν ἅμον ταξία.
Ἀσὰ Γάρς ἔρθαν κολόζ,
στρογγυλοὶ ἅμον λολόζ·
κι οἱ Σαντὲτ οἱ τσαπακιός,
χορεῦν ἅμον καρακιός.
Τὶκ χορεῦν κ'οἱ Ματσουκάτ,
λὲς καὶ κούρτεσαν ματκάπ.
κι ἀπὸ κεῖ οἱ Γαλιανίτ,
ὅλ λαγκεῦν, ἅμον τσιχρίτ.
Πῶς χορεῦν κι οἱ Ὀρτουλῆδες,
κλόκουν ἅμον χαλαϊτσῆδες,
ἔρθαν Συρμενὶτ παρέαν,
τὰ χαφὶν εἶχαν σημαῖαν.
Κ,ὅλ ἀντάμαν ἑνωμένοι,
ὅλ ἀτοὶν ἀδελφωμένοι,
τὸν χορὸν ὅπὶς κι ἀφῆνε,
τραβῳδοῦνε, τρώγν καὶ πίνε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

Ποντιακὸν ἀνέκδοτον

ΘΑ ΕΓΟΡΑΖΕΝ

—Ἦνας γυναίκα ἐμοιρολόγανεν τὸν ἄντρανατς. λελεύω σε παλλὴ καρά μ ἀτλή μ καὶ καβαλλάρη μ.

Καὶ οἱ περίεργες ἐρώτεσαν ατέν, μιαὲρ εἶχεν ἄλογον: Κ'εἶχεν, ἅμα θὰ ἐνόραζεν εἶπεν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅσον πειὸ μικρὸς εἶναι κανεὶς, τόσον πειὸ μεγάλη εἶναι ἡ ματαιοδοξία του.

ΣΕΒΕΝΙΕ

—Ἡ μέθη δὲν ἐφευρίσκει τίποτε μόνον φλυαρεῖ. ΣΙΛΛΕΡ

—Ἡ Μελέτη εἶναι τὸ πᾶν.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ

—Ὅλα τὰ μάτια εἶναι ὡραῖα ὅταν ἀτενίζουν μὲ καλωσύνη τὸν διπλανό τους.

ΡΑΜΩ

Προτιμᾶτε διὰ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας. Παράδοσις ταχεῖα, Ἐργασία ἐπιμελημένη. Μητροπόλεως; τηλ. 400 Βέροια.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Συζητοῦν δύο συγγραφεῖς:

—Τί τίτλο νὰ δώσω στὸ μυθιστόρημά μου:

—Μιλᾶς γιὰ ἐλέφαντες;

—Ὄχι.

—Γιὰ ψύλλους;

—Οὔτε!

—Τότε βάλε τίτλο «Χωρὶς ἐλέφαντες καὶ ψύλλους!

***

Τὸ ἀντρόγυνο συζητεῖ:

—Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη μὲ τὴν μοδίστρα μου. Μὲ ντύνει θαυμάσια!

—Εἶμαι πολὺ δυσαρεστημένος μὲ τὴν μοδίστρα σου. Μὲ γδύνει θαυμάσια.

***

Συζητοῦν δυὸ φίλες:

—Πῶς τὰ πᾶς μὲ τὸν ἄντρα σου;

—Ἄσχημα. Εἶναι ζηλιάρης καὶ δύσπιστος. Νὰ φαντασθῇς πὼς ἄμα δώσῃ τὸ χέρι του σὲ κάποιαν, ἀμέσως μετὰ μετράει τὰ δάκτυλά του!

***

—Συζητοῦν δυὸ τυφλοί:

—Αὔριο θὰ πάω μὲ τὴν Λιλὴ στὸν κινηματογράφο.

—Στὸν κινηματογράφο; Καὶ τί θὰ κάνῃς;

—Ἂν δὲν ἔχω μάτια ἔχω χέρια!

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.

(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)

Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΑΓΡΟΤΑΙ

ἐβοηθήσατε μὲ τὴν πεῖρα σας νὰ σχεδιασθῇ καὶ ΕΓΙΝΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΡΑΚΤΕΡ

ΝΤΑΙΒΙΝΤ ΜΠΡΑΟΥΝ

42 ½ ΙΠΠΩΝ

Μουτέλλο Μαΐου 1959-Τύπος 950

DAVID BROWN

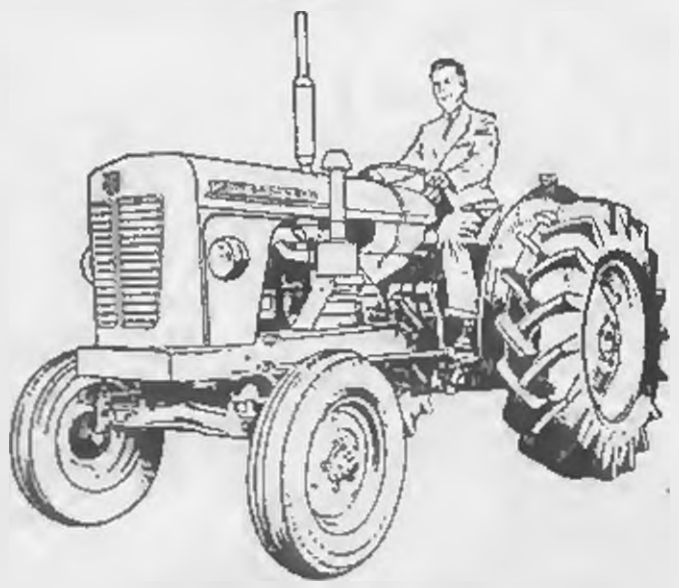

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ

Εἰς ἀπόλυτον ἐργασίας καὶ οἰκονομίαν καυσίμων

ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΔΥΝΑΜΙΣ ΜΗΧΑΝΗΣ, ΕΛΞΕΩΣ, ΤΑΡΑΥΛΙΚΟΥ

ΔΕΝ ΝΤΕΡΑΠΑΡΕΙ

Μὲ τριῦναν ἄροτρον, χιλιομετρητήν, ὡρομετρητήν, στροφομετρητήν, ἄξονα μεταδόσεως κινήσεως, αὐτόματον ἀσφάλειαν, τροχαλίαν κ.λ.π.

ΕΓΓΡΑΦΟΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΙΟΙ ΣΤΕΦ. ΒΑΦΕΙΔΟΥ

ΒΕΡΟΙΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΕΙΣ & ΜΕΓΕΝΘΥΝΣΕΙΣ

ΦΩΤΟ-ΑΣΙΚΙΔΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 26—ΒΕΡΟΙΑ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

23ον

—Μὴ φοβᾶσαι ἀπ' μένα. Θέλω νὰ σὲ βοηθήσω, ἂν μπορέσω. Πές μου, γρήγορα, πρέπει νὰ φύγω.

—Εἰδοποίησε τὸ σπίτι μου,, ἀπεκρίθηκε ὁ Στέλιος, νικῶντας καὶ τοὺς τελευταίους του διστασμούς...

—Καλά... Πῶς σὲ λένε; Σὲ ποιὸν νὰ πάω;

Ὁ Στέλιος ἔδωκε τὴ διεύθυνση τοῦ σπιτιοῦ του καὶ τ' ὄνομα.

—Μείνε ἥσυχος, θὰ πάω ἀμέσως

Τώρα ὁ Στέλιος ἄκουσε τὰ ἐλαφρὰ βήματα τῆς Πόπης ποὺ ἀπομακρύνονταν, δὲν αἰσθάνονταν ὅμως τὸν ἑαυτό του τόσο μόνο ὅσο πρωτύτερα, καὶ κάποιο ἀμυδρὸ φῶς ἐλπίδας ἄρχισε νὰ φωτίζῃ τὸ σκοτεινιασμένο μυαλό.

Ἐπὶ τέλους κάποτε ξανακούστηκαν βήματα ἔξω καὶ ὁμιλίες. Δὲν ξεχώριζαν τὰ λόγια, ὅμως ὁ κρότος τῶν καρφιῶν ἔδειχνε πὼς ἦσαν γερμανοὶ μὲ τὶς βαρειὲς τους μπότες. Ἔπειτα οἱ ὁμιλίες σταμάτησαν ἡ κλειδαριὰ τῆς πόρτας ἀκούστηκε νὰ τρύζῃ, καὶ ξαφνικὰ τὰ μάτια τοῦ Στέλιου θαμπώθηκαν ἀπὸ τὸ φῶς ποὺ χύθηκε στὴ σκοτεινὴ ἀποθήκη ἀπὸ τὰ ἀνοίγματα τῆς πόρτας. Ἦταν τόσο λίγο τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ποὺ ἔφτανε ὡς ἐκεῖ κάτω στὰ ὑπόγεια κι' ὅμως γιὰ τὸν Στέλιο ἦταν σὰν νὰ ἔλαμπε ὁλόφωτος ὁ ἥλιος καὶ νὰ κλημμύριζε τὴν ψυχή του.

—Κόμ ράους! Εἶπε ὁ Γερμανὸς ποὺ παρουσιάστηκε στὴν εἴσοδο μὲ βροντερὴ φωνή, καὶ ὁ προστακτικὸς τύπος ξέδιδε μαζὶ καὶ τὴ σημασία ποὺ εἶχαν τὰ λόγια του.

«Δόξα σοι ὁ Θεός» εἶπε μέσα του ὁ Στέλιος κι' ἀναπηδήθηκε μὲ κόπο.

Τὸ πρόσταγμα ἀκούστηκε γιὰ δεύτερη φορά, ἐπειδὴ δὲ μπορεῦσε ὁ Γερμανὸς νὰ διακρίνῃ ἀπὸ ἀκοτάδι, μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Στέλιος βρισκόνταν κοντά του.

Ἕνας ἄλλος Γερμανὸς περίμενε πασπέρα. Ἔτσι, ἔχοντας οἱ δυὸ στὴ μέση τὸν κρατούμενο, τὸν ἀνέβασαν στὸ γραφεῖο. Στὰ ἴδιο ἐκεῖνο γραφεῖο ὅπου τὸν εἶναν ὁδηγήσει καὶ τὴν πρώτη φορά. Στὰ σανίδια δὲν εἶχαν στεγνώσει ἀκόμα τὰ νερὰ ποὺ εἶχε χύσει ἡ Πόπη γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὰ αἵματα.

Τώρα στὴ θέσι τοῦ ὑπαξιωματικοῦ κάθονταν ἄλλο πρόσωπο, ἀξιωματικός, ὅπως φαίνονταν ἀπὸ τὴ στολή του. Ἀλλὰ ὁ σεβασμὸς ποὺ ἔδειχνε ἡ στάσι τῶν δύο Γερμανῶν, φανέρωνε πὼς εἶχε μεγάλο ἀξίωμα. Αὐτὸ μονάχα κατάλαβε ὁ Στέλιος. Δὲν ἤξερε ὅτι τὴ στιγμὴ ἐκείνη βρίσκονταν μπροστὰ στὸν Χάουπτ—στουρμ—φυρερ—Πόπ, τὸν ὑποδιοικητὴ τῶν Ἐς Ἐς, ἐπιφορτισμένο μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ἀντικατασκοπείας. Δίπλα του στέκονταν ἕνας πολίτης. Ἕλληνας ὅπως κατάλαβε ἀμέσως ὁ Στέλιος ἀπὸ τὴ Φυσιογνωμία του.

Ὅταν μπῆκε στὸ γραφεῖο ὁ Πόπ ἦταν σκυμμένος ἐπάνω ἀπὸ διάφορα χαρτιά. Ὁ Στέλιος ξεχώρισε τὴν ταυτότητα ποὺ τοῦ εἶχαν πάρει τὸ μεσημέρι.

Πέρασαν μερικὲς στιγμὲς σιωπηλῆς ἀγωνίας γιὰ τὸ Στέλιο, κι' ἔπειτα ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἔκανε νεῦμα νὰ πλησιάσῃ. Ὁ σωμηὸς ἦταν διερμηνεύς.

—Εἶναι δική σου ἡ ταυτότητα; Ρώτησε, κρατῶντας την μπροστὰ στὰ μάτια του.

Ὁ Στέλιος δὲν εἶχε καμιὰ ἀμφιβολία.

—Μάλιστα, ἀποκρίθηκε κατηγορηματικὰ καὶ δίχως ἀργοπορία.

Τώρα οἱ ἐρωτήσεις ἄρχισαν νὰ πέφτουν ἀπανωτὰ καὶ μὲ τὸ ἴδιο κατηγορηματικὸ ὕφος ἀπαντοῦσε ὁ Στέλιος.

—Εἶστε ὁ Στέλιος Γιαλαμᾶς;

—Μάλιστα.

—Γεννηθεῖς...

—Ἐν Θεσσαλονίκη 9 Μαρτίου τοῦ 1916.

—Περίμεναι Ἐπάγγελμα;

—Δικηγόρος.., δηλαδὴ δὲν ἄρχισα ἀκόμη νὰ ἀσκῶ τὸ ἐπάγγελμα, ἐπειδὴ εἶμαι τραυματίας τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου καὶ ἀνάπηρος.

—Ἡ τελευταία λεπτομέρεια δὲν μ'ἐνδιαφέρει. Εἴτε τὸ ἀσκεῖτε τὸ ἐπάγγελμα, εἴτε ὄχι, αὐτὸ εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει. Ἔτσι;

—Ναί,,

—Καὶ κατοικεῖτε μονίμως;

—Ἐδῶ. Τὸ λέει καὶ ἡ ταυτότης.

Ὁ γερμανὸς τὸν κοίταξε μὲ ἀμφιβολία.

—Καλύτερα θὰ ἐκάνατε ἂν μᾶς ἐπληροφορούσατε πότε ἤρθατε ἀπὸ τὰς Ἀθήνας...

—Δὲν ἔχω πάει καθόλου στὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ πολέμου.

—Εἶσθε βέβαιος;

Ἡ τελευταία ἐρώτησις ξύπνησε εἰρωνεία, ἀλλὰ καὶ ὁ Στέλιος αἰσθάνονταν τὴ διάθεσι νὰ γελάσῃ, μὲ ὅλη τὴ σοβαρότητα τῆς θέσεώς του.

—Ὅσο εἶμαι βέβαιος ὅτι λέγομαι Στέλιος Γιαλαμᾶς, ἀπεκρίθηκε.

—Τότε θὰ μᾶς λύσετε μιὰ ἀπορία.

—Εὐχαρίστως, ἂν μπορέσω.

Ὁ ἀξιωματικὸς πῆρε μιὰ ἄλλη ταυτότητα ἀπὸ τὸ γραφεῖο του, δίχως φωτογραφία. Ὅπως φαίνεται ἡ φωτογραφία εἶχε ἀποσπασθῇ μὲ τὴ βία ἀπὸ τὴ θέσι της. Τὸ χνῶμα ποὺ ἐσήμαινε ὅτι κάποτε ἦ το πλήρης καὶ εἶχε χρησιμοποιηθῇ.

Πάρτε καὶ παραβάλετε τὶς δύο ταυτότητες, εἶπε στὸν Στέλιο, δίνοντάς του τὴν ξένη ταυτότητα μαζὶ μὲ τὴ δική του.

Καὶ ἐνῶ ἐκεῖνος ἔβλεπε τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη, τέσσαρα ζευγάρια μάτια ἔμειναν καρφωμένα στὴ φυσιογνωμία του, μελετῶντας κι' τὴν παραμικρότερη αὐξησι στὰ χαρακτηριστικά του.

Ὅσο προχωροῦσε ὁ Στέλιος στὴν ἀντιπαραβολή, χλώμιαζε, καὶ μιὰ ἀπορία ζωγραφίζονταν στὰ χαρακτηριστικά του. Ἡ ξένη ταυτότης εἶχε τὰ ἴδια στοιχεῖα: Τὸ ἴδιο ὄνομα, τὸ ἴδιο ἐπώνυμο, τὸ ἴδιο πατρώνυμο καὶ μητρώνυμο. Ἀκόμα καὶ τὸ ἐπάγγελμα συμφωνοῦσε. Δικηγόρος αὐτός, δικηγόρος κι ὁ ἄλλος ὁ Στέλιος Γιαλαμᾶς, ὄχι ὅμως αὐτός. Ἕνας δεύτερος Στέλιος Γιαλαμᾶς, τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Ἀρετῆς, ὅπως κι ὁ ἴδιος.

Ἀλλὰ τὸ καταπληκτικότερο ἦταν κάτι ἄλλο: Ὁ ἄγνωστος Γιαλαμᾶς ποὺ εἶχε τὸ ἴδιο ὄνομα, τὸν ἴδιο πατέρα τὴν ἴδια μητέρα καὶ τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα, εἶχε γεννηθῇ κι ἦ κεῖνος στὴ Θεσσαλονίκη...

Τὸ βλέμμα τοῦ Στέλιου προχώρησε παρακάτω. Ἡμερομηνία καὶ ἔτος γεννήσεως: 9 Μαρτίου 1916

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων ἀτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, σιρφώνως τῆ ὑπ' ἀριθμ. 29613/59 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας φιλοξενεῖται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Φρειδερίκης Θυγατρὸς Ἀντωνίου Πασβάτη, κατοίκου Βεροίας.

Προτιθεμένη νὰ συνάψω ἕνα πάθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρὸ τῆς ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου κειμένου ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Ἀ(ων Ἀναργύρων καὶ συνορευόμεναν ἐκ τριῶν πλευρῶν μὲ οἰκόπεδον πρώην ἰδιοκτησίας καὶ ἐκ τῆς τετάρτης πλευρᾶς μὲ δρόμον. Ἤτοι ἐπὶ μιᾶς δυορόφου οἰκίας ἡμιτελοῦς καὶ ὑπὸ κατασκευὴν ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 132 τ.μ. ἐκ τοῦ ὅλου οἰκοπέδου τῶν 165 τ.μ. κατὰ τὰ θεμέλια καὶ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμὲ διὰ δύο ὀρόφους μὲ δύο πλάκας μπετὸν ἀρμὲ μὲ πρόθεσιν διαρρυθμίσεως ἑκάστου ὀρόφου εἰς τέσσαρα κύρια δωμάτια, μίαν σάλαν, χώλ, προχώλ καὶ λουτροκαμπινέ κοικειμένη ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας συνορευομένης γύρωθεν ἐκ τριῶν πλευρῶν μὲ οἰκόπεδον πρώην ἰδιοκτησίας Ἀθηνᾶς συζύγου Δημητρίου Χατζηνικολάκη καὶ δυτικῶς μὲ δρόμον.

ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου ἐγενόμην ἀποκλειστικὴ κυρία, νομεὺς καὶ κάτοχος, περιῆλθε δὲ ταῦτα εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ ὡς ἄνω ἡμιτελὴς καὶ ὑπὸ κατασκευὴν οἰκία δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6522 τῆς 20—1—58 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Θωμᾶ Καλιαμπάκα, νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς συζύγου Δημητρίου Χατζηνικολάκη τὸ γένος Ἀναστασίου Μασούρα, ἧτις εἶχεν ἀποκτήσει τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τούτου ἐκ κληρονομίας τῆς κατὰ τὸ 1928 ἀποβιωσάσης θείας της ἐκ μητρὸς Κατίνας συζύγου Ἐμ. Περδίκα καὶ τοῦ κατὰ τὸ 1957 ἀποβιώσαντος συζύγου ταύτης Ἐμμανουὴλ Περδίκα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 15061 δημοσίας διαθήκης τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας νομίμως δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 32 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1928 πρακτικοῦ δημοσιεύσεως. Ἡ κληρονομηθεῖσα ὑπὸ τῆς δικαιοπαρόχου μου θείας της Κατίνα σύζυγος Ἐμμ. Περδίκα εἶχεν τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον ἐν μεγαλειτέρᾳ ἐκτάσει (πρώην κῆπον) εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα, νομὴν, κατοχὴν ὑπὸ Τουρκοκρατίας. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου ὁι' ἰδίων μου χρημάτων ἤρχισα οἰκοδομοῦσα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου τὴν ἤδη ἡμιτελῆ καὶ ὑπὸ κατασκευὴν οἰκίαν μου ἣν προτίθεμαι νὰ ἀποπερατώσω. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος μου τούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ Ν. 2743/29 περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12—9—59
Ἡ Δηλοῦσα καὶ προσκαλοῦσα.
(ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ)
θυγ. Ἀντωνίου Πασβάτη

Τὸ Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

—ΤΟ ΜΟΝΑΚΟ: Εἶναι πριγκιπᾶτο στὴν γαλλικὴ μεσογειακὴ ἀκτὴ σὲ ἀπόστασι 15 περίπου χλμ. πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τῆς Νικαίας τῆς Γαλλίας.

Ἔχει ἔκταση 1,5 τ.χλμ. καὶ περίπου 20.000 κατοίκους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνο 2.000 εἶναι ὑπήκοοι τοῦ πριγκιπάτου: 10.000 Γάλλοι καὶ οἱ ὑπόλοιποι διαφόρων ἄλλων Ἐθνικοτήτων. Τὸ Μονακὸ εἶναι περίφημο τουριστικὸν καὶ ψυχαγωγικὸ κέντρο. Τὸ Καζίνο τοῦ Μόντε—Κάρλο ἀποφέρει τὸ μεγαλύτερο εἰσόδημα τοῦ πριγκιπάτου.

Εἶναι γνωστὸ περισσότερο, διότι ὁ Ἕλληνας Ἐφοπλιστὴς Ἀρ. Ὠνάσης ἔχει ἀγοράσει τὸ Καζίνο τοῦ Μόντε—Κάρλο καὶ διότι ὁ πριγκιπὰς του Ραινιὲ παντρεύτηκε τὴν γνωστὴ ἠθοποιὸ Κρέυς Κέλλυ.

—ΑΙΝΔΙΑΙ: Αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ἐπίκαιροι, λόγῳ τῶν ἐχθροπραξιῶν μετὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας, ἀποτελεῖ ἀπὸ τὸ 1949 ἀνεξάρτητον Δημοκρατίαν τῆς Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας.

Ἔχει ἔκταση 3.229.419 τ. χλμ καὶ 361.820.000 κατοίκους. Ἐπικρατεῖ ὡς θρησκεία (35ο/ο) ὁ Ἰνδουϊσμός. Ὁμιλοῦνται 14 βασικὲς γλῶσσες καὶ κάπου 200 διάλεκτοι. Ἡ πρωτεύουσα (Νέαν Δελχὶ) ἔχει 522.000 κατοίκους, ἐνῶ μεγαλύτερα εἶναι ἡ Καλκούτα (2.110.000 κάτοικοι) καὶ ἡ Βομβάη (μὲ 1489000 κατ.)

Κύρια προϊόντα εἶναι ἡ ὀρυζα, σιτηρά, καφές, τσάϊ, βάμβαξ κτλ. Ἀνεπτυγμένη εἶναι ἡ βιομηχανία τῆς ὀραντικῆς.

ΔΗΛΩΣΙΣ & ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

1) Γεωργίου Πέτρου Φύκατα καὶ 2) Ἀντωνίου Πέτρου Φύκατα, κατοίκων Βεροίας

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμεν ἕνα πάθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μας ἤτοι: Ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου Κ)τος ἐκτισμένου μὲ σκελετὸν ἐκ μπετὸν ἀρμὲ καὶ ὀπτοπλίνθους ἐμβαδοῦ 142,5 τ.μ ὁ ὅροφος 5 μέτρων μὲ ἐπάνω πλάκα μπετὸν ἐμβαδοῦ 150 περίπου τ.μ ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ κτισθῇ ὁ ἄνω ὅροφος μὲ δύο διαμερίσματα ἐκ δύο κυρίων δωματίων ἑκάστου, χώλ, κουζίνας καὶ λουτροκαμπινέ, τῆς ὅλης οἰκοδομῆς ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 142,5 τ.μ καὶ κειμένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν Βεροίας Θεσσαλονίκης καὶ συνορευομένης γύρωθεν Ἀνατολικῶς μὲ δρόμον, Μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Προκ. Καμπίτογλου, Ἀνατολικῶς μὲ οἰκοδομὴν Βασ. Καρατζίδη καὶ Δυτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ζωγιοῦ. Δηλοῦμεν καὶ Διακηρύσσομεν ὅτι τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τυγχάνομεν ἀποκλειστικοὶ καὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι, περιῆλθε δὲ αὕτη εἰς ἡμᾶς ὡς ἀκολούθως: Ἠγοράσαμεν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ οἰκοδομὴ αὕτη παρὰ τῆς προκατόχου μας Κατίνας συζύγου Γεωργίου Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου, τὸ ὁποῖον ἐκληρονόμησε τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13452 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1956 συμβολαίου τοῦ Σ)φου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ νομίμως μεταγραφέντος. Ἡ δικαιοπάροχός μας αὕτη εἶχε εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχήν της τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον ἐκ κληρονομιᾶς τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925 ἀποβιώσαντος πατρὸς αὐτῆς Δημητρίου Ζωγιοπούλου, κατοίκου ἐν ζωῇ Βεροίας, ὅστις ἐπίσης εἶχε τὸ οἰκόπεδον τοῦτο ἀποτελοῦν μέρος τῆς ὅλης τῆς λοιπῆς οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 7.000 περίπου τ. μ ἣν εἶχεν ὁ πατὴρ αὐτῆς Δημήτριος Ζωγιόπουλος ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ πρὸ τοῦ 1900. Τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδόν μας ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῆς δικαιοπαρόχου μας Κατίνας συζ. Γεωργίου Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου, ὃ περ κληρονομικὸν μερίδιον ἀπεκτήθη παρ' αὐτῆς ὡς τέκνου τοῦ Δημητρίου Ζωγιοπούλου ἀποβιώσαντος ἀδιαθέτου κατὰ τὸ 1925 καὶ κατα λιπόντος σύζυγον χήραν Μαργιορίτσαν καὶ ἑπτὰ ἐν ἄλλῳ τέκνα, ὡς καὶ ἐκ κληρονομίας τῶν βραδύτερον ἀποβιωσάντων ἀδιαθέτων καὶ ἀνάμων ἀδελφῶν της ὑπαλλείου, ἀποβιώσαντος κατὰ 1932 καὶ Θωμᾶ, ἀποβιώσαντος κατὰ τὸ 1938. Τὸ ὅλον ἄθεν κληρονομικὸν μερίδιον τῆς ἀμέσου δικαιοπαρόχου μας Κατίνας συζ. Γεωργ. Μπουλάκη, τὸ γένος Δημητρίου Ζωγιοπούλου διεχωρίσθη ἐκ τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11107 τῆς 16-6—1954 διανεμητηρίου συμβολαίου Σ)φου Βεροίας Ἀντ. Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐκ τούτου μετὰ τὴν γενομένην διανομὴν ἠγοράσαμεν ἡμεῖς διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἀναφερομένου ὑπ' ἀριθ. 13.452 συμβολαίου τοῦ Σ)φου Βεροίας Α. Σαρρηκωστῆ 142,50 τ.μ. ἐπὶ αὐτοῦ δὲ ἐκτίσαμεν ἡμεῖς δι' ἰδίων χρημάτων μας κατὰ τὸ 1957 καὶ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1958 τὴν ὑπάρχουσαν οἰκοδομὴν ἣν προτιθέμεθα νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τῶν ἄνω ὀρόφων.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας, τούτου, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ Ν. 3743/1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις», γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12)9)1959
Οἱ δηλοῦντες καὶ προσκαλοῦντες
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΦΥΚΑΤΑΣ
ΑΝΤ. Π. ΦΥΚΑΤΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Ναούσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἐλπῆς 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ε. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σολωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἀπὸ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

Θρησκευτικοκοινωνικὰ Θέματα

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΕΝ ΤΕ ΤΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙ & ΤΗ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙ

ΣΤ'.

Τοῦ κ. Θ. Σταυροπούλου

Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν τὰ κύρια καὶ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τὰ καθιστῶντα ποσιφανῆ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως.

Ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις ἀναφερομένη εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς θρησκευτικῆς λειτουργίας τοῦ ἀτόμου, ἤτις εἶναι βασικὴ λειτουργία τῆς ψυχῆς, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς μορφώσεως καθόλου.

Ἡ μὴ θρησκευτικὴ δηλαδὴ μόρφωσις ἀποτελεῖ ἀτροφίαν ἢ περιορισμὸν ἱκανοποιήσεως τῆς θρησκευτικῆς λειτουργίας καὶ τῆς προσωπικότητος ἐν γένει. Δὲν δύναται συνεπῶς νὰ θεωρηθῇ μεμορφωμένος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει μὲν πρόοδους ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς περιοχὰς τοῦ ἀτομικοῦ βίου, ὄχι δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν θρησκευτικὴν περιοχὴν καὶ τοῦτο λίαν ὀρθῶς, διότι ἡ ρίζα τῆς προσωπικῆς του ὑποστάσεως εἶναι ἀναπτυκτὸς ἢ καὶ ἀτροφικὴ.

Ἀπὸ καθαρῶς γνωσιολογικῆς ἐπίσης ἐπόψεως, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἐὰν δὲν γνωρίσωμεν καὶ τὴν θρησκείαν, εἰς ἣν κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ διαμόρφωσις αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς στενῆς σχέσεως, τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς λειτουργίας τοῦ ψυχικοῦ βίου τοῦ ἀτόμου, δύναται νὰ προέλθῃ, ὡς φυσικὸν ἐπακόλουθον, τὸ ὅτι ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἠθικότητος.

Εἶναι ὅμως πανθομολογούμενον, ἐκ κοινωνικῆς ἐπόψεως, ὅτι ἄνευ ἠθικότητος, καλῶν ἠθῶν καὶ ἕξεων οὔτε οἰκονομική, οὔτε πολιτικὴ ζωὴ κοινωνίας ἢ ζώνους τινὸς δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ἡ ἠθικότης ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὴν ἀπαραίτητον βάσιν τῆς ἀληθοῦς χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ἀτόμου.

Ἐκ Χριστιανικῆς δὲ ἐπόψεως ἡ πλήρωσις τοῦ ἠθικοῦ νόμου ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ὁ πολιτισμὸς τῆς ψυχῆς, κατ' ἀνάγκην καὶ ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ, δεδομένου ὅτι δι' αὐτῆς καλλιεργεῖται, ἐξευγενίζεται καὶ ἐκπολιτίζεται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχή.

Ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις μανθάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ὑποτάσσῃ τὴν δύναμιν εἰς τὴν νόησιν εἰς τὸ καθῆκον, τὸ καθῆκον, εἰς τὸ Θεόν. Τὸν μανθάνει νὰ κυριαρχῇ ἐπὶ τῶν ὁρμῶν του, νὰ ἀγωνίζεται κατὰ τῶν μικροτήτων καὶ νὰ προχωρῇ σταθερῶς πρὸς τὸν ἐξευγενισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐλευθερίαν. Τὸν ἐθίζει νὰ ἀέβεται τὸν ἑαυτόν του, τὴν ψυχήν του, νὰ θέτῃ τὸν χαρακτῆρα ὑπὲρ τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, τὸ πνεῦμα ὑπὲρ τὸ σῶμα, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τὸν ἄνθρωπον, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα ὑπὲρ τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Τὸν διδάσκει νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουν καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ νὰ συνεργάζηται μετ' αὐτῶν πρὸς ἐπικράτησιν γενικοῦ καλοῦ, δικαιοσύνης καὶ εὐημερίας.

Ἐὰν λοιπὸν σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτόν του, νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ γίνῃ, «οἷος πέφυκε γένεσθαι» ἢ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς Γραφῆς «εἰκὼν ὁμοιώσεως τοῦ Θεοῦ» τότε τὸ «ὡς χαρίεν ἄνθρωπος ὁ τανδρὸς ἄνθρωπος ἦν» τοῦ Μενάνδρου καὶ τὸ «γένοιο οἷός ἐσσι» τοῦ Πινδάρου εὑρίσκουν τὴν δυνατότητα πραγματοποιήσεως μόνον εἰς τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν.

ΤΕΛΟΣ

Σταυρόπουλος Θεόφιλος

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Σ. «Φρουροῦ». Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' Φεστιβὰλ παραγωγῆς ἐκυκλοφόρησεν μὲ δαπάνην τοῦ Τ.Ο.Β. ἕνα ἐξασέλιδον φυλλάδιον διὰ τὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας, τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Διευθυντὴς Συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀναδημοσιεύομεν τὸ κείμενον τοῦτο, διότι ὁπωσδήποτε περιέχει στοιχεῖα τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας, τὰ ὁποῖα μερικοὶ ἴσως ἀγνοοῦν:

(Αἰ)

—Ὁ σημερινὸς Νομὸς Ἡμαθίας ἀποτελεῖται τμῆμα μιᾶς, ἀπὸ τὶς 19, ἐπαρχίες τοῦ Ἀρχαίου Μακεδονικοῦ Κράτους, ποὺ ἱδρύθηκεν ἀπὸ τὴν δυναστείαν τοῦ Ἡρακλείδη Καράνου, τὸ 818 ἢ 802 π.Χ.

—Εἰδικώτερα γιὰ τὴν Βέροιαν, δὲν γνωρίζομεν πότε ἀκριβῶς ἐκτίσθηκε.

Ὁ Θουκυδίδης (βιβλίον Ι. 61, 4) ἀναφέρει τὴν Βέροιαν, γράφων διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῆς Μακεδονίας τὸ 432 π.Χ.

—Ἡ μυθολογία λέγει, ὅτι ὑπῆρχε μία νύμφη ποὺ λεγόταν Βέροια καὶ ἦταν θυγατέρα τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος ἢ τοῦ Ἀδώνιδος καὶ τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης. Ἄλλη ἐκδοχὴ λέγει ὅτι ἡ ὀνομασία τῆς πόλεως ὀφείλεται εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Μακεδόνας Βέρητα ἢ εἰς τὸν Μακεδόνα Στρατηγὸν Φέρωνα, οἱ δὲ Βεροιεῖς τὸν ὠνόμασαν Βέρωνα, διότι γνωστὸν εἶναι, ὅτι ἡ ἀρχαία Μακεδονικὴ διάλεκτος μετέτρεπε τὸ ω εἰς Β. (Βλέπε Ν. Ἀνδριώτη. «Ἡ γλῶσσα καὶ ἡ ἑλληνικότητα τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων». Σελὶς 10). Ἔπρεπε συνεπῶς ἡ Βέροια νὰ λέγεται Φεραὶ ἢ Φέροια.

—Φαίνεται, ὅτι ἡ Βέροια παλαιότερα (π.Χ) ἦταν παραλιακὴ πόλις. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν κ. Γ. Βορεάδης (Στοιχεῖα Γεωλογίας κτλ. σελὶς 27) γράφει: «Ἐπίσης ὁ κόλπος τῆς Θεσσαλονίκης πρὸ 2.400 ἐτῶν (δηλ. τὸν 5ον π.Χ αἰῶνα) ἐφθανε σχεδὸν μέχρι τῆς Πέλλης, Ἐδέσσης καὶ τῆς ΒΕΡΟΙΑΣ».

(Συνεχίζεται)

ΓΙΑ ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀναίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ & ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΟΥ

Μὲ ἱκανοποίησιν διαπιστώνομεν ὅτι ἡ πρόταση τῆς ἐφημερίδος μας νὰ γίνῃ τὸ ἐργοστάσιον κονσερβοποιήσεως καὶ ἀφυδατώσεως φρούτων καὶ τῶν ψυγείων εἰς Νάουσαν, ἔγινε δεκτὴ διότι αὐτὸ εἶναι τὸ συμφέρον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἔτσι θὰ ἀποκτήσῃ ἐμπορικὴν κίνησιν ἡ Νάουσα καὶ θὰ ἀπορροφηθῇ ἕνα μεγάλο μέρος τῆς φρουτοπαραγωγῆς τοῦ νομοῦ μας. Νομίζομεν, ὅτι οἱ Γεωργικοὶ καὶ Συνεταιρισμοὶ εἶναι οἱ πλέον κατάλληλοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τεχνικοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τοὺς Δήμους λείπει τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἐπανειλημμένως ἀσχοληθήκαμε μὲ τὴν μέση ἐκπαίδευση τῆς πόλεώς μας.

Μὲ πικρίαν διαπιστώνομεν, ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ Γυμνασιακοῦ κτιρίου μένει ἀκόμη ἄλυτο. Νομίζομεν, ὅτι πταίουν οἱ βουλευταί, οἱ πολιτευταί, ἡ Σχολικὴ ἐπιτροπή, αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁλόκληρος ἡ πόλις, ποὺ δὲν διαμαρτύρεται ἀποτελεσματικά. Δὲν ἀρκοῦν τὰ λόγια. Ὁ Δήμος Βεροίας ὑποχρεοῦται νὰ φροντίσῃ, διότι εἶναι καὶ αὐτὸς ἁρμόδιος καὶ ὑπεύθυνος. Δὲν ἀποδίδει μόναν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Γυμνασιάρχου.

Κάτι πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τὴν προσωρινὴν στέγασιν τοῦ Γυμνασίου Θηλέων καὶ διὰ τὴν ὁμαλὴν ἀνέγερσιν εἰδικοῦ κτιρίου

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Τὰ Δημοτικὰ ἀποχωρητήρια τῆς Ἑλπὰς στεροῦνται φωτισμοῦ καὶ ἔτσι εἶναι ἄχρηστα, ὅταν δὲν ἔχῃ... πανσέληνον. Ἂς διατάξῃ ὁ κ. Δήμαρχος τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον νὰ ἐπιμεληθῇ διατί δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν κἀτι—ὅταν καὶ αὐτὸ τὸ ἔχωμεν—ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ συντηροῦμεν, ὅπως εἶπεν καὶ ὁ ἔρημος ὁ Δημοσθένης.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΡΑΧΗΣ

Τὸ Κ.Τ.Ε.Λ. καὶ ὁ κ. Νομάρχων θὰ πρέπει νὰ φροντίσουν. Ὥστε ἡ κοινότης τῆς Ράχης, νὰ ἀποκτήσῃ τακτικὴν συγκοινωνίαν, τώρα μάλιστα, ποὺ ἀρχίζουν καὶ τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα φοιτοῦν, πολλοὶ μαθηταὶ τοῦ χωρίου.

Νὰ καθιερωθοῦν, λοιπὸν τὰ κάτωθι δρομολόγια μὲ τὶς ἑξῆς ὥρες ἀναχωρήσεως ἀπὸ τὴν Ράχην.

α) 7.30 π.μ. β) 2.30 μ.μ καὶ 7 μ.μ Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι θὰ ἐπιδείξουν ἐνδιαφέρον

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ Γ. ΓΚΙΡΤΖΗ

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 11ῃ Σεπτεμβ. 1959

Πρὸς

Τὴν Ἐφημερ. Φρουρὸν τῆς Ἡμαθίας Βέροια

Φίλε κ. Διευθυντά,

Εὐχαριστῶ θερμότατα δι'ὅσα καλοκαγαθικὰ λόγια ἐγράψατε εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐγκύρου ἐφημερίδος σας τῆς 24ης Αὐγούστου διὰ τὴν ἐν γένει κοινωνικήν μου δρᾶσιν ἐν τῇ πόλει Βεροίας ἐκ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖθεν ἀναχωρήσεώς μου. Εἶναι ταῦτα μιὰ ἠθικὴ ἀμοιβή μου διὰ τὰς ὡς ἐκ δεκαετιᾶ καὶ πλέον χρόνια προσφερομένας ὑπηρεσίας. Αἱ χαλεπαὶ κλὴν ἀλησμόνητοι, ἐπὶ κατοχῆς ἐκεῖναι ἡμέραι μὲ συνέδεσαν τόσον ψυχικῶς μετὴν Βέροια, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρξῃ περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ λησμονήσω αὐτὴν καὶ μακρὰν της ἔτι διαβιῶν, δεσμοὶ ἀγάπης δημιουργηθέντες ἀπὸ μέρες ἀξέχαστες δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ διατηρηθοῦν ἐσαεὶ καὶ παρὰ πᾶσαν βιωτικήν μας τύρβην. Τὴν ἀγάπησα, ὅπως καὶ τὴ γενέτειρά μου καὶ ἴσως μάλιστα περισσότερο ἀπ' αὐτὴ καὶ οὔτε ποτὲ εἶχον διανοηθῇ νὰ τὴν ἐγκαταλείψω. Δυνάμεις ἄφαντοι καὶ ἄγνωστοι, κάπου ἐμφωλεύουσαι καὶ ποὺ ὀφείλουν τὴ μοῖρα μας ἐπέτρωτο νὰ μὲ ἀπομακρύνουν ἀπ' αὐτή. Δὲν τὴν λησμονῶ ὅμως.

Μὴ λησμονῆτε νὰ μοῦ στέλλετε ταχτικὰ τὴν ἐφημερίδα σας γιὰ νὰ μανθάνω τὰ νέα τῆς Βεροίας.

Καὶ πάλιν σᾶς εὐχαριστῶ καὶ διατελῶ

φιλικώτατα

Γ. ΓΚΙΡΤΖΗΣ

Εἰδικὸς Ἀκτινολόγος—Ραδιολόγος.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ταν κοντά, ἂν καὶ τόσο νέα. Ζήτησε νὰ τῆς φέρουν ὅλα τὰ ροῦχα της, τὰ τόσο ἀκριβὰ καὶ πολύτιμα. Ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στὴ μητέρα της καλατὰ φουστάνια της εἶπε. «Μαμά, αὐτὰ μὲ κατέστρεψαν. Ποτὲ σου δὲν μοῦπες πῶς πρέπει ν' ἀποθάνω. Μ' ἐδίδαξες πῶς ἡ ἀποστολή μου στὸν κόσμο τοῦτο εἶναι νὰ τὸν χαρῶ καὶ νὰ διασκεδάσω. Ἤξευρες ὅμως ὅτι ἐγὼ ἀπέθνησκα καὶ θὰ ἐκρινόμουνα γι' αὐτά. Δὲν μὲ συνεβούλευσες ποτὲ νὰ διαβάζω τὴν Ἁγία Γραφή. Μαμά, μὲ κατέστρεψες. Πάρτα τὰ φορέματά μου καὶ κράτησέ τα γιὰ ἐνθύμιο τῆς ἁμαρτίας σου καὶ τοῦ βλιβεροῦ μου τέλους». Καὶ σὲ λίγα λεπτὰ ἀπέθανε. Ἐκέρδισε τὸν κόσμο ὁλόκληρο ἀλλ' ἔχασε τὴν ψυχή της. Ἔπαιρε καὶ σὺ τὸ ἴδιο θὰ κάμῃς: Κέρδισε τὴν ψυχή σου παραδίδοντας την στὸν Χριστὸ γιὰ νὰ τὴν σώσῃ.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

—Ἐκυκλοφόρησεν τὸ ὑπὸ ἀριθμὸν 110 τεῦχος τοῦ Δελτίου Ἀγροτικῆς Τραπέζης, μηνῶν Σεπτεμβρίου—Ὀκτωβρίου, μὲ ποικίλην, ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

«Χθὲς—Σήμερα—Αὔριον»

—Ἐκυκλοφόρησεν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιμορφωτικῆς Ἑταιρίας· ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἕνα λίαν ἐπιμελημένον εἰκονογραφημένον τεῦχος εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται τὰ γεγονότα ἀπὸ τοῦ 1949 μέχρι τοῦ 1959

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΟΥΜΑΡΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ! 686

Ἐν Κουμαριᾷ τῇ 18)9)59

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κουμαριᾶς

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἀνάβειξις ἐργολάβου ἢ αὐτοκινητιστοῦ προμηθείας 2500 κ.μ. ἀμμοχαλικοῦ δι' ἀμμοχαλικόστρωσιν τῆς ὁδοῦ Κουμαριᾶς πρὸς Τριπόταμον. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ. τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12.00'—13.00'.

Ἐγγύησις δὲ συμμετοχῆς δραχμαὶ 2000.

Λεπτομερὴς διακήρυξις ὑπάρχει εἰς τὰ Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ Κοινοτικὸν κατάστημα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΙΩΡΔ. ΧΟΝΔΡΟΜΑΤΙΔΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Οἰκόπεδον γωνιακὸν 150 τετραγωνικῶν μέτρων παρὰ τὴ παρόδῳ 16ῃ Ὀκτωβρίου ἀρ.θ. 28. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ὡς ἄνω διευθύνσει.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ
«ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος τὸ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ καὶ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ μας θέλουσι λειτουργήσῃ καὶ πάλιν εἰς Ἰδιαίτερον κτίριον (οἰκία Ἰωάν. Παπαδάκη) ἐπὶ τῆς περιφερειακῆς ὁδοῦ μὲ διδασκαλίαν πρωϊνὴν καὶ ἀπογευματινήν, ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει.

Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ὡσαύτως καθίσταται γνωστὸν ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου καὶ λήγουν τὴν 25 τοῦ ἰδίου

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου θὰ διενεργηθοῦν τὴν 24ην Σεπτεμβρίου. Οἱ ἀποτυχόντες εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ὑποψήφιοι κατὰ τὸν Ἰούλιον θὰ ἐπανεξετασθοῦν εἰς Σχολεῖον τῆς ἐπιλογῆς των.

Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μικρῶν μαθητῶν θὰ διατεθῇ ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, Σχολικὸν αὐτοκίνητον.

Ὁ Διευθυντὴς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΡΗΣ

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ

—Πληροφορούμεθα ἐξ' Ἀθηνῶν, ὅτι ἀτεφασίσθη ἡ λῆψις τῶν κάτωθι μέτρων πρὸς προστασίαν τῶν φρουτοπαραγωγῶν

α) Ἱδρύεται κεντρικὸς ὀργανισμός, ποὺ θὰ ἔχῃ ὡς προορισμὸ τὴν ἐξαγωγὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἰδίως φρούτων καὶ λαχανικῶν μὲ συμμετοχὴν τῆς Α.Τ.Ε, τῆς ΑΓΡΞΕ καὶ τῶν Γεωργ. Συνεταιρισμῶν.

β) Θὰ κατασκευασθοῦν ἐργοστάσια κονσερβοποιήσεως καὶ ἀφυδατώσεως φρούτων καὶ λαχανικῶν, εἰς Νάουσαν καὶ Σκύδρα καὶ γ) Θὰ δημιουργηθοῦν ψυγεῖα εἰς Βέροιαν, Νάουσαν, Σκύδρα, Θεσσαλονίκην, Πάτρας κτλ.

—Ἀσφαλεῖς ἐξ' ἄλλου πληροφορίαι ἐκ τῆς πρωτευούσης ἀναφέρουν, ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς ἐπετίμησεν ὅπως μέσως τοὺς ἁρμοδίους, ὡς καὶ τὸν ὑφυπουργὸν Ἐμπορίου κ. Χρυσανθόπουλον, διότι οὗτος διὰ δηλώσεών του ὠνόμασεν τοὺς φρουτοπαραγωγοὺς «δημαγωγούς». Κατὰ μίαν πληροφορίαν μας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐνημερώθη διὰ τὸ ρεπορτὰζ τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» τῆς 24 Αὐγούστου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξεδήλωσεν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν φρουτοπαραγωγῶν.

Ἀριθ. 2370

Περίληψις Προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει Δημητρίου Στάθαρου, καταίκου Ἀλεξανδρείας δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Γεωργίου Χατζηαγαπίου, κατοίκου Βρυσακίου, δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς 41 καὶ 48) 1959 διαταγῶν πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηναδίκου Ἀλεξανδρείας, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐννεακοσίων πενήντα (2950) καὶ τούτων νομιμοτόκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1929 ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔδρα τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ Καφενείου Θωμᾶ Ρεσινιώτη ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 621)27—8—59 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Ἠλίας Κωνσταντινίδη, κατασχεθέντα κινητά, ἤτοι πέντε χιλιάδες (5.000) κιλὰ ἀραβοσίτου εἰς ρόκας, διὰ νὰ θέλουσιν ἀποδώσῃ περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000) κιλὰ ἐκκοκκισμένου ἀραβοσίτου ἐκτιμηθέντα ἀντὶ δραχμῶν δύο κατὰ κιλόν, ἤτοι συνολικῆς ἀξίας ἓξ χιλιάδων (6 000) δραχμῶν. Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι δραχμαὶ χίλιαι πεντακόσιαι (1.500). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶνε τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὁ περθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ παροῦσα σήμερον τὴν δεκάτην ἑνάτην (19η Σεπτεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησία Κ. Κλεάρχου, καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Δημήτριος Ἐκμεκτζόγλου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Δωροθέας τὸ γένος Μπάζογλου γεννηθεὶς ἐν Μ Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ζωὴ Σπανίδου τοῦ Ἀνέστη καὶ τῆς Νίτσας τὸ γένος Τσακαπλακίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἁγ. Γεωργίῳ Ναούσης μέλλουσι ἐλθεῖς Αἰγάμοντελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ἀριθ. 2371

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ κινητῶν

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιῶ ὅτι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἰωάννου Ἀλεξανδρίδου, καταίκου Θεσσαλονίκης, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Μπαλτζῆ, κατοίκου Ἀλεξανδρείας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 8719)1958 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηναδίκου Θεσσαλονίκης, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων ἑκατὸν δέκα πέντε (2115) καὶ τούτων νομιμοτόκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν, ἐνώπιόν μου τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1959 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. Ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔδρα τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἔξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσινιώτη ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 146)9)91959 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Δημητρίου Μπεσικιάρη, κατασχεθέντα κινητά, ἤτοι εἴκοσι χιλιάδες (20.000) τεμάχια ψημένων τούβλων μηχανῆς τρυπητῶν, ἐκτιμηθέντων ἀντὶ δραχμῶν τριακοσίων (300) ἑκάστης χιλιάδος τούβλων, ἤτοι συνολικῆς ἀξίας ἓξ χιλιάδων (6.000) δραχμῶν. Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι δραχμαὶ χίλιαι πεντακόσιαι (1.500). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριασμὸν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου, βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ παροῦσα σήμερον τὴν δεκάτην ἑνάτην (19) Σεπτεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου, κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησία Κ. Κλεάρχου καὶπρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
SANTE

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
28
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περιόδου Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 184

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ-ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΟΥ ΕΜΠΟΔΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙΝ ΤΟΥ;

—Εἰς τὴν πόλιν μας ἔλαχεν ὁ ἱερὰς κλῆρος νὰ διατηρῇ εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων, μὲ ἕνα ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἱστορικὸν μνημεῖον, τὴν διέλευσιν τοῦ μεγίστου τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Παύλου.

—Εἰς τὴν ἐκ Θεσ)νίκης Δα Ὄλγαν Μηχαηλίδου ἡ θεία πρόνοια ὑπέδειξεν ν' ἀναλάβῃ ἕναν ἀγῶνα μὲ δυσκολην ἀρχήν, δυσχερεῖς προσπαθείας καὶ συνεχεῖς καταπονήσεις, ψυχῆς καὶ σώματος.

—Πέρασαν ἑπτὰ (7) ὁλόκληρα ἔτη ἀπὸ τότε, ποὺ ἄρχισεν ἡ προσπάθεια ν' ἀντικατασταθῇ τὸ ἐγκαταλειμμένο πέτρινο κατασκεύασμα ἀπὸ ἕνα μεγαλοπρεπὲς βῆμα, ἀνάλογον πρὸς τὸν σκοπόν, ποὺ προώριστο νὰ ἐκπληροῖ

—Δὲν εἶναι ἡ ὥρα τοῦ καταλογισμοῦ εὐθυνῶν, διότι εὐθύναι ὑπάρχουν! Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθινόν, ὑπάρχουν διάφοροι ἄνθρωποι, ποὺ ὑπεραμινόμενοι δῆθεν ποικίλων συμφερόντων, ἔφεραν καὶ φέρουν προσκόμματα εἰς ἕνα, σπουδαίας σημασίας, ἔργον ἀπὸ ἀπόψεως Θρησκευτικῆς καὶ Ἱστορικῆς, ἀλλὰ καὶ Τουριστικῆς.

—Ἡ Βασίλισσα ἔδειξεν μεγάλον ἐνδιαφέρον. Τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, χάρις εἰς τὶς φροντίδες τῆς Δος Μηχαηλίδου, ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν πιστώσεως 200.000 δρχ. ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γ. Θεμελῆς ἐβοήθησεν καὶ βοηθεῖ ποικιλοτρόπως.

—Τὸ κώλυμα προήρχετο ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ παραχωρήσουν ἔκτασιν 500 τ.μ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Βήματος. Ἤδη τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας καὶ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις ἐτροποποίησαν τὸ Σχέδιον τῆς πόλεως καὶ παρεχώρησαν εἰς τὸ Σχολεῖον ἀντὶ τῶν 500 μέτρων, ποὺ δίδει ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία διὰ τὸ βῆμα ἐκτασιν 700 μέτρων ἤτοι 200 μ. ἐπὶ πλέον, πρὸς ὄφελος τοῦ Σχολείου καὶ μάλιστα εὐπρεπισμένα.

—Ἐν ταύτοις ὁ χρόνος παρέρχεται καὶ κινδυνεύομεν νὰ χάσωμεν τὶς 200.000 δρχ. διότι θὰ λήξῃ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

—Ἀπαιτεῖται νὰ ἐπέμβῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐργασιῶν, ἤτοι τὸ μὲν Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων νὰ ἐγκρίνῃ τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Δημ. Συμβουλίου τροποποίησιν τοῦ σχεδίου πόλεως, τὸ δὲ ὑπουργεῖον Παιδείας νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν οἰκοπέδων. Ἂς μὴ ξεχνᾶ τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ὅτι εἶναι τὸ ἴδιον καὶ ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ ὅτι ἐξ ἄλλου ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτὴ ἀποβαίνει καὶ εἰς ὄφελος τοῦ Σχολείου.

—Ἐπὶ τέλους ἂς πάψουν οἱ δυσχέρειες διὰ νὰ καταστῇ τὸ βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του. Ἀρκοῦν εἰ μέχρι τώρα περιπέτειαί του. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τονίζομεν τὴν ἀμέριστον συμβολὴν τοῦ λίαν υορφωμένου καὶ ἐξαιρέτου Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀφίξεως του περιεβάλετο τὴν ὁλην προσπάθειαν μὲ πολλὴν φροντίδα καὶ ἐνδιαφέρον, ὡς καὶ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ Δημ. Συμβούλων, ποὺ ὑπῆρξαν πάντοτε πρόθυμοι καὶ εὐγενικοὶ ὡς καὶ τὴν Νομαρχίαν Ἡμαθίας.

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Δύο φορὲς βλέπουμε στὴν Καινὴ Διαθήκη τὸν Πέτρο νὰ ψαρεύῃ.

Στὴ Γεννησαρὲτ ὅταν γέμισαν τὰ δυὸ πλοῖα ἀπὸ ψάρια, τόσο κατάπληκτος ἔμεινε ὁ Πέτρος εὑρισκόμενος ἀντιμέτωπος μὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ποὺ ἀνεφώνησε, «Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε» (Λουκ. ε' 8). Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐγέννησε μέσα στὸν Πέτρο τὸ συναίσθημα τῆς προσωπικῆς του ἁμαρτωλότητος. Ζήτησε ἀπὸ τὸν Χριστὸ ν' ἀπομακρυνθῇ. Στὴν Τιβεριάδα ὅταν ὁ Ἀνάστης τὸν ἐπληροφόρησε ὅτι ἐκεῖνος ποὺ βασκόταν στὴν ἀκτὴ ἦταν ὁ ἀναστὰς Χριστός, ὁ Πέτρος πήδησε μέσα στὰ ρηχὰ νερὰ τῆς θαλάσσης, γιατὶ ἤθελε μιὰ στιγμὴ γρηγορώτερα νὰ ἐλησιάσῃ τὸν Κύριόν του. Ὑπὸ τὰς ἰδίας σχεδὸν συνθήκας ὁ Πέτρος ἐνεργεῖ διαφορετικά. Ὄχι ἐπειδὴ αἰσθάνεται ὁ Ἀνώτερον ἁμαρτωλός, ἢ τὸν Χριστὸν ὀλιγώτερον ἅγιον. Τὴν δεύτερη αὐτὴ φορὰ αἰσθάνεται ὁ Πέτρος πὼς δὲν ὑπάρχει καλλίτερος τόπος γιὰ τὸν ἁμαρτωλὸ ἀπὸ τὸ πλευρὸ καὶ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ (βλέπε Ἰωάννου, κα 1.14).

Στὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ βρίσκεται ὁ ἄνθρωπος. Συνισθάνεται τὴν ἁμαρτία του. Τί κάμνει; Ἡ διώχνει τὸν Χριστό, ἢ τὸν πλησιάζει. Καὶ στὴ μιὰ καὶ στὴν ἄλλη περίπτωσι διακρίνομε τὸ ξύπνημα τῆς συνειδήσεως.

Δὲν ἦταν πρώτη φορὰ στὴ Γεννησαρὲτ ποὺ ὁ Πέτρος συνήντησε τὸν Χριστόν. Τὸν ἤξευρε καλά. Τὸν ὡμολόγησε Υἱὸν εἶδε τὰ θαύματούς γῆ. Τώρα ὅμως βρίσκεται στὰ καράβι του καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὰ δίκτυα του.

Μιὰ ἰδιαίτερη ἀντίληψι τοῦ Χριστοῦ ἀπέκτησε ὁ Πέτρος, γι' αὐτὸ καὶ τὸν προσφωνεῖ μὲ τὸν τίτλο «Κύριε». Σὰ νὰ ὡμολογοῦσε ὅτι ἤξευρε ποιὸς ἦταν ὁ Χριστὸς καὶ γιατὶ εἶχε ἔλθει στὸν κόσμο. Κεραυνοβόλα τοῦ ἦλθε ἡ σκέψις τῆς τιμωρίας τῆς ἁμαρτίας. Θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ἀκουσθῇ ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθε νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ κατόπιν νὰ τὸν τιμωρήσῃ ἀνέπαφον στὴν ἁμαρτία του. Θυμήθηκε ἔξαφνα ὁ Πέτρος ὅτι ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος καὶ φοβήθηκε τρομερὰ γιατὶ ἤξευρε ἐφαρμοστὴς τοῦ ἴδιου αὐτοῦ νόμου, ἦταν ὁ Χριστὸς ποὺ στεκόταν τώρα μπροστά του.

Εὔχομαι κάτι παρόμοιο νὰ συμβῇ καὶ στὴ δική σου τὴ ζωὴ γιὰ νὰ ξυπνήσῃ ἡ συνείδησίς σου. Μιὰ καὶ ἀντιληφθῆς ὅμως, μὴ κάνῃς τὸ λάθος ποὺ ἔκαμε ὁ Πέτρος. Μὴ ζητήσῃς τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ κοντά σου.

«Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε». Δὲν ἀλλάζεις τὴν ἐνοχλη τῆς συνειδήσεώς σου διώχνοντας τὸν Χριστὸ ἀπὸ κοντά σου. Ὅταν ὁ γιατρὸς ἀπομακρύνῃ τὸ μικρόβιο, ἀπὸ τὸν ἄρρωστο, ὁ ἄρρωστος δὲν καλλιτερεύει τὴν κατάστασί του. Ἡ ἀναβολὴ ἀπὸ τὸ μυαλό καὶ τὴν καρδιὰ σου τῶν σκέψεων γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς σου, γιὰ τὴν αἰωνιότητα, γιὰ τὸν Χριστὸν δὲν θὰ σὲ ἡσυχάσῃ καθόλου· Θὰ σὲ κάμῃ χειρότερα.

Πόσα ἀπὸ μᾶς δὲν καταπιανόμαστε μὲ τὶς βιωτικὲς μας φροντίδες γιὰ νὰ μὴ μᾶς μείνῃ καιρὸς νὰ καταπιαστοῦμε μὲ τὸ σπουδαιότερο πρόβλημα τῆς ψυχῆς μας καὶ τῆς σωτηρίας μας. Βρίσκουμε ἕνα σωρὸ τεχνάσματα γιὰ ν' ἀπομακρύνουμε τὸν Χριστὸ ἀπὸ κοντά μας. Δὲν χάνομε ὅμως πάντοτε ἀνάπαυσι εἶμαι θὰ μὲ τὸν τρόπο μας αὐτό. Ἀνάπαυσις δὲν εἶναι ὁ ἄρρωστος ποὺ διώχνει τὸν γιατρό· Ὅταν μᾶς πιάνει κάποιος κάνος θὰ νιώθωμε κάτι ἔχει πάθει ὁ ὀργανισμός μας. Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ πόνου ὅμως δὲν μᾶς κάνει καλά. Ὁ πόνος εἶναι τραγοπαρήγορος ὅπως εἶναι ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως. Ὁ ἐξευνος ἄνθρωπος δὲν καταστέλλει ἁπλῶς τὸν πόνο, ἀλλὰ θεραπεύει τὰ αἴτια ποὺ τὸν προξενοῦν.

Καλλίτερα νὰ βρεθῇς μὲ τὸν Πέτρο στὴν Τιβεριάδα, παρὰ στὴν Γεννησαρὲτ. Στὴν Τιβεριάδα ἦταν πολὺ βαθύτερο τὸ συναίσθημα τῆς ἁμαρτωλότητός του. Θυμήθηκε ὁ Πέτρος ὁ καιρὸ ποὺ εἶχε ἀρνηθῇ τὸν Χριστό. Θυμήθηκε καὶ τὴν διαφορὰ μεταξύ αὐτῶν ἐκείνου. Ὅταν ἀντιστήθη. Ἀσφαλῶς ὁ Πέτρος ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἀναστάντα Χριστὸν τὴν βεβαίωσιν τῆς συγχωρήσεώς του. Τὸν εἶχε γνωρίσει πολὺ καλλίτερα τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς συναντήσεώς του μαζί Του στὴ λίμνη τῆς Γεννησαρὲτ. Δὲν ἀπομακρύνεται τώρα ὁ Πέτρος ἀπὸ τὸν Κύριόν Του, ἀλλὰ ρίχνεται στὴ θάλασσα γιὰ νὰ τὸν πλησιάσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. Εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὸν παραξηγοῦν τὸν Χριστόν, γιατὶ δὲν ξέρουν καλά. Ἐπικίνδυνη εἶναι ἡ μερικὴ γνῶσις τοῦ Χριστοῦ. Στὸν Πέτρο εἶχε προξενήσει τὸ φόβο καὶ τὴν ἀπόθησι τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ κοντά του· Ὅταν ὅμως τὸν γνώρισε καλλίτερα, τὸν ἤθελε κοντά του. Ὅταν τὸ παιδάκι παραπονιέται στὴ μητέρα του, τί κάμνει; Δὲν φεύγει, ἀλλὰ τρέχει νὰ κρύψῃ τὸ κεφαλάκι του στὴν ποδιὰ τῆς μανούλας του, γιατὶ ξέρει ἡ παρηγοριὰ τῆς μάνας εἶναι μὲν αὐστηρὰ ἀλλ' εἶναι καὶ συγχωρητικιά. Μόνο στὴν καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ, ἁμαρτωλὴ ψυχή, μπορεῖς νὰ βρῇς συγχώρησι. Τὴν τιμωρία τῆς ἁμαρτίας σου τὴν σήκωσε ὁ Χριστὸς ἐπάνω Του μὲ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας σου. Ὄχι νὰ σέ ἀφήσῃ ἀλλὰ γιὰ νὰ σὲ συγχωρήσῃ. Ρίξου λοιπὸν διὰ ἐξ ὁλοκλήρου στὴν ἀγκαλιὰ Του γιὰ νὰ βεβαιωθῇς τὴ συγχώρησί Του.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ ΘΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ;

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνῆλθεν ἐκτάκτως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας διὰ νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν παραχώρησιν καταλλήλου οἰκοπέδου πρὸς τὸ Δημόσιον, προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ τοῦτο πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Διοικητηρίου Βεροίας.

Τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐγνώμισεν διὰ τῆς Νομαρχ. ὅτι προτίθεται νὰ ἐγγράψῃ σχετικὸν κονδύλιον εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1960, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλισθῇ—δωρεάν—τὸ κατάλληλον οἰκόπεδον.

Δὲν ἐλήφθη τελικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν θέσιν ταύτου, ἀπεφασίσθη ὅμως ἡ τροποποίησις τοῦ σχεδίου πόλεως, ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιηθῇ ἡ θέσις τοῦ «Ἡρώου» ὡς «πρασιὰ» Ἐμμέσως συνάγεται, ὅτι ἐκεῖ μᾶλλον θ' ἀνεγερθῇ τὸ Διοικητήριον Βεροίας.

—Ἐξ ἄλλου τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν καὶ τὴν σύνταξιν μελέτης διὰ τὴν ὁμοχαλικόστρωσιν τῆς ἀγροτικῆς ὁδοῦ πρὸς Σαραντόβρυσες, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς τῆς Βεροίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ Α.Τ.Ε

Ὁ ὑφ)γὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Τρ. Τριανταφυλλάκος ἀπαντᾶ εἰς σχόλια τῆς ἐφημερίδος μας.

Ἐλάβομεν τὰ κάτωθι ἀπαντητικὰ ἔγγραφα τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως (τύπου) διὰ τὴν ἔλλειψιν Νομάρχου εἰς τὸν νομόν μας καὶ διὰ τὴν σειρὰν προτεραιότητος κατὰ τὴν χορήγησιν δανείων τῆς Α.Τ.Ε.

Ἡ ἐφημερὶς μας εὐχαριστεῖ τὸν ἐραστήριον κ. ὑφυπουργὸν διότι παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέραν τὶς σελίδες τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας», ὁ ἁπλοῦς προσπαθεῖ νὰ προβάλῃ καὶ λύσῃ τὰ ζητήματα τοῦ νομοῦ μας:

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ὑπ)γεῖον Πρ)δρίας Κυβ)ήσεως
Γεν. Διεύθυνσις Τύπου
Διεύθυνσις Ὑπηρ. Συντονισμοῦ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15—9—1959

Πρὸς τὴν Δ)νσιν τῆς ἐφημερίδος
«Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣΗΜΑΘΙΑΣ»
Βέροια

Ἀριθ πρωτ. 29184)Η9

Θέμα: «Περὶ Νομάρχου Ἡμαθίας.»

Εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 31—8—59 διαμορτύρεσθε διότι ὁ Νομὸς Ἡμαθίας στερεῖται ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους Νομάρχου.

Σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι Νομάρχης Ἡμαθίας ἐτοποθετήθη ὁ κ. Σερεπήσιος ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἀναλάβῃ τάχιστα τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του.

Ὡς γνωρίζετε, ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας εἶχεν τραυματισθῇ σοβαρῶς εἰς αὐτοκινητικὸν δυστύχημα. Ἔκτοτε, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως τοῦ τραυματισθέντος, παρέμεινε κενὴ ἡ θέσις του διότι ὑπῆρχε ἡ ἐλπὶς ὅτι θὰ ἠδύνατο οὗτος νὰ ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὰ καθήκοντά του.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΤΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

Βασίλειαν τῆς Ἑλλάδος
Ὑπ)γεῖον Πρ)δρίας Κυβ)ήσεως
Γεν. Δ)νσις Τύπου
Ὑπηρεσία Συντονισμοῦ

Ἐν Ἀθήναις 10—9—1959

Πρὸς τὴν Δ)οιν τῆς ἐφημερίδος
«ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ»
Βέροιαν

Ἀριθ. πρωτ. 28699)Η9

Θέμα: Περὶ σειρᾶς προτεραιότητος εἰς τὴν καταβολὴν δανείων ὑπὸ τῆς ΑΤΕ

Εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 24—8—59 καταγγέλλετε ὅτι κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων ὑπὸ τῆς ΑΤΕ δὲν ἀκολουθεῖται αὐστηρῶς ἡ σειρὰ προτεραιότητος τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἀγροτῶν.

Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι ἡ Α.Τ.Ε. ἔχει δώσει αὐστηρὰς ἐντολάς, εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματά της ὅπως κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων τηρεῖται αὐστηρῶς ἡ σειρὰ προτεραιότητος καὶ οὐδεμία ἐν προκειμένῳ γίνεται ἐξαίρεσις. Ἡ σχετικὴ αὐτοταις θὰ ἐπαναληφθῇ

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΤΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

ΤΑΞΙΔΙΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΒΕΡΟΙΑ-ΑΙΔΗΨΟΣ

Ἕνα ταξεῖδι ἀπὸ τὴν πάλι μας στὴν Αἰδηψόν, ὅσον τερπνὸν καὶ εὐχάριστον καὶ ἂν εἶναι, ἄλλο τόσον κουραστικὸν καὶ ἐπίπονον ἀποβαίνει, λόγω μεταπηδήσεως τριῶν τραίνων καὶ ἑνὸς ἀτμοπλοίου.

Ξεκινήσαμεν μὲ τὴν αὐτοκινητάμαξαν στὰς 8 παρὰ 15' πρωΐ. Μετὰ δυσκολίας εὑρίσκομεν μίαν θέσιν. Στὸ Ἀλιστὶ παίρνομε τὸ τραῖνο τῆς Λαρίσης καὶ ἐκεῖ τὸ τραῖνο τοῦ Βόλου, ὅπου φθάνομεν περὶ τὴν 1ην ὥραν μ.μ κατακουρασμένοι. Τὸ ἀνεβοκατέβασμα γέρο τῶν τραίνων μὲ τὶς βαλίτσες, μᾶς εἶχε ζαλίσει καὶ ἐνευρίσει. Μετὰ γενναῖον ὅμως καὶ ποικίλον γεῦμα, ἐπανακτῶμεν τὰς δυνάμεις μας, διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὸ ταξεῖδι μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Κύκνος» 8.30' μ.μ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναμονῆς περιεργαζόμεθα τὸν Βόλαν, ὅστις ἀδρὰ φέρει ἀκόμη τὰ ἴχνη τῆς ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστροφῆς. Μία πλατεῖα του, γεμάτη παραπήγματα ποικίλων εἰδῶν πετιγνιδίων καὶ ἐμπορευμάτων μᾶς δίδει μίαν εἰκόνα, ὁμοίαν μὲ τὰ πανηγύρια τῆς πόλεώς μας, ὅπερ κατ' ἔτος ἐμφανίζεται στὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

Στὰς 8.30' ἐπιβιβαζόμεθα τοῦ «Κύκνου». Ἐκλιπαροῦμεν μίαν θέσιν. Ποῦ νὰ τὴν εὕρωμε ὅμως; Ταξειδιῶται πολλοί, ἕνας ἁπὰν στὸν ἄλλο, συνωθοῦνται. Χῶρος ὀλίγος. Συνωστισμὸς μεγάλος. Ἀσφυκτικὸν τὸ διαχώρητον, θὰ ἔλεγεν κανεὶς ὅτι τὰ ξειδεύουν κοπάδια. Εὐτυχῶς ποὺ ἡ θάλασσα, φρονίμως ποιοῦσα, δὲν ἐπείραζεν κανέναν. Ἄλλως θὰ εἴμεθα γιὰ ἁλάμμαστα, περιλουόμενοι μὲ τὰ περιεχόμενα τῶν στομάχων τῶν συνεπιβατῶν μας.

Στὰς 3 τὸ πρωῒ ἀγκυροβολοῦμεν εἰς Αἰδηψὸν καταπεπονημένοι. Καὶ καταλύομεν εὐτυχῶς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀθῆναι» τὸ ὁποῖον μᾶς παρέχει τὰ μέσα νὰ ἀναπαυθῶμεν καὶ νὰ παραδοθῶμεν εἰς ἕναν βαθύτατον ὕπνον τέραν τῆς θης πρωϊνῆς.

Ἀρχίζομεν τὴν λουτροθεραπείαν παίρνοντες τὸ πρῶτο μπά-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΧΑΜΗΛΑΙ ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

—Ἄρχισαν, πρὸ ἡμερῶν, αἱ ἀγοραπωλησίαι βάμβακος. Αἱ τιμαὶ αὐτοῦ εἶναι πολὺ χαμηλαί, ἐν σχέσει πρὸς τὶς τιμὲς τοῦ 1958. Ἤτοι κυμαίνονται μεταξὺ 5—5,20 δρχ. Ἡ ἐπιστροφὴ ὅμως ὀφείλει τὰ τρακτέρ εἰς τοὺς βαμβακοπαραγωγούς

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Διάβασα σὰτὲς τὶς μέρες «τὰ ἅπαντα τὰ εὑρισκόμενα» τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, μὲ προλεγόμενα τοῦ Ἰάκωβου Πολιλᾶ, στὸν ὁποῖο ὀφείλεται καὶ ἡ διάδοση τῶν ποιημάτων τοῦ «Ἐθνικοῦ» ποιητῆ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου. Ὁ Διονύσιος Σολωμὸς ἦταν νόθος καὶ θυμᾶμαι τώρα μιὰ ἀνάλυση ἀπὸ ψυχολογικῆς πλευρᾶς τῆς ζωῆς του, γραμμένη ἀπὸ τὸν Ἕλληνα καθηγητὴ καὶ συγγραφέα κ. Μωραΐτη, ὅπου ἔδιδε ὅλες τὶς δονήσεις τοῦ κάμπλεξ τοῦ μεγάλου καὶ μελαγχολικοῦ ἀνθρώπου τοῦ ανεύματος. Γεννήθηκε στὴ Ζάκυνθο στὰ 1798 καὶ πέθανε στὴν Κέρκυρα στὰ 1857. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν μακροσκελῆ Ἐθνικὸν Ὕμνον ἔγραψεν τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους» (τοῦ Μεσολογγίου)—τὸ καλύτερό του ποίημα—τὸν «Λάμπρο», τὴν «Φαρμακωμένη», τὰ Σατιρικὰ κτλ. Ὁ χῶρος τῆς στήλης δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δώσωμε περισσότερα στοιχεῖα.

* * *

—Μεγάλος οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς παρατηρεῖται στὴ Βέροια, τώρα τελευταῖα. Πέντε πολυκατοικίες κτίζονται ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως καὶ ἄλλες τόσες εἰς τὴν ὑπόλοιπη πόλιν! Διαπιστώναμεν, ὅμως, μὲ λύπην ὅτι πολλὲς γραφικότητες χάνονται. Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ μέγαρο γκρεμίζεται ἕνα κτίριο, ποὺ ἀπὸ ἀπόψεως διακοσμήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ταίχων παρουσίαζε ἐνδιαφέρον, διότι τὰ στόλιζαν παλύχρωμοι πίνακες. Ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος κατώρθωσε εὐτυχῶς νὰ ἀποκτήση μία τοιχογραφία τοῦ 1877 ἀπὸ μιὰ ἐποχὴ ποὺ πνίγεται στὴ λήθη τοῦ χρόνου. Ὅστε τὰ ἄψυχα πράγματα ἀντέχουν στοὺς αἰῶνες καὶ ἂς ὡμιλοῦσαν ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Λεύκιππος διὰ τὴν ἀφθαρσία τῆς ὕλης.

* * *

—Παρακολούθησα μιὰ δίκη τοῦ Κακουργιοδικείου Βεροίας, ποὺ κράτησε ἀπὸ τὶς 9 τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς ἅης πρωϊνῆς τῆς Κυριακῆς, μὲ διακοπὴν δύο ὡρῶν. Κατηγορεῖτο, ὁ κατηγορούμενος διὰ φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του «ἐκ προθέσεως» καὶ διὰ ἀπόπειρα ἀνθρωποκτονίας κατὰ τοῦ πατρός του. Δὲν εἶμαι οὐτοπιστής, οὔτε ἀναρχικός. «Σκληρὸς ὁ νόμος, ἀλλὰ νόμος» λέγανε οἱ Ρωμαῖοι. Συμφωνῶ μὲ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐπιβολῆς τοῦ νόμου. Ἀπορῶ, ὅμως, διότι ὁ οὐσιωδέστερος μάρτυρας κατηγορίας ἦταν ὁ πατέρας του καὶ οἱ ἀδελφὲς τοῦ θύματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ κατηγορουμένου συγχρόνως!!. Καὶ ὁ πατέρας ἐζήτησεν καὶ ψυχικὴ ὀδύνη 5.000 δραχμ. ποὺ γιὰ νὰ τὴν πάρη θὰ κάμη κατάσχεση στὴν περιουσία τοῦ γιοῦ καὶ τῶν ἐγγόνων του!!! Εἰς θάνατο τὸν κατεδίκασαν οἱ σύνεδροι, παρὰ τὴν ἀντίθετον εὐχὴν τῶν ἐνόρκων. Ἡ ἐπιβολὴ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου εἶναι πρᾶξις ἐγκληματικὴ τῆς κοινωνίας, εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκ περιστάσεως ἐγκληματίου ποὺ τὴν ἐπιβάλλει μὲ καθαρὰ τὸ μυαλό, ἐναντίον ἑνὸς ἀνθρώπου, ποὺ ἁμάρτησε, ὅταν βρίσκωνταν «ἐκτὸς ἑαυτοῦ». Ὁ Μωσαϊκὸς νόμος τοῦ «δόντι ἀντὶ δοντιοῦ» εἶναι ἀπάνθρωπος. Δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἀφαιροῦμε ὅ,τι δὲν μποροῦμε νὰ δώσωμε, διότι ἔτσι δείχνουμε πὼς τὸ μόνο ποὺ ζητᾶμε εἶναι νὰ ἐκδικηθοῦμε. Ἀλλὰ ὅταν τὸ δίκαιο κατευθύνει ἡ ἐκδίκησις τότε μετατρέπεται εἰς νομιμοφανῆ βεντέττα, εἰς νόμιμον ἔγκλημα.

* * *

—Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὴν σκηνὴν τοῦ τέλους τῆς δίκης, ὅταν ἡ θυγατέρα τοῦ καταδικασθέντος ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν κατήγορον παππού της ἔλεγε: «Νὰ γέρο, πάρε τὸ μαντήλι μου καὶ πᾶνε νὰ χορέψης. Ἔστειλες καὶ ἄλλο παιδὶ σου στὸ θάνατο»,... Πῶς θὰ αἰσθάνωνται ὁ πατέρας καὶ οἱ ἀδελφές;

—Ἀλλὰ καὶ ἄλλος ἦταν ὁ λόγος, ποὺ ἦταν ἰδιόμορφη ἡ δίκη, διότι ὁ κατηγορούμενος δὲν ἦταν κατὰ τὴν γνώμην μας ἕνα «χαμένο ὑποκείμενο». Δυὸ φορὲς ἦταν Πρόεδρος τῆς κοινότητος τοῦ Νεοχωρίου Χαλκιδικῆς κτλ.

Πολλὲς εὐφημες μνεῖες τοῦ ἐπισήμου κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας. Καὶ τώρα ὅλοι βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν ἀντὶ τοῦ «Ὡσαννὰ» νὰ φωνάξουν τὸ «σταύρωσον»—σταύρωσον! Ἡ αἰώνια κοινωνία. Ὁ ἴδιος πάντα λαός, ποὺ εὐκολα χειροκροτεῖ καὶγιλήγορα καταδικάζει...

—Ἀκόμη σημειώνω καὶ ἄλλη ἰδιορρυθμία. Συνήγορος ὑπερασπίσεως ἦταν ὁ ἐξαίρετος συνάδελφος. Δικηγόρος Βεροίας πρώην Βουλευτὴς κ. Φιλακτήμων Παπαδόπουλος, ποὺ ἔκαμε ἐντύπωσιν μὲ τὴν ὡραίαν του ἀγόρευσιν καὶ ὁ Λημ. Σύμβουλος Θεσ)νίκης κ.Καρακαντζόπουλος κατέπληξε μὲ τὴν θετικὴν καὶ τετράγωνη ἀνάλυσή του. Συνήγοροι Πολιτικῆς ἀγωγῆς ὁ κ. Καναβός, πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Θεσ)νίκης καὶ ἀντιπαλος τοῦ προηγουμένου καὶ ὁ πρώην βουλευτὴς Χαλκιδικῆς τῆς Ε.Π.Ε.Κ. κ. Στέφ. Κότσανος τοῦ ὁποίου ἡ ἀγόρευσις ἦταν πλουτισμένη μὲ πολλὴν ἱστορίαν καὶ Κοινωνιολογίαν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ἡ ποιητική μας Ἀνθολογία

«ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΜΕΡΑ»

ΡΑΪΝΕΡ ΜΑΡΙΑ ΡΙΛΚΕ

Κύριε, τὸ καλοκαίρι διάβηκε πολὺ μεγάλο.
Στὶς ὧρες τοῦ ἡλίου ἦρθε ὁ καιρός ν' ἀπλώσης τὶς σκιές.
Γ' ἄγριου τ' ἀγέρα λεύτερο ν' ἀφήσης πιὰ τὸ σάλο.

Ὡρίμασε τοὺς ἄγριους καρποὺς ποὺ ἀκόμα μένουν,
Δῶσε τους δυό ζεστές σου μέρες ποὺ καλοκαιριοῦ.
Φέρ' τους τὴν ὁλοκλήρωση, καὶ στοῦ φθινοπωριοῦ
Τὰ ὀλόστυφα κρασιὰ οἰξε τὴ γλύκα, ποὺ προσμένουν.

Ὅποιος δὲν ἔχει σπίτι, τώρα δὲν μπορεῖ νὰ χτίση.
Σὲ μοναξιὰ ὅποιος ἔμεινε, θὰ μείνη γιὰ πολύ,
Ξενυχτώντας, γράφοντας ποιήματα θὰ τὸν καλῆ,
Στὰ ἐρημικὰ δρομάκια της μιὰ ἄλλέα νὰ περιπατήση.
Γ' ἀγέρι ἀπὸ τὶς φυλλωσιὲς θὰ τοῦ κρυφομιλῆ.

(Μετάφρ. Χ.Κ.)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Τὰκάθε ἀπόφασι, κάθε σχέδιο καὶ κάθε ἀνανγγελία ἦταν κιόλας ἕνα βάρος. Ἔτσι, μόνο κατὰ τύχη μποροῦσες νὰ τὸν συναντήσης. Βρισκόσουν σ'ἕνα ἰταλικὸ μουσεῖο καὶ οἱ σβανόσοῦν, χωρὶς καλὰ—καλὰ νὰ ξέρης ἀπὸ ποιὸν ἐρχόταν, «ἀ σοῦ ἀπευθύνουν ἕνα φιλικὸ χαμόγελο. Τότε μονάχα ἀναγνώριζες τὰ γαλανὰ του μάτια, ποὺ, ὅταν σὲ κοίταζαν, ζωντάνευαν μὲ ἕνα ἐσωτερικὸ φῶς τὰ χαρακτηριστικά του, ποὺ αὐτὰ καθ' αὐτὰ δὲν ἦταν τόσο ὡραῖα. Ἀλλὰ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ γεγονός, νὰ περιέχη ἀπαρατήρητος ἦταν τὸ πιὸ βαθὺ μυστικὸ τῆς φύσης τους.χιλιάδεςἄνθρωποιθάειχαν διασταυρωθῆ μ' αὐτὸν τὸν νεαρὸ μὲ τὸ ξανθὸ μουστάκι ποὺ «κρεμόταν κάτως μελαγχολικά, μὲ τὴ λίγο ολαδίτη φυσιογνωμία, ποὺ δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἀξιοπαρατήρητο, χωρὶς νὰ φανταστοῦν ὅτι εἶχαν μπροστά τους ἕναν ποιητή, καὶ μάλιστα ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους τοῦ αἰῶνα μας.»

Γιὰ τὰ ταξίδια του ἀξίζει νὰ σημειώσουμε καὶ μιὰ παράγραφο τοῦ ἴδιου τοῦ ποιητῆ: «Ἕνας Θεὸς ξέρει μονάχα σὲ πόσες πόλεις συνοικίες νεκροταφεῖα καὶ γέφυρες καὶ δρόμους ἐγκατέλειψα τὴ μνήμη μου.»

Α.Τ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ ἐνεργητικότης, ἴσως δὲν φέρνει πάντοτε εὐτυχία, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει εὐτυχία ἄνευ ἐνεργητικότητος. ΒΟΥΕ

—Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς εἶναι ὁ ἑαυτός μας. ΝΤΙΚΕΝΣ

—Ζηλοτυπία εἶναι ὁ φρουρὸς τοῦ ἔρωτος. ΣΑΙΞΠΗΡ

—Δὲν κουράζεται κανεὶς ἀπὸ τὴ ζωή, κουράζεται μόνον ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του. ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

Ποντιακὸν ἀνέκδοτον

ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Πολλοὶ ἐκατηγόραναν τὸν Δάμην γιὰ κακὸν ἄνθρωπον, καὶ ὁ Μῆτον ὑποστήριζὲν ατὸν γιὰ καλὸν

Κι ἀπὸ ποὺ ἐξέρτς ντὰ ἐν καλὸς εἶπαν ατον.

Καὶ ὁ Μῆτον κάπως περήφανα εἶπεν ατς: Ἐξέρω κέ, παραεξέρατον κιόλα. Δύο χρόνια ὁντάμαν ἔμες σὴν φυλακήν, γιὰ ἕναν σκότωμαν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ ἕνας φίλος στὸν ἄλλον:

—Ἔχω τρομερὸ πονοκέφαλο καὶ δὲν ξέρω τί νὰ κάνω!

—Ἐγὼ σὲ τέτοιες περιπτώσεις, ξέρεις τί κάνω; Πηγαίνω σπίτι, ξαπλώνομαι στὸ κρεβάτι καὶ ἡ γυναίκα μου μὲ χαϊδεύει, μὲ νανουρίζει καὶ ὁ πονοκέφαλος περνάει. Γιατὶ δὲν κάνεις καὶ σὺ τὸ ἴδιο;

—Θὰ δοκιμάσω, ἀπαντᾶ ὁ ἄλλος. Θὰ βρῶ τὴν γυναῖκα σου σπίτι αὐτὴν τὴν ὥρα;

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ἕνα νέο ἀνέκδοτο τοῦ Γιώργου Οἰκονομίδη:

Βρισκόμαστε σὲ ἕνα σχολεῖο. Ρωτάει ὁ δάσκαλος σ'ἕνα μαθητή: Ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ μεγάλος ἄνδρας, ποὺ γεννήθηκε σὲ ἕνα νησὶ καὶ πέθανε σὲ ἕνα ἄλλο, πάλι, νησί;

Ὁ μαθητὴς-μεγάλος«κουμπούρας» δὲν ἀπαντᾶ παρ' ὅλες τὶς διευκολύνσεις τοῦ δασκάλου. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ δάσκαλος φωνάζει ἀγανακτισμένος: Ναπολέων Βοναπάρτης.

Ὁ μαθητὴς πηγαίνει νὰ καθίση στὸ θρανίο του, ὁπότε ὁ δάσκαλος φωνάζει ὀργισμένος: Γιατὶ κάθησες; Καὶ ἐκεῖνος ἀπαντα: ἀφοῦ σηκώσατε ἄλλον συμμαθητή μου τὸν κ. Ναπολέοντα Βοναπάρτη!

Ἕνας ὑπάλληλος παρουσιάζεται στὸν διευθυντὴ τῆς ἐπιχειρήσεως:

—Πρέπει νὰ μοῦ κάνετε μιὰν αὔξηση, τοῦ λέει. Εἶμαι ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους ὑπαλλήλους σας καὶ ἄσπρισαν τὰ μαλλιά μου στὴν ὑπηρεσίασας!

—Αὔξηση, ἀγαπητέ μου, ἀπαντᾶ ὁ διευθυντής, δὲν μπορῶ νὰ σοῦ δώσω. Μπορῶ ὅμως νὰ σοῦ ἀγοράσω μιὰ καλὴ βαφὴ τῶν μαλλιῶν!

* * *

Ἡ νοσοκόμος στὸν γιατρό:

—Θυμόσαστε τὸν ἄρρωστο, ποὺ τὸν θεραπεύαμε ἕνα μῆνα γιὰ ἔκτερο, χωρὶς ἀποτέλεσμα;

—Τὸν θυμᾶμαι. Μήπως πέθανε;

—Ὄχι. Διαπιστώσαμε ὅμως ὅτι εἶναι Κινέζος!

Πρακτικὰ ἀπὸ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας. Παράδοσις ταχεῖα, Ἐργασία ἐπιμελημένη. Μητροπόλεως τηλ. 400 Βέροια.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

24ον

Αὐτὸ δὲν ἦταν μιὰ καταπληκτικό. Ἦταν ἀτελεξήγητο, ἂν δὲν ἐπρόκειτο γιὰ κάποια ἀσχημη φάρσα.

Οἱ Γερμανοὶ κι' ὁ σωμηδὲ διερμηνέας ἐξακολουθοῦσαν νὰ τὸν βλέπουν ἀμίλητοι, προσπαθῶντας νὰ διαβάσουν στὰ χαρακτηριστικά του Κάποια στιγμὴ ὁ Στέλιος γύρισε τὰ μάτια κατὰ τὸν ἀξιωματικό.

—Λοιπόν; Πῶς σᾶς φαίνεται;

—Δὲν καταλαβαίνω τίποτα...κατάρθωσε νὰ ψιθυρίση, μὲ πολὺν κόπο, Ἡ φωνὴ του μόλις ἀκουγόταν.

—Καὶ ὅμως κάτι πρέπει νὰ συμβαίνη, παρετήρησε ὁ Πόπ.

—Φυσικά... Ἴσως νὰ εἶναι σύμπτωσις·

—Λέτε;

—Τί ἄλλο νὰ ὑποθέσω, Ἐκτὸς ἂν παραδεχθοῦμε ὅτι ζῶ διπλῆ ὕπαρξη χωρὶς νὰ τὸ ξέρω.

Ὁ Πόπ γέλασε.

—Διπλῆ ὕπαρξη, μάλιστα. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης. Ὄχι ὅμως δίχως νὰ τὸ ξέρετε, κύριε Γιαλαμᾶ.

Οἱ τελευταῖεςλέξειςεἰπώθηκανμὲτόση βεβαιότητα, ποὺ ἔκαναν τὸ Στέλιο νὰ ἀνατριχιάσῃ. Κι' ὁ χαρακτηρισμὸς «κύριε Γιαλαμᾶ» δὲν ἦταν πιὰ μιὰ εἰρωνεία,ποὺ εἶχε σκοπὸ νὰ τονίση ἀκόμα περισσότερο τὴ βεβαιότητα αὐτή.

—Σᾶς βεβαιῶ, δὲν καταλαβαίνω τίποτα...

—Δὲν πειράζει, θὰ σᾶς κάνουμε ἐμεῖς νὰ καταλάβετε ἐκεῖνο ποὺ σᾶς εἶναι πολὺ καλὰ γνωστὸ καὶ ἐν τούτοις τόσο ἄτεχνα προσπαθεῖτε νὰ τὸ κρύψετε. Δῶστε μου τὶς ταυτότητες, κι' ἐλᾶτε κοντά.

Ὁ Στέλιος πλησίασε κι' ἔσκυψε πάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖο. Τὸ ἴδιο κι' ὁ διερμηνέας ποὺ μετέφραζε, καὶ ὁ Πόπ.

—Κυττάξτε!... Ἐνῶ ὅλα συμφωνοῦν, κάπου ὑπάρχειέν ταύτοις μία μικρὴ διαφορά... Τὴ βλέπεται;

—Ἡ μιὰ ταυτότης εἶναι τῶν Ἀθηνῶν κι' ἡ ἄλλη τῆς Θεσσαλονίκης...

—Αὐτὸ δὲν χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ νὰ τὸ καταλάβῃ κανείς. Κυττάξτε τὴν ἡμερομηνία τῆς ἐκδόσεως.

Ὁ Στέλιος δὲν εἶχε δώσῃ πρωτύτερα σημασία στὴ λεπτομέρεια αὐτή. Τώρα ποὺ ὁ Πόπ ἐφιστοῦσετὴν προσοχή του στὸ σημεῖο αὐτό, τὰ πρόσεξε κι' ὁ ἴδιος. Ἡ ταυτότης τῶν Ἀθηνῶν εἶχε ἐκδοθῆ τὸν Ἰούνιο τοῦ 41, λίγον καιρὸ δηλαδὴ ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάληψη τῆς Ἀθήνας, ἐνῶ ἡ πραγματικὴ ταυτότης τοῦ Στέλιου, ποὺ εἶχε ἐκδοθῆ στὴ Θεσσαλονίκη, ἔφερε ἡμερομηνία 1 Ἀπριλίου 1942. Κι' ἀλήθεια ὁ Στέλιος ποὺ δὲν ἔβγαινε παρὰ σπάνια μόνο ἀπὸ τὰ σπίτι, ποτὲ δὲν εἶχε αἰσθανθῆ τὴν ἀνάγκην του τότητας, καὶ μόνο πρινλίγο καιρὸ ἀναγκάστηκε νὰ ἐφοδιασθῆ μὲ τὰ ἀπαραίτητα αὐτὰ τεκμήριον ὕστερα ἀπὸ μιὰ αὐστηρὴ διαταγὴ τῆς Φλέντ-κομαντατοὺρ Θεσσαλονίκης.

—Προσέξατε τὴν διαφορά;

—Μάλιστα.

—Καὶ μιὰ ἄλλη; Κυττάξτε τὴ μάνιμη διαμονή, ποὺ εἶναι ἀσχετη μὲ τὸν τόπο καταγωγῆς. Στὴ μιὰ λέγει «Ἀθήνα» στὴν ἄλλη «Θεσσαλονίκη».

Ὅσο κι' ἂν βρίσκονταν τὸ Στέλιος σὲ γραφεῖο γερμανικῆς ἀστυνομίας ὅπου τόσο βάνουσα καὶ ἀπάνθρωπα τοῦ εἶχαν φερθῆ, καὶ δυο κι' ἂν εἶχε βρεθῆ ἐξαφνα μπλεγμένος σὲ μιὰ ὑπόθεσι γεμάτη μυστήριο, τὸ ἔνστικτο τῆς αὐτοσυντηρήσεως δὲν τὸν ἄφηνε νὰ παραπήση τὸν ἑαυτό του. Ἔβλεπε τὴν ἀνάγκη νὰ ὑπερασπισθῆ τὸν ἑαυτό του βαρραλέα, κι' ἡ συνείδησις τῆς ἀθωότητός του τοῦ ἔδινε τὸ χαρισζούμενο θάρρος.

—Καλὰ ὅλα αὐτά, εἶπε ὕστερα ἀπὸ σύντομη σκέψη, μὰ ἐγὼ ἐξακολουθῶ νὰ μὴν καταλαβαίνω.

Ὁ Πόπ ἐνευρίστηκε.

«Ἡ πολὺ κοντὸς εἶναι, εἶπε μέσα του γιὰ τὸ Στέλιο, ἢ πολὺ ἔξυπνος Μὰ καὶ στὴ μία περίπτωσι καὶ στὴν ἄλλη, ἐμᾶς μᾶλρνει νὰ κομισούς».

—Ἀκοῦστε τὰ σᾶς πῶ... Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐνάχους, ποὺ πέφτουν στὰ χέρια μας, κάνουν τὸν κουτό, δηλαδὴ αὐτὰ ποὺ κάνετε καὶ ἐσεῖς τώρα. Σᾶς βεβαιῶ ὅμως ὅτι δὲν ὑπάρχει περίσσότερο κουτὴ μέθοδος ἀπὸ αὐτή—

—Γιὰ τί θέλετε ἐπὶ τέλους νὰ σᾶς πῶ; Ὅτι αὐτὸς ὁ Γιαλαμᾶς τῆς Ἀθήνας, ποὺ ἔτυχε νὰ ἔχη τὰ ἴδια στοιχεῖα μ' ἐμένα, καταλήνεται ὅτι ἔχει βασαληφίες μαζί σας, δὲν εἶναι ἄλλο πρόσωπο ἀπὸ ἐμένα τὸν ἴδιο;

Στὴν ἐρώτησι αὐτὴ ὁ Πόπ ἀπαντήθηκε μὲ μιὰ ἄλλη ἐρώτησι.

—Καὶ ἐσεῖς τί θέλετε, νὰ πιστέψουμε ὅτι ἐσεῖς, ὁ Γιαλαμᾶς τῆς Θεσσαλονίκης, εἶσαστε ἄλλος ἀπὸ τὸ Γιαλαμᾶ τῆς Ἀθήνας, μ' ὅλο ποὺ ἔχετε τὰ ἴδια ὀνόματα, τὰ ἴδιο πατρώνυμο, τὸ ἴδιο ὄνομα μητέρας τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα, καὶ μ' ὅλο ποὺ ἔχετε γεννηθῆ καὶ οἱ δύο στὴ Θεσσαλονίκη, καὶ μάλιστα τὴν ἴδια μέρα;

—Δὲν ξέρω...

Εἶχε ἀρχίσει πιὰ ὁ Στέλιος νὰ ἀμφιβάλλῃ, καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τὸ μυαλό του. Θὰ ἦταν λοιὸν νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἡ συνείδησις μία καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπατελοῦσαν ὑπλῆ σύμπτωσιν.

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		300
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 280899 ἀποφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διαφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ)νίκης

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Ἐκλείσθησαν αἱ κάτωθι νέαι προσὸτητες λιπασμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας καὶ ἐγένετο ἡ κατανομὴ των κατὰ Ἐπιλιμένια Κέντρα καὶ Κέντρα Διαθέσεως Γεωργικῶν ἐφοδίων: 1) 30 000 τόννοι νιτρικῆς ἀμμωνίας 2) 10.000 τόννοι νιτρικῆς ἀσβέστου 3) 12 000 τόννοι θειϊκῆς ἀμμωνίας. Αἱ ἀνωτέρω ποσὸτητες θὰ παραληφθοῦν ἐντὸς τοῦ τελευταίου τριμήνου 1959.

—Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προστασίας τῶν πρωΐμων καλλιεργιῶν, προεκηρύχθη παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, διὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1959, διαγωνισμὸς διὰ τὴν παραμήθειαν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ 10.000 χιλ)μων πλαστικοῦ ἐκ πολυαιθυλενίου.

—Ἡ ΚΥΔΕΠ προβαίνει εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πατατοσπόρου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν ἐαρινῆς καλλιεργείας 1960. Διὰ τὴν προμήθειαν ταύτην ἡ ΚΥΔΕΠ χρηματοδοτεῖται παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

—Τὸ σύνολον τῶν ἀποθεμάτων οἴνου, τὰ ὁποῖα παρέμενον εἰς τὰ οἰνοποιεῖα τῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων κατὰ τὴν 31)7)59 ἀνήρχετο εἰς 20 795 τόννους. Ἡ ποσότης αὕτη κατανέμεται κατὰ τύπους οἴνων ὡς κάτωθι: α)Ρετσινίται τόννοι 3.127 ξηροὶ λευκοὶ τόν. 9 692, Ξηροὶ ἐρυθροὶ τόν. 4.829 μιστέλλια τόν. 3 419, γλυκεῖς οἶνοι τόν. 565, θειωμένα γλεῦκη τόν 118 οἶνοι πρὸς ἀπόσταξιν τόν. 9

—Πιστώσεις δραχ. 950.000 ἐχορηγήθη εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα Ἀλεξανδρείας,κ,ἀ.διάτὴν προμήθειαν ἀροτριώντων καὶ μεταγωγικῶν ζώων ὑπὸ ἀγροτῶν.

—Τὸ Ἵδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν ἐδημοσίευσεν προκήρυξιν, σχετικῶς μὲ ἀποστολὴν Γεωπόνων, Δασολόγων καὶ Κτηνιάτρων πρὸς μετεκπαίδευσίν των εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΝΙΚΙΛΛΙΝΗΣ

(Ἀνακοίνωσις τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Βεροίας)

—"Οπως σχεδὸν ὅλα τὰ φάρμακα ὅταν χρησιμοποιοῦνται ἀνευθύνως καὶ ἀνεξελέγκτως προκαλοῦν βλάβας εἰς τὸν ὀργανισμόν, ταιουτοτρόπως καὶ ἡ ἄλογος, ἄνευ ἐλέγχου καὶ ὑπευθύνου ὁδηγίας χρῆσις τῆς πενικιλλίνης. Ἰδιαιτέρως τῆς προκατινού χου συνεπάγεται σ.βαροὺς κινδύνους διὰ τὴν ὑγείαν ὡρισμένης κατηγορίας ἀσθενῶν ὡς εἶναι οἱ ἀλλεργικοί, οἱ εὐαίσθητοποιηθέντες κ.ἀ. Ἐσχάτως εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τῆς χώρας ἐδημοσιεύθη περίπτωσις θανατουἐκπενικιλλίνηςἐπισυμβάντος εἰς ἓν ἐκ τῶν τελειοτέρων Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον οἱ ἀνακοινωθεῖσαι εἰς τὸν Διεθνῆ Ἰατρικὸν τύπον θανατηφόροι ἐκ τῆς πενικιλλίνης ἀντιδράσεις δὲν εἶναι ὀλίγαι.

Ἡ ἄλογος χρῆσις καὶ ἡ ὑπερβολικὴ κατάχρησις τοῦ τόσον πολυτίμου καὶ ἀνθρωποσωτηρίου φαρμάκου ἐκ μέρους τοὐκοινοῦ, ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ ὑπευθύνου Ἰατροῦ, ἔφερον ὡς ἀποτέλεσμα, ἀφ' ἑνὸς τὴν εἰς μέγιστον βαθμὸν μείωσιν τῆς δραστικότητος τοῦ φαρμάκου καὶ τὸν ἐθισμὸν τῶν μικροβίων εἰς αὐτὸ ὥστε ἡ πενικιλλίνη νὰ καταστῇ ἀνενεργὸς εἰς πλεῖστα ὅσα νοσήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν δημιουργίαν εὐαισθητοποιηθέντων ὀργανισμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ χορῆσις τοῦ φαρμάκου δύναται νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰς ἀντιδράσεις καὶ ν' ἀποβῇ ἀκόμη καὶ μοιραία.

Διὰ ταῦτα ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Βεροίας, συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειον. Συμβουλίου καὶ πρὸς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργ. Κοιν. Προνοίας, παραλλήλως πρὸς τὰς λοιπὰς ἐνεργείας του, θεωρεῖ ὑποχρέωσιν νὰ ἐπισύρῃ σοβαρῶς τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ὅπως ἀποφεύγῃ συστηματικῶς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς πενικιλλίνης ἄνευ τῆς ὑποδείξεως τοῦ ὑπευθύνου Ἰατροῦ, μόνου ἁρμοδίου νὰ καθορίσῃ τόσον τὴν ἔνδειξιν ταύτης ὅσον καὶ τὴν πιθανὴν ὑπάρχουσαν εὐαισθησίαν τοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς αὐτήν.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Δῆμος Βεροίας

Ἀριθ. Πρωτ. 5982
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 21—9—1959

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐναφραγίστων προσφορῶν, μὲ ἐκπτωσιν ἐπὶ τοῖς ο)ο ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου τιμολογίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοπογραφικῶν ἐργασιῶν ἐπεκτάσεως ρυμοτομικοῦ Σχεδίου Πόλεως Βεροίας, ἤτοι: Ἵδρυσιν τριγωνομετρικοῦ δικτύου ἐκ 12 τριγωνομετρικῶν σημείων περίπου καὶ ταχυμετρικῆς κτηματογραφικῆς ἀποτυπώσεως ἐκτάσεως 900 στρεμμάτων περίπου ὑπὸ κλίμακα 1)500.

Ἡ δαπάνη τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν μετὰ τοῦ προβλεπομένου πολυγωνομετρικοῦ δικτύου προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 106. 600, γίνοντα δεδεκτοὶ διπλωματοῦχοι μηχανικοὶ τοπογράφοι καὶ πολιτικοὶ μηχανικοὶ ἔχοντες ἐκτελέσει παρομοίας φύσεως ἐργασίας.

Ὁ διανωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12ην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου Βεροίας, συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22—2—52 Β.Δ)τος περὶ ἐκτελέσεως Δημοσ. καὶ Κοινοτικῶν ἔργων, τὰ δὲ σχετικὰ στοιχεῖα: συγγραφὴ ὑποχρεώσεων, τεχνικοὶ ὅροι ἐκτελέσεως, ἀνάλυσις τιμῶν καὶ προϋπολογισμός εἰσὶν κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ Κ. Νομοῦ Ἡμαθίας καὶ εἰς τὸν Δῆμον Βεροίας (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν) ἐνθαδύνανται οἱ βουλόμενοι ὅπως συμμετάσχουν νὰ λαμβάνουν γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ 12—1½ ὥρας.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς καὶ καλῆς ἐκτελέσεως ὁρίζεται εἰς δραχ. 5.000 πέντε χιλιάδας εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν ἀνάδοχον.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΑΝΤ. ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατεστάθη ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Ναούσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12½—1½ καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἑλιᾶς 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. *Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς*
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει,
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Β'.

—Τὸ 59 μ.Χ. ποὺ ἐπεσκέφθηκε τὴν Βέροιαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πρέπει ἡ θάλασσα νὰ εὑρίσκετο κοντὰ εἰς τὴν πόλιν, διότι αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων (Κεφάλαιον ιζ', 10)14) ἀναφέρουν: «Καὶ εὐθὺς τότε οἱ ἀδελφοὶ ἐξαπέστειλαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ».

Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ μία ἄποψις, ποὺ ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ ἀλυσσίδες, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τοὺς βράχους, κοντὰ εἰς τὸ χωριὸ Βαρβάρες, (ὅπου σήμερα ὑπάρχει τὸ στρατόπεδο τοῦ πυροβολικοῦ) εἶναι ἀπὸ Καράβια, ποὺ προσαδένονταν στὴν ξηράν.

—Λέγεται, ὅτι πρῶτοι κάτοικοι τῆς Βεροίας ἦσαν οἱ Βρύγες ἢ Φρύγες. Θρακικῆς καταγωγῆς. Αὐτὰ λέγει ὁ Ἡρόδοτος (5ον π.Χ αἰῶνα).

—Συνεπῶς ἡ Βέροια ἐκτίσθηκε ἐνωρίτερα ἀπὸ τὸν 5ον αἰῶνα π.Χ.

—Ἡ Βέροια ἦταν πόλις τοῦ Μακεδονικοῦ Βασιλείου. Ὁ Πλούταρχος (Βίοι Παράλληλοι: ΠΥΡΡΟΣ) ἀναφέρει, ὅτι ἡ Βέροια ἐπὶ 7 μῆνες εὑρίσκετο εἰς χεῖρας τοῦ μεγάλου βασιλέως τῆς Ἠπείρου κατὰ τὰ ἔτη 287-286 π.Χ. Οἱ Βεροιεῖς παρεδόθησαν ἄνευ ἀντιστάσεως, διότι ἐμίσουσαν τὸν τότε Μακεδόνα βασιλέα Δημήτριον Πολιορκητήν.

—Ἡ Βέροια ὑπετάγη εἰς τοὺς Ρωμαίους τὸ 168 π.Χ (ὅπως ἀναφέρει ὁ Τίτος Λίβιος 44).

—Ἐπὶ Ρωμαιοκρατίας ἀπετέλεσε τμῆμα τῆς Β' Ρωμαϊκῆς Ἐπαρχίας, μὲ ἕδραν τὴν Θεσσαλονίκην. Ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἀπετέλεσε τμῆμα τῆς Γ' Ρωμαϊκῆς ἐπαρχίας μὲ ἕδραν τὴν ἀρχαίαν Πέλλαν. Ὀρθοτέρα εἶναι ἡ δευτέρα ἄποψις.

—Εἰς τὴν Βέροιαν εἶχεν τὴν ἕδραν του τὸ «Κοινὸν τῶν Μακεδόνων» (Δ. Κανατσούλης), ποὺ συνήρχετο κάθε χρόνο, γιὰ νὰ τιμήσῃ τοὺς Ρωμαίους Αὐτοκράτορες, σὰν Θεοὺς καὶ τὸν Μ. Ἀλέξανδρο. Τὸ 96 μ.Χ. ἡ Βέροια ἔγινεν πρωτεύουσα τῆς Γ' Ρωμαϊκῆς ἐπαρχίας καὶ ἔλαβεν τὸν τίτλον τῆς «Μητροπόλεως καὶ Νεωκόρου», ὁπότε ἔκοψε καὶ ἰδικά της χάλκινα νομίσματα.

(Συνεχίζεται)

Ἕνας χρήσιμος ὁδηγὸς

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

Σημείωσις τοῦ «Φρουροῦ»: Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ ὀρθογραφία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἶναι πολὺ δύσκολος. Νομίζομεν ὅτι εἶναι σκόπιμος καὶ ὠφέλιμος ἡ δημοσίευσις—ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου μας—μίας σειρᾶς κανόνων γραμματικῆς τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Φιλολογίας Κοσμᾶ Γ. Χιονίδη. Ὁ ἐξαίρετος οὗτος ἐκπαιδευτικός—ἀδελφὸς τοῦ πατρός τοῦ Διευθυντοῦ συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας—ἐδίδαξεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὰ Γυμνάσια Βεροίας, Καλαμπάκας κτλ. Μαθηταὶ του ὑπῆρξαν ὅλοι σχεδὸν οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες κτλ. τῆς Βεροίας. Διεκρίνετο διὰ τὴν μεγαλωσύνη τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματός του. Πρότυπον ἐξυπνου, ἀλλὰ καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρός.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔχει ἐκδώσει τὸ 1924, πολὺ νέος, καὶ πρακτικὴ ἀριθμητικὴ εἰς τὴν Σαντὰ τοῦ Πόντου, ὅπου ἀπὸ ἐφηβικῆς ἡλικίας ἦτο δάσκαλος. Ἡ ἐφημερὶς μας εὐχαριστεῖ καὶ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς τὸν υἱόν του κ. Ἰούλιον Κ. Χιονίδην, ποὺ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν της τὰ χειρόγραφα αὐτά.

* * *

—Τὰ εἰς—ώνω ρήματα γράφονται μὲ Ω π.χ. φανερώνω καρφώνω.

—Τὰ εἰς—ίζω γράφονται μὲ ι π.χ. βαπτίζω, νομίζω, θερίζω. Ἐξαιροῦνται τὰ ρήματα: βακρύζω, γογγύζω, δανείζω καὶ ἀθροίζω.

—Τὰ εἰς—αίνω ρήματα γράφοντα. μὲ αι π.χ. σημαίνω, σημαίνω, ἀναβαίνω. Ἐξαιροῦνται τὰ ρήματα: μένω, δένω, πλένω.

—Τὰ οὐδέτερα οὐσιαστικά, μὲ κατάληξινείρι, γράφονταιμὲι π.χ. τὸ παιδί, τὸ ποτήρι: Ἐξαιροῦνται τὰ οὐσιαστικά: τό, βράδι, βάκρυ, δίκτυ, στάχυ.

ΠΕΡΙ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

—Ἡ προπαραλήγουσα τονιζομένη ὀξύνεται π.χ. ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἀλήθεια.

—Ἡ βραχεῖα συλλαβὴ (φωνῆεν) τονιζομένη ὀξύνεται π.χ. ἡ ἐσπέρα, ὁ δρόμος.

—Ἡ ἀσυναίρετος ὀνομαστική, αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ τονιζομένη ὀξύνεται. π.χ. ἡ τιμή, τὴν τιμήν, ὦ τιμή.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Ἡ Δ)νσις τῆς ἐφημερίδος μας κάμνει θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς φίλους συνδρομητάς της ὅπως μᾶς ἀποστείλωσιν τὰς καθυστερημένας συνδρομάς των. Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ διακόψωσι τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐφημερίδος μας, ἂς προσέλθουν εἰς τὰ γραφεῖα μας νὰ τὸ δηλώσωσι, ἐκκαθαρίζοντες μὲ τὴν διαχείρισίν μας τυχὸν ἐκκρεμότητες. Οἱ συνδρομηταὶ Ἀθηνῶν, Θεσ)νίκης κλπ. ἐμβάσματα συνδρομῶν δύνανται νὰ ἀποστείλωσι διὰ τῶν χυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Ἐκ τῆς Δ)νσεως

ΑΓΡΟΤΑΙ
ἐβοηθήσατε μὲ τὴν πεῖρα σας νὰ σχεδιασθῇ καὶ
ΕΓΙΝΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΡΑΚΤΕΡ
ΝΤΑΙΒΙΝΤ ΜΠΡΑΟΥΝ
42 ½ ΙΠΠΩΝ
Μοντέλλο Μαΐου 1959-Τύπος 950

DAVID BROWN

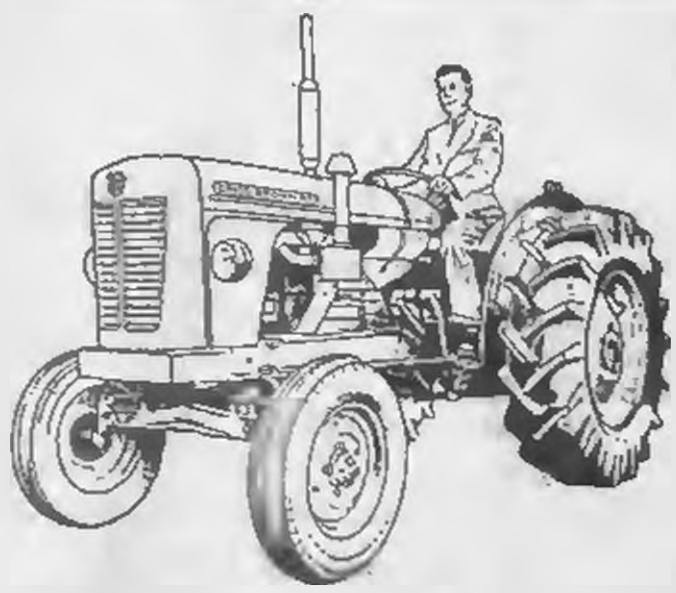

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ
Εἰς ἀπόδοσιν ἐργασίας καὶ οἰκονομίαν καυσίμων
ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΜΗΧΑΝΗΣ, ΣΑΣΣΕΩΣ, ΤΑΡΑΥΛΙΚΟΥ
ΔΕΝ ΝΤΕΡΑΠΑΡΕΙ
Μὲ τριθνον ἀροτρον, χιλιομετρητήν, ἀρομετρητήν, στροφομετρητήν, ἄξονα μεταδόσεως κινήσεως, αὐτόματον ἀσφάλειαν, τροχαλίαν κ.λ.π.
ΕΓΓΡΑΦΟΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΥΙΟΙ ΣΤΕΦ. ΒΑΦΕΙΔΟΥ
ΒΕΡΟΙΑ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Λέν συνηθίζει ή στήλη αύτή νά δημαγωγή, άλλά νά άποδίδη τήν πραγματικότητα. Έπαινεί, όταν πρέπει. Καί κατηγορεί όταν άναγκάζεται.

Δέν άποτελεί κολακείαν, λοιπόν, άλλά διαπίστωσιν άληθείας τό γεγονός, ότι είς τήν γειτονικήν πόλιν τής Άλεξανδρείας ό Δήμαρχος κ. Χαρίλαος Παπαστάλου άναπτύσσει έξαιρετικήν δράσιν πρός όλας τάς κατευθύνσεις.

Σημειώνομεν τήν έπιτυχίαν τής πρώτης έκθέσεως ίππων Μακεδονίας, τήν έπιτυχή έμφάνισιν τού χορευτικού συγκροτήματος είς τήν Διεθνή Έκθεσιν Θεσ)νίκης, τήν έξασφάλισιν μεγάλων ποσών διά τήν κατασκευήν όδών τού Δήμου καί τών προαστείων, διά τήν ίδρυσιν Γουριστικού περιπτέρου κτλ.

Όπωσδήποτε ό κ. Δήμαρχος Άλεξανδρείας είναι ό κατάλληλος άνθρωπος διά μίαν πόλιν πού παρουσιάζει τελευταίως-μετά πολεμικώς—μεγάλην κίνησιν άπό πάσης άπόψεως, καί πού φαίνεται ότι έχει μέλλον.

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΗΑΣ

Ό Άρχιτέκτων τού Ύπουργείου Δημ. Έργων κ. Κυδωνιάτης δέν έξεπλήρωσεν τήν έντολήν των προϊσταμένων του ούτε τάς ύποσχέσεις καί τάς ύποχρεώσεις, πού έλαβεν διά τήν σύνταξιν τής μελέτης διαμορφώσεως τής πλατείας Έλης.

Ό Τουριστικός Όμιλος Βεροίας έδωσεν τήν εύκαιρίαν είς τό Δημ. Συμβούλιον νά πραγματοποιήση τάς θελήσεις καί τάς έπιδιώξεις του διά τής καταρτίσεως τής μελέτης—ΔΩΡΕΑΝ—ύπό τού κ. Καραμούζη. Θά έπρεπε πρό πολλού νά έγκαταλειφθή ή λύσις Κυδωνιάτη.

Έπί τέλους άνετέθη τό έργον είς τόν Άρχιτέκτονα Μηχανικόν κ. Ζαρούκαν. Θέλομεν νά έλπίζωμεν, ότι δέν είναι μόνον ού ναι σθηματικοί λόγοι, πού ώθήγησανείς αύτήν τήν άπόφασιν. Έκείνο, πού προέχει σήμερα είναι νά έπιταχυνθή ή άποπεράτωσις τής μελέτης τού έργου, νά έξευρεθή τό άπαιτούμενον ποσόν καί ν' άρχίση τάχιστα ή διαμόρφωσις τής πλατείας.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Πρέπει τό Κ.Τ.Ε.Λ νά φροντίση, ώστε νά ρυθμισθούν μερικά ζητήματα, πού σχετίζονται μέ τήν συγκοινωνίαν Βεροίας—Θεσσαλονίκης:

α) Νά φροντίσουν οί ίδιοκτήται ώστε τά αύτοκίνητά των νά άερίζωνται καί καθαρίζωνται καλώς, πρίν χρησιμοποιηθούν.

β) Οί είσπράκτορες καί οί όδηγοί νά χρησιμοποιούν τάς καταλλήλους ένδυμασίας κτλ, ώς καί νά φέρουν σχετικούς χρηματοφύλακας.

γ) Λόγω τού έπικειμένου Χειμώνος νά γίνουν οί κατάλληλοι διαρρυθμίσεις καί έπιδιορθώσεις ώστε νά έξασφαλισθούν οί έπιβάται άπό τό ψύχος.

δ) Νά είναι δυνατή ή δήλωσις θέσεων καί άπό τηλεφώνου μέ τήν προϋπόθεσιν ότι ό ένδιαφερόμενος έπιβάτης θά προσέρχεται είς τό γραφεῖον τού Κ.Τ.Ε.Λ έν τέταρτον τουλάχιστον ένωρίτερον. Δέν είναι δυνατόν είς τήν έποχήν μας, πού άπό τηλεφώνου δίδονται Διαταγαί ή παραγγελίαι σπουδαίας σημασίας, νά μήν είναι δυνατόν νά δηλώνη κανείς μίαν θέσιν είς τό Λεωφορεῖον.

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Είς τήν στήλην τού «Δαΐκαῦ Πανεπιστημίου» δημοσιεύομεν μίαν ένδιαφέρουσαν άνακοίνωσιν τού Ίατρικού Συλλόγου Βεροίας, διά τούς κινδύνους έκ Πενικιλλίνης. Νομίζομεν, ότι ό Ίατρικός Σύλλογος Βεροίας πολύ όρθώς έννόησεν τό καθῆκον του, έναντι τού λαού καί ότι πρέπει συνεχῶς νά δημοσιεύη έκλαϊκευμένα ίατρικά θέματα, διά τήν προληπτικήν ή κατασταλτικήν προστασίαν τῆς Δημοσίας Ύγιεινῆς. Αί στήλαι τού «Φρουροῦ τῆς Ήμαθίας» είθέντσι εἰς τήν διάθεσιν—ΔΩΡΕΑΝ—τέτοιων προσπαθειῶν.

ΜΙΑ ΔΙΚΗ

Πρό ήμερῶν τό Κακουργιοδικεῖον Βεροίας έπέβαλεν τήν ποινήν τού θανάτου κατ' εἰς ἕναν κατηγορούμενον έκ Χαλκιδικῆς. Πρό όλίγων μηνῶν τό δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἀπήλλαξεν ἕναν ἄλλον κατηγορούμενον, πού κατά τό παρακτηρικόν βούλευμα έφόνευσε μέ χειροβομβίδα μίαν γριάν, διά νά σφετερισθῆ τήν περιουσίαν της. Σεβόμεθα τάς άποφάσεις τού Δικαστηρίου, άλλά δέν μποροῦμε ν' άποφύγωμεν καί τούς παραλληλισμούς.

Εἰς ἄλλην στήλην—«Σημειώματα» τῆς 2ας σελίδος—άναπτύσσομεν άναλυτικώτερα τήν άποψίν μας καί σκέψεις—σκέψεις άπό τήν προχθεσινήν δίκην.

Γνῶμαι Άναγνωστῶν

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Πρό ήμερῶν έπληροφορήθημεν ά πό τάς έφημερίδας ότι τό Δημοτικόν Συμβούλιον μετ' έπανειλημμένας συζητήσεις έπί τού θέματος τῆς διαμορφώσεως τῆς πλατείας Δικαστηρίων κατέληξεν έπί τέλους είς τήν άπόφασιν νά άπομακρύνη τό Ήρῶον έκ τῆς πλατείας ταύτης καί νά τό τοποθετήση είς τήν πλατείαν τού Τσερμέν καί τό μέρος όπου σήμερον τό Ήρῶον νά προστεθῆ είς τήν πλατείαν.

Έπρωτάνευσεν φαίνεται ή σκέψη ότι ή μοναδική σχεδόν πλατεία τῆς πόλεώς μας πρέπει νά διευρυνθῆ διά τῆς άξιοποιήσεως τού χώρου τόν όποῖον καταλαμβάνει σήμερον τό Ήρῶον.

Πρίν όμως στεγνώση ή μελάνη τῆς ύπογραφῆς τῆς έν λόγω άποφάσεως, τά Δημοτικόν Συμβούλιον συνέρχεται έκτάκτως καί παρουσία μόνον 12 έκ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων άποφασίζει διά ψήφων 9 έναντι 3 τήν παραχώρησιν είς τό Δημόσιον τού περί οὗ πρόκειται χώρου καί άλλου τοιούτου «κατ' έπέκτασιν πρός τήν όδόν Μητροπόλεως διά τήν άνέγερσιν τού Διοικητηρίου τῆς πόλεώς μας. Τό γεγονός καί μόνον ότι έπρόκειτο περί άνακλήσεως προγενεστέρας άποφάσεως του ληφθείσης παμψηφεί καί δυνάμει τῆς όποίας ό άνω χῶρος προσετέθη είς τήν πλατεῖαν, έκώλυεν τούτα (Δημοτικόν Συμβούλιον) ήθικῶς τουλάχιστον νά λάβη άντίθετον πρός τήν πρώτην άπόφασιν παρουσία μόνον 12 έκ τῶν συμβούλων έκτός έάν έθεωρήθη ὡς μησαβαρόν τό θέμα όπότε θά ήτο σκόπιμον ν' άφεθῆ ν' άποφασίση μόνον ό Δήμαρχος.

Μᾶς έδόθη καί άλλοτε άφορμή νά σχολιάσωμεν τάς άποφάσεις τού έκάστοτε Δημοτικού Συμβουλίου διά τήν προχειρότητα μέ τήν όποίαν άποφασίζουν έπί λίαν ζωτικῶν ζητημάτων τῆς πόλεώς μας. Είναι άνάγκη νά χαραχθῆ καί τώρα άκόμα ένα πρόγραμμα ἔργων δημοτικῶν καί έξωραϊστικῶν τῆς πόλεώς μας ἄν θέλουμε νά ίδοῦμε είς τήν πόλιν μας τήν πρόοδον, τό όποῖον ἄν δέν πραγματοποιήσουν οί νῦν δημοτικοί σύμβουλοι θά τό πραγματοποιήσουν οί έπερχόμενοι καί έτσι κάθε πολίτης θά γνωρίζη ότι έάν διαθέση τά χρήματά του είς τήν πόλιν αὐτήν δέν θά κάνε χαμένα.

Διά τήν λῆψιν τοιούτων σοβαρῶν άποφάσεων είναι άνάγκη νά πληροφορούνται καί τάς άντιλήψεις τῆς κοινῆς γνώμης. Οί δημόται μας οί όποῖοι ἤκουσαν τά περιεχόμενα τῆς τελευταίας, ἄν πρόκειται περί τῆς τελευταίας, άποφάσεως κατεβί κασαν τούς δώσαντας τοιαύτην ψῆφον. Έάν θέλουν νά τά διαπιστώσουν ἄς έπικοινωνήσουν μέ τούς φίλους των. Μίαν σύστασιν τούς κάνουμε:

Νά προσέξουν τά δημοτικά ζητήματα καί ν' άποφασίζουν μέ σύνεσιν καί φρόνησιν καί ὄχι μέ προχειρότητα.

Α. ΖΑΡΟΥΚΑΣ (Δικηγόρος)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τρακτέρ Λάνζ 55 ίππων σέ καλή κατάσταση μοδέλο 1952 μέ καινουργῆ μεγάλα πισινά λάστιχα άντί 50.000 δραχμῶν καί μέ εύκολίας πληρωμῆς. Έπισκευασμένο τό 1958. Πληροφορίαι καθ' ἡμέραν τού Μηνᾶ Άκριβοπαύλου έν Παλατιτσίοις.

1 ΕΚΑΤ. ΔΡΑΧ. ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ
ΟΥΔΕΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ

—Κατόπιν διαταγῆς τού κ. Πρωθυπουργού ό Όργανισμός Άνεργίας διέθεσεν 100έκατομμύρια δραχμῶν, πρός έκτέλεσιν διαφόρων ἔργων, μέ τόν σκοπόν ν' άπορροφηθῆ ένα ποσοστόν τού άριθμού τῶν άνέργων.

Έκ τού ποσού τούτου διετέθησαν 1.000.000 δραχμῶν διά τήν περιφέρειαν Ναούσης. Θά δοθοῦν δέ είς τόν δμώνυμον Δῆμον καί τάς κοινότητας πρός χρηματοδότησιν ἔργων, άνεξαρτήτως τῶν άπό τού Πενταετούς Κυβερνητικού προγράμματος προβλεπομένων.

Έντύπωσιν προεκάλεσεν τό γεγονός, ότι ή περιφέρεια Βεροίας καί Άλεξανδρείας ούδέν ποσόν λαμβάνει διά τήν άντιμετώπισιν τού κύματος τῶν άνέργων. Τοιουτοτρόπως θά στερηθῆ καί μερικῶν μικρῶν ἔργων, πού θά ήτο δυνατόν ν' έκτελεσθοῦν μέ τό τυχόν ποσόν, πού θά έδίδετο.

ΒΕΡΟΙΑ - ΑΙΔΗΨΟΣ

Συνέχεια έκ τῆς 1ης σελίδος

νιο άντί 8 δραχμῶν. Δυό κρουνοί γεμίζουν τούς λουτῆρας. Καί ή θερμοκρασία κανονίζεται κατά βούλησιν, πάντως τῆ ύποδείξει τού ύδρολόγου Ιατροῦ. Μεγάλην άνακούφισιν, αίσθάνεται τις, οίονεί ξαναγεννώμενος.

Ποικίλα είναι τά νερά. Τό πόσιμον δι' οὗ ύδρεύεται ή πόλις Τό πόσιμον μεταλλικόν, διουρητικόν καί θεραπευτικόν διά τάς παθήσεις τού στομάχου, ἐντέρων, ὑπατος, νεφρῶν, παρεμφερές μέ τό νερό τού Λουτρακίου. Καί τό νερό τῆς λουτροθεραπείας, άναβλύζον άπό διάφορα σημεῖα τῆς περιφερείας καί βάθους 3.000 μέτρων, μέ θερμοκρασίαν μέχρις 98 βαθμῶν, ίκανόν νά βράση αύγά, νά ζεμίση γουρουνάκια καί νά ξεπουπουλίση κόττες, όπως τό χρησιμοποιοῦσαν οί κάτοικοι.

Τά λουτρά, τήν γεδσιν άλμυρά, ένδείκνυνται, διά τούς άξεῖς ἤ χρονίους ρευματισμούς. Διά τάς άξεῖας ἤ χρονίας άρθρίτιδας. Διά τάς ίσχυαλγίας μυαλγίας, νευραλγίας, δαφυαλγίας, σαλπιγγίτιδας, μητρίτιδας, στειρώσεις, κολπικάς πλύσεις χρονίων παθήσεων, ὡς καί δι' άμυγδαλίτιδας, φαρυγγίτιδας καί παθήσεις αὐλῶν. Σωστή κολυμβήθρα τού Σιλωάμ!

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ό Τσανακξίδης Γεώργιος τού Ίωάννου καί τῆς Εὐδοξίας τό γένος Όρφανίδου γεννηθείς έν Λιβαδᾶ Καζάνης καί διαμένων έν Βεροίᾳ καί ἡ Πηνελόπη Πατραλέξη τού Χρήστου καί τῆς Βασιλικῆς τό γένος Μπρασιόβα γεννηθεῖσα έν Μασοχωρίῳ Καζάνης καί διαμένουσα έν Βεροίᾳ μέλλουσι έλθε εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον έν Άγία Τριάδι Μελίκης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ή Φιλόπτωχος Άδελφότης τῶν Κυριῶν εὐχαριστεῖ καί διά τού τύπου τήν κ. Κατίνα Κεσόγλου καί τόν κ. Καληνιώτην, εἰς ὁποίαν προσέφεραν έν πλήρες γεῦμα εἰς τά συσσίτια τῶν γερόντων τῆς Φιλοπτώχου Άδελφότητος άντί 3ταῦς μνημοσύνου τῆς μητρός των Έλένης.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἡμαθίας
Κοινότης Προδρόμου

Άριθμ. Πρωτ. 866

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ό Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Προδρόμου Ήμαθίας διακηρύττει: Ότι δοθείσης άντιπροσφορᾶς μέ έκπτωσιν έπί τῆς ολο είς άκεραίας μονάδας έπί τῶν τιμῶν τού τιμολογίου έπαναλαμβάνεται ή δημοπρασία διά τήν προμήθειαν καί μεταφοράν άμμοχαλίκου Ρεύματος Μελίκης. Είς τόν διαγωνισμόν γίνονται δεκτοί έργολάβοι πάσης τάξεως, ὡς καί μεταφορεῖς έπαγγελματίαι. Έγγύησις συμμετοχῆς άρίζεται τό ποσόν τῶν 1.500 δραχ. είς έγγυητικήν έπιστολήν ΤΣΜΕΔΕ ἤ γραμμάτιον Τραπέζης. Ή δημοπρασία διεξαγθήσεται τήν 29ην Σεπτεμβρίου 1959 ήμέραν Τρίτην καί ὥραν 11—12 π.μ.

Είς Νομαρχιακόν Κατάστημα Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ.

Άπαντα τά έξοδα δημοσιεύσεως καί Κηρύκεια βαρύνουσι τόν τελευταῖον μειοδότην.

Πλείονες πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11—2 είς τά Γραφεῖα ΤΥΔΚ.

Ό Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΠΑΙΔ)ΛΙΣ «ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ» ΒΕΡΟΙΑΣ

Άριθμ. Πρωτ. 723

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ή Παιδόπολις «Καλή Παναγιά» Βεροίας, διακηρύττει ότι έκτίθεται είς μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' έκπτώσεως έπί τοῖς έκατόν είς άκεραίας μονάδας άνευ ὀρίου έπί τῶν τιμῶντού έγκεκριμένου τιμολογίου διενεργηθησομένου τήν έβδόμην (7ην) Όκτωβρίου 1959 ήμέραν Τετάρτην καί ὥραν 11 καί 30' μέχρι 12ην μεσημβρ. είς τά έν Βεροία Γραφεῖα τῆς Παιδοπόλεως διά τήν άνάδειξιν άναδόχου έκτελέσεως τῶν ἔργασιῶν άνεγέρσεως Τραπεζαρίας τῆς Παιδοπόλεως.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δρχμ. 640.000

Γίνονται δεκτοί έργολάβοι Δημ. Ἔργων, δι' ἔργα οἰκοδομικά Β' τάξεως καί άνω. Διά τήν συμμετοχήν είς τόν διαγωνισμόν άπαιτεῖται έγγυητική έπιστολή δρχμ 20.000.

Ή πληρωμή τῶν λογ)σμῶν θά διενεργῆται είς τά Γραφεῖα τῆς Παιδοπόλεως.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται είς τούς ένδιαφερομένους παρά τῆς

1) Έν Άθήναις (Βενιζέλου 40) Κεντρικῆς Έκτελεστικῆς Έπιτροπῆς τῆς «ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ»

2) Τῆς Παιδοπόλεως «ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ» Βεροίας

3) Τού Διευθυντοῦ τού έν Βεροία Ύποκαταστήματος τῆς Έθνικῆς Τραπέζης καί

4) τού Νομομηχανικού Ήμαθίας κ. Γεωργίου Μαρκουλίδη. κατά τάς έργασίμους ήμέρας καί ὥρας.

Ό Οἰκονομικός Σύμβουλος
τῆς Παιδοπόλεως
Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑ

Άριθ. Πρωτ. 125

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τό Έκκλ(κόν Συμβ)λιον τού Ι. Ναού Άγ. Άντωνίου Βεροίας βάσει τῆς ὑπ' ἀρ. 476)Χ)ή 9.59 άποφάσεως αὐτοῦ, νομίμως έγκριθείσης ὑπό τού Μητρ)κού Συμβουλίου:

ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΕΙ ὅτι:

Έκτίθεται είς πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ή πώλησις τού έκ (3050) περίπου δεκ. στρεμμάτων δασοβασκοτόπων κτήματος Καληπέτρας, κειμένου έν τῆ περιοχῆ κοινότητος Ραχιᾶς. Ήδημοπρασία γενήσεται τήν ὑπ' Όκτωβρίου 1959 ήμέραν Κυριακήν καί ὥραν 11ην ἕως 12ην π.μ. είς τά γραφεῖα τού Ι. Ναού, έν Βεροίᾳ καί ένώπιον τῆς Έπιτροπῆς.

Οί ένδιαφερόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας διερχόμενοι τῶν γραφείων τού Ι. Ναού καί τῶν γραφείων τῆς Ι. Μητρ)λεως Βεροί-ις καί Ναούσης καί Κοινότητος Ραχιᾶς, είς ἅς εἶναι κατατεθημένοι οἱ ὅροι διακηρύξεως τῆς άνω άποφάσεως.

Έν Βεροία τῆ 23)9)59
Διά τό Έκκλ(κόν Συμβ)λιον
Οἰκ. Γ. Άντωνόπουλος

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τού Πανεπιστημίου Άθηνῶν Έγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καί έπί τῆς όδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.

(Παραπλεύρως Έθνικῆς Τραπέζης)

Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Σχολαί Άμερικανικῆς (Άγγλικῆς) γλώσσης
Άναγνωρισμέναι ὑπό τοῦ Κράτους
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ τάξεις ἀρχαρίων καί προχωρημένων
Είδικά τμήματα διά παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ
Σύντομη ἐκμάθησις τῆς Άγγλικῆς Γλώσσης

Άπό πεπειραμένο προσωπικό
ΕΥΘΗΝΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ
Έγγραφαί καθ' ἑκάστην άπό ὥρας 9.30—1 μ.μ. καί 4.30—8.30 μ. μ.

Γραφεῖα καί διδακτήρια όδός Θεμιστοκλέους 4 Παροδος Κεντρικῆς Άγορᾶς παραπλεύρως Φωτο-Άνέστη

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Διοργανώνει ἐκδρομήν άπό Βέροιαν είς Άθήνας κατά τήν 7ην & 8ην Όκτωβρίου 1959 μέ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΠΟΥΛΜΑΝ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΔΡΑΧ. 160

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 5)10)59

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

ΑΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Τῆς ὡς ἄνω εὐκαιρίας δύνανται νά ἐπωφεληθῶσι οἱ Στρατεύσιμοι τῆς Κλάσεως 1959.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 185

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΑ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΑ

Αντικειμενικοί παρατηρηταί, σχολιάζοντες τὶς τελευταῖες ἀνακοινώσεις τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ὀπωρακηπευτικῶν ἐσημείωναν τάξεις:

1ον) Ἡ Κυβέρνησις φαίνεται νὰ ἔχῃ κατανόησιν κάπως ὀρθῶς τὸ πρόβλημα τοῦτο, ἐπιδιώκουσα τὴν ἀντιμετώπισίν του διὰ τῶν κάτωθι μέτρων, ὅπως ἐπανειλημμένως εἶχεν ὑποδειχθῆ ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἀπὸ τοὺς ἑκάστοτε βουλευτάς Βεροίας—Νασούσης, ἤτοι:

α)Προμήθεια 300 βαγονίων.

β)Κατασκευὴ βιομηχανιῶν κονσερβοποιήσεως καὶ ἀφυδατώσεως φρούτων καὶ λαχανικῶν καὶ

γ)Ἵδρυσις ψυγείων εἰς τοὺς τόπους Παραγωγῆς.

2ον) Σφάλλει ἡ Κυβέρνησις, ὅταν νομίζῃ, ὅτι ἐλευθεροποιήσεως δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν φρουτοπαραγωγικὸν κόσμον εἰς τὴν καλπονοσαίρεσιν τῶν φρουτεμπόρων, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἐκμεταλλεύονται τοῦτον.

Συνεπῶς πρέπει τὸ συντομώτερον τὸ Κράτος νὰ ρυθμίσῃ διὰ σειρᾶς μέτρων τὸ Ἐμπόριον φρούτων, διὰ τῆς ψηφίσεως εἰδικοῦ νομοθετήματος, μὲ σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν φρουτοπαραγωγῶν. Πρέπει νὰ καθορίζῃ τιμὴν ἀσφαλείας καὶ κατωτέραν τιμὴν ἀγορᾶς ὡς καὶ ἀνωτέραν τιμὴν πωλήσεως, ὥστε νὰ παύσῃ ἡ ἐκμετάλλευσις ἐκ μέρους τῶν μεσαζόντων, οἱ ὁποῖοι ἀγόραζαν τὰ ροδάκινα 0,20δρχ. ἐνῶ εἰς τὴν Ἀθήναν ἐτιμῶντο 4 δρχ.!!!

3ον) Ἐπὶ πλέον εἶναι ἀπαραίτητον τὸ Κράτος νὰ χρηματοδοτήσῃ τὴν Α.Τ.Ε. ἡ ὁποία νὰ προμηθευθῇ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μηχανήματα μικρῆς παραγωγῆς, ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν μικραὶ βιοτεχνίαι—οἰκοτεχνίαι κονσερβοποιήσεως φρούτων καὶ λαχανικῶν, ποὺ εἴτε νὰ προωρίζωνται διὰ ἰδίαν χρῆσιν εἴτε διὰ τὸ ἐμπόριον. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἀπαιτεῖται ἡ ἐνίσχυσις διὰ χρημάτων καὶ διὰ ἐκπαιδευμένου προσωπικοῦ τῶν Διευθύνσεων Γεωργικῆς ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ἀναληφθῇ μία πειὸ ἔντονη ἐκπαιδευτικὴ προσπάθεια.

Μόνον ἂν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ παράγοντες οὗτοι θὰ μετατραπῇ ἡ παραγωγὴ ὀπωροκηπευτικῶν ὠφέλιμος τόσον διὰ τὴν Ἰδιωτικήν, Ἀγροτικήν Οἰκονομίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν Ἐθνικήν.

ΒΕΡΟΙΑ-ΑΙΔΗΨΟΣ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Τὸ κλίμα τῆς Αἰδηψοῦ εἶναι γλυκύ, ὑγιεινὸν καὶ ἄνευ ὑγρασίας. Ἡ λουτρικὴ περίοδος ἀρχεται ἀπὸ 1 Μαΐου καὶ λήγει τέλος Ὀκτωβρίου. Ἡ διαμονή εἶναι εὐχάριστος καὶ παροιτή εἰς ὅλα τὰ βαλάντια. Ξενοδόχεῖα καὶ Σωμάτια οἰκιῶν καθαρὰ εὑρίσκονται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν λουομένων, δυνα-
ενων νὰ παρασκευάζωσιν φα-
ικαν καὶ νὰ τὰ ψή
νωσιν εἰς τὰ ταυζίναν, ἢ νὰ τὰ στέλλωσιν εἰς φούρνους, ὅπου τὰ ἐπιμελοῦνται ὅπως καὶ οἱ δικοί μας ἐπιτήδειοι φουρναραῖοι. Τρόφιμα ποικίλα καὶ ἄφθονα, ἱκανοποιοῦν καὶ τοὺς δυσκολωτέρους καλοφαγάδες.

Μιὰ θαυμασία παρολία μὲ τὴν ὑπέροχη ἀμυγδιὰ της χαρίζει στοὺς λουομένους καὶ παραθεριστάς, μαγευτικὸν περίπατον, καὶ τὰ θαλάσσια λουτρά των. Τὰ ὡραῖον πάρκον καὶ τὰ δροσερὰ πλατάνια. 40 τὸν ἀριθμόν, ποὺ δὲν τὰ κόβουν σὰν ἐμᾶς. Τὰ διάφορα κέντρα. Καὶ ὁ ποικίλος δι'ἀνθέων ἐξαιρετικῶν φυσικῶς στολισμὸς τῶν οἰκιῶν, παρέχουν εὐχαριστησιν μοναδικήν. Τὰ βράδια δὲ πλημμυρίζουν ἀπὸ κόσμον ταρούμενον

Ποικιλίαν φαγητῶν εὑρίσκει κανεὶς εἰς τὰ ὡραῖα ἐστιατόρια, μὲ τιμὰς συνήθεις καὶ προσιτάς. Ὁ ἐστιάτωρ μας Μιλτιάδης, ἕναξ γίγας ἀνοιχτόκαρδος μάγειρος μᾶς παραθέτει τὰ σ'Ἰμὲμ Μπαΐλντι» μετασχασμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὡς «λιπόθυμος παπᾶς» καὶ τὸ διαλαλεῖ μὲ τὴν ἠχηρὰν φωνήν του, κτυπῶντας τὰ πιάτα ξεκαρδιζόμενος. Ὁ τίτλος ἑνὸς καφενείου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Μυρμήγκια» μᾶς κάμνει ἐντύπωσιν, διὰ τὸ χιοῦμορ τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ τὴν φαντασίαν του, νὰ βλέπῃ τοὺς πελάτας νὰ πηγαίνουν σὰν μυρμήγκια.

Ἡ συγκοινωνία ἐντὸς τῆς πόλεως γίνεται μὲ λεωφορεῖα, κοῦρσες καὶ μὲ τὰ ὑπαλείμματα τῆς ἀρχαιολογίας τὰ μόνιπα ἀμαξάκια εἰς τὰ ὁποῖα δὶς ἐπωχήθημεν. Καὶ ἐμνήσθημεν, ἡμερῶν ἀρχαίων. Γαλήνης καὶ ἠρεμίας.

Περιεργαζόμεθα τὸ παρθεμένον Ἄλκυών (Φέρυμπότ) τὸ ὁποῖον παλλάκις τῆς ἡμέρας ἐκτελεῖ τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν μεταξὺ Αἰδηψοῦ καὶ τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς μεταφέρον λεωφορεῖα πλήρη ἐπιβατῶν, φορτηγὰ πλήρη ἐμπορευμάτων, κοῦρσες καὶ ἐπιβάτας, τὰ ὁποῖα διαπερατούμενα συνεχίζουν τὸ ταξεῖδι των εἰς διαφόρους κατευθύνσεις, μέχρις Ἀθηνῶν. Ἐρετηρήσαμεν μίαν ἡμέραν, ἐντὸς τοῦ Παρθεμένου, διαπεραιωθέντα εἰς Αἰδηψόν, τροχοφόρα. Ἦσαν ὅλα 26 καὶ ἐπιβάτοι 27.

(Τὸ τέλος εἰς τὰ ἑπόμενα)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΕΧΘΡΟΥΣ

Ποιὰ ἐπίδρασι θὰ εἶχε, ἀραγε, ὁ χριστιανισμὸς στὸν κόσμο μας, ἂν ἦταν νεμάτη ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μὲ μῖσος κατὰ τῶν ἐχθρῶν του, παρὰ μὲ ἀγάπη. Ἐχθροὺς εἶχε πολλούς. Ἀλλὰ τοὺς ἐχθροὺς Του τοὺς ἀγαποῦσε. Διαφορετικὲς θὰ ἦταν ὁ Χριστιανισμὸς ἂν ὁ Χριστὸς μὲ τόση ὑπερφυσικὴ δύναμι «ἐξουσία» ποὺ εἶχε, κατέσειρε κάθε πρόσωπο ποὺ τοῦ ἐναντιοῦτο. «Ἂν ἐκείνους ποὺ τὸν ἐνέπαιζαν τοὺς κατέκαιε. «Ἂν ἐθανάτωνε τοὺς σταυρωτάς του. Εἶχε ἀλήθεια τὴ δύναμι νὰ ἐκδικηθῇ καὶ ἅμως ἔδειξε τὸ ἔκαμε. «Ἀντί» αὐτοῦ ἠγάπησε ἐκείνους ποὺ Τὸν μίσησαν, ηὐλόγησε ἐκείνους ποὺ Τὸν ὕβριζαν καὶ ἐθυσιάστηκε γιὰ κείνους ποὺ Τὸν σταύρωσαν.

Ἂν δὲν ζοῦσε ἡ ζωὴ ποὺ ἔζησε ὁ Χριστός, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ διδάξῃ ὅ,τι ἐδίδαξε. Ὑψηλότερη ἀπὸ τὴ διδασκαλία Του δὲν ὑπάρχει. Ἀκοῦστε Τον: «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ φιλοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες (μὴ βγάλλαν ὁπολαθὲν ἐπιζήτησες). Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν» (Λουκ. κεφ. 35—36). Κι' ἔχει ἀξία ἡ διδαχὴ αὐτή, γιατὶ πρῶτος ὁ Ἰδιος ὁ Χριστὸς τὴν ἔζησε. Πολλὲς φορὲς ἡμεῖς ποὺ κηρύττουμε, ἄλλα λέμε κ' ἄλλα κάνουμε. Γι' αὐτὸ κι' ἐκεῖνο ποὺ μᾶς τεζέρουν τόσο λίγο, μᾶς σκοῦν.

Τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχει ὅρια οὔτε δίδεται μὲ μέτρο. Ἡ ἀναβόλης του ξαπλώνεται πάνω στοὺς ἄνω ὅσας καὶ τοὺς εὐγνώμονας στοὺς ποιητοὺς καὶ στοὺς κακούς. Ἀλλοίμονό μας, ἂν ὁ Θεὸς μᾶς ἔβιδε μόνο ὅτι μᾶς ἀξίζει καὶ μᾶς ἁρμόζει. Θὰ πνιγόμασταν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Μᾶς θέλει νὰ εἴμεθα τέλειοι σὰν τὸν Οὐράνιό μας Πατέρα.

Ἀντὶ δωρεὰ νὰ μοιάσωμε τὸν Οὐράνιο Πατέρα μας, πολλοὶ ἀπὸ μᾶς μοιάζουμε μὲ τὸ παιδάκι ἐκεῖνο ποὺ ἔναιξε μὲ τὴν ἀδελφούλα του. Μιὰ, πολὺ στρυφνὴ γυναῖκα ποὺ ζοῦσε δίπλα του: πάντοτε παραπονιόταν γιὰ τὰ παιδιά. Μιὰ μέρα τὸ ἀγοράκι στράφηκε στὴν ἀδελφούλα του καὶ τῆς εἶπε, ἐμιμοῦ τὴ γυναῖκα αὐτή». Ἐξέπληξε τὴν ἀδελφή του τοῦτο.

«Ἡ Ἁγία Γραφὴ μᾶς λέγει πὼς πρέπει ὅλους ν' ἀγαποῦμε». «Καλὰ τώρα κοὶ σύ, ἀλλὰ δὲν ξέρεις ὅτι ἡ γριὰ αὐτὴ γεννήθηκε πρωτοῦ γαρφῆ αὐτό;» Μὲ μεγάλη ἐπιδεξιότητα προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε δικαιολογίες. Θέλουμε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ δὲν θέλουμε νὰ τὴν δείχνουμε στοὺς ἀνθρώπους.

Μά, θὰ μοῦ πῆς: Ἀλλοίμονο, ἂν ἡ φιλοσοφία αὐτὴ τῆς συγχώρησος ἐφημόζετο στὴν πληρότητά της. Τότε θὰ ἦταν ὅλοι σὲ ἔγκλιματίαι ἐλεύθεροι. Ἄραγε, ἄγαρχὶ ἐδίδαξε ὁ Χριστὸς ἡ τάξι; Πῶ ἀνεται κάποιος νὰ κλέβῃ. Τί πρέπει νὰ κάνουμε ἐμεῖς οἱ χριστιανοί; Νὰ τοῦ ποῦμε, δὲν πειράζει, πήγαινε, κλέψε κι ἄλλους ἢ νὰ τοὺς τιμωρήσουμε; Ἡ συγχώρηση κότης τοῦ Θεοῦ δὲν σημαίνει τὴν ἀποθράσυνσι τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ὑπονοεῖ τὴν μετατροφὴν του. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς διδάσκει τὸ ἀνάποσεύετον τῆς τιμωρίας τῆς ἁμαρτίας. Ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος. Ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἐβάσταζε ἁπάνω στὸ σταυρό τις δικές μας ἁμαρτίες καὶ τὴν τιμωρία τους, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ.

Πρέπει νὰ κάνουμε πάντοτε διάκριση μετοξὺ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ὁ Χριστὸς τὴν ἁμαρτία τὴν ἀπεχθάνεται καὶ τιμωρεῖ εἴτε ἐν τῷ προσώπῳ Του, εἴτε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἁμαστάνοντος ἐφ'ὅσον αὐτὸς παραμένει ἁμετανόητος. Ἀλλὰ τὸν ἁμαρτωλὸν κάντοτε ἀγαπᾶ. Ἀλλοίμονο ἂν ὁ γιατρὸς ἀγαποῦσε τὴν ἀρρώστεια καὶ τῆς ἐπέτρεπε νὰ διαθοῦῃ ἀπερίστολα. Πολεμᾶ τὴν ἀρρώστεια ὁ γιατρός, ἀλλ' ἀγαπᾶ καὶ προσαθεῖ νὰ σώσῃ τὸν ἄρρωστο. Ἔτσι καὶ ὁ Θεός, ἔτσι κι ἐμεῖς ποὺ λέγόμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Τὴν ἁμαρτία ἔχομε καθῆκον νὰ τὴν καταδικάζωμε καὶ τὴν περιστέλλωμε, ἀλλὰ ποτὲ τὸν ἁμαρτωλὸ νὰ μισοῦμε.

Δὲν εἶναι εὔκολο πρᾶγμα ν' ἀγαποῦμε τοὺς ἐχθροὺς μας. Μόνον ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, μπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ. Τὸ μῖσος εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὁπομπαῖα τῆς πεπτωκυίας φύσεως. Τὸ μῖσος ποὺ χαρακτηρίζει πολλοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατεβάζει χαμηλότερα κι' ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζῶα.

Ἕνας ἄνθρωπος μιὰ μέρα κῆρε τὸ μεγάλο του σκύλο φ' ἕνα πλοιάρια. Ἤθελε νὰ ξεκάμῃ τὸ σκύλο ρίχνοντας τον μέσα στὸ νιτάμι. Τὰ κατάφερε νὰ τὸν ρίξῃ στὸ νερό, ἀλλὰ κάθε φορὰ ὁ σκύλος τὰ κατάφερνε νὰ ξαναμπῇ στὸ πλοῖο. Ὁ κύριός του ὅμως προσπαθοῦσε μὲ κάθε τρόπο ν' ἀπομακρύνῃ τὸ σκύλο ἀπὸ τὸ καράβι. Στὴν ὄκελ πισμένη αὐτὴ προσπάθειά του, ἔπεσε σε μέσα στὸ ποτάμι, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ βέβαια. Τί νομίζετε πὼς ἔκαμε ὁ σκύλος του; Τὸν ἅρπαξε μὲ τὸ στόμα του ἀπὸ τὸν γιακὰ καὶ τὸν ἔβγαλε ἔξω. «Ἂν ὁ σκύλος ἦταν ἄνθρωπος ἴσως νὰ μὴν ἀντιπέδιδε τὸ κακὸ διὰ τοῦ καλοῦ. Πόσο ταπεινώθηκε ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχασε τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ πάνω του.

Ὁ Θεὸς μᾶς ἠγάπησε ὅταν ἦμεῖς εἴμεθα ἐχθροί του. Ἴσως νὰ θεωρῇς ἀκόμη τὸν ἑαυτό σου ἐχθρὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ἐξακολουθεῖ νὰ σὲ ἀγαπᾷ. Θέλει νὰ σὲ σώσῃ. Ἂν τὸν ἀφήσῃς διὰ τοῦ υἱοῦ του, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπεφορτίσθη τὴν τιμωρίαν τῆς ἁμαρτίας σου. Καὶ τότε, ὅταν καὶ σὺ δοκιμάσῃς τὴ θεία αὐτὴ ἀγάπη καὶ συγχωρήσῃς, θὰ μπορεῖς νὰ τὴν δείχνῃς ἀκόμη καὶ στοὺς ἐχθρούς σου.

Σπ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ

Πολὺς θόρυβος ἔγινε τελευταῖα διὰ τὴν θέσιν τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Διοικητηρίου τῆς πόλεως μας. Ὑπάρχουν τρεῖς λύσεις κυρίως:

Πρώτη: Νὰ κατασκευασθῇ τὸ Διοικητήριον ἐκτὸς τῆς πλατείας Ὡρολογίου, διότι εἶναι καὶ ἡ καλυτέρη. Δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται ἡ ἐκτασις τῆς βασικῆς πλατείας τῆς Βεροίας. Ἂς ἐξευρεθῇ κάπου ἀλλοῦ χῶρος π.χ. εἰς τὸ τζαμί, ὅπου, ἀπέναντι ἀνυψώνεται ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Διοικητοῦ κ. Σ. Γιαννούλη. Διότι ἡ λύσις πρέπει νὰ προτιμηθῇ. Ἐὰν ὅμως διὰ τεχνικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς λόγους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ τὸ Διοικητήριον—ὅπως πρέπει—ἐκτὸς τῆς πλατείας Ὡρολογίου τότε ἂς προτιμηθοῦν δύο ἄλλαι λύσεις:

Νὰ κατασκευασθῇ τὸ Διοικητήριον εἰς τὸν χῶρον, ποὺ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὸ γκρέμισμα τοῦ κτιρίου τῶν φυλακῶν, τοῦ ταχυδρομείου καὶ Τ.Ε.Α. κ.τ.λ. Ἔτσι θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀπαλλαγῇ ἡ πόλις μας καὶ ἀπὸ ματσκευάσματα—Φυλακὴ π.χ. στὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως!—ποὺ δὲν εἶναι καθόλου καλλωπιστικὰ διὰ τὴν ὄψιν της. Ἀφοῦ τὸ Κρά τος θέλει τὸ οἰκόπεδον, δὲν ἔχει παρὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν χῶρον, ποὺ καταλαμβάνουν τὰ ἑτοιμόρροπα —σχεδὸν— κτίσματά του.

Ἄλλη λύσις εἶναι νὰ ἀναγερθῇ τὸ Διοικητήριον—ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀποτυχίᾳ τῶν ἄλλων λύσεων—εἰς τὸν ὑπάρχοντα χῶρον μεταξὺ τοῦ κτιρίου τῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Κέντρου «Ζάπειον».

Ο ΓΡΙΒΑΣ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟΝ

Πληροφορίαι ἐξ Ἀθηνῶν ἀναφέρουν ὅτι ὁ στρατηγὸς Γ. Γρίβας (Διγενὴς) θὰ συναντηθῇ τὴν ἐρχομένην Τετάρτην τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον, διὰ νὰ συζητήσουν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Κύπρου

Ἡ συνάντησις θὰ γίνῃ μᾶλλον εἰς Ρόδον.

Ἐμεῖς ἐπιμένομεν στὴν ἀποψιν νὰ κατασκευασθῇ τὸ Διοικητήριον ἐκτὸς τῆς πλατείας Ὡρολογίου.

ΤΟ ΗΡΩΟΝ

—"Ελεγε ὁ...ἀδαμάντινος Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ὅτι ὅποιος λαὸς δὲν ἔχει νεκροὺς, μνημεῖα ἡρώων εἶναι ἄβη ὁλόκληρος νεκρός. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε πολλὰ ἡρῶα, γιατὶ ὑπάρχουν πολλοὶ νεκροί. Τὰ ἡρῶα ἔχουν κάποιο σκοπό. Νὰ θυμίζουν στοὺς ἐπιγενομένους, ὅτι ἡ ἄλευθερία ποὺ ἀναπνέουν δὲν παρα μένει παιὰ σὰν φυσικὸ φαινόμενο, ἀλλὰ ἔχει γίνει, ἔχει ἀποκτηθῇ μὲ τὸ αἷμα αὐτῶν, ποὺ τώρα δὲν ἔχουν ὁ λι κ ἡ ὑπόστασιν.

—Καυγᾶς ἔγινε τελευταῖα μεταξὺ τῶν θνητῶν, γιὰ τὴν θέσιν τῶν ἀθανάτων. Καὶ ἐμεῖς παίρνομε τὴν θέσιν μας. Ἡ θέσις τῶν ἡρώων των.... Ἡρώων εἶναι ἡ ψυχὴ μας.

—"Οσο διὰ τὴν ὁλικὴν τους τοποθέτησιν ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν τὰ ἑξῆς:

—"Αν προκειται ἡ μεταφορὰ τοῦ Ἡρώου ν' ἀποβῇ πρὸς βλάβην καὶ καθυστέρησιν τῆς διαμορφώσεως τῆς πλατείας Ὡρολογίου, τότε μὰ γίνη τὸ ἑξῆς:

Νὰ μεταφερθῇ τὸ Ἡρῶον, ὅπου προβλέπει τὰ σχέδιαν τοῦ Ὑπουργ. Δημ. Ἔργων, ἀλλὰ νὰ ἀναβασθῇ καὶ νὰ ἐγγραφῇ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας ἅμα ἐσωτερικὸς εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου τὸ ποσὸν ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν διανοιξιν καὶ τὴν ἀσφαλιστοστρωσιν τῆς πλατείας Τσερμὲν καὶ τῆς ὁδοῦ μέχρι Παπάγου (Πλατείας Ὡρολογίου—Τσερμὲν— Πασσᾶ Κιόσκι—Καλλιθέας—Παπάγου).

Ἂς φροντισθῇ ἡ πλατεία Τσερμὲν καὶ ἂς καθιερωθῇ Ἀστικὴ συγκοινωνία μέχρι Παπάγου. Ἔτσι, θὰ ἐξυπηρετηθοῦν καὶ οἱ Κάτοικοι, καὶ τὰ Κέντρα καὶ ὁ Τουρισμός.

Ἂς μὴ ξεχνοῦμεν, ὅτι ἡ Βέροια ἀρχίζει καὶ τελειώνει ἐκεῖ, ποὺ ὑπάρχει καὶ τὸ τελευταῖο σπίτι. Τὴν ἴδια κατεύθυνση πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ κ. Δημάρχου Βεροίας.

ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΔΙΑΛΕΞΕΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 27 παρελθόντος μηνὸς ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ διάλεξις μὲ θέμα «Τὰ Δικαιώματα—Καθήκοντα τοῦ πολίτου» μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Βίρλαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος.

Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν τὸ γεγονὸς ὅτι, μόναν 20 25 προσῆλθαν στὴν αἴθουσα τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως, συνεπείᾳ δὲ τούτου ἡ διάλεξις ἐματαιώθη, ἐλλείψει ἀκροατηρίου. Χάριν τῆς ἀλήθειας, ὅμως, πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα δὲν εἰδοποίησεν ἐγκαίρως τὸν Δήμον Βεροίας, ποὺ εἶχεν καὶ τὴν φροντίδα. Πάντως οἱ ἐκπρόσωποι, ποὺ ἔλαβαν πρόσκλησιες δὲν δικαιολογοῦνται.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τὸ γραφεῖον ἐφορείας ἔργασίας μετεφέρθη ἐναντὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης (οἰκία Σαρακατσιάνου)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἀπὸ τὸ περιεκτικὸ περιοδικὸ «Ἐθημερία» σημειώνω τὰ ἑξῆς ὡραῖα λόγια τοῦ Ἐξεπέρυ:»

Θὰ χάσετε τὸν πόλεμο ἐπειδὴ δὲν ἔχετε καμιὰ ἐπιθυμία.

Καμιὰ κατηφοριὰ δὲν σᾶς τραβάει. Καὶ δὲν σᾶς ἐνεργοζώσασε παρὰ καταστρέφετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὶς ἀσυνάρτητες ἀποφάσεις σας. Κοιτάξτε τὴν πέτρα πῶς βαραίνει. Κολλάει κατὰ τὸ βάθος τῆς ρεματιᾶς. Γιατὶ εἶναι μιὰ συνεργασία—ὅλοι μαζὶ οἱ κόκκοι τῆς ἀκόνης ποὺ μ' αὐτοὺς ζυμώθηκε βαραίνουν πρὸς τὸ ἴδιο τερμα.

Κοιτάξτε τὸ νεοὺ μὲς τὴν δεξαμενή. Ἀκουμπάει στὰ τοιχώματα καὶ περιμένει εὐκαιρίες Γιατὶ ἔρχεται κάποτε ἡ μέρα ποὺ οἱ εὐκαιρίες παρουσιάζονται. Καὶ τὸ νερὸ νύχτα μέρα, ἀκούραστο σπρώχνει μὲ τὸ βάρος του. Ὅπως τὸ βλέπεις, φαίνεται κοιμισμένο καὶ ὡστόσο εἶναι ζωντανό. Γιατὶ μὲ τὴν πρώτην χαρακιά, νάτο· μπαίνει, μπροστά, τρυπώνει προσπερνάει τὸ ἐμπόδιο ἂν μπορῇ καὶ ξαναπέφτει φαινομενικὰ στὸν ὕπνον ἂν ὁ δρόμος δὲ βγάζῃ πουθενά ὡς τὴν καινούργια εὐκαιρία. Καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνεξιχνίαστους δρόμους ποὺ κανένας ὑπολογιστὴς δὲ θὰ τοὺς ἔχῃ λογαριάσει, ἕνα ἁπλὸ βάρος ποὺ σπρώχνει θὰ ἔχῃ ἀδειάσει τὴ δεξαμενὴ ἀπὸ ὅλο τὸ νερὸ ποὺ εἴχατε φυλαγμένο».

***

Στὸ τριμελὲς Πλημμεκτεῖον Βεροίας τὴν Παρασκευὴν ἐτέθη μ.μ. περίπου ἀρχισε μιὰ ἐνδιαφέρουσα δίκη. ποὺ κράτησε μέχρι τῆς 12.30' νυκτερινῆς, διὰ νὰ συνεχισθῇ τὴν 4μ.μ. τοῦ Σαββάτου καὶ νὰ τελειώσῃ στὶς 6 παρὰ 15' τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς!!! Σὰν νὰ ἐπρόκειτο διὰ Κακουργιοδικεῖον ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ 15 ὥρες περίπου, ἐνῶ 29 ὑποθέσεις τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου, ποὺ προηγήθηκαν κράτησαν μ ό ν ο ν 7 ὥρες!!

—Ἂς παρακολουθήσωμεν λεπτομερέστερα τὴν δίκην. Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ὁ κ. Ταλφρας, σύνεδροι ὁ Πρωτοδίκης κ. Σιδέρης Ἀθ. καὶ ὁ Πάρεδρος κ. Σταγλίδης. Τὴν εἰσαγγελικὴν ἔδραν κατεῖχεν ὁ Ἀντεισαγγελεὺς κ. Σιγανίδης.

Συνήγορος Πολιτ. Ἀγωγῆς ὁ κ. Φιλοκτ. Παπαζόπουλος. Ὑπερασπίσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγ. Συλλόγου Βεροίας κ. Δ. Ἀλεβιζάκος, ὁ κ. Ι. Γιαμὸς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγ. συλλόγου Θεσ/νίκης κ. Γεώργ. Βιδάλης. Τὴν δίκην παρακολούθησαν πολλοὶ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ «Πατρίς», ἀπ' ὅπου κατάγεται ὁ κατηγορούμενος κ. Ἀν. Ἀγαθαγγελίδης, ποὺ κατηγορεῖτο, ὅτι τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 1958 κατέστησεν ἔγκυον τὴν Μηνύτριαν, εἰς Ξενοδοχεῖον τῆς Θεσ/νίκης, τὴν ἐγκατέλειψεν καίτοι ἦτο ἔγκυος καὶ συνεπεία τούτου ἐκινδύνευσε ἡ ζωή της.

—Ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς Πλημμελείου πρὸ μηνῶν κατεδικάσθη εἰς 25ήμερον φυλάκισιν, ἡ ὁποία κατόπιν αἰτήσεως τῆς ὑπερασπίσεως ἐγινεν 3,5 μηνῶν, διὰ νὰ εἶναι ἐφέσιμος

—Στὴν ἀρχὴν τὰ συναισθήματα ὅλων—καὶ τοῦ Δικαστηρίου κάπως—ἦταν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου—ὡς συνήθως συμβαίνει—Σι' αὐτὸ καὶ ἡ ὑπεράσπισις διὰ τῶν κ. Βιδάλη καὶ Γιαμὰ διεμαρτυρήθη ἐπανειλημμένως.

—Οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως ἦσαν κατηφεῖς καὶ ἀποκαλυπτικοί, πολὺ δὲ περισσότερον ἡ ἐξαδέλφη τῆς μηνυτρίας. Εἰς ἀντιπαράστασιν τοιχὴ μηνύτρια ποὺ κατὰ τὴν κατάθεσίν της ὑπῆρξεν πολὺ ἰδιόρρυθμη καὶ ὀλιγομίλητη, ὡμίλησε πειὰ ἔντονα καὶ μὲ εὐχέρεια. Ὁ κατηγορούμενος ἀπελογήθη πολὺ πειστικὰ καὶ λογικά.

—Ἡ Κατηγοροῦσα ἀρχὴ ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τοῦ Κατηγορουμένου, ἀλλὰ ὑπῆρξεν κάπως ἐπιφυλακτική, κατόπιν τῶν συντριπτικῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ὑπερασπίσεως καὶ ὡμίλησεν περὶ «Κενῶν» τῆς ἀποδεικτικῆς προσπαθείας τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς.

—Ἡ ἀγόρευσις τοῦ συνηγόρου τῆς Πολ. Ἀγωγῆς ὑπῆρξεν πολὺ νευρώδης καὶ δυσφημιστικὴ διὰ τὸν Κατηγορούμενον. Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν οἱ συνήγοροι ὑπερασπίσεως.

—Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δ. Ἀλεβιζάκου ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶτάτη ἀπὸ νομικῆς καὶ λογικῆς ἀπέψεως Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΔΣ Β ἀνέπτυξεν τὴν ἔνστασιν τοῦ ἄρθρου 1541 τοῦ Α. Κώδικος ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 359 τοῦ Ποιν. Κώδικος καὶ ἀνέτρεψεν τὸ Κατηγορητήριον, διότι ἡ μηνύτρια κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συλλήψεως «διῆγεν βίαν ὁ κόλαστον» κατὰ τὸ ἄρθρον 1543 τοῦ Α. Κ. Πρὸς ἐπιρρωσιν τῆς γνώμης του ἐπεκαλέσθη ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ξένον Νομολογίαν Ἐν συνεχείᾳ «ἔρριξεν πραγματικὴν βόμβαν» ὅταν ἐδιάβασε ἐπιστολὲς ἑνὸς Λοχίου πρὸς τὸν Κατηγορούμενον, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Λοχίας, ποὺ ἐφυλάκισε εἰς τὴν αἰκίαν τῆς μηνυτρίας εἰς τὸ Δροσάτον τοῦ Κιλκὶς, ἄφηνε νὰ νοηθοῦν πολλὰ διὰ τὸ ποιὸν αὐτῆς

— Ἡ ἀγόρευσις τοῦ Προέδρου τοῦ ΔΣΘ κ. Γ. Βιδάλη ἦταν ὑπέροχη ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως. Ἔγινεν κατ' ἀρχὴν Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 359 τοῦ Π.Κ.—τὸ ὁποῖον εἶναι καινούργιον—καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπέδειξεν διὰ ἀποφάσεων τοῦ Ἐφετείου Θεσ/νίκης καὶ διὰ τοῦ παραλληλισμοῦ Α.Κ καὶ Π.Κ. ὅτι ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 359 ἀποτελεῖ ἔμμεσον κατάργησιν τῶν ἄρθρων 1541 καὶ 1543 τοῦ Α.Κ.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπέρριψεν τὸ «τριγωνάκι» τῆς Πολιτ Ἀγωγῆς περὶ «ἀλληλογραφίας, Δώρων καὶ Ξενοδοχείου».

—Ἀριστη ἡ Ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως.- Ὅταν ἐτελείωσεν τὸ δικαστήριον εἶπα εἰς τὸν κ. Βιδάλην καὶ τὸν κ. Ἀλεβιζάκαν, ὅτι ἐνίκησε μὲν τὸ Δίκαιον ἡ Δικαιοσύνη, ἀλλὰ ἀπεκατεστάθη ἰδίως τὸ Δικηγορικὸν ἐπάγγελμά, διότι ὁλοιοιπαρευρεθέντες διεπιστώσανδτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἄξιοι Δικηγόροι, λαμπροὶ ὑπηρέται τῆς Θέμιδος.

—Τὸ Δικαστήριον ἀπεσύρθη εἰς αἴθουσάν του ἀπὸ τῆς 2,30 μέχρι 3.30 πρωϊνῆς, ὁπότε ἐπανῆλθε καὶ ἀνεκοίνωσεν τὸ Διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεώς του ὅτι «Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τῆς συλλήψεως ἡ μηνύτρια εἶχεν σχέσεις καὶ μὲ ἄλλους καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ ἡ πατρότης τοῦ τέκνου, τὸ Δικαστήριον ἔχει ἀμφιβολίας καὶ ἀπαλλάσσει τὸν Κατηγορούμενον».

—Ἀμέσως, ἐντὸς τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ἀκροατήριον ἐχειροκρότησεν ζωηρά, συμφωνῆσαν μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου. Σκηνὴ ποὺ θυμίζει τὴν ἀναθεωρητικὴν δίκην τῆς περιφήμου ὑποθέσεως Νιρέμβεργας.

Ἡ ποιητική μας ἀνθολογία

ΜΗΝ ΚΛΑΙΣ...

Λ. ΠΟΡΦΥΡΑ

Μὴν κλαῖς, μὴ λὲς πὼς εἶποτα δὲν σοῦμεινἐξῶ πέρα·
σοῦ μένει ἀπάνω στὰ βουνὰ τὸ πέρπασμα τῆς μπόρας,
σοῦ μένει ἡ χαραυγὴ μακριὰ στὰ πέλαγο, κ'ἡ μέρα
κάτω στὸν κάμπο, κ'οἱ ἐλιές, καὶ τὸ βοητὸ τῆς χώρας.

Σοῦ μένει, ἀκόμα, τὸ φτωχό, τ'ἀπάνεμο ἀκρογιάλι,
ποὺ, σὰ βραδιάζει, μέσα του πέφτουν τὰ βράχια, οἱ μῶλοι,
τὰ σπίτια, ὁ νέρος ὁ ψαρὰς ποὺ λάμνει ἀγάλι—ἀγάλι...
Μὴν κλαῖς! Σοῦ μένει ἐκεῖ—γιὰ ἰδές—ἁλ'ἡ ζωή μας. Ὅλη!

Σοῦ μένει ἐκεῖ μὲ τὴ βουβὴ κι ἀθῶα της γαλήνη,
μὲ τὴ γλυκαχαμόγελη, τὴν ξέναστη ὁμορφιά της,
μὲ τὴν σκιά της, τὴ σκιὰ ποὺ ἀρχίζει νὰ τὴ σβήνει
σινὰ—σιγὰ τὸ σούρουπο καὶ τῆς νυχτιᾶς ὁ μπάτης...

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Ἡ Ἰωνικὴ λεπτότητα καὶ χάρι βρῆκε τὴ σύγχρονη ἔκφρασί της στοὺς λυρικοὺς στίχους τοῦ Δημητρίου Σούτσου. Ἔτσι τὸν φώναζαν στὴν πατρίδα του τὴ Χίο (1879), ὅταν ὁ σημος ἀκόμα ξεκίνησε γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ γρήγορα ἀνεκάλυψε ὅτι ἀπὸ τὰ δικηγορικὰ βιβλία ἀπουσιάζε ὁλότελα ἡ ποίησι καὶ χωρὶς ἐνδοιασμοὺς διέρρηξε τοὺς δεσμοὺς του μὲ τὴν θεὰ Θέμιδα. Καὶ σύντομα ἐτίμησε τὴν πατρίδα του ἀνθολογημένος σὲ γερμανικὲς, ἀγγλικὲς καὶ ναλλικὲς Ἀνθολογίες. Ὅσο ζοῦσε ἐξέδωκε μόνο μία συλλογή, τὶς «Σκιὲς» (1920). Ὁ δεύτερος τόμος του «Μουσικὲς Φωνὲς» εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος μετὰ τὸν θάνατό του (1932).

Ἡ ποίησι τοῦ Πορφύρα ἀγαπήθηκε καὶ διαβάστηκε πολύ. Μικρὸ πνεῦμα, τσιγγερός. Σὰν ἕνα ξεσκέπαστο ρούδι, μπροστὰ στὸν κολοσσὸ τοῦ Παλαμᾶ. Ἐλαφρὸ ἀεροφύσημα, πλάϊ στὸν πυρετὸ τοῦ Καβάφη. Γέρνει καὶ συγκινεῖ χαμηλόφωνα, θεσπεσιακά. Ποίησι ἀπλῆ· ἀποβλητική. Ἡ κάθε του λεξούλα μιὰ μουσικὴ νότα. Τὸ σύνθετό του μιὰ μουσικὴ συμφωνία. Καὶ τὸ ἀπόστεγμα: Μία νοσταλγικὴ ἠδεμία, ποὺ ἐξιδανικεύει τὴν ζωὴ καὶ ἀπαλαίνει τὸν πόνο· τὸν γλυκαίνει. Χωρὶς νὰ εἶναι ὑπεραισιόδοξος, δείχνει λυτρωμένος ἀπὸ τὰ φθορερὰ συμπλέγματα ἀπεσωτισμοῦ, ποὺ κατέτρυχαν τὸν Καρυωτάκη, τὸν Λασκαρίτη, καὶ τοὺς ὁμοίους τους. Ἐτὸ μέτρο τὸ δικό τους γιὰ τὴ ζωὴ ἀντέταξε μὲ ἀξιοπρέπεια μιὰ ἤρεμη συμφιλίωσι μαζί της. Α.Τ.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

25ον

Κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψῃ, καὶ πολὺ λιγώτερο ἡ γερμανικὴ ἀστυνομία, ποὺ φαίνονταν ἀπὸ ἀναζητοῦσε αὐτὸν τὸν περίφημο Γιαλαμᾶ τῆς Ἀθήνας καὶ δὲν θὰ ἄφηνε εὔκολα ἀπὸ τὰ χέρια της τὸ Γιαλαμᾶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἀλλὰ τί ἦταν τότε, ἂν δὲν ἦταν σύμπτωσις;

Ἐξαφναμιὰ ἰδέα τοῦ ἦρθε στὸ νοῦ.

—Ποῦ εἶναι ἡ φωτογραφία τῆς ἄλλης ταυτότητος; Ρώτησε.

—Αὐτὸ τὸ ξέρετε ἐσεῖς ποὺ τὴν ξεκολλήσατε ὅταν πετάξατε τὴν ταυτότητά σας, θηλαδὴ ὅταν βρεθήκατε στὴν ἀνάγκη νὰ τὴν πετάξετε καὶ νὰ ἐξαφανιστῆτε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὅπου δὲν σᾶς χωροῦσε πιὰ ὁ τόπος. Ἂν εἴχατε ἀφήσει τὴ φωτογραφία σας, τώρα δὲν θὰ εἴμασταν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκοῦμε ἐδῶ τὶς κουταμάρες σας καὶ νὰ σᾶς βλέπουμε νὰ κάνετε τὸ πλυμένο μανεκὶ.

—Κι ἂν σᾶς ἀποδείξω ὅτι δὲν ἔφυγα ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη οὔτε μιὰ μέρα;

—Δὲν φτάνει νὰ ἀποδείξετε ἐσεῖς. Πρέπει νὰ πεισθοῦμε καὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι.

—Ἅμα καλοεξετάσετε, θὰ πεισθῆτε.

Ὁ συλλογισμὸς τοῦ Στέλιου ἦταν πολὺ λογικός. Ἀλλὰ καὶ ὁ Πάπ ἔκαμνε ἕνα ἄλλον συλλογισμό, ἀτράνταχτο στὴ λογική του.

—Δὲν θέλω νὰ σᾶς περάσω ἡ ἰδέα εἶπε στὸ Στέλιο, ὅτι πᾶμε νὰ σᾶς ψαρέψουμε! Ἐμεῖς εἴμαστε βέβαιοι, καὶ εἴτε τὰ ὁμολογήσετε ὅλα εἴτε ὄχι, θὰ σᾶς στείλουμε στὸ στρατοδικεῖο.

Στὸ ἄκουσμα αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς ὁ Στέλιος τὰ ἔχασε. Ἤξερε καλά, ὅτι τὸ στρατοδικεῖο δὲν θὰ λεπτολογοῦσε καὶ ὅτι θὰ τὸν ἐδίκαζε σύμφωνα μὲ τὶς ἐνδείξεις, ποὺ τόσο ἦσαν δυσμενεῖς γι' αὐτόν.

Ὁ Πὰπ ξεκολούθησε.

—Τὸ πρᾶγμα γιὰ μᾶς εἶναι πολὺ ἁπλό: Ἀκοῦστε, γιὰ νὰ καταλάβετε πόσο καλὰ εἴμαστε κατατοπισμένοι, καὶ πόσο μαῖα εἶναι κάθε προσπάθειά σας νὰ παραστήσετε τὸν ἀθῶο καὶ τὸν ἀνήξερο. Λοιπόν: Στὴν Ἀθήνα ἀπὸ πολλοὺς μῆνες ὁ Στέλιος Γιαλαμᾶς καταζητεῖται ἀπὸ τὴν γερμανικὴ καὶ τὴν Ἰταλικὴ ἀστυνομία. Εἶναι πρόσωπο ὑποφερτὸν τόσο ὑποφερτόν, ὅσο καὶ οἱ ἐκκρεμεῖς γαμῶσες μὲ τὶς ἀρχὲς ἔχει τινάξει περὶ τὰ δώδεκα αὐτοκίνητα στὸν ἀέρα καὶ τρεῖς ὁπαδοὺς μας.

Δυσευχῶς ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὀνομά του τίποτα ἄλλο δὲν εἶχε γίνει γνωστό. Ὡσότου ἡ δίωξις καταρθώνει νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ ἴχνη του, καὶ ἡ σύλληψίς του εἶναι σχεδὸν βεβαία. Ἀλλὰ καὶ πάλι τὴν τελευταία στιγμὴ διαφεύγει ὁ ἐπικίνδυνος ἔγκλιματίας. Τὰ μόνο ποὺ ἐδρίσκει ἡ ἀστυνομία ἡ ταυτότης του, ἡ πραγματική του ταυτότης, αὐτὴν ποὺ βλέπετε ἐδῶ.

Ὁ Στέλιος ἄκουγε μὲ προσοχὴ τὴν περίεργη ἱστορία. Ὁ Πὰπ ἔξη κολούθησε.

—Ὅπως ἦταν φυσικό, ἡ Ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν κάμνει τὴ σκέψη ὅτι πιθανὸν ὁ κακοῦργος νὰ ἔχῃ καταφύγει στὴ Θεσσαλονίκη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγεται, καὶ ὅπου ἀσφαλῶς ἔχει εὐρύτερους κύκλους φίλων καὶ γνωστῶν ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τοῦ δώσουν ἄσυλο.

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΛΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ε. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡ. καὶ ἐπὶ συνεννοήσει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΟΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.
(Παραλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅποιος δὲν βλέπει τὴν ματαιοδοξία τοῦ κόσμου, εἶναι πολὺ ματαιόδοξος ὁ ἴδιος.

ΠΑΣΚΑΛ

—Ἡ Εὐτυχία εὐεργετεῖ τὸ σῶμα, ἐνῶ ἡ λύπη ἀναπτύσσει τὴν δύναμιν τοῦ νοῦ.

ΡΑΣΚΙΝ

—Ἡ Ἐπιστήμη κάνει τὸν σοφόν, ἡ λογικὴ κάνει πον. Δ.

—Δὲν πρέπει . ἀπέχωμεν ἀπὸ τὶς ἀνάγκες μας διὰ τὸν φόβον τῆς ἐπικρίσεως.

ΣΑΙΞΠΗΡ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ἕνας χῆρος ξαναπαντρεύθηκε. Λίγους μῆνες μετὰ τὸ γάμο, ξαναφοράει μαύρη γραβάτα.

—Τί συμβαίνει: τὸν ρωτᾶ ἕνας φίλος Χήρεψες γιὰ δεύτερη φορά;

—Ὄχι. Ἀλλὰ ἡ δεύτερη γυναίκα μου εἶναι τόσο κακιά, ποὺ πενθῶ ξανὰ τὴν πρώτη!

***

Κάποιος ποὺ τὸν ἔπνιξαν τὰ χρέη, ἀποφασίζει νὰ αὐτοκτονήσῃ καὶ πέφτει στὴ θάλασσα. Ἕνας βαρκάρης ὅμως προλαμβάνει καὶ τὸν σώζει

—Μοῦ χρωστᾶς τὴ ζωή σου, τοῦ λέει.

—Νὰ πάρῃ ἡ ὀργή, λέει ὁ ἄλλος, Κι ἄλλο χρέος!

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἀκόμη ἕνα ἀνέκδοτο τοῦ Γιώργου Οἰκονομίδη:

Πεθαίνει ἕνας Ἑβραῖος καὶ πάει στὸν Παράδεισο. Τὸν παίρνει ὁ Ἅγιος Πέτρος, γιὰ βοηθόν του. Μιὰ μέρα τοῦ δείχνει μιὰ μηχανή, ποὺ πατῶντας κουμπιὰ ἐρρύθμιζες ἂν θὰ βρέξῃ στὴ γῆ καὶ σὲ ποιὰ μέρος. Μετὰ ἀπὸ λίγο φεύγει ὁ Ἅγιος Πέτρος καὶ ἀναλαμβάνει ὁ Ἑβραῖος Ἰσαὰκ τὴν φροντίδα τῆς «βροχοποιοῦς» μηχανῆς. Κάποτε πάτησε ἕνα κουμπὶ καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ βρέχῃ εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἰταλίας π.χ. τὴν Ρώμην. Ἔβρεχε συνέχεια: Μιὰ ἑβδομάδα, ἕνα μῆνα, δύο μῆνες κτλ. Εἶδαν καὶ ἔπαθαν οἱ Ἰταλοί, ὁπότε ὁ Πάπας ἦλθεν εἰς πνευματικὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν Ἅγιον Πέτρον καὶ ἐξέφρασε τὸ παράπονό του. Ὁ Ἅγιος Πέτρος ἐφώναξε κοντά του τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν ἐπέπληξε, διότι ἐπέδειξε τόση ἀμέλεια κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἀπελογήθη:

—Ξέρεις Ἅγιε Πέτρε ἄφησα νὰ βρέχῃ συνεχῶς, γιατὶ ἔχω στὴν Ρώμην ἕναν ἐξάδελφο, ποὺ ὁ ἔρημος πουλάει.. ἀδιάβροχα.

Ποντιακὰ ἀνέκδοτα

ΕΣΥ ΠΑ ΕΡΠΑΖΕΣ

Νέπε εἶπεν ὁ Λάϊσιον τὸν γυιόν του καὶ τὸν Καῦφαν

Πῶς ἐπέρασες [illegible]
δασκάλες, κιόλα [illegible]
σὲν οἱ σκύλ.

—Ναί εἶπεν, ἀτὸν κι ὁ Καῦφον, ἐσὺ πὰ ἔρπαζες, ἀσὸ ραβδὶν χαπαρ ἔ·εις

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Ὀπωρῶν 16 στρεμ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βεροίας—Ταγαροχωρίου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

Η ΜΗΛΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Μονόσπιτα (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ μήλων εἶναι Πολὺ καλή. Τὸ εἶδος «Μπλὲλ—φόρ» εἶναι ἐξαιτίας ποιότητος. πλεῖστοι δὲ παραγωγοὶ ἀπορροὶ ἀγοράζουν μεγάλας ποσότητας μὲ τὰς συνήθεις τιμὰς ἀγορᾶς.

Ἀριθ. 18,227

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστὴς

Δ η λ ο π ο ι ῶ, ὅ τ ι

Τῇ ἐπιτροπεύσει τοῦ Πραξιτέλους Κ. Ζαρούκα κατοίκου Βεροίας δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Σωτηρίου Γ. Ἀνάτου καὶ Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ, κατοίκων Ξεχασμένης, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 13,456)1956 δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, δραχμὰς 25,187 ἐν συνόλῳ καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην ὀγδόην (18) Ὀκτωβρίου 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ἐν ΒΕΡΟΙΑ ἕδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τὴ Πλατεία Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση, ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3)1956 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάρη, κατασχεθέντα ἀκίνητα τῆς ἐκτῶν ὀφειλετῶν ΑΜΥΓΔΑΛΙΑΣ συζύγου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ, ἤτοι α) Τὸ ἀγρὸς ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν τριῶν, τριῶν σποριῶν καὶ τριῶν τετάρτων τῆς σποριᾶς κείμενος ἐν τῇ θέσει «Στενούρα» τοῦ χωρίου Ξεχασμένης τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Διαμαντῆ Παπαχρισοπούλου, Ἀντωνίου Στογιανναπαυλου, καὶ μὲ δρόμον. 2) Ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ἐν αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει Σαμιές ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δύο καὶ ἡμισείας σποριᾶς συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Ἀναστασίου Ἀργυροπούλου, Ταξιάρχου Γιαννοπούλου, καὶ μὲ αὐλάκα ἐκ δύο μερῶν. 3) Ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει Λυκόπι, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς σποριᾶς καὶ τριῶν τετάρτων τῆς σποριᾶς, συνορευόμενος μὲ ἰδιοκτησίας Ἀθαν. Καυτοπούλου, Ἀντωνίου Βαρσαμοπούλου, καὶ μὲ αὐλακα ἐκ δύο μερῶν. 4) Ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει Ἀόλάκι Βέη, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ ἡμισείας σποριᾶς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Σ. Ἰωαννοπούλου, Ν Κουλακιώτου - Ἀβτζῆ καὶ Κων)νου Κυριακοπουλου καὶ 5) Ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει παρασπόρι, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν δύο συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Β. Στεργιοπούλου, Στ. Κουλακιώτου, Ν. Παπαδοπούλου καὶ μὲ αὐλάκι ἐκτιμηθέντων ἀντὶ συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 30.497. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 19.165. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται κατ' αὐτοῦ δι' ἐξόδων του ἀναπλειστηριασμός Τὰ φερέγγυα τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ τῇ Τρίτῃ (3) Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ.Σ.) Α. Ε. Σαρρηκωστὴς

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΚ)ΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Προσκαλοῦνται οἱ ἀπογραφέντες δικαιοῦχοι Ἐργατικῆς Κατοικίας, ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν παραλάβωσι ἐκ τῶν Γραφείων τοῦ Ι.Κ.Α Βεροίας τὰ ἠριθμημένα ἀποκόμματα τῶν ἀπογραφικῶν των δελτίων, βάσει τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν.

Ἐκ τοῦ Ὑποκ)τος Βεροίας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΕΜ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΛΙΑΚΜΩΝΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1769

Ἐν Ἐργοχωρίῳ τῇ 1)10)1959

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Γεωργικὴ Ἐποπτεία ΥΠΕΜ Ἀλιάκμονος.

Προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἀνοικτῶν (προφορικῶν) προσφορῶν διὰ τὴν ἐκποίησιν ἑπτὰ χιλιάδων τετρακοσίων δέκα (7410) χιλιογράμμων ἀραβοσίτου προϊόντος τοῦ πειραματικοῦ ἀγροῦ της εἰς 0000 Βεροίας συμφώνως τοῖς ὅροις ταυταρίθμου διακηρύξεώς της.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται ἐν Βεροίᾳ εἰς τὸ καφενεῖον ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (κάτωθι Νομαρχίας) τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1959 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—1 μ.μ

Γνῶσιν τῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος καὶ τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως δύνανται νὰ λάβουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὴν ἐν Ἐργοχωρίῳ ἀποθήκην τῆς ΥΠΕΜ καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἀπὸ ὥρας 10—1 μ.μ,

Ὁ Γεωργικὸς Ἐπόπτης

Ι. Ε ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΚΩΔΩΝ)ΣΙΟΥ

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Χαριέσσης (Κάτω—Κοπανός) Βεροίας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἀνὰ κυβικὸν μέτρον κατασκευὴ τοῦ σκελετοῦ τοῦ Κωδωνοστασίου (φατσούρα) μόνον ἡ ἐργασία κατασκευῆς τῶν ὑλικῶν παρεχομένων παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ δημοπρασία θὰ διεξαχθῇ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—11 π.μ εἰς τὸ Καινοτικὸν Κατάστημα τῆς Χαριέσσης.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν Ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων ἢ Ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ. 1000εἰς μετρητὰ ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ Τ.Σ.Μ.Ε.Λ.Ε.

Τὸν τελευταῖον μειοδότην βαρύνουσι ἅπαντα τὰ ἔξοδα τῆς Δημοπρασίας ὡς καὶ αἰνόμιμοι κρατήσεις.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας - αἱ ὥρας'

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑ

Ἀρ. Πρωτ. 146

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Δοθείσης ἀντιπροσφορᾶς ἐκ δρχμ. 588.000 διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐκ 3050 περίπου στρεμμάτων ἀγροκτήματος Καληπέτρας, περιοχῆς Κοινότητος Ραχιᾶς ἰδιοκτησίας τοῦ Ι. Ναοῦ,τὸ Ἐκκλ)κὸν Συμβ)λιον ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΕΙ ὅτι:

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν πώλησιν τοῦ ἀνωτέρω κτήματος τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ 11ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959 καὶ ἀπὸ ὥρας 11ης μέχρι 12ης π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται να λάβωσι γνῶσιν ἐκ τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ της Καιν. Ραχιᾶς.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5—10—1959

Διὰ τὸ Ἐκκλ)κὸν ξυμβ)λιον

Ὁ Πρόεδρος

Οἰκ. Γ. Ἀντωνόπουλος

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Νασούῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἕλληνος 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Σχολαὶ Ἀμερικανικῆς (Ἀγγλικῆς) γλώσσης

Ἀναγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ τάξεις ἀρχαρίων καὶ προχωρημένων

Εἰδικὰ τμήματα διὰ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ

Σύντομη ἐκμάθηση τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης

Ἀπὸ πεπειραμένο προσωπικὸ

ΕΥΘΗΝΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ

Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 9.30—1 μ.μ. καὶ 4.30—8.30 μ. μ.

Γραφεῖα καὶ διδακτήρια ὁδὸς Θεμιστοκλέους 4 Πάροδος Κεντρικῆς Ἀγορᾶς παραπλεύρως Φωτο-Ἀνάστη

Ἡ δημοσίευσις τῶν Συνεχειῶν μας: «Ἱστορία τοῦ Τόπου μας, Δαΐκὸν Πανεπιστήμιον καὶ Ἁπλοῖ κανόνες ὀρθογραφίας» ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον.

ΑΡΙΘ. 18.225

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστὴς.

Δ η λ ο π ο ι ῶ, ὅ τ ι

Τῇ ἐπιτροπεύσει της ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Ἐξαγωγῆς Γεωργικῶν Προϊόντων Α.Ε. (ΑΓΡΕΞ) νομίμως ἐκπροσωπουμένης, δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἀνέστη Παρασκευᾶ Μαυρίδου, γεωργοῦ κατοίκου Νέου Σκυλιτσίου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 8ξ)1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ Προέδρου τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν δραχμὰς ἐν συνόλῳ 24.085 καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην ὀγδόην (18ην) Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς, ἐν ΒΕΡΟΙΑ ἕδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τὴ Πλατεία Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση, ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 596 4)1959 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκαλιάρη κατασχεθέντα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἀνέστη Μαυριδου, κείμενα ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ τοῦ χωρίου Νέου Σκυλιτσίου τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας ἦτοι α) εἰς αὐτοτελὴς ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ θέσει Πλατάνια, ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δέκα τριῶν καὶ μ.τ. πεντακοσίων ἑξήκοντα ὀκτὼ (13.568), συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀγγέλου Θεοδωρίδου, Ἰωάννου Κάλφα, κοινὴν βοσκὴν καὶ ἀγροτικὸν δρόμον καὶ β) ἕτερος αὐτοτελὴς ἀγρὸς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ 65 ὀπωροφόρων δένδρων, κείμενος ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Καψούρα» ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δέκα τεσσάρων καὶ μ.τ. διακοσίων (14.200), συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀγγέλου Θεοδωρίδου, Δημητρίου Πατρέλη, Δήμου Τοπάλη, Ὀδυσσέως Πάλλα καὶ ἀγροτικὸν δρόμον, ἐκτιμηθέντων ἐν συνόλῳ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 55.536. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπευούσης τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 18,511. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται κατ' αὐτοῦ δι' ἐξόδων του ἀναπλειστηριασμός. Τὰ φερέγγυα τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν τρίτην (3) Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένου ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Α.Ε. Σαρρηκωστὴς

ΑΓΡΟΤΑΙ

ἐβοηθήσατε μὲ τὴν πεῖρα σας νὰ σχεδιασθῇ καὶ

ΕΓΙΝΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΡΑΚΤΕΡ

ΝΤΑΙΒΙΝΤ ΜΠΡΑΟΥΝ

42 1/2 ΠΠΩΝ

Μοντέλλο Μαΐου 1959-Τύπος 950

DAVID BROWN

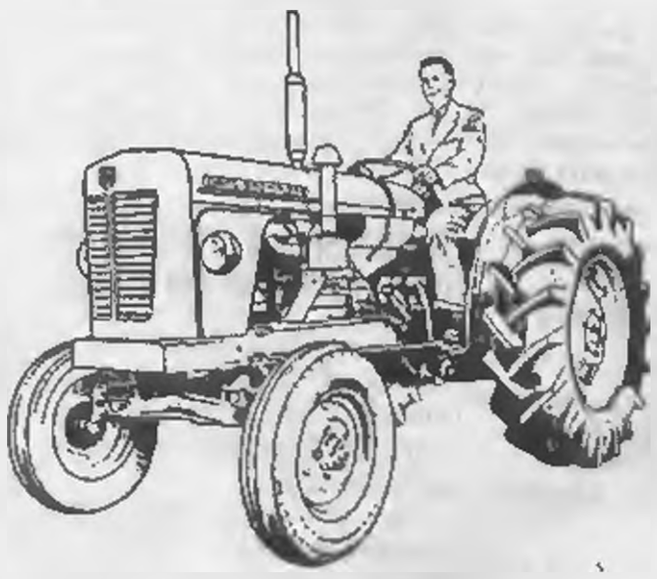

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ

Εἰς ἀπόδοσιν ἐργασίας καὶ οἰκονομίαν καυσίμων

ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΥΝΑΜΙΣ ΜΗΧΑΝΗΣ, ΕΛΑΣΕΩΣ, ΤΑΡΑΥΛΙΚΟΥ

ΔΕΝ ΝΤΕΡΑΠΑΡΕΙ

Μὲ τρίδυνον ἄροτρον, τελλιοσπορητήν, ὡροσπορητήν, στροφοσπορητήν, ἄξονα μεταδόσεως κινήσεως, αὐτόματον ἐφοδίασιν, ἐργαλεῖα κ.λ.π.

ΕΓΓΡΑΦΟΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΙΟΙ ΣΤΕΦ. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

ΒΕΡΟΙΑ

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ

Νεόκαστρον (τρὸ ἀνταποκριτοῦ μας) —Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας πανηγυρίζουν διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν, χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ ἀόκνου καὶ δραστηρίου Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Ἀραβούλη Ἀνδρέα, ἐπέκτασιν τῆς Καπνοκαλλιεργείας ἀπὸ τὰ 500 περίπου εἰς 1200 στρέμματα περίπου. Τὸ χωρίον μας ἐπεσκέφθη ὁ Διευθυντὴς Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ Βορείου Ἑλλάδος μετὰ τοῦ γεωπόνου.

—Ἐγένετο ἡ δημοπράτησις τῆς κατασκευῆς τῆς Γεφύρας Νεοκάστρου—Μελίκης.

—Κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγροφυλακίας κ. Π. Σπαθῆ, τὴν ἐρχομένην ἀνοιξιν θὰ δενδροφυτευθῇ καταλλήλως ἡ ὁδὸς Μελίκης—Νεοκάστρου καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς μὲ λεύκες ἐκ Καναδᾶ.

—Εἶναι ἀνάγκη νὰ κατασκευασθοῦν τὰ κάτωθι μικρὰ ἔγγεια βελτιωτικὰ ἔργα:

1) Κινδυνεύει νὰ μείνῃ ἡμιτελὴς ἡ τάφρος Μάδη—Νεοκάστρου, ἐλλείψει πιστώσεως. Λόγω τῆς μὴ ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου κατακλύζονται 1500—2000 στρέμματα ἀπὸ τὰ βρόχινα νερά.

2) Ἐπείγει νὰ κατασκευασθοῦν δύο γέφυρες εἰς τὸν «λάκκον τοῦ Βουστινοῦ» καὶ μία στὸν «Βαθὺ—λάκκο».

3) Νὰ ἀμμοχαλικοστρωθῇ ἡ γεωργικὴ ὁδὸς κατὰ μῆκος τῆς ἀνωτέρω τάφρου.

—Ἐπίσης ὑφίστανται τὰ ἑξῆς προβλήματα:

α) Νὰ στηλῃ Τοπογραφικὸν συνεργεῖον διὰ τὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς Κοινότητος. Ὁ κ. Οἰκονομικὸς Ἔφορος Ἡμαθίας ἐγνωστοποίησεν πρὸς τὴν Κοινότητα, ὅτι, συμφώνως μὲ τὸ Κτηματολόγιον, τῆς ἀνήκουν 73 στρέμματα λειβαδιοῦ.

Ἔτσι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Κοινότης νὰ καρπωθῇ τὴν περιουσίαν της.

β) Νὰ ρυμοτομηθῇ τὸ χωρίον, διὰ νὰ διαμορφωθῇ καταλλήλως ὅπως εἶναι ἀπαραίτητο, διότι τώρα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εὑρίσκεται σὲ πρωτόγονη κατάστασιν.

—Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ χωρίου μας ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κ.κ. 1) Ματσούκα Θωμᾶ, 2) Πήτη Γιαννάκη 3) Τσομπανίκα Δημ. καὶ 4) Καυκουλιάντα Ν. ἐπιδεικνύει μεγάλη δραστηριότητα διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἀφίχθη ὁ νέος Νομάρχης Ἡμαθίας κ. Κων. Σερεπίσσος.

—Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἔπεσε πυκνὴ χιὼν εἰς τὰ πέριξ τῆς πόλεώς μας ὄρη.

—Μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Τ.Ο.Β. συνεκροτήθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν μεγάλη σύσκεψις ἐπιστημόνων, ἐμπόρων βιοτεχνῶν κτλ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δικηγορικοῦ συλλόγου, ἡ ὁποία ἠσχολήθη μὲ τὰ ζητήματα τῆς Βεροίας.

Τὰ πορίσματα ταύτης ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

—Λόγω τῶν ἐργασιῶν μετατροπῆς τῶν σωλήνων ὑδρεύσεως ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως, διεκόπη ἡ ὕδρευσις τῆς πόλεως τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν.

—Συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι διαμορφώσεως τῆς πλατείας Ὡρολογίου, διὰ ἀνασκαφῆς τῆς θέσεως τοῦ Ἡρώου καὶ στρώσεως τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Δικαστηρίου χώρου.

—Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν κυκλοφορεῖ τὸ Πανηγυρικὸν 2ον τεῦχος τῆς περιοδικῆς ἐκδόσεως τοῦ Τ.Ο.Β. «Ὁ Τόπος μας» μὲ 16 σελίδας, ἀφιερωμένας εἰς τὸ Βαν Φεστιβάλ καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Τ.Ο.Β.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΗΡΩΟΥ ΕΙΣ ΠΛΑΤ. Μ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ & Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΔΙΟΙΚ)ΡΙΟΥ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἀπὸ τὴν συζήτησιν ἡ ὁποία ἔγινε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Δημαρχεῖον Βεροίας μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ μερικῶν ἐκπροσώπων Σωματείων τῆς πόλεως, διεπιστώθησαν τὰ κάτωθι:

1) Ὅτι ἡ μεταφορὰ τοῦ Ἡρώου ἀπασχολεῖ τὸν Δῆμον ἀπὸ τὸ 1951.

2) Ὅτι διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἡρώου εἰς τὴν Πλατεῖαν Μάρκου Μπότσαρη συνεφώνησαν ἐν προκριματικῇ συζητήσει ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ ἅπαντες οἱ 19 Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, πλὴν τῶν κ.κ Τσικερδάνου καὶ Ταλέρα ἢ Ἀσλάνογλου, συμφωνησάντων μὲν καὶ αὐτῶν διὰ τὴν εἰς τὴν ἀνωτέρω πλατεῖαν μεταφορὰν του, ἀλλ' ὑπὸ τὴν αἵρεσιν προηγουμένης διανοίξεως τῆς λεωφόρου ἀπὸ Πλατείας Δικαστηρίων, μέχρι Πλατείας Μάρκου Μπότσαρη.

3) Ὅτι διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἡρώου εἰς τὴν Πλατεῖαν Τσερμὲν ἐπρυτάνευσεν ἡ γνώμη ὅτι πρόκειται περὶ τῆς δευτέρας ἐν Βεροίᾳ Πλατείας, Κεντρικῆς οὔσης, ἐξυπηρετούσης τρεῖς μεγάλους ἀγροτικοὺς συνοικισμούς, πρὸ τῆς ὁποίας ἄλλως τε μετὰ τὴν διάνοιξιν τῆς προβλεπομένης λεωφόρου, ἤτις ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως, πλάτους καὶ αὐτῆς μ. 15, μέχρι τέρματος τοῦ σχεδίου πόλεως ἤτοι μέχρι τοῦ ὑψώματος Κιόσκι, ὁπόθεν κατὰ τὰς προβλέψεις τῶν ἁρμοδίων καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ μελέτην ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου πόλεως, θὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς ὁδοῦ πρὸς Κοζάνην θὰ διέρχεται ἡ Ἐθνικὴ ὁδὸς Κοζάνης— Βεροίας— Θεσσαλονίκης καὶ

4) Ὅτι κατὰ τὰς ἀπόψεις καὶ δηλώσεις τοῦ Δημάρχου κ. Κεμιτζὲ ἡ ὁτουδήποτε μεταφορὰ τοῦ Ἡρώου, εἴτε ἐντὸς τῆς Πλατείας, εἴτε ἀλλαχοῦ, εἰς Πλατεῖαν Τσερμὲν ἢ ἐναντι Ἀγ. Ἀναργύρων, κατὰ τὰς προτάσεις συμβούλων, θὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν πίστωσιν τῶν 250.000 τοῦ Ὑπουργείου Δημοσ. Ἔργων τὴν διατεθεῖσαν διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς Πλατείας Δικαστηρίων ὡς ἀποτελούσης κόμβον συγκοινωνιῶν τοῦ Κράτους, μὲ τὰ ποσὰ τῶν δραχ. 25.000.

Ὅτι τέλος κατὰ τὴν ἐπισημοτέραν γενομένην ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συζήτησιν ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορὰ τοῦ Ἡρώου εἰς Τσερμὲν μὲ ψήφους 9, κατὰ 5 καὶ τῶν 3 λευκά, ἐπ. 17 παόντων.

Β) ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ

Διὰ τὸ θέμα παραχωρήσεως ὑπὸ τοῦ Δήμου καταλλήλου οἰκοπέδου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Διοικητηρίου Βεροίας, διεπιστώθησαν τὰ κάτωθι:

1) Ὅτι ἐπροτάθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ἀκινήτου ὅπου ἐστεγάζετο πρὸ ἐτῶν ὁ Δῆμος Βεροίας ἐν τῇ ὁδῷ 16 Ὀκτωβρίου, παρὰ τοῦ Δήμου, καὶ ἡ διάθεσις αὐτοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν ἀνέγερσιν Διοικητηρίου.

2) Ὅτι σύσσωμον τὸ Συμβούλιον ἔκρινε τελείως ἀκατάλληλο τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον διὰ τοιαύτην ἀνέγερσιν, κατάλληλο ὅμως διὰ τὴν διάθεσίν του πρὸς σύστασιν μονίμου Κρατικῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

3) Ὅτι μετὰ ταῦτα ὁ Δήμαρχος εἰσηγήθη ὡς κατάλληλον οἰκόπεδον τὸν χῶρον τμήματος Δημοτικοῦ οἰκοπέδου, γνωστοῦ ὡς κειμένου τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίων, μετὰ τοῦ χώρου ὅπου εὑρίσκεται τὸ Ἡρῶον σήμερον, καὶ παρεκάλεσεν τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν διάθεσίν του, ἐλλείψει ἑτέρου καταλλήλου.

4) Ὅτι ὁ ἐκ τῶν Συμβούλων κ. Ἀναστ. Καρατζόγλου, ἀντέκρουσεν τὴν πρότασιν ταύτην διαμαρτυρηθεὶς διὰ μίαν τυχὸν τοιαύτην ἐκδαθησομένην ἀπόφασιν καταργοῦσαν τὴν μοναδικὴν πλατεῖαν τῆς Πόλεως καὶ προέτεινε τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατάλληλον τοποθεσίαν γύρωθεν τῶν Δικαστηρίων, εἴτε κατ' ἐπέκτασιν ὄπισθεν αὐτῶν, εἴτε κατ' προέκτασιν ἔμπροσθεν αὐτῶν εἴτε ἔμπροσθεν καὶ πλαγίως αὐτῶν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ζαππείου, ὁπότε θὰ δημιουργηθῇ κοινὴ σύλλ. ὁ ἐναντι τῶν ἀδελφῶν Ζώκου χῶρος.

5) Ὅτι τέλος ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ ἀνερνεθῇ τὸ Διοικητήριον Βεροίας ἐντὸς τῆς Πλατείας Δικαστηρίων, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Δημάρχου, μὲ ψήφους 10 κατὰ 3, καὶ

6) Ὅτι οἱ παραστάντες, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη πρόεδροι Σωματείων Βεροίας ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν ὅπως μὴ μεταφερθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν Τσερμὲν τὸ Ἡρῶον, παραμένων εἰς τὸν καθορισθέντα τόπον παραπλεύρως τοῦ γραφείου κ. Εἰσαγγελέως, ἀνακληθῇ ἡ ἀπόφασις περὶ τοῦ Διοικητηρίου καὶ γείνῃ δεκτὴ ἡ ἐκ τῆς προτάσεως κ. Καρατζόγλου ἀφορῶσα τὸν ὄπισθεν τῶν δικαστηρίων χῶρον. R

'Η 'Αγροτικὴ Ζωή

Η ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ & Η ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ

Ἐλάβαμεν καὶ δημοσιεύομεν τὰς κάτωθι ἐνδιαφερούσας πληροφορίας διὰ τὸ βαμβάκι, τοῦ Γραφείου Βεροίας τοῦ Ὀργαν. Βάμβακος

Τὸ βαμβάκι ἀντιμετωπίζει μεγάλο συναγωνισμὸ στὴ διεθνῆ ἀγορά. Μόνον οἱ Χῶρες ποὺ ἔχουν ὁμοιόμορφο καὶ φτηνὸ βαμβάκι μποροῦν νὰ τὸ διαθέσουν εὔκολα.

Γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε ὁμοιόμορφο βαμβάκι δὲν πρέπει μόνον νὰ καλλιεργήσετε τὴν ποικιλία ποὺ ἔχει ὁρίσει τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας γιὰ τὴν περιφέρειά σας. Πρέπει νὰ προσέξετε καὶ μερικὰ σημεῖα ποὺ θὰ σᾶς βοηθήσουν πολὺ στὴν προσπάθειά σας αὐτή. Οἱ ὁδηγίες ποὺ ἀκολουθοῦν σ' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἀποβλέπουν:

1) Μαζεύετε προσεκτικά, δίχως φύλλα καὶ ἄλλες ξένες ὕλες, ποὺ κατεβάζουν πολὺ τὴν ἀξία τοῦ βαμβακιοῦ.

2) Μὴν ἀφίνετε ν' ἀνοίξουν ὅλα τὰ καρύδια στὸ χωράφι σας γιὰ νὰ ἀρχίσετε τὸ μάζεμα. Ἀρχίστε τὸ μάζεμα μόλις ἀνοίξη τὸ ἕνα τρίτο τῆς παραγωγῆς ποὺ περιμένετε καὶ συνεχίστε σὲ δύο τρία ἢ περισσότερα χέρια.

3) Μαζεύετε τὸ βαμβάκι στεγνό. Τὸ ὑγρὸ βαμβάκι χάνει εὔκολα τὴν καλὴ ποιότητα καὶ δὲν ἐκκοκκίζετε καλά. Ἂν τυχὸν εἶναι ὑγρὸ τὸ βαμβάκι, ἁπλώστε το στὸν ἥλιο ἐπάνω σὲ πανιὰ γιὰ νὰ στεγνώσῃ.

4) Μὴν ἀναμιγνύετε ποτὲ βαμβάκι διαφόρων ποιοτήτων. Ἡ ἀνάμιξη τοῦ λευκοῦ βαμβακιοῦ μὲ τὸ κηλιδωμένο, τοῦ μακρόνου μὲ τὸ κοντόϊνο καὶ τοῦ ξερικοῦ μὲ τὸ ποτιστικό, εἶναι πάντοτε ἐπιζήμια.

5) Ἀποθηκεύετε τὸ βαμβάκι σὲ μέρος ποὺ νὰ μὴν κρατάῃ ὑγρασία. Τὸ ὕψος τοῦ σωροῦ στὴν ἀποθήκη δὲν πρέπει νὰ περνάῃ τὰ ἑνάμισυ μέτρο γιατὶ τὸ βαμβάκι-τὸ ὑγρὸ μπορεῖ νὰ ἀνάψῃ.

6) Μὴ χρησιμοποιεῖτε σπάγγο σιζάλ (θεριστικὸ σπάγγο) στὰ σάκκιασμα τοῦ συσπόρου βαμβακιοῦ. Κλωστὲς ἀπὸ τὸν σπάγγο αὐτὸν ἀνακατεύονται μὲ τὸ βαμβάκι, περνοῦν στὸ ἐκκοκκισμένο καὶ κάνουν μεγάλη ζημιὰ στὰ μηχανήματα τῶν νηματουργείων. Στὰ σακκιὰ τοῦ βαμβακιοῦ νὰ χρησιμοποιεῖτε σπάγγο καινούριο ἢ βαμβακερό.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΡΙΖΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΚΙΩΝ

Μὲ γοργὸν ρυθμὸν συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι χαλικοστρώσεως τῆς ὁδοῦ Ριζωμάτων καὶ διανοίξεως τῆς ὁδοῦ πρὸς Δάσκιον.

Διὰ τῶν ὁδῶν τούτων θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διὰ λεωφορείων συγκοινωνία τῶν δύο Κοινοτήτων.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου κ. Ντουφόπουλον Νικόλαον μετὰ τῆς δίδος Καίτης Κεχαγιὰ εὐχόμεθα χαρεῖαν τὴν στέψιν.

Κ.Π., Κ.Δ. Ψ.Κ. Β.Χ.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Μιλτιάδης Κυργιάννης κατέθεσε εἰς Ταμεῖον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν ἀντὶ μνημοσύνου τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός του Ἀθανασίου Κυργιάννη.

ΜΙΚΡΑ ΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

Στατιστικὰ τοῦ Καρκίνου:

Οὐσιαστικῶς 1.500 ἀσθενεῖς νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος τῆς Νέας Ὀρλεάνης «ἀντηλλαξαν» τὸ παλαιόν των δέρμα μὲ ἄλλον «νεανικῆς ὑφῆς». Οἱ ἀσθενεῖς αὐτοὶ εἶναι προκεχωρημένης ἡλικίας μὲ ρυτιδωμένον δέρμα, φέρον μεγάλας φαιόχρους κηλίδας, τὰς ὁποίας οἱ ἰατροὶ ἀποκαλοῦν «γεροντικὴν κεράτωσιν» ποὺ ἐνίοτε καθίστανται καρκινοειδεῖς.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀντικαρκινικὴ Ἑταιρία ἀνεκοίνωσεν ὅτι, περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος ἔτους, θὰ διεξαχθῇ ἡ εὐρυτέρα ἰατρικὴ στατιστικὴ ἔρευνα περὶ καρκίνου ἐξ ὅσων διενεργήθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Διὰ τῆς ἐρεύνης αὐτῆς θὰ καταβληθῇ προσπάθεια διαπιστώσεως διατί ὡρισμένα ἄτομα εἶναι περισσότερον ἐπιρρεπῆ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καρκινικῶν ὄγκων.

Ἡ ὅλη ἔρευνα, ἡ ὁποία θὰ διεξαχθῇ χάρις εἰς τὴν βοήθειαν 50 000 πεπειραμένων ἐθελοντῶν θὰ ἀπαιτήσῃ μίαν ἐξαετίαν. Τὰ ἀποκτηθησόμενα στοιχεῖα θὰ φέρουν περισσότερα τοῦ 1.000 000 ἀτόμων.

Αὐτόματον Ταχυδρομεῖον!!! Ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ὑπουργοῦ Ταχυδρομείων κ. Σάμμερφηλντ ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ ἐν Σὰν Χοσὲ τῆς Καλιφορνίας οἶκος FOOD MACHINERY AND CHEMICAL CORPORATION θὰ κατασκευάσῃ τὰ ἀναγκαῖα αὐτόματα μηχανήματα διὰ τὸ δεύτερον εἰς τὸ εἶδος του ἀνὰ τὴν χώραν ταχυδρομεῖον εἰς Ὄκλαντ τῆς Καλιφορνίας. Εἰς αὐτὸ ἡ δέσμη, ταξινόμησις καὶ ἀποστολὴ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τοῦ λοιποῦ ταχυδρομικοῦ ὑλικοῦ θὰ πραγματοποιοῦνται ἄνευ τῆς παρεμβολῆς ἐργατικῶν χειρῶν.

Ἡ διάλυσις λίθων τῶν νεφρῶν

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ ἰατρικὰς ἐρεύνας ἐπιστήμονες τοῦ Πανεπιστημίου Σινσινάτι τῆς Πολιτείας Ὄχάϊο ἐπέτυχον τὴν παρασκευὴν νέας χημικῆς διαλυτικῆς οὐσίας, ἡ ὁποία, ὡς ὑπογραμμίζουν, δύναται νὰ διαλύῃ λίθους τῶν νεφρῶν ἐντὸς διαστήματος 15 ὡρῶν.

Τὸ νέον διαλυτικὸν μέσον, ὑπὸ μορφὴν ὀργανικοῦ ὀξέος, ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν νεφρολίθων μέχρις ἔτους ἀποβληθοῦν οὗτοι ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸ Κινηματοθέατρο «ΣΤΑΡ» ἐπραγματοποιήθη συγκέντρωσις τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν. Ὁ λόγος ἐδόθη πρῶτα εἰς τὸν κ. Νομίατρον

Κατ' ἀρχὴν ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Ἐμμ. Ζαρούκας, ὁ ὁποῖος ἀνεκοίνωσεν τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ ἑαυτῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν ἤτοι α) Διὰ τὴν Ἐπαγγελματικὴν στέγην β) Ἡ Προτεραιότητος τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν καὶ συνεταιρισμῶν γ) Παράτασις Ἐνοικιοστασίου κτλ. Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν 1) Ὁ Πρόεδρος τῆς Συντεχνίας ἐλαιοπωλῶν κ. Ν. Κανδήλας περὶ τοῦ Ὑπερεπαγγελματισμοῦ καὶ τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος 2) Ὁ κ. Θεόδωρος Θεολόγου, περὶ τῶν πληττομένων Ἐπαγγελμάτων καὶ 3) Ὁ Πρόεδρος τῶν σωματείων ὑαλοπωλῶν καὶ Ψιλικῶν κ. Χατζηκακόλης περὶ τοῦ Φορολογικοῦ καὶ διὰ ὅσους ὑπὲρ τριτωνφόρους προκαλέσας μεγάλην ἐντύπωσιν διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξαν τὰ ζητήματα τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Τὴν 4ην πρωϊ[illegible] Κυριακῆς—ἐξεσό[illegible]—ὅπως γράφομεν ἀναλυτικῶς εἰς τὰ «Σημειώματα» τῆς 2ας σελίδος—ἡ ἀπόφασις τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Βεροίας διὰ τῆς ὁποίας ἀπηλλάγη ὁ φοιτητὴς τῶν Μαθηματικῶν κ. Ἀντ. Ἀγαθαγγελίδης διὰ τὴν δῆθεν ἐγκατάλειψιν ἐγκυμονούσης.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Καλλίνικος, ἀνεχώρησεν πρὸ ἡμερῶν διὰ Ἀθήνας ἵνα παραστῇ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἱεραρχίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τρακτὲρ Λάνζ 55 ἵππων σὲ καλὴ κατάσταση μοδέλλο 1952 μὲ καινούργη μεγάλα πισινὰ λάστιχα ἀντὶ 50.000 δραχμῶν καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Ἐπισκευασμένο τὸ 1958. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Μηνᾶ Ἀκριβοπούλου ἐν Παλατιτσίοις.

Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἡμαθίας
Κοινότης Κουμαριᾶς

Ἀριθ. Πρωτ. 686
Ἐν Κουμαριᾷ τῇ 2—10—1959

ΠΕΡΙΛΗΨΙΝ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κουμαριᾶς

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου αὐτοκινήτου προμηθείας 2.500 κ.μ. ἀμμοχαλίκου δι' ἀμμοχαλικοστρώσιν τῆς ὁδοῦ Κουμαριᾶς πρὸς Τριπόταμον. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι Γραφείου Τ.Υ.Δ.Κ. τὴν 10 Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 12.00'—13.00'.

Ἐγγύησις βεσυμμετοχῆς δραχ. 2.000.

Λεπτομερὴς διακήρυξις ἐκτίθεται εἰς τὰ Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ Κοινοτικὸν κατάστημα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἰωρδάνης Χονδρογιάννης

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
12
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 186

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΑΡΧΗΝ

—Εἶναι παλαιὰ συνήθεια νὰ χαιρετίζωμεν τοὺς ἀφιχνουμένους μὲ τὸ εὖ παρέστητε». Λέν θὰ πράξωμεν τὸ ἴδιο, ὅσον ἀφορᾶ τὸν νέον Νομάρχην Ἡμαθίας. Ὄχι διότι δὲν ἔχομεν πληροφορηθῆ διὰ τὸ παρήγορον, διὰ τὴν περιοχήν μας, ποιόν τοῦ χαραντῆρος του διὰ τὸ καλόν παρελθόν του. Ἀλλά, διότι προτιμῶμεν νὰ κρίνωμεν αὐτόν ἀπὸ τὴν πολιτικήν, ποὺ θὰ ἐπιδείξη κατὰ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον, εἰς τὸν νομόν μας.

Χρειάζεται, συνεπῶς, νὰ σημειώσωμεν μερικὰς ἀληθείας, μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν, ποὺ διακρίνει τὴν στήλην αὐτήν.

—Θὰ τὸ διακηρύξωμεν, χωρὶς προκαταλήψεις καὶ φόβον: Ὁ Νομ. Ἡμαθίας δὲν ἐγνώρισεν ἀκόμη τὸν ἄξιον Νομάρχην του. Δὲν λησμονοῦμεν τὴν καλωσύνην τοῦ κ. Τσούπτση. Ἀλλὰ ὁ ἡγέτης δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι μ ό ν ο ν καλός. Δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν δραστηριότητα τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ αἱ λόγοι καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς.

—Καὶ ἄλλοτε ἐσημειώσαμε: Ὁ Ἡγέτης πρέπει νὰ εἶναι «καλός καὶ ἀγαθός».

Νὰ τὸν διακρίνη ἡ καλωσύνη, ἀλλὰ καὶ τὸ σθένος. Ὁ Ἡγέτης χαλιναγωγεῖ καὶ δὲν παρασύρεται εἰς τὰ κράσπεδα τοῦ δρόμου, διὰ νὰ γίνη δημαγωγὸς τοῦ ὄχλου.

Οὔτε κλείνεται στοὺς τέσσερεις τοίχους τοῦ γραφείου του, μακρυὰ ἀπὸ τὸν λαόν, ποὺ πρέπει νὰ γνωρίση καλὰ διὰ νὰ τὸν κυβερνήση.

—Δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμεν τὸ ἔργον του ἀπὸ τὰ χιλιόμετρα τοῦ αὐτοκινήτου του. Διότι τὸ νὰ διοικῆ κανεὶς δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει μ ό ν ο ν νὰ περιηγῆται.

—Ἡ Ἀχίλλειος πτέρνα τῆς Κρατικῆς Μηχανῆς εἶναι, ὅτι ὑπάρχει μία τελεία σύγχυσις μεταξὺ τοῦ κυβερνῶντος κόμματος καὶ τῆς Διοικήσεως. Αὐτὸ συνέβαινε πάντοτε καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βενιζέλου. Οἱ ὑπάλληλοι ἐπαύοντο καὶ διωρίζοντο ἀλληλοδιαδόχως.

—Καλεῖται, λοιπόν, ὁ σημερινὸς Ἡγέτης νὰ ἀφήση τὴν φαυλοκρατίαν καὶ νὰ διοικήση, ἔχων ὡς μόνα κριτήρια τὴν σύνεσιν καὶ συνείδησίν του καὶ τὰ κελεύσματα τοῦ Νόμου, ποὺ δὲν κάμνει διακρίσεις (ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος 1864)1911)1952)

—Ἂν ὁ Νέος Νομάρχης θελήση νὰ φανῆ πραγματικὸς ἡγέτης καὶ ἀκέραιος ἄνθρωπος, ἂς διακινδυνέψη τὴν θέσιν, ποὺ ἔχει εἰς τὴν Διοίκησιν, χάριν τῆς θέσεως. ποὺ θ' ἀποκτήση εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀληθινῶν ἡγετῶν.

—Ἐμεῖς ἐθεωρήσαμε ἀπαραίτητο νὰ σημειώσωμεν αὐτὰς τὰς σκέψεις καὶ μὲ ἀγωνίαν θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξαίωσιν—ἢ διάψευσιν—τῶν ἐλπίδων μας. Γ.Χ.Χ.

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ.Γ. Χιονίδη

—Ἡ μακρὰ παραλήγουσα τονιζομένη ὀξύνεται, ὅταν καὶ ἡ λήγουσα εἶναι μακρά π.χ ὁ στρατιώτης, ὁ ναύτης.

—Ἡ μακρὰ παραλήγουσα τονιζομένη περισπᾶται, ὅταν ἡ λήγουσα εἶναι βραχεῖα. Π.χ ὁ κῆπος, τὸ σχολεῖον.

—Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, ὅταν τονίζεται ἐπὶ τῆς ληγούσης καὶ εἶναι μακρὰ περισπᾶται π.χ τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ.τῶν καρπῶν, τοῖς καρποῖς.

—Ἡ συνῃρημένη συλλαβὴ τονιζομένη περισπᾶται π.χ.ἡ συκῆ (συκέα—συκῆ) ἡ γαλῆ (γαλέα—γαλῆ) ἀγαπῶ (ἀγαπάω—ῶ).

—Αἱ λέξεις. ποὺ τελειώνουν εἰς—ΕΥ καὶ—ΟΥ τονιζόμεναι περισπῶνται π χ παντοχοῦ, βασιλεῦ (ὁλλὰ ἐξαιροῦνται: Τὸ ἴδου, καὶ τὸ ποῦ (τὸ ἀναφορικὸν =ὁ ὁποῖος—α—ον, διότι τὸ ἐρωτηματικὸν περισπᾶται).

—Αἱ λέξεις, ποὺ τελειώνουν εἰς—ΩΣ, τονιζόμεναι περισπῶνται π.χ εὐτυχῶς, καλῶς. Ἐξαιροῦνται τὰ καθὼς καὶ τὸ πῶς (τὸ εἰδικὸν=ὅτι, διότι τὸ ἐρωτηματικὸν περισπᾶται).

—Τὰ σύδετερα ἔχουν τρεῖς πτώσεις ὁμοιες τὴν ὀνομαστικὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Ὄνομ. τὸ μῆλον, αἰτ. τὸ μῆλον, κλητ ὦ μῆλον

—Τὸ Α ἀπὸ τέλος τῶν ὁδετέρων εἶναι βραχύ Τὰ μῆλα, τὰ σχολεῖα.

—Ὅταν ἡ λήγουσα εἶναι μακρά, ἡ προπαραλήγουσα δέν τονίζεται π.χ ὁ ἄνθρωπος, τοῦ ἀνθρώπου.

—Ὅλαι αἱ δίφθογγοι εἶναι μακραὶ ἐκτὸς τῶν—Αἱ καὶ—Οἱ, ποὺ στὸ τέλος τῶν λέξεων εἶναι βραχεῖαι. Αἱ θῆκαι, οἱ κῆποι.

(Συνεχίζεται)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Νομαρχίας, Ἡμαθίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς Ἀνεργίας εἰς τὸν νομόν μας διετέθησαν δρχ. 1.000 000 διὰ τὴν Νάουσαν καὶ δρχ. 500.000 διὰ τὴν Βέροιαν. Ὁ κ. Νομάρχης ἐκοινοποίησε τὰς σχετικὰς ὁδηγίας. καὶ ἔδωκεν ἐντολὰς εἰς τὸ Νομαρχ Ταμεῖον.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ & ΝΑΟΥΣΗΣ

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΡΙΘ. 477

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας συνελθὸν τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1959 καὶ ἀκούσαν τὴν εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Οἰκονόμου Γεωργίου Ἀντωνοπούλου.

ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1) Ἀναχηρύσσει τὸν κ. Ἀλέξανδρον Ἐμμανουὴλ Χριστοδούλου, ὁμογενῆ διαμένοντα ἐν Ἀμερικῇ ΜΕΓΑΝ ΔΩΡΗΤΗΝ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, δωρήσαντα ἐν πλήρες σύστημα ἐνισχύσεως ἤχου νεωτάτου τύπου, συνολικῆς ἀξίας περίπου 40.000 δραχμῶν.

2) Ἀποφασίζει, ὅπως τὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν τελεσθῇ ἐπίσημος ἀρτοκλασία ὑπὲρ ὑγείας τῆς οἰκογενείας τοῦ δωρητοῦ, εἰς ἣν νὰ κληθῶσιν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, τὰ Προεδρεῖα Σωματείων καὶ Συλλόγων τῆς πόλεως καὶ οἱ ἐν Βεροίᾳ διαμένοντες συγγενεῖς τοῦ δωρητοῦ κ. Ἀλεξ. Ἐμμ. Χριστοδούλου, διὰ καταλλήλου δὲ ὁμιλίας τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ ἐξαρθῇ ὁ Θρησκευτικὸς καὶ πατριωτικὸς χαρακτὴρ τῆς ὡς ἄνω δωρεᾶς.

3) Ἀποφασίζει, ὅπως τὸ ὄνομα τοῦ Δωρητοῦ μνημονεύηται εἰς ἀεὶ μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν μεγάλων εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν τοῦ Ναοῦ.

4) Ἀποφασίζει, ὅπως τὸ παρὸν ψήφισμα ἀναγνωσθῇ κατὰ τὴν ἀρτοκλασίαν τὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. καὶ δημοσιευθῇ εἰς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας, ἀποσταλῇ δὲ ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν Δωρητὴν κ. Ἀλέξ. Ἐμμ. Χριστοδούλου.

5) Εὔχεται, ὅπως τὴν ὡς ἄνω πατριωτικὴν πρᾶξιν τοῦ ὁμογενοῦς ἡμῶν κ. Χριστοδούλου μιμηθῶσι καὶ ἕτεροι ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀλλαχοῦ διαμένοντες Βεροιεῖς, διότι πολλαὶ εἶναι αἱ ἐλλείψεις τῆς πόλεως, οὐχὶ μόνον εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν τομέα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ἐκπαιδευτικὸν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν πολιτιστικὸν ταιοῦτον.

Ὁ Πρόεδρος
Οἰκ. Γ. Ἀντωνόπουλος
Τὰ μέλη
Βαφείδης Θωμᾶς
Διπάπογλου Κων)νος
Ἡλιάδης Λάζαρος
Καπράρας Νικόλαος
Σωτηρίου Χρῆστος
Χ'' Δημητρίου Δημ.
Ὁ Γραμματεύς
Ἀναστάσιος Καρατζόγλου

ΓΙΑΤΙ:

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

—Μᾶς παραπονιοῦνται πολλοὶ φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ διότι ἡ αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ τὸν ἀριθμὸν, τὸν πρέπει τὰ ἀναγνώσματα.

—Πληροφορούμεθα σχετικῶς, ὅτι ὁ καθηγητὴς κ. Π. Παπαδόπουλος του ἔχει τὴν φροντίδα αὐτῆς κατέβαλεν τὴν τελευταίαν προσπάθειαν, τὰ ἀναγνώσματα Πανεπιστημίου ἐπιτρέπουν ἡ αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Βεροίας. Διότι ἡ αἴθουσα αὕτη δὲν ἀρκεῖται τὸ τὴν φοιτητὰς καὶ σπουδαστὰς τῆς πόλεως".

Ν' ἐπεμβῇ ὁ κ. Νομάρχης

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Αἱ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ

—*Πληροφορούμεθα ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἐπέδειξεν συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν ἀποπερατώσεως τοῦ Βήματος καὶ διαμορφώσεως τοῦ περιξ χώρου. Οὕτω τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἐνέκρινεν τὴν ὑπὸ τοῦ Δημ. Συμβουλίου Βεροίας πρωταθεῖσαν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὸν πλησίον τοῦ Τζαμιοῦ χῶρον, ὥστε οὗτος νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῶν Σχολείων, ἀφοῦ παραχωρηθῇ μικρότερα ἔκτασις εἰς τὸν χῶρον τοῦ Βήματος.*

—*Ἐκ τηλεφωνικῆς ἐπαφῆς μας μὲ τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Δ' Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας κ. Μαλλιοῦχον, ἐπληροφορήθημεν, ὅτι οὗτος ἔθεσε, εἰς τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας Ἔκθεσίν του, ὡς ἀπαράβατον ὅρον τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ἔμπροσθεν τοῦ Τζαμιοῦ «προσθέτων κατασκευασμάτων».*

—*Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ Πέτρου καὶ Παύλου, ἔχομεν τὴν πληροφορίαν, ὅτι αὕτη πρὸς διευκόλυνσιν τῆς δημιουργηθείσης κατασταίσεως ὑπεχώρησε καὶ ἀπεφάσισε τὴν κατάργησιν τῆς ἔμπροσθεν τοῦ Τζαμιοῦ ἀπρασσιᾶς 120τ.μ. ὥστε ἡ Δημοσία ὁδὸς νὰ διέρχεται ἀνοιβῶς ἔμπροσθεν τούτου.*

Οὕτως ὁ ἐξοικονομηθησόμενος χῶρος 120 τ. μέτρων θὰ παραχωρηθῇ καὶ οὗτος εἰς τὸ Σχολεῖον. Συνεπῶς ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἀντὶ τῶν 500 τ. μέτρων, ποὺ χορηγεῖ θὰ λάβῃ 340 ἤτοι 340 τ.μ. ἐπὶ πλέον. Ἡ πρότασις αὕτη ὑπεβλήθη μέσω τῆς Δος Ὄλγας Μιχαηλίδου εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων.

—*Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τῆς συνομιλίας μας μετὰ τοῦ ἑνὸς τῶν Προέδρων τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν κ. Ἀθ. Ζαρούκα, Δικηγόρου, μανθάνομεν ὅτι αἱ σχολικαὶ Ἐφορεῖαι συνεφώνησαν διὰ τὴν προταθεῖσαν ἀλλαγὴν οἰκοπέδων, πλὴν ὅμως ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἀπέρριψεν τὰς ἀποφάσεις των, ὡς εἶχεν ἐκ τοῦ νόμου, δικαίωμα.*

Ἐπιβάλλεται συνεπῶς νὰ ἐπέμβουν τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου μας.

ΑΙΔΗΨΟΣ-ΒΕΡΟΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οἱ λουόμενοι καὶ ἔτος ἄνερχονται εἰς 25 ἕως 30 χιλιάδας ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀνάμη. Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνονται οἱ ἀνάπηροι, ἀνερχόμενοι εἰς 5 χιλιάδας, μὲ ἀναπηρίας διαφόρων βαθμῶν. Σχίζεται ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου νὰ βλέπη κανεὶς παλληκάρια ἀλλὰ καὶ γέροντας ἀκόμη τοὺς ἥρωας τῆς ἑλληνικῆς ἐξαποιλίας μὲ ξύλινα πόδια νὰ διασχίζουν τοὺς δρόμους κτυπῶντας τὰ μπαστούνια των. Καὶ ἀγανακτεῖ σκεπτόμενος ὅτι δὲν εἶναι ἀπίθανον, μὲ τὴν νοσηρὰν νοοτροπίαν τῶν Μεγάλων, νὰ ἴδωμεν καὶ νέους τοιούτους, ἐὰν ὅπερ μὴ γένη τὸ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη.

Παρ'ὀλίγον νὰ λησμονήσωμεν τὸ «Κοκορέτσι» καὶ τὰ «Σπληνάντερα» τὰ ὁποῖα ψηνόμενα ὁπὸ εἰδικοῦ ἐν τῇ ὁδῷ πλημμυρίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν μὲ τὴν γαργαλιστικὴν καὶ σαν των καὶ σὲ ὥθοῦν, θέλοντας καὶ μή, νὰ καταβάλης τὸν ὀβολόν σου, διὰ νὰ εὐχαριστήσης τὴν κοιλίαν σου. Πειρασμὸς ἀναπόφευκτος ὅπως καὶ τὰ ζεστὰ μπουρεκάκια, τὰ ὁποῖα πρωὶ καὶ βράδυ οἱ πιτσιρίκοι διαλαλοῦν χαρμοσύνως καὶ τραγουδιστά.

Ἡ πρόληψις τοῦ νὰ κάμουν τὰ μπάνια μονά, διατηρεῖται καὶ στὴν Αἰδηψὸ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας. Ἡ συγκατοικία μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρισθῶμεν μὲ πρόσωπα τελείως ξένα, τῶν ὁποίων ὅμως διατηροῦμεν ἀγαθὴν τὴν ἀνάμνησιν, λόγω τῆς εὐγενοῦς καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς των καὶ τῆς ἀναπτυχθείσης μεταξύ μας φιλίας.

Εἰς τὸ σαλόνι τοῦ Ξενοδοχείου γίνονται τὰ βράδυα τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι συνεδριάσεις. Μὲ τὰ ἀνέκδοτα καὶ τὰ καλαμπούρια, ἡ Ὥρα περνᾶ πολὺ εὐχάριστα. Ἡ συντροφιὰ τῶν μᾶς ἐνθουσιάζει. Γι'αὐτὸ καὶ ἐπιμόνως τὴν ἐπιζητοῦμεν.

Ἡ κυρία Ἑλένη Μιχαλωρᾶ ἀπὸ τὴν Κεφαλληνίαν. Ἀπέριττος καὶ σεμνὴ δέσποινα, ἐξαίρετος σύζυγος διαρκῶς ἔχει τὸν νοῦν της, ὡς ἄλλη Πηνελόπη, πρὸς τὸν ξενιτευμένον ναυτικὸν ἄνδρα της, ἀθέλα μετὰ ταῦτα καὶ στὴν παρέαν τὴν μελαγχολίαν της. Ὁ πάντοτε αἰσιόδοξος κύριος Δημήτριος Τάχας ἐκ Τρικκάλων τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του κυρίας Ἀνλαΐας καὶ τῶν δύο χαριτωμένων δεσποινίδων θυγατέρων του Τασίας καὶ Αὐδίας. Παρὰ τοῦ κυρίου Τάχα, ὅστις τυγχάνει καὶ δημοτικὸς σύμβουλος, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Δήμαρχος Τρικκάλων κύριος Ἰωάννης Μάτης ἐργάζεται ἀμοιβῶν παραχωρῶν τὴν ἀμοιβήν του ὑπὲρ τοῦ Δήμου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μᾶς συγκινεῖ καὶ μᾶς κάμνει ἐξαιρετὴν ἐντύπωσιν. Ὁ διηγηματικὸς κ. Μιχαὴλ Κολοβᾶκος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του κ. Πηνελόπης καὶ τῆς χαριτωμένης δεσποινίδος θυγατρός του Βούλας ἐκ Βόλου. Ὁ ἐξ' Ἀθηνῶν κ. Δημήτριος Καμενίδης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του κ. Ἀνθούλας καὶ τοῦ νεαροῦ υἱοῦ του Γεωργίου. Καὶ ὁ γράφων μετὰ τῆς συζύγου του, τὸ ὅλον 13, ἀποτελοῦν τὴν τακτικὴν συντροφιάν μας, ἡ ὁποία ἐπωφελουμένη τῆς τακτικῆς συγκοινωνίας, δὲν παραλείπει νὰ κάμη καὶ ἐκδρομὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν.

Μία τοιαύτη εἰς τὴν Ἰστιαίαν, τὴν πρωτεύουσαν τῆς Εὐβοίας, μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀρκετά. Ἡ διαδρομὴ λίαν εὐχάριστος. Περνοῦμε τὰ χωριὰ Αἰδηψάν, Ἄγιον, Παράγκες, Πύργον, Ὡραιους, κατάφυτα μὲ χιλιάδες ἐλαιόδενδρα. Περιεργαζόμεθα τὴν Ἰστιαίαν (Ξηροχώριον), ὅπου γευματίζομεν μὲ πολλὴν ὄρεξιν καὶ εὐχαρίστησιν. Ἐξ'ἴσου εὐχάριστος ἡ θαλασσία ἐκδρομὴ πρὸς τὰ παμμέγα Βούρλα καὶ ἡ διὰ τοῦ Φάρου Μπάτ πρὸς τὴν Ἀρκίτσαν.

Ἐπισκεπτόμεθα τὸν Δήμαρχον κ. Ἰωάννην Ἀλεξίου ἰατρόν, ἀφοσιωμένον τῆς Λουτροπόλεως πιστὸν ὑπηρέτην. πολλὰ διὰ τὴν πρόοδόν της καλὰ ἔργα ἐπιμελούμενον. Μᾶς ὑποδέχεται φιλοφρόνως καὶ μᾶς ἐφοδιάζει μὲ τὰ περὶ τῆς Αἰδηψοῦ σχετικὰ βιβλία ἐξ'ὧν ἀρυόμεθα τὰ κάτωθι ἱστορικά:

Ἡ Αἰδηψὸς εἶναι γνωστὴ ἀπὸ 3 χιλιάδας χρόνια, πρώτη στὴν παγκόσμια θεραπευτικὴν βάσαμιν. Συγγραφεῖς ὅπως ὁ Ἀριστοτέλης, Πλούταρχος, ὁ Στράβων καὶ ἄλλοι, ἀσχολήθησαν μὲ τὰ ἰαματικά νε

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Καὶ πάλι θά συλληφθῶ μεταφέροντας ὁκέψεις ἄλλων:

«Οἱ ἀνόητοι ἄνθρωποι, ὅταν ἐπιτυγχάνουν στὴ δουλειά τους γίνονται σκληροὶ καὶ ἀχόρταγοι. Ὅσα περισσότερα ἔχουν, τόσα περισσότερα ζητοῦν. Συνήθως δὲν ἔχουν καλὸ τέλος Ὅπως εἶπε κάποιος: «Τὸ χρῆμα βοηθάει τοὺς ἔξυπνους νὰ γίνουν ἐξυπνότεροι καὶ τοὺς ἀνόητους νὰ γίνουν βλάκες».

***

—Ἀνέκδοτον κάπως παλαιὸν ἀνακαινισθὲν ὅμως καὶ συγχρονισθέν: Οἱ κ.κ. Ἀτζενχάουερ καὶ Κρουστσὸφ συζητοῦν περὶ τοῦ ἐὰν κατοικῆται ἡ Σελήνη ἢ ὄχι.

—Δὲν κατοικεῖται, λέγει ὁ Ρῶσος Πρωθυπουργός, διότι, ἐὰν ὑπῆρχαν ἐκεῖ ἄνθρωποι θὰ ὑπῆρχε καὶ Κομμουνιστικὸν Κόμμα καὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον Κομμουνιστικῶν Κομμάτων, τὸν ὁποῖον ἔχω εἰς χεῖρας μου, δὲν ὑπάρχει Κομμουνιστικὸν Κόμμα Σελήνης.

—Ἔχετε δίκαιον, λέγει ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς τὴν Σελήνην. Ἐὰν ὑπῆρχον θὰ εἶχα ἤδη λάβει αἴτησιν παροχῆς οἰκονομικῆς βοηθείας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει ἕως τώρα.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ἠρωτήθη, φαίνεται καὶ ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος συνεφώνησεν ἀπολύτως μὲ τοὺς δύο ξένους συναδέλφους του:

Δὲν κατοικεῖται ἡ Σελήνη, εἶπεν. Ἐὰν κατῳκεῖτο θὰ μοῦ εἶχον ἤδη ζητήσει διάφοροι βουλευταὶ νὰ περιληφθοῦν εἰς κάποιαν ἀποστολὴν διὰ τὴν Σελήνην....

***

—Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἡ μαχητικὴ τοπικὴ συνόδελφος ἐφημερίδα «Θαρραλέος» τοῦ συναδέλφου κ. Ἡλία Νόβα εἰσέρχεται εἰς τὸ 14ον ἑτοςἑκατόσεως.

Μὲ τὶς ἐφημερίδες ἀσχολοῦμαι 8χρόνια καὶ γνωρίζω τί σημαίνει νὰ ἐκδίδῃ κανεὶς, χωρὶς «μυστικὰ κονδύλια» ἐφημερίδα.

Σημαίνει πολὺν κόπον καὶ θυσίες. Βέβαια τὸ στύλ τοῦ «Θαρραλέου» εἶναι πολὺ ἰδιόρρυθμο. Τὰ γραφόμενά του θυμίζουν Λασκαράτο. Τὰ βέλη του ἔχω δοκιμάσει πολλὲς φορές. Ὀφείλω, ὅμως νὰ σημειώσω, χάριν τῆς ἀληθείας, ὅτι εἶναι πράγματι Θαρραλέος καὶ ἀληθινὸς ἀγωνιστής.

***

—Ἕνα σύγχρονο ραβασάκι, μιὰ ἐρωτικὴ συνταγή, ἔθεσε στὴν διάθεσιν τῆς στήλης φίλος της. Τὴν δημοσιεύω, διότι εἶναι κάπως πρωτότυπη:

«Φίλε μου, Ἐπληροφορήθην, ὅτι πάσχετε ἐξ ἔρωτος, ἐπειδὴ μὲ συνεκίνησε ἀπεριγράπτως τοῦτο σᾶς ἀπευθύνω τὴν κατωτέρω συνταγήν μου, ἀποτελεσματικωτάτην κατὰ τοῦ ἔρωτος ΣΥΝΤΑΓΗ: Λαμβάνετε δέκα (10) αὐγγιὲς δυσαρεσκείας, μίαν λύτρανάποφασιστικότητος, τρεῖς αὐγγιὲς κόνεως πείρας, ἑκατὸν (100) γραμμάρια ἀπώλειαν χρόνου, μεγάλην δόσιν ἐνεργητικότητος πέντε (5) λίτρας ἀδιαφορίας εἴκοσι (20) κόκκους ψυχρᾶς μίας. Τὰ θέτετε ἐντὸς πινακίου ὑπομονῆς, τὰ ἀναμειγνύετε μὲ ζάκχαριν λήθης, τὰ ἀνακατεύετε μὲ κοχλιάριον μελαγχολίας, ρίπτετε πέντε (5) ἀταγόνες περιφρονήσεως καὶ μιὰν αὐγγιὰν ὀπολήψεως.

—Τὰ θέτητε ἐπὶ πυρᾶς ἔρωτος καὶ κατασκευάζετε κατάπλασμα δι' οὗ κάμνετε ἐξωτερικὴν χρῆσιν (μασσάζ) ἐπὶ τῶν καλμῶν τῆς καρδίας σας Τὸ φάρμακον .οὗτο εὑρίσκεται καὶ ἔστω μον ἐντὸς φιαλῶν λήθης ἐναφορτιομένων μὲ ταινίαν ἀνακουφίσεως

—Πωλεῖται εἰς φαρμακεῖον ἀντιλήψεως, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ παραφρονήσεως, πλατεῖα συνειδήσεως, ἀκριβῶς ἐναντι τῆς πύλης τοῦ λαϊκοῦ ... Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετῶ. Μέλος τῆς Ἀντιεμωτικῆς Ἀκαδημίας».

—Ὅπως βλέπετε ἡ συνταγὴ εἶναι...σιδηρόδρομος. Οἱ μονάδες μετρήσεως (οὐγγιά, λίτρα κτλ)δείχνουν, πῶς αὐτὴ κατάγεται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑποβλήθηκε σὲ.. βασμοὺς τοῦ δαιμονίου μεταφρασθοῦ. Μοιάζει σὰν τὶς παραινέσεις ἑνὸς νέου... Ἰσοκράτους πρὸς Ρωμαῖον ἢ Ἰουλιέταν. Διὰ νὰ τὴν κατανοήσῃ κανεὶς πρέπει νὰ πάρῃ καὶ κανένα ...Καλμόλ. Ἂν ἔπρεπε νὰ τῆς δώσωμε μιὰ σύντομη ὀνομασία, σύμφωνα μὲ τὴν συνήθεια τῆς ἐποχῆς πρέπει νὰ τὴν βαφτίσωμε: ΕΡΩΤΕΞ

Τί κάμνουν οἱ ἄνθρωποι, ὅταν δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε!!

—Σκέπτομαι καμιὰ φορὰ διαβάζοντας μεταφρασμένα κείμενα τοῦ Ἀριστοτέλη ἢ Πλάτωνα κτλ. πόσο βαθειὰ σκέψη εἶχαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι τῆς ἐποχῆς χωρὶς νὰ ἔχουν βιβλία; Πόσα ἤξαιραν!

Ἐμᾶς πόσα μᾶς λείπει ἡ πνευματικότητα; Γιατί ἀφοῦ διαβάζομε τόσα βιβλίο; Ἴσως διότι τὰ βιβλία δὲν εἶναι ποιότητος. Ἴσως διότι, ὅπως εἶπε ὁ Γάλλος ποιητὴς Βερλαίν: «μορφώνεται κανεὶς καλύτερα μὲ τὴν συζήτηση παρὰ μετὰ διάβασμα».

Νομίζω, ὅμως πὼς μορφώνεται κανεὶς ὄχι φλυαρώντας, ἀλλὰ ὅταν σημομιλῇ μὲ πνευματικοὺς ἀνθρώπους Θὰ ἔλεγα ἀκόμη πὼς δὲν ἀρκεῖ νὰ συζητῇ κανεὶς μόνο, Χρειάζεται νὰ σκέπτεται, ν' ἀσχολεῖται καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὶς πνευματικὲς τοὺς ἀναζητήσεις.

Ἡ ποιητικὴ μας ἀνθολογία

«ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΒΟΥΣΗΣ»

(Ἀπόσπασμα)

Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

Τῆς νεραμάνας τὰ στοιχειὰ
σὰν παλληκάρι βγαίνει,
βγαίνει στὸν ἥλιο νὰ λιαστῇ
νὰ παίξῃ καὶ νὰ χτενιστῇ
μὲ τ' ἀσημένιο χτένι.

Στῆς νεραμάνας τὴν παριὰ
ὁμορφονιὰ διαβαίνει.
καὶ τὸ στοιχειὰ ποὺ νίβεται
τὴν βλέπει κι εὐτὺς κρύβεται
κι ἀλησμονάει τὸ χτένι.

Μέσ' στὰ καθάρια τὰ νερὰ
ξανοίγ' ἡ νιὰ τὸ χτένι,
μαζὶ τὸ παίρνει καὶ περᾶ
καὶ μὲ τρανὴ κρυφὴ χαρὰ
γιὰ τὸ χωριὸ πασαίνει.

Τῆς νεραμάνας τὰ στοιχειὰ
βγαίνει νὰ βρῇ τὸ χτένι,
ὅμως τοῦ κάκου γύρεψε.
Κι ὅχ' τάχα ἡ Μάνα στείρεψε,
στάλα νερὸ δὲ μένει.

Καὶ τὸ στοιχειὰ μὲ τὸ νερὸ
μέσα στὴ γῆς ἐμπαίνει
μπαίνει καὶ πάει γοργὰ γοργὰ
τῆς νιᾶς τὰ πόδια ὅπου νογᾶ
πάει γιὰ νὰ βρῇ τὸ χτένι.

Γροίκησε ἀπόγειο τὸ βουητὸ
βοσκὸς στὸ σημοκλήσι
καὶ μὲ τὴ γκάιτσα χτύπησε,
κι ἐδῶ ποὺ ἡ γῆς ἐτρύπησε,
ἀνάβρυσεν ἡ βρύση.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Ἦταν καιρὸς νὰ πάρουμε μιὰ ἀνάσα. Νὰ ἀφήσουμε γιὰ λίγο τὰ περίτεχνα καὶ ἐγκεφαλικὰ κατασκευάσματα τοῦ γραφείου. Νὰ δοῦμε μὲ τὴν ἴδια φύση μετασυσιωμένη σὲ ποίηση. Ἐδῶ τὸ φῶς δὲν μπαίνει ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ξεχειλίζει κι' ἁπλώνεται σ' ὁλόκληρη τὴ φυσική του ἔκταση. Ἐδῶ τὸν λόγο δὲν τὸν ἔχουν τὰ ἐγκεφαλικὰ κύτταρα. Ἡ ἴδια ἡ φύση—λιτὴ κι' ἀνεπιτήδευτη—μιλάει μὲ τὴν ψυχὴ τ' ἀνθρώπου.

Τέτοια εἶναι ἡ ποίησι τοῦ Κρυστάλλη. Ὁ χρόνος, ὁ χῶρος καὶ οἱ περιστάσεις τὴν ὑπαγορεύουν. Γεννιέται ἀπὸ 1863 στὸ ξακουσμένο Συρράκο τῶν Ἰωαννίνων. Σὲ μιὰ πατρίδα ὑπόδουλη. Ζῇ καὶ μεγαλώνει κοντὰ στὴ φύσι καὶ ἀπὸ κλέφτικο τραγούδι. Τύπος λαϊκὸς καὶ μὲ περιωρισμένη τὴ μόρφωσι· μὲ ἔμφυτη ὅμως τὴν ποιητικὴ διάθεσι, ποὺ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν ἁπλότητα τοῦ Δημοτικοῦ τραγουδιοῦ. Δύσκολα μπορεῖς νὰ τὸν ξεχωρίσῃς ἀπὸ τὰ πρότυπά του, ἂν δὲν δῇς κάτω ἀπὸ τὸ ποίημα τὸ ὀνομά του. Στίχος καὶ ρυθμός—ἰαμβικὸς δεκαπεντασύλλαβος—, θέματα καὶ οἱ ἰδιωματισμοί, λεξιλόγιο, σύνθεσι, εἰκόνες, παραμυθικὰ στοιχεῖα κ.λ.π. Παρμένα, κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν φαρέτρα τοῦ Δημοτικοῦ τραγουδιοῦ.

Θὰ γινώταν τσέλιγγας. Κι' ἔνινε ποιητής. Ἦταν νὰ πάρῃ στὸ χέρι τὴ φλογέρα. Μὰ τραγούδησε μὲ τὴν πέννα τὶς «Ὀδύνες» του:

«Δουλειὰ καὶ ἀμάθεια καὶ Μητρυιὰ τρεῖς εἶναι)
οἱ δηλητηριάσασαι τὸν βίον μου ὁ δύναι».)

Καὶ τραγούδησε μὲ τὰ «Πρῶτα ποιήματα» (1886 1889) τὰ «Ἀγροτικὰ» (1890), τὸν «Τραγουδιστὴ τοῦ χωριοῦ καὶ τῆς στάνης» (1892) καὶ τὰ «Τελευταῖα ποιήματα» (1892 – 1894), μὲ τὰ ὁποῖα κλείνει ὁ κύκλος τῆς ποιήσεώς του καὶ μαζὶ καὶ τῆς ζωῆς του. Α.Τ.

Ποντιακὸ Ἀνέκδοτο

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Κάποιος ἐράεβεν τὸν ἐφημεριδοπώλην νὰ πέρ ἕναν ἐφημερίδαν. Διάζομαι ἔλεγεν θὰ φεὺ τ' αὐτοκίνητον. Κ' ἕνας κύριος νὰ διευκολύν—ἀτὸν, ἐποὺτεινεν ἀτὸν τ' ἐκεινοῦ ντό ἐδέβαζεν, ἔπαρ—το εἶπεν, κ' ἐγὼ πέρω ἄλλο. Ναὶ τρελλὸς εἶμαι εἶπεν, διαβασμένον ἐφημερίδαν θὰ ἀγοράζω. ἄμα ὄνταν ἐτέρτσεν' ὅλ ποὺ ἐνεμέναν τὸ λεωφορεῖον ἐξεραχῶθαν σὰ γέλτα, ἐγέλασεν καὶ ὁ ἴδιον σὰν λογαριασμὸν—ατ.

Σταῦρος Ταυρίδης

ταζε ἀφημημένα τὸ ντσβάνι καὶ τὸ μυαλό του δούλευε ἐντατικά Ἔβλεπε τὴ γυναῖκα του νὰ πῇ γαινοέρχεται δίχως νὰ βγάζῃ λέξη. Μελετοῦσε κάθε πιθανότητα καὶ κάθε ἐνδεχόμενο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πιθανότητα νὰ ἔχει συλληφθῇ. Αὐτὴ ἡ ἀπόνοια τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ τοῦ ἔρθῃ στὸ μυαλό. Περισσότερο φοβοῦνταν μήπως εἶχε συμβῇ δυστύχημα στὸ Στέλιο ἐξ αἰτίας τῆς ἀναπηρίας του ποὺ τὸν ἐμπόδιζε νὰ κινεῖται ἐλεύθερα καὶ γρήγορα ἀνάμεσα στὰ ἀναρίθμητα αὐτοκίνητα ποὺ κυκλοφοροῦσαν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἕνα ἀδειανὸ στομάχι δὲν εἶναι καλὸς παλιτικός σύμβουλος. ΑΪΣΤΑΪΝ

—Ἡ πεῖρα διδάσκει ἀργά, ἀφοῦ πληρώσωμε μὲ σφάλματα. ΦΟΥΛΛΕΡ

—Ἡ μορφὴ εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς ψυχῆς. ΚΙΚΕΡΩΝ

—Συμβουλεύει κανεὶς καλύτερα τοὺς ἄλλους παρὰ τὸν ἑαυτόν του. ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Κάποιος συναντᾶ ἕνα φίλο του, ποὺ περπατάει σκυφτὸς κρατώντας τὴν μέση του:

—Κρυολόγημα ἢ νεφρά; τὸν ρωτᾶ.

—Οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο Ἡ γυναῖκα μου ἔχει τὴν μανία νὰ μετακινῇ τὰ ἔπιπλα κάθε μέρα καὶ χθὲς κάθησα ἐκεῖ ποὺ νόμιζα πὼς ἦταν ἡ πολυθρόνα!

***

Κάποιος ἀπέκτησε τρίδυμα:

—Μπράβο, τοῦ λέει ἕνας φίλος, Πῶς τὰ κατάφερες;

—Εἶχα λόξυγκα!

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἐπισκέπτεται ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Ἰωάννης Μεταξᾶς τὸ τρελλοκομεῖο καὶ ἐρωτᾶ ἕναν τρελλὸ πῶς τὸν λένε. Ὁ τρελλὸς δὲν ἀπαντᾶ. Ἐκπλήκτος ὁ Πρωθυπουργὸς Τοῦλέειὁτρελλός

—Γιατὶ νὰ σοῦ πῶ; Μήπως ἐσὺ μοῦ εἶπες;

—Ἐμένα μοῦ λένε Ἰωάννη Μεταξᾶ.

Τότε τὸν κυττάει χαμογελῶντας καὶ λέει:

—Αἰ, κάτι τέτοια ἔλεγα καὶ ἐγώ, νομίζοντας πὼς εἶμαι ὁ Μέγας Ναπολέων καὶ μὲ ἔκλεισαν ἐδῶ μέσα!!

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τὸ ἐν Ἀθήναις δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας καὶ ἐγκρίτου δικηγόρου κ. Ξενοφῶντος Ι. Χατζησαράντου μετέρθη εἰς τὴν ὁδὸν Ἀριστείδου ἀρ. 9 Τηλ. 34.532

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τρακτὲρ Λάνζ 55 ἵππων σὲ καλὴ κατάσταση μοδέλλο 1952 μὲ καινουργῆ μεγάλα πισινὰ λάστιχα ἀντὶ 50.000 δραχμῶν καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Ἐπισευασμένο τὸ 1959. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Μηνᾶ Ἀκριβοπούλου ἐν Παλατιτσίοις.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

26ον

Καὶ μᾶς εἰδοποιεῖ, στέλνοντας μαζὶ καὶ τὴν ταυτότητα. Στὰ μεταξύ, κύρια Γιαλαμᾶ, κάμνομε τὴν γνωριμία σας, τυχαίως, καὶ πληροφορούμεθα ὅτι ὁ καταζητούμενος Γιαλαμᾶς εἶστε σεῖς διότι ὁλατάστοιχεῖα συμφωνοῦν κατὰ ἕνα τρόπο ποὺ ἀποκλείει τὴν σύμπτωση. Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ λεπτομέρεια τῆς ἡμερομηνίας τῆς δικῆς σας ταυτότητος εἶναι χαρακτηριστική.

Ἔχει ἐκδοθῇ ὀκτὼ ἡμέρες μετὰ τὴν ἐξαφάνισί σας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, δηλαδὴ ὅσο διάστημα σᾶς χρειάστηκε γιὰ νὰ ἔρθετε ἐδῶ. Καὶ τώρα πέτε μας ἂν ὑπάρχῃ τίποτα σκοτεινὸ στὴν ὑπόθεση, κι' ἂν δικαιολογεῖται ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ἀονησιά σας.

—Καὶ φαντάζεσθε ὅτι θὰ ἤμουν τόσο ἀνόητος, ὥστε νὰ κυκλοφορῶ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα; Δὲ θὰ ἔφραντιζα νὰ βγάλω ἄλλη ταυτότητα μὲ φεύτικο ὄνομα;

Ὁ Πάπ γέλασε.

—Ἂν ἤξέρατε ὅτι τὸ ὄνομα σας ἦταν γνωστὸ στὴν Ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν μάλιστα. Ἀλλὰ ἐσεῖς κυκλοφορεῖσατε ἐκεῖ μὲ ἄλλο ὄνομα, καὶ δὲν μπορεῖ σατε νὰ ὑποθέσετε ὅτι μυθεύτηκε τὸ ἀληθινό σας ὄνομα. Ἔχομε κι' ἐμεῖς τὸν τρόπο νὰ μαθαίνουμε μερικὰ πράγματα κύριε Γιαλαμᾶ, καθὼς βλέπετε.... Λοιπόν;

—Σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ αὐτὸς ποὺ ζητᾶτε.

—Τότε εἶναι σύμπτωσις ὅλα αὐτά, ἔ;

—Δὲν ξέρω...

Ὁ Πάπ ἔκανε νεῦμα στοὺς δύο ἄλλους Γερμανούς. Ὕστερα ἀπὸ λίγο, ὁ Στέλιος ξαναβρίσκονταν στὴν ἴδια σκοτεινὴ ἀποθήκη, περισσότερο ἀπελπισμένος καὶ περισσότερο μόνος.

Στὸ μεταξὺ τὸ σπίτι τοῦ Στέλιου εἶχε ἀναστατωθῇ. Ὅταν ὁ πατέρας του ἦρθε τὸ μεσημέρι γιὰ φαγί, ἡ πρώτη του ἐρώτησις ἦταν γι' αὐτόν.

—Ποῦ εἶναι ὁ Στέλιος;

Συνήθιζε νὰ περνᾶ ἀπὸ τὸ μαγαζὶ κάθε μέρα, κι' ἡ σημερινή του ἀπουσία δὲ μποροῦσε νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη.

Ἀλλὰ τὴν ἴδια ἐρώτησαι ἔκαμε καὶ ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου ποὺ περίμενε νὰ δῇ τὸ παιδί της μαζὶ μὲ τὸν πατέρα του.

Ἦταν ἤδη μιάμιση ἡ ὥρα, καὶ κανένας ἀπὸ τοὺς δυὸ δὲν ἤξερε τί νὰ ὑποθέσῃ. Φυσικὰ δὲν ἀνησύχησαν ὑπερβολικά. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴ δὲν εἶχε ἀγριέψει ἀκόμη ἡ κατάσταση, κι' ἡ ἄργα παρουσία ἑνὸς ἀνδρὸς τὸ μεσημέρι μποροῦσε νὰ ὀφείλεται σὲ χίλια δυὸ μικροπράγματα δίχως σημασία.

—Περίεργο! Ποῦ νἄχει ἀργήσει τόσο; Ἔλεγε μόνη ἡ μητέρα του κάθε τόσο καὶ πήγαινε ἤρχοντο διαρκῶς ἀπὸ παράθυρο.

Ἀλλὰ ἡ ὥρα περνοῦσε γρήγορα καὶ κάθε περιθώριο ἀπλῆς ἀργοπορίας εἶχε ἐξαντληθῇ πιά. Ἤξεραν οἱ σπιτικοὶ τοῦ Στέλιου ὅτι δὲν εἶχε παρέες. ὅτι δὲν ἔπινε καὶ δὲν σύχναζε σὲ καφενεῖα. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ συμβαίνει κάτι τὸ ἐξαιρετικό, καὶ ἡ καρδιὰ τῆς μητέρας ποὺ διαισθάνεται καὶ μεγαλοποιεῖ καὶ τρέφει τὴ φαντασία μὲ τὶς ἀνησυχίες της, σφίγγονταν ἀπὸ ἕνα ἀόριστο φόβο.

—Λές νἄπαθε τίποτα; Εἶπε στὸν ἄνδρα της τρίβοντας τὰ χέρια ἀπὸ ἀπόγνωσι, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔσβηνε τὸ τρίτο χτύπημα τῆς καμπάνας τοῦ Ὡρολογιοῦ.

Ὁ πατέρας δὲν ἀνησυχοῦσε λιγώτερο ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, μόνο ποὺ κατῳρθωνε νὰ κρύβῃ τοὺς φόβους του καὶ συγκρατῇ τὴν ταραχή του.

Καθισμένος σ' ἕνα καναπὲ κύτ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΧΑΡΑΛ. ΒΟΡΓΙΑΖΙΔΗ
Τ. Ἐσωτερικοῦ Βοηθοῦ ΙΙ Χειρουργικῆς Πανεπ)κῆς
Κλινικῆς καὶ Ἐπιμελητὴς LAINZER
Νοσοκομείου Βιέννης
Ἐναντι Ἀγροτικῆς Τραπέζης
ὁδὸς Βενιζέλου Τηλ. 2—53 Βέροια

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΛΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Νάουσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 1/2—1 1/2 καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον του Ἑλπῖδος 10 (ἰσόγειον οἰκίας Καραλῆ) ἐναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δρχμ.	50
Ἑξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ 2838)59 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Ἀριθ. 18.227

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστὴς

Δ η λ ο π ο ι Ω. δ τ ι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Πραξιτέλους Κ. Ζαρούκα κατοίκου Βεροίας δικασιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Σωτηρίου Γ. Ἀνάστου καὶ Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ, κατοίκων Ξεχασμένης, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 13,456)1958 δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, δραχμὰς 25,187 ἐν συνόλῳ καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην ὀγδόην (18) Ὀκτωβρίου 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ἐν ΒΕΡΟΙΑ ἕδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τὴ Πλατεία Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση, ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3)1956 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάρη, κατασχεθέντα ἀκίνητα τῆς ἐκτῶν ὀφειλετῶν ΑΜΥΓΔΑΛΙΑΣ συζύγου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ, ἤτοι α) εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν τριῶν, τριῶν σπυριῶν καὶ τριῶν τετάρτων τῆς σπυριᾶς κείμενος ἐν τῇ θέσει «Στενούρα» τοῦ χωρίου Ξεχασμένης τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Διαμαντῆ Παπαχρισοπούλου, Ἀντωνίου Στογιαννοπούλου, καὶ μὲ δρόμον. 2) ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ἐν αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει Σαμιὲς ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δύο καὶ ἡμισείας σπυριᾶς συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Ἀργυροπούλου, Ταξιάρχου Γιαννοπούλου, καὶ μὲ αὐλάκα ἐκ δύο μερῶν. 3) ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει Λυκάπι, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς σπυριᾶς καὶ τριῶν τεταρτῶν τῆς σπυριᾶς, συνορευόμενος μὲ ἰδιοκτησίας Ἀθαν. Καρυτοπούλου, Ἀντωνίου Βαρσαμοπούλου, καὶ μὲ αὐλάκα ἐκ δύο μερῶν. 4) ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει Αὐλάκι Βέη, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ ἡμισείας σπυριᾶς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Σ. Γιαννοπούλου, Ν Κουλακιώτου Ἀθαναοίοι Ἀβιζῆ καὶ Κωνσ)νου Κυριακοπούλου καὶ 5) ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει παρασπόρι, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν δύο συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Β. Στεργιοπούλου, Στ. Κουλακιώτου, Ν. Παπαβοπούλου καὶ μὲ αὐλάκι ἐκτιμηθέντων ἀντὶ συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 30.497. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10 165. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὰ ἐκπλειστηριάσματα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται κατ' αὐτοῦ δι' ἐξόδων του ἀναπλειστηριασμός. Τὰ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν.

Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ τῇ Τρίτῃ (3) Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιγράφου.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Α. Ε. Σαρρηκωστὴς

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

—Ἀρκετοὶ πιστεύουν ὅτι τρῶμε πολὺ ψωμί. Ἡ ἔρευνα οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν μᾶς ἔδειξε ὅτι κάθε ἀστικὸ νοικοκυριὸ πληρώνει 23,80 δραχ. γιὰ λευκὸ ψωμὶ καὶ 12,66 δραχ. γιὰ μαῦρο. Κατ' ἄτομον ἀναλογοῦν τὴν ἑβδομάδα 1.30 γραμμάρια ἄσπρο καὶ 991 μαῦρο ψωμί. Δὲν εἶναι καὶ τόσο σημαντικὴ ποσότης, ὥσιε νὰ μᾶς λέγουν «ψωμάδες». Γιάντως τὸ σιτάρι, ποὺ τρῶμε εἶναι ἑλληνικό.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ σίτου στὴ Χώρα μας ἔχει παρουσιάσει καταπληκτικὴν ἄνοδο, κατὰ τὸ μεταπολεμικὰ ἔτη. Οὕτω, ἐνῶ εἴχαμε τὸ 1938 8.500.000 στρέμματα, ὅπου ἐκαλλιεργεῖτο τὸ σιτάρ. καὶ παρήγοντο 768.000 τόννοι, τὸ 1957 ἀνῆλθαν εἰς 10.800.000 στρέμματα καὶ εἰς 1,720.000 τόννους. Ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως ἐπίσης ἀνῆλθε σχεδὸν στὰ 130)ο τῆς προπολεμικῆς.

Ἐὰν ἐρωτοῦσαν τοὺς Ἕλληνας ποῖον εἶναι τὸ ἐθνικὸν των φαγητόν, ἄλλοι θὰ ἀπαντοῦσαν ὅτι εἶναι τὸ ψητὸ ἀρνὶ καὶ ἄλλοι, τὰ φασόλια. Καὶ οἱ δύο θὰ ἀπαντοῦσαν λάθος, διότι ἂν ἡ ποσότης καθορίζει καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ «ἐθνικοῦ φαγητοῦ» τότε, συμφώνως μετὰ στοιχεῖα τῆς Στατιστικῆς, οἱ Ἕλληνες τρώγουν περισσότερο μοσχαρίσιο κρέας ἀπὸ ἀρνίσιο καὶ περισσότερα λαχανικὰ ἀπὸ δσπρια. Τὸ μοσχαρίσιο κρέας ἀντιπροσωπεύει δαπάνη, κατὰ μέσον ὅρον, 19,65 δρχ. τὴν ἑβδομάδα σὲ κάθε ἀστικὴ οἰκογένεια, δηλαδὴ 655 γραμμάρια, ἐνῶ γιὰ τὸ ἀρνίσιο κρέας δαπανῶνται 18.01 δραχμὲς γιὰ 613 γραμμάρια τὴν ἑβδομάδα.

—Διαφορετικὴ εἶναι ἡ κατάστασις, γιὰ τὰ δσπρια, διότι ἡ καλλιέργειά τους, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καλύπτει συνεχῶς καὶ μεγαλύτερη ἔκτασι. Γιὰ τὰ τέσσερα βασικὰ δσπρια—φασόλια, ρεβύθια, κουκιὰ καὶ φακῆ ἐκαλλιεργήθη ἔκτασις, κατὰ τὸ 1938, 640.000 στρέμματα. κατὰ τὸ 1948, 600.000 στρέμματα καὶ καὶ τὸ 1957 940.000 στρέμματα. Καὶ ἐνῶ ἡ ἔκτασις ηὐξήθη κατὰ 50)ο ἡ παραγωγὴ ηὐξήθη κατὰ πολὺ περισσότερο. Ἔτσι τὸ 1938 ἡ παραγωγὴ τῶν τεσσάρων βασικῶν δσπρίων ἦτο 51.000 τόννοι, τὸ 1948 64.000 τόννοι καὶ τὸ 1956 93.000 τόννοι.

ΑΡΙΘ. 18 225

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστῆς.

Δ η λ ο π ο ι Ω. δ τ ι

Τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Ἐξαγωγῆς Γεωργικῶν Προϊόντων Α.Ε. (ΑΓΡΕΞ) νομίμως ἐκπροσωπουμένης, δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἀνέστη Παρασκευᾶ Μαυρίδου, γεωργοῦ κατοίκου Νέου Σκυλητσίου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 8ε)1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν δραχμὰς ἓν συνόλῳ 24.085 καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἄχρις ἐξοφλήσεως. θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην ὀγδόην (18ην) Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς, ἐν ΒΕΡΟΙΑ ἕδρα τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τὴ Πλατεία Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση, ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 596 4)9)1959 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκαλιάρη κατασχεθέντα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἀνέστη Μαυρίδου, κείμενα ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ τοῦ χωρίου Νέου Σκυλητσίου τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας ἤτοι α) εἰς αὐτοτελὴς ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ θέσι Πλατάνια, ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δέκα τριῶν καὶ μ.τ. πεντακοσίων ἑξήκοντα ἑκτῶ (13.568), συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀγγέλου Θεοδωρίδου, Ἰωάννου Κάλφα, κοινὴν βοσκὴν καὶ ἀγρατικὸν δρόμου καὶ β) ἕτερος αὐτοτελὴς ἀγρὸς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ 65 ὀπωροφόρων δένδρων, κείμενος ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Κοψαύρα» ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δέκα τεσσάρων καὶ μ.τ. διακοσίων (14 200), συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀγγέλου Θεοδωρίδου, Δημητρίου Γιατρέλη, Δήμου Τοπόλη, Ὁδυσσέως Πάλλα καὶ ἀγρατικὸν δρόμον, ἐκτιμηθέντων ἐν συνόλῳ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 55.538. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 18.511. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται κατ' αὐτοῦ δι' ἐξόδων του ἀναπλειστηριασμός. Τὰ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. ἘγένετοἐνΒεροίᾳ σήμερον τὴν τρίτην (3) Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένου ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησία κληρονόμων Ἰ. Καμπιτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Α.Ε. Σαρρηκωστὴς

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Γ' Ἀπὸ τὸ 284—337 μ.Χ ἡ Βέροια ἀνῆκε εἰς τὴν «Πρώτην Μακεδονίαν», ποὺ εἶχε ἕδραν τὴν Θεσσαλονίκην.

—Ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ (550μ.Χ) ἡ Βέροια ἦταν πόλις τῆς ἑβδόμης ἐπαρχίας τῶν Ἰλλυριῶν. Ἐπὶ Κωνσ)νου τοῦ Πορφυρογέννητου (850 μ.Χ) ἀνῆκεν ἡ Βέροια εἰς τὴν πρώτην ἐπαρχίαν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ποὺ εἶχεν ὡς ἕδρα τὴν Θεσσαλονίκη

—Τὸ 989 μ.Χ ἡ Βέροια κατελήφθη ἀπὸ τὸν Κροῦμμον, ἐνῶ προηγουμένως οἱ Βούλγαροι εἶχαν καὶ πάλιν εἰσέλθει εἰς τὴν πάλιν μας. Τὸ 1001 μ.Χ τὴν ἀνεκατέλαβε ὁ Βασίλειος ὁ Β' ὁ Βουλγαροκτόνος (Κ. Παπαρρηγόπουλος Γ' τόμ).

—Τὸ 1185 τὴν κατέλαβαν τὴν πάλιν μας οἱ Σικελοί, τὸ 1186 ἢ καὶ ὀργότερα οἱ Βλαχοβούλγαροι, ποὺ ἵδρυσαν τὸ «μέγα βλαχικὸν Κράτος», Τὸ 1204 τὴν κυρίευσαν πόλιν οἱ Φράγκοι.

—Ἀπὸ τὸ 1246 ἡ Βέροια μέχρι καὶ τὸ 1432 ἀνῆκεν εἰς τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ἐδιοικεῖτο ὑπὸ τοπικοῦ Δουκός.

(Συνεχίζεται)

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Σχολαὶ Ἀμερικανικῆς (Ἀγγλικῆς) γλώσσης
Ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ τάξεις ἀρχαρίων καὶ προχωρημένων
Εἰδικὰ τμήματα διὰ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ
Σύντομη ἐκμάθηση τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης

Ἀπὸ πεπειραμένο προσωπικὸ
ΕΥΘΗΝΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ
Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 9.30—1 μ.μ.
καὶ 4.30—8.30 μ. μ.

Γραφεῖα καὶ διδακτήρια ὁδὸς Θεμιστοκλέους 4
Πάροδος Κεντρικῆς Ἀγορᾶς παραπλεύρως Φωτο-Ἀνέστη

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.

(Παραλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δ έ χ ε τ α ι κ α θ' ἑ κ ά σ τ η ν

ΑΓΡΟΤΑΙ
ἐβοηθήσατε μὲ τὴν πεῖρα σας νὰ σχεδιασθῇ καὶ
ΕΓΙΝΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΡΑΚΤΕΡ
ΝΤΑΪΒΙΝΤ ΜΠΡΑΟΥΝ
42 1/2 ΠΠΩΝ
Μοντέλλο Μαΐου 1959-Τύπος 950

DAVID BROWN

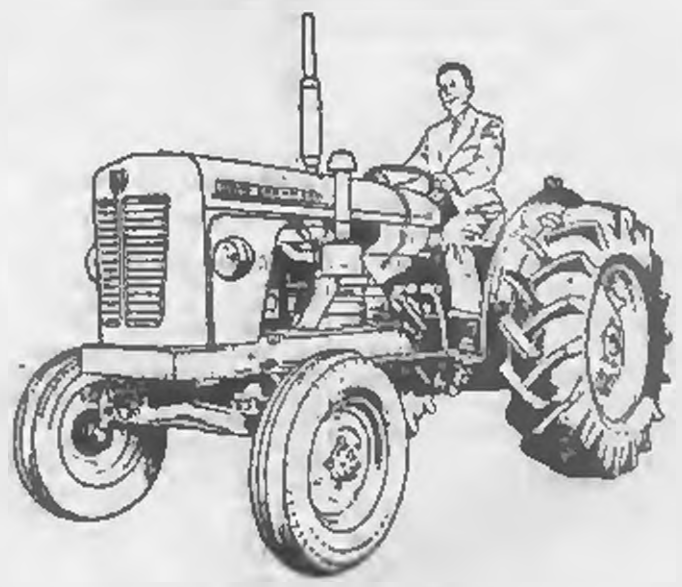

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ
Εἰς ἀπόδοσιν ἐργασίας καὶ οἰκονομίαν καυσίμων
ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΜΗΧΑΝΗΣ, ΕΛΑΣΕΩΣ, ΤΑΡΑΥΛΙΚΟΥ
ΔΕΝ ΝΤΕΡΑΠΑΡΕΙ
Μὲ τριῶνον ἄροτρον, χιλιομετρητήν, ὡραμετρητήν, στροφομετρητήν, ἄξονα μεταδόσεως κινήσεως, αὐτόματον ἀσφάλειαν, τροχαλίαν κ.λ.π.
ΕΓΓΡΑΦΟΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΥΙΟΙ ΣΤΕΦ. ΒΑΦΕΙΔΟΥ
ΒΕΡΟΙΑ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912

—Ὁ μεγαλύτερος τῶν ρητόρων Κικέρων γράφει εἰς τὸν Γ' κατὰ Κατιλίνα λόγον του, ὅτι ὀφείλομεν περισσοτέραν εὐγνωμοσύνην εἰς ἐκείνους ποὺ ἔσωσαν τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν πόλιν. Μὲ αὐτὸ τὸ πρῶτο κρίνοντες ἀντιλαμβανόμεθα τὴν τιμὴν ποὺ χρεωστᾶμε εἰς τοὺς ἥρωας ποὺ ἀπελευθέρωσαν τὴν Βέροιαν στὶς 16 Ὀκτωβρίου 1912.

—Ἡ ἡμέρα αὐτὴ μᾶς θυμίζει ἀκόμη τὴν δύναμιν τοῦ ἑνωμένου Ἔθνους καὶ τούς τραγικούς, εἰς συνέπειες, διαξιφισμούς τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου καὶ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, διὰ τὴν πορείαν τοῦ στρατοῦ πρὸς Θέρμην, Θεσσαλονίκην.

—Ἂν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος δὲν ἐπέμενε εἰς τὴν προέλασιν πρὸς Θεσσαλονίκην, ἴσως νὰ μὴ ἦταν ἡ Βέροια Ἑλληνική. Αὐτὰ διδάσκει ἡ Ἱστορία ὅπως καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ θυμηθοῦμε τὸν μέγιστον Ἕλληνα Πολιτικόν, τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΑΓΩΝΟΣ

Μὲ ἠθικὴν ἱκανοποίησιν πληροφορούμεθα, ὅτι, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας», ὅτι ἡ Βέροια δὲν χρηματοδοτεῖται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας--φύλλον τῆς 28)9)59 σελὶς 4η—ἐπετεύχθη ἡ χορήγησις ποσοῦ 500 χιλ. δρχ.—χάρις εἰς τὶς ἐνέργειες τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Χατζηδημητρίου, τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων—διὰ τὴν Βέροιαν.

Ἔτσι ἡ ἔγκαιρος προειδοποίησις τῆς Ἐφημερίδος μας ἐπέδρασεν καὶ πάλιν ἐπωφελῶς διὰ τὴν πόλιν μας.

Συντόμως θὰ ἐκτελεσθοῦν ὑπὸ τοῦ Δήμου ἔργα 500.000 δρχ. ἐνῶ συγχρόνως θὰ ἀποσχαλησθοῦν οἱ ἄνεργοι ἐργάται.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ

Μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων ὑπουργῶν καὶ ὑφυπουργῶν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως σημειώνομεν χαρὰ ντῆς ἀληθείας τὴν εὐδόκιμον θητείαν τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γ. Θεμελῆ.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἂν καὶ ἡ θέσις τὴν ὁποίαν κατέχει δὲν τοῦ παρέχει σχετικὰς εὐκολίας, ἐν τούτοις κατώρθωσε, ἐντὸς τῶν στενῶν πλαισίων τῆς ἁρμοδιότητός του νὰ ἐπιτύχῃ μίαν σειρὰν κοινωφελῶν ἔργων, ποὺ τὸν τιμοῦν ὡς πολιτικόν, ἄνθρωπον καὶ Μακεδόνα.

Ὑπενθυμίζομεν τὴν συμβολὴ διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ διὰ τὴν ἀσπεράτωσιν τοῦ θήματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τὴν πολιτισμένην ἐμφάνισιν τοῦ πέριξ χώρου.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ κ. ὑφυπουργὸς θὰ συνεχίσῃ νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἄξιζει ἕνα εἰλικρινὲς εὖγε, εἰς τὸν κ Γεώργιον Θεμελῆν, ποὺ εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων, ὡς προσδευτικὸς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἐπιτυχὼν ὑφυπουργός.

ΓΡΙΒΑΣ—ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἀισθανόμεθα ἱκανοποίησιν, διότι τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδαν ὁ στρατηγὸς Γ. Γρίβας (Διγενὴς) εἶχεν φιλικὰς συνομιλίας μὲ τὸν ἀρχιεπίσκοπο Μακάριον.

Ἔτσι ἂν ὁ Σεπτέμβριος ὑπῆρξε ὁ μὴνας συμφιλιώσεως μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, δηλαδὴ ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ὁ Ὀκτώβριος θὰ χαρακτηρισθῇ, μὴνας συμφιλιώσεως ἐπὶ ἐθνικοῦ, ἑλληνικοῦ—Κυπριακοῦ πεδίου.

—Εἶπαν καὶ οἱ δυὸ Ἡγέται ὅτι οἱ παρεξηγήσεις ὀφείλονται εἰς τρίτους!! Δὲν θὰ ἀφήσωμεν τὴν φαντασίαν μας ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ λογικόν μας ἐρώτημα. Θὰ σημειώσωμεν ἁπλῶς ὅτι αὐτοὶ οἱ τρίτοι εἶναι καὶ... τρίτοι, ξένοι, ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

—Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ εἰς τὴν Τροχαίαν, ὅτι τώρα, ποὺ τελειώνει ἡ ἐργασία στρώσεως τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται καὶ αὐτὴ διὰ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοκινήτων.

Ἂς ἀπαλλαγῇ ἡ Λεωφόρος Μητροπόλεως κατὰ τὴν Κυριακὴν καὶ τὰς βραδυνὰς ὥρας περιπάτου ἀπὸ τὴν συμφόρησιν αὐτοκινήτων.

Μόνον εἰς τὴν Βέροιαν παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον νὰ χρησιμοποιῆται μία κεντρικὴ λεωφόρος τῆς πόλεως ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν κυκλοφορίαν.

Ἂς λήξῃ ἡ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ ὑσυμένους προνομίου.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ Δ. ΕΡΓΩΝ

Πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Νεοκάστρου διαμαρτύρονται, διότι ἡ κατασκευασθησομένη ὁδὸς Μελίκης δὲν πρόκειται νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ χωρίου των, ἀλλὰ ἐκ τῶν χωραφιῶν των.

Ἔτσι ἐγκαταλείπεται ἡ ἤδη ἀπὸ 20ετίας ὑπάρχουσα ὁδὸς ἡ ὁποία διέρχεται ἐκ τοῦ Νεοκάστρου καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἀσφαλτόστρωσις θὰ ἐστοίχιζεν συγκριτικῶς, καλὺ ὀλιγώτερα.

Πρέπει ὁ ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων κ. Σόλων Γκίκας νὰ διατάξῃ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν νὰ συντάξῃ μίαν παράλληλον μελέτην τῆς ἤδη ὑπαρχούσης, ὁπότε θὰ διαπιστωθῇ, ὅτι μὲ ὀλιγώτερα χρήματα θὰ κατασκευασθῇ καλυτέρα ποιοτικῶς ὁδός, ἐνῶ συγχρόνως θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἀκόμη ἕνα χωρίον.

Νομίζομεν, ὅτι ὁ δραστήριος κ. Ὑπουργὸς θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ δίκαιον—καὶ ἐπωφελὲς διὰ τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν—αἴτημα τῶν κατοίκων τοῦ Νεοκάστρου.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
Δ)ΝΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

Πρωτ. 689
Βέροια τῇ 27—4—1959

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν

1) Τὸν Νόμον 3200)1955 «περὶ ἀποκεντρώσεως»
2) Τὰ ἀπὸ 28)6 1955 καὶ 23)11)1956 Δ)γματα περὶ ἀντικειμένων Ἐποικιστικῆς ἁρμοδιότητος Ὑπ. Γεωργίας καὶ ἐπεκτάσεως ἁρμοδιοτήτων Νομαρχιῶν.
3) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 2 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Νόμων 2188)52 καὶ 2258)52.
4) Τὴν ἀπὸ 29)12)1956 αἴτησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ Τριανταφυλλίδου.
5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 28)1959 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἀποφασίζομεν

Ἀφίεμεν τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 1 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ὑφιστάμένην ἀναγόρευσιν «ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ Τριανταφυλλίδην ἵνα μεταβιβάσῃ ἐλευθέρως τὴν ἐφ' ἧς ἀξιοῖ δικαιώματα κυριότητος ἰδιοκτησίαν του ἐπὶ τοῦ ἀγροκτήματος Ἄμμου συνολικῆς ἐκτάσεως 525 στρ. εἰς καλ)ιὰ κατοίκου Ἄμμου καὶ Ἁγίας Βαρβάρας.

Ἡ παροῦσα τελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς τῶν ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 162551)1946 Ὑπουργ. ἀποφάσεως προβλεπομένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, βέον δὲ τὰ δημοσιευθῇ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 2148.

Ἐὰν πρόκειται νὰ κατατμηθῇ δάσος ἢ δασικὴ ἔκτασις δέον ἅπαξ ἐτήσιως νὰ ἐκδοθῇ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 216 τοῦ Νόμου 4173 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀπαιτουμένη ἄδεια, πάσης σχετικῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀσκούσης ἀκύρου ἄνευ τοιαύτης τῆς προϋποθέσεως ταύτης.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ παροῦσα δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν ἀναγνωρίσεως κυριότητος ἢ παντὸς ἑτέρου δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀλλ' ἁπλῶς ἀναγραφομένου ὡς ἰδιοκτήτου.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
α.α. ΔΗΜ. ΦΕΣΣΑΣ
Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
(Τ.Σ) ΥΠΟΓΡΑΦΗ Λυσανάγνωστου

ΑΙΔΗΨΟΣ-ΒΕΡΟΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρά της. Στὴν ἀρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν ὑπῆρχον στὴν Αἰδηψὸν, θέατρα, στοές, ξενῶνες. Ἐγένοντο μουσικές, χορευτικές, καὶ φιλολογικὲς συγκεντρώσεις, συμπόσια καὶ γλέντια. Πλῆθος κόσμου συνέρρεεν, Ἀκόμη καὶ Αὐτοκράτορες καὶ Στρατηγοί. Τὰ λουτρὰ τοῦ Ρωμαίου Στρατηγοῦ Σύλλα σῴζονται μέχρι σήμερον μέσα σὲ μιὰ σπηλιά. Οἱ Ρωμαῖοι Αὐτοκράτορες, Ἀδριανός, ὁ Μᾶρκος Αὐρήλιος, ὁ Σεπτίμιος Σεβῆρος, ὁ Περτένακ μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας Ἰουλίας Δόμνας καὶ οἱ Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες, Μέγας Κωνσταντῖνος, Θεοδόσιος καὶ ἄλλοι ἦσαν τακτικοὶ ἐπισκέπται τῆς Αἰδηψοῦ.

Γιὰ τὰς διασκεδάσεις της, ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει: «Τῆς Εὐβοΐας ὁ Αἰδηψὸς, οὗ τὰ θερμά, χωρὶς ἂν ἔστιν αὐτοσυὲς πολλὰ πρὸς ἡδονὰς ἔχον ἐλευθερίους, κλῆρες καμψῶν ἐνδιατριμάτων εὐμαροῦς διαβιώσεως καὶ παστάδας καὶ ἀνδρῶνας ὑπὸ ὀρχηστρῶν καὶ κιθαρῳδῶν συχναζόμενους»

Περίφημος ἡ Αἰδηψὸς γιὰ τὰς διασκεδάσεις της καὶ τὰ ψυχαγωγικὰ κέντρα της. Ἡ πολυτέλεια τῶν ἐγκαταστάσεων ἦταν ἀφάνταστος. Μουσικοί, χορεύτριες, ἠθοποιοί, ὡραῖες γυναῖκες ἐλευθερίων ἠθῶν, ἑταῖρες διάσημοι, δημιουργοῦσαν φαντασμαγορικὴν καὶ ὠνειρώδη, χαρὰς καὶ ἀναψυχῆς, διαμονήν. Γι' αὐτὰ συνέρρεον ὄχι μόνον ἀσθενεῖς πρὸς λουτροθεραπείαν, ἀλλὰ καὶ ὑγιεῖς πρὸς διασκέδασιν καὶ ψυχαγωγίαν.

Ἡ λουτροθεραπεία διὰ νὰ εἶναι πλήρης, δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 15 λούσεων. Περιπτώσεις καθ' ἃς ἀσθενεῖς μεταφερθέντες σὲ φορεῖα ἢ ὑποβασταζόμενοι σὲ δεκανίκια καὶ ἀποχωρήσαντες μετὰ τὴν λουτροθεραπείαν κρατοῦντες χαρούμενα στὰ χέρια των τὰ δεκανίκια δὲν εἶναι σπάνιαι ὅπως τοῦ τὸ συμβαίνει καὶ στὰ λουτρὰ τοῦ Λαγκαδᾶ!!

Ὀνειρώδης εἶναι ἡ διαμονὴ στὴν Αἰδηψὸν, μὲ τὰ τόσα θέλγητρά της τὶς ὁμορφιὲς καὶ χάρες της. Τὰ λουτρά μας ὅμως συμπληροῦνται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως πλησιάζει. Μετὰ λύπης μας ἀποχωριζόμεθα τῆς λουτροπόλεως καὶ τῆς καλῆς συντροφιᾶς τοῦ σολονιοῦ τῶν «Ἀθηνῶν», καὶ μὲ λίαν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις, διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ, τοῦ «Κύκνου» καὶ τῶν τριῶν τραίνων φθάνομενεῖς Βέροιαν, μὲ τὰς αὐτὰς καὶ πάλιν δυσκολίας, τοῦ συνωστισμοῦ, τοῦ ἀδιαχωρήτου καὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων.

Ἀνταπόδοσις Ἐμμ. Χριστοδούλου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Μούμουγλου Γεώργιος τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Κωνσταντινίδη γεννηθεὶς καὶ κάτοικος ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Πολυξένη Χαρισιάδου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Χρυσούλας τὸ γένος Λιπαμπατζίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Παναγιώτης Καταραχιὰς τοῦ Ἐμμανουὴλ καὶ τῆς Αἰκατερίνης τὸ γένος Λιόσκα γεννηθεὶς καὶ κάτοικος ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἰουλία Ζαλούχου τοῦ Παντελῆ καὶ τῆς Νατσαλίας τὸ γένος Ἀμβρακίδη γεννηθεῖσα ἐν Κωστοχωρίῳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Κωστοχωρίῳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

—Εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐπιστήμονας καὶ φίλους Κτηνιάτρους κ.κ. Γ. Μπαζάκαν καὶ Ἰ. Ἀθανασιάδην, ποὺ ἐπέτυχαν εἰς τὸν διαγωνισμὸν Κρατικῶν Κτηνιάτρων, εὔχομαι καλὴν σταδιοδρομίαν Γ. χ. Χ.

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ Ντουφόπουλον Νικόλαον ποὺ ἔλαβεν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, μὲ τὴν χαριτωμένην δεσποινίδα Καίτην Κεχαγιᾶ, εὔχομαι ταχείαν τὴν στέψιν. Γ. Χ. Χ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ δαιεισταὶ τοῦ διαλυθέντος τὴν 26ην Σεπτεμβρίου 1959 ἐν Βεροίᾳ Συνεταιρισμοῦ Παλαιῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων Βεροίας «ὁ Προφήτης Ἠλίας» Π.Ε. ὅπως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ἀναγείλωσιν τὸ λαβεῖν των, ἐνώπιον τῆς ἐκκαθαριστικῆς ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης εἰς τὰ γραφεῖα Κ.Γ.Σ.Α.Α Βεροίας. (Ἀστικὰ λεωφορεῖα).

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28—9—1959
Οἱ ἐκκαθαρισταί

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς τὸ «Βέρμιον» ἦλθε ἰσόπαλον (2—2) μὲ τὸν Μ. Ἀλέξανδρο Κατερίνης, καὶ ὁ Ἑρμῆς ἡττήθη ὑπὸ τοῦ Ὀλύμπου Κατερίνης μὲ σκὸρ 3—1.

—Ἐπέστρεψεν ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ πρόεδρος τῶν Ἐφέδρων Πολεμιστῶν τοῦ Ν. 751 καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς συνομοσπονδίας Πολεμιστῶν καὶ Θυμάτων πολέμου Ἑλλάδος κ. Δαμιανὸς Φ.Λιππίδης ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς Γιουγκοσλαβίαν-Ὁλλανδίαν εἰς τὸ Παγκόσμιον συνέδριον, ἐκπροσωπῶν τὴν συνομοσπονδίαν.

—Ἀνεχώρησεν διὰ Ἀθήνας ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας κ. Χαρίλαος Παπαποστόλου, ὅπου θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Νομὸν Ἡμαθίας εἰς τὸ Ἐτήσιον συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.

—Ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ Δήμαρχος Βεροίας κ. Ἀντ. Κεμιντζὲς, πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὑποθέσεων τοῦ Δήμου.

—Τὴν παρελθοῦσαν Πεμπτην ἐγένετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἑράνος διὰ τὴν προικοδότησιν ἀπόρων Κοριτσιῶν. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ ἑράνου ἀνῆλθε εἰς τὸ ποσὸν τῶν 6053 δρχ. τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ χαμηλὸν ἐν συγκρίσει μὲ τὸν ἱερὸν σκοπὸν ποὺ ἐπιδιώκει ὁ ἑράνος.

—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ Τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Ξεφλούδα παρέδωσεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην Βεροίας 100 τόμους βιβλίων.

—Χθὲς τὸ «Βέρμιον» ἡττήθη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ μὲ σκὸρ 1—0.

Ἀριθ. 2476

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιῶ, ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει τῆς Αἰκατερίνης συζύγου Χρήστου Ὀρμάνη κατοίκου Ἀδένδρου—Θεσσαλονίκης, δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Χρήστου Γεωργίου Ὀρμάνη, κατοίκου Ἀλεξανδρείας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1181)1959 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσ)νίκη Πρωτοδικῶν, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων τεσσαράκοντα (57,040) καὶ τούτων νομιμοτόκως ἀχρὶς ἐξοφλήσεως θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1959 ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 1:3ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἕδρᾳ τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσηνιώτη ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 558)17-7-59 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάρη, κατασχεθέντα κινητὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἤτοι δέκα τέσσαρες χιλιάδες ἐννεακόσια ἑξήκοντα δύο (14 962) κιλὰ συσπόρου βάμβακος καλῆς ποιότητος ἐκτιμηθέντος ἐκάστου κιλοῦ ἀντὶ δραχ. 4,69, ἤτοι συνολικῆς ἀξίας ἑβδομήκοντα χιλιάδων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο (70.172) δραχμῶν. Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τῆς ἐπισπευδούσης προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι τὰ δύο τρίτα (2)3) τῆς συνολικῆς ἀξίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ Νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρ

τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον τὴν δεκάτην (10) Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησίᾳ Κ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ) Δ. Γ. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ
Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ αὐθημερὸν
Ο ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
(Τ.Σ) ΔΗΜΗΤ. Γ. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 6494
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 9)10)1959

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1959 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 π.μ. θέλει διενεργηθῇ πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 1.500 μ3 ἀμμοχαλίκου Τριποτάμου διὰ τὴν ἀμμοχαλικόστρωσιν τῆς ἀγροτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν—Καψοχώρας πρὸς Λουτρὰν συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ 235)59 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 821)59 ἀμοίας τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας προϋπολογισμοῦ δραχ 140.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ Δημαρχειακῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 7 000 εἰς γραμμάτιον ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου ΓΥΔΚ Νομοῦ Ἡμαθίας.

Ὁ Δήμαρχος
ΧΑΡ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 3433
Ἀλεξάνδρεια τῇ 5—10—59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας
Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν φόρτωσις καὶ μεταφορὰ ἀμμοχαλίκου διὰ τὸ ἔργον τῆς ἀμμοχαλικοστρώσεως ἀγροτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν—Καψοχώρας πρὸς Λουτρὰν συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ 255)59 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 821)59 ἀμοίας τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας προϋπολογισμοῦ δραχ 140.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ Δημαρχειακῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 7 000 εἰς γραμμάτιον ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου ΓΥΔΚ Νομοῦ Ἡμαθίας.

Ὁ Δήμαρχος
ΧΑΡ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28 — Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
19
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 187

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΟΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ κ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Σκοποὶ καὶ ἀρχαὶ τοῦ δραστηρίου καὶ προοδευτικοῦ Δημάρχου.

—Δὲν χρειάζεται νὰ σημειώσωμεν πολλὰ διὰ τὸν νέον Δήμαρχον Ἀλεξανδρείας κ. Χαρίλαον Παπαποστόλου, διότι ἡ ἐπιδεικνυομένη δραστηριότης εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ προγενέστερα σχόλια τῆς ἐφημερίδος μας.

—Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας συνδυάζει τὸ νεανικὸν σφρίγος καὶ τὴν γεροντικὴν σύνεσιν. Ἤλθαμεν εἰς συνομιλίας μὲ πολλοὺς κατοίκους τῆς Ἀλεξανδρείας κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα καὶ ἐν τούτοις μία ἦτο ἡ κρίσις τους, ὅτι ὁ κ. Χαρ. Παπαποστόλου ἐξυπηρετεῖ ὅλους τοὺς Δημότας ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως καὶ ὅτι ἐργάζεται συνεχῶς διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως. Νομίζομεν ὅτι ἡ Ἀλεξάνδρεια—ποὺ ἔχει μέλλον, λόγῳ τῆς πλουσίας περιοχῆς εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται—ἔχει τὸν Δήμαρχον, ποὺ ἤθελε καὶ τῆς ἀξίζει.

—Πόθυμος ὁ κ. Δήμαρχος ἀπαντᾶ εἰς τὶς ἐρωτήσεις μας.

ΕΡΩΤ.—Κύριε Δήμαρχε, ποῖαι εἶναι αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ σκοποὶ σας;

ΑΠΑΝΤ.—α) Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Δημοτῶν εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ἁρμοδιότητά μου ἄνευ κριτηρίων σκοπιμότητος.

β) Ἡ Κατασκευὴ Ἔργων Κοινωνικῆς καὶ κοινῆς ὠφελείας

γ) Ἐπιδίωξις, ὅπως ἡ Ἀλεξάνδρεια γίνῃ ἀνταξία τῆς ἀποστολῆς της.

δ) Δραστηριότης εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.

ΕΡΩΤ.—Ποῖαι αἱ ἐνέργειαί σας διὰ τὸ Σχέδιον πόλεως;

ΑΠΑΝΤ.—Θέλομεν ἐνδιαφερθῇ τὰ μέγιστα, ὅπως ἐπεκταθῇ τὸ σχέδιο πόλεως καὶ εἰς τοὺς ἀκραίους συνοικισμούς, μὲ σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' ἀποκτήσουν ὑδροποσίαν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ ὕδρευσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ δυνηθοῦν ν' ἀναγείρουν σύγχρονα οἰκοδομικὰ συγκροτήματα.

Ἐν προκειμένῳ, πρό μηνὸς ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Θεσ)νίκης τὴν ἀποτύπωσιν τοῦ Σχεδίου Πόλεως Ἀλεξανδρείας, ἵνα τὸ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἔγκρισίν του.

ΕΡΩΤ.— Ποία ἡ Κατάστασις τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας;

ΑΠΑΝΤ.—α) Σήμερον διαθέτομεν ἕνα αὐτοκίνητο—Κατασβεστῆρα 3)4 τόννων. Σκεπτόμεθα ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἀοιξόι νὰ ἀντικαταστήσωμε τοῦτο διὰ ἑνὸς ἤδη ἀνατρεπομένου αὐτοκινήτου, ποὺ ἔχει μεγαλυτέραν χωρητικότητα ὕδατος.

Δυστυχῶς ὁ Δῆμος μας δὲν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ—λόγῳ δυσχερειῶν— τὴν ὕπαρξιν μιᾶς ἐπαρκοῦς καὶ συγχρονισμένης Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

ΕΡΩΤ.—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κύριε Δήμαρχε, δὲν συνηγορεῖτε, ὅπως καὶ ὁ Προκάτοχός σας κ. Βετσόπουλος, νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὸν Νομόν μας Κρατικὴ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία, μὲ ἕδραν τὴν Βέροιαν, ἡ ὁποία νὰ ἔρχεται συνεπίκουρος τῶν Δημοτικῶν Πυροσβεστικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Βεροίας, Νάουσης, Ἀλεξανδρείας;

ΑΠΑΝΤ.—Ἐπικροτῶ τὴν πρότασιν σας, ὡς λίαν ὠφέλιμον διὰ τὸν νομόν μας καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν,

ΕΡΩΤ.—Ἔχετε κανονικὴν παροχὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς Ἀλεξάνδρειαν;

ΑΠΑΝΤ.—Μετά τὴν ἐξαγοράν ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. θέλομεν φροντίσῃ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ὅπως ἐπεκταθῇ τὸ δίκτυον εἰς ὅλα τὰ κατευθύνσεις τῆς πόλεως καὶ τῶν συνοικισμῶν Σχοινᾶ, Νεοχωρίου, Νησελίου καὶ Καψοχώρας.

Ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας κ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἐργαζόμενος εἰς τὸ γραφεῖον του

β) Εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐγένοντο ἤδη αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀμμοχαλικόστρωσιν εἰς δὲ τὸν συνοικισμὸν Νησελίου ἅπασαι αἱ ὁδοὶ ἔχουν ἀμμοχαλικοστρωθῇ. Εἰς τὸν συνοικισμὸν Σχοινᾶ ἐγκατεστάθη ὁ ἐργολάβος καὶ ἤρχισεν τὴν μεταφορὰν ἀμμοχαλίκου ὡς καὶ τὴν μεταφορὰ ἀμμοχαλίκου διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν συνοικισμῶν Σχοινᾶ—Νεοχωρίου.

γ) Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἐγκατασταθῇ καὶ ὁ ἐργολάβος διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἀμμοχαλικόστρωσιν εἰς Καψόχωρα καὶ Νεοχώριον καὶ πάντων τῶν ὁδῶν.

ΕΡΩΤ.—Ἀντιμετωπίζετε θέμα κατασκευῆς Διοικητηρίου;

ΑΠΑΝΤ.—Ἔχομεν συνειδησιν τῆς ὠφελιμότητος ἑνὸς Διοικητηρίου. Πρὸς τοῦτο θὰ προκαλέσωμεν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὴν ὁποίαν θὰ ἀποστείλωμεν στὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα καὶ ἐλπίζομεν μὲ τὴν δωρεὰν παραχώρησίν αἱ κοπεδου ὑπὸ τοῦ Δήμου καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΙ ΚΑΛΛΙΝΟΜΕΝ ἢ ΤΙ ΕΙΜΕΘΑ;

Ὁ Χριστὸς ἐξέλεξε τοὺς μαθητάς Του καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ κηρύξουν τὸν Λόγον Του. Δὲν ξεύρομε ἀκριβῶς πόσο καιρὸ ἔβαστάξε ἡ εὐαγγελιστικὴ αὐτὴ ὁρμασιὰ τῶν. Πρωτοῦ τοὺς στείλει τοὺς προίκισε μὲ ὑπερφυσικὲς ἱκανότητες νὰ θεραπεύουν δαιμονισμένους τοὺς ἀρρώστους καὶ νὰ ἐκβάλουν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοὺς δαιμονιζομένους. Καὶ πάνω σὲ φίδια θὰ μποροῦσαν νὰ πατήσουν χωρὶς νὰν νὰ τοὺς βλάψουν.

Ἐστέρεψαν οἱ εὐαγγελισταὶ ἀπὸ τὴν περιοδείαντων. Ἦσαν γεμάτοι καὶ χαρὰ γιὰ τὶς μεγάλες των ἐπιτυχίες καὶ θριάμβους. Πῆγαν στὸν Χριστὸ γιὰ νὰ Τοῦ δώσουν ἀναφορὰ Πολλὰ θὰ Τοῦ εἶχαν γιὰ τὰ κατορθώματά των τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς συνοψίζει σὲ μιὰ ἁπλῆ πρότασι. «Κύριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου» (ι' 17).

Κατάπληξι θὰ προκάλεσε ἡ ἀπάντησις τοῦ Χριστοῦ στοὺς εὐσυγκίνητους εὐαγγελιστάς. Νὰ τί τοὺς εἶπε ὁ Χριστὸς ἐμ μέρει: «Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Λουκ. ι' 20). Τί σημαίνει τοῦτο; Τί θέλει νὰ τοὺς πῇ ὁ Χριστός: Ὅτι πρέπει νὰ χαίρωνται μᾶλλον γιὰ ἐκεῖνο ποὺ ὁ Θεὸς ἔκαμε γιὰ τοὺς ἰδίους καὶ ὄχι τόσο πολὺ γιὰ ἐκεῖνα ποὺ αὐτοὶ ἔκαμαν γιὰ ἄλλους. Νὰ χαίρεσθε μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα σας ἐγράφησαν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μήπως ὑπάρχει κάποιος γραφεὺς στὸν οὐρανὸ ποὺ κρατᾶ λογιστικὰ βιβλία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους; Ὑπάρχει σύμφωνα μὲ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ ἕνα ληξιαρχικὸ βιβλίο στὸν οὐρανὸ ποὺ λέγεται «Βιβλίο τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. κα' 27). Στὸ βιβλίο αὐτὸ δὲν γράφεται κανενὸς ὄνομα γιὰ τὸ ὅτι ὁ ἴδιος κατώρθωσε νὰ κάμῃ γιὰ τοὺς συνανθρώπους του, ἀλλὰ ἁπλῶς γιὰ τὸ ὅτι ἀπεδέχθη ὁ ἄνθρωπος τὸ ἔργο ποὺ ὁ Χριστὸς ἔκαμε γι' αὐτὸν πάνω στὸ σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ οὐρανὸς εἶναι τὸ σπίτι τοῦ Οὐρανίου μας Πατρός. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μπῇ σ' αὐτό, ὃν δὲν εἶναι παιδὶ τοῦ Θεοῦ. «Καὶ οὐ μὴν εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. κα' 27). Ὁ Ἰωάννης μᾶς τὸ δηλώνει καθαρά, ποιοὶ γίνονται παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. «Ὅσοι δὲν ἔλαβαν αὐτὸν (τὸν Χριστὸν) ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάν. α' 12). Μπορεῖς λοιπὸν νὰ εἶσαι ὁ μεγαλύτερος ἐπιστήμων τοῦ κόσμου ὅπως οἱ ἐβδομήκοντα, ἢ νὰ εἶσαι ὁ διασημότερος φιλάνθρωπος τῆς ὑφηλίου. Ποτὲ ὅμως ἀπ' αὐτὰ δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά σου στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς.

Οὔτε ὁ Χριστὸς οὔτε κανεὶς τῶν Ἀποστόλων ἐκήρυξε ἐναντίον τῶν ἔργων τῶν καλῶν καὶ θεαρέστων. Πίστις χωρὶς ἔργα εἶναι νεκρά. Τὰ καλὰ ἔργα εἶναι τὸ καθένα ἔχει τὴ θέσι του καὶ τὴν ἀξία του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καθαρά, ξεκάθαρα, μᾶς δηλώνει ὁ Χριστὸς ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ θαυματουργῇ κανεὶς νὰ κάμνῃ τὸ καλὸ χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἔχῃ δοκιμάσῃ στὴ δικιά του τὴ ζωὴ τὸ θαῦμα τῆς ἀναγεννήσεως, χωρὶς τὸ ὄνομά του νὰ ἔχῃ γραφῇ στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς.

Στὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλίαν Του ὁ Χριστὸς μᾶς παρουσιάζει τὴν σκηνὴν τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων Λέγει: «Πολλοί ἐροῦσι μοι (θὰ μοῦ ποῦν) ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν» (Ματθ. ζ' 22). Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ὡρισμένοι προφῆται καὶ φιλάνθρωποι θὰ προβάλουν τὰ ἔργα των ὡς εἰσιτήρια εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ θὰ βρεθοῦν ἐνώπιον μιᾶς μεγάλης ἐκπλήξεως. Νά, τί θὰ τοὺς πῇ ὁ Χριστός: «Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν» (Ματθ. ζ' 23).

Μήπως μεταξὺ τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἕνας δὲν βρέθηκε διάβολος; Ἰούδας (Ἰωάν. στ' 10). Ἀσφαλῶς μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912
& Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Κάτω στὰ Σαραντάπορο,
πέρα στὴν Ἐλασσόνα,
κάτω ἐκεῖ στὰ σύνορα
πέφτουν παλλὰ κανόνια.

Τὰ ρίχνουν Ἑλληνόπουλα
παιδιὰ ἀνδρειωμένα
ποὺ μοιάζουν ἥρωας
τοῦ εἴκοσι ἑνὸς!

—Πράγματι ἥρωες ἀληθινοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1912 ἐξώρμησαν πρὸς τὴν Μακεδονίαν, διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ποὺ ἐπὶ 478 χρόνια βαρὺς ἐπεκάθητο τοῦ τραχήλου μας.

—Ὁ Μακεδονικὸς ἀγὼν γέννημα τῆς «Ἐθνικῆς Ἀμύνης» ὁμοίως τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρίας», ἐπὶ ἑξαετίαν ἐθνικώτατα δράσας, προητοίμασε τὸ ἔδαφος καὶ διήνοιξεν τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀργότερον ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, νικηφόρος διέτρεξεν εἰς 13 ἡμέρας ἀπὸ τῶν συνόρων μέχρι τῆς Βεροίας.

—Μία ἐπιτυχὴς συμμαχία τῶν ἁνω Βαλκανικῶν Κρατιδίων ἐ ανεῖον τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, συναφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, θαυμασία εἰς ἔμπνευσιν, τυχυτάτη εἰς ἐκτέλεσιν καὶ ἀστραπιαία εἰς ὁρμήν, ἔφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεώς μας καὶ ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας.

—Οἱ Τοῦρκοι φοβούμενοι ἐκδικήσεις καὶ ἔκτροπα κατῆλθον εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν διὰ νὰ φύγουν εἰς Θεσσαλονίκην, συνεκρατήθησαν ὁμως ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγγυηθέντος τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς των, διὰ μικτῆς πολιτοφυλακῆς.

—Ὁ Τουρκικὸς Στρατὸς πανικόβλητος καὶ νηποτικὸς ἔφθασεν εἰς Βέροιαν ἐκλιπαρῶν «μπιράζ ἐκμέκ» (ὀλίγο ψωμί) Καὶ ὑποχωρῶν ἀτάκτως.

—Ξημερώνει ἡ 16η Ὀκτωβρίου 1912. Ἡμέρα Τρίτη. Λαμπρότερα τῶν ἡμερῶν. Ἕνα φθινοπωρινὸ ἀεράκι δροσίζει τὰ στήθη μας, ἀποβαλόντα ἤδη τὴν πλάκα ποὺ τὰ ἐπίεζεν. Ὁ ἥλιος φεγγοβολεῖ καὶ ριπτων τὰς ἀκτῖνας του εἰς τὰς ἀπέναντι πλαγιάς, ἐμφανίζει ὡς ἐπὶ κινηματογραφικῆς ὀθόνης, κινουμένους τοὺς θρυλικοὺς Τσιολιάδες καὶ τὰ γενναῖα φαντάρακια μας. Αἱ λόγχες καὶ τὰ τουφέκια των λαμποκοποῦν κι' ἀστράφτουν. Καὶ ἠλεκτρίζουν τὰ πλήθη, τὰ ὁποῖα ἀπὸ βαθυτάτης νυκτὸς ἐξῆλθον πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐλευθερωτῶν μας, διαρκῶς ζητωκραυγάζοντα.

—Ὁ Μητροπολίτης μας Καλλίνικος Δαληκάνης εἷς τῶν θιασωτῶν ἱεραρχῶν, δακρύων παραδίδει τὴν πόλιν εἰς τὸν πρῶτον εἰσελθόντα λοχαγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Μάνον. Ἀκολουθεῖ ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ Στρατοῦ. Ἡ χαρά μας δὲν περιγράφεται. Εἰκὼν ἀφάνταστος. Ἴδοὺ αὐτή:

—Στρατιῶται καὶ πολῖται, ἀλληλοασπάζονται. Καὶ ἀλληλοεναγκαλίζονται. Ἐνθουσιασμὸς ἀκράτητος. Ζητωκραυγαὶ οὐρανομήκεις. Πανζουρλισμός. Ντελίριουμ. Τὰ φέσια σχίζονται καὶ ποδοπατοῦνται. Ἡ «καλημέρα» ἀντικαθίσταται μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη». Πολλοὶ γέροντες ποὺ χρόνια καρτεροῦσαν μὲ λαχτάρα τὸ Ρωμαϊκό, κλαίουν ἀπὸ συγκίνησιν καὶ χαράν. Καὶ ἀτενίζουν πρὸς τὸν οὐρανὸν ψελλίζοντες: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου Δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὴν Σημαίαν τοῦ Σταυροῦ».

—Ὅλα τὰ σπίτια ἀνοίγουν διάπλατα τὶς πόρτες. Πλούσια τραπέζια στήνονται. Φαγητὰ ποικίλα παρατίθενται. Καὶ τὸ παληὸ Βεργιώτικο κρασὶ δροσίζει τὸν κουρασμένον Στρατόν μας, διότι τρώγει μὲ παλλὴν δρεξιν, διότι λόγῳ τῆς ἀστραπιαίας προελάσεώς του, εἶχεν ἀπομακρυνθῇ πολὺ τῆς ἐπιμελητείας.

—Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Βεργιώτισσες ἀνασκουμπώνονται καὶ ζώνουν τὶς ποδιές των. Καὶ ζημώνουν τραγουδοῦντας. Φκιάνουν πῖτες καὶ γλυκά. Καὶ μαγειρεύουν συνεχῶς. Ἡ Βέροια πανηγυρίζει. Ἡ Βέροια γλεντᾶ. Μὰ συγχρόνως δὲν ξεχνᾶ καὶ τὸν Στρατὸ νὰ βοηθήσῃ. Καὶ μαζεύει χιλιάδες, βαρέλια κενά, καὶ ξυλείαν ἱκανήν, γιὰ νὰ κάμουν τὰ γεφύρια, τοῦ Λουδία καὶ τοῦ Ἀξιοῦ.

—Σὲ λίγο καταφθάνει ἐφιππος ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μὲ τοὺς ὑπασπιστάς του. Ἀκολουθεῖ ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μὲ τὴν συνοδείαν του. Καὶ ἐπεται τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὁποίου, διακρίνομεν τοὺς νεαροὺς τότε Ἀξιωματικοὺς Δαγκλῆν, Ματαξᾶν καὶ Μαζαράκην.

***

Οἱ Τοῦρκοι πανικόβλητοι
ταμπουρώνονται στὰ Γιαννιτσά
Μὰ δέχονται ἐμβρόντητοι
Ἑλληνικὰ πυρά!

Καὶ φεύγουν ἔντρομοι
πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη
ὅπου τὰ δικά των Ἕλλήνων
τὰ στεφανώνει ἡ Νίκη.

***

—Ὁ Στρατός μας καίτοι κουρασμένος ἀπὸ τὴν μεγάλην πορείαν, καίτοι σκοτωμένος ἀπὸ τὰς κακουχίας τοῦ πολέμου, δὲν παραλείπει νὰ ἀποθανατίσῃ τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς κρωτοφανοῦς προελάσεώς του. Καὶ εὑρίσκει τὸν καιρὸν νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν ἀπέρατον Ἑλληνικὴν Νίκην τραγουδῶντας ἐν χορῷ!

***

Πὰν τὸ Σέρβια, πάει ἡ Βέργια
πὰν τὰ Γιαννιτσά.

Καὶ στὴν ἄλλη ἐκστρατεία
θὰ πᾶμε στὴν Ἁγιὰ Σοφιά..

Τί χρόνια δοξασμένα! Τί χρόνια
(νια εὐλογημένα!)

ποὺ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα, ἦσαν τότε ἡνωμένα)

Τὰ θυμᾶται κανείς, καὶ τὸ κορμὶ (μὲ ἀνατριχιάζει).

Τὰ νοσταλγεῖ κι' ἐὐφραίνεται,
(καὶ ἡ ψυχὴ ἀγαλλιάζει).

. . . . . .

—Ζήτω ἐλευθέρα Βέροια.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Κοντεύει νὰ περάση ὁ πρῶτος μῆνας τοῦ φθινοπώρου. Ὅ-που νἄναι θὰ πέσουν τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Θὰ λιγοστέψουν καὶ οἱ συναισθηματισμοὶ τοῦ Ἕλληνα, ποὺ ἔφτασαν στὸ ἀ ήδυγειό τους τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ Καλοκαίρι.

Εἶχε δίκαιο ἐκεῖνος, ποὺ παρατήρησε — ὁ Ἀριστοτέλης— πὼς τὸ φυσικὸ περιβάλλον ἀσκεῖ ἐπίδραση στὸν ψυχικὸ καὶ συναισθηματικὸ κόσμον τοῦ ἀνθρώπου. Ἂν ἀμφιβάλης ἀναγνώστη διάβασε ἕνα πεζογράφημα ἢ ποίημα ἀφιερωμένο στὴν ἄνοιξη ἢ στὸ καλοκαίρι καὶ ἕνα ἄλλο γραμμένο γιὰ τὸ φθινόπωρο ἢ τὸν χειμῶνα

Αἰσιοδοξία καὶ εὐθυμία, λεπτά, ἀέρινα συναισθήματα στὸ ἕνα. Πεσσιμισμός, καινωνιολογικὲς ἀναζητήσεις, μεταφυσικὲς σκέψεις στὸ ἄλλο.

—Ἡ ἄνοιξη καὶ τὸ καλοκαίρι εἶναι ὁ Ἰωνικὸς ρυθμὸς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος ἢ τῆς ζωῆς γενικώτερα τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ φθινόπωρο, ὁ χειμῶνας εἶναι ὁ Δωρικὸς ἢ μᾶλλον ὁ Γοτθικὸς ρυθμὸς τῆς ζωῆς, ἰδίως τοῦ Ἕλληνα.

***

—Δὲν πρέπει νὰ κατηγοροῦμε τὸν χειμῶνα Ὀφείλομεν πολλὰ σ' αὐτόν. Τὰ καλοκαίρι εἶναι δεσμένα στὶς διακοπές, στὶς σπατάλες τοῦ χρήματος, τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς, τοῦ πνεύματος.

Ἔρχεται ἡ βαρυχειμωνιὰ γιὰ νὰ μᾶς κλείση γιὰ λίγο στὸ σπίτι. Τότε, ποὺ αἰσθανόμαστε ἀπαισιόδοξα, ἀλλὰ δημιουργικά.

—Οἱ πλούσιες βιβλιοθῆκες θὰ ἦσαν πολὺ λιτές, χωρὶς τὴν χειμωνιάτικη ἐργασία τῶν συγγραφέων. Τότε καταστρώνονται τὰ σχέδια, γιὰ τὴν ζωήν. Τότε λογικεύεται ὁ ἄνθρωπος.

—Θὰ ἔλεγε κανείς, πὼς οἱ ἐποχὲς τοῦ ἔτους δὲν ὀφείλονται στὴν σχέση τῆς γῆς καὶ τοῦ Ἡλίου, ἀλλὰ στὴν ἀνάγκη νὰ παρουσιάζη ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ μιὰ ποικιλία, μιὰ ἀνακύκληση.

***

—Ἀπὸ τὸ πολὺ περιεκτικό, ὠφέλιμο καὶ καλογραμμένο περιοδικὸ «Ἐθημερία» παίρνω τὰ ἑξῆς ὡραῖα:

—ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ: Ἕνας, ποὺ ἔχει κατώτερη ἱκανότητα, ἀλλὰ ἔχει ἐνθουσιασμό, συχνὰ ὑπερτερεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἔχει πρώτης τάξεως ἱκανότητα, ἀλλὰ τοῦ λείπει ὁ ἐνθουσιασμός. Ὁ πρόσφατος χαρακτηρισμὸς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἶναι «Συναισθηματικὴ πρᾶξις» Προσθέτει κάτι σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀνεξαρτήτως θέσεως. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἔχει ἐνθουσιασμὸ βασιδέι στὸ χέρι του ἕνα τιμόνι, ποὺ τὸν βοηθᾶ νὰ ὑπερνικήση τὶς κακοτοπιές Ἔχει κεκτημένη τα χύτητα. Δὲν πηγαίνει σὰν τὸν κάβουρα. Ὅλοι μας πρέπει νὰ ἔχωμε ἐνθουσιασμὸ στὶς δύσκολες αὐτὲς ἡμέρες».

***

Νά, καὶ δύο ὡραῖα ἀνέκδοτα

—Ἕνας νεαρὸς λέει σὲ μιὰ κοπέλλα, ποὺ τὴν ἀγαπᾶ τρελλά, πὼς ἂν δὲν τοῦ πῆ ὅτι τὸν ἀγαπᾶ... θὰ πεθάνη. Πράγματι ἡ δεσποινίδα τὸν ἀποπέμπει, τοῦ λέει ὄχι. Καὶ ὁ νέος διὰ νὰ δείξη, ὅτι ἔλεγε τὴν ἀλήθεια πεθαίνει, ἀλλὰ μετὰ..... 60 χρόνια!!!!

Ὅσο ἀστεῖο φαίνεται τὸ ἀνέκδοτο, τόσοβάθος κρύβει. Διδάσκει, ὅτι ἐκεῖνος ὁ νόμος, ἡ ἀρχή, ποὺ σώζει τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἡ Προσαρμογὴ στὶς νέες καταστάσεις ἢ ἡ ἀστάθεια ἂν θέλετε. Ἀκόμη ὅτι τὰ νειὰ τα διακρίνονται διὰ τὴν μεγαλοστομία τους.

—Γνωστὲς οἱ ἀντιθέσεις τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρὸς τὴν σωματικὴν διάπλασιν. Ὑπάρχουν δύο κυρίως κατηγορίες: Οἱ ψηλοὶ καὶ οἱ κοντοί. Ἂς δοῦμε ὅμως τὸ ἀνέκδοτο. Βρισκόμαστε σὲ ἕνα Κινηματογράφο. Ἕνας παγόψηλος παίρνει, κατὰ λάθος, τὴν ὀμπρέλλα ἑνὸς μικροῦ, κοντόσωμου ἰδιοκτήτου. Ὁ κοντοῦλης φοβᾶται νὰ ζητήση εὐθέως τὴν ὀμπρέλλα του. Καὶ λέει:

—Μὲ συγχωρεῖτε κύριε μήπως λέγεσθε Δημήτριος Παπαδόπουλος;

—Ὄχι κύριε.

—Ξαίρετε ἡ ὀμπρέλλα εἶναι τοῦ κ. Δ Παπαδόπουλου καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ κ. Παπαδόπουλος.

Ἡ Ποιητική μας Ἀνθολογία

«ΗΛΙΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ»

(VIII. Ἀπόσπασμα)

Ἔζησα τ' ὄνειρο τὸ ἀγαπημένο
στὸν ἴσκιο τῆς γιαγιᾶς σκιᾶς
στὸν ρόχθο τῆς Ἰσάβιας θάλασσας...

Ἐκεῖνοι ποὺ μὲ λιθοβόλησαν δὲν ζοῦνε πιὰ
—μὲ τὶς πέτρες τους ἔκτισα μιὰ κρήνη·
στὸ κατάφλι της ἔρχονται χλωρὰ κορίτσια,
τὰ χείλια τους κατάγονται ἀπὸ τὴν αὐγή,
τὰ μαλλιά τους ξετυλίγονται βαθιὰ στὸ μέλλον.

Ἔρχονται χελιδόνια—τὰ μωρὰ τοῦ ἀέρου·
πίνουν, πετοῦν, νὰ πάη μαρσιτὰ ἡ ζωή·
τὸ φόβητρο τοῦ ὀνείρου γίνεται ὄνειρο,
ἡ ἀδύνη στρίβει τὸ καλὸ ἀκρωτήρι,
καμιὰ φωνὴ δὲν πάει χαμένη στοὺς κόρφους τ' οὐρανοῦ.

Ὦ ἀμάραντα πέλαγα, τί φιθυρίζεις, πές μου
—ἀπὸ νωρὶς εἶμαι στὰ ἀρωτικά σου στόμα·
στὴν κορυφὴν ὅπου προβάλλ' ἡ ἀγάπη σου
βλέπω τὴ θέληση τῆς νύχτας νὰ ξεχύνη τ' ἄστρα
τὴ θέληση τῆς μέρας νὰ κορφολογάη τὴ γῆ.

Σπέρνω στοὺς κάμπους τῆς ζωῆς χίλια μαλαβάκια,
χίλια παιδιὰ μέσα στὸ τίμιο ἀέρι,
ὡραῖα γερὰ παιδιὰ ποὺ ἀχνίζουν καλοσύνη
καὶ ξέρουν ν' ἀτενίζουν τοὺς βαθιοὺς ὁρίζοντες,
ὅταν ἡ μουσικὴ ἀνεβάζει τὰ νησιά.

Χάρμα τ' ὄνειρο τὸ ἀγαπημένο
στὸν ἴσκιο τῆς γιαγιᾶς σκιᾶς,
στὸν ρόχθο τῆς Ἰσάβιας θάλασσας...

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Στὰ 1924 ἐμφανίσθηκε μιὰ ἐπαναστατικὴ καλλιτεχνικὴ κίνησι. Ὁ ὑπερρεαλισμός. Θεωρητικὸ του βάσι χρησίμευσε ὁ φρόϋντ. Καὶ πρῶτος ἀρχηγὸς της ὑπῆρξε ὁ Ἀντρὲ Μπρετόν. Ἀντικειμενικὸς σκοπός: ἡ ἐκτόπισι τοῦ κλασσικοῦ καὶ ἡ κατάργησι κάθε περιορισμοῦ καὶ πειθαρχίας ἀπὸ τὴν τέχνη σὲ ὅλες τὶς μορφές της (ποίησι, ζωγραφική, γλυπτικὴ κλπ.)

Κατὰ τὸν ἀρχηγὸ της σχολῆς αὐτὸς ὑπερρεαλισμὸς εἶναι: «καθαρὸς ψυχικὸς αὐτοματισμὸς μὲ τὸν ὁποῖ ον προσπαθοῦμε νὰ ἐκφράσωμε, εἴτε προφορικά, εἴτε γραπτὰ εἴτε μὲ κάθε ἄλλο τρόπο τὴν πραγματικὴ λειτουργία τοῦ στοχασμοῦ. Ὑπαγόρευσι τοῦ στοχασμοῦ μακρυὰ ἀπὸ κάθε ἔλεγχο τοῦ λόγου καὶ ἀπὸ κάθε προκατάληψι αἰσθητικὴ ἢ ἠθική». Μὲ δυὸ λόγια: ὑπέρβασι τοῦ πραγματικοῦ καὶ αἰσθητοῦ κόσμου καὶ ἔκφρασι τοῦ ὑποσυνείδητου του χωρὶς τὸν κριτικὸ ἔλεγχο.

Στὴν νεοελληνικὴ ποίησι ἕνας ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερους καὶ κυριώτερους ἀντιπροσώπους τοῦ ὑπερρεαλισμοῦ ὑπῆρξε ὁ Ὀδυσσέας Ἀλεπουδέλης, γνωστὸς μὲ τὸ ψευδώνυμο Ἔλυτης. Γεννήθηκε στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης (1911) καὶ σπούδασε νομικὰ στὴν Ἀθήνα. Τὸ Ἀπόσπασμα ποὺ παραθέτουμε, ἀνήκει στὴν συλλογή του «Ἥλιος ὁ Πρῶτος». Αὐτὴς προηγήθηκε μιὰ ἄλλη μὲ τίτλο «Προσανατολισμός».

Ὁ Κ. Θ. Δημαρᾶς σημειώνει γιὰ τὸν ποιητή: «Στὸν Ἔλυτη συγκεντρώνονται χαρακτηριστικὰ οἱ ἀρετὲς τῆς νεωτερικότητας του. Ἄρχισε μὲ δημιουργίες ἔμορφες, νεμάτες φῶς καὶ χάρι, ἀλλὰ δύσκαμες καὶ μονότροπες. Προχωρῶντας στὸν δρόμο τῆς τέχνης ἔφθασε σὲ τόνους πιὸ βαθιούς, πιὸ βαθιὰ ἀνθρώπινους καὶ πιὸ στερεούς, ἐνῶ παράλληλα τελειώθηκε καὶ ἡ μορφὴ τῶν ποιημάτων του.....»

Θὰ ἀποτελοῦσε παράλειψι, ἂν δὲν ἀναφέραμε τὸ «Ἄσμα ἡρωϊκὸ καὶ πένθιμο γιὰ τὸν χαμένο ἀνυπολογαγὸ τῆς Ἀλβανίας» τὸ καλύτερο ἴσως ἀπὸ τὰ ποιήματα του. Ἐπικὸ στὴ μορφὴ καὶ τὴν ἔκτασι. Λυρικὸ στὴν ὀμή. Μιὰ λυρικὴ κραυγὴ ἀγωνίας καὶ ὀδυρμοῦ ἐμπρὸς στὸν θάνατο. Α.Τ.

Ποντιακὴ Ποίησις

ΤΗ ΣΧΟΡΕΜΕΝΤΣΑΣ ΤΑ ΦΑΪΑ

Τὴ Γιωρίκα ἡ Σιμέλα,
ἔτσνε πολλὰ τεμπέλα.
Κ' εἶχεν ξάϊ κοβεσπενίαν
καὶ πρὸ πάντων σὴν μαϊρίαν,
τὰ φαΐατς τσιχνισμένα,
ἀλικά, καὶ στιπωμένα.
Κι' ἀντρασατς εὐλογημένον,
ἐμαθεν ὁ καημένον,
γιὰ νὰ τρώη τὰ τσιχνισμένα,
καὶ νὰ ζῆ εὐτυχισμένα.
Τὸ κακὸν παντοῦ προφτάν,
κ' ἡ Σιμέλα-τ ἀποθάν,
ὑπανδρεῦ ξὰν ἄλλο μίαν,
πέρ γυναῖκαν τὴν Θυμίαν,
π' Ἔτσνε τσίπ καθαρέσα,
καὶ μαγέρτσα ταῖπ καλέσα.
Ἅμα τά τὸν φουκαρᾶν,
ξάϊ κ' ἐδώκανε χαρᾶν,
τὴν Σιμέλαν παντ' ἀγκεῦ
τὰ τσιχνιάρια ἀραεῦ.
«Σχωρεμένισα-μ τὰ φαΐας,
βάχ!σ' ἐσέν, καὶ σὴν μαϊρίας».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

=Ὅσον περισσότερον διεφθαρμένη εἶναι μία χώρα, τόσον περισσότερον εἶναι οἱ νόμοι.
ΤΑΚΙΤΟΣ

=Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἀλήθεια ἐν ἐνεργείᾳ ΔΙΣΡΑΕΛΗΣ

=Ἡ ἀρετὴ τῆς δικαιοσύνης ἔγκειται εἰς τὴν μετριοπάθειαν, ποὺ κανονίζεται διὰ τῆς συνέσεως. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

=Ἡ δυσπιστία εἶναι κόρη τῆς ἀμαθείας.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ πελάτης στὸν ὀδοντογιατρό:

—Διακόσες δραχμὲς γιὰ νὰ μοῦ βγάλης ἕνα δόντι; Μὰ ἐγὼ δουλεύω δέκα ὧρες γιὰ νὰ κερδίσω διακόσες δραχμὲς!

—Ἂν εἶναι ἔτσι, ἀπαντᾶ ὁ ὀδοντογιατρός, κάθησε καὶ σοῦ βγάζω τὸ δόντι, δουλεύοντας κι' ἐγὼ δέκα ὧρες!

***

Ἡ κυρία παραδουλεύτρα:

--Τί βλέπω; Πάλι περιμένεις παιδί;

—Τί νὰ γίνη, κυρία μου! Ἐμεῖς εἴμαστε φτωχοὶ ἄνθρωποι καὶ δὲν ἔχουμε στὸ σπίτι οὔτε ραδιόφωνο, οὔτε πιάνο...

***

Ὁ ὑπάλληλος, ποὺ ἔχει πάρει πολλὲς ἄδειες, διστάζει νὰ ζητήση καινούργια ἄδεια γιὰ νὰ παντρευθῆ. Τέλος, λέει στὸν προϊστάμενο:

—Θὰ λείψω μερικὲς ἡμέρες!

—Πάλι;;

—Βλέπετε, ἡ ἀρραβωνιαστικιά μου φεύγει σὲ ταξίδι τοῦ γάμου καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ τὴν ἀφήσω νὰ φύγη μόνη!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

27ον

Ἡ ἐρώτησις τῆς γυναίκας του τὸν ἀπέσπασε ἀπὸ τοὺς συλλογισμοὺς ποὺ δὲν εἶχαν οὔτε ἄκρη οὔτε μέση, καὶ μόνο τὸ ἀνήμπορο μυαλό του βασάνιζαν.

—Λές νἄπαθε τίποτα; Ξαναρώτησε μὲ φωνὴ γεμάτη ἀγωνία.

Γύρισε καὶ τὴν κύτταξε: Ἡ δυστυχισμένη μητέρα φαίνονταν ἄλλος ἄνθρωπος. Ἦταν ἀγνώριστη Ἡ ἐσωτερικὴ ἀναταραχὴ εἶχε δώσει μιὰ ἔκφρασι τρόμου στὰ χαρακτηριστικά της, καὶ εἶχε παραμορφώσει τὴ φυσιογνωμία της.

Μπροστὰ στὰ θέαμα ἐκεῖνο ἄρχισε νὰ κλονίζεται κι' ὁ ἴδιος Συγκέντρωσε ὅμως ὅλα τὰ ὑπολείμματα τῆς ψυχραιμίας του κι' ἀποκρίθηκε σὲ αὐστηρὸ τόνο:

—Ὄχι, βρὲ γυναίκα, ὁ νοῦς σου διαρκῶς πηγαίνει στὸ κακό. Μπορεῖ νὰ βρέθηκε μὲ καμμιὰ παρέα καὶ νάργησε. Χάλασε ὁ κόσμος; Ἔπου κοντεύεις νὰ πεθάνης ἡ ἴδια.

Ἀλλὰ ἡ φωνὴ τοῦ ἔδειχνε ὅτι περισσότερο ἤθελε νὰ δώση θάρρος στὸν ἑαυτό του, παρὰ νὰ διασκεδάση τοὺς φόβους τῆς γυναίκας του.

Σιώπησε ἡ καϋμένη τότε καὶ κάθησε στὸ παράθυρο, μὲ τοὺς ἀγκῶνες ἀκουμπισμένους στὸ πεζοῦλι καὶ στηρίζοντας τὸ κεφάλι μὲ τὶς παλάμες τῶν δύο χεριῶν.

Ὁ πατέρας σηκώθηκε.

—Κατίνα! φώναξε.

—Ἀμέσως, κύριε.

Σὲ δυὸ λεπτὰ μιὰ μεσόκοπη γυναίκα παρουσιάζονταν. Ἦταν ἡ ὑπηρέτρια τοῦ σπιτιοῦ.

Ὁ Γιαλαμᾶς ἄρχισε πάλι τὴν ἀνάκρισι, γιὰ ἀμέτρητη φορά. Ἀλλὰ νι' ἡ Κατίνα δὲν εἶχε νὰ προσθέση τίποτα σὲ ὅσα ἤξεραν οἱ ἄλλοι;Ὁ Στέλιος ἔφυγε κατὰ τὶς ἑνδεκάμισι, δίχως νὰ ξαναγυρίση.

—Δὲν εἶπε ποῦ πηγαίνει;

—Ὄχι. Ἄλλωστε ποτὲ δὲ λέει.

—Πῶς σοῦ φαίνονταν τὶς τελευταῖες ἡμέρες;

Ὁ πνιγμένος πιάνεται ἀπὸ τὰ μαλλιά. Κι' ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου ζητοῦσε νὰ μάθη ἀπὸ τὴν ὑπηρέτρια πράγματα ποὺ ἦταν ἀδύνατο νὰ μαντέψη μιὰ ἁπλοϊκὴ γυναίκα.

—Πῶς νὰ μοῦ φανῆ κύριε Νίκο; Ὅπως πάντα. Μὰ πῶς εἰσαστε ἔτσι; Θάρθη τὸ παιδί, κάπου θὰ βρέθηκε καὶ ξεχάστηκε.

Κι' ἔπειτα,βλέποντας τὸ στρωμένο τραπέζι, ποὺ δὲν τὸ εἶχε πλησιάσει κανένας, ἔριξε τὸ βλέμμα στὸ ρολόγι.

—Καλὲ τρισήμισυ ἡ ὥρα καὶ δὲ φάγατε ἀκόμα;

Ὁ πατέρας δὲν ἀποκρίθηκε. Ἔβαλε τὸ σακάκκι του καὶ βγῆκε.

—Θὰ γυρίσω γρήγορα...Εἶπε μονάχα, δίχως νὰ ἰδῆ τὴ γυναῖκα του στὸ πρόσωπο.

Ἐκείνη τὴν ὥρα, μὲ τὴν πρώιμη καλοκαιριάτικη ζέστη, οἱ δρόμοι ἦσαν σχεδὸν ἔρημοι ἀπὸ κόσμο κι' οἱ βαμβῶνες τῶν κέντρων εἶχαν ἀποτραβηχτῆ ἀπὸ πολλὴ ὥρα στὰ σπίτια τους. Μόνο ἕνα κατεψυγμένο ζευγάρι, στὸ ζαχαροπλαστεῖο ὅπου μπῆκε γιὰ νὰ τηλεφωνήση, χαίρονταν τὴ μοναξιά του καὶ δὲν ἔδωσε καμμιὰ σημασία στὸν ἄλλο ἄνθρωπο ποὺ προχώρησε βιαστικὸς στὸ τηλέφωνο.

Τηλεφώνησε σὲ ὅλα τὰ νοσοκομεῖα καὶ στὴν Γροχαία, ἀλλὰ ἡ ἀπάντησι ἦταν στερεότυπη: «Κανένα δυστύχημα δὲν ἔγινε σήμερα».

Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁ Γιαλαμᾶς ἐπέστρεφε στὸ σπίτι ἀπαγοητευμένος ἀπὸ τὴν ἀπάντησι αὐτή. Πολλὲς φορὲς προτιμοῦμε τὴ δυσάρεστη βεβαιότητα ἀπὸ τὴν ἀγωνία τῆς ἀμφιβολίας. Ἔτσι κι' ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου Ἴσως θὰ ἦταν περισσότερο ἥσυχος μαθαίνοντας ὅτι συνέβη κάποιο δυστύχημα στὸ παιδί του, παρὰ ποὺ γύριζε δίχως κιμμιὰ πληροφορία. Πῶς θ' ἀντίκρυζε τὴ γυναῖκα του; Μά, ἂν εἶχε ἔρθη στὸ μεταξὺ ὁ Στέλιος καὶ τὸν εὕρισκε σπίτι; Ἡ ξαφνικὴ αὐτὴ ἐλπίδα τοῦ ἔδωσε φτερά. Ἔφτασε λαχανιασμένος στὸ σπίτι κι' ἀνέβηκε γρήγορα τὰ σκαλοπάτια. Στὸ παράθυρο δὲν εἶδε τὴ γυναῖκα, τοῦ ἦταν καλὸ σημάδι αὐτό

Ὅμως δὲ εἶχε ἔρθη ὁ Στέλιος Ὁ Γιαλαμᾶς βρῆκε στὸ σπίτι τὴν Πόπη. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ γραφεῖο, ὕστερα ἀπὸ τὴ γνωστὴ συνομιλία της μὲ τὸ Στέλιο ἀνάμεσα ἀπὸ τὴ κλειστὴ πόρτα τοῦ κρατητηρίου ἡ καλὴ κοπέλλα πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὴ διεύθυνση ποὺ τῆς εἶχε δώσει ὁ κρατούμενος. Καὶ ὅσο νὰ ξαναγυρίση ὁ πατέρας ἀπὸ τὴν ἀναζήτηση στὸ σπίτι εἶχε μαθευτῆ ἡ εἴδησις τῆς συλλήψεως.

Ἡ μητέρα εἶχε λιγοθυμήσει καὶ ἡ Κατίνα μὲ τὴν Πόπη προσπαθοῦσαν νὰ τὴν συνεφέρουν ὅταν μπῆκε ὁ Γιαλαμᾶς

—Τί συμβαίνει; Τί πάθατε; Ρώτησε τρομαγμένος βλέποντας τὴ γυναῖκα του στὴν κατάστασι ἐκείνη, κι' ἕνα ἄγνωστα κορίτσι.

Ἡ Κατίνα ἔδειξε τὴν Πόπη. σὰ νἄλεγε: Ρωτῆστε την αὐτή!

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σώλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιριῶν	»	100
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως πρὸς τὴν ἀριθμ. 28693 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συντάσσεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλίας

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

—Ἡ κατάληξις ΑΣ τῆς πρώτης κλίσεως εἶναι μακρά π.χ. Τάς χώρας, τοὺς ναύτας.

—Τὰ πρωτόκλιτα οὐσιαστικὰ στὴν γενικὴ τοῦ πληθυντικοῦ τονίζονται στὴν λήγουσα καὶ περισπῶνται π.χ. τῶν οἰκιῶν, τῶν ταμιῶν, τῶν γεφυρῶν.

—Τὸ—Α τῶν θηλυκῶν λέγεται καθαρόν, ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ φωνῆεν ἢ Ρ π.χ ἡ μοῦσα, ἡ ρίζα.

—Τὸ μὴ καθαρὸν Α εἶναι πάντοτε βραχὺ π.χ. ἡ γλῶσσα, ἡ πεῖνα.

—Τὸ καθαρὸν Α εἶναι βραχύ:
1) Εἰς τὰ προπαροξύτονα π.χ. ἡ ἀλήθεια ἡ γέφυρα
2) Εἰς τὰ ΑΙΑ—δισύλλαβα π.χ. ἡ γραῖα ἡ μυῖα
3) Εἰς τὰ εἰς—ΡΑ δισύλλοβα ποὺ ἔχουν πρὸ τοῦ—ρο δίφθογγον πλὴν τῆς ΑΥ π.χ. ἡ μοῖρα, ἡ σφαῖρα, ἡ σφῦρα.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Τρεῖς Σκωτσέζοι πηγαίνουν εἰς μίαν διάλεξιν. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ ὁμιλητὴς ἀνακοινώνει, ὅτι, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του, θὰ γίνῃ ἔρανος ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

Ὁπότε ὁ ἕνας Σκωτσέζος λιποθύμησε, οἱ δὲ δυὸ ἄλλοι πράθυμοι τὸν ἐσήκωσαν καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω. Ἔτσι ἐγλύτωσαν καὶ οἱ τρεῖς ἀπὸ τὸν ἔρανον, δείχνοντας, ὅτι εἶναι γνήσιοι κάτοικοι τῆς Σκωτίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἤρχισεν ὁ ἀντιδιφθεριτικὸς ἐμβολιασμὸς τὴν 15)10)59 εἰς παιδία ἀπὸ 6 μηνῶν ἕως 3 ἐτῶν διενεργούμενος ὑπὸ τοῦ ΠΙΚΠΑ ἔναντι τοῦ δου Δημοτικοῦ Σχολείου καθ' ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ ὥραν 9—12 π.μ. Ἡ δὲ πρώτη δόσις αὐτοῦ διενεργηθήσεται ἀπὸ 15)10)59 ἕως 30)10)59.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΟΙ ΕΝΔΟΚΡΙΝΕΙΣ ΑΔΕΝΕΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐνδοκρινεῖς ὀνομάζονται οἱ ἀδένες τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ποὺ παράγουν τὶς ὁρμόνες, τὶς οὐσίες δηλαδή, ποὺ ρυθμίζουν τὴν κανονικὴ λειτουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ. Οἱ ὁρμόνες ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ τονώνουν ἢ νὰ ἐξασθενοῦν ὡρισμένα ὄργανα ἢ ὡρισμένες λειτουργίες.

Ὅταν ἕνας ἐνδοκρινὴς ἀδὴν δὲν παρέχει σὲ ἐπαρκῆ ποσότητα τὴν ὁρμόνη, ποὺ παράγει ἐπέρχεται ὑπολειτουργία τοῦ ἀντιστοίχου ὀργάνου καὶ ὅταν τὴν παράγῃ σὲ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν κανονικὴν ποσότητα ἐπέρχεται ὑπερλειτουργία. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις ἐκδηλώνεται ὀργανικὴ ἀνωμαλία. Οἱ σπουδαιότεροι ἐνδοκρινεῖς ἀδένες εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) Ἡ Ἐ π ί φ υ σ ι ς: Εὑρίσκεται στὸν ἐγκέφαλο. Παρεμποδίζει τὴν πρώιμο ἀνάπτυξι τῶν γεννητικῶν ἀδένων καὶ ἀρχίζει νὰ ἐκφυλίζεται μετὰ τὸ 10 ἔτος τῆς ἡλικίας.

β) Ὑ π ό φ υ σ ι ς: Παράγει πολλῶν εἰδῶν ὁρμόνες, ποὺ συντελοῦν στὴν κανονικὴ ἀνάπτυξι τῶν ὀστῶν, στὴν ὡρίμανσι καὶ τόνωσι τῶν γεννητικῶν ἀδένων, στὴν ρύθμισι τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὕλης καὶ πολλὲς ἄλλες λειτουργίες. Εἶναι ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερους ἐνδοκρινεῖς ἀδένες.

γ) Π α ρ α θ υ ρ ε ο ε ι δ ε ῖ ς: Τέσσαροι μικροὶ ἀδένες ποὺ ρυθμίζουν τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνοργάνων οὐσιῶν καὶ τὸν ὀργανισμόν.

δ) Θ υ ρ ε ε ι δ ή ς: Βρίσκεται κοντὰ στὸν λάρυγγα καὶ ρυθμίζει τὴν γενικὴ ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης. Ὅταν λειτουργῇ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι πρέπει προκαλεῖ ἐξωφθαλμία, βρογχοκήλη καὶ ταχυκαρδία δηλαδὴ τὴν ἀσθένεια τοῦ Μπάζεντοβ. Ὅταν λειτουργῇ ὀλιγώτερο ἀπὸ τὸ κανονικὸ προκαλεῖ ἀνωμαλία στὴν σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξη καὶ χαλάρωση σὲ ὅλες τὶς ὀργανικὲς λειτουργίες.

ε) Θ ύ μ ο ς: Χρησιμεύει μόνον στὴ νηπιακὴ καὶ παιδικὴ ἀνάπτυξη, ἐξαφανιζόμενος ὕστερα.

στ) Ἐ π ι ν ε φ ρ ί δ ι α: Κοντὰ στοὺς δύο νεφροὺς παράγουν τὴν ὁρμόνη ἀδρεναλίνη. Ρυθμίζουν τὴν πίεση τοῦ αἵματος καὶ τὴν λειτουργία τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ

ζ) Γ ε ν ν η τ ι κ ο ὶ ἀ δ έ ν ε ς: Ρυθμίζουν τὴν ἀνάπτυξη καὶ λειτουργία τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν, ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ἀναπαραγωγή.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.

(Παραλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)

Δ έ χ ε τ α ι κ α θ' ἑ κ ά σ τ η ν

ΑΓΡΟΤΑΙ

ἐβοηθήσατε μὲ τὴν πεῖρα σας νὰ σχεδιασθῇ καὶ ΕΓΙΝΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΡΑΚΤΕΡ

ΝΤΑΙΒΙΝΤ ΜΠΡΑΟΥΝ
42 ½ ΙΠΠΩΝ
Μοντέλλο Μαΐου 1959-Τύπος 950

DAVID BROWN

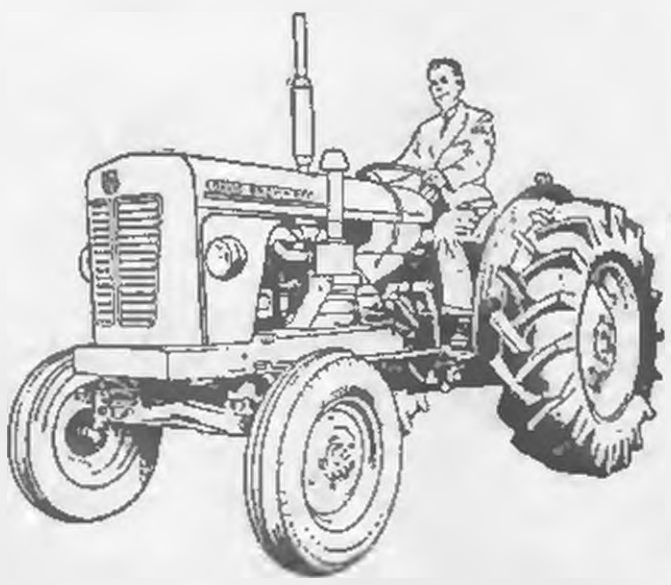

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ
Εἰς ἀπόλυτον ἐργασίας καὶ οἰκονομίαν καυσίμων
ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΜΗΧΑΝΗΣ, ΕΛΑΣΕΩΣ, ΤΑΡΑΥΛΙΚΟΥ
ΔΕΝ ΝΤΕΡΑΠΑΡΕΙ
Μὲ χρῖνον ἄρτερον, χιλιομετρητήν, ὡρομετρητήν, στροφομετρητήν, ἄξονα μεταδόσεως κινήσεως, αὐτόματον ἀσφάλειαν, τροχαλίαν κ.λ.π.
ΕΓΓΡΑΦΟΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΥΙΟΙ ΣΤΕΦ. ΒΑΦΕΙΔΟΥ
ΒΕΡΟΙΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δ'. Τὸ 1432 ἢ 1444, ὅπως προκύπτει, ἀπὸ τὸ Ἱστ. Ἀρχεῖο Βεροίας ἡ Βέροια ἐξ αἰτίας προδοσίας τοῦ κατοίκου Χατζῆζητ καβίου κατελήφθη ἀπὸ τοῦ Τούρκου Στρατηγοῦ Ἐβρενοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκρέμασε τὸν Μητροπολίτην Καλλίμαχον εἰς τὸν Ἱστορικὸν Πλάτανον, ποὺ σώζεται ἀκόμη ἔξω ἀπὸ τὴν παλαιὰν Μητρόπολιν. Εἰς τὸν Πλάτανον τοῦτον ὁ Τ.Ο.Β. ἐτοποθέτησεν τὸ 1959 μαρμάρινη, ἀναμνηστικὴ πλάκα. Τὸ 1444, λέγεται, ὅτι αὐτοκτόνησε καὶ ἡ μυθικὴ Βασίλισσα τῆς πόλεως Βεργίνα (Βιργινία).

—Ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἦταν ἕδρα Τουρκικοῦ Ἱεροδικείου («Καδῆ»), ὅπως, φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ πλούσιον Ἱστορικὸν τῆς Τουρκικῶν Ἀρχείων.

—Εἰς τὴν Ἐπανάστασιν (1821) συμμετεῖχεν ἡ Βέροια μὲ τὸν γνωστὸν ὁπλαρχηγὸν Καρατάσιον. Περίφημη εἶναι ἡ μάχη τῆς Παναγίας Δοβρᾶ (Δοβρᾶ—Ντοπρᾶ=Καλὴ), ὅπου σήμερα ὑπάρχει ἡ Παιδόπολις «Καλὴ Παναγιά».

—Ἐλευθερώθηκε στὶς 16 Ὀκτωβρίου 1912 ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ τότε διαδόχου Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν διὰ τῆς στενωποῦ Τριποτάμου ἄνευ ἀντιστάσεως εἰς τὴν πόλιν, διότι ὁ τοῦρκος Χασὰν Ταξὶν Πασσᾶς ὑπεχώρησεν.

Τ έ λ ο ς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὴν ἐν Βεροίᾳ ἐκδιδομένην Ἐφημερίδα «Ὁ Φρ. τῆς Ἡμαθίας»

Κε Διευθυντά

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ δημοσιεύματός μου περὶ τῆς «ἱστορίας τῶν ἐν Βεροίᾳ σωματείων» καὶ ἐν τῷδε ἀριθ. 182 φύλλῳ τῆς 14 9.59 συνεπληρώσατε ἐν σημειώματι ὅτι «τὸ ἀθλητικὸν σωματεῖον Ἑρμῆς, ἱδρύθη μεταπολεμικῶς».

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἔποψίν μου καθ' ἣν τὸ σωματεῖον τοῦτο ἱδρύθη προπολεμικῶς κατὰ τὸ 1923 ἢ 1929 καὶ πρὸς ἐπίρρωσιν τούτου ἀναφέρω ὅτι τὴν πρώτην ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα του ἀπετέλεσαν οἱ Ἐμμ Καλίτσας, Σοφιανός, Ζήσης, Τσακίρης, Κλέων Παπανίδης καὶ ἄλλοι.

Μετὰ τιμῆς
Α. Δ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ»

Μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐλάβαμεν ἓν τεῦχος ποὺ ἐξέδωσεν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιμορφωτικὴ ἑταιρεία ποὺ περιέχει διάλεξιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. κ. Σπάακ, πρώην Πρωθυπουργοῦ τοῦ Βελγίου καὶ Προέδρου τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀναλύονται οἱ ἐπιδιώξεις τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας (Γραφεῖα Ἑλλ. Ἐπιμορφ. Ἑταιρείας: Βησσαρίωνος 4 Ἀθῆναι)

ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μᾶς ἀπεστάλη ἕνα βιβλίο μικροῦ σχήματος μὲ πλέον τῶν 100 σελίδων, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται ἀγορεύσεις τῆς βουλῆς γύρω ἀπὸ τὸν Κομμουνιστικὸν κίνδυνον καὶ σύστημα ἐνεργείας τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ο «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡ. ΚΕΝΤΡΟΥ»

Ἐλάβαμεν ἕνα πολυτελοῦς ἐκδόσεως βιβλίον ἐκ 15 σελίδων, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξηγεῖται ὁ σκοπὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ κέντρου.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΝΟΜΙΖΕ....

Δὲν ἤθελε νὰ τὸ πιστέψῃ. Δὲν τὸ χωροῦσε τὸ μυαλό της. Ἦταν κάτι τὸ ἀφάνταστο, τὸ παλὸ παράξενο. Ἀκόμη οἱ λίγες λέξεις τρεμοπαίζουν μπροστά στὰ μάτια της σὰν προϊστορικὰ θηρία. «Συγχώρα» μοῦ λέει σ' ἀγαπῶ πιά, εἶμαι εἰλικρινὴς ἀγαπῶ μιὰν ἄλλη». Πόσο βάναυσα τῆς τὸ γράψε.... μὲ πόση λαμπρότητα, μὲ πόσο κυνισμό.. Συνηθισμένη ἱστορία. Πολύχρηστο ἀντικείμενο ἡ λέξις σ' ἀγαπῶ. Κάθε τόσο ἀλλάζει καὶ καινοικιάζεται. Τώρα κλαίει, κλαίει σκληρά. Τὰ δάκρυά της βγαίνουν κομπιαστά, καὶ βρέχουν τὸ μαξιλάρι. Παράξενο ὅμως, δὲν χύνει δάκρυα γιὰ τὴν χαμένη της ἀγάπη, μήτε γιὰ τὴν βαναυσότητά του. Δὲν τὸν μισεῖ. Βρέχει μὲ δάκρυα τὸν πληγωμένο ἐγωϊσμό της, τὴν ἀξιοπρέπειά της. Πῶς τὴν κατάφερε καὶ τὴν ἐνέπνευσε τὴν ψεύτικη ἀγάπη του; Ἦταν ἔξυπνη, προσεκτική, πρακτική. Τῆς τὸ εἶπαν, ἀργότερα τὸ διεπίστωσε μόνη της, καὶ τώρα νικήθηκε. Ἀνίκανη στὴν ψυχρὴ καὶ βαθειὰ ψυχολογία. Κάποιο ἄλλο πνεῦμα δυνατότερο καὶ πολυμήχανο τὴν τύλιξε στὸν ἱστό του. Καὶ κείνη ἀφέθηκε τόσο εὔπιπόλαια.... Ἕνας ἄλλος Ὀδυσσεὺς κατέλαβε τὸ φρούριο μὲ δόλο. Χτυπιέται γιὰ τὴν ἀναμυαλιά της. Νιώθει ταπεινωμένη, ντροπιασμένη.. Σὰν βρεγμένη γάτα, σὰν μιὰ ἀγράμπελο, ποὺ τὴν τρυγεῖ κάθε διαβάτης. Μὲ τσακισμένο τὸν ἐγωϊσμό της. Ἡ ἀτίθασα φαραδιτσα τιθασσευμένη, τὸ ἀγριοκάτσικο παγιδευμένο. Νόμισε ὅτι τὴν ἀγάπησε..... Πόσο σκληρὸ καὶ βάρβαρο τῆς φαίνεται τὸ ρῆμα. Ἀπαρηγόρητη. Θὰ συνηθίσῃ, ὅμως, γρήγορα, εἶναι ἐπόμενο, νόμος φυσιολογικός, ἡ προσαρμογή. Τὸ τωρινό της ξέσπασμα εἶναι ἡ ἐπανάστασις τοῦ πληγωμένου της ἐγωϊσμοῦ.

Θ. Πολυχρονιάδης

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΧΑΡΑΛ. ΒΟΡΓΙΑΖΙΔΗ
Τ. Ἐσωτερικοῦ Βοηθοῦ ΙΙ Χειρουργικῆς Παν)κῆς Κλινικῆς καὶ Ἐπιμελητὴς LAINZER Νοσοκομείου Βιέννης
Ἔναντι Ἀγροτικῆς Τραπέζης
ὁδὸς Βενιζέλου Τηλ. 2—53 Βέροια

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς—Χειρουργὸς ΒΕΑΤΣΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Βεροίᾳ καὶ διακόψας τὴν ἐν τῇ Ναούσῃ ἐργασίαν του δέχεται καθημερινῶς 8—9, 12 ½—1 ½ καὶ 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Νέον Ἰατρεῖον τοῦ Ἑλληνὸς 10 (ὀφθαλμολογικὸν οἰκίας Καραλῆ) ἔναντι Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

ΟΙ ΜΑΝΔΑΡΙΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ

—Κατάπληκτοι ἐμελετήσαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς ἀποκαλύψεις τῶν βουλευτῶν, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος. Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν μεγαλοκαρχαριῶν, τῶν Καρκινωμάτων τῆς Διοικήσεως εἶναι καὶ τρομακτικῶς μεγάλαι, ἀλλὰ καὶ—ὄχι μόνον παράνομοι, ἀλλὰ καὶ—Ἀντισυνταγματικαί, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 102 (παράγραφοι 2-5) καὶ τὴν ἑρμηνευτικὴν δήλωσιν ἐπὶ αὐτοῦ σαφῶς ἀπαγορεύονται δύο τινά: Ἀφ' ἑνὸς ἡ συμμετοχὴ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς περισσότερα τῶν δύο συμβουλίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ὑπέρβασις τοῦ ποσοῦ, ποὺ λαμβάνουν ὡς μισθόν. Ἂν, συνεπῶς, εἷς Δημόσιος ὑπάλληλος λαμβάνει μισθὸν 3.500 δρχ, δὲν ἐπιτρέπεται, ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, νὰ λαμβάνῃ πανταχόθεν ἀμοιβὰς ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς συμβούλια κλπ, ἄνω τῶν 3.500 δ. ρ.χ δηλαδὴ δὲν εἶναι Συνταγματικὸν νὰ ἀμείβεται (διὰ μισθὸν καὶ ἀποζημιώσεις) ἄνω τῶν 7.000 δραχμῶν.

—Βεβαίως οἱ Μανδαρῖνοι ὑπῆρχον πάντοτε, διότι γνωστὸν εἶναι, ὅτι ἡ λέξις αὐτὴ ἀποτελοῦσεν ἰδιαίτερον τίτλον τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Κίνας, τῆς ὁποίας ἡ Ἱστορία χάνεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀλλὰ οἱ σημερινοὶ Μανδαρῖνοι ἔχουν εἰσέλθει ἤδη εἰς τὰ βάθη τοῦ πανθέου τῶν ἐγκληματιῶν.

—Ἀποτελοῦν αἶσχος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν. Ἐντροπὴν διὰ τὸ πολίτευμά μας. Νομίζομεν, ὅτι κινδυνεύει ἡ Δημοκρατία, ἡ χώρα μας, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα, ἡ οὐσία τῆς Δημοκρατίας. Νὰ μετατρέπεται ὁ ἱδρῶτας τοῦ φτωχοῦ φορολογουμένου εἰς πολυκατοικίας τῶν παχυσάρκων, τρωκτικῶν τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

—Ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ διοικητικὰς καὶ ποινικὰς εὐθύνας. Νὰ καταργήσῃ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν Μανδαρίνων. Νὰ διαφυλάξῃ τὸ διασπαθιζόμενον χρῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

—Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, οἱ βουλευταί, ἂν εἶναι πραγματικοὶ ἀντιπρόσωποί του νὰ καταγγείλουν ἐπωνύμως τοὺς ἀγύρτας ἐγκληματίας καὶ νὰ ζητήσουν τὴν ποινικὴν των δίωξιν.

—Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν Δημόσιοι ὑπάλληλοι μὲ μισθὸν 800—1200 δρχ, νὰ ὑπηρετοῦν, ὡς νέοι Διγενεῖς εἰς τὴν ὑπαιθρον Ἑλλάδα, καὶ οἱ Μανδαρῖνοι νὰ ροφοῦν, ὡσὰν βδέλλαι, τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ, διαμένοντες εἰς τὰ πολυτελῆ διαμερίσματα τῆς Πρωτευούσης. Χάριν τῆς Δημοκρατίας πρέπει νὰ ἀλλάξουν κατοικίαν. Τοὺς ἀνήκουν τὰ ἀνήλια κελλία τῆς φυλακῆς, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο.

—Ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν κ. Εἰσαγγελέα νὰ ζητήσῃ τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν μανδαρίνων—ὡς ἔχει ἐκ τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Συντάγματος δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν—καὶ τὸ Κράτος τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀχρεωστήτως πληρωθέντων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς μὴ ἐργασθέντας Δ. ὑπαλλήλους.

—Ἂς μὴ λησμονοῦμεν, ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ καλύτερο τῶν Πολιτευμάτων, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἀπαράβατον προϋπόθεσιν, ὅτι ἐφαρμόζεται. Ἡ περίπτωσις τῶν ἀδηφάγων Μανδαρίνων ἀποτελεῖ παράβασιν τοῦ πνεύματος καὶ τῶν τύπων τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Συντάγματος.

Γ.Χ.Χ

ΠΟΙΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΛΑΒΕΝ ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνῆλθεν ἐκτάκτως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀφίξεως τοῦ ἐκ Βεροίας Μηχανικοῦ κ. Ζαρούκα, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, διὰ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διαμορφώσεως τῆς πλατείας Ἑλευθερίας. Ὡς γνωστὸν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ὑποβολῆς τῶν σχεδίων Κυβωνιάτη, ἀπεφάσισε τὴν μετάκλησιν τοῦ κ. Ζαρούκα, προκειμένου νὰ ἐπισπευθῇ ἡ διαδικασία.

—Εἰς τὴν συνεδρίασιν συμμετεῖχεν καὶ ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν κ. Δήμαρχος, ἦσαν δὲ παρόντες ὅλοι οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, πλὴν τοῦ κ. Τζελέπογλου.

—Κατ' ἀρχὴν ἀνέπτυξεν [τὴν πρότασιν καὶ τὰς προκαταρτικὰς σκέψεις του ὁ κ Ζαρούκας διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χώρου ἀπὸ Ἑλευθερᾶς μέχρι Ἁγίων Ἀναργύρων.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ζαρούκα πρέπει νὰ ἀναγερθῇ ἕνα (Τουριστικὸν Περίπτερο) Κέντρο καὶ ἕνα Τουριστικὸν Ξενοδοχεῖον κτλ.

Ἐπὶ τῶν προτάσεων αὐτῶν ὑπεβλήθησαν πολλαὶ ἐρωτήσεις ἐκ μέρους τῶν Δ. συμβούλων καὶ παρατηρήσεις. Ὁ κ. Ζαρούκας ἐπεφυλάχθη νὰ ἐκθέσῃ τὸ τελικὸν σχέδιόν του, διότι θὰ χρειασθῇ προηγουμένως νὰ μελετήσῃ τὸν τοπογραφικὸν χάρτην τῆς περιοχῆς καὶ τὴν ἔκτασιν ἐπὶ τόπου.

Ἐν συνεχείᾳ οὗτος συνεργάσθη μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Δήμου.

—Κατόπιν τὸ Δ. Συμβούλιον συνεζήτησε διὰ τὴν δημιουργίαν Παιδικῆς Χαρᾶς εἰς τὴν περιοχὴν Τζαμιοῦ—Τσερμενίου καὶ ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοπέδων διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς ἐκ τούτων.

—Ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ποσοῦ 5000 δρχ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ νεοϊδρυθέντος 10ου Δημοτικοῦ Σχολείου ἐκ τῶν ὁποίων τελικῶς θὰ ἐκπεσθῇ ποσὸν 1000 δρχ τὸ ὁποῖον ἐχορήγησε τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Βεροίας, κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Προέδρου του καὶ Δ. Συμβούλου κ Ν. Ἀσλάνογλου.

—Ἐνεκρίθη τὸ Ἱδρυτικὸν Καταστατικὸν τοῦ Δημοτικοῦ Ψυγείου Βεροίας καὶ συνεκροτήθη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ κ. Δημάρχου, δύο Δ. Συμβούλων —καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν— καὶ δύο πολιτῶν, μετὰ δύο ἀναπληρωματικῶν τοιούτων.

—Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ Δημάρχου, ὅτι ἐνεκρίθη ποσὸν 500 000 δραχμῶν ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Ἀρ. Δημητράτου διὰ τοὺς ἀνέργους Βεροίας. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι μικρὸν ἐν σχέσει μὲ τὸ χορηγηθὲν διὰ τὴν Νάουσαν, διότι τὸ γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας παρουσίασεν 70 μόνον ἀνέργους ἐργάτας τὸ μῆνα Ἰούλιον 1959.

—Ἡ συνεδρίασις διήρκησεν μέχρι τῆς 11 μ.μ.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ποστόλους ἐκήρυττε καὶ θαυματουργοῦσε κι' αὐτός, ἀλλὰ τὰ ὀνόματά του δὲν ἦτον γραμμένα στὸ βιβλίο τοῦ τῆς ζωῆς. Ἄλλους ἴσως νὰ ἀδήγησε στὸν οὐρανὸ ὁ Ἰούδας, ἀλλ ὁ ἴδιος κατέληξε στὴ κόλασι. Ὅπως ὁ Πέτρος εἶπε, «Διὰ νὰ λάβῃ τὴν μερίδαν τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἐξ ἧς ἐξέπεσεν ὁ Ἰούδας, διὰ νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ» (Πράξεις α 25). Ὁ τόπος του ἦταν ἡ κόλασις. Πόσοι πρέπει νὰ πασχέχωμε μήπως ἐμεῖς οἱ εἰς ἄλλους κηρύττοντες εὑρεθοῦμεν ἀδόκιμοι

Ἡ βασικὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἀκούομε καὶ οἱ ἑβδομήντα αὐτοὶ μαθηταί Του δυσκολεύθηκαν νὰ καταλάβουν, εἶναι ὅτι τὰ ῥήματά μας γράφονται στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς τοῦ οὐρανοῦ, ὄχι γιὰ ὅ,τι κάμνομε, ἀλλὰ γιατὶ δεχθήκαμε τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. Δὲν εἶναι λοιπὸν τὸ τί κάμνομε ἐμεῖς γιὰ τὸν Θεό, ἀλλὰ τὸ τί ὁ Θεὸς ἔκαμε γιὰ μᾶς.

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν δέχεται τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως ἀποκτᾷ χαρακτῆρα καὶ ζῇ ζωὴν ἁγίαν. Τὰ καλὰ ἔργα τότε γίνονται ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς νέας ἐν Χριστῷ φύσεως καὶ ζωῆς. «Ζητεῖτε τὸν ἁγιασμὸν χωρὶς τοῦ ὁποίου οὐδεὶς θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον» (Ἑβρ. ιβ 14). Δυστυχῶς ὁ κόσμος περισσότερον ἐκτιμᾷ τὸν ἐξωπανὸ παρὰ τὸν καλόν.

Ἡ εὐφυΐα προέχει τῆς ἀγνότητος καὶ ἡ θέσις ὑπερτερεῖ τῆς εὐσεβείας. Ὄχι ὅμως καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐνώπιόν Του δὲν εἶναι μακάριοι οἱ πράττοντες ἄλλ' οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν, διότι αὐτοὶ θὰ ἴδωσι τὸν Θεόν.

Σπῦρος ΖΩΛΙΑΤΗΣ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ
Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 153

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Δοθείσης ἀντιπαροχῆς ἐκ δρχμ. 617.400 διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐκ 3050 περίπου στρεμμάτων ἀγροκτήματος Καληπέτρας, Κοινότητος Ραχιᾶς, ἰδιοκτησίας τοῦ Ι. Ναοῦ, τὸ Ἐκκλ)κὸν Συμβ)λιον, ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΕΙ ὅτι:

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν πώλησιν τοῦ ἄνω κτήματος τὴν Κυριακὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1959 καὶ ἀπὸ ὥρας 11ης ἕως 12ης εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως, ἐὰν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐκ τοῦ Ι. Ναοῦ ἢ τῆς Ι. Μητροπόλεως Βεροίας ἢ τῆς Κοινότητος Ράχης.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 17)10)1959

Διὰ τὸ Ἐκκλ)κὸν Συμβ)λιον

Ὁ Πρόεδρος

Οἰκ. Γ. Ἀντωνόπουλος

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία Βεροίας, δημοπρατεῖ αὔριον, 20 Ὀκτωβρίου τὰς βοσκὰς τῶν ἀνταλλαξίμων μουσουλμανικῶν κτημάτων, νεμομένας μέχρι σήμερον ἐνοικιοστασιακῶς. Νομίζομεν ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου καὶ ἐξοντωτικὴ διὰ τοὺς μέχρι σήμερον μισθωτάς.

Δὲν εἶναι δυνατὸν μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας κτηνοτροφικῆς περιόδου, νὰ εἰδοποιήσωμεν μισθωτὰς πενήκοντα (50) ἐτῶν, ὅτι δυνατὸν νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τοὺς βοσκοτόπους ἐντὸς 10ημέρου.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν μονίμους ἐγκαταστάσεις δεκάδων χιλιάδων δραχμῶν, δημιουργηθείσας πρὸ δεκαετηρίδων. Θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς δοθῇ χρόνος.

Ἡ δημοπρασία ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1959 καὶ μέχρι σήμερον θὰ ἐφρόντιζεν ὁ καθεὶς νὰ τακτοποιηθῇ.

Ὁ κ. Νομάρχης, νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ σταθμίσῃ ὅλους τοὺς παράγοντας αὐτοὺς καὶ ν' ἀναστείλῃ τὴν δημοπρασίαν. Εἰς ἐποχὴν μάλιστα, ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπαγγέλλεται τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κτηνοτροφίας.

Η' ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἡ Βέροια ἑόρτασε τὴν 47ην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της. Ἐγένετο Δοξολογία κατάθεσις Στεφάνων, δεξιώσεις καὶ Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες (Ε' Βέρμια) κατὰ τοὺς ὁποίους ἐνίκησε ἡ Βέροια τὴν Κατερίνην καὶ τὴν Καστοριάν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Νικόλαος Πουταχίδης τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἀθανασίας τὸ γένος Μαθοσοπούλου γεννηθεὶς Οἰνόη Κοζάνης καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Εὐτυχία Ἀγγελῆ τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Δάφνης τὸ γένος Ζέρη γεννηθεῖσα ἐν Πολυδένδρι καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! ζυγὰμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Ἰωάννης Χιανίδης τοῦ Εὐθυμίου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Τερζίδη γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Μαρία Πλιάκου τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Χριστίνας τὸ γένος Μακρίδη γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ

Ὁ Γεώργιος Παγάλης τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἀγορίτσας τὸ γένος Σπανοῦ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἐλευθερία Δόγγα τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Ζωήτσας τὸ γένος Τούσια γεννηθεῖσα ἐν Στενημάχῳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Στενημάχῳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Μουστάκας Παναγιώτης τοῦ Κωνίνου καὶ τῆς Γραμματικῆς τὸ γένος Ἀγιαννίτη γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἐλισάβετ Μυλωνᾶ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Ἀσπασίας τὸ γένος Νικολακοπούλου γεννηθεῖσα ἐν Μακραχωρίῳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Κατρίδης Νικόλαος τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Ποζιάδου γεννηθεὶς ἐν Κωστοχωρίῳ καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ Κατίνα Σιδηροπούλου τοῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς Χρυσῆς τὸ γένος Κατσίδου γεννηθεῖσα ἐν Κωστοχωρίῳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Κωστοχωρίῳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Γεώργιος Κελεπούρης τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Στυλιανῆς τὸ γένος Χατζημιχαούρα γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Κατίνα Μπούθα τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Εὐφραξούδας τὸ γένος Ζαμάνη γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 14ης τρέχοντος, ἐπραγματοποιήθη συγκέντρωσις τῶν διδασκάλων τῆς πόλεως Βεροίας καὶ τῶν χωρίων, τῶν ἐχόντων μετ' αὐτῆς ἀστικὴν συγκοινωνίαν

Κατ' αὐτὴν συνεζητήθησαν θέματα, ἀφορῶντα τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν, τῆς σχολικῆς ἑορτασίας καὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Κ. Μάλσύκου σχετικαὶ κατευθύνσεις καὶ ὁδηγίαι

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τὴν συμμετοχὴν τούτου καὶ τοῦ Κράτους νὰ ἀποκτήσωμεν συντόμως ἕνα συγχρονισμένον Διοικητήριον.

ΕΡΩΤ.—Ἐπληροφορηθήκαμεν κ. Δήμαρχε διὰ τὴν κατασκευὴν Τουριστικοῦ Περιπτέρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Πῶς ἔχει τὸ ζήτημα;

ΑΠΑΝΤ.—Κατόπιν ἐνεργειῶν μας τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον ἐνέκρινεν 100.000 δραχ.διὰ τὸ περίπτερον ποὺ θὰ παραχωρήσωμεν, κατόπιν διαγωνισμοῦ, εἰς πλειοδότην ἐπιχειρηματίαν, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἔχωμεν ἕνα κόσμημα διὰ τὴν πόλιν μας ἀφ'ἑτέρου δὲ ἕνα σεβαστὸν ποσὸν ἐσόδων.

ΕΡΩΤ.—Ἐπέτυχε ἡ Παμμακεδονικὴ Ἔκθεσις Ἵππων κτλ;

ΑΠΑΝΤ.—Νομίζομεν ναί, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῶν ὀργανωτῶν, ἤτοι τῶν ἰδιωτῶν, τῶν Δημ. ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Δήμου

Ἡ 2α ἔκθεσις τοῦ 1960, ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ σημειώσῃ μοναδικὴν ἐπιτυχίαν.

Διενεμήθησαν δῶρα ἀξίας 50.000 δραχ προερχόμενα ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ τὴν Φίλιππον Ἕνωσιν Ἑλλάδος

ΕΡΩΤ.—Τί ὄφελος ἐλάβατε;

ΑΠΑΝΤ.—Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Δημαρχίας μου, ἤτοι σὲ διάστημα 6 μηνῶν ὁ Δῆμος Ἀλεξανδρείας ἔλαβεν τὰ κάτωθι δάνεια:

α) Ἀπὸ τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ἡμαθίας:

1) Διὰ ἀμμοχαλικόστρωσιν ὁδοῦ Ἀλεξανδρείας--Κοφηχώρας—Λουτροῦ δρ 100 000

2) Διὰ ἀμμοχαλικόστρωσιν ὁδοῦ Σχοινᾶ—ΣΑΑΚ Καφηχώρας, 100.000 δρχ.

3) Διὰ τὴν ὁδὸν Σχοινᾶ—Νεοχωρίου 60.000 δραχ.

4) Διὰ τὴν ἀγροτικὴν ὁδὸν Νησελίου. 65 000

5) Διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Δημ Σφαγείων 100.000 δρχ.

β) Διὰ τὴν ἐπιχωμάτωσιν τῶν ἑλῶν ἐντὸς τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας 100 000 δρχ.

7) Διὰ τὴν κατασκευὴν 5 γεφυριδίων εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ τὴν δημιουργίαν ποτιστρῶν εἰς ἀπάσας τὰς βοσκὰς τοῦ Δήμου 210.000 δρχ.

8)Διὰ Τουριστικὸν Περίπτερον δρχ. 100.000

9) Ἔχομεν ἐγκρισιν ποσοῦ 200.000 δρχ ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν τῶν Δημ. Σφαγείων.

ΕΡΩΤ.—. Πρόκειται τὰ μεταβῆτε εἰς Ἀθήνας ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὸ Πανελλήνιον συνέδριον Αὐτοδιοικήσεως;

ΑΠΑΝΤ.—Μάλιστα. Πράκτι καὶ νὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν Δημοσιονομικὴν Κατάστασιν τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας.

ΕΡΩΤ.—. Διὰ νὰ διαλυσωμεν τὸν βαρὺ κάσμον ποὺ ἐδημιουργήσαμε γύρω μας μὲ τὰ.. ἀμμοχάλικα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν Δανείων, κ. Δήμαρχε θὰ εἴχατε τὸ .. θάρρος νὰ ὁμολογήσατε καὶ ἕναν ἀκόμη ἀριθμόν: Πόσων ἐτῶν εἶσθε;

ΑΠΑΝΤ.—. Τριάντα.

Ἔτσι τελείωσε ἡ συνέντευξίς μας μὲ τὸν κ. Δήμαρχον Χ.—

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Δημήτριος Σακκᾶς ὑποθηκοφύλαξ δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις

—Ὁ κ. Δημήτριος Ζαγκαρέτος ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἑορτάζει.

—Ὁ κ Δημήτρ Κ. Βλαχόπουλος δὲν ἑορτάζει οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Δημήτριος Ἀλεβιζάκος Δικηγόρος δὲν ἑορτάζει οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

Ἡ κ. Δήμητρα (σύζυγος τοῦ Ἰατροῦ κ. Ἰωάννου) Ἰωακειμίδου δὲν ἑορτάζει οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΔΩΡΕΑΙ

Πρὸς τὴν φιλόστοργον Ἀδελφότητα τῶν Κυριῶν ἀπέστειλαν ὁ κ. Βάτος Χαραντώνης δρχ. διακοσίας (200) εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Κων)τίνου.

Ἡ κ. Εὐφημία Μπουντσόλα ἐξ Ἀμερικῆς δρχ. τριακοσίας (300) εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ἰωάννου Εὐχαριστοῦμεν.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Διῆλθεν ἐκ τῆς πόλεώς μας. τὴν 15ην τρέχοντος ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως κ. Γιαννακόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του Βασιλείας, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Στεργιοπούλου καὶ τῆς κ. Γκιζελῆ. Παρετέθη εἰς αὐτοὺς γεῦμα ὑπὸτινος Βιβλιοπώλου τῆς πόλεώς μας.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου 5δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
26
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 188

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

"ΟΧΙ„ ΚΑΙ ΝΑΙ

—Θά ἀκουσθοῦν καὶ πάλιν διθύραμβοι πατριωτισμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης. Θά ἀναλογισθοῦμεν τὴν θυσίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν αὐτῶν, πρὸ τὸ αἷμα τους διαχέτευσαν εἰς τὶς ρίζες τοῦ δένδρου τῆς ἐλευθερίας.

—Ἐνίκησεν, ἡ Ἑλλάς, διότι ἦταν ἀήττητη ἰδέα. Ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες εἶχαν τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν δύναμιν τοῦ ἀδικουμένου.

—Ἐμεῖς: θ' ἀφήσωμεν τοὺς πυραύλους τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἄλλων, νὰ ἀνεβαίνουν εἰς τὴν Σελήνην τῆς μεταπολεμικῆς καὶ ... ψευδο—ἐθνικισμοῦ καὶ θὰ σημειώσωμεν δυό—τρεῖς, μικρὲς, μικρὲς ἀλήθειες.

—Πολεμιστὴς καὶ νικητὴς τοῦ 1940 ἦταν ὁ ἀνώνυμος ἑλληνικὸς λαός. Αὐτὸς θυσιάσηκε ἐκούσια στὸν βωμὸ τῆς Ἱστορίας. Ἄλλοι πῆραν τοὺς εἴκοσι, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ τραγικὴ εἰρωνεία καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων. Πολεμοῦν οἱ ἀνώνυμες συνειδήσεις καὶ παρασημοφοροῦνται οἱ ἐπώνυμοι ἡγέται.

—Ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 δὲν συμπυκνοῦται εἰς ἕνα, ἀρνητικοῦ περιεχομένου, «Ὄχι».

—Τὸ «Ὄχι» αὐτὸ ἐσήμαινε ἕνα «Ναί», ποὺ τὸ ἔλεγεν ὁ ἑνωμένος ἑλληνικὸς λαός. Ναί, θὰ συνεχίσωμε τὴν Ἱστορίαν μας, Ναί, θὰ συνεχίσωμεν τὴν Ἱστορίαν τῶν Βουλιωτισσῶν. Ναί, θὰ ὑπερασπισθοῦμεν τὰ πάτρια ἐδάφη. Ναί, ἡ ἰδέα, ἡ ψυχὴ θὰ νικήσῃ τὴν ὕλην καὶ τοὺς ἱμπεριαλισμούς.

—Ἀρνητικὸ Ὄχι ἦταν μόνο ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς εἶπαν φτύνοντάς μας οἱ χθεσινοὶ θαυμασταί μας, μετὰ τὸν ἀγῶνα, οἱ «Μεγάλοι . μικροί.

* * *

—Ἀλλὰ ἀφήνομεν τὸ παρελθόν. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον ἐπέτειος τοῦ παρελθόντος Πρέπει νὰ γίνῃ ἀφετηρία ἑνὸς νέου, ἐλπιδοφόρου παρόντος. Δὲν ἁρμόζει νὰ θρηνοῦμεν ἢ νὰ θριαμβολογοῦμεν ἐπάνω εἰς τὰ συντρίμμια "Ὅπως εἶπε καὶ ὁ Κίμπλινγκ «πρέπει νὰ ἀρχίζωμεν μὲ ἐργαλεῖα, ποὺ εἶναι χαλασμένα».

—Ἂς εἰποῦμε, σὰν μνημόσυνον εἰς τοὺς ἥρωας. Ἕνα θετικό, ὠφέλιμο, παραγωγικό «ΝΑΙ»

—Ἑνωμένοι, ἂς ἀξιοποιήσωμε τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν, ποὺ τώρα μόνον σὰν σύμβολα ὑπάρχουν. Τὰ χρόνια, ποὺ πέρασαν, ἂς γίνουν παράδειγμα, διὰ νὰ ἐννοήσωμε εἰ ἔχουμε τὶ μποροῦσαμε: νὰ ἔχωμε καὶ τὶ μᾶς πρέπει, ὅπως ἐσυνεπέργησε ὁ Γιώργης Παλέμης

—Ὄχι, εἰς τὰ μίση καὶ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους Ὄχι εἰς τὶς πολιτικές, κοινωνικὲς καὶ οἰκονομικὲς ἀντιθέσεις.

—Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ὅπως προβάλλεται εἰς τὸ τσιμπλὶ τὴν ὀθόνην τοῦ παρόντος, τῆς 28 ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1959.

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἀπέναντι στὴ Γαλιλαία τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ ἦταν μιὰ περιοχὴ ποὺ λεγόταν χώρα τῶν Γεργεσηνῶν ἢ Γαδαρινῶν. Ἐκεῖ ὁ Χριστὸς ἔκαμε ἕνα μεγάλο θαῦμα, ἐλευθέρωσε ἕνα δαιμονιζόμενο ποὺ ἦταν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν κατοίκων. Τὸν παρέδωσε πίσω στὴν κοινωνία ὑγιᾶ καὶ σώφρονα. Ἀντὶ οἱ κάτοικοι νὰ πέσουν νὰ λατρεύσουν τὸν Χριστόν, τὸν μεγάλο Αὐτὸν ἐλευθερωτή, Τὸν ἔδιωξαν.

Στὰ μνήματα κατοικοῦσε ὁ δαιμονιζόμενος αὐτός. Ἦταν γυμνός. Κατήχετο ἀπὸ πληθώρα δαιμονίων ποὺ τοῦ ἐπέβαλαν τὴν τελεία ἀπομόνωσί του ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους του. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸν δαμάσῃ. Μὲ μεγάλη εὐκολία ἔβραινε ὅλα τὰ δεσμὰ. Δὲν ὑπῆρχε μέσο νὰ κανέναν. Ἐφώναζε μέρα καὶ νύκτα. Ὄχι μόνον τὸν ἑαυτό του ἔβλαπτε, ἄλλα καὶ τοὺς ἄλλους. Κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο ποὺ εἶχε κάμει κατοικητήριό του.

Ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ ἔκαμνε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐξ ἰδίας δυνάμεως. Ἦταν δαιμονιζόμενος. Μέσα του εἶχε μπῆ πνεῦμα ἀκάθαρτο. Τὸν κατέκτησαν πονηραὶ δυνάμεις ἔξω θεν, δὲν τοῦ ἔμεινε αὐτὲς δύναμις, αὐτὲ βούλησις ἀτομική. Μιὰ καὶ ὑπῆκουσε στὰ κελεύσματα τῶν πονηρῶν, ἔγινε ἀπόλυτα δοῦλός των.

Γι λέτε, νᾶναι παραμύθια ὅλ' αὐτά; Ὑπάρχουν σιὸν κόσμο μας τέτοια πονηρὰ ἀόρατα πνεύματα ποὺ ἐπιζητοῦν νὰ κατοικήσουν μέσα σὲ ἀνθρώπους. Ἡ Ἁγία Γραφὴ δὲν ἀφήνει ἔστω καὶ τὴν παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι ὑπάρχουν δαίμονες. Δὲν ἐνοῶ ἁπλῶς ἐκείνους ποὺ ἔχουν πάθει διατάραξι τοῦ νοῦ. Ἄλλο τὸ ἕνα, ἄλλο τὸ ἄλλο. Στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ δι βασκόμεθα ὅτι ὑπάρχει ὁ ἀρχιδαίμων ποὺ λέγεται Σατανᾶς ἢ Διάβολος. Εἶναι προσωπικότης. Ἦταν κάποτε ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημότερους ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ (βλέπε Ἡσαΐας ιδ 12-17, Ἰεζεκιὴλ ι).

Ἔπεσε ὅμως ἀπ' τὴν εὔνοιαν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἑωσφόρος αὐτὸς ἄγγελος καὶ μαζὶ του ἔπεσαν καὶ ἄπειροι ἄλλοι ἄγγελοι ποὺ λέγονται δαίμονες καὶ βρίσκονται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Σατανᾶ.

Οἱ δαίμονες αὐτοὶ ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν τοὺς ἔχεις ποτὲ αἰσθανθῆ νὰ σοῦ ἐπιτίθενται; Διαβάζοντας τὶς ἑφημερίδες, λογικά, μπορεῖς νὰ ἐξηγήσῃς τὰ τόσα παράξενα καὶ ἀποτρόπαια ποὺ λομβάνουν χώραν στὴν κοινωνία μας; Δὲν παρίσταται ἀνάγκη τὰ ἀποδείξωμε τὴν ὕπαρξι τῶν δαιμονίων αὐτῶν δυνάμεων.

Δὲν ἦταν μόνον αὐτὸς ὁ κάτοικος τῶν Γερασηνῶν ποὺ κατήχε τὸ ἀπὸ τὰ δαιμόνια. Ὑπῆρχαν φαίνεται πολλοὶ στὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴν Μαρία τὴ Μαγδαληνὴ ὁ χριστὸς ἐξέβαλε ἑπτὰ δαιμόνια.

Ἱεροπαδοτολοι ποὺ ἐργάζονται μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρικῶν φυλῶν μᾶς διηγοῦνται πόσοι ἀφροῦν οἱ τέτοιοι δαιμονιζόμενοι μεταξὺ των ἀνρίων. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ μας τῶν πολιτισμένων δὲν λείπουν.

Πέρασε φαίνεται ὁ χριστὸς ἀπὸ κοντὰ στὸ νεκροταφεῖο ποὺ κατοικοῦσε ὁ δαιμονιζόμενος. Μαζὶ Του θὰ βρίσκονταν καὶ οἱ μαθητοί Του, ὡς συνήθως. Περίεργο, ποὺ ἀντὶ ὁ δαιμονιζόμενος νὰ πάῃ νὰ κρυφθῇ, βγαίνει εἰς συνάντησιν τοῦ Χριστοῦ. Μιὰ ἐρώτησι τοῦ ἔκανε ὁ χριστός: «Τί εἶσαι ἐσύ»; Σιὰν ἐνιὸ ὑποβάλλεται ἡ ἐρώτησις αὐτή. Πολὺ ἐνδιαφέρουσα δμ'ως εἶναι ἡ ἀπάντησις τοῦ δαι

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Φρουρός»
Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ ὅπως εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας καταχωρήσητε τὰ κατωτέρω εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 419 ἐ.ἐ. φύλλου τῆς ἐφημερίδος «Θαρραλέος» δημοσιεύματος ἀνωνύμου ἄρθρογράφου ὑπὸ τὸν τίτλον «Χωρὶς ἰδιοτέλειαν καὶ μὲ εἰλικρινῆ ἀγάπην πρὸς τὴν πόλιν» Ὁ ἀρθρογράφος ἀσχολεῖται μὲ τὰ ἐπίκαιρα τῶν ὄντι θέματα τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ἡρώου εἰς τὴν πλατεῖαν Τσερμὲν καὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Διοικητηρίου εἰς τὸν χῶρον τοῦ Ἡρώου. Ἐπιθυμῶ κατ' ἀρχὴν νὰ γνωρίσω εἰς τὸν ἀξιότιμον ἀνώνυμον ἄρθρογράφον, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐγὼ ἐκινητοποίησα κατὲ συναδέλφους μου ἐπιστήμονας καὶ τινας Προέδρους Σωματείων νὰ ταχθοῦν εἰς παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ νὰ γνωρίσῃ ὅμως ὁ ἐνλόγῳ ἄρθρογράφος τὶ προηγήθη τῆς ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου παραστάσεώς μας καὶ πῶς ἀπεφασίσθη τοῦτο, νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν πληροφορήσω ὅτι ἐγώ, ὅπως καὶ ἄλλοι πολλοὶ συμπολῖτες μας ἐκλήθην δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ ἐν ταύθα Τουριστικοῦ Ὁμίλου εἰς σύσκεψιν διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν πόλιν μας, χωρὶς νὰ γνωρίζω κὰν καὶ ἐπὶ ποίων συγκεκριμένων ζητημάτων θὰ περιεστρέφετο ἡ συζήτησις.

Ὅλοι εἰμεθα σύμφωνοι ὅτι ἡ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Τσερμὲν τοποθέτησις τοῦ Ἡρώου δὲν ἦτο ἐνδεδειγμένη, ὅπως ἐξεχθημεν ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὅτι καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ Δ-ικητηρίου εἰς τὸν χῶρον τοῦ Ἡρώου δὲν ἦτο ἐπίσης ἐνδεδειγμένη διά τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀρθρογράφος παραδέχεται, δηλαδή, ὅτι πρέπει νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὴν πόλιν μας μεγάλη πλατεῖα περιπάτου. Τέλος ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῶμεν ἐν σώματι εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ δύο τρεῖς ἐξ ἡμῶν ν' ἀνακοινώσωμεν εἰς αὐτὰ τὰ πορίσματα τῆς συσκέψεώς μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο.

Περαιτέρω ὅμως ὁ ἀρθρογράφος ἀποδίδει εἰς ἐμὲ «ἰδιοτελῆ ἐκατήριαν» ὅταν ὑποστηρίζω ὅτι δὲν ἐνδείκνυται νὰ γίνῃ τὸ Διοικητήριον εἰς τὸ μέρος ἔνθα σήμερον τὸ Ἡρῶον. Ὁ ἀρθρογράφος ὅμως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πλανᾶται, διότι ναὶ μὲν ἡ ἀνέγερσις τοῦ Διοικητηρίου εἰς τὸν Ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας μου χῶρον θὰ κλείσῃ τὴν θέαν αὐτῆς ἀπωσδήποτε ὅμως θὰ προκύψῃ ἐκ ταύτης καὶ ὠφέλεια, διότι ὡς εἰκὸς θὰ δημιουργηθῇ κίνησις γύρω ἀπὸ τὴν οἰκοδομήν μου, ἡ τις κατόπιν τούτου ἀναμφιβόλως ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν ἀξίαν.

Ἀντιλέγω ὅμως κ. ἀρθρογράφε διότι καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ ὅπως καὶ ἐσεῖς νὰ δημιουργηθῇ μία πλατεῖα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο μεγάλη ΙΔΕΩΔΗΣ πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν δημοτῶν μας. Δὲν ἐπιτρέπεται νομίζω εἰς ἐποχὴν ποὺ εἰς ἄλλας πόλεις κατεδαφίζονται τετράγωνα ὁλόκληρα καὶ πληρώνονται μεγάλα ποσὰ εἰς ἀποζημιώσεις, ἡμεῖς νὰ κλείνωμεν καὶ καταστρέφωμεν τὶς πλατεῖες μας.

Καὶ ἐρωτῶ κατόπιν τοῦ εἶναι ὡραῖα τώρα ἡ ἐν λόγω πλατεῖα ἢ θὰ εἶναι περισσότερον ὡραία, ὅταν θὰ κτισθῇ τὸ καλλιμάρμαρον Διοικητήριον εἰς τὸ μέσον αὐτῆς;

Ἐλήφθη καὶ ἄλλοτε ἀπόφασις ν' ἀνεγερθῇ τὸ ἴδιον κτίριον εἰς τὴν πλατεῖαν ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅρον «ἀμέσως νὰ κατεδαφισθῇ τὸ δικαστήριον» μειοψηφισάντων τῶν τότε δημοτικῶν συμβούλων Γ. Μπογδαμπεΐδη, Θ Βεζυρίδου φαρμακοποιοῦ καὶ Εὐσταθ. Κοτρίδη, ὁ ποσιτριξάντων τὰς ἀπόψεις των.

Τελευτῶν ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω τόσον εἰς τὸν ἀρθρογράφον δσον καὶ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον συμπολίτην μου, ὅτι ἐγὼ δὲν ἐμφοροῦμαι ἀπὸ ἰδιοτελῆ ἐλατήρια καὶ ὅτι δὲν θὰ παύσω νὰ ὑποστηρίζω ὅ,τι ἐγὼ νομίζω ὡς ὀρθὸν μοῦ εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν ἐκ τῆς γνώμης μου ταύτης ζημιοῦμαι ἢ ὠφελοῦμαι, διότι ἔτσι ἐσυνήθισα νὰ πολιτεύωμαι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἔχω καὶ μερικὰ δικαιώματα. Σέβομαι ὅμως καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρθρογράφου, διότι θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἡ δημοσία συζήτησις τῶν θεμάτων τούτων εἶναι λίαν ἐποικοδομητικὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπικρίνεται ἡ εἰς τὸν τύπον δημοσίευσις τῶν ἀπόψεων ἑκάστου ἐξ' ἡμῶν.. Συζητήσιμος εἶναι καὶ ἡ ἄποψις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Θαρραλέου νὰ κτισθῇ τὸ Διοικητήριον ἐναντι τῆς οἰκίας του. Τὸν λόγον πλὲν ἐχουν οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι. Νομίζω ὅμως ὅτι κατεχρά σθην τῆς φιλοξενίας κ. Διευθυντά.

Δι ὃ καὶ εὐχαριστῶν διατελῶ
μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Ἀθανάσιος Ζαρούκας
Δικηγόρος

ΞΕΦΥΛΙΖΟΝΤΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

—Νομίζομε, πῶς εἶναι ἐπίκαιρη, ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέρουσα, ὡφέλιμη μιὰ ἀναπόληση κάποιων μικρῶν ἱστορικῶν γεγονότων, ποὺ ὅλα μαζὶ συνθέτουν μιὰ συνισταμένη, ποὺ λέγεται «τὸ ἔπος τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου τοῦ 1940». Στὴν προσπάθειά μας αὐτὴ θὰ χρησιμοποιήσωμε καὶ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα, ποὺ ἀναγγέλλοντας, τότε, τὶς λαμπρὲς νίκες τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, προκαλοῦσαν στοὺς ἀνθρώπους «τοῦ μετὼπισθεν» ρίγη.

* * *

—15 Αὐγούστου 1940: Ὁ τορπιλλισμὸς τῆς «Ἕλλης», ἀπὸ Ἰταλικὸ ὑποβρύχιο στὴν Τῆνο. 28 Ὀκτωβρίου: Στὶς 3 τὸ πρωὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας Γκράτσι ἐπιδίδει στὸν πρωθυπουργὸ—δικτάτορα Ἰ. Μεταξᾶ —τηλεσίγραφο, μὲ τὴν δήλωση, πὼς ἔπρεπε, μέχρι τῆς 6ης τὸ πρωΐ, νὰ δεχθῇ τὴν παραχώρηση βάσεων στὸν Ἰταλικὸ στρατό. Ἡ Ἑλλὰς ἀπάντησε «Ὄχι» Τὸ Γ.Α.Ε.Σ ἐξέδωκε τὸ πάρακάτω ἱστορικὸ ἀνακοινωθὲν (ὑπ'ἀριθμ. 1): «Αἱ Ἰταλικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις προσβάλλουν ἀπὸ τῆς 5.30' σήμερον τμήματα προκαλύψεως τῆς ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους».

—Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἔγινεν ὁ βομβαρδισμὸς τῶν Πατρῶν. Τὴν 1 Νοεμβρίου ὁ ἑλληνικὸς Στρατὸς εἰσῆλθεν ἐντὸς Ἀλβανικοῦ ἐδάφους 5 χλμ. εἰς τὴν περιοχὴν Φλωρίνης. Βομβαρδισμὸς τῆς Ἰταλικῆς ἀεροπορίας εἰς 13 πόλεις--χωρία, Ἐφονεύθησαν, 90, ἐτραυματίσθησαν 209. Ἐβομβαρδίσθησαν ἡ Θεσσαλονίκη, Πάτραι, Κέρκυρα, Ἰωάννινα καὶ Χανιά. Κατερρίφθησαν 5 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα, 2 ἑλληνικὰ «θὲν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των». 3 Νοεμβρίου ἐβομβαρδίσθη καὶ πάλιν ἡ Θεσσαλονίκη. Στὶς 4, ὁ Πειραιεύς, Πάτραι, Βόλος κτλ. Κατερρίφθησαν 5 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα, 1 ἑλληνικό. 10 Νοεμβρίου. Σύμφωμα μὲ τὸ ὑπ'ἀριθ 15 ἀνακοινωθὲν «Ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου μέχρι 10ης Νοεμβρίου... εἰς Σμόλικα —Γράμμου, ἐπὶ τῆς Βορείου Πίνδου:.. ἐγένετο ἡ ἀποσόνθεσις τῆς Μεραρχίας Ἀλπινιστῶν» Ὁ Ἰταλὸς ἀρχιστράτηγος Πράσκα ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Σοντοῦ

—Στὶς 14 Νοεμβρίου ἄρχισε ἡ ἀντεπίθεσις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Στὶς 22 Νοεμβρίου κατελήφθησαν ἡ Μοράβα, τὸ Ἰβάν, ὁ αὐχένας Κάφ—ἐ Καρὶτ καὶ ἡ Κορυτσά. Στὶς 23 Νοεμβρίου, δηλαδὴ μετὰ ἀπὸ ἕνα μῆνα, συνεχίζεται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις ἡ προέλασις. Κατελήφθη ἡ Μοσχόπολις. 30.11 1940. Κατελήφθη τὸ Πόγραδετς. Στὶς 4 Δεκεμ. ἡ Πρεμετή, στὶς 6, οἱ Ἅγιοι Σαράντα. Στὶς 8, τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ στὶς 23 ἡ Χειμάρρα.

—1941. Στὶς 10 Ἰανουαρίου καταλαμβάνεται ἡ Κλεισούρα. 13.1 41. Ἀντικατάστασις τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιστρατήγου Σοντοῦ, ἀπὸ τὸν Καμπαλλέρο.

19 Ἰανουαρίου. Πεθαίνει ὁ πρωθυπουργὸς Ἰωάν. Μεταξᾶς καὶ ἀναλαμβάνει ὁ Ἀλ. Κορυζῆς. Στὶς 22.2.41. Εἰς τὴν Ἀθήναν ἔρχεται ὁ ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἤντεν. Στὶς 9 Μαρτίου ὁ Μουσσολίνι ἄρχισε τὴν ἐαρινὴν του ἐπίθεσιν, ποὺ ἀπέτυχε. Στὶς 6 Ἀπριλίου ἀρχίζει ἡ γερμανικὴ εἰσβολὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔτσι τελειώνει ὁ ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος καὶ ἀρχίκει ὁ ἑλληνογερμανικός.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔλαβαν χώραν διάφοροι ἐκδηλώσεις μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἑβδομάδος προλήψεως ἀτυχημάτων. Ἔτσι ἐξεδόντο ὁδηγίαι, διὰ τῶν μεγαφώνων τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς καὶ πεζοὺς ἐτοιχοκολλήθησαν διάφοροι σχετικαὶ παραστατικαὶ εἰκόνες κτλ. ὡς καὶ πανώ, ἐγένετο διάλεξις κτλ.

—Ὁ ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπέδωσεν εἰς τὴν πόλιν μας 15272 δραχμάς.

—Τὴν Τετάρτην θὰ λάβουν χώραν διάφοροι ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις (Δοξολογία παρέλασις κτλ.) ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 19 ἐπετείου ἀπὸ τῆς 28)10)1940.

—Τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς τὰ ὕνωθεν τῆς πόλεως ὑψώματα ὡρῃ ἐκαλύφθησαν ἀπὸ χιόνος. Κατόπιν τούτου ἡ θερμοκρασία ἐσημείωσεν μεγάλην κάθοδον εἰς τὴν πόλιν μας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Τραγούδησε ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς:

—Ὅσο γνωρίζεις πιό καλὰ
τόσο ἀγαπᾶς πιὸ πλέρια
ὅσο καὶ πιό πολὺ ἀγαπᾶς
καὶ πιό πολὺ γνωρίζεις.

Καὶ εἶχε πολὺ δίκαιο, ὄχι ὅμως πάντα, διότι πολλὲς φορὲς κανεὶς ὅσο πειὸ καλὰ γνωρίζει, τόσο λιγώτερο ἀγαπᾶ καὶ ὅσο πολὺ ἀγαπᾶ, τόσο ἐμποδίζεται νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἄλλους, διότι ἡ ἀγάπη μετατρέπει τὴν γνώμην εἰς ψλάνην, ὅπως πολλὲς φορὲς συμβαίνει μὲ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ παιδιά, ὡς καὶ μὲ τοὺς «Ψευδοερωτευμένους».

***

—Στὶς 19 αὐτοῦ τοῦ μηνὸς εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον Βεροίας ἐκδικάσθηκε ἡ ὑπόθεσις τῶν Στοϊλτίδη καὶ Γεωργίου Ρόζη, κατοίκων Κιλκίς. Τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων ἀπήλλαξε τοὺς κατηγορουμένους, μετὰ τὴν παμψηφειὰπαλλακτικὴν ἔτυμηγορίαν τῶν Ἐνόρκων.

—Ἂς σημειώσωμεν μερικὰ οκτίσια ἀπὸ τὴν δίκην, ποὺ ἄρχισε στὶς 9 τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου καὶ κράτησε μέχρι τῆς 1.30' πρωϊνῆς τῆς Κυριακῆς.

—Τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν κ. Γ. Ἀγγελόπουλον, Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, τὸν κ. Γιαρμ. Ταΐφρα, Πρωτοδίκην καὶ τὸν πάρεδρον κ.Δ. Στοϊλτίδην. Τὴν Εἰσαγγελικὴν ἔδραν κατεῖχεν ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν κ. Μπενούκας.

—Συνήγορος Πολιτ. Ἀγωγῆς ἦτο ὁ ἐκ Θεσ)νίκης συνάδελφος κ. Μιχαὴλ Παπακωνσταντίνου. Συνήγοροι δὲ ὑπερασπίσεως τοῦ μὲν Ρόζη οἱ κ.κ Φιλ. Παπαδόπουλος καὶ Μιχαὴλ Παπακωνσταντίνου--πρωτεξάδελφος τοῦ προηγουμένου—τοῦ δὲ Στοϊλτίδη οἱ κ.κ Βασιλικὸς καὶ Κ. Χαρομίδης.

—Πρώτη φορὰ εἴχαμε τόσα εὔθυμα στιγμιότυπα αἴ.. Κακουργιοδικεί:ν.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἐμάλλωναν μεταξύ τους οἱ συνήγοροι Παπακωνσταντίνου, ἀποκαλῶντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον «ἀγαπητός ἐξάδελφος καὶ συνάδελφος» καὶ ἡ συζήτησις πήγαινε καρδάνι, ὁπότε ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς δικαιολογημένα παρατήρησε. «Καλὰ ὄχ ἀδερφά, ἐδῶ θὰ λύσετε τὰ οἰκογενειακὰ σας;» καὶ τότε πετάγεται ὁ ἕνας καὶ λέει «Κύριε Εἰσαγγελεῦ ὄχι ἀδελφε, ἀλλά... ἐξάδελφε». Καὶ τὸ Δικαστήριο ἐξέσπασε σὲ γέλια.

***

Ἡ Ἀγόρευσις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἦτο πολὺ ἐπιτυχημένη, εἶχε λογικὴ σύνδεση καὶ συνέπεια. Τὰ ἐπιχειρήματά του ἀδιάσειστα. Ὁ συνήγορος κ. Βασιλικὸς συνεχῶς ἐρχόταν εἰς διαξιφισμοὺς μὲ τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Τὸν διακόπτει, λοιπόν, ὁπότε ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, τὸν παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἔχει τέτοιο δικαίωμα ἐκ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, λέγοντας: «Διατί μὲ διακόπτετε;». Καὶ ὁ κ. Βασιλικὸς εὐστοχα παρατηρεῖ: «Μὰ διὰ νά....ξεκουρτισθῆτε κύριε Εἰσαγγελεῦ». Ὁ κ. Βασιλικὸς ἀργότερα σὲ συνομιλία μας κατὰ ἕνα διάλειμμα εἶπε. «Αἴ, 36 χρόνια τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα ἀκούω». Ἔγινα παιδὶ γρηὰ ἀλέτου». Ὡραία καὶ ἐπιτυχὴς ἡ αὐτοκριτική, ποὺ θυμίζει τὸν αὐτοέλεγχον τοῦ.... Κρουστοώφ.

***

—Ἂς ἰδοῦμε πῶς εἶχε νομικῶς τὸ ζήτημα.

Οἱ κατηγορούμενοι παραπέμποντο διὰ Βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Θεσ)νίκης, βάσει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 216 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, διωκθεὶς διὰ Πλαστογραφίαν ἐγγράφων. Ὡς γνωστὸν τὸ ἄρθρο 216 ἔχει διφυῆ χαρακτῆρα.

Οἱ μὲν παράγραφοι 1,2 χαρακτηρίζουν τὴν πλαστογραφίαν ὡς πλημμέλημα μὲ εἰδικὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, δηλαδὴ δι-

χι ἀπὸ 10 ἡμέρες μέχρι 5 ἔτη (ἄρθρον 53 τοῦ Π.Κ.) ἀλλὰ ἀπὸ 3 μῆνες μέχρι 5 ἐτῶν. Ἡ δὲ παράγραφος 3 χαρακτηρίζει τὴν πρᾶξιν κακούργημα, ἐφ' ὅσον ὁ κατηγορούμενος μὲ τὴν πλαστογραφίαν ἤθελεν νὰ ὠφελήσῃ οἰκονομικῶς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του ἢ ἄλλον βλάπτοντας ἄλλον ἢ ὁρκεῖ νὰ ἤθελε ἁπλῶς νὰ βλάψῃ ἄλλον. Ὁ Π.Κ. ὅμως εἶναι ἐπιεικὴς καὶ δὲν ἐπιβάλλει ἁπλῶς κάθειρξιν (ἄρθρου 52, παράγραφος 3) μέχρις 20 ἐτῶν, ἀλλὰ περιορίζει αὐτὴν (ἀπὸ 5 ἔτη, κατώτερον ὅριον) μέχρι τὰ 10 ἔτη. Ἡ ποινή, ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ Π.Κ., μειοῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 83 Π.Κ. (περίπτωσις γ) καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἦτο δυνατὸν ν' ἐπιβληθῇ κάθειρξις μέχρις 6 ἐτῶν ἡ φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους.

—Ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, στηριζόμενος εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολ. Ἐναγούσης «Α.Ε. Χρυσορυχείων Βορείου Ἑλλάδος» κ. Μακρῆ ἐδέχθη νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 216, δηλαδὴ νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ ἀδίκημα ὡς Πλημμέλημα.

—Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς παρατηρεῖ, ὅτι ἐπιεικῶς τὸ Δικαστήριον ἐδέχθη τὴν παράστασιν 4 συνηγόρων. Πράγματι τὸ ἄρθρον 96 τῆς Π. Διοικονομίας ἐπιτρέπει μέχρι 3 συνηγόρους ἐπ' ἀκροατηρίῳ, οἱ δὲ κατηγορούμενοι ἐκατηγοροῦντο, ὡς συναυτουργοί. Ὁ κ. Πρόεδρος χαμογελᾶμέσυγκατάβασιν.

—Ὁ συνήγορος Πολιτικῆς Ἀγωγῆς κ. Παπακωνσταντίνου ἐπροξένησεν πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν. Τὰ ἐπιχειρήματά του συγκρατημένα καὶ ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως δυνατά. Τὸν βοηθᾶ καὶ ἡ «μεταλλικὴ» του φωνή. Ἡ προσπάθειά του νὰ φανῇ ἐπιεικὴς εἶναι ἔκδηλη, ὅπως διεπιστώσαμε καὶ σὲ ἰδιαίτερη συνομιλία μας.

—Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ συμπολίτης μας κ. Φιλ. Παπαδόπουλος. Παρατηροῦμε, ὅτι ὁ κ. Παπαδόπουλος χαίρει ἐκτιμήσεως καὶ ἐκτὸς τῆς περιφερείας μας. Ὡς Ποινικολόγος, διότι τὸν βλέπομεν, ὡς συνήγορον (Πολ Ἀγωγῆς ἢ ὑπερασπίσεως) πολὺ συχνὰ εἰς ὑποθέσεις Κατηγορουμένων, τοὺ παραπέμπονται ἀπὸ ἄλλες περιφέρειες εἰςτὰ ΚακουργιοδικεῖονΒεροίας.

—Ἀποκάλυψις διὰ τὸ ἀκροατήριον, ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ Μηχαὴλ Παπακωνσταντίνου. Περισσότερο ἀσχολήθηκε μὲ τὴν Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου καὶ μὲ τὴν Κοινωνιολογίαν. Πράγματι μπορεῖτε νὰ ποῦμε, πὼς εἶναι ἕνας ἐκλεκτὸς καὶ νέος (37 ἐτ.) Ποινικολόγος καὶ ὑπέροχος ἀγορητής, ποὺ αἰχμαλωτίζει μὲ τὴν γλυκύτητα φωνή του.

—Ὁ κ. Κ. Χορομίδης ἀσχολήθηκε, κυρίως, μὲ τὴν δυσκολην προσπάθειαν ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ Πελάτης του Ἡρ. Στοϊλτίδης εἶχεν καταγγείλει σ υ γ κ ε κ ρ ι μ έ ν ε ς περιπτώσεις Πλαστογραφίας πρὸς τὴν διεύθυνσιν. Καίτοι νέος Δικηγόρος δείχνει εὐσυνειδησία καὶ ἐπιμέλεια

—Ὁ κ. Βασιλικὸς ὡμίλησε μόνον 20'. Ὑπῆρξε ὅμως καταπέλτης διὰ τὴν Κεφαλαιοκρατείαν καὶ δυναμικός, νευρώδης ἀγορητής.

—Οἱ κ. Ἔνορκοι ἐξέδωσαν ἀθωωτικὴν ψῆφον ἀπόφασιν καὶ (σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 400 τῆς Π. Δικονομίας, παράγραφος 5) τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων ἀθώωσεν τοὺς κατηγορουμένους.

—Ἡ δίκη αὐτὴ παρουσίασε περιέργειες συγγένειες: Πρῶτοι ἐξάδελφοι οἱ συνήγοροι Παπακωνσταντίνου. Συμμαθητικήν.... συγγένειαν εἶχαν ὁ Συνήγορος ὑπερασπίσεως κ. Μ. Παπακωνσταντίνου μὲ τὸν πελάτην του Ρόζην.... Συμμαθητικήν.... συγγένειαν συνδέει καὶ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῆς Ἐναγούσης κ. Μακρῆν μὲ τοὺ φυγόδικον τρίτον κατηγορούμεναν τὸν πολὺν καὶ... ἀγράμματον ... γλωσσαμᾶ θῆ, Δὸν Ζουάν, Ὄσωτον κτλ, Ἀντωνίου..

— Ἡ Ἀθώωσις τοῦ Στοϊλτίδη ἀναμένετο ὁπωσδήποτε καὶ ἠλθενκαὶ ἡἀθώωσις καὶ τοῦ Ρόζη.

—Τὴν... Χάρτινη πέτρα τοῦ σκανδάλου ἀπετέλεσαν οἱ περὶ ὧν ἡμεῖς.. αὐτοκατηγορικὲς ἐπιστολές, ποὺ ἐδημιούργησαν πολὺν, βόμβυαν καὶ συζήτησιν ἀπὸ νομικῆς καὶ ἀπό.. ἠθικῆς ἀπόψεως, Τώρα θὰ μείνουν εἰς τὸ χρονικοτούλαπο τῶν Ἀρχείων, ὅπως καὶ οἱ ἀναμνήσεις μας.. .

Ἡ Ποιητικὴ μας Ἀνθολογία

« ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΜΟΥ»

(*Ἀπόσπασμα*)

Ἡ δειλινὴ ὥρα
μὲ πρόλαβε μακριὰ σου,
ἀδελφή μου.
Στὰν ὁρίζοντα ἀποφώκιει
ἡ φλόγα ἑνὸς λημονημένου ρόδου.
Κοιτῶ σταὺς κάμπους
ποὺ εἰσπνέουν εἰρηνικὰ
τὴ βραδινὴ αὶγὴ
καὶ χαιρετῶ τὶς ψυχὲς τῶν πραγμά (των.

Μοιράζω χαμόγελα
στὶς γραμμὲς καὶ στὰ σχήματα
ποὺ φωτίστηκαν ἀπὸ τ' ἄγιο σου (φέγγος.

Ἀδελφή μου, σοῦχα τάξει
νὰ σοῦ φέρω τ' ἀθάνατο νερό.
Σοῦχα τάξει νὰ ρίξω τὸν ἥλιο
στὴν ποδιά σου.
Τώρα κραυγάζεις:
«Ἀδελφέ μου, διψῶ·
ποῦνοι τ' ἀθάνατο νερὸ
νὰ ξεδιψάσω;
Ἀδελφέ μου κρυώνω·
ποῦναι ὁ ἥλιος
νὰ ζεστάνω τὰ χέρια μου;»
Καὶ μένω ἀσάλευτος κι ἀνήμπορος.
Ἐγὼ ποὺ περιπλανήθηκα
στοὺς οὐρανοὺς
δὲ δύναμαι νὰ διατρέξω
μία σπιθαμὴ γῆς!

Ὅταν γυρνοῦσα λυγισμένος
ἀπ' τὶς νυχτερινὲς περιπλανήσεις
εὕρισκα τὸ δεῖπνο τῆς ἀγάπης
ν' ἀχνίζῃ στὸ τραπέζι,
κ' ἡ παιδικὴ μνήμη
—λεπτὴ πεταλούδα—
ἔπαιζε γύρω ἀπ' τὴ λάμπα σου.
Μοιραζόμουν
τὸ δικό σου σκαμνὶ
κ' ἔτσι κρατοῦσα
μιὰ θέση στὴ γῆ.
Μετροῦσα τὸν καιρὸ
μὲ τὸν σιγμὸ σου.
Ἀφουγκραζόμουν
κάπου σιμὰ νὰ πέφτουν
στάλες δροσιᾶς
ἀπὸ κρυμμένη πηγή.
Κι' ἡ γῆ πέθανε.
Ἔφυγες.
Ἀπόσυρες τὸν οὐρανό
—γαλάζια σκόνη
εἶσω ἀπ' τὸ βῆμα σου.
Ζωή, Ζωή,
τὸ στερνὸ σάρκινο φίλντσι
μοῦ τὸ πῆρες.
Δὲν ἔχω δάκρυ πιά.
Δὲν ἔχω δέος
Δὲν ἔχω τίποτ' ἄλλο νὰ μοῦ πάρουν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Ὕστερα ἀπὸ τὸν «Γάφο» τοῦ Παλαμᾶ, τὸν ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ μικροῦ του γιοῦ Ἄλκη δὲν ξαναγράψατηκε μὲ τόση τρυφερότητα καὶ ἀπόγνωσι παρόμοιος λυρικὸς σπαραγμὸς μπροστὰ στὸ φέρετρο ἀγαπημένου προσώπου. Ἄθελα καὶ ἀπρομελέτητα, δσάκις διαβάζουμε τὸ «Τραγούδι τῆς Ἀδελφῆς μου» τοῦ Γιάννη Ρίτσου, στὴ μνήμη ξανάρχεται τὸ «μικρὸ κομμένο δυάσμα» τοῦ ποιητῆ καὶ πατέρα Παλαμᾶ.

Τὴ δύναμι καὶ τὴ στιβαρότητα τοῦ ὑπερρεαλισμοῦ τὴν διαπιστώσαμε καὶ στὸν Ὀδυσσέα Ἐλύτη. Ἀφορμὲς θὰ μᾶς δοθοῦν καὶ στὸ μέλλον. Ὅμως μὲ τὸν Γιάννη Ρίτσο ὁ ὑπέρρεαλισμὸς ἀνέβηκε καὶ στὴν φηλότερη βαθμίδα τοῦ τρυφεροῦ λυρικοῦ τόνου.

Ἀπὸ κλασικὲς μορφὲς τοῦ στίχου ξεκίνησε κι' αὐτός. Ὅπως ὅλοι ἐξ ἄλλου οἱ ὁμότεχνοι τῆς σειρᾶς του (Γ. Βαφόπουλος, Νικηφόρος Βρεττάκος, Τζήσης Οἰκονόμου κλπ.) Ὅμως ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνανεώσεως καὶ ἐνιωθε τὸν ζυθίγησε στὴ νέα μορφὴ ποιήσεως· στὸν ὑπερρεαλισμό. Μ' αὐτὸν καὶ ἔδωσε τὴν προσωπική του συμβολὴ στὴ νέα ποίηση.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν συλλογὴ τῆς ὁποίας ἀποσπάσματα δώσαμε σήμερα, γνώρισαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ οἱ ἑξῆς συλλογές: «Τρακτέρ», «Πυραμίδες», «Ἑαρινὴ συμφωνία», τὸ ἐμβατήριο τοῦ «ἀνεπανοῦ» «Δοκιμασία», «Ὁ σύντροφός μας», «Παλιὰ μαζούρκα σὲ κρυφὸ βροχῆς» κλπ. καὶ μόναν ὁ τίτλος τῶν ἀσμάτων εἶναι δηλωτικὸς τῆς τεχνοτροπίας τοῦ ποιητῆ.

Α.Τ.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

28ον

Ἀφοῦ βοήθησε κι ὁ ἴδιος γιὰ νὰ συνέλθῃ ἡ γυναίκα του, ἔμαθε ἀπὸ τὴν Πόπη ὅλα τὰ καθέκαστα.

Ὅτι ὁ Στέλιος βρίσκονταν στὰ χέρια τῆς γερμανικῆς ἀστυνομίας, ὅτι τὸν εἶχαν κλείσει σ' ἕνα ὑπόγειο μὲ δεμένα τὰ χέρια, ὅτι τὴν ἔστειλε ὁ ἴδιος νὰ εἰδοποιήσῃ.

—Εἶναι τοὐλάχιστον καλά; Ρώτησαν κάθε τόσο ὁ πατέρας κι ἡ μητέρα.

Κι ἡ Πόπη, βλέποντας τὸν κόπο, τῶν δυστυχισμένων γονέων, ἀπαντοῦσε·

—Πολὺ καλά... Ὅσο νι'αὐτὰ μὴ στεναχωριέστε. Μόνο φροντίστε νὰ βρῆτε τρόπο νὰ τὸν πάρετε ἀπὸ κεῖ. Ἐκεῖ κάτω θὰ ὑποφέρῃ πολύ..

«Ἂς τὸ καταλάβουν μόνοι τους» ἔλεγε μέσα της.

—Μὰ τι ἔκαμε; Γιατί τὸν ἔκλεισαν;

Στὴν ἐρώτησι αὐτὴ ἡ Πόπη δὲν μποροῦσε νὰ δώσῃ ἀπάντησι.

—Ποῦ νὰ ξέρω, ἀποκρίθηκε. Αὐτὸ μόνο ὁ διερμηνέας μπορεῖ νὰ τὸ ξέρῃ. Ἐγὼ εἶμαι καθαρίστρια, καὶ αὐτὰ ψλῶσσα ξέρω καλὰ γιὰ νὰ καταλαβαίνω ὅταν μιλοῦν κοντά σ'ἐμένα.

Ἀκολούθησε μιὰ σύντομη σίωσις κι ἀποφασίστηκε νὰ γίνῃ ἔφοδος μὲ τὸν διερμηνέα. Ἡ Πόπη ἀνέλαβε νὰ μάθῃ τὴν διεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ του, κι ἔφυγε ἐπειτα γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν δεύτερη αὐτὴν ἀποστολή.

Ὅταν ἔμειναν μόνοι οἱ γονεῖς τοῦ Στέλιου, συνέχισαν μόνοι τους τὴ μελέτη τῆς κατασταστάσεως.

—Λὲς νὰ εἶχε ἀνακατευτῇ πουθενά; Ρώτησε ὁ κατέρας. Ὅλα ἡμπορεῖ νὰ γίνωνται.

Ἡ μητέρα βρίσκονταν στὴν ἴδια ἄγνοια. Ἦταν τόσο κανονικὴ ἡ ζωὴ τοῦ Στέλιου, ὥστε τίποτα δὲν εὕρισκαν νιὰ στήριγμα μιᾶς ὑποψίας.

Ἐξαφνα ὅμως μιὰ ἰδέα ἀναπήδησε σὲ στὰ μυαλά της. Θυμήθηκε τὸ γράμμα ποὺ εἶχε κάμει τὴν προηγούμενη μέρα μὲ ξένο ὄνομα καὶ ἡ ἐξήγησι ποὺ εἶχε δώσῃ ὁ Στέλιος ἀποσυναγιζόντας το, τῆς παρουσιά ζονταν τώρα κάτω ἀπὸ ἕνα ἐντελῶς διαφορετικὸς φῶς. Ἀλήθεια, μὲ ποιὸ δικαίωμα εἶχε ἀνοίξει τὸ ξένο γράμμα; Καὶ ἡ ταραχή του κατόπιν; Καὶ τὸ ὅτι βγῆκε ἀμέσως ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἦταν ἀμέλητος καὶ συλλογισμένος τὸ μεσημέρι; Κι ἔπειτα ἡ ἀπουσία του ἀπὸ τὸ σπίτι ὁλόκληρο τὸ ὀτόγευμα. Δὲν ἦταν περίεργα πράγματα ὅλα αὐτά;

—Δὲ μοῦ λές, Νίκο, σάτησε, ξέρεις κανένα.. πῶς τὸν λένε, νιὰ στάσου νὰ δῆς... (Συλλογίστηκε μερικὲς στιγμὲς γιὰ νὰ θυμηθῇ τὸ ὄνομα).. Ξέρεις κανένα Ρόβα;

Λὲς τὸ φίλο τοῦ Στέλιου ποὺ χαίρονει τὰ γράμματά του στὴν διεύθυνσι μας διεύθυνσι;

—Δὲν ξέρω ἂν χαίρνη γράμματα καὶ ἀπὸ κεῖ, χτὲς ὅμως ἔγινε κάτι παράξενο...

Καὶ ἀφηγήθη στὸν ἄνδρα της τὸ περιστατικό, μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες. Ὁ πατέρας ἔγινε περίεργος. Πραγματικά, εὔρισκε καιρὸ κάπως ἀφύσικη αὐτὴν τὴν σιγουριά, ποὺ ἔφτανε ὡς τὸ σημεῖο νὰ διαβάζῃ ὁ Στέλιος ξένα γράμματα.

Ἡ μητέρα ἐπανέλαβε τὴν ἐρώτηση:

—Τὸν ξέρεις αὐτὸν τὸν Ρόβα;

—Ὄχι. Ἐδῶ δὲν ἔχω ποιὸς εἶναι. Μόνο μιὰ φορὰ μοῦ εἶπε ὁ Στέλιος ὅτι εἶναι κάποιος φίλος του ποὺ τὸν παρακαλοῦσε νὰ χρησιμοποιῇ τὴ δική μας διεύθυνσι στὴν ἀλληλογραφία του.

Προσπάθησαν νὰ θυμηθοῦν ὅλα τὰ πράσωπα ποὺ ἀποτελοῦσαν ἄλλοτε τὸν κύκλο τοῦ παιδιοῦ των. Τὸ ὄνομα τοῦ Ρόβα δὲν ὑπῆρχε πουθενά.

Τότε γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ βάσιμη ὑποψία πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ τοῦ γιαλσμα.

—Κι' ἂν εἶναι, ἀνύποπτο πρόσωπο;..

—Ἤ, ἀντίθετα κανένας ποὺ δούλευε ἐναντίον τῆς Γερμανίδς καὶ μεταχειρίζονταν τὸ Στέλιό γιὰ μεσάζοντα στὴν ἀλληλογραφία του;

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

=Ὄνειρον σκιᾶς εἶναι ὁ ἄνθρωπος. ΠΙΝΔΑΡΟΣ

=Ἡ λαϊκὴ γνώμη ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν πολιτικὴν καλλιέργειαν τῶν μαζῶν. ΚΟΡΑΗΣ

=Ὅταν ἡ οἰκία τοῦ γείτονά σου καίεται, ἡ δική σου κινδυνεύει. ΟΡΑΤΙΟΣ

=Οἱ ἄνδρες εἶναι Ἀπρίληδες, ὅταν ἐρωτεύωνται. Δεκέμβρηδες, ὅταν νυμφευθοῦν. ΣΑΙΞΠΗΡ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ἕνας Ἀμερικανὸς διηγεῖτο τὶς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὸ ταξίδι στὴν Εὐρώπη:

—Στὴν Ἀγγλία, [illegible] τὶ ἐπιτρέπονται ἐκτὸς αὐτῶν ποὺ ἀπαγορεύονται. Στὴ Γερμανία ὅλα ἀπαγορεύονται, ἐκτὸς αὐτῶν ποὺ ἐπιτρέπονται. Στὴ Ρωσία ἀπαγορεύονται τὰ πάντα, ἀκόμα καὶ ὅσα ἐπιτρέπονται, ἐνῶ στὴ Γαλλία τὰ πάντα ἐπιτρέπονται, ἀκόμα καὶ ὅσα ἀπαγορεύονται.

***

Ὁ ἀρρωστος στὸ γιατρό:

—Πόσα σᾶς ὀφείλω γιὰ τὴν θεραπεία τῆς βαρυκοΐας μου;

—Πέντε χιλιάδες

—Πόσα; Ἔξη χιλιάδες;

—Ὄχι. Ἑπτὰ χιλιάδες!

***

—Λοιπόν, ρωτάει ὁ γιατρός, ἀκολουθεῖτε τὴν δίαιτα ποὺ σᾶς συνέστησα;

—Μάλιστα, ἀπαντᾶ ὁ ἀσθενής. Μόνο ποὺ ἡ δίαιτα μοῦ ἀναίγει τὴν ὄρεξη καὶ διερωτῶμαι ἂν εἶναι λογικὸ νὰ πεθάνω τῆς πείνας γιὰ νὰ κατορθώσω νὰ γίνω καλά!

***

Συζητοῦν δυὸ φίλες:

—Εἶμαι βέβαιη πὼς ὁ Νίκος θὰ μὲ ζητήσῃ σὲ γάμο.

—Πῶς τὸ κατάλαβες;

—Ἀρχίζει νὰ μὴ χωνεύῃ τὴ μητέρα μου.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

=ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ=

Ὁ Σκωτσέζος εἶναι ἑτοιμοθάνατος στὸ νοσοκομεῖο καὶ ἐκφράζει τὴν τελευταία ἐπιθυμία:

—Ἕναν καφὲ μὲ δυὸ κουταλιὲς ζάχαρη.

Ἀμέσως τοῦ ἑτοιμάζουν τὸν καφὲ ποὺ τὸν πίνει μὲ μικρὲς γουλιὲς γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστηθῇ.

—Περίεργη ἡ τελευταία σου ἐπιθυμία, τὸν ρωτᾶ ὁ γιατρός. Γιατί ζήτησες καφὲ μὲ δυὸ κουταλιὲς ζάχαρη;

—Γιατί στὸ σπίτι τὸν ἔπινα πάντα χωρὶς ζάχαρι, ἐνῶ στὰ ἄλλα σπίτια ποὺ μοῦ προσέφεραν, τὸν ἔπινα μὲ τρεῖς κουταλιές. Στὴν πραγματικότητα ὅμως μοῦ ἀρέσει μὲ δύο.

Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐξήγησι ἦταν ἡ πιθανώτερη, ἀλλὰ στὴν περίπτωση αὐτὴ ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν τὸ ἤξερε ὁ Στέλιος, ἀφοῦ διάβαζε τὰ γράμματα.

—Ἑπομένως πρέπει νὰ εἶναι ἔνοχος κι' ὁ Στέλιος....συνεπέρανε ὁ πατέρας, κι ἕνα ρίγος διέτρεξε τὸ κορμί του.

—Ἂχ τὸ παιδί μου... θὰ τὸ χάσω τὸ παιδί μου...Ξεφώνησε ἡ μητέρα, καὶ σωριάστηκε στὰ ντιβάνι μὲ λυγμούς.

Ἀλλὰ δὲν ἦταν ὥρα γιὰ κλάματα. Χρειάζονταν ψυχραιμία, βαρὴ σκέψη, καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἐνεργήσουν [illegible]

—Ἔλα νὰ ψάξουμε στὸ γραφεῖο του, εἶπε ὁ πατέρας.

—Γιατί;

—Ἔλα γρήγορα καὶ μὴ ρωτᾶς. Φαίνεται ὅτι ἔχει μπλέξει σὲ κάποια ὑπόθεση, καὶ ἂν ὑπάρχουν χαρτιὰ καὶ σημειώσεις στὸ γραφεῖο τὸς πρέπει νὰ ἐξαφανιστοῦν. Καὶ τὸ γρηγορώτερο μάλιστα.

—Ἂχ, τὸ παιδί μου....τὸ δυστυχισμένο τὸ παιδί μου..μουρμούριζε ἡ γυναίκα ἀπελπισμένη, ἀκολουθῶντας τὸν ἄντρα της στὸ ἰδιαίτερο δωμάτιο τοῦ Στέλιου.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τροπεζῶν, Ἑταιριῶν	»	100
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 28699 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημειοῦται Ἡ ἐφημερὶς μας συντηγάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

=Μακρόνεἶναι τὰ καθαρὸν Α:

1) Εἰς τὰ εἰς-ΑΙΑ ὑπερδισύλλαβα π.χ. ἡ ἐλαία, ἡ ἀηδαία.

2) Εἰς τὰ εἰς-ΕΙΑ οὐσιαστικά, τὰ παροξύτονα. π.χ. ἡ λεία, ἡ κολακεία.

3) Εἰς τὰ εἰς-ΡΑ δισύλλαβα ποὺ ἔχουν πρὸ τοῦ ΡΑ, φωνῆεν ἢ τὸν δίφθογγον ΑΥ π.χ. ἡ χώρα, ἡ σαύρα.

4) Εἰς ὅλα τὰ εἰς ΡΑ ὑπερδισύλλαβα π.χ. ἡ ὀκώρα, ἡ παλαίστρα.

=Ἐκ τῶν εἰς-Α θηλυκῶν ἐπιθέτων ἔχουν τὸ Α βραχύ, ἐκεῖνα τῶν ὁποίων τὸ ἀρσενικὸν εἶναι τριτόκλιτον π.χ. ἡ γλυκεῖα (ὁ γλυκύς). ἡ πλατεῖα (ὁ πλατύς).

Ἐκεῖνα δὲ τῶν ὁποίων τὸ ἀρσενικὸν εἶναι δευτερόκλιτον τὸ Α εἶναι μακρόν. Π.χ ἡ ὡραία (ὁ ὡραῖος), ἡ δικαία (ὁ δίκαιος).

=Ὅσα ἔχουν τὸ Α βραχὺ εἰς τὴν ὀνομαστικήν, τὸ ἔχουν βραχὺ καὶ εἰς τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν τοῦ ἑνικοῦ π.χ. ἡ γλυκεῖα, τὴν γλυκεῖαν, Ὦ γλυκεῖα.

=Καὶ ὅσα ἔχουν τὸ Α μακρὸν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τὸ ἔχουν μακρὸν καὶ εἰς τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν τοῦ ἑνικοῦ π.χ. ἡ δικαία, τὴν δικαίαν, ὦ δικαία.

=Τὰ θηλυκὰ ἐπίθετα, ὅσων τὸ ἀρσενικὸν εἶναι δευτερόκλιτον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ ἰσοῦνται, ὅπως καὶ τὰ ἀρσενικά των. Π.χ. αἱ δίκαιαι, τῶν δικαίων, ὦ δίκαιαι (παρὰ τὸν κανόνα), αἱ κύριαι (προτάσεις), τῶν κυρίων. Ἀλλὰ αἱ κυριαι.

(Συνεχίζεται)

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

—Ἡ Στατιστικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας Ἑλλάδος τοῦ 1958 μᾶς δίνει μία ἀναλυτικὴν εἰκόνα τῆς Ἐκπαιδεύσεως στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ πρῶτα μιὰ «γενικὴ ἄποψις». Πόσοι εἶναι οἱ νέοι, ποὺ μορφώνονται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον μέχρι τὶς ἀνώτερες σχολές. Βέβαια ἡ βάσις εἶναι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. 1001788 μαθηταὶ ἐφοίτησαν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1957—58 στὰ ἡμερήσια καὶ νυκτερινὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα.

—Ἀκολουθεῖ ἡ μέση ἐκπαίδευσις μὲ 226.013 μαθητὰς τῶν ἡμερησίων καὶ νυκτερινῶν, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν γυμνασίων καὶ ἐμπορικῶν σχολῶν.

—Στὴ μέση ἐκπαίδευσι πρέπει νὰ προστεθοῦν οἱ μαθηταὶ τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1956—57, ἦσαν 31 778.

—Κορυφαία βεβαίως εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις. Κατὰ τὸ ἔτος 1957—58 ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν ἦταν 21 594.

—Τὰ ἀγόρια ποὺ φοιτοῦν στὰ 10 949 δημοτικὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος (ἐκτὸς νηπιαγωγείων) ἀνέρχονται σὲ 506.753 καὶ τὰ κορίτσια σὲ 465 125. Τὰ ἀγόρια εἶναι περισσότερα.

—Καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἐνδιαφέροντες ἀριθμοί Τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τῶν φοιτησάντων σὲ κάθε τάξι εἶναι: Πρώτη 63.796, Δευτέρα: 44.479, Τρίτη: 35 018, Τετάρτη: 28.234, Πέμπτη: 28.292, Ἕκτη: 26.194

—Καὶ τώρα ἂς περάσουμε στὴν ἀνωτάτη ἐκπαίδευση.

Ἡ πολυπληθεστέρη σχολὴ (καὶ τῶν δύο Πανεπιστημίων) εἶναι ἡ Νομικὴ μὲ 3 555 σπουδαστάς. Τοὺς λιγώτερους τοὺς ἔχει ἡ Ἀκαδημία Σωματικῆς Ἀγωγῆς μὲ 107 σπουδαστάς. Μετὰ τὴν Νομικὴ Σχολὴ ἔρχονται οἱ 14 Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες ὅπου φοιτοῦν 2 256 ὑποψήφιοι δάσκαλοι καὶ δασκάλες. Τρίτη ἔρχεται ἡ Φιλολογία (Φιλοσοφικὲς Σχολὲς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης) μὲ 2 234 φοιτητάς. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἰατρικὴ μὲ 2 194 σπουδαστάς, κατὰ πόδας ἔρχεται ἡ Φυσικομαθηματικὴ μὲ 2 184. Μετὰ εἶναι ἡ Παντείος Σχολὴ μὲ 1 849 φοιτητάς, ἡ Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ μὲ 1 674, Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον 1.563, Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ 1 276, Γεωπονικὴ 295, Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν 122.

—Ὁ μέσος ὅρος ἐξόδων γιὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐκπαίδευσι εἶναι, κατὰ νοικοκυριό, 16,28 δρχ. κατὰ ἑβδομάδα ἢ 4,24 δρχ κατ' ἄτομον τὴν ἑβδομάδα. Ἐτησίως δηλαδὴ εἶναι, κατὰ νοικοκυριό, 846,56 δρχ. Ποσοστιαία, ἡ δαπάνη μορφώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως ἀντιπροσωπεύει τὸ 1,89% τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων ἑνὸς ἀστικοῦ νοικοκυριοῦ.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
SANTE

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἀγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ

καθὼς καὶ πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων στὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.
(Παραλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς 47ης ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Βεροίας δημοσιεύομεν κατωτέρω σχετικὸν σημείωμα τοῦ Διευθυντοῦ Συντάξεώς μας κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἕνα μικρὸν τμῆμα τῆς συγγραφομένης Μελέτης του «Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ»:

—Συνεπληρώθησαν, προχθές, 47 ἔτη ἀπὸ τὴν 16ην Ὀκτωβρίου 1912 κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βέροια μετὰ 5 αἰῶνας δουλείας ἀνέπνευσεν τὸν ζήδωρον ἀέρα τῆς ἐλευθερίας.

—Τὴν 14ην Ὀκτωβρίου 1912 τὸ Γενικὸν Ἑλληνικὸν Στρατηγεῖον, τὴν 6 30 μ.μ. ἐξέδωκεν —δύο ὥρας μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' εἰς Καζάνην—σειρὰ Διαταγῶν Ἐπιχειρήσεων διὰ τῶν ὁποίων ἐγένετο γνωστὸν ὅτι: «ἀπὸ αὔριον 15ην Ὀκτωβρίου, ἡ Στρατιὰ θὰ προέλαση πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Βεροίας».

—Ἡ Στρατιωτικὴ Κατάστασις, τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1912 εἶχεν ὡς ἑξῆς: Ἡ 2α Ἑλληνικὴ Μεραρχία κατώρθωσε νὰ νικήση μικρὰν ἐχθρικὴν δύναμιν, εἰς τὸ χωρίον Χάϊοβαν (ἰδὲ Πολυμύλου) καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας διενυκτέρευσεν ἐντὸς τοῦ στενωποῦ Τριποτάμου. Ἡ 3η Μεραρχία παρέμεινε πλησίον τοῦ Πολυμύλου.

Ἡ 4η Μεραρχία ἐπορεύθη πρὸς τὸ Ξηρολείβαδον, ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰς τὸ Βρωμοπήγαδον. Ἡ 5η Μεραρχία διενυκτέρευσε εἰς Κουμαριὰν καὶ ἡ 1η Μεραρχία ἔφθασε τὴν 11ην βραδυνὴν εἰς Σφηκιάν (Συνεχίζεται)

Ποντιακὸν Ἀνέκδοτο

ΑΝ ΕΓΕΝΤΟΝ ΚΑΛΑ

Ἕνας ἄρρωστος ἐπέγνωε κ' ἔρχουτον σὸν ἰατρὸν καὶ καλὸ κ'ἐπόρτσεν νὰ γίνεται.

Ἕναν ἡμέραν, ἕνας φίλος ατ ἐρώτεσεν ἀτὸν, ἀτώρα πῶς εἶσαι; ἐγέν-ς καλά;

Κιὰρ ντ' ἔξερω εἶπεν ἀτὸν ὁ ἄρρωστον, ὁ γιατρὸν λέ-ει με πολλὰ καλὰ εἶσαι.

Σταῦρος Ταυρίδης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΓΡΑΜΜΗ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΚΑΝΑΔΑ
ΤΟ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
"ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ"
ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ "ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ"
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΕΜΠΕΚ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ
Μὲ τὴν νέαν πολυτελῆ ἐσωτερικήν του διαρρύθμισιν τὸ ὑπερωκεάνιον "ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ" ἤρχισε τακτικὰ δρομολόγια μεταξὺ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΚΑΝΑΔΑ. Ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τὴν
16ην Νοεμβρίου
Παραλλήλως πρὸς τὴν τακτικὴν γραμμὴν Ἑλλάδος-Ἀμερικῆς ποὺ ἐξυπηρετεῖται διὰ τοῦ ὑπερωκεανίου της "ΟΛΥΜΠΙΑ", ἡ GREEK LINE καθιέρωσε πρώτη τὴν ἀπ' εὐθείας τακτικὴν γραμμὴν Ἑλλάδος - Καναδᾶ μὲ τὸ ὑπερωκεάνιον "ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ", ποὺ ἀναπλέει τὸν ποταμὸν Σὰν Λωράν καὶ φθάνει ἕως τὸ ΚΕΜΠΕΚ.

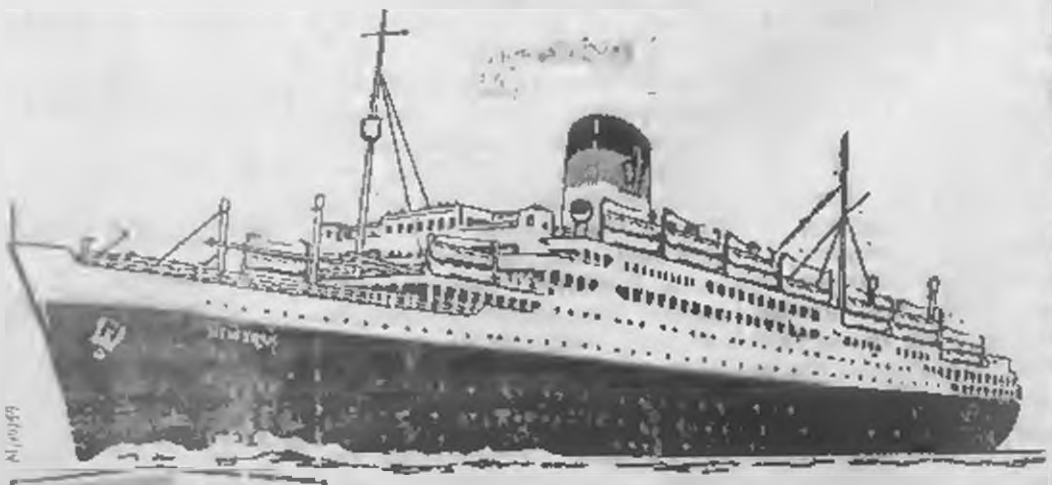

GREEK LINE
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
Διὰ πληροφορίας καὶ εἰσιτήρια ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν πράκτορά της προτιμήσεώς σας
ΣΤΗΝΟΥΜΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΝΑΔΑ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ ΜΕ ΤΟ "ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ"

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΚΤΗΜΟΝΕΣ

—Μας γράφουν συχνὰ πολλοὶ ἀκτήμονες τοῦ Νομοῦ μας, ὅτι δὲν βλέπουν καμμιὰν προσπάθειαν τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀποκατάστασίν τους, καίτοι ὑπάρχουν διαθέσιμα κτήματα.

—Ἂς ἀναφέρωμε τὴν περίπτωσιν τοῦ κτήματος Νεοκάστρου. Ὑπάρχουν 47 ἀκτήμονες εἰς τὸ χωριό. Ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν τοῦ Δημοσίου (καὶ κατὰ κυριότητα ὡς πρὸς τὰ 1/3) τελεῖ ἕνα κτῆμα ἀπὸ 800 στρέμματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 700 ἔχουν ἐκχερσωθῆ. Ἦταν ἰδιοκτησία ἑνὸς Ἀλβανοῦ, ποὺ ἀπέθανεν πρὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ δὲν ἐμφανίζεται κληρονόμος του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

—Διατί τὸ Κράτος δὲν τὰ διανέμει εἰς τοὺς ἀκτήμονας Νεοκάστρου, ὥστε ὁ καθεὶς ν' ἀποκτήσῃ 16 περίπου στρέμματα; Πρέπει νὰ πεινοῦν ἢ νὰ γίνωνται ἔμβροι τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος;

ΟΙ ΒΕΡΟΙΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΟΥΔΑΠΗΣ

—Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς δωρεᾶς ἑνὸς νεωτάτου τύπου μικροφώνου τοὺς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου ὁ τοποτεθόμογενοὺς τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου Χριστοδούλου εἶναι ἐπικαιρον νὰ σημειωθῇ, ὅτι οἱ ξενητευμένοι Βεροιεῖς ἔχουν ξεχάσει τὴν γενέτειράν τους. Ἀλλοίμονο, βέβαια ἂν μία πόλις ἀναμένῃ νὰ ζήσῃ ἀπὸ τοὺς «ἀδηλους πόρους», τὰ ἐμβάσματα τῶν «ἀποίκων της», ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι θὰ ἔπρεπε καὶ τὰ χθεσινὰ τέκνα της νὰ δώσουν μερικὰ δείγματα ἀγάπης πρὸς τὴν γενέτειράν τους. Νὰ μὴ διασπάσουν, ἐντελῶς, τὸν κρίκον τῶν ἀναμνήσεων, ποὺ διαρκεῖ καὶ ὑπάρχει, χωρὶς νὰ ἐξοφανίζεται ἀπὸ ἀποστάσεις ἢ χρονικὰ διαστήματα.

—Μὲ αὐτὸ τὸ πρίσμα πρέπει νὰ ἀξιολογήσωμε τὴν προσφορὰν τοῦ κ. Ἀλεξ. Χριστοδούλου ποὺ καίτοι μακρυά, στὴν χώραν τῶν 49πολιτειῶν, δὲν ξέχασε τὴν μικρήν του, Βέροιαν.

Ἡ πρώτη αὐτὴ εἰσφορὰ εἶναι μικρή. Ὅσα καὶ τὰ ἀπέριττα στεφάνια, ποὺ ἀφήνομε στὰ ἥρωα τῶν Ἡρώων. Καὶ ὅμως ἔχει μεγάλη ἀξία, διότι συμβολίζει ἕναν ἱερὸν δεσμὸν καὶ ἀποτελεῖ ἕνα παράδειγμα.

ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΙΣΒΟΡΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9730/3785 9/5/59 διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δ. Λογιστ. διετάχθη τὸ Γραφεῖον Ἀνταλλαξίμων Κτημάτων Βεροίας, νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Γεωργικὴν Ὑπηρεσίαν τὸ ἀνταλλάξιμον κτῆμα Ἰσβόρου (Λευκοπέτρας) διὰ τὴν γεωργοκτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων Λευκοπέτρας. Ἤδη ὅμως οἱ χωρικοὶ πληροφοροῦνται ὅτι ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία Βεροίας δημοπρατεῖ τὸ κτῆμα ταῦτα. Ἂν οἱ πληροφορίες μας ἀληθεύουν, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ὁ κ. Νομάρχης.

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΜΕΡΤΕΝ...

Τὴν προηγουμένη ἑβδομάδα—ὅπως γράφομεν ἀναλυτικὰ στὰ «Σημειώματά μας» τῆς 2ας σελίδος—τὸ Κακουργιοδικεῖον Βεροίας ἀπήλλαξε δύο κατηγορουμένους, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν ἕνα, μάλλον, κρίνοντας μὲ ἐπιείκειαν. Καλῶς, βεβαίως, ἔπραξαν οἱ ἔνορκοι μὲ τὴν παμψηφεὶ ἀθωωτική τους ἐτυμηγορίαν, ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀμνηστεύει τοὺς γερμανοὺς ἐγκληματίες.

Εἶναι αἴσχος διὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ θυσιάζωμεν τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς καὶ τῆς χώρας μας, χάριν τῶν γερμανικῶν μάρκων...

Εἶναι ὥραν νὰ διακηρύσσωμεν θυσιήν ὥρα, ὅπου ἐγεννήθησαν ἡ Δημοκρατία καὶ τὰ ἰδανικά, ... Κύριοι, μπορεῖτε νὰ σκοτώσετε Ἕλληνες, ὅσους θέλετε, ἀρκεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔχῃ, ὅταν θὰ ἐκδικασθοῦν τὰ ἐγκλήματά σας οἰκονομικὰ συμφέροντα συνυφασμένα μὲ τὴν ἰδικήν σας πατρίδα. Ὥραία δικαιοσύνη τῆς χώρας μας.

Μετά, διαμαρτυρόμεθα, διατί δὲν μᾶς ὑπολογίζουν οἱ «φίλοι» μας, ὅταν ἐκτελῆται, ἀντὶ τῶν ἐγκληματιῶν, ἡ Δικαιοσύνη μὲ τὸ ὁπλοπολυβόλα τῆς σκοπιμότητος!!

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Μᾶς καταγγέλλουν, ὅτι εἰς τὸν ἐμπροσθεν τοῦ κτιρίου τοῦ 3ου καὶ 4ου Δημ. Σχολείου χῶρον ὑπάρχουν ἐπικίνδυνοι λάκκοι πλησίον τοῦ παρακειμένου νερομύλου καὶ κινδυνεύουν οἱ διαβάται νὰ κτυπήσουν θανασίμως καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ πνιγοῦν.

Ἂς λάβῃ τὰ μέτρα του ὁ κ. Δήμαρχος, πρωτοῦ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως ὁ... Διόβολος Ἀναμένομεν.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μονιζομένου: «Λεγεών». Ὁ Μάρκος μᾶς δίδει πιὸ πλήρη τὴν ἀπάντησι του: «Λεγεὼν ὄνομά μοι, διότι πολλοί ἐσμεν» Μαρκ. ε' 9). Τὸ ὄνομά μου εἶναι Λεγεών, γιατὶ εἴμαστε πολλοί! Δὲν ὁμιλεῖ ὁ Ἰδιος, ἀλλ' ἡ πληθώρα τῶν δαιμονίων ποὺ βρίσκεται μέσα του. Ἴσως ὁ Χριστὸς τοῦ ἔκαμε τὸ ἐρώτημα αὐτὸ γιὰ νὰ δείξῃ στοὺς μαθητάς Του πόσον τελεία ἦταν ἡ κατάκτησις καὶ ἡ δέσμευσις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἀπὸ τὰ δαιμόνια. Ἤθελε νὰ τοὺς δείξει ὅτι οἱ δυνάμεις αὐτὲς δὲν εἶναι φανταστικές, ἀλλὰ πραγματικὲς ἂν καὶ ἀόρατες. Ἡ πραγματικότης δὲν εἶναι πάντοτε ὁρατή.

Ὁ δαιμονιζόμενος ὄχι μόνον πλησίασε τὸν Χριστό, ἀλλ' ἔπεσε μπροστά Του καὶ Τοῦ εἶπε, «Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Δέομαί σου μὴ μὲ βασανίσῃς» (Λουκ. η' 28). Δὲν ὠφέλησε ὁ δαιμονιζόμενος, ἀλλὰ τὰ δαιμόνια ποὺ τὸν ἐξουσίαζαν ἀπόλυτα. Εἶπαν δὲ τὰ λόγια αὐτά, ἀφοῦ ἠσθάνθησαν τὴν ὑπερτέρου σε δύναμιν τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω τους. Ἤδη ὁ Χριστὸς εἶχε διατάξει τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν. Τὰ δαιμόνια δὲν ἀγνοοῦν τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ. Ξέρουν πολὺ καλλίτερα ἀπὸ πολλούς, ποὺ θεωροῦν τὸν Χριστὸν ἁπλοῦν ἄνθρωπον, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεός, εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου. Δίκαιο εἶχε ὁ Ἰάκωβος ὅταν ἔγραφε «καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσι».

Μόνον ἕνας μπορεῖ νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ αἰχμαλωσίαν σου κι Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός. Πρέπει ὅμως νὰ Τὸν πιστεύσῃς ὡς Κύριον Σωτῆρα καὶ Θεὸν καὶ νὰ Τὸν προσκυνήσῃς ὡς τὸν μόνον Λυτρωτήν σου.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ἡ Κα Δήμητρα Παναγιώτου Γκαργκατσούγια δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Σωτηριάδης Ἀνέστης τοῦ Χρήστου καὶ τῆς Εὐγενίας τὸ γένος Μακρίδου γεννηθεὶς ἐν Λευκόγια Δράμας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἡσαΐα Τσακιρίδου τοῦ Μελετείου καὶ τῆς Σ. μέλας τὸ γένος Γσιτλακίδου γεννηθεῖσα ἐν Ρωσσίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Λαζοχωρίῳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Παῦλος Ζουμπόδης τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Ἀναστασίας τὸ γένος Γιάσογλου γεννηθεὶς εἰς Πύργον Ἐορδαίας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀναστασία Μεϊμαρίδου τοῦ Σωτηρίου καὶ τῆς Κυριακίτσας τὸ γένος Ζουμπουλογλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Σαλουκίδης Σίμος τοῦ Παναγιώτη καὶ τῆς Μαγδαληνῆς τὸ γένος Μεταλλίδου γεννηθεὶς ἐν Κρύᾳ Βρύσῃ καὶ ἡ Ραδὴ Ὀδυσσαρίδου τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ζαχαρούλας γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Η ΜΗΛΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΟΝΟΣΠΙΤΩΝ

Μονόσπιτα (τοῦ Ἀντιποῦ μας) Ἔφετος ἡ μηλοπαραγωγὴ τοῦ χωρίου μας (Μπέλ—φὸρ) εἶναι μεγάλης ποσότητος καὶ καλῆς ποιότητος. Οἱ τιμὲς τους εἶναι μέτριες.

Κακὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσαν ἡ νοστροπία μερικῶν ἐμπόρων, ποὺ διαδίδουν—ἀφοῦ ἀγοράσουν αὐτοὶ τὴν ποσότητα ποὺ ἤθελαν—ὅτι ἡ παραγωγὴ μήλων ἐξαντλήθηκε, ἐνῶ ἡ μισὴ παραγωγὴ δὲν διετέθη ἀκόμη.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἡμαθίας μετεκομίσθησαν ἐκ τῆς ὁδοῦ Μιλόγλου (ἐληᾶ) εἰς ὁδὸν Κεντρικὴν παραπλεύρως Δ/σεως Χωρ/κῆς Βεροίας ἔνθα ὑπῆρχε πρότερον ἡ Νομαρχία.

Ὁ Διευθυντὴς
Τοῦ Ὑγειον. Κέν. Ἡμαθίας
Νομίατρος
ΧΑΡ. ΤΗΣΑΡΧΟΝΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο "ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ,,

—Ἐκυκλοφόρησεν τὸ 2ον τεῦχος τοῦ «δελτίου ἐνημερώσεως καὶ ἐπικοινωνίας τῶν μελῶν καὶ φίλων τοῦ Τ.Ο.Β.». Ἡ ἔκδοσις αὐτὴ εἶναι πανηγυρικὴ ἐξ 20 σελίδων, πολύχρωμος, καλλιτεχνικὴ καὶ πολὺ ἐπιμελημένη.

—Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἄρθρων σχολίων, ρεπορτάζ τῆς συντάξεως διὰ τὸ Φεστιβὰλ τοὺς ὁμογενεῖς καὶ τὴν δράσιν τοῦ ΤΟΒ δημοσιεύονται καὶ οἱ κάτωθι συνεργασίες τοῦ κ. Γιάννη Σφηνίτσου.

Τοῦ κ. Ἀποστόλου Γοσφεροπούλου «ἕνας κύσμος γεννιέται ἕνας ἄλλος πεθαίνει» (ἀνακοίνωσις ἀπὸ τὴν συνάδελφον «ΝΙΚΗ») καὶ οἱ δυὸ ἀδελφὲς πόλεις Βέροια—ΒΕΡΕΑ, τοίμημα τοῦ κ. Στ. Σβαρνόπουλου, ἀφιερωμένο στὴν Βέροια, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας κ. Γ.Χ. Χιονίδη χρονογράφημα μὲ τίτλον «Γκρεμισμένες Ἐλπίδες καὶ Ἱστορικὸν σημείωμα διὰ τὴν «Ἀπελευθέρωσιν τῆς Βεροίας». Ἐπίσης ἀναδημοσιεύεται σημείωμα τοῦ ἐκλεκτοῦ λογοτέχνου κ. Κ. Θ. Δημαρᾶ (ἀπὸ τὸ «Βῆμα» τῆς 15/5/59) μὲ τίτλον «Βέροια».

—Τὰ ἔξοδα τῆς ἐκδόσεως ἐκαλύφθησαν ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῶν διαφημίσεων.

—Τὸ Δ.Σ τοῦ Τ.Ο.Β. εἶναι ἀξιέπαινον, διότι διὰ πρώτην φορὰν παρουσίασεν μία τόσο πολυσέλιδη ἔκδοσι στὴν Βέροια.

'PIO,

Ὑπὸ νέαν Διεύθυνσιν

ἤρχισε νὰ λειτουργῇ

ἀπὸ τῆς 24 τρέχον.

ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΤΖΑΖ

καὶ μὲ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν

καλλιτέχνιδα Ντιζὲζ

ΕΦΗ ΠΑΠΑ

Τηλ. 2-40

ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΕΝΤΟΝΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΙΚΗΝ ΕΙΣΦΟΡΑΝ, ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ

—Ὑπὸ πολλῶν κατοίκων τῆς Βεροίας καὶ τῶν γειτονικῶν χωρίων μᾶς ἐγένοντο παράπονα, διότι τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Βεροίας προέβη εἰς κοινοποίησιν προσκλήσεων, πρὸς καταβολὴν τῶν καταλογισθέντων ποσῶν, τῆς Σχολικῆς εἰσφορᾶς.

—Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ὅτι ἡ σχολικὴ εἰσφορὰ ἡ ἐπιβαλλομένη ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΩΣ διὰ τὴν ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ τοὐλάχιστον ἐκπαίδευσιν εἶναι καταδήλως Ἀντισυνταγματική, διότι τὸ ἄρθρο 16 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 ἐπιτάσσει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

Παράγραφος 1: «Ἡ Ποιδεία τελεῖ, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐπιστασίαν τοῦ Κράτους καὶ ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ ἢ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» καὶ ἰδίως ἡ παράγραφος 3 κατὰ τὴν ὁποίαν «Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτική παρέχεται δὲ δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους».

—Ἐκ τούτων συνάγονται

1) Ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς Σχολικῆς εἰσφορᾶς, μόνον προαιρετικῶς. Ἂν θέλῃ ὁ συνεισφέρων, εἶναι δυνατὸν νὰ βεβαιωθῇ καὶ εἰσπραχθῇ.

2) Ἐν προκειμένῳ τὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως παραβαίνουν τὸ Σύνταγμα καὶ συνεπῶς πᾶς πολίτης δύναται ξνὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν διὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος.

3) Ἡ νομικὴ κατοχύρωσις τῶν πολιτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ μόνον, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσονοῦτοι ἀχθοῦν ἐνώπιον τούτου, ὁπότε τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 114 κτλ, τοῦ Συντάγματος δύναται καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τοὺς ἀντισυνταγματικοὺς Νόμους κτλ.

4) Βεβαίως ἡ ἐκπαίδευσις, γενικῶς πρέπει νὰ καλύπτῃ τὰς ἀνάγκας της, πλὴν δμως προσπάθεια αὐτὴ ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, ὅπως διακηρύσσει ὁ θεμελιώδης, Καταστατικὸς Χάρτης, τὸ Σύνταγμα.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Ἀλεξάνδρεια (τοῦ ἀντιποῦμας) Πληροφορούμεθα ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐπαγγελματοβιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ὡμίλησεν ἐνώπιον τῶν συνέδρων τοῦ Γ. Πανελληνίου Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανορείας κ. Χαρίλαος Παπαποστόλου ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν τροποποιητέων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2189/52 «περὶ τυπικῶν Ἑνώσεων καὶ Κεντρικῆς τοιαύτης τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

—Ὁ κ. Παπαποστόλου ἐπέτυχεν κατὰ τὴν εἰς Ἀθήνας παραμονήν του τὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν, ἐνὸς νέου σχεδίου ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως Ἀλεξανορείας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἐκτὸς σχεδίου πόλεως.

—Ἐπίσης ἐπέτυχε τὴν ἔγκρισιν ἐνὸς ἄλλου σχεδίου πόλεως, τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου

Υπόεθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
2
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 189

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

—Χαρακτηριστικόν γνώρισμα τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος εἶναι,ὅτι ἀποτελεῖ μίαν διελκυστίνδαλειτουργιῶνκαὶ ἐξουσιῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία προσπαθεῖ νά καθυποτάξῃ τήν ἄλλην. Αὐτό τό γεγονός, βεβαίως, δέν συνιστᾶται, ἀλλ'ἁ συναντᾶται εἰς τά Δημοκρατικά Κράτη. Μπορεῖ ὁ Μοντεσκιέ («τό πνεῦμα τῶν νόμων») νά διεκήρυξε τήν ἀνάγκην τοῦ χωρισμοῦ τῶν λειτουργιῶν, μπορεῖ νά διδάσκωμεν, ὅτι μία εἶναι ἡ διατάσσουσα ἐξουσία» καί τρεῖς οἱ λειτουργίες της, ἀλλά ὅλα αὐτά—δυστυχῶς--ἀνήκουν εἰς τά χαρτιά.

—Διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι πάντοτε ἡ ἐκτελεστική ἐξουσία, ἡ Κυβέρνησις ἀποτελεῖ τόν διευθύνοντανοῦνκαὶτῆςΔημοκρατίας Τό Σύνταγμα—γραπτόν εἰς τήν Ἑλλάδα—κατοχυρώνει τόν χωρισμόν τῶν λειτουργιῶν, ἀλλά —τραγική εἰρωνεία!!—τό Σύνταγμα παραβιάζεται καί ὅλες οἱ θεωρίες ξεψυχοῦν.

Καί ἰδοῦ μερικά παραδείγματα παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος.

—Τό ἄρθρον 14 τοῦ Συντάγματος διακηρύσσει, ὅτι οὐδέν προληπτικόν μέτρον λαμβάνεται κατά τοῦ Τύπου (ἐφημερίδος κτλ) διότι οὗτος εἶναι ἐλεύθερος. Συνεπῶς ἀπαγορεύεται νά ζητῇ τό Κράτος τήν ἔκδοσιν ἀδείας, διά τήν κυκλοφορίαν ἐφημερίδων κτλ. Κάθε Ἕλλην πολίτης μπορεῖ νά ἐκδίδῃ ἐφημερίδα.

Τό ὀφείλετον Πρόβλεψις Κυβερνήσεως«Τύπου» σημαίνει εἰς ἕνα ψήφισμα καί ἀπαιτεῖ τήν ἔκδοσιν ἀδείας, Ἀλλά τό Σύνταγμα, ποῦ ἐψηφίσθη τό 1952, εἶναι νεώτερον καί συνεπῶς δέν εἶναι δυνατόν νά καταργῆται ἀπό ψηφίσματα καί συντακτικές πράξεις, ποῦ κατ' οἰκονομίαν ἰσχύουν μόνον σέ Κρίσιμες στιγμές (π.χ. ἐμφύλιους πολέμους κτλ. ὁπότε κυριαρχεῖ ὁ πανίσχυρος καιρός«Ἡ Σωτηρία τῆς πατρίδος ἄς εἶναι ὁ ὑπέρτερος Νόμος» («Σάλους πόπουλι σουπρέμα λέξ ἔστο»).

—Σήμερα ὅμως δέν διατρέχομεν τέτοιους κινδύνους καί συνεπῶς πρέπει νά ἰσχύῃ τό Σύνταγμα ποῦ εἶναι καί νεώτερον τῶν «ὑπερσυνταγματικῶν» αὐτῶν διατάξεων.

—Σημειώνομεν ἀκόμη τήν παραβίασιν τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος, κατά τό ὁποῖον πρέπει ἡ στοιχειώδης—τοὐλάχιστον—ἐκπαίδευσις νά παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ, ὑπό τοῦ Κράτους. Ἐν τούτοις ἐπιβάλλονται συνεχῶς—ἀντισυνταγματικαί-σχολικαί καί εἰσφοραί.

—Παραβιάζεταιτό Σύνταγμακαί ἡ ἀρχή τῆς διακρίσεως τῶν λειτουργιῶν—ὅταν πολῖται ὑπαγονται εἰς τα Στρατοδικεῖα ἤ κρατοῦνται, ἄνευ δικαστικῶν ἐντολῶν συλλήψεως κτλ εἰς φυλακάς καί μέρη ἐκτοπισμοῦ (ἄρθρα 4,5,6 7,8 καί ἰδίως ἡ β. παράγραφος τοῦ ἄρθρου 97)

—Δέν τηρεῖται τό Σύνταγμα (ἄρθρον 102). Ὅταν οἱ Μανδαρῖνοι λαμβάνουν 50 60 χιλιάδες δρχ. μηνιαίως.

—Δέν ἐφαρμόζεται τό Σύνταγμα, ὅταν δέν ἐκτελοῦνται οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

***

—Ὅταν παραβιάζεται τό Σύνταγμα καταλύεται ἡ Δημοκρατία καί καθιδρύεται Μανδαρινοκρατία. Ὀφείλει ἡ Διεύκησις, ἡ Κυβέρνησις, τό Κράτος νά σέβεται τό Σύνταγμα .Οἱ πολῖται νά ἀσκοῦν τα ἔνδικα ἤ ἄλλα μέσα, ποῦ τούς χορηγοῦνται, ἐνώπιον τῶν ἱεραρχικῶς ἀνωτέρων ἀρχῶν ἤ τῶν Δικαστηρίων καί εἰδικώτερον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

—Ἀπεκτήσαμε, μέ τό αἷμα τῶν προγόνων μας, διάφορα δικαιώματα. Ἐπιδιώκομεθα μέ εἰρηνικούς, ἀλλά συνεχεῖς ἀγῶνας νά διατηρήσωμεν αὐτά, διότι ἀλλοιῶς ἀδηγούμεθα, ἐμμέσως, πλήν ὅμως ἀσφαλῶς, εἰς καταλυσιν τῆς Δημοκρατίας.

—Ἕλληνες πολῖται μή λησμονεῖτε τά δικαιώματα ἀλλά -αί τάς ὑποχρεώσεις σας, ἀπέναντι τοῦ Συντάγματος (ἄρθρον 114) καί τῆς Δημοκρατίας

Γ.Χ.Χ.

Θεῖον κήρυγμα

ΑΠΡΟΣΕΞΙΑ

Ὁ μεγάλος καλλιτέχνης Γουσταῦος Ντορέ ἐζωγράφισε μια περίφημη εἰκόνα τῆς παραβολῆς τοῦ πλουσίου καί τοῦ πτωχοῦ ποῦ μᾶς εἶπεν ὁ Κύριός μας στό ιστ' κεφ. τοῦ Λουκᾶ. Ὁ πλούσιος παρουσιάζεται μέσα στήν ἀνατολική πολυτέλεια. Ζῆ μέσα σ' ἕνα μαρμάρινο σαλῖνι.

Στό τέλος τῆς μαρμαρένιας σκάλας βρίσκεται κακόμοιρος κι' ἄρρωστημένος ὁ Λάζαρος. Σπουδαία ἡ εἰκόνα αὐτή ποῦ δείχνει ζωηρά τή φαντασία τοῦ καλλιτέχνου. Κάτι ἄλλο ὅμως ὁ Ντορέ εἰσήγαγε στήν εἰκόνα ποῦ δείχνει ὅτι ἔδωσε τήν ἀντελήφθη πλήρως τήν παραβολή αὐτή. Πάνω ἀπό τόν Λάζαρο δείχνει ἕνα ἀνατολίτη δοῦλο μέ τό μαστίνιο στό ὑψωμένο χέρι του. Σάν νά τοῦ εἶπε ὁ ἀφέντης του νά διώξη τόν Λάζαρο γιατί τόν θεωροῦσε σαν μιά νεροκεφαλή μέσα στά παλάτια τῆς ἀπολαύσεως. Λάθος ἔκαμε ὁ Ντορέ. Ἡ παρουσία τοῦ πτωχοῦ, ἀρρωστιάρη Λαζάρου καθόλου δέν ἐνοχλοῦσε τόν πλούσιο. Δέν τοῦ φέρθηκε ἄσχημα, γιατί οὔτε κἄν τόν πλάκωσε. Ἀδιαφόρησε γι' αὐτόν. Ὁ πλούσιος λοιπόν στόν ἄλλο κόσμο δέν τιμωρήθηκε μέσα στήν κόλασι, γιατί φάνηκε σκληρός στόν πτωχό Λάζαρο, ἀλλά γιατί φάνηκε ἀδιάφορος. Οὔτε κἄν τόν ποδοσέξε. Ἡ ἀπροσεξία γίνεται ἐπανάληψιμο ἁμάρτημα. Ἐκεῖνον ποῦ στή γῆ δέν ἤθελε νά προσέξη, ἀναγκάσθηκε νά τόν προσέξη ἀπό τήν κόλασι, ποῦ βρισκόταν, ἄλλ' ἦταν πολύ ἀργά. «Καί ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τούς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾶ τόν Ἀβραάμ ἀπό μακρόθεν καί Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ».

Τό ρῆμα «ὁράω,ὡπ εἶναι κάπως διαφορετικά ἀπό τό «βλέπω». Τό «ὁράω» εἰσηγεῖται περίσκεψιν, ἐνῶ τό «βλέπω» εἰσηγεῖται ζῆρισσότερον τήν φυσική ἐνέργεια τοῦ βλέπειν. Στήν κόλασι ὁ πλούσιος κάμνει ἐκεῖνο ποῦ στή γῆ δέν ἔκαμε. Ἀναγνώζεται νά προσέξη αὐτήν κόλασι, γιατί στή γῆ τόν διέκρινε ἡ ἀπροσεξία. Ἦταν ὅμως κολύ ἀργά. Ἐκεῖδή θέλω νά σέ προλάβω μήπως καί σύ πέσης θῦμα τῆς ἀπροσεξίας, γι' αὐτό θέλω νά σοῦ ἀπευθύνω τίς λίγες αὐτές γραμμές.

Ἴσως ἡ ἁμαρτία τῆς ἀπροσεξίας εἶναι ἡ πιό κοινή. Σπάνιοι εἶναι μεταξύ μας οἱ ἐπιθετικοί ἄθεοι, οἱ ἀντιθρησκο.. Λείπουνοἱ βολταῖροι καί οἱ Ἄγκερσολς. Οἱ ἄθεοι δέν εἶναι καί τόσον ἐπικίνδυνοι ὅσον οἱ ἀπρόσεκτοι. Ὁ ἄθεος διακρίνεται ἀπό τήν μαχητικότητά του. Μιά καί κεραυνθῇ, θά χρησιμοποιήσῃ τό σθένος του γιά τά καλά. Πρώτιστα τόν ἐχθρό, παρά τόν ἀπρόσεκτο καί τόν ἀδιάφορο. Ὁ ἄθεος μέ τήν μαχητικότητά του δείχνει ὅτι ἐνδιαφέρεται γιά τά θεῖα, ἐνῶ ὁ ἀπρόσεκτος δείχνει τελεία ἀδιαφορία.

Οἱ συνάνθρωποί μας πολλές φορές μᾶς δίδουν τή συμβουλή, «πρόσεχε τήν ὑγεία σου». Σοφή ἡ συμβουλή αὐτή. Εἶναι ὅμως πάρα πολλοί ἐκεῖνοι ποῦ δέν προσέχουν τήν ὑγεία τους, ὁμελοῦν τοῦ νόμους τῆς ὑγιεινῆς

Ἔτσι πολλοί ἄνθρωποι ποῦ ζοῦν μέσα στήν κόλασι ταύτη τή γήϊνη, ποῦ εἶναι τό παραβλίο τῆς αἰωνίας κολάσεως, σηκώνουν τήν κεφαλή τους μέσο ἀπό τά βάσανα γιά νά δοῦν ἀπό μακρυά τόν οὐρανό. Βλέπουν ὅμως ὅτι τά βάσανά των δέν ὀφείλονται στήν σκληρότητά των, στήν κακία των, ἀλλά στήν ὁμέλειά των, στήν ἀδιαφορία των. Καλό εἶναι νά προσέχῃς τώρα ἀπό τή γήϊνη κόλασί σου παρά ἀπό τήν αὐριανή κόλασι ὅμως ὁ πλούσιος, γιατί τότε θά εἶναι κολύ ἀργά. Ὅ,τι εἶναι ἀληθινό γιά τό σῶμα εἶναι καί γιά τήν ψυχή. Ἡ ὑγιεία τῆς ψυχῆς εἶναι τό καινούργιο ἐγκλημα κατά τοῦ Θεοῦ στήν ἐποχή μας.

Πρέπει νά δοξάζουμε τόν Θεό. Ὁ πόνος εἶναι ἕνα ἀπό τά πιό ἀναθεωρνά πράγματα. Μᾶς διευκολύνει τήν προσοχή. Ὁ πόνος ἐντείνει τό παράπονο τοῦ σώματος καί χτυπᾶ τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ἐπιτρέπει ὁ Θεός πόνο στή ζωή σου. Μήν ἀγανακτεῖς γι' αὐτό. Εὐχαριστησέ τον. Θέλει νά σέ ξυπνήσῃ. Καλύτερα ἔτσι νά σέ ξυπνήσῃ παρά νά πάνῃ νά μείνῃς κοιμισμένος. Αἱ ὑλίφεις, αἱ πλάνοι, οἱ ὀπτικαί, αἱ ἀρρώστειαι εἶναι

(Συνέχεια εἰς τήν 4ην σελίδα)

ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Τήν 31ην λήξαντος μηνός Ὀκτωβρίου, ἑορτάσθη καθ'ἅπασαν τήν χώραν, ἡ Διεθνής ἡμέρα τῆς ἀποταμιεύσεως. Τόσον μεγάλη εἶναι ἡ οἰκονομική σημασία τῆς ἀποταμιεύσεως. Ὥστε ὅλαι αἱ χῶραι τοῦ πολιτισμένου κόσμου, τόσον αἱ εὐρισκόμεναι εἰς τό στάδιον τῆς ἀναπτύξεών των, ὅσον καί αἱ πλουσιώτεραι, αἱ ὁποῖαι ἐφθασαν ἤδη εἰς εἰς τό ὑψηλότερον σημεῖον τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν προόδου, καθιέρωσαν τήν κατά τήν 31ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους διεθνῆ αὐτῆς ἑορτασμόν.

Ἐάν δι' ὅλας τάς χώρας καί αὐτάς ἀκόμη τάς εὐημερούσας, ἡ διά βασεις τοῦ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως θεωρεῖται ἐπιβεβλημένη, διά τήν χώραν μας, ἡ ὁποία τυγχάνει εἰς τά πρῶτα βήματα τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως καί ἀνασυγκροτήσεως, μετά τάς τόσας καταστροφάς τάς ὁποίας ὑπέστη, ἀποβαίνει καθῆκον αὐτόχρημα ἔθνικόν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καί τῶν μελλουσῶν γενεῶν, ἡ συνειδητοποίησις διά παντός τρόπου τῶν τεραστίων ὠφελημάτων καί ἀγαθῶν τῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἡ ἀποταμίευσις μεταπολεμικῶς ἐγνώρισε πολλάς δοκιμασίας εἰς ὁ λόκληρον τόν κόσμον. Εἰς τήν χώραν, ἡ κρίσις τῆς ἀποταμιεύσεως, ὑπῆρξε ὀξυτέρα. Εὐτυχῶς κατά τά τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται γοργή καί σταθερά ἡ ἀνάρρωσις τῆς χώρας μας, ἡ ὁποία ἔφερε τάς κατα θέσεις εἰς ἀρκετόν ὕψος καί τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς προόδου ἀποκαταστάσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Ἡ συμβολή τῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τήν ὁμαλήν ἐξέλιξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας εἶναι τεραστία.

Πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἔχει συνυφάνει τήν ζωήν της μέ ὅλας τάς ἀνατάσεις τοῦ Ἔθνους, καί λόγω ἱστορίας καί λόγω εἰδικῶν ὑποχρεώσεων πρός τό Ἑλληνικόν σύνολον, ἀποδύεται εἰς σταυροφορίαν διά τήν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος εἰς τήν χώραν μας. Συνέστησεν ἐν Ἀθήναις γνωμοδοτικόν Συμβούλιον. Ἡ Α.Μ ὁ Βασιλεύς ἔδεσε ταῦτο ὑπό τήν Ὑψηλήν προστασίαν του. Τήν προεδρίαν τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀνέλαβε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Συμμετέχουν μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί Καθηγηταί Πανεπιστημίου. Καθ' ἅπασαν τήν χώραν συνεστήθησαν Περιφερειακαί Ἐπιτροπαί ὑπό τήν προεδρίαν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν. Τό ἐν λόγω Συμβούλιον δίδει ἑκάστοτε τάς ἀναλόγους κατευθύνσεις οὕτως ὥστε ν'ἀποδώσῃ πλουσίους διά τά Ἔθνος καρπούς καί προαγάγῃ τόν τεθέντα Ὑψηλόν Ἐθνικόν σκοπόν τήν διαδόσεως δηλαδή τοῦ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως.

Πληροφορούμεθα ἐπίσης ὅτι ἡ Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, καθιέρωσε τό Ταμιευτήριον Νεότητας μέ λίαν εὐνοϊκούς ὅρους. Ὡσαύτως κατ'ἔτος προκηρύσσει διαγωνισμόν μεταξύ τῶν μαθητῶν τῶν δύο τελευταίων τάξεων τῶν Γυμνασίων ὅλης τῆς χώρας διά τήν καλλιτέραν ἐκθεσιν περί τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀποταμιεύσεως. Οἱ τρεῖς τελικοί νικηταί τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐκτός τοῦ ἐπάθλου των, θά βραβευθῶσιν, ἐάν ἐπιθυμοῦν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπέζης.

Ἐκτιμῶμεν ἰδιαιτέρως τάς κατα βαλλομένας προσπαθείας διά τήν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως, καθ'ὅσον ὁ ἐθισμός εἰς τήν ἀποταμίευσιν πολλά γ' ἀγαθά παρέχει εἰς τά ἄτομα, τήν οἰκογένειαν, τήν κοινωνίαν καί τό Ἔθνος ὁλόκληρον. Ἡ οἰκονομία καί ἡ ἀποταμίευσις εἶναι ἕνας τρόπος ζωῆς καί ἕνας δρόμος τοῦ ἀτόμου πρός τήν ζωήν καί ὁ καλλίτερος ὅσα λῶς δρόμος. Ἡ οἰκονομία ποτέ δέν ἐζημίωσε. Ἡ σπατάλη ποτέ δέν ὠφέλησε. Διά τούς γονεῖς ἀποταμίευσις σημαίνει σπουδαί καί ἀποκατάστασις τῶν τέκνων των. Ἡ οἰκονομία καί ἡ ἀποταμίευσις εἶναι ἀπλον κατά -ῶν καθημερινῶν ἀναγκῶν μας. Ἐάν αἰσθάνεται τις χαρᾶν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἀποστολῆς του, ἰδιαιτέραν χαρᾶν αἰσθάνεται, ὅταν καταρθώνῃ νἀποταμιεύῃ διά μελλοντικούς σκοπούς. Ἐάν τοῦτο εἶναι καθῆκον καί ἱερά ὑποχρέωσις παντός πολίτου, παντός οἰκογενειάρχου, ἰδιαιτέρως εἶναι καθῆκον καί συμφέρον διά τήν νεότητα. Διότι ὅταν ἡ νεότης ἀφήνεται ἀκαθοδήγητος καί ὁ,τι ἔχει εἰς χεῖρας τό διαθέτει διά σκοπούς ἀνόμους καί ἀξιομέμπτους, ἡ νεότης αὐτή εἶναι προωρισμένη εἰς καταστροφήν. Ὅταν ὅμως ἡ νεότης συνηθίσῃ εἰς τήν ἀποταμίευσιν καί δύναται ἐκ τοῦ περισσεύματος ἤ ὑστερήματος νἀποκομίζῃ τι διά τῆς ἀποταμιεύσεως, αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν χαράν καί εὐχαρίστησιν διότι κυριαρχοῦσα αὐτῆς βύναται δυσκόλους ἡμέρας μετά σθένους καί θάρρους νἀντέπεσῃ. Ἡ ἀποταμίευσις διά τούς νέους εἶναι ἕνα ξεκίνημα διά τήν ζωήν.

ΗΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ

—Τήν παρελθοῦσαν Τετάρτην 28ην Ὀκτωβρίου ἐωρτάσθη ἡ 19η ἐπέτειος τοῦ «ΟΧΙ»

—Τήν πρωΐαν ἡ Φιλαρμονική ἐπαιάνισεν τό ἐωθινόν, τήν 10ην πρωϊνήν ἔλαβεν χώραν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν Δοξολογία

—Τήν 11 π.μ. ἐγένετο ἡ κατάθεσις στεφάνων εἰς τό Ἡρῶον τοῦ 3ου Σ.Ρ καί στίς 12 30' μέχρι καί τῆς 1 μ.μ. ἔλαβεν χώραν ἡ παρέλασις, ἔμπροσθεν τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου, ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων.

—Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν τό ὡραῖον περάσπισμα καί εἰδικά μέρος ἐνδυμασίες τῆς Παιδοπόλεως, «Καλή Παναγιά», τῶν Ἰδιωτικῶν Γυμνασίων, τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου, τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῶν Προσκόπων καί τῶν Λυκοπούλων.

—Πολύ καλή ἡ ἐμφάνισις τῶν μικρῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τῶν νηπιαγωγείων, πού φορεσαν Ἑλληνικές ἐνδυμασίες

—Ἀρίστη ἡ ἐντύπωσις ἀπό τήν ἐμφάνισιν τῆς Μπάντας τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς καί τῆς παιδοπόλεως.

—Τήν παρέλασιν ἔκλεισεν ὁ Στρατος. μέ τήν πολύ καλήν ἐμφάνισιν του

—Τό ἀπόγευμα εἰς τό Ἀθηναϊκόν Γυμναστήριον ἡ ὁμάς τοῦ Ἑρμοῦ ἐνίκησεν μέ σκόρ 2—1 τόν Μ. Ἀλέξανδρον.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Ἐπανερχόμεθα καί πάλιν νωρίζοντες ὅτι ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά διακόψουν τήν ἀποστολήν τῆς ἐφημερίδος μας, νά διέλθωσιν ἐκ τῶν Γραφείων μας καί τακτοποιηθῶσι μετά τῆς Διαχειρίσεως τῆς ἐφημερίδος μας διά τυχόν καθυστερημένας των συνδρομάς. Καί καθ'ὑπερβάσεσθαι ἐπί βάρος των.

Ἐκ τῆς Διαχειρίσεως

ΤΗΝ ΠΑΡΘΑΘΟΥΣΑΝ ΤΡΙΤΗΝ ΑΝΕΥ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

—Τήν 10ην πρωϊνήν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀφίχθη μέ ἑλικόπτερον εἰς τό Γυμναστήριον τῆς πόλεώς μας ὁ Πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλῆς

—Ἀπό τήν προηγουμένην ἑτοιμάσθηκε ἡ ὑποδοχή του, διά προκηρύξεων τοῦ κ. Δημάρχου Βεροίας, τῆς Ὁμοσπονδίας Βιοτεχνιεπαγγελματιῶν, διά μεγαφώνων τοποθετηθέντων εἰς τό τζίπ τοῦ Δήμου κτλ

—Ἀπό πρωΐας ἀδηγήθησαν εἰς τόν τόπον τῆς ὑποδοχῆς (πλατεῖαν Ἁγίου Ἀντωνίου) οἱ μαθηταί καί μαθήτριαι τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καί τῶν Ἰδιωτ. καί Δημ. Γυμνασίων, οἱ Πρόσκοποι καί οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἐν τούτοις ἡ—μικρᾶς χωρητικότητος ἐν σχέσει πρός τήν τοῦ Ὡραλογίου—πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου παρουσίαζεν πολλά κενά π.χ ὁ χῶρος ἀπό τοῦ τόπου τῆς ὑποδοχῆς—παραπλεύρως τῶν γραφείων τῆς ἑταιρίας ἠλεκτροφωτισμοῦ «Βέρμιον»—μέχρι καί τοῦ γραφείου ταξιδίων ὀφῶν Καλογήρου ἦτο κενός ἐντελῶς.

—Κατ' ἀρχήν τόν ἐχαιρέτησαν αἱ ἀρχαί εἰς τόν τόπον ὑποδοχῆς. Ἀπό τοῦ ἐξώστου τοῦ Νομαρχιακοῦ Κτιρίου τόν κ. Πρωθυπουργόν εὐχαρίστησεν ὁ Δήμαρχος κ. Κεμιντζές διά τήν φροντίδα, ποῦ κατέβαλεν—καί τόν κ. Δήμαρχον-διά τήν πόλιν τῆς Βεροίας.

—Ὁ κ. Καραμανλῆς ὁμιλήσας εἶπεν, ὅτι εἰς τήν Βέροιαν πάντοτε διαπιστώνει, ὅτι χαίρει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ, ἐξῆρεν τά ἐπιτεύγματα τῆς τετραετίας τῆς Κυβερνήσεώς του καί ἐζήτησεν τήν ἀμέριστον συμπαράστασιν τοῦ λαοῦ, ὥστε ἐπί μιά δεκαετία, συνολικῶς νά διπλασιασθῇ τό Ἐθνικόν εἰσόδημα.

—Τόν λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συνώδευσαν δυό-τρεῖς φορές τά χειροκροτήματα, μέρους τοῦ ἀκροατηρίου, ἀλλά γενικῶς ἔλλειψεν ἐνθουσιασμός καί αὐθορμητισμός, τό δέ πλῆθος ἀπετελεῖτο κυρίως ἀπό μαθητάς καί Δ. ὑπαλλήλους, ὡς καί περιέργους πολίτικους του ἀντιπάλους. Ἡ συγκέντρωσις

(Συνέχεια εἰς τήν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἔλενε ὁ Κικέρων ὅτι «ὁ χρόνος εἶναι κήρυκας τῆς ἀλήθειας». Πόσο δίκαιο εἶχε. Δὲν θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ σημειώσωμεν, πῶς ἡ ἀλήθεια, συνήθως δὲν εἶναι πιστευτή, ἰδίως ὅταν οἱ κοσμοθεωρίες, τὰ συμφέροντα καὶ ἡ στενοκεφαλιὰ τὴν ἀντιπολιτεύονται. Ἐὰν πρόκειται νὰ διακηρύξῃς τὴν «γυμνὴ ἀλήθεια», νὰ ἀγνοήσῃς ὅ,τι ὑπῆρχε ἐσφαλμένα καὶ φεύτικο, σύντομα θὰ γευθῇς τὴν πικρίαν, τὰ βέλη τῶν συνανθρώπων σου.

—Πικρὴ ἡ ἀλήθεια. Γι' αὐτὰ ὅσοι ἐθυσίασαν στὸν βωμόν της, γκρεμίζοντας τὰ ψεύτικα τείχη τῆς Ἱεριχοῦς, ἐθυσίασαν τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν τους. Τοὐλάχιστον αὐτὸς εἶναι ὁ κανόνας. Ἕνας Γαλιλαῖος τὸ βεβαιώνει μὲ τὴν ζωήν του. Οἱ μάρτυρες τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως τὸ ἐπικροτοῦν. Οἱ ἡγέτες, πολιτικοὶ ἢ ὄχι, σὰν γέρικα, ἀφημένα στὰ κύματα, καράβια τὰ ρασουπογράφουν.

—Ἀλλοίμονο, ὅμως, ἂν μᾶ. «νικήσῃ ὁ Πεσαιμισμός. Τότε θὰ εἴμαστον πολὺ πίσω.' Ἡ ἀλήθεια νικᾶ. Δικαιώνεται κάποτε, ἀλλά, συνήθως, δὲν ὑπάρχουν οἱ κήρυκές της. Ἔχουν ἐκλείψει. Μοιάζουν σὰν τὶς μέλισσες, ποὺ πεθαίνουν, ἐργαζόμενες, παράγοντας τὸν πολύτιμο πολτό τους, διὰ νὰ ὑπηρετήσουν, νὰ θρέψουν τὴν βασίλισσά τους, τὴν ἀλήθεια.

—Διακηρύσσει κανεὶς τὴν ἀλήθεια, γιατὶ αὐτὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖο. Ἡ πίστη πρὸς τὶς ἀξίες ἀποτελεῖ τὸν αὐτοσκοπό. Ἡ ἱκανοποίηση, ποὺ αἰσθάνεται κανεὶς λέγοντας τὴν ἀλήθειαν, ὄχι τὴν συμβατικὴν ἀλλὰ τὴν ἀπόλυτην, εἶναι τὸ μόνο βραβεῖον ποὺ παίρνει. Τὰ χειροκροτήματα θὰ ἔλθουν μετὰ τὸν θάνατον, κατὰ κανόνα!!!

Ἀπὸ τὰ πολλά, ὑπέροχα δημοσιεύματα, ποὺ περιέχει τὸ περιεκτικὸ περιοδικὸ «Ἐδῶ Μερία» σημειώνω καὶ τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα:

«Σχεδὸν κάθε ἄνθρωπος παραπονιέται, ὅτι συναντᾷ ἐμπόδια στὴ ζωή του. Συχνὰ τὰ ἐμπόδια αὐτὰ ἀναφέρονται μὲ ἔκπληξη, σὰν νὰ μὴ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν, σὰν ὁ δρόμος τῆς ἐπιτυχίας νὰ ἦταν στρωμένος μὲ ρόδα.....

Οἱ νίκες πηγαίνουν σ' αὐτοὺς, ποὺ δὲν φοβοῦνται τὰ ἐμπόδια. Ἕνας ἀληθινὰ δυνατὸς ἄνθρωπος χαίρεται, ὅταν κάποιος τοῦ πῆ: Ἀδύνατο! Δὲν γίνεται! Τότε καταλαβαίνει, ὅτι ἡ δουλειὰ αὐτὴ ἀξίζει τὸν κόπο....

Ὅταν ἕνας δυνατὸς ἄνθρωπος ἀριμάσῃ, ἀνακαλύπτει, ὅτι τὰ ἐμπόδια αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ «καλοὶ σύντροφοι». Ὅσο περισσότερα ἐμπόδια ὑπάρχουν, τόσο ἀλήθεια μικρότερος εἶναι ὁ συναγωνισμός. Καὶ ὅσο μικρότερος ὁ συναγωνισμός, τόσο μεγαλύτερη ἡ ἐπιτυχία! Ζήτω λοιπὸν τὰ ἐμπόδια».

***

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ παραδείγματα ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν, ἀναφέροντας τὸν Δημοσθένη, Ἐντισσον κτλ. ἀλλὰ ἕνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν σύγχρονη ζωή.

—Εἰς τὴν Πάντειον, ἀνωτάτην σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν θυμᾶμαι, πῶς εἶχα ἕναν συνάδελφον φοιτητὴν τυφλόν. Ἄκουγε μὲ προσοχὴν τὶς παραδόσεις, τοὺς ἄλλους, ὅταν διάβαζαν καὶ μὲ τὴν ἔντασιν τῶν προσπαθειῶν του ἀριστευε εἰς τὶς ἐξετάσεις. Συνέχισε στὴν Νομικὴν καὶ τώρα εἶναι Δικηγόρος εἰς τὴν Ἀθήναν.

—Κάποτε εἴχαμε πάει εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς σοκολατοποιίας «Παυλίδη», διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν, περίπου 100 φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριες τὸν τρόπον παρασκευῆς τῆς σοκολάτας κτλ. Μάλιστα ὁ τυφλὸς συνάδελφος εἶχε τὴν ἐμπνευσιν αὐτῆς—καὶ πολλῶν ἄλλων—τῆς ἐπισκέψεως. Κατάπληξιν μὲ προκάλεσε ἡ προσοχή, ποὺ ἔδειχνε. Ἡ ἀφὴ ἀντικαθιστοῦσε τὴν ὅρασιν. Ἡ προσοχὴ του ἦταν ἀντίθετη πρὸς τὴν διαστικήν μιαν τῶν ἄλλων. Πολλὰ—ὄχι ὅλα βέβαια—ἐπιτυγχάνονται, ὅταν ὑπάρχει ὀργανωμένη θέλησις.

***

Ἕνα μικρό, ὡραῖο ἀνέκδοτο:

Συζητοῦν Ἕνας ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μὲ μερικοὺς φτωχοὺς βιοπαλαιστάς. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ κ. ὑπουργὸς λέει:

—Διὰ νὰ λειτουργήσῃ τὸ Κράτος, πρέπει ὁ καθένας νὰ πληρώνῃ ἐκατόσια καὶ μέ... χαμόγελα τοὺς φόρους του.

Καὶ τότε, ἑτοιμόλογος, κάποιος τοῦ ἀπαντᾷ:

—Κύριε ὑπουργὲ προσπαθήσαμε νὰ πληρώσωμε τοὺς φόρους μὲ χαμόγελα, ἀλλὰ αὐτοὶ θέλουν χρήματα!!!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

29ον

Μερικὰ βιβλία κι ἐφημερίδες ἐπάνω στὸ γραφεῖο δὲν εἶχαν τίποτα τὰ ὑπόπτα. Τὰ ἄφησαν στὴ θέσι τους, κι ἄρχισε τὸ χτένισμα τῶν συρταριῶν.

Κι ἐδῶ τίποτα. Κάτι παλιὲς φωτογραφίες καὶ μπροσούρες διχως σημασία. Μόνο τὸ τελευταῖο συρτάρι ἦταν κλειδωμένο.

—Φέρε δ,τι κλειδιὰ ἔχεις στὸ σπίτι... φώναξε ὁ κατέρας. Γρήγορα, τὸ συρτάρι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνοίξῃ.

Ἕνας παιικὸς τὸν εἶχε κυριέψει σὰ νὰ χτυποῦσε κιόλας ἡ ἀστυνομία στὴν πόρτα. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἦταν πιθανὸν νὰ ἔρθῃ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή, γιὰ ἔρευνα;

Σὲ λίγο δυὸ ἁρμαθιὲς κλειδιὰ ἀπὸ βαλίτσες καὶ ντουλάπια ἁραδιάστηκαν ἐπάνω στὸ γραφεῖο, κι ἄρχισε ἡ δουλειά. Ὁ Γιαλαμᾶς προσπαθοῦσε μάταια νὰ βρῇ τὸ κατάλληλο καὶ ἱδρωκοποῦσε ἀπὸ τὴ βιασύνη καὶ τὴν ἀγωνία.

Ὅλα ταῦ κάκου. Κανένα δὲν ταίριαζε.

—Ἕνα μεγάλο καρφὶ καὶ τὸ γου δοχέρι... Γρήγορα θὰ σπάσουμε τὴν κλειδαριά.

Ἡ γυναίκα ἦταν διστακτική.

– Θὰ χαλάσουμε τὸ ἔπιπλο;

—Ἔπιπλο θὰ δοῦμε τώρα ἢ πῶς θὰ γλυτώσουμε τὸ παιδί;

Ἡ φωνή του ἦταν τόσο βραντερή, τόσο ἐπιτακτική, ποὺ δὲν χωροῦσε ἀντίρρησι.

Μερικὰ δυνατὰ χτυπήματα, καὶ ἡ κλειδαριὰ ἔπεσε ἀλάκληρη στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ συρταριοῦ. Τώρα, ἄντρας, καὶ γυναίκα, εἶχαν μπρὸ στὰ τους τὴν ἀλληλογραφία μὲ τὴν Ἑλένη. Τακτοποιημένα τὰ γράμματα, τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο.

Ὁ Γιαλαμᾶς τὰ ἄρπαξε μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι καὶ πρόσεξε τὶς δύο εὐρέσεις. Ὅλες ὅμοιες: Λουκᾶν Ρόβαν, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 1.. Κόρταξε τὴ γυναίκα του μὲ πολὺ σήμαντο βλέμμα, σὰ νὰ ἔλεγε: Τὰ βλέπεις;

—Ἐμπρός, στὸ καζάνι...

Δὲν ἔκαμε κἂν τὸν κόπο νὰ ἀνοίξῃ καὶ τὰ διαβάσῃ, ἔστω καὶ ἕνα.

—Ἀπὸ ποῦ εἶναι; Θέλησε νὰ μάθῃ ἡ μητέρα. Δόσ' μου τὰ δῶ...

—Δὲ μ' ἐνδιαφέρει. Γιὰ νὰ' παίρνῃ γράμματα μὲ φεύτικο ὄνομα, δὲν εἶναι πατοτρικὴ δουλειά.

Καὶ δίχως νὰ χάσῃ καιρό, ἔτρεξε στὴν κουζίνα, τὰ ἔβαλε ὅλα μαζὶ κάτω ἀπὸ τὸ καζάνι καὶ τὰ ἄναψε. Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, τὰ ἀθῶα γράμματα τῆς Ἑλένης δὲν ἦσαν παρὰ λίγη στάχτη, καὶ κανὰς ποὺ διαλύθηκε γρήγορα δίχως νἀφήσῃ ἴχνη. Οἱ γονεῖς ὅμως τοῦ Στέλιου γύρισαν στὴν τραπεζαρία ξαλαφρωμένοι ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτή. Εἶχαν ἐξαφανίσει τὰ ἴχνη τῆς ἐνοχῆς τοῦ παιδιοῦ των, γιὰ τὴν ὁποία ἦσαν βέβαιοι κι οἱ ἴδιοι.

Πλησίαζε νὰ σκοτεινιάσῃ, ὅταν ξαναῆρθε ἡ Πόπη κι ἔφερε τὴ διεύθυνσι τοῦ διερμηνέα.

—Τοῦ εἶπα ὅτι θέλετε νὰ τοῦ μιλήσετε καὶ σᾶς περιμένει σὲ μιὰ ὥρα, ἀνακοίνωσε στοὺς γονεῖς τοῦ Στέλιου.

—Λὲς νὰ καταφέρῃ τίποτα;

Ἡ Πόπη εἶχε μικρὲς ἀμφιβολίες.

—Δὲν τοῦ εἶπα γιὰ ποιά ὑπόθεσι. Ἔκαμα πὼς δὲν ξέρω, κι ὅτι μιὰ φίλη μου εἶχε ζητήσει τὴν διεύθυνσί του. «Ἂν πρόκειται γιὰ κρατούμενο, μοῦ εἶπε, δυστυχῶς δὲ θὰ μπορέσω νὰ τὴν ἐξυπηρετήσω»...

Ἂς σημειωθῇ, ὅτι ὁ διερμηνέας ἦταν ἄλλο πρόσωπο ἀπὸ τὸν πράκτορα ποὺ εἶχε συλλάβει τὸν Στέλιο καὶ εἶχε χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὴν πρώτη πρόχειρη ἐξέτασι. Ἡ δική του ὑπηρεσία περιωρίζονταν μόνο στὸ γραφεῖο, καὶ οὔτε εἶχε τὴν κακία τοῦ ἄλλου, τοῦ πράκτορος. Ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς νέους, ποὺ εἶχε ἀποφοιτήσει ἀπὸ τὸ γερμανικὸ σχολεῖο καὶ ὑπηρετοῦσαν τώρα στὰ γερμανικὰ γραφεῖα, ἄλλοι γιὰ διαφόρους ἄλλους λόγους, καὶ ἐλάχιστοι—εὐτυχῶς—ἀπὸ ἀσυνείδητη ἐπιθυμία νὰ ὠφελήσουν τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά τους. Αὐτὰς ποὺ ἐφαρέσκειτο νὰ ἰδῇ ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου δὲν ἀνῆκε στοὺς τελευταίους. Ἦταν ὅμως παιδὶ ἀκόμα, κι ἂν δὲν θὰ δέχονταν ποτὲ νὰ βλάψῃ ἄλλους, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δὲν εἶχε καὶ καμμιὰ διάθεσι νὰ ὠφελήσῃ, βάζοντας τὸν ἑαυτό του σὲ κίνδυνο, ἔστω καὶ τὸν παραμικρό.

Δέχτηκε τὸν πατέρα τοῦ Στέλιου μὲ πολλὴ εὐγένεια καὶ καλοσύνη καὶ τοῦ εἶπε ὅλη τὴν ἀλήθεια. Ὅτι τὸν ἔπιασαν στὸν σταθμό, ἐκεῖθε φάνηκε ὕποπτη ἡ στάσι του καὶ δὲ θέλησε νὰ ἐξηγήσῃ, τὸ λόγο τῆς παρουσίας του ἐκεῖ, ὅτι κατόπιν διεπιστώθη ἀπὸ τὴν ταυτότητά του ὅτι ἦταν πρόσωπο κατὰ ζητούμενο ἀπὸ τὴν γερμανικὴ ἀστυνομία τῆς Ἀθήνας, ὅτι ἡ σύμπτωσι τοῦ ὀνόματος καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἦταν τόσο καταπληκτική, ὥστε ἦταν ἀδύνατο νὰ πρόκειται γιὰ ἁπλῆ συνωνυμία, καὶ ὅτι ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ ἡ θέσι του ἦταν πολὺ βαρειά.

Ἡ τελευταία αὐτὴ λεπτομέρεια φαίνονταν ἀπίστευτη ἀπὸ Γιαλαμᾶ.

—Πῶς εἶναι δυνατὸν αὐτό; Κάποιο λάθος συμβαίνει, ἢ κάποια κακὴ φάρσα θὰ εἶναι ὅλη ἡ ὑπόθεσι... παρατήρησε συλλογισμένος.

—Ἐπὶ τοῦ παρόντος γιὰ τὴν ἀστυνομία δὲν ὑπάρχει κανένα μυστήριο. Ἀποκλείει τὴν συνωνυμία ἢ τὴ σύμπτωσι, καὶ γιὰ φάρσα δὲ γίνεται λόγος.

—Τότε εἶναι παραμικρὰ αἰνίγμα..

—Ἴσως.

—Καὶ τι θὰ γίνῃ τώρα;

Ὁ διερμηνέας ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους μὲ ἀπορία.

—Δὲ βλέπω καμμιὰ διέξοδο...

—Ἐσεῖς δὲ μπορεῖτε νὰ μᾶς βοηθήσετε;

Ἡ ἐρώτησι ἦταν μιὰ κροῦσι, γιὰ νὰ ἐξακριβωθοῦν οἱ διαθέσεις τοῦ διερμηνέα. Δὲν ἤθελε ὁ Γιαλαμᾶς νὰ κάμῃ ἀμέσως συγκεκριμένη πρόταση γιὰ δωροδοκία. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησι τὸν ἀπογοήτευσε.

—Δυστυχῶς δὲ γίνεται τίποτα, κύριε Γιαλαμᾶ! Τὴν ὑπόθεσι τὴν ἔχει προσωπικῶς στὰ χέρια του ὁ ὑποδιοικητὴς τῶν Ἐς-Ἐς.

Καὶ ἔπειτα, σὰ νὰ μάντεψε τὴν ἐνδόμυχη σκέψι τοῦ Γιαλαμᾶ, κρόσθεσε:

—Καταλαβαίνω ὅτι βά χτυπήσετε παλλὲς πόρτες. Ἴσως νὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ σᾶς ζητήσῃ χρήματα γιὰ νὰ σᾶς διευκολύνῃ. Σᾶς συνιστῶ νὰ μὴ βάσετε πεντάρα σὲ κανένα. Δὲ θὰ ὠφελήσῃ σὲ τίποτα. Εἴτε συνωνυμία εἶναι, εἴτε αἴνιγμα ὅπως τὸ λέτε—ἂν καὶ εἶναι ἁπλᾶ να καὶ τὰ δύο - ἡ ἀλήθεια θὰ φανῇ...

—Τότε νὰ κάτσουμε μὲ σταυρωμένα χέρια καὶ νὰ τ'ἀφήσουμε στὴν τύχη;

—Ἔχετε δίκαιο. Ὅ,τι θὰ γίνῃ πρέπει νὰ γίνῃ γρήγορα, πρὶν τὸν στείλουν στὸ στρατοδικεῖο. Ἐκεῖ δὲν τὰ φιλοσοκινίζουν...

Ὁ Γιαλαμᾶς ἀνατρίχιασε.

—Ὥστε ὑπάρχει ὁ κίνδυνος αὐτός;

—Δυστυχῶς ναί.

—Κι ἂν ἀποδείξουμε ὅτι ὁ Στέλιος δὲν ἔφυγε κατὲ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, οὔτε μιὰ ὥρα;

—Τότε ἴσως ἀναβληθῇ ἡ παραπομπή του σὲ στρατοδικεῖο, κι αὐτὸ εἶναι φυσικὰ κάτι.

Τὸ μόνο ποὺ ὑποσχέθηκε ὁ διερμηνέας στὸν Γιαλαμᾶ ἦταν νὰ διευκολύνῃ μιὰ ἀκρόασί του ἀπὸ τὸν Πόπ.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Ὁ Ποιητικὴ μας Ἀνθολογία

«ΤΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ»

Ἀπὸ τὸ ἐργαστήρι μοῦ στείλαν (καὶ φέτος)
ἱστορημένα μὲ χρώματα
τοῦ ἑαυτοῦ μου
τὸ τελευταῖον ὁμοίωμα.

Ὅμορφο, τῷ ὄντι, portrait!
Ὕφος ποὺ δείχνει κατάκτηση
—ἕνα βῆμα
σταθερὸ πρὸς τὸ θάνατο.

Τώρα χρειάζεται
νὰ τὸ κρεμάσω καὶ τοῦτο
δίπλα στ'ἄλλα portraita.
Δίπλα
στὰ πρωτινά μου ὁμοιώματα.

Στὸν τοῖχον αὐτόν, ὅπως εἶναι
στὴν ἴδια σειρὰ κρεμασμένα,
πόσα μοιάζουνε τὸ ἕνα μὲ τ'ἄλλο;
Ὅπως μοιάζει ἕνα φύλλο μὲ φύλλο,
ὅπως μοιάζει ἕνα μάτι μὲ μάτι.

Ὅμως ἂν ἡ σειρά τους δενόταν (σὲ κύκλο)
καὶ σμίγαν τὸ πρῶτο μὲ τὸ τελευ- (ταῖο),
μεταξύ τους θὰ μοιάζαν λιγότερο
ἀπ'ὅσο τὰ λίκνα
μὲ τὸ φέρετρο.

Προσπαθῶ νὰ μετρήσω καὶ πάλι
τὰ portraita μου,
ὅπως τὴν κάθε χρονιά.

Ἀλλά, τάχα, τί νόημα
μπορεῖ νἄχῃ τὸ μέτρημα;
Θάναι, ἀκριβῶς, ὅσα πέρασι, σὰν ἕνα

Μᾶλλον πρέπει
τὰ γυμνὰ νὰ μετρήσω καρφιά,
ποὺ, στὴν ἴδια σειρά, περιμένουν
τὸ ἀμετάκλητο κρέμασμα
τῶν μελλούμενων
ὁμοιωμάτων μου

Ὅμως καὶ τοῦτο τὸ μέτρημα
δὲ βλέπω νάχει
κανένα νόημα.

Σιδερένια κλειδιὰ τοῦ θανάτου,
Σφίγγες,
μὲ μειδίαμα μετάλλινο...

Μὲ τὰ δάχτυλα παίζω σὰν ἅρπα
πάνω σὲ τοῦτες
τὶς σκληρὲς σιδερένιες χορδές.

Παίζω
προσπαθῶντας νὰ βρῶ
σὲ ποιὸ τάχα καρφὶ
θὰ σταματήσει τὸ κρέμασμα,
σὲ ποιὸν ἀναρτῆρα
θὰ κρεμαστεῖ
τὸ δίχως συνέχεια portraito.

Γ. Θ. ΒΑΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Καβαφικὰ στὴ σύλληψι καὶ στὴν ἐκτέλεσι τὸ ποίημα. Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ διαβάσῃς χωρὶς νὰ θυμηθῇς τὰ «Κεριὰ» τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ποιητῆ. Μὰ τὸ πιὸ περίεργο εἶναι ποὺ ἐπιδιώκει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Βαφόπουλος νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὴν πηγὴ τῆς ἐμπνεύσεώς του. Τί ἄλλο νὰ συμβολίζουν τὰ ἔνοινα στὶς κατὰ λήξεις (τελευταῖον, ταῖχον κλπ); ἢ σὲ τί ἀποβλέπει ἡ ναθεία τῆς δημοτικῆς του γλώσσης μὲ τύπους ἀρχαϊκούς (τῷ ὄντι, ἱστορημένα κ.λ.π); Ἡ διαπίστωσι ὅμως τῆς μιμήσεως αὐτῆς μᾶς ὑποχρεώνει καὶ σὲ μιὰ σύγκρισι.

Ὁ Βαφόπουλος μὲ τὰ portraita καὶ τὰ καρφιὰ μετράει τὰ χρόνια. Ὁ Καβάφης μὲ τὰ σβησμένα καὶ τὰ ἀναμμένα «κεράκια» του σημειώνει τὶς μέρες, τὴν κάθε μέρα χωριστά. Ὁ ἕνας συντέμνει καὶ ὁ ἄλλος ἀναπτύσσει τὴν ζωή.

Στὸν Καβάφη ὑπάρχει τὸ φῶς, ὄχι τὸ ἔντονο καὶ τὸ σκληρό, μὰ τὸ ἱλαρὸ φῶς τῶν κεριῶν· μὲ τὸν Βαφόπουλο νιώθουμε κλεισμένοι σὲ μία σκοτεινὴ γεράτη ἀράχνες πινακοθήκη καὶ ἀσφυκτιοῦμε. Τὰ «κεριὰ» τοῦ ἑνὸς μᾶς κάνουν νὰ ἀναπνεύσουμε καὶ νὰ λαχταροῦμε τὴ ζωή· τὰ «κασροφιὰ» τοῦ ἄλλου μᾶς ἀφήνουν μιὰ νεῦσι στυφὴ στὸν οὐρανίσκο. Ὅμως καὶ ἄλλη φορὰ ἔτυχε νὰ ποῦμε ἀδίμητο καὶ ἀνέπαφτο εἶναι τὸ καινούργιο Καβάφη. Καὶ γι' αὐτὸ ὅσοι ἐπεχείρησαν νὰ τὸν μιμηθοῦν ἡ φωνή τους ἀκούστηκε σὰν ἀντίλαλος μόνο μιᾶς γνήσιας ἠχοπηγῆς.

Ὁ κ. Βαφόπουλος (1931) ἀνήκει στὴ χορεία τῶν ποιητῶν τοῦ ὑπερρεαλισμοῦ μαζὶ μὲ τὸν Ὀδ. Ἐλύτη καὶ τὸν Γιάννη Ρίτσο τοὺς ὁποίους εἴδαμε σὲ περασμένα φύλλα. Τὸ ξεκίνημα κι αὐτοῦ, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων, ἦταν ὁ κλασσικισμός· οἱ καινούριες ὅμως ἀναζητήσεις τῆς γενιᾶς του τὸν ὁδήγησαν στὰ ἴχνη τοῦ ὑπερρεαλισμοῦ. Ἡ ποίησί του ἔχει φιλοσοφικὲς καὶ θρησκευτικὲς ρίζες. Αὐτὲς καθὼς καὶ ἡ πίστι του στὴν ἀνθρώπινη μοῖρα τὸν φέρνουν κοντὰ στὸν Ἅγγ. Σικελιανὸ καὶ στὸν Νίκηφ. Βρεττάκο. Α.Τ.

ΘΕΡΜΙΩΤΕΣ ΠΟΙΗΤΕΣ

«ΕΙΚΟΝΑ»

Ἡ πόρτα ἔτριξε πένθιμα,
στὸ φάρδος της φάνηκε ἕνα παιδάκι
μὲ μακρυά, ἀχτένιστα μαλλιά
ξυπόλυτο....

Ἔξω φύσαγε ὁ βοριάς
καὶ οἱ νιφάδες, ἄτακτες
κοπελλίτσες, καίταναν
νὰ κρυφτοῦν....

Πιὸ μέσα μιὰ μάνα
κείτονταν στὸ στρῶμα
μ' ἕνα μωρὸ στὴν ἀγκαλιὰ
ποὺ βήλαζε.....

Ἕνα καντῆλι ἄναβε
σὲ μιὰ γωνιά, μπρὸς
στὴν χλωμὴ μορφὴ τῆς
παναγίας....

Ἡσυχία βασίλευε παντοῦ..,
Ἡ νεκράτης τοῦ πόνου
τὸ πέπλωμα μὲ τὴν σιωπή του
μιὰ λέξι, Ἀμήν....

Θ. Πολυχρονιάδης

Ποντιακὸν Ἀνέκδοτον

ΑΝ ΙΔΡΩΣΕΝ

Ἕνας ψευτογιατρὸς κάτ ψεύτικα ἰατρικὰ ἐδῶκεν σ' ἕναν ἄρρωστον γιὰ νὰ ἰδρώσῃ, καὶ νὰ γίνεται καλά.

Τὸ πρωῒ ξάν ἐπέρασεν νὰ ἐλέπιατον, ἅμα εὗρεν ἀτὸν ἀπὸ θαμένον, καὶ ἅμαν τογρὶς ἐρώτεσεν τ' ἀνθρώπ ς ἀτ ἂν ἰδρώσεν;

—Ναί, εἶπαν ἀτὸν ἰδρώσεν.

Ἄρ ἐλέπετεν εἶπεν ἀτς, ντὸ ἰδρώσεν πολλὰ καλὸν ἔτονε.

Σταῦρος Ταυρίδης

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Συζητοῦν δυὸ φίλοι:

—Μὲ τὴ γυναῖκα μου συμβαίνουν πάντα περίεργες συμπτώσεις.

—Δηλαδή;

—Δηλαδὴ προχθὲς πήγαμε νὰ τῆς ἀγοράσω ἕνα δαχτυλίδι. Δοκίμασε καμμιὰ σαρανταριὰ καὶ κατὰ σύμπτωση σφηνώθηκε στὸ δάχτυλό της καὶ δὲν μποροῦσε νὰ βγῇ τὸ πιὸ ἀκριβό!

***

Ὁ πατέρας στὸν γυιό:

—Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω. Δὲν κουράζεσαι ὅλη τὴν ἡμέρα νὰ μὴν κάνῃς τίποτα;

—Πῶς δὲν μὲ κουράζει. Γι' αὐτό, ἐξ ἄλλου, καὶ ξεκουράζομαι.....

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ SANTE

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλα ἀριθ. 3.
(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Ε. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σίλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΣΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιριῶν Κοινοτήτων	δρχ.	300
Ἐξωτερικοῦ	δρχ.	100
	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Δισφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ κ.υ' ἀριθμ. 28693 Ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στηλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαπιστευμένους οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς κτηνοτροφίας:

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Πιστώσεων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀπεφασίσθη ἡ παροχὴ εἰδικῶν ἐξαιρετικῶν πιστωτικῶν διευκολύνσεων εἰς τοὺς ἀγρότας, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐν παντὶ ἡ διατήρησις πρὸς ἐκτροφὴν, δι' ἀναπαραγωγὴν, τῶν καταλλήλων πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν νεοπαραγομένων κατ' ἔτος ζώων καὶ ἀποφευχθῇ ἡ διάθεσις τῶν ζώων τούτων πρὸς σφαγὴν εἰς μικρὰν ἡλικίαν. Τὰ μέτρα ἀφοροῦν τὰς θήλεις μόσχους, ἀμνοὺς καὶ ἐρίφια βελτιωμένων φυλῶν ὡς καὶ τὰ ζῶα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς τεχνικῆς γονιμοποιήσεως ὡς καὶ ἐκ βελτιωμένων καὶ ἡμιβελτιωμένων ζώων Συγκεκριμένως θὰ παρέχωνται, μεσοπρόθεσμα μὲν δάνεια διὰ τὴν ἀγοράν, βραχυπρόθεσμα δὲ δάνεια διὰ τὴν ἐκτροφὴν τῶν ζώων εἰς θσους ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν πρὸς ἐκτροφὴν δι' ἀναπαραγωγὴν κατάλληλα ζῶα νεαρᾶς ἡλικίας πωλούμενα εἴτε παρὰ παραγωγῶν εἴτε παρὰ ἐμπόρων. Ἐπίσης πρὸς ἀποφυγὴν προώρου σφαγῆς, θὰ παρέχωνται δάνεια εἰς τοὺς ἀγρότας κατόχους νεαρῶν ζώων οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν οἱ ἴδιοι πρὸς ἐκτροφὴν θήλεις μόσχους πρὸς πάχυνσι ἢ δι' ἀναπαραγωγὴν.

Διὰ τῶν ἀνωτέρων μέτρων δὲν μόνον θὰ αὐξηθῇ καὶ θὰ βελτιωθῇ τὸ ζωϊκὸ κεφάλαιον τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ θὰ δοθῇ λίαν συμφέρουσα καὶ παραγωγικὴ ἀπασχόλησις εἰς τοὺς ἀγρότας.

Τοποθέτησις κοκκαρίου εἰς τὸ ἐξωτερικόν:

Τὰ ἐν τῷ Μονάχῳ Γραφεῖον τῆς ΑΤΕ ἀπέστειλε πληροφορίας ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων διὰ τὴν τοποθέτησιν κοκκαρίου, εἰς τὴν Γερμανικὴν ἀγοράν. Συμφώνως πρὸς ταύτας λόγω τῆς μεγάλης ξηρασίας, ἐκ τῆς παρατεταμένης ἀναμβλίας ἐν Γερμανία, ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ κοκκαρίου φαίνεται ὡς μὴ ἱκανοποιητικὴ Ἀντιθέτως πρῶται πληροφορίαι ἐξ Ὁλλανδίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν, φέρουν τὴν παραγωγὴν κοκκαρίου ἐκεῖ ὡς καλὴν Οἱ Ὁλλανδοὶ προσφέρουν κοκκάρι τῆς περισσότερον ἐπιθυμητῆς εἰς τὴν ἀγοράν ποικιλίας STUTTGARTER RIESEN. Ἐκ τῆς ποικιλίας αὐτῆς εἰσήχθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν σπόροι πρὸς δοκιμαστικὴν καλλιέργειαν καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν καλλιεργητικὴν περίοδον εἰς τὴν περιοχὴν Ἀμυνταίου. Μολονότι καὶ τὸ παραγόμενον ἀνέκαθεν κοκκάρι ἐν Ἑλλάδι, ἰδιαιτέρως τῶν περιοχῶν Ἐδέσσης Ἀριδέας, ἔχει φήμην διὰ τὴν καλήν του ποιότητα, δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὰς αὐτὰς τιμὰς μὲ τὸ Ὁλλανδικόν.

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εἶναι βέβαιον ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ σπίτια καταναλίσκουν περισσότερον ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ἀπὸ προπολεμικὰ Πόση ὅμως εἶναι αὐτὴ ἡ αὔξησις; Σὲ ποιὲς περιοχὲς παρουσιάζεται περισσότερη;

Διαβάζοντας τοὺς πίνακες τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, βλέπουμε ὅτι ἡ αὔξησις ἦταν σημαντικὴ ἀπὸ τοῦ 1938 μέχρι τοῦ 1957. Ἐὰν πάρουμε ὡς βάσι τὰ 1938 μὲ δείκτη τὸν ἀριθμὸ 100, τὰ 1958 παρουσιάζει δείκτη 598,2 Δηλαδὴ σχεδὸν ἑξαπλασιάσθηκε ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος στὸ σύνολον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐὰν ἀναλύσουμε τὴν παραγωγὴ στὴν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης καὶ στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, παρατηροῦμε ὅτι ἐνῶ τὸ 1938 ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος στὴν Πρωτεύουσα ἦταν τὸ 75,4ο)ο καὶ τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδας τὸ 24,6ο)ο τοῦ συνόλου, τὸ 1957 οἱ ἀναλογίες ἀλλάζουν καὶ ἔχομε 42,3ο)ο Πρωτεύουσα καὶ 57,7ο)ο ὑπόλοιπος Ἑλλάς. Αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ ἔγινε γιατὶ στὴν Πρωτεύουσα τὸ 1938 ἡ παραγωγὴ ἀνήρχετο εἰς 205 ἑκατομμύρ. ὡριαῖα κιλοβάτ καὶ τὸ 1957 ἀνέβηκε στὰ 668 ἑκατομμύρια ὡριαῖα κιλοβατ. Στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα ὅμως τὸ 1938 ἦσαν 67 ἑκατομμύρια Δηλαδὴ στὴν Πρωτεύουσα ἀνέβηκε ἡ παραγωγὴ κατὰ 3,36 φορές, ἐνῶ στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα 14 φορές.

Ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἦταν σημαντικὴ ἀπὸ τοῦ 1954 καὶ τοῦτο φαίνεται ἀπὸ τὴν κατανάλωσι ὅπως παρουσιάζεται εἰς τοὺς πίνακες τῆς Στατιστικῆς.

Στὸ σύνολον τῆς Ἑλλάδος, ἡ κατανάλωσις ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κατὰ κεφαλὴν ἦτον εἰς κιλοβάτ τὸ 1954 111, 5, τὸ 1955 127, 2 τὸ 1956 154,9 καὶ τὸ 1957 166,6.

Ἂς δοῦμε τώρα τὸν ἠλεκτρισμὸ στὸ Ἑλληνικὸ σπίτι ἀπὸ μία ἄλλη σκοπιά. Τί χρήματα πληρώνει κάθε Ἑλληνικὸ ἀστικὸ νοικοκυριὸ γιὰ ν' ἀποκτήση ἠλεκτρικὲς συσκευές;

Ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῶν Οἰκογενειακῶν Προϋπολογισμῶν μᾶς δείχνει ὅτι κατὰ ἑβδομάδα σὲ κάθε ἀστικὸ νοικοκυριὸ ἀντιστοιχεῖ 1,91 δρχ. γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν μετρητοῖς συσκευῶν ἐφαρμογῆς ἠλεκτρισμοῦ καὶ 1,14 διὰ τὴν ἀγορὰ αὐτῶν τῶν εἰδῶν ἐπὶ πιστώσει. Δηλαδὴ ἀναλογοῦν κατ' ἔτος 99,32 δρχ. γιὰ τὰ εἴδη ποὺ ἀγοράζονται μετρητοῖς καὶ 59,28 γιὰ τὰ εἴδη ἐπὶ πιστώσει. Ἂν τιθέτως ἀπ' ὅτι πιστεύεται οἱ ἠλεκτρικὲς συσκευὲς ἀγοράζονται περισσότερο τοῖς μετρητοῖς. Μὴ ξεχνᾶμε ὅτι σ' αὐτὲς ἐκτὸς τῶν μεγάλων συσκευῶν περιλαμβάνονται τὰ σίδερα, ἠλεκτρικὰ μάτια καὶ ἄλλα μικρὰ σκεύη. Γιὰ τὸ ἠλεκτρικὸ πληρώνει κάθε ἀστικὸ νοικοκυριὸ σύμφωνα πάντα μὲ τὴν ἔρευνα τῶν οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν τὴν ἑβδομάδα 12,47. Δηλαδὴ σχεδὸν 50 δρχ. τὸν μῆνα.

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Μπαταρίες Μπέρεκ, Μπάλεξ, Ἀτομικὰ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ

Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεστε ἀπὸ τὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὄπισθεν Καφενείου Χαρίσση
ΒΕΡΟΙΑ

ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΓΡΑΜΜΗ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΚΑΝΑΔΑ

ΤΟ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
"ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ"
ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ "ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ"
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΕΜΠΕΚ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Μὲ τὴν νέαν πολυτελῆ ἐσωτερικήν του διαρρύθμισιν τὸ ὑπερωκεάνιον "ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ" ἤρχισε τακτικὰ δρομολόγιο μεταξὺ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΚΑΝΑΔΑ. Ἀναχωρεῖ ἀπὸ Πειραιῶς τὴν
15 Νοεμβρίου
Παραλαμβάνει πρὸς τὴν τακτικὴν γραμμὴν Ἑλλάδος-Ἀμερικῆς ποὺ ἐξυπηρετεῖται διὰ τοῦ ὑπερωκεανίου της "ΟΛΥΜΠΙΑ" ἡ GREEK LINE καθιέρωσε πρώτη τὴν ὑπ' εὐθεῖαν τακτικὴν γραμμὴν Ἑλλάδος - Καναδᾶ μὲ τὸ ὑπερωκεάνιον "ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ" ποὺ ἀναπλέει τὸν ποταμὸν Σαὶν Λωρὰν καὶ φθάνει ἕως τὸ ΚΕΜΠΕΚ.

GREEK LINE
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
Διὰ πληροφορίες καὶ εἰσιτήρια ἀπευθυνθεῖτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς πρακτορείας σας
ΚΕΡΔΙΣΕΤΕ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ. ΦΘΑΣΤΕ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ ΜΕ ΤΟ "ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ"

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Β!Ἐξ ἄλλου τμῆμα Προσκόπων τῆς 7ης Μεραρχίας κατώρθωσε νὰ διαβῇ τὸ ἴδιο βράδυ τὸν Ἀλιάκμονα, κοντὰ εἰς τὸ χωρίον Μέση καὶ ἀνετίναξε τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴ Θεσ)νίκης—Βεροίας καὶ ἀπέκοψεν τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν.

—Τὴν 9ην ἑσπερινὴν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου, τὸ Γεν. Στρατηγεῖον (ποὺ εἶχε τὴν ἔδραν του εἰς τὸ Πολύμυλον)διέταξε ὅπως τὴν 16ην Ὀκτωβρίου αἱ 2α, 3η καὶ 4η μεραρχίαι προελάσουν πρὸς τὴν Βέροιαν, ἡ δὴ πρὸς τὸ Τουρκοχώρι (νῦν «Πατρίς») καὶ ἡ 1η διὰ τοῦ Πολυδενδρίου εἰς τὴν Ν.Α. (ἐν σχέσει μὲ τὴν Βέροιαν) ὄχθην τοῦ Ἀλιάκμονος.

—Ὁ Γουρκικὸς Στρατός, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Χασὶμ Ταξὶν Πασᾶ, ἀνήρχετο εἰς 12000 ἄνδρας περίπου.

***

—Τὴν 16ην Ὀκτωβρίου οἱ Τοῦρκοι ὑπεχώρησαν, ἄνευ ἀντιστάσεως εἰς τὸν ποταμὸν Λουδία καὶ ἔτσι αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις εἰσῆλθαν καὶ κατέλαβαν τὴν Βέροιαν καὶ τὸν Σιδηροδρομικὸ Σταθμόν, τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγκατεστάθη καὶ τὸ Γεν. Στρατηγεῖον εἰς τὴν πόλιν. Ἡ μὲν 2α Μεραρχία ἐστάθμευσε Νοτίως, αἱ δὲ 3η καὶ 4η Βορειοανατολικῶς καὶ βορειοδυτικῶς, ἀντιστοίχως. Ἡ 1η Μεραρχία κατευθύνθη ταυτοχρόνως ἀπὸ Σφηκιᾶς εἰς Πολυδένδριο, ἀπ' ὅπου τὰ μὲν ἀπόσπασμα Εὐζώνων Κωνσταντινοπούλου, διὰ τῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου ἐφθασεν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Ἀλιάκμονος, παρὰ τὴν Μονὴν τοῦ Προφήτου Ἠλία διέβη τὸν Ἀλιάκμονα καὶ διευκτέρευσε εἰς τὸ χωρίον Διαβατὸς ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπος Μεραρχία ἔμεινεν πλησίον τοῦ χωρίου Βεργίνα, ἐναντι τοῦ χωρίου Βαρβάρες, χωρὶς τὰ διαβῇ τὸν ποταμὸν Ἀλιάκμονα.

(Συνεχίζεται)

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

—Τὰ εἰς -ΗΣ- ΩΝΗΣ—ΛΑΤΡΗΣ ΜΕΤΡΗΣ—ΠΩΛΗΣ—ΑΡΧΗΣ καὶ τὰ ἐθνικὰ πρωτάκλιτα σχηματίζουν τὴν κλητικὴν εἰς Α βραχὺ π.χ. ὦ μαθητά, ὦ ναῦτα, ὦ γυμνασιάρχα, ὦ τελῶνα, ὦ Σκῦθα, ὦ Πέρσαι.

—Αἱ καταλήξεις τῆς τρίτης κλίσεως Ι, Α, ΑΣ καὶ ΣΙ εἶναι βραχεῖαι π.χ τῷ ἄγῶνι, τοὺς παῖδας.

—Ὅλα τὰ οὐσιαστικά, τὰ λήγοντα εἰς—ΙΣ καὶ ἀπὸ τὰς εἰς ΥΣ τὰ ὀνόματα, πήχεις, πέλεκυς, πρέσβυς καὶ ἄστυ, τὴν γενικὴν σχηματίζουν μὲ κατάληξιν ΩΣ ἀντὶ ΟΣ καὶ προπαροξύνονται, παρὰ τὸν κανόνα, εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ π.χ τῆς πόλεως, τῶν πόλεων, τοῦ πήχεως, τῶν πήχεων.

—Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα εἰς ΥΣ περισπῶνται εἰς τὴν ὀνομαστικὴν, αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν τοῦ ἑνικοῦ καὶ αἰτιατ. τοῦ πληθυντικοῦ π.χ Ὁ μῦς, τὸν μῦν, ὦ μῦ, τοὺς μῦς.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ

Ὁ νεαρὸς κ. Ἄδωνις Καζανοβίδης ἦταν ἐξαιρετικὰ ὑπερήφανος γιὰ τὴν τελευταία κατάκτησί του Προκλητική, ἀφράτη στρουμπουλή, ζουμερὴ ἡ κυρία Λούλα, ἔσταζε ζάχαρη ἀπ' ὅλους τοὺς πόρους της. Καὶ καν τὰ στ' ἄλλα, πρᾶγμα ποὺ τὸν ἔκανε νὰ καμαρώνῃ διπλά, ἦταν καὶ παντρεμένη.

«Γιὰ χάρι μου, δὲ δίστασε νὰ θυσιάσῃ τὴ συζυγική της ὑπόληψι» δήλωνε στοὺς φίλους του.

Ἀλλὰ ὁ κ. Καζανοβίδης, ὅσα κι' ἂν τοῦ ἄρεσε νὰ προκαλῇ τὴ ζήλια καὶ τὸν θαυμασμὸ στοὺς ἄλλους, δὲν ἀνεχόταν ἀπὸ κανένα νὰ ὑψώνῃ βέβηλο βλέμμα στὴν κατάκτησί του.

Ἔτσι, ὅταν ἕνα βράδυ, ποὺ εἶχε ἀγκαλιασμένη τὴ Λούλα στὸ πάρκο, εἶδε ἕναν ἄγνωστο νὰ καρφώνῃ τὰ μάτια του ἀπάνω της σὰν νἄθελε νὰ τὴν κατα-πιῇ, δὲν κρατήθηκε ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι:

—Ποιὸς σᾶς ἔδωσε, κύριε, τὸ δικαίωμα, φώναξε, νὰ κυττᾶτε μὲ τόση ἀναίδεια τὴ γυναῖκα ποὺ συνοδεύω;

—Αὐτὸς ποὺ ἔδωσε καὶ σὲ σᾶς τὸ δικαίωμα νὰ συνοδεύετε τὴ γυναῖκα μου! μούγκρισε ὁ ἄγνωστος.

Ἀκόμη τρέχει, στὸ πάρκο, ὁ κ. Καζανοβίδης!...

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΜΠΡΑΒΟ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΕ

—Δὲν ξαίρομεν τί ἔχει πάθει τελευταίως ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παναγ. Κανελλόπουλος. Ἀφοῦ παρουσίασεν μίαν ἀμνησίαν ἰδεολογικῶν ἐπιδιώξεων, ἐγκατέλειφεν ἀλληλοδιαδόχως τὸ Εἰρωτικὸν κόμμα τὸ Λαϊκόν, τὸν Συνασπισμὸν Ε.Ρ.Ε. προσεχώρησεν καὶ πάλιν εἰς τὸ Λαϊκόν, ἀγωνισθεὶς μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του ἐναντίον τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐν συνεχείᾳ ἐξέχασεν τοὺς καταπέλτας καὶ τοὺς Δὸν-Κιχωτισμοὺς του καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ε.Ρ.Ε. προαχθεὶς εἰς ἀντιπρόεδρον. Νομίζομεν, ὅτι κόνει σύγχυσιν τῆς πολιτικῆς κανίστρας μὲ τὰ ἀκροβατικὰ νούμερα τοῦ Τσίρκου

—Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ ἀφοροῦν τὸν ἴδιον, διότι ὁ λαὸς ἐπανειλημμένως τὸν κατεδίκασεν. Κρίμα διὰ τὸν ἔγγονὸν τοῦ μεγάλου Γεώναρη.

—Ὁ κ. Κανελλόπουλος ὅμως διέπραξε τελευταίως μίαν μεγάλην ἱερουλίαν. Οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ὑπεστήριξε εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Καλαβρύτων προεκάλεσαν τὰ κτήνη τοῦ χιτλερισμοῦ, μὲ συνέπειαν νὰ δολοφονηθοῦν οἱ ἄρρενες τῆς πόλεως.

—Ἐπεσκεφθήκαμε τὸ 1955 τὰ Καλάβρυτα καὶ διεπιστώσαμε, ὅτι ἡ μικρὴ πόλις δὲν κατώρθωσε ἀκόμη νὰ συνέλθῃ. Λίγα μέτρα ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν πλατεῖαν ὑπάρχει ἕνας λόφος μὲ πολλὰ μνήματα. Ὁ κ. Κανελλόπουλος προσέβαλεν τὴν μνήμην τῶν ἡρώων αὐτῶν καὶ δι καίως προεκάλεσεν τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καλαβρύτων.

—Ἀλλὰ διαμαρτυρόμεθα καὶ ἐμεῖς, διότι κατέχετε, ἀκόμη, τὴν ἕδραν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἐντροπὴ διὰ τὸ ἄξιωμα τοῦ λαϊκοῦ ἀντιπροσώπου, ποὺ κατέχετε.

—Φαίνεται, ὅτι μαζὶ μὲ τὰ νειάτα σας, ποὺ ἀφήσατε εἰς τὴν Γερμανίαν, θεοῦ σπουδάσατε, ἐλησμονήσατε καὶ τὴν ψυχήν σας. Λυπούμεθα διὰ ἐσᾶς ἀλλὰ καὶ διὰ ἐμᾶς. Ποῦ ἐκαταντήσαμε!!

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ ἐπέτυχεν διαφορετικὰ ἀποτελέσματα, ἀπ' ἐκεῖνα, ποὺ ἀνεμένετο.

Ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ διάφορα ζητήματα τοῦ νομοῦ καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιλυθοῦν μερικά.

Ὑπῆρξεν, συνεπῶς, ὠφέλιμος ἀλλὰ ἔλλειψεν ὁ αὐθορμητισμὸς καὶ τὰ χειροκροτήματα καὶ μὲ δύο λόγια ἀπὸ τὴν ἀποψη γοήτρου τῶν ὀργανωτῶν παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες μᾶλλον ἀπέτυχεν, διότι οἱ γεωργοὶ ποὺ εὑρίσκοντο κάπου κοντὰ δὲν προσῆλθαν, ἀλλὰ προσπαθοῦσαν νὰ «φλήσουν» τὰ μῆλα τους, πρὸς ! ὄρχ!!

—Ἔτσι ἡ «τεχνικὴ ὑποδοχὴ» μετατράπη εἰς ἀτύχημα, ποὺ ἔπρεπα νὰ ἀποφύγουν, διότι ἀφ' ἑνὸς ὁ Νομός μας, κατ' ἐξοχὴν γεωργικὸς ἔχει πολλὰ παράπονα καὶ ἀφ' ἑτέρου δέ, διότι δὲν εἶχεν λήξει ἀκόμη ἡ ἑβδομὰς προληψεως ἀτυχημάτων..

ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

—Ἀποδεχόμεθα μὲ τὴν πληροφορίαν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, διότι πρέπει νὰ προηγηθοῦν τὰ ψυγεῖα. Φαίνεται, ὅτι οἱ ἄρρωστοι θὰ εἰσάγωνται ἀντὶ τοῦ Νοσοκομείου, εἰς τὰ.... ψυγεῖα, μέχρι νὰ ἔλθῃ ἡ σειρά τοῦ θεραπευτηρίου.

—Ὁμολογοῦμεν κ. Καραμανλῆ, ὅτι δὲν κατανοοῦμεν αὐτὰ τὰ πράγματα. Διατί ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχει ἀναγγελθῇ, ὅτι διετέθησαν 7 ἑκατομμύρια διὰ τὰ Γενικὰ Νοσοκομεῖα Βεροίας; Ποιὸς ἔδωσεν εἰς τὴν δημοσιότητα αὐτὴν τὴν ἀνακοίνωσιν; Μήπως ὁ «Ψευτοβόθωρος»;

ΤΟ 10ον ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

—Ἱδρύθηκε εἰς τὴν Βέροια τὸ 10ον Δημοτικὸν σχολεῖον, ἀλλὰ ἐχρειάσθηκε νὰ τὸ ἐλεήσῃ ὁ Δῆμος καὶ τὸ Ἐργατικὸν κέντρον διὰ νὰ ἀγοράσῃ λίγες κιμωλίες, διότι δὲν ὑπάρχει-λέγουν οἱ ....ἀναρμόδιοι ἁρμόδιοι πιστώσεις

Καὶ ἐρωτῶμεν πῶς πάντοτε ὑπάρχουν πιστώσεις διὰ τὰ ἀεροπορικὰ ταξίδια τῶν «ἡμετέρων» μὲ τὰς διαφόρους ἀποστολὰς καὶ διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν μανδαρίνων καὶ δὲν ὑπάρχει, διὰ τὰ σχολεῖα;;

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

—Πληροφορούμεθα χωρὶς νὰ τὸ διασταυρώσωμε, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Δήμαρχον, θὰ πραγματοποιήσῃ ταξεῖδι γνωριμίας καὶ γνώσεων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὲ ἰδικά του βέβαια ἔξοδα. Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὸ τὸ ταξίδι θὰ ἀποβῇ ὠφέλιμο καὶ διὰ τοὺς ἰδίους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Βέροια, ἰδίως ἂν ἀνακηρύξωμεν καὶ ἄλλους Πρωθυπουργοὺς κτλ. τῆς ἀλλοδαπῆς «Ἐπιτίμους δημότας τῆς Βεροίας»...

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Δὲν ἐννοοῦμεν τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ κατάθεσις στεφάνων τὴν 16ην καὶ 28ην Ὀκτωβρίου ἔγινεν εἰς τὸ ἡρῶον τοῦ 3ου Σ.Ρ. ἐπάνω εἰς τοὺς στρατῶνας. Βέβαια τὸ ἡρῶον τῆς πόλεώς μας παρουσίαζεν ἐδαφικὰς ἀνωμαλίας, λόγω τῶν ἐργασιῶν μεταφορᾶς του, ἀλλὰ δὲν ἦτο αὐτὸς σοβαρὸς λόγος, ὥστε νὰ ταλαιπωρηθοῦν οἱ μικροὶ μαθηταί, ἀνερχόμενοι τὴν γνωστὴν ἀνωφέρειαν.

Ἐκτός, βέβαια, ἂν τὸ μέτρον αὐτὸ ἐλήφθη διὰ νὰ κινηθοῦν λίγο τὰ «ταξὶ» τῆς πλατείας Ὡρολογίου «χρονιάρα ἡμέρα»..

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΛΗΑΣ

Δὲν νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἀρθὸν νὰ βοηθῇ ἡ ἐκμετάλλευσις-κυρίως ἡ κυριότης-τῆς Ἑλῆας εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ.

Νὰ διατεθοῦν τὰ ἀπαραίτητα κονδύλια ἀπὸ τὸ Πενταετὲς πρόγραμμα Ἐπενδύσεων καὶ ν' ἀνήκουν εἰς τὸν Δῆμον. Δὲν εἶναι ἀρθὸν νὰ στερηθῇ ὁ Δῆμος ἐσόδων.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

—Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ ἔχοντες τὴν ἐπιμέλειαν τῆς λειτουργίας τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Θεσσ/νίκης. Βρεθήκαμε εἰς τὶς ἄνετες αἰθούσας της καὶ διεπιστώσαμε τὸν σύγχρονον καὶ ἐπιμελημένον τρόπον τῆς ταξινομήσεως τῶν πολλῶν τόμων τῶν βιβλίων της, τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν διαφόρων τμημάτων της: Τοῦ Ἀναγνωστηρίου, τοῦ Δανειστικοῦ κ.τ.λ. Μεγάλην ἐντύπωσιν μᾶς ἐπροξένησεν ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἄριστη ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγνωστῶν ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων. Ἔχομεν ἐπισκεφθῇ πολλὲς βιβλιοθήκες—«Ἐθνικὴ—Βουλῆς—Παλαιᾶς—Βουλῆς» τῶν Ἀθηνῶν ὡς καὶ τὴν Δημοτικὴν Πειραιῶς κτλ.—ἀλλὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δημ. Βιβλιοθήκης Θεσ/νίκης τοῦ ἐξαιρέτου ποιητοῦ κ. Γ. Βαφοπούλου καὶ τοῦ κ. Χ. Χριστιανοπούλου δὲν ξανασυναντήσαμε.

—Εὖγε τους.

ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΤΕ ΤΟ ΘΕΜΑΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Κατόπιν τοῦ δημοσιεύματος τῆς ἐφημερίδος μας διὰ τὴν ἀντισυνταγματικότητα τῆς Σχολικῆς εἰσφορᾶς, πολλοὶ Βεροιεῖς ἐπράκειτο νὰ καταφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, πλὴν ὅμως τελικῶς ἐμεσολάβησεν ὁ κ. Νομάρχης διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς ὑποθέσεως

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Ἰωακεὶμ Σιδηρόπουλος τοῦ Ρωμανοῦ καὶ τῆς Εὐδοκίας τὸ γένος Κριθαρίδου γεννηθεὶς ἐν Ρωσσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Πολυξένη Κατζαμανίδου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἐλισάβετ τὸ γένος Μελλίδη γεννηθεῖσα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς ἀγάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Ταξ. Παπακώστας Εἰρηνοδίκης δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ 8—11—59.

—Ὁ κ. Μιχαὴλ Γεωργιάδης ἔμπορος δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐπὶ τῇ μεθαυριανῇ ἑορτῇ του.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι τῶν νεονύμφων Ἰωάννου-Μαίρης Χιωνίδου, εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν.

Γ.Χ.Χ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν δώσανταν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου φίλτατόν μας κ. Δημήτριον Καυκίδην μετὰ τῆς χαριτωμένης δίδος Μιμίκας Μπουσμαλῆ εὐχόμεθα ταχεῖα τὴν στέφιν.

Οἱ φίλοι του
Π.Κ. Θ.Ο. Δ.Μ. Κ.Ψ. Χ.Β. Θ.Ν. Μ.Α. καὶ Γ.Σ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Χθὲς περὶ ὥραν 11.30' π.μ ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κατασκήματος ἠλεκτρικῶν εἰδῶν τῶν κ. Γ. Χατζηστρατίγλου καὶ Θ. Τσινάκα. Ὁ Φρουρὸς εὐχεῖται καλὲς δουλειές.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ξυπνητήρια τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ προσέξῃς σοβαρότερα πράγματα, αἰώνια, θεῖα πράγματα, ποὺ δροσοῦν τὴ σωματικὴ τῆς ψυχῆς σας.

Τρεῖς εἶναι οἱ κύριοι λόγοι ποὺ μᾶς κάνουν ἀπροσέκτους. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ συνήθεια. Συνήθισες νὰ κάμνῃς ὅ,τι κάμνεις, νὰ διαβάζῃς ὅ,τι διαβάζεις, νὰ πηγαίνῃς ὅπου πηγαίνεις, καὶ τὴν προσοχή σου δὲν ἔχεις νὰ καρφώσῃς σὲ τί ποτε τὸ καινούργιο, ὅσο σπουδαῖο κι' ἂν εἶναι αὐτό. Δὲν λέγω πὼς οἱ συνήθειές σου εἶναι κακές. Κάθε ἄλλο. Ἴσως νάναι πολὺ καλές. Ἐπικίνδυνη εἶναι ἡ συνήθεια τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἐπικινδυνώτερα εἶναι ἡ συνήθεια τοῦ καλοῦ, γιατὶ μπορεῖ νὰ στερήσῃ τὸ ἄριστο. Τὸ ἄριστο εἶναι ὁ Χριστός, ἡ ἀνανέννησίς σου, ἡ καινούργια χάρις, αἱ καινούργιαι διαθέσεις ποὺ σοῦ δίδει ὅταν Τὸν δεχθῇς γιὰ Σωτῆρα σου.

Ὅταν χάσωμε τὴ ζωτικότητά μας χάνουμε καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ πολλὰ σπουδαῖα πράγματα. Ἀπὸ τὸν ἄρρωστο λείπει ἡ ὄρεξις.

Ἂν λοιπόν, εἶσαι ἀπρόσεκτος, ἀδιάφορος γιὰ τὶς αἰώνιες ἀλήθειες τοῦ Θεοῦ, θὰ πῇ πὼς πάσχεις. Εἶσαι ἄρρωστος. Ἔχεις ἀνάγκη γιατροῦ. Ἔλα στὸν Χριστὸ ποὺ ὑπόσχεθη ἀθάνατη ζωὴ σ' ἐκείνους ποὺ ἔρχονται σ' αὐτόν.

Ὁ Θεὸς σὲ ἀγάπησε γι' αὐτὸ καὶ σ' ἐπροσέξε κι' ἔστειλε τὸν Υἱόν του τὸν Μονογενῆ νὰ θυσιασθῇ γιὰ σένα. Ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχή σου. Ἂν δὲν τὴν ἐλκύσῃ, ἡ ἀπροσεξία σου αὐτὴ θὰ σὲ ρίξῃ στὴν αἰωνία κόλασι.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ Κέντρον τοῦ ξενοδοχείου «Ἐθνικὸν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον, Ζαχαροπλαστεῖον κλπ. Πληροφορίαι παρὰ τῆς ἰδιοκτητρίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚ. ΕΦΟΡΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΑΠ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 7897

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ
Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀνακοινοῖ ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς ἀρχικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως διενεργηθησομένην τὴν 10ην Νοεμβρίου 1959 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Οἰκον. Ἐφορίας Ἡμαθίας τὰ κάτωθι ἀνταλλάξιμα ἀκίνητα ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους.

Α/Α	Ἀριθ. Κτήματ.	Ἐκτασις μ2	Τοποθεσία Κτήματος		Ἀξ. Προσφορά	Ἐγγύησις
1	3341	2500	Τάπλιανη	Λευκόκαστρας	1200	120
2	3342	2500	»	»	1200	120
3	3343	2650	»	»	1300	130
4	3344	2650	»	»	1300	130
5	3345	2550	»	»	1250	125
6	3346	2600	»	»	1300	130
7	3347	2600	»	»	1300	130
8	3348	2520	»	»	1200	120
9	3349	2600	»	»	1300	130
10	3350	2500	»	»	1200	120
11	3351	2500	»	»	1200	120
12	3352	2500	»	»	1200	120
13	3353	2730	»	»	1400	140
14	3354	2730	»	»	1400	140
15	3355	2680	»	»	1350	130
16	3356	2730	»	»	1400	140
17	3357	2710	»	»	1400	140
18	3358	2900	»	»	1450	145
19	3359	2700	»	»	1400	140
20	3360	2700	»	»	1400	140
21	3361	2700	»	»	1400	140
22	3362	2790	»	»	1400	140
23	3363	2700	»	»	1400	140
24	3364	2700	»	»	1400	140
25	3365	2675	»	»	1300	130
26	2366	2675	»	»	1300	130
27	3367	2900	»	»	1450	145
28	2703	1750	Λοξίτσα-Βεροίας (Κάτ.- Μ. Γούνιρης		3150	315
29	2124	8000	Κατλὲς Ναουσης(,,Βασ. καὶ Ὑψ. Τοπτσιος		7200	720
30	2146	στρεμ. 6452	Ξηρολείβαδον (Δασος)		1.000 000	100.000

καὶ ὑπὸ τοὺς λοιποὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Οἰκον. Ἐφορίας καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου 1959
Ὁ Οἰκον. Ἔφορος
Στ. Θεοχαρίδης

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἀγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ

καθὼς καὶ πλουσία ποικιλία ἀλλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων στὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογος τοῦ ἀξιώματος τοῦ κ. Καραμανλῆ, καίτοι ἐγένετο ἔντονη προεργασία, ἦταν καλοκαιρία καὶ ἡ ἡμέρα παζαριοῦ, τὰ δὲ καταστήματα ἔκλεισαν, κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐδέχθη ἐπὶ τροπάς ἐκ τῶν γύρω κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν διαφόρων προσπαθειῶν του. Μεταξὺ τῶν ἄλλων τὸν ἐπεσκέφθησαν ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Πλατέως ποὺ ἐζήτησαν τὴν ἵδρυσιν Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς εἰς τὸ Πλατύ, ὁ κ. Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας, ὁ κ. πρόεδρος Ραχης, ἐκπρόσωποι τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων κτλ.

—Ὡς πρὸς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον ὁ κ Καραμανλῆς, παρ' ὅλαν, ὅτι διεπίστωσε κατὰ τὴν διέλευσίν του, πὼς εἶναι ἀκατάλληλο, εἶπεν ὅτι θὰ προηγηθῇ ἡ κατασκευὴ ψυγείων καὶ ἐργοστασίων φρούτων.

—Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὴν περιοχὴν «Ἐλῆας», ὑποσχεθεὶς τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων καὶ τῆς Πισίνας, εὐθὺς ὡς ὑποβληθοῦν τὰ σχέδια.

—Κατόπιν ἀνεχώρησεν δι' ἑλικοπτέρου διὰ Πτολεμαΐδα.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Ἱστορικοῦ Ὄχι τὸ Γ' Δον καὶ 9ον Δημοτικὰ σχολεῖα τῆς πόλεως ὁμοῦ ὠργάνωσαν ἑορτὴν τῆς σημαίας καὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Ὄχι. Ἐνώπιον ὅλων τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν εἰς τοὺς σημαιοφόρους αἱ Σημαῖαι. Ἀκολούθησεν ἐμπνευσμένη ὁμιλία ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Νικολάου Ἀδαλόγλου, ὁ ὁποῖος ἐξῆρεν τὴν σημασίαν τοῦ ΟΧΙ καὶ τῆς σημαίας πλημμυρίσας τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν ἀπὸ ἐθνικοὺς παλμοὺς καὶ δεχθεὶς τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν συναδέλφων του.

Ἔπειτα ἀκολούθησαν ἀπαγγελίαι ᾀσμάτων καὶ τραγούδια.

Ἡ σεμνὴ αὐτὴ ἑορτὴ ἔληξεν μὲ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον

1959 ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

Βον Μέρος

Στὸ πρῶτο μέρος τῆς μελέτης μας γιὰ τὸν Κωστῆ Παλαμᾶ ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ Ἐπιστημονικὸν Βῆμα Ἀθηνῶν καὶ στὸ Φρουρὸ Βεροίας εἴχαμε δώσει μία σκιαγραφία γιὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου μας ποιητοῦ. Σήμερα, δημοσιεύομεν τὸ δεύτερον μέρος ὅπου προσπαθοῦμε νὰ καταστήσωμε περισσότερον τὸν ἀναγνώστην γιὰ νὰ νοιώσῃ καὶ νὰ ζήσῃ τὴν ψυχὴ καὶ τοὺς παλμοὺς τοῦ Ἔθνικοῦ μας Βάρδου, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ πολύμορφο ἔργο του καὶ τὴν πολύπλευρη δράση του, βοήθησε ὅσο κανένας ἄλλος τὴν Ἑλλάδα νὰ γνωρίσῃ μιὰ καινούρια πνευματικὴ ἀναγέννηση. Αὐτὰς πῆρε τὴ δάδα ἀπὸ τὴ λαμπρὴ ἑπτανησιακὴ σχολὴ καὶ ὡδήγησε τὸ χορό, μιᾶς σειρᾶς ἀληθινῶν ποιητῶν, πρὸς τὶς ἐπιβλητικὲς πλαγιὲς τοῦ Ἑλικῶνα καὶ χάρισε ἕνα ἔργο ποὺ στὶς ἐπερχόμενες γενιὲς θὰ εὐωδιάζῃ στὶς ψυχὲς τῶν μιλώντας ὁλοῖσα ἀπὸ εἰς κελαρισιὲς πηγὲς τοῦ Παρνασσοῦ. Πολὺ δικαια δὲ ὁ Ρομαὶν Ρολλὰν τὸν ἐχαρακτήρισεν ἀντὸν μεγαλύτερο σύγχρονο ποιητὴ τῆς Εὐρώπης.

Καὶ πολὺ σωστὰ τελειώνει ὁ ποιητὴς-μὲς ταὺς στίχους του γιὰ τὸν Κωστῆ Παλαμᾶ:

«Στὴν σάρκα τῶν λυρικῶν ρυθμῶν καὶ τῶν σχημάτων
ἡ δόξα σου χιλιάστερη, τὸ πάθος σου ἄσπρα ἀσπράτων
κι ὅλος ὁ λόγος σου λαβυστη (μὲς τοὺς αἰῶνες δάδα,
ποὺ θὰ φωτίζῃ, ποιητὴ προφήτη (τὴν Ἑλλάδα».

Ν. ΑΔΑΛΟΓΛΟΥ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
9
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 190

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΕΠΟΧΗ

—Ἡ ἐποχή, ποὺ διατρέχομεν καὶ ποὺ ἔρχεται εἶναι πολὺ δύσκολη, διὰ τὸν λαὸν καὶ τὸ Κράτος.

—Παρ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα, ποὺ διακηρύσσει ἡ Κυβέρνησις τὰ οἰκονομικά μας δὲν πηγαίνουν καλά. Διότι θὰ κληθοῦμεν νὰ καλύψωμεν ἕνα μεγάλο κενόν, ποὺ θὰ ἀφήσῃ ἡ μείωσις τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας. Ἐπὶ πλέον οἱ Ἀμερικάνοι—διὰ τοῦ N.A.T.O—θὰ εἰσηγηθοῦν—ὅπως λέγεται—αὔξησιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ποὺ ἤδη εἶναι ἀδικαιολογήτως ὑψηλαί

—Ἡ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία παρουσιάζει μεγάλην ὕφεσιν. Ἔχουν ἀρχίσει αἱ ἐξαπτώσεις ἀπὸ τὸ μικρὸν ἐφετεινὸν εἰσόδημα τοῦ παραγωγοῦ. Ἡ Ἀγροτικὴ οἰκονομία ἔχει ἐκμηδενισθῇ ἐξ αἰτίας τῆς χαμηλῆς τιμῆς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Τὸ Ἀγροτικὸν εἰσόδημα μόνον διὰ ἀσκηνιᾶς «Γιόγκι» ἐπαρκεῖ. Τὰ δάνεια τῆς Α.Τ.Ε. καὶ τῆς ἀγορᾶς πρὸς τοὺς ἀγρότας θὰ μείνουν ἀνεξόφλητα καὶ οἱ Γεωργοὶ κινδυνεύουν νὰ γίνουν τρόφιμοι τῶν φυλακῶν. Ἡ δεινὴ οἰκονομικὴ κρίσις μετεφέρθη καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν ἀγορὰν γενικῶς.

***

—Ἡ Πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου παρουσιάζει μία ἰδιότυπη μορφὴ Ναρκισσισμοῦ. Δὲν ὑπάρχει Ἀντιπολίτευσις ἰσχυρὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις τρέχει εἰς τὴν πολιτικὴν κανίστραν πάντα πρώτη διότι οἱ ἄλλοι ἄνθληται τρέχουν, χωρὶς δύναμιν, πρωτάρηδες ἐρασιτέχνες: εἰς τὰ κράσπεδα.

—Τὸ σπουδαιότερον: Ὁ λαὸς ἄρχισε ν' ἀπελπίζεται. Ἡ ἀμφιβολία του πρὸς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν, ἔγινε ἀρνητικὸ πιστεύω Ποῦ πᾶμε λοιπόν: Θὰ ἔχωμεν Τδιόμορφη Κοινοβουλευτικὴ Δικτατορία ἑνὸς κόμματος;

—Εἰς τὴν Ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἀντιμετωπίζομεν διλήμματα: Οἱ μεγάλες δυνάμεις συνθηκολογοῦν καὶ ἀπ' ἐμᾶς ζητοῦν νὰ παίζωμεν τὸν ρόλον τοῦ βασιλικωτέρου Βασιλέως!!! Ὠραγματικὲς μας φίλες εἶναι μόνον οἱ χῶρες τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ Ἀραβικοῦ κόσμου καὶ ἐμεῖς εἴμεθα δεσμῶτες τοῦ Δυτικοῦ Καυκάσου!!!!

***

—Χρειάζεται ἕνας ἀληθινὸς, δυνατὸς ἡγέτης, ποὺ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι εἰς τὶς μικρὲς ἐδαφικὲς ἐκτάσεις ζοῦν οἱ Θεοὶ τῶν μεγάλων καρδιῶν. Ἂς μὴ εἴμεθα οἱ σύραγοι καὶ οἱ ζητοῦντες ἐλεημοσύνην. Ἂς ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν ἀμβλυωπίαν τῶν Διεθνῶν διαξιφισμῶν διὰ νὰ ἀκολουθήσωμεν ἀξιοπρεπῆ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κοινωνικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

***

—Ἂς ἀφήσουν, τοὺς ἐγωισμούς, οἱ ἀρχηγοί, χωρὶς κόμματα καὶ ὀπαδούς, διὰ νὰ δημιουργήσουν ἀκόμη ἕναν ἰσχυρὸν ὀργανισμόν, ὄχι διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ, νὰ τὴν κληρονομήσῃ ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρός. Ἂς μὴ συνεχίζῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ πολιτεύεται κατὰ τρόπον, ποὺ ἐνθυμίζει τὴν ἄσωτον ζωὴν ἡλικιωμένων ποὺ σπαταλοῦν τὰ ὑπάρχοντά τους, διότι δὲν ἔχουν κληρονόμους. Καὶ ὅταν μία Κυβέρνησις δὲν ἔχει δυνατὴν Ἀντιπολίτευσιν, ποὺ νὰ τὴν ἐλέγχῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν βοηθᾷ, τότε γίνεται ἄσωτη καὶ ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν κυβερνᾷ Ἐπικίνδυνη. Πολὺ ἐπικίνδυνη.

(Γ. Χ. Χ.)

Καὶ πάλιν τὸ Βῆμα

ΠΟΙΑ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Καὶ ἡ ἀνταπόκρισις τοῦ «Ἐλεύθερου Βορρᾶ»

—Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένη συνάδελφος «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» προτρέχουσα, ἐξ ἀγαθῆς, ἀσφαλῶς, προαιρέσεως, τῶν πραγματικῶν γεγονότων, ἐσπευσεν νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἀναγνώστας της, ὅτι, μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων Βεροίας, οἱ ἁρμόδιοι ἐμερίμνησαν καὶ διὰ τὴν ὁριστικὴν τακτοποίησιν τοῦ πέριξ, τοῦ μνημείου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, χώρου, θέμα μὲ τὸ ὁποῖον ἀσχοληθήκαμε ἐπανειλημμένως, διότι νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιλυθῇ τὸ συντομώτερον.

Καὶ ὅσον μὲν, διὰ τὴν ἀντάπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν, ποὺ ἐγράφη εἰς τὴν Βέροιαν, διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς Θεσ)νίκην καὶ διὰ νὰ διαβασθῇ εἰς τὴν πόλιν μας περιττὸν νὰ ἀσχοληθοῦμε, διότι μερικὰ πράγματα εἶναι φανερά, ὅσον καὶ ἂν καλύπτωνται μὲ λεοντήν. Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι ἄλλη:

—Ὄχι μόνον τὸ θέμα τῆς ἐκτάσεως, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ μνημεῖον. δὲν ἔχει τακτοποιηθῇ. ἀλλὰ καὶ οἱ, ποικίλης προελεύσεως ἀντιδράσεις ἐξακολουθοῦν συστηματικῶς νὰ παρακωλύουν τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ θεαρέστου τούτου ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ δραστηριὸς καὶ εὐσεβὴς Δ)ς Ὄλγα Μιχαηλίδου ἀφιέρωσεν, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, τὴν ζωήν της.

Ἐκ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Α' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας κ. Μαλλούκου πληροφορούμεθα τὰ ἑξῆς:

1) Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δι' ἐγγράφου διαταγῆς τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων, τοῦ ἐστάλη πρὸ μηνός, λέγει, ὅτι πρέπει τὰ παραχωρηθῇ μὲν εἰς τὸ Βῆμα Ἔκτασις 150 τ.μ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ δοθῇ, ὡς ἀντάλλαγμα, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν, ὁ χῶρος μεταξὺ Τζαμιοῦ καὶ Διδακτηρίου, ἐκτάσεως 1600 περίπου τ.μ. καὶ 2) Νὰ κατεδαφισθοῦν οἱ προσθῆκες («Πρόσθετα») ποὺ ὑπάρχουν πρὸ τοῦ Τζαμιοῦ καὶ ἐνοικιάζονται, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

—Συνεπῶς...«ἀνθρακες», ὁ εἰδησιογραφικὸς «θησαυρὸς» τῆς ἀγαπητῆς συναδέλφου—καὶ τοῦ συντάκτου τῆς...ἐξ Ἀθηνῶν (!!) ἀνταποκρίσεως-διότι ὀδδεμία πρόοδος συνετελέσθη. Αὐτὰ χάριν τῆς ἀληθείας.

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

ΕΙΡΩΝΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μόλις ἐπέστρεψε στὴν Καπερναοὺμ ὁ Χριστὸς τὸν ἐκλησιασε ὁ ἀρχηγὸς τῆς συναγωγῆς καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἔλθῃ νὰ θεραπεύσῃ τὴν κόρη του ποὺ ἦταν βαρειὰ ἄρρωστη. Πόσο θὰ θύμωσε ὁ πατέρας αὐτός, ὅταν ἡ γυναῖκα ἡ ἄρρωστη καθυστέρησε τὸν Χριστὸ στὸ δρόμο ἐγγίσασα τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου του. Φαντασθῆτε δὲ τὴν ἀπόγνωσί του, ὅταν ἦλθε κάποιος νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ ὅτι τὸ κοριτσάκι του εἶχε ἤδη ἀποθάνει. Τὸν ἔπιε θάρρυνε ὁ Χριστὸς, λέγοντάς του ὅτι ὁ θάνατός της δὲν ἦταν παρὰ ὕπνος ταφοδικός.

Ἔφθασαν σιὰ σπίτι. Κλάματα καὶ θρῆνος ἀπ' ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. «Μὴ κλαίετε», τοὺς εἶπεν ὁ Χριστός, οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει (κοιμᾶται «Λουκ. η' 52). Μόλις τὸ εἶπε αὐτὸ ὁ Χριστὸς τὰ κλάματα μετεβλήθησαν σὲ εἰρωνεῖες. Νά, τί μᾶς λέγει τὸ σοφὸν ἐδάφιον: Καὶ καταγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Τὸν περιγελοῦσαν τὸν Χριστὸ γιατὶ ἤξευραν ὅτι τὸ κοριτσάκι δὲν κοιμᾶται ὅπως ἔλεγε ὁ Χριστός, ἀλλ' εἶχε ἀποθάνει.

Ἔβγαλε ὅλο τὸ πλῆθος ποὺ Τὸν εἰρωνεύετο ἀπὸ τὸ δωμάτιο μὲ τὸ νεκρὸ κοριτσάκι καὶ ἄφησε μόνο τοὺς τρεῖς μαθητάς Του ποὺ βρίσκονταν μαζύ Του καὶ τοὺς γονεῖς της.

Δὲν ἦταν αὐτὴ οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ τελευταία φορὰ ποὺ εἶρωνεύονταν τὸν Χριστό. Διαρκῶς Τὸν καταγελοῦσαν. Καὶ ὁ περίγελως αὐτὸς ἦταν σιὰ ἀπεχθὴς ἀπὸ τὸ μίσος μὲ τὸ ὁποῖο τόσοι Τὸν μισοῦσαν. Εὐκολώτερο εἶναι ν' ἀνεχθοῦμε τὸ μίσος τῶν συνανθρώπων μας, παρὰ τὸν περίγελών των. Τὸν ἀκοῦαν νὰ διδάσκῃ κι ἀντὶ νὰ Τὸν θαυμάσουν, ἔλεγαν, τοὺχ οὗτος ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; (Ματθ. ιγ' 55). Αὐτὸς εἶναι φίλος τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τῶν τελωνῶν. Εἰρωνεύοντα τὴν καταγωγήν Του, τὴν οἰκογένειάν Του, τὶς πράξεις Του, τὶς ἀξιώσεις Του ὅτι ἦταν ὁ Μεσσίας καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἂς μεταφερθοῦμε στὴ σκηνὴ τοῦ σταυροῦ. Ἐκεῖ ὁ περίγελως τῶν ποινημένων ἀνθρώπων ἔφθασε στὸ κατακόρυφο. Ἀντὶ γιὰ στέμμα βασιλικὸ Τὸν ἐστεφάνωσαν μ' ἀγκάθια κι ἀντὶ γιὰ νερὸ τοῦ ἔδωσαν νὰ πιῇ χολή. Οἱ εἰρωνεῖες τῶν ἀνθρώπων ἐπλήγωναν τὴν καρδιὰ Του βαθύτερα ἀπὸ τὸ μίσος τῶν σταυρωτῶν Του.

Ἴσως νομίζουμε ὅτι δὲν Τὸν ἐνοιαζε τὸν Χριστὸ ὁ περίγελως αὐτὸς τῶν ἀνθρώπων, γιατὶ ἦταν Θεός. Τοὐναντίον ἐπειδὴ ἦταν ὅ,τι ἦταν, ὁ κεχρισμένος τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ τὸν πείραζε περισσότερο. Ὅσο πιὸ εὐσίοθητος εἶναι κανεὶς τόσο πιὸ βαθιὰ τὸν πειράζει ὁ περίγελως τῶν ἄλλων. Τὸν ἀναίσθητο καὶ τὸν χοντρὸ, ὅσο θέλεις καρδί δευέ τον· δὲν πρόκειται οἱ εἰρωνίες νὰ περάσουν τὸ δέρμα του γιὰ νὰ φθάσουν στὴν καρδιά του. Σὲ πειράζει ὅμως εἶσαι ἀθῶος νὰ σὲ λένε ἔνοχο. Ὁ Χριστὸς ἦταν Θεός. Μποροῦσε ν' ἀποφύγῃ τὶς εἰρωνίες τῶν ἀνθρώπων. Μποροῦσε μ' ἕνα λόγο Του νὰ τοὺς ταπεινώσῃ ὅλους. Δὲν τὸ ἔκαμε ὅμως, γιατὶ δὲν ἤθελε. Ἦταν τοῦτο μέρος τῆς αἰσχύνης τῆς ἰδικῆς μας ἁμαρτίας τὴν ὁποίαν ἐπωμίσθη ὑπὲρ ἡμῶν. Ὁ περίγελως θάξιζε στὴν ἰδική μας ἁμαρτωλότητα, ὄχι στὴν Ἁγιότητα καὶ τὴν τελειότητα τοῦ Χριστοῦ

Μά, γιατί, ἄραγε, καρόϊδευαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Χριστό; Γιατὶ δὲν Τὸν καταλάβαιναν. Τοὺς εἶπε πῶς ἡ κόρη τοῦ ἀρχισυναγώγου κοιμᾶται, κι αὐτοὶ νόμισαν ὅτι ἀναφερόταν στὸν πραγματικὸ ὕπνο. Ποῦ νὰ φαντασθοῦν ὅτι τὸ θάνατο ὁ Χριστὸς τὸν καλοῦσε ὕπνο. Τὸ ἴδιο εἶχε πῆ καὶ γιὰ τὸ φίλο του Λάζαρο

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΔΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΩΜΕΝ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΜΑΤΩΣΙΝ
ΑΝΑΓΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ

Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἂς μὴ κρυβώμαστε πίσω ἀπὸ τὴν...ἀνίαν μας. Εἶναι ἐντροπή, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ εἰποῦμε Εἰς τὴν Βέροιαν δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον ἴχνη πνευματικῆς κινήσεως. Καὶ εἶναι ἡ πόλις μας πρωτεύουσα Νομοῦ καὶ ἔχει Ἱστορία 2500 ἐτῶν!

***

Ἂς ἰδοῦμε πρῶτα τί ὑπάρχει:

—Μία βιβλιοθήκη, ποὺ ἔξυπηρετεῖ κυρίως τοὺς φοιτητές, διότι ἐκεῖ, ποὺ εἶναι «χωμένη» καὶ μὲ τὴν ἔλλειψη κατάλληλης αἴθουσας-Ἀναγνωστηρίου, πῶς νὰ μελετήσῃ κανείς; Χρόνια τώρα, διαμαρτύρεται ὁ Ἔφορός της, καθηγητὴς κ. Δ. Παπαδόπουλος, ἀλλὰ κωφεύουν οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Νομοῦ μας. Ζητήσαμε μὲ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Νομάρχου, ἀλλὰ δὲν βλέπομε κανένα ἐνδιαφέρον.

***

—Διάλεξις ὀργανωμένη. Ἔχει νὰ γίνῃ ἐδῶ καὶ ἕνα χρόνο. Ὁ Σύλλογος ἀποφοίτων ποὺ εἶχεν αὐτὴν τὴν φροντίδα εὑρίσκεται τώρα εἰς χειμερινὴν νάρκην...ἀνίας.

—Θέατρο ἀξιώσεων ἔχομεν νὰ ἰδοῦμε πολὺν καιρό. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν εἰς τὴν Κατερίνην τοῦ ἰατροῦ κ. Γ. Γκιρτζῆ ὁ Καλλιτεχνικὸς Ὅμιλος ἄρχισε νὰ κλωσσᾷ τὰ προηγούμενα αὐγά τῶν ἐπιτυχιῶν του. Κρίμά, γιατὶ κλείνει μέσα του, ὑπολανθάνουσα, πολλὴν δύναμιν καὶ ἀξιόλογα ταλέντα.

—Ἔντυπα μὲ πνευματικὸν περιεχόμενον δὲν κυκλοφοροῦν. Μερικοὶ πνευματικὰ ἀνήσυχοι ἄνθρωποι «βολεύονται» εἰς τὶς φιλόξενες στῆλες τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων Σημειώνω στὸν «Φρουρὸ τῆς Ἡμαθίας» τοὺς κ.κ. Δ.Τ.Ο.Σ, Ἀναστ. Ἐμμ. Χριστοδούλου, Νίκον Ἀδαλόγλου Θ. Πολυχρονιάδην, Π. Ξανθόν κτλ. Στὸν «Θαρραλέον» τοὺς κκ. Γ. Σφηνίτσα, Ἀντ. Γωγον, Ν.Σ. καὶ Ο.Σ. Στὴν «Νίκη» τὸν Α.Τ. καὶ τὴν πολὺ καλὴν δ. Φ. Κανδήλα, Θ Ἀγγελόγλου καὶ Ἀν. Ἐμμ. Χριστοδούλου. Στὴν «Μεταρρύθμισιν»! τὸν ποιητὴν κ, Σε. Σβαρνόπουλον. Αὐτοί εἶναι οἱ ἀνήσυχοι πνευματικοὶ ἄνθρωποι τῆς πόλεώς μας, μὰ δὲν εἶναι μόνο αὐτοί.

—Ἐκτὸς τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων καὶ τὸ «Μακεδονικὸ ἡμερολόγιον» φιλοξενεῖ τοὺς Βεροιῶτες λογοτέχνες. Σ' αὐτὸ συνεργάζονται οἱ κ.κ. Ὀρέστης καὶ Νίκος Σιδηράπουλος μὲ ποιήματα, πεζὰ καὶ ἔξυπνα σκίτσα ὁ κ. Γ. Σφηνίτσας—ποὺ ἐφέτος θὰ δημοσιεύσῃ καὶ...ποίημα, ὁ κ. Σβαρνόπουλος Στ. καὶ ὁ κ. Ἀναστ. Ἐμμ. Χριστοδούλου, ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἠθογραφίαν καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς.... «Βέργιας», ὅπως τὴν γράφει εἰς τὴν Βεργιώτικην διάλεκτον.

***

—Ἕνα ὡραῖο μπουκέττο ὁ πῆρξεν ἡ ἔκδοσις τοῦ Τ.Ο.Β. ὁ «Τόπος» μας, ὅπου συνεργάσθηκαν πολλοὶ λογοτέχνες τοῦ ...τόπου μας.

***

Καὶ τώρα τί πρέπει νὰ γίνῃ:

—Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ὀργανωθῇ μία συντροφιὰ ὄχι μόνον αὐτῶν, ποὺ γράφουν, ποὺ φανερώνουν τὴν ,φαιάν τους οὐσίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων, ποὺ τὴν κρύβουν. Εἶναι ὄχι μόνο δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον τῶν ἀνθρώπων, ποὺ αἰσθάνονται κάτι μέσα τους, ποὺ δὲν εἶναι νεκροὶ ἄνθρωποι, «ὄργανα παλινδρομήσαντα», ὅπως! λέει ἡ Βιολογία, νὰ δημιουργήσουν μία πνευματικὴν κίνησιν. Ἕνα ζωντανὸ σωματεῖο.

Καλύτερα μιὰ ὁμάδα, ὅπου ὅλοι νὰ εἶναι ἴσοι, χωρὶς «κοκορεύματα» πρὸς ἡγεσίαν,διότι τὸ πνεῦμα δὲν ἔχει ἡγέτες, ἀλλὰ ἐργάτες.

—Ἂς ἐκδοθῇ κάποιο λογοτεχνικὸ περιοδικό. Βέβαια ὁ γράφων θὰ τὸ εἶχεν κάνει πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ.... ἔλλειψει χρημάτων...στάσις καὶ τέρμα ἐμπορίου (πνεύματος.)

—Δὲν θὰ βρεθῇ ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ νὰ διαθέσῃ 5—10 χιλιάδες δραχμὲς διὰ νὰ παρουσιασθῇ καὶ κάποιο πνευματικὸ οἰκοδόμημα. Μόνον...πολυκατοικίες τῆς ὅλης νὰ βλέπωμε;

—Ἂς περιμένωμε λοιπόν, διότι τὰ τραγικὸν εἶναι, πὼς πάντα ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν χρήματα δὲν ἔχουν θέλησιν γιὰ κοινωφελεῖς ἀγῶνες!!

—Ἴσως θὰ πρέπει νὰ περιμένωμε νὰ ἔλθῃ καλοκαίρι; Μὰ καὶ τὸ καλοκαίρι, πολλοὶ ἔχουν «χειμερίαν νάρκην»!! Τί σοῦ εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ὅταν...δὲν εἶναι ἄνθρωποι, ἀλλὰ παιθηνια ὄργανα τοῦ Μαμμωνᾶ!!!

Σημείωσις: Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπληροφορήθηκαμε, ὅτι τὸ Δημόσιον Γυμνάσιον Βεροίας ἐγκαινιάζει σειρὰν διαλέξεων. Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων ὁ κ. Γυμνασιάρχης καὶ οἱ κ.κ.καθηγηταί.

Η ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΙΟΔ. ΕΙΣΦΟΡΑΝ

—Ἡ Νομαρχία Ἡμαθίας ἀπηύθυνεν ἔγγραφόν της πρὸς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας—Καὶ πρὸς τὸν «Φρουρόν»—διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται ἀπάντησις εἰς τὴν κυκλοφορήσασαν ἀνακοίνωσινταῦφαρμακοποιοῦκ.Ἀντωνιάδουκαὶπρὸςτὴντοπικὴνσυνάδελφον ὁ «Θαρραλέος».

—Δὲν δυνάμεθα-δυστυχῶς-νὰ δημοσιεύσωμεν ταύτην, διότι εἶναι ἐξαιρετικῶς μακροσκελὴς—τρεῖς αὐκνογραμμέναι σελίδες γραφομηχανῆς-καὶ θὰ κατελάμβανε μίαν σελίδα περίπου.

—Ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅμως, ὅτι ναὶ μὲν, ἡ σχολιξὴ εἰσαγωγὴ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν Νόμον, ἀλλὰ ὁ Νόμος αὐτὸς εἶναι ἀντισυνταγματικὸς καὶ συνεπῶς ἡ ἐπιβολὴ αὐτῆς ἀντισυνταγματικὴ καὶ νομικῶς προσβλητέα καὶ προσβλητή.

ΘΙΑΣΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

—Σήμερον Δευτέραν ὁ Θίασος Μέσν Χατζίσκου καὶ Τ. Νικηφοράκη θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Στάρ» τὸ ἔργο τοῦ Ν. Καζαντζάκη-σὲ διασκευὴ Κοτζιᾶ -Σταύρου—«Ὁ Καπετὰν Μιχάλης».

—Ἀπὸ δὲ τὴν Παρασκευὴν μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς; εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν θὰ παίξῃ ὁ Θίασος τοῦ δημοφιλοῦς κωμικοῦ Νίκου Σταυρίδη.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἡ συζήτησις γινότανε γύρω ἀπὸ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῶν ἐρωτικῶν συνδέσμων. Ἀκούσθηκαν διάφορες ἀπόψεις, μὲ τελικὰ συμπεράσματα: Πῶς οἱ γυναῖκες προδίδουν τὸν ἔρωτα. Δὲν συμφώνησα οὔτε συμφωνῶ διὰ δυὸ λόγους: Πρῶτα—πρῶτα, γιατὶ δὲν δέχομαι τὸν διαχωρισμόν, ὡς πρὸς τὴν ἀξιολόγηση τῆς σταθερότητος, εἰς γυναῖκες καὶ ἄνδρες. Ὑπάρχουν πολλὲς περιπτώσεις, ποὺ ἄντρες ἐπρόδωσαν μιὰν ἀγάπη, ὅπως καὶ ἀντίστοιχες γυναῖκες, ποὺ ἐντράπισαν τὴν ἴδη νελόπη. Θὰ ἔλεγα ἀκόμη, πῶς κατὰ κανόνα οἱ ἄνδρες εἶναι— πολυγαμικὰ ὄντα ποὺ ξεκινοῦν συνήθως διὰ νὰ διασκεδάσουν, μόνον, παροδικά, ἐνῶ οἱ γυναῖκες ἐπιδιώκουν τὸ «σακκαβόλιασμα» καὶ τὴν τελείωση, σταθεροποίηση τοῦ συνδέσμου. Ἂς μὴ γενικεύωμε, συνεπῶς, εἰς ὑποκειμενικές μας γνῶμες καὶ περιπτώσεις καὶ ἀπὸ κατηγορούμενοι ἀφήνοντας τὸ ἔδαφος, ἐπιδιώκωμε νὰ καταλάβωμεν τὴν ἔδραν τοῦ εἰσαγγελέως. Εἴμαστε συχνὰ ἄνδρες καὶ γυναῖκες εὐαυτουργοί», συγκατηγορούμενοι... Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἕνας ἄλλος λόγος; Μὴν ἀπορεῖτε. Ἂν ὁ ἔρωτας εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεύασμα, ἂν πετᾶμε εἰς τὰ σύννεφα, ξεχνῶντας τὴν γῆ, ἂς μὴ λησμονοῦμεν, πῶς τὰ σύννεφα κάπου—κάπου πέφτουν, γίνονται βροχὴ κατάλληλη διά... ψυχρολουσία. Τὸ ἀνέβασμα ὑποβάλλει, ἀπότομα γκρεμίσματα. Οὐδεμία Ἰδέα μπορεῖ ἀπόλυτα νὰ ἐφαρμοσθῇ. Καὶ εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ὕλη, ποὺ κάποτε κυριαρχεῖ. Νά, γιατὶ δὲν συμφωνῶ μὲ τὰ αὐθαίρετα συμπεράσματα τῆς κασέας.

Εἶμαι βέβαιος, πῶς ἂν τοὐλάχιστον δὲν πιστεύετε ὅτι ὑπάρχει τύχη ὁπωσδήποτε ὅμως τὴν ἐπιθυμεῖτε, τὴν κυνηγᾶτε.

Σᾶς δίνω μερικοὺς κανόνες, ποὺ τελευταῖα διάβασα, διὰ νὰ βρῆτε τὸν «Δρόμον τῆς Εὐτυχίας»:

—Νὰ μπορῶ νὰ ὀργανώσω τὴν ζωήν μου - στὰ μέτρα ποὺ πρέπει καὶ εἶναι δυνατόν.

—Νὰ ἔχω τὸ θάρρος, χάνω ἢ κερδίσω, ν' ἀκολουθῶ τοὺς κανόνες τοῦ παιχνιδιοῦ τῆς ζωῆς.

—Νὰ μὴν ζαίρω τί θὰ πῆ καυτσούμ πολιὰ καὶ λέξεις, ποὺ πληγώνουν.

—Νὰ εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἐκμεταλλευθῶ τὶς εὐκαιρίες ποὺ μοῦ τυχαίνουν.

—Νὰ κρατῶ στὴ μνήμη μου τὴ λαμπρότητα, ποὺ ἔχουν τὰ ἠλιοβασιλέματα, τὴ λάμψη τῆς φιλίας, τὴ συγκίνηση τῆς μεγάλης μουσικῆς.

—Νὰ προχωρῶ πρὸς νέους ὁρίζοντες καὶ νέες ἐπιβιώξεις.

—Νὰ μπορῶ νὰ ἐργάζωμαι καὶ νὰ ἐξασφαλίζω ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα.

—Νὰ ἐνθαρρύνω, νὰ γεμίζω χαρὰ καὶ νὰ ἐμπνέω, ὅσους ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μαζί μου.

—Νὰ συγκεντρώσω ὅλες τὶς θετικὲς ἰδιότητες, ποὺ συμβάλλουν γιὰ μιὰ εὐτυχισμένη ζωή».

—Λίγη μοῦ πῆτε, πῶς δὲν εἶναι ὡραῖος αὐτὸς ὁ δρόμος, μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι ἀνθοσπαρμένος, ἀλλὰ ὅπως δήποτε ἀσφαλτοστρωμένος, εὔκολος καὶ σταθερός.

* * *

Ὑλιστικὴ ἡ Κοινωνία μας. Θὰ σὴ μείωνα πῶς πάντοτε τὸ ἴδιο συνέβαινε. Ἡ διαφορὰ εἶναι ποσοτική, ὄχι ποιοτική. Εἶναι τραγικό, ὅτι ἐνῶ τὰ χρῆμα, τὰ οἰκονομικὰ ἀγαθὰ ἀνακαλύφθηκαν ἀπὸ λόγους ἀνάγκης, διὰ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν ἄνθρωπον, τελικὰ δυστυχῶς οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔγιναν γονυκλινεῖς, τιποτένιοι ὑπηρέτες τῶν ὑπηρετῶν τους. Καλὸν εἶναι νὰ μὴ ἔχῃς ὑπηρέτες ὅταν μόνος σου μπορεῖς νὰ κάμῃς κάτι, ἀλλὰ τὸ νὰ γίνεσαι ἐσὺ ὑπηρέτης, χωρὶς νὰ ἔχῃς ἀνάγκη, εἶναι τοὐλάχιστον ἀηδιαστικόν.

Τί κρῖμα, πόσον λίγοι ἄνθρωποι εἶναι ἄνθρωποι.....» Ἐρημε Διογένη εἶχες δίκαιο, ποὺ μέρα ἔψαχνες μὲ φανάρι γιὰ ἄνθρώπους!

* * *

Νὰ καὶ μερικὲς ὡραῖες καυβάντες:

—Τὸ καλύτερο, ποὺ ἔχεις νὰ κάνῃς πίσω ἀπὸ τὴν πλάτην ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι νὰ τὸν χτυπήσῃς καλὴ κυτσικά.

—Ἕνας φίλος εἶναι ἕνα δῶρο ποὺ κάνεις, ὄμως στὸν ἑαυτόν σου.

—Μὴν προσπαθῆτε νὰ εἶσθε εὐγενικοὶ μὲ τοὺς «κατωτέρους σας», διότι δὲν ὑπάρχουν «κατώτερούς σας».

—Ὅποιος μειώνει τὸν ἄλλο σημαίνει πῶς εἶναι ὁ ἴδιος μικρότερος καὶ τὸν φοβᾶται.

Ἡ Ποιητικὴ μας Ἀνθολογία

«ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙ»

Σκυμένοι ἀπὸ τὸ καραθώρι
καὶ τοῦ προσώπου μας οἱ γύροι
ἡ ἴδια μας ἦτανε ψυχή.
Ἡ συννεφιά, χλομὴ σὰ θειάφι,
θάμπωνε ἀμπέλι καὶ χωράφι·
ἡ ἀγέρας μὲς ἀπὸ τὰ βέντρα
μὲ κρύα βοῦιζε ταραχή·
ἡ χελιδόνα μὲ τὰ στήθη,
νοργή, στὴ χλόη μπρὸς-πισωέχωθη,
κι ἀξαφνα βρόντησε κ' ἔλαμψη
κρουνὸς, χορεύοντας, ἡ βροχή!
Ἡ σκόνη πῆρε ἀνάερα δρόμο...
Καὶ μεῖς, στὸν ρουβουνιὸν τὸν τρόμο,

στὴ χωματίλα τὴ βαριά,
νὰ χείλια ἀνοίξαμε σὰ βρύση.
τὰ σπλάχνα νάμπει νὰ φτιάσει
ἐλείχνε ἡ βροχὴ παντοῦ
τὴ διψασμένη μας θωριά,
σὰν τὴν ἐλιὰ καὶ σὰν τὸ φλόμο)
κι ὁ ἕνας σ' ἄλλουνοῦ τὸν ὦμο,
ρωτάμε: «Τ' εἶναι, ἄραγε ἀκόμα
τὸν ἀέρα μύρο, ὄμορφο μελίσσι;

Ἀπ' τὸν πετᾶ τὰ κουκκουνάρι,
ὁ βάρασμα; ἢ τὸ θυμάρι,
ἢ ἀρέθια ἢ ἡ ἀλυγαριά;»
Κι ἀχνιὸς κ' ἐβγαίνα ὅμοια λύρα,
ποὺ χάϊδευ' ἡ ἄοιστη πνοή...
Μοῦ γλάμισ' οὐρανίσκος γλύκα
κι ὡς τὴ μετιά σου ξανεβρῆκα
ὅλα μου τὸ αἷμα ἦταν βοή!...
Κ' ἔσκωψα ἀπάνω ἀπὸ τ' ἀμπέλι,
ποὺ ἐσειόντανε οὐρυλλο, τὸ μέλι
καὶ τ' ἄνθη· ἀκέρια νὰ τοῦ πιῶ
βαριὰ τσαμπιὰ καὶ οἱ λογισμοί μου,
βάσει βαθεῖ οἱ ἀνασασμοί μου,
κι ὅπως ἀνάσαινα, ἀπ' τὰ μύρα
δὲ μερόια νὰ διαλέξω ποιό!
Μὰ ὅλα τὰ μάζεψα, τὰ πῆρα,
καὶ τ' ἄπια, ὅσαν ἀπὸ τὴ μοῖρα
λύση ἀπροσδόκητη ἡ χαρά.
Τ' ἄπια· καὶ ὡς ἄγγιξα τὴ ζώνη,
τὸ αἷμα μου γίνηκεν ἀηδόνι
κι ὡς τὰ παλάτρεχε νεράϊ...

ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ:

Ὁ Ἄγγελος Σικελιανὸς γεννήθηκε μέσα στοὺς κόλπους τῆς ἑπτανησιακῆς παραδόσεως (Λευκάδα 1884). Ἀνδρώθηκε ὅμως καὶ πραβλήθηκε ἀνάμεσα στοὺς λογοτεχνικοὺς κύκλους τῆς Ἀθήνας. Ἐκεῖ καὶ ἔκλεισε τὰ μάτια του, στὰ 1951. Γόνος παλιᾶς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας ἀνατράφηκε μὲ ἑλληνορθόδοξη παιδαγωγήθηκε μὲ θρησκευτικὲς ἀρχές.

Ἡ καταγωγὴ καὶ ἡ παιδαγώγησή του αὐτὴ στάθηκαν ἐμπνευσταὶ τῆς Δελφικῆς Ἰδέας, τὴν ὁποία πραγματοποίησε μὲ τὴν συνεργασία τῆς συζύγου του Εὐας. Αὐτὴ συνίστατο στὴν ὀργάνωση ἑορτῶν στοὺς Δελφούς, ποὺ ἀποσκοποῦσαν τὴν ἵδρυση πανεθνικοῦ συνεδρίου στὸν τόπο τῆς λατρείας τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἕνα εἶδος ἀμφικτιονικῆς ἐκκλησίας, ποὺ θὰ συγκέντρωνε κάθε φορὰ τοὺς πνευματικοὺς καὶ καλλιτεχνικοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν ἐθνῶν γιὰ τὴν προαγωγὴ τῆς φιλίας, εἰρήνης καὶ ἀδελφότητος μετὰ ξύλων.

Ἡ πρώτη γιορτή, τριήμερη, ὠργανώθηκε στὰ 1927. Τότε διδάχθηκε ἀπὸ μετάφραση τοῦ Κρυπάρη ὁ «Προμηθεὺς Δεσμώτης» τοῦ Αἰσχύλου, καὶ ἔγινε ἐπίδειξη λαϊκῆς τέχνης. Στὰ 1930 ἐπαναλήφθηκε. Τοῦτη τὴ φορὰ μαζὶ μὲ τὸν «Προμηθέα» διδάχθηκαν καὶ οἱ «Ἱκέτιδες» τοῦ ἴδιου τραγικοῦ.

Δυστυχῶς ἡ προσπάθεια δὲν εἶχε συνέχεια. Διότι τὸ Κράτος δὲν ἔδειξε καμμιὰ διάθεση νὰ συμπαρασταθῇ οἰκονομικῶς, πρᾶγμα ποὺ ἐξήντλησε τὸ ζεῦγος Σικελιανοῦ.

Στὴν ποίηση πρωτοεμφανίστηκε μὲ τὸν «Ἀλαφροΐσκιωτο» (1909). Ἀκολούθησε ὁ «Πρόλογος στὴ ζωή» σὲ τέσσερις μικροὺς τόμους, δημοσιευμένους ἀπὸ τὸ 1915 ὡς τὸ 1917, ποὺ ἔκλεισε τελικὰ στὰ 1947 μὲ τὸν πέμπτο τόμο «Ἡ συνείδηση τῆς δημιουργίας». Ἡ ἐπόμενη περίοδος ἐγκαινιάζεται μὲ τὰ μεγάλα ποιήματα «Μήτηρ Θεοῦ» (1917), «Τὸ Πάσχα τῶν Ἑλλήνων» (1918) «Δελφικὸς λόγος» (1927). Καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἐκδόθηκαν τὰ λυρικὰ ποιήματά του «Ὁ Δαίδαλος στὴν Κρήτη», «Ὁ Χριστὸς στὴ Ρώμη» καὶ «Ὁ θάνατος τοῦ Διγενῆ».

Ὁ λόγος του παντοῦ σφιχτός, μὲ στωμένος. Ὁ στίχος του δεμένος καὶ αὐστηροβαθχημένος. Ἡ ποίησή του ἄφαγη καὶ στὰ δυό. Μὲ τὸ ἐρὸ δια αὐτὰ ἁλισμένος συγκεντρώνει τὸ ἰδανικὸ τῆς παραδόσεως τῆς σκορπισμένης σὲ κατευθύνσεις πολλὲς. Καὶ μετουσιώνει τὴν Ἑκτασι σὲ ἔντασι, τὸν στοχασμὸ σὲ λυρισμό.

Οἱ καινούριες τεχνοτροπίες στὴ Δύσι, ὡς καὶ ὁ ὑπερρεαλισμός, δὲν τὸν ἄφησαν ἀδιάφορο. Ὅμως δὲν ὑποτάχθηκε σ' αὐτές. Τὶς ἀφομοίωσε στὴν ἑλληνικὴ παράδοσι. Ἔτσι πολλαπλασίασε τὶς δυνατότητες τοῦ λόγου. Καὶ ἰσορρόπησε τὶς ἀγωνιώδεις ἀναζητήσεις καὶ τὸ χάος τῆς ἐποχῆς του.

Α. Τ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Εἶναι πολὺ καλύτερον νὰ σιωπᾶ κανείς, παρὰ νὰ ὁμιλῇ, χωρὶς λόγον καὶ μάταια.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ

—Οἱ πόθοι εἶναι ὀφυγμοὶ τῆς ψυχῆς. ΜΑΖΟΝ

—Ὁ πόλεμος εἶναι συμπάσιον γυπῶν καὶ ἀπωλεια ὑπάρξεων. ΒΥΡΩΝ

—Πόσον φτωχὸς εἶναι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, χωρὶς τὴν ματαιότητα. ΝΙΤΣΕ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ Πρῶτος φίλος στὸν Δεύτερο:

—Ἕνας κωφάλαλος μπαίνει σ' ἕνα μαγαζὶ καὶ γιὰ νὰ δώσῃ στὸν ὑπάλληλο νὰ καταλάβῃ ὅτι θέλει μιὰ βελόνα, ποὺ ποιεῖται ὅτι ράβει!

Ὁ δεύτερος φίλος στὸν πρῶτο:

—Στὸ ἴδιο μαγαζὶ μπαίνει ἀργότερα ἕνας τυφλός, ποὺ θέλει κι' αὐτὸς νὰ ἀγοράσῃ μιὰ βελόνα Καὶ γιὰ νὰ δώσῃ στὸν ὑπάλληλο νὰ καταλάβῃ ξέρεις τί ἔκανε;

—Τί;

—Μίλησε!

* * *

Ὁ νεαρὸς στὴν καρέλλα:

—Δὲν μὲ γνωρίζετε; Δὲν ἔτυχε νὰ μὲ δῆτε στὸν κινηματογράφο;

—Παίζετε στὸν κινηματογράφο;

—Ὄχι. Πηγαίνω ὅμως τακτικὰ στὸν κῶτατο!

Ποντιακὴ Ποίησις

ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΟΠΩΣ ΛΟΥΛΟΥΔ

Ἕναν ἔμορφον λουλούδ,
ντὸ φυτρῶν ἀπές σ' ἁβάτια,
κ' ἔσς τὸ χρῶμαν ἄμον ροῦβ,
ντὸ χτυπᾶ σ' ἀνθρώπ τ' ἀμμάτια.

Ἄνθρωπον κάτ θὰ ἐφτιάσ,
κιὰν τὰ χέρια-τ τσαραπίζ,
γιὰ ν' ἀχπάν-ἀτὸ θὰ πάσ,
νὰ τερῆ ἀτό, μυρίζ!

Καὶ κοατεῖ ἀτὸ κομμένον,
τὸ λουλούδ τὸ μυρωμένον,
μετ' ὀλίγον μαραμένιν,
χάν-ἀτὸ ἀχρηστειμένεν.

Κ' ἄνθρωπαν ἐκεῖ πι' ἀνθίζ,
τι θανάτ τὸ χέρ προφτᾶν
καὶ πιάν-ἀτὸν ζουλίζ,
σάν λουλούδ-ἀτὸν ἀχπᾶν.

Σταῦρος Ταυρίδης.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Βρισκόμαστε εἰς τὰ ἰατρεῖον ἑνὸς τρελλοκομείου, πού τὸ ἐπισκέπτεται ὁ Ἐπιθεωρητὴς καὶ ἐρωτᾶ κάποιον τρελλόν: Τί ἔχεις ἐσύ; Προλαβαίνει καὶ ἀπαντᾶ ὁ ἰατρός: Ἔχει διαβήτην (δηλ. τὴν γνωστὴν ἀσθένειαν τοῦ Ζακχάρου). Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἐρωτᾶ ἕναν ἄλλον τρελλόν-ἀσθενῆ τί ἔχει. Καὶ ἐκεῖνος ἀπαντᾶ: Μαιρογνωμόνιον!!!!!

Μὴ γνωρίζοντας, δηλαδὴ ὁ Τρελλός, ὅτι ὑπάρχει ἀσθένεια Διαβήτης, παρὰ μόνον ἕνα φερώνυμο ὄργανο τῆς Γεωμετρίας, ἐνόμισε, ὅτι ὁ ἰατρὸς θέλησε νὰ πωλήσῃ πνεῦμα καὶ ἔτσι εἶπεν τὸ... χαζό του.

2) 1959 ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

«Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ποιητής, τὸ ἔργο του».

Σπύρου Μελᾶ, προέδρου Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τὶς ἡρωϊκὲς μορφὲς τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ εἶναι ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς. Ἡ φύση πανσοφία της χαρίζει κάθε τόσο στὶς ὁριάδες τους ἥρωες γιὰ νὰ ὀφώνῃ τὴ μέση ἀνθρωπότητα σ' ἄμεση καὶ ζεστὴ κοινωνία μὲ τὴν ἀνώτερη οὐσία τῆς ζωῆς ξεσκεπάζοντας τὸ λαμπρόνοημά της.

Πλάθει μ' ἄλλα λόγια τὰ ὄργανα ποὺ παιδαγωγοῦν τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς ὁδηγοῦν στοὺς αἰωνίους μελάλους σκοποὺς της. Μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἐξαίσια φάλαγγα τῶν διαλεγτῶν της, ποὺ εἶναι ὅλα ἀδέλφια γιατὶ βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἴδια φύτρα—ἀδιάφορα σὲ ποιὰ μορφὴ ἐνεργείας φανερώνονται καὶ ξεσκεπάζουν κάθε φορὰ ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του τὸ μυστικὸ θέλημά τους, ὁ ἥρωας τοῦ λόγου ἔχει μιὰ θέση ξεχωριστή. Ἂν εἶναι ἡ πράξη στὴν ἀρχὴ ὅπως λέει ὁ Γκαῖτε, ὅμως ὁ λόγος εἶναι τὸ φῶς της τὸ φῶς ποὺ τὴ δείχνει, τὴ θερμαίνει καὶ τὴ γονιμοποιεῖ. Τί περισσότερο θὰ μᾶς ἔλεγε σήμερα ἕνας ἐπιστήμονας ἂν διατύπωνε αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, ὅτι ἀναμάζοντας ἁπλῶς τὰ πράγματα εἶναι σὰν νὰ τὰ κατακτοῦμε. Ἀπὸ τὴ μαγεία τῆς λέξεως δημιουργήθηκε ἡ ἄλλη μεγάλη μαγεία τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ μᾶς ἔφερε στὴν κατάκτηση τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ μᾶς ἀνεβάσῃ στὴ σημερινή μας ἀξιοπρέπεια. Χωρὶς τὸ παραμύθι δὲν θὰ ὑπῆρχε τίποτε οὔτε φύσις, οὔτε ζωή, οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε λαός, οὔτε θεοί, οὔτε λατρεῖες, οὔτε ἱστορίες καὶ πολιτισμοί, οὔτε ποίησις καὶ τέχνη οὔτε ἔρωτας κι' ὁ μορφιά. Ἀγρίμι μὲς στ' ἀγρίμια θὰ ἀπόμενε ὁ ἄνθρωπος τὸ πιὸ ἀξιοθάκρυτο ἀπ' ὅλα περίφοβος καὶ ζαρωμένος στὰ βάθη μιᾶς σπηλιᾶς Ὁ λόγος τὸν τράβηξε στὸ φῶς, τὸ παραμύθι

(Συνέχεια εἰς 4ην σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

30ον

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Στέλιος ἐξετάσθηκε γιὰ δεύτερη φορά.

Ὅλη τὴ νύχτα συλλογιζόταν τὴν κατάσταση καὶ μελετοῦσε τρόπους νὰ ἐλαφρύνῃ τὴ θέσι του. Μὰ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα σταματοῦσαν σ' ἕνα σημεῖο: Ποιὸς ἦταν ὁ δεύτερος Γιαλαμᾶς:

Δυὸ πράγματα ἦσαν βέβαια: Πρῶτα-πρῶτα, ὅτι ἦταν πρόσωπο ὑπαρκτό, ὅπως ἔλεγε ὁ γερμανὸς ἀξιωματικός. Καὶ δεύτερο, ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι τυχαία ἡ σύμπτωσι ὅλων τῶν στοιχείων τῆς ταυτότητος τοῦ μυστηριώδους αὐτοῦ σωματέρ.

Τὸ πῶς καὶ γιατὶ βρέθηκε στὰ αἰθεροβάμονά στασιό, καὶ ποιὸν παρακολουθοῦσε ἀπὸ τὴν τζαμαρία τοῦ καφενείου, αὐτὸ δὲν ἀπασχολοῦσε τὴν ἀστυνομία. Ἦταν μόνο ἡ ἀφορμὴ νὰ συλληφθῇ καὶ ἐκείτα ξεχάσθηκεν ἐντελῶς. Οὔτε μιὰ φορὰ δὲν τὸν ρώτησαν πιά. Ἔτσι θὰ ἦταν ἐντελῶς ἀνώφελο νὰ ζητήσῃ ὁ Στέλιος τὴ διέξοδο πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτή, φανερώνοντας τὸ μυστικό του μὲ τὴν φωνάκη καὶ τὴν μεσολάβησι τοῦ Λεωνίδα

Ἀλλὰ καὶ ἡ δεύτερη ἐξέτασι δὲν προχώρησε τὴν ὑπόθεσι. Στὰ ἀμέλικτα ἐρωτήματα ὁ Στέλιος ἄσαν τοῦσε στερεότυπα:

Δὲν ξέρω τίποτα... Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω...

Καὶ πάλι ξαναγύρισε στὸ κρατητήριο, ἄρρωστος, ἐξουθενωμένος, ἀξιολύπητος.

Εἶχαν περάσει εἰκοσιτέσσερες ὧρες καὶ δὲν εἶχε ρουφήξει παρὰ μόνο λίγες γουλιὲς ἄνοστο νερὸ νιὰ καφέ. Πολὺ συνεχίσῃ κάθε ἄλλη ἐνέργεια, ὁ Πόπ ἤθελε νὰ τοῦ τσακίσῃ τὰ νεῦρα καὶ τὴ θέλησι, μὲ τὴν πεῖνα, τὸ σοτάδι της ὕρης ἀναθήκης καὶ τὴ μοναξιά. Κι' αὐτό, γιατὶ ὁ ἴδιος δὲν εἶχε καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἔνοχή τοῦ Στέλιου, κι' ἡ ἐπίμονη ἄρνησι τοῦ τελευταίου τοῦ φαίνονταν ἕνα συνηθισμένο κόλπο κάθε ἐνόχου. Εἶχε καρφωθῇ ἡ στραβὴ ἰδέα στὸ μυαλό του, καὶ κανεὶς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ βγάλῃ ἀπὸ κεῖ.

Γιὰ τοὺς γονεῖς τοῦ Στέλιου ἡ νύχτα ποὺ πέρασε δὲν ἦταν λιγώτερο μαρτυρική.

Ὅταν ἡ μητέρα του εἶδε τὸ βράδυ τὸν ἄντρα της νὰ ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τὸ διερμηνέα ἀνυθρωπάδες καὶ συλλογισμένος, ἔβαλε τὰ κλάματα. Δὲ χρειάζονταν νὰ ρωτήσῃ. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Γιαλαμᾶ μιλοῦσε μόνη της.

Κι ἐκεῖνος βλέποντας τὴν ἀγωνία καὶ τὸν τρόμο τῆς γυναίκας του βὰν τάλμησε νὰ τῆς φανερώσῃ τὴν ἀλήθεια.

—Μιὰ ἁπλῆ παρεξήγησι, τῆς εἶπε. Θὰ χρειαστοῦν ὅμως μερικὲς ἡμέρες γιὰ νὰ τακτοποιηθῇ. Ἀσυνομία εἶναι δὲ μπορεῖ νὰ πιστέψῃ ἐμᾶς, πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἰδιο...

Τὸ πρωὶ ὁ Γιαλαμᾶς βγῆκε νωρὶς. Δὲν τὸν χωροῦσε τὸ σπίτι. Γιὰ ποῦ;

Οὔτε κι ὁ ἴδιος ἤξερε. Μὲ τὸ διερμηνέα συμφώνησε νὰ παρουσιασθῇ στὴ στὸ γραφεῖο στὶς ἕνδεκα.

Ὡς τότε δὲν εἶχε νὰ κάμῃ τίποτα. Ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη νὰ βῇ ἀνθρώπους, κίνησι, ν' ἀκούσῃ ὁμιλίες ὅ σχετες μὲ κεῖνο ποὺ βασάνιζε τὸ μυαλό του, τὸν ἔκαμε νὰ γυρίζῃ ἄσκοπα στοὺς δρόμους, περιμένοντας νὰ φτάσῃ ὥρα.

Στὰ μετεξὺ ἡ εἴδησι τῆς συλλήψεως τοῦ Στέλιου εἶχε διαδοθῇ παντοῦ. κι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ τὴμαθαν ἦταν ὁ Λεωνίδας.

Κατάλαβε ἀμέσως τὴν αἰτία. Τί ἄλλο μποροῦσε νὰ ἦταν, παρὰ ἡ παρουσία του στὸ σταθμό; Στήνεται ρίπτωσι ὅμως αὐτὴ μπλέκονταν κι ὁ ἴδιος μοιραῖα στὴν ὑπόθεσι κι αὐτὰ δὲν τὸν εὐχαριστησε καθόλου

Τοῦ ἦρθε νὰ παρουσιαστῇ μόνος στὴν Ἀστυνομία καὶ νὰ τὰ πῇ ὅλα Ἔτσι θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ ἀποφύγῃ τὴ σάλτσι ποὺ βὰ ἦταν ἀναπόφευκτη, ἔστω καὶ προσωρινά. Κι ἔπειτα θὰ διευκόλυνε μ αὐτὸν τὸν τρόπο τὸν Στέλιο, ποὺ καθὼς φαίνονταν, δὲν εἶχε μιλήσει ἀκόμα, κι ἴσως δὲν βὰ μιλοῦσε, ἀπὸ φόβο μήπως γελοιοποιηθῇ γιὰ τὸ αἴσθημά του.

Ἀλλὰ πολὺ γρήγορα ἄφησε τὴ σκέψι αὐτή. Ποιὸς πήγαινε, στὰ καλὰ καθούμενα, νὰ πέσῃ μόνος στὰ νύχια τῆς Γερμανικῆς ἀστυνομίας; Καὶ ἄστερα μήπως συνέβαινε τίποτα ἄλλο,

Ἔπρεπε λοιπὸν πρῶτα νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ σημεῖα αὐτό, κι ἔπειτα νὰ κανονίσῃ τὴ δική του στάσι, φροντίζοντας μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀποφύγῃ τὸ θόρυβο, ποὺ δὲν θὰ ὠφελοῦσε καθόλου στὴ σταδιοδρομία του ὁπὸν διενγόρου. Ἦταν μετανοιωμένος γιὰ τὴν ἐπιπολαιότητα ποὺ εἶχε δείξει, κι ἡ μόνη δικὴ του σκέψι, πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἦταν νὰ τακτοποιήσῃ τὸν ἑαυτό του.

Στὸ σπίτι τοῦ Στέλιου δὲ βρῆκε παρὰ τὴ μητέρα του.

Εἶχε μῆνες νὰ τὴ δῇ, κι ἡ δυστυχισμένη γυναίκα, βλέποντας τὸν ἀδελφικὸ φίλο τοῦ παιδιοῦ της, ἀναλύθηκε πάλι σὲ λυγμούς.

—Τί ἦταν αὐτὸ τὸ κακὸ ποὺ μᾶς βρῆκε, παιδάκι μου; ἔλεγε καὶ ξανάλεγε. Τί ἀτυχία ἦταν αὐτή!

—Μὰ τί συνέβη, κυρία Ἀριάδνη; Γιατὶ τὸν ἔπιασαν; δὲν μάθατε τί ποτα;

—Τίποτα, παιδάκι μου, τίποτα ἀκόμα.

—Πότε τὸν ἔπιασαν;

—Οὔτε κι αὐτὸ τὸ ξέρομε. Βγῆκε τὸ πρωί, καὶ τὸ μεσημέρι δὲν ξαναγύρισε. Γιὰ νὰ μὴν περάσῃ κι ἀπὸ τὸ μαγαζί, θὰ πῆ πὼς θὰ τὸν ἔπιασαν κατὰ τὶς ἑντεκα ἢ πρὶν ἀπὸ τὶς ἑντεκα. Ἐκείνη τὴν ὥρα περνοῦσε πάντα ἀπὸ τὸν πατέρα του

Ὁ Λεωνίδας δὲν εἶχε ὥρα καμμιὰ ἀμφιβολία. Ἡ σύλληψι ἔγινε στὸ σταθμό, ἴσως ἐπειδὴ φάνηκε ὕποπτη ἡ στάσι του, κι ἔτσι ὁ Στέλιος θὰ ἀναγκάζονταν στὸ τέλος νὰ φανερώσῃ τὴν ἀλήθεια, γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸν ἑαυτό του.

Κάθισε λίγη ὥρα, προσπαθῶντας νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἄμοιρη γυναίκα, κι ἔπειτα ἔφυγε-

—Ἴσως μπορέσω νὰ κάμω κι ἐγὼ κάτι... ὑποσχέθηκε τὴν τελευταία στιγμή.

Στὰ μάτια τῆς μητέρας ἀκτινοβόλησε μιὰ λάμψι χαρᾶς καὶ ἐλπίδας καὶ τὸν κύτταξε ἐρωτηματικά.

—Δὲν ξέρω, ἀλλὰθὰ προσπαθήσω ἐχω κάτι ὑπ' ὄψει μου...

—Σ' εὐχαριστῶ, Λεωνίδα. Εἶναι ἡ μεγαλύτερη καλωσύνη ποὺ θὰ μποροῦσες νὰ κάμῃς. Ξέρεις πόσο ἡ ὑγεία του κλονισμένη, δὲν θὰ μπορέσῃ νά...

—Τὰ ξέρω, τὰ ξέρω...

—Καὶ μὴ λυπᾶσαι χρήματα ἂν χρειαστῇ νὰ πληρώσωμε. Ὅσα ζητήσουν θὰ τὰ δώσουμε. Ἕνα παιδὶ ἔχομε, τί τὰ θέλομε τὰ χρήματα, ἂν τὰ χάσουμε;

Ὁ Λεωνίδας ἦταν βέβαιος ὅτι δὲν βὰ ἔκαμνε κανένα ἔξοδο, καὶ δὲν ἔδωσε σημασία στὸ σημεῖο αὐτό. Στὰ βάθος ἡ ὑπόθεσι ἦταν ἁπλῆ. Δὲν χρειάζονταν ἄλλο ἀπὸ λίγη δεξιοτεχνία στὰ χειρισμά, κυρίως σὲ ὅ,τι ἀφοροῦσε τὰ δικά τε ρόλο στὴν ὑπόθεσι.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως ἀριθ. 3.
(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δέχεται καθ' ἑκάστην

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δραχμ.	50
Ἑξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	100
Κοινοτήτων	Δρ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Δισφημίσεων-Διαγραφῶν κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 258493 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

Σκεφθήκαμε ἀράνε τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχει καθημερινῶς ἡ ἐργαζομένη νεολαία;

Τὴ φθορὰ ποὺ ὑφίσταται ἀπὸ χίλιων εἰδῶν παγίδες;

Καὶ ἂν σκεφθήκαμε τί ἐκάναμε γιὰ νὰ προφυλάξωμε τὰ παιδιά μας ἀπὸ τὴν καταστροφή;

Χρειάζεται ἐπιμόρφωσις τῆς νεολαίας. Διαφώτισις ὑγιής, πνευματική. Εὐκαιρίαι νὰ ἀκούσουν οἱ νέοι μας ἐπάνω σὲ θεμελιώδη προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν ἡλικία τους.

Εὐτυχῶς ἀπὸ ἐτῶν γίνονται Ἐπιμορφωτικὰ μαθήματα γιὰ ἐργαζόμενα παιδιὰ στὴν Αἴθουσα τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως.

Δωρεὰν κάθε νέος καὶ νέα ἠμπορεῖ νὰ παρακολουθῇ ὁμιλίες καὶ νὰ πάρῃ κατευθύνσεις γιὰ ὅ,τι τὸν ἀπασχολεῖ. Ἔτσι φτιάχνει χαρακτῆρα δυνατό. Γίνεται ἱκανὸς νὰ νικᾷ ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ τοῦ φράσουν τὸ δρόμο γιὰ μιὰ εὐτυχισμένη ζωή.

Συνιστοῦμε σὲ κάθε ἐργαζόμενο νέο καὶ νέα νὰ μὴ χάσῃ τὴν παλύτιμη αὐτὴ εὐκαιρία ποὺ τοὺς δίδεται κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα.

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

—Τὰ ὑπερδισύλλαβα, τὰ τονιζόμενα στὴν λήγουσαν περισπῶνται, μόνον, εἰς τὴν αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ π.χ. ὁ ἰχθύς, τοὺς ἰχθῦς, ἡ ὀφρύς, τοὺς ὀφρῦς.

—Τὰ μονοσύλλαβα τριτόκλιτα εἰς τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τονίζονται ἐπὶ τῆς ληγούσης. Π.χ. ὁ βὴξ, τοῦ βηχὸς, τῷ βηχί, τῶν βηχῶν, τοῖς βηξί.

—Ἐξαιροῦνται καὶ τονίζονται εἰς τὴν παραλήγουσαν εἰς τὴν γενικὴν τοῦ πληθυντικοῦ:

1) Τὰ τριτόκλιτα: οὖς ὠτῶν, φῶς-φώτων, δᾶς δᾴδων, Τρώς-Τρώων, θώς-θώων, παῖς-παίδων

2) Τὸ ἓξ ἑβδόμον: πᾶς εἰς τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τοῦ πληθυντικοῦ: πάντων-πᾶσι.

3) Ὅλαι αἱ μονοσύλλαβοι μετοχαὶ π.χ. δούς-δόντος-δόντων -δοῦσι, ὢν-ὄντος ὄντι ὄντων-οὖσι

—Τὰ εἰς ΑΝ-ΑΝΟΣ καὶ ΙΣ-ΙΝΟΣ ὀνόματα ἔχουν τὸ δίχρονα Ι, Α μακρὰ π.χ. Δελφὶς ἶνος, παιὰν-ᾶνος.

—Ἐκ τῶν εἰς ΩΝ ὀνομάτων μερικά, κυρίως τὰ περιεκτικά, εἶναι μονόθεμα π.χ. ὁ ἐλαιών-ῶνος, ὁ σάκκων-ωνος.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΣ
ΤΟΥΣ κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν γνωρίζοντες ὅτι ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διακόψουν τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐφημερίδος μας, νὰ διέλθωσιν ἐκ τῶν Γραφείων μας καὶ εὐκαιροποιηθῶσι μετὰ τῆς Διαχειρίσεως τῆς ἐφημερίδος μας διὰ τυχὸν καθυστερημένας των συνδρομάς. Καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιβαρύνσεως εἰς βάρος των.
Ἐκ τῆς Διαχειρίσεως

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

«ΤΑ ΤΡΑΙΝΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»

Εἰς τὸ Βρεταννικὸν σιδηροδρομικὸν δίκτυον (82 000 χλμ.) ἔκαμε τελευταίως τὴν ἐμφάνισίν του ἕνα νέο, παράξενο τρίχρωμο βαγόνι-κίτρινο, κόκκινο καὶ καφέ. Οἱ Βρεταννικοὶ Σιδηρόδρομοι ἔθεσαν αὐτὸ τὸ βαγόνι εἰς κυκλοφορίαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἄνεσιν εἰς τοὺς ἐπιβάτας. Αἱ μεγαλύτεραι ταχύτητες τοῦ μέλλοντος μπορεῖ νὰ ἐπιφέρουν ἀλλαγὰς εἰς τὰς σιδηροτροχιάς.

Εἰς ὅλον τὸν κόσμον αἱ ἀτμομηχαναὶ ἀντικαθίστανται μὲ μηχανὰς ντήζελ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ τραῖνα τοῦ μέλλοντος θὰ ταξιδεύουν ὄχι μόνον γρηγορώτερα ἀλλὰ καὶ πολὺ ὁμαλώτερα, χωρὶς νὰ κουνοῦν ἢ νὰ τινάζουν τοὺς ἐπιβάτας. Τὸ νέο βαγόνι θὰ φέρῃ ἐπανάστασιν ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεθόδους τῆς ἐπιθεωρήσεως σιδηροτροχιῶν, διότι χωρὶς πλήρη ἀντίληψιν τῆς καταστάσεως τῶν σιδηροτροχιῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ποτὲ εἰς τὴν πλήρη ἀπόδοσίν των αἱ νέαι μηχαναὶ ντήζελ.

Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὸ πόσον ἤλλαξε τὸ σχῆμα τῶν δρόμων μὲ τὴν αὔξησιν τῆς τροχαίας κινήσεως καὶ πόσον μεγαλύτεραι ταχύτητες ἐπιτυγχάνονται μὲ τὴν διαμόρφωσιν τῶν στροφῶν καὶ τὰς διαπλατύνσεις. Μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου αἱ σιδηροτροχιαὶ ἐπεθεωροῦντο ὀπτικῶς, ἡ νέα ὁμωσμέθοδος εἶναι ἐπαναστατική.

Τὸ νέον ὄχημα εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ ἕνα σύστημα νέων ὀργάνων μετρήσεως, καὶ ἐγγραφῆς τὰ ὁποῖα καταγράφουν μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν κάθε ἴντσαν σιδηροτροχιᾶς ἀπὸ τὴν ὁποίαν διέρχεται τὸ βαγόνι. Διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς θὰ πραγματοποιηθῇ οἰκονομία εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑλικῶν καὶ τῶν διαθεσίμων ἐργατικῶν χειρῶν καθὼς καὶ εἰς τὸν χρόνον, δεδομένου ὅτι οἱ μηχανικοὶ σιδηροδρόμων θὰ μποροῦν νὰ ἐπιθεωροῦν καὶ νὰ ἐγγράφουν ἐντὸς πεντε λεπτῶν μῆκος σιδηροτροχιᾶς διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐχρειάζοντο μὲ τὰς προηγουμένας μεθόδους τρεῖς ἄνδρες καὶ 4 1)2 ἡμέραι.

Ἡ δι' ἐγγραφῆς ἐπιθεώρησις πραγματοποιεῖται ὡς ἀκολούθως: Κάτω ἀπὸ τὸ ὄχημα ὑπάρχει πλαίσιον φέρον ἀριθμὸν μικρῶν ράβδων καὶ ὀλισθαινόντων ὀδηγῶν, ποὺ ἐγγίζουν τὸ ἐπάνω μέρος τῆς σιδηροτροχιᾶς. Καθὼς τὸ βαγόνι ταξιδεύει αἱ κινήσεις τῶν ράβδων μετατρέπονται εἰς ἠλεκτρικὰ σήματα, τὰ ὁποῖα τροφοδοτοῦνται μέσω ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ συντονιστικοῦ μηχανήματος εἰς ὡρισμένα γαλβανόμετρα τῆς συσκευῆς ἐγγραφῆς. Ἀκτῖνες ἐκ φωτεινῆς πηγῆς τόξου ὑδραργύρου καταγράφουν μέσω ἑνὸς συστήματος κατόπτρων, τὰ διὰ σημάτων μεταδιδόμενα χαρακτηριστικὰ τῆς σιδηροτροχιᾶς εἰς κινουμένην ταινίαν ἐξ ἐλαφροῦ εὐαισθήτου χάρτου.

Ὁ εἰδικὸς αὐτὸς φωτογραφικὸς χάρτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐαίσθητος μόνον εἰς τὸ ὑπεριῶδες φῶς εἶναι προϊὸν τῆς Κόντακ Λτδ., Λονδίνον. Καταγράφει τὰς ἐν λόγῳ μετρήσεις ὡς γραμμὰς ζικ-ζάκ, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀμέσως ὁραταὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐμφανίσεως. Τὸ βαγόνι αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον τοῦ εἴδους του ποὺ μπορεῖ νὰ δώσῃ ἀκριβεῖς καὶ συνεχεῖς ἐγγραφὰς τῶν σιδηροτροχιῶν ἐν ἀναλύσει χωρὶς νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ μηχανικὸς συσκευάς, καὶ θὰ συμβάλῃ μεγάλως εἰς τὴν ἄνεσιν τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὰ ταχύτερα σιδηροδρομικὰ δρομολόγια τοῦ μέλλοντος.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

3ον. Τὰ γεγονότα, ποὺ ἔλαβαν χώραν, τόσον πρὸ τῆς 16ης Ὀκτωβρίου, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν δὲν ἦσαν ἁπλᾶ, ὅπως φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως.

Τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθιερώθη ἕνα νέον σύστημα, τῆς διευθύνσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τηλεγραφημάτων. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ Διάδοχος καὶ Στρατηλάτης Κωνσταντῖνος δὲν ἦτο διατεθειμένος νὰ στραφῇ πρὸς τὴν Βέροιαν Θεσσαλονίκην ἐπιθυμῶν νὰ πορευθῇ πρὸς τὸ Μοναστήριον καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτήν. Ὁ Πρωθυπουργός, ὅμως, Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶχεν ἄλλην γνώμην. Ὑπῆρχαν πληροφορίαι, ὅτι ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς κατέβαλεν ἀπεγνωσμένος προσπαθείας νὰ εἰσέλθῃ πρῶτος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, διότι δὲν ὑπῆρχεν συγκεκριμένη καὶ λεπτομερὴς διανομὴ ἐδαφῶν, ἀλλὰ θὰ κατεῖχεν ἑκάστων Βαλκανικὸν Κράτος τὰ ἐδάφη τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ποὺ θὰ κατελάμβανεν. Ἂν συνεπῶς εἰσήρχοντο οἱ Βούλγαροι πρῶτοι εἰς Βέροιαν Θεσσαλονίκην κτλ θὰ ἀνεγνωρίζετο τὸ Στότους Κβὰ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἦτο αὐθαιρεσία νὰ εἰπῇ κανείς, ὅτι αἱ πάλες αὐταὶ θὰ ἦσαν Βουλγαρικαί.

Χάρις λοιπόν, εἰς τὴν διορατικότητα καὶ ἐπιμονὴν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τὴν πλεῖσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' ποὺ ἤσκησεν ἐπὶ τοῦ Διαδόχου, ἀπεφασίσθη ἡ στροφὴ πρὸς Θεσσαλονίκην, ποὺ εἶχε τόσον σημαντικὰ ἀποτελέσματα (Συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ Κέντρον τοῦ ξενοδοχείου «Ἑθνικὸν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον, Ζαχαροπλαστεῖον κλπ Πληροφορίαι παρὰ τῆς ἰδιοκτητρίας.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
SANTE

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Μπαταρίες Εἰσέρεκ. Μπάλεξ, Ἀτομὶκ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ

Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεσθε ἀπὸ τὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χαρίσση
ΒΕΡΟΙΑ

Ἕνα ἐνδιαφέρον ἔγγραφον τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας

ΠΟΙΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

—Τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Βεροίας ἀπέστειλεν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 473) 15)9)59 ἔγγραφον πρὸς τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς ὑποβολῆς ταύτης. Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου προκύπτει ὅτι τὸ Ἐργ. Κέντρον Βεροίας εἶχεν τὴν πρωτοβουλίαν νὰ εἰσηγηθῇ τὴν λῆψιν διαφόρων προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ κύματος ἀνεργίας εἰς τὴν πόλιν μας.

—Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναφέρονται ἀναλυτικῶς οἱ ἄνεργοι τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων, κατὰ κλάδους ἀνερχόμενοι εἰς 2319 τότε καὶ τὸ ἔγγραφον τελειώνει ὡς ἑξῆς:

«Προβλέπεται ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων ὅτι ἀπασχολοῦνται εἰς συγκομιδὴν φρούτων καὶ ὀπωρικῶν περὶ τοὺς 300-350 μετὰ πάροδον δὲ δεκαπενθημέρου θὰ μειωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ φρούτα ἀπασχολουμένων, ἀλλὰ ἐπὶ μῆνα ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς θὰ ἀναλάβῃ ἐργασίαν εἰς τὴν συγκομιδὴν τοῦ βάμβακος. Πάντως μετὰ δίμηνον προβλέπεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ν' ἀνέλθῃ εἰς τοὺς (2500) δύο χιλ. πεντακοσίους καὶ πλέον.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ προαναφερόμενος ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων καλύπτει ποσοστὸν 45ο)ο ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς Βεροίας καὶ Ἀλεξανδρείας.

Προτεινόμενα μέτρα πρὸς κάλυψιν μερικὴν τῆς ἀνεργίας:

1) Ἀπαγόρευσις τῆς ἐργασίας εἰς κατόχους Γεωργικῶν κλήρων, οἱ ὁποῖοι κατὰ ἑκατοντάδας ἔχουσι γραφῇ εἰς τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας. Εἰς ἐπανειλημμένας ἐνεργείας εἰστάς ὁποίας προέβημεν πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, ἐνῶ ἀναμένομεν νὰ δοθῇ ἡ σχετικὴ ἐντολὴ πρὸς τὸ ἐδῶ γραφεῖον Ε.Ε, ἀπεναντίας ἐκατηγορήθημεν, ὅτι ψευδόμεθα ὅτι τὰ καταγγελλόμενά μας ἦσαν ἀναληθῆ. Παρὰ ταῦτα δεχόμεθα νὰ γίνῃ ὁ σχετικὸς ἔλεγχος εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς Γ.Ξ.Ε. καὶ ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου δὲν προκύψῃ, ὅτι τὰ 55ο)ο τυγχάνουσι γεωργοὶ κληροῦχοι ἐμεῖς θέτομεν εἰς τὴν διάθεσίν των τὰς παραιτήσεις μας. 2) Ἀνέγερσις Ἐργοστασίου Κονσερβοποιΐας φρούτων, λαχανικῶν, Μαρμελάδων, χυμοῦ φρούτων, τοματοπελτὲ κλπ. μετὰ ψυκτικῶν θαλάμων εἰς τὰ ὑπόγεια τούτου χωρητικότητος μεγάλης, ἵνα οὕτω δύνανται νὰ ἀποθηκεύῃ τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα πρώτων ὑλῶν δι' ὅλό κληρον τὸ ἔτος.

3) Διάθεσις πιστώσεων εἰς Υ.Π.Ε.Μ. δι' ἔργα ἀρδευτικὰ ἢ ἐκτέλεσις τῶν ὁποίων καθυστερεῖται.

4) Πιστώσεις ἁρμοδίως δι' ἔργα Ὁδοποιΐας.

5) Κατασκευὴ —ἐπισκευαὶ— κατασκευῆς ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων Ἀλιάκμονος.

6) Σύστασις Βιομηχανίας Χάρτου, καθ' ὅτι ὑπάρχουν ἄφθονα πρῶται ὕλαι.

7) Διάθεσις κεφαλαίων ὑπὸ τοῦ ΟΑΑΑ πρὸς πρότυπον Συνομονέκμεταλλεύσεως Νηματουργείου, ὅστις συνεστήθη ὑπὸ ἐργατῶν ἐργατριῶν Κλωστοϋφαντουργῶν, ἵνα κινήσωσι τοῦτο πρὸς Νηματοποίησιν εἰς βαμβακεμπόρους.

8) Κατασκευὴ ἐργοστασίου Ζακχάρεως ἐκ τεύτλων, καθ' ὅ τι δύναται νὰ καλλιεργηθῇ ἐκτάσεις ποσότητος ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν περιοχὴν μας ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὰ προαναφερθὲν ἐργοστάσιον κονσερβοποιΐας».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. *Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς*
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σύλλογος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἁγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
καθὼς καὶ πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων στὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΑΠΛΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΑΚΤΕΡ
ΛΑΝΖ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΛΜΟΥΤ ΣΕΦΕΛ & Ν. ΠΑΝΑΓΗΣ
ΒΟΛΟΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΔΗ
ΒΕΡΟΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

—Νά, λοιπόν, τα λύτρα τῆς ὑποτογῆς μας εἰς τοὺς Ἀμερικανούς Οἱ Τοῦρκοι δέν ἐπολέμησαν κατά τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον Ξυλοφορτώνουν τοὺς Ἀμερικανοὺς στρατιῶτες καὶ ναύτες. Ἐνῶ ἡμᾶς σκατώνουν μὲ τα αὐτοκίνητά τους καὶ τοὺς βάζομε ποινήν, ποὺ ἐξαργυρώνεται μὲ λίγα «Ντόλλαρς». Ὅπλα μεταφέρουν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Κύπρον καὶ ἀλλοῦ—κατὰ τοὺς «Ταϊμς»—ὁ Μακάριος!!! Καὶ σάν ἐπιστέγασμα ὅλων αὐτῶν μειώνεται ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐξάνεται συγχρόνως πρὸς τὴν Τουρκίαν!!!

—Καὶ διερωτώμεθα διατί αὐτὴ ἡ στάσις τῶν Ἀμερικανῶν; Ἴσως διότι «ὁ Μπάρμπα—Σάμ» ἀγαπᾶ τὴν ἀσωτη χανούμισσά του, τὴν Τουρκίαν καὶ δέν προσέχει τὴν σεμνότυφη καὶ ὑπάκοη Ἑλλάδα. Ἴσως, διότι ἐμᾶς ἁμᾶς ἔχει στὰ χέρι», διατί εἴμεθα εὔκολοι. Ζήτω, λοιπόν, ἡ ἀσωτία...

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ Τ. ΛΑΘΩΝ

Ζητοῦμε συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ τὰ ἰσχὺν παρεισφρέοντα τυπογραφικὰ λάθη ὅπως π.χ. τοῦ προηγουμένου φύλλου, ὅπου ὁ δαίμων τοῦ τυπογραφείου ἀντὶ τοῦ «Τακτοποιεῖται τὸ θέμα τῆς σχολικῆς εἰσφορᾶς» ἐτύπωσε «Τακτοποιεῖται ἡ ε ι α κτλ.» Ἔτσι τὸ γί πράσσειν ἐνικοῦ τὸ μετέτρεψε εἰς Πρυτανικὴν πληθυντικοῦ. Ἄλλαι αἱ βουλαὶ τῆς συντάξεως καὶ ἄλλα ὁ τυπογράφος..., Προπάζει.

Εἶχαν δίκαια, ποὺ ἔλεγαν οἱ καθαρευουσιάνοι «Διόρθωσις ἡμαρτημένων», διότι περί... ὀρθογραφικῆς ὁ μαρτίας πράκειται.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

—Λυπηρὸς ὁ ἀπολογισμὸς ἀπὸ τὸ ἀεροπορικὸ δυστύχημα τῆς Πέμπτης. 19 ἄτομα παρέδωσαν τὰ διαβατήριά τους εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον. Καὶ ὀκεπτόμεθα ἂν ἡ «Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορία» δέν θὰ πρέπει νὰ μετονομασθῇ «Ἀρχαγγελικὴ Ἀεροπορία». Διατί εἰ ἁρμόδιαι δέν ἐπράξαν τὶς προειδοποιήσεις τῶν σχετικῶν συλλόγων;

—Δέν νομίζουν οἱ ἁρμόδιοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρείας, ὅτι εἰς τὰ Δημοκρατικὰ πολιτεύματα ἡ ζωὴ ὅλων ἔχει τὴν ἰδίαν ἀξίαν;

—Οἱ ἀποζημιώσεις εἶναι διὰ τοὺς κληρονόμους. Ἐμεῖς θρηνοῦμεν διὰ τοὺς κληρονομηθέντας ἢ καλύτερα διὰ τὴν ἀνθρώπινη ζωή, ποὺ γίνεται ἀντικείμενον ἐμπορίου καὶ πειραμάτων.

—Νὰ ὑποστηρίξωμεν τὶς ἑλληνικὲς ἑταιρεῖες, ὅταν κινοῦνται εἰς τὰ πλαίσια, ποὺ πρέπει, ψαίνεται ὅμως ὅτι τὸ δυστύχημα δὲν εἶναι τυχαῖο. Ὑπάρχουν ὑπεύθυνοι, ποὺ ἔδειξαν τουλάχιστον ἀμέλεια πρὸς ἐνδεχόμενην ἀνθρωποκτονίαν.

1959 ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

κυριαρχία. Γι' αὐτὰ στὴν περίλαμπρη φάλαγγα τῶν ἡρώων ἔχει τὴν πρώτη θέση ὁ ἥρωας τοῦ λόγου ὁ πλάστης τοῦ μύθου καὶ ἱερέας τους ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς...

Ὁ Παλαμᾶς ὕψωσε νάτος τὸ ναό ποὺ ἀνειρευθήκαμε μὲ κυριαρχη ἀκατόλυτη θεότητα τὴν ὁμορφιά. Κι' αὐτὰ τὸ ναό μᾶς ἄφηνε μαζί μ' ἕνα τέλειο ὄργανο νιὰ τὴ λατρεία της. τὴν Ἐθνική μας γλῶσσα ποὺ τοῦ χάρισε ἀπροσμέτρητα πλούτη. Σέ σένα τώρα μένει Ἑλληνική Ἠπειρωτισσα νὰ ἀνεβῇς καὶ νὰ προκόψῃς τὴ μεγάλη τούτη κληρονομιά. Πάρε τὴ φλόγα ποὺ τὸν ἔκαμε καὶ κάμε τὴν ἀσβεστη λαμπάδα νὰ σοῦ ζεστάνῃ τὴν καρδιὰ καὶ νὰ φέγγῃ στὸ δρόμο σου γιὰ τὰ ὡραῖα, τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ μεγάλα ποὺ εἶναι ἡ Μοῖρα καὶ τὸ πρόνομιο τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδας.

Ν. Ἀδαλόγλου

(Συνεχίζεται)

Ο ΛΟΦΟΣ Π. ΝΑΟΥ

—Τὸ Δασαρχεῖον Βεροίας σὲ συνεργασίαν μὲ τὸν Τουρ. Ὁμιλον καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐράνου πρέπει νὰ ἀναλάβῃ νὰ δενδροφυτεύσῃ τὸν λόφον τοῦ Προφήτου Ἠλία.

Ἂς γίνῃ καὶ ἕνα κυλικεῖον ἐκεῖ διὰ τοὺς προσκυνητὲς τῆς Κυριακῆς. Δὲν πρέπει νὰ κατασκευάζωμεν κάτι μόνον, χρειάζεται καὶ νὰ τὸ τελειοποιοῦμεν.

ΤΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.

Διατί ὁ Δῆμος δὲν ἀναθέτει εἰς ἐργολάβον τὴν κατασκευὴν τῶν πεζοδρομίων τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως; Δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ Δῆμος, διότι τελικὰ θὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας. Ἔμπρός, λοιπόν.

Ο ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

—Νομίζομεν, ὅτι ὁ Τύπος γενικῶς πρέπει νὰ τυγχάνῃ ὁμοιομόρφου μεταχειρίσεως. Διατί νὰ παραγκωνίζεται ὁ Ἐπαρχιακὸς Τύπος τοῦ ὁποίου ἡ ἀποστολὴ εἶναι, ἀξιολογικὰ κρίνοντας, σπουδαιοτέρα;

—Οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐπαρχίας ἀποτελοῦν τὸ προπύργιον τῆς ἀληθείας, τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐπαρχιακῆς ἀνίας· Ἀποτελοῦν τὰ φυτώρια κάθε πολιτικῆς καὶ πολιτιστικῆς κινήσεως. Εἶναι ὁ δείκτης τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τοῦ τόπου. Διατί, λοιπόν, νὰ μὴ θεωρῆται καὶ αὐτὸς ὁμοιόβαθμος μὲ τὸν τύπο τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσ)νίκης, ἂν τουλάχιστον δὲν ὑπολαμβάνει προνομίων;

Η «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ»

Ἡ ἐκλεκτὴ συνάδελφος τῆς Κατερίνης «Νέα Ἐποχή» εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βον Ἔτος ἐκδόσεώς της. Πρόκειται διὰ μίαν ἐφημερίδα, ποὺ ἀποτελεῖ πολύτιμα κόσμημα διὰ τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον. Διακρίνεται διὰ τὴν πολὺ καλὴ ἀρθρογραφία καὶ τὴν ἀντικειμενικότητά της. Παρουσιάζει ἐνδιαφέροντα ρεπορτὰζ καὶ ἐπιφυλλίδες, ποὺ προάγουν τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς Κατερίνης. Ὁ ἐκδότης καὶ Διευθυντής της, ποὺ τὴν γράφει καὶ τὴν ἐπιμελεῖται εἶναι ἄξιος ἐπαίνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 6984

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 4 Νοεμβρίου 1959

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προκηρύξεως Διαγωνισμοῦ προσλήψεως ἑνὸς Γραφέως Β' τάξεως ὑπὸ τοῦ Δήμου Βεροίας

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Προκηρύσσει Διαγωνισμόν, διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς Γραφέως Β. Τάξεως ἐν τῷ Δήμῳ Βεροίας, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως τούτου.

Ὁ Διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1959, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10ην π.μ.

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸν Διαγωνισμόν, ἰδιοχείρως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων συντασσόμεναι καὶ συνοδευόμεναι ὑφ' ἁπάντων τῶν, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 14)11)1951 Β.Δ)τος «περὶ διενεργείας διαγωνισμῶν πρὸς κατάληψιν θέσεων ὑπαλλήλων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, δέον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν Δῆμον τὸ βραδύτερον, μέχρι καὶ τῆς 30 Νοεμβρίου 1959.

Δεκταὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶναι οἱ κεκτημέναι Ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἢ ἰσοτίμου ἀναγνωρισμένης Σχολῆς, συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 35ον τοιοῦτον.

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

1) Ἔκθεσις Ἰδεῶν

2) Πρακτικὴ Ἀριθμητική.

Διὰ πλείονας πληροφορίας περὶ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν κλπ. δέον οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀπευθύνωνται ἐμπροθέσμως εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου, κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΑΝΤ. ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῶν «Νέων ἐκπαιδευτηρίων» ἤτοι τοῦ Γυμνασίου, Δημ. Σχολείου καὶ Νηπιαγωγείου.

—Κατ' ἀρχὴν ἔλαβαν χώραν ἁγιασμός, ἐμπροσθεν τῶν κτιρίων, ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ ἐκ τῶν Διευθυντῶν καὶ Ἰδιοκτητῶν κ. Γ. Τσαλέρας, ποὺ ἐτόνισεν τὶς ἀρχὲς τῆς Διευθύνσεως τῶν σχολείων.

—Κατόπιν τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς Μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τελικῶς ὁ Ἱεροκήρυξ. Πάτερ Βασίλειος.

—Ἀκολούθησεν ἡ κοπὴ τῆς ταινίας ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὶς αἴθουσες τῶν σχολείων. Ἐν συνεχείᾳ ἔγινεν τὸ ἀπαραίτητο «κέρασμα» διὰ τοὺς «καλεσμένους» ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἦταν πολὺ μεγάλος.

—Τὰ κτίρια ἀχήματος ἡμιόλιος τετραγώνου εἶναι πράγματι πολὺ σύγχρονα. διαθέτουν δὲ ὑπέροχον φυσικὸν φωτισμόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Κων)νος Σαμουρκάσογλου τοῦ Εὐστρατίου καὶ τῆς Εὐαγγελίας τὸ γένος Ἰωακειμίδου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Μαρία Ἀρμουτίδου τοῦ Παύλου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Τσαρτσίδου γεννηθεῖσα ἐν Ρωσσίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρο. Γιὰ τὸν Χριστό, θάνατος εἶναι ὁ ὕπνος. Τὸν πῆραν ὅμως γιὰ ἄνθρωπο ποὺ δέν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τὴ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ὕπνου.

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἦταν τὰ γενέθλια τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὲ μποροῦσε παρὰ νὰ γίνουν θαύματα. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔπεσε στοὺς παρισταμένους σὰν γλῶσσες πυρὸς κι ἄρχισαν νὰ ὁμιλοῦν σὲ γλῶσσες ἄγνωστες. Γιὰ τρελλοὺς πῆραν μερικοὶ τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς Χριστιανοὺς ποὺ ἐδοκίμασαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἄρχισαν νὰ τοὺς κοροϊδεύουν.

Γι'αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ κόσμος εἶναι νεύεται τὸν ἀνιδιοτελῆ Χριστιανὸ ποὺ τὰ ἐγκαταλείπει ὅλα γιὰ νὰ κηρύξῃ τὸ Χριστό. Εἰρωνεύονται ἐκείνον ποὺ τιμᾶ τὸν Θεὸν στὴ ζωὴ καὶ δὲν συντρέχει στὸ ἴδιο ξεχείλισμα τῆς ἁμαρτίας μαζύ του. Ποῦ νὰ καταλάβῃ ὁ κόσμος τὴ μενάλη χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι ποὺ δοκιμάζει ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἀνιδιοτέλειά του καὶ τὴν ἁγία του ζωή. Ἂν ἤξευρε ὁ κόσμος δὲν θὰ κορόϊδευε. Ἂν οἱ παρευρισκόμενοι καταλάβαιναν τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ καὶ τί Αὐτὸς μποροῦσε νὰ κάμῃ γιὰ τὸ νεκρὸ σῶμα τῆς κοι-σύλας,δὲν θὰ Τὸν κορόϊδευαν, ἀλλὰ θὰ Τοῦ ζητοῦσαν νὰ ξυπνήσῃ καὶ τὴ δικιά τους νεκρή, καιμισμένη ψυχή.

Μόνον ὁ ἁμαθὴς κοροϊδεύει τοὺς ἄλλους. Ὁ Χριστὸς ποτὲ Του δὲν κορόϊδεψε, δὲν περιγέλασε κανέναν ἂν καὶ πολλοὶ Τὸν κορόϊδεψαν. Αὐτὸς δὲν κορόϊδεψε κανέναν γιατὶ ἤξευρε καὶ ξέρει πλήρως τὴν καρδιὰ τοῦ καθενὸς συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἰδικῆς σου. Ἐπειδὴ σὲ ξεύρει ὁ χριστὸς σὲ λυπᾶται, ἀλλὰ οὐ ἐπειδὴ δέν Τὸν ξεύρεις τὸν κορόϊδεύεις. Γνώρισέ Τον καὶ τότε θὰ Τὸν λατρεύῃς καὶ θὰ τοῦ δώσῃς ὅ,τι εἶναι καὶ ὅ,τι ἔχεις.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου γνωρίζει πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν τετραετῆ μίσθωσιν τοῦ ἐν Βεροίᾳ διατηρητέου κτήματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κῆπος Βεροίας».

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀπὸ ὥρας 10 12 π.μ.

Ἡ πρώτη δημοπρασία θὰ διενεργηθῇ τὴν 8ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ.

Τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῇ σχετικῇ Διακηρύξει

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΟΙΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΛΑΒΕΝ. Η ΠΙΣΙΝΑ ΤΟΥ ΤΟΒ ΣΤΟΝ ΣΥΝ. ΠΑΠΑΓΟΥ

Τὴν Δευτέραν 2 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. συνῆλθε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ κ. Δελαντώνη. Παρέστησαν ἅπαντες οἱ Δ. Σύμβουλοι πλὴν τῶν κ.κ. Ν. Ἀσλάνογλου καὶ Κ. Χατζηδημητρίου. Συμπαρίστατο καὶ ὁ κ. Δήμαρχος.

Ἐν ἀρχῇ ἀνεγνώσθησαν ἐξητάσθησαν αἰτήσεις δημοτῶν καὶ ἠκούσθησαν αἱ ἀκρόασεις καὶ τὰ αἰτήματα τῶν παρισταμένων ἐνδιαφερομένων.

Ὁ τρόπος ὅμως μὲ τὸν ὁποῖον συνεχίζεται νὰ ἐξετάζωνται αἱ αἰτήσεις τῶν συμπολιτῶν ἠνάγκασε πολὺ ὀρθῶς τὸν Δημ. Σύμβουλον κ. Καρατζόγλου νὰ ἐκφράσῃ τὴν πικρίαν του.«Εἰσάγονται, λέγει, αἱ αἰτήσεις χωρὶς τὴν ἀπευθύνον γνώμην καὶ εἰσήγησιν τοῦ κ. Δημάρχου πρᾶγμα ποὺ δέν συμβαίνει εἰς οὐδένα Δῆμον ἕως εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Δήμαρχος ἀποτελεῖ τὸν κορμὸν τοῦ Δήμου, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὁ πλέον ἐμβριθὴς ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν αἰτήσεων. Ἡ παρατήρησις τοῦ κ. Καρατζόγλου ἦταν πολὺ δικαία.

Καὶ ἡ ἐφημερίς μας, πρὸ καιροῦ ἔχει προτείνει, ὅπως αἱ αἰτήσεις μελετῶνται ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐξετάζωνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Προϊσταμένων, ἐπὶ εἰδικοῦ δὲ χάρτου ἐκφράζωνται αἱ ἀπόψεις των, ὥστε ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ νὰ ἐπιτυγχάνωνται σύντομα καὶ καλύτερα ἀποτελέσματα.

Εἶτα τὸ Δημ)κὸν Συμβ)λιον ἐνέκρινε τοὺς ὅρους διακηρύξεως ἐκμισθώσεως τῷ Κατ)των τῆς Δημοτικῆς Ἀγορᾶς καὶ καθώρισε τὰ καταστήματα τῶν ἰχθυοκωλῶν αὐτῆς, τὸ Κουρεῖον καὶ τὸ Καφενεῖον τῆς Ἀγορᾶς.

Ἐπίσης τὸ Δ.Σ. ἐψήφισε διάφορα κονδύλια πρὸς ἐνίσχυσιν ἐξαντληθεισῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπ)σμοῦ, ὡς τῆς κατασκευῆς τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἀγορᾶς κ.λ.π. Προέβη δὲ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ καταλόγου ἐκτελεστέων ἔργων ἐκ τοῦ κονδυλίου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας, ἐξουσιοδοτήσαν τὴν Δημαρχιακὴν Ἐπιτροπὴν ἵνα προκρίνῃ ἐκ τοῦ καταλόγου τὰ ἀμέσως ἀναγκαῖα. Τελικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτέλεσις τῶν κάτωθι ἔργων κοινῆς ὠφελείας: Ἀποχετεύσεις ἀξίας 575.000, διαμόρφωσις πλατείας Τσερμένη ἀξίας 35.000, ἐπενδύσεις τάφρων ἀξίας 35.000, προεργασία καὶ ἀνέγερσις βάτρων διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας Κιόσκι Μπαρμπούτσι ἀξίας 25000.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐξετάσθη αἴτησις τοῦ Τ.Ο.Β. περὶ κατασκευῆς Πισίνας εἰς τὸν Δημοτικὸν Πεύκωνα, κειμένου παραπλεύρως τοῦ συνοικισμοῦ Παπάγου.

Τὸ αἴτημα τοῦτο ἀνέπτυξε καὶ προφορικῶς ὁ κ. Καλογήρου Ἐμμ. ὑποστηριχθεὶς καὶ ὑπὸ κ. τοῦ Θεολόγου, ἀντιπροσώπου Συ:)σμοῦ Παπάγου. Ὁ κ. Τσαλέρας, Δημοτικὸς Σύμβουλος ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ αἰτήματος, τονίσας ὅτι δὲν πρέπει νὰ χαθῇ ἡ εὐκαιρία καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ διάχυτος ἄλλων ἐπιθυμία. Ὁ κ. Περβίκης, Δημ. Σύμβουλος συνέστησε ἐπιφύλαξιν διὰ νὰ ἐξετασθοῦν καὶ ἄλλα πιθανὸν καταλληλότερα σημεῖα τῆς Πόλεως Ὁ κ. Καραϊζόγλου ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ αἰτήματος διὰ μακρᾶς εἰσηγήσεως του περὶ πισίνας καὶ δημοσιευμάτων τοῦ «Τόπου μας» κατὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὁποίαν χάριν ἐνημερώσεως τῆς καὶ νῦν γνώμης, ἐλλείψει χώρου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας. Τέλος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ παμψηφίας ἐνέκρινε τὴν κατασκευὴν τῆς Πισίνας εἰς τὸν Πεύκωνα τοῦ Δήμου.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τά Δ. Γυμνάσιόν μας ἐν τῇ προσπαθείᾳ του ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας τῆς πόλεώς μας ἀπεφάσισε τὴν διοργάνωσιν σειρᾶς διαλέξεων.

Ἡ πρώτη διάλεξις θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 30' π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματογράφου ΣΤΑΡ μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν τῶν φυσικῶν τοῦ Γυμνασίου κ. Ἠλ Νταν όπουλον καὶ μὲ θέμα: «Ε-ΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟ-ΣΜΟΣ» (Μόρια, ἄτομα, ἀτομικὴ ἐνέργεια)

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἡμαθίας
Κοινότης Ράχης

Ἀριθ. Πρωτ. 866

Ἐν Ράχῃ τῇ 6—11—1959

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ράχης Νομοῦ Ἡμαθίας

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνοφρατιστῶν προσφορῶν ἡ ἀνάδειξις προμηθευτοῦ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι εἰδῶν:

1) Σιδηροσωλήνων Γαλβανιζὲ 1)2 μ.μ. 24.

2) Σιδηροσωλήνων Γαλβανιζὲ 1 μ.μ. 250.

3) Σιδηροσωλήνων Γαλβανιζὲ 1, 1)2 μ.μ. 100.

4) Σιδηροσωλήνων Γαλβανιζὲ 2 μ.μ. 670.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ Ἐπαγγελματίαι διατηροῦντες Κατάστημα ἢ Ἀποθήκη Ὑδραυλικῶν εἰδῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 16)11)1959 εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. περὶ ὥραν 12-1.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 2.000 δραχμῶν εἰς Γραμματίων Ταμιείου.

Κηρύκεια καὶ ἔξοδα Δημοσιεύσεως βαρύνουν τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Πλείονας πληροφορίας καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας δύνανται νὰ λάβωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ καὶ Γραφεῖα Τ.Υ.Δ.Κ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἰωάννης Ἀναστασόπουλος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΓΕΝΗ—Γ. ΓΡΙΒΑ
ΠΡΟΣ ΧΩΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Χωρικὸς τοῦ νομοῦ μας ἀπέστειλεν, ὡς ἀντιπρόσωπος κατοίκων τοῦ χωρίου του, ἐπιστολὴν πρὸς τὸν στρατηγὸν Γ. Γρίβαν μὲ τὴν παράκλησιν νὰ κατέβῃ εἰς τὴν πολιτικήν. Ὁ στρατηγὸς ἀπήντησε τὴν 15ην Ὀκτωβρίου, μὲ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν: «Ἔλαβα τὴν ἀπὸ 22 παρελ. μηνὸς ἐπιστολήν σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς.

Ἡ κάθοδός μου εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ νὰ ἡγηθῶ ἑνὸς νέου εἰρηνικοῦ Λαϊκοῦ κινήματος, ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ τόπου. Γ. Γρίβας»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι συνεχίζεται ὁ ἀντιδιφθεριτικὸς ἐμβολιασμὸς εἰς παιδία ἀπὸ 6 μηνῶν ἕως 3 ἐτῶν διενεργούμενος ὑπὸ τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α ἐναντι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 9—12π.μ.Ὡς γνωστὸν αὐτὸς τυγχάνει ὑποχρεωτικὸς δυνάμει τοῦ Ν. 1658)24)1)51 Φ. Ε.Κ. 27 τεύχος Α.Διωκομένων ποινικῶς τῶν μὴ συμμορφουμένων.

Ἐκ τοῦ Ὑγειον. Κέντρου Ἡμαθίας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ»

—Μὲ αὐτὸν τὸν τίτλον ἐξεδόθη ἕνα ὡραῖον τετρασέλιδον πολυχρωμον περιοδικόν. Εἶναι τὸ Α΄ τεῦχος μίας μηνιαίας ἐκδόσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας Ἑλλάδος, ποὺ οκοπὸν ἔχει νὰ δείχνῃ ποία σημασίαν ἔχει νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἀριθμῶν στὴν ζωή μας

—Ἡ Ε.Σ.Υ.Ε. ἔκαμε ἀκόμη ἕνα βῆμα προόδου, ἕνα ἅλμα μᾶλλον πρὸς τὰ ἔμπρος. (Ὑπηρεσία Τύπου Ε.Σ.Υ.Ε Πειραιῶς 9, Ἀθῆναι)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

—Ἐπίσης τὸ Σάββατο ἐκυκλοφόρησεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 111 (Νοέμβριος—Δεκέμβριος 1959) τεῦχος τοῦ Δελτίου Ἀγροτικῆς Τραπέζης, μὲ ἐκλεκτὴν καὶ ἐνδιαφερουσαν ὕλην.

—Διὰ τὰς Τυπογραφικάς σας ἐργασίας προτιμᾶτε τὸ καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον «ΠΥΡΣΟΣ» Μητροπόλεως 23 Τηλέφωνο 4 00 Βέροια.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
16
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 191

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΟ

—Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν συνέρχεται εἰς τὴν Πρωτεύουσα τὸ Ἓον Πανελλήνιον Προσφυγικὸν Συνέδριον, διὰ «νὰ διατυπωθῇ καὶ ἡ ἔντονος διαμαρτυρία τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου πρὸς πάντα ὑπεύθυνον», ὅπως ἀναφέρει ἡ εἰδικὴ πρόσκλησις, ποὺ μᾶς ἀπηύθυνε ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ συνεδρίου. Ἀπὸ αὐτὴν πληροφορούμεθα ἀκόμη, ὅτι 30.000 οἰκογένειαι προσφύγων τῆς Ἐθνικῆς συμφορᾶς τοῦ 1922 μένουν ἀναποκατάστατοι.

—Τὸ ζήτημα τῶν προσφύγων εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα κάθε πολέμου. Συνεπῶς παρουσιάζεται, ἀναγεννᾶται περιοδικῶς καὶ προκαλεῖ ἀνωμαλίας εἰς τὴν ζωὴν τοῦ τόπου, διὰ τῆς ἐκδόσεως δανείων κτλ.

—Δι' αὐτὸ συγχωρεῖται ἡ λῆψις προσωρινῶν μέτρων, ὅταν ἐξ ἀπροόπτου» καταλαμβάνεται ἡ Κρατικὴ μηχανή, ἀλλὰ δὲν εἶναι κατανοητὸν, πῶς ἐπὶ μίαν 35ἐτίαν δὲν ἐλήφθησαν τελικά, λυσιτελῆ μέτρα, παρὰ μόνον ἡμίμετρα.

—Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συγκλήσεως τοῦ νέου συνεδρίου τῶν Προσφύγων πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ριζικὰ καὶ ρηξικέλευθα μέτρα, ποὺ νὰ ἐπιλύουν καὶ ὄχι νὰ διαιωνίζουν τὸ προσφυγικὸν πρόβλημα. Διότι τοῦτο εἶναι ἐσχία, ποὺ ὑποθάλπει κάθε κίνησιν ἀπαγορευτέως ἀπὸ τὸ καινωνικὸν καὶ πολιτικὸν μας σύστημα. Τὸ προσφυγικὸν πρόβλημα ἀποτελεῖ ράπισμα πρὸς τὴν χώραν μας, διότι μὲ τὴν διαφορίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἔγινε γάγγραινα τῆς Κρατικῆς μηχανῆ..

—Ὄχι πλέον ἡμίμετρα, ὄχι κύργοι λόγων, ἀλλὰ ἔργα. Κινδυνεύομεν νὰ παραμείνωμεν, ὡς Δημοκρατικὴ χώρα, τὸ περὶ ἔργων φαινόμενον νὰ μὴ ὑπάρχουν πρόσφυγες, νὰ ἔχουν ἀναμειχθῇ, ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὸν γηγενῆ πληθυσμὸν καὶ ἐν τούτοις νὰ ὑφίσταται Προσφυγικὸν πρόβλημα!!

—Εἶναι καιρὸς νὰ σταματήσῃ μία πληγή, ποὺ ἔχει ὡς αἰτίαν μίαν ἐθνικὴν συμφορὰν καὶ ποὺ ἀποτελεσθείσαν ἀντικοινωνικῶν καὶ ἀντιπολιτειακῶν συναισθημάτων καὶ ἀκέψεων.

—Τὸ Ἓον Πανελλήνιον Συνέδριον πρέπει νὰ εἶναι τὸ τελευταῖον. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς χώρας, ἡ ἠρεμία τοῦ τόπου.

Γ.Χ.Χ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΑΝΤ. ΓΩΓΟΥ

Τὸ φαινόμενο εἶναι γενικό.

Ἡ σημερινὴ ὀργάνωση τῆς ζωῆς καθορίζει καὶ φυσικὰ περιορίζει τὶς ἀνησυχίες μας προσφέροντας ἄφθονους ἐρεθισμοὺς σὲ διαρκῶς ἐπιταχυνόμενο ρυθμό. Ταξείδια, ἐκδρομές, ραδιόφωνα, κινηματογράφο, βιβλία. Λοχαγιάζεις νὰ ἐνημερωθῇς παρακολουθώντας μόνο τὶς ἐφημερίδες. Καὶ κάποτε καταλαβαίνεις πὼς ἀρχίζεις νὰ χάνεις ἔδαφος: οἱ ὧριμοι ξεπέρασαν τοὺς γέρους, οἱ νέοι τοὺς ὡρίμους. Ἀπ' τὸ ταγκὰ φτάσαμε στὸ ροκεντρόλ ποὺ δὲν εἶναι μόνο μεγάλη ταχύτητα (γρήγορος ρυθμὸς ἦταν καὶ τὸ φόξ), ἀλλὰ ταχύτητα καὶ ταραχὴ μαζί: ἀκριβῶς τὸ ροκεντρόλ εἶναι ἡ ἔκφραση τοῦ σάγχους τῆς ἐποχῆς».

Στὸν κόσμο τῶν ἰδεῶν διαπιστώνουμε τὴν πάλωση: Μαρξισμός—Ψυχανάλυση. Μελέτη τῶν κοινωνικῶν (σὲ τελευταία ἀνάλυση ποσοτικῶν) σχέσεων ὁ πρῶτος, τοῦ ξνστικτου ἡ δεύτερη. Ἀπασχόληση, λοιπόν, χωρὶς ὑλικὴ βάση αὐτὰ δηλ. ποὺ λέμε καθαρὴ πνευματικὴ ἐπίδοση εἶναι ἀνεδαφικότητα, ἄρας κανονιστός. Ὁ οἰκονομικὸς παράγων σὰν αἰτία καὶ σὰ σκοπὸς παίζει ἀποφασιστικὰ ρόλο στὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸ τῶν νέων. Ἡ γνώση χάριν τῆς γνώσης ξεθωριασμένος ρομαντισμός. Συνέπεια: Ἄκουδς ἐπιστήμονες νὰ κουβεντιάζουν καὶ παρατηρεῖς διαφορὰ ἀπὸ ταὺς τόπους τῆς ἀγορᾶς στὴ διατύπωση, στὸ ὕφος, ὄχι στὸ περιεχόμενο, ὄχι στὴ ποιοτραπεζα. Λείπει τὸ ἦθος τοῦ ὁλοκληρωμένου πνευματικὰ ἀνθρώπου. Ἡ ὡς φταίει ἡ μεγάλη ἀνάπτυξη τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων, ποὺ δὲν προσφέρει γενικὴ ἑρμηνεία τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ λεπτομερειακὴ ἀνάλυση τοῦ μέρους. Φυσικὸ μερικοὶ δὲν τὰ καταφέρνουν νὰ προσαρμοσθοῦν ὑτὸ κλῖμα τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα καὶ κρύβουν τὴ ψυχική τους ὑγροσαλαπὸ τὸφόβητῆς γελοιοποίησης. Σίγουρο καταφύγιο ὁ ἐσωτερικὸς μονόλογος. Μὰ ἂς μὴν εἴμαστε ἄδικοι. Ἡ σοφία τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου δὲ συμβιβάζεται μὲ τὴν ὀφέλεια. Καὶ ἐντοπίζοντας τὸ θέμα στὴν περιοχὴ τῆς τέχνης ἂς μὴ ξεχνοῦμε πὼς προϋπόθεση τῆς τέχνης εἶναι ἡ ἀφέλεια, ἡ παιδικὴ ψυχὴ ποὺ κολακεύεται μὲ τὴν ἰδέα τῆς δημιουργίας. Ἄτονη ἡ αἴσθηση τῆς ραῆς. Ἀγῶνος νὰ ἐξευδετερωθῇ ἡ φθορά. Τὰ μεράκι τῆς μορφῆς, μιὰ τόσο ἀσήμαντη ὑπόθεση στὴν ἀπεραντοσύνη τοῦ χωροχρόνου.

Ἡ τέχνη: ζωὴ ἀπὸ δεύτερο χέρι. Μᾶς ἐνδιαφέρει κατὰ τοῦτο: Μᾶς χαρίζει τὴν ποικιλία, ποὺ δὲν μᾶς δίδει ὁ βαθμὸς τῆς εὐαισθησίας μας. Ξένες εὐαισθησίες συλλαβίνουν μηνύματα ἀνυποψίαστα. Ἀλλὰ παρ' ὅλ' αὐτὰ ἡ τέχνη δὲ μπορεῖ ν' ἀναπληρώσῃ τὴ ζωή. Παραμένει ἐμίμηση· (ἡ λέξη ἀπ' τὸν περίφημο ὁρισμὸ τῆς στραγωδίας» τοῦ Ἀριστοτέλη)

Ὁ καρπὸς τῆς γνώσης, ἴσως κάνει μιὰ μέρα τὸν ἄνθρωπο θεό. Ἴσαμε τότε θὰ μᾶς εἶναι ἀπαραίτητη κάποια πίστη: Θρησκεία, Φιλοσοφία, Τέχνη, ὅπως κι' ἂν λέγεται

Μέσα στὸν κόσμο αὐτὸ τῶν ἀντιφάσεων θὰ πρέπει νὰ ἐπιτύχουμε μιὰ ἁρμονικὴ σύνθεση τῆς φαντασίας καὶ τῆς τεράστιας τεχνικῆς.

Ὅτότε ἡ πνευματικὴ κρίση θὰ ἔχει ξεπεραστῇ.

Ἀντ. Γώγος

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΙ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΑΙ

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Κουρασμένος ἀπὸ τὴ δουλειὰ τῆς ἡμέρας ἐπέστρεφε σπίτι φτωχικὰ του ἕνας Ἑβραῖος καβαλλάρης. Ἔπεσε σιὰ χέρια ἑνὸς ληστοῦ. Τοῦ ἔκλεψε ὄχι μόνο τὰ χρήματά του, ἀλλὰ καὶ τὸ ζῶο καὶ τὰ ροῦχα του. Ἐπειδὴ δέ, ὡς φαίνεται, ἔπρεπε βάλε κάποια ἀντίσταση, τὸν ἔκλεψε καὶ τὸν ἄφησε σιὰ δρόμο ἡμιθανῆ.

Ἂν καὶ πὲ ἀθλία κατάσταση, παλεύοντας, μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, διατήρει τὰς αἰσθήσεις του. Περίμενε πὼς κάποιος θὰπερνοῦσε νὰ τὸν λυπηθῇ καὶ νὰ τὸν σώσῃ. Πέρασε ἕνας ἱερωμένος, ἀλλὰ μόνο λόγια εἶχε νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ. Δὲν ἔκαμε τίποτε στὴν τόσο δύσκολη στιγμὴ τῆς ζωῆς. Ἄχ, πῶς θὰ χάρηκε μόλις εἶδε τὸν Ἑβραῖο ἐκεῖνο ἱερωμένο νὰ τὸν πλησιάζῃ. Ἑβραῖος ἦταν κι' ἐκεῖνος. Ἡ χαρὰ τῆς προσδοκίας του ὅμως μετεβλήθη σὲ ἀπογοήτευσι, μόλις ὁ ἱερωμένες τὸν πλησίασε. Σὲ τέτοιες στιγμὲς φαίνεται ἡ θεία κλῆσις τῶν διερῶνων, τὶς στιγμὲς ποὺ χρειάζονται ἔργα καὶ ὄχι μόνον λόγια. Ἡ ἀπογοήτευσι γιὰ τὸν πληγωμένο δὲν πήγασε ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ τὴν περίμενε.

Μὰ, νά, ἔρχεται κι' ἕνας Λευίτης. Οἱ Λευῖται ἦσαν οἱ ὑπηρέτοῦν τες ἱερεῖς. Αὐτὸς δίχως ἄλλο θὰ μοῦ παρασταθῇ, σκέφθηκε. Εἶναι δουλειά του νὰ βοηθᾶ τοὺς ἄλλους. Καὶ ὅμως, δὲν τὸ ἔκαμε. Τὸν προσπέρασε κι' αὐτός.

Ἔρχεται ἐν τέλει ἕνας ξένος. Δὲν ἦταν οὔτε Ἑβραῖος, οὔτε γνωστός. Ἦταν σιὰ ὁ πληγωμένος ἀποφασισμένος νὰ πεθάνῃ ἐκεῖ σιὰ δρόμο, γιὰ νἱροαὴ τῶν ἁμαρτιῶν καὶ ὁμοθρήσκων του. Καὶ θὰ πέθαινε ἂν δὲ ἔρχόταν ὁ Σαμαρείτης.

Ἔχθροὶ ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι μὲ τοὺς Σαμαρείτας. Ἀλληλοστρώγονταν. Εἶχαν παλαιὲς θρησκευτικὲς καὶ φυλετικὲς διαφορές. Τίποτε δὲν περίμενε ἀπὸ τὸν Σαμαρείτη ἐχθρό νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ τοῦ δείξῃ συμπάθεια. Πῶς, ἀφοῦ οἱ δικοί μου δὲν ἐνδιαφέρονται, θὰ ἐνδιαφερθῇ αὐτός; Καὶ ὅμως. Ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ δὲν περίμενε, ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθε ἡ βοήθεια καὶ σωτηρία του, ἀπὸ τὸν ἐχθρό του.

Δυστυχῶς, ὁ κόσμος μας δὲν ἄλλαξε καθόλου. Εἶναι ὁ ἴδιος ὅπως ἦταν τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ Περνᾶ ἀπὸ τὴν καρδιά σου τὴν πληγωμένη καὶ τὴν ἁμαρτωλὴ κάποιος Σαμαρείτης. Μὴν τὸν ἀκοθήσῃς. Ἄστον νὰ δέσῃ τὶς πληγές σου. Ἄστον νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποὺ οἱ φίλοι σου δὲν ἔκαμαν. Εἶναι ὁ Χριστός.

Πέρασαν πολλοὶ ἀπὸ κοντά σου ποὺ νόμισες πὼς θὰ μποροῦσαν νὰ σὲ σώσουν, ἀλλὰ δὲν νὰ ἔκαμαν, διότι μόνον ὁ Χριστὸς σώζει. «Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γάρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸν δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. δ' 12).

Ξένος πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ Χριστός. Ἡμεῖς εἴμεθα ἐχθροὶ Του. Καὶ ὅμως, μᾶς ἠγάπησε καὶ ἀπέθανε νιὰ νὰ ἔχωμε ἡμεῖς ζωὴν διὰ τοῦ θανάτου Του. Ἐ' Αὐτὸν μπορεῖς νὰ βρῇς ἐκεῖνο ποὺ ἡ ψυχή σου ἔχει τὴ μεγαλύτερη ἀνάγκη.

Ἦταν κάποιος ποὺ οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ πραγματικὰ ἐφοβοῦντο. Ἦταν ἕνας ἔξυπνος Ἑβραῖος ποὺ λεγόταν Σαῦλος. Τρόμο προξενοῦσε σὲ τὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματός του. Καὶ ὅμως ὁ ἐχθρὸς αὐτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔγινε ὁ σπουδαιότερος κῆρυξ του. Ὁ Σαῦλος, γινόμενος Παῦλος, ταπεσε ὁ ἀπροσδόκητος παρηγορητὴς τῶν Χριστιανῶν.

Ἀπόστολος πιὰ ὁ Παῦλος κατέληξε μιὰ μέρα ναυάγιο στὴ Μαλτα. Οἱ ἐπὶ τῆς νήσου Ρωμαῖοι, σωματοφύλακες τοῦ Παύλου, εἶχαν ἀποχρέωσι νὰ τὸν βοηθήσουν. Δὲν τὸ ἔκαμαν, ὅμως, παλιέται, γιατὶ ὁ Παῦλος λέγει ὅτι οἱ βάρβαροι τῆς νήσου ἔδειξαν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς συντρόφους του ὄχι τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν, ἀλλ' ἐξαιρετικὴν τοιαύτην (Πράξ. κηπ' 2). Ἀναψαν φωτιὰ γιὰ νὰ τοὺς θερμάνουν. Ἀπροσδόκητη παρηγοριὰ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους γιὰ τὸν Παῦλο. Πόσο μᾶς ἀπυνοητεύουν οἱ δικοί μας σιὰ ναυάγια τῆς ζωῆς. Βρίσκουμε ὅμως παρηγοριὰ ἐκεῖ ποὺ δὲν περιμένουμε.

Πόσο ἀπροσδόκητος παρηγορητὴς καὶ σωτὴρ ὑπῆρξε ὁ Χριστὸς καὶ στὴ ζωή Του. Κανεὶς δὲν περίμενε ἀπὸ ἕνα ξυλουργὸ τῆς Ναζαρὲτ νὰ θεραπεύσῃ τόσους ἀσθενεῖς τὰ θρέψῃ τόσους πεινασμένους, νὰ σώσῃ τόσους διαρτωλοὺς. Τοὺς ἐξέπληξε ὅλους.

Ἐκπληξις θὰ σὲ καταλάβῃ ἂν τὸν ἀφήσῃς νὰ πλησιάσῃ καὶ σένα. Τὸν ἔχεις ἀνάγκη γιατὶ ἡ καρδιά σου εἶναι ἁμαρτωλὴ καὶ ὁ δρόμος εἶναι δύσκολος καὶ ἀνηφορικός. Δὲν ἦταν Ἕλληνας. Γεννήθηκε ἀπὸ Ἑβραῖα μάνα πρὶν ἀπὸ 1950 χρόνια περίπου. Ὄχι μόνο στὴν ἐποχὴ Του παρηγόρησε καὶ ἔσωσε ἀνθρώπους, ἀλλὰ δὲν ἔπαυσε νὰ τὸ κάμνῃ καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας, νιὰ τὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Θὰ Τὸν βρῇς ὡς τὴν ἀπάντηση τῶν προσευχῶν σου. Θὰ πληρώσῃ τὰ κενὰ τῆς ζωῆς σου. Ἔρχεται καὶ σὲ βρίσκει ὅπου εἶσαι καὶ ὅπως εἶσαι, καὶ σὲ σώζει. Ὁ πῶς ὁ πληγωμένος Ἑβραῖος δὲν μπορεῖς νὰ βοηθήσῃς τὸν ἑαυτόν σου, νὰ σώσῃς τὸν ἑαυτό σου. Χρειάζεσαι ἔξωθεν βοήθεια.

Ἀπογοητευμένος εἶσαι ἀπὸ τὸ πέρασμα τόσων καὶ τόσων. Ἀπλῆς φαίνεται ἡ Κατάστασίς σου, ὅπως καὶ στὸν πληγωμένο Ἑβραῖο. Θάρρος. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ θεώρησέ το ὡς τὸ πέρασμα ἀπὸ κοντά σου τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, τοῦ Χριστοῦ. Θὰ σὲ σώσῃ ἂν Τὸν ἀφήσῃς. Ἄφησέ Τον κ' ἀδιαφόρησε γιὰ τὸ τί θὰ ποῦν οἱ ἄνθρωποι.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΠΑΡΕΔΗΦΘΗΣΑΝ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ κ. Φ. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΕΛΗΑΣ

Ἐδόθησαν συμπληρωματικῶς 500.000 δραχ.

—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα παρελήφθη εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὸ ἀποσταλέν, ἀπὸ τοῦ Πολιτικοῦ γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, «προσχέδιον διαμορφώσεως περιοχῆς «Ἕλληνα» στὴ Βέροια». Τοῦτο εἶναι ἔγχρωμο, μὲ τὰ φυσικὰ χρώματα, ὅπως πρέπει νὰ ὑλοποιηθῇ καὶ ὁ πὸ κλίμακα 1:500.

—Διὰ τοῦ προσχεδίου προβλέπεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἑξῆς ἔργων: 1) Κέντρου—Τουριστικοῦ περιπτέρου, ὅπου εὑρίσκεται σήμερον τὸ τοιοῦτον 2) Κάτωθεν τούτου Πισίνα, ὅπου σήμερον εἶναι ὁ κῆπος τοῦ κ. Φωτιάδη 3) Ἀρχαῖον θέατρα ἐν συνεχείᾳ καὶ 4) Εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ὑπάρχει τὸ γήπεδον Μπάσκετ—Μπώλλ, διαμόρφωσις χώρου διὰ Ἀθλοπαιδειάς.

—Ἐπίσης ἐμπροσθεν τοῦ κέντρου θὰ κατασκευασθῇ «Πάρκινγκ» αὐτοκινήτων καὶ πειὸ πέρα «Σταθμὸς λεωφορείων. Εἰς τὴν θέσιν ὅπου καὶ τώρα εὑρίσκεται, προβλέπεται ἡ θέσις τοῦ μνημείου (τοῦ Δ. Βικέλλα).

—Ὅλος ὁ χῶρος προβλέπεται νὰ καλύπτεται ἀπὸ θαμνοειδῆ δένδρα, πλουσίους κήπους, θὰ ὑπάρχουν δὲ καὶ μοντέρνοι καὶ καλαίσθητοι πάγκοι.

—Θὰ γίνουν ἀκόμη μία λίμνη, ἐντὸς τοῦ σημερινοῦ πάρκου καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες πίδακες.

—Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ὅπου τώρα ὑπάρχουν οἱ ἐπιχωματώσεις τὰ ὑπάρχη ἕνα μεγάλο πάρκο καὶ μία δίοδος διὰ περιπάτου.

***

—Ἐκ τῆς συνομιλίας μας μετὰ τοῦ Δημάρχου κ. Ἀντ. Κεμιντζὲ πληροφορούμεθα:

Ὅτι ὁ Δῆμος Βεροίας προτίθεται νὰ ἀρχίσῃ τὰ συντομώτερον—ἐντὸς τοῦ 1959—τὰς ἐργασίας διαμορφώσεως - ἰσοπεδώσεως τοῦ χώρου ὁλοκλήρου. Ἐν συνεχείᾳ θὰ κατασκευασθῇ τὸ νέον Κέντρον—Τουριστικὸν Περίπτερον.

Θὰ δημιουργηθοῦν κατόπιν οἱ κῆποι.

Θὰ παρακληθῇ ἡ Γραμματεία Ἐξωσχολικοῦ Ἀθλητισμοῦ (κ. Γ. Βήχος) νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαμόρφωσιν καὶ τὰς ἐργασίας δημιουργίας τοῦ χώρου ἀθλοπαιδειῶν καὶ τελευταῖον θὰ κατασκευασθῇ τὸ ἀρχαῖον, ὑπαίθριον θέατρον.

—Συγχρόνως θὰ ἀρχίσουν καὶ οἱ ἐργασίες κατασκευῆς τῆς Πισίνας.

—Διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ ὑπάρχει ἡ πίστωσις τῶν 150.000 δραχ, ποὺ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν Πισίναν, 200.000 δραχ. ἐκ δεκαετοῦς Δανείου τοῦ Δήμου καὶ 500.000 δραχ, ποὺ ἐδόθησαν, κατόπιν τῆς τελευταίας ἐπισκέψεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν εἰς τὰ πλαίσια τῶν κονδυλίων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας.

—Πρὸ ἡμερῶν ἦλθε σχετικὸν ἐρώτημα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἤτοι ἐὰν δυνάμεθα νὰ ἀπορροφήσωμεν τὸ ποσὸν τῶν 500.000 δραχ. διὰ ἀπασχόλησιν ἀνέργων ἐργατῶν, διὰ τὰ ἔργα Ἕλληνος. Ὁ Δῆμος ἀπήντησεν κατηφατικῶς καὶ ἀναμένεται νὰ σταλῇ ἡ σχετικὴ ἐντολὴ πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

***

Κατόπιν τούτου προέκυψαν διάφορα ζητήματα. Ἔτσι καταργεῖται κατ' οὐσίαν ἡ προηγούμενη ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ κατασκευῆς τῆς Πισίνας εἰς τὸν Πευκῶνα τοῦ συνοικισμοῦ Παπάγου ἡ ὁποία προεκλήθη κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Τ.Ο.Θ.

—Τὸ Δ.Σ τοῦ Τ.Ο.Θ προέβη εἰς τὴν λύσιν αὐτήν, διότι ἐφοβήθη, ὅτι θὰ παρήρχετο τὸ οἰκονομικὸν ἔτος καὶ θὰ ἐχάνετο ἡ πίστωσις τῶν 150.000 δραχ, διότι δὲν ὑπῆρχαν τὰ σχέδια καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν.

—Ἤδη ἡ Πισίνα θὰ κατασκευασθῇ εἰς Ἕλληνα, ἀφοῦ ἐφθασαν τὰ σχέδια, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ δημιουργηθῇ ἐν καιρῷ μία λίμνη—Πισίνα.

—Ἐπίσης θὰ τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημα, ποὺ προέκυψεν ἀπὸ τὴν ἀνάθεσιν τῆς μελέτης εἰς τὸν κ. Ζαρούκαν, διότι εἰς αὐτὸν πιθανὸν νὰ δοθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προσχεδίου ἢ καὶ ἡ σύνταξις τοῦ τελικοῦ σχεδίου βάσει τοῦ προσχεδίου τοῦ κ. Κυδωνιάτη.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

—Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 11π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Στάρ» τὸ Δ. Γυμνάσιον Βεροίας ἀρχισεντήνδιαργάνωσιν μιᾶς σειρᾶς διαλέξεων, ποὺ σκοπὸν θὰ ἔχουν τὴν μόρφωσιν τῶν ἀκροατῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην διάλεξιν ὁ καθηγητὴς κ. Ντινόπουλος, ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων καὶ πολλῶν Βεροιέων ὡμίλησεν καὶ ἀνέλυσεν μὲ γλαφυρότητα τὸ θέμα «Ἕνας μυστηριώδης κόσμος». (Μόρια, ἄτομα κ.τ.λ.)

Ἡ Βέροια ὀφείλει πολλὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Διακοσάββαν καὶ τοὺς κ. Καθηγητάς, διότι παρὰ τὴν καθημερινήν τους κόπωσιν ἀναλίσκονται καὶ ἐξωσχολικῶς διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ μας.

Η ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ πιστοδότησις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κλπ.) κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον 1958, ἀνῆλθεν, κατὰ τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα εἰς 401 ἑκατομμύρια δραχ. ποσὸν ἀναλυόμενον, κατ' εἶδος δανείου, ὡς ἑξῆς: Καλλιτεχνητικὰ κλπ. δάνεια 225 ἑκατ. δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ καὶ χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων 59 ἑκατ. καὶ δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας 117 ἑκατ. Τὸν ἀντιστοιχον μῆνα τοῦ ἔτους 1958 ἡ ὡς ἄνω συνολικὴ πιστοδότησις ἀνῆλθεν εἰς 374 ἑκατ. δραχ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἀρχίζουν ἀπὸ ἕνα κείμενον, ποὺ δὲν μπαίνει, ὁπωσδήποτε νὰ πάρη τὸ βραβεῖον τῆς... ἀτοφθογραφίας. Μέσα σὲ λίγες σειρὲς καταργοῦνται γραμματικὲς καὶ συντακτικὰ καὶ εἰσερχόμαστε στοὺς κόσμους τῆς μακαριότητας. Ἄλλὰ ἰδού:

—«Ὑπερσιακὸν σημείωμα διὰ τοῦ κάτωθ. ὑπαγορεύσεως Ν. τοῦ Δ. καὶ τῆς Μαρινῶς, βεβαιούμεθα ὅτι πάσχει ἀπὸ ἀδηναμία καὶ ποέπει ὅπως χρειασθῇ λίγην εἰσηχία διὰ ἐλευθέρου ἠτρου 10 ἡμερῶν, λόγου πάσχουσ. δὲ πλεμόνους βεβεούμεθα ἐν ἀκριβείας ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου Ἐπιτροπῆς Νοσοκομείου».

—Ποιὸς τὸ διάβασε καὶ δὲν φοβήθηκε, πὼς θὰ ξεχάση τὴν ὀρθογραφίαν;

Πάντως... βεβαιούμεθα καὶ ἐγὼ ὅτι δὲν ποαχώρησα ὑπὸ φαντασίας καὶ ὅτι ὁ κείμενος εἶναι γνήσιος.

***

—Σοῦ λένε μετά, πως δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃς κάπου κάπου κ' στὴν ἰηλεπάθεια.

Δὲν πρόλαβα νὰ τελειώσω καλὰ καλὰ τὸ ρεπορτάζ-χρονογράφημα γιὰ τὴν πνευματικὴν στασιμότητα τῆς Βεροίας καὶ ἀμέσως τὰ γεγονότα ἤλθαν νὰ διαψεύσουν... τὰ γεγονότα, ποὺ ἐχρησιμοποίησα γιὰ ἐπιχειρήματα.

Ἰσχυρίσθηκα, πὼς καιρὸ τώρα δὲν ἔχομε ἀκούσει ὀργανωμένες διαλέξεις καὶ νάσου ἀμέσως τὸ Δημόσιον Γυμνάσιον μοῦ στέλνει μία διάφευση. Ὀργανώνει ὄχι μία, ἀλλὰ μιὰ σειρὰ ἀπὸ διαλέξεις! Εἶπα πὼς ἀρκετὰς χρόνος πέρασε καὶ δὲν εἴδαμε σαβαρὸ θέατρο καὶ νά, στρατοπεδεύει ὁ Νίκος Χατζῆσκος κλπ. στὴν Βέροια καὶ παίζει τὸν «Καπετὰν Μιλτιάδη» καὶ μάλιστα μιὰ μέρα μετὰ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ποὺ νιάτιαζαν οἱ Μιχάληδες.

—Καὶ κάτι ἄλλο. Ξέχασα νὰ ἀναφέρω, ὅτι μέσα στοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες μας ἀνήκουν καὶ ὁ ποιητὴς Λεωτέρης Κιντζονίδης καὶ ὁ φίλος μας καὶ φίλος τοῦ πνεύματος ὁ κ. Ἀντώνιος Γάγος. Διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς» διαβάσατε ἕνα ὡραῖο χρονογράφημά του, ποὺ δὴ μοιεύομεν εἰς τὴν ἴην σελίδα. Δὲν ἔχω διάθεση, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀνάγκη νὰ τὸν κολακεύσω. Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσω, ὅτι ὁ κ. Γάγος εἶναι ἕνας πολὺ καρπερός, πνευματικά, ἄνθρωπος.

Ἀκόμη δὲν πρέπει νὰ ξεχάσω τὸν «πρῶτο διδάξαντα» ποιητὴν τῆς πόλεώς μας, ταυλάχιστον μεταπολικά, τὸν κ. Τάκην Ζάνναν, ποὺ σκέπτεται πνευματικά, μὰ γράφει μὲ τὴν καρδιά.

***

—Πολλοὶ ἀναγνῶστες ἐξεδήλωσαν τὴν εὐχαρίστησίν τους, γιὰ κάτι μικρὰ-μικρὰ σημειωματάκια, ποὺ δημοσιεύω τελευταῖα, ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ συνηθισμένα καὶ οὐσιαστικὰ καὶ ἀσχολοῦνται μὲ γενικώτερα προβληματάκια τῆς ζωῆς.

—Νά, λοιπόν, ἀκόμα ἕνα:

Κάποτε, ὅταν βρέθηκα γιὰ λίγη ὥρα στὴ χώρα τῆς φαντασίας, συνάντησα ἕνα φτωχοντυμένο γεροντάκο μὲ χαραγμένα στὸ πρόσωπό του ὅλατὰ σημάδια τῆς ἀποτυχίας. Μοῦ ζήτησε βοήθεια. Τοῦ τὴν ἔδωσα καὶ ἔπειτα τὸν ρώτησα ποῦ μένει;—Σὲ ἕνα μικρὸ ὑπόγειο ἐδῶ, κοντὰ μοῦ ἀπήντησε.—Ἔχεις τίποτε δικά σου πράγματα;—Τίποτε ἀπολύτως. Ἔπειτα φάνηκε νὰ σκέπτεται.—Μιά, ποὺ μὲ ρωτᾶς, εἶπε πρέπει νὰ σοῦ πῶ, ὅτι ἔχω στὸ δωμάτιό μου τρία μπαούλα, ποὺ μοῦ τὰ ἔδωσε ὁ γέρος παππούς σὰν ἤμουν 15 χρονῶν.

Τι ἔχουν μέσα; τὸν ξαναρώτησα.—Δὲν ξέρω ἀποκρίθηκε ὁ γεροντάκος. Δὲν τὰ ἄνοιξα ποτέ μου. Εἶναι δεμένα μ' ἕνα σκοινὶ ὅλο κόμπους.

Μὲ κυρίεψε ἡ περιέργεια καὶ τοῦ εἶπα:

—Πᾶμε στὸ δωμάτιό σου νὰ τ' ἀνοίξουμε;

Πήγαμε. Εἶδα τρία περίεργα μπαούλα, πρασεχτικὰ δεμένα. Κάθε μπαούλο εἶχεν μιὰν ἐτικέττα. Στὶς τοεῖς ἐτικέττες ἦταν γραμμένα: ΠΡΟΟΔΟΣ. ΓΝΩΣΗ, ΦΙΛΙΑ.

Μὲ τὸ σουγιὰ μου ἔκοψα τὸ σκοινὶ καὶ ἄνοιξα τὰ μπαούλα. Στὸ καθένα ὑπῆρχε μόνο ἕνα χαρτὶ μὲ τὶς λέξεις: «ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ».

***

—Σὲ μιὰ περιοχὴ πιάνει ἐπιδημία. Ὁ γιατρὸς ἐπισκέπτεται κάθε σπίτι καὶ ἐρωτᾶ, ἐὰν ἀποστειρώνουν τὸ νερό. Ἔτσι πηγαίνει καὶ σένα δωμάτιο, ὅπου βρισκόταν ἕνας φίλος τοῦ Διονύσου, «ἕνα γερὸ πατήρι», Κρασοπατέρας καὶ τοῦ λέει ὁ γιατρός:

—Τί μέτρα παίρνετε γιὰ τὴν ἀποστείρωση τοῦ νεροῦ;

Πρῶτα βράζω τὸ νερό, μετὰ τὸ περνάω ἀπὸ ἕνα φίλτρο καὶ μετὰ πίνω.....κρασί!!!

Ἡ ποιητική μας ἀνθολογία

«ΔΗΘΕ»

Καλότυχοι οἱ νεκροὶ ποὺ λησμονᾶνε
τὴν πίκρια τῆς ζωῆς... Ὄντας βυθίσει
ὁ ἥλιος καὶ τὸ σούρουπο ἀκλουθήσει,
μὴν τοὺς κλαῖς, ὁ καημός σου δὲν φτάνει.

Τέτοιαν ὥρα οἱ καρδιὲς διψοῦν καὶ πᾶνε
στῆς λησμονιᾶς τὴν κρουσταλλένια βρύση·
μὰ βοῦρκος τὸ νεράκι θὰ μαυρίσει,
ἃ στάξει γι' αὐτὲς δάκρι ὅθε ἀγαπᾶνε.

Κι ἂν πιοῦν θαλὸ νερό, ξανανθυμοῦνται,
διαβαίνοντας λιβάδια ἀπὸ ἀσφοδίλι,
πόνους παλιοὺς, ποὺ μέσα τους κοιμοῦνται...

Ἃ δὲ μπορεῖς παρὰ νὰ κλαῖς τὸ δείλι,
τοὺς ζωντανοὺς τὰ μάτια σου ἂς θρηνήσουν:
θέλουν, μὰ δὲ βολεῖ τὰ λησμονήσουν.

ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Σονέττο καὶ Μαβίλης ἀποτελοῦν ἔννοιες ταυτόσημες στὴ νεοελληνικὴ λογοτεχνία. Τόσο, ποὺ μέσα μας ἡ μιὰ ἀνακαλεῖ συνειρμικὰ τὴν ἄλλη μὲ μιὰ ἀλάνθαστη συνέπεια καὶ μοναδικότητα. Θαρρεῖς καὶ πλάστηκε ἡ μιά, γιατὶ ἀλλιῶς ἦταν ἡ ἄλλη.

Ἡ εὐγένεια τοῦ γλωσσικοῦ του ὀργάνου, ποὺ τόσο θαυμάστηκε γιὰ τοὺς ἁπαλούς του ἤχους, τὸν συνδέει πιὸ στενὰ μὲ τοὺς ἑπτανήσιους συμπατριῶτες καὶ ὁμότεχνούς του (Σολωμός, Μαρκοράς κλπ). Δὴ μιουργεῖ κάτω ἀπὸ τὴ βαριὰ σκιὰ τοῦ Παλαμᾶ. Καὶ ὅμως κατορθώνει νὰ διαφυλάξῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του μιὰν αὐτοτέλεια. Οὔτε ἡ σολωμικὴ παράδοσι μπάρεσε νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ. Τὸ ἔργο του λιγοστό, ἀλλὰ πρωτότυπο. Ἡ ποίησί του ἀντιπροσωπεύεται κυρίως ἀπὸ ἑξήντα δεκατετράστιχα σονέττα, ποὺ μποροῦν ὅμως νὰ συγκριθοῦν μὲ τὰ καλύτερα τοῦ εἴδους των ὄχι μόνον στὴν νεοελληνικὴ μὰ καὶ στὴν ξένη Φιλολογία. Ὁ Ἄριστος Καμπάνης στὴν «Ἱστορία τῆς Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας» γράφει ἐπὶ λέξει:

«Τὰ σονέττα τοῦ Μαβίλη νομίζεις πὼς ἔχουν ἐξαντλήσει τὶς σχετικὲς δυνατότητες τοῦ γλωσσικοῦ μας ὀργάνου». Ὁ δὲ Κ. Θ. Δημαρᾶς συμπληρώνει: «Ἡ ἐμπνευσί του ἐξακολουθεῖ σταθερὰ ἀπὸ ἄμεσες προσωπικὲς ἐμπειρίες, ὑψώνεται κατακόρυφα καὶ ἀγγίζει ἄνετα τὶς κορυφὲς τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς».

Γεννήθηκε στὸ πολυῴμνητο δημοτικὸ νησί, τὴν Ἰθάκη, στὰ 1860. Καὶ σκοτώθηκε δοξασμένα στὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου τὸ 1912, πολεμῶντας γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς ἀγαπημένης του πατρίδας. Αὐτὴ ἦταν καὶ τὸ μεγάλο του πάθος. Τὸ πόσο ὁλοκληρωτικὰ ἀφιέρωσε σ' αὐτὴν τὴ ζωή του μᾶς τὸ ἀποκαλύπτει ἀδιαμφισβήτητα ἡ πατριωτική του δράσι: ἀντίστοιχα στὴν Κρήτη στὰ 1896, στὴν Ἤπειρο στὰ 1897, βουλευτὴς στὴν ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τοῦ 1909, ἐθελοντὴς στὴν Ἤπειρο καὶ πάλι στὰ 1912, ὅπου καὶ ἔπεσε στὰ πεδία τῆς τιμῆς σὰν ὁλοκαύτωμα τοῦ ἰδανικοῦ του. Ἂς σημειώσουμε κοντὰ σ' ὅλα αὐτὰ καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα του σονέττα, γραμμένο στὰ 1878, τὴν «Πατρίδα» του, ὅπου ἐκφράζει ὅλη τὴ δύναμι τῆς ἀγάπης ποὺ φώλιαζε μέσα στὰ στήθη του γιὰ τὴν βασανισμένη Ἑλλάδα τοῦ καιροῦ του.

Α. Τ

ΝΤΟΠΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ἡ μεγάλη καὶ πλουσία φυσικὴ καλλιτεχνικὴ ἱκανότης τοῦ συμπαθοῦς συμπολίτου μας, φοιτητοῦ τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βιέννης Νικολάου Κ. Χαραλαμπίδη, προεκάλεσε τὴν προσοχὴν καὶ ἀγάπην ὅλων, τόσον εἰς τὸ ἐξωτερικὰ ὅσον καὶ ἐδῶ.

Ἀπέκτησε λαμπρὸν ὄνομα εἰς τὸν Γερμανικὸν κινηματογραφικὸν κύκλον φέρων τὸ καλλιτεχνικὸν ψευδώνυμον Nikos Konstantin καὶ ἐρμήνευσε σημαντικοὺς ρόλους εἰς τὸ θέατρον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης «Auditorim Maximum» εἰς Γερμανικὰς ταινίας («Τὸ δάκου τῆς μάννας»), («Τὸ πόλεμος τῆς καμπάνας») καὶ εἰς ἐκπομπὰς τῆς Αὐστριακῆς τηλεοράσεως. Πρόκειται δὲ πολὺ γρήγορα νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ ἕναν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν Αὐστροϊταλικὴν ταινίαν («Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωή») =Soistdas Zoden) Ἐργάζεται εἰς τὰ στούντια τῆς διεθνοῦς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας ΗΕLIOS-FILM-BIELINNIS

Σημειωτέον ὁ κ. Χαραλαμπίδης ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας ἐγένετο ἐγκαρδίως καὶ ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ διασήμων Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. φιλοξενήθη δὲ καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν ἀστέρων: Διδοῦς Ἀλίκης Βουγιουκλάκη, κυρίου Φωτόπουλου Μίμη καὶ κυρίου Ἀνδρέα Μπαρκουλῆ.

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Κωνσταντῖν εἶναι ἰδρυτὴς καὶ ἁρμόδιος διευθυντὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ λειτουργοῦντος ἤδη Γραφείου ποὺ φέρει τὸν τίτλον. HELIOS-FILM GRIECHENLAND.

Διὰ ὅσους δὲ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλληλογραφήσουν μὲ τὸν κ. Κωνσταντῖν. ζητοῦντες οἱανδήποτε πληροφορίαν ἀφορῶσαν, τὸν Κινηματογράφον, τὴν Τηλεόρασιν, τὸ Θέατρον καὶ τὸ Ράδιο, εὐχαρίστως σᾶς δίδωμεν τὴν διεύθυνσίν του στὴν ἀρχὴν τοῦ σημειωματάριός μας

Star NIKOS KONSTANTIN

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ πανηρία ἠμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ περιουσίαν, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κερδίσῃ φίλους.

Μπαλζὰκ

—Προσοχὴ εἰς τὰ μικρὰ ἔξοδα, μιὰ μικρὴ χαραμάδα ἠμπορεῖ νὰ καταποντίσῃ ὁλόκληρο πλοῖο. Φραγκλῖνος

—Διὰ τὸν ξένον δὲν ὑπάρχει φίλος παρὰ ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός του Σααδῆς

—Ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ κυριώτερον σχολεῖον τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς. Χάννιγκ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Συναντῶνται δύο φίλοι:

—Τί σοῦ συμβαίνει καὶ εἶσαι ἐξω φρενῶν;

—Ἐπαντρεύθηκα μὲ τὴ γυναῖκα μου, ἔδειρα τὸ γυιό μου, ἔβρισα τὴν πεθερά μου καὶ γιὰ νὰ ἠρεμήσουν τὰ νεῦρα μου πηγαίνω στὸν κινηματογράφο.

Ποιὰ ταινία θὰ δῇς;

—«Χωρὶς οἰκογένεια»!

***

Ὁ κουμπάρος ἀπὸ τὴν ἐπαρχία ρωτᾶ τὸν κουμπάρο ἀπὸ τὴν Ἀθήνα:

—Θέλω νὰ στείλω τὸ γυιό μου νὰ σπουδάσῃ στὴν Ἀθήνα. Ἀλλὰ φοβᾶμαι μὴ μπλέξῃ μὲ γυναῖκες.

—Πόσο θὰ τοῦ δίνης τὸν μῆνα;

—1.500 δραχμές!

—Τότε μὴ φοβᾶσαι. Μὲ 1.500 τὸν μῆνα ἀποκλείεται νὰ μπλέξῃ μὲ γυναῖκες!

Τὰ πονηρά μας ἀνέκδοτον

ΤΙ ΚΟΣΜΙ ΤΟ ΤΣΙΤΣΙΑΚ

Ἕναν ἐμορφόπαιδον δσα φορὰς ἐπέρασεν σουμὰ ἀσ Ἰναν γραῖαν γειτόντσαν·αι, ἐκαλημέριζεν ἀτέν, καὶ ἐκεῖνε πὰ ἔλεγεν·ἀτόν,

—Καλῶς τ·ι χρομὶ τὸ τσιτσιάκ.

Κάποτε ἐσουμαδεύτεν ὁ νέον, κι ὄντσαν ἐκαλημέρτσεν ξάν τὴν γραῖαν, ἐκεῖνε πὰ εἶπεν·ατόν·Καλῶς τὸ τσιτσιάκ ἰνὰς καρδίας.

Ἀτὸ ὁ λόγος ξαῖ κ' ἴψεν τὸν νέον. καὶ νὰ πέρ ξάν τὸν πρῶτον τὸν τίτλαν, ἐχάλασεν τὰ σουμάδια τ'.

Ἅμα ἡ γραῖα σ' ἄλλα τὴν καλημεριάν·αι ἀντὶς νὰ λέ·ει ἀτόν, καλῶς τ·ι χρομὶ τὸ τσιτσιάκ, εἶπαν ατον,

Ἀφερούμ σι κρομὶ τὸν μασκαράν.

—Καὶ ὁ νέον βαρυκαρδωμένος ἐγόμωσεν πόδας.

Σταθρος Ταυρίδης

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν εἰς—Ων εἶναι διπλόθεμα

—Καὶ τὰ μὲν ὀξύτονα σχηματίζουν μόνον τὴν ὀνομαστικὴν καὶ τὴν κλητικὴν τοῦ ἑνικοῦ ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸν θέμα Π.χ. ἡ χιών, ὦ χιών, ἀλλὰ τῆς χιόνος, τὴν χιόνα

—Τὰ δὲ παροξύτονα σχηματίζουν μόνον τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἑνικοῦ ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸν θέμα Π.χ ὀγείτων, τοῦ γείτανος τῷ γείτονι, ὦ γείτον.

(Συνεχίζεται)

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Γενικὸν Νοσοκομεῖον
Βεροίας

Ἀριθ. Πρωτ. 1618
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10—11—1959

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει ἐτήσιον τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν εἰδῶν Ἀρτοπωλείου, Γαλακτοπωλείου, Κρεοπωλείου, Ἰχθυοπωλείου, Πουλερικῶν, Ὀπωροπωλαχανοπωλείου, Παντοπωλείου Παξιμαδίων, καὶ πάγου διὰ τὸ ἔτος 1960, καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νοσοκομείου, τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥρα 4—5 μ.μ. ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθημένοι ἐν τῷ Λογιστηρίῳ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Τηλ. 3—30

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΜΠΟΓΛΟΥ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

31ον

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα προμηθεύονται ἕνα εἰσιτήριο γιὰ τὴ Φλώρινα. Εἶχε πιὰ τὸ σχέδιό του, κι' αὐτὸ στηρίζονταν σὲ μιὰ εἰλικρινῆ ἐξήγησι μὲ τὴν Ἑλένη Ἂς διαλυόταν ἡ αὐτοπάτη ποὺ εἶχε δημιουργήσῃ ἡ ἄλλη λογοφαρία τ ο; μὲ τὸ Στέλιο. Τὸ κακὸ θὰ ἦταν λιγώτερο, παρὰ ἂν συνεχίζονταν ἡ ἀνησυχία ἀπὸ μέρας της.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴ ὄχι μόνο ἡ συγκοινωνία ἦταν τακτικὴ κάθε δυὸ ἡμέρες ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερες διατυπώσεις δὲν χρειάζονταν

Ἡ μόνη δυσκολία ἦταν ἡ Λέλα. Πῶς θὰ τὴν ἔπειθε δι ἦταν ἀναγκη νὰ κάμῃ τὸ ταξίδι ἐκεῖνο; Νὰ της πῇ τὴν ἀλήθεια, ἢ νὰ βρῇ κανένα ψέμα;

Καὶ τὰ δυὸ τοῦ φαίνονταν ἄπρεπα.

Στὸ τέλος ἀπεφάσισε νὰ συγκεράσῃ τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο.

—Ἑτοίμασέ μου γρήγορα μιὰ μικρὴ βαλίτζα τὶς πιτζάμες, καναδυὸ μπλιτσα καὶ κάλτσες .. τὶς εἶπε βιαστικὰ καὶ χωρὶς προσεταιρισμούς, μόλις γύρισε σπίτι.

Ἡ Λέλα τὰ ἔχασε

Δὲν ἦταν συνηθισμένη σὲ παράξενες ἐκπλήξεις, καὶ τρόμαξε.

—Γιὰ τὶς θελεις; Γιὰ ποῦ θὰ πᾶ ; Συμβαίνει τίποτα;

Οἱ ἐρωτήσεις ἔρχονταν ἀπανωτὰ ἀπὸ ἀνήσυχα. Ὁ Λεωνίδας φαίνηθηκε. Βρίσκονταν στὸ τελευταῖο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της καὶ ἦταν ἐπικίνδυνη ἡ ἀπότομη ταραχὴ ποὺ τὴν εἶχε κυριέψει.

—Μὴν τρομάζεις, Λέλα, δὲν εἶναι τίποτα κακό.....

Ἤρθε κοντά της. τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν ὁδήγησε χαμογελῶνταςσεμιὰ πολυθρόνα;

—Καυτὴ ποὺ εἶσαι.... ἐξακολούθησε μὲ τὸ ἴδιο χαμογελαστὸ ὕφος. Τί μπορεῖ τάχα νὰ συμβαίνῃ;Καιτήνφίλησετρυφερά.

Ἡ Λένα ἀνάσανε κάπως ξελαφρωμένη.

—Μά τότε;...

—Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεταχτῶ ὡς τὴ Φλώρινα μὲ τὸ τραῖνο αὔριο. Τὴν ἄλλη μέρα θὰ ξαναγυρίσω. Μιὰ νύχτα δὲν χάλασε ὁ κόσμος.

—Πῶς ἔτσι ξαφνικά; Τί δουλειὰ ἔχεις στὴ Φλώρινα;

—Ὑπάρχουν καθήκοντα ποὺ ἀξίζουν κάποια μικρὴ θυσία, λίγον κάπο.

Ἔπειτα τῆς ἐξήγησε τὸ ἀκοπό τοῦ ταξιδιοῦ Ἔπρεπε νὰ συναντήσῃ ἕνα πρόσωπο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ γλυτώσῃ τὸ Στέλιο, τῆς εἶπε.

Πρώτη φορὰ ἄκουγε ἡ Λένα γιὰ τὴν περιπέτεια τοῦ Γιαλαμᾶ.

—Καὶ γιατὶ τὸν ἔπιασαν; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον, Μ' ὅλα ὅσα εἶχαν μεσολαβήσει, τῆς εἶχε ἀπομείνει μιὰ γλυκειὰ ἀνάμνησι τῆς πρώτης της ἀγάπης καὶ κάποια συμπάθεια γιὰ τὸν ἄτυχο νέο.

—Κανεὶς δὲν ξέρει.. .Πιθανώτατα πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως. Γι' αὐτὸ πηγαίνω στὴ Φλώρινα, Εἶναι ἕνα πρόσωπο ποὺ ἔχει ἐπιρροὴ στὴ γερμανικὴ ἀστυνομία κα ἂν δεχτῇ νὰ μεσολαβήσῃ θὰ τὸν ἀφήσουν ἀμέσως ἐλεύθερο τὸν καϋμένο.

—Εἶναι γνωστός δικός σου;

—Βέβαια ! ἀποκρίθηκε ἀδίστακτα ὁ Λεωνίδας. Πῶς ἀλλοιῶς θὰ εἶχα τὸ θάρρος νὰ τοῦ ζητήσω τὴν ἐπέμβασί του;

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος τυπογραφείου
και Διαχειριστής
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έτησία	Δραχμ.	50
Εξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζών, Εταιρειών	»	500
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Εξωτερικού	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διαγγελιών κτλ. 1,50 τό χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 256193 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατά στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συντάσσεται μέ ὅλους τούς διαφημιστικούς οἴκους Ἀθηνῶν καί Θεσ/νίκης

1959: ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

Ζον

Ὢ πόσο ἀπ' τή ζωή της ζωῆς ὁμορφώτερα μεγαλύνεται ἡ ζωή τοῦ θανάτου! Πόσο ἀπ' τήν ὕπαρξη μέσα στήν ὕπαρξι μεγαλοπρεπεστέρα ὁμορφαίνει ἡ ὕπαρξη μέσα στήν ἀνυπαρξία! Ἄνθρώπινο εἶναι νά φεύγης ὅταν εἶσαι ..Θεϊκόν νά μένης ὅταν δέν εἶσαι. Γλυκειά ἡ παρουσία τοῦ θνητοῦ φοβερή τοῦ ἀθανάτου. Σάν σήμερα ὁ δυνατός θυμήθηκε τήν ἀθανασία του. Σάν σήμερα ὁ θάνατος λυσμόνησε τή θνητότητά του· Σάν σήμερα πέθανε ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς ἐδῶ καί δεκαέξη χρόνια. Ἕως τό χθές μία δημιουργία μετροῦσε τίς ἡμέρες της. Ἀπό τό σῦριο μιά δόξα μετρᾶ τούς αἰῶνες της.

Τό ἀναμεταξύ τους μικρά γιά μᾶς, ἱερά γιά τήν ἱστορία σήμερα. Ἐὐλαβικό μνημόσυνο ἂς εἶναι τῶν ψυχῶν μας τό ἀγκάλιασμα, τῶν καρδιῶν μας τό ἀντάμωμα τῶν στοχασμῶν μας το κοπάδιασμα. Στήν ἱερή του μνήμη ἂς πετάξωμε μέ δτι φτερωτό, μέ δτι ἀγνό κλείνομε στόν ἠθικό μας μέσα κόσμο. Ψηλά θά πετάξωμε, μακρυά θά βρεθοῦμε σέ κόσμους ἄλλους, θά μεταρσιωθοῦμε. Ἀλλά αὐτό εἶναι τῶν μεγάλων τό θεϊκό προνόμιο. Νά ἔλκουν καί τούς μικρούς στό δικό τους ὕψος νά μυοῦν καί τούς ἀφώτιστους στό μιστήριο τοῦ ἄλλου φωτός, νά κάμουν καί τούς ἀφιέρωτους νά φτερακιποῦν σέ γλαυκούς οὐρανούς εὐδοκίας. Μεγάλε μας Παλαμᾶ πιστοί στή μνήμη σου. πιστοί στήν ἄχραντη Ἑλληνική σου ἀρετή, πιστοί στήν ἁγνό κόσμιο πνευματική σου δόξα προσκυνοῦμε τό πέρασμά σου ἀπό τήν πρόσκαιρη ζωή πρός τήν ἀθανατηὕπαρξη Γ.Ἀθάνας.

Νίκος Ἀδαλόγλου
(Συνεχίζεται)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ν.Π.Κ.Π.Α.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 256

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς τακτικόν δημόσιον διαγωνισμόν τήν 9ην Δεκεμβρίου 1959, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 5 μ.μ. εἰς τά γραφεῖα τοῦ Παραρτήματος Π.Ι.Κ.Π.Α. Βεροίας συμφώνως τῆς ὑπ' ἀριθ. 256114)10)59 διακηρύξεως ἡ προμήθεια εἰδῶν δι' ὁλόκληρον τό Οἰκονομικόν Ἔτος 1960, παντοπωλείου, κρεοπωλείου, γαλακτοπωλείου, λαχανοπωλείου, ὀπωροπωλείου, ἰχθυοπωλείου καί ἐλαφρῶς ἀκαθάρτου πετρελαίου ἀπαραιτήτων ὄντων διά τάς ἀνάγκας τοῦ Ἱδρύματος.

Πληροφορίαι παρά τῷ Ἱδρύματι.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. Σμυρλῆς

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
SANTE

Τό Παϊκόν Πανεπιστήμιόν μας

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τό μεγαλύτερο πλάτος τῆς Ἑλλάδος, μεταξύ δυτικωτέρου πρός τό ἀνατολικώτεραν σημεῖον, φθάνει τά 991.761 μέτρα.

***

Τό ὁλικόν μῆκος τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος εἶναι 1.215.550 μέτρα, ἐκ τῶν ὁποίων 962.050 ἐπί ξηρᾶς, 227.600 ἐπί θαλάσσης καί 25.900 ἐπί λιμνῶν.

***

Ὁ πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος ἦταν κατά τό 1821 938.765 ἄτομα καί κατά τό 1828 735.400 ἄτομα.

***

Μετά τήν Ἀττική, σέ πυκνότητα πληθυσμοῦ, ἔρχεται ἡ Κέρκυρα. Ἀττική 409 κάτοικοι κατά τετρ. χιλιόμετρον, Κέρκυρα 165 καί Θεσσαλονίκη 134.

***

Κατά τό 1957 ἐσημειώθησαν οἱ περισσότεροι γάμοι, ἀπό τριακονταπενταετίας καί πλέον. Κατά τό 1957 ἔγιναν 85 γάμοι, ἐπί δέκα χιλιάδων κατοίκων.

***

Περισσότερες γεννήσεις, κατά τά τελευταῖα 35 χρόνια, εἶχε τό ἔτος 1933 μέ 313 γεννήσεις ἐπί 10.000 κατοίκων, ἐνῶ τίς λιγώτερες, τό 1953 μέ 188 γεννήσεις, ἐπί 10.000 κατοίκων.

***

Τούς ὀλιγωτέρους θανάτους παρουσιάζει τό 1955 μέ 7 περίπου θανάτους ἐπί χιλίων κατοίκων, ἐνῶ τούς περισσοτέρους ἔχει τό 1929 μέ 18 θανάτους, ἐπί χιλίων κατοίκων.

***

Κατά τό 1957 παντρεύτηκαν 52 ἄνδρες καί 4 γυναῖκες ἀνωτέρω 75 ἐτῶν. Τρεῖς ἄνδρες ἀπό αὐτούς, πῆραν κοπέλλες ἀπό 25—29 ἐτῶν. Μία γυναῖκα, ἄνω τῶν 75 ἐτῶν, πῆρε ὡς σύζυγο ἄνδρα ἡλικίας 45—49 ἐτῶν.

***

Οἱ γυναῖκες παντρεύονται, κυρίως, ἀπό ἡλικίας 20—29 ἐτῶν, ἐνῶ οἱ ἄνδρες ἀπό 25—34 ἐτῶν.

(Ἀπό τό περιοδικό «Στατιστική» τῆς Ε.Σ.Υ.Ε.)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ
Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ἄν. Ἀλλά τά γεγονότα, ποῦ ἔλαβαν χώραν κατά τήν 16ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1912, ὡς καί κατά τίς προηγούμενες ἡμέρες εἶχαν καί σπουδαιότερες συνέπειες: Τόν ἐμφύλιον σπαραγμόν, ποῦ ἐπηκολούθησεν μέ ὅλες τίς καταστρεπτικές του συνέπειες.

—Σιγά κεκριμένως ἡ διαφωνία μεταξύ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καί τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς πρός τήν στροφήν τῶν στρατευμάτων πρός Βέροιαν—Θεσ/νίκην ἀνεστάλη ἁπλῶς χάριν εἰς τίς προσπάθειες τοῦ βασιλέως Γεωργίου Α!

—Μέτ' ὀλίγον, ὅταν ἀνῆλθεν εἰς τόν θρόνον ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἡ ἀψιμαχία τοῦ 1912 μετετράπη εἰς μεγάλην μάχην μεταξύ τοῦ μεγίστου πολιτικοῦ καί τοῦ νέου βασιλέως. Ἔτσι ἐπῆλθεν ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός, ἡ ἐπαναστατική Κυβέρνησις Θεσσαλονίκης (τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου) καί τελικά ἡ ἀπορράκρυνσις τοῦ Κωνσ/νου ἀπό τόν θρόνον.

—Ἀλλά ἡ σπουδαιοτέρα συνέπεια ἦτο ὁ χωρισμός τῶν πολιτῶν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα: τῶν Βενιζελικῶν ἢ ἀντιβασιλικῶν καί τῶν Βασιλικῶν ἢ ἀντιβενιζελικῶν. Παρατηροῦμε, λοιπόν, δτι, ἐνῶ κατά τήν ἵδρυσιν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου οἱ Ἕλληνες ἐχωρίζοντο εἰς Ρωσσόφιλους, Ἀγγλόφιλους καί Γαλλόφιλους, τώρα —τό 1912 καί μετά—ὑφίσταται νέον κριτήριον διαιρέσεως αὐτῶν.

—Ὁ χωρισμός αὐτός παρέμεινεν ἰσχύων καί μετά τόν θάνατον τῶν δύο πρωταγωνιστῶν, μέχρι καί τῶν ἡμερῶν μας, ὁπότε οἱ Ἕλληνες διαιρέθησαν εἰς φίλους τοῦ Ἀμερικανικοῦ (καί ἀρχῆν Ἀγγλικοῦ) στρατοπέδου ἢ τῆς Δύσεως καί εἰς συμπαθοῦντας τόν Ἀνατολικόν συνασπισμόν, τοῦ ὁποίου κεφαλή εἶναι ἡ Ρωσσία.

—Βλέπομε, συνεπῶς, ποία εἶναι ἡ σημασία τῶν γεγονότων τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1912, κατά τήν ὁποίαν ἐλευθεροῦθηκεν μέν, ἡ Βέροια, ἀλλά διαιρέθηκε ἡ Ἑλλάδα.

(Συνεχίζεται)

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Μπαταρίες Μπέρεκ. Μπάλξ, Ἀτομικ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμαφώνου—Πικάπ

Ἔχετε συμφέρον νά τά προμηθεύεστε ἀπό τό

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χαρίση
ΒΕΡΟΙΑ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τό ἀγνό
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ

καθώς καί πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καί τυροκομικῶν προϊόντων στό

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρική 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ ΠΕΡΙ ΠΙΣΙΝΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 30)10

«Κύριοι Συνάδελφοι, πρωτοῦ εἶα ἔλθω εἰς τό κυρίως θέμα ἐπιθυμῶ νά εἴπω τά κάτωθι, βραττόμενος τῆς παρουσίας καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Τ.Ο.Β. Τόν ξεφυτρώσαν τα νεανικάν παλμόν, δστις μέ ἐνθουσιασμό ξεκίνησε μέ ἀπόφασι νά ἐργασθῆ, νά δημιουργήση τουριστικήν κίνησι στή Βέροια, νά τήν στολίση καί ν' ἀξιοποιήση ὅλα τά ἀξιοθαύμαστα Μνημεῖα καί τοπία τῆς Πόλεως, αὐτό τό Ὀραῖο ξεκίνημα, ἄλλοι μας, ἀπ'τήν ἀρχή τό περιβάλλαμε μ' ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας. Ὅλοι πιστεύσαμε ὅτι οἱ λαβόντες τήν ὡραίαν αὐτήν ἐμπνευσιν νεώτεροί μας, ξεκίνησαν μέ ἀνώτερα ἰδανικά, ἀποβλέποντες μονάχα εἰς τήν τουριστικήν ἀξιοποίησιν καί προβολήν τοῦ τόπου μαν, μακράν κάθε σκόπιμης ἢ ὑστεροβούλης προθέσεως. Πλήν ὅμως λυποῦμαι, ποῦ τό συζητούμενον θέμα «Περί Πισίνας» καί ἡ παρουσία τῆς διοικήσεως τοῦ Τ.Ο.Β. μέ παρέχει ἀφορμήν νά ἐκφράσω τήν βαθυτάτην λύπην μου καί πικρίαν, ὅν μή ἀγανάκτησιν, καί ἔχω τήν γνώμην ὅτι ἀπηχῶ τήν γνώμην ὅλων τῶν κ. συναδέλφων, διά τό ὁλίσθημά των. Διαβάσατε ἀσφαλῶς, ὅπως κι ἐνώ, τό δεύτερον τεῦχος τοῦ δελτίου, ὀργάνου τοῦ Τ.Ο.Β, μηνός Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

Σχεδόν ἡ μισή ὕλη τοῦ δελτίου κάμνει ἐκστρατείαν κατά τοῦ κ. Δημάρχου καί τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βεροίας. Δηλαδή ἀπό δεύτερο τεῦχος τοῦ ὀργάνου τοῦ Τ.Ο.Β, ξεχάστηκαν οἱ σκοποί του καί ἄρχισαν τρόπον τινά ἀντιδικίαν μέ τόν Δῆμον, μέ ψεύτικα ἐπιχειρήματα, ὅπως θά ποῦμε παρακάτω, καί μέ πρόθεσιν νά παρουσιαστοῦμε στήν κοινή γνώμη ὅτι ἀποτελοῦμε Συμβούλιο ἀρνήσεως καί τροχοπέδης εἰς τάς ἐπιδιώξεις τοῦ Τ.Ο.Β.

Λέγων, λοιπόν, ὅτι ὁ Δῆμος ἐνῶ ὑπεσχέθη τήν παραχώρησιν μέρους τῆς Ἐλιᾶς διά τήν κατασκευήν Δημοτικῆς Πισίνας, καί ἠνάγκασε οὕτω τόν Τ.Ο.Β νά προχωρήση εἰς τήν σύνταξιν μελέτης, δέν ἐξεπλήρωσεν τήν ὑπόσχεσιν καί οὔτε εἶναι διατεθειμένος νά συνδράμη τόν Τ.Ο.Β. χαίρω διότι τό ὑπεύθυνον στόμα τοῦ κ. Δημάρχου προηγουμένως διέψευσεν τά γραφόμενα εἰς τό δελτίον περί «Πισίνας». Εἶπεν ὁ κ. Δήμαρχος: «Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Κυδωνιάτης τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων· οὔτε ὑπέδειξεν οὔτε ἐθεώρησεν κατάλληλον τήν τοποθεσίαν κάτωθι τῆς Ἐλιᾶς». Ἀλλά καί πάτε κ. Συνάδελφοι ἐδώσαμεν ὑπόσχεσιν ρητήν εἰς τήν διοίκησιν τοῦ Τ.Ο.Β, περί πισίνας εἰς Ἐλιᾶν;

Ὑπεσχέθημεν μόναν ἐξεύρεσιν καταλλήλου χώρου διά πισίναν εἰς τήν ἐν γένει περιοχήν Ἐλιᾶς, ὑπό δειχθησομένου ὑπό τοῦ ἀναλαβόντος μηχανικοῦ τήν ἐκπόνησιν πολεοδομικοῦ σχεδίου διαμορφώσεως καί ἐξωραϊσμοῦ ὅλης αὐτῆς τῆς περιοχῆς, ἐάν καί ἐφ' ὅσον ὑποδειχθῆ.

Ἀφοῦ λοιπόν τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ ἀπόψεις τοῦ Συμβουλίου μας, υἱοθετηθεῖσαι καί ὑπό τοῦ πρός τοῦτο κληθέντος Μηχανικοῦ, πῶς ὑπό τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δελτίου «Ὁ Τόπος μας» καταβάλλεται προσπάθεια κατασυκοφαντήσεως τῶν Δημοτικῶν ἀρχόντων; Ἐάν κανείς μελετήση προσεκτικά τό δελτίον, τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, τοῦ Τ.Ο.Β, θά καταλήξη εἰς τό συμπέρασμα ὅτι κάποιαν ἄλλον σκοπόν κρύβουν ὡρισμένοι ἰθύνοντες τοῦ Τ.Ο.Β.

Ἱδρύθη ὁ Τ.Ο.Β μέ σκοπόν τά βοηθήση τόν Δῆμον εἰς τάς πολλάς κλπ καί ποικίλους προσκαθείας του καί ἀμέσως μέ τό δεύτερο τεῦχος ἐπιζητεῖ νά ἀποκατασταθῆ ἡ διοίκησιν τοῦ Δήμου, οὕτινος ἀντιστρόφως ἐπιζητεῖ διά τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Τ.Ο.Β, τήν συμπαράστασιν.»

Γράφουν ὅτι ἀπό τόν Δῆμον οὔτε συμπαράστασιν βρῆκαν οὔτε κατανόησιν. Ἐνῶ δημοσία ἐξεφράσθησαν αἱ εὐχαριστίαι καί ἡ εὐγνωμοσύνη των. Γράφουν ὅτι χρονοτριβοῦμε ἀσκόπως. Ἐνῶ σύσκεψις, οὐδέποτε ἐσημειώθη χρονοτριβή, πλήν ἐκείνου τοῦ θέματος «πισίνας», ἐπί τοῦ ὁποίου δέν ἐσημειώθη χρονοτριβή ἀσκόπως, ἀλλά σκοπιμωτάτη χάριν τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς ὅλης ἐκτάσεως περιοχῆς Ἐλιᾶς μέχρι Ἁγίων Ἀναργύρων.

Γράφουν ὅτι τούς εἴπαμε δέν χρειαζόμεθα πισίναν. Ἐνῶ ἡμεῖς ὁ νεωτερισμένος ὄχι μίαν, ἀλλά τρεῖς πισίνες εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως μετά παιδικῶν χαρῶν. Μᾶς γράφουν ὅτι ὑπέδειξαν τόν κ. Καραμούζην καί δέν τόν δεχθήκαμε, ἐνῶ ἀντιστρόφως εἶναι ἀληθές ὅτι δέν τόν δεχθήκαμε, διότι προηγήθη ἡ ὑπό τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἀπόφασις «Περί ἀναθέσεως τοῦ ἔργου εἰς τόν κ. Ζαρούκαν».

Γράφουν ὅτι τούς στείλαμε στό Διάβολο.

Ἐνῶ οὐδέποτε, κ. συνάδελφοι, ἐξεστομίθη τοιαύτη ἐκ μέρους τοῦ Σώματος ὕβρις, ἀποτελεῖ δέ τό δημοσίευμα πραγματικήν συκοφαντίαν.

Γράφουν ὅτι ἐπλειοδότησαν εἰς τήν μίσθωσιν τοῦ περιπτέρου Ἐλιᾶς καί δέν ἐγκρίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐνῶ τό Δημ. Συμβούλιον δέν ἔχει ἰδέαν περί τοιαύτης πράξεως, ὁ δέ κ. Δήμαρχος ἔχει ἄγνοιαν τοῦ θέματος.

Γράφουν ὅτι πρέπει νά εἴμεθα προσεκτικοί ἀπέναντι τοῦ Τ.Ο.Β, δστις δέν ἀπανωτεύεται, ἐζήτησε μάλιστα ἀπό τάς ὀργανώσεις καί ἐπέτυχε σύστασιν Μεγάλης Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Πόλεως, ἡ ὁποία θά ἐπιλύη, μετά τοῦ Δήμου τά ζητήματα Βεροίας. Ἐνῶ ὅλοι γνωρίζουν ὅτι οἱ πραγματικοί ἐκπρόσωποι τοῦ Λαοῦ τῆς Πόλεως, μάλιστα κατά τό ἰσχύσαν τελευταῖως ἐκλογικό σύστημα, εἶναι τά παρόν Συμβούλιον, σύμφωνα δέ μέ τόν Κῶδικα Δήμων καί Κοινοτήτων εἰς τό Δημοτ. Συμβούλιον ἀνήκουσι τά δικαιώματα τοῦ Ἄρχοντος καί αἱ εὐθῦναι.

Κάμνω θερμήν ἔκκλησιν ἀπό πάθος γιά τήν πρόοδο τῆς Πόλεως, νά σταματήση τό ὁλίσθημα μερικῶν τοῦ Τ.Ο.Β, διότι δέν θά φέρη καλά ἀποτελέσματα καί εἰς τόν Ὅμιλο καί εἰς τό Σύνολον.

Καλόν εἶναι νά μήν παίρνουν μέ τό πρῶτο, μεγάλον ἄερα, ἀπό τόν ἐνθουσιασμό τῆς κοινῆς γνώμης, ποῦ πραγματικά ἐσημειώθη εἰς τό Β' Φεστιβάλ.

Καλόν καί ὠφέλιμον θά εἶναι νά προσπαθήσουν οἱ συντάκται τοῦ δελτίου νά μήν κομματίζωνται. Δι ὅτι καί ἀπό τά καταστατικόν ἀπαγορεύεται ἀλλά καί δέν συμφέρει γιά τούς σκοπούς τοῦ Τ.Ο.Β. Τό νά δημοσιεύσουν εἰς τό δελτίον τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς βάρος τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου Θεσ/νίκης κ. Καναβοῦ, τόν ὁποῖον καί ἀποκαλοῦν ΠΡΟΔΟΤΗΝ, ἐκθέτουν τόν Τ.Ο.Β καί τά μέλη αὐτοῦ καί τόν μετατρέπουν ἀπό συναισθηματικόν Ὅμιλον εἰς κομματικόν τοιοῦτον. Παρακαλῶ λοιπόν τούς ἐκπροσώπους τοῦ Τ.Ο.Β νά σταματήση ἡ κίνησις ἡ μᾶλλον ἡ ἐκστρατεία κατά τοῦ Δήμου Βεροίας καί νά ξαναρχίση ἡ ἐξόρμησις, χάριν τῆς προόδου καί εὐημερίας τῆς ἀγαπητῆς μας Βεροίας.

Καί ἤδη εἰσέρχομαι εἰς τό κυρίως θέμα. Διά τήν προβαλλομένην τοποθεσίαν ὅπου ὁ Δημοτικός Πεύκων, παραπλεύρως Συνοικισμοῦ Παπάγου, παρακαλῶ τούς κ. συναδέλφους, ὅπως τήν θεωρήσουν κατάλληλον διά τήν κατασκευήν μιᾶς πισίνας ἐκ τοῦ δανείου τοῦ Δήμου τῶν 200.000 (πρός 3.οἰοι χαρησουμένου χάριν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ καί ἐκ τῆς δωρεᾶς Καραμανλῆ 150.000, διότι καί πράγματι εἰς κατάλληλον μέρος κεῖται, οὔτε ἡ ἀπόστασις, ὡς ἐλέχθη, εἶναι μεγάλη ἀπό τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, ὑπό καθεστώς μάλιστα ἀστικῆς συγκοινωνίας, μέλλει δέ νά ἀξιοποιηθῆ ὑπό τοῦ Δήμου καί ὁλόκληρος ἡ περιοχή μέ τήν ἀνέγερσιν περιπτέρων καί κέντρων ἀναψυχῆς πρός ὄφελος τοῦ τε Δήμου καί τοῦ Τμήματος ἐκείνου τῆς Πόλεως. Κατά συνέπειαν τάσσομαι ὑπέρ τῆς κατασκευῆς τῆς ΠΡΩΤΗΣ Πισίνας τοῦ Δήμου Βεροίας εἰς τόν Πευκῶνα καί παρακαλῶ νά ἐγκριθῆ καί ψηφισθῆ ἀπό ὅλους».

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τό Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικόν» κατάλληλον διά Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἤ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρά τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.
(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δέχεται καθ' ἑκάστην

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Π[illegible] 3.500 τόννων κριθῆς κα[illegible]ξετο [illegible]ντος τῶν ἡμερῶν εἰς Περ[illegible] παραληφθησομένη, ὁμοῦ μετ' ἄλλων ποσοτήτων προωθηθεισῶν ἤδη εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ, πρὸ καλύψεως ἀνάγκης εἰς ζωοτροφάς. Ἡ κατανομὴ τοῦ νέου φορτίου ἐγένετο ἤδη καὶ [illegible] 4ας Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὰ Τοπικὰ Συμβούλια Προστασίας Ἀπολυομένων Στρατευσίμων ἔχουν ἀνατεθῆ ἀπὸ [illegible] ἀρ. 709/46(1)11)59 ἀνακοίνωσιν τοῦ Δήμου Βεροίας περὶ διορισμοῦ ἑνὸς ἡμερομισθίου εἰς τὸν ἐν λόγῳ Δῆμον.

Προσκαλεῖ

Τοὺς ὑπὸ τὰ ἄρθρα 30 τοῦ Ἀ[illegible] καὶ Νόμου 1324/49 Προστατευομένους Ἀναπήρους καὶ Θύματα Πολέμου, διαμένοντας ἀπὸ τῆς 30/10/1940 ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ καταλάβωσι τὴν ὡς ἄνω θέσιν ὅπως ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, προσέλθωσι καὶ ὑποβάλωσι τὰ ἀποδεικτικὰ διὰ τὸν διορισμόν δικαιολογητικὰ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Τοπ. Συμβουλίου Ὑπάλληλον τοῦ Κέντρου Τοπ. Προνοίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 13—11 1959

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Ἀγγελόπουλος
Πρόεδρος Πρωτοβ. Κοινοτ.

Σημ.— Περὶ τῶν ἀποβληθησομένων δικαιολογητικῶν πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ Γραμματέως.

ΣΥΝΗΛΘΕΝ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνεδρίασε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν προέκυψεν ἡ ἀνάγκη ἀναβολῆς τῆς λήψεως ἀποφάσεως σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς θέσεως τῶν βρυσῶν εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν Βεροίας.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐξήτασεν διαφόρους αἰτήσεις Δημοτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐπηκολούθησαν συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι εἰς τὰ Φροντιστήρια, τὰ θεωρητικὰ μαθήματα διδάσκονται ὑπὸ τοῦ Ἀριστούχου Καθηγητοῦ τῆς Φιλολογίας κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΛΑΚΗ ὅστις ἀνῆκει εἰς τὸ μόνιμον προσωπικὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «Νέα Ἐκπαιδευτήρια Βεροίας». Διδάξας ἐπὶ μίαν δεκετίαν εἰς τὰ Φροντιστήρια Κατερίνης, ἐσημείωσεν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν μὲ τὴν εἰσαγωγὴν πολλῶν μαθητῶν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἀριθ. 18337

Δηλοποίησις προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀλέξανδρος Πάνου Μανωλίδης, ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσιάζοντος Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστῆ, ἐδρεύοντος καὶ κατοικοῦντος ἐν Βεροίᾳ.

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Φωτίου Δημητρίου Περιφανοπούλου, ἐμπόρου κατοίκου Βεροίας, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἰωάννου Μουρατίδου, κατοίκου Σταυροῦ Βεροίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 4311 1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Βεροίας, δραχμὰς ἓν συνόλῳ δραχμὰς 4282 καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἀχρὶς ἐξοφλήσεως, θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Νοεμβρίου 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρὸ μεσημβρίας ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς, ἐν ΒΕΡΟΙΑ, ἕδρα τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τὴ Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἡ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 584/1958 ἐκθέσεως ἀναγκασθείσης κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Θωμᾶ Δημητείου Σαμουλίκου κατασχεθέντα ΜΟΤΕΡ τύπου ΜΑΛΚΟΤΣ δυνάμεως ἀκτὼ ἵππων ἐκ κατασκευῆς καὶ λειτουργίᾳ καλῇ ἐν κινήσει χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν κίνησιν καὶ λειτουργίαν πριονοκορδέλλας, τοῦ ὡς ἄνω ὀφειλέτου Ἰωάννου Μουρατίδου. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἄλλως ἐνεργηθήσεται κατ' αὐτοῦ καὶ δι' ἐξόδων του ἀναπλειστηριασμός. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην (14) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίᾳ κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτόγλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ) Α. Π. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ
Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Βέροια σήμερον
Ὁ Συμβολαιογράφος
Α. Π. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τὸ ἄρθρον 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

Ὁ Σπῦρος Μωϋσίδης τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Παναγιώτας τὸ γένος Παπαδοπούλου γεννηθεὶς ἐν Πρεβέζῃ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Σούλα Πετρίδου τοῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς Φωτεινῆς τὸ γένος Τσαρτσαρῆ γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐνΒεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Εὐδόκιμος Παπαχαραλάμπους τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Φεβρωνίας τὸ γένος Τσερικτσόγλου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἑλένη Μαλλιώσιδου τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Παπαδοπούλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Κομοτινῇ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Νάνος Νικόλαος τοῦ Βάϊου καὶ τῆς Βασιλικῆς τὸ γένος Ζαχαρῆ γεννηθεὶς εἰς Μαυροβούνιον Καρδίτσης καὶ κατοικῶν ἐν Κουμαριᾷ Βεροίας καὶ ἡ Σοφία Κεφτὲ τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Καλλιόπης τὸ γένος Μαρούδα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Πολυδενδρίῳ Βεροίας μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Ἀντώνιος Καραντώνης τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Ζηνοβίας τὸ γένος Κιτσούκογλου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Χαροπούλου τοῦ Σπύρου καὶ τῆς Φωτεινῆς τὸ γένος Ραπτοπούλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Ζήσης Γιάκας τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Θεοδώρας τὸ γένος Ζήση Γασιᾶ γεννηθεὶς ἐν Σαμαρίνῃ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Εὐρυδίκη Γκιζάρη τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Σουλτάνας τὸ γένος Ἀθαν Λιάπη γεννηθεῖσα ἐν Κάτω Βερμίῳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Λιανοβεργίῳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Θωμᾶς Σαμουλίκος τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Δημ Μανουλούδη γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Εἰρήνη Χατζησαράντη τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Εὐτυχίας τὸ γένος Σάββα Πανταζοπούλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ ἰδιοκτησίας Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κείμενον ἐν Βεροίᾳ (πρώην χάνι Μεταλλίδη). Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης

ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ Β Ε Ρ Ο Ι Α Σ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 3 - 5 - 7 - 9 ΕΩΣ 11 Μ. Μ.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΣ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐγκατασταθεὶς μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του

Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

τ. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς

ΚΑΙ

Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σύλλινος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΡΗΚΟΟΥΣ

Ὁ πανελληνίως γνωστὸς ὁ Ἀθηναϊκὸς Οἶκος ἀκουστικῶν β α ρ η κ ο ΐ α ς.

"ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε..

Ἀθῆναι, Ἁγίου Κωνσταντίνου 6, τηλ. 523.876

Μεταφέρει καὶ πάλιν τὴν δραστηριότητά του εἰς Βέροιαν

Ὁ ἀντιπρόσωπός του θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς βαρηκόους πρωτοφανῆ ποικιλίαν ἀκουστικῶν νεωτάτων τύπων (μοντέλλα 1959) μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ περίφημα

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΓΥΑΛΙΑ

Τῶν τελευταίων Παραλαβῶν μας.

Δοκιμαὶ - Ἐπιδείξεις (Δωρεὰν) καὶ πωλήσεις: Ξενοδοχεῖον «ΕΘΝΙΚΟΝ», Βέροια διὰ 2 μόνον ἡμέρας ἀπὸ τῆς Δευτέρας 23 Νοεμβρίου μέχρι καὶ τῆς Τρίτης 24 Νοεμβρίου 1959

Ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ χαρίσετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας τὴν χαρὰν τῆς ἀκοῆς μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἀκουστικά μας.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΕΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΕΘΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
23
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 192

Γραφεία--Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΝΤΡΟΠΗ ΜΑΣ

—Πρέπει, τὸ ἀλιγώτερον νὰ ντρεπώμεθα, διότι πέσαμε θύμα τα πανηριᾶς. Ἀφήσαμε ἐλεύθερον—κακῶς, πολὺ κακῶς—τὸν Μέρτεν, διότι ἐπρόκειτο νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ δικασθῇ εἰς τὴν Δυτ. Γερμανίαν, ἀλλὰ ὁ ἀρχιδολοφόνος γυρίζει σὰν «ἀθῶα πε ριστερά» εἰς τοὺς ἰδιαίτους ἔρόμους τῆς πατρίδος του,

—Δυπεύμεθα, διότι ἀκόμη μιὰ φορὰ ἐδείξαμε πόσην ὀλίγην σημασίαν δίδομεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειάν μας.

—Πρέπει νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν μὲν μεγάλων ἀριθμητικῶς, λαῶν ἀφελεῖται εἰς τὴν δύναμιν, τῶν δὲ μικρῶν εἰς τὴν ἐκείμησιν, ποὺ τρέφουν οἱ ἄλλες ὅ'αὐτά. Τώρα τὰ ἐχά σαμε καὶ τὰ δύο. Ἀριθμητικὴν ἰσχὺν δὲν εἴχαμε. Ἀξιοπρέπει αν διατηρούσαμε, ἀλλὰ τὴν αὐτοκτονήσαμε.

***

—Ἐπάνω εἰς τὰ συντρίμμια τοῦ ἱεροῦ παρελθόντος, ποὺ κα τέσεισε μιὰ σειρὰ κακῆς διαχειρίσεως τῶν ἐξωτερικῶν προβλη μάτων μας, σκεπτόμεθα, ποῦ βαδίζομεν; Μεκιαφέρομε εἰς ὑλι κιστικὲς ἀντιλήψεις, ποὺ ἐπεκράτησαν εἰς τὴν ἀτομικὴν ζωὴν καὶ ἐπὶ κυβερνητικοῦ, Κρατικοῦ ἐπιπέδου;

—Κυριαρχεῖ ὁ Ἰησουϊτισμός, οἱ ἐπιθυμίες τῆς Ἱερᾶς ἐξετά σεως, τὸ πνεῦμα τοῦ Ν. Μακιαβέλλι: «Ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα»;

—Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία διδάσκει, κύριοι: «ΟΧΙ»

—Ἤμασταν πάντοτε ὁ Δαβὶδ τοῦ πνεύματος, ἐναντίον τοῦ Γολιάθ τῆς ὕλης. Πιστεύαμε σὰν ἔθνος εἰς τὶς ἀξίες, ἀλλὰ ὄχι τοῦ χρήματος, ἀλλὰ τῶν ἠθικῶν ἀγώνων.

—Τὸ αἷμα μας δὲν ἀποτελοῦσε ἀντικείμενον συμβάσεων τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν, ἀλλὰ τοῦ Πανθέου τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς.

—Καὶ τὸ αἷμα αὐτὸ δὲν ζητεῖ ἐκδίκησιν, ἀλλὰ δικαιοσύνην. Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Μέρτεν κτλ καὶ ἡ ἐλευθέρα κυκλοφο ρία του εἰς τὴν Γερμανίαν γκρεμίζει κάθε προπύργιον ἠθικῆς καὶ Δικαιοσύνης.

—Προσβάλλομε τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ ἐγίναμε καὶ Βάνδαλοι τῶν μνημείων τῶν ἡρώων μα.. Ἐντροπήμας

Γ. Χ. Χ

Χρονογράφημα

"ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΤΑΜΙΑΣ,,

Μὰ τὴν πίστη μου, ἐξωφρενι κὴ σὲ ἐκπλήξεις ἡ φετεινὴ χρο νιά. Γιὰ μετρῆστε παρεκαλῶ:

Ταξίδι τοῦ Νίξον στὴ Ρωσσία, ἐπίσκεψι τοῦ Κρουτσὲφ στὴν Ἀ μερική, φ.λίμ.τα ἀγκαλιάσματα, γλυκόλογα!

Πύραυλοι τελειότατοι, βαρυ φόρτι τεχνητοὶ τοῦ ἥλιου πιά, φωτογραφίες τῶν ἀποκρύφων τῆς Σελήνης!

Καὶ τώρα, ὁ πύραυλος—ἀνα κοίνωσις τῶν «ἡνωμένων φαρμα κοπαιῶν».

Κάθησαν οἱ ἄνθρωποι, μὲ γειά τους μὲ χαρὰ τους «αἰ εἰ παν: Τὸ ποῦ θὰ μᾶς τρῶῃ τὸ βερεσὲ κι' ὁ ἀνταγωνισμὸς καλύτερα εἶναι;

Ἐξ ἄνθρωποι ἦσαν θἄταν πα λιοὶ Ἕλληνες ἂν δὲν συμφωνοῦσαν. Κι' ἐμεῖς ἀπόξω εἴπαμε: Θὰ τὴν ποίνουμε βέβαιο τὴν ἀστιρίνη μας μιὰ δεκάρα πιὸ ἀκριβά, μὰ δὲν πειράζει. Σ' ἀν τάλλαγμα, θὰ μᾶς δώσουν ἐ πρεπισμένα φαρμακεῖα, μὲ τὴν εὐρυχωρία τους, μὲ τὰ ψυγεῖα τους, μὲ εἰς παρακαταθήκες τους. Χαλάλι τους λοιπὸν καὶ ποῦ δὲ θὰ μποροῦμε ταλιγάφα ροῦμε φέσια διόροφα κι' τριόρο φα, χαλάλι τους καὶ ποῦ θὰ μᾶς στέλνουν ἀπὸ γιατρὸ γιὰ μιὰ πενικιλλίνη.

Ὅσπου ξεπετάχτηκε ἐκείνη ἡ ἀφιλότιμη ἡ ἀνακοίνωση καὶ μᾶς ἔκανε ν' ἀνοίγουμε τὰ στρα βὰ μας καὶ τὰ ἡμερολόγιά μας γιὰ νὰ δοῦμε ἂν πράγματι ζοῦ με στὸ 1959 ἢ γελιώμαστε: «Κα λοῦνται διὰ μίαν θέσιν ταμία αἱ ἐχουσαι τὰ κάτωθι προσόν τα». Καὶ τὰ «κάτωθι» προσόν τα εἶναι: Ἀπολυτήριον Γυμνα σίου τοὐλάχιστον μὲ λίαν κα λῶς. Γραπτὴ δοκιμασία στὰ Γαλλικά, στὴν ἔκθεση, στὰ μα θηματικά, στὴ γραφομηχανή

Ἔλα λοιπὸν κ. Καθηγητὰ ποὺ

ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Ποσότης 60 τόννων ζιζανιοκτόνου τὸ ὁποῖον θὰ παρα ληφθῇ εἰςΠε ραιᾶ, κατενεμήθη διὰ προώθησιν εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγρο τικῆς Τραπέζης ποὺς κάλυψιν σχε τικῶν ἀναγκῶν τῶν παραγωγῶν διὰ τὸ Ἔτος 1959-1960.

μοδκοψες τὴ μονάδα κι' ἔχασα τὸ «λίαν καλῶς» καὶ τὴ θέση τοῦ ταμία; Ἔλα καὶ πές μου, τί νὰ κάνω; Πῶς; "Αν εἶμαι ὀρ φανὴ μπορεῖ καὶ μὲ ἑκαλῶς» νὰ γίνω δεκτή, στὸ διαγωνισμό; Καλωσύνη τους, μὰ δὲν εἶμαι Δυστυχῶς!!!

Νὰ δμως καὶ μιὰ μὲ «λίαν». Μὲ τὸ πενόξυλο στὸ χέρι:

—Γιὰ τὸ διαγωνισμὸ καλέ, δὲν ξέρετε; Μισθὸς εἶναι αὐ τός, 600 ἐρχμὲς τὸ μήνα ἀ στειεῦεσαι; Ἕνα σιτόγυλο εἰ κοσάρι τὴν ἡμέρα Γιατί ψήθη κα στὰ θρανία τόσα χρόνια; Γιατί μαράζωσα κι' ἀρρώστησα μακρυὰ ἀπὸ χαρά, ἐκδρομὴ, διακρίσεις; Γι' αὐτὸ τὰ λίαν καλῶς, γι' αὐτὸ τὸ εἰκοσάρικο.

Λοιπὸν κ φαρμακοποιὲ ἔδω σες τὰ θέματα; Τὸ νοῦσου μὴ σὲ κλέψευ! Τελείωσαν; Καὶ δὲ βγάζεις ἐ' ἀποτελέσματα; Γιατί κ. Φαρμακοποιέ; Θὰ ἐξε τάσης καὶ «ἀπ' ἀκόμη: Θεός φυ λάξοι! Κι' Ἰὰν δὲν εἶναι καλλι γραμμες δὲ γίνονται δεκτές; Μπράβο κ. φαρμακοποιέ! Ἄμ, πῶς τὸ νόμισαν οἱ δεσποινίδες; Μ' ἕνα ψωροαπολυτήριο θὰ μᾶς ριέουν; Γραμιὲς δεσποινίς μου! Ἔχεις; Καλῶς. Δὲν ἔχεις; Δὲ μᾶς κάνεις Ἄμ πῶς!

(Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ: Διενεργεῖ ται διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσ ληψιν μιᾶς ἐργάτριας γῆς μὲ μισθὸν χορταστικόν. Δεκτοὶ εἰ κάτοχοι ἀπολυτηρίου ἔστω καὶ μὲ σχεδὸν καλῶς. Αἱ ὑποψήφιαι θὰ ἐξετασθοῦν εἰς τὸ μάθημα τῆς γεωμετρίας—καθ' ὃ ἐργά τριας γῆς. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν).

Α.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Ἦταν ἕνας πλούσιος. Εἶχε πε τύχει στὴ δουλειά του καὶ ἀπέ κτησε μεγάλη περιουσία. Ὁ χρι στὸς δὲν βρῆκε τίποτε τὸ κατακρί τέο σ'αὐτό. Δὲν εἶναι ἁμαρτία νὰ εἶναι κανεὶς πλούσιος, μάλιστα ὅ ταν φθάνει ἐκεῖ μὲ μέσα θεμιτά.

Παρ'ὅλα τὰ πλούτη του ὁ γαιο κτήμων αὐτὸς ἀνεννόητος μία βα σιὰ τοῦ ἀνάγκη. Ἦταν ἡ ἀνάγ κη γι'ἀνάπαυσι ποὺ ὅλοι μας ἔχου με ἀνάγκη, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι. Νά, τί εἶπε ὁ πλούσιος. «Ψυχή, ἔ χεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐ φραίνου» (Λουκ. ιβ' 19). Μὰ ἡψυχὴ οὔτε τρώ γει, οὔτε πίνει. Κανεὶς δὲν θὰ τὸν ἔπαιρνε γιὰ τρελλὸ ἂν ἔλεγε, «σῶ μα μου, στομάχι μου, τρῶγε, πίνε. Ἡ ψυχή δὲν ἀναπαύεται, οὔτε ἱκα νοποιεῖται μὲ φαγητὰ καὶ ποτά. Ξέχασε, φαίνεται, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι ὅτι ἡ τροφὴ τῆς ψυχῆς εἶναι πνευματικὴ καὶ ὄχι ὑλική. Αὐτὰπα τᾶσαι δμως νομίζοντας ὅτι σιτὰ ὑ λικὰ ἀγαθὰ θὰ βρῆς τὴν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς σου.

Ἀλλὰ κι αὐτὰ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ ὁ πλούσιος γαιοκτήμων τὰ ἤθελε γιὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς Μόνον τὴν δικιά του ἀπόλαυσι κύτταζε Τί μέ νοιτζει ἐμένα γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἂς πεθάνουν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Μόνον ἐ γὼ νὰ ζήσω. Ὁ φίλαυτος αὐτὸς ἄν θρωπος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι εὐτυ χισμένος. Φίλαυτοι δὲν ἀφθονοῦν στὶς τάξεις καὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πλουσίων. Ἡ λίγο, ἢ πολλὰ ἔ χεις, ὄν τὰ κρατᾶς μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό σου, εἶσαι ἀξιολύπητος. Πε ρίσσια εἶχε ὁ ἐπιτυχὴς γαιοκτή μων, κι ἀντὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ νὰ ἀνακουφίσῃ λιγάκι τὴ δυ τυχία ποὺ τόσο ἀφθονοῦσε γύρω του, θέλει νὰ κτίσῃ καινούργιες ἀ ποθῆκες. Μιὰ μέρα ρώτησαν τὸν πλουσιώτερο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου ἂν ἦταν εὐτυχής. Ἀφοῦ εἶσθε ὁ πλουσιώτερος, εἶσθε καὶ ὁ εὐτυχέ στερος;, Ξέρετε, ποιὸ ἦταν ἡ ἀ πάντησίς του; «Ποιός, ἐγὼ εὐτυ χής; Οὔτε κὰν ἤξευρε τὴν εὐτυχία φίλαυτος καὶ εὐτυχὴς δὲν μπορεῖ νὰ συνυπάρξῃ. Ὁ πλούσιος τῆς πα ραβολῆς ἦταν τρελλὸς γιατὶ ἦταν φίλαυτος, καὶ σὰν τέτοιος δὲν ἦ ταν δυνατὸ νὰ γνωρίσῃ ἀνάπαυσι ψυχική. Ἄφησε τὴν ψυχή σου νὰ πετάξῃ ἀπὸ τὰ στενὰ δρια τοῦ ἐ γωισμοῦ σου. Κάμε κάποιον ἄλλον εὐτυχῆ, ἀνάπαυσε κάποιον πικρα μένο κι αὐτομάτως θὰ βρῆς καὶ ἀ νάπαυσι κι' εὐτυχία.

Ἦταν πραγματικὰ τρελλὸς ὁ πλούσιος γαιοκτήμων, γιατὶ ἐξέλα βε τὰ πρόσκαιρα γιὰ αἰώνια. «Ψυ χή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά» Καὶ πῶς τὸ ἤξευρε ὅ τι θὰ ζοῦσε χρόνια πολλά, γιὰ νὰ τ' ἀπολαύσῃ; Μήπως ἐξεύρει κανεὶς ἀπὸ ἐμᾶς πόσα θὰ κρατήσῃ τὰ νή

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ Τ.Ο.Β.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΑΝ, ΒΟΛΟΝ, ΠΗΛΙΟΝ

ΕΥΘΥΜΑ ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

—Τὴν περασμένην Κυριακήν, 15ην καταδρομένου μηνός (ὁ φοβᾶται τρέχει θὰ εἶναι ἰδιωμένος!) ἐνενήντα περίπου Βεροιῶτες, χωρὶς οἰκογένεια (βλέπε καὶ "Εκτορα Μιάλο) ἢ μὲ τὰς συ—ζύ γους τους ἐξεστράτευσαν νὰ συναντήσουν τὰ τρία παιδιὰ τά ... Βολιώτικα. Καὶ γιὰ νὰ εἶμαι σαφὴς πήγαμε εἰς τὴν Λάρισα, Βόλον καὶ Πήλιον, γιατὶ μάθα με, πὼς ὁ Ἐγκέλαδος κοιμᾶται καὶ δὲν ἐπρόκειτο νὰ γίνουμε... σεισμόπληκτοι.

—Τὸ ραντεβοῦ μας ἦταν στὶς 5 τὸ πρωΐ. Εἶναι ἀκόμη βράδυ καὶ ἡ μόνη ὥρα, ποὺ ἐπιτρέπε ται νὰ πέφτῃς στὸν ἄλλο, χω ρὶς νὰ εἶσαι μεθυσμένος. Τέ λος πάντων γιὰ νὰ δείξουμε πῶς εἴμοστε ἕλληνες καὶ δὲν χωνεύουμε τοὺς Ἐγγλέζους ξε κινήσαμε στὶς 6 παρὰ 10.

—Ἐ! δὲν εἶναι ψέμματα.. Τὰ ποῦλμαν ἦταν δύο. Εἰς τὸ ἕνα εἶχα ὁριζοντιωθῇ ἡ... Κυβέρνη σις, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τ.Ο.Β, μετὰ τοῦ Διπλωμα τικοῦ Σώματος καὶ τῆς Ἀθλης (μετὰ ἐγχόρδων ὀργάνων), εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἡ ἀντιπολίτευσις. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν σκέπτομαι, πὼς θὰ ἦταν πολὺ ὠφέλιμο ἂν, πράγματι, εἴχαμε καὶ δυὸ Βου λές. Ἔτσι θὰ περνούσαμε καλύ τερα, ὅπως τώρα ἐμεῖς εἰς τὸ Ποῦλμαν.

Διὰ νὰ σᾶς πείσω, ὅτι ἡμι σταν ἀντιπολίτευσις ἀρκεῖ νὰ σημειώσω, ὅτι δύο... συγκάτοι κοι φοροῦσαν Μπερέ, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας εἶχε καὶ τὸ μουστάκι καὶ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ κ. Γ. Γρίβα. Ἄρα —ἀντιπολίτευσις

Δὲν ἔμαθα ἂν τὸ ποῦλμαν τῆς συμπολιτεύσεως εἶχεν καὶ καμμιὰ κόττα ἀπὸ ἐκείνες, ποὺ ξέφυγαν ἀπὸ τὸν Χατζηχρῆστο («Ὁ Θύμιος τὰ ἔκανε θάλασ σα») ἢ ποῦ ὁ κ. Δημητριάδης κόλλησε στὸν κ. Τσάτσο.

***

—Εἶναι πολὺ πρωΐ καὶ ὁ ὕ πνος προσπαθεῖ νὰ μᾶς κλείσῃ γιὰ λίγο τὰ μάτια. Ἀλλὰ ποῦ, κάτι νέτσια. Κοντὰ στὸν ὁδηγὸ κάθησε ὁ,.. ἀρχηγὸς τοῦ ποῦλ μαν, ποὺ ἀνελ νὰ σκορτίζῃ... ἀ ράματα, προσφέρει ἕνα κοκτέιλ τραγουδιῶν, ποὺ δὲν εἶναι μου σική, ἀλλὰ ξυπνητήρι.

—Ὁ διπλανός μου πάλιν, συν ἐχεια, φωνάζει νὰ τραγουδῇ σουμε. Ἂν μπορῇς, λαικόν, παραδώσου εἰς τὶς ἀγκάλες τῆς μακαριότητος καὶ τῆς σιωπῆς. Φωνὲς, κακό, παροτρύνσεις διὰ τραγούδια, ἀλλὰ οἱ περισσότε ροι τὰ ἔριξαν στὸν μόσα, δι ότι Πρίμουμ βίβρε ἀτ Ντέϊντα ... τραγουδᾶρε.

***

—Ὅταν ἀρχισε νὰ ξημερώνῃ φθάνουμε στὴν θάλασσαν. Μετὰ ἀπὸ λίγο στὰ στέκια τῶν φο ρατζήδων, στὶς σούλες (ὄχι τοῦ Ὀλυμπίου Διός), ἀλλὰ ταῦ Προ ὑπολογισμοῦ, τῶν διοδίων.

—Διασχίζομε τὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν. Νά, ὁ Πηνειός. Καὶ πλησιάζομε στὴν Λάρισα. Κάπου ἐδῶ κοντὰ βρίσκονται τὰ περίφημα Ἀμπελάκια, ὅπου στὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα ἀνα πτύχθηκε ὁ ξακουστὸς συνεται ρισμὸς τῶν ὑφασμάτων, ποὺ εἶ χαν κατακτήσει ὅλην τὴν Εὐ ρώπην καὶ ποὺ ἀπετέλεσε τὸ πρότυπον καὶ τὴν ἀρχὴν κάθε συνεταιριστικῆς κινήσεως.

***

—Ἡ Λάρισα (μὲ τὴν ἑκαι ριαν σημειώνω, ὅτι γράφεται μὲ ἕνα σ, κατ'ἐξαίρεσιν—μονα δικήν—ταῦ κανόνα, ἐκ τὰ θη λυκά, ποὺ καταλήγουν σὲ—ισσα π.χ βασίλισσα, μαγείρισσα, γρά φονται μὲ δύο σσ. Ἴσως νὰ μὴ εἶναι θηλυκειὰ ἡ Λάρισα καὶ νὰ ὑπερτερῇ τὸ ἰσχυρόν... ἀσθε νὲς φῦλον) εἶναι πρωτεύουσα τοῦ ὁμωνύμου Νομοῦ καὶ ἔχει —σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1951—43·143 κατοίκους.

—Ἔχει μιὰ ὡραία πλατεῖα, ὅπου δεσπόζει ἡ τετρώροφος Λέσχη Ἀξιῶν.

Πολλοὺς Κινηματογράφους, ἡ μερήσιες ἐφημερίδες καὶ ἀκούω καὶ τὸ μοναδικὸ κέντρο τὰ ε' Ἀλ καζάρ». Ὁ τρόπος, ποὺ ἀκούω νὰ ὁμιλοῦν, ἴδιως οἱ ἀνάπαν τροι, ὀπισθέτω, πὼς ὁ λάκκος κρύβει... στρῆπ-τήζ.

—Γύρω γύρω ἀπὸ τὴν πλα τεῖαν ὑπάρχουν πολλὰ καὶ ὡ ραῖα καταστήματα. Ἂς μὴ ξε χάσω καὶ τὰ μάνιπια, ποὺ δὲν φθάνουν, σὲ μέγεθος καὶ κομ ψότητα τὰ ὅμοια τῆς Κηφισιᾶς τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Λέγωνας. Ἀρκοῦν δμως γιὰ νὰ θυμίσουν σὲ μερικοὺς νύχτες... τῆς Κων σταντινουπόλεως, ὅπου συναντι ῶνται Δύσις καὶ Ἀνατολή. Με ρικοὶ—μερικοὶ ἔχουν γίνει μισο χατζῆδες.

***

—Μετὰ ἀπὸ λίγο ξεκινᾶμε διὰ τὸν Βόλον. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάσσῃ ἀπὸ σεισμούς, λιμοὺς καὶ καταποντισμούς. Δυστυχῶς καὶ σεισμοὺς νοιώσαμε καὶ κα ταποντισμοὺς κινδυνέψαμε νὰ ἀπολαύσωμε(!!) καὶ λιμοὺς νὰ ἔχωμε, ὅπως θὰ ἴδωμε, παρα κάτω.

—Κοντὰ στὸ Βόλο ὑπάρχει ἕνα χωριὸ—κωμόπολις. Εἶναι τὸ Βελεστῖνον, ἡ παλαιὰ πό-

Συνέχεια εἰς την ὅην σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἀκούσαμε πολλὰ διὰ τὸ βιβλίον τοῦ ἐ. ἀ. στρατηγοῦ κ. Γ. Θεσσαλονίκου «Τὸ Κράτος» καὶ ζητήσαμε ἀπὸ τὸν συγγραφέα νὰ μᾶς στείλῃ ἕνα ἀντίτυπο τῶν βιβλίων του. Πιστεύσαμε, ὅτι τὸ πεδίον, ἐπάνω στὸ ὁποῖο θὰ ἐκινεῖτο τὸ σύγγραμμα αὐτό, θὰ ἦταν τὸ θεωρητικό, ὅπου συγκρούονται αἱ θεωρίες τοῦ Ντουκουὶτ τοῦ Γέλλινεκ, τοῦ Κέλσεν. Νομίσαμε, ὅτι ὁ στρατηγὸς θὰ ἔπαιρνε μέρος στὴν διαμάχη τῆς κλασσικῆς καὶ θετικῆς σχολῆς ἢ τῆς σχολῆς τῆς Αὐστριακῆς. Ἀναπολήσαμε πύρινα κεφάλαια τῆς Πολιτειολογίας ἢ τῆς θεωρίας περὶ Κράτους τοῦ καθηγητοῦ μας κ. Δ. Βιζανὴ ἢ τὴν συνταγματικὴν καὶ περιεκτικήν, ἰδιότυπον ἔκφρασιν τοῦ κ. Γ. Δασκαλάκη, ἀλλὰ καταλήξαμε στὸ στρατόπεδο τῆς π ρ α κ τ ι κ ῆ ς.

—Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Θεσσαλονίκου κινεῖται μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς πραγματικότητας Χρησιμοποιεῖ ἀριθμοὺς καὶ ὄχι συλλογισμούς, γεγονότα καὶ ὄχι ἀφηρημένες ἐξισώσεις τῆς πολιτειολογίας.

***

—Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐχρημάτισεν Γενικὸς Διευθυντὴς Θράκης τὸ 1954—1955. Εἶδεν τὴν Κρατικὴν ἀδιαφορίαν, τὴν ἔλλειψιν κατανοήσεως, τὰ σκάνδαλα, καταχρήσεις καὶ διεμαρτυρήθη ἐβοᾶν ἐν τῇ ἐρήμῳ» Καὶ ἦλθε ἡ ἡμέρα ποὺ ὁ κ. Θεσσαλονίκου ἦταν πλέον ἁπλὸς πολίτης.

Εἶχεν τὴν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν ἀνάγκην--μετὰ 40 χρόνια ἔντονης στρατιωτικῆς ζωῆς—νὰ ζήσῃ ἥρεμα καὶ μὲ «ἀξιοπρέπεια» τὴν ζωὴν τοῦ ἀπομάχου, τοῦ συνταξιούχου στρατηγοῦ.

—Νὰ ζῇ μὲ τοὺς κόσμους ἐῶν ἀναμνήσεων καὶ τῶν τίτλων του εἰς τοῦ Γαμβέττα ἢ τοῦ Ζαχαράτου τὸ καφφενεῖον τῆς πλατείας Συντάγματος. Μποροῦσε νὰ ζῇ ὑπερασπιζόμενος στὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κράτους, διὰ τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς, διὰ τὸν ὑπὲρ Πάτρης ἀγῶνα» καὶ μὲ φθηνὸν ἐθνικισμόν. Αὐτὸς εἶναι ὁ κανών, ἀλλὰ—εὐτυχῶς—ὁ Θεσσαλονίκου εἶναι ἐν ἀποστρατείᾳ στρατηγός, ἀλλὰ ἐνεργείᾳ ἄνθρωπος

***

—Ἔτσι μᾶς ἔδωσε δύο τόμους τοῦ ἔργου του μὲ τὸν γενικὸν τίτλον «Κράτος». Σελίδες 450 συνολικῶς. Μέσα κανεὶς εὐρίσκει—ἰδίως εἰς τὸν β' τόμον—καταπληκτικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν Μενδαρινοκρατίαν, διὰ τὰ σκάνδαλα, εἰς φατρίες, ποὺ κατατρώγουν τὴν Ἑλλάδα μας. Εἶναι πυριτιδαποθήκη ποὺ γκρεμίζει, ποὺ καίει ταὺς ἰδεαλισμούς, ὄχι διὰ νὰ δημιουργήσῃ συντρίμμια ἀλλὰ διὰ νὰ καθαρίσῃ τὸ οἰκόπεδο πάνω στὸ ὁποῖο θὰ κτισθῇ τὸ νέο οἰκοδόμημα τῆς ἐντίμου τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἄλλοτε εἴπαμε, πὼς ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ καλύτερο πολίτευμα,, ὅταν ὅμως ἐφαρμόζεται.

—Καὶ διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Δημοκρατία δὲν ἀρκεῖ νὰ πιστεύωμεν σ' αὐτήν, ἀπαιτεῖται νὰ ἀσκοῦμε τόσο τὰ καθήκοντά μας ὅσο καὶ τὰ δικαιώματά μας. Δὲν ἀρκεῖ νὰ πολιτικολογοῦμεν εἰς τὰ καφφενεῖα. Χρειάζεται ἀγῶνας. Πρέπει νὰ πολιτευώμεθα, ὅπως ἔλεγε ὁ Σόλων «διότι πᾶς μὴ πολιτευόμενος» εἶναι ἄχρηστος, δηλαδὴ ὁ κάθε πολίτης πρέπει νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ προβλήματα, τὰ ζητήματα τῆς πολιτείας.

—Ὁ κ. Γ. Θεσσαλονίκου ἔκαμε τὸ καθῆκον του; Ἂν καὶ ἀντιμετώπισε πολλὲς δυσχέρειες καὶ ἀναγκάστηκε νὰ σταματήσῃ τὸν β' τόμον εἰς τὸ 4ον κεφάλαιον καὶ νὰ ἀφήσῃ—διὰ λόγους οἰκονομικούς—ἀνέκδοτα τὰ 5—9 κεφάλαια. Δυστυχῶς ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δώσωμεν μερικὰ ἀποσπάσματα τοῦ ἔργου. Συνιστοῦμε ὅμως ἀτενίφυλακτα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ τὸ προμηθευθοῦν, εἶναι ἐντελῶς ἀπαραίτητο. Γ'Ας γράψουν στὴν Διεύθυσιν: Στρατηγὸν κ. Γ. Θεσσαλονίκου, Ἀμαρούσιον, Ἀθήνα).

Ποντιακὴ Ποίησις

ΑΧ ΜΑΝΙΤΣΑ-Μ

Ἄχ μανίτσα μ ἡ Ἑλένη,
πὼς φωτάζ ὡσὰν τὸν φέγγον,
τ'ἄστρια ἔμπρασιά τ'ς δεν κ'εἶναι,
σὰν εἰδέαν ατς ἔβζίνε.

Καὶ ζηλεὺ ἀτὲν ὁ ἥλον,
νιὰ ἔας χρῶμαν σὰν τὸ μῆλον,
ἄμον γάλαν ἔας ἀσπράδαν,
παπαρούνας κοκκινάδαν.

Ἔας τὰ φρύδια τ'ς γαραφόλια,
κοκκινόμπορα τὰ χείλια,
ἔας τσιαπκούνικα ὁμάτια,
παραγούλας γάτια, γάτια.

Τὰ μαλλία τ'ς τέλια, τέλια,
τὰ φιλέματα τ'ς εἶν μέλια,
ἔμορφον ἔν καὶ τὰ ποίνατς,
ἄχ! λελέβω τὸν Θεόν ατς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Πλανώμεθα, ὅταν λέμε, ὅτι ὁ καιρὸς περνᾶ. Ὁ καιρὸς στέκεται, ἐμεῖς περνοῦμε.

Σεγκούρ

—Ὑπάρχουν στιγμές, ποὺ ἡ σιωπὴ εἶναι τὸ περισσότερο ποίημα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Μπρυγὲρ

—Χωρὶς πλούσια καρδιά, ὁ πλοῦτος εἶναι ἕνας ἄσχημος ἐπαίτης.

Ἐμερσὼν

—Ἡ λεπτότης εἶναι πρὸς τὴν ἐπιτήδευσιν, ὅ τι ἡ χάρη πρὸς τὴν καλλονήν.

Ε. Ζολᾶ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Συζητοῦν δυὸ παντρεμένοι:

Πῶς γνώρισες τὴ γυναίκα σου;

—Σὲ κάποιο χορό. Χορέψαμε δυὸ χοροὺς καὶ μετὰ τὴ φίλησα στὴ βεράντα. Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα τὴν παντρεύτηκα.

—Δηλαδὴ τυπικὸ παράδειγμα τοῦ «Ἔγκλημα καὶ τιμωρία»!

—=—

Ὁ πρωτοτάμενος φωνάζει τὸν καινούργιο ὑπάλληλο, ποὺ ἐμφανίζεται πάντα στὸ γραφεῖο μὲ λερωμένα πουκάμισο, τσαλακωμένο παντελόνι καὶ λερωμένα παπούτσια.

—Ἄκουσε ἀγαπητέ. Δὲν γνωρίζω τὴν οἰκογενειακή σου κατάσταση. Γι'αὐτὸ θὰ σοῦ δώσω μιὰ συμβουλή: Ἂν εἶσαι ἀνύπαντρος παντρέψου. Ἂν ὅμως εἶσαι παντρεμένος... χώρισε ἀμέσως!

—=—

Τὸ ἔργο σημειώνει δυστυχία καὶ ὁ συγγραφεὺς γυρίζει μελαγχολικὸς σπίτι του. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸν παίρνει στὸ τηλέφωνο ἕνας φίλος του.

—Συγχαρητήρια, τοῦ λέει, τὸ ἔργο σου ἄρεσε πολύ, σὲ σημεῖα ποὺ στὸ τέλος σηκώθηκα ὄρθιος καὶ χειροκρότησα...

—Ἐσύ, λοιπόν, ἦσουνα;...

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

1959: ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

Τοῦ Τάκη Δόξα

Ἀνῆ Ἐδῶ καὶ δεκαέξη χρόνια στὸ σκ[illegible] ἡλιοβασίλεμα τοῦ Φλεβ[illegible] τοῦ 1943 τὸ Ἔθνος τραντάχτηκε σύγκορμα ἀπ' τὸ θάνατο ἑνὸς ποιητικοῦ γίγαντα, τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ. Ἔφέτος ὁ Ἰκερο τὸ 1959 τὸ Ἔθνος θ' ἀφερώσῃ τὴν ψυχὴ του κάνοντας τὰ πολυτιμότερα πνευματικά του ἄνθη στὴν αἰωνία ζωὴ αὐτοῦ τοῦ θανάτου. Βωμοὶ ἄρχισαν κιόλας νὰ στήνωνται καὶ θὰ στηθοῦν σὲ κάθε Ἑλληνικὴ γωνιὰ πνιγμένοι ἀπ' τῆς καρδιᾶς τὸ λιβάνι Δάκρυα βαίνουν καὶ ἀναρίθμητα θὰ ρέουν τ' ἀγκρέμιστα μνῆμα. Κι' ὅλα τὰ χείλη τὰ ἐπίσημα καὶ τ' ἁπλᾶ κι ὅλοι οἱ στοχασμοὶ οἱ ἀψηλόκορμοι καὶ οἱ ταπεινοὶ θὰ σμίξουν ἀνάερα μὲ εὐλάβεια, κατανόηση καὶ περιφάνεια προφέροντας τὸ ἴδιο μέγιστο ὄνομα Παλαμᾶς! Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῆς ὑπεροχῆς. Οἱ ποιητὲς μέτρα ποὺ γεννιοῦνται μιὰ φορὰ κάθε ἑκατὸ χρόνια, ζοῦν τὸ ἴδιο ἀληθινὰ καὶ σ' ὅλο τὰ κατοπινά. Μέρα ἀπὸ τὰ χῶμα τοῦ τάφου τους ἀλόγιστο μπρός στὸν ἀνελέητο νόμο τῆς κοινῆς φθορᾶς. Πλατειὰ βαρυσήμαντη κι' αἰώνια παρουσία. Ὅπως στὸν Ὅμηρο, στὸ Σαίξπηρ, στὸν Δάντη. Μιὰ ζωντανὴ ἀσυνάρτητη κι ἐπιβλητικὴ μορφή... Στῆς Πάτρας τὸ πρῶτο ἡλιοφῶς στοὺς κεῦμοὺς τῆς μάγισσας λιμνοθάλασσας, στῆς Ἀθήνας τὸν αἰχμάλωτο κόρφο σὲ κάθε Ἑλληνικὴ ἴνα, σὲ μᾶς. Σὲ κεῖνους ποὺ ἤρθαν, ποὺ ἔρχονται καὶ ποὺ θἄρθουν. Κι ὅσο οἱ καιροὶ περνοῦν κι οἱ ρυθμοὶ ἀλλάζουν κι ὅσο οἱ λαοὶ παλεύουν μὲ τὴ μάθηση τόσο τὸ «πρόβλημα ποὺ μᾶς ἄφησαν οἱ πρωτοπόροι κι οἱ ἀδηγητὲς οἱ μεγάλοι καὶ ἀπέθαντοι γίνεται ἀντικείμενο ἱερῆς σπουδῆς. Ἕνα τέτοιο πρόβλημα πολυδαίδαλο καὶ ἀξεδιάλυτο σὲ κάποιες πτυχὲς στέκει καὶ σήμερα ἀκόμα, θὰ στέκῃ ἴσως καὶ σὲ πολλὲς γενιὲς ποὺ θἄρχωνται καὶ θὰ φεύγουν, ὁ Παλαμᾶς. Ν. Ἀβαλόγλου

(Συνεχίζεται)

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Τὰ εἰς—ότατος καὶ ότερος ἐπίθετα καὶ τὰ εἰς-οσύνη οὐσιαστικὰ γράφονται μὲ Ο μέν, ὅταν ἡ πρὸ αὐτῶν συλλαβὴ εἶναι φύσει ἢ θέσει μακρά. Π.χ. ὑψηλότερος, χαμηλότερος, σωφροσύνη.

—Μὲ—ω δὲ ὅταν ἡ πρὸ αὐτῶν συλλαβὴ εἶναι βραχεῖα π. χ. ἱερώτατος, ἱερωσύνη.

—Τὰ εἰς-ικος-ιος-ιμος-ινος ἐπίθετα ἔχουν τὸ—ι βραχύ. Π. χ. ἄξιος-ώτερος, ὠφέλιμος ώτερος, τίμιος-ώτερος, βασιλικός -ώτερος.

—Τὰ ἐπίθετα τρανός, ἀνιαρός, λιτός, μιαρός, ἰσχυρός, ἔχουν τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης μακρόν, π.χ τρανότερος, ἀνιαρότερος, λιτότατος.

—Τὰ σύνθετα ἐπίθετα ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν ψυχή, νίκη, τιμή, λύπη, θυμός, κίνδυνος, ἔχουν τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης μακρόν, Π.χ.ἐντιμότερος, ἀθυμότατος, εὐψυχότερος.

—Τὰ συνθετα ἐκ τοῦ ὄροφος καὶ ὀλεθρος γράφονται μὲ-Ω, ὅταν ἡ πρὸ τοῦ ὄροφος καὶ ὀλεθρος συλλαβὴ εἶναι βραχεῖα Π.χ. Μονώροφος, πανωλεθρία (ἀλλὰ χρυσόροφος, ψυχόλεθρος

(Συνεχίζεται)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. *Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς*
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΡΗΚΟΟΥΣ
Ὁ πανελληνίως γνωστὸς ὁ Ἀθηναϊκὸς Οἶκος ἀκουστικῶν βαρηκοΐας.
"ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε...
Ἀθῆναι, Ἁγίου Κωνσταντίνου 6, τηλ. 523.876
Μεταφέρει καὶ πάλιν τὴν δραστηριότητά του εἰς Βέροιαν
Ὁ ἀντιπρόσωπός του θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς βαρηκόους πρωτοφανῆ ποικιλίαν ἀκουστικῶν νεωτάτων τύπων (μοντέλλα 1959) μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ περίφημα
ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΓΥΑΛΙΑ
Τῶν τελευταίων Παραλαβῶν μας.
Δοκιμαὶ - Ἐπιδείξεις (Δωρεὰν) καὶ πωλήσεις: Ξενοδοχεῖον «ΕΘΝΙΚΟΝ», Βέροια διὰ 2 μόνον ἡμέρας ἀπὸ τῆς Δευτέρας 23 Νοεμβρίου μέχρι καὶ τῆς Τρίτης 24 Νοεμβρίου 1959
Ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ χαρίσετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας τὴν χαρὰν τῆς ἀκοῆς μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἀκουστικά μας.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἀγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
καθὼς καὶ πλουσία ποικιλία ἀλλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων στὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

32ον

Ἡ Λένα δὲν μποροῦσε ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ νὰ ἔχῃ ἀντίρρησι.

—Νὰ γυρίσῃς ὅμως ἀμέσως Λεωνίδα. Φοβοῦμαι.... Φοβοῦμαι πολὺ γιὰ σένα...

—Μεθαύριο θὰ εἶμαι πάλι κοντά σου, καλό μου... τὴν καθησύχασε ξανά, καὶ δὲν ἔκαμαν πιὰ ἄλλη κουβέντα γιὰ τὸ ταξίδι.

***

Ἦταν ἀπόγευμα ὅταν ἔφθασε τὸ τραῖνο στὴ Φλώρινα, ὕστερα ἀπὸ ἰσοδρομὴ σπάνια ὁμορφη καὶ ὁμαλή.

Ὁ Λεωνίδας καρφωμένος στὸ παράθυρο, χαίρονταν τὸ νωπὸ πράσινο χρῶμα ποὺ ξεκουράζει τὰ μάτια καὶ λυτρώνει τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἀεζῆς ζωῆς, ποὺ ἦταν δυὸ φορὲς πεζὴ ἐκεῖνον τὸν καιρό. Μιὰ κάποιες στιγμὲς θυμοῦνταν τὴν πραγματικότητα. Καὶ ζήλεψε τότε τὴ χαρὰ τῶν πουλιῶν ποὺ τιτίβιζαν εὐχαριστημένα ἀπὸ τὰ ξύπνημα τῆς Πλάσης καὶ τάνυζαν ἐλεύθερα τὰ φτερά τους στὴ γαληνὴ ἀπεραντοσύνη, στὸν αἰθέριο κόσμο ποθταν ἄγνωστες σ' αὐτὸν οἱ κακίες, τὰ μίση κι' ἡ ψευτιὰ τοῦ κόσμου τῶν διπόδων. Ζήλεψε ἀκόμα καὶ τὰ βρώμικα βουβάλια ποὺ τσαλαβουτοῦσαν ἡδονικὰ στὴ λάσπηκι' ἀνομοιοῦσαν μὲ νωχέλεια τὸ βοσκημένο χόρτο, καὶ δὲν βδίναν πεντάρα στὸ τραῖνο ποὺ προσπερνοῦσε, φορτωμένο πολιτισμὸ καὶ ἔγνοιες καὶ φροντίδες, κι' ἀνησυχίες καὶ ἀκέψεις....

Λίγες κουβέντες προσεκτικὰ εἰπωμένες, λόγια καλοζυγισμένα ἢ ἀδιάφορα διέκοπταν κάπου-κάπου τὴ βουβαμάρα τῶν ἐπιβατῶν.

Ὁ καθένας προτιμοῦσε νὰ μιλάῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἢ ν' ἀφήνῃ τὸ βλέμμα νὰ χάνεται στὸν κάμπο στὰ γύρω βουνὰ ζητῶντας τὴ λησμοσύνη. Εἶναι δύσκολα νὰ παίρνῃς τὴ ζωὴ ὅπως ἔρθῃ, καὶ αὐτὸ προσπαθοῦσε νὰ κάνῃ ὁ Λεωνίδας σ' ὅλη τὴ διαδρομή, διώχνοντας ἀπὸ τὸ μυαλό κάθε σκέψι γύρω ἀπὸ τὴν ἀποστολή του.

Ἔτσι, ὅταν ἔφτασε στὴ Φλώρινα καὶ ξαναπάτησε στὴ γῆ ἀπὸ τὸν φανταστικὸ κόσμο ποὺ ἀπορροφοῦσε τὴ σκέψι του, βρέθηκε σχεδὸν ἀπροετοίμαστος γιὰ τὸν τρόπο ποὺ ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ στὴν Ἑλένη.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ὅμως ἔπρεπε νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ, καὶ χρειάζονταν κάποια περίσκεψι γι'αὐτό, στὶς πονηρὲς ἐκεῖνες ὧρες.

Ἐξ'ἄλλου δὲν ἤξερε κἂν τὸ ὄνομα τῆς γηραιᾶς κυρίας ποὺ συνώδευε ἡ Ἑλένη, καὶ ἡ τελευταία αὐτὴ ἔπρεπε νὰ εἶναι τελείως ἄγνωστη στὴ μικρὴ πολιτεία.

Εὐτυχῶς στὸ ξενοδοχεῖο ὅπου ζήτησε νὰ ἐξασφαλίσῃ κρεβάτι γιὰ τὸ βράδυ, δὲν δυσκολεύτηκε νὰ κάμῃ τὴν καλὴ ἀρχὴ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ του. Ὁ μοναδικὸς ὑπάλληλος καμαριέρης, καὶ γραμματεὺς καὶ ἀντικαταστάτης τοῦ ξενοδόχου μαζί, φάνηκε πρόθυμος νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ.

—Γιὰ τὴν κυρία Ἀθυρέλη ρωτᾶτε;

—Δὲν ξέρω, πῶς λέγεται, ἀλλὰ ὅπως σοῦ εἶπα εἶναι μιὰ γρηαοῦλα καὶ εἶχε μαζί της μιὰ δεσποινίδα ὡς εἴκοσι χρονῶν. Ἦρθαν προχθὲς μὲ τὸ τραῖνο.

—Αὐτὴ εἶναι... παρετήρησε ὁ ὁπάλληλος. Ἔλειπε χρόνια στὴν Ἀθήνα καὶ τώρα ξαναγύρισε.

—Δὲν θὰ μπορέσω νὰ μάθω ποῦ κάθεται; Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ἰδῶ, ἡ αὐτὴν ἢ τὴν δεσποινίδα.

Μὲ τὴν τελευταία λεπτομέρεια ὁ Λεωνίδας ἤθελε νὰ προλάβῃ κάθε ὑποψία τοῦ ὑπαλλήλου.

—Δυστυχῶς δὲν ξέρω, ἀλλὰ θὰ φροντίσω καὶ δὲν εἶναι δύσκολο. Ὅσο νὰ ἡσυχάσετε ἐσεῖς ἀπὸ τὸ ταξίδι, θὰ μάθω...

Ὁ Λεωνίδας ξάπλωσε στὸ κρεβάτι. Εἶχε τὴν ἐπιθυμία νὰ συγκεντρώσῃ τὶς σκέψεις του καὶ νὰ κοιμηθῇ λίγο ἂν μποροῦσε.

—Σὲ μιὰ ὥρα νὰ μὲ ξυπνήσῃς ὁ,τιδήποτε, εἶπε. Κι ἂν στὸ μεταξὺ μάθῃς τὸ σπίτι, θὰ μὲ ὑποχρεώσῃς πολύ.

Μερικὰ χιλιάρικα ποὺ τοῦ ἔβαλε ὁ Λεωνίδας στὸ χέρι μὲ τρόπο, «γιὰ τὰ ἔξοδά του», τοῦ ἔδωναν τὴ βεβαιότητα ὅτι δὲν θ' ἀργοῦσε νὰ τοῦ φέρῃ τὴν πληροφορία ποὺ χρειάζονταν.

Βέβαια τὸ γενναῖο φιλοδώρημα ἔκαμε ἀληθινὰ θαύματα.

Ὁ ὑπάλληλος ξαναμύρισε στὸ ξενοδοχεῖο πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα, καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἴδια τὴν Ἑλένη.

—Ἤρθες κιόλας; ρώτησε ὁ Λεωνίδας, ὅταν μπῆκε στὸ δωμάτιο. Τί ἔκαμες; Ἔμαθες τὸ σπίτι;

—Ἔφερα τὴ δεσποινίδα...

Ὁ Λεωνίδας πετάχτηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Αὐτὸ ξεπερνοῦσε καὶ τὴν πιὸ αἰσιόδοξη πρόβλεψι.

—Ποῦ εἶναι; ρώτησε μὲ ἀδημονία...

—Ἔξω στὸ σαλόνι, σᾶς περιμένει.

—Ἔρχομαι ἀμέσως!

Ἀλλὰ πῶς ἔγινε τὸ βαθμὸ αὐτό;

Ὅταν ὁ καμαριέρης πῆγε στὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ Φιλώτα, ὅπου ἔμαθε ὅτι εἶχε φιλοξενηθῇ ἡ κυρία Ἀθυρέλη, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ πῶς ἔφυγε διάστηκε ἡ Ἑλένη.

—Τί τὴν θέλετε; ρώτησε. Κοιμᾶται αὐτήνητὴν ὥρα...

—Τίποτα, ἤθελα μόνο νὰ μάθω ἂν μένῃ ἐδῶ, ὅπως μοῦ εἶπαν.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
και Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	100
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 28835 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Τὸ Παῖκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΣ

Ἡ τρομερὴ μολυσματικὴ αὐτὴ ἀρρώστεια ποὺ προκαλεῖ τόσους θανάτους κάθε χρόνο, ἀρχίζει νὰ ἐκδηλώνεται μὲ ἐλαφρὰ συμπτώματα, ὅπως πονόλαιμο, βραχνάδα, ρίγη, ἐλαφρὸ πυρετό, πόνους σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ σώματος. Συμπτώματα ποὺ εἶναι ὅμοια μὲ τὴν ἐλαφρὰ ἀδιαθεσία, τὸ κρυολόγημα. Γρήγορα ὅμως γίνεται βαρειὰ ἀρρώστεια, τὸ παιδί μας δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπνεύσει καὶ πολλὲς φορὲς καταλήγει σὲ θάνατο ἀπὸ τὴν δηλητηρίασι μὲ τὴν τοξίνη ποὺ ἐκκρίνει τὸ διφθεριτικὸ βακτηρίδιο. Πολλοὶ γονεὶς θὰ καλέσουν τὸν γιατρὸ ὅταν θὰ εἶναι πλέον ἀργά. Τότε ὁ ἀρὲς . ποὺ θὰ τοῦ κάμουν δὲν τὸ σώζει πάντοτε. Ἡ διφθερίτις μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς παιδικὴ ἀρρώστεια ἐφ' ὅσον προσβάλλει μόνον παιδιά. Σπανίως τοὺς μεγάλους. Καὶ οἱ γονεῖς ἔχουν μεγάλο μέρος τῆς εὐθύνης, γιατὶ συχνὰ ὁ διαφόρων. Σήμερα μὲ τὴν ὕπαρξιν προληπτικῶν ἐμβολίων, ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἐξαρτᾶται ἂν τὸ παιδί τους θὰ προσβληθῇ. Ἡ ὄχι ἀπὸ τὴν σοβαρὴ αὐτὴ ἀσθένεια, τὴν διφθερίτιδα. Γιατὶ ὑπάρχει ἕνας ἁπλόσοτος καὶ πάμφθηνος τρόπος νὰ κατασταθῶμεν ἄτρωτα γιὰ πάντα τὰ παιδιά μας ἀπὸ τὴν διφθερίτιδα: τὸ ἀντιδιφθεριτικὸ ἐμβόλιο.

Δυστυχῶς στοὺς περισσοτέρους γονεῖς ὑπῆρχε μία ἐμφυτη ἀντιπάθεια γιὰ τὸ ἐμβόλιο. Ἴσως αὐτὸ ὀφείλεται στὴ μεγάλη ἀγάπη ποὺ τρέφουν πρὸς τὰ παιδιά τους καὶ τὸ βρίσκουν σκληρὸ νὰ τὰ κάνουν νὰ πονέσουν. Συνήθως βρίσκουν δικαιολογία ὅτι τὸ παιδὶ εἶναι γερὸ καὶ δὲν χρειάζεται μπόλι. Αὐτὴ ἡ δικαιολογία μπορεῖ ὅμως νὰ ἔχῃ μοιραῖα ἀποτελέσματα.

Ὁ ἀντιδιφθεριτικὸς ἐμβολιασμὸς γίνεται μόλις τὸ παιδὶ συμπληρώσῃ τοὺς ἕξι μῆνες. Ὁ ἐμβολιασμὸς γίνεται σὲ δόσ, τρεῖς δόσεις καὶ εἶναι ταχὺς ἁπλὸς καὶ ἀκίνδυνος. Ἐξ' ἄλλου τὸ ἀντιδιφθεριτικὸν ἐμβόλιον εἶναι τόσο ἀποτελεσματικό, ὥστε σὲ Κράτη ποὺ μπολιάζονται ὅλα τὰ παιδιά, ἡ διφθερίτις ἐξαφανίστηκε τελείως.

ΚΑΘΕ ΓΟΝΕΥΣ ἔχει ὑποχρέωσι νὰ πάῃ τὸ παιδί του στὸ πλησιέστερο κρατικό, δημοτικὸ ἢ κοινοτικὸ ἰατρεῖο καὶ νὰ τὸ ἐμβολιάσῃ δωρεὰν ἐναντίον τῆς διφθερίτιδος ἢ τὸ γιατρὸ τῆς οἰκογενείας.

Μὴν ἀμελήσετε λοιπόν. Κάνετε τὸ καθῆκον σας καὶ μολύσατε τὸ παιδί. Καὶ πρὸ παντὸς προσοχή. Προσέξτε τὰ συμπτώματα τῆς ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας. Στὴν πρώτη ἔνδειξι καλέστε τὸν γιατρό σας καὶ βάλτε τὸ παιδί σας στὸ κρεββάτι.

Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ παλεμήσῃ κανεὶς μιὰ ἀρρωστεια, εἶναι νὰ τὴν ἀποφύγῃ.

Δὲν δικαιολογεῖται σήμερα κρούσμα διφθερίτιδος καὶ πρὸ παντὸς θάνατος.

Ἐκ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἡμαθίας

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι εἰς τὸ Φροντιστήριον, τὰ θεωρητικὰ μαθήματα διδάσκονται ὑπὸ τοῦ Ἀριστούχου Καθηγητοῦ τῆς Φιλολογίας, ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΛΑΚΗ ὅστις ἀνήκει εἰς τὸ μόνιμον προσωπικὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «Νέα Ἐκπαιδευτήρια Βεροίας». Διδάξας ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον εἰς τὰ Φροντιστήρια Κατερίνης, ἐσημείωσεν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν μὲ τὴν εἰσαγωγὴν πολλῶν μαθητῶν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΕΝΟΣ ΕΘΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΕΡΟΜΕΝΟΥ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΚΑΡΑΒΑΓΓΕΛΗΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΕΛΑΪΔΗ δικηγόρου

Πρὸ ἡμερῶν ἔγραφα γιὰ τ' Ἀπομνημονεύματα τοῦ Καπετὰν Γιώργη Δικώνυμου—Μακρῆ Αὐτὰ ἐδημοσιεύθησαν δεύτερα ἀπὸ τὴν ἐν Θεσσαλονίκη σ' Ἑταιρείαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν» γιατὶ πρῶτα ἐδημοσιεύθησαν τοῦ Μητροπολίτου. Ἔπειδὴ ὅμως, μόνο χθὲς τὰ ἔλαβα, γι' αὐτὰ γράφω σήμερα πρωϊ υστέρως.

Ἐμεῖς οἱ παλαιότεροι τὸν ξέραμε σὰν θρῦλο. Ἕναν Μητροπολίτην, ποὺ κρατοῦσε μάνλιχερ στὸ ἕνα πλευρό, πιστόλι στὰ ἄλλο, «σαπούρδα» χιαστὶ τὶς φυσιγγιοθῆκες στὰ «μπέτη», καβάλα στὸ ἄλογο καὶ διάβαινε βουνὰ καὶ λαγκάδια κυνηγῶντας τοὺς Βουλγάρους. Ἦτο παντοῦ παρών, ἦτο ἀεικίνητος, ὅπου ἐνήδρευον οἱ Βούλγαροι δὲν περνοῦσε. Ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸν περίμεναν, ἐκεῖ παρουσιάζετο. Ἡ ἐξυπνάδα του, ἡ προνοητικότης του, τὸν ἔσωζε πάντοτε.

Μὲ τ' Ἀπομνημονεύματά του τώρα ἔρχονται νὰ ἐπιβεβαιωθοῦν ὅλα τὰ παραπάνω.

Μὰ καὶ κάτι ἄλλο ἐκπλήττει κάνει καὶ ἀπίστευτον, ἀλλ' ἀπολύτως ἀληθές.

Ὁ Μακεδονικὸς ἀγὼν ἦτο ἔργον τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας! Κόντρα πρὸς τὴν γνώμην καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων κυρίως στὴν ἀρχήν.

Οἱ κυβερνῶντες, ὅλοι οἱ κυβερνῶντες καὶ τότε καὶ σήμερον ἴσως καὶ αὔριον καὶ πάντοτε, κάνουν τὴν σκέψιν: «μὲ τόσα βάσανα μπορέσαμε καταλάβαμε μὲ τὴν Ἀρχήν, ἀφήσετέ μας ἡσύχους ν' ἀπολαύσωμε τ' ἀγαθά της».

Μάτην ὁ «Δεσπότης» —Ἔτσι ἦτο γνωστός—βομβάρδιζε τὰς Κυβερνήσεις δι' ἀναφορῶν καὶ ὑπομνημάτων ἀπὸ τοῦ 1900.

Μάτην ἔκρουε τὸν κίνδυνο ποὺ κινδύνευε ἡ Μακεδονία.

Μάτην ἀπεδείκνυεν ὅτι, μέχρι τοῦ Ἀλιάκμονος ποταμοῦ, ἔχει ἐπεκταθῇ ἡ ἐπιρροὴ τῶν Βουλγάρων.

Αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις δὲν τοῦ ἀπήντων· ἐκώφευον· ἐκαὶ μῶντο. Δὲν εἶχαν ἀκόμη συνέλθει ἀπὸ τὴν παραζάλη τῆς ἥττης τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον τόσον ἀνοήτως προεκάλεσαν.

Ὅλ' αὐτά, τὰ ὁποῖα τότε ὑποψιαζόμεθα, τὰ βλέπομε σήμερον ἐπαληθευόμενα ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ἀπομνημονευμάτων.

***

Χάριν τοῦ πολλοῦ κοινοῦ, καταχωρῶ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ ἀειμνήστου Παύλου Μελᾶ, πρὸς τὸν Μητροπολίτην.

«Ἀθῆναι τῇ 11 Ἰουνίου 1903

Σεβασμιώτατε

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ὅπως Σᾶς ἐκφράσω τὴν ἄπειρον λατρείαν καὶ τὸν ἄπειρον σεβασμόν, ὃν πρὸς Ὑμᾶς τρέφω, διὰ τὴν γενναίαν πατριωτικωτάτην ἐνέργειαν Ὑμῶν.

Οἱ ἀγῶνες Σας, γνωστοὶ ἤδη ὄντες, εἰς πολλοὺς καλοὺς πατριώτας, καὶ ὡς ἐλπίζω μετ' οὐ πολύ, εἰς ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλουσιν ἠλεκτρίσει τοὺς πάντας ὅπως σπεύσωσιν εἰς ἐνίσχυσιν Σας.

Οἱ ἕνδεκα Κρῆτες, οὓς Σᾶς στέλλομεν, εἶναι τέλειοι τύποι πολεμιστῶν. Γενναῖοι, εὐφυεῖς τολμηροί, ἀποφασιστικοί, φιλόδοξοι καὶ ἔχοντες ἀνεπτυγμένον τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐνισχύσωσι καταπληκτικῶς τὸν ἀγῶνα Σας. Ὁ ἤδη γνωστός Σας Γεώργιος Περάκης εἶναι ὁ καλλίτερος πάντων. Εἰς αὐτὸν δυνασθῆτε τὰ πάντα νὰ λέγητε καὶ νὰ τὸν συμβουλεύεσθε ἀκόμη, διὰ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ὑποπίπτουν εἰς τὴν Ὑμετέραν ἀμεσον καὶ πεφωτισμένην ἀντίληψιν. Εἰς ὅλους αὐτοὺς συνεβούλευσα νὰ φέρωνται μετὰ τριοφροσύνης καὶ εὐγενείας πρὸς τοὺς ἐντοπίους συναδέλφους των, ὅπως μὴ ἐξεγείρωσι τὴν ζηλοτυπίαν καὶ τὸ πάθος αὐτῶν. Ἐπίσης τοὺς συνεβούλευσα νὰ φροντίσωσι πάσῃ δυνάμει ὅπως ὁ ἀγὼν των εἶναι γενναιόφρων καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐχθρούς. Διότι πολλάκις μία ἐλεημοσύνη ἢ γενναιοφροσύνη, κάμνει πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸν φόνους.

Ὁ Περάκης θὰ σᾶς δώσῃ ἓν κρυπτογραφικὸν λεξικόν, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνεννοῆσθε μὲ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Ἀθ. Ἐξαδάκτυλον, ἐργαζόμενον εἰς τὰ σύνορα παρὰ τὴν Ἀσπροκλησιάν. Οὗτος εἶναι φρονιμώτατος καὶ πατριωτικώτατος συνάδελφός μου θὰ ἔχῃ δὲ πάντοτε Ἁγίας Γραφάς, διὰ τοὺς ἱερεῖς Σας, ἀρκεῖ νὰ στέλητε κατάλληλον ἄνθρωπον νὰ τὰς παραλαμβάνῃ.

Καὶ πάλιν ἐκφράζων τὴν πρὸς Ὑμᾶς ἄπειρον ἀφοσίωσιν διατελῶ ταπεινώτατος δοῦλος Ὑμῶν.

Παῦλος Μελᾶς

Ἀνθιν. Πυροβολικοῦ Υ. Γ.

Νομίζω ἀπαραίτητον διὰ πολλοὺς λόγους, νὰ μὴ ἐννοηθῇ ὅτι οἱ ἄνδρες αὐτοὶ εἶναι Κρῆτες. Ὥστε συστήσετέτο καὶ εἰς τοὺς ἰδίους. Π.Μ.»

Αὐτὰ ἔγραφεν ὁ Μελᾶς πρὸς τὸν Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος στ' Ἀπομνημονεύματά του ὁμιλεῖ μόνον περὶ δέκα, φαίνεται ὅτι ὁ ἑνδέκατος θὰ ἠμπυδίσθη.

«Ὁ Μελᾶς μοῦ στέλνει ἀπὸ δικήτου πρωτοβουλία δέκα Κρητικόπουλα τὸν Ἰούνιο τοῦ 1903 καὶ μοῦ γράφει: "Ἅμα μάθουν καλὰ τὸ τόπον, νὰ τοὺς κάμῃς Ὁπλαρχηγούς». Κι' ἀλήθεια, ἦταν ὅλα παλληκάρια.

«Μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς δέκα ἦταν ὁ Εὔθυμης Καούδης, κι ὁ Γιῶργος Δικώνυμος ἢ Μακρῆς, ποὺ διακρίθηκαν γιὰ τὴν παλληκαριά τους καὶ Γρηγορα ἔγιναν ὁπλαρχηγοί, καθὼς κι' ἕνας Σεϊμένης κι' ὁ Γιῶργος Περάκης κ. ἄ.

***

Ἀπὸ ἄλλες πηγὲς ξέρομεν ὅτι οἱ δέκα πρῶτοι Κρῆτες, ποὺ ἐστάλησαν ἀπὸ τὸν Μελᾶν, ἦσαν:

1. Εὐθύμιος Καούδης
2. ΛαμπρινόςΒοανὰς (ἐφονεύθη στὴνΛίπελκαμένηντὴν17)4)1905).
3. Στρατῆς Μπονάτος.
4. Μανοῦσος Καντουνᾶτος.
5. Νικ. Λούκος ἢ Λουκάκης
6. Γεώργιος Ζουρίδης
7. Γεώργιος Πέρρος ἢ Περάκης (ἐφονεύθη στὴ Χίο κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1912, ὡς ἐθελοντής).
8. Γεώργιος Σεϊμένης (ἦτο ἀσθενὴς στὴν Κλεισούρα καὶ τὴν ὥρα ποὺ ἐκοιμᾶτο συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους κι' ἐκρεμάσθη σ' ἕνα δένδρον. Ἔπειτα ἐρρίφθη σ' ἕνα φρέαρα ἀναμμένο τὴν 23)7)1903. Εἶναι ὁ πρῶτος Κρητικὸς ποὺ ἐφονεύθη στὴν Μακεδονία.)
9. Γεώργιος Στρατηνάκης
10. Γεώργιος Δικώνυμος.

(Ἐπειδὴ ἐκ τῶν δέκα οἱ πέντε ἐλέγοντο Γεώργηδες, κι' ἐπειδὴ ὁ Δικώνυμος ἦτο πιὸ ψηλός, τὸν παρωνόμασαν «Μακρῆν».

Ἂς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη ὅλων τῶν Μακεδονομάχων, γιατὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ Ἑλληνικότης τῆς Μακεδονίας καὶ σήμερον ἡμεῖς ὑπερηφανευόμεθα γι' αὐτούς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΑΪΔΗΣ

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

(τελευταῖον)

—Αὐτὰ εἶναι τὰ γεγονότα τῆς 16ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1912, ἀλλὰ ἡ Ἱστορία δὲν εἶναι δημιούργημα στιγμῆς ἢ στιγμῶν. Εἶναι καρπὸς πολυετῶν ἀγώνων. Τὰ Ἱστορικὰ Γεγονότα εἶναι προϊόντα προσπαθειῶν, ποὺ συντελοῦνται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀγωνιστῶν, τῶν πολυαρίθμων καὶ ἀφανῶν, ποὺ ἡ Ἱστορία τοὺς ἀγνοεῖ, ὡς ἄτομα καὶ τοὺς μνημονεύει ὡς σύνολον. ἈγωνίσταιἠτανὁλόκληρονὸἜθνοςδιότιμόνοτε ἀγωνίζηται ὅλοντὸ Ἔθνος ἑνωμένον, ἡ Ἑλλὰς μεγαλουργεῖ. Δι' αὐτὸ ἡ χώρα μας νικᾶ τὸν Χρόνον καὶ τὰ διάφορα ἐχθρικὰ στίφη. Εἶχεν δίκαιον ὁ Ἴων Δραγούμης, ὅταν ἔγραφε (σ'Ὁ Ἑλληνισμός μου καὶ οἱ Ἕλληνες», σελὶς 28): Δὲν ἐννοῶ πῶς μπορεῖ νὰ χαθῇ ὁ Ἑλληνισμός, ἀφοῦ ἐγώ, ὡς Ἕλλην, δὲν θέλω νὰ χαθῶ. Σ' ὅποιο Ἔθνος ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ δὲν θέλουν νὰ χαθοῦν αὐτοί, ὡς ἔθνος, δὲν πρόκειται νὰ χαθῇ τὸ Ἔθνος τους»...

***

—Θὰ ἔπρεπε νὰ στήσωμε πνευματικὸν ἀνδριάντα διὰ τοὺς γνωστοὺς καὶ τοὺς ἀφανεῖς Ἥρωας. Ἀλλὰ οἱ ἔπαινοι ὅταν ἀπευθύνωνται πρὸς ἐκείνους, ποὺδὲν ἔχουν πλέον ὕλικὴν ὑπόστασιν δὲν ἔχουν τὴν βαρύτητα, ποὺ χρειάζεται, διότι καὶ τοὺς ἀναξίους. ὅταν ἐκλείπουν δικαιώνομενκαὶ ἐπειδὴ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ φανῶμεν κόλακες, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν (Ἐπιτάφιος Περικλέους, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου) ὅτι «Οἱ ἔπαινοι, ποὺ λέγονται δι' ἄλλους. ἐπὶ τοσοῦτον μόνον εἶναι ἀνεκτοί, ἐφ' ὅσον ἕκαστος νομίζῃ, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἶναι ἱκανὸς νὰ κατορθώνῃ ὅμοια ἢ ἀνάλογα τῶν ἐπαινουμένων. Ὅ,τιδήποτε ὑπερβαίνει τοῦτο, προκαλεῖ ἀμέσως τὸν φθόνον καὶ τὴν δυσπιστίαν».

Γ.Χ.Χ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

—Ἐκυκλοφόρησεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 52—53 τεῦχος μηνῶν Ὀκτωβρίου-Νοεμβρίου τῆς ἀνωτέρω μηνιαίας ἐπιθεωρήσεως, διευθυνομένηςὑπὸ ἐπιτροπῆς.

—Σελίδες 38, εἰς τὶς ὁποῖες ἀναπτύσσονται ποικίλα θέματα οἰκονομικῆς φύσεως.

«ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ»

Ἐλάβαμεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 54 φύλλον τοῦ ἀνωτέρω περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει ἡ ὁμώνυμος ἑταιρία, μὲ ἐπιμέλειαν τῆς διαφημιστικῆς ὀργανώσεως ΛΑΔΕΛ. Κοσμεῖται μὲ πολλὴν καὶ καλήν, ἐκλεκτὴν ὕλην.

«ΕΥΗΜΕΡΙΑ»

—Ἐπίσης ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. 24 μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἀνωτέρου περιοδικοῦ, ποὺ ὅπως πάντα εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐξαιρετικόν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ ἰδιοκτησίας Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κείμενον ἐν Βεροίᾳ (πρώην χάνι Μεταλλίδη). Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικόν» καταλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτησίας κυρίαν Ἑλένην Γ. Ζαμάφογλου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν ποδιῶν

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἐγκατασταθεὶς μονίμως, ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του
Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
Μπαταρίες Μπέρεν, Μπάλερ, Ἀτομὶκ σαδισφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ
Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεσθε ἀπὸ τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΤ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χαρίση
ΒΕΡΟΙΑ

ΟΙΑΤΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ-ΝΙΚΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐγκατεστάθη εἰς Βέροιαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικέλλα ἀριθ. 3.
(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Δέχεται καθ' ἑκάστην

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ.

—Ἡ στήλη αὐτὴ αἰσθάνεται μεγάλην ἱκανοποίησιν, διότι πιστεύει, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ καταστροφὴ τῶν φρουτοπαραγωγῶν θὰ εἶναι—μάλλον—ἡ τελευταία.

Ὁ Ὀργανισμὸς ἐμπορίας καὶ ἐξαγωγῆς τῶν ὀπωροκηπευτικῶν, ποὺ συνεστήθη μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Κράτους ἀνοίγει νέους ὁρίζοντες διὰ τὴν μεγάληναὐτὴν τάξιν τῶνπαραγωγῶν.

—Μὲ τὰ ὀπωροκηπευτικὰ συμβαίνει κάτι Ἰδιόρρυθμο, διότι δὲν ἀπασχολεῖται μ' αὐτὰ μόνοι ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, ἀλλὰ καὶ σημαντικὴ μερὶς τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἀλέων, ποὺ προοπαθεῖ μὲ τὰ ἔσοδα ἀπὸ μία «φάρμα» νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἰσχνὸν προϋπολογισμόν.

—Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσέξῃ ἡ Κυβέρνησις εἶναι τὸ ὅτι πρέπει ἡ Ἑλλὰς νὰ καταστῇ αὐτάρκης εἰς βαγόνια ἐξαγωγῶν ἢ τοὐλάχιστον εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐπιβάλλεται ποινικὴ ῥήτρα ἐναντίαν τῆς Διεθνοῦς ἑταιρίας ἡ ὁποία ἔχει συμφέροντα νὰ καταστρέφεται ἡ φρουτοπαραγωγὴ τῆς χώρας μας.

—Ἐπίσης νὰ γίνεται μεγάλη προσπάθεια διὰ τὴν καλὴν ἐπιλογὴν καὶ συσκευασίαν τῶν ὀπωροκηπευτικῶν διὰ νὰ μὴ φθάνουν κατεστραμμένα εἰς τὶς ἀγορὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΛΙΤΙΑ

—Ἐπὶ τέλους διελευκάνθη τὸ Ἐγκλημα Χαϊδαρίου ἀφοῦ θρηνήσαμε τὸν χαμὸν δύο θυμάτων.

—Ἐκεῖνο, ὅμως ποὺ προκαλεῖ ἐντύπωσιν καὶ κακὲς σκέψεις εἶναι ἡ προηγουμένη ζωὴ τοῦ δολοφόνου.

—Κατοικοῦσε μὲ τὴν πολυπληθῆ οἰκογένειάν του εἰς ἕνα δωμάτιο—παράδειγμα. Καὶ εἶναι περιωρισμένης βουλητικῆς ἱκανότητος.

Ἔγιναν ἐπανειλημμένες ὁχλήσεις διὰ νὰ εἰσαχθῇ στὸ εἰδικὸ δασυλανάλλα ἀπερρίφθησαν διότι δὲν ὑπῆρχε θέσις!!!

—Καὶ διερωτᾶται κανεὶς ἂν πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ κεραμύδιν τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Κράτους ἢ ἀπὸ τὰ θεμέλια.

—Ὅταν ἀποκτοῦμεν πίδακες κυλιόμενες σκάλλες, διὰ νὰ τὶς χρησιμοποιοῦν διαβάτες, ποὺ εἶναι ἀνώμαλοι καὶ ἐγκληματικὲς φύσεις, ἐνῶ δὲν ὑπάρχουν τὰ κατάλληλα ἄσυλα, δὲν κτίζομεν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν στέγην καὶ μάλιστα σὲ ἄμμον;

—Πότε θὰ ληφθῇ πρόνοια λυσιτελῆς διὰ τοὺς ἐγκληματίες ἀνηλίκους καὶ ἐνηλίκους καὶ διὰ τοὺς φτωχοὺς ἀπομάχους τῆς ζωῆς;

—Ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια στὴν χώραν μας νοσεῖ ἡ εὑρίσκεται εἰς χειμερίαν νάρκην, ἡ ὁποία —δυστυχῶς-κατέλαβε καὶ τοὺς ἁρμοδίους. Κρίμα, διότι κινδυνεύομεν ὡς ἄτομα καὶ Κοινωνία

ΤΟ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΝ ΕΛΗΑΣ

—Ἐπὶ τέλους καὶ ἀνοπάντεχα ἐφθασαν τὰ προσχέδια Ἐλῆας τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων κ. Φαιδ. Κυδωνιάτη. Τὸ Π. γραφεῖον κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀπενέβη καὶ ἐνήργησε δραστηρίως.

—Τώρα εἶναι ἡ ὥρα νὰ δράσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ποὺ πρέπει νὰ ἀναθέσῃ ῥητῶ πλέον ἐντολὴν εἰς τὸν κ. Ζαροῦκαν ἢ ἄλλον ἀρχιτέκτονα, ὁ ὁποῖος, μὲ βάσιν τὸ προσχέδιον τοῦ κ. Κυδωνιάτη, νὰ συντάξῃ τὸ τελικὸν σχέδιον.

—Κινδυνεύομεν ἀλλοιῶς, νὰ χάσωμεν 850.000 δρχ. (500.000 δρχ. τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας, εἰς 500 000 τοῦ δανείου τοῦ Δήμου καὶ εἰς 150.000 δρχ. ποὺ ἐδόθησαν διὰ τὴν πισίναν τοῦ Τ.Ο.Σ), ἀλλὰ καὶ πολύτιμον χρόνον.

—Δὲν πρέπει ἡ ἀνοιξις καὶ τὸ καλοκαίρι νὰ ξανασυναντήσουν τὴν ἐρημωμένην πλατεῖαν Ἐμπορᾶς. λοιπόν, καιρὸς εἶναι διὰ ἔργα, ποὺ θὰ κοσμήσουν τὴν πόλιν.

ΤΟ ΠΡΩΟΝ

—Λυπούμεθα πολύ, διότι τὸ ἡρῶον τῆς πόλεως ἔγινεν ἀντικείμενον διαμάχης καὶ ἀσχημιᾶν. Δὲν νομίζομεν, ὅτι αὐτὴ ἡ ὀπάθεσις μπορεῖ νὰ διαιωνίζεται. Ἂς γίνῃ ὅ,τι εἶναι ὀρθόν, ὅ,τι πρέπει νὰ πράξουν οἱ ἁρμόδιοι.

—Μετετρέψαμε τοὺς ἥρωες εἰς...μάρτυρες, ἐνῶ συγχρόνως δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀξιοποιηθοῦν τὰ χρήματα ποὺ διετέθησαν διὰ τὴν πλατεῖαν Ὡρολογίου.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

—Παλαιὰ ἡ συνήθεια νὰ γίνεται λαϊκὴ ἀγορὰ κάθε Τρίτη εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκει κανεὶς εἰς φθηνὰς τιμὰς Ὀπωρολαχανικὰ κτλ, ποὺ πωλοῦν, ἰδίως οἱ κάτοικοι τῶν γύρω χωρίων.

Ἡ θέσις τελευταίως ἦτο ἡ πλατεῖα τῶν δύο Πλατανιῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἔργων ποὺ ἔγιναν διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ ἐχρησιμοποιήθηκε ἡ τοποθεσία ποὺ εὑρίσκεται κοντὰ εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀγοράν.

Οἱ κάτοικοι «τῆς Ἄνω ἀγορᾶς» διαμορτύρονται, διότι δὲν μεταφέρεται ἡ «Λαϊκὴ» εἰς τὴν προηγουμένη της θέσιν.

—Ἐμεῖς νομίζομεν, ὅτι τὴν θέσιν τῆς ἀγορᾶς θὰ πρεσδιορίσουν ἄλλα κριτήρια καὶ ὄχι τὰ συμφέροντα τῆς «Ἄνω ἢ Κάτω Ἀγορᾶς». Νὰ γίνεται ἐκεῖ, ὅπου ἀντικειμενικῶς συμφέρει εἰς τὴν πόλιν. Μὲ αὐτὰ τὸ πρῖσμα πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

—Εὑρέθησαν δύο καλοὶ(!) ἀξιωματικοὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ....ἄνοιξαν μία τρύπα ὄχι στὴ θάλασσα, στὰ νερά, ἀλλὰ εἰς τὸν Κρατικὸν τσουβαλένιον προϋπολογισμόν.

—Δὲν νομίζει τὸ Κράτος, πὼς πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν..Χρηματοκιβώτιον, ποὺ νὰ παρουσιάζῃ ἀσφάλειαν; Ἐννοοῦμεν, ὅτι εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ προφυλαχθῇ τὸ Δημόσιο χρῆμα καὶ μὲ προληπτικά, ἀλλὰ καὶ μὲ κατασταλτικὰ μέτρα.

—Σὲ αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν πρέπει νὰ ἀρκεσθοῦμεν σὲ ἡμίμετρα καὶ σὲ μικροποινές.

—Ἡ μόνη ποινή, ποὺ πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται εἶναι—εἰδικῶς νομοθετησομένη—τὰ ἰσόβια καταναγκαστικὰ ἔργα, διότι, ἐὰν ἕνας ἐγκληματίας ἀδικεῖ ἀμέσως μόνον ἕνα ἄτομον, ἕνας καταχρηστὴς ἀδικεῖ ἕναν ὁλόκληρον λαόν.

—Ἕναν λαόν, ποὺ φυτοζωεῖ, ποὺ μὲ δυσκολίαν ἐξασφαλίζει —κατὰ κανόνα—τὸ «πικρὸ» του ψωμί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τ.Ε.Β.Ε.
Δ)ΣΙΣ ΙΙ-ΤΜΗΜΑ Γ.'

Οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Τ.Ε.Β.Ε

Τὸ Τ.Ε.Β.Ε. ἀνακοινοῖ, ὅτι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1959, λήγει ἀνυπερθέτως ἡ προθεσμία ἐξοφλήσεως καὶ τῆς τρίτης δόσεως τῶν παγιοποιηθεισῶν παλαιῶν εἰσφορῶν Τ.Ε.Β.Ε.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων δὲν καταβάλουν ἐμπροθέσμως τὴν δόσιν ταύτην θέλουν διωχθῇ συμφώνως τῷ Νόμῳ.

Κατὰ τῶν ὑποχρεῶν, αἵτινες καθυστεροῦν πρὸς τὸ Τ.Ε.Β.Ε. τρεχούσας εἰσφορὰς, καθὼς καὶ τὰς προηγουμένας δόσεις τῶν παγιοποιηθεισῶν παλαιῶν τοιούτων, ἤρχισεν ἤδη ἡ ἐπιβολὴ ποινικῶν κυρώσεων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΕΛΠΕΣΗΣ τοῦ Εὐστρατίου καὶ τῆς Ἀγαθῆς τὸ γένος Ἀμπαζίδου γεννηθεὶς ἐν Κιβωτῷ Γρεβενῶν καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΣΟΦΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ τοῦ Γρηγορίου καὶ τῆς Ὀλγας τὸ γένος Ζαυπουλίδου γεννηθεῖσα ἐν Γεωργιανῇ καὶ κατοικοῦσα ἐν Γεωργιανῇ—Ἡμαθίας μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθῆναι ὀμένου ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΜΟΡΙΑΝΟΣ τοῦ Ἠλιάδ καὶ τῆς Διαμάντως τὸ γένος Μακᾶ γεννηθεὶς ἐν Λειβαδιᾷ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΣΤΡΑΤΟΥΛΑ ΚΙΟΥΜΟΥΣΤΙΔΙΤΟΓΛΟΥ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἀναστασίας τὸ γένος Κουγιουμτζίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθῆναι ὀμένου ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ τοῦ Λεωνίδα καὶ τῆς Εὐρυκλείας τὸ γένος Χιωνίδου γεννηθεὶς ἐν Ρωσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΡΑΧΗΛ ΓΟΛΣΟΥΖΙΔΟΥ τοῦ Ἡρακλῆ καὶ τῆς Ἀναστασίας γεννηθεῖσα ἐν Νέῳ Καυκάσῳ—Φλωρίνης καὶ κατοικοῦσα ἐν Καβάσιλα μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Κβαάσιλα.

—Ὁ ΚΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Σιμέλας τὸ γένος Καρπίδου γεννηθεὶς ἐν Κορυφῇ Κιλκὶς καὶ κατοικῶν εἰς Κιλκὶς καὶ ἡ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ τῆς Ἐλισάβετ καὶ τοῦ Κων)νου τὸ γένος Ἀμπαζίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἰ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ἡ Κα Κατίνα Κροντηρᾶ δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ 25 Νοεμβρίου.

—Ἡ Κα Αἰκατερίνη Γεωργ. Γαλτάνου δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ λόγω πένθους.

Ἐγκαίνια καταστημάτων

—Προχθὲς Παρασκευὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νεοδμήτου Ψαλιδωλείου «Κουστᾶ» τοῦ κ. Βασ. Ἠλιάδη ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς. Ὁ «Φρουρὸς» εὔχεται καλὲς δουλειές.

—Ἐπίσης τὸ περασμένο Σάββατο ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου Βιβλιοχαρτοπωλείου ὁ «Πυθαγόρας» Ξανθοπούλου—Σκαμνίδου ὅπου δύνανται νὰ βρῇ ὁ καθεὶς Βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη τῆς ἀρεσκείας του.

«ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ»
ΠΑΙΔΟΠΟΛΙΣ
«ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ»
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Παιδόπολις «ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ» Βεροίας, προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴνπρομήθειαντῶνκάτωθιειδῶν:

1) Δύο χιλιάδων τριακοσίων (2 300) χιλιογράμμων ἐλαίου ὀξύτητος οὐχὶ μείζονος τῶν τριῶν βαθμῶν.

2) Δύο χιλιάδων διακοσίων (2 200) χιλιογράμμων ζακχάρεως ψιλῆς Ἀμερικῆς.

3) Χιλίων τριακοσίων (1 300) χιλιογράμμων λίπους «ΟΛΥΜΠΟΣ ΣΠΥΡΩΤΟΣ».

4) Χιλίων ἑξακοσίων (1 600) χιλιογράμμωνφασολιῶνχονδρῶν

5) Τετρακοσίων χιλιογράμμων (400)τοματοπελτοῦνεαςέοοβείας

6) Ἑξακοσίων (600)χιλιογράμμων ἀρύζηςέγχωρίουγλασσέκαι

7) Ἑξακοσίων (600) χιλιογράμμων σάπωνος πρασίνου, περιεκτικότητος εἰς λιπαρὰ 64%.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1959, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10—11 π.μ. εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ Καφενεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Σάχα, παραπλεύρως τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Κατάθετέα ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν δραχμαὶ ἑπτὰ χιλιάδες (7.000) εἰς μετρητά, ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωρισμένης Τραπέζης.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθημένοι εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Παιδοπόλεως «ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ» Ὡραιοκάστρου Θεσσαλονίκης, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Καλῇ Παναγιᾷ τῇ 18)11)59

Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος
Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων δέχεται αἰτήσεις διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς ὠτορινολαρυγγολόγου ἰατροῦ καὶ ἑνὸς ὀφθαλμιάτρου διὰ τὸ Ὑποκατάστημα Βεροίας.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Ι.Κ.Α. Βεροίας.

Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος ΙΚΑ Βεροίας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιοκινητὴρ 10Χ12 ἵππων σὲ ἄριστη κατάστασι. Πληροφορίαι Ὡρολογίου Πετρελαιοειδῶν Διαβατοῦ Βεροίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ἀριθ. 209 ὁ 2ος ὄροφος νεοδμήτου οἰκοδομῆς ἐκ 4—5 δωματίων κλπ. κατάλληλον διὰ Γραφεῖα, Ἰατρεῖα, καταστήματα κλπ. Πληροφορίαι τηλ. 5—15

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΟΒ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λις τῶν Φ'ρρῶν.

Ἀξίζει νὰ σημειώσω, πὼς ἐδῶ γεννήθηκε ὁ Ρήγας Φερραῖος ἢ Βελεστινλῆς.

Ἀκόμη πὼς ἡ κωμόπολις αὐτὴ ἦταν στὴν ἀρχαιότητα πολὺ σπουδαία. Σήμερα ἔχει 3.097 κατοίκους, ἄλλοτε εἶχε περισσοτέρους καὶ ἦταν πολὺ ξακουστή, μαζὶ μὲ τὶς Παγασές. Ἂν θέλετε τὰ πιστεύετε συνδέεται καὶ μὲ τὴν Βέροιαν, γιατὶ μιὰ ἄποψις τὴν πόλιν μας τὴν θέλει Φεραὶ ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Φέρωνα. Ἔτσι καὶ ἐδῶ ὑπάρχει τὸ θέμα ἂν πρέπει νὰ γράφεται ἡ λέξις μὲ ἕνα ἢ δύο ρ Ἀρκεῖ νὰ σημειώσω, πὼς οἱ Τοῦρκαι τὴν Βέροιαν, τὴν λέγανε Καρα—Φέροια (Μαύρη—Φέροια—Φεραί). Νά, ποὺ συγχωνεύουμε. Καὶ μετὰ σοῦ λέει, πὼς ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος.

* * *

—Καὶ τώρα βρισκόμαστε στὸ Βόλο. Εἶναι κοσμοπολίτικη πόλις, ποὺ κτίσθηκε μετὰ τὸ 1862, δηλαδή, γιὰ νὰ θυμᾶστε, μετὰ τὴν ἔξωσι τοῦ Ὄθωνα καὶ τὴν ἄφιξιν τοῦ Γεωργίου Αἱ Σήμερα ἔχει 65.000 κατοίκους, εἶναι δηλαδὴ πολὺ μεγαλύτερη τῆς Λάρισας.

Πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας. Παρατηρῶ πὼς στὴν ὀνοματολογία παρουσιάζεται κάποια ἰδιομορφία. Ὁ νομὸς λέγεται Μαγνησίας, πρωτεύουσα εἶναι ὁ Βόλος καὶ ὁ Δῆμος τοῦ Βόλου, καλεῖται Δῆμος Παγασῶν!

—Εἶναι μιὰ πολὺ ὡραία πόλις μὲ ἀληθινὴ θάλασσα ὄχι μόνον στὴν προεκλογικὴ περίοδο—ὁπότε ὅλες οἱ πόλεις ἔχουν —ἀλλὰ πάντοτε.

—Μάλιστα διὰ καλή μας τύχη, τόσο δική μας, ὅσο καὶ... εἶχε πλευρίσει μία μοῖρα ἀπὸ 7-8 μικρὰ πλοιάρια τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ. Ἔτσι εἴδαμε καὶ ναῦτες... στὴν ξηρά.

—Στὴν διακοπὴ μίας ὥρας ποὺ κάναμε βρῆκα τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ—γιὰ πρώτη φορά, γιατὶ ξαναπῆγα—στὴν ἔκθεση ζωγραφικῆς καὶ ψηφιδωτῶν τοῦ κ. Β. Καζάκου. Μαζί μου ἦταν καὶ ὁ φίλος μου καὶ φίλος τῆς τέχνης κ. Α.Γ καὶ ἔτσι μπόρεσα κάνοντας καὶ μιὰ συνομιλία μὲ τὸν καλλιτέχνη νὰ μὴ περιεργασθῶ, ἀλλὰ νὰ μελετήσω τὰ ἐκθέματα.

—Ἂς σημειώσωμεν δυὸ λόγια, ἐπειδὴ ἀξίζει, ἂν καὶ θὰ διαπιστώσετε.

—Ἡ Ἔκθεσις στεγάζεται στὴν αἴθουσα τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας Βόλου (Παγασῶν). Εἶναι ἡ ὥρα 10.30' τὰ πρωῒ καὶ μετὰ μισὴ ὥρα μόνον θὰ εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἡ εἴσοδος. Χάρις, ὅμως, στὴν ἰδιότητά μου στὴν ἐφημερίδα μας ὁ ἀστυνομικὸς κ. Ἀπόστ. Καραποστόλης μᾶς ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδον καὶ ἔτσι ἡ ἔκθεσις γίνεται Ι.Χ. γιὰ δύο ἐπισκέπτες.

—Ὁ κ. Καζάκος εἶναι ἕνας μὲ σήλικος, δύνατος, ἥρεμος Καλλιτέχνης. Ἐκθέτει πολλοὺς πίνακες (ζωϊκὰ, σκηνὲς ἀπὸ τὴν κοινωνικήν, οἰκογενειακὴν ζωὴν, προσωπογραφίες, ἀναπαράστασις ὀπωρῶν) Γλυπτὰ καὶ ψηφιδωτά.

—Ἔχει πολλὴν ἔκφρασιν στὶς προσωπογραφίες καὶ στὴν ἀπεικόνισιν φρούτων. (Ἴδιως ἕνας πίνακάς του μὲ σουλτανιὰ σταφύλια καὶ ἕνας ἄλλος μὲ σῦκα εἶναι «ζωγραφιὰ φθεγγομένη»).

—Τὰ ψηφιδωτά των εἶναι μοναδικά. Ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν ξαναεῖδα τέτοιαν τεχνοτροπία. Χρησιμοποιεῖ μικρὰ κομμάτια, ὄχι πέτρας ἀλλὰ ἀπὸ γυαλί. Τὰ χρωματίζει ἀνάλογα, πὼς θέλει καὶ παρουσιάζει ἕνα ἐξαιρετικὸ σύνολο. Μεγάλη ἐπιτυχία Ἔχει σὲ πίνακες ἀνίων, τερατσιῶν διαστάσεων: 1,50 μέτρων καὶ περισσότερον. Ἰδιαιτερα ὡραῖοι οἱ πίνακες σὲ στὺλ Βυζαντινῆς τέχνης.

—Οἱ τιμὲς εἶναι.... ἀλμυρὲς, διότι κοντὰ εἶναι ἡ θάλασσα καὶ τὰ ἀραβουργήματα αὐτὰ κρύβουν πολὺν κόπον καὶ ὑπομονήν. Σημειώνω, πὼς ἕνας ψηφιδωτὸς πίνακας τετραγώνων διαστάσεων τιμᾶται 22.000 δραχμὲς καὶ ἀναπαριστᾶ τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ.

* * *

—Φεύγουμε ἐπὶ τέλους γιὰ τὸ Πήλιον. Ἂς σημειώσω ὅμως, ὅτι ἀπὸ τὴν Βέροιαν, μέχρι τὴν Λάρισαν τὸ Πούλμαν χρειάσθηκε μόνο 2 ὧρες καὶ 15' λεπτὰ καὶ πὼς σ' ὅλη τὴν διαδρομὴν ὁ ἀρχηγὸς μᾶς ξέσταινε ἡ κρύωνε μὲ τὰ ἀτέλειωτά του καὶ μὲ τὰ πειράγματά του, ποὺ εἶχαν σὰν στόχον παρακαθήμενον στὸ πούλμαν καὶ στὸ σπῆτι του-Εἶχαν σὰν θέμα τὶς τάσεις τοῦ θυμάτος πρὸς τὰ....ξυνά.

—Ἡ θέα πρὸς τὸν Παγασητικὸν (ἐδῶ παρακαλῶ τὸν τυπογράφον νὰ μὴν τὸν κάμῃ... Μπαγασητικόν) Κόλπον εἶναι μοναδική.

—Δὲν συναντᾶται πουθενά. Τὰ χωριὰ εἶναι σκαρφαλωμένα πάνω στὰ βράχια, ποὺ εἶναι καταπράσινα. Οἱ Ἐλαιῶνες εἶναι τὸ συνηθισμένο μοτίβο καὶ ἡ θάλασσα ἀνανακλᾶ τὰ βλέμματά μας καὶ τὰ πισωστέλνει πρὸς τὸ Πήλιο.

—Βλέπομε ὁλόκληρο τὸ Βόλο—τὶς παλαιὲς Παγασὲς—σὰν ἕνα τσιμπλὼ, ποὺ ὁ ἄνθρωπος συνεργάτης τῆς φύσης ζωγράφισε. Σὲ μιὰ γωνιὰ παρατηρεῖ κανεὶς ὅ,τι ἄφησαν οἱ σεισμοὶ τοῦ 1955.

—Ἀπομυκρυνόμενοι ἀπὸ τὸν Βόλο θυμᾶμαι τώρα, τὸν Δελμοῦζο, ποὺ στὴ ξακουστὴ σχολὴ τοῦ Βόλου ἐχάραξε—ὕστερα ἀπὸ τὸν Ψυχάρη—μαζὶ μὲ τὸν Μανώλη Τριανταφυλλίδη—ποὺ πέθανε πρὸ λίγου τοὺς δρόμους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

—Τὸ Πήλιον δὲν εἶναι χωριὸ, ὅπως νομίζαν μερικοί. Εἶναι ἕνα βουνό, ποὺ ὑψώνεται πάνω ἀπὸ τὸ Βόλο, καὶ ἡ ὑψηλότερη του κορυφή, τὸ Πλιασίνι ἔχει ὕψος 1548 μέτρων.

—Ἀπὸ τὰ διαφημιστικὰ φυλλάδια—Ἑλληνικὰ καὶ ξενόγλωσσα—ποὺ μοῦ ἔδωσαν στὴν Τουριστικὴ Ἀστυνομία ἱκανοποιοῦντας ἀπαίτησή μου, πληροφοροῦμαι πολλά. Ἕνας κατατοπιστικὸς χάρτης μὲ κυβοδηγεῖ.

—Τὸ τμῆμα Βόλου τῆς Ἑλληνικῆς Περιηγητικῆς Λέσχης—κάτι σὰν τὸν Τ.Ο.Β.— σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἀστυνομία, φροντίζει διὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν ἐπισκεπτῶν.

—Λοιπὸν στὸ περίφημο Πήλιο, στὰ παλάτια τοῦ Κένταυρου Χείρωνος, κοντὰ στὰ χωριὰ Τσαγκαράδες ὁ Δίας πάντρεψε τὸν Βασιλέα Πηλέα καὶ τὴν νεράϊδα Θέτιδα, ὅπως λέγει ὁ Ὅμηρος στὴν Ἰλιάδα του καὶ ὁ Πίνδαρος. Νά, ποὺ συναντοῦμεν καὶ τὴν Μυθολογία. Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς θὰ ἤθελα νὰ πάγω στοὺς Τσαγκαράδες, ὄχι γιὰ νὰ ἰδῶ μόνον τὸ Τουριστικὸν ξενοδοχεῖο τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἀλλὰ διότι κάτι θὰ ἄκουγα, μιὰ καὶ εἶναι γνωστό, πὼς σαυτὸ τὸ χωριὸ τοῦ Πηλίου ἔμεινε ὁ Πρωθυπουργὸς μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ μὲν «αἱ βουλαὶ» τοῦ γράφοντος, ἀλλαὶ δὲ αἱ διαταγαὶ τοῦ προγράμματος.

* * *

—Ἔτσι πορευόμαστε—πάνω σὲ πούλμαν ὅμως γιὰ τὴν Πορταριά ὁπουδὲν βρῆκα σπίτια μὲ πολλὲς πόρτες Ἀλλὴ ἀσφαλῶς ἡ προέλευση τῆς ὀνομασίας. Καὶ τώρα ποὺ ἔχει ἀρχίσει ἡ πεῖνα κανονίζομεν διὰ τὸν ἐπισόδειον. Εὐτυχῶς τὸ γραφεῖον ἀδελφῶν Καλογήρου εἶχε τηλεγραφήσει σχετικῶς, ἀλλὰ ὁ ἰδιοκτήτης εἶδε τὴν κακοκαιρίαν καὶ δὲν μᾶς περίμενε. Ποῦ νὰ ξέρῃ ὁ ἔρμος, ὅτι ἐδῶ βρέχει πάντοτε καὶ ὅταν δὲν βρέχῃ ψυχαλίζει καὶ ὅταν δὲν ψυχαλίζῃ, συννεφιάζει.

—Ἔτσι ἀντιμετωπίζομε....λοιπόν. Τελικῶς κάτι γίνεται. Καὶ ξεκινᾶμε γιὰ μιὰ μετάβασι, μικρὲς...Διακοπὲς στὴν (ὄχι Κολλοπετινίτσα) ἀλλὰ Μακρυνίτσα. Καὶ ἰδού, ἀντὶ νὰ συναντήσουμε τὸν... Χατζηχρῆστο μὲ τὸν Φωτόπουλο κτλ. νάσου οἱ καταπονητικοί.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

Ὑπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ„
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
30
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 193

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 26 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΑΝ

ΠΡΟΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

—Μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἀδίκου μένου, τὴν φωνὴν τοῦ ἀπελπισμένου, τὸν φόβον τοῦ ἀπίστου παρακολουθεῖ ὁ λαὸς τὴν ἀχαρακτήριστην νοοτροπίαν τῆς ἡγεσίας του.

—Ἐπίστευσεν εἰς τὶς Σειρῆνες, ποὺ εἶχαν ὑποσχεθῆ τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τῆς Δημοκρατίας, ὅπου οἱ ἡγέται πιστεύουν, ἀγωνίζονται διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ «πιστεύω» τους καὶ προκαλοῦν καὶ τὴν πίστιν τῶν ἁπλῶν πολιτῶν. Εἰς τὸ παρελθὸν ὁ λαὸς ἔπασχεν ἀπὸ τὸν πολιτικὸν φανατισμόν, ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν ἡγεσίαν του. Τὰ πολιτικὰ πάθη ἐκυριαρχοῦσαν εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν καὶ οἱ διχασμένες οἰκογένειες, ἐξ αἰτίας τῆς διαφορετικῆς πολιτικῆς τοποθετήσεως τῶν μελῶν αὐτῶν, ἦταν πολυάριθμες. Αὐτὴ ἡ ἔντασις τῶν πολιτικῶν «πιστεύω» δὲν ἔφερε καλὰ ἀποτελέσματα

—Δὲν ἀναπολοῦμεν συνεπῶς, τέτοιες στιγμές. Τὰ ἄκρα γκρεμίζουν, δὲν θεμελιώνουν. Ἡ Δημοκρατία θέλει τὴν πολιτικὴν ὡριμότητα τῶν πολιτῶν καὶ τὴν πολιτικὴν ὡριμότητα κατακτολεμεῖ ὁ πόλεμος τῶν ἐξτρεμιστῶν.

***

—Αὐτὰ συνέβαιναν κατὰ τὸ παρελθόν. Σήμερα, ἀλλοίμονο, συμβαίνουν χειρότερα γεγονότα

—Γλυτώσαμε ἀπὸ τὴν Σκύλλαν τῆς πολιτικῆς ἐμπαθείας καὶ προσχωροῦμεν στὰ ἐδάφη ποὺ ἐξουσιάζονται ἀπὸ τὴν Χάρυβδιν.

—Ἔπεσαν οἱ πύργοι τῶν «πιστεύω» καὶ κυριαρχεῖ μιὰ νέα ἀρχή: "Ἕνα πιστεύω, ὅτι τίποτε δὲν πιστεύω!!

Καὶ ἂν ἡ ἀνάλογη ἔκφρασις τοῦ Σωκράτη ἦταν ἡ ἴδια μὲ γνῶσις, ἡ ἔλλειψις πίστεως, ποὺ χαρακτηρίζει τὸν "Ἕλληνα πολίτη εἶναι ἕνας κίνδυνος.

—Κινδυνεύομεν, διότι τίποτε δὲν εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὸ ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν πολιτῶν. Ἡ ἀδιαφορία εἶναι ἡ τροφὸς τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῆς καταλύσεως τῶν πολιτευμάτων.

***

—Ἀλλὰ ποία ἡ αἰτία; Διατί ὁ λαὸς εἶναι ἀπελπισμένος, ἀδιάφορος;

—Διότι πταίει ἡ ἡγεσία του. Ὑπάρχουν δύο εἴδων ἡγέται: Ἐκεῖνοι, ποὺ ὑποτάσσουν τὸ συμφέρον, τὸ προσωπικόν, χαλιναγωγοῦν τὸν ἑαυτόν τους, τὸν τελειοποιοῦν καὶ εἶναι ἕτοιμοι καὶ κατάλληλοι νὰ ὁδηγήσουν τὸν λαόν. Λόγο' λέγουν τὴν ἀλήθειαν, διότι ἡ ἀρχὴ κάθε ἠθικῆς κινήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Αὐτοὶ οἱ ἡγέται εἶναι ὀλίγοι. Δυστυχῶς εἶναι ὀλίγοι καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ τοὺς ἀκολουθοῦν, διότι εἶναι πικρόν, ἀλλὰ ἀληθινὸν ὅτι, ἡ ἀλήθεια γίνεται πηγὴ ἐχθρότητος. Ὁποιος γκρεμίζει ἄφοβα τὶς ψευδαισθήσεις τῶν συνανθρώπων του, κινδυνεύει νὰ μείνῃ κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια.

—Ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄλλοι ἡγέται, οἱ ὁποῖοι θὲν κατώρθωσαν νὰ ὑποτάξουν τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν τους, ἐπιθυμοῦν, ὅμως, νὰ κυβερνήσουν τοὺς ἄλλους. Αὐτοὶ ὑπάρχονται, διότι γνωρίζουν, ὅτι δὲν θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ τὰ ἐφαρμόσουν. Θὰ ὡρυοῦν τὸν λαόν, σὰν πιάνι, σὰν θεραπαινίδα τοῦ ἐγωϊσμοῦ τους.

Ἀρχὴ τους ὁ ἐγωκεντρισμός. Μέσα ἡ δημαγωγία.

***

—Καὶ ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα:

Ἡ ἡγεσία μας δημαγωγεῖ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων πιστεύουν μόνον εἰς τὴν ματαιοδοξίαν τους. Ἀλλάσσουν κατευθύνσεις, τάσεις, ἀκέψεις, «πιστεύω», διότι τὸ μόνο, ποὺ ἐπιδιώκουν εἶναι πῶς θὰ γίνουν πρόεδροι Κυβερνήσεως. Τοὺς λείπει τὸ «γνῶθι σαυτόν».

Οἱ Βουλευταί μας σ' ἕνα ἄξιωμα πιστεύουν, πῶς θὰ κατορθώσουν νὰ διατηρήσουν τὴν βουλευτικήν των ἰδιότητα. Καὶ ἂν ὁ Ἀρχιμήδης εἶπεν: «μή μοῦ ταὺς κύκλους τάραττε», αὐτὴ διακηρύσσουν «μή μοῦ τὴν ἀπολογημόσυνον ἀφαιρεῖτε».

—Ἰοῦ βαβίζομεν, λυπᾶμαι;

Δὲν θὰ ξυπνήσῃ ἡ ἡγεσία; Δὲν θὰ νοιώσῃ, ὅτι ἡ Δημοκρατία κινδυνεύει; Δὲν θὰ χαλινώσουν τοὺς ἑαυτούς τους;

—Ἂς προσέξουν, διότι ἡ μεγάλη φωτιά, ποὺ ἄναψε ὁ λαὸς καίει τὰ εἰδωλά τους. Ἂς μὴ ἐπιθυμοῦν τὸ τέλος τους, διότι ὁ λαὸς ἐξύπνησεν: Εἴτε, σεῖς ἡγέται θὰ ἐνωθῆτε. θὰ συνεργασθῆτε διὰ νὰ ἐκπληρώσετε τὸ καθῆκον σας εἴτε ὁ λαὸς θὰ γίνῃ μία συνισταμένη δυνάμεων διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν πιστεύει σὲ σᾶς, ἀλλὰ ἔχει συνειδησιν τῆς δυνάμεώς του καὶ τῆς δημαγωγίας σας. Ξυπνῆστε προτοῦ εἶναι ἀργά.

Γ.Χ.Χ.

ΙΔΡΥΜΑ
Η ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ἀθῆναι τῇ 20 Νοεμβρίου 1959

ΕΚΚΛΗΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Μ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Καὶ ἐφέτος ἀπευθύνομαι πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν διὰ νὰ τοῦ ὑπενθυμίσω τὸ χρέος ποὺ ἔχομε πρὸς τοὺς ἀκρίτας φρουρούς μας.

Ὅσοι αἰσθάνονται τὰ χρέος αὐτὸ ἂς συνεισφέρουν στὸν Ἔρανον τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν ἀκριτῶν καὶ τῶν Τ.Ε.Α. θὰ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις γιὰ τὴν σκέψιν τους.

ΦΡΕΔΕΡΙΚΗ Β.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Χθὲς Κυριακὴν περὶ ὥραν 11π.μ. ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου ἀριθ. ἡ παραπλεύρως Ἀγ. Ἀντωνίου οἰκία Καμπίσογλου, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος Ἰατροῦ κ. Κων)νου Χατζῆ Ἀριστούχου Διδάκτορος Βυτκονεστατίου ἄρτι ἀφιχθέντος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Στὰ ἐγκαίνια παρέστησαν πλῆθος ἐπιστημόνων καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου τῆς κοινωνίας Βεροίας.

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΑΛΛΑ ΛΥΠΗΜΕΝΟΣ

Ὁ Δάντης στὸ φανταστικό του ταξείδι στὴν κόλασι, ποὺ περιγράφει στὴ «Θεία Κωμῳδία» ἀκολουθώντας τὸν Βιργίλιο ὡς ὁδηγό του, φθάνει στὴ θύρα τῆς κολάσεως. Πάνω ἀπὸ τὴ θύρα τούτη ἦταν μιὰ ἐπιγραφὴ ποὺ ἔλεγε τὰ ἑξῆς: «Ὅσοι μπαίνετε ἐδῶ μέσα, χάσετε κάθε ἐλπίδα». "Ἀκουσε γογγυσμοὺς καὶ θρήνους. Ρώτησε τὸν Βιργίλιο ποιοὶ ἦταν αὐτοὶ ποὺ στέναζαν ἔτσι. Ὁ Βιργίλιος τοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ ἔζησαν στὴ γῆ χωρὶς κανεὶς νὰ τοῦ ἐπαινέσῃ ἡ κακίση, ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἐπανεστάτησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ μὰ καὶ οὐδὲ τὲ ἐπίστευσαν σ' Αὐτόν. "Ἦταν ἄν θρωποι φίλαυτοι. Καὶ τὸ ἔλεος καὶ ἡ δικαιοσύνη τοὺς περιφρονοῦσαν. Ὁ Οὐρανὸς δὲν τοὺς δεχόταν, ἀλλὰ οὔτε κι ἡ κόλασις. "Ἔτσι, λοιπόν, ὁ Δάντης τοὺς βρῆκε ἐδῶ στὴν πόρτα τῆς κολάσεως. Μιὰ στιρφογυρίζουσα σημαία τὸν ξεπέρασε μὲ πολὺ κεφαλῆς μιᾶς ἀκολουθίας ἀνευμάτων. Μεταξὺ τῶν ἀνευμάτων αὐτῶν ὁ Δάντης διέκρινε «τὴν σκιὰ ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἀπὸ δειλία ἀρνήθηκε». Μερικοὶ ἑρμηνευταὶ τοῦ Δάντου λέγουν ὅτι αὐτὴ ἡ σκιὰ ἦταν τοῦ πλουσίου ἐκείνου ἄρχοντος ποὺ κάποτε εἶχε ἔλθει στὸν Χριστό, ἀλλ' ἀρνήθηκε νὰ Τὸν ἀκολουθήσῃ φεύγοντας ἀπὸ κοντά Του λυπούμενος.

Παρ' ὅλο ποὺ ἦταν πλούσιος ὁ νέος αὐτὸς καὶ εἶχε πολὺ ἐξουσία στὰ χέρια του, γιατὶ ἦταν ἄρχων, ἦλθε στὸν Χριστό. Αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ Τὸν πλησιάσῃ καὶ νὰ μιλήσῃ μαζύ Του. Ὑπῆρχε κάποιο κενὸ στὴν ψυχή του ποὺ οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε ἡ ἐξουσία, μποροῦσαν νὰ ἱκανοποιήσουν. "Ἦταν ἄν θρωπος εἰλικρινής, νἀπὸ κι ὁ Χριστὸς μόλις τὸν εἶδε τὸν ἀγάπησε. Δὲν ντράπηκε νὰ ἔλθῃ στὸν Ἄρι στό. Θὰ ἔκαμνε, ἄραγε, σήμερα ἕνας βαθύπλουτος ἄρχων ὅ,τι ἔκαμε ὁ νέος αὐτός; Νὰ πάῃ νὰ σὺν αντήσῃ ἕναν ποὺ ἐπὶ τριάκοντα χρόνια ἦταν ξυλουργὸς σὲ μιὰ κωμόπολι καὶ τώρα γύριζε στὴν Παλαιστίνη θαυματουργῶν; Ἀλλ' ἦταν φτωχὸς καὶ τὴν κεφαλή Του δὲν εἶχε ποῦ ν' ἀκουμπήσῃ.

"Ἐλα ὅμως ὁ ἄρχων τοῦτος μ' ἐν θουσιασμὸ καὶ ταπεινοφροσύνη. Τρέχάτως ἦλθέν στὸν Χριστό. Κι ὅταν ἦρθε γονάτισε μπροστὰ στὸν Ἀριστό. Αὐτὰ μᾶς τὰ λέγει ὁ Μᾶρκος στὴν ἀντιστοιχη περιγραφή μου.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲν εἶναι ἄσχημο πρᾶγμα. Ἐκεῖνοι ποὺ κατώρθωσαν κάτι τὸ ξαιρετικὸ στὴ ζωὴ χαρακτηρίζοντα ὀπὸ ἐνθουσιασμό. Ἐνθουσίασου καὶ σὺ ἀκολούθησε ὅ,τι ὑπάρχει κάποιος ποὺ θὰ μπορέσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ κενὸ τῆς ζωῆς σου. Τρέξε νὰ Τὸν συναντήσῃς

Δὲν ἐμοιαζε τοῦ Νικοδήμου ποὺ ἦλθε νὰ συναντήσῃ κρυφὰ τὰ βράδυ. Κι αὐτὸς ἄρχων Ἑβραῖος ἦταν ἀλλ' ἦλθε στὰ φανερὰ χωρὶς νὰ φοβηθῇ τὶς συνέπειες καὶ τὸν πιθανὸ ἀφορισμὸ τῶν δμοθρήσκων του. Ἦταν θαρραλέος. Γι' αὐτὸ κι ὁ Χριστὸς τὸν ἀγάπησε.

Τὸν ἀγάπησε γιατὶ ὁ νέος αὐτὸς ζητοῦσε κάτι ὑψηλότερο ἀπὸ τὴν ὅλη καὶ πέραν τῆς προσκαίρου αὐτῆς ζωῆς. "Ἦλθε στὸν Χριστὸν νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ μάθῃ τὸν τρόπο τῆς ἀποκτήσεως αἰωνίου ζωῆς. "Ἴσως σὲ ποιὰ διαβάσεις τῆς γραμμὲς αὐτὲς ἀπολαμβάνεις κάθε τι τὸ ὑλικό. Χαίρεσαι τὴν παροῦσα ζωή, ἀλλὰ τί περὶ τῆς μελλούσης; Σκέφθηκες ποτὲ νιὰ τὴ ζωή, τὴν αἰώνια;

"Ἦταν φαίνεται ἠθικὸς ὁ Φαρισαῖος ἄρχων, γιατὶ ἀρκετὲς ἀπὸ τὶς βασικὲς ἐντολὲς τὶηροῦσε ἀπὸ μικρός. "Ηξευρε ὅμως ὅτι ἡ αἰωνία ζωή, ἡ ψυχικὴ σωτηρία, εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ τὴν τήρηση τῶν Θείων ἐντολῶν καὶ τὴν ἠθικὴ ζωή. Εἶναι συσχέτισι μὲ Αὐτὸν τὸν Θεόν διὰ τοῦ Υἱοῦ Του τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ εἰσδοχὴ Του μέσα στὴν καρδιά μας διὰ τῆς πίστεως.

Γιατὶ ὅμως ὁ Χριστὸς νὰ τοῦ πῇ νὰ πάῃ νὰ πουλήσῃ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νὰ τὰ δώσῃ στοὺς φτωχούς; Ποιὸ ἦταν αὐτὸ τὸ ἕνα πρᾶγμα ποὺ τοῦ ἔλλειπε; "Ἦταν ἡ αἰωνία ζωὴ ποὺ ἦλθε μόνος του ὁ ἴδιος νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ἀλλὰ μήπως μὲ τὴν διανομὴν τῶν ἀγαθῶν του θὰ μποροῦσε τὰ τὴν ἀποκτήσῃ;

Ὁ Χριστὸς διέκρινε στὸ πρόσωπο τοῦ πλουσίου Φαρισαίου ἄρχοντος ποιὸ ἦταν τὸ εἴδωλο τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς του. "Ἔπρεπε τὸ εἴδωλο αὐτὸ νὰ ἐκλείψῃ. Ἡ παραγγελία τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐσήμαινε ὅτι διὰ τῆς φιλανθρωπίας θὰ μποροῦσε νὰ κερδήσῃ κανεὶς τὴν ψυχήν του. Μεγάλη παρανόησις τῆς προσταγῆς τοῦ Χριστοῦ. Τὴν φιλανθρωπίαν βέβαια ὁ Χριστὸς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον συνιστοῦν, ἀλλ' ὡς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ σωτηρίας καὶ ὄχι ὡς τὸ μέσον τῆς ἀποκτήσεως της.

Ἁπλῶς τὰ πλούτη ταῦ ἄρχοντος αὐτοῦ ἦταν τὸ εἴδωλο ποὺ τὸν ἐχώριζε ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὁ Χριστὸς θέλει ἡ τὴν πρώτη θέσι στὴν καρδιὰ καὶ ζωὴ μας ἢ καμμιά. Δὲν μποροῦμε νὰ ἔχωμεν τὰ χρῆμα ἢ ὅ,τι δήποτε ἄλλο πρᾶγμα πρῶτα κι' Ἐκεῖνον δεύτερον. Δυστυχῶς αὐτὸ γίνεται μὲ τοὺς περισσοτέρους αὐτοκαλουμένους χριστιανοὺς τῆς ἐποχῆς μας. Ἂν ὁ Χριστὸς ὁμιλοῦσε στὸν Νικόδημο θὰ ταῦλεγε νὰ παρατηθῇ τοῦ φόβου τῶν ὁμοθρήσκων του. Ἂν στὸν Ἡρῴδη Ἀντίπα θὰ τὸν προσέτταττε νὰ παύσῃ νὰ συζῇ μὲ τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του φιλίππου. Δὲν ἔτόλμα βέβαια, στὴ δικιά σου τὴν περίπτωσι τί θὰ σοῦ ἔλεγε ὁ Χριστός. Τὰ ξεύρεις ὅμως σὺ κάλλιστα. Τὸ ξέρε: κι' Ἐκεῖνος. Γ' ἀκοῦς, ἀλλὰ τί θὰ κάμῃς;

Θὰ παρατεθῇς, ἄραγε, τοῦ εἰδώλου σου αὐτοῦ καὶ θὰ βάδισης πρώτη θέσι στὸν Χριστὸ δεχόμενός Τον ὡς προσωπικὸ σου Σωτῆρα, ἢ θὰ φύγῃς καὶ σὺ λυπημένος; Τί ποτε στὸν κόσμο τοῦτο δὲν θὰ σοῦ δώσῃ τὴ χαρὰ ποὺ θὰ σοῦ ἐδιδε ἡ μὲ τὸν Χριστὸν γνωριμία. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκλέξῃς μεταξὺ τοῦ κόσμου καὶ τῆς λύπης του ἢ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς χαρᾶς Του. Εἶθε νὰ ἐκλέξῃς τὸ δεύτερον. Αὐτὴ εἶναι ἡ διακαὴς προσευχή του γιὰ σένα.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΛΙΑΤΗΣ

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνεδρίασεν τὸ Δημ. Συμβούλιον Βεροίας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων.

Παρευρέθησαν ὅλοντες οἱ 19 Δ. Σύμβουλοι. Κατ' ἀρχὴν ἐλήφθησαν διάφοροι ἀποφάσεις ἐπὶ αἰτήσεων καὶ ἀναφορῶν τῶν δημοτων καὶ ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν θεμάτων.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ Δημ. Σ)λιον ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως ἡ πασταλὴ συγχαρητήριον Τηλ)μα πρὸς τὸν συμπολίτην μας Ἀντιστράτηγον κ. Ι. Δασκαλόπουλον, ἐπὶ τῇ προαγωγῇ του καὶ τῇ ἀναλήψει τῆς θέσεως τοῦ Α! Ὑποαρχηγοῦ Γ.Ε.Σ.

Κατόπιν τὸ Δημ Συμβ)λιον ἐπανασυνεζήτησε ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ἡρῴου κατόπιν σχετικοῦ ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Γ. Τσαλέρας ὅτις εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Τὸ ἔγγραφον τοῦ ἀξιοτίμου κ. Νομάρχου, διὰ τοῦ ὁποίου καλεῖται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὅπως ἐπανεξετάσῃ τὸ θέμα τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ἡρῴου μᾶς εὑρίσκει συμφώνους

Καὶ διὰ λόγους ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ λόγους οὐσίας.

Ἡ μ ε ῖ ς ἐκ πρώτης ἀρχῆς διεφωνήσαμεν πρὸς τὴν ἀκέψιν μεταφορᾶς τοῦ Ἡρῴου ἐκ τῆς Πλατείας Ὡρολογίου εἰς τὴν Πλατεῖαν Τσερμενίου.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐ.ῆς, ἀπὸ ὅτι γνωρίζομεν, τὰ Ἥρῷα τὰ τιμῶντα τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων Νεκρῶν, εἶναι τοποθετημένα εἰς τὰς κεντρικὰς Πλατείας, πρὸς τὰς ὁποίας ὁδηγοῦσι Λεωφόροι μεγάλου πλάτους καὶ ἐξωραϊσμένοι μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα.

Ἡ πλατεῖα Τσερμενίου, εὑρισκομένη εἰς ἀκραῖον σημεῖον καὶ εἰς ἠγκατάστασιν εὑρίσκεται σήμερον, αὐθάλως προσφέρεται διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἡρῴου εἰς αὐτήν. Τοῦτο εἶναι καὶ ὅπως ὁλοκλήρου τῆς κοινῆς γνώμης τῆς πόλεως, ὅπως ἐξεδηλώθη διὰ τῶν ἁρμοδίων Ἐκπροσώπων τῶν Ὀργανώσεων.

Ἤδη, προστίθεται καὶ ἡ ἀποψις τοῦ κ. Νομάρχου, ὁ ὁποῖος ἐρευνήσας καὶ πεισθεὶς περὶ τῆς ἀκαταλληλότητος τοῦ Χώρου, προέβη ἐξ ἀγαθῆς πρὸς τὴν πόλιν προαιρέσεως ὁρμώμενος, εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως μᾶς ἀπευθύνῃ τὸ πρὸ ὑμῶν ἔγγραφόν του.

Ἡ ἀποψις, ὅτι ἡ Πλατεῖα Τσερμενίου δὲν προσφέρεται πρὸς τοποθέτησιν τοῦ Ἡρῴου ἐν αὐτῇ, δὲν σημαίνει, βεβαίως ὅτι θὰ πρέπει ὡς Δῆμος νὰ ἀδιαφορήσωμεν διὰ τὴν Περιοχήν, τοὐναντίον θὰ πρέπει πρὸ ἡμένον νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ ἔνδιαφέρον μας, διὰ τῆς διανοίξεως ὁδῶν προσπελάσεως πρὸς αὐτὴν καὶ ἐξωραϊσμοῦ ταύτης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ ἄξια αὐτῆς τῆς φιλοπάνου καὶ ἐργατικῆς Περιοχῆς τῆς πόλεως μας.

Προβαίνω εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ πρέπει ὁμέσως νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς διανοίξεως ὁδῶν καὶ ἐξωραϊσμοῦ τῆς Πλατείας Τσερμενίου, ἐξευρίσκοντες τὰ πρὸς ταῦτο ἀπαραίτητα κονδύλια. Διότι ἄλλο εἶναι τὸ θέμα τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ἡρῴου καὶ ἄλλο τὸ θέμα τοῦ ἐνδιαφέροντός μας διὰ τὴν Περιοχὴν τοῦ Τσερμενίου.

Ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἡρῴου εἰς τὴν Πλατεῖαν Τσερμενίου, καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξασφαλίζομεν διὰ τῆς μεταφορᾶς ταύτης ὑποχρεωτικῶς πλέον καὶ ἐκβιαστικῶς τὸ ἐνδιαφέρον τῆς πόλεως διὰ τὴν Περιοχὴν νομίζομεν, ὅτι ἀποτελεῖ σκέψιν ἠθικῶς ἀπαράδεκτον καὶ λογικῶς πρωθύστερον, διότι τὸ λογικῶς ἐπίμενον ἐρφανίζεται ὡς προηγούμενον.

Διότι πρῶτον θὰ πρέπει νὰ διανοιχθοῦν οἱ Λεωφόροι, νὰ ἐξωραϊσθῇ ἡ Περιοχὴ καὶ τέλος ὡς κορωνὶς νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ τοποθέτησις τοῦ Ἡρῴου, ὅταν καὶ ἂν κατασταθῇ ἡ Πλατεῖα Τσερμενίου Κέντρον τῆς πόλεως, ὡς ὁρισμένοι τῶν συναδέλφων ἰσχυρίζονται.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ ἐκβιασμοῦ πρὸς ἐπίδειξιν ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν περιοχή, τὰ ἀντιπαρερχόμεθα, διότι πιστεύομεν, ὅτι, μία γόνιμος, δημιουργικὴ καὶ ἠθικῶς ἀδιάβλητος πολιτικὴ, οὐδέποτε καταφεύγει εἰς ἐκβιασμοὺς οἱουσδήποτε εἴδους καὶ μεγέθους.

Περαίνων ὑποβάλλω προσωπικῶς τὴν παράκλησιν, διαχωρίζαντες τὸ θέμα τοῦ ἐνδιαφέροντός μας διὰ τὴν Περιοχὴν Τσερμενίου, ἀπὸ τὸ θέμα τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ἡρῴου εἰς αὐτήν, ὅπως ἀποφασίσωμεν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἡρῴου εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Μελέτης προβλεπόμενον χῶρον, ἐπὶ τῆς Πλατείας Ὡρολογίου καὶ παραπλεύρως τοῦ Δικαστηρίου, βασμευόμενοι συγχρόνως δι' ἀποφάσεως, παμψηφεὶ λαμβανομένης, ὅπως προγραμματίσωμεν ὁμέσως ὅς Δη-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἔπεσε, λοιπόν, τὸ πρῶτο χιόνι καὶ μαζὶ του καὶ κάθε ψευδαίσθηση, πὼς θὰ ἀντικαταστήσουμε τὸν χειμῶνα μὲ μερικὲς ἡλιόλουστες ἡμέρες, Ἀλκυονίδες.

—Ἡ νάτα στὴ σάλπα κοντὰ ρυθμίζει τὴν ἰδιόμορφη μουσική της, ποὺ σκορπίζει στὰ δωμάτια ἴχνη μαγικῆς ἀτμόσφαιρας, ἐνῶ ἔξω τὰ χιόνια πέφτει γοργά—γοργά, γιὰ νὰ δείξη πὼς ἀκόμη—σὲ μιὰ τέτοια κοινωνία—ὑπάρχουν... λευκὰ πράγματα.

—Τὸ ὡραῖο εἶναι ὅτι, ὁ χειμώνας στὰ χαρτιὰ ἄρχιζει στὶς 22 Δεκεμβρίου καὶ τώρα ἔχουμε τέλη φθινοπώρου!! Ποιός, ὅμως, βλέπει σημασία σὲ παχιὲς λέξεις, ὅταν τὸ βλέμμα σου, μόλις βγῆ ἀπὸ τὸ παράθυρο, γίνεται σταλακτίτης καὶ ἐπιστρέφει βιαστικὰ διὰ νὰ νοιώσῃ τὴν ἡδονὴ τῆς ζέστης, ποὺ τὸ καλοκαίρι, μᾶς κάμει νὰ ὑποφέρουμε;

***

—Ἔρχονται στιγμὲς στὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ γκρεμίζονται ὅλες οἱ ἐλπίδες διὰ τὸ μέλλον του μέσα σὲ μιὰ ὁλιστικὴ κοινωνία, ποὺ δὲν ἔχει μήτε τὴν ἱκανότητα νὰ ἀπολαύσῃ, τὰ λίγα ἔστω πλεονεκτήματα αὐτῆς, τῆς τάσεως, μήτε τὴν θέλησιν νὰ κινηθῆ στὰ γνωστὰ πλαίσια τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν ἠθικῶν τάσεων.

—Καὶ τότε, νὰ ἔρχεται ἕνας καλὸς Σαμαρείτης γιὰ νὰ δείξη, πὼς ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι, μικρὰ νησιὰ Κοραλλιῶν σὲ πελάγη ἀγριεμένων κυμάτων.

Καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ Σαμαρείτης εἴτε μιὰ μοιάδα κοινωνική, ποὺ σὰν χάρισμα μονιδικὸ ἔχει μιὰ ἄριστη ψυχικὴ συγκράτηση, εἴτε εἶναι κάτι καλύτερο.

Διότι, ὁπωσδήποτε εἶναι κάτι παιδ ὡραῖο νὰ εἶσαι Σαμαρείτης τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ μυαλοῦ, τοῦ πνεύματος.

***

—Ἂν ὁ ἄνθρωπος μένει ἀβοήθητος ὅταν εἶναι πληγωμένος στὸ σῶμα, ἂν ἡ τσακισμασμένη ψυχὴ ζητάει νησιὰ ἐλέους καὶ γαλήνης, τί νὰ σοῦ κάμῃ ἕνα μυαλό, ποὺ ριζικὲ στὴν ἀποκλειστικὴ κατανάλωση ἀριθμῶν, λογαριασμῶν;

—Εἶναι, λοιπόν, νησὶ ἐξωτικό, παραδεισιο ἕνα ὁμορφο περιοδικό, ποὺ σοῦ χαρίζει ὡραίες ἐντυπώσεις στὰ μάτια, ὑπέροχες συγκινήσεις στὴν ψυχὴ καὶ μοναδικὲς ἀναστάσεις στὸ πνεῦμα.

Αὐτὲς τὶς σκέψεις ἄφησα νὰ μοῦ φύγουν, διαβάζοντας, μελετῶντας καλύτερα τὴν «Διαγώνιο», ὅπως παρουσιάζεται στὸ 2ο τεῦχος τοῦ 1959.

—Καὶ δὲν εἶναι ἡ γνωριμία μὲ τὸν ἐκδότη καὶ διευθυντήν της, τὸν κ. Κίτσο Χριστιανόπουλο, ποὺ μὲ δίδηγεῖ ἀπὸ ὑποχρέωση νὰ σημειώσω σωστὰ πειὰ πάνω. Ὅχι συναισθήματα τὰ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων δὲν πρέπει νὰ ἀποτελοῦν κριτήρια γιὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν ἔργων τους. μήτε ὁ χαρακτήρας καὶ ἡ ζωή τους πρέπει νὰ ἀποσιωρίζουν τὶς κρίσεις μας.

—Τὸ πνευματικὸ αὐτὸ κηπάριο τὸ χαίρομαι ξεχωριστὰ ἀπὸ τοὺς κηπουρούς του. Ἐξ' ἄλλου τὰ γνώρισα νωρίτερα μέσα στοὺς κόσμους τοῦ «θέλω».

Τί νὰ ἀπολαύσῃ κανείς; Τὸ ὡραῖο ἀχνάρι του, τὴν μοναδικὴ ἐμφάνισή του (ποὺ ὀφείλεται στὸν κ. Κάρολο Ταΐζεκ) ἢ τὴν ἐκλεκτικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν διαλέχτηκε ἡ ὕλη; Ὁ γόβντα σελίδες—στὸ σχῆμα τῆς «ἐκλογῆς» περίπου κλείνουν μέσα τους ἕνα θεραπευτήριο ἢ ἕνα ἠσυχαστήριο τοῦ ταλαιπωρημένου ἀνθρώπου τῆς ἐποχῆς του, ποὺ τρέχει καὶ πασχίζει πίσω ἀπὸ τὸ χρῆμα, ἐνῶ τὸ μυαλό του (;) συναγωνίζεται σὲ ὕψος καὶ τὰ μηχανήματα, ποὺ ἔκτισε νὰ κατακτήσουν τὴν Σελήνην, ἀφήνοντας τὴν ἔρευναν τῆς δικῆς του Σελήνης, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματός του, ποὺ ἔγιναν ἄλλοῖ δορυφόροι τῆς ὕλης, ποὺ μένουν ἀνεξερεύνητοι καὶ στὶς δυὸ πλευρές τους.

—Ἂς σημειώσω, πὼς μέσα στὰ ἄλλα μᾶς ἐνδιαφέρει, τοπικά, ἕνα ὡραῖο δημοσίευμα τοῦ κ. Ντ. Χριστιανόπουλου «Ἡ προσευχὴ καὶ τὰ τραγούδια», ποὺ εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ μιὰ ἐκκλησία τῆς Βεροίας.

***

Καὶ ἕνα ὡραῖο ἀνέκδοτο:

Ἕνας ἄρρωστος βρισκόταν σὲ ἐπικίνδυνη κωματώδη κατάσταση. Ὁ γιατρὸς ἐπέμενε, πὼς θὰ γίνῃ καλά. Πράγματι σὲ λίγα ἀνοίγει τὰ μάτια του, ὁ ἄρρωστος, καὶ λέγει, βλέποντας τοὺς συγγενεῖς του καὶ αὐτὸν γύρω-γύρω του:

Ποιοί εἶναι καὶ τί θέλουν αὐτοί ὅλοι οἱ ἡλίθιοι; Καὶ ὁ γιατρός

—Βλέπεις, πῶς ἔγινε καλά!

Βεροιώτες Ποιητὲς

ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΠΗΓΗ

Ἔφυγες-καὶ μαζί σου κι' ἡ χαρὰ
Ἔφυγες-καὶ τὰ σκέπασε ὅλα ἡ λύπη
Ἄχ, μαύρη καὶ θλιμμένη μου καρδιὰ
Τὸ φῶς καὶ ἡ πνοή σου τώρα λείπει.

Ὅπως καὶ πρῶτα πάλι ἡ μοναξιὰ
Τὸ πέπλος της ὁλόγυρα ἁπλώνει
Καὶ τὴν ψυχή μου ἀγκαλιάζει ἡ ἀκεφιὰ
Καὶ τὴν καρδιά μου ὁ σπαραγμὸς πλακώνει.

Ἔφυγες Κι ὅλα σβύσανε γιὰ μὲ
Μέρα τὴ μέρα ἡ ζωή μου φθίνει
Μαῦρο τῆς μοίρας τὸ γραφτὸ γιὰ μὲ
Δὲν ξέρω ἡ εὐθύνη ποιὸν βαρύνει

Ἔφυγες-καὶ τ' ἀγέρι τ' ἁπαλὸ
Στεμάτησε μὲ μιᾶς τὸ φύσημά του
Ἔφυγες-καὶ πλανιέται φθονερὸ
Τὸ φάσμα τρομεροῦ θανάτου

Ἂν δὲν ἐρθῇς, ὁ θάνατος θαρθῇ
Ξέρετο: ἡ ψυχὴ μου θὰ πεθάνη
Χωρὶς ἐσέ εἶν' ἡ ζωὴ πικρὴ
Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὴν γλυκάνη.

Μόνον ἐσύ τοῦ ἔρωτα πηγὴ
Ζωὴ μπορεῖς νὰ δώσῃς στὴν ψυχὴ μου
Πρὶν εἶν' ἀργά, οἱ πόνοι 'ναι πολλοί
Αὐτὴ 'ναι τῆς ψυχῆς ἡ προσευχή μου.

Πάνος Ξανθος

Ποντιακὴ Ποίησις

ΓΙΑ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ

(Ὑγιεινομικὲς συμβουλὲς)

Ἄκ'σον φίλε-μ, τὰ δόντια-σ νὰ μὴ χάν-ς,
τὸ φοῦν σὸ στόμας βατερ ἀσ-ὸ βάλ-ς,
πρέπ νὰ συνηθίῃς καὶ νὰ μαθάν-ς,
ἀτὰ νὰ πλύν-ς πάντα, μὴ ἀνασπάλ-ς

Μὲ τὴν φιοῦρτσιαν ἄρ ἀτὰ καθάρ-σαν,
μὲ τὴν πάσταν, τί δονεῖ τὸ γιατρικόν,
μὴ ἀνασπάλ-ς τὸ στόμας πὰ γαργάρ-σαν,
μὲ πολλὰ νερόν, καὶ παστρικόν.

Πάντα γιὰ νὰ πλύν-ς τὰ δόντια-σ ἂν μαθάνς,
ὡς ποὺ νὰ γεράς, ἄρ ἀτὰ ἄλλο κὶ χάν-ς,
κι ὄνταν τὸ φαΐν σ, καλὰ θὰ μασᾶς,
τὴν ζωῆς πολυχρονην ἐφτᾶς

Σταῦρος Ταυρίδης

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Κάποιος πηγαίνει στὰ γιατρό:

—Γιατρέ μου, τοῦ λέει, τὰ ξύλινα πόδι ποὺ μοῦ βάλατε, μὲ πονάει στὸ κούτσουρο.

—Μὰ πῶς εἶναι δυνατόν; ρωτᾶ ὁ γιατρός.

—Εἶναι. Γιατὶ ἡ γυναῖκα μου μὲ κτυπάει μ' αὐτό!

Ὁ πλούσιος πατέρας στὸν σπάταλο γυιό.

Ἐγὼ στὴν ἡλικία σου ἔτρωγα ξερὰ ψωμὶ καὶ ἐργαζόμουν ἡμέρα καὶ νύχτα.

—Τότε, ἀπαντᾶ ὁ γυιός, πρέπει νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος. Γιατὶ σήμερα τρῶς καλὰ στὸ σπίτι μας καὶ κοιμᾶσαι ὅσο θέλεις!

Ἡ μιὰ φίλη στὴν ἄλλη:

—Σοῦ ἀνανγέλλω ὅτι ἄρραβωνιάστηκα μὲ τὸ Δημητράκη.

—Κι' ἐγὼ νόμιζα ὅτι τὸ φλέρτ σας ἦτον ἐπιπόλαιο.

—Τὸ ἴδιο νόμιζε καὶ ὁ Δημητράκης.

του, κι ἡ γυναικεία της διαίσθησις ἄρχισε νὰ μαντεύῃ, θαμπὰ καὶ ἀόριστα, ἕνα πάλεμα ποὺ γίνοταν μέσα του.

Τοῦ ἔπιασε τὰ δυὸ χέρια καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ καθήσῃ. Κάθισε κι αὐτὸς στὴν πλάτη του.

—Πές μου Λευκά... Κάτι συμβαίνει καὶ μοῦ τὸ κρύβεις. Τὸ κατάλαβαίνω ἀπὸ τὰ μάτια σου, ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ ἀλλαγὴ στὸ πρόσωπό σου.

Ἡ φωνή της εἶχε πάρει ἕναν τόνο ἱκετευτικὸ καὶ παραπονιάρικο.

—Κρῖμα, Λευκά... ἐξακολούθησε, καθὼς ἔβλεπε νὰ συνεχίζεται ἡ σιωπή του, γεμάτη βαρειὰ συλλογή. Κρῖμα,.. Αὐτὸ θὰ πῇ πὼς δὲν ἔχεις ἐμπιστοσύνη, πὼς ἀμφιβάλλεις γιὰ τὴν ἀγάπη μου...

—Ὄχι Ἐλένη, γι'αὐτὸ δὲν ἀμφιβάλλω, μὰ ἴσα ἴσα αὐτὴ ἡ βεβαιότητα μὲ φέρνει σὲ δύσκολη θέσι. Πίστεψέ με, θὰ προτιμοῦσα νὰ εἶχα ἀμφιβολίες... Θὰ μοῦ ἦταν εὔκολώτερο νὰ μιλήσω.

Στὰ μάτια της παιγνίδισε ἡ ἀνταύγεια κάποιας ὀδυνηρῆς ὑποψίας.

—Μὰ εἶναι τόσο σοβαρὸ αὐτὸ ποὺ σὲ βασανίζει;ρώτησε αὐστηρά.

—Ναί... Καὶ ὅμως πρέπει νὰ σοῦ πῶ, ἴσως κι ἂν θάναι μιὰ δικαιολογία γιὰ τὴν ἀγάπη σου... (Καὶ πρόσθεσε ἀτονα, σὰ νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του). Ἴσως καὶ μιὰ πικρὴ ἀπογοήτευσι...

Ἡ Ἐλένη τὸν κάτσαζε τώρα μὲ ἄφωνη ἀδημονία, δὲν ἔκανε ἀκόμα νὰ καταλάβῃ τὸ νόημα ποὺ ἔκρυβαν τὰ λόγια του. Ὁ Λεωνίδας ἔξακολούθησε, στὸν ἴδιο τόνο ἀνοφελεύοντας τὸ βλέμμα της.

—Πρέπει... Μπορεῖ στὸν κίνδυνο, ἄλλα ὑποχωροῦν.

—Ποιὰς κινδυνεύει; Ἐσύ, Λευκά; Πές μου γρήγορα...

Ἡ ἀνησυχία της ἦταν ἀνυπόκριτη, καὶ τὸ ὕφος της ἀνεπιτήδευτο. Μιλοῦσε ἡ καρδιά της ἐκείνη τὴ στιγμή,ἡ καρδιὰ μιᾶς γυναίκας ποὺ ἀγαπᾶ καὶ τρέμει γιὰ τὸν ἀγαπημένο της.

—Ἐγὼ ὄχι, ἠσύχασε. Ἀλλὰ ἕνας φίλος μου. Εἶναι μιὰ περίεργη ἱστορία, στὴν ὁποία ἔχω μπλέξει. Δυστυχῶς κι ἐγώ, ἀπὸ ἐπιπολαιότητα, σχεδὸν ἀνόητα. Ἀλλοιῶς δὲ θὰ βρισκόμουν ἐδῶ αὐτὴν τὴν στιγμή, γιὰ νά...

—Τότε πρέπει νὰ εὐχαριστήσω τὴν τύχη ποὺ βρέθηκες μπλεγμένος σ'αὐτὴν τὴν περίεργη ἱστορία καθὼς λές, παρατήρησε ἡ Ἐλένη μὲ μιὰ προσπάθεια νὰ χαμογελάσῃ κάπως ἤσυχη ποὺ δὲν διέτρεχε ἄμεσο κίνδυνο ὁ Λεωνίδας. Ἔτσι θὰ ἔχω τὴν εὐκαιρία νὰ σοῦ ὁμολογήσω ἐγὼ ὅτι ἡ ἀγάπη μου μπορεῖ νὰ βασταξῃ καὶ στὴ σκληρότερη δοκιμασία, κι ὅτι εἶμαι πρόθυμη καὶ γιὰ τὴ μεγαλύτερη θυσία γιὰ σένα, Λευκά, ἂν ἤθελε χρειασθῆ. Θὰ τὸ δῆς.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἐλευθερία, πόσα εἰς τὸ ὄνομά σου διαπράττονται ἐγκλήματα. ΡΟΛΑΝΤ

—Μὴ διαψεύσῃς τὶς ἐλπίδες ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅταν δὲν ἠμπορῇς νὰ τοῦ δώσῃς νέες. ΣΑΙΞΠΗΡ

—Αὐτός, ποὺ δίνει, ἀπὸ ὑποχρέωσιν, δίδει πράγματα, χωρὶς ἀξία. Λάουελ

—Τὸ Γέλιο εἶναι τὸ ὡραιότερο ἄνθος τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Βηκουσφίλδ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ Πώλ ντὲ Λαμανόν, ἕνας σοφὸς τοῦ τελευταίου αἰῶνος εἶχε τὴ συνήθεια νὰ διαβάζῃ, καθὼς περπατοῦσε στὸ δρόμο. Καὶ τὸ διάβασμα τὸν ἀπορροφοῦσε τόσο, ὥστε δὲ σήκωνε τὸ κεφάλι του νὰ κυττάξῃ κανένα. Ἐπειδὴ ὅμως τύχαινε συχνὰ νὰ περνοῦν δίπλα του ἄνθρωποι, ποὺ τοὺς γνώριζε καὶ ποὺ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ τοὺς χαιρετήσῃ, κάθε φορὰ ποὺ ἄκουγε βήματα, ἔκανε μιὰ κίνησι μὲ τὸ κεφάλι, χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ βιβλίο.

Μιὰ μέρα, καθὼς περπατοῦσε σὲ σ' ἕναν ἐξοχικὸ δρόμο, πέρασε κοντὰ ἕνα γαϊδουράκι καὶ ὁ σοφός μας, δίχως νὰ κυττάξῃ ποιός εἶναι, τὸ χαιρέτησε μὲ τὸ κεφάλι. Τότε ἡ ἀδελφή του ποὺ ἔτυχε νὰ τὸν συνοδεύῃ, ἔβαλε τὰ γέλια καὶ τοῦ εἶπε:

—Ξέρεις ποιὸν χαιρέτησες; Ἕνα γάιδαρο!...

Καὶ ὁ Λαμανόν, χωρὶς νὰ τα ραχτῇ καθόλου:

—Αἰ Αὐτὸ μοῦ συμβαίνει πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιοκινητὴρ 10Χ12 ἵππων σὲ ἄριστη κατάστασι. Πληροφορίαι Πρακτορίου Πετρελαιοειδῶν Διαβατοῦ Βεροίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ἀριθ. 209 ὁ 2ος ὄροφος νεοδμήτου οἰκοδομῆς ἐκ 4—5 δωματίων κλπ. κατάλληλον διὰ Γραφεῖα, Ἰατρεῖα, κατοικίαν κλπ. Πληροφορίαι τηλ. 5—15

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικὸν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διοικητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ ἰδιοκτησίας Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κείμενον ἐν Βεροίᾳ (πρώην χάνι Μεταλλίδη). Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Τὰ 55α,α ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου (παρὰ πλεύρωι ἐπιπλοποιείου Κ. Γιουβανοπούλου) ὁλικῆς ἐκτάσεως 214 μ2. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

31ον

Καὶ ἑτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ.

Ἡ Ἑλένη ἔγινε περίεργη, καὶ ἔμεινε νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν αἰτία αὐτοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος. Καὶ ἐκεῖνος τότε τῆς ἀνακοίνωσε ἀπονήρευτος τὴν ἐπιθυμία τοῦ καλοντυμένου κυρίου ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη ποὺ εἶχε ἔρθει πρὸ ὀλίγου κι' ἔμενε στὰ ξενοδοχεῖο.

—Πῶς εἶναι; Τί φοράει; Ρώτησε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Ἡ περιγραφὴ ποὺ ἔδωκε ὁ ὑπάλληλος, δὲν ἄφηνε ἀμφιβολία. Ὁ ξένος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη δὲ μποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν «Λουκᾶ».

—Μιὰ στιγμή! Θὰ ἔρθω ἐγώ, ἀφοῦ ἡ κυρία κοιμᾶται, εἶπε γρήγορα. Περιμένετε νὰ πᾶμε μαζί...

Καὶ ἀφοῦ ἀνεκοίνωσε στὴν οἰκοδέσποινα, ποὺ φιλοξενοῦσε πρόσωρινὰ τὴν κυρία Ἀβυρέλη, ὅτι κὰ ἔλειπε λίγο ἀλλὰ θὰ ἐπέστρεφε ὅσο νὰ ξυπνήσῃ ἡ γυναῖκα, κατέβηκε τρέχοντας τὶς σκάλες καὶ μὲ δυνατὰ καρδιοχτύπι ἀκολούθησε τὸν ὑπάλληλο τοῦ ξενοδοχείου.

Ἔτσι, σὲ λίγες στιγμὲς ὁ Λεωνίδας βρίσκονταν ἀπέναντί της, ἐνῶ ὁ ὑπάλληλος ἔβγαινε διακριτικὰ ἀπὸ τὸ σαλόνι, κλείνοντας τὴν πόρτα πίσω του.

—Ἑλένη!

—Λευκά!

Ἔσφιξαν τὰ χέρια θερμά, σὰν νὰ βλέπονταν ὕστερα ἀπὸ μῆνες, κι' ἔπειτα, αὐθόρμητα καὶ φυσικά, ἄφησαν νὰ ξεχειλίσῃ ὅλη ἡ συγκίνησι ποὺ τοὺς πλημμύριζε, σ' ἕνα ἁρμητικὸ ἀγκάλιασμα.

—Λευκά! ψιθύρισε τὸ κορίτσι, μὲ φωνὴ παράπονο ἔτρεμε. Ἀγάπη μου, πόσο εἶμαι τυχερισμένη ποὺ ἦρθες. Πόσο μ' ἀγαπᾶς...

Κι' ἔγειρε τὸ κεφάλι στὸν ὦμο του, ἐνῶ τὰ χείλη της, πυρωμένα σὰν τὴ φουγμένη γῆ ποὺ διψάει μιὰ στάλα νερό, προτείνονταν ἀσυναίσθητα σ'ἕνα φίλημα, στὸ πρῶτο φίλημα, καὶ τὰ βλέφαρά της ἀργοσφαλοῦσαν μὲ τὴ γλυκειὰ πρόσδοκία.

Θὰ ἦταν μεγάλη ἀπαίτησι νὰ ἀκεφθῇ ὁ Λεωνίδας τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὴ θέσι του καὶ τὸ σκοπό τοῦ ἐρχομοῦ του στὴ φλώρινα. Ἐναισθάνθηκε τόσο κοντὰ τὴν εὐτυχία, καὶ τὸν μεθοῦσε τόσο ἡ βιαστικὴ ἀνάσα τοῦ κοριτσιοῦ πού τοῦ χάιδευε τὸ πρόσωπο. Ἔβαλε πάνω ἀπὸ τὰ λαχταριστά της στόμα, κι ἔβυσε τὰ τελευταῖα της λόγια μ'ἕνα παράφορο φίλημα

Ἔπειτα ἀποτραβήχτηκε ἀπότομα, καὶ στὸ πρόσωπό του ἁπλώθηκε μιὰ βλίψι ἀνάμικτη μὲ τὴν ἔκφρασι ἑνὸς πόνου ποὺ τὸν κυρίευε ξαφνικά, ἂν συγχωρεῖτε τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν στιγμιαία ἀδυναμία ποὺ ἔδειξε, κι ἀπὸ τὰ ἄλλο μέρος δοκίμαζε ἀληθινὸν πόνο γιατὶ θὰ ἔχανε τὴν τόσο μεγάλη εὐτυχία ποὺ ὑπάρχονταν ἡ ἀγνὴ νεότης τῆς Ἑλένης.

—Τί ἔχεις Λευκά; Τί ἔπαθες; Ρώτησε τὸ κορίτσι μὲ καρδιοχτύπι, βλέποντας τὴν ἀπότομη καὶ ἀνεξήγητη μεταβολὴ στὴ φυσιογνωμία τοῦ Λεωνίδα.

—Τίποτα, Ἑλένη.. Μὲ συγχωρεῖς. . Φέρθηκα λιγάκι...

Τοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα μὲ τὸ χέρι της, χαμογελῶντας.

—Αὐτὸ ἦταν; Σὲ συγχωρῶ κακὸ παιδί, μὲ τρόμαξες...

Ὁ Λεωνίδας βρίσκονταν σὲ ἄμηχανία. Πῶς νὰ τῆς πῇ τὴν ἀλήθεια;

Τὸ ἀπονήρευτο ἐκεῖνο πλάσμα ποὺ πίστευε τόσο δυνατὰ σὲ μιὰ ἀγάπη φανταστική, τοῦ προξενοῦσε λύπη. Μὰ περισσότερη λύπη ἔνιωθε γιὰ τὸ δικό του κατάντημα. λύπη καὶ ἀηδία μαζὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτόν του, ἔπειδὴ φάνηκε τόσο εὐάσυγχώρητα ἐπιπόλαιος καὶ δέχτηκε νὰ παίξῃ ἕνα ρόλο ποὺ τὸν κατέβαζε χαμηλὰ στὰ ἴδια του τὰ μάτια καὶ θὰ τὸν ταπείνωνε καὶ στὰ μάτια τῆς Ἑλένης.

Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ φανερώσῃ τὴν ἀλήθεια.

Ἦταν ἀνάγκη, κι ἂς ἐσοιχίζε ὅ,τι δήποτε ἡ ἀποκάλυψι. Καλύτερα τώρα παρὰ ἀργότερα, εἶπε μέσα του, ἐπειδὴ φοβοῦνταν τὸν ἐαυτόν του κι ἔτρεμε στὸ ἐνδεχόμενο ὅτι μποροῦσε νὰ παρασυρθῇ σὲ μιὰ μεγαλύτερη ἀκόμα ἐπιπολαιότητα. Ἦταν τόσο μεγάλος ὁ πειρασμός...

Στὶς λίγες στιγμὲς ποὺ πέρασαν σιωπηλές, τὸ κορίτσι μελέταγε τὸ πρόσωπο τοῦ Λεωνίδα, τὴν ἔκφρασι τῶν ματιῶν καὶ τὴν ἀδιάρα τη αὐτὸ στὰ χαρακτηριστικὰ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΚΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	100
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	1€

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 28699 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάτος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

1959: ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ
Ο ΠΑΛΑΜΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Τοῦ Γ. Φιέρη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

5ον) Ἐτιμήσαμε ἤδη τὸν Παλαμᾶν, ὅπως εἴχαμε χρέος. ὅπως ἔχομε ὅλοι μας χρέος καὶ θὰ λάβωμε πάλι μέρος στὶς τιμὲς ποὺ θὰ τοῦ ἀποδοθοῦν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους τοῦ ἀφιερωμένου στὴ σεβαστὴ μνήμη του.

Ἀλλὰ θεωροῦμε ἀὰν ἕνα καθῆκον ἱστορικῆς δικαιοσύνης νὰ τιμήσωμεν μὲ τὴν ἴδια εἰλικρίνεια καὶ κάτι ἄλλο ποὺ ἀξίζει νὰ τιμηθῇ, τουλάχιστον σὲ τούτη τὴ στήλη κι ἀπὸ τὸν ὑπογράφοντα τὴν ἐφημερίδα. Γενικὰ τὴν ἐφημερίδα, θὰ λέγαμε τὴ φτωχομά να ἐφημερίδα—φτωχομάνα τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ εἰδικώτερα στὴν περίπτωση τοῦ Παλαμᾶ, τὸ λιμάνι του, τὸ καταφύγιόν του, ὅταν ἤρθε ἀπὸ τὴν ἐπαρχία στὴν πρωτεύουσα χωρὶς κανένα στήριγμα οἰκονομικό.

Τότε ἡ φτωχὴ αὐτὴ ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, τὸν δέχθηκε, τὸν ἄνοιξε τὴν πόρτα της καὶ τοῦ ἐξασφάλισε ἀταιχειώβειες ἔστω συνθῆκες βιοτικὲς γιὰ νὰ ἀντιμετωπίση τὶς ἀνάγκες του γιὰ νὰ πάρη τὸ ξεκίνημά του. Πρόκειται γιὰ μιὰ συμπαράσταση θετικὴ ποὺ συνεχίζεται χρόνια καὶ ποὺ θὰ ἦταν παράλειψη ν' ἀποσιωπηθῇ τώρα ποὺ τόσοι λογοτέχνες παρουσιάζουν τὸν Παλαμᾶ ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς τῆς προσωπικότητάς του μ' ὅλα τὰ ἀνεκματαικὰ συστατικὰ του καὶ μὲ ὅλα τὰ βιογραφικὰ στοιχεῖα του. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δεσπόζουσες τὶς γνωστὲς του μορφὲς—τοῦ Παλαμᾶ ποιητῆ, τοῦ Παλαμᾶ στοχαστῆ, τοῦ Παλαμᾶ κριτικοῦ, τοῦ Παλαμᾶ γλωσσοπλάστη, τοῦ Παλαμᾶ θεατρικοῦ συγγραφέα κ.λ.π ὑπάρχει ἐπίσης καὶ μιὰ ἄλλη, ἡ μορφὴ τοῦ Παλαμᾶ δημοσιογράφου, ποὺ ἄσχετα μὲ τὸ ἂν ἔχει ἕνα περιορισμένο ἐνδιαφέρον ἐπαγγελματικό, βιοπορισμικὸ νομίζομε πὼς εἶναι κάτι τὸ ἐξισμνημόνευτο, ἐπιτέλους καὶ ἂὰν ἕνας σταθμὸς τῆς ζωῆς του γιατὶ στὶς ἐφημερίδες βρῆκε τὸ πρῶτο πνευματικὸ καὶ οἰκονομικὸ ἀποκούμπι του ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ ὅτι δουλεύοντας στὶς ἐφημερίδες ἐπῆρε τὴν πρώτη ἐπαφὴ μὲ τὸ κοινό, τὸ πρῶτο βάπτισμα τῆς δημοσιότητος.

(Συνεχίζεται)

Νίκος Ἀβαλόγλου

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ὁ Δρ. Λίνους Πώλινγκ διαπρεπὴς Ἀμερικανὸς σοφός, κάτοχος τοῦ Βραβείου Νόμπελ διὰ τὴν φυσικὴν κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ποὺ ἐπικρεμᾶται ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας ἐξ αἰτίας τῶν δοκιμῶν τῶν ἀτομικῶν καὶ θερμοπυρηνικῶν ὅπλων.

«Ἐξ αἰτίας τῶν ἐκρήξεων ποὺ ἔγιναν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη χάριν πειραματισμοῦ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ ἀπὸ τὴν ραδιενεργὸν τέφραν ποὺ ἐσχηματίσθη ἀπὸ αὐτὰς 500.000 Ἀμερικανοὶ θὰ εὕρουν τὸν θάνατον ἀπὸ καρκῖνον ἢ ἄλλας ἀσθενείας προκαλουμένας ἀπὸ τὴν ψιπτουσαν ραδιενεργὸν Τέφραν».

Αὐτὴ εἶναι ἡ φοβερὴ προφητεία τοῦ διαπρεποῦς Ἀμερικανοῦ ἐπιστήμονος.

Ὁ Δρ. Πώλινγκ προλέγει ἀκόμη ὅτι ἂν αἱ λεγόμεναι Πυρηνικαὶ δυνάμεις δηλ. ἡ Ἀμερική, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Σοβ. Ἕνωσις, ἐξακολουθήσουν τὰ ὀλέθρια πειράματά των ἡ ραδιενεργὸς τέφρα θὰ αὐξηθῇ ἔτι πλέον καὶ τὰ θύματά της θὰ πολλαπλασιασθοῦν εἰς μέγαν βαθμόν. Κατὰ τὴν γνώμην του εἶναι ἀκόμη ἐνδεχόμενον οἱ προσβαλλόμενοι ἀπὸ τὴν ραδιενεργὸν τέφραν νὰ ὑποστοῦν ἐπὶ πλέον καὶ μείωσιν τῶν πνευματικῶν των ἱκανοτήτων συνεπείᾳ τῆς ἀπορροφήσεως ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ των διαφόρων ἐπικινδύνων ραδιενεργῶν ἰσοτόπων. Ἡ δὲ ἐπίδρασις αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ ἐμφανισθῇ καὶ εἰς τέκνα ἀκόμη τῶν ἀτόμων ποὺ ὁ ὀργανισμός των ἀπερρόφησε ραδιενεργὰ ἰσότοπα ὅπως ὁ ἄνθραξ 14 τὸ Κάσιον 137 κλπ.

Δηλαδή, μὲ ἄλλα λόγια, ἀπειλούμεθα μὲ ἐξαφάνισιν καὶ ἐκφυλισμόν, ἐὰν αἱ δοκιμαὶ Πυρηνικῶν ὅπλων συνεχισθοῦν. Εὐλόγως λοιπὸν ἀξιοῦν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς: «Νὰ σταματήσουν αἱ πυρηνικαὶ δοκιμαί!». Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ σύνθημα καὶ ἐκείνων ποὺ δὲν ἔχουν ἀντιληφθῇ ἀκόμη τὸν φοβερὸν κίνδυνον, διότι τοὺς ἔχει ἀποκοιμήσῃ ἡ προπαγάνδα τῶν πολεμοκαπήλων».

Γιὰ νὰ γνωρίσωμεν τὴν Ἱστορία τοῦ τόπου μας

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1821 ὁ Ἀμβδουλομπούτ πασᾶς ὀχυρώνει καλὰ τὸ Λιτόχωρον τοῦ Ὀλύμπου (κοντὰ στὴν Κατερίνην) καὶ ὅλην τὴν περιφέρειάν του, σὰν νὰ προαισθάνεται τὴν ἐπανάστασιν, ποὺ πρόκειται σὲ λίγο ν' ἀκολουθήσῃ.

—Καὶ πρῶτα—πρῶτα ἐκδηλώνεται, φυτρώνει ὁ σπόρος τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν θρυλικὴν Νάουσαν. Ἐδῶ μετέβησαν οἱ ὁπλαρχηγοὶ Ἀν. Καρατάσιος ἀπὸ τὴν Δοβρᾶ Βεροίας καὶ ὁ Γάτσος ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν καὶ ἄρχισαν συνεννοήσεις καὶ προσαγασιτ μὲ τὸν ὁπλαρχηγὸν καὶ ἡγέτην τῆς πόλεως Ζαφειράκην, χωρὶς νὰ ἀπελπισθοῦν ἀπὸ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Χαλκιδικήν.

—Ἀρχίζει ἡ συζήτησις ἐπάνω σὲ ἕνα τολμηρὸ σχέδιο, ποὺ ἀπέβλεπε στὴν κατάληψιν τῆς Βεροίας, διότι ἔγινεν συνειδητόν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ πόλις αὐτὴ ἐμενεν καλὰ ὠχυρωμένη καὶ ἂὰν ἔδρα ἰσχυρὰς δυνάμεως Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἦταν ὕσκολο νὰ ἐπιτύχῃ κάθε ἐπαναστατικὴ ἐνέργεια σ' αὐτὴν τὴν περιοχήν. Ὁ Ἀβδοὺλ-πασᾶς ζητάει Ὁμήρους. Ἡ Βέροια δίδει ἀλλὰ ἡ Νάουσα ἀρνεῖται.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Ἔρχονται στιγμὲς ποὺ κάποια ἀποτυχία τῆς ζωῆς, κάποια δυστυχία ποὺ ἦρθε ἀναπάντεχα, κάποια ἀβλεψία κι' ἀδυναμία τοῦ χαρακτῆρα μας μᾶς κάνει νὰ νοιώθουμε ἀπελπισμένοι, ἀποτυχημένοι στὴν ζωή. Πολλὲς φορὲς φαινομενικὰ παρουσιάζουμε ἕνα σύνολο χαρούμενο, εὐτυχισμένο. Δημιουργοῦμε ἔτσι ἀθέλητα ἕναν ἀντικατοπτρισμὸ μέσα στὴν ἀμμοθάλασσα τῶν ἀνθρώπων, κάνοντάς τους νὰ νομίζουν πὼς ἔχουμε ἐξασφάλιση μιὰ ὅσοι γιὰ νὰ σβύνουμε παντοτινὰ τὴν δίψα μας, ἀπὸ τὸ πηλαλιτὸ τῆς φροντίδας. Παρουσιάζουμε μιὰ σκηναγραφία, ἕνα κινηματογραφικὸ τρὺκ τοῦ θὰ τὸ ζήλευε κάθε σκηνοθέτης, κάθε παραγωγός, κι' αὐτὸ μάλλιστα δίχως καμμιὰ προσπάθεια, καμμιὰ βία τοῦ ἑαυτοῦ μας...

Δυστυχῶς ὅμως κάθε ἄνθρωπος ξέρει μόνος του, πόσο εὐτυχισμένος εἶναι καὶ πόσο δυστυχισμένος. Μόνος του ζυγίζει, καὶ μειρὰ τὴν δυστυχία του, μόνος του νοιώθει τὴν πυραμίδα τῶν δυσκολιῶν ποὺ ὀρθώνεται μπροστά του σὰν μιὰ λαίλαπα ἕτοιμη γιὰ καταστροφή. Τυφῶνες ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ ἕνα ἀσήμαντο γεγονὸς γιὰ νὰ χυθοῦν ἔπειτα φρενιασμένοι στὴν καρδιά μας καὶ νὰ τὴν σπαραλιάσουν. Νοιώθουμε κεῖνες τὶς στιγμὲς ἡ ζωὴ νὰ μᾶς φεύγῃ μ' ἕνα χαιρέκακο χαμόγελο, σὰν μιὰ φυάλη μετρητοῦ χρόνου ποὺ τὸ τέλος τῆς ἄμμου σημαίνει τὸ τέλος τῆς χαρᾶς μας. Κάποτε ἡ ἀνοσία συμπληρώνει τὸ ἔργο τῆς ἀπαισιοδοξίας...

Στὰ πρῶτα βήματα τῆς ζωῆς μας νοιώθαμε ἀποτυχίες, θλίψεις, καθὼς χάναμε τοὺς βόλους μας, τὶς σβοῦλες, καὶ μεγαλοποιώντας τὰ πράγματα αἰσθανόμασταν μιὰ ἀπέραντη ἀτελπισία. Μὰ τότε ὑπῆρχε ἡ στοργικὴ κι' ἀπάνεμη ἀγκαλιὰ τῆς μάνας μας ποὺ μὲ τὰ παραγγαρα καὶ τρυφερά της λόγια ἀπάλυνε τοὺς πόνους μας καὶ μᾶς χάριζε τὴν χαρά. Λίγες δραχμές, λίγα λόγια καὶ ὁ τυφῶνας διαλυόταν στὸ πανίσχυρο φράγμα τῆς μητρικῆς ἀγάπης. Τώρα ὅμως ἀλλάζουν τὰ πράγματα. Τὸ σκηνικὸ βάφτηκε μὲ ζωηρότερα χρώματα δικῆς μας συνθέσεως. Ἴσως οἱ γονεῖς μας νὰ μὴν μᾶς λείπουν, νὰ ζοῦνε καὶ νὰ μᾶς προσέχουν. Μὰ χάσαμε πιὰ ἐκείνην τὴν ἀφορμηοιὰ καὶ τὴν ἐλευθερία. Πρῶτα κοκκινίζαμε, κρατοῦσαμε τὸ κεφάλι χαμηλὰ κι' ὁμολογούσαμε τὸ σφάλμα μας ἢ τὸν πόνο μας. Τώρα ὅμως νοιώθουμε ντροπή, καὶ ἐνισχυμένοι καὶ ἀπὸ τὸν ὑπερτροφικὸ μας ἐγωϊσμὸ δὲν τολμοῦμε νὰ χωθοῦμε καὶ πάλι στὴν ἀγκαλιά της, καὶ νὰ ζητήσουμε τὴν βοήθειά της. Προτιμοῦμε μόναι μας νὰ ὑποφέρουμε καὶ νὰ σβύνουμε κάθε χαρὰ ἀπὸ τὸν χάρτη τῶν συναισθημάτων.

Ἔρχεται ἰδιαίτερα τώρα καὶ τὸ φθινόπωρα μὲ τὴν μελαγχολικὴ του συμπεριφορὰ νὰ προσθέσῃ καὶ τὴ δική του ἀπαισιοδοξία. Λίγα κιτρινιάρικα φύλλα πατημένα στὴν γῆ, ἄλλα νὰ τραμπαλίζονται ζουλισμένα στὰ ψυχρὰ κλαδιά, κι' ἄλλα νὰ τὰ κυλάῃ ὁ ἄνεμος παίζοντας, σκιαγραφοῦν τὸν πίνακα ποὺ ἁρμηνεύει τὴν ζωὴ ποὺ ἀγκαταλείμιὰ μεγαλόπρεπη κηδεία.

Θ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΙΔΡΥΜΑ
Η «ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ» ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 12α

Τοῦ κ ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου. Πρώην Ὑπουργοῦ

Ὁ Ἔρανος τῆς «Φανέλλας», ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ διενεργηθῇ κατ' αὐτάς, ἀποτελεῖ πλέον θεσμὸν Θεσμῶν κατακυρωμένων ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ Ἔθνους, ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ Λαοῦ. Διότι κατ' ἐξοχὴν ἀν, ἀπὸ αὐτήν, μὲ ὅλην τὴν θέρμην καὶ ὅλους τοὺς παλμοὺς της, πηγάζει ἡ στοργή, ἡ εὐγνωμοσύνη, ἡ ἀγάπη, διὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀκρίτας μας, διὰ τοὺς ὁποίους προορίζονται τὰ δέματα, ποὺ θὰ συγκεντρωθοῦν. Ἐκεῖ, εἰς τὰς μεθοριακὰς περιοχάς, μέσα εἰς τὸν χειμῶνα, οἱ φρουροὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας θὰ ἔχουν τὴν συγκίνησιν, ὅτι μαζὶ των ὑπάρχουν ἡ σκέψις ὁλοκλήρου τοῦ Λαοῦ. Τίποτε ἀπὸ τὴν ἐκθήλωσιν αὐτὴν δὲν ἐκφράζει ἐντονώτερον τὸ αἴσθημα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχικῆς συνοχῆς. Καὶ τίποτε δὲν δίδει ζωηρότερον τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς καρδιᾶς πρὸς ἐκείνους, ποὺ ἀποτελοῦν τὰς ἐγγυήσεις τῆς Ἐλευθερίας. Ἐγγυήσεις δεδοκιμασμένας εἰς τὴν δραματικὴν πρᾶξιν τοῦ μεταπελευθερωτικοῦ, κυρίως, χρόνου. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν.

Εἰς ἡμέρας ἐθνικῆς δόξης ἐδημιουργήθη ἡ «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου». Ἦτο ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἔπους. Οἱ στρατιῶται μας, ἡμίθεοι τοῦ παγκοσμίου θαυμασμοῦ, καθὼς κατίκτων τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην τὰς κορυφὰς τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ ἔσπειραν τρόπαια αἰωνίας φήμης, ἐλάμβανον τὰ πρῶτα ζέματα. Ἔπειτα ἡ δράσις τῆς «Φανέλλας» ἐπανελήφθη, ὅταν καὶ πάλιν ἡ ἐπιβουλὴ ἀνέκυψεν, ὑπὸ ἄλλην μορφήν. Ὁ συμμαρτιτισμὸς προσεπάθει νὰ βραχυκυκλώσῃ τὴν χώραν. Ὁ κίνδυνος ἦτο μέγας. Καὶ εἶχεν τόσην δραματικὴν ἀμεσότητα...

Ἐχρειάσθη τότε καὶ πάλιν νέον ἔπος. Καὶ τὸ ἐδημιούργησεν μὲ τὸν ἀπαράμιλλον ἡρωϊσμόν του, μὲ τὴν ἐκπληκτικὴν δύναμιν τῆς αὐτοθυσίας του, ὁ Ἕλλην στρατιώτης Κοντά του, παραπλεύρως του συμμαχητής του ἥρωϊσμος καὶ ἀποτελεσματικὸς ὁ ὁπλίτης τῶν Τ.Ε.Α. Οἱ ἡρωϊκοὶ αὐτοὶ ἄνδρες, μὲ τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὴν συνεχῆ ἐπαγρύπνησιν, ἀπετέλουν τότε τοὺς θεμελιωτὰς τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπαιθρον. Ὁ Στρατὸς ἐξεκαθάριζε μαζὶ τῶν εὐρείας περιοχάς. Καὶ ἔπειτα αὐτοὶ ἀνελάμβαναν νὰ τὰς διαφυλάξουν ἐπανόμενα ἀπὸ οἱανδήποτε ἐπανάληψιν τῆς ἐκβουλῆς. Σήμερον δὲν ἔχουν σταματήσει, εἶναι πάντοτε οἱ ἄγρυπνοι φρουροὶ τῶν περιφερειῶν των καὶ προσφέρουν οὕτω τεραστίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἐθνικὸν σύνολον.

Τότε ἡ Βασίλισσα φιλειδερικὴ στοργικὴ καὶ ἐμπνευσμένη μητέρα, ἀπεφάσισε νὰ καταστήσῃ ἐνεργὸν ἐθνικὴν δύναμιν τὴν ὑπόθεσιν τῆς «Φανέλλας». Ἔξη ἀπὸ πολὺ κοντὰ τὴν προσπάθειαν στρατοῦ καὶ ΤΕΑ παρηκολούθει τοὺς ἄθλους των, ἐζήνιζε τὴν σημασίαν τῆς ἐκβολῆς των. Καὶ συγχρόνως ἐνιώριζε πόσον ἦτα μαζὶ των, συμπαραστάτες θερμουργοί, ἡ ψυχὴ τοῦ Λαοῦ. Μὲ τὴν θερμουργὸν πνοήν της, μὲ τὴν πίστιν της καὶ μὲ τὸν πλοῦτον τῶν ἰδεῶν της, ἔκαμε τὴν «Φανέλλαν», γέφυραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπερνοῦσαν οἱ παλμοὶ καὶ ἡ φροντὶς τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων πρὸς τοὺς γενναίους μαχητάς. Ἐσήμανε κινητοποίησιν, ἔρριψε συνθήματα, ὑπέδειξεν, ὅτι ἡ ἀγάπη, διὰ νὰ ἔχει ἀξίαν, πρέπει νὰ γίνεται ἐνεργός, οὐσιαστική, θετική. Εἰς τὸ προσκλητήριον ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξεν ἄξια τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἔκτοτε συνεχίζεται εἰς τὸν αὐτὸν ὕψηλὸν τόνον καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ἔντασιν. Αἱ κυρίαι τῆς «Φανέλλας», γύρω ἀπὸ ἕνα ἐπιτελεῖον ἀπαρεμίλλου δραστηριότητος, συνεχίζουν τὸ ἔργον των. Τὸ ἔχουν κάμει αὐτὸ τὸ ἔργον ὑπόθεσιν τῆς ζωῆς, σκοπόν, ἀποστολὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀφοσιωθῇ μὲ ζῆλον καὶ αὐτοχρημα θρησκευτικόν. Τὰ δέματα σωρεύονται καὶ διοχετεύονται πρὸς τὰς ἀφιλτάκας μας περιοχάς. Ἕνα χαμόγελο ζεστῆς ἐγκαρδιότητας τὰ συνοδεύει κάθε φορὰν, διὰ νὰ ζωντανέψῃ τὸν δεσμὸν λαοῦ, στρατιωτῶν ἀνδρῶν Τ.Ε.Α, Καὶ περισσότερον διὰ νὰ ἐφράσῃ κάποιαν μεγάλην ἀλήθειαν. Ὅτι δὲν εἶναι τόσον τὰ μάλλινα, ὅσον ἡ ἀπόδειξις, ὅτι τοὺς σκεπτόμεθα, ποὺ ὁρμᾶζει πρὸς τοὺς γενναίους ἀπὸ ἕνα ἄξιο Ἔθνος. Αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν καλούμεθα νὰ ἀνανεώσωμεν καὶ ἐφέτος. Δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς ὁ Ἔρανος, προαιρετικὸς εἶναι. Ὅμως εἶναι ὁ ἔρανος τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Εἶναι ἡ ἀπόθεσις τοῦ Λαοῦ, ποὺ γνωρίζει νὰ ἐνθυμῆται καὶ νὰ πάλλεται διὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς φρουρούς του.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗΝ Τ.Ο.Β.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Πρὸ ὀλίγων λεπτῶν εἶχε πέσει ἕνας βράχος καὶ ἔφραξε τὸν δρόμο!!! Νὰ πάρη ἡ ὀργὴ εἶναι ἄχαρο πρᾶγμα νὰ προσπαθῇς νὰ κυλᾶς τὴν πέτρα-βράχο, ἐνῶ δεξιὰ ὑπάρχει κρεμνός, καὶ ἀριστερὰ ὀρθὸ μα. Μπροστὰ χείμαρρος.

Πίσω δὲν μποροῦμε νὰ πᾶμε, γιατὶ δὲν ὑπῆρχε τόπος γιὰ μανούβρα.

—Κατεβαίνομε κάτω, ἐμεῖς τὸ ἰσχυρὸν φῦλον καὶ χωριστῆ καμε σὲ ὁμάδες. Ἄλλοι ἔσπρωχναν σὰν ὁ Σίσυφος τῆς Μυθολογίας, ἄλλοι συνεβούλευαν ἄλλοι ἐκτελοῦσαν τὰ χρέη τοῦ διαφωτιστοῦ, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἔβγαζαν φωτογραφίες. Μή μοῦ πῆτε, πὼς δὲν ἄξιζε ἡ ἐκδρομή! Τελικὰ σπρώξαμε κάτι ἄλλες μικρότερες πέτρες δεξιὰ καὶ φύγαμε. Μάλλον ἔφυγαν, γιατὶ ὁ γράφων καὶ κάτι ἄλλοι ἦταν θαυματοποιοὶ καὶ Μεσσίες.

—Τὸ ρεῦμα φαινότανε χωρὶς βάθος. Ἔτσι περπατῶντας στὶς μύτες τῶν παπουτσιῶν καὶ ὡρθωσα πρῶτα ἐγὼ καὶ ὕστερα καὶ οἱ ἄλλοι νὰ κάμουν ποδὸ λουτρο ἄνευ ἀνατιμήσεως τοῦ εἰσιτηρίου.

—Σὲ λίγο εἴμαστε στὴν Μακρυνίτσα. Μόλις κατεβαίνομε βλέπαμε δεξιὰ ἕνα πολὺ χαρακτηριστικό, «Κονάκι». Καὶ τώρα βαδίζομε στοὺς στενοὺς δρόμους της. Δεξιὰ ἀνακαλύπτομε μία ρίζα πικραγγουριᾶς. Σὲ λίγο μένει τὸ φυτὸ μόνο μὲ τὰ φύλλα, γιατὶ δὲν κάμει μόνο ἡ φίζ καλό, ἀλλὰ καὶ αὐτή.

—Στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ ὑπάρχουν καφενεῖα, κουρεῖα, Ξενοδοχεῖο καὶ Ἐστιατόριο. Λέμε ἂν θὰ μποροῦσαμε νὰ φᾶμε ἐκεῖ. Καὶ ὁ ἰδιοκτήτης λέγει ὄχι (καὶτοι δὲν εἶναι 28 Ὀκτωβρίου), διότι δὲν θέλει πολὺν κόσμον καὶ φασαρία!!! Νὰ ποὺ ξέρουν νὰ ζοῦν ἐδῶ, οἱ ἄνθρωποι.

—Στὴ δεξιὰ μεριὰ τῆς πλατείας ὑπάρχει μία βρύση—στέρνα καὶ μία μεγάλη.....κουφάλα ἑνὸς πλατάνου πάνω ἀπὸ 500 χρόνων, ὅπως μᾶς λένε. Μποῦμε μέσα στὴν κουφάλα, ἀλλὰ εσκότος ἐν ἡμέρᾳ».

—Μᾶς λένε νὰ μὴ χάσωμε τὴν θέα ἀπὸ ἕνα κοντινὸ μοναστῆρι—ἐκκλησία. Μιὰ χωρικὴ, μεγάλης ἡλικίας μᾶς λέγει πὼς ἔχει Ἱστορία.

Δὲν διευκρίνισα ποιὰ ἔχει Ἱστορίαν, αὐτὴ ἢ ἡ ἐκκλησία!!

* * *

—Ἀπὸ τὸν .. καντηλανάφτη μαθαίνομε—καὶ ἀπὸ ἐντοιχισμένη πλάκα—ὅτι τὸ μοναστῆρι ἢ τουλάχιστον ἡ ἐκκλησία κτίσθηκε στὰ 1767. Τὸ 1954 μὲ τοὺς σεισμοὺς ἡ ἐκκλησία, μιὰ μεγάλη Βασιλική, ἀφιερωμένη στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, ἔπεσεν καὶ τώρα μένουν ἐρείπια. Βλέπει κανεὶς ὡραῖες εἰκόνες ἁγίων στοὺς τοίχους της. Ἔμεινε μόνο ὁ Νάρθηκας, ποὺ μετετράπηκε σὲ μακρύστενη ἐκκλησία μιὰ καὶ τὸ χωριὸ λέγεται Μακρυνίτσα.

—Μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὰ παράγωγα τοῦ ἐννέα, γράφονται μὲ ἕνα Ν π.χ. Ἐνάτος ἐνενήκοντα καὶ ὄχι Ἔννατος, ἐννενήκοντα.

—Τὰ σύνθετα ἀπὸ τὰ ἀριθμητικὰ δύο, τρεῖς, ἔχουν τὸ πρῶτον συνθετικὸν μὲ τ. π.χ. δίπους, τριπτυχον.

—Τὸ Ν τῆς Συν πρὸ τοῦ Σ ἀκολουθούμενον ὑπὸ συμφώνου ἀποβάλλεται, ἀκολουθούμενον δὲ ἀπὸ φωνῆεν. ἀφομοιοῦται π.χ. συν-στρατιώτης=συστρατιώτης, συν-αίτιον=συναίτιον.

—Τὰ ἀπὸ Ρ ἀρχόμενα ρήματα διπλασιάζουν τὸ Ρ, μετὰ τὴν αὔξησιν τὸν ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ὅταν συντίθενται μὲ ἄλλας λέξεις, λήγουσας εἰς βραχὺν φωνῆεν π.χ. ἐρραπτων', καταρρίπτω.

(Συνεχίζεται)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς κλινικῆς
ΚΑΙ
Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ
κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεννοήσει.
Τηλ.. 2-71 καὶ 2-35.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΑΝ, ΒΟΛΟΝ, ΠΗΛΙΟΝ

ΕΥΘΥΜΑ ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

αὐθόρμητου ξεναγοῦ μας ἐπισκεπτόμαστε μιὰ αἴθουσα, ὅπου γινότατε τό «Κρυφὸ Σχολειό». Μᾶς θυμίζει τὸ ὁμώνυμο ποίημα τοῦ Γιάνη Πολέμη:

Ἀπ' ἔξω μαυροφόρα ἀπελπισιὰ
πικρῆς σκλαβιᾶς χειροπιαστό (σκοτάδι)
καὶ μέσα στὴν θολάχτιστη ἐκ(κλησιὰ)
στὴν ἐκκλησιά, ποὺ παίρνει κά(θε βράδυ)
τὴν δψη τοῦ σχολειοῦ...
ἢ ἕναν πίνακα τοῦ Λύτρα ἢ τοῦ Γκύζη.

Εἶναι μιὰ αἴθουσα ποὺ ἀπ' ἔξω ἔχει εἰκονογραφημένους—μὲ ἁγίους—τοίχους, ὅπως καὶ μέσα, διὰ «κάλυψη καὶ ἀπόκρυφη», ὅπως λέγαμε στὸν στρατό.

—Πίσω ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ εἶναι ὁ τάφος τοῦ Μητροπολίτη, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ξεναγοῦ μας, ὅπου παρατηρεῖ κανεὶς βυζαντινὲς ἐπιγραφὲς καὶ σκαλισμένες διευθύνσεις... Νεοελλήνων!!

* * *

Φεύγομε καὶ φθάνομε στὴν Πορταριὰ ὅπου ἀγοράζουμε—γκλίτσες—δὲν κάμω τὸ ἴδιο, γιατί φοβᾶμαι πῶς θὰ τὸ μάθη ὁ σκιτσογράφος Φ. Δημητσιάδης καὶ θὰ μὲ καλλήση δίπλα στόν... Ἀβέρωφ—ἀντὶ 20 δρχ. Πειὰ πέρα ὑπάρχει ἕνα πολυώροφο καμμένο, ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς Ξενοδοχεῖο καὶ ἕνα κατάστημα, ὅπου πωλοῦνται ὡραῖες φωτογραφίες. Ἐκεῖ βλέπομε μιὰ φωτογραφία τοῦ 1881, ὅπου μαζὶ μὲ πολλοὺς Ἕλληνες, ὑπάρχει ὁ πασσᾶς τῆς Λαρίσης καὶ ἕνας Ρῶσος ἀξιωματικός. Φαίνεται, πῶς ἡ «συνύπαρξη», ἔχει προϊστορία. Σὲ μιὰ ἄλλη τοῦ 1937 βλέπομε τὸν βασιληᾶ Γεώργιον Β' καὶ τὸν τότε διάδοχον Παῦλον στὴν Πορταριά.

* * *

—Καὶ ἀρχίζει τὸ γλέντι μέσα σὲ μιὰ αἴθουσα μὲ τζάκι—ποῦ ἤξερε ὁ ἰδιοκτήτης, ὅτι μ' ἀρέσει;—ὅπου τὸ τραγοῦδι βίνει καὶ παίρνει.

Κάποιος ἢ κάποιοι κάνουν τὴν Κάλλας καὶ ὁ γειτονάς του εἶναι... Τάλας, διότι ξεκουφάθηκε. Αὐτὰ ἔχουν οἱ γειτονιὲς μέ... καλλιτέχνες. Τὰ χειρότερα δὲ ἔπαθε ὁ Μενεγκίνι, ποὺ ρούφηξε μακαρόνι, ποὺ δὲν ἔχει τέλος;

—Γιαρ'δλίγον νὰ ἔχωμε...κάρεβωνιάσμαται. Ὑπῆρχεν μιὰ ντόπια βοσκοπούλα, ποὺ σερβέριζε καὶ νάσου ἀμέσως δύο ἀγαπητικοὶ τῆς βοσκοπούλας. Γιατὶ ὄχι δύο, μήπως δὲν εἴδαμε τρεῖς ὄμοιες ταινίες;

—Καὶ τώρα ἡ κάθοδος. Ἐλλείψει χώρου, σημειώνω, πῶς τὸ μόνο ἐντελῶς σπουδαῖο ἦταν μιὰ σεισμικὴ δόνησις, στὴν Λάρισα. Ὁ ἐγκέλαδος δὲν μᾶς ξέχασε. Ὁ Γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς εἶπε, πῶς ὀφείλετο σὲ ἀπότομο πήδημα ἀπὸ τὸ Ποδλμαν ἑνὸς συνταξιδιώτου μας. Ἂν θέλετε τὸ πιστεύετε αὐτό, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε νὰ πιστεύσετε, ὅτι περάσαμε ὡραῖα.

Δὲν νομίζατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ.. ΕΡΧΕΤΑΙ

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιληὰς τοῦ Γέλιου

Τὴν Τετάρτην 2)12 «Στὸ ΠΑΝΘΕΟΝ»

Γκαφατζῆς-Μπατίρης-Καυγατζῆς

Αἰώνιο θῦμα—Κ. Χατζηχρῆστος

ΠΙΑΣΑΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗ

Μὲ τὴν «ΩΡΑΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Γεωργία Βασιλειάδου κ.λ.π.

Καὶ ὁ μεθυσμένος ἀπὸ τὶς πενιὲς

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

—Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὁ ἐκ Βεροίας καταγόμενος ὑποστράτηγος κ. Ι. Δασκαλόπουλος προήχθη (κατ' ἐκλογήν) εἰς τὸν βαθμὸν Ἀντιστρατήγου, τοποθετηθεὶς ὡς Α! ὑπαρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

—Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» τὸν συγχαίρει θερμῶς καὶ εἰλικρινῶς.

—Πληροφορούμεθα, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, κατόπιν παραστάσεως τοῦ Βουλευτοῦ κ. Β. Χατζηδημητρίου καὶ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐχορήγησεν ποσὸν 200.000 δραχμῶν πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Δήμου Βεροίας. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ παραχωρηθοῦν 50000 δρχ. πρὸς τὸν Τ.Ο.Β. διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του καὶ συνέχισιν τῶν προσπαθειῶν του

—Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Ο.Β. (οἱ κ. Δ Βλαχόπουλος-Δ. Δόλογλου) μετέβησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς Ἀθήνας.

—Μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Ο.Β. ἐπεσκέφθησαν τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ παρέδωσαν ὑπόμνημα μὲ τὸ αἴτημα τοῦ Ὁμίλου καὶ τὴν παράκλησιν νὰ συμπεριληφθῆ ὁ Τ-Ο.Β. εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ε.Ο.Τ.

—Ὁ Γ. Γραμματεὺς τῆς Γραμμ. Ἐξωχολικοῦ Ἀθλητισμοῦ κ. Γ. Βήχος ὑπεσχέθη νὰ βοηθήση τὸν Τ.Ο.Β. διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Πισίνας· ἐφ' ὅσον ὅπως, θὰ πληροῖ τοὺς κανόνας, ποὺ ἀπαιτοῦνται καὶ μετὰ τὸ 1960, διότι ὁ προϋπολογισμὸς ἐξόδων ἔχει, ἤδη, κλείσει.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Καβόγλου γεννηθεὶς ἐν Βατερὰ-Καζάνης καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΑΓΑΠΗ ΜΑΝΟΥΣΑΡΙΔΟΥ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Καραπαναγιωτίδου γεννηθεῖσα ἐν Ρωσίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΚΟΥΤΑΛΙΔΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης τὸ γένος Παναγιωτίδου γεννηθεὶς εἰς Πόντον καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΣΟΥΣΟΥΝΗ ΜΑΡΙΚΑ τοῦ Ἐμμανουὴλ καὶ τῆς Καλλιόπης τὸ γένος Σκούφια γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι εἰς γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΤΖΙΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Ἀγαρίτσας τὸ γένος Ψαύτου γεννηθεὶς ἐν Κουμαριᾷ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΟΛΥΜΠΙΑ ΓΟΥΤΣΙΚΑ τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Μηέλα γεννηθεῖσα ἐν Βεροίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Σουλτάνας τὸ γένος Κεχαγιᾶ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΑΝΤΩΝΙΑ ΤΣΟΠΟΥΖΗ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Εὐστρατίας τὸ γένος Καζόγλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΟΥΡΟΣ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Φραξέλας τὸ γένος Τζιμαράκα γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΠΟΥΘΑ τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Μαρινούλας τὸ γένος Γώτα γεννηθεῖσα ἐν Χαλάστρᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Δὲν ἑορτάζει οὔτε καὶ θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις ὁ κ. Νικόλαος Νιουφόπουλος λόγῳ πένθους

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 800)1959 ἀποφάσεων Πρωτοδικείου Βεροίας ἐτροποποιήθη τὸ καταστατικὸν τοῦ Παδοσφαιρικοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ Μπρανιάτας διὰ τροποποιήσεων τῶν ἄρθρων 4, 28 καὶ 14 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ διὰ προσθήκης νέου ἄρθρου ὑπ' ἀξ. ἀριθ. δα διακυμένου ὑπὸ ἐπιτροπῆς μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διατηροῦντος τὸν ἴδιον σκοπόν.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28)11)1959

Ὁ Πληρεξ. Διοικητὴς Κωνσταντῖνος Δημητρουλόπουλος

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

μος, ἵνα ἐξασφαλίσωμεν πιστώσεις, διὰ τὴν πραγματοποίησιν διανοίξεως Λεωφόρου πρὸς Τσερμένι καὶ ἐξωραϊσμοῦ τῆς Πλατείας.

Οἱ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν, ὑπὲρ τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ἡρώου εἰς Τσερμένι, ἂν ἴδουν τὸ θέμα μακρὰν ἐνωϊστικῶν ἀντιλήψεων καὶ προκαταλήψεων καὶ προκατειλημμένων ἀπόψεων, μακρὰν καὶ τοῦ στενοκάρδου πνεύματος τοῦ «μαχαλᾶ».

Ἂς συντονισθοῦν μὲ τὸ καθολικὸν πνεῦμα ὁλοκλήρου τῆς πόλεως, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Νομάρχου τὴν τόσον εὐστοχον καὶ ἐποικοδομητικήν».

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀναστάσιος Καρατζόγλου, εἰπὼν τὰ ἀκόλουθα.

Ὡς γνωστόν, Κοι Συνάδελφοι, κατόπιν μιᾶς ἐποικοδομητικῆς καὶ μιᾶς κανονικῆς συζητήσεως ἐν συνεδρίαις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐξεδόθη ἡ γνωστὴ περὶ τοποθετήσεως τοῦ Ἡρώου εἰς τὴν Πλατείαν Μ. Μπότσαρη ἀπόφασις μας διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, ἤτις καὶ ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου, ὡς νομίμως ληφθεῖσα

Ἡ σημειωθεῖσα ἀντίδρασις ἐκ μέρους ἐνίων συναδέλφων, αἱ ἀντιδραστικαὶ ἐνέργειαι ἐνίων τοῦ Τ-Ο.Β, γνωστῶν ἐκ τοῦ γνωστοῦ δημοσιεύματος εἰς τὸ Β' τεῦχος τοῦ Ὁμίλου τούτου, καὶ ἡ καθυστερημένη σιγὴ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπέφερε τοιαύτην σύγχισιν καὶ ἀναστάτωσιν εἰς ξένους κατοίκους τῶν Συνοικισμῶν ἐκείνων, τῶν εὑρισκομένων περὶ τῆς πλατείας Μ. Μπότσαρη, ὥστε ὄχι νὰ νομίζω, ἀλλὰ νὰ πιστεύω, ὅτι δὲν δυνάμεθα τὰ ἀκυρώσωμεν τὴν ληφθεῖσαν καὶ νομίμως ἐγκριθεῖσαν ἀπόφασιν.

Βουΐζουν τὰ αὐτιά ὅλων μας ἀκόμη ἀπὸ τὰς διαμαρτυρίας καὶ ἀναπτυχθείσας ἀπόψεις ἑκατὸν καὶ πλέον περίπου ἐκπροσώπων τῶν ἀνωτέρω Συνοικισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπροσέρχοντο προσφάτως εἰς τὸ Συμβούλιόν μας ἐν Συνεδρίᾳ, καὶ οἱ ὁποῖοι, πλὴν τῶν ἄλλων, ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ θεωρήσουν Ἐθνικὴν μείωσιν καὶ προσβολήν, εἰς περίπτωσιν ἀλλοιώσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Τοιαῦται δὲ ἐκδηλώσεις γενόμεναι παρὰ συμπολιτῶν μας ὁμαδικῶς καὶ δημοσίᾳ, ἁποτελοῦν δι' ἡμᾶς τοὺς φυσικοὺς των ἀντιπροσώπους ἀπὸ πλευρᾶς αὐταρχισμοῦ, ἀνοησίας, τιμὴν καὶ Ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν.

Εἶναι ἀλήθεια, καὶ ὁμολογοῦμεν ὅλοι, ὅτι οἱ Συνοικισμοὶ αὐτοὶ εἶναι ἐγκαταλελειμμένοι. Τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐβαπτήσθησαν ὁδοκαθάρματα καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ διατεθῆ ποσὸν τι διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ἀπὸ τοῦ σχεδίου προβλεπομένης Λεωφόρου ἀπὸ Πλατείας Δικαστηρίων ἕως τοιαύτης Μάρκου Μπότσαρη, ὥστε νὰ μὴ ἀπετέλει σήμερον κώλυμα εἰς τοὺς ἀντιφρονοῦντας, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ τοποθέτησιν τοῦ Ἡρώου. Καὶ εἶναι ἡ Πλατεῖα αὐτὴ ἡ δευτέρα ἐν Βεροίᾳ ἀπὸ πλευρᾶς ἐκτάσεως ἁποτελεῖ δὲ ἀφετηρίαν ἐξ (6) ὁδῶν. Εἶναι κεντρικὴ καὶ κοντὰ εἰς τὸ Κέντρον τῆς πόλεως, μόλις 300 μέτρα κατ' εὐθείαν, ἴσως καὶ ὀλιγώτερα, ἀπὸ τὴν Πλατεῖαν Δικαστηρίων.

Ὅ,τι ὅμως ἔγινεν διὰ τοὺς Συνοικισμοὺς αὐτοὺς τελευταίως, μέσα εἰς τὰ ἐπτὰ ἕως ὀκτὼ χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα σημειώθη κάποια πρόοδος ἐκ μέρους τοῦ Δήμου, εἶναι βέβαιος ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ 1960. Δηλαδὴ τὸ θαῦμα τῆς διανοίξεως τῆς Λεωφόρου ταύτης. Διὰ τὴν διάνοιξιν δὲ αὐτὴν οὐδεμία ἀντίρρησις ὑπάρχει. Ἅπαντες εἴμεθα σύμφωνοι. Καὶ ἐφ, ὅσον εἴμεθα σύμφωνοι, παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον, ὅπως εἰς τὰ προσεχῆ Συμβούλιον ἀναγράψῃ τὸ θέμα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνεδριάσεως, ὥστε νὰ μᾶς δοθῇ ἡ ἀφορμὴ νὰ ἀναθέσωμεν εἰς γνωστὸν Πολεοδόμου τὴν σύνταξιν τῆς Πράξεως Προσκυρώσεων καὶ Ἀναλογισμοῦ, διὰ νὰ ἔχωμεν ἐντὸς τοῦ φεβρουαρίου 1960 ὑπ' ὄψει τὴν δαπάνην τοῦ Δήμου εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων συμποσουμένων κτλ.

Ἡ δαπάνη τοῦ Δήμου, κ. Συνάδελφοι, ἡ ὁποία, πιστεύω, δὲν θὰ εἶναι ὑπολογίσιμος, ἐκ τῶν προτέρων εἶμαι βέβαιος. Ὅτι θὰ καλυφθῇ μὲ τὴν συμβουλὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος καὶ Ἐπίτιμος Δημότης Βεροίας τυγχάνει, καὶ ἐπεδείξατο ζωηρὸν ἐνδιαφέρον Διὰ τὴν πρόοδον τῆς πόλεώς μας μὲ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Χατζηδημητρίου, ὅστις, ζηλευτὴν παρὰ τῷ κ. Προέδρῳ κατέχει θέσιν καὶ μὲ τὰς συνδρομὰς καὶ ἐνεργείας τοῦ Ἀξιοτίμου κ. Νομάρχου καὶ κ. Δημάρχου.

Ἄλλως, κράγμα τὸ ὁποῖον δὲν πιστεύω, θὰ σφιχθῶμεν, ὥστε ἡ δαπάνη αὕτη νὰ διατεθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς φορολογίας καπνοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τοῦ χορηγουμένου τέλους εἰσαγομένων ἐκ τῶν ἐξ' ἄλλο δαπῆς ἐμπορευμάτων.

Μὲ τοιαύτην ταχυτάτην καὶ δραστηριαν ἐνέργειαν θὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ θὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ὀλίγους συναδέλφους, τοὺς ἀντιφρονοῦντας ὡς πρὸς τὸν χρόνον τοποθετήσεως τοῦ Ἡρωος ἐν τῇ Πλατείᾳ ταύτῃ, μεγάλως θὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς κατοίκους τῶν Συνοικισμῶν, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς 6 8000 κατοίκους, καὶ θὰ τοὺς ἱκανοποιήσῃ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, θὰ ἐξυπηρετήσῃ σοβαρῶς καὶ σπουδαίως τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀγροτῶν, ἥτις σήμερον διενεργεῖται μὲ αὐτοκίνητα, θὰ δώσῃ νέαν ζωὴν εἰς τὰ Γειτονικὰ Κέντρα τῆς Περιοχῆς ἐκείνης καὶ κίνησιν μεγίστην, θὰ δώσῃ νέαν ὄψιν εἰς τὴν Νεολαίαν μας, ἥτις ἀσφαλῶς θὰ στραφῇ πρὸς τὴν Λεωφόρον καὶ θὰ ἐνεργῇ τοὺς περιπάτους της εἰς αὐτήν, πέριξ τῆς Πλατείας Μ. Μπότσαρη καὶ πέριξ τοῦ Ἡρώου τῶν Ἡρώων μας, θὰ χαίρωμαι δὲ καὶ πολὺ δικαίως εἰς τοὺς συντελεστάς του εὐχαριστήσω, δόξαν καὶ δάφνας».

Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησεν διαλογικὴ συζήτησις τῶν Δημοτ. Συμβούλων Α. Περδίκη, Τ. Χατζάκη καὶ Ν. Ἀσλάνογλου εἰπόντων, ὅτι σέβονται τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ὅτι αὕτη πρέπει νὰ παραμείνῃ, ὡς ἐλήφθη, καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου Π, Γιαννακάκη εἰπόντος, ὅτι, παρὰ τὴν ἀντίθετον ψῆφον, ἣν ἔδωκεν κατὰ τὴν λῆψιν τῆς προγενεστέρας ἀποφάσεως, σέβεται ταύτην καὶ ἐπιθυμεῖ, ὅπως μὴ τροποποιηθῇ.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ὀνομαστικὴ ψηφοφορία τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

14 Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ 5, ἐψήφισαν κατά.

Συνεπῶς, τὸ Ἡρῶον, θὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν Πλατεῖαν Μ. Μπότσαρη.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. Ν. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗ

Ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου—ἐπισήμων κτλ—ἐδόθη χθὲς, τὴν 11.30 π.μ. εἰς τὸ «Στὲρ» ἡ διάλεξις τοῦ δικηγόρου—Ἡμοσιογράφου Ἀθηνῶν κ. Ν. Ψαρουδάκη, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τοῦ βιβλίου «Ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἀγάπης».

—(Ἀναλυτικώτερον ἐγράψαμεν εἰς τὰ «σημειώματα» τῆς 7 ης Σεπτεμβρίου, ὅπου ἐκρίναμεν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ψαρουδάκη Συμπληρωματικῶς θὰ γράψωμεν καὶ εἰς τὰ «σημειώματα» τοῦ ἑπομένου φύλλου μας)

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 6ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ καὶ ὥραν 11.30' μ.μ ἡ Ἕνωσις Γονέων ἡ Χριστιανικὴ «Ἀγωγὴ» τοῦ τμήματος Βεροίας, θὰ δώσῃ διάλεξιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως, μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν τῶν Φυσικῶν τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Ἐλευθέριαν Γρηγοριάδην καὶ μὲ θέμα: Ἡ «Πρόοδος τῆς Ἐπιστήμης καὶ ὁ ἄνθρωπος».

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ„
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 196

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

—Ὑπάρχουν πολλὰ ζητήματα τοῦ τόπου μας, ποὺ πρέπει νὰ ρυθμισθοῦν. Προέχει ὅμως ἕνα βασικόν: Ἡ Ἄσκησις Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

—Ἄλλοτε τὸ Κράτος περιωρίζετο εἰς τὸν ρόλον τοῦ «νυκτοφύλακος κυνός». Ἦτο ὁ διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητής. Ὁ Οἰκονομικὸς Φιλελευθερισμὸς ἦτο ἡ μερικὴ ἐμφάνισις ἑνὸς γενικωτέρου Φιλελευθερισμοῦ.

—Οἱ διάφορες ἐπαναστάσεις (Ἀμερικανική, Γαλλική, Ἑλληνική) τὸν Φιλελευθερισμὸν εἶχαν ὡς αἴτημα. Αὐτὸ ἰσχύει κυρίως διὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν.

—Τὸ ἄτομον εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῶν πάντων. Αὐτοσκοπός. Καὶ ἰδοὺ τραγικὴ εἰρωνεία: Σήμερα ἐγκαταλείπεται τὸ βασίλειον τοῦτο ἀπὸ μικισμοῦ, τῆς μονάδος, οἱ ἄνθρωποι ἐπαναστατοῦν ἐναντίον τοῦ «πιστεύω» τους καὶ παραδίδονται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ἄλλων συνθημάτων.

—Δὲν ἀπαιτοῦν, πλέον, ἀπὸ τὸ Κράτος «ἀποχήν», ἀλλὰ προστασία. Οἱ λαοὶ ἀγωνίζονται ὄχι, μόνον, διὰ τὰ ἀτομικά τους συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ «Κοινωνικὰ Δικαιώματα». Ἐπανέρχονται κάπως εἰς τὴν συντεχνιακὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐπαγγελμάτων τους, ὅπως συνέβαινε καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ἐπιθυμοῦν τὴν κατοχύρωσιν τῶν ἀσχολιῶν τους.

—Ἔτσι τὸ Κράτος ὁδηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀδράνεια εἰς τὴν ἐνέργειαν. Τὸ Κράτος ἀσκεῖ «Κοινωνικὴν» πολιτικήν.

* * *

—Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ αἴτημα διὰ Κοινωνικὰ δικαιώματα εἶναι παντοτεινά, διότι οὐδέποτε οἱ Ἕλληνες ἦταν οἰκονομικῶς αὐτάρκεις. Ἡ ἔλλειψις οἰκονομικῶν μέσων εἶναι τὸ πρωταρχικὸ χαρακτηριστικὸ τῶν Ἑλλήνων.

—Ἑλληνικὸν Κράτος ἔχει, συνεπῶς, μεγαλύτερες ὑποχρεώσεις. Ὀφείλει νὰ ἀσκῇ κατ' ἐξοχὴν Κοινωνικὴν πολιτικήν. Εἶναι τὸ πρῶτον καθῆκον τῆς πολιτείας καὶ ἡ περίοδος εἰρήνης.

* * *

—Εἰδικώτερα σήμερα ὁ πολίτης ἀπαιτεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ ὑπολανθάνουσα «Κοινωνικὴ Πρόνοια».

—Ἂν τὸ Κοινωνικόν μας σύστημα θέλει νὰ ἐπιζήσῃ, ἂν ἡ Δημοκρατία ἐπιθυμοῦμεν νὰ σταθεροποιηθῇ, ὀφείλομεν νὰ ἀσκήσωμεν Κοινωνικὴν πολιτικὴν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, μὲ ὅλα τὰ μέσα.

—Τὸ πρώτιστον πρόβλημα τῆς χώρας μας εἶναι αἱ ἐλλείψεις Κοινωνικῆς πολιτικῆς ἢ μᾶλλον ἡ ὑποσυνάπτικτος κατάστασις της.

—Εἶναι Ἐθνικὸν αἴτημα, πανελλήνιον ἡ Κυβέρνησις νὰ στραφῇ πρὸς εἰς πτωχὰς τάξεις. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας.

—Ὁ λαὸς πεινᾷ. Τὸ Κράτος ἂς προσέξῃ. Πολλὰ πράγματα εἶναι ὑπόθεσις στομάχου.

Γ.Χ.Χ.

Σκηνὲς ἀπὸ τὴν ζωήν

ΔΥΟ ΕΛΕΓΚΤΑΙ ΤΩΝ Σ.Ε.Κ. – ΔΥΟ ΤΥΠΟΙ

Ταξίδι μὲ τὴν ταχεῖαν Ἀθηνῶν. Ὑπάλληλοι τῶν Σ.Ε.Κ. Ἐλεγκταί. Ἀμοιβάτεροι μεταξύ τους. Εὐγενικός, καλοπροαίρετος, ὑποχρεωτικὸς ὁ πρῶτος. Νευρόσπαστο, αὐθάδης, ἀγενὴς ὁ δεύτερος.

Γιὰ τὴν ἀκρίβεια. Συλλογὴ τῶν εἰσιτηρίων ἀπὸ τὸν πρῶτο. Κάποιος ἐπιβάτης ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ τὸ δικό του παρ' ὅλες τὶς ἀπεγνωσμένες προσπάθειές του. Κάποιος φίλος καὶ συνεπιβάτης του τὸν πειράζει: «Ἄ! Τώρα θὰ πληρώσῃς καὶ πρόστιμο». Ποιὰ ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐλεγκτοῦ; «Ἄ!, ὄχι..., κάθε ἄλλο. Δὲν πειράζει καὶ ἀποχωρεῖ διακριτικά. Θὰ μποροῦσε ὁ ἀκολέσας νὰ εἶναι καὶ λαθρεπιβάτης. Ὅμως ὁ ἐλεγκτὴς στηρίχθηκε στὴν καλὴ πίστη τοῦ πελάτου τῶν Σ.Ε.Κ. καὶ δὲν ἔδωσε συνέχεια στὴν ὑπόθεση. Τὸ εἰσιτήριο στὸ τέλος εὑρέθηκε.

Νά, τώρα καὶ ὁ δεύτερος. Γενικὸς ἔλεγχος τῶν εἰσιτηρίων. Ἔξω ἀπὸ τὴν Λάρισα. Τὸ σχετικὸ τρόπημα τοῦ εἰσιτηρίου. «Ὅλοι τὰ εἰσιτήριά σας». Μέγρον πρωΐας Τὸ καθῆκον του κάνει ὁ ἐλεγκτής. Δὲν πρόκειται γι' αὐτὸ ὅμως. Πρόκειται γιὰ τὴν συμπεριφορά του πρὸς τοὺς ἐπιβάτας. Στὰ πίσω κουπέ ὁ ἔλεγχος.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐξέρχεται μιὰ κυρία μὲ φονερὰ δείγματα ἐγκυμοσύνης καὶ προχωρεῖ στὸν διάδρομο γιὰ τὴν τουαλέττα. «Ποῦ βάτε ἐσεῖς; Νὰ ἐπιστρέψετε ἀμέσως στὴν θέσι σας». Εἶναι τὰ λόγια τοῦ ἐλεγκτοῦ. Ἐὰν προσφέρονταν μὲ λένα χαμόγελο, μ' ἕνα παρακαλῶ, αὐθεμερία πυρεξήσις. Θὰ ἦταν πολὺ φυσικό. Ἔλεγχος γίνεται καὶ οἱ ἐπιβάται πρέπει νὰ βρίσκωνται στὴν θέσιν τους.

Ὅμως ὁ τόνος εἶναι ἀπότομος, ἐπιτακτικός, βάναυσος θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανεὶς τὸ πρᾶγμα, ὅμως ἔχει καὶ συνέχεια. Ἡ κυρία ἐπιστρέφει στὰ διαμερίσματά της καὶ σὲ λίγο ξαναβγαίνει μὲ τὸ εἰσιτήριο στὸ χέρι «Ὁρίστε τὸ εἰσιτήριο μου. Πολὺ εὐγενικὰ φέρεσθε» λέει στὸν ἐλεγκτή. Καὶ νὰ ἡ ἀπάντησίς του. «Ὅταν γίνεται ἔλεγχος αὐτὲ ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ». Καὶ πετᾷ σιγὰ καὶ μιὰ βρισιά.

Τὸ ἂν αὐτὸς ἦταν ἐκνευριομένος. Τὸ ἂν συνέλαβε προηγουμένως μὲ οἰκεῖους λαθραίους ἐπιβάτας, δὲν ἔχει σημασία ἐπὶ τοῦ προκειμένου Αὐτὸ δὲν τοῦ δίνει τὸ δικαίωμα νὰ φέρεται μὲ ἀκαιρότροπο πρὸς τοὺς ὑπολοίπους ἐπιβάτας. Δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς προσβάλλῃ καὶ ν' ἀμφισβητῇ τὴν ἐντιμότητά τους. Τίποτε δὲν ἔλαβε ὑπ' ὄψιν του ὁ ὑμότιμος κ. Ἐλεγκτής. Οὔτε τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπιβάτου, ὡς πελάτου, οὔτε τὴν γυναίκα, οὔτε, γιὰ ἕνα ἀκόμη λόγο περισσότερο, τὸ ὅτι αὐτὴ ἦταν σ' ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐπομένως ἡ κατάστασις της ἰδιόρρυθμος. Ἐκείνη τὴν ὥρα εἶχε ἔξουσία καὶ μποροῦσε, κατὰ τὴν γνώμη του, νὰ τὴν ἀσκεῖ μὲ ὁποιον τρόπο νόμιζε, Καὶ ὕστερα λέμε, ὅ τι κάνουμε Τουρισμό! Καὶ σοῦ λένε ὅτι ὁ πελάτης ἔχει πάντα δίκαιο. Εὐτυχῶς ὅμως εἶναι σπάνιες καὶ μεμονωμένες οἱ τέτοιες περιπτώσεις

Δ. Δ.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸ ταιριαστό ζευγάρι τῶν νεονύμφων Γιάννη—Μαίρης Χιονίδου «ζήσαμε εἰλικρινῶς μιὰ ζωὴ εὐτυχισμένη καὶ ἀνέφελη.

Γ. Χ. Χ.

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΙΣΜΟΣ

Φυσικὸ ἦταν γιὰ τὸ Χριστὸ νὰ βρίσκεται τὸ Σαββάτο στὴ Συναγωγὴ διδάσκων. Στὴν ἴδια συναγωγὴ κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ μιὰ κιφωχὴ γυναίκα ἄρρωστη καὶ δυστυχισμένη. Ἐπὶ 18 χρόνια δὲν μποροῦσε νὰ ἰσιώσῃ τὸ σῶμα της. Καμπουριασμένη ἐξήρχιζε στοὺς δρόμους καὶ καμπουριασμένη συνήθισαν νὰ τὴν βλέπουν μέσα στὴ συναγωγή. Γι' αὐτὸ φαίνεται ἡ δυστυχία της δὲν τοὺς ἔκαμνε πιὰ ἐντύπωσι. Αὐτὸ δυστυχῶς εἶναι τὸ ἠθικὸ κατάντημα τῶν περισσοτέρων μας. Ἐχάσαμε τὸ συναίσθημα τῆς διακρίσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως τῆς δυστυχίας ποὺ ὑπάρχει γύρω μας. Μάλιστα μερικοὶ ποὺ ζοῦν μέσα στὴ χλιδὴ ἔχουν τὸ θράσος ὄχι μόνον ν' ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴ δυστυχία τῶν συνανθρώπων των, ἀλλὰ νὰ διατείνωνται ὅτι δυστυχία δὲν ὑπάρχει

Εἶχε χάσει φαίνεται ἡ γυναίκα αὐτὴ τὴν ἐλπίδα της γιὰ μιὰ καλλίτερη αὔριο γιατὶ παρ' ὅλο ποὺ ὁ Χριστὸς βρισκόταν μαζύ της στὴν ἴδια συναγωγὴ δὲν τὸν ἐνδιέλησε. Τὴν εἶδε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς καὶ τὴ λυπήθηκε. Ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία Αὐτός. Τὸ ἴδιο συμβαίνει πάντοτε μὲ τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ κατακαρακωμένο ἄνθρωπο. Δὲν συναισθάνεται ὁ ἴδιος τὴν κακομοιριά του καὶ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας.

Μοιάζουμε μὲ ἐκεῖνον τὸν ἵνδὸ ποὺ κοροϊδευε ἕναν ἱεραπόστολο ποὺ διαρκῶς μιλοῦσε γιὰ τὸ βαρὺ φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν μας. Εἶπε στὸν ἱεραπόστολο, ἐμᾶ, ἐπὶ τέλους πόσο βαρειὰ εἶναι ἡ ἁμαρτία, 10 κιλά, 20, 100 400, πές μας γιὰ νὰ ξέρουμε ἀκριβῶς. Ἐνῶ δὲν τὸ καταλαβαίνω τὸ βάρος αὐτό». «Καὶ βέβαια», τοῦ εἶπε ὁ ἱεραπόστολος, «γιατὶ εἶσαι νεκρός. Στὰ νεκρὰ πτῶμα βάρος ὅσο θέλεις βάλε». Ποῦ νὰ τὸ ἀντιληφθῇ: Ὁ ἁμαρτωλὸς εἶναι νεκρὸς μέσα στὶς ἁμαρτίες καὶ τὶς παραβάσεις του. Τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἀναζωογόνησί του πάντοτε λαμβάνει ὁ Χριστός. Σὲ πλησιάζει καὶ σένα ὅπως ἐπλησίασε τὴν πάσχουσα ἐκείνη γυναῖκα.

Δυὸ λόγια τῆς εἶπε ὁ Χριστὸς κι ἔγινε καλά, «γύναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου». Ἐλευθερωμένη εἶσαι, ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου. Δὲν ἤθελε κι ἦταν ἄρρωστη. Τὴν σκλάβωσε ἡ ἀρρώστεια της αὐτή. Ἔτσι μᾶς σκλαβώνει ἡ ἁμαρτία χωρὶς κἂν νὰ τὸ καταλάβουμε. Καὶ μιὰ καὶ βρεθοῦμε σκλαβωμένοι ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ Σατανᾶ δὲν μποροῦμε μόνοι μας νὰ ἐλευθερωθοῦμε. Χρειαζόμεθα τὴν ἔξωθεν ἐπίδρασιν, τὴν ἔξωθεν ἀπελευθέρωσιν. Μόνος σου ἀδύνατο νὰ θεραπευθῇς, ἀδύνατο νὰ σωθῇς. Χρειάζεσαι τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐκπληρουμένην ἐν τῷ Λόγῳ Του, τῷ Ἰησοῦ χριστῷ. Μόνον ὁ χριστὸς μπορεῖ νὰ σὲ σώσῃ, γιατὶ Αὐτὸς ὑπῆρξε ὁ ἀνεύθυνος ποὺ ἔχυσε τὸ αἷμα Του διὰ τὸν ἐξιλασμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἄφισέ Του, λοιπόν, νὰ σὲ θεραπεύσῃ. Ἂν ἡ πάσχουσα γυναῖκα τὸν ἄγγιξε, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τῆς ἐπέβαλε τὴν θεραπείαν διὰ τῆς βίας. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἐκ μέρους σου ἀνταπόκρισις στὴν πρωτοβουλία τοῦ χριστοῦ.

Ἄμεση καὶ στιγμιαία ὑπῆρξεν ἡ θεραπεία τῆς γυναικός. Αὐτὸ γιατὶ ἦταν θεία θεραπεία. Ἔτσι καὶ σὺ ἁμαρτωλὴ ψυχὴ σὲ μιὰ στιγμὴ μπορεῖς νὰ γίνῃς καινούργιος ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἂν ἀφήσῃς τὸν χριστὸ νὰ σοῦ μιλήσῃ καὶ νὰ σ' ἐγγίσῃ. Σὲ μιὰ στιγμὴ θὰ μεταφερθῇς ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν νεκρῶν ἁμαρτωλῶν, στὴν κοινωνία τῶν ζωντανῶν ἁγίων. Σὺ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμῃς τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ πιστεύσῃς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ σὲ σώσῃ. Εἶναι ζήτημα μεταξὺ σοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ.

Χαρὰ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλώσουν ὅλοι οἱ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ εὑρισκόμενοι γιὰ τὴ θεραπεία τῆς γυναικός. Ἡ ἴδια γεμάτη ἀπὸ εὐγνωμοσύνην ἐδόξαζε τὸν Θεόν, ἀλλ' ὄχι καὶ οἱ μέχρι τώρα πνευματικοὶ της ὀδηγοὶ καὶ θρησκευτικοὶ λειτουργοί.

Ἀγανάκτησαν οἱ Ἱερεῖς τῆς Συναγωγῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχισυνάγωγον. Γιατὶ ἦταν Σάββατο καὶ αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμε ἐθεώρησαν ἐργασίαν, πρᾶγμα ἀπηγορευμένο ἀπὸ τὴν ἐπίσημον θρησκείαν Ἡ ἀγαθοεργασία παραξηγεῖται

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΡΩΣΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

—Ἐμεῖς ἐχαρήκαμε, ὅταν ἐπληροφορηθήκαμε, ὅτι πράκεισται ἡ Ρωσία νὰ προσφέρῃ δάνειον εἰς τὴν χώραν μας. Ὄχι διότι ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἀγκὰ στρωσιν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν στρατόπεδον, ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ νὰ μπορέσωμε νὰ ἀπαγκυστρωθοῦμε ἀπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Ἀμερικῆς.

—Μέχρι τώρα ἐλέγαμε, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεξαρτοποιηθοῦμε, διότι ἐχομεν ἀνάγκην τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας. Νά, λοιπόν, μία εὐκαιρία. Ἡ Τουρκία παίρνει ἐπαυξημένη βοήθεια δολλαρίων, ἐν τούτοις, ὅμως, ἀποδέχεται καὶ τὸν θησαυρὸν τῶν Ρουβλίων.

—Ἐμεῖς θὰ ἐλεηθοῦμε μὲ ψυχία—πτωχὲ Λάζαρε!!— καὶ ἐν τούτοις δὲν θέλομεν, μᾶλλον, τὴν ρωσικὴν βοήθειαν! Ἐξ' ἄλλου τὸ Ἀνατολικὸν μπλὰκ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἕνας μεγάλος καταναλωτὴς τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων.

—Ἂς ἀφήσωμεν, λοιπόν, τοὺς ψευδοεθνικισμοὺς καὶ ἂς κυττάξωμε πῶς θὰ μπορέσωμε νὰ ἐξυπηρετήσωμε τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τῆς Ἑλλάδος. Ἀρκετὰ ἔχομεν χάσει μέχρι τώρα μ' αὐτὴν τὴν στενοκεφαλιάν μας. Ἔτσι δὲν ἐκάναμε ἐξαγωγὴ φρούτων στὴν Ἀνατολικὴν Γερμανία—τοῦ Ἀνατολικοῦ Μπλὰκ—ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν Δυτικήν, οἱ ἐξαγωγεῖς ἐμπορεύματος τῆς ὁποίας, λίγη ὥρα μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν βαγονιῶν μὲ τὰ ἑλληνικὰ φροῦτα, τὰ πωλοῦσαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Γερμανίαν!!!

—Ἂν, συνεπῶς, ἡ Ρωσία ἐπιθυμεῖ νὰ μᾶς χορηγήσῃ Δάνειον, νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ τὸ λάβωμεν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖ πολιτικὰ ἀνταλάγματα. Αὐτὸ εἶναι συμφέρον τῆς χώρας μας.

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΞΕΧΑΣΜΕΝΗΣ

—Πολλοὶ κάτοικοι τῆς Ξεχασμένης παραπονοῦνται, ὅτι τὸ κοινοτικὸν Ἰατρεῖον τους ἐδῶ καὶ πέντε μῆνες εἶναι χωρὶς Ἰατρεῖον.

—Νομίζομεν, ὅτι πρέπει ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Ὑγείου. Κέντρον νὰ ἐπιτείνουν τὰς ἐνεργείας τους, διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς θέσεως

για ἐγκαυσία. Στὴν πραγματικότητα, ἡ θρησκεία των, ὁ νόμος των δὲν ἀπηγόρευε τὴν ἀγαθοεργίαν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴ θρησκεία τους καλὰ καλὰ ἤξευραν. Τὰ θαλάσσωναν γυρεύοντας κάποια δικαιολογία γιὰ τὴν ἀντίδρασί τους στὸ Χριστὸ καὶ τὸ ἔργο Του. Ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς ἐδειξε πόσον ἀνόητοι ἦσαν. Ἀντὶ νὰ χαθοῦν ποὺ μιὰ πάσχουσα γυναίκα ἔγινε καλά, καταδίωξαν τὸν Ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα της Χριστόν, «Πᾶς ὁ ὄχλος ἐχαίρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γενομένοις ὑπ' αὐτοῦ» (Λουκ. ιγ' 17) Αὐτὸ εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀποκρισίας. Κάθε πραγματικὸς Χριστιανὸς πρέπει νὰ χαίρεται γιὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ποῦ νὰ ὑπάρξῃ ἡ συμπάθεια καὶ σπλάχνα οἰκτιρμῶν στὴν καρδιὰ τοῦ ἀσχετουναγώγου καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν Ἱερέων στὴν πάσχουσα ἀνθρωπότητα. Οὔτε γιὰ τὸ Σάββατο τοὺς ἐνδιέφερε. Ἀλλ' ὁ πραγματικός των φόβος ἦταν τί θὰ γίνοταν οἱ ἴδιοι ἂν ἐπέτρεπαν στὸν Χριστὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιο Του νὰ ἐπικρατήσουν.

Σὺ φίλε μου ἀναγνῶστα, μὴ ἐπιτρέψῃς σὲ κανένα νὰ σοῦ στερήσῃ τὴ χαρὰ αὐτὴ τῆς προσωπικῆς μὲ τὸν Χριστὸν γνωριμίας.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

—Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἱδρύσωμεν πρέπει καὶ νὰ λειτουργοῦν. Διατί, λοιπόν, ἔχει ξεχασθῇ ἡ Ξεχασμένη; Πταίει τὸ ὄνομα ἢ τί ποτε ἄλλο;

Νὰ παύσῃ, λοιπόν, ἡ ταλαιπωρία τῶν κατοίκων τοῦ πολυπληθοῦς χωρίου. Ἀναμένομεν.

Η ΑΝΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

—Ἐγράψαμε εἰς τὸ προηγούμενο φύλλον μας, ὅτι τὴν θέσιν τῆς Λαϊκῆς ἀγορᾶς θὰ προσδιωρίσῃ μόνον τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τῆς πόλεως.

—Μὲ αὐτὸ τὸ κριτήριο νομίζομεν, ὅτι ἡ προκριθεῖσα θέσις δὲν εἶναι κατάλληλος, διότι δὲν ὑπάρχει ὁ κατάλληλος καὶ ἐπαρκὴς χῶρος.

—Τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἐκεῖ δίδεται ζωὴ καὶ κίνησις εἰς τὰ καταστήματα τῆς Δημοτικῆς ἀγορᾶς δὲν εἶναι καὶ τόσο ὀρθή, διότι ἀντιθέτως δὲν θὰ μπορέσουν νὰπωλήσουν μερικὰ καταστήματα τὰ εἴδη τους, διότι ὁ κόσμος θὰ φωνάζῃ ἀπ' ἔξω πειὰ φθηνά.

Πολὺ περισσότερον ὁ Δῆμος δὲν πρέπει νὰ ἐμπορεύεται.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

—Μὲ ἱκανοποίησιν ἐπληροφορηθήκαμε, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὴν προηγούμενην Δευτέραν, ἀπεφάσισεν νὰ σέβεται καὶ νὰ ἐκτελῇ τὶς ἀποφάσεις του.

—Ἀνεξαρτήτως τοῦ συζητηθέντος θέματος, νομίζομεν, ὅτι αὐτὸ ἔπρεπε νὰ πράξῃ, διότι, ὅταν οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς πόλεως φάσκουν καὶ ἀντιφάσκουν τότε ὁ λαός, τὸ ὀλιγώτερον τοὺς παρηφρονεῖ.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Εἴκοσι καὶ πλέον μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Δημ. Γυμνασίου Βεροίας ἐπέτυχαν ἔφετος εἰς τὶς ἐξετάσεις τῶν ἀνωτάτων σχολῶν.

Τρεῖς ἐπρώτευσαν. Οἱ ἐπιτυχίες ἦσαν μεγαλύτεραι εἰς τὶς «Θετικὲς» σχολές, ὅπου ἐν τοῦτοις ἀπαιτεῖται μεγάλη προπαρασκευὴ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανείς. Ἀλλὰ καὶ στὶς «Θεωρητικὲς» σχολὲς ἡ ἐπιτυχία δὲν εἶναι πειὸ μικρή.

Συμπέρασμα: Εἰς τὸ Δημόσ. Γυμνάσιον Βεροίας—ὅπως πάντοτε—γίνεται μιὰ πολὺ καλὴ προσπάθεια, διότι οἱ καθηγηταὶ καὶ καθηγήτριαι ἐκτελοῦν μὲ ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιμονὴν τὸ καθῆκον τους.

Δίκαια, λοιπόν, εἶπε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος: «τὸ μὲν ζεῖν ὀφείλω στοὺς γονεῖς μου, τὸ εὖ ζεῖν εἰς τοὺς διδασκάλους μου». Ἴσως θὰ πρέπει νὰ τὸ ἐπαναλάβουν οἱ αὐριανοὶ μας ἐπιστήμονες.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΕΝΔΡΥΛΛΙΑ ΛΕΥΚΗΣ ἠλεγμένων ἐκλεκτῶν κλώνων (514.455 κ.λ.π.) διαθέτει ἡ ΔΑΣΟΠΟΝΙΚΗ παραγωγῆς τῶν ἐν Ξάνθῃ καὶ Κατερίνῃ Φυτωρίων της.

Πληροφορίαι, ὁδηγίαι καὶ παραγγελίαι:
ΔΑΣΟΠΟΝΙΚΗ (Κομνηνῶν 19 τηλ. 21271) Θεσσαλονίκη καὶ εἰς τὸ ξυλεμπορικὸν κατάστημα Ἀδελφῶν Γαϊτάνου Βεροίας Κεντρικὴ ἀγορὰ ἀριθ. 2 τηλ. 612.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Μὲ τὴν τσάκαιρα τῆς διαλλείψεως ταῦ Δικηγόρου—Δημοσιογράφου Ἀθηνῶν κ. Ν. Ψαρουδάκη θὰ μοῦ ἐπιτρέψη ὁ ἀναγνώστης νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλι στὸ θέμα μὲ τὸ ὁποῖο ἀσχολήθηκα καὶ στὶς 7 Σεπτεμβρίου στὴν ἴδια στήλη.

—Εἶναι, δηλαδή, δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, σὰν πολιτικὸ σύστημα, Ξεφεύγω ἀπὸ τὴν πρώτην ἐρώτηση ταῦ ἂν πρέπει καὶ ἔρχομαι στὴν ἐξέτασι τοῦ δυνατοῦ.

—Ὁ Χριστιανισμὸς σὰν κύριο του κήρυγμα ἔχει μιὰ βασικὴ ἀρχὴ τὸν χρυσοῦν κανόνα: «Ὅ,τι δὲν θέλεις νὰ σοῦ κάμουν οἱ ἄλλοι, μὴν τὸ κάμεις καὶ σύ». Ξεκινὰ ἀπὸ μιὰ «καθητική» ἄμυνα. Ἀπαγορεύει τὴν ἐκδίκησι. Καταδικάζει τὴν «ἐπιθετικὴ» ἄμυνα τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Εἶνε ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης. Λέει νὰ ἀγαπᾶ κανεὶς τὸν ἄλλον σὰν τὸν ἑαυτόν του. Μὲ τὴν προτεραιότητα αὐτὴν τὴν θεωρεῖ σὰν κορωνίδα καὶ τὰ ὄψη εἶναι γιὰ τοὺς ὀλίγους. Μένει, λοιπόν, σὰν βασικὴ κατεύθυνση, ἔστω, σὰν πρῶτο βῆμα ὁ «χρυσοῦς κανών», ποὺ εἶναι πραλοὺ τῆς προχριστιανικῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας.

—Διαπιστώσατε τὴν ἰσότητα, φίλων, κατηγωγῆς, οἰκονομικῆς κατασάσεως.

—Ἀλλὰ μέχρι τώρα βλέπομε πῶς ὁ Χριστιανισμὸς κινεῖται στὰ ὅρια τῆς Δημοκρατίας. Τί προσθέτει λοιπόν, σὰν πολιτικὸν σύστημα; Παίζομε μὲ τὶς λέξεις; Ἀντὶ καθιστοῦμε τὴν ρῆσιν τοῦ Πλάτωνος: Πῶς πρέπει οἱ Βασιλεῖς νὰ γίνουν φιλόσοφοι ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεῖς μὲ μιὰ καινούργια: Οἱ ἱερεῖς νὰ γίνουν βασιλεῖς;

—Ὄχι, ἀσφαλῶς, ὄχι. Διότι ὅλα τὰ Χριστιανοδημοκρατικὰ κόμματα —κ.χ. τῆς Γερμανίας, Ἰταλίας—δὲν κυβερνῶνται ἀπὸ ἱερεῖς. Δὲν ἔχομε τὴν προσκόλλησι τῆς ἐκκλησίας νὰ πολιτευθῆ. Ἄλλη εἶναι ἡ κατεύθυνσις, ἡ διοχέτευσις τῶν χριστιανικῶν ἰδεωδῶν καὶ εἰς τὴν βασιλεῖαν τῆς γῆς.

—Ἀνεξαρτήτως τοῦ, ἐάν αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ταπίζομεν, πῶς ἡ προσπάθεια εἶναι καλαιά. Καὶ δὲν ὑπαινίσσομαι μόνον τὶς πρῶτες Χριστιανικὲς κοινότητες, μήτε τὶς Διδασκαλίες τοῦ Ἀγουστίνου καὶ τοῦ Θωμᾶ τοῦ Ἀκινάτη. Τὰ ἴχνη προχωροῦν πειὸ πίρα.

Καὶ ὁ Βουδδισμὸς καὶ ὁ Κομφουσιανισμὸς δὲν ἦταν μόνον ἕνας νέος τρόπος θρησκευτικῆς ζωῆς, ἀλλὰ ἔφεραν καὶ μιὰ διαφορετικὴ διάθρωση τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας.

—Παλαιά, λοιπόν, ἡ ἐπιχείρησις τέτοιων πρασπαθειῶν. Ποῖο ὑπῆρξε, ὅμως, τὸ ἀπατέλεσμα;

—Ἐκεῖνο, ποὺ ἐσημείωσα πειὸ πάνω: Ἡ διοχέτευσις τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος στὸν τρόπον διοικήσεως τῶν κοινῶν.

—Μὰ θὰ παρατηρηθῆ, ὅτι δὲν ἐφαρμόσθηκε ἀκόμη ἡ Χριστιανικὴ Δημοκρατία, ἀλλὰ τὸ γεγονός, ὅτι μέρχι τώρα σὲ διάφορα κράτη ἐκλογὲς βγάζουν Χριστιανοδημοκράται, χωρὶς νὰ κυβερνήση καὶ ὁ Χριστιανοδημοκρατισμὸς ἀποδεικνύει, ὅτι ἄλλα εἶναι τὰ συστήματα τῶν βιβλίων καὶ ἄλλα ἐκεῖνα, ποὺ ἐφαρμόζονται.

—Δὲν ἀρκεῖ, συνεπῶς, νὰ θέλω μέν κάτι, πρέπει νὰ μποροῦμε καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν.

—Ὑπάρχουν ἰδανικὴ καὶ ἡ ἀκλὴ Δημοκρατία, ἄλλα ἡ Ἰσότης κ.τ.λ δὲν ἐφαρμόζονται. Γιατί; Διότι τὸ τὲ ἕνα σύστημα εἶναι ἄριστο, ὅταν ὅλοι οἱ παράγοντες, ποὺ θὰ κληθοῦν νὰ τὸ πραγματοποιήσουν, μείνουν πιστοὶ στὶς ὑποχρεώσεις τους. Ἂν ἡ Δημοκρατία ἐφαρμοσθῆ, ἀσφαλῶς δὲν θὰ μείνουν οἱ Κόκλωπες τῆς Κεφαλαιοκρατίας καὶ τῶν Διχτατορικῶν καθεστώτων.

—Καταλήγομε καὶ πάλι στὸ συμπέρασμα, πῶς «ἡ ἐπανάστασις τῆς ἀγάπης», τότε θὰ ἔχει ἀπατελέσματα, ὅταν γίνῃ ἡ ἐσωτερικὴ ἐπανάστασις στὴν ψυχὴν καὶ στὸ θέλω τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν θὰ μπορέσῃ νὰ συνειδητοποιήσῃ μιὰ ἀρχή: Πῶς τὸ ἰδικό του συμφέρον, καὶ ἡ πραγματοποίησις τῶν ἰδικῶν του θελήσεων εἶναι συνυφασμένα μὲ τὴν ὁρκησιν τῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποχρεώσεών του πρὸς τὴν κοινωνίαν, τὴν πολιτείαν. Ἂς μὴ ξεχωρίζωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ τὸ σύνολον, διὰ νὰ ἐπιβιβάσωμεν τὶς εὐθύνες στὴν «παληοκοινωνία» στὸ «Παληοκράτος», ὅταν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ὅταν βρεθοῦμε μὲ λίγη ἐξουσία στὰ χέρια ξεχνᾶμε τοὺς σκοποὺς γιὰ τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦσαμε νὰ κυβερνήσωμεν.

—Μὲ δυό λόγια: Ἡ Χριστιανικὴ Δημοκρατία σὰν ἀπόλυτη θεοκρατία δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμη, διότι στηρίζεται δίκως καὶ ἡ Ἰδανικὴ πολιτεία τοῦ Πλάτωνος στὴν ἀγαθότητα τοῦ πολιτισμοῦ. Δὲν λέγω, πῶς δὲν πρέπει ν' ἐφαρμοσθῆ, μὰ πῶς δὲν μπορεῖ.

—Βέβαια θὰ παρατηρηθῆ, ὅτι ἡ θέσις μου εἶναι ἀρνητική. Τὸ δέχομαι, ἂν τὸ νὰ σημειώνης τὴν ἀλήθεια εἶναι ἄρνησις.

—Ἂν ὁποιοσδήποτε ἀπὸ τοὺς ἰδεολόγους ὁπαδοὺς ἀπολύτου συστημάτων μπορεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν «λίθιαν λίθον», ποὺ νὰ μετατρέψῃ ἕναν ἐγωκεντρικὸν ἄνθρωπον, ποὺ ρέπει πρὸς τὸν ὁλισμὸν καὶ τὸ χρῆμα εἰς ἕνα πειθήνιο καὶ ἀγαθὸ πολίτη μιᾶς ἰδανικῆς πολιτείας, τότε ἀσφαλῶς ἡ νύκτα θὰ γίνῃ μέρα. Ἕως τότε, δρήνοντας τὶς χίμαιρες ποὺ πιστεύομε σὰν ἰδέες ὅλοι μας, μά, ποὺ δὲν θέλομε ν' ἀναλάβωμε τὶς εὐθύνες τῆς ἐφαρμογῆς τους, θὰ ἀγωνίζεται ὁ ἄνθρωπος νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον του μὲ τὰ κλεφτοφάναρα, ποὺ χρησιμεύει σήμερα.

—Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ γεννήτριες τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, ποὺ χρειάζεται, ὄχι τὰ συστήματα. Ἀρκεῖ ἡ πραγματικὴ Δημοκρατία, ποὺ θὰ ὀφείλη πολλὰ στὸν Χριστιανισμό. Διὰ νὰ παραχθῆ ἠλεκτρικὸς σπὶν θῆρος χρειάζεται ἡ «ἐσωτερικὴ μας ἐπανάστασις».

1959: ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

Ο ΠΑΛΑΜΑΣ ΣΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΘΕΟ

Τοῦ Ἀγγέλου Σικελιανοῦ

Ἠχῆστε οἱ σάλπιγγες καμπάνες βροντερὲς
δανῆστε σύγκορμη τὴ χώρα πέρα ὡς πέρα
βογγῆστε τύμπανα πολέμου. ....οἱ φοβέρες
σημαῖες ξεδιπλωθῆτε στὸν ἀέρα.
Σ' αὐτὸ τὸ φέρετρο ἀκουμπάει ἡ Ἑλλάδα! Ἕνα βουνό
μὲ δάφνες ἂν ὑφώσουμε ὡς τὸ Πήλιο καὶ ὡς τὴν Ὄσσα
κι ἂν τὸ πυργώσουμε ὡς τὸν ἕβδομο οὐρανό
ποιὸν κλεῖ τί κι ἂν τὸ πῆ ἡ δικιά μου γλῶσσα;
Μὰ Ἐσὺ Λαέ, ποὺ τὴ φτωχὴ Σου τὴ μιλιὰ
Ἥρωας τὴν πῆρε καὶ τὴν ὕψωσε ὡς τ' ἀστέρια,
μοιράσου τώρα τὴ Θεϊκὴ φεγγοβολιὰ
τῆς τέλειας Δόξας του! Ἀνασήκωστον στά χέρια
γιγάντειο φλόμπουρο κι ἀπάνω κι ἀπὸ μᾶς
ποὺ τὸν ὑμνοῦμε μὲ καρδιὰ ἀναμμένη
πὲς μόνο μ' ἕνα ἀνασασμό «Ὁ ΠΑΛΑΜΑΣ»
ν' ἀντιβογγήση τ' ὀνομά του ἡ οἰκουμένη.
Σ' αὐτὸ τὸ φέρετρο ἀκουμπάει ἡ Ἑλλάδα. Ἕνας λαὸς
σηκώνοντας τὰ μάτια του, τὴ βλέπει
κι ἀκέριος καίγεται ὡς μὲς τ' ἄδυτο ὁ Ναός
κι ἀπὸ ψηλὰ νεφέλη Δόξας τόνε σκέπει.

Νίκος Ἀδαλόγλου

Πανελλαδικὴ Ποίησις

ΑΝΤΩΝ-Σ

(Μοιρολόγι)

Γιὰ τίναν κρυῶει θανατικὰ ἀτσιάπαν ἡ καμπάνα,
γιὰ ποῖον κλαίει καὶ θλίβεται ἡ ἄχαρος ἡ μάτα.

Ἀντώνης ἐξέβεν νὰ χορεύ, μὲ τὸ μαχαῖρι σὸ χέρνατ,
χτυπᾶ-τὸ σὴν κοιλίαν ατ κ' ἐκόπανε τ' ἐντέρια-τ.

Ἄχ μάνα μ πῶς ἀπέτυχα κ' ἐγὼ ἐμὲν ἐντῶκα,
καὶ τ' ἔμορφα τὰ κάλλια μου σὸν θάνατον ἐδῶκα.

Μανίτσ-μ μοιρολόγα με, κλωθῆτε γειτονάδες,
καὶ λόγους βγάλτε με παιδάντ, καὶ ψάλτε με νυφάδες.

Κι' ὰς ἔρχουν κοριτσόπουλα ὰς κάβουνταν σὰ γιάνιμ,
τὰ στέφανα τὰ νεκρικὰ νὰ θέκν ἀτὰ σπάνιμ.

Καὶ οἱ μικροὶ θανατικὰ ὰς κροῦγνε τὴν καμπάνα-μ,
μαυρόφορες μεσοκερὶτ ὰς καραστέκν τὴν μάνα-μ.

Σταῦρος Ταυρίδης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

τ. *Ἐπιμελητὴς Πανεπιστημιακῆς κλινικῆς*

ΚΑΙ

Διπλωματοῦχος Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Βιέννης

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ
κ. Σόλωνος Ἀντωνιάδου ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλ. 2-71 καὶ 2-35.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

32ον

—Δὲν πρόκειται γιὰ βιασία. Πρόκειται γιὰ κάτι δυσάρεστο, ποὺ ἔχω νὰ σὲ πληροφορήσω. Γιὰ κάτι ἀπίστευτο σὰν παραμύθι...

—Τότε νὰ μοῦ τὸ πῆς σὰν παραμύθι. Δὲν θὰ σοῦ εἶναι τόσο δύσκολο. Λοιπόν, ἄκουμε... Ἐγὼ θ' ἄρχιζα ἔτσι: Μιὰ φορὰ κι ἕναν καιρό...

Καὶ γέλασε.

—Ναί, σωστά... Μιὰ φορὰ κι ἕναν καιρό, δύο φίλοι...

Ὁ Λεωνίδας εὕρισκε ἔτσι ἕναν τρόπο νὰ ἀφηγηθῆ ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε, σὰ νὰ ἐκόκκειτο γιὰ ξένα πρόσωπα. Κι αὐτὸς ὁ τρόπος ἦταν ὁ πιὸ εὔκολος γιὰ τὴν, ὀδυνηρὴ ἀπὸ κάλυψη.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλένη εἴδοισε κάποια ἰδιαίτερη χάρι σ' αὐτό. Τῆς ἔκαμνε γοῦστο. Καὶ πρόσθεσε διακόπτοντας τὸν Λεωνίδα, γιὰ νὰ συνεχίσῃ ἡ ἰδία.

—... ὁ Λουκᾶς, γιατί ἐσὺ πρέπει νὰ εἶσαι ἀσφαλῶς ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο φίλους, κι ὁ... (ἐδῶ κόμπιασε). Ἀλήθεια πῶς λέγεται ὁ δεύτερος;

—Θὰ προτιμοῦσα νὰ λέγονταν ἀλλοιῶς, ἀφοῦ εἶναι παραμύθι...

—Ἔστω. Λοιπόν; Πῶς θὰ τοὺς βαπτίσῃς τοὺς δυὸ φίλους τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ δὲν ἐννοεῖς νὰ τ' ἀρχίσῃς;

Ὁ Λεωνίδας, ἐξακολούθησε, μὲ σοβαρὸ ὕφος, ὁλοτέλα ταπτίζετο μὲ τὴν ἀνάλαφρη διάθεσι τῆς ἀνοιχτόκαρδης κοπέλας.

—Λοιπόν, μιὰ φορὰ κι ἕναν καιρό, δύο φίλοι ἀπὸ τὰ παιδικά τους χρόνια, ὁ... Λεωνίδας Γιαβρούλης κι ὁ Στέλιος Γιαλαμᾶς...

Ἕνα ἀναπάντεχο ξεφωνητὸ τῆς Ἑλένης τοῦ ἔκοψε τὴ φράσι. Τὴν εἶδε νὰ χλωμιάζῃ, καὶ τὰ μάτια της νὰ καίγονουν μιὰ ἔκφρασι τρόμου.

—Τί ἔκαθες Ἑλένη;

—Ὁ Γιαλαμᾶς εἶπες; Πῶς σοῦ ἦρθε τ' ὄνομα αὐτὸ στὰ νοῦ Λουκᾶ; (Ἀπότομα ἄλλαξε. Ἔπειτα τὸν τόνο τῆς φωνῆς, κι ἐξακολούθησε μιλῶντας στὸν ἑαυτόν της, σὲ μιὰ κατάστασι πραγματικῆς καταπτώσεως. Τώρα καταλαβαίνω...

Ἀλλὰ ἡ ἔκπληξι τοῦ νέου ἦταν ἀκόμα μεγαλύτερη. Γιατί αὐτὴ ἡ ταραχὴ τῆς Ἑλένης στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ Γιαλαμᾶ; Καὶ τί ἐννοοῦσε μὲ τὴ φράσι «Τώρα καταλαβαίνω...»; Ἤρθε, ἡ σειρά του νὰ ζητήσῃ κι αὐτὸς κάποια ἐξήγησι.

—Δηλαδή, τί καταλαβαίνεις;

—Καταλαβαίνω τὴν αἰτία τῆς ἀνησυχίας σου. Δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ ἦρθε τυχαῖα τὸ ὄνομα τοῦ Στέλιου στὸ νοῦ. Δὲν ἔχω ἀμφιβολία. Θὰ πῆ λοιπὸν ὅτι κάτι συμβαίνει μ' αὐτόν, κι ἂν ἔχῃς μπλέξει πραγματι κά στὴν ὑπόθεσι...

Ἡ ἀπορία τοῦ Λεωνίδα μεγάλωνε δλοένα...

Τώρα βρίσκονταν κι ὁ ἴδιος μπροστά σ' ἕνα μυστήριο, κι ἀρχίζε νὰ ἀμφιβάλλῃ κι αὐτὸς ἂν ἦταν καλὰ.

—Μὰ τί μπορεῖ νὰ ξέρῃς ἐσὺ γιὰ τὸ Γιαλαμᾶ;

Ἡ Ἑλένη κούνησε τὸ κεφάλι συλλογισμένα καὶ μίλησε ἀργά, σταχτικά.

—Τὰ ξέρω ὅλα, Λουκᾶ. Τὰ ξέρω. ... Μὰ ὅ,τι κι ἂν συμβῇ, θάμαι κον τά σου, Πές μου ὅμως... Τί γίνεται μὲ τὸ Στέλιο; Καὶ ποιὰ σχέσι ἔχεις μαζί του; Ἂς ἀφήσουμε τὸ παραμύθι κι ἂς μιλήσουμε ἀνοιχτά, Λουκᾶ.

—Ὁ Στέλιος ἔχει συλληφθῆ ἀπὸ τὴ γερμανικὴ ἀστυνομία...

Στὸ πρόσωπο τῆς Ἑλένης ἁπλῶ θηκε βαθειὰ θλίψι.

Καὶ εἶναι αὐτός, γιὰ τὸν ὁποῖο μοῦ ἔλεγες πρωτύτερα ὅτι κινδυνεύει;

—Ναί...

—Ἔχεις δίκαιο, δὲν γλυτώνει. Τὸ καημένο τὸ παιδί...

Ἐμειναν συλλογισμένοι κάμποσες στιγμὲς κι οἱ δυό. Αὐτὰ ποὺ εἰπώθηκαν μεταξὺ τους δὲν ἦταν συζήτησι μὲ ἀρχὴ καὶ τέλος καὶ μὲ συνοχὴ καὶ λογικὴ συνέπεια. Ἀκατάστατα καὶ σκόρπια εἶχαν ἀκολουθήσει ἀπανωτὰ ἐρωτήσεις τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλουνοῦ βγαλμένες ἀπὸ τὴν ἐντύπωσι τῆς στιγμῆς κι ἀπὸ τὴν ἴδια ἀγωνία ποὺ κατεῖχε καὶ τοὺς δυό, δίχως ἑρμὸ ξεκάρδωτες, μισές, ἀναπάντητες τὶς περισσότερες φορές.

Καὶ ἦταν φυσικὰ νὰ γεννήσουν ἀπορίες κι ἐρωτηματικὰ, στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο.

Ὁ Λεωνίδας εἶχε κάμει τὸ τα ξίδι ἐκεῖνο, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἑκα θαρίσῃ ἕνα μυστήριο, καὶ βρέθηκε ἀξαφνα μπροστὰ σὲ ἄλλο μυστήριο, βαθύτερο καὶ σκοτεινότερο. Ἀπορροῦσε κι ἀναρωτιοῦνταν, πῶς ἤξερε ἡ Ἑλένη τὸ Στέλιο, κι ἀποροῦσε ἀκόμα γιὰ τὸ φανερὸ ἐνδιαφέρον της γι αὐτόν. Ἂς σημειωθῆ, ὅτι δὲν εἶχε ἰδέα γιὰ τὴν ἐρωτική συνωμοσία μὲ τὴν ὁποία εἶχε μπλεξει ὁ Γιαλαμᾶς, καὶ πίστευε ὅτι μόνο ἡ παρουσία του στὸ σταθμὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἶχε γίνει αἰτία τῆς συλλήψεώς του.

Ἡ Ἑλένη πάλι βασάνιζε τὸ μυαλό της γιὰ τὴ σχέσι ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὁ Λουκᾶς Ρόβας μὲ τὸ Στέλιο Γιαλαμᾶ. Αἴνιγμα τῆς φαινόνταν ἀκόμα πῶς καὶ πότε εἶχε γίνει ἡ σύλληψίς του.

—Γιατί ἐχεις τὴ γνώμη ὅτι δὲν γλυτώνει; Ρώτησε ἀπότομα ὁ Λεωνίδας.

—Ἐπειδὴ ξέρω πολὺ καλὰ τί ἔχει κάμει, καὶ δυστυχῶς γι' αὐτόν, τὰ ξέρουν καὶ οἱ Γερμανοί.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ κληρονόμος πηγαίνει στὸν συμβολαιογράφο γιὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς διαθήκης τοῦ θείου του. Ὁ συμβολαιογράφος λείπει καὶ ὁ κληρονόμος περιμένει. Ἔπειτα ἀπὸ πολλὴ ὥρα ὁ συμβολαιογράφος ἐπιστρέφει

—Περιμένετε πολύ; ρωτᾶ τὸν κληρονόμο

—Εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια, ἀπαντᾶ ὁ τελευταῖος.

***

Συζητοῦν δυό φίλοι:

Γιατί ἀποφάσισες νὰ παντρευτῆς;

—Γιατί ὡς ἀνύπαντρος στεναχωριόμουν νὰ κάθομαι μόνες στὸ σπίτι.

—Καὶ τώρα;

—Τώρα στεναχωριέμαι νὰ κάθομαι σπίτι μὲ τὴν γυναίκα μου.

***

Ὁ πελάτης στὸ φωτογράφο:

—Πόσο κοστίζουν οἱ φωτογραφίες γιὰ ταυτότητα;

Εἴκοσι δραχμὲς ἡ μία. Ἂν παραγγείλετε ἕξη θὰ σᾶς κοστίσουν δέκα δραχμές

Ἂν παραγγείλω δώδεκά θὰ εἶναι δωρεάν;

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὁ Ἄνθρωπος ἡμπορεῖ νὰ θεραπευθῆ ἀπὸ κάθε κακό, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ματαιότητα.

Ρουσσὼ

—Ἡ ὀκηρία μοιάζει μὲ τὴν σκουριά. Θθείρει τὸν ἄνθρωπο περισσότερο ἀπ' ὅ,τι τὸν φθείρει ἡ ἐργασία Φραγκλῖνος

—Ἐκεῖνος ζῆ, ὅτις ἀποθνήσκει διὰ νὰ κερδίσῃ ὄνομα ἀθάνατου. Βήκουσφιλδ

—Ἡ πανουργία εἶναι ὁ νάνος τῆς συνέσεως Ἀζαήλ

Βερσιῶτες ποιητὲς

«ΣΥΓΚΡΙΣΗ»

Τὸ ψεῦδος μὲ τὴν σαγήνη του..
Ἡ λαχτάρα τῆς προμονῆς.
Τὸ ὄνειρο ποὺ σβύνει...,
Ἡ βάρκα,, ποὺ παρασύρεται
ἀκυβέρνητή...

Ἡ νύχτα ποὺ γελάει σαρκαστικά.
Τὰ τριζόνι ποὺ ἔρωτα κάνει.
Μιὰ κάμπρα σφυρίζει πένθιμα
ἕνα κορμὶ μελανιασμένο
ἀναίσθητο...,,

Κάποιος διάβηκε τὸ κατῶφλι κρυφὸ
Μπῆκε στὸν παράδεισο,
εἶδε κι' ἔφυγε ἀηδιασμένος
Μόνο εὐτυχία ἔβλεπε ψυχρὴ
Μιὰ λεξι: Ἀλοίμονα....

Θ. Πολυχρονιάδης

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

—Ἕνας νεαρὸς ταξιδεύει μὲ μία βάρκα καὶ ἐρωτᾶ ἂν ὁ καραβοκύρης ξέρει Γαλλικὰ φιλοσοφία, ποίηση κτλ. Σὲ κάθε ἀρνητική ἀπάντηση τοῦ λέγει: Ἄ, ἔχασες τὸ 25ο/ο τῆς ζωῆς σας, ἄ χάσατε τὸ ὑπόλοιπο 25ο/ο τῆς ζωῆς σας.

—Σὲ λίγο πιάνει τρικυμία. Τότε ἐρωτᾶ ὁ καραβοκύρης τὸν νεαρό.

—Ξέρετε κολύμπι;

—Ὄχι.

—Ἐ, τότε χάσατε τὸ 100ο/ο τῆς ζωῆς σας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιοκινητὴρ 10Χ12 ἵππων σὲ ἄριστη κατάστασι. Πληροφορίαι Πρατηρίου Πετρελαιοειδῶν Διαβατοῦ Βεροίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ἀριθ. 209 ὁ 2ος ὄροφος νεοδμήτου οἰκοδομῆς ἐκ 4—5 δωματίων κλπ. κατάλληλον διὰ Γραφεῖα, Ἰατρεῖα, κατοικίαν κλπ. Πληροφορίαι τηλ. 5—15

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικόν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Τὰ 55ο/ο ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου κεμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου (παραπλεύρως ἐπιπλοποιείου Κ. Γιουβανοπούλου) ὁλικῆς ἐκτάσεως 214 μ2. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐγκατεστημένος μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ'
ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του
Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΚΑΘ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	200
Ποινῶν	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 783-53 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορος ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστὰς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συ ἐχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Τὰ ρήματα κλίνω, τείνω, πλύνω, κρίνω ἀποβάλλουν τὸν χαρακτῆρα—Ν εἰς τοὺς παθητικοὺς χρόνους. Π.χ. Θὰ κριθῶ ἐκτίθην, τεταμένος μὲ ἕνα—Μ καὶ ὄχι τεταμμένος (διότι τὸ—Ν ἀπεβλήθη) πλυμένος μὲ ἕνα-Μ καὶ ὄχι πλυμμένος μὲ δύο-Μ.

Δασυνόμεναι λέξεις

1) Πᾶσα λέξις ἀρχίζουσα ἀπὸ —Υ δασύνεται π.χ. ὕπνος ὕδωρ

2) Ὅλαι αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι δασύνονται, π.χ. ὁ ὁποῖος, ὅσος, ὁπόσος.

3) Αἱ ὁρίστοι ἀντωνυμίαι, ἕκαστος, ἕτερος, ἑκάτερος.

4) Οἱ τύποι τοῦ πρώτου προσώπου τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς (σὺχὶ ἐμοῦ κτλ) καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παραγομένη κτητικὴ ἡμέτερος

5) Τὰ ἀριθμητικὰ εἷς, ἕν, ἓξ ἑπτὰ καὶ ἑκατὸν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα ἁπλοῦς, ἑβδομάς κτλ.

6) Τὰ ἄρθρα ὁ, ἡ, οἱ, αἱ.

7) Αἱ λέξεις:

α) ἁβρός, ἁγνός, ἅγιος, Ἅδης, αἷμα, αἱρῶ, ἅλας, ἅλμα, ἅμα, ἅμαξα, ἁμαρτάνω, ἅμιλλα, ἅπας, ἅρμα, ἁρπάζω, ἁλωνίζω, ἁλιάσομαι.

β) ἑαυτοῦ, ἑκών, εἷλον, Ἕλλας, Ἑλένη, Ἑλικών, ἕλκος, ἕλκω, ἕλος, ἑορτή, ἕπομαι, ἕρμα, Ἑρμῆς, ἑσπέρα, ἑταιρία, εὐρίσκω, ἕως, ἕδρα, Ἑλβετία, Οὐγγαρία, Ὁλλανδία, Οὐγκώ, Ἱσπανία, ἑλίσσω, ἕλιξ, ἑκών.

γ) Ἤδη, ἡγεμών, ἡδύς, ἥκω, ἡμέρα, ἥμισυς, ἥλιος, Ἥλιος, ἡνίον, Ἡσιόδος, ἡσυχος, ἧττα, Ἥφαιστος, ἡδονή, ἥμερος, Ἥρα, ἥρωστα, Ἡρακλῆς.

δ) ἱέραξ, ἱερός, ἱκετεύω, ἱκανός, ἵλεως, ἵημι, ἵνα, ἱμάς, ἵππος, ἱστός, ἰδρώς,

ε) ὅλος: ὁμός, ὅμηρος, ὁμίχλη ὁμολογῶ, ὁμοῦ, ὅμοιος, ὅμως, ὅλμος, ὅπως, ὁρμος, ὁρῶ, ὅρκος ὅσιος, ὅταν, οὗτος, ὁδός, ὁδηγῶ ὅρος, ὅριον, ὅπλον·

στ) ὥρα, ὡραῖος, ὡς, ὥριμος.

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

—Πρὸ τριετίας διενεργήθη ἀπογραφὴ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἐξεδόθησαν ἀπὸ εἰδικὴ ἔκδοσι τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐνδιαφέροντα διότι παρουσιάζουν τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς μηχανῆς.

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν αὐτὴν ἀπεγράφησαν 73 921 δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι. 8 329 ἄργανα τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ 24 951 ὑπάλληλοι μὲ σχέσιν ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Τὰ 95,7ο/ο τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἦσαν τακτικοὶ καὶ τὰ 4,36ο/ο ἔκτακτοι ὑπάλληλοι. Εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπηρετοῦν 54.507 ἄνδρες καὶ 19.414 γυναῖκες. Εἰς ἀναλογίαν ἦσαν 73,3ο/ο ἄνδρες καὶ 26,3ο/ο γυναῖκες. Εἰς τοὺς ἐκτάκτους ὑπαλλήλους ἡ ἀναλογία ἀλλάζει 51ο/ο ἄνδρες καὶ 49ο/ο γυναῖκες

Παρατηροῦμεν ὅτι πλειοψηφοῦν οἱ ὑπάλληλοι μὲ δίπλωμα ἀνωτέρας σχολῆς. Ἐξ αὐτῶν τὰ 2β3 σχεδὸν ὑπηρετοῦν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, Ἀκολουθεῖ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν μὲ 5.631 καὶ κατόπιν τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων μὲ 2 220 διπλωματοῦχους.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι εἰς τὴν πλειοψηφίαν τους παντρεμμένοι. 55,120 εἶναι ἡ παντρεμμένοι, 23971 ἄγαμοι, 2.107 εἰς χηρείαν.

Ἐν σχέσει μὲ τοὺς τίτλους σπουδῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατηροῦμεν ὅτι ὡς πρὸς τὰ πτυχία Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, πρῶτοι ἔρχονται οἱ πτυχιοῦχοι Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται εἰς 10.270, ἀκολουθοῦν οἱ τῆς Νομικῆς Σχολῆς 3.772 τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς 2 530, τῆς Παντείου Σχολῆς 1 109 καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς 1.070.

Θὰ γίνῃ Σήραγγα εἰς τὴν Μάγχην!

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Ὁδοποιΐας κ. Ρόμπερτ Σουαίην ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὑπ' αὐτὸν ὀργάνωσις συνεργάζεται μὲ ὁμάδα μηχανικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν διερευνήσεως τῆς δυνατότητος διανοίξεως σήραγγος ὑπὸ τὰ Στενὰ τῆς Μάγχης. Οὗτος προσέθεσεν ὅτι τὸ ὅλον ἔργον δὲν ἀποτελεῖ μῦθον, ἀλλ' εἶναι πραγματοποιήσιμον καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν μας.

Θρησκευτικὴ στήλη

ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Οἱ ἄνθρωποι ἐκ φύσεως ὡθοῦμεθα εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἐν τῷ κρυπτῷ τῆς ψυχῆς εὑρισκομένων ἰδεῶν διὰ σημαντικωτέρων πως ἐνδείξεων, Οὕτω ἕκαστον ἄτομον ὠθεῖται νὰ διαρρήξῃ τοὺς περιορισμούς, τὸ τεῖχος τῆς σιωπηλῆς ματαιότητος τοῦ ὁρατοῦ κόσμου καὶ νὰ μεταφερθῇ εἰς ὑπερκοσμίους ὁρίζοντας διὰ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ αἰωνίου κέντρου τοῦ σύμπαντος. Πάσχει νὰ ἔχῃ κέντρον τὸ ἴδιον ἐγώ καὶ στρέφεται πρὸς ἕτερον Ἐγώ, τὸ ὑπερουράνιον Ὄν, ἐκ τοῦ ὁποίου ζητεῖ βοήθειαν ἐκθέτων τὴν κατάστασίν του, Ἐκδηλοῖ διάθεσιν, ὅπως ἐπιτύχῃ ὑπερφυσικὰς πτήσεις καὶ ἀναπνεύσῃ οὐρανίας αὔρας βοηθηθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν κατανόησιν τῆς μεγάλης ἀληθείας, ὅτι δηλ. δὲν εἶναι εὐτελὴς καὶ ἐφήμερος ἀλλὰ καλεῖται νὰ κατακτήσῃ μόνιμον καὶ αἰωνίαν πατρίδα.

Τὸ σύνολον λοιπὸν τῶν συμβόλων, τύπων καὶ τρόπων διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ἐκδηλώνει τὸν πρὸς τὸ θεῖον σεβασμὸν καὶ ἐπιδιώκει τὴν μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίαν, ἀποτελεῖ τὴν λατρείαν. Ἐννοεῖται βεβαίως, ὅτι λατρεία ἐξωτερικὴ ἄνευ τῆς ἐμψυχούσης αὐτὴν ἐσωτερικῆς εὐλαβείας καὶ ἀληθοῦς θρησκευτικότητος καθίσταται νεκρὸς τύπος καὶ καθαρὰ ὑποκρισία, ὁ δὲ λάτρης κατ' αὐτὴν στερεῖται παντὸς πνευματικοῦ καρποῦ.

Μόνον ἡ λογικὴ λατρεία καὶ ἡ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκύνησις ἐνέχει σπουδαιότητα καὶ παρέχει πολλοὺς πνευματικοὺς καρπούς.

Ὁ γνήσιος λάτρης ἀνικρύζει τὴν κατοπληκτικὴν τελειότητα καὶ ἁγιότητα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀντιβάλλων τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν καὶ ἀτέλειαν, ἄγεται πρὸς ταπείνωσιν καὶ βαθείαν συναίσθησιν οὐ μόνον τῆς μηδαμινότητος, ἀλλὰ καὶ τῆς βαρείας αὐτοῦ ἐνοχῆς. Οὕτως ἐγγίνονται ἐν αὐτῷ συναισθήματα ταπεινοφροσύνης καὶ μετανοίας ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων ἄγεται νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν ὑπὸ τοιούτων καὶ τοσούτων παθημάτων κατεχόμενον ἑαυτόν του καὶ νὰ προσφέρῃ θυσίας παντὸς πολυτίμου ἀγαθοῦ καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ζωῆς του πρὸς καθαρμὸν καὶ ἐξαγνισμόν τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἐντεῦθεν καταφαίνεται ἡ ἀναμορφωτικὴ καὶ ἐξαγιαστικὴ δύναμις τῆς λατρείας.

Ἀκόμη ἐν τῇ πραγματικῇ λατρείᾳ ὁ ἄνθρωπος μένων ἐκθαμβος πρὸ τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ ἀναζητεῖ ἅ,τι μέγα καὶ πολύτιμον δύναται νὰ προσπορισθῇ διὰ τῆς πλήρους ἀφοσιώσεως πασῶν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἀνωτέρων τῆς ψυχῆς δυνάμεων, ἐνισχύων τὴν δύναμίν του καὶ πιστεύων εἰς τὴν δυνατότητα πραγματοποιήσεως τῶν ἀπραγματοποιήτων, ἀρκεῖ νὰ διατηρῇ τὴν πρὸς τὸν Ὕψιστον σχέσιν καὶ κοινωνίαν διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀδιακόπου αἰνέσεως.

Διὰ τῆς λατρείας ὁ εὐσεβὴς λάτρης διαρρηγνύει τοὺς δεσμοὺς του καὶ τὴν ὑποδούλωσίν του πρὸς τὸν ὑλικὸν κόσμον καὶ ἀνίπταται μέχρι τοῦ Ἀοράτου μὲ ἕτοιμον τὴν διάθεσιν νὰ δεχθῇ τὰς πνευματικὰς χάριτας.

Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην σχεδὸν ἐκδήλωσιν παρατηρεῖται ταυτὴ συναδέλφωσις καὶ ἀναζωπύρωσις τοῦ κοινωνικοῦ πνεύματος, ὅσον ἐν τῇ ὁμαδικῇ λατρείᾳ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ λάτραι συναισθάνονται ἀλλήλους ὡς μέλη τῆς αὐτῆς κοινωνίας, ὡς ὀπηκόους τοῦ αὐτοῦ Κυρίου, ὡς ἀδελφοὺς εἰς μίαν οἰκογένειαν.

Ἡ ὑψίστη ἔκφρασις τῆς ὁμαδικῆς ταύτης λατρείας εὑρίσκεται ἐν τῷ Χριστιανισμῷ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ δὴ κατὰ τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστείας. Ὁ Χριστός, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡμεῖς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καθ' ἑκάστην θείαν λειτουργίαν ἐπαναλαμβάνει τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασίν του Τοιουτοτρόπως οἱ Χριστιανοί, ἐνῶ ἀποθνήσκουν ὡς πρὸς τὸ ἐγώ των, ἔχουν τὴν ἐγγύησιν τῆς ἀναστάσεως ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πνεύματος ἐν Χριστῷ καὶ τῆς πλήρους καὶ τελείας ἀναστάσεως των, ἀναμενομένης κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ παρόντος σχήματος τοῦ κόσμου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ἀρκούντως οἱ ἐκ τῆς λατρείας προερχόμενοι πνευματικοὶ καρποί, καθ' ὅσον διὰ ταύτης ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ πνεύματος τῆς ζώσης πίστεως, ἐσωτερικὴ εὐσέβεια καὶ φιλαδέλφεια, ἡ τῶν προσκαίρων καταφρόνησις καὶ ἡ τῶν ἐπουρανίων ἀγάπη, ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ καρτερία τῶν διὰ τὰ ἱερὰ ἀγωνιζομένων.

Πλὴν τούτων ἡ Χριστιανικὴ ἐποψις σταθεροποιεῖται τὸ φρόνημα μορφοῦται Χριστιανικῶς, τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεταδίδονται καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἕνωσις τελεῖται.

Ἐκτὸς λοιπὸν τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ἁμαρτωλότητος τοῦ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἑξῆς σελίδα)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Ἐν Οἱ Νουσαῖοι νοιώθουν πλέον ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐκδικηθοῦν διὰ τὸ θάρρος, ποὺ ἔδειξαν οἱ «Γκιαούρηδες».

Ἔτσι ἀρχίζουν οἱ προετοιμασίες. Ὁ ἁπλαρχηγὸς Ζαφειράκης συσκέπτεται μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ξεχωριστὰ μὲ τὸν Καρατάσιο καὶ τὸ Γάτσιο. Στὶς 15 Φεβρουαρίου τοῦ 1821 γίνεται τὸ πρῶτο συμβούλιο. Τότε μαθαίνουν καὶ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Χαλκιδικῆς. Οἱ Νουσαῖοι νοιώθουν, πὼς σὲ λίγο θὰ φανοῦν οἱ ἀνενόχλητοι, πειά, Τοῦρκοι. Δὲν ἔχασαν λοιπόν, παρὰ νὰ ἑτοιμασθοῦν. Εὐτυχῶς τοὺς βοηθᾶ ὁ Καρατάσιος, ποὺ ἂν καὶ κατέφυγαν ἀπὸ τὴν Δοβρᾶ τῆς Βεροίας, χρόνια τώρα εἶχε ἐγκατασταθῆ οἰκογενειακῶς εἰς τὴν Νάουσαν.

Τὰ ἴδιο καὶ ὁ Γάτσος, ποὺ ἡ καταγωγή του ἦταν ἀπὸ τὴν περιοχὴν Ἐδέσσης.

Κατασκρώνεται, λοιπόν, ἕνα ἀμυντικὸν σχέδιον καὶ διορίζεται ἀρχηγὸς τοῦ Καρατάσιος, μὲ βοηθὸν τὸν Γάτσο.

(Συνεχίζεται)

ΥΠΕΘΜ
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΛΙΑΚΜΟΝΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2 211
Ἐν Ἐργοχωρίῳ τῇ 2—12—1959

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Γεωργικὴ Ἐποπτεία Ἀλιάκμονος (Υ.Π.Ε.Μ.)

ἀνακοινοῖ:

Ὅτι ἀποβάσης ἀγόνου τῆς διενεργηθείσης ἐν Βεροίᾳ κατὰ τὴν 1.12 59 δημοπρασίας ἐκτίθεται εἰς πράχειρον ἐπαναληπτικὴν ταυτάυτην δι' ἀνοικτῶν προσφορῶν ἡ ἐκποίησις χιλίων πεντακοσίων δέκα (1510) χιλ)γρ. βάμβακος, προϊόντος πειραματικοῦ 0000 Βεροίας, ἁπασῶν τῶν ἐσοδειῶν πασαγωγῆς 1959 ποικιλίας «ΚΟΚΕΡ».

Ἡ δημοπρασία θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1959 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ Καφενεῖον «Χατζηδημητρίου» κάτωθι Νομαρχίας Ἡμαθίας

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας εἰς τὰ ἐν Ἐργοχωρίῳ γραφεῖα τῆς Υ.Π.Ε.Μ. Ἐκ τῆς Γεωργικῆς Ἐποπτείας

Ὁ Γεωργικὸς Ἐπόπτης
(Ι. Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ)

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ο "ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ
Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00

Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων ἐπιθυνότητα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραμμάτων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλῆρες Συγχρονισμένον.
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἀγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
καθὼς καὶ πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων στὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν τῆς Δ)δος Ὀλγας Μηχαηλίδου, ὁ ὑπουργὸς κ. Γ. Θεμελῆς ἐξέδωκε τὴν κάτωθι ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14ην τρεχ. μηνὸς διαταγήν:

ΘΕΜΑ: Ἀποπεράτωσις ἐργασιῶν Μνημείου Βήματος Ἀποστόλου Παύλου ἐν Βεροίᾳ ἀριθ. Φ)140)Β)54)14398

Πρὸς Βι Σ. Σ.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν ὁλοκληρώσεως τοῦ Μνημείου Βήματος Ἀποστόλου Παύλου ἐν Βεροίᾳ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς διέταξεν ὅπως ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων εἰς τμήματα καὶ Μηχανικὰ μέσα συνδράμητε κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ ἔργον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἀβιάμεπτον ἀνεξάντλητο συγκινητικὸν ἀλλὰ ἐν ταυτῷ ἄμεσον καὶ θετικὸν ἐνδιαφέρον του ἐκδηλοῦται ἀποφασιστικῶς διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν καὶ κατα δεικνύει μὲ πόσην στοργὴν καὶ πόσην εὐλάβειαν ὁ ἐξ. Γ. Θεμελῆς περιβάλλει τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον τοῦ ὁποίου τὴν πραγματοποίησιν ἔχει παντοιοτρόπως ἐνισχύση

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Κατὰ τὰς ἐφετεινὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου οἱ διαγωνισθέντες ἀπόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου Βεροίας ἐπέτυχαν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ἐπέτυχαν:

1) Γούναρη Εὐθαλία, πρώτη (1η) εἰς τὴν σχολὴν Ἀρχιτεκτόνων καὶ εἰς τὴν σχολὴν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Θεσ)νίκης καὶ εἰς τὴν σχολὴν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν.

2) Τσάνη Ἐλβίρα, πρώτη (1) εἰς τὴν σχολὴν Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης.

3) Πιτσόπουλος Εὐάγγελος, πρῶτος (ἴσος) εἰς τὴν Γεωπονικὴν Σχολὴν Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης καὶ πρῶτος εἰς τὴν σχολὴν Φυσικῶν Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης.

4)Ἐπίσης ἐπέτυχον εἰς τὴν Ἰατρικὴν σχολὴν Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης οἱ α) Κανδήλα Φλώρα (ἐπῆρεν «ἄριστα» εἰς τὴν Ἐκθεσιν) β) Σαμαρᾶ Εὐθυμία γ) Κασαμπαλῆς Δημήτριος 5) Κουλούλας Ἀθανάσιος.

5) Ἀνεζίνη Γεωργία εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν καὶ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

6) Τάκης Δημήτριος εἰς τὴν Θεολογικὴν καὶ Νομικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης.

7) Δέλλιος Βασίλειος εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν.

8) Καβάγλου εἰς Δασολογικὴν καὶ Φυσιολογικὴν σχολήν.

9) Γεωργιάδης Σοφ. εἰς Δασολογικὴν καὶ Φυσιογνωστικὴν Σχολήν.

10) Νικόπουλος Εὐάγγ. εἰς Δασολογικὴν σχολήν. 11) Δασκαλοπούλου Εὐφ. εἰς σχολὴν Φυσικῶν, 12) Ἀγγελῆς Δημ. εἰς Π.Ο.Ε. 13) Μαντζολόπουλος Ἀ. καὶ Ἰακωβίδου Νίκη εἰς Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ 14) Ἀκριβόπουλος Μιχαήλ, ὡς καὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων δὲν κατωρθώσαμεν, δυστυχῶς, ἀκόμη νὰ πληροφορηθοῦμεν τὰ ὀνόματά τους.

Ἡ Ζωὴ τῆς Γυναίκας

ΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΙΟΡ ΑΝΟ ΦΑΝΕΛΛΑ

Ἡ μόδα στὸ Παρίσι

Ξέρατε τί κρασιτάζει γιὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1960 ὁ οἶκος Ντιόρ; Κάτι ὡρόσχαρα, χαριτωμένα, νεανικά. Γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικὰ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γαλλικοῦ ραπτικοῦ σπιτιοῦ, ὁ διάδοχος τοῦ Ντιὸρ Ὑβ Σαὶν Λωράν ἔβαλε στὴ γυναικεία σιλουέττα μιὰ ξαχωριστὴ προσωπικότητα. τὴν φαντάσθηκε δροσερή, χαριτωμένη, ἀνάλαφρη. Ξέχασε τὴ σοβαρότητα ποὺ τῆς εἶχαν βάλει τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ συνάδελφοί του. Καὶ τῆς πρόσθεσε δυὸ καινούργιες πινελιές. Τὴν κοντὴ φούστα καὶ τὰ ἐμπριμὲ χειμωνιάτικα φορέματα. Γιατί πραγματικὰ τὰ τελευταῖα χρόνια εἶχε γίνει πιὰ θεσμός, τὸ χειμῶνα ὅλες οἱ γυναῖκες νὰ φοροῦν σκοῦρα ἢ μονόχρωμα φορέματα. Τώρα ὁ Ὑβ Σαὶν Λωρὰν σᾶς παρουσιάζει μιὰ καινούργια ἰδέα ποὺ βάβρῆτε πραγματοποιημένη σ' ἕναν καινούργιο τύπο ὀφάσματος τῆς Πειραϊκῆς—Πατραϊκῆς. Πρόκειται γιὰ τὶς ὡραιότερες ἐμπριμὲ φανέλλες, σὲ χρώματα ἁπαλὰ ἢ ἔντονα, ποὺ θαυμάζει κανεὶς πῶς συνδυάζουν ἕναν ὑπέροχο ζωγραφικὸ πίνακα. Οἱ φανέλλες αὐτὲς ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι ἰδεώδεις γιὰ ἕνα ἀπογευματινὸ φόρεμα, ὅπως ἀκριβῶς τὸ λανσάρει ὁ διάδοχος τοῦ Ντιόρ. Ὁ νεαρὸς δημιουργὸς τῆς μόδας, ποὺ κατώρθωσε μὲ τὶς ἐφετεινὲς ἐπιτυχίες του νὰ κατακτήσῃ τὶς γυναῖκες σὲ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς καὶ νὰ πάρῃ στὰ χέρια του τὰ σκῆπτρα τῆς γαλλικῆς μόδας, φαντάζεται τὴν γυναῖκα τοῦ 1960 ντυμένη μὲ μιὰ ὡραία ἐμπριμὲ φανέλλα, σ'ἕνα συνδυασμὸ καφὲ καὶ κίτρινου, ἀνοικτοῦ καὶ σκούρου μπλέ, ἢ ἑνὸς ζωηροῦ κόκκινου μὲ ἄσπρα. Τὸ φανελλένιο αὐτὸ φόρεμα πρέπει νὰ τὸ φοβᾶρέτε ὅλο μὲ ταφτά, γιὰ νὰ τοῦ δώσετε τὴν ἐφετεινὴ γραμμή. Ἡ φούστα τοῦ ἁπλοῦ αὐτοῦ ἀπογευματινοῦ φορέματος, μπορεῖ νὰ γίνῃ σὲ φαρδειὰ γραμμή, ὄχι ὅμως κλός, μ'ἕνα ἁπλὸ κοραζάκι, ἢ στὸν τύπο τῆς ταγιὲ, ποὺ εἶναι τόσο τῆς μόδας. Δηλαδὴ πρόκειται γιὰ μιὰ ἴσια φούστα, λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ τὸ γόνατο, ποὺ ὁλοκληρώνεται ἀπὸ μιὰ δεύτερη πιὸ φανταιζὶ καὶ κοντύτερη, μὲ ἐλεύθερες κουφωτὲς ἢ ἀνοίγματα στὰ πλάϊ. Ἐὰν μάλιστα φτιάξετε κάπως μεγαλύτερα ντεκολτέ, τὸ ἐμπριμὲ φανελλένια σας φόρεμα μπορεῖ νὰ σᾶς βγάλῃ ἀσπροπρόσωπη, ἀκόμη καὶ σὲ μιὰ βραδυνὴ φιλικὴ συγκέντρωσι

ΓΙΟΛΑΝΔΑ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἠττήθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Ἔρμῆς ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο Κατερίνης μὲ σκόρ 3—1 πρώτη ἐσημείωσε τέρμα ἡ ὁμὰς τοῦ Ἔρμοῦ.

Ἐξ ἄλλου ἡ ὁμὰς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μετέβη εἰς Λιτόχωρον ὅπου ἠττήθη ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα μὲ σκόρ 2—0.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΥΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
Μπαταρίες Μπέρεα, Μπάλεξ, Ἀνοχὴ ραδιοφώνων
νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ
Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεστε ἀπὸ τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χρίσση
ΒΕΡΟΙΑ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙΟΥ

Τὴν 30 Νοεμβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν τὰ Ἰδιωτικὰ Γυμνάσιον Ἀγγελοχωρίου ἐπραγματοποίησεν τὴν πρώτην συγκέντρωσιν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν του. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησεν εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου Ἰσαὰκ Καγκελίδης μὲ θέμα «Ἡ συνεργασία σχολείου καὶ οἰκογενείας εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ», ἀποσπάσας τὸ συγχαρητήρια τῶν ἀκροατῶν.

Εἶτα ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ διπλωμάτων καὶ βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος καὶ παρεδόθη ἡ σημαία τοῦ σχολείου εἰς τὸν συγκεντρώσαντα τὸν πρῶτον βαθμὸν μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου.

Εἰς τὸ τέλος ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ σχολικῆς ἐφορείας μεταξὺ τῶν κηδεμόνων τῶν μαθητῶν καὶ ἐξετάσθησαν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν καλὴν λειτουργείαν τοῦ Γυμνασίου.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρευρέθησαν πλὴν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων καὶ ὅλοι οἱ κοινοτικοὶ καὶ ἀρχαὶ τῆς περιοχῆς ὡς καὶ πλῆθος κόσμου.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΚΑΠΑΡΔΩΝΗΣ τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Χαρικλείας τὸ γένος Βαρακλῆ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΜΑΡΙΚΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ τοῦ Κωνίνου καὶ Κατερίνης τὸ γένος Ἀγάλογλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Αἱ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΓΛΑΧΙΔΗΣ τοῦ Σάββα καὶ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Ἀμαξίδη γεννηθεὶς εἰς Πόντον καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΙΚΑ τοῦ Λουκᾶ καὶ τῆς Ζαχαρούλας γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Λειβαδιᾷ μέλλουσι ἔλθει εἰς Αἱ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΑΡΤΣΑΛΟΣ ΦΩΤΙΟΣ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Μυλωνᾶ γεννηθεὶς ἐν Δράμα καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΡΙΠΙΔΟΥ τοῦ Κωσταθίου καὶ τῆς Εὐθυμίας γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἐπισκοπῇ Νάουσης μέλλουσι ἔλθει εἰς Αἱ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ τοῦ Ἀχιλλέα καὶ τῆς Χριστίνας τὸ γένος Γεγιτσίδουγεννηθεὶς ἐν Μ. Σάντα Ἡμαθίας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΥΤΜΙΡΙΔΟΥ τοῦ Θεοδώρου καὶ τῆς Ἐρηφίλης τὸ γένος Τσιρλίδου γεννηθεῖσα ἐν Μ. Σάντα Ἡμαθίας καὶ κατοικοῦσά ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Αἱ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ

■—Ὁ ΜΕΡΕΣΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Ἰωάννας τὸ γένος Καραγεωργίου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΚΙΛΙΑΝΑ τοῦ Ἀργυρίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης τὸ γένος Καμπίσιου γεννηθεῖσα ἐν Φυτιᾷ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Αἱ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Χθὲς Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 11.30' π.μ. εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως παρουσίᾳ ἀρχῶν καὶ πυκνοῦ ἀκροατηρίου συμπολιτῶν μας ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ διακεκριμένου καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης κ. Ἐλευθερίου Γρηγοριάδη. μὲ θέμα: «Ἡ πρόοδος τῆς Ἐπιστήμης καὶ ὁ ἄνθρωπος». Ὁ ὁμιλητὴς μὲ κατανοητικὴν εὐγλωττίαν ἀνέπτυξε τὸ ὅλον θέμα τῆς διαλέξεώς του καὶ ἀπέσπασε τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τοῦ κατενθουσιασμένου ἀκροατηρίου. Ἡ ἀνωτέρω διάλεξις ἔχει ὀργανωθῇ ἀπὸ τὸ Τμῆμα τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Γονέων «Ἡ Χριστιανικὴ Ἀγωγὴ» τῆς ὁποίας ἡ Δ)σις ἀξίζει παντὸς ἐπαίνου γιὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διοργανώσεως τοιούτων διδακτικῶν διαλέξεων.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΤΩΝ ΡΟΔΑΚΙΝΩΝ

ΤΑ ΜΗΛΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΜΑΣ ΜΕΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ Ἢ ΣΑΠΙΖΟΥΝ ΣΕ ΣΩΡΟΥΣ ΔΙΟΤΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΑΖΗΤΗΤΑ

ΕΙΣ ΑΠΟΓΝΩΣΙΝ ΟΙ ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

—Ἐπεσκεφθήκαμε τὴν περιοχὴν Νάουσης καὶ ἰδίως τὴν πόλιν τῆς γειτονος. Ἐπιτηδες ἐκαλύψαμε μὲ τὰ πόδια τὴν ἀπόστασιν Νάουσης—Σ. Σταθμοῦ Νάουσης καὶ εἴδαμε ἕνα φρικτὸν θέαμα: Σωροὺς κόκκινους. Ἴσως, διότι τὰ μῆλα ἔχουν κόκκινο χρῶμα, ἴσως διότι καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἀγρότη, μὲ τὰ ὁποῖα ποτίστηκαν τὰ δένδρα, διὰ νὰ δώσουν καρπό, εἶναι κόκκινο.

***

Τρεῖς γεγονότα, στιγμιότυπα διαπιστώνει κανείς.

—Ἕνα μέρος τῆς μηλοπαραγωγῆς εὑρίσκεται ἀκόμη ἀτὰ δένδρα, ὅπου ἄρχιζε νὰ σαπίζῃ διότι τὰ ἔξοδα συλλογῆς δὲν καλύπτονται ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς πωλήσεως. Ἔτσι βλέπει κανεὶς ἕνα διαρκὲς φόντο κόκκινο.

—Ἕνα ἄλλο μέρος τῆς παραγωγῆς μήλων εὑρίσκεται μέσα στὶς φάρμες, καταγῆς σὲ σωροὺς ὅπου σαπίζει, διότι τὰ ἔξοδα συσκευασίας καὶ μεταφορᾶς δὲν ἰσοδυναμοῦν μὲ τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς πωλήσεως.

—Καὶ ὑπάρχει καὶ μία ποσοκηνὴ μικρὴ βέβαια, ἀλλὰ ποὺ ἐπιδρᾷ πολὺ στὸν παρατηρητήν. Εἶναι οἱ σωροὶ τῶν μήλων, ποὺ εὑρίσκανται ἔξω ἀπὸ τὰ κτήματα, ἐπάνω στὸν δρόμον. Ὁποιος θέλει παίρνει δωρεὰν.

—Νά, λοιπὸν ὁ κόπος τοῦ ἀγρότη ὅταν εἰς τὸ ἐξωτερικὸ ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις! Ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὰ βαγόνια, ποῦ εἶναι ὁ κακομοιρεμένος ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου;

—Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι θὰ ξυπνήσουν σύντομα, διότι ἀλλοιῶς θὰ χάσωμεν σίγουρα τὸν πεινασμένον, πτωχὸν παραγωγόν.

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΓΕΩΠΟΝΩΝ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει Διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν 30 (Τριάκοντα) ὑπαλλήλων διὰ τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν ἐπὶ βαθμῷ Ὑπολογιστοῦ. Διὰ τὴν συμμετοχὴν ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἢ τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἄλλης ἰσοτίμου τῆς Ἀλλοδαπῆς. Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται τὴν 10ην Ἰανουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8 π.μ. εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην.

ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΡΠΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος) κόσμου ἀνακρούεται ὁ ὕμνος τῆς ἀθωότητος, τῆς ἀναγεννήσεως, τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς τελειότητος. Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι πλέον μία ἀπελπιστικὴ πορεία ἄνευ νοήματος καὶ σκοποῦ, ἀλλὰ μία μεγαλειώδης πορεία χαρᾶς καὶ ἁγιότητος, ἥτις ἄρχεται ἐκ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ καταλήγει εἰς τὴν μακαριότητα τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.

Σταυρόπαυλος Θεόφιλος

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργεῖ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Ἐν τῷ Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Φαρμακείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλ ορώφ.

ΣΤΟ ΡΙΟ
ΑΠΟΨΕ
Ἐμφανίζεται ἡ ἐξ Ἀθηνῶν Βεντέττα τοῦ τραγουδιοῦ.
ΣΤΕΛΛΑ ΓΚΡΕΤΣΙΑ
Μ' ἕνα πρότυπο καλλιτεχνικὸ Ρεπερτόριο.
ΟΛΟΙ ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ ΡΙΟ
Ἐξασφαλίσατε τὸ τραπεζάκι σας

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
14
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 195

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΑΤΑΛΥΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ;

—Πολλές φορές ἐγράψαμεν, ὅτι ὁ τύπος καὶ ἡ οὐσία τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἡ τήρησις καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος.

Διαπιστώνομεν, ὅμως ὅτι, παρ' ὅλον ὅτι ἔχομεν «αὐστηρὸν» σύνταγμα--ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ «ἄγραφον» τῆς Ἀγγλίας κτλ —δὲν τηρεῖται τοῦτο καὶ συνεπῶς δὲν ὑπάρχουν ἐκεῖναι οἱ προϋποθέσεις, παὺ ἀποτελοῦν τὸ βάθρον τῆς Δημοκρατίας.

***

—Ὑπάρχει σωρεία παραβάσεων, γεγονός, ποὺ ἀπετέλεσε ἀντικείμενον προηγουμένου ἄρθρου μας. Τώρα θὰ παρακολουθήσωμεν τὶς διάφορες ἀπόψεις, ὡς πρὸς τὸ ἐπιτρεπτὸν τῆς παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος. Καὶ ὅτι τὸ Σύνταγμα, διαρκῶς, παραβιάζεται οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ἀλλὰ ὅσοι δὲν συμφωνοῦν, ὅλοι ὅτι δυστυχῶς, τὰ παραβιαζόμενα ἄρθρα ποιοτικῶς, ἂν ὄχι καὶ ποσοτικῶς εἶναι τέτοια, ποὺ οὐσιαστικὰ ἀδημονοῦμενα πρὸς κατάλυσιν τοῦ Συντάγματος.

—Μάλιστα, ὅταν δὲν σοῦ δίδεται ἄδεια—ποὺ μάλιστα δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ Σύνταγμα—διὰ νὰ ἐκδώσῃς τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκφράσῃς τὴν γνώμην σου, ἐρωτῶμεν ἂν δὲν καταλύεται μία βασικὴ, συνταγματικὴ ἀρχή, τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης.

—Ὅταν φυλακίζεσαι—ἄνευ δικαστικοῦ ἐντάλματος—διὰ τὰ πολιτικά σου πιστεύω, δὲν παραβιάζεται, δὲν ἐξανεμίζεται κάθε ἴχνος Δημοκρατίας;

—Ὅταν τὰ κοινωνικὰ Δικαιώματα π.χ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπάρχουν μόνον εἰς τὰ χαρτιά, δὲν βαθίζομεν εἰς κατάλυσιν κάθε ἰδέας Δημοκρατικῆς;

—Θὰ μποροῦσαμε νὰ σημειώσωμεν καὶ ἄλλες περιπτώσεις ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι τὸ συμπέρασμα ἤδη ἔχει ἐξαχθῆ: Δὲν ἐφαρμόζονται βασικὲς προϋποθέσεις—διατάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος.

***

—Καὶ τώρα πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν τὴν αἰτίαν, διότι ἀκατάλυτος εἶναι ὁ νόμος τῆς αἰτιότητος, διὰ τὴν ὁποίαν παραβιάζεται καταλύεται τὸ Σύνταγμα.

—Οἱ διάφορες Ἑλληνικὲς Κυβερνήσεις ἔχουν πρόχειρη τὴν δικαιολογίαν: Κινδυνεύει ἡ πατρίς, ἡ ἀσφάλεια Καὶ πράγματι κινδυνεύει ἡ πατρίς, ἀλλ' ὄχι ἀπὸ τὶς περιστάσεις, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς κυβερνῆτες της, ὅταν δὲν σέβονται τὸν καταστατικὸν—θε μελιώδη χάρτην τῆς Δημοκρατίας.

—Ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια δὲν κινδυνεύουν διότι παρῆλθε ἡ ἐποχὴ τοῦ συμμοριτοπολέμου. Ἀπόδειξις ἡ μείωσις τοῦ στρατεύματος, ἡ ἄρσις τῆς καταστάσεως ἐπιστρατεύσεως

—Τὰ περισσότερα ἄλλα κράτη ἔχουν μεγαλύτερον ποσοστὸν Κομμουνισμοῦ καὶ ὅμως δὲν σκέπτονται νὰ καταλύσουν τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμά τους.

—Ἡ αἰτία εἶναι ἄλλη: Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ν' ἐπικαλεῖται τὸν ἀνύπαρκτον Κομμουνιστικὸν κίνδυνον, 10 χρόνια μετὰ τὴν ἐξάλειψίν του. διότι ἐπιδιώκει νὰ διατηρῆται εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ ν' ἐφαρμόζῃ ἀντισυνταγματικὰ μέτρα.

—Ὁ Κομμουνιστικὸς κίνδυνος εἶναι ζήτημα καιρίας καὶ μυαλοῦ. Οἱ περισσότεροι ὀπαδοὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ εἶναι ἄνεργοι βιοπαλαιστές. Αὐτοὺς πρέπει νὰ τακτοποιήσῃ ἐπαγγελματικῶς τὸ Κράτος, ὁπότε ὁ Κομμουνισμὸς θὰ περιορισθῇ εἰς ἕνα 5-8ο/ο τοῦ πληθυσμοῦ. Αὐτοὶ θὰ εἶναι οἱ κυβερνητικοὶ φίλοι τοῦ συστήματος αὐτοῦ. Οὐσιαστικὰ ἀκίνδυνοι.

***

—Τὸ Σύνταγμα προβλέπει τὸ ἴδιο ἀναστολὴν τῆς ἰσχύος μερικῶν βασικῶν ἄρθρων, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κατάστασις ἀνάγκης καὶ ἂν τηρηθοῦν ὡρισμένες προϋποθέσεις. Αὐτὲς οἱ προϋποθέσεις δὲν ἐτηρήθησαν, διότι ἁπλούστατα δὲν ὑπάρχει κατάστασις ἀνάγκης, τὰ δὲ ψηφίσματα εἶναι ἀνίσχυρα, διότι εἶναι προγενέστερα τοῦ Συντάγματος καὶ ἀφοῦ Ἰσοδυναμοῦν μὲ ὁύο νόμους, ἂν διετηρήθησαν δὲν μποροῦν νὰ ἰσχύουν καὶ νὰ καταλύουν τὸ Σύνταγμα. Ἂς προσέξῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἂς ἀρχίσῃ νὰ τηρῇ τὸ Σύνταγμα.

Γ. Χ. Χ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

—Ἀφίκετο ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας κ. Σερεπίσιας μετὰ τοῦ Δ)τοῦ τῆς Νομαρχίας κ. Κοκίνη καὶ συνεργάσθησαν μετὰ τοῦ Δημάρχου κ. Χαρ. Παπαποστόλου ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας.

—Τί προτάσει τοῦ κ. Δημάρχου τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναρτήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν Σινεδριάσεων Φωτογραφίας διατελεσάντων θανόντων Προέδρων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς τέως Κοινότητος Γι δὰ μέχρι σήμερον.

—Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἐγκατασταθῇ ὁ ἐργολάβος διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰ Δημοτικὰ Σφαγεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ συντελέσουν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Δήμου.

—Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ 3 Συμβούλων ἐπεξεργάσθη τὸ θέμα τῆς ὀνοματοθεσίας τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τοῦ Δήμου, καὶ εἰς τὸ πρῶτον συνερχόμενον Δημ. Συμβούλιον θὰ τὸ θέσῃ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἔγκρισιν.

—Ὁ ἔρανος διὰ τὴν Φανέλλαν τοῦ Στρατιώτου ἀπέδωσεν ἐν τῇ πόλει Ἀλεξανδρείας τὸ ποσὸν τῶν 9000 δραχ.

—Μὲ γοργὸν ρυθμὸν ἀνεγείρονται τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Σ)σμῶν Ἀλ)δρείας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν της.

—Ἀνεχώρησεν διὰ Ἀθήνας ὁ Δήμαρχος κ. Παπαποστόλου διὰ τὴν προώθησιν διαφόρων ζητημάτων τοῦ Δήμου.

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλασθῇ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ χαίρεται. Ἡ φύσις του δὲν τὸν ὡθεῖ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει κλάμα καὶ λύπη, ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ βασιλεύει ἡ χαρά, ἡ εὐθυμία καὶ τὸ γέλιο. Πολλοὶ δυστυχῶς ξεχνοῦν πὼς τὴν εὐλογία αὐτὴ μᾶς τὴν ἔδωσε ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργός μας. Ἀνόητη λοιπὸν ἡ ὄψις πολλῶν ὅτι μονάχα δύσθυμοι, κατοσόφηδες καὶ μαραφεμένοι μποροῦν νὰ γίνουν παιδιά, εἶλοι τοῦ Θεοῦ.

Τὴ Χριστιανικὴ ζωὴ ὁ χριστὸς τὴν περιέγραψε στὴ σημερινὴ παραβολὴ σαν μιὰ μελάλη γιορτή, ἕνα γλέντι. Ἕνας Φαρισαῖος προσκεκλημένος κι' αὐτὸς στὸ τραπέζι τοῦ ἄρχοντα, αἰσθάνηκε στὸν Χριστὸ καὶ τοῦ εἶπε κάτι ποὺ δὲν τὸ περίμενε: «Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. ιδ' 15). Μόλις κάτι εἶχε πῆ ὁ Χριστὸς γιὰ τὴν ἀνάστασι τῶν δικαίων, γιὰ τὴν μετὰ θάνατον ζωή. Τὰ πανεξήγησε ὅμως ὁ Φαρισαῖος. Νόμισε πὼς ὁ Χριστὸς ἤθελε νὰ πῇ ὅτι οἱ ἀκόλουθοί του δὲν μποροῦσαν νὰ χαροῦν τὰ ἐπίγεια φαγητά μονάχα.

Στάσου μιὰ στιγμή, τοῦ λέγει ὁ Χριστός. Ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ οὐράνια ζωὴ τῶν πιστῶν τῶν δικαίων, θάναι εὐτυχισμένη, μακαρία, ἀλλὰ κι' ἡ ζωὴ ἐδῶ κάτω, προτοῦ οἱ πιστοὶ πᾶνε στὸν οὐρανό, εἶναι πραγματικὴ χαρά μιὰ μεγάλη γιορτή. Καὶ προχώρησε νὰ τοῦ πῇ τὴν παραβολὴ τοῦ δείπνου. Κάποιος ὡρισμένος ἑτοίμασε ἕνα μεγάλο δεῖπνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον κανένας δὲν ἀπεκλείστο. Ἡ εἴσοδος στὴ γιορτὴ αὐτὴ ἦταν ἁπλῶς ἡ ἀποδοχὴ τῆς προσκλήσεως τοῦ οἰκοδεσπότου.

Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι, μόνο στὸν οὐρανό. Ἀρχίζει ἀπ' ἐδῶ κάτω.

Ἡ ψυχικὴ σωτηρία ποὺ ὁ Δημιουργὸς προσφέρει σ' ὅλους μας διὰ τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ βάσις τῆς χαρᾶς τοῦ ἀνθρώπου. Χαρὰ οὔτε ξέρεις τί εἶναι, ἂν δὲν ἦλθες ἀκόμη στὸ δεῖπνο τοῦ Χριστοῦ.

Ἴσως μέχρι τώρα δὲν δέχθηκες τὴν πρόσκλησι τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν ἀναγέννησι καὶ ψυχικὴ σου σωτηρία, γιατί νόμιζες πὼς ἡ Χριστιανικὴ ζωὴ θὰ σὲ στερήσῃ ἀπὸ τὶς χαρὲς τῆς ζωῆς. Κακῶς κατάλαβες, ἢ κακῶς σὲ πληροφόρησαν, Γιορτὴ εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ γλέντι κι' ἡ γιορτή, ὁκοπὸ ἔχουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς φυσικὲς μας ὀρέξεις.

Τρῶμε καὶ ἱκανοποιοῦμε τὸ συναίσθημα τῆς πείνας. Αὐτὸ εἶναι ποὺ ὁ Χριστὸς κάμνει σ' ἐκείνους ποὺ ἔρχονται στὸ δεῖπνο Του. Τοὺς τρέφει. Ὄχι, βέβαια, μὲ ὁλική τροφή, ἀλλὰ πρωτίστως μὲ πνευματική. Ἡμεῖς δυστυχῶς στὰ δικά μας γλέντια προσπαθοῦμε νὰ ἱκανοποιήσουμε τὶς ὀρέξεις μόναν τοῦ σώματος. Ξεχνοῦμε ὅτι ἔχομε ψυχή. Ξεχνοῦμε πὼς ἡ εὐτυχία εἶναι ἄδλη καὶ ἀποκτᾶται μόνο μὲ τὴν ἱκανοποίηση τῆς ἀνάγκης τῆς ἄδλης ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ξεύρει ὁ Χριστὸς καλλίτερα ἀπὸ μᾶς ποιὲς εἶναι οἱ ἀνάγκες τῆς ψυχῆς μας, γι' αὐτὸ μᾶς προσκαλεῖ στὸ δικό του δεῖπνο νὰ μᾶς θρέψῃ ὁ Ἴδιος.

Σταμάτα μιὰ στιγμὴ καὶ σκέψου. Ἐπέτυχες στὴν ἐπιχείρησί σου, στὸ ἐπάγγελμά σου, ἔχεις χρήματα κτλ. Καλὰ ὅλα. Πὲς ὅμως εἶλι κοινά, ἂν μ' ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπάρχει κάποιο κενὸ μέσα σου;

Ἡ ψυχή σου ἔμεινε ἀνικανοποίητη. Πρόσεξες πολὺ τὴν ποσότητα τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς καὶ ὄχι τὴν ποιότητα. Γιὰ δὲς τοὺς ναυαγοὺς μέσα στὴ βάρκα τους. Πᾶνε νὰ τρελλαθοῦν ἀπὸ τὴ δίψα. Τὰ δάκτυλό του βάζει ἕνας στὴ θάλασσα καὶ τὰ ἁγγίζει στὴ γλῶσσα του. Μὰ δὲν τὸν ἱκανοποιεῖ. Δὲν ἀλιγοστεύει τὴ δίψα του. Τὴν αὐξάνει. Ναυαγός ἴσως εἶσαι καὶ σὺ μέσα στὸν φουρτουνιασμένο κόσμο μας. Πίνεις, πίνεις ἁλμυρὸ νερό, ἀλλὰ χωρὶς ἱκανοποίησι. Δὲν εἶναι ἡ ποσότης τοῦ νεροῦ, ἀλλ' ἡ ποιότης του. Χρειάζεσαι κάτι ποὺ δὲν ἐβρίσκασες μέχρι τώρα. χρειάζεσαι τὸν χριστόν, τὴ σωτηρία Του. Μόνο τότε ἡ ζωὴ θὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἁλμυρή. Θὰ γίνῃ γλυκειὰ καὶ χαρούμενη.

Ἦταν δυὸ βάρκες ποὺ εἶχαν πλεύσει ἀπὸ ἕνα πλοῖο ποὺ βυθιζόταν. Ἀδειασαν σ' αὐτὲς ὅτι μποροῦσαν. Στὴ μιὰ κάμποσα τρόφιμα καὶ στὴν ἄλλη πολὺ ὀλίγα. ἀλλὰ μὲ τὰ λίγα τρόφιμα ἕνα πολύτιμο θησαυρὸ ἀπὸ χρυσὲς λίρες. Χωρίστηκαν οἱ δυὸ βάρκες. Ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν κάμποσα τρόφιμα γλύτωσαν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν τὸ χρυσάφι πέθαναν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Πρόθυμοι ἦταν νὰ δώσουν χιλιάδες λίρες γιὰ ἕνα κομάτι ψωμί, γιὰ λίγο νερό. Χρυσὸ μπορεῖς νὰ ἔχῃς ἀλλὰ χωρὶς Χριστὸν ὁ χρυσὸς εἶναι ἄχρηστος, ἴσως κι' ἐπιζήμιος. Τὸ χρυσάφι δὲν μποροῦσε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν πεῖνα τῶν ἀναγκῶν.

Σοῦ ψιθυρίζει ὁ κόσμος. Ἄνθρωπος ἐκεῖνο ποὺ σοῦ χρειάζεται εἶναι ὄχι ν' ἀλλάξῃς τὴν ὀρεξι καὶ τὶς τάσεις σου, ἀλλὰ νὰ δοκιμάσῃς μιὰν ἄλλη λίγο κόσμο γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃς τὶς ὑπάρχουσες ὀρέξεις. Λάθος χρειάζεσαι μιὰ καινούργια αὐσι, τὴ φύσι τὴ θεία μέσα σου. Τὴν ἀποκτᾶς ἀποδεχόμενος διὰ τῆς πίστεως τὸν Χριστὸν Ὡς Σωτῆρα σου. Ἡ καινούργια αὐτὴ φύσις τοῦ ἀναγεννημένου ἀνθρώπου θὰ μεταβάλῃ τὶς ὀρέξεις σου ποὺ θὰ ζητοῦν πάντοτε τὸν Χριστό. Ἂν λοιπὸν δὲν ἔχεις ὄρεξι φυσικὴ γιὰ τὸν Χριστό, θὰ πῇ πὼς μέσα στὴν καρδιά σου δὲν ὑπάρχει Χριστός. Καὶ χωρὶς Χριστὸ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀπολαύσῃς πλήρως τὸν κόσμον ποὺ Αὐτὸς ἔφτιασε. Ἀχ..νὰ μποροῦσα νὰ σὲ κάμω νὰ νοιώσῃς τὴν χαρὰ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΠΙΣΤΙΑ

Θὰ ἀπετέλει περιττὴν πολυτέλειαν καὶ τιμὴν διὰ τὸν ἀρθρογράφον τοῦ «Θ α ρ ρ α λ έ ο» ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν κακόβουλον ἀτυχῶς κριτικήν του, ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδαν τοῦ Γυμνασίου δοθείσης διαλέξεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν ἀπατηλῶν ἐντυπώσεων, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ἐξέλθουν καὶ τῶν ὁρίων τῆς πόλεως Βεροίας καὶ νὰ διαστρεβλώσουν τὴν ἀλήθειαν, εἰς βάρος τῆς ὁποίας τόσον ἀσεβεῖ ὁ ἀρθρογράφος, θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαντήσωμεν τὰ ἑξῆς.

Ἐν πρώτης ὁέν ἐκπλητόμεθα, διότι δὲν εἶναι προτοφανὲς τὸ σύμπτωμα τοῦτο τῆς κακοπιστίας καὶ τῆς ἀρνήσεως. Καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὅτε τὸ Γυμνάσιον μετὰ κόπων πολλῶν κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ κοινὸν τῆς Βεροίας ἀρχαίαν τραγωδίαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Γυμνασίου, ἐπ'ευγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἀπέσπασε τοὺς ἐπαίνους, οὐχὶ ἁδαῶν, ἀλλὰ μόρφωσιν καὶ γνώσεις ἐχόντων διανοουμένων τῆς πόλεως, ἐνεφανίσθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἰδίας ἐφημερίδος «κριτικὸς κάλαμος» ὁ ὁποῖος ἀνέγραψεν ἀνακριβείας καὶ ἀστοχίας, διὰ νὰ συλληφθῇ ἐν ἐλλει ἀγνοιῶν καὶ στοιχειώδη πράγματα.

Παραποιεῖ τὴν ἀλήθειαν λοιπὸν ὁ ἀρθρογράφος, ὁμιλῶν περὶ «φιλικῆς συμβουλῆς» καὶ καλοπροαιρέτου κριτικῆς πάντοτε, διότι τὸ Γυμνάσιον τόσον διὰ τῶν προσκλήσεων, ὅσον καὶ διὰ τῶν λοιπῶν μέσων, ἐγνώρισεν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι τὸ θέμα τῆς διαλέξεως θὰ ἦτο καθαρῶς ἐπιστημονικόν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐκλήθησαν πρόσωπα δυνάμενα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γυμνασίου, νὰ παρακολουθήσουν τὴν διάλεξιν.

Ἄλλως τε τὰς δυσκολίας τοῦ θέματος ὁ ὁμιλητὴς ἐπεσήμανε εἰς τὸ νοημονέστατον κοινόν, εἰς τὸ ὁποῖον συμπεριελαμβάνετο (σφάλμα) καὶ ὁ ἀρθρογράφος Ὁ ἴδιος ἐπίσης γνωρίζει καλῶς (διότι δύναται πάντοτε νὰ γνωρίζῃ) ὅτι ὑπὸ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἐγένετο εἰδικὴ σύστασις πρὸς τοὺς μαθητάς, ὅπως τὴν διάλεξιν τοῦ σχολείου παρακολουθήσουν γονεῖς διαθέτοντες σχετικὴν μόρφωσιν, διότι ἀκριβῶς τὸ θέμα ἦτο ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου.

Ταλαιπωρεῖ τὴν ἀλήθειαν ὁ ἀρθρογράφος ὁμιλῶν περὶ διώρου καθηλώσεως τοῦ κοινοῦ, διότι ἡ μὲν διάλεξις διήρκησεν ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ 15' ἡ δὲ κινηματογραφικὴ προβολὴ σχετικῆς ταινίας μόνον 10'. Ἐκτός, ἐὰν ἀναφέρεται εἰς τὸν ὁποκειμενικὸν ψυχολογικόν του χρόνον καὶ οὐχὶ εἰς τὸν φυσικὸν τοιοῦτον, ἀλλὰ τότε τὸ γεγονὸς ὑποθηλοῖ καὶ ἐλλειψιν θελήσεως καὶ ἀμβλυνσινπροσοχῆς κοί..

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὰς «συμπαραμαρτούσας παραστάσεις» θὰ ἔδει νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀρθρογράφος ὅτι κατόπιν τῆς, ὡς ὁμολογεῖ, προσπαθείας τοῦ ὁμιλητοῦ νὰ ἐκλαϊκεύσῃ τὸ θέμα του, δὲν ἀπητοῦντο, εἰ μὴ μόνον ἐλαχίστη θέλησις καὶ νοημοσύνη κοινή, τὰς ὁποίας καὶ μόνον ὁ ἀρθρογράφος, ὡς ὁμολογεῖ, δὲν διέθετεν. Δὲν εὐθυνόμεθα ἡμεῖς.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ θέματος, ἐὰν τοῦτο ὁηλαδὴ ἦτο κατάλληλον ἢ ὄχι («ἁλαμπουρνέζικα») διὰ τὸ κοινὸν τῆς Βεροίας, τοῦτο τὸ ἀπέδειξεν ἡ μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ προσοχῆς παρακολούθησις τῆς ὁμιλίας ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἱκανοποίησις τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ὅλον σχεδὸν τὸ ἀκροατήριον ἐκτὸς φυσικὰ τοῦ ἀρθρογράφου, ὁ ὁποῖος «δὲν κατάλαβε τίποτε» καὶ λυπούμεθα εἰλικρινῶς διὰ τὴν ἐπὶ «δίωρον» καθήλωσίν του.

Ὁ ὁμιλητὴς σεβόμενος τὸ ἀκροατήριόν του διετήρησε τὴν ποιοτικήν του στάθμην τοῦ θέματός του εἰς ὕψος ἀνάλογον τῆς δεκτικότητος τῶν ἀκροατῶν του, τοὺς ὁποίους τόσον ὁποτιμᾷ ὁ ἀρθρογράφος ὁμιλῶν περὶ συνήθους κοινοῦ καὶ «ἀπροσφόρου» ἀκροατηρίου.

Καλὸν καὶ ὀρθότερον θὰ ἦτο ὁ ἀρθρογράφος νὰ ὁμιλῇ μόναν ἐξ ὀνόματός του καὶ οὐχὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ κοινοῦ, πολλῷ μᾶλλον ἐξ ἑνὸς διανοουμένου κοινοῦ διότι ἡμεῖς τοὐλάχιστον δὲν τοῦ παρέχομεν τὸ δικαίωμα τοῦτο, καθ' ὅτι παλλάκις ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἡ γνώμη του μέτραν δικαίας κρίσεως.

Ἀλλὰ εὐλόγως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ἐφ' ὅσον ἐπεξεργάσθη καὶ φιλότιμα ἀνέπτυξε «τὸ θέμα του ὁ ὁμιλητής, διὰ τίνα λόγον τὰ κοινά του ἠγανάκτησεν; Καὶ ἀφ ἑτέρου, ἐφ' ὅσον προσέφερε «ἁλαμπουρνέζικο» θέμα, τίνι τρόπῳ «ἐπέσυρε «δ ι α τ ο λ ο γ η μ έ ν α» τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου του:

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τὸν ἀρθρογράφον, διότι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντιφάσεων δὲν δυνάμεθα, εἰ μὴ μόνον ἄ ρ ν η σ ι ν καὶ κ α κ ο π ι σ τ ί α ν νὰ συμπεράνωμεν.

Η. Ν.

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Εἰς τὴν πόλιν μας τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἀφίχθη ἡ Πριγκήπισσα Εἰρήνη μετὰ τῆς ἀκολουθίας της. Τῆς ἐγένετο θερμὴ ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ.

Διένειμε 156 βιβλιάρια σὲ ἄπορους κορασίδας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Έλεγε κάποιος σοφός, ότι ο άνθρωπος πρέπει νά έπισκέπτεται δσό μπορεί πειό συχνά τά... νεκροταφεία. Ίσως είναι τρομερό, άλλά γιά νά νοιώση κανείς τό άληθινό νόημα τής ζωής πρέπει κανείς νά εύρίσκεται έκεί, δπου ύπάρχει τό βασίλειον τής σιωπής.

—Κάτι παρόμοιο είπε, έννοούσε καί ό Σαίξπηρ, δταν διεπίστωσε, δτι τά πάντα είναι «ματαιότης». Δέν πρόκειται διά σκέψεις άπαισιοδοξίας. Δέν προσχωρούμε είς τό στρατόπεδο τού Σοπενχάουερ, ή τού Ήγησία τού Πεισιθάνατου, άλλά χρειάζεται νά ξεφεύγη κανείς άπό τήν άνθρώπινη πλεονεξία.

—Νά αύτοσυγκεντρώνεται. Νά σκέπτεται, ποΰ βαδίζει. Όχι γιά νά άφήση τίς έλπίδες του είς τήν άρμοδιότητα τού Κισμέτ. Πρέπει κανείς νά σκέπτεται τόν θάνατον, δχι διά νά άπελπίζεται, νά άδρανή, άλλά άντιθέτως διά νά μπορή νά άντιμετωπίζη τίς άντιξοότητες τής ζωής.

***

—Μόλις προχθές τό έξαίρετο περιοδικό «Έπιστήμη καί Ζωή» συμπλήρωσε τό πρώτο έξάμηνο τής έκδόσεώς του καί τού α' τόμου του. Κάπου 1100 σελίδες, δπου βρίσκει κανείς, ώραία άναγνώσματα, έπιφυλλίδες, έκλαϊκευμένα θέματα.

Είναι άναμφισβήτητον γεγονός, δτι ή «Έπιστήμη καί Ζωή» είναι τό πειό μορφωτικό, διαλεγμένο έλληνικό περιοδικό.

***

Φίλος τής στήλης μ' έρωτά τί πρέπει νά διαβάζη Ποΐα κυρίως περιοδικά. Τού άπαντώ:

α) «Έπιστήμη καί Ζωή»
β) «Εικόνες»
γ) «Έκλογή»
δ) «Ταχυδρόμο»
ε) «Κλασσικά βιβλία ξένων συγγραφέων»
στ) «Διαλεκτά έργα έλλήνων συγγραφέων.

Διά τίς άναγνώστριες σημειώνω καί τήν «Γυναίκα καί τό Σπίτι» καί τό έργόχειρο.

—Άπό τά λεγόμενα «λαϊκά» περιοδικά, άξίζει νά διαβάζη κανείς, μερικά χρονογραφήματα, ρεπορτάζ καί γελοιογραφίες.

Έκλεκτά ποιήματα τοΰ Κωστή Παλαμά

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ

Παιδί τό περιβόλι σου πού θά κληρονομήσης
δπως τό βρής κι δπως τό δής νά μήν τό πειράτήσης
Σκάψε το άκόμη πιό βαθιά καί φράξε το πιό στέρεα
καί πλούτισε τή χλώρη του καί πλάνησε τή γή του,
κι άκλάδευτο δπου μπλέκεται νά τό βεργολογήσης
καί νά τοΰ φέρνης τό νερό τό άγνό τής βρυσομάνας,
κι άν άγαπάς τ' άνθρωπινά κι δσα άρρωστα δέν είναι
ρίξε άγιασμό καί ξόρκισε τά ξωτικά νά φύγουν
καί τή ζωντάνεια σπεΐρε του μ' δσα γερά δροσάτα
γίνε όργοτόμος, φυτευτής, διαφωτιστής.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ό έμπορος ξυπνάει τρομαγμένος.

—Τί έπαθες; τόν ρωτά ή γυναίκα του.

—Είδα ένα φρικτό έφιάλτη: δτι κερδίζω στήν πραγματικότη τα δσα έχω δηλώσει στήν έφορία!

***

Ό ένας μικρός λέει στόν άλλον:

—Ξέρω έναν άνθρωπο πού κατέβηκε άπό τό δένδρο, στά δποία δέν είχε ποτέ άνεβή!

—Ποιός είναι;

—Ένας άλεξιπτωτιστής!

***

Ό έλεγκτής στόν ταξιδιώτη:

—Τό εισιτήριό σας είναι γιά τήν κοινή άμαξοστοιχία.

—Καί αύτή έδώ τί είναι;

—Ή ταχεία!

—Τότε είδοποίησε τό μηχανοδηγό νά πηγαίνη σιγώτερα!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ίσχυρότερος είναι, δστις έχει τόν έαυτόν του είς τήν έξουσίαν του.

ΣΕΝΕΚΑΣ

—Ή Κοινωνία προετοιμάζει τό έγκλημα, ό έγκληματίας τό διαπράττει.

ΜΠΑΡΤΟΥ

—Ή έγκράτεια παρέχει άξιοσημείωτες ήδονές.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

—Πολλές φορές ή δραστηριότης της έπέτυχε έκεί, ποΰ ή έξυπνάδα δέν έφερε κανένα άποτέλεσμα.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΑ

Δύο άμερικανικαί βιομηχανίαι προωθοΰν ταχέως σχέδια διά τήν κατασκευήν ήλεκτροκινήτων αύτοκινήτων. Έκ τών δύο έταιριών ή μία σκοπεύει νά χρησιμοποιήση ίσχυράν άλλ' έλαφράν συστοιχίαν, ώς ή χρησιμοποιουμένη είς τούς πυραύλους καί τά άεριωθούμενα.

Ή άλλη έταιρία προτίθεται δπως χρησιμοποιήση νέον καί τελειοποιημένον τύπον συστοιχίας δυναμένης δπως «έναποθηκεύη» μεγάλην ποσότητα ήλεκτρισμοΰ ήτοι, «στοιχεία» χρησιμοποιοΰνται ώς καύσιμα άξυγόνο καί ύδρογόνον.

Ή πηγή ένεργείας τοΰ έν λόγω αύτοκινήτου εύρίσκεται είς μίαν δμάδα συστοιχιών σε ληνίου βάρος 204 χιλιογράμμων ή δποία παράγει 48 βόλτ. Οί ήλεκτρικοί κινητήρες, οί δποίοι εύρίσκονται είς τούς δύο δπισθίους τροχούς, κινοΰν τό αύτοκίνητον δμαλώς καί άνευ τα χυτήτων μέ άνώτατον δριον ταχύτητος 36 χιλιόμετρα ώριαίως. Άναμένεται δτι έντός τοΰ προσεχοΰς έτους θά κατασκευάζωνται 2.000 τοιαΰτα αύτοκίνητα μηνιαίως.

Αί συστοιχίαι πληροΰνται διά ρεύματος προερχομένου έκ κοινής «πρίζας». Αί συστοιχίαι πρέπει νά πληροΰνται άνά 140 χιλιόμετρα.

Η ΑΡΚΤΙΚΗ

Αί νέαι άνακαλύψεις τών έπιστημόνων άλλάζουν τάς παλαιάς καί άορίστους άντιλήψεις τάς δποίας είχε περί άρκτικής ό κόσμος άπό τής έποχής τών έξερευνήσεων τοΰ Έλληνος Πυθέως, περίς τοΰ έτους 325 π.χ. καί ό δποίος είναι κατά πάσαν πιθανότητα ό πρώτος άνθρωπος ό δποίος έπλησίασε τόν άρκτικόν κύκλον.

Ό Άρκτικός Ώκεανός, δστις έχει έπιφάνειαν 14.040.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, παρέμεινεν άχαρτογράφητος μέχρι τοΰ έτους 1890 δταν ό Νάνσεν είσήλθεν είς τήν περιοχήν αύτήν έπιβαίνων τοΰ παγοθραύστου FRAM. Σήμερον άεροπλάνα πετοΰν τακτικώς ύπεράνω τοΰ Άρκτικοΰ καί διάφορα κράτη συντηροΰν έπιστημονικούς σταθμούς έπί τής έπιφανείας του. Έπίσης, δύο ύποβρύχια διήλθαν κάτωθι τών πάγων διασχίσαντα τήν περιοχήν τοΰ Βορείου Πόλου άπ' άκρου είς άκρον.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

33ον

—Μοΰ φαίνεται περίεργο. Πολύ περίεργο, σχεδόν άπίστευτο...

—Ότι τόν έπιασαν;

—Όχι, δτι τό ξέρεις έσύ. Κι' δτι ποτέ δέ μοΰ μίλησε γιά σένα.

—Νά σοΰ πώ. τό δτι τά ξέρω, είναι πολύ φυσικό. Θά σοΰ έξηγήσω άργότερα. Έπίσης είναι φυσικό νά μή σοΰ είχε μιλήσει γιά μένα, άφοΰ δέν μέ ξέρει ό ίδιος προσωπικώς.

—Δέν σέ ξέρει; Τότε πώς...

—Ναί, ναί, καταλαβαίνω τί θέλεις νά πής. Δέν έχει σημασία άν δέν μέ ξέρη έκεΐνος. Τόν ξέρω έγώ καλά'

Τώρα ήταν ποΰ τά είχε χάσει τελείως ό Λεωνίδας.

Ό Στέλιος τοΰ είχε μιλήσει γιά τήν Έλένη μόνο κρίν άπό τρείς ήμέρες, δταν τοΰ άφηγήθηκε τήν περιπέτειά του, άφήνοντας νά νοηθή δτι έκείνη δέν τόν έγνώριζε έξ δψεως, κι' ούτε τό δνομά του ήταν γνωστό σ' αύτήν. Άλλωστε γιά τόν λόγον αύτόν είχε ζητήσει νά στείλη στό σταθμό μέ τό ψεύτικο δνομα τοΰ Λουκά Ρόβα, δπως είδαμε.

Άπό τό άλλο μέρος ή Έλένη τοΰ έλεγε τώρα δτι γνωρίζει τόν Στέλιο, ένώ άντιθέτως έκεΐνος δέν τήν ξέρει.

Τί μυστήριο ήταν αύτό;

Πώς ήταν δυνατόν νά γνωρίζονται δύο άνθρωποι μεταξύ τους καί μάλιστα καλά, δπως έλεγε ό καθένας χωριστά, κι' άπό τό άλλο μέρος νά πιστεύει πάλι ό καθένας δ τι ήταν άγνωστος στόν άλλον;

—Είσαι βεβαία δτι ό Γιαλαμάς δέν σέ γνωρίζει;

—Βεβαιοτάτη. Ξέρει μόνο τό δνομά μου, τίποτε άλλο. Δέν μ' έχει δή ποτέ σιά πρόσωπο, δηλαδή δέν έτυχε. Κάτι άλλες μικρολεπτομέρειες είναι άσχετες τώρα μ' έμάς

—Καί δμως έκεΐνος δχι μόνο σέ ξέρει καί έξ δψεως, άλλ μόνο σ' έχει δή καί στο πρόσωπο, άλλά ξέρει άκόμα δτι βρίσκεσαι έδώ στή Θλώρινα, δτι πέρασες προχθές άπό τό σταθμό τής Θεσσαλονίκης, καί θά τό έπικαλεσθή μάλιστα αύτό, γιά νά ξεκαθαρίση τή θέσι του καί νά γλυτώση άπό τά χέρια τής άστυνομίας.

Ή Έλένη τινάχτηκε πάνω.

—Τί έκαμε λέει; Θά δώση τό δνομά μου γιά νά γλυτώση έκεΐνος; Μά...γιά στάσου, Λουκά, άρχίζω νά μή παλυκαταλαβαίνω.

—Έγώ δέν καταλαβαίνω διάολου άπακρίθηκε μέ είλικρίνεια ό Λεωνίδας. Καί νομίζω είναι καιρός νά ξεκαθαρίσουμε μερικές παρανοήσεις. Άλλωστε μόνο γι' αύτό άναγκάστηκα νάρθω έδώ σήμερα, γιά νά.

Τόν διέκοψε μέ έκφρασι πικρίας.

—Ώστε... δέν ήρθες γιά μένα! Καί τό τηλέδι τό έκαμες άναγκα στηκά. Άχ, Λουκά άν ήξερες πόσο μοΰ κοστίζουν τά λόγια σου αύτά.. Θά προτιμοΰσα νά μ' άφηνες νά πιστεύω δτι σ' έφερε έδώ ή άνυπομονησία σου νά μέ δής, μονάχα αύτή, κι' άς ήταν έπί τέλους ψέμμα....Μήπως τάχα δέν είναι ψέμμα δλόκληρη ή ζωή μας; Λουκά γιατί μοΰ είπες αύτό;

—Όχι, Έλένη, δέν είναι έτσι ήσύχασε. Μπορεί νά μήν έχω έκφρασθή καλά, μά αύτό δέν είναι λόγος νά πικραίνεσαι.

—Μ' άγαπάς; Λουκά άλήθεια; Πές μου, άπάντησέ μου μέ ένα ναί ή δχι. Βλέπεις πώς διστάζεις;

Ό Λεωνίδας βρέθηκε στήν άνάγκη νά χαμογελάση.

—Καθόλου! Σ' άγαπώ, Έλένη, δπως σοΰ τόπα προχθές, καί δπως πρέπει νά τό έχεις καταλάβει κι' σύ. Άπό τά γράμματά σου, καί... Μά τώρα σέ βλέπω τόσο παρόξενα έπιφυλακτικό; τόσο στενοχωρημένο, μοΰ μιλάς' γιά παρανοήσεις καί γιά κάτι πράγματα ποΰ δέν μπορώ νά καταλάβω τό νόημά τους. καί μοΰ λές πώς ήρθες μονάχα γι' αύτό....

—Μά κι' αύτό τό έκαμε γιά σέ να, Έλένη. Νά σέ είδοποιήσω γιά τή σύλληψι τοΰ Στέλιου καί νά σέ προετοιμάσω, άν ίσως καί ήθελε σέ ρωτήσει ή γερμανική άστυνομία. Γιά νά μή βρεθής άνέτοιμη καί δέν ξέρεις τί νά πής.

—Μά γιατί νά μέ ρωτήση ή άστυνομία;

—Θά τά ζητήση ό Στέλιος, σοΰ είπα, γιά νά δικαιολογήση τήν παρουσία του στό σταθμό προχθές.

—Άχ, Θεέ μου, νομίζω πώς κάτι φοβερό μοΰ συμβαίνει, δτι τό μυαλό μου δέν στέκεται καλά...

Κι' έπιασε τά μηλίγγια μέ τίς παλάμες.

—Γιά ποιά παρουσία του στό σταθμό μιλάς έξακολούθησε.

—Προχθές, στίς ένδεκα, στό σταθμό τής Θεσσαλονίκης, στό διάστημα ποΰ μιλούσα μαζί σου.

—Έ, τώρα είναι ποΰ θά μοΰ φύγη τό μυαλό πραγματικά. Τί δουλειά είχε ό Στέλιος στό σταθμό; Καί πρώτα—πρώτα, πώς βρέθηκε στή Θεσσαλονίκη; Ποιός άπό τούς δυό μας τρελλάθηκε, Λουκά;

—Νομίζω καί ή δυό... Άλλά γιατί σοΰ φαίνεται άνεξήγητη ή παρουσία του στό σταθμό, άφοΰ είχε είδοποιηθεί;

—Ναί ήξερε, δτι πάω στή Φλώρινα. Αύτό μάλλιστα, άλλά νά βρεθή καί στή Θεσσαλονίκη;

—Τί θά πή «νά βρεθή καί στή Θεσσαλονίκη»; Ποΰ ήθελες νά είναι έσας άνθρωπος ποΰ δέν τό κοΰνησε, χρόνια τώρα, άπό κεί;

—Άπό τή Θεσσαλονίκη;

—Ναί.

—Ό Στέλιος Γιαλαμάς;

—Φυσικά ό Στέλιος Γιαλαμάς. Γιά ποιόν άλλο μιλάμε τόση ώρα;

—Άδύνατον! Άποκλείεται τελείως. Όχι, Λουκά, κάτι περίεργο συμβαίνει.

Τό ύφος τής Έλένης ήταν τόσο κατηγορητικό, ώστε δέν χωρούσε άμφιβολία γιά τήν πεποίθησι ποΰ φανέρωναν τά λόγια της. Άλλά ή πεποίθησι αύτή ίσα ίσα γεννούσε τήν άπορία καί ένα άναπάντητο ερωτηματικό.

—Γιατί είναι άδύνατο;

—Άπλούστατα, γιατί ό Στέλιος δέν έχει κάμει βήμα έξω άπό τήν Άθήνα, άπό τήν ήμέρα τής κατοχής Όταν έφυγα τόν άφησα έκεί, καί φυσικά, καθώς καταλαβαίνεις.

—Είσαι βεβαία γι' αύτά δλα;

—Όσο βεβαία είμαι γιά τόν έαυτόν μου.

Μιά ξαφνική ύποψία πέρασε άπό τό νοΰ τοΰ Λεωνίδα, καί σάν νά φώτιζε κάπως τό σκοτάδι ποΰ τό είχε τυλιγμένο.

—Γιά ποιόν μιλάς, Έλένη;

—Γιά κείνον ποΰ μιλάς κι' έσύ. Γιά τόν Στέλιο Γιαλαμά..

—Ναί, βέβαια, γι' αύτόν μιλάω κι' έγώ. Άλλά πές μου, πώς τόν ξέρεις: Ποΰ τόν γνώρισες: Κάτι άρχίζω νά ύποπτεύομαι.

—Δηλαδή;

—Μήπως μιλάμε γιά δυό διαφορετικά πρόσωπα μέ τό ίδιο δνομα;

—Λές;

—Θά τά δοΰμε. Πές μου δμως αύτά ποΰ σέ ρώτησα. Ποΰ τόν γνώρισες έσύ τόν Στέλιο;

—Άφοΰ είναι άρραβωνιαστικός τής Ίωάννας, είναι έπόμενο νά τόν ξέρω. Κάθε φορά γι' αύτόν μοΰ μιλοΰσε ή Ίωάννα. Ό Στέλιος τοΰτο, ό Στέλιος έκεΐνο.

—Ποιά Ίωάννα;

—Μιά φίλη μου στήν Άθήνα. Δέν μπορείς νά τήν έξερεις έσύ...

—Τί δουλειά κάνει ό Γιαλαμάς;

—Δικηγόρος, άλλά δέν πρόφτασε καλά-καλά ν' άρχίση νά δουλεύει. Έμπλεξε μέ τούς Γερμανούς καί τόν κυνηγάν σάν άγρίμι.

—Ήλικία:

—Στά δικά σου χρόνια.

—Άληθινά σατανική σύμπτωσι. Ό Λεωνίδας γέλασε, ένα γέλοιο πλατύ, λυτρωτικό, ύστερα άπό τήν έξιχνίασι τοΰ μυστηρίου.

—Λοιπόν; Ρώτησε ή Έλένη.

—Λοιπόν, λοιπόν. Τρελλοί δέν είμαστε ούτε έγώ ούτε έσύ, δμως φοβήθηκες κάποια στιγμή. Κουτοί δμως είμαστε κι' οί δυό, δίχως άμφιβολία. Τόση ώρα μαζί μιλάμε καί χώρια κουβεντιάζουμαι, καί χάνομε τόν καιρό μας...

ΥΦΑΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
Μπαταρίες Μπέρεκ, Μπάλεξ, Άτομίκ ραδιοφώνων
νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ
Έχετε συμφέρον νά τά προμηθεύεστε άπό τό
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 δπισθεν Καφενείου Χαρίση
ΒΕΡΟΙΑ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Έγκατασταθείς μονίμως έν Βεροίᾳ δέχεται καθ' έκάστην έν τῷ Ἰατρείῳ του
Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Άγ. Άντωνίου)

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργή άκτινολογικά Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς Α.Ε. Siemens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Άνωθεν Πρακτορείου Έθνικοΰ Λαχείου—Πυλορώφ.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τό άγνό ΒΟΥΤΥΡΟ
άγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
καθώς καί πλουσία ποικιλία άλαντικών καί τυροκομικών προϊόντων στό
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρική 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΚΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Κοινοτήτων	δραχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2Β/69 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν
2) Διαφημίσεις διάφορες 6 πόντοι δρχ. 5 κατ' στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαπρεπεστέρους οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Τὸ Παῖκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς Μεταναστεύσεως, ἐνῶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο Παγκοσμίων Πολέμων ἦτο εἰς κατάστασιν ληθάργου, φαίνεται ὅτι τώρα πάλιν εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς πλήρους δραστηριότητος. Πρόκειται περὶ τοῦ φαινομένου τὸ ὁποῖον παρετηρήθη μεταπολεμικῶς, δηλαδὴ περὶ τῆς τάσεως ἐξόδου ὅλων σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν διασπορὰν.

Ψυχολογικῶς, ἡ τάσις αὐτὴ ἐξηγεῖται. Ἡ πρωτοφανὴς εἰς ἔκτασιν δυστυχία, συνέπεια τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτισμοῦ ἔθεσε πολλοὺς εἰς τὸ νὰ τὸ θέλουν νὰ ἀναζητήσουν καλυτέραν τύχην εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐθνικῶς, ὅμως ἡ τάσις αὐτὴ εἶναι ὀλεθρία καὶ πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀνακοπῇ διότι ἀρκετὸν αἷμα ἐχύθη εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς περιπτώσεις, ὥστε νὰ μὴ περισσεύῃ ἄλλο διὰ τὴν διασπορὰν.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ τάσις αὐτὴ τῆς φυγῆς ἐνισχύεται ἔξωθεν—καὶ τολμῶ νὰ εἰπῶ—καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κράτους. Οὕτω, διαβαζομεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰς ἐφημερίδας εἰδήσεις περὶ τῶν καλῶν διαθέσεων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης νοτιοαμερικανικῆς χώρας, ὅπως δεχθῇ εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν Ἕλληνας μετανάστας. Εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα συνεστήθησαν ὀλίγον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν σύλλογοι πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὁδοῦ ἐκεῖθεν μεταναστεύσεως. Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ ὀργάνωσις Α.Χ.Ε.Π.Α. καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας πρὸς διοχέτευσιν μεγάλου ἀριθμοῦ Ἑλλήνων εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τέλος Συντονισμοῦ, συνεστήθη καὶ λειτουργεῖ, ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν περίπου, γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ περὶ τῆς ἀκολουθητέας μεταναστευτικῆς πολιτικῆς. Καὶ τὸ ἀκόμη χειρότερον εἶναι, ὅτι τὸ Κράτος προσεχώρησε εἰς τὴν διεθνῆ σύμβασιν περὶ Διακυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστεύσεως, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ διοχέτευσις τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας μας εἰς ξένας οἰκονομίας, εἰς βλάβην τῆς ἰδικῆς μας προσπαθείας περὶ οἰκονομικῆς ἀναζωογονήσεως.

Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι μόνον εἰς τὴν πόλιν τῆς Φλωρίνης ὑπάρχουν δεκατρία μεταναστευτικὰ γραφεῖα, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς ἐναργέστερον τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου.

Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τουλάχιστον ἐνδείξεις ὅτι, ὅπως πρὸ ἑξηκονταετίας ἔτσι καὶ τώρα, εὑρίσκεται ἐπὶ τάπητος ζήτημα ὁμαδικῆς ἑλληνικῆς μεταναστεύσεως ἰδίως εἰς ὑπερποντίους περιοχάς, ἀφὸς ἱκανοποίησιν τῆς φιλαποδήμου ροπῆς τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ λύσιν, δήθεν τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος τῆς πατρίδος μας.

Καὶ γεννᾶται εἰς ὅλους μας τὸ ἐρώτημα: Πῶς πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ κολοσσιαίας ἐθνικῆς καὶ οἰκονομικῆς σημασίας τοῦτο ζήτημα; Μὲ ἄλλα λόγια συμφέρει τόσον ἀπὸ ἐθνικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν φιλομεταναστευτικὴν ροπήν; Ὁ φείλει ἡ πολιτεία νὰ προαγάγῃ τὰς διαφαινομένας φυσικὰς τάσεις εὐρυτέρων ἑλληνικῶν μαζῶν; Εἶναι σκόπιμον καὶ ἐπωφελὲς νὰ ἐπιδιώξῃ τὸ Κράτος, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὴν ἐξισορρόπησιν πλούτου καὶ πληθυσμοῦ καὶ συνεπῶς τὴν βελτίωσιν τῆς ὅλης οἰκονομικῆς μας κατοστάσεως;

Πρωτοῦ ἀπαντήσω εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἐπιθυμῶ νὰ προβῶ εἰς ὡρισμένας ἐννοιολογικὰς διευκρινίσεις.

Ἡ μετανάστευσις ἤτοι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ πατρίου ἐδάφους εἰς ἀναζήτησιν καλλιτέρων ὅρων διαβιώσεως δὲν ἀποτελεῖ φαινόμενον χαρακτηριστικὸν μόνον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀλλὰ κοινὸν βιολογικὸν φαινόμενον, ἀπορρέον ἐκ τοῦ ἀκληροῦ καὶ ἀδυσωπήτου ἀγῶνος περὶ ὑπάρξεως.

Συνεπῶς, δὲν μεταναστεύουν μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀκόμη, ὡθούμενα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἰδίας μυστηριώδους δυνάμεως, τοῦ ἐνστίκτου αὐτοσυντηρήσεως καὶ τῆς προσπαθείας εὑρέσεως εὐνοϊκωτέρου περιβάλλοντος ἀναπτύξεως.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ ἐν λόγῳ δὲ αὐτοὺς ἀνέτεθη νὰ καταλάβουν τὴν Βέροιαν τῆς ὁποίας ἡ στρατηγικὴ θέσις ἦτο ἀξιόλογος. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης, ὅπως ἀνύψωσις τῆς Ἐπαναστατικῆς σημαίας γίνῃ τὴν 19ην τοῦ μηνός, Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Τόσον ἦσαν βέβαιοι ὅλοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ὥστε οὐδεμίαν ἔλαβαν φροντίδα, διὰ τὰ γυναικόπαιδα τῆς πόλεως, οὔτε ἐσκέφθησαν ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τὴν καταλάβουν.

Μαζὶ μὲ τὸν Καρατάσιον, τὸν Ζαφειράκην καὶ τὸν Γάτσον ἦλθαν διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ οἱ ὁπλαρχηγοὶ Δημήτριος καὶ Κωνσταντῖνος Σιαυγκαραῖοι, ὁ Ἀργύριος Καραμπατάκης, ὁ Μιχαὴλ Καούτσης, ὁ Ταέρνο—Πέτρης καὶ ὁ Διαμαντῆς Ὀλύμπιος.

Ὅλοι αὐτοὶ ἀνέλαβαν ἀρχηγίαν ὡρισμένου ἀριθμοῦ ὁπλιτῶν, καὶ εἰς τὸν καθένα ὡρίσθη ἡ κατάληψις ὡρισμένης θέσεως ὡς καὶ ἄλλαι ὑπηρεσίαι.

Τὴν 19ην Φεβρουαρίου, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως συνῆλθον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τότε Μητροπολιτικόν καὶ ἐκεῖ ἐγινεν ἡ λειτουργία ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἀγῶνος. Ὁ Πρωτοσύγγελος Ζαχαρίας ἐξεφώνησεν μικρὸν πατριωτικὸν λόγον.

Ὁ Ζαφειράκης κατόπιν προσέθεσαν, ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ ἐναρχθῇ, διότι τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Μακεδονίας κηρύσσεται ἡ ἐπανάστασις, καὶ οἱ κάτοικοι λαμβάνουν τὰ ὅπλα. (Ἐκ τοῦ βιβλίου: ΚΞΝΟ Κ: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ)

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΟΝ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΚΗ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ μοι θερμῶς ὅπως εὐαρεστούμενος Δημοσιεύσητε εἰς τὴν ἐγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα σας τὰ κάτωθι:

Τὸ Νηματουργεῖον Χ' Νικολάκη τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τῆς 4)11)59 ἐφυδηλώς ἔπαυσεν τὰς ἐργασίας του καὶ οὕτω τὰ ἐξ 100 καὶ πλέον ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν προσωπικόν του μένει ἄνεργον.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀδοις τοῦ Νηματουργείου ὀφείλει εἰς τοὺς ἀνωτέρω περὶ τὰς 450 χιλ. δραχμὰς καὶ πλέον προερχομένας ἀπὸ ἀπαιτήσεις 4—5 δεκαπενθημέρων δεδηλωμένων ἡμερομισθίων, ἀποδοχάς, ἀδείας, Δώρων Ἑορτῶν ἡμερομισθίου διαθεσιμότητος, ἀποζημιώσεων κλπ.

Οἱ διαδόσεις περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ταῦτο λόγῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν δὲν ἀνταποκρίνεται οὐδόλως εἰς τὴν πραγματικότητα.

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἔχει ἡ ἀλήθεια.

Ἀπὸ τετραετίας ἡ Διεύθυνσις τοῦ Νηματουργείου Χ' Νικολάκη Νηματοποιεῖ τοὺς διαφόρους βομβακεμπόρους λαμβάνουσα κατὰ πάκου τὴν ἀμοιβήν της εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνονται τὰ ἐργατικά, αἱ ὑποχρεώσεις των εἰς Ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς ΙΚΑ καὶ ΤΕΑΜΚ καὶ τὸ κέρδος τὸ δικό του. Καὶ δυστυχῶς, παρὰ τὸ ὅτι εἰσέπρατται αὐτὴ ὑπὸ τῶν Νηματοποιούντων τὰ ποσὰ τακτικάτατα καὶ ποσὰ τὸ ὅτι κατεκράτει ὑπὸ τῶν ἐργατῶν τὰς ὑποχρεώσεις ταύτων πρὸς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς, κατεστρέφη ἐν συνεχείᾳ καὶ τὰς ζωντανὰς τοῦ προσωπικοῦ των ἀποδοχάς.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀλληλοφαγομάχαν ποὺ ὑφίσταται μεταξὺ τῶν μετόχων καὶ τὴν κακὴν διαχείρισιν ἀπὸ μέρους τῶν Νικολάου καὶ Φιλίππου Χ"Νικολάκη ἰδίως τοῦ τελευταίου, ὅστις καὶ πάντοτε εἶχεν τὸν λόγον εἰς πληρωμὰς καὶ ἀπολύσεις τῶν ἐργατῶν καὶ εἰς τὸ ὅτι μὲ χρήματα τῶν ἐργατῶν ἐξόφλη παλαιὰ των χρέη.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Βεροίας τεθεῖσα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Νηματουργείου ἐπραγματοποίησεν ἀλλεπαλλήλους Γενικὰς συνελεύσεις εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Γ. Σ. τῶν Ε.Κ.Β.

Ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ὑπευθύνους τῶν Νηματουργείων καὶ τοὺς βαμβακεμπόρους Νηματοποιητὰς καὶ εἰς πρότασίν του ὅπως ἀναλάβωσιν ἐργασίαν διὰ Νήματοποίησιν 6.000 πάκων διὰ τὰ ὁποῖα διαθέτουσι ποσὰ μόνον 140 χιλ. δραχ. ἐζητήθη α) ἡ ἐξασφάλισις τῶν δεδηλωμένων δι' ἐγγυητικῆς εἰς μίαν τῶν τραπεζῶν καὶ πρὸ καταβολῆς ἑνὸς δεκαπενθημέρου τὸ ὁποῖον θέλει ὑπολογισθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς Νηματοποιητικῆς περιόδου τῶν 6.000 πάκων ἢ ὅπως τὸ χρῆμα ἀνετίμων τῆς Νηματοποιήσεως τῶν παραδιδομένων πάκων καθ' ἕκαστον Σεββάτον καταβάλλητε εἰς ὑποδιχειρούμενα καὶ συνοπαγράφως πρόσωπον ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ καὶ β) τὴν καταβολὴν τῶν 2)3 τοῦ Δώρου Ἑορτῶν εἰς τοὺς ὑπεχέθησαν καὶ οἱ ἰδιοι.

Δυστυχῶς τ' ἀνωτέρω δὲν ἐδέχθησαν.

Ἐπίσης ἐκρατάθη ἐφ' ὅλων, ἐντολὴ πάντοτε τοῦ προσωπικοῦ ὅπως ἔναντι τῆς ὀφειλῆς πρὸς τοὺς ἐργάτας μᾶς ἐνοικιάσει τὸ Νηματουργεῖον ὁρίζοντας ἓν μίσθωμα λογικόν ἤτοι γύρω στὶς 10—12 χιλ. μηνιαίως.

Ἀπήντησαν ἀνεπιφυλάκτως ὅτι αἱ τοῦν διὰ μίσθωμα 20 χιλιάδες.

Γιατί ὅμως μιὰ καὶ συνεχῶς τὰ Νηματουργεῖον ἐργάζεται, ὡς ἰσχυρίζονται ἐπὶ ζημίᾳ, δὲν δέχονται τὴν μηνιαίαν μας προσφορὰν;

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω αἱ ἐργάται, ἕκαστος κεχωρισμένως ἐκατέθεσαν ἀγωγοὶ αἰτοῦντες τὰς ἀποδοχάς των, αἱ ὁποῖαι κυμαίνονται ἀπὸ 4 καὶ 10.000 δραχ. δι' ἕκαστοι τούτων.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐνημερώθη τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας, ὁ κ. Νομάρχης, ἡ Ἐπιθ. Ἐργασίας Β. Ἑλλάδος καὶ ὁ νέος Ἐπόπτης ἐργασίας κ. Γ. Δήμου.

Ἐκ παραλλήλου κατελθὸν ὁ πρόεδρος τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐργατοϋπαλλήλικοῦ πάνερου κ. Ἀσλάνογλου δι' ἐνεργειῶν του διὰ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. πρὸς τὸν ὀργανισμὸν Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας βάσει τοῦ ἄρθρου 27 παράγ. 5 Ν. 2961, ἐπέτυχαν καὶ ἐνεκρίθη ὑπό

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1959

ΠΡΟΣ

ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος ΝΙΚΗ ὑπ' ἀριθ. 169)6)12)1959 δημοσιεύεται σχόλιον ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων καὶ ἐπειδὴ ὑπό ἐνίων δημοτῶν καὶ δὴ ἐπαγγελματιῶν ἐχοντες ἔνσταμα συμφέροντα δημιουργοῦνται σχόλια εἰς βάρος τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, προφασιζόμενοι καὶ προβάλλοντες διαφόρους λόγους καὶ δὴ κατὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὅτι κακῶς ἀνεκάλεσε τὴν προγενεστέραν ὑπ' ἀριθ. 265)58 ἀπόφασιν τοῦ προηγουμένου Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ καθώρισεν τὴν εἰσφορὰν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν Δημοτικῶν Καταστημάτων εἰς τὸν χῶρον ἔνθα εὑρίσκονται σήμερον τὰ σαραπήματα ὄχι μόνον καλῶς ἔπραξεν ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀνάγκης μὴ ἔχου ἕτερον κατάλληλον διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν χῶρον:

Ἡ ἀνωτέρω ἐφημερὶς γράφει ὅτι ὑπάρχουν διαφοραὶ ἀπόψεων διὰ τὴν δημοτικὴν ἀγοράν Ἀλεξανδρείας καὶ ὅτι πρέπει τὸ ζήτημα νὰ λήξῃ τὸ ταχύτερον διὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ πρὸ μεγαλυτέρας δυσαρεσκείας τῆς καὶ νῆς γνώμης. Εἶναι ἄξιον προσοχῆς ποῦ βρίσκονται δημόται τινες καὶ τοι γνωρίζουσι ὄχι μόνο πῶς ἔχει ἡ ἀλήθεια ἀλλὰ καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον ὁλοκλήρου τοῦ Δήμου εἶναι αὐτὸ ποὺ εἶπεν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν.

Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ διαλυθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη διαφορὰ ἀπόψεων, προβαλλομένη παρ' ἑνίων δημοτῶν εἰς βάρος τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς εἶμαι ὑποχρεωμένος ἐκ καθήκοντος νὰ γνωρίσω τόσον εἰς τοὺς ἀνωτέρω οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦσι τὰ σχόλια ὅσον καὶ εἰς πάντα ἄλλον ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ὄχι μόνον ἐπεξέλεως ἐκτελῇ τὸ καθῆκον της ἀλλὰ καὶ περιφρουρεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου ὡς ἄλλωστε ἀπέδειξε μέχρι σήμερον. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐπανόρθωσε μίαν ἐσφαλμένην ἀπόφασιν τοῦ προηγεστέρου Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐφήρμοσε κατὰ γράμμα τὰς διατάξεις τῆς Νομοθεσίας περὶ σχεδίων πόλεων. Ἡ Νομοθεσία αὕτη σαφῶς ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ (11)ὅτι εἰς ἑκάστην πόλιν ρυθμίζονται καὶ προβλέπονται διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ὁδοί, Πλατεῖαι, Πάρκα κ.λ.π. κατὰ τὸ ἄρθρον δὲ 2 καθορίζονται οἱ ἀνωτέρω ἀναγκαιοῦντες κοινόχρηστοι χῶροι, οὗτοι δὲ δὲν μεταβάλλονται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 23 τῆς αὐτῆς Νομοθεσίας ἀπαγορεύεται ἀπαλλοτρίως ἡ καθ' οἱονδήποτε ἐργασιῶν οἰκοδομήσεως καὶ οἱανδήποτε προσωρινὴ ἢ μόνιμος ἐγκατάστασις. Ἐπομένως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ προτεινόμενος χῶρος παρ' ἑνὸς ἐμαγγελματιῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἄς ἄνω Δημοτικῶν Καταστημάτων, ὄχι μόνον προσκρούει εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καθ' ὅσον ἔχει ὁριοθῇ κατὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν καὶ ρυμοτόμησιν τῆς Ἀλεξανδρείας ὡς Πλατεῖα τοῦτο δὲ δείκνυται καὶ ἐν σχεδιαγράμματι Ὑπουργείου Γεωργίας (3)σις Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας) ἀλλὰ καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐξυπηρετεῖ ὡς πλατεῖα πάντας τοὺς δημότας μας καὶ δέον νὰ παρσμείνῃ ὡς τοιαύτη.

Διατί ἑπομένως οὗτος ὁ βάρυβος;

Ἂς γνωρίζουν οἱ διάφοροι θορυβοῦντες ὅτι εἰς ἄλλας πόλεις γίνονται διάφοροι ἀπαλλοτριώσεις διὰ νὰ δημιουργήσουν μίαν Πλατεῖαν ἢ ὁδὸν πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ Δημοτικὴ Ἀρχὴ νὰ ἔχῃ δημιουργημένην Πλατεῖαν καὶ νὰ θέλῃ νὰ καταστρέψῃ ταύτην;

Τὸ ὅτι παρὰ ἔτσους ἐνιαχυθεὶς ὁ Δῆμος διὰ δανείου παρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν καὶ κατεβάλλον τακτοχρεωλύσια διὰ τοῦτο οὐδόλως εὐθύνεται ἡ νέα διοίκησις, ἡ καθυστέρησις δὲ εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς βεβιασμένης ἐνεργείας τῆς προκατόχου διοικήσεως. Τοὐναντίον δὲ ἡμεῖς ἐπισπεύδομεν τὴν λῆξιν τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος ἐφαρμόζοντες πάντα τὰ νόμιμα καὶ παρακαλοῦμεν καὶ αὐτοὺς τούτους τοὺς ὀλίγους διαμαρτυρουμένους ἐὰν ἀγαποῦν τὸν Δῆμον καὶ θέλουν τὴν ἀρὸ ὁδὸν νὰ ἀφήσουν τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν ἀπερίσπαστον νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκον της καὶ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι εἰς τὸ τέλος καὶ αὐτοὶ θὰ δικαιωθοῦν αὐτήν.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος
ΧΑΡ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

—Ὁ ἐνεργητικὸς ἀόριστος β' εἰς μὲν τὴν ὁριστικὴν ἔχει τὰς καταλήξεις τοῦ παρατατικοῦ, εἰς δὲ τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις τὰς καταλήξεις τοῦ ἐνεστῶτος, μόνον ποὺ εἰς τὸ ἀπαρέμφατον περισπᾶται καὶ εἰς τὴν μετοχὴν ὀξύνεται π.χ. ἔλαβον, λάβω, λάβοιμι, λαβεῖν, λαβών.

—Οἱ ἀόριστοι δεύτεροι, ἰδέ, εἰπέ, ἐλθέ καὶ λαβέ καὶ εἰς τὴν προστακτικὴν τονίζονται στὴν λήγουσαν.

—Καὶ ὁ μέσος ἀόριστος β' εἰς μὲν τὴν ὁριστικὴν ἔχει τὰς καταλήξεις τοῦ παρατατικοῦ, εἰς δὲ τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις τὰς καταλήξεις τοῦ ἐνεστῶτος μόνον, ποὺ εἰς τὴν προστακτικὴν, περισπᾶται, εἰς δὲ τὸ ἀπαρέμφατον παροξύνεται π.χ. ἐγενόμην γένωμαι, γενοίμην, γενοῦ, γενέσθαι, γενόμενος.

—Ὁ λαβὼν μὲ ὀξεῖαν εἶναι β' ἀόριστος μετοχῆς γεν. τοῦ λαβάντος.

—Ὁ ἀγαπῶν περισπᾶται εἶναι ἐνεστὼς μετοχῆς τοῦ συνηρημένου ρήματος, ἀγαπάω—ῶ. Γενικὴ ἀγαπῶντος.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΕΝΔΡΥΛΛΙΑ ΛΕΥΚΗΣ ἡ λεγομένων ἐκλεκτῶν κλώνων (514,455 κ.λ.π.) διαθέτει ἡ ΔΑΣΟΠΟΝΙΚΗ παραγωγῆς τῶν ἐν Ξάνθῃ καὶ Κατερίνῃ Φυτωρίων της.

Πληροφορίαι, ὁδηγίαι καὶ παραγγελίαι:
ΔΑΣΟΠΟΝΙΚΗ (Κομνηνῶν 19 τηλ. 21271) Θεσσαλονίκη καὶ εἰς τὸ ξυλεμπορικὸν Κατάστημα Ἀδελφῶν Γαϊτάνου Βεροίας Κεντρικὴ ἀγορὰ Ἀριθ 2 τηλ.412

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
"Ο ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ
Ὁδὸς Μητροπόλεως 38—Βέροια Τηλ. 4.00

Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνόμενα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλήρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ!

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Πρὸς

1) Τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας 2) Τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας 3) Τὴν Διοίκησιν τοῦ Νέου Σωματείου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας 4) Τὴν Διοίκησιν τοῦ Νέου Πανεργατοϋπαλληλικοῦ Κεντρου Ἡμαθίας

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ περὶ ὥραν 5.30 μ.μ. αἱ κάτωθι ὑπογεγραμμέναι ἐργάτριαι καὶ ἐργάται τοῦ Νηματουργείου Χατζηνικολάκη τόσον οἱ ἀνήκοντες πρότερον εἰς Παλαιὸν Σωματεῖον Κλωστοϋφαντουργῶν καὶ ἐγγραφέντες εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Νέου Σωματείου Κλωστοϋφαντουργῶν ὅσον καὶ οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφέντες εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὄντως τούτου ἐντεταγμένου εἰς τὸ Νέον Πανεργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Ἡμαθίας, παρουσία καὶ τοῦ ὑπολοίπου προσωπικοῦ τοῦ Νηματουργείου Χατζηνικολάκη τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Παλαιοῦ Σωματείου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας καὶ τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας, συνελθόντες εἰς Ἐκτακτον συνέλευσιν κατόπιν ὁμοφώνου πρωτοβουλίας ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῆ προσκλήσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας ἀ β ι ά σ τ ω ς

ΔΗΛΟΥΜΕΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΣ

καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου «περὶ ψευδοῦς δηλώσεως» τὰ κάτωθι:

Κατόπιν τῆς ἀδιαφορίας ἣν ἐπέδειξαν ἔναντι ἡμῶν ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νηματουργείου Χατζηνικολάκη οἱ διοικοῦντες τόσον τὸ Νέον Σωματεῖον Κλωστοϋφαντουργῶν ὅσον καὶ τὸ Νέον Πανεργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Ἡμαθίας, οἱ ὁποῖοι περιωρίσθησαν μόνον εἰς ἐντυπωσιακὰς κινήσεις ἄνευ σοβαρᾶς καὶ ἐνεργοῦς συμπαραστάσεως ἐπὶ τοῦ σοβαροτάτου δι' ἡμᾶς θέματος ἤτοι: Τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νηματουργείου ἡ Διεύθυνσις τοῦ ὁποίου μᾶς ἔρριψεν εἰς τοὺς δρόμους ἔχοντες πάντες ἡμεῖς λαμβάνειν ἀποδοχὰς 4—5 δεκαπενθημέρων δεδουλευμένων ἡμερομισθίων, ἀδείας, ἡμερομισθίων διαθεσιμότητος καὶ ἀσθενείας κ.λ.π. ἐνῶ ταὐναντίον τόσον ἡ Διοίκησις τοῦ Παλαιοῦ Σωματείου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας ὅσον καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Διοίκησις τοῦ Παλαιοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας, ἀφ' ἧς στιγμῆς τεθέντες ἐπὶ κεφαλῆς ἡμῶν—κατόπιν ἀλληλοδιαδόχων συγκεντρώσεων—ὁμολογουμένως ἐπέδειξαν ἀδελφικὸν δι' ἡμᾶς ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον καὶ ἐλάβαμεν σάρκα καὶ ὀστᾶ, διὰ τῆς 1) Μεταβάσεως τῆς ἡμερομηνίας ἐκδικάσεως τῆς ὁμαδικῆς μηνύσεως ὑποβληθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐπόπτου Ἐργασίας, ὥστε αὕτη νὰ ἐκδικασθῇ τὸ γρηγορώτερον, 2) Διὰ τῆς ἐνημερώσεως ἡμῶν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων μας ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων ἡμῖν, τὰ ὁποῖα κατεκράτη πρὸς ὄφελός του ὁ Ἐργοδότης 3) Διὰ τῆς καταβλέψεως τῶν ἀγωγῶν ἑνὸς ἑκάστου κεχωρισμένως, προσδιορισθέντων τῶν ἡμερῶν ἐκδικάσεως διὰ τὴν 12ην καὶ 19ην Δεκεμβρίου 1959, 4) Διὰ τῆς κατόπιν μεταβάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Κ.Β. εἰς Ἀθήνας δεῖξις δι' ἐνεργειῶν του παρὰ τῷ Ο.Α.Α.Α. καὶ Γ.Σ.Ε.Ε. ἐπέτυχεν τὴν τακτικὴν ἐκταθεῖσαν μας καὶ Ἡ Ἐπιμόνων καταβληθεισῶν καὶ καταβαλλομένων τόσον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Παλαιοῦ Σωματείου Κλωστοϋφαντουργῶν ὅσον καὶ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Παλαιοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας, ὀφειλομένων προσπαθειῶν ἀποβλεπόντων εἰς τὴν ἐπαναλειτουργίαν τοῦ Νηματουργείου καὶ ἀνάληψιν ἐργασίας ὑφ' ἡμῶν. Ὅθεν κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσαντες ὅτι ἐνεργοῦν αἰλικρινῶς καὶ μὲ συνέπειαν ἐνδιαφέρονται δὲ καὶ ἀγωνίζονται διὰ τὰ ζητήματά μας, ΜΟΝΟΝ οἱ τῆς Διοικήσεως τοῦ Παλαιοῦ Σωματείου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Διοίκησις τοῦ Παλαιοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας καὶ ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἐξηπατήθημεν ἀπὸ τὰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις τῶν Διοικούντων τὸ Νέον Πανεργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον καὶ τὸ Νέον Σωματεῖον, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου καὶ εἴμεθα μέχρι πρό τινος ἐντεταγμένοι.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Ἀποφασίζομεν

ὁμοφώνως ὅπως: 1) Εἰς τὰ ἑξῆς σὰ βιμίαν νὰ ἔχωμεν θέλομεν σχέσιν μὲ τὸ Νέον Σωματεῖον Κλωστοϋφαντουργῶν καὶ Νέον Πανεργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Βεροίας, οἱ διοικοῦντες τὰ ὁποῖα κάθε ἄλλο παρὰ διὰ τὰ ζητήματά μας ἐνδιαφέρθησαν μὴ κάμνοντες ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ δίδουν ἀφειδῶς ὑποσχέσεις καὶ νὰ εἶναι ὄργανα τῶν ἐργοδοτῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ μᾶς ἔπεισαν ὅπως ἐγγραφῶμεν εἰς τὴν δύναμιν των. 2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὰ ἑξῆς νὰ ἀνήκωμεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Παλαιοῦ Σωματείου «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Κλωστοϋφαντουργῶν» καὶ τοῦ Παλαιοῦ «Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας», οἱ διοικοῦντες τὰ ὁποῖα καὶ ΜΟΝΟΝ ἐγγυῶνται, ἀγωνιστικότητα καὶ συνεπῆ τοποθέτησιν ὑπὲρ ἡμῶν καθημερινῶς καὶ περισσοτέρων ἐργατῶν—ἐργατριῶν, γενόμενοι οὕτω κήρυκες τῆς πίστεως καὶ θέσεως τῶν τοῦ Παλαιοῦ Σωματείου «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας» καὶ τοῦ Παλαιοῦ «Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας».

ΠΑΡΑΓΓΕΛΟΜΕΝ

Εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Κλωστοϋφαντουργῶν Βεροίας τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης εἰς τὰς Διοικήσεις τοῦ 1) Νέου Σωματείου Κλωστοϋφαντουργῶν, 2) Νέου Πανεργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Ἡμαθίας καὶ 3) Εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Παλαιοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας δυναμένου ταύτου νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς παρούσης ὅπου δεῖ.

Οἱ Δηλοῦντες καὶ ἀποφασίζοντες

1) Χαραλαμπίδης Ἀλέξανδρος, 2) Γκαβαΐσὲς Γεώργιος, 3) Κατεργάρη Λίζα, 4) Μπουτζόλα Μαρία, 5) Ντόκα Εὐαγγελία, 6) Βόζα Παναγιώτα, 7) Γκαλίτσου Κατίνα, 8) Τσίλη Ἐλισάβετ, 9) Μακρυκώστα Κρυστάλλω, 10) Γκαλίτσου Εὐαγγελία, 11) Γκαλίτσου Εἰρήνη, 12) Γκαλίτσου Ἐλισάβετ, 13) Χατζηεφραιμίδου Σούλα, 14) Ζιώγα Παναγιώτα, 15) Τσέου Καλλιόπη 16) Ζιώγα Εὐθυμία, 17) Καισαρίδου Γεσθημανή, 18) Μικαίνα Ἀνθή, 19) Τιλιοκούλου Στέλλα, 20) Βόζα Αἰκατερίνη, 21) Τζούτζια Μαρία, 22) Τάχτα Ἀναστασία, 23) Μέλιου Γεωργία, 24) Τσαφαλῆ Εὐτέρπη, 25) Μικρούφα Χριστίνα, 26) Γρηγοριάδης Παναγιώτης, 27) Δίγκας Πέτρος, 28) Γκίλινα Ἐλευθερία, 29) Γκούτρα Χρυσούλα, 30) Ζερβαλῆ Γεσθημανή, 31) Βαφειάδου Ἐλβίρα, 32) Καπετανοπούλου Ἐλπινίκη, 33) Λαδόπουλος Ἀρτέμιος, 34) Λαδοπούλου Μαρία, 35) Ἔρετλῆς Στέφανος, 36) Παπαδόπουλος Νικόλαος, 37) Χαράπουλας Σπύρος, 38) Παπαναγιώτου Μιχαήλ, 39) Δούκας Δημήτριος, 40) Ζούρας Ἰσαάκ, 41) Νικολαΐδης Γεώργιος.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Ε.Κ.Β.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος) τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Α.Α.Α ἡ ταπεινὴ ἐπιδότησις τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν τοῦ Χατζηνικολάκη.

Δὲν παραλείπομεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι τὸ προσωπικὸν ἀχλεῖται συνεχῶς ἵνα ἀναλάβῃ ἐργασίαν διὰ τὴν Νηματοποίησιν τῶν πάκων. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀρνεῖται διὰ τὴν ἐργασίαν ἀλλὰ ἐπιμένει εἰς τὴν προαχθεῖσαν πρότασίν του. Ἐκ παραλλήλου δὲ εἰς ἀπάντησιν τῶν συνεχῶν δι' ἐγγράφων πρὸς Νομάρχην παρακλήσεων, τῆς Διευθύνσεως Νηματουργείων, γνωρίζω ὅτι, ἐὰν ἡ Νηματοποίησιν τῶν 6000 πάκων ἡ ἐπιχείρησις θὰ λάβῃ αὐτὴ 140.000 δρ. ἀλλὰ 200 210 χιλ. καὶ ὅτι κάπτεται αὕτη ἵνα αἱ ἐργάται ἀναλάβουν ἐργασίαν καὶ κατακράτηση δι' ἑαυτὴν 60 70 χιλ. δραχ. ἢ νὰ συμφωνήσῃ ταῦτα ἐναντι ὀφελῶν της εἰς Νηματεμπόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκτὸς χρηματικῶν ποσῶν ὀφείλει εἰς παράδοσιν 400 500 πάκα νήμα, ὡς λέγεται.

Ἑπίσης διὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν παραλείπομεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι κατόπιν πιέσεων τοῦ Φ. Χατζηνικολάκη εἶχεν τὰ ἤμισυ καὶ πλέον τοῦ προσωπικοῦ ἐγγραφῇ εἰς δύναμιν Νέου Ἐργατικοῦ Κέντρου.

Ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νηματουργείου ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἀρνὰ καὶ βερὰ ἐπανῆλθον πάντες εἰς τὴν δύναμιν τοῦ παλαιοῦ Σωματείου των καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ἀναγνωρίζοντες μὲ ποίους εἶχον νὰ κάμουν καὶ ποῖοι εἶναι οἱ πραγματικὰ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων.

Τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν φαιδρῶν δηλώσεων τῶν τοῦ Νέου Κέντρου διὰ τὰς ἐντυπωσιακὰς ἐνεργείας εἰς ἃς προέβησαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Νηματουργείου Χατζηνικολάκη καὶ αἱ ὁποῖαι ἦλθον εἰς φῶς τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα διὰ τῆς ἐφημερίδος «ΝΙΚΗ».

Μ(Κ. ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ

Ο.Τ.Ε. Α.Ε.

Διακηρύσσεται ὅτι τὴν 8ην Ἰανουαρίου 1960 διεξαχθήσεται συγχρόνως ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα Ο.Τ.Ε. Σοφοκλέους 4 δος ὄροφος ἐν Θεσ)νίκη καὶ ἐν Βεροίᾳ (Γραφεῖα Ο.Τ.Ε) μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ συμπλήρωσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως κτιρίου Τηλεπ. Κέντρου Ναούσης.

Δεκτοὶ ρυολόβοι Δ.Ε.Β'καὶ ἄνω τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Τῶν ὅρων συμμετοχῆς δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῶν ὡς ἄνω γραφείων κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας

Ἀριθμ 406.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 31293)20)11)1959 ἔγγραφον τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας, δι' οὗ αἰτεῖται ὅπως ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἐνὸς ὑπαίθρου ἐκτάσεως 517,50 τ.μ. μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ κτισμάτων, κειμένου ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Σοῦ-Καπαβ», πρὸς ἀνέγερσιν Γυμνασίου ἐν Βεροίᾳ.

Ἰδόντες καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Α.Ν. 173)39

Ὁ ρ ί ζ ο μ ε ν

Χρόνον μὲν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1960 ἡμέραν τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ. τόπον δὲ τὸ Πρωτοδικὸν Γραφεῖον ἡμῶν, πρὸς ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω κτήματος ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων καὶ

Κ α λ ο ῦ μ ε ν

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ τοὺς φερομένους ὡς ἰδιοκτήτας 1) Βηθλεὲμ Κουμπιλογλου, κάτοικος Βεροίας, 2) Ἐλισσάβετ χήραν Χαρ. Καραμπεΐδου καὶ 3) Δέσποιναν χήραν Κ. Σγουρίδου, κατοίκους Βεροίας. Ὡς κληρονόμους τοῦ ἀρχικοῦ ἰδιοκτήτου Γεωργίου Νικολαΐδου, Ὡς καὶ πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον ἢ ἔχοντα ἐμπράγματα ἐπὶ τοῦ ἄνω κτήματος δικαιώματα, ὅπως παραστῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἐντελλόμεθα τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης εἰς τὴν ἐντὸς θὰ ἐκδιδομένη ἑβδομαδιαίαν Ἐφημερίδα ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας».

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 8)12)1959

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Ὁ Γραμματεύς

Ἰωάννης Φραγκιαδούλης

Ἀριθ. 2799

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δ η λ ο π ο ι ῶ δ τ ι,

Τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρευούσης Ὁμορρύθμου Ἑταιρείας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σ. Δημητριάδης καὶ Σία Ο Ε. δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἰωάννου Εὐαγγέλου Ἀργεντοπούλου, κατοίκου Λουτροῦ, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων διακοσίων πεντήκοντα (10250) καὶ τούτων νομιμοτόκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλει ἐντεθεῖ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) Δεκεμβρίου 1959 ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, ἀπὸ τῆς 10ης π.μ' ὥρας μέχρι τῆς 12ην μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔδρα Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσηνιώτη ἢ καιρῷ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1259)12)11)58 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Ἀθανασίου Φασουλάκη, κατασχεθὲν ἀκίνητον, ἤτοι εἰς ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ θέσει «Γύφτικα» τῆς κτηματικῆς περιοχῆς τοῦ Χωρίου Λουτροῦ, τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀλεξανδρείας, ὁλικῆς ἐκτάσεως δέκα ἐννέα χιλιάδων ἑπτακοσίων (19 700) τετραγωνικῶν μέτρων καὶ συνορευόμενον γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ ἀγρὸν Κωνσταντίνου Χρυσάφη, δυτικῶς μὲ ἀγρὸν Στ. Βουλγαίνου, Βορείως μὲ δρόμον καὶ νοτίως μὲ κανάλι, ἐκτιμηθέντα εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριάκοντα ἐννέα χιλιάδων τετρακοσίων (39.400), ἤτοι εἰς δύο χιλιάδας δραχμὰς κατὰ στρέμμα. Ὡς τρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δέκα τριῶν χιλιάδων ἑκατὸν τριάκοντα τριῶν (13.133) ὅπερ προσεφέρθη ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης. Καλοῦνται δθεν οἱ βουλόμενοι ὅπως πλειοδοτήσωσι, νὰ προσέλθωσι τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν, προσκομίζοντες θ' ἑαυτῶν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον, συμφώνως τῷ Νόμῳ, νὰ καταθέσῃ νὰ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἐμπροθέσμως καὶ μὴ προσκομίσῃ τὰ σχετικὰ γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν δωδεκάτην (12) Δεκεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ Συμβολαιοραφείῳ μου κειμένω ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιακτησίας κληρονόμων Ἰωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΑΣ τοῦ Ἐμμανουὴλ καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Σπασαζῆ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΑΛΚΜΗΝΗ ΡΗΓΑ τοῦ Περικλέους καὶ τῆς Ἐλένης τὸ γένος Τσικερβάνου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμου τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ τοῦ Στεφάνου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Κανταρτσάγλου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΙΔΤΣΙΚΑ τοῦ Χρήστου καὶ τῆς Εὐθυμίας τὸ γένος Ἀσβεστᾶ γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμου τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΗΜΕΝΤΙΔΗΣ τοῦ Κλήμη καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ γένος Παπαδοπούλου γεννηθεὶς ἐν Πολυκάρπῃ—Ἀλμωπίας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΜΑΡΙΑ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Θεοδώρας τὸ γένος Μησαηλίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Παλυκλατένῳ Ἡμαθίας μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α! γάμου τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΡΟΙΑ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἁγίου Ἰωάννου Βεροίας

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 11 π.μ. καὶ ἐν τῷ Ἐπιτροπικῷ τοῦ Ναοῦ ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν πρώτην δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις μιᾶς νεοδμήτου οἰκίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, εὑρισκομένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ Κυρίμη ἀριθ. 8 (Ἔλπα) (τέως ἑνὸς κυρίου Ἰωάννης Γουτσιώτας).

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὸ Ἐπιτροπικὸν τοῦ Ναοῦ ὅπου οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 11)12)1959

Ὁ Πρ)δρος τοῦ Ἐκκλ Συμ)λίου

Ἀρχιμ. Κύριλλος Σοφιᾶς

Ο ΥΠ)ΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Ἀνδρέου Στράτου καταβάλλονται σοβαραὶ προσπάθειαι πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων ἐκ διεθνῶν πηγῶν διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀποκατάστασιν τῶν καταφυγόντων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1945 εἰς Ἑλλάδα ἐκ Βουλγαρίας, Πολωνίας Οὐγγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας Ἑλλήνων τὸ γένος Προσφύγων ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐκ Ρωσσίας ὁμογενῶν προσφύγων, ἐπίσης καταφευγόντων εἰς Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἀποκτησάντων τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Ἤδη διετάχθησαν τὰ Κέντρα Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου ὅπως συγκεντρώσουν στοιχεῖα τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας προσφύγων, πρὸς τὰ ὁποῖα δέον νὰ ἀπευθυνθῶσι αὗτοι.

Ἀριθ. 18.451

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Βεροίας Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΟΥ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ ἐδρεύων καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ, ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐπ' ἀδεία ἀπουσιάζοντος συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστῆ

Δ η λ ο π ο ι ῶ, ὅτι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Φωτίου Περιφανοπούλου, ἐμπόρου κατοίκου Βεροίας, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Τιμοθέου Θεοδωρίδου, κατοίκου Βεροίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 396) 1958 ἀποφάσεως καὶ πρακτικοῦ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Βεροίας, ἐκταχθείσης ἐν συνόλῳ 1076 καὶ ταύτης νομιμοτόκως μέχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσι ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν (20) Δεκεμβρίου ἐνεστῶτος 1959 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρὸ μεσημβρίας ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν ΒΕΡΟΙΑ, ἔδρα τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἔξωθι τοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπων τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 658)2)12)1959 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάρη, κατασχεθέντα κινητὰ τοῦ ἀφειλέτου ἤτοι α) ἓν μεταλλικὸν γραφεῖον διαστάσεων μήκους 1,45 μέτρων, πλάτους 0,73 μέτρων, καὶ ὕψους 0,77 μέτρων μὲ ἓξ συρτάρια, β) μία μεταλλικὴ βιβλιοθήκη διαστάσεων ὕψους 1'40 μέτρων, πλάτους 0,39 καὶ μήκους 1,03 μέτρων καὶ γ) μία πολυθρόνα περιστρεφομένη ἐκτιμηθέντων ἀντὶ συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 2000. Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 500. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ' ὑποχρεοῦμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν δωδεκάτην (12) Δεκεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ Συμβολαιοραφείῳ μου κειμένω ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιακτησίας κληρονόμων Ἰωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Α. Π. Μανωλίδης

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 196

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4 00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΦΑΤΝΗΣ

—Και έφέτος θά γιορτάσωμε τις γιορτές τών Χριστουγέννων. Θά άντηχήσουν και πάλιν οί χαρμόσυνες καμπάνες: διά νά άναγγείλουν μιάν έπανάληψιν ένός γεγονότος. Γεννιέται ό υίός τού Θεού μιάς μεγάλης μερίδος άνθρώπων. Στό σύνολο αύτό είμαστε και έμείς μέρη και θά ζήσωμε αύτές τις ήμέρες μακρυά άπό τά συνηθισμένα καλούπια.

—Έκείνα, όμως, πού δημιουργεί σκέψεις είναι τό βαθύτερο νόημα, πού έχει γιά τούς άνθρώπους τό σύμβολο τής φάτνης.

—Σ' ένα περιβάλλον άπέριττο, άπλοϊκό, σέ μοτίβο, πού μόνον ή φαντασία δημιουργεί, γεννήθηκε τό σύμβολο, ό Θεός, πού έδωσε ζωή, πίστη, έλπίδα σέ πολλούς δυστυχισμένους στρατοκόπους

—Πέρασε ό Ναζωραίος, σάν Θεός ή γι' άλλους σάν άρχηγός θρησκείας ή κοινωνικού συστήματος, έμεγαλούργησε ή διδασκαλία χωρίς νά λείψουν καί τά μελανά σημεία τής Νύχτας τού Άγίου Βαρθολομαίου, τής Ίερής Έξετάσεως κτλ. γιά νά άποδειχθή, ότι καί τά ίδανικά κατασκευάσματα, ζούν ώς ίδανικά μόνον, όταν έχουν τήν μορφήν ίδεών. Ή πράξις, ή πραγματοποίησις τών ίδανικών είναι ό άναστατικός παράγων, ό Ήλιος, πού λυώνει τό κερί άπό τις φτερούγες τού «θέλω».

***

—Μπροστά στήν φάτνη τού νεογέννητου, ένώ δίπλα άκούγονται οί σπαραγμοί τού θηρίου, τού χρόνου, πού σέ λίγο ξεφωτιά, κυνηγάμε βαθύτερα νοήματα καί ή ψυχή άφήνει τούς κόσμους τού άγχους καί τής άνυπομονησίας, γιά νά νοιώση στιγμές γαλήνης.

—Τό βαθύτερο νόημα τής φάτνης, πού δικαιολογεί τήν αίτιαν τής έπαναλήψεως είναι οί λίγες ξεκούρασες στιγμές πού χαρίζει, πού δίδουν τήν εύκαιρίαν σέ έναν ταλαιπωρημένον άνθρωπον νά φύγη άπό τήν τροχιάν τής ταχύτητος καί τής άπλησιάς, νά γυρέψη ήσυχες, ήρεμες στιγμές κοντά στή φύση ή μέσα σέ παιδικές χαρούμενες φωνοβλες.

Είναι στιγμές, πού άπλώνουν τήν άνάπαυσιν γιά τήν «θέλω» κρυμμένην ζωήν του, γιά νά τόν ξαναφέρουν γιά τά «θέλω» στις άπλές, ξεκούραστες άπασχολήσεις.

Τότε στήνονται άπειρες φάτνες καί άναρίθμητοι άνθρωποι ξαναγεννιώνται, μά γιά λίγο δυστυχώς, γιά λίγο, γιατί γρήγορα προβάλλει τό συνηθισμένο μοτίβο, τών πυραύλων.

Ό Άνθρωπος άφήνει τόν έσωτερικόν κόσμον του, πού θέλει φροντίδες καί κυνηγά τις έξω κατακτήσεις, γιά νά ξεχάση τόν έαυτόν του. Φαύλος κύκλος!

Γ. Χ. Σ.

Τό Θείον Κήρυγμα

ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΓΙΝΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ένας διάσημος φυσιολόγος πίστευε μέν ότι ύπήρχε κάποια Άνώτατο Όν, κάποιος Θεός, άλλα ό έγκεφαλος του δέν τού έπέτρεπε νά πιστεύση ότι αύτός ό Θεός πού έδημιούργησε τό σύμπαν ήταν δυνατό νά γίνη γνωστός άπό τόν άνθρωπο. Άδύνατο ό μικρός καί άσήμαντος άνθρωπος νά συλλάβη καί νά καταλάβη τόν Θεό.

Μιά μέρα ό φυσιολόγος αύτός περπατώντας στόν κήπο του, είδε ένα λαφίσκο σκεπασμένο άπό μυρμήγκια. Μόλις όμως ή άνθρώπινη σκιά του έπεσε πάνω στά μυρμήγκια, άρχισαν νά σκορπίζωνται καί νά κρύβωνται. Φοβήθηκαν τήν άνθρώπινή του μορφή. Άρχισε νά σκέπτεται ό εύφυής αύτός άνθρωπος: «Άν μπορούσα νά βάλω στά μυρμήγκια αύτά νά καταλάβουν πόσα άγαθά αίσθήματα Έχω άπέναντί τους, δέν θ' άνησυχούσαν τόσο πολύ μέ τήν παρουσία μου».

Ένώ μέ μεγάλο ένδιαφέρον έβλεπε τά φοβισμένα μυρμήγκια, ήρχισε νά σκέπτεται καί κάτι άλλο. Άν ό άνθρωπος μπορούσε νά μεταβιβάση τις σκέψεις του στά μυρμήγκια. Μιά καταλάβε πώς τούτο ήταν άδύνατο. Όσα καί νά προσπαθούσε ό άνθρωπος δέν θά μπορούσε ποτέ νά μεταδώση στό μυρμήγκι τις σκέψεις του. Άν θέλη νά τό έπιτύχη, πρέπει νά γίνη ό ίδιος μυρμήγκι.

Οί σκέψεις αύτές ώδήγησαν τό φυσιολόγο σέ κάτι άλλο σοβαρώτερο. Μέχρι τώρα τού ήταν άδύνατο «λογικά» νά πιστεύση ότι ό Δημιουργός τού Σύμπαντος, άπειρος καί άπέραντος, μπορούσε νά μάς δώση νά καταλάβωμε τις πρός ή μάς προθέσεις Του. Ήθελε νά μάς πή πώς μάς άγαπά, άλλά ήμεις δέν μπορούσαμε νά τόν καταλάβωμε. Ήταν όμως τόση ή λαχτάρα Του νά κάμη τόν Έαυτό Του νοητό άπό τόν άνθρωπο, πού άπεφάσισε νά κάμη κάτι πού συνεστάραξε τό Σύμπαν. Νά γίνη άπό Θεός άνθρωπος, χωρίς όμως νά παύση νά ύφίσταται ώς Θεός.

Ό Θεός σάν Δημιουργός μας μπορούσε νά λάβη μορφήν άνθρώπου γιά νά γίνη νοητός άπό τόν άνθρωπον. Προσέξετε, ό χριστός δέν ήταν άνθρωπος πού έφθασε στό θείο έπίπεδο, άλλ' ήταν Θεός πού κατέβηκε στό άνθρώπινο έπίπεδο γιά ν' άνεβάση τόν άνθρωπο στό θείο έπίπεδο. Δέν γιορτάζουμε τά Χριστούγεννα τή γέννηση ένός άνθρωπίνου βρέφους, άλλά τόν έρχομό τού Θεού μεταξύ μας. Έμμανουήλ—ό Θεός μαζύ μας.

Γιά νά μάς δείξη ότι δέν ήταν ό πλώς άνθρωπος, άλλά ό Θεός έναν θρωπίνου, ήλθε στόν κόσμο μας πού ό Ίδιος έδημιούργησε κατά τρόπον ύπερφυσικόν. Γεννήθηκε άπό τήν Παρθένο Μαρία. Όλοι οί άνθρωποι ήμάρτησαν, Αύτός όμως δέν έγνώρισε άμαρτίαν. Οί άνθρωποι άθελά τους παρέδωσαν τή ζωή τους στό θάνατο, Αύτός όμως άπέθανε βεληματικά. Ήταν τό μόνο μέσο λυτρωσεως τού άνθρωπίνου γένους.

Ύπάρχει μιά πολύ ώραία καί παραστατική ίστορία παρμένη άπό τήν άρχαία μας ποίηση. Ήταν ένας μεγάλος πολεμιστής, ό ήρως τής Τροίας. Ντυμένος μέ όλη τήν πανοπλία του άνοιξε τήν άγκαλιά του νά δεχθή τόν υίόν του καί νά τόν φιλήση πρωτού μεταβή στή μάχη. Τό παιδί τρόμαξε βλέποντας τή λάμπουσα περικεφαλαία καί τήν πολεμική του έξάρτηση. Κάτω όμως άπό τήν πανοπλία του πατέρα είναι κρυμμένη ή καρδιά τής άγάπης καί τού πατρικού ένδιαφέροντος. Τί κάμνει ό πατέρας; Άπο βάλλει τήν πανοπλία του, καί πλησιάζει τό παιδί του. Τά άγκαλιάζει. Τό παιδί άνταποκρίνεται. Γέρνει στά πατρικά στήθος καί άκούει τούς κτύπους τής πατρικής καρδιάς νά τού λέγουν: «Σ' άγαπώ, σ' άγαπώ».

Φοβήθηκαν οί Ίσραηλίται όταν ό Θεός κατέβηκε στό όρος Σινά γιά νά δώση στό Μωϋση τις Δέκα Έντολές Του. Κατέβηκε μέ βροντές καί άστραπές, ντυμένος μέ τήν πανοπλία Του. Είναι δυνατόν ό άνθρωπος νά μήν φοβηθή τόν Θεόν άποκαλυπτόμενον κατά ένα τέτοιο τρό

(Συνέχεια εις τήν έπομένην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΟ "ΚΛΕΙΚΟΝ ΑΣΤΥ,,

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΚΗΝΗ

ΕΥΘΥΜΑ ΣΚΙΤΣΑ & ΣΚΕΨΕΙΣ

—Ποιός περίμενε, ότι, όταν οί πολιτικοί—ίδίως τά παλαιότερα χρόνια—έλεγαν θά σάς φέρωμε καί θάλασσα είχαν δίκαιο. Δέν μ' έννοειτε; Άσφαλώς όχι, διότι δέν έχετε ίδή τήν λίμνην καί τά έλη τών Άθηνών.

—Πίδακες λέγονται, άλλά μάλλον είναι καταβρεχτήρες Καί οί Άθηναίοι τί κάμουν; Έ, όλοι μέ τήν Όμόνοια άσχολούνται, ίδίως όταν διέρχωνται τις γέφυρες τών στεναγμών. Στό θέατρο δύο θέματα—στις έπιθεωρήσεις, βέβαια κυριαρχούν, ή Όμόνοια καί οί Όρνιθες πού έχουν έναν πατέρα, τό Άριστοφάνη καί δύο διώκτες, τούς άνθρώπους καί τόν .. κ. Γαλάτσον.

—Πραγματικά τόσο στό θέατρο Παπαϊωάννου, όσο καί στό Κυβέλης οί κορυφαίοι ήθοποιοί μας σατυρίζουν τά Έργα Όμονοίας. Ό Όρέστης Μακρής στό νούμερο »Βρέ κέ κέξ κουάξ κου αξ όβύρεται καί κλαίει διότι μολύνθηκε, διότι βράχηκε μέ.. νερό. Μήπως οί Άθηναίοι χρόνια τώρα δέ πίνουν...παχύ νερό άπό τήν λίμνην τού Μαραθώνος, σάν καινούργιοι Λεωνίδες κι έτσι κατασκοπεύουν φώς ό' όλα τά έλη .. βρέ κέ κέξ, δηλαδή βάτραχοι; Άλλά ξέχασα ότι ό Μακρής πίνει μόνο ... Κρασί; Άλλά καί τό κρασί συνήθως περικλείει δύο άνδρικά Ρωμαίων αύτοκρατόρων μέσα του, τόν Κράσσο καί τόν... Νέρωνα!

***

—Τό ταξείδι τού Κροβατοσέφ είναι στήν ήμερησία διάταξη τών θεάτρων. Στό θέατρο Κυβέλης, οί άδελφές Καλουτά, άλλά κυρίως ό Γιάννης Γκιωνάκης χαρίζει άφθονο γέλιο.

—Παρατηρούμεν καί στις δύο έπιθεωρήσεις, ότι ύπάρχουν δύο σκέτς μέ ίδιες κατευθύνσεις: Άγάπες, πού παρ' όλίγον νά πωληθούν έναντι Άμερικανικών δολλαρίων, άπό τούς γονείς, διά νά νικήσουν σέ λίγο χάρις είς τό Έλληνικό φιλότιμο. Πολύ καλά ένα τσαμπλώ σκέτς μέ τούς Τριακοσίους τού Λεωνίδα τό έπίγραμμα τού Σιμωνίδη (Ώ ξείν' άγγέλλειν τοίς Λακεδαιμονίοις κτλ») καί τά ίστορικά έργα, πού χαρίζουν οί Άμερικανοί!

—Άφήνομεν τά θέατρα, πολλά θά έπρεπε νά γράψωμεν διά τά ύπέροχα σκηνικά καί χορευτικά μπαλέτια, άλλά ό χώρος δέν τό έπιτρέπει.

—Οί κυλιόμενες σκάλες είναι τό άλλο χαρακτηριστικό τής Όμονοίας. Ύπάρχουν καί στις 6 ή 7 είσόδους τού ήλεκτρικού Σιδηροδρόμου

—Κάθε σκάλα έχει τρείς ύποδιαιρέσεις. Ή μία είναι τής καθόδου καί ή άλλη τής άνόδου. Οί κλίμακες, τά σκαλοπάτια κινούνται. Πατάς στό ένα καί αύτό προχωρεί. Στά κέντρο ύπάρχει μία συνηθισμένη σκάλα γιά τούς άνθρώπους τούς ρωμαντικούς, πού δέν θέλουν ή φοβούνται ν' άντικατασταθούν τό βάδισμα μέ τό.., ταξείδι.

—Πρέπει άκόμη, νά παρατηρήσωμεν καί μιάν άλλην άλλαγήν. Πρώτα μόλις, έμπαινε κανείς στόν χώρον τού Ήλεκτρικού Σιδηροδρόμου έβλεπε μία μικρή, σχετικά, αίθουσα μέ 15

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΝ ΠΡΟΒΟΚΑΔΩΣΕΩΝ Η ΑΚΥΡΩΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΗΡΩΟΝ

ΕΙΧΕΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ;

—Άλγεινήν έντύπωσιν προεκάλεσεν ή άπόφασις τού κ. Νομάρχου Ήμαθίας, διά τής όποίας δέν ένεκρίθη άπόφασις τού Δημοτικού Συμβουλίου Βεροίας πού έλήφθη νομίμως καί νομοτύπως, διά τήν μεταφοράν τού Ήρώου είς τήν πλατείαν Μάρκου Μπότσαρη.

Ούδείς λόγος συντρέχει, πού νά δικαιολογή τήν νέαν άπόφασιν τού κ. Σερεπίσου, ή όποία είναι κατ' ούσίαν παράνομος καί ίδού διατί:

—Ή Νομαρχία Ήμαθίας είχεν έγκρίνει παλαιότερα προηγουμένην άπόφασιν τού Δημοτικού Συμβουλίου Βεροίας, διά τής όποίας άνεφαιρείτο ή μεταφορά τού ήρώου άπό τής πλατείας Ώρολογίου είς τήν πλατείαν Μ. Μπότσαρη Γάτε άσφαλώς είχεν σταθμίσει τά διάφορα νομικά καί πραγματικά περιστατικά καί έπεκύρωσεν τήν νόμιμον άπόφασιν τού Δ. Συμβουλίου.

Συνεπώς είχεν συμφωνήσει καί ώς πρός τά νομιμοποιητικά τότε έγκριθείσης άποφάσεως.

—Κατόπιν ύποθέτομεν, άλλά δέν γνωρίζομεν γιά ποίαν αίτίαν, ή Νομαρχία Ήμαθίας άντικίνησεν τό ζήτημα καί θέλησε νά προκαλέση νέαν άπόφασιν τού Δ.Σ. Καί ή μέν ένεργεια αύτή είναι νομικώς κάπως έπιτρεπτή άλλά εύθύς άμέσως άρχίζει ή παράνομος διοικητική ένέργεια καί ίδού διατί:

—Είναι βασική άρχή τού Δημοσίου Δικαίου, ότι οί πράξεις τής Διοικήσεως άνακαλούνται μόνον, έφ' όσον συντρέχουν νέα πραγματικά ή νομικά περιστατικά διότι ή Διοίκησις πρέπει νά σέβεται τις άποφάσεις της. Παράβασιν τής γενικής άρχής καί μάλιστα τής μεγάλου βαθμού άποτελεί ή νέα άπόφασις τού κ. Νομάρχου.

—Ούτε τά περιστατικά καί τά νομικά γεγονότα μετεβλήθησαν, ούτε ή βάσις έπί τής όποίας κατηρίχθηκε ή προηγουμένη έγκριτική πράξις τής Νομαρχίας. Πολύ δέ περισσότερον διά μιάς πράξεως άντιθέτου περιεχομένου κατελύθη ή δημιουργηθείσα κατάστασις καί φαίνεται ή Διοίκησις άσυνεπής καί άνακόλουθος.

—Έκείνο, όμως πού προκαλεί κατάπληξιν είναι ότι ό κ. Νομάρχης Ήμαθίας ύπεισέρχεται είς θέματα κρίσεως καί άξιολογήσεως καί έκφράζει έντός μικρού χρονικού διαστήματος δύο άντιθέτους γνώμες καί έπιδικεί τήν έπιβολήν τών άποψεών του, οί όποίες δέν συμφωνούν μέ τήν νόμιμον άπόφασιν τού Δημοτικού Συμβουλίου Βεροίας.

***

Γενικόν Συμπέρασμα: Ό κ. Νομάρχης—κατά τήν γνώμην μας—παρανομεί, παραβαίνων τύπους καί ούσίαν. Διότι, χωρίς νά ύπάρχουν νέες συνήθεις έκδίδει άντίθετην άπόφασιν, άπορριπτικήν—έμμέσως— προηγουμένης ίδικής του καί συνεπώς παραβαίνει τόν νόμον, τήν γενικήν άρχήν τού άμεταβλήτου—όταν δέν συντρέχουν είδικοί λόγοι—τών άποφάσεων τής Διοικήσεως —ένώ συγχρόνως παραβαίνει καί κατ' ούσίαν τόν Νόμον; διότι άπορρίπτει άπόφασιν τήν όποίαν νομίμως έλαβεν τό άρμοδιώτερον συλλογικόν όργανον τό Δημοτικόν Συμβούλιον.

Άνεξαρτήτως, λοιπόν, τής ούσίας τής ύποθέσεως καί τού σκοπίμου ή μή τής μεταφοράς λύπην καί άπαγοήτευσαν, ότι διεψεύσθησαν οί έλπίδες μας, ότι ό νέος Νομάρχης θά άποτελούσε έξαίρεσιν είς τόν κανόνα καί δέν θά έλάμβανεν ύπ' όψιν του διαφορες—γνωστής προελεύσεως—εισηγήσεις. Είθε νά έχωμεν άδικον καί ό κ. Σερεπίσος νά μάς άποδείξη είς τό μέλλον, ότι διοικεί μέ γνώμονα μόνον τόν νόμον καί τήν συνείδησίν του, άνεξάρτητος πολιτικών—τοπικών—έπιρροών.

ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ Η ΔΙΕΝΕΞΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΥ & ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΔΙΜΗΝΟΣ ΠΑΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΝΑΟΥΣΗΣ ΕΠΕΒΛΗΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Νάουσα 20 Δεκεμβρίου (τού άνταποκριτού μας). Ό Δήμαρχος τής πόλεώς μας κ. Διονύσιος Κόκκινος έτιμωρήθη διά διμήνου παύσεως ύπό τού Νομάρχου κ. Κ. Σερεπίσου, μέ τό αίτιολογικόν, ότι δέν προσήλθεν είς τήν ύποδοχήν τής πριγκηπίσσης Είρήνης, ή όποία τήν παρελθούσαν έβδομάδα διένεμεν βιβλιάρια προικοδοτήσεως είς άπόρους κορασίδας.

Άντικαταστάτης τού κ. Κοκκίνου ώρίσθη ό πρόεδρος τού Δ.Σ κ. Χρυσοχόου. Πάντως μεταξύ τών, γνωριζόντων τά τού Δήμου, κατοίκων τής πόλεώς μας, έπικρατεί ή γνώμη ότι ή έπιβολή τής ποινής τού κ. Νομάρχου είχεν μέν ώς άφορμήν τήν στάσιν τού κ. Δημάρχου έναντι τής πριγκηπίσσης, αίτίαν όμως τήν δημιουργηθείσαν άπό μηνός περίπου θυρίδες πωλήσεως εισιτηρίων. Τώρα έπάνω άπό τόν χώρον τής άφετηρίας καί στάσεως τού Σιδηροδρόμου έδημιουργήθηκε ένα νέο «πάτωμα», όπου κτίσθηκε μία στοά μέ 50 100 καταστήματα, πού πολλά άκόμα δέν ένοικιάσθηκαν.

***

Στήν λεωφόρον Πατησίων βλέπω καί κάτι πρωτότυπο. Έναν αύτόματον πωλητήν, όπου ρίχνεις ένα 2δραχμο, πατάς ένα κουμπί καί έχεις όποια ώρα θέλεις. Ζεστόν ξηκαφέ, λεμονάδα, πορτοκαλλάδα κοττάσουπα κτλ.

(Συνεχίζεται)

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Ύπό τής Νομαρχίας Ήμαθίας συνεκροτήθη ή προσωρινή διοίκησα τού Έπιμελητηρίου έμπορικού καί βιοτεχνικού έπιμελητηρίου Ήμαθίας, ώς κάτωθι:

1) Πρόεδρος: Ό κ. Άλέξ. Χοϊζη κοκάλης

2) Άντιπρόεδρος: Ό κ. Ν. Καϊβύλας καί μέλη οί κ.κ 3) Α. Τσικερδάνος.

4) Γρηγ. Καλτσάκη. καί 5) Α. Μπαράτσης.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—'Η παρέα συζητοῦσε γιὰ τὸν «παλαιὸ τὸν καλὸ καιρόν.» Αἰτία τὰ παράπονα τῆς παλαιᾶς γενεᾶς. 'Αφορμὴ ἕνα φερώνυμο παληὸ τραγούδι. Σκεπτόμασταν ἂν πρέπει νὰ γίνωμεν ὑπερασπισταὶ τῆς νέας τάξεως, τοῦ καινούργιου αἵματος ἢ θὰ πρέπει νὰ καταλάβωμεν τὴν ἔδραν τοῦ Εἰσαγγελέως.

—Ποία ἡ κατηγορία, λοιπόν;

α) "Ὅτι σήμερα οἱ νέοι δὲν ἀσχολοῦνται μὲ σοβαρὲς ἀσχολίες. Καὶ εἶπε ὁ ὑπέρμαχος τῆς νέας ἐποχῆς: «'Η νέα γενεὰ εἶναι ἀγία ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ φεύγουν. "Οχι, μόνον, διότι οἱ νέες μεταβολὲς εἶναι ἔργον τῆς γενεᾶς ποὺ ἀπέρχεται, ἀλλὰ καὶ διότι ξεχνοῦν, ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ γονεῖς μας. "Αν ἡ κοινωνία, ποὺ γνωρίσομε γιὰ πρώτη φορὰ ἦτοι τὸ σύνολον τῶν κατηγόρων μας, ἂν τὰ πρῶτα μαθήματά μας τὰ ὀφείλωμεν εἰς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα μας, εἰς τὴν ἀγωνίν, ποὺ μᾶς δώσανε, τότε διατί ἐμεῖς δὲν εἴμαστε τ' ἀποτελέσματα τῶν κακῶν δημιουργῶν;»

—'Ο «'Ιστορικὸς» τῆς παρέας ἀράδιασε παραδείγματα: «Ποιοί μᾶς κατηγοροῦν; Αὐτοί, ποὺ πάντοτε ἦσαν ὅμοιοι μας;

Νὰ θυμηθοῦμεν τὸ γεγονός, ὅτι καὶτοι δὲν ὑπῆρχεν ραδιόφωνον, ἐφημερίδες κτλ. ἔχουν μείνει, ἔχουν νικήσει τὸν χρόνον καὶ τὴν μνήμην τοῦ ἀνθρώπου σειρὲς ἀπὸ τρομακτικὰ ἐγκλήματα;»

—Καὶ μετὰ μεγάλη διαλογικὴ συζήτηση βγῆκε τὸ συμπέρασμα: Πάντοτε ὑπῆρχαν «ζωηρὰ νειάτα». "Αν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Πολιτισμοῦ (ἰδίως τοῦ ὑλικοῦ), μποροῦμε νὰ ποῦμε, πὼς ἡ διαφορὰ μεταξὺ καινούργιας καὶ παλαιᾶς γενεᾶς δὲν εἶναι τόσο μεγάλη.

* * *

—'Η ζωὴ εἶναι δύσκολη. "Ισως, διότι ἔχουν καλυφθῆ τὰ ὡραῖα ποὺ ὑπῆρχαν. "Ισως, ἐπειδὴ ἡ χώρα μας ἔχει περιωρισμένες δυνατότητες. "Ισως, διότι ὁ ἄνθρωπος ἔχει περισσότερες ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὴν ζωήν.

* * *

—Διάβαζα κατάπληκτος, κάποτε, δτι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔκαμαν λουτρό. 'Υπῆρχαν ἄνθρωποι, ποὺ ἦταν πράγματι «ἁπλοῦτοι». 'Ιδιαιτέρα οἱ μοναχοὶ θεωροῦσαν τὴν ἀκαθαρσίαν στοιχεῖον ἀπαραίτητον τῆς ἁγιωσύνης!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

Ἐλέγετο πολὺ καὶ ὡραῖα ἡ ἱστορία τοῦ Γιαλαμᾶ, ἐξακολούθησε, τοῦ 'Αθηναίου Γιαλαμᾶ, ὁποὺ ἦλθε στὴν ἀστυνομία τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἐπειδὴ ἡ σύμπτωσι εἶναι ἀλήθεια σατανική, τὸν ἔχουν τσακώσει.

"Αν ἡ 'Ελένη εἶχε τὴν ἀφεμιὰ καὶ τὴ διαύγεια ποὺ χρειαζόνταν διὰ βαθύτερες σκέψεις, θὰ εἶχε κι' ἄλλες ἀπορίες, στὶς ὁποῖες δὲν θὰ ἦταν εὔκολο στὸ Λεωνίδα ν' ἀπαντήσῃ μὲ τὴν ἴδια ἁπλὴ ἐξήγησι, ὕστερα ἀπὸ ὅσα εἶχαν εἰπωθῆ πρωτήτερα μεταξύ τους, πρὶν ἀλλάξει σκοπό. Καὶ πρῶτα, ἀπ' ὅλα, γιατί σηκώθηκε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη γιὰ νὰ ἔλθῃ νὰ τῆς μιλήσῃ γιὰ τὸν Στέλιο Γιαλαμᾶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀφοῦ αὐτὸς τῆς ἦταν ἄγνωστος, κι' ἀφοῦ καὶ στὸν ἴδιο ἦταν ἐντελῶς ἄγνωστος ὁ ἄλλος Γιαλαμᾶς, τῆς 'Αθήνας. Κι' ἔπειτα τὸ σκανδαλιότερο γιὰ παιδὶ λόγου ὁ Γιαλαμᾶς τῆς Θεσσαλονίκης θὰ ἐπικαλοῦνταν τὴ διάλυσι τῆς ἀπὸ τὸ σταθμό, μὲ τὴν ἐλπίδα μάλιστα νὰ γλυτώσῃ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἕνας ἄγνωστος δηλαδὴ μὲ τὴ μαρτυρία μιᾶς ἀγνώστης;

'Αλλὰ κι' ἡ 'Ελένη δὲν ἦταν λιγώτερο συνεπαρμένη ἀπὸ τὴν ἰδιαιτερη της διάθεσι, κι' ὁ ἔρως τυφλώνει. 'Ετσι, εἶχε τελειώσει καὶ γι' αὐτὴν ἡ ὑπόθεσι, καὶ μόνο τὸ χλιαρὸ ἐνδιαφέρον ἑνὸς ξένου γιὰ μιὰ ξένη ἀτυχία τὴν ἔκαμε νὰ ρωτήσῃ μᾶλλον ἀπὸ περιέργεια.

'Ο Λεωνίδας ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους.

Τὸ πιθανώτερο εἶναι νὰ τὸν κρατήσουν ὅσο νὰ ἀποδειχθῆ ἡ συνωνυμία. "Επειτα, φυσικά, θὰ τὸν πετάξουν ἔξω.

—Μπορεῖ ὅμως νὰ ἀκουφέρη μερικοὺς μῆνες...

—Δὲν ἀποκλείεται. 'Αλλὰ τί μπορεῖ νὰ κάνῃ κανεὶς σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι;

'Η 'Ελένη συλλογίστηκε μερικὲς στιγμές.

—Εἶναι πολὺ φίλος σου;

—'Από τὰ παιδικά μου χρόνια. Σοῦ εἶπα πρωτήτερα ὅτι ὁ καταζητούμενος Γιαλαμᾶς εἶναι ἀρραβωνιαστικός της «αἰ...

—"Α, ναί...

—Καὶ κρύβεται στὴν 'Αθήνα. "Αν τὸ μάθῃ λοιπόν, ὅτι κάποιος ἄλλος κρατεῖται ἐξ αἰτίας του στὴ φυλακή, σίγουρα θὰ βάλῃ τὰ πράγματα στὴ θέσι τους.

—Δηλαδὴ θὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον 'Αστυνομία; Σὰν ἀπίθανο μοῦ φαίνεται...

—"Ε, ὄχι αὐτό, ἀλλὰ θὰ βρῆ τρόπο.

—"Ισως... 'Αν ἐπὶ παραδείγματι δώσῃ στὴ γερμανικὴ ἀστυνομία τῶν 'Αθηνῶν νὰ καταλάβῃ ὅτι βρίσκεται ἐκεῖ...

—Κι' αὐτὸ νομίζω ὅτι δὲν θὰ θελήσῃ νὰ τὸ κάμῃ.

'Ο Λεωνίδας ὅμως εἶχε μερικοὺς ἐνδοιασμούς.

—"Ολα καλά... 'Αλλὰ πῶς θὰ εἰδοποιηθῆ ὁ πραγματικὸς Γιαλαμᾶς ἢ ἡ 'Ιωάννα; Ξέρεις πόσο ἐπικίνδυνο εἶναι νὰ ἐμπιστευθῆ κανεὶς τὸ ταχυδρομεῖο.

—Αὐτὸ τὸ ξέρω, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ γράψω, ἀφοῦ θὰ ἐπιστρέψω ἡ ἴδια στὴν 'Αθήνα.

—Τί; φεύγεις πίσω; Τί ἐκάλεσε πάλι εἶναι αὐτή; Καὶ μοῦ τὸ λὲς τώρα, ἔτσι ἁπλᾶ;

—Μήπως μᾶς ἔμεινε ὥρα νὰ μιλήσουμε λίγο καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό μας;

—Λοιπόν: Πῶς αὐτὰ τὸ ξαφνικό;

—'Η ἀπόφασι πάρθηκε χθὲς τὸ βράδυ. 'Η κυρία 'Αθυρέλη δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας μου ἐδῶ πέρα, βρῆκε ἀλλοιῶς τὰ πράγματα...

—Μὰ πῶς γίνεται αὐτό; Δὲν ἐκάμες συμφωνία;

—Δὲν ἔχει σημασία... Καί, νὰ σοῦ πῶ, Λουκᾶ, ἀπὸ τὴ λύσι αὐτὴ εἶμαι μᾶλλον εὐχαριστημένη. Ἐδῶ εἶμαι ἐντελῶς ξένη καὶ ἄρχισα νὰ αἰσθάνωμαι κάποια νοσταλγία. "Αλλωστε θὰ μοῦ δώσῃ ἕνα ἀρκετὸν ποσόν, ὅταν ἀποζημίωσι νὰ πάω νὰ βρῶ ἄλλη δουλειά.

'Η λύσι αὐτὴ δὲν εὐχαριστοῦσε τὸ Λεωνίδα, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ καὶ διαφορετικά.

—Καὶ πότε φεύγεις;

—Σὲ λίγες μέρες, ἴσως καὶ μεθαύριο, μὲ αὐτοκίνητο. "Ετσι δὲν θὰ μπορέσω δυστυχῶς νὰ σὲ δῶ στὴ Θεσσαλλονίκη, ὅπου θὰ ἔμενα ὁπωσδήποτε καὶ ἕνα βράδυ, ἂν ἐτὲ στρεφα μὲ τραῖνο.

—Κρῖμα... ἔκαμε ὁ Λεωνίδας μὲ πρασκηνιὴ λύπη. Καὶ οὕτε ἴσως θὰ τὸ μάθαινα, ἂν δὲν ἐρχόμουν.

—Σοῦ ἑτοίμαζα γράμμα. Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ μὴ σοῦ τὸ γράψω; 'Η καινούργια τροπὴ ἔκαμε τὸ Λεωνίδα νὰ σκεφθῆ, ἂν θὰ ἔβλεπε συνέχεια στὴν περιπέτεια ποὺ εἶχε ἀρχίσει μὲ τὴν 'Ελένη, ἢ ἂν ἔπρεπε νὰ διακόψῃ ἀπὸ τώρα κάθε σχέσι, μιὰ καὶ καλή.

'Αλλὰ τόσο βιαστικὰ δὲ μποροῦσε νὰ ἀποφασίσῃ. Χρειάζονταν νὰ μελετήσῃ καλὰ τὰ πράγματα, πρὶν ἀποφασίσῃ.

'Η 'Ελένη ἐξηκολούθησε:

—'Αλλὰ τώρα ποὺ ἦρθες ὁ ἴδιος καὶ τώμαθες, ἀκόμα καλύτερα. Θὰ σοῦ γράψω ἀπὸ τὴν 'Αθήνα γιὰ τὸ ταξίδι μου, καὶ θὰ σὲ κρατῶ ἐνήμερο γιὰ τὶς ἐνέργειες ποὺ θὰ κάμω γιὰ τὸ φίλο σου.

—"Οχι, μὴ μοῦ γράψῃς πρὶν σοῦ δώσω ἄλλη διεύθυσι... εἶπε ὁ Λεωνίδας, ἀπὸ κάποια ἐξαφνικὴ ἔμπνευσι.

Η ποιητική μας ἀνθολογία

«ΕΙΚΟΝ' ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗ..»

Εἰκόν' ἀχειροποίητη ποὺ στὴν καρδιά μου σ'εἶχα
κι εἶχα γιὰ μόνο φυλαχτὸ μιὰ τῆς χορῆς σου τρίχα!
'Ονείρατα στὸν ὕπνο μου μαυροφτερουγισμένα
σὰν περιστέρι στὴ σοφιὰ μ'ἐτάραξαν γιὰ σένα.
Κίνδυνο, μαῦρο σύγνεφο, οἱ μάγισσες μοῦ λένε
τ' ἀηδόνια αὐτὰ ποὺ κελαδοῦν μοῦ φαίνονται τὰ κλαῖνε.
Νὰ σὲ χαρῆ κι ἡ ἄνοιξη μαζὶ μὲ τὰ λουλούδια,
ἀκούναι σὰν ἀμέτρητα ζωγραφιστὰ τραγούδια.
Σὺ στὸ σκολιὸ δὲν ἔμαθες νὰ γράφῃς ραβασάκια,
στὰ χείλη σου τὰ ρόδινα ποῦ τάβρες τὰ φαρμάκια;
Στὰ μάτια τὰ ψιχαλιστὰ πόχει ὁ "Ερωτας καρτέρι,
πόσο μεθύσι μέθυσα ἕνας Θεός τὰ ξέρει.
Τὰ μάτια τὰ ψιχαλιστὰ γύρνα σ' ἐμέ, πουλί μου,
ἀγάπη μου περήφανη, ἀγάπη διαλεχτή μου!
Κι αὐτὸ τὸ μαρφοδούλικο, τὰ τιμημένο Χέρι,
ἂν ἔσφιξε ἡ τύφλα ἕνας Θεός τὰ ξέρει.
Τὴ χάρη σου τὴ σπλαχνικὴ μὴ μ' ἀρνηστῆς, πουλί μου,
ἀγάπη μου αἰώνια, ἀγάπη μου ὁστερνὴ μου.

ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ:

Τάθελε ἡ παράδοσι. Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιὰ ἢ Πάσχα δὲν ἐρχότανε χωρὶς ἕνα διήγημα ἢ ἕνα ποίημα τοῦ Παπαδιαμάντη στὶς 'Αθηναϊκὲς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά. Προπορευόταν αὐτός. Κι ἀκολουθοῦσε ἡ γιορτή. "Ηταν ὁ ἕνας, ὁ μοναδικὸς ποὺ ἐναρμόνιζε στὴ λύρα του τὸ κλίμα τὸ γιορταστικό. Τὰξεραν οἱ 'Αθηναῖοι τοῦ καιροῦ του καὶ τὸν ἀναζητοῦσαν στὶς ἐπιφυλλίδες τῆς παραμονῆς. 'Ακόμη καὶ σήμερα κρατάει ἡ παράδοση. 'Ανοίξτε τὶς πανηγυρικὲς ἐκδόσεις. Κάπου θὰ συναντήσετε τὴν γνώριμη φωνὴ του. Πῶς λοιπὸν νὰ τὸν λησμονήσουμε κι ἐμεῖς;

Τούτη τὴ στιγμὴ τὸν φέρνω μπροστά μου μὲ τὴν αὐστηρὴ ἀσκητικὴ μορφὴ του' τὸ ρυτιδωμένο μέτωπο' τὸ παπαδίστικο γένι' τὸ ἀνέλαστο χεῖλι καὶ τὴ σκληρὴ ματιά.

Μιὰ ντροστογιεφσκικὴ μινιατούρα ἢ κάτι τέτοιο. Καὶ μὲ σκανδαλίζει ἡ ἐπιθυμία νὰ σύρω μερικὲς σκόρπιες χαρούμενες καὶ ξέγνοιαστες πινελιὲς πάνω σ' αὐτὸ τὸ αὐστηρὸ πορτραῖτο, νὰ χαράκωσω τὰ σφιγμένα χεῖλη, νὰ φωτίσω τὴ σκοτεινὴ ματιὰ καὶ νὰ διώξω τὶς ἐπαρχιακὲς σκιές. Γι' αὐτὰ κι ἀνάσυρα τὴν ξεχασμένη αὐτὴ σύνθεσι, ποὺ τόσο ξεφεύγει ἀπὸ τὸ γνωστό, τὸ καθοιμένο μὰ ἀγαπητὸ Βυζαντινό του ὕφος. Μία φευγαλέα στιγμὴ ἀνεμελιᾶς.

Κορυφὴ τῆς διηγηματογραφίας. Δὲν ἔγραψε παρὰ ἐλάχιστα ποιήματα. Χωρὶς κἂν τὴν ἀξίωσι νὰ τοῦ ἀπονεμηθῆ ὁ τίτλος τοῦ ποιητῆ-στιχολόγου. 'Απλῶς μιὰ πρόθεσι γιὰ παιγνίδι. Στὸ σύντομο ποιητικὸ ἔργο τοῦ Παπαδιαμάντη θὰ μποροῦσε νὰ βρῆ τὴν δικαίωσί του ὁ ὅρισμὸς ἐκεῖνος ποὺ δίνει ἡ «Αἰσθητικὴ» γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ δημιουργία χαρακτηρίζοντάς την «παιγνίδι».

Φευγαλέες φωτεινὲς στιγμές. "Οσο κρατάει ἕνα χαμόγελο. "Οσο κρατάει ἕνα ποίημα. 'Εξαφανίζονται συνηγημένες καὶ ἐπανέρχεται τὸ πρόσωπεῖο μὲ τὴν αὐστηρὴ δωρικὴ κατατομή, ἡ γνωστὴ καὶ τόσο οἰκεία σ' ὅσους ἄντλησε ἀπὸ πρῶτα τοῦ νιάτα ἀπὸ τὴν ἀνεπανάληπτη δημιουργία τοῦ Σκιαθίτη αὐτοῦ διηγηματογράφου.

Α. Τ.

1959 ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ:

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ

"Αφκιαστο κι ἀστόλιστο
τοῦ χάρου δὲν σὲ δίνω.
Στάσου μὲ τ' ἀνθόγερο
χῶμα δικό μου νὰ πλύνω
μὲ τὰ χρυσᾶ τὰ χλένια
πάρτε ἀπ' τὴ μανούλα σας
μαλλάκια μεταξένια
μήπως καὶ τοῦ χάροντα
καθὼς θὰ σὲ κυττάξῃ
τοῦ φανῆς ἀχάϊδευτα
καὶ σὲ παρακετάξει.

Κι' ὅμως εἶσαι ἀνάλαφρα
μικρὸ σὰν χελιδόνι
κι ἄρματα δὲν σοῦ βροντᾶν
σαλληκαριῶν στὴ ζώνη
τῆς νύχτας τὸν σουλτάνο
γλύστρισε σιγὰ κρυφὰ
καὶ πέταξε ἐδῶ πάνω
καὶ σαίτι τ' ἀραχνο
γυρνῶντας, ὦ ἀκριβέ μας
γίνε ἀεροφύσημα.
καὶ γλυκοφίλησέ μας

(Συνεχίζεται)

Νικόλαος 'Αδαλόγλου

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Μετὰ τὴν κηδεία, ὁ οἰκογενειακὸς φίλος συνοδεύει τὴ νεαρὴ χήρα στὸ σπίτι της. Μόλις μπαίνουν στὸ σαλόνι, ρίχνεται στὰ πόδια της:

—Σ' ἀγαπῶ ἀπὸ χρόνια, ἀλλὰ μόνο τώρα μπορῶ νὰ στὸ ἐξομολογηθῶ

—Πρὸς Θεοῦ, πάψε, ἀπαντᾶ ἡ χήρα. Θὰ ἔπρεπε νὰ περιμένῃς πρῶτα νὰ βγάλω τὰ μαῦρα

—"Αν εἶναι ἔτσι, περιμένω... νὰ γδυθῆς...

* * *

Στὸ δωμάτιο μιᾶς κλινικῆς ὑπάρχουν δυὸ ἀσθενεῖς ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ ρευματισμούς. Κάθε πρωῒ ποὺ τοὺς κάνουν μασσάζ ὁ ἕνας οὐρλιάζει ἀπὸ πόνο ἐνῶ ὁ ἄλλος καπνίζει ἀμέριμνος.

—Μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς, ρωτᾶ ὁ πρῶτος, πῶς τὰ κατα φέρνεις καὶ δὲν πονᾶς;

—Εἶναι ἁπλό, ἀπαντᾶ ὁ ἄλλος. 'Αφήνω νὰ μοῦ κάνουν μασσάζ στὸ πόδι ποὺ δὲν εἶναι πιασμένο!

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
"Ανωθεν Πρακτορείου 'Εθνικοῦ Δαχείου—Πυλαίας

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—'Ο ὀξύθυμος θυμώνει πολὺ μὲ τὸν ἑαυτόν του, ὅταν ἐπανέρχεται εἰς τὴν λογικήν.

Σ ο ρ ο ς

—Τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας ἑνὸς ἀνθρώπου, ἔγκειται εἰς τὸ νὰ εἶναι οὗτος ἕτοιμος, νὰ δεχθῆ τὴν εὐκαιρίαν, ὅταν αὕτη παρουσιασθῆ. Δισραέλης

—'Ο Διστραγμός, γεννᾶ τὴν ἀδυναμίαν, ἡ ἀποφασιστικότητα γεννᾶ τὴν ἐνεργητικότητα.

Λαμεναί

—'Ανυπόφοροι εἶναι ὅσοι νομίζουν, πὼς δὲν ἔχουν τὴν ἀνάγκη κανένας. 'Αριστος

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

'Υπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—'Επιθυμῶν, γεν. ἐπιθυμοῦντος ἀπὸ τὸ ρῆμα ἐπιθυμέω-ῶ. "Ο δηλῶν, περισπᾶται, γενικὴ δηλοῦντος ἀπὸ τὸ ρῆμα δηλόω-ῶ. Τὸ οὐδέτερον κάμνει δηλοῦν

—Τὸ καθεστὼς, ὀξύνεται, καὶ τοι προέρχεται ἐκ συναιρέσεως διότι πρὸ τῆς συναιρέσεως ἔτονίζετο ἡ δευτέρα συλλαβή, ἐσταώς-ἑστώς.

'Ενῶ ἡ γῆ γέα, περισπᾶται, διότι πρὸ τῆς συναιρέσεως, ἐτονίζετο ἡ πρώτη συλλαβή. "Ετσι καὶ Περικλέης-Περικλῆς.

--Τὰ ὀνόματα, φῶς καὶ παῖς περισπῶνται κανονικῶς, διότι προέρχονται ἐκ συναιρέσεως: φάος φῶς, πάϊς παῖς. 'Ενῶ τὸ κλεὶς ὀξύνεται, διότι, πρὸ τῆς συναιρέσεως ἐτονίζετο τὸ δεύτερον φωνῆεν κλῆις κλεῖς.

(Συνεχίζεται)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—'Εκυκλοφόρησεν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 11 τεῦχος τῆς ἐπιθεωρήσεως: «ΔΡΑΣΙΣ», πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς, μηνὸς Νοεμβρίου 1959, μὲ πλουσίαν καὶ ποικίλην ὕλην.

—'Εκυκλοφόρησεν τὸ τεῦχος Νοεμβρίου 1959 τῆς Στατιστικῆς ὡς καὶ εἰδικὴ ἔκδοσις, ἀναφερομένη εἰς τοὺς «οἰκογενειακοὺς προϋπολογισμοὺς» Παρουσιάζεται ὅλη ἡ ἑλληνικὴ ζωή, μὲ τρόπο κατανοητό.

—'Εκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 55 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ» μὲ πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ἀριθ. 209 ὁ 2ος ὄροφος νεοδμήτου οἰκοδομῆς ἐκ 4—5 δωματίων κλπ. κατάλληλον διὰ Γραφεῖα, Ἰατρεῖα, καταστήματα κλπ. Πληροφορίαι τηλ. 6—15

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικὸν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν 'Ελένην Γ. Σαράφογλου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Τὰ 55/100 ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου (παρὰ πλεύρως ἐπιπλοποιείου Κ. Γιουπανοπούλου) ὁλικῆς ἐκτάσεως 214 μ2. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ
Υπεύθυνος Τυπογραφείου και Διαχειρισης
ΧΑΡ. ΣΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ετησία	Δραχμ.	60
Εξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζών, Εταιρειών		300
Καινοτήτων	δρχ.	100
Εξωτερικού	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:
1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τό χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 296399 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατά στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συντάσσεται μέ ὅλους τούς διαφημιστικούς οἴκους Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Η ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ πιστοδότησις τῆς ἑλληνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν ἁλιείας, μελισσοκομίας κ.λ.π.) κατά τό μῆνα Σεπτέμβριον 1959 ἀνῆλθε κατά τελευταῖα στατιστικά στοιχεῖα, εἰς 509 ἑκατομ. δραχ. ποσόν ἀναλυόμενον, κατ' εἶδος δανείου, ὡς ἑξῆς: Καλλιεργητικά κ.λ.π. [δάνεια 285 ἑκ. δάνεια ἐπ ἐνεχύρω καί χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων 108 ἑκ. καί δάνεια Μέσης καί Μακρᾶς Προθεσμίας 124 ἑκατομμύρια.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Πρός καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν, ἡ Ἀγροτική Τράπεζα προεκήρυξε διαγωνισμόν διά τήν προμήθειαν Ροτενόνης 5ο/ο Μιγματος διχλωριούχου αἰθυλενίου καί τετραχλωράνθρακος 3:1, Ἑξαχλωροβενζολίου 100ο/ο ὑπό μορφήν πυκνῆς κόνεως, Θειραυοῦ πολτοῦ ἀρυκτελαίου, Πυρενόνης πυκνῆς κόνεως Ὑποξειδίου τοῦ χαλκοῦ 50ο/ο καί ἄνω εἰς ζΩ καί Ζιμπερελικοῦ καλκίου. Ὁ διαγωνισμός θά διενεργηθῇ ἐν Ἀθήναις τήν 21ην Ἰανουαρίου 1960.

ΠΑΤΑΤΟΣΠΟΡΟΣ

Τά Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ ἐντέλλονται ὅπως ἐνισχύσωσι διά [δανείων τούς παραγωγούς τῶν περιφερειῶν των, τούς ἐπιθυμοῦντας, νά προμηθευθοῦν πατατοσπορόν διά τάς ἐαρινάς των καλλιεργείας, ἐκ τοῦ κομισθέντος ὑπό τῆς ΚΥΔΕΠ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΑΙΓΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΙ ΕΞ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Πρός τό ἐν Θεσσαλονίκη Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δίδονται λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διά τήν παραλαβήν καί παραπέρω προώθησιν εἰς Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ ἐν Μακεδονία καί Θεσσαλία τῶν ἐξ Ἑλβετίας κομιζομένων 245 αἰγῶν καί τράγων τῶν ἐκλεκτῶν φυλῶν Ζααντεν καί Τόγκεμπουρκ διά τήν βελτίωσιν τῆς κτηνοτροφίας.

Οἱ Συνεργάται μας γράφουν

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κάποιος σοφός Ἄγγλος εἶπε: «Τά βιβλία εἶναί οἱ διδάσκαλοι ποῦ διδάσκουν χωρίς ραβδί σμούςκαίμαστιγώσεις, χωρίς ἐπιπλήξεις καί θυμούς, χωρίς σάτιρες καί εἰρωνεῖες». Κι ἀλήθεια μέ τά βιβλία μιλοῦμε μέ τά σοφώτερα καί μεγαλοφυέστερα πνεύματα, πού θυσίασαν τόν ἑαυτόν τους στό βωμό τῶν γραμμάτων καί τῆς ἐπιστήμης· μέ τά βιβλία πληροφορούμεθα ἀπό τόν Ξενοφῶντα γιά τά σχέδιά του νά γλυτώσει τούς μυρίους· μέ τά βιβλία ἀκούομε τό Σωκράτη νά μιλᾶ ἀτάραχος στίς τελευταῖες του στιγμές· μέ τά βιβλία συνδιαλεγόμεθα μέ τόν Ἀρχιμήδη γιά τίς μηχανές του καί τόν Εὐκλείδη γιά τά θεωρήματά του.

Εἶνε ἀδύνατο νά μή γίνωμε σοφώτεροι καί καλύτεροι ἀπό τήν ἀνάγνωση ἑνός καλοῦ βιβλίου· μία δέ καλή βιβλιοθήκη εἶνε ἕνα ἀληθινό πανεπιστήμιο.

Γι αὐτό, ὅταν διάβασα ὅτι ὁ Δῆμος ἔχει βιβλιοθήκη, ἀπό τή μιά μεριά χάρηκα, καί ἀπό τήν ἄλλη λυπήθηκα, διότι ὁ θησαυρός αὐτός μένει ἀχρησιμοποίητος· μόνον ὁ σκῶρος περιεργάζεται τά βιβλία τῆς βιβλιοθήκης λείπει τό ἀναγνωστήριο ποῦ θά θέσει σέ κίνηση τά βιβλία, καί δέν θά ἐπιτρέψει στίς ἀράχνες νά πλέκουν ἡσυχες τά πανί τους στά ράφια τῆς βιβλιοθήκης. Λείπει τό Ἀναγνωστήριο ἀλλά εἶναι τόσο δύσκολο νά ἀποκτήσῃ ὁ δῆμος τό Ἀναγνωστήριό του, στό ὁποῖο θά ὁδηγῇ τούς ξένους πνευματικούς ἀνθρώπους καί τούς τουρίστες, τούς ὁποίους τώρα ὁδηγεῖ στήν Ἑλπή;

Ἡ ἔλλειψη Ἀναγνωστηρίου γίνεται πρόξενος καί ἄλλης ζημίας. Σέ πολλές ἰδιωτικές βιβλιοθήκες φθείρονται ἀχρησιμοποίητα πολλά, ποικίλα καί ὡραῖα βιβλία· πολλοί θά τά δωρίσουν στό Ἀναγνωστήριο, ποῦ ἔτσι θά πλουτίζεται. Ἐγώ π.χ ἔχω 400 καί περισσότερα μηνιαῖα τεύχη παιδαγωγικῶν περιοδικῶν (Διδασκαλικό Βῆμα, Ἐκπαιδ. χρονικά, Νέο Σχολεῖο, Παιδεία Νεοελλ. Παιδεία, Παρεία κ ἄ) ἄλλα δεμένα κι ἄλλα ἄδετα. Ἔχω ἀκόμα καί ὅλην τή σειρά τῆς Ἀγροτικῆς Ζωῆς καί ἄλλα γεωργικά βιβλία. Ἄν ὑπῆρχε Ἀναγνωστήριο θά τοῦ τά χάριζα μέ μεγάλη μου εὐχαρίστηση, γιά νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπό τούς δασκάλους μας, ποῦ γιά ταῦτον ἤ ἐκεῖναν τόν λόγο, δέν ἔχουν ἀτομικές βιβλιοθῆκες, οὔτε καί κοινό ἀναγνωστήριο, ἐνῶ τώρα τά περισσότερα αὐτά φθείρονται μέσα σέ κάσσες.

Ἀφοῦ ἡ μόρφωση εἶναι τό μεγαλύτερο ἀπό τά ἀνθρώπινα ἀγαθά, πρέπει ὁπωσδήποτε οἱ δημοτικοί ἄρχοντες νά βροῦν τά μέσα λειτουργίας τοῦ Ἀναγνωστηρίου, ποῦ θά τιμήσῃ τή Βέροια περισσότερο ἀπό τήν πίνα καί κάθε ἄλλο στολίδι, δι-

ΓΕΝΙΟΝ ΕΠΙΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
Α' ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17)12)1959

Πρός
Τόν Κύριον Πρόεδρον καί Ἅπαντα τά μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου
ΒΕΡΟΙΑΝ

Διά συγκινητικάς ἐκδηλώσεις σας καί κύχάς, ἐπί τῇ προαγωγῇ μου.

Παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τάς ἐκ βάθους καρδίας, ἀπείρους εὐχαριστίας μου.

Μετά πατριωτικῶν αἰσθημάτων
Ι. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀντ)γος

Ἀκριβές ἀντίγραφον
Βέροια τῇ 18)12)59
Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΑΝΤ. ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Ἀφοῦ Ὕστερα ἀπό τούς λόγους ὁ πρωτοσύγγελος παίρνει ἀπό τήν Ἁγίαν Τράπεζαν τήν σημαίαν, ποῦ ἔφερε ἐρυθρόλευκον σταυρόν, καί ἀφοῦ τήν ἀσπάσθηκε βγαίνει κρατῶντας τήν ὑψηλά, ἔξω τῆς ἐκκλησίας μαζύ μέ ὅλον τόν κλῆρον καί τό ἐκκλησίασμα, καί ψάλλοντας τό «Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί σκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ...» Ἐκεῖ ἔξω τήν ἔστησαν ἐπάνω εἰς ἕνα μικρόν πέτρινον λόφον.

—Ὅλο ἐκεῖνο τό πλῆθος 8-10 χιλιάδων λαοῦ, ὅταν εἶδε τό ἱερόν λάβαρον ξέσπασε σέ ἐνθουσιαστικές ζητωκραυγές, καί κάτω ἀπό τάς κυματιζούσας πτυχάς του, ὡρκίσθηκε ὅρκον μεγάλον, ὅτι θά ἀποθάνῃ γιά τήν Ἐλευθερία καί γιά τήν Ἑλλάδα. Ἀπό τόν γυναικωνίτην αἱ γυναῖκες ξεφώνισαν μέ ἀλαλαγμούς, καί σάν δεύτερες Μεσολογγίτισσες σήκωναν τά χέρια καί ἔκραζαν «μέ τίς σιδηρές σάρκες θά κυνηγήσωμε τόν Λουμπούτην,...».

Ἡρωϊκές καί μεγάλες ψυχές ποῦ τά πάντα ἀκαρνήθηκαν γιά τό ἰδανικό τῆς ἐλευθερίας, ποῦ δέν σκέφθηκαν γέρους γονεῖς, ἤ συζύγους τρυφερούς καί βρέφη χαριτωμένα καί μέ μιά μόνο σκέψη κυρίαρχη καί δεσποτική ρίχθηκαν ἀκαθέκτως στόν κίνδυνο καί στήν ἀπώλεια.

Σ' τό περίφημο Κιόσκι τῆς Ναούσης στήθηκε τό λάβαρο καί ὅλος ὁ πληθυσμός τῆς πόλεως πέρασε καί τό ἀσπάσθηκε, κατόπιν διαλύθηκε γιά νά δώσῃ καιρό πλέον στήν ἐκτέλεσι τῶν σχεδίων.

(Ἀπό τό βιβλίο ΚΣΝΩΚ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ) (Συνεχίζεται)

Βασίλειαν τῆς Ἑλλάδος
Εἰσαγγελία πρωτ)κῶν Βεροίας
Ἀριθ. πρωτ. 5821

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Εἰσαγγελεύς Βεροίας
Λιακηρύττει ὅτι

Τήν 22αν Δεκεμβρίου 1959 ἡμέραν Τρίτην καί ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν διενεργηθήσεται τακτική μειοδοτική δημοπρασία ἀναδείξεως χορηγητῶν τροφίμων καί ἄρτου διά τάς φυλακάς Βεροίας τοῦ Οἰκον.Ἔτους 1960 ἤτοι εἰδῶν παντοπωλείου, λαχανοπωλείου, κρεοπωλείου, καυσίμου ὕλης καί ἄρτου. Ἐπίσης τῇ αὐτῇ διεξαχθήσεται καί πράχειρος τοιαύτη τῶν αὐτῶν εἰδῶν διά τό τριμηνον Ἰανουαρίου—Μαρτίου 1960 καί τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι, διά πᾶσαν πληροφορίαν ἀποτανθήτωσαν εἰς τά γραφεῖα τῶν Φυλακῶν.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15—12—1959
Ὁ Εἰσαγγελεύς
ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΝΟΥΚΑΣ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τό ἀγνό
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
καθώς καί πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καί τυροκομικῶν προϊόντων στό
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρική 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
"Ο ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ
Ὁδός Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00
Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνότατα τῶν καλυτέρων ξένων καί Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφική ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καί καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλῆρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

—Τελευταίως ἐτέθη, πάλιν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς ἢ ὄχι τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας. Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν διεπιστώθη, ὅτι οἱ ἐργάται εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν προστατεύονται, ὅπως πρέπει, ὄχι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει κατάλληλη ἐργατικὴ νομοθεσία, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐφαρμόζεται αὐτή, ποὺ ὑπάρχει.

—Πρὸ πολλοῦ χρόνου τὰ ἴδια παρετήρησεν καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐργασίας κ. Ἀρ. Δημητράτος, ποὺ εἶναι καὶ πειὸ ἁρμόδιος, λόγω τῆς θέσεώς του, ἀλλὰ καὶ τῆς προελεύσεώς του, διὰ νὰ ὁμιλῇ, δι' ἐργατικὰ ζητήματα. Τὸ Κράτος διώρισεν ἐπόπτες ἐργασίας καὶ γενικώτερα ἐψήφισε τοὺς Νόμους, ποὺ ἔπρεπε διὰ νὰ προστατευθῇ ὁ ἐργατικὸς κόσμος.

—Μήπως θὰ ὠφελοῦσε ἡ συγκρότησις ἐποπτικῶν συμβουλίων εἰς τὰ ὁποῖα θὰ συμμετέχουν καὶ ὁ ἐπόπτης, ἀλλὰ καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου. Νομίζομεν, ὅτι, μέχρι νὰ συνειδητοποιήσουν οἱ ἐργοδόται τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τους, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτείνῃ τὴν προσπάθειάν του τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον.

Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ

Ἡ Τελευταία (μέχρι τώρα) ἀπεργία καὶ οἱ διαδηλώσεις τῶν φοιτητῶν φέρουν εἰς τὴν ἐπικαιρότητα μία διαρκῆ πληγή, ἕνα ἄλυτον πρόβλημα τῆς χώρας μας, τὴν ἐκπαίδευσιν.

—Σὲ ἄλλα Κράτη ἡ Πολιτεία φροντίζει, ὥστε οἱ πολῖτες της νὰ μορφώνωνται δωρεάν.

—Στὴν Ἑλλάδα τὸ Σύνταγμα καθιστᾷ ὑποχρεωτικὴν τὴν μόρφωσιν, τοὐλάχιστον τὴν στοιχειώδη, καὶ ὁρίζει, ὅτι παρέχεται δωρεάν. Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὰ χαρτιά.

—Ἡ πραγματικότης εἶναι ἄλλη, διότι βλέπομε πολλὰ παιδάκια ἡλικίας 7—12 ἐτῶν ποὺ δὲν πηγαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον, ἰδίως εἰς τὰ χωριά. Νομίζομεν, ὅτι τὸ Κράτος πρέπει μὲ μεγάλην αὐστηρότητα νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα.

Νὰ γίνῃ ὁ ἔλεγχος, πειὸ προσεκτικός, διὰ νὰ ἐκλείψῃ τὸ φαινόμενον νὰ ὑπάρχουν ἀγράμματοι Ἕλληνες.

—Διὰ τὴν μὴ δωρεὰν παρεχομένην στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν σχολικῶν εἰσφορῶν ἔχομεν γράψει ἐπανειλημμένως.

—Ἁπλῶς σημειώνομεν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν κατάλληλη νομοθεσίαν καὶ Σύνταγμα διότι ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος ἑνὸς Κράτους δὲν φαίνονται ἀπὸ τὸν ὄγκον τῶν Νομοθετικῶν κειμένων ποὺ ὑπάρχουν ἀλλὰ ἀπὸ ἐὰν ἰσχύουν. Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, δυστυχῶς, τίποτε δὲν γράφεται διὰ νὰ ἰσχύῃ.

ΟΙ ΚΑΛΟΘΟΙ ΤΟΥ Τ.Ο.Β

Τώρα, ποὺ ἐτελείωσαν οἱ ἐργασίες κατασκευῆς τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τοποθετήσεως καλάθων ἀχρήστων καὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν αὐτὴν Λεωφόρον, διὰ νὰ μὴ γεμίζῃ ἡ ἀγορὰ μὲ διάφορα μικροαντικείμενα.

—Ὁ Τ.Ο.Β ἂς συνεννοηθῇ μὲ τὸν Δῆμον, ὥστε ἢ νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν σχετικὴν φροντίδα ἢ νὰ συνεργασθοῦν

Η ΔΗΜ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἐχρειάσθηκε πολὺς κόπος διὰ νὰ συγκεντρωθοῦν, χάρις εἰς τὸν Δῆμον καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Δ. Παπαδόπουλον, μερικὲς χιλιάδες βιβλίων σὲ μιὰ μικρὴ βιβλιοθήκη.

—Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἔδωρισε καὶ δωρίζει ἕναν ἀριθμὸ βιβλίων. Ὁ Δῆμος ἐβοήθησεν ποικιλοτρόπως. Ἀλλὰ ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴν δωρεὰν τῆς βιβλιοθήκης τῶν Ἰατρῶν Ἀντ. Τσοῦπελη καὶ Χατζημάμογλου ἐλάχιστες ἔχουν γίνει δωρεές

—Ἂς προσέξουν ἐκεῖνοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, ποὺ κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν, στὴν ἐποχήν μας, κάποιο ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς κόσμους τοῦ πνεύματος. Χρειάζεται κάποιος ὁμιλος πνευματικῶν ἀνθρώπων, ποὺ θὰ ἀναλάβῃ νὰ βοηθήσῃ στὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὡραίου σκοποῦ, ποὺ ἐπιδιώκεται διὰ τῆς λειτουργίας τῆς βιβλιοθήκης.

Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Γαρυφαλλιᾶς τὸ γένος Φροντιστοῦ γεννηθεὶς ἐν Τουλαπχὰν Ξάνθης καὶ κατοικῶν ἐν Θεσ/νίκῃ καὶ ἡ ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΥΡΓΙΑΝΝΗ τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Ἄννης τὸ γένος Χατζηγεωργίου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ λάβῃ εἰς Ἀγάμους τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Ἀγαθῆς τὸ γένος Κοτρίδη γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΦΩΦΩ ΑΓΙΑΝΝΙΤΗ τοῦ Παναχάλη καὶ τῆς Σουλτάνας τὸ γένος Σταυράκογλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι λάβει εἰς Ἀγάμους τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Δημήτριος Χατζηιωαννίδης τοῦ Σεραφεὶμ καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Ζάχαγλου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Γεωργία Χατζηαντωνίου τοῦ Ἀνέστη καὶ τῆς Βαλασίας γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Γιανιτσᾷ μέλλουσι λάβει εἰς Ἀγάμους τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Γεώργιος Τσινιβίζ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Βαρβάρας τὸ γένος Βασιλειάδου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Μασσαβοῦνα Καζάνης καὶ ἡ Ταμάρα Γεωργιάδου τοῦ Χρήστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ γένος Μαντζαρίδη γεννηθεῖσα ἐν Ρωσσίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι λάβει εἰς Ἀγάμους τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἐγκατασταθεὶς μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του
Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΥΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
Μπαταρίες Μπέρετ, Μπάλεξ, Ἀτομὶκ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ
Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεστε ἀπὸ τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Ταλιάρη 54 ὀπίσθεν Καφενείου Χαρίεση
ΒΕΡΟΙΑ

ΝΕΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Συνῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην νεοκατασκευασθεῖσαν αἴθουσα τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Παπάζογλου εἰς τακτικὴν Συνεδρίασιν παρουσίᾳ τοῦκ.Δημάρχου καὶ ἔλαβεν διαφόρους ἀποφάσεις, μεταξὺ αὐτῶν συνεζητήθη καὶ τὸ θέμα περὶ ἀνακλήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 265)58 ἀποφάσεως προγενεστέρου Συμβουλίου καὶ καθορισμὸν τοποθεσίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν 60 περίπου Δημοτικῶν Καταστημάτων. Λόγω τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος τούτου ἡ συζήτησις ἐπεξετάθη μέχρι τῶν πρωϊνῶν Ὡρῶν. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ἡ συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου ἤρξατο τὴν 6ην ἀπογευματινὴν ὥραν λήξασα δὲ τὴν 5ην πρωϊνήν. Τὴν συνεδρίασιν ταύτην λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν πλέον τῶν 200 Δημοτῶν, ἡ δὲ εἰσήγησις τοῦ κ. Δημάρχου ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἦτο τριῶρος. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ ψήφων 7 ἐναντι 4 ἀνεκάλεσε τὴν ἀνωτέρω προγενεστέραν ἀπόφασιν τοῦ τέως Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ καθώρισεν ὅπως τὰ Δημοτικὰ Καταστήματα γίνουν ἐπὶ τοῦ Δημοτικοῦ οἰκοπέδου ὅπου σήμερον εὑρίσκονται τὰ παραπήγματα (παρὰ τὸ Σ)κόν Σταθμόν).

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ὡς ἄνω Δημοτικῶν Καταστημάτων συνήφθη δάνειον ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐκ δρ. 880.000.

—Ὁ Δήμαρχος κ. Παπαπαστόλου περιώδευσεν τοὺς Σ)μοὺς τοῦ Δήμου Τριποτάμων, Νησέλι, Καψόχωρα, καὶ Νεοχώριον παρακολουθῶν τὰ διάφορα ἐκτελούμενα Δημοτικὰ ἔργα ἅμα ταυταχρόνως καὶ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

—Εἰς τὸν Σ)σμὸν Νησελίου ἀνεφλέχθησαν σημαντικαὶ ζημιαὶ ἐκ τῆς ἐκχυλίσεως τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Ἀλιάκμονος. Ἐπὶ τόπου μετέβησαν ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου κ. Παπάζογλου πρὸς διαπίστωσιν τῶν ζημιῶν ἵνα ἀναφέρουν ἀρμοδίως.

—Ὁ Δημ. Σύμβουλος κ. Ἰωάννης Πέτριδης ὑπέβαλεν τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημ. Συμβούλου.

—Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου εἰς τὸ πολυτελέστατον νεοκατασκευασθὲν Γυμνασιακὸν κτήριον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πραγματικὸν Στολίδι διὰ τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρείας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Ἀδελφάτον Γηροκομείου Βεροίας θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ὡς καὶ δημοσίᾳ ἔκφρασιν τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Χαχάλην διὰ τὴν ἐκ [250) διακοσίων πεντήκοντα δραχμῶν συνδρομὴν του εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ἀντὶ μνημοσύνου τῶν γονέων του Ἀθανασίου καὶ Ρηγάνθης.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ναοῦ

Διακηρύσσει ὅτι,

Μὴ ἐπιτευχθέντος ἱκανοποιητικοῦ μισθώματος κατὰ τὴν δημοπρασίαν τῆς 20—12—59 διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ. Κυρίμη 8 οἰκίας τοῦ Ναοῦ, ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27-12 59 ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ναοῦ, τὴν ἰδίαν ὥραν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτευχθῇ σομένου καὶ πάλιν ἱκανοποιητικοῦ μισθώματος κατὰ τὴν βʹ δημοπρασίαν ἡ κηρυσσομένης αὐτῆς ὡς ἀπράκτου ἡ γʹ δημοπρασία θέλει διεξαχθῆ τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1960, ἥτις ἔσεται καὶ τελεσιωτική.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 21—12—1959

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή

ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΜΑΣ ΕΙΣ ΜΟΝΑΧΟΝ

Πρὸς τὰς Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνημερώσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων, διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος πληροφορίαι τοῦ ἐν Μονάχῳ Γραφείου τῆς ΑΤΕ σχετικῶς μὲ τὴν κίνησιν τῆς ἐκεῖ ἀγορᾶς εἰς τὰ ἐξαγώγιμα ἑλληνικὰ φροῦτα (μῆλα, ἐσπεριδοειδῆ, μανδαρίνια καὶ πορτοκάλλια).

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡ. ΠΕΤΑΝΗ

Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 11.30' π. μ. ἐβδόμη εἰς τὸ «Στάρ» ἡ διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου Βεροίας κ. Ἀνδρ. Πετάνη μὲ θέμα «Τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς καὶ ἡ σκοπιά μου».

Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησεν πυκνὸν ἀκροατήριον, συνεπείᾳ δὲ τοῦ γεγονότος τούτου πολλοὶ συμπολῖται μας δὲν κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν ἢ ἔμειναν ὄρθιοι.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξεν τὸ θέμα του μὲ μεγάλην εὐχέρειαν, γλαφυρότητα καὶ ἐναγωνίκως, ἀφήσας ἀρίστας ἐντυπώσεις.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς πόλεώς μας, ἐψάλη μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν σφαγιασθέντων κατὰ τὴν κατοχήν.

ΕΙΣΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΟΙ ΛΥΤΟΜΑΤΟΙ ΠΩΛΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ

—Τὶς τελευταῖες ἡμέρες εἰσέβαλαν εἰς τὴν πόλιν μας οἱ αὐτόματοι πωληταὶ διαφόρων εἰδῶν.

—Ἔτσι εἰς τὸ Κατάστημα Τεχνικῶν παιγνιδιῶν, ποὺ εὑρίσκεται ἔναντι τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου καὶ ἐξω ταύτου ἔχει ἐγκατασταθῇ αὐτόματος πωλητὴς... τσιχλῶν. Ρίχνουν τὰς κανεὶς 50 λεπτὰ ἀκούει... λίγη μουσικὴ καὶ παίρνει καὶ μία τσίχλα!

—Εἰς τὸ περίπτερο, ποὺ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως καὶ ἀριστερὰ τοῦ Ζαχαροπλαστείου «Λούξ» ὑπάρχει αὐτόματος πωλητὴς καραμελλῶν...

Ἔτσι ἡ ἔκφρασις: «Ἔλα στὰ θεῖο», γιὰ καραμέλλες τροποποιεῖται εἰς νέα ἔκφρασιν... «Ἔλα στὸν Αὐτόματο πωλητήν»!!

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ἡ κ. Εὐγενία Σόλωνος Ἀντωνιάδου ἰατροῦ δὲν θὰ ἑορτάσῃ καὶ δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ

—Ὁ κ. Χρῆστος Ἀθανασάκης Πολ. Μηχανικὸς δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ αὔριο καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

πος; Εἶναι ὅμως ἐντελῶς διαφορετικὰ τὰ πράγματα ὅταν βλέπουμε τὸ Θεὸ ἀποκαλυπτόμενον στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Ἐκεῖ δὲν ἐμπνέει φόβον, ἀλλ' ἑλκύει μὲ τὴν ἀγάπην Του. Τὰ Χριστούγεννα εἶναι φανέρωσις ἀγάπης καὶ ὄχι ἀπὸ κάλυψις φόβου. «Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». (Ἰωάν. γ' 16). Αὐτὸ σημαίνει Χριστούγεννα. Ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀνανθρώπισις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι τὸ κορύφωμα, ἡ πληρότης τῆς ἀποκαλύψεώς Του.

Ἕνας ἱεραπόστολος ἐπεσκέφθη ἕνα πολὺ φτωχὸ καλυβάκι σὲ μιὰ προσφυγικὴ συνοικία. Ἡ δυστυχισμένη μάνα σιγόφωνε καὶ τοῦ εἶπε «Μᾶς λὲς πῶς ἐνδιαφέρεσαι γιὰ μᾶς κι ὅτι θέλεις νὰ μᾶς βοηθήσῃς. Πολὺ εὔκολο ὅμως εἶναι γιὰ ὁένα νὰ ἔλθῃς ἁπλῶς νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇς στὸ φτωχικό μας. Εἶσαι ὅμως πρόθυμος νὰ φέρῃς τὴν οἰκογένειά σου, ἀπὸ τὸ καθαρὸ καὶ ἄνετο σπίτι σας γιὰ νὰ κατοικήσετε στὴ συνοικία μας μὲ ὅλη τὴ φτώχεια της, τὴν κακομοιριὰ καὶ ἀμαρτία της, γιὰ νὰ μπορέσῃς νὰ μᾶς ἐξυψώσῃς;» Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμε ὁ Χριστός. «Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α' 14). Γεννήθηκε σὲ σταῦλο. Γιατί; Γιὰ νὰ μᾶς πεῖῃ γιὰ τὴν ἀγάπη Του. Γιὰ νὰ βάσῃ τὴν εὐκαιρία καὶ στὸν πιὸ ταπεινὸ νὰ τὸν δεχθῇ γιὰ Κύριο καὶ Σωτῆρα Του. Ἄρα γε, σὺ δέχθηκες τὸ χριστὸ ὡς ἀτομικό Σωτῆρα σου; Μόνο τότε θὰ καταλάβῃς τὰ πρὰς σὲ αἰσθήματα τοῦ Θεοῦ. Μόνον τότε θὰ γίνῃ ὁ Θεὸς πατέρας σου ὅταν κάμῃς τὸν Χριστὸ Σωτῆρα σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΝΕΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Ἐφημερὶς—Γραμμόφωνον.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐνεκαινιάσθη νέον σύστημα σκοποῦν εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τῶν τυφλῶν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν παγκοσμίων γεγονότων. Εἰδικὴ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσις ἐκδίδει τώρα κάθε ἑβδομάδα δίσκους μὲ τὰς κυριωτέρας εἰδήσεις.

Αἱ ἠχογραφήσεις εἰς τοὺς δίσκους πραγματοποιοῦνται ὑπὸ ὁμάδος ἐθελοντῶν εἰς τοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται καὶ γνωστοὶ ραδιοσχολιασταί.

Αἱ ἑτήσιαι συνδρομαὶ διὰ τοὺς ἐν λόγω δίσκους εἶναι τόσον χαμηλαὶ ὥστε νὰ μὴ καλύπτουν κἂν τὸ κόστος τῆς ἐκδόσεώς των.

Οἱ Ἐρυθρόδερμοι αὐξάνονται

Ὡς ἀνεκοινώθη τὸ Ὁμοσπον διακὸν Γραφεῖον Ὑποθέσεων τῶν Ἐρυθροδέρμων παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν οἱ Ἀμερικανοὶ Ἐρυθρόδερμοι αὐξάνονται εἰς ἀριθμὸν καὶ εὐημερίαν. Σήμερον οἱ Ἐρυθρόδερμοι τῶν ΗΠΑ ἀνέρχονται εἰς 500.000 ἐνῶ πρὸ ἡμίσεως αἰῶνος μόνον εἰς 250.000. Ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἐρυθροδέρμων αὐξάνεται ταχύτερον τοῦ ὑπολοίπου πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Ψυγεῖα χωρὶς ἠλεκτρικὰ μοτέρ

Ἡ Ἑταιρία Τζένεραλ Ἐλέκτρικ ἐδήλωσε τελευταίως ὅτι ψυγεῖα προοριζόμενα διὰ μελλοντικὴν παραγωγὴν δὲν θὰ χρησιμοποιοῦν χημικὰς οὐσίας ἢ ἠλεκτρικὰ μοτέρ. Εἶναι ἐπίσης πιθανὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τομεῖς τῆς ἰατρικῆς, τῆς βιολογίας καὶ τῆς βιομηχανίας. Κέντρον τοῦ νέου μηχανήματος εἶναι ἕνα μικρόν, συμπαγὲς συγκρότημα ἐξ εἰδικῶν ἀγωγίμων ὑλικῶν, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν ἰσχυρὰν ψῦξιν θερμοηλεκτρικὴν ψῦξιν ὅταν διοχετευθῇ εἰς αὐτὰ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Τὰ νέα ψυγεῖα θὰ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ ἕνα μικρὸ μετασχηματιστή, ὁ ὁποῖος θὰ μετατρέπῃ τὸ ἐναλλασσόμενον ρεῦμα εἰς συνεχὲς πρὶν τοῦτο διοχετευθῇ εἰς τὸ ψυκτικὸν στοιχεῖον.

Συνθετικαὶ τροφαὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ κάρβουνα καὶ ἀσβέστιον

Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων εἶπεν προσφάτως ὅτι ἡ τεραστία αὔξησις τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ θὰ ὑποχρεώσῃ μελλοντικῶς τὸν ἄνθρωπον ὅπως προπαρασκευάζῃ μέγα μέρος τῶν ἀναγκαιωνδιατὴν ἐπιβίωσίν του τροφίμων ἐξ ἄνθρακος καὶ ἀσβεστίου. Ἡ ἀνωτέρω πρόβλεψις προέρχεται ἀπὸ τὸ Δρα Α. Τ. Μὰκ Φέρσον, τέως Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Οὐασιγκτῶνος, ὅστις διεδραμάτισε σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν κατασκευὴν συνθετικοῦ καουτσούκ.

Θέρμανσις Οἰκιῶν

Ἡ νέα Βρετανικὴ μέθοδος θερμάνσεως οἰκιῶν δι' ἠλεκτρισμοῦ χωρὶς μεταλλικὸν στοιχεῖον ἡ ὁποία ἀνεκοινώθη πρό τινος καιροῦ καὶ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν χωρῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπεδείχθη τελευταίως ἐπισήμως εἰς μίαν εἰδικὴν ἔκθεσιν εἰς Λονδῖνον.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Χθὲς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον τῆς πόλεώς μας ὁ «Ἑρμῆς» Βεροίας ἐνίκησεν τὸν «Ὀλυμπιακὸν» Νεάουσης μὲ σκὸρ 1—0.

Τὸ τέρμα ἐσημειώθη ἀπὸ πέναλτυ ποὺ ἐκτύπησεν ὁ Ταυρίδης.

—Ἡ ὁμὰς τοῦ «Βερμίου» ἠττήθη χθὲς εἰς Κατερίνην ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ὀλύμπου» μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 3—0.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΥΟΙ ΦΑΝΗ ΤΖΙΑΜΠΟΥΡΑ»
Εὔχεται εἰς τὴν ἐκλεκτήν του πελατείαν «Χαρούμενα Χριστούγεννα.»

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
28
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 187

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Υποδεχόμεθα τό Νέον έτος μέ αἰσιοδοξίαν καί χαράν, διότι συμμεριζόμεθα ὁλοψύχως τήν ἐλπίδα ὅτι καί τό ἔτος αὐτό ἡ ἀνθρωπότης θά τό διανύσῃ ἐν εἰρήνῃ καί ὅτι οἱ κίνδυνοι τῆς μεγάλης καί ἀνεπανορθώτου καταστροφῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπομακρύνονται

Αἱ ἐλπίδες μιᾶς εἰρηνικῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐμφανίζονται ἐνισχυμέναι. Ὁ Ἑλληνικός λαός εὔχεται καί ποθεῖ τήν εἰρήνην, διότι γνωρίζει, ὅπως ἄλλωστε τό γνωρίζουν ὅλοι, ὅτι καρπός ἑνός πιθανοῦ πολέμου .δέν εἶναι ἡ εὐημερία οὐδενός λαοῦ οὔτε ἡ εὐτυχία τοῦ πολιτισμοῦ ἀλλά ἡ καταστροφή καί τό πένθος καί ἡ ἀπαισιοδοξία καί ἡ καταρράκωσις τῶν ὡραιοτέρων καί εὐγενεστέρων πραγματοποιήσεων—τοῦ ἀνθρωπίνου γένους—καί ὅτι ἡττημένοι δέν θά εἶναι μόνο ὡρισμένοι λαοί ἀλλά ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος.

Αἱ ἐλπίδες ὅλων καί ἰδία ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων στρέφονται πρός μίαν γαληνιαίαν αὔριον καί δι'αὐτό ἡ χαραυγή τοῦ Νέου ἔτους μᾶς εὑρίσκει ὅλους πιστεύοντας εἰς τάς δυνάμεις μας, ἐλπίζοντας εἰς τό πεπρωμένα τῆς φυλῆς, ἐμπεποτισμένους εἰς τά νάματα τῆς ἀθανάτου Ἱστορίας, φωτιζομένους διαρκῶς ἀπό τά δόγματα, τό φῶς καί τό πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς κληρονομίας.

Τό ἔτος 1960 ἀρχίζει ὑπό αἰ ωνοῦς ἀγαθούς διά μίαν καλλιτέραν αὔριον καί φωτίζεται ἀπό μίαν ἐλπίδα, ἡ ὁποία πιστεύομεν ὅτι ἐγκατέλειψε πλέον τήν περιοχήν τῆς χιμαίρας, ἀρκεῖ νά μή παύσωμεν πιστεύοντες εἰς τάς πνευματικάς καί ἠθικάς δυνάμεις ποὺ περικλείομεν καί ν'ἀντλῶμεν διδάγματα ἀπό τό παρελθόν, διότι αἱ σελίδες αὐτοῦ εἶναι πλήρεις παραδειγμάτων χρησίμων καί πολυτίμων. Διά νά εἶναι ἔτος εὐτυχίας τό Νέον ἔτος πρέπει νά εἶναι ἔτος ἐργασίας, μόχθου καί φρονήσεως καί νά μήν ἀναμένει τήν εὐτυχίαν ὁ καθείς μόνον ἀπό τάς εὐχάς ἀλλά νά τήν ἀνεζητῇ καί τήν ἀνευρίσκει διά τῶν ἰδίων του χειρῶν, τῶν ἰδίων του μόχθων.

Ἐνῶ ὑψοῦται ὁ ἥλιος τοῦ 1960, ας εὐχηθῶμεν ὅπως τό ἔτος αὐτό ἀποβῇ ἔτος ἀφετηρίας πρός πραγμάτωσιν τῶν δικαίων πόθων τοῦ μοχθοῦντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τήν Τρίτην 29ην τρέχοντος 60 μαθηταί καί μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου Βερολας συνοδεία τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καί τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Γεωργιάδου ἀναχωροῦν πρός ἐπίσκεψιν φυλακίων τῆς μεθορίου ἐπί ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων.

Ἡ μετάβασις των θά πραγματοποιηθῇ διά στρατιωτικῶν ὀχημάτων, τά ὁποῖα προθύμως διέθεσε ὁ ἐνταῦθα στρατιωτικός Διοικητής.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΟΥ Τ.Ο.Β

Μέ ἐπιτυχίαι εἰς τό Κέντρον «Ἀπόλλων» ἔγινεν τήν α' ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἡ συνέστιασις τῶν μελῶν τοῦ Τ.ΟΒ.

ΤΑ ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Τάς μεσονυκτίους ὥρας τῆς 24ης καί πρωϊνάς τῆς 25ης Δεκεμβρίου ἡ ἀνδρική χορωδία τοῦ Τ.Ο.Β. ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ μαέστρου κ. Γ. Ζαμπούνη ἔψαλεν μέ πολλήν ἐπιτυχίαι εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως τά κάλλαντα, μοιράσασα καί ἀναμνηστικά Καρτ ποστάλ τοῦ Φεστιβάλ.

«ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΙΝΟΝ ΑΣΤΥ»

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

2ον. Βρίσκομαι σέ ἕνα μεγάλο σπιρτοκούτι (πολυκατοικία), ἔχοντας σάν μοτίβο τόν λόφο τοῦ Λυκαβηττοῦ. Κάτω—στήν Λεωφόρο— Πανεπιστημίου— ὑπάρχει μεγάλος συνωστισμός. «Κόσμος πάει καί ἔρχεται». Αὐθόρμητη ἔρχεται καί ἡ σκέψις ἀναὐτά τά μυρμήγκιαστοβιαστικῶν ἀνθρώπων εἶναι πειό εὐτυχισμένα ἀπό ἐμᾶς «τά λάχανα»—ὅπως μᾶς ἀποκαλοῦν—τούς ἐπαρχιῶτας;

—Ἁπλά φαίνεται τό ἐρώτημα, μά εἶναι σύνθετο. Γιατί ἀπαντῶντας σ' αὐτό δίδεις τήν λύση σέ ζήτημα, ἂν ὁ τεχνικός πολιτισμός ἔκανε τόν ἄνθρωπο πειό εὐτυχισμένον ἤ γιά ἐκείνους, ποὺ πιστεύουν μόνο στήν δυστυχία, ὀλιγώτερο δυστυχισμένον. Ἀκόμη ἐπαληθεύεται ἡ θεωρία, σύμφωνα, μέ τήν ὁποία ὅσο αὐξάνουν τά οἰκονομικά μέσα, αὐξάνουν καί οἱ ἀνάγκες καί ὅσο αὐξάνουν οἱ ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου, τόσο πειό ἀνήσυχα αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος γιατί, ὅπως εἶπε ὁ Περικλῆς (Θουκυδίδη ἐπιτάφιος Περικλέους) μᾶς στοιχίζει, ὅταν χάνωμε κάτι, ποὺ εἴχαμε, ποὺ γνωρίζαμε.

—Νομίζω, πώς μπορῶ κάπως ἀντικειμενικά νά σημειώσω—καί ἀπό πεῖρα, ποὺ εἶχα σάν λάτρης τοῦ Ἀττικοῦ οὐρανοῦ ἀπό τά 1951 μέχρι τό 1957—πώς ὁ ἄνθρωπος στίς μεγάλες πόλεις καί ἰδιαίτερα στήν Πρωτεύουσα αἰσθάνεται πειό δυστυχισμένος, ὅταν δέν ἔχη ἐξασφαλισμένη μεγάλη οἰκονομική εὐχέρεια. Τά σημείωσα αὐτά, γιατί ἐδῶ στήν λασπόπολη καί βροχόπολή μας πολλοί ἔχουν ἐσφαλμένη ἀντίληψη.

***

Πολλά περίμενα νά 'βδω, ἀλλά νά διανυκτερεύουν ὅλα σχεδόν τά.....«Γραφεῖα Κηδειῶν» πάει πολύ. Γιατί οἱ ζωντανοί βιάζονται νά λιγοστέψουν; Χρειάζεται ταχύτης καί στόν τάφο;

Ἄχ, αὐτός ὁ «δυναμικός Πολιτισμός» μας.

Δέν ξαίρω ἄν καί τό ἐπάγγελμα διατρέχει κρίσιν, ἂν ἔχη Κεσσάτια, πάντως οἱ ἄνθρωποι πεθαίνουν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά ἔχουν ληφθῇ μέτρα διά τήν κατοχύρωσιν «ταῦ ἐπαγγέλματος». Ἐν ἀνάγκη ἄς δημιουργήσουν ἕνα...Τράστ καί αὐτοί!

***

Σέ ἕνα Κρεοπωλεῖο βλέπω μία ταμπέλλα: «Γλῶσσες, 14 δρχ. τό κιλόν». Ἤθελα νά ρωτήσω, ποιές γλῶσσες ἔχουν 14 δρχ. Μήπως οἱ Μοσχαρίσιες ἤ αἱ... γυναικεῖες, ἀλλά σκέφθηκα, πώς δέν πρόκειται γιά γυναικεῖες, γιατί τότε θά ἔγραφε: «Γλῶσσες ΜΕΓΑΛΕΣ 14 δρχ. τό κιλόν».

***

Κυριακή ἀπό Μοναστηράκι. Γνώριμο τό περιβάλλον. Ἐκεῖ βρίσκεις πολύ φθηνά ἀντικείμενα καινούργια π.χ. Παπούτσια ἀμεταχείριστα 70—80 δρχ. ποὺ στά δίνουν καί στά...χέρι τυλιγμένα. Προχωρῶ πρός τό σωρόν τῶν βιβλίων. Πάμφθηνα: ἬΠαγκόσμιος Ἱστοριατοῦ Οὐέλς δρχ. 10 κτλ. (Συνεχίζεται)

Τό Θεῖον Κήρυγμα

ΠΟΙΟΣ ΕΝΕΠΛΙΞΕ ΤΟΝ ΗΡΩΔΗ;

Γεννήθηκε ὁ Χριστός. Ὁ Θεός βρίσκεται στή γῆ χωρίς νά παύρη νά βρίσκεται στόν οὐρανό. Τό βρέφος αὐτό ἦταν τό μόνο στήν Ἱστορία ποὺ ἔκανε καί βασιλιάδες νά τοφοβηθοῦν. Ἐγείρεται ἡ δύναμις τοῦ βασιλιᾶ Ἡρώδη κατά τοῦ βρέφους ποὺ γεννήθηκε στόν σταῦλο τῆς Βηθλεέμ. Δέν φαίνόταν ἡ δύναμις τοῦ βρέφους, ἀλλά στήν πραγματικότητα ἦταν μεγαλυτερη ἀπό τή δύναμι τοῦ βασιλιᾶ. Μυστήρια. Μά ὄχι μόνο μυστήρια στή γέννησί Του ὑπῆρξε ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ γεννήθηκε χωρίς τή συμβολή ἀνδρός, ἀλλά καί σέ κάθε στάδια τῆς ζωῆς Του, καί στόν θάνατό Του καί στήν ἀνάστασι. Θέν μπορεῖς νά Τόν καταλάβῃς. Εἶναι σάν νά θέλῃς νά βάλῃς τόν ὠκεανό ὁλόκληρο μέσα σ'ἕνα ποτῆρι. Μικρότερος εἶναι τό μυαλό σου καί τό μυαλό μου μπροστά στό ἄπειρο, ἀκόμη καί στήν ἐμφάνισι τοῦ ἀπείρου μέσα στό χῶρο καί τό χρόνο τοῦ πεπερασμένου.

Ποῦ νά καταλάβῃ ὅμως ὁ Ἡρώδης τόν περιορισμό τῆς δυνάμεώς του. Δοχεῖο ἄν ἦταν ὁ ἐπίγειος Βασιλιάς. Αὐτός εἶχε ἐπίγειους στρατιῶτες στήν ὑπηρεσία του, ἀλλά τό βρέφος τῆς Βηθλεέμ εἶχε τούς ἀγγέλους τ' οὐρανοῦ. Αἱ στρατιαί τοῦ οὐρανοῦ εἶχαν πολύ περισσότερη γνῶσι καί δύναμι ἀπό τούς στρατιῶτες τῆς γῆς. Κατέβηκε ἕνας ἀπό τούς ἀγγέλους αὐτούς καί εἶδοποίησε τόν Ἰωσήφ νά φύγῃ γιά τήν Αἴγυπτο, γιατί ὁ Ἡρώδης θά ζητοῦσε νά σκοτώσῃ τό βρέφος. Βασιλική ἐκστρατεία ἐπρόκειτο νά γίνῃ ἐναντίον ἑνός βρέφους. Ὑπήκουσε ὁ Ἰωσήφ καί πῆγε τήν Μητέρα Του ἐκεῖ ποὺ τοῦ εἶπε ὁ Ἄγγελος.

Ὁ Ἡρώδης εἶχε πῆ στούς μάγους ποὺ κατευθύνονταν πρός τήν Βηθλεέμ νά ἔλθουν νά τοῦ δώσουν πληροφορίες γιά τό βρέφος. Τούς εἶπε ψεμματα ὅτι ἤθελε νά πάῃ νά τό προσκυνήσῃ καί ὁ ἴδιος. Ποῦ ὅμως νά γνωρίσουν οἱ μάγοι καντά του. Καί σ'αὐτούς βάθηκε ἀγγελική ἀποκάλυψις ὡς πρός τά ποιόν καί τίς διαθέσεις τοῦ Ἡρώδου.

Θύμωσε βέβαια ὁ Ἡρώδης. Νόμισε ὅτι οἱ μάγοι τόν ἐξεπάτησαν. «Τότε ὁ Ἡρώδης ἰδών ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπό τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν» (Ματθ. β-16). Τόν γέλασε ὁ Θεός ποῦ νά τό καταλάβῃ ὅμως; Κάκισε τούς μάγους. Ἔστρεψε πίσω ἀπό τήν ἐνέργεια τῶν μάγων νά διακόψῃ τό δάκτυλο τοῦ Θεοῦ. Οἱ μάγοι δέν ἦσαν τίποτε ἄλλο, παρά ὄργανα στά χέρια τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἡρώδης ἔπρεπε νά καταλάβῃ ὅτι εἶχε νά κάμῃ μέ τόν Θεόν καί ὄχι μέ τούς μάγους, δέν ἔπρεπε νά πῇ ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπό τῶν μάγων, ἀλλ' ὅτι ἐνεπαίχθη ἀπό τοῦ Θεοῦ τῶν μάγων. Οἱ μάγοι οὔτε κἄν ἤξευραν τόν Ἡρώδη, ἀλλ' ὁ Θεός τόν ἤξευρε.

Κάτι τέτοια πολλές φορές συμβαίνει καί μέ μᾶς. Μᾶς ἐμπαίζει ὁ Θεός, ἀλλά δέν τό καταλαβαίνουμε. Νομίζομε ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ποὺ μᾶς ἐμπαίζουν καί στρέφουμε τή μῆνι μας ἐναντίον των. Ἐπιμένουμε στήν πρᾶξι τοῦ θελήματός μας. Ἡ ἐπιμονή μας δέν γίνεται τόσο ἔντονη ποὺ μᾶς βαριέται ὁ Θεός καί μᾶς λέγει: ἐπί τέλους, «ἀφοῦ ἐπιμένεις, θά σ' ἀφήσω νά κάμῃς ὅτι θέλεις, ἀλλά θά φέρῃς αὐτίς συνέπειες τῆς πράξεώς σου. Προχωροῦμε χωρίς τόν Θεό νά βροῦμε τήν ἐπιτυχίαν μας, ἀλλά πέφτουμε πάνω στά βράχο καί σπᾶμε τό κεφάλι μας.

Ὅταν δέ θεριζουμε τίς συνέπειες τῆς ἐκλογῆς μας καί τῶν πράξεών μας μᾶς βλέπει ὁ Θεός νά τυραννιώμαστε καί γελάει, μᾶς ἐμπαίζει. Ἐκεῖ ποὺ νόμιζες ὅτι θά βρῆς μέλι, βρῆκες φαρμάκι. Μή προσπαθεῖς νά αἰνιασθῇς τούς συνανθρώπους σου. Φταίς ἐσύ. Κόπιασε τόν ἑαυτό σου. Ὁ Θεός ἀναγκάσθηκε νά σέ ἀφήσῃ ν' ἀκολουθήσῃς τό δρόμο σου καί νά, ποῦ ἔφθασες. Καί τώρα ὁ Θεός γελᾶ.

Ἔχεις ποτέ διαβάσει τόν Ψαλμόν β'. Ἄν δέν ἔχῃς ὁλόκληρη τήν Ἁγία Γραφία, στή νεοελληνική μετάφρασι τοῦ μακαρίτη Ἀρχιμανδρίτη καί καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Νεοφύτου Βάμβα, νά προμηθευθῇς ἕνα ἀντίτυπο. Γράψε μας καί θά σοῦ στοῦμε τοῦ μπορεῖς νά τό ἀγοράσῃς. Μά τό θέμα μας, τόν ἐμπαιγμό τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο, ἀσχολεῖται ὁ Ψαλμός αὐτός, «διατί ἐφρύαξαν ἔθνη καί λαοί ἐμελέτησαν μάταια: Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καί οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ, κατά τοῦ Κυρίου, καί κατά τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, λέγοντες, ἂς διασπάσωμεν τούς δεσμούς αὐτῶν, καί ἂς ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τάς ἁλύσεις αὐτῶν. Ὁ καθήμενος ἐν οὐρανοῖς θέλει γελάσει. Ὁ Κύριος θέλει ἐμπυκτηρίσει αὐτούς. Τότε θέλει λαλήσει πρός αὐτούς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καί ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ θέλει συνταράξει αὐτούς» (Ψ.λ.β' 1-5

Τί ἔκαμε ὁ Ἡρώδης ὅταν ἀντελήφθη ὅτι οἱ μάγοι τόν κορόϊδεψαν, θύμωσε καί σκότωσε. Ἔδειξε τή φυσική του δύναμι. Ἀλλ' ἂν θύμωσε καί σκότωσε δέν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Τόν κορόϊδεψε ὁ Θεός. Τό νά σκοτώσῃ κανείς εἶναι εὔκολο πρᾶγμα, ἀλλά τό νά δημιουργήσῃ εἶναι δύσκολο, γιατί ἀνάγεται ἀποκλειστικά στή θεότητα Καί τά ζῶα μπορεῖ νά καταπατήσῃ τά ὡραῖα ἄνθος, ἀλλά μόνον ὁ Θεός μπορεῖ νά τά κάμῃ. Τό κακό ἔχει δύναμι. Εἶναι δύναμις κατα στρεπτική. Τό ἀγαθό ἔχει δύναμι ἀλλ' δημιουργική εἶναι ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης. Δέν μπορεῖς ἕνα παιδάκι νά τό βιάσῃς νά κάμῃ κάτι ἀλλά μπορεῖς νά νά πείσῃς νά θελήσῃ νά τό κάμῃ. Ἡ βία τοῦ Ἡρώδη καί ὁ θυμός του δέν κατόρθωσαν παρά νά διεγείρουν τόν γέλωτα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη ὅμως τοῦ Θεοῦ ποὺ φανερώθηκε στό σταῦλο τῆς Βηθλεέμ, ἂν καί φαινομενικά ἀνίσχυρη, κατόρθωσε περισσότερα ἀπό τήν ἰσχύν τοῦ Ἡρώδη. Γι' αὐτό ὁ Θεός γελᾶ ὅταν σέ βλέπῃ νά χτυπιέσαι ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἀκολουθῶντας τόν δρόμο τῆς ἐκλογῆς σου. Δέν σέ βιάζει νά Τόν ἀκολουθήσῃς. Θέλει διά τῆς ἀγάπης Του νά σέ πείσῃ νά θέλῃς νά τό κάμῃς.

Σπῦρος ΖΩΙΑΤΗΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΩΝ «ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ»
Ν. ΙΩΣΗΦΙΔΗ & ΥΙΟΙ
Εὔχεται εἰς τήν πολυπληθῆ πελατείαν του.
Εὐτυχισμένον
Τόν Καινούριο Χρόνο»
1960

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

—Ὁ καλλιτεχνικός μας συνεργάτης γράφει τά ἑξῆς διά τήν συναυλία τοῦ Ὠδείου Βεροίας τῆς 26)12)59

—Στήν ἐποχή τῶν πυραύλων καί τῶν τεντυμπάϋ, στήν ἐποχή τοῦ τσά-τσά καί τῶν μπουζουκιῶν εἶναι παρήγορο ὅτι βρίσκονται νέοι ποὺ θυσιάζουν χρόνο καί μόχθο γιά τήν ἐκμάθηση σοβαρῆς μουσικῆς.

Ἀλλά καί πόσο ἀμείωτο κουράγιο ἀπό μέρους τοῦ παιδαγωγοῦ ἀπαιτεῖται Πόση πίσω στήν ὑφηλή ἀποστολή τῆς Τέχνης.

Ὅλοι οἱ μαθηταί ποὺ πῆραν μέρος στή συναυλία ἀπέδωσαν μέ ἐπιμέλειαν καί εὐσυνειδησία τό πρόγραμμα, ποὺ περιελάμβανε ἔργα, γιά ἀκκορτεόν γιά πιάνο καθῶς καί μιά εἰσαγωγή ἀπό χορωδία.

Σημεῖο τῶν καιρῶν: Τό βιολί ἔλαμψε διά τῆς ἀπουσίας του. Τή θέση του κατέλαβε τό ἀκκορτεόν, ποὺ εἶναι ὄργανο βαλικό ἀλλά ποὺ δέν μπορεῖ νά ἀντικατασταθῇ τά ἐγχορδα στή δημιουργία συνόλων καί μάλιστα σέ κλειστό χῶρο.

Τό ἀκκορτεόν ἐξ ἄλλου παραμένει στήν περιοχή τῆς ἁπλῆς (ρηχῆς) ψυχαγωγίας.

Ἀντίθετα τό πιάνο μέ τίς τεράστιες δυνατότητές του, κατέχει πρωτεύουσα θέση στόν τομέα τῆς καθαρῆς μουσικῆς.

Ἀπό τίς μαθήτριες τοῦ πιάνου ξεχωρίσαμε:

Τή Μ. Βασιλειάδου τή Ρ Γρηγοριάδου γιά τήν αὐτοπεποίθησή τους καί τή Ν. Γιαμά γιά τή μνήμη καί τή μουσικότητά της, βασίζεται στήν ἁλάθητη γυναικεία εὐαισθησία της.

Ἀπό τούς νέους τόν Θ. Χειμωνίδη γιά τή σίγουρη τεχνική καί τό θερμό του τεμπεραμέντο

Πιό ἐπιβλητική ὅλων ἦταν ἡ ἐμφάνισι τοῦ Ντ. Βασιλειάδη. Ὁ Ν.Β. ἔλυσε τά προβλήματα τῆς τεχνικῆς καί ἀνετα σ' ἕνα ἐπίπεδο πέρα γιά πέρα καλλιτεχνικό.

Ὑπῆρξε ἕνας ἀξιοζήλευτος βιρτουόζος καί ἕνας ὥριμος ἑρμηνευτής στά σημεῖα, ποὺ ἀποκαλύπτουν τή μουσικότητα τοῦ ἐκτελεστῆ.

Ἀκριβῶς μέ τή μουσικότητά του μετέβαλε τό γνωστό κομμάτι («Ὅτσι τσόρνια») ποὺ ἔπαιξε στό ἀκκορτεόν σ' ἕνα μικρό ἀριστούργημα. Ὁ Ν. Β. ἀποτελεῖ μιά ἐλπιδοφόρο προσδοκία.

Ἐπωμίσθηκε καί τό φινάλε τοῦ προγράμματος καί κατόρθωσε νά συγκινήσῃ τό κοινό τοῦ ἀποίου ἡ ἀντοχή εἶχε ἀρχίσει νά ὑποχωρῇ.

Γενικά ἡ συναυλία ἱκανοποίησε τούς ἀκροατάς.

Ὁ διευθυντής τοῦ Ὠδείου κ. Μ. Βασιλειάδης εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων.

Αὐτά γράφει ὁ συνεργάτης μας.

(Συνέχεια εἰς τήν ἄλλη σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Χαρούμενες οἱ ἡμέρες, ποὺ ζοῦμε. Χαρούμενες καὶ λυπηρές. Ὅταν ζῇς μέσα στὸ οἰκογενειακό περιβάλλον, νοιώθεις πόση σοφία κρύβει ἡ ἁπλή, φυσικὴ ζωή, κοντὰ στὰ ἀγαπημένα σου πρόσωπα. Σκέφτεσαι πῶς στὰ χάος, ποὺ ὑπάρχει ἔξω σου ἢ ἀνακαλύπτεις μέσα σου, ἔχεις ἕνα, σύμπαν περισσότερο πρόσωπα, ποὺ μοιράζονται τὰ αἰσθήματά σου καὶ τὶς ἐλπίδες σου. Καὶ νοιώθεις μιὰ σιγουριά, κάτι εἶναι καὶ αὐτό. Καὶ πόσο πολλὲς φορὲς εἶναι πολύ.

—Ἡ χαρά σου αὐτὴ γίνεται πιὸ συνειδητή, ἂν κάνεις μερικοὺς παραλληλισμούς. Στέψου τὸν ἑαυτόν σου χωμένον στὰ τσαλιά, ἐκάνω σὲ ἕνα μικρό, μὲ κινήσεις, μὲ ἐλλειψη τροφίμων ἢ ἀναλογισου, πῶς βρίσκεσαι σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα, ἑνὸς δωματίου ἑνὸς σπιτιοῦ ἢ ξενοδοχείου. Μόνος σου.

—Μὰ θὰ πῇ καὶ εἰς πῶς καὶ μέσα σὲ πλῆθος ἀνθρώπων μπορεῖς νὰ νοιώθῃς μόνος. Ναί, ἀλλὰ ἄλλο εἶναι νὰ εἶσαι μόνος στὰ ἀλήθεια, κι' ἄλλος νὰ νοιώθῃς ἔτσι. ἐνῶ δὲν εἶσαι. Ἔχει αὐτὰ σημασία μεγάλη, γιατὶ οἱ εἰδικὲς συνθῆκες αὐτῶν τῶν ἡμερῶν σὲ κάμουν νὰ συζῇς δὲν τρέφουν τὴν μοναξιά, μὰ τὴν κοινωνικότητα.

***

Αὐτὴ εἶναι ἡ μιὰ πλευρά. Ὁ καιρὸς. Ἂς σημειώσωμε καὶ τὴν ἐξαίρεση, ποὺ κάπου θ' ἁπλώσει τὰ δίχτυα της!

—Ἀλλοίμονο ὅσες γιορτὲς καὶ ἂν γίνουν, ὅσες φωνὲς καὶ ἂν ἀκουσθοῦν κι' ἂν σκορπισθοῦν στὴν ἀτμόσφαιρα χαμόγελα κάπου θὰ βρῇ, ἀπρόσκλητος ἢ ὄχι γιὰ νὰ φωλιάσῃ ὁ μονῆρης κόπος πόνος. Κάπου θὰ ὑπάρχῃ ὁ σιωπηλὸς ζωντανός, ποὺ πλέει σμένος στὸν ἑαυτόν του θὰ ζῇ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, ἐνῶ στὸν δικό του κόσμο εἶναι πειὰ πεθαμένος.

—Εἶναι αὐτὸς ἢ αὐτή, ποὺ κλαῖνε πάνω στὰ συντρίμμια αὐτοῦ ποὺ πίστευσαν. Καὶ ἄλλοτε σημειώσαμε, πῶς τὰ ἀπόλυτα πιστεύω ὑποθάλπουν ἀπόλυτες ἀπαγοητεύσεις.

—Βλέποντας τὶς ἐκδηλώσεις τῶν συνανθρώπων, ποὺ φωνάζουν γιὰ νὰ πείσουν τὸν ἑαυτόν τους ἢ τοὺς ἄλλους, πῶς γλεντᾶνε καὶ εἶναι εὐτυχισμένοι νοιώθει πόσο τοῦ εἶναι δύσκολο νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Νά, λοιπόν, ποὺ ὑπάρχει κον τά στὴν χαρὰ καὶ ἡ λύπη καὶ αὐτὲς τὶς ἡμέρες.

***

Ποτέ, ἄλλοτε, τὰ Ταχυδρομεῖα δὲν ἔχουν τέτοιας μορφῆς τιμητικήν. Καρτοπάλεμος. Τὸ Δημόσια εἰσπράττει. Ἐπιστροφὴ τμήματος τοῦ 13ου μισθοῦ. Κάρτες ποὺ στέλνονται γιὰ τοὺς τύπους ἢ γιὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν εἰλικρινὰ αἰσθήματα. Ἡ καρδιὰ ἀδελφωμένη μὲ τὴν οκοπιμότητα.

***

Σ' ἄλλη στήλη—ἄρθρο—καλημερίζομεν τὸν χρόνον, ποὺ ἔρχεται καὶ καληνυκτίζομεν αὐτὸν ποὺ φεύγει.

Αὐτὴ ἡ στήλη αἰσθάνεται τὴν χαράν, γιατὶ σὲ λίγο θὰ εἰσέλθῃ στὸ δεύτερο χρόνο τῆς ζωῆς της.

Στὴν πραγματικότητα συμπλήρωσε ἐννιὰ μῆνες, αἰσθάνεται ὅπως εἶναι φυσικό, νεογέννητη.

Μὲ νέα θέληση, γιὰ νέες ἀπασχολήσεις, μὲ κύριο ὅμως σκοπό, σημεῖο συγκεντρώσεως τῶν βολῶν της τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν τὸν ἀνώνυμον Θεὸ καὶ Σατανᾶ, ὄχι ὅπως τὸν θέλει ὁ «πολιτισμός μας», ἀλλὰ μήτε ἡ ἀεροπαρμένη δεοντολογία. Ἕνας εἶναι ὁ δρόμος της:

Ἕνας ρεαλισμὸς ποτισμένος μὲ ἰδεαλισμό, ἀλλὰ ὄχι σκλαβωμένος σ' αὐτόν....

Δύο ποιήματα τοῦ Κ. Παλαμᾶ

ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἐφέτος ἄγρια μ' ἔδειρεν ἡ βαρυχειμωνιά
καὶ μ' ἔπιασε χωρὶς φωτιὰ καὶ μ' ἤδρε χωρὶς νιάτα
κι ὥρα τὴν ὥρα πρόσμενα νὰ σωριαστῶ βαριὰ
στὴ χιονισμένη στράτα.
Μὰ χιὲς καθὼς μὲ θάρρεψε τὸ γέλιο τοῦ Μαρτιοῦ
καὶ τράβηξα νὰ ξαναβρῶ τ' ἀρχαῖα τὰ μονοπάτια
στὸ πρῶτο μοσχοβόλημα ἑνὸς ρόδου μακρινοῦ
μοῦ δάκρυσαν τὰ μάτια.

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ζωή! δὲν εἶναι τίποτε γλυκύτερο στὸν κόσμο
ἀπ' τὴν πεντάμορφη ζωὴ τὴν ἡλιοφωτισμένη.
Ζωὴ κι ἂν ἔρχεσαι γοργὰ κι ἀπὸ χαρὲς γεμάτη
κι ἂν ἔρχεσαι μὲ βάσανα καὶ μ' ἔγνοιες καὶ μ' ἀρρώστειες
Ζωὴ τοῦ γέρου καὶ τοῦ νιοῦ τῆς φτώχιας καὶ τοῦ πλούτου
μὲ τῆς δουλειᾶς τὸν ἵδρωτα μὲ τῆς ἀργίας τὴ γλύκα
μὲ τὴν εἰρήνην ἥμερη μὲ τοὺς ἀγρίους πολέμους
καὶ μ' ὅλες τὶς καλοκαιριὲς καὶ μ' ὅλους τοὺς χειμῶνες.
Ζωὴ ὅπως καὶ ἂν δείχνεσαι, Ζωὴ ὅτι κι ἂν εἶσαι
ἂν εἶσαι πρᾶγμα ἢ ὄνειρο καλὴ κακὴ κι ἂν εἶσαι
χαρά σ' ἐσέ, δόξα σ' ἐσὲ κι ἀγάπες καὶ τραγούδια.

(Συνεχίζεται) (Ἐπιμέλεια: Νίκου Ἀδαλόγλου)

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὁ χρόνος εἶναι μεγάλο γιατρικὸ γιὰ τὸν θυμόν.
Σενέκας

—Τὰ δευτερόλεπτα, ποὺ ἀφήνομε πίσω μας, δὲν μπορεῖ οὔτε ἡ αἰωνιότης νὰ τὰ ἀνακαλέσῃ. Σίλλερ

—Τὶς ἐπιτυχίες τῆς ζωῆς μου τὶς ὀφείλω στὸ ὅτι παντοῦ καὶ πάντοτε βρίσκομαι ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας νωρίτερα.

—Ὁ χρόνος εἶναι τροφοδότης κάθε ἀγαθοῦ Σαίξπηρ

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Καίτοι δὲν συναιροῦνται περισπῶνται τὰ ὀνόματα, ἡ γλαῦξ, τὸ πῦρ, τὰ οὖς. Ὁ ἁλὰς (λευκάνικο) περισπᾶται, διότι συναιρεῖται: ἁλάδες—ἁλᾶς. Ἐπίσης καὶ ὁ πλακοῦς (γλύκισμα) περισπᾶται διότι συναιρεῖται, πλακόες πλακοῦς

—Τὰ εἰς ωρ ορος γενικὴ, εἰ νσι διπλάθεμα γράφονται μὲ Ω μόνον στὴν ὀνομαστικὴν ἑνικ. ρήτωρ-ρήτορος, ὦ ῥῆτορ.

—Τὰ εἰς ΕΙΑ θηλυκὰ γράφονται μὲ ΕΙ:

1) Τὰ παροξύτονα, ἡ ἀλήθεια ἡ εὐ ἔβεια,

2) πάντα τὰ παραγόμενα ἐκ τῶν ΕΥΩ ρημάτων π.χ. βασιλεία (βασιλεύω), κολακεία (κολακεύω παιδεία (παιδεύω).

—Τὰ ἄλλα γράφονται μὲ Ι π χ. κακία (κακός) σοφία (σοφός) ἡ τιμήσας γράφεται μὲ ὀξεῖαν διότι καὶ ἡ λήγουσα εἶναι μακρά. Προῆλθεν ἀπὸ τὸ τιμήσαντ-ς. Τὸ ΝΤ πρὸ τοῦ ς ἀποβάλλεται καὶ τὸ Α βραχύ, ἔγινε Α μακρόν. Ἀλλὰ τὸ οὐδέτερον περισπᾶται (τιμῆσαν), διότι ἀπεβλήθη μόνον τὸ Τ.

Ὁμοίως, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, πᾶσι μὲ περισπωμένην ἐνῶ τὰ πάντα, πάντες μὲ ὀξεῖαν, διότι τὸ Α μένει βραχύ (ὄχι ἀπεβλήθησαν ΝΤ). (Συνεχίζεται

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Κάποιος ἐξηγεῖ πῶς κέρδισε στὴν ρουλέττα ἕνα σημαντικὸ ποσόν:

—Εἶδα στὸν ὕπνο μου τὸν ἀριθμὸ 3 καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἀριθμὸ 8 Σκέφθηκα ὅτι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ εἶχαν κάποια σημασία. Εἶπα λοιπόν: Τρεῖς ἐπὶ ὀκτὼ μᾶς κάνουν 26. Γιαντάρισα λοιπὸν στὸ 26 καὶ κέρδισα!

***

Ὁ νεαρὸς προικοθήρας κάνει ἐρωτικὴ ἐξομολόγηση στὴν κόρη τοῦ τραπεζίτη.

—Μ' ἀγαπᾶς πραγματικά; ρωτᾶ ἐκείνη.

—Θάζω στοίχημα δυο ἑκατομμύρια δραχμές, ἀπαντᾶ ἐκεῖνος ὅτι ποτὲ πρὶν ἄνθρωπος δὲν σ' ἔχει ἀγαπήσει χωρὶς συμφέρον, ὅπως ἐγώ!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

35ον

—Γιατί,

—Ἴσως ἐρῶ ἄλλη διεύθυνσι κι ἄλλον τρόπο ἀλληλογραφίας, ποὺ νὰ μᾶς ἐξασφαλίζῃ ἀπὸ κάθε εἶδους νὰ ἔχουν τὰ γράμματά μας οἱ ξένα λόγια. Πρέπει, καθὼς καταλαβαίνεις, νὰ πάρωμε ὡρισμένα μέτρα καὶ νὰ εἴμαστε πρακτικοί, παιδὶ ξέρεις.

Ἡ σκέψις τοῦ Λεωνίδα εἶχε πολλὴ ὑστεροβουλία. Ἤθελε νὰ κερδίσῃ καιρό, μὲ τὴ δικαιολογία νὰ μὴ χάσῃ τὸ κορίτσι.

Ἂν ἀπεφάσιζε τὴ συνέχεια γιὰ δική του λογαριασμό την ἄλληλο γραφία, ἦταν φυσικὰ ἀπαραίτητο νὰ δώσῃ διεύθυνσι. Ἂν κάλι ἔκανε ὅτι θὰ ἔστελνε ὁπωσδήποτε τὰ γράμματα στὴν ὁποία θέσι, ἀκλούθητα δὲν θὰ ἔγραφε στὴν Ἑλένη καὶ ἔτσι αὐτόματα τελείωνε ἡ ἀλληλογραφία. Πάντως δὲν ἤθελε, καὶ δὲν ἔπρεπε, νὰ ἔρθῃ ἀκόμη στὴ διεύθυνσι τοῦ Στέλιου, ὅπως πρῶτα.

Τὸ ἀνέφικτο γιὰ τὴν εὕρηκε κολύτερη λύσι γιὰ τὴ στέψι του.

Τότε θὰ ἀποφάσιζε νὰ μοῦ γράψῃ ἀπὸ ἄλλη γνωστὴ διεύθυνσι.

—Ναί, βέβαια, θὰ σοῦ γράψω....

Ἀλλὰ ποιά ἦταν ἡ διεύθυνσί της.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ τοῦ ἦρθε τοῦ Λεωνίδα νὰ ρωτήσῃ. Εὐτυχῶς συγκρατήθηκε ἐγκαίρως. Ἀφοῦ πάσου σάζανταν αὐτὸς γιὰ ρόβας ἔκρεμε νὰ τοῦ εἶναι γνωστὴ ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑλένης στὴν Ἀθήνα.

Ἡ ὥρα στὰ μεταξὺ εἶχε περάσει πολύ, κι' ἔπρεπε νὰ χωρίσουν.

—Εἶναι καιρὸς νὰ ξαναρχίσῃ σπίτι, εἶπε ἡ Θέκλη ἀνήσυχη καὶ σηκώθηκε. Ἡ κυρία θὰ ἔχει ξυπνήσει τώρα.

Ὁ Λεωνίδας ἦταν ἀπελπισμένος.

—Δὲν θὰ σὲ ξαναδῶ, Ἑλένη;

—Πότε φτάνεις πίσω γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη;

—Αὔριο τὸ πρωί, στὶς ἑξ...

Δυστυχῶς εἶναι ἀδύνατο ἀπόψε τὴν ὥρα νὰ βγῶ ἀπὸ τὸ σπίτι.

Κάπως νὰ χάσουμε τὴν ὥρα μας οἱ ἄχρηστοι κουβεντολόγημα, παρατήρησε ὁ Λεωνίδας.

—Τί νὰ γίνει; Βλέπεις ὅτι δὲν ἀνήκομε ἀκόμα στὸν ἑαυτό μας. Ἐλπίζω ὅμως νὰ ξαναϊδωθοῦμε σύντομα, καὶ τότε δὲν θὰ χωρίσουμε πιά. Καὶ πρόσθεσε, κυττάζοντάς τον κατάματα μὲ εἰλικρίνεια βλέμμα Τί λὲς Λευκά; Δὲν θὰ εἶναι βαῦμα τότε;

Ναί.... βέβαια.

—Τότε θὰ ζοῦμε μονάχα γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο καὶ δὲν θὰ βλέπουμε πεντάρα στὸν κόσμο...

Τὰ λόγια τοῦ καριτσιοῦ εἶχαν τόση πεποίθησι κι ἐβεβαίωναν τόση βέβαιη ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον, ποὺ ἔκαμαν τὸ νέον να ἀνατριχιάσῃ.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Λεωνίδας θὰ εἶχονταν νὰ μὴν ἔχῃ κανένα δεσμό.

Ἡ καρδιά του ξεχείλιζε ἀπὸ πάθος, κι' ἡ γοητεία τῆς ἀνέλπιστης κατακτήσεως τὸν τραβοῦσε σὰ μαγνήτης. Στὰ χείλη του ἦρχονταν λόγια τρελλά, φράσεις νεμάτες φλόγα καὶ πόθο, ποὺ δὲν τολμοῦσε νὰ ξεστομίσῃ.

Ἄθελα καὶ μὲ δυσφορία ἔβλεπε τὴ φαντασία του ἡ μορφὴ μιᾶς ἄλλης γυναίκας νὰ τὸν κυττάζῃ αὐστηρὰ παραπονεμένα μαζί, μιᾶς γυναίκας ποὺ εἶνε κλέψει μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ μὲ τὰ ἴδια φλογερὰ λόγια ἀπὸ τὸν ἴδιο παιδικό φίλου ποὺ ἐκράδιδε καὶ τώρα, γιὰ δεύτερη φορά. Ἐπίμονα ἔμενε καρφωμένη ἡ μορφὴ τῆς Λέλας στὸ μυαλό του, καὶ τὸν ἐμπόδιζε νὰ κάμῃ κάτι ποὺ ἴσως δὲν θὰ ἄφηνε ἀργότερα περιθώρια γιὰ ὑποχώρησι.

—Ναί, Ἑλένη, δὲν θὰ βίνουμε πεντάρα στὸν κόσμο... περιωρίσθηκε νὰ ἀπαντήσῃ, κάπως ἄτονα καὶ βεβιασμένα.

Ὅμως τὸ τελευταῖο φίλημα τοῦ προσωρινοῦ χωρισμοῦ, ἐξ ἴσου θερμὸ καὶ παράφορο ὅπως τὸ πρῶτο, δὲν ἄφησε καιρὸ στὴν Ἑλένη νὰ παρατηρήσῃ τὸ χλιαρὸ τόνο ποὺ εἶχαν τὰ λόγια του.

—Πήγαινε σιὰ καλό, Λευκά μου.

—Κι' ἐσύ, Ἑλένη, καλὸ ταξίδι.

—Μὴν ἀργήσῃς νὰ μοῦ γράψῃς. Θὰ περιμένω τὴν καινούργια διεύθυνσι, γιὰ νὰ σοῦ γράψω κι' ἐγώ...

—Ναί, Ἑλένη. Δὲν θ' ἀργήσω.

***

Ὅταν ὁ Λεωνίδας γύρισε στὴ Θεσσαλονίκη, ἡ πρώτη του δουλειὰ ἦταν νὰ καταταχισθῇ γιὰ τὴν κατάστασι τοῦ Στέλιου. Ἔπειτα θὰ κανόνιζε τὴ θέσι του ἀναλόγως.

Ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἀνησυχοῦσε ἦταν, μήπως ὁ Στέλιος εἶχε μιλήσει γιὰ τὸ περιστατικὸ τοῦ σταθμοῦ πρᾶγμα ποὺ ἀνέτρεπε φυσικὰ ὅλη τὴν προοπτικὴ γιὰ τὸ μέλλον καὶ χαλοῦσε τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ εἶχε τὸ ταξίδι του στὴ Φλώρινα. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ προλάβῃ μὲ κάθε τρόπο, τώρα ποὺ ἡ ὑπόθεσι μὲ τὴν Ἑλένη εἶχε μπῆ σ' ἕνα διαφορετικὸ δρόμο.

Ἄλλη φροντίδα τοῦ Λεωνίδα ἦταν νὰ μάθῃ τὴ διεύθυνσι τῆς Ἑλένης στὴν Ἀθήνα. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ τόσο δύσκολο. Μὲ κάποιο πρόσχημα θὰ ζητοῦσε νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ στὴν ἀλληλογραφία τοῦ Στέλιου, καὶ θὰ τὴν ἔπαιρνε ἀπὸ ἕνα φάκελλο.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο ἀπαιτοῦσαν μιὰ ἐπίσκεψι στοὺς Γιαλαμάδες, κι' ἔτσι, ἀφοῦ πετάχθηκε πρῶτα γιὰ μιὰ στιγμὴ στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ δῇ τὴ γυναίκα του, τράβηξε κατ' εὐθεῖαν στοὺς γονεῖς τοῦ Στέλιου, δίχως τὰ χάσῃ καιρό.

Τοὺς βρῆκε στὴν ἴδια πάντα ἀπόγνωσι γιὰ τὴν τύχην τοῦ παιδιοῦ τους.

—Τί νέα ἀπὸ τὸ Στέλιο; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον. Δὲν μάθατε τίποτα;

—Τί νὰ μάθουμε; Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια.

—Δηλαδή;

—Δὲν γίνεται δυστυχῶς τίποτα Οὔτε μὲ παρακάλια, οὔτε μὲ Χρήματα. Ἔτσι ὅπως εἶναι μπερδεμένα τὰ πράγματα...

—Μάθατε τουλάχιστον γιατὶ τὸν κρατοῦν;

Ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου διηγήθηκε τότε στὸ Λεωνίδα ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἀνεξήγητη συκωμιὰ πέ κάποιου μυστηριώδη σαμποτέρ τῆς Ἀθήνας, κι' ὁ φίλος τοῦ Στέλιου ἐνοιωσε μιὰ ἐνδόμυχη χαρὰ ἀπὸ τὴν πληροφορία. Ὥστε λοιπὸν ὁ Στέλιος δὲν εἶχε μιλήσει γιὰ τὸ σταθμὸ καὶ γιὰ τὴν Ἑλένη Αὐτὸ ἦραν ἐλαφρυτικό.

—Καὶ τώρα;

Καὶ ὁ Γιαλαμᾶς καὶ ἡ γυναίκα του ἔκαμαν ἕνα μορφασμό, ποὺ ἤθελε νὰ πῇ ὅτι μόνο ὁ Θεός μποροῦσε τὰ ξέρῃ ποὺ θὰ ἔφταναν τὰ πράγματα.

Ἀλλὰ ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου ἐθυμήθηκε τὴν ἀόριστη ὑπόσχεσι τοῦ Λεωνίδα πρὶν φύγει γιὰ τὴν Φλώρινα, ἔχοντας σιὰ νοῦ του νὰ φανερώσῃ, ὅπως εἴδαμε, τὴν ὑπόθεσι στὴν Ἑλένη καὶ νὰ διαφωτίσει ἔτσι τὸ μυστικὸ τῆς παρουσίας τοῦ Στέλιου στὸ σταθμό. Φυσικὰ οὔτε γιὰ τὴ σκέψι του αὐτή, οὔτε γιὰ τὸ ταξίδι του στὴ Φλώρινα εἶχε φανερώσει τὸ παραμικρό. Ἁπλῶς εἶχε πῆ: «Ἴσως μπορέσω νὰ κάμω κάτι».

—Μήπως ἔκανες ἐσὺ τίποτα Λεωνίδα; ρώτησε ἀξαφνα ἡ μητέρα.

—Δυστυχῶς τίποτα τὸ θετικὸ ἀκόμα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον ε' Ἐθνικόν· κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐγκατεστημένος μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του

Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΨΑΛΤΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Μπαταρίες Μπέρεκ, Μπάλεξ, Ἀτομὶκ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ

Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεσθε ἀπὸ τὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ

Ἀνεξ. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χαρίσση

ΒΕΡΟΙΑ

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος τυπογραφείου
και Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΚΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	500
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διαγραφέων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2281)ν ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ)νίκης.

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ)ΚΩΝ ΑΣΦΑ)ΩΝ ΥΠΟΚ)ΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐργοδότας ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου αἱ ὀφειλαὶ πρὸς τὸ Ι.Κ.Α. διὰ τὸ μέχρι 30)6)59 χρονικὸν διάστημα ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ ἐξοφλοῦνται εἰς τριάκοντα ἓξ (36) μηνιαίας δόσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὀφείλονται εἰσφοραὶ διὰ τὸ μετὰ τὴν 1)7)59 χρονικὸν διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον ζητήσωσι τοῦτο.

Καλοῦνται δθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως σπεύσουνκαὶἐπωφεληθοῦν τῶν παρεχομένων διευκολύνσεων, διότι ἄλλως θέλει ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῶν ὀφειλομένων μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν.

Ἐκ τοῦ Ὑποκ)ματος ΙΚΑ
Βεροίας

ΜΑΘΗ)ΤΙΚΟΙ ΜΟΥ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ 7,8,9,10 (ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΡΙΤΩΝ)

Γιὰ κάθε πρᾶγμα στὴν ζωήν μας προτοῦ τὸ πράξωμεν πρέπει νὰ τὸ σκεφθῶμεν Γιατί ὅμως; Μήπως μᾶς βιάζει κανείς; Ὄχι. Μά τότε; Ἁπλούστατο. Γιατί θέλομεν αὐτὴ ἡ πρᾶξις μας νὰ βασίζεται κάπου. Νὰ ἔχῃ μίαν ἀνταπόκρισιν. Ἀλλοιῶσον, ἂν κάθε μας ἐνέργεια ἦταν ἄσκοπη. Τότε θὰ ἐξέλειπεν καὶ ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ Πολιτεία ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερο ἡ ἀνθρωπιά. Ἐπάνω σ'αὐτὸ ἀκριβῶς βασιζόμενος ὁ Πλάτων μᾶς συνέθεσε μὲ δικά του λόγια τὸν διάλογο μεταξὺ Σωκράτους καὶ Κρίτωνος. Αὐτὴ ἡ διαλογικὴ συζήτησις αὐτῶν τῶν δύο ἀποτελεῖ δι'ὅλους μας σήμερον ἀλλὰ καὶ ἀπατελεῖται τὸν ἠθικὸν νόμον κάθε ἐντίμου καὶ τιμίου πολίτου. Χωρίζεται σὲ 17 κεφάλαια.

Θὰ ἐξετάσωμεν ὅμως τὰ 7, 8, 9, 10.

Γενικῶς παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Σωκράτης χρησιμοποιεῖ τὴν μέθοδο διὰ τῆς ἐρωτήσεως. Τὰ ἐρωτήματά του εἶναι τόσον ἀκράδαντα ὥστε πάντοτε ὁ Κρίτων εἶναι καταφατικὸς στὶς ἀπαντήσεις του. Τί μποροῦσε ν' ἀπαντήσῃ ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα ν α ι, ὅταν τὸν ρώτησε γιὰ τὸν γυμναζόμενον. Ποῖος μπορεῖ νὰ τὸν κρίνῃ καλύτερα ἐκτὸς τοῦ γυμναστοῦ; Μήπως οἱ πολλοί; Ὄχι. Γιατί αὐτοὶ μπορεῖ νὰ εἶναι εἰδικοὶ σὲ ἄλλα ζητήματα ὄχι ὅμως καὶ γνῶσται τοῦ Γυμναζομένου. Ἄρα δὲν μποροῦμε ν'ἀκοῦμε τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ τὸν εἰδικόν. Ἔτσι ἀκριβῶς ἔπραξεν καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κατὰ τὴν στιγμὴ τῆς προσευχῆς του πρὸς τὸν Θεόν. Βλέπομε τὰ ἀνθρώπινά του αἰσθήματα. Θέλει νὰ μὴ τιμωρηθῇ ἀπὸ τοὺς πολλούς. Καὶ ὁ εἰδικὸς θέλει νὰ τιμωρηθῇ. Γιατί ὅμως; Γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι οἱ πολλοὶ ἔχουν ἄδικο. Γι'αὐτὸ τὸν ἐσταύρωσεν ὁ εἰδικός. Ἐὰν ὁ γυμναζόμενος ἀκολουθοῦσεν τὴν γνώμη τῶν πολλῶν τί θὰ ἐγίνετο; Δὲν θὰ κατέστρεφε τὸ σῶμα του καὶ ἴσως καὶ τὴν ψυχήν; Βεβαίως, θὰ ἦτο αὐτοκαταστροφεύς. Οἱ πολλοὶ θὰ τοῦ ἔλεγαν πότε ναί, πότε ὄχι. Μὰ μὲ δυὸ ἄκρα ἀντίθετα δὲν ἐπέρχεται ποτὲ συνεννόησις. Ἔτσιθὰ κατηντοῦσεν καὶ ψυχικῶς ἀσθενής; Ἡ ἀσθένεια τοῦ σώματος ἐπηρεάζει τὴν ψυχήν. Οἱ ἐπηρεασμοὶ εἶναι δύο εἰδῶν: Ὁ εἷς κλείνει πρὸς τὸ καλὸν καὶ ὁ ἄλλος πρὸς τὸ κακόν. Μόνον μὲ τὴν ὀρθὴν σκέψιν θὰ δῇ ὁ ἄρρωστος ποῖος ἐπηρεασμὸς τὸν συμφέρει. Μὰ ὀρθὴ σκέψις δὲν ἐπέρχεται μὲ ἀρρωστημένο σῶμα. Ἄρα ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἀρρωσταίνεις παύει νὰ εἶσαι ψυχικῶς ἤρεμος. Δὲν μπορεῖς νὰ σκεφθῇς τίποτε. Τότε, πῶς δὲν θὰ ἀρρωστήσωμεν; Μόνον ἀκολουθῶντας τὴν γνώμην τοῦ εἰδικοῦ. Ἔτσι βλέπομε ὅτι ἡ ἀρρώστεια μὲ ψυχικὴ ὁμαλότητα δὲν συμβαδίζουν. Καὶ ἑπομένως γιὰ νὰ εἶσαι σωματικῶς καὶ ψυχικῶς καλά, πρέπει ν'ἀκοῦς τὴν ἐντολὴ τοῦ ἐπαίοτνος. Τῶρα ὅμως σὰν ἄνθρωποι ποὺ ἔχομε ὅλοι τὰ πάθη μας καὶ ἕνα ἀπ'αὐτὰ εἶναι ἐκ φύσεως ἡ ἐκδίκησις, εἶναι καλὸν πρᾶγμα ἢ ὄχι. Σ' αὐτὸ καλεῖται ν' ἀπαντήσῃ ὁ Κρίτων. Θέλει ὁ Σωκράτης νὰ τοῦ ἀποδείξῃ τὸ ὄχι τοῦ ἀνωτέρω. Τί κοινωνία θὰ ὑπῆρχε τότε γεμάτη μὲ ἀντιδικίες; Ποῖος θὰ μποροῦσε νὰ προκόψῃ; Κανείς. Σήμερον ἀπαγορεύει ἡ Θρησκεία μας τὸ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Ἐφαρμόζονταν, ὅμως πρὶν χιλιάδες χρόνια. Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶχαν τὴν σημερινήν μας διανοητικὴν ἱκανότητα. Θεωροῦσαν τὸν ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ τὸ πιὸ νόμιμον μέσον. Περνοῦν τὰ χρόνια καὶ τὸ ἐφαρμόζουν πιὸ σκληράτερα. Ἔτσι ἔρχεται μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐστάλη στὴ γῆ. Μία ἀπὸ τὶς φροντίδες του ἦτο νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀντιδικία. Μὰ δυστυχῶς καὶ πάλιν οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν ν'ἀντιληφθοῦν τὴν μεγάλη ἀλήθεια. Ἔτσι καὶ ὁ Σωκράτης ποὺ παρομοιάζεται πάντα σὰν ἕνας Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, θέλει νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἀντιδικία, Δὲν τὸ θεωρεῖ σωστό. Δὲν μπορεῖ λέει νὰ προσδέψῃ ὁ ἄνθρωπος μὲ αὐτήν. Ἂν ὁ Σωκράτης πίστευεν στὴν ἐκδίκησι θὰ ἐκδικοῦσεν τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος του καὶ θὰ ἔφευγεν. Στάθηκεν ὅμως πιστὸς σύντροφος αὐτῶν. Οἱ Νόμοι λέει προῆλθαν ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν ἐπαίοντων Οἱ ἐπαίοντες ἐξελέγησαν ἀπὸ τοὺς πολλούς. Ἄρα ἐφ' ὅσον ὁ εἰδικὸς ἀντιπροσωπεύει τοὺς πολλοὺς τότε οἱ πολλοὶ δὲν μποροῦν νὰ μεταβάλουν γνώμην περὶ αὐτοῦ-ἂν εἶναι βεβαίως λογικῶν φρονημάτων—σὲ καμίαν περίπτωσιν. Ἔτσι καὶ ἐγὼ λέει ποὺ εἶμαι εἷς ἐκ τῶν πολλῶν δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ὁ ἐπαίων ποὺ ἔβγαλε αὐτὴν τὴν ἀπόφαση γιὰ μένα δὲν εἶχε σῶας τὰς φρένας. Ἦτο λογικώτατος. Ἔτσι μέσα σὲ λίγες παραγράφους μποροῦμε νὰ βγάλουμε μεγάλες ἀλήθειες, ποὺ ἴσως πάνω σ' αὐτὲς στηρίζεται ὁ Νόμος τῆς ζωῆς κάθε ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος καθορίζει τὴν λειτουργία τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ὁποία θεωρεῖται σήμερον ἡ ὁπου δαιοτὲρα ἀπ' ὅλες.

Γεώργιος Θ. Βλαχογιάννης
Μαθητὴς Ἰ.Γ' «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Σον Τὰ πράγματα ἐβάδιζαν τὴν μοιραίαν πορείαν των. Ὁ Ἀμπουλαυμπούτ Πασᾶς, εὑρισκόμενος εἰς τὴν Χαλκιδικήν; ἔλαβε γνῶσιν τῶν συμβαινόντων εἰς τὴν Νάουσαν, καθὼς καὶ τὸ σχέδιον τῆς καταλήψεως τῆς Βεροίας ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν. Δὲν ἦτο δυνατόν, ὅμως νὰ ἀφήσῃ ἀκόμη τὴν Χαλκιδικήν. Καὶ διὰ τοῦτο' διέταξε τὸν Κεχαγιὰ μπέην (τοποτηρητήν του) νὰ παραλάβῃ στρατὸν καὶ νὰ ἀπεύσῃ πρὸς τὴν Βέροιαν καὶ ἀντικρούσῃ τοὺς Ναουσαίους. Διέταξεν ἐπίσης τοὺς ὑποδιοικητὰς Βαδενῶν καὶ Γενιτσῶν, νὰ στρατολογήσουν ἐθελοντὰς καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμοι πρὸ πάσης ἐπιθέσεως.

Ὁ Κεχαγιὰ βέης ἔπραξεν ὅπως διετάχθη ἐστειλε στρατὸν εἰς τὴν Βέροιαν ὑπὸ τοὺς Ἀλῆ βέην καὶ Ταχὶρ βέην, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν χωρίων τοῦ Βαρβαρίου καὶ τοῦ Ρουμλουκιοῦ ἔφθασαν ταχέως εἰς τὴν πόλιν.

Ἐκεῖ τοὺς συνήντησε μετ' ὀλίγον καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κεχαγιὰς μὲ 1.500 ἄνδρας. Λαβὼν δὲ πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τῆς παρεμβολῆς τῶν ἐπαναστατῶν, κατέλαβεν ἐπικαίρους θέσεις, καὶ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ὑπεδέχθη τοὺς ἐπαναστάτας μὲ ζωηρὸν πῦρ.

(Ἐκ τοῦ βιβλίου «Μακεδονία» τοῦ Κ. ΣΝΩΚ»)

(Συνεχίζεται)

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορώφ.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἀγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶτυροκομικῶν προϊόντων ὡς καὶ βούτυρο κατσικίσιο στὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
"Ο ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ
Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00
Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνότατα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτυπώσεις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλῆρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

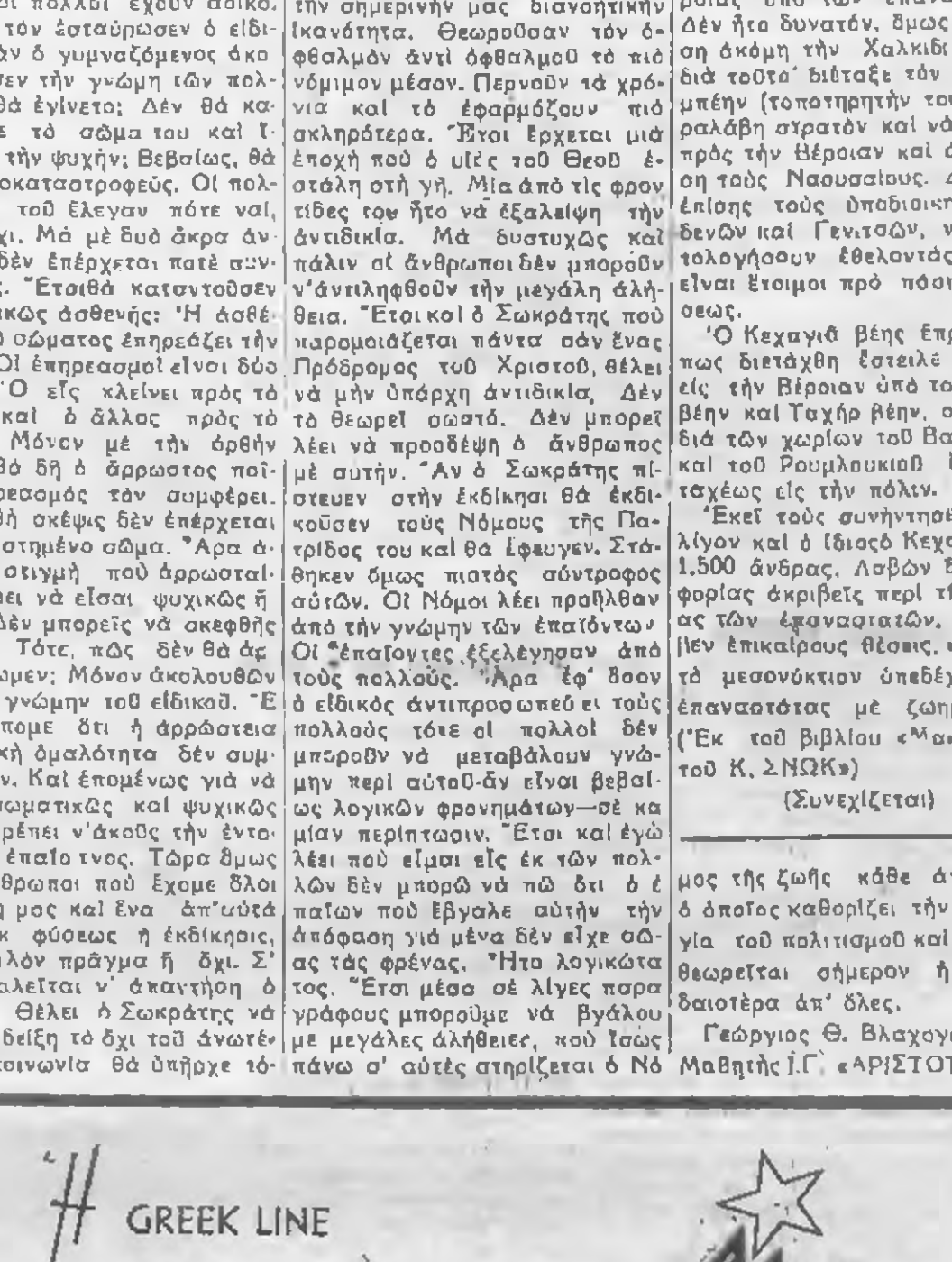

Γ/Π "Ὀλυμπία"
Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ
Ἕνα ταξίδι μὲ τὸ "Ὀλυμπία,, ἀποτελεῖ ἀλησμόνητη ἀπόλαυση τῆς ζωῆς σας.
GREEK LINE ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—Τὰ τελευταῖα γεγονότα ποὺ σχετίζονται μὲ τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ οἱ ἐπεμβάσεις τῶν Νομαρχῶν δὶδ συνώξουμπέρασμα. Ἡ Αὐτοδιοίκησις εἰς τὴν Ἑλλάδα κινδυνεύει καὶ μαζί της καὶ ἡ Δημοκρατία, διότι ἡ ἀποκέντρωσις καὶ εἰδικώτερα ἡ Αὐτοδιοίκησις ἀποτελεῖ βάθρον τῆς Δημοκρατίας.

—Ἐνῶ, δηλαδὴ ἀνέμενεν κανεὶς νὰ ἰδῇ κάποιαν βελτίωσιν, νὰ καταστοῦν, δηλαδή, καὶ οἱ Νομοὶ αὐτοδιοικούμενοι Ὀργανισμοὶ (ὅπως στὴν Γαλλίαν ἢ τὰ Καντόνια τῆς Ἑλβετίας κτλ) ἀντιθέτως ἡ αὐτοδιοίκησις καταλύεται.

—Αἰτία εἶναι ὁ ἔλεγχος ποὺ γίνεται ἀπὸ τὶς Νομαρχίας. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ προϋποθέσεις ἐκείνες ὥστε νὰ ἐμπνεύσῃ πίστιν ὁ θεσμὸς τῶν Νομαρχῶν. Ὅταν ὁ Νομάρχης δὲν εἶναι ἰσόβιος ἀλλὰ μόνιμος ὑπὸ αἵρεσιν, ὑποκείμενος εἰς τὶς θελήσεις τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, πῶς νὰ καταρθώσῃ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν Νομὸν νὰ μὴ γίνῃ καὶ ἀντιπρόσωπος ἢ συνεργός τοῦ κόμματος ποὺ κυβερνᾷ;

—Δὲν εἶναι δυνατόν, ὅμως οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ, Δήμαρχοι οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων κτλ. νὰ παύωνται ἀπὸ τοὺς «διωρισμένους» Νομάρχας. Ἔτσι προσβάλλεται ἡ λαϊκὴ κυριαρχία, ἐκ τῆς ὁποίας—κατὰ τὸ Σύνταγμα—ἀπορρέει πᾶσα ἐξουσία.

Μὲ ποιὸ λοιπόν, δικαίωμα ὁ κ. Νομάρχης—ὁ ὁποιοσδήποτε—καταργεῖ τὸ σύνταγμα μὲ τὸ πρόσχημα, ὅτι ἐφαρμόζει τὸν Νόμον;

—Ἡ ἁρμοδιότης τῶν Νομαρχῶν πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ἂς ἐκτελῇ τὶς διαταγὲς τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀνατρέπῃ τὰ παραγγέλματα τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Πολιτεύματος. Ἀλλοιῶς δὲν ἔχομε Δημοκρατία, ἀλλὰ Δικτατορία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

—Ἤλθαν οἱ γιορτὲς διὰ νὰ διαπιστώσωμεν καὶ πάλιν ὅτι ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια εἰς τὸν τόπον μας εὑρίσκεται σὲ ἀνυπαρξία, διότι δὲν εἴδαμε μόνον τοὺς δρόμους γεμάτους ἀπὸ ζητιάνους, ἀλλὰ καὶ τὰ Μητροπολιτικὰ μέγαρα γεμάτα ἀπὸ Γυναικόπεδα.

—Ἔβλεπες μητέρες ρακένδυτες μὲ παιδάκια μελανιασμένα ἀπὸ τὸ κρῦο. Ἡ κοινωνία ἄγνοεῖ τὴν ὕπαρξιν τῶν φτωχῶν.

Καὶ διερωτᾶται κανείς, πῶς θὰ στηρίξωμεν τὴν κοινωνίαν, ὅταν οἱ αὐριανοὶ βλαστοὶ τῆς ἀρχίζουν τὴν ζωήν τους, πεινασμένοι χωρὶς δῶρα, χαράν; Ὡραία Κοινωνία. Ποῦ εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας; Γιατὶ ὑπάρχει; Γιὰ νὰ τακτοποιεῖται ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ οἱ κ.κ. Μανδαρῖνοι;

Νά, γιατὶ τὸ Κοινωνικόν μας κινδυνεύει. Ὄχι ἀπὸ θεωρητικὰ συστήματα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν σκληρὴν πραγματικότητα.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ

Νομίζομεν, ὅτι, ὅταν τὸ 1953 ἱδρύθηκεν ἡ Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας, ὁ Δῆμος Βεροίας ἀνέλαβε νὰ συνδράμῃ μὲ ποσὸν 10.000 δρχ. Γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Δῆμος ἔχει οἰκονομικὲς δυσχέρειες, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν, ὅτι ἡ Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας εἶναι ἡ μοναδικὴ εἰς τὸν Νομὸν μας (Μπράβο πολιτισμός!!!) καὶ ὅτι ὁ Δῆμος Βεροίας ἔχει ὑποχρεώσεις διὰ τὴν πνευματικὴν τροφὴν τῶν δημοτῶν του.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

Ἀποροῦμεν, διατὶ ἐφέτος αὔτε ὁ Δῆμος, οὔτε ὁ Τ.Ο.Β. ἐφρόντισαν νὰ δημιουργήσουν ἕνα Χριστουγεννιάτικο δένδρο. Γιατί; Ἀφοῦ ἐφέτος ὑπῆρχαν οἱ γιρλάντες διατί νὰ μὴ στολισθῇ καὶ φωτισθῇ τοὐλάχιστον ἕνα ἐλατο τῆς Ἐλπίδας;

ΣΚΛΕΚΤΑ ΕΝΤΥΠΑ

«ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ 1960»

—Πήραμε τὸ πρῶτο τεῦχος 1960 τοῦ διαλεχνοῦ περιοδικοῦ ποὺ ἐκδίδει ὁ ποιητὴς κ. Ντίνος Χριστιανόπουλος, στὴ Θεσσαλονίκη μετὰν τίτλο «Διαγώνιος».

—Τὸ κάθε τ!, ποὺ φιλοξενεῖται στὶς 56 σελίδες τῆς «Διαγωνίου ἔχει δύο χαρακτηριστικά, ὅτι διαλέχτηκε μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ εἶναι γιὰ αὐτὸ ἐκλεκτὸ καὶ ὅτι παρουσιάζεται πολὺ ἐπιτυχημένα καὶ πρωτότυπα.

—Ὁ Τσέχος καλλιτέχνης κ. Κάρολος Τσίζεκ ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ συλλαμβάνῃ μὰ καὶ νὰ ἐκτελῇ ἰδιόρρυθμα ἐκεῖνο, ποὺ θέλει.

—Ἡ διακόσμηση κάθε τεύχους—ποὺ εἶναι ἐξάμηνο—ἔχει καὶ τὸν δικάντηςχαρακτῆρα, ποὺ ἐναρμονίζεται καιμὲ τὴν ἐποχή.

—Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος περιέχονται: Δέκα ποιήματα τοῦ Νίκου—Ἀλέξη Ἀσλάνογλου, τέσσερα μικρὰ πεζογραφήματα («παρόξες») τοῦ Φράντς Καφκά, σὲ μετάφραση τῆς Ἄννας Μαρινάκη ἕνα δοκίμιο τοῦ Πέτρου Κεφαλᾶ, ἐννιὰ ποιήματα τῆς Νίνας Κοκκαλίδού, Ἀφήγημα τοῦ Μ. Μ. σὲ μετάφραση τοῦΧριστ. μιὰ μελέτη τοῦ Σάκη Παπαδημητρίου γιὰ τὴν τζάζ, ἐννιὰ ποιήματα τοῦ Ντίνου Χριστιανόπουλου ἀπὸ τὴν συλλογὴ «Ἀγυπεράσπιστος καημός», μιὰ πράξη τοῦ Νίκου Γαβριὴλ Πεντζίκη, τέσσερα ποιήματα τοῦ Σαλβατόρε Κουαζιμόντο, σὲ μετάφραση τοῦ Κάρολου Τσίζεκ, κριτικὰ σημειώματα τοῦ Ντ. Χρισ. γιὰ τὶς νέες ποιητικὲς συλλογὲς τοῦ Γ. Θ. Βαφόπουλου Δ.Π. Παπαδίτσα καὶ Σ. Βαβούρη καὶ κριτικὰ σημειώματα τοῦ Παν. Μουλλᾶ γιὰ τὸ πεζογραφικὸ ἔργο τοῦ Ε. Γονατᾶ, Ἀντ. Σιμαράκη καὶ τοῦ Ρένου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Βασίλειος Φιλιππίδης ἐπὶ τῇ μεθαυριανῇ ἑορτῇ του δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

—Σ' αὐτοὺς ποὺ συμμετεῖχαν στὴν χαρά μας, στοὺς χθεσινοὺς μας γάμους, ἐκφράζομε θερμὲς εὐχαριστίες.

Νίκος καὶ Κούλα Παναγιωτίδη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

—Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου ὅπως ἐκφράσω δημοσίως τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν καὶ καθηγητὰς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» οἵτινες διὰ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξαετοῦς φοιτήσεώς μου, συνέβαλον εἰς τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς μόρφωσίν μου ὥστε εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσίν μου ἐκ τοῦ Γυμνασίου τούτου νὰ ἐπιτύχω εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 22|12|1959

Ἀργύριος Γκουντάρας
Φοιτητὴς Γεωπονίας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

—Θεωρῶ ἱερὸν καθῆκόν μου ὅπως ἐκφράσω δημοσίως τὰς εὐχαριστίας μου τόσον εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν ὅσον καὶ εἰς τοὺς κ.κ Καθηγητὰς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» διὰ τὰ ἐφόδια ὅτι νὰ μοῦ παρῆξαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς φοιτήσεώς μου ὥστε εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσίν μου ἐκ τοῦ Γυμνασίου νὰ ἐπιτύχω εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν Σχολῶν Νομικῆς καὶ Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Νικόλαος Μελτσανίδης
Φοιτητὴς Νομικῆς

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον, διδάσκαλον κ. Μερκούριον Κούτραν, ποὺ ἔνωσε τὴν τύχην του μὲ τὴν δ. Ἀλκμήνην Ρήγα, εὔχομαι ὁλόψυχα συζυγικὴν εὐτυχίαν Γ.Χ.Χ.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ...

—Ἕνας χρόνος, ἀκόμη, ἀνῆ καὶ εἰς τὸ πάνθεον αὐτοῦ, ποὺ πέρασε καὶ καὶ ἕνας ἄλλος προβάλλει. Ὁ ἄνθρωπος στὸν τόπο τῆς συναντήσεώς τους μένει μὲ λύπη καὶ φόβο. Μὲ λύπη, γιατὶ ἀπέκτησε ἕνα μεγαλύτερο παρελθόν, μὲ φόβο γιατὶ ἀνοίγεται μπροστά του ἕνα χάος, ἄγνωστο. Καὶ ἐκεῖνο ποὺ καυράζει τὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ ἀβεβαιότητα.

—Σ' αὐτὸ τὸ μάλλωμα τῶν χρόνων εἴμαστε θεατὲς ἢ καλύτερα κομπάρσοι.

Ἄθελα συμμετέχομε. Ἡ πάλη τοῦ χρόνου εἶναι βίωμά μας.

—Ἕνας χρόνος πέρασε, μὰ δὲν πέρασε καὶ ἡ θύμησή του, τὰ ἀποτελέσματα τῆς παρουσίας του. Τί νὰ προτασκεφθῇ κανένας. Τὶς ἰδικές του χαρὲς καὶ λύπες. Τὰ ὀνείρατα, ποὺ ἔμειναν φαντασιώσεις. Τὶς ἐλπίδες ποὺ ἔμειναν ἄφτερες ἢ τὰ συντρίμμια αὐτῶν, ποὺ ἤθελε νὰ κτίσῃ;

***

—Στὸ μεταίχμιο τοῦ δρόμου, ὅπου τελειώνει τὸ γνωστὸ καὶ ἀρχίζει τὸ ἄπειρο βρίσκεται ὁ ἄνθρωπος. Ἔκαμε «παράδους» πλησιάζει σὲ ξένους πλανῆτες.

Κατόρθωσε νὰ μετριάσῃ τὴν παντοδυναμία τοῦ ἄφαστου χώρου καὶ νὰ ἀφήσῃ ἐνθύμια στὴ Σελήνη ποὺ πρῶτα χορογράφησε λαοῦσε κορεϊδευτικά.

Νά, ἕνας ἀπολογισμὸς ἑνὸς κομματιοῦ τοῦ εἶναι μας. Νὰ τί μπορέσαμε νὰ πραγματοποιήσωμε ἀπ' αὐτά, ποὺ θέλαμε. Νὰ καὶ οἱ νέες χῶρες τοῦ «αὔριον». Θὰ ἀνακαλύψωμεν νέες ἠπείρους στὶς κατευθύνσεις μας;

Ποῦ βαδίζομεν; Μπροστὰ ἢ ὀπισθοχωροῦμε; Εἶναι ζήτημα ἀντιλήψεως καὶ κοσμοθεωρίας.

—Γιὰ ἐκείνους, ποὺ στὴ ζωὴ δίδουν ἀξία στὸ ἄυλο πνεῦμα καὶ στὴ ψυχή, ὁ κόσμος ἐσημείωσε τρομακτικὴ πρόοδο πρὸς τὴν καταστροφή. Δίδομε χρήματα στὸ ἄπειρο, ἐνῶ μᾶς χρειάζονται ἐδῶ, γιὰ τὰ γίνωμε λιγώτερο δυστυχισμένοι.

Γιὰ τοὺς ἄλλους, ποὺ ὅλα κρίνονται μὲ τὸ μαστραγάλι τῆς ὕλης καὶ τῶν χρημάτων προσδρύομε γιατὶ προχωροῦμε στὴν κατάκτησι ἑδάφους τὰ καλύτερα φούξ, ποὺ θὰ μᾶς ἔχουν πρῶτες ὕλες, περισσότερα οἰκονομικὰ μέσα.

Καὶ νὰ καὶ ὁ μέσος δρόμος. Πρέπει νὰ κυνηγᾶμε νέες κατακτήσεις, ὄχι γιὰ νὰ γίνωμε πειὸ ἁπλησιστοι, πλεονέκτες, ἀλλὰ γιὰ νὰ γνωρίσωμεν νέους κόσμους Χρειάζεται, ὅμως κάπου—κάπου νὰ ἀσχολούμεθα καὶ μὲ τὸν ἑαυτόν μας. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ μπορεῖ νὰ μείνῃ ἄνθρωπος ἔχοντας χρήματα ἢ ἐνῶ τὰ στερεῖται ἀπόλυτα, αὐτὸς εἶναι ὁ ἰδανικὸς ἄνθρωπος. Δὲν εἶναι τὰ χρήματα, ἡ ὕλη ποὺ δίνει ἀξία στὴ ζωή, ἀλλὰ εἶναι τὸ μέσο ποὺ δίνει τὸ γυάλισμα σὲ πολλὰ πράγματα.

Ἐκεῖνος, ποὺ μπορεῖ νὰ ζῇ, χωρὶς νὰ γίνεται σκλάβος του ἢ καὶ ζητιάνος του, ἐκεῖνος, ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ ἐκτιμᾷ, χωρὶς νὰ τὸ προσκυνᾷ, νὰ ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος.

Μὰ θὰ εἰπῇ κανένας ποιὸς εἶναι ὁ λόγος νὰ ἀφήσωμεν τὰ στολισμένα μας δένδρα, τοὺς χορούς καὶ τὰ φαγοπότια γιὰ νὰ σκεφθοῦμε στιγίνεται αὔριο»; Γιατὶ τὸ σήμερα εἶναι δρόσημο ποὺ γρήγορα ἀλλάζει ἐπίγραφὴ καὶ ἀπὸ παρὸν γίνεται παρελθόν. Βέβαια δὲν μπορεῖς περνᾶνας μὲ ταχύτητα τοὺς σταθμοὺς τῆς ζωῆς σου νὰ χαράζῃς λεπτομερειακὰ προγράμματα, γιατὶ ἂν εἶναι ἰδανικά, τέλεια, δὲν θὰ μπορέσῃς ἢδὲν θὰ θελήσῃς νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ ἂν πάλι εἶναι βιαστικὰ φτιαγμένα δὲν εἶναι καθόλου προγράμματα. Μιὰ γενικὴ ἀρχὴ μπορεῖς νὰ σημειώσῃ, γιὰ νὰ μὴ ἀνεβοκατεβαίνῃς μὲ τοὺς ἀνέμους τοῦ ἰδεαλισμοῦ καὶ νὰ μὴ σέρνεσαι στὴ γῆ, σύμφωνα μὲ τὰ παραγγέλματα τῆς ὕλης.

***

Τελικὴ σκέψη: Ὄχι ἀπόλυτες κατευθύνσεις, ὄχι ἀκρότητες.

Γενικὸ συμπέρασμα: Ἡ γαλήνη ποὺ ὁ ἄνθρωπος μὲ πόνο κυνηγᾷ, βρίσκεται μέσα του, ὅταν ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ χρησιμοποιῇ ὅ,τι τοῦ προσφέρει ὁ ἔξω κόσμος ἢ ὕλη, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ προσφέρῃ σ' αὐτὸν τὸν ἑαυτόν του. Γ. Χ. Χ.

ΣΤΑΘΜΟΙ ΠΡΟΨΥΞΕΩΣ & ΨΥΓΕΙΩΝ

Πρὸς κατασκευὴν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Σταθμῶν προψύξεως καὶ ψυγείων εἰς Νάουσαν καὶ Σκύδραν, προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διαγωνισμὸς, ὁ ὁποῖος θὰ διενεργηθῇ σήμερον Δευτέραν 28ην Δεκεμβρίου 1959

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Ἡ δοθεῖσα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κινηματογράφου «Στάρ» Σχολικὴ ἑορτὴ τοῦ Δημοτικοῦ Ἀριστοτέλης ἐπέτυχενπλήρως. Ἐντύπωσινπροξένησε ὁ μικρὸς Γεώργιος Μπαλετζάκης τοῦ Εὐαγγέλου, ὅστις ἀπέδωσε πολὺ καλὰ εἰς τὸν ρόλο ποὺ τοῦ ἀνέθεσαν.

Γενικὰ ὅλα τὰ παιδάκια μὲ ζῆλον κατώρθωσαν νὰ φέρουν εἰς πέρας τοὺς ρόλους των, καταχειροκροτούμενα ἀπὸ τὸ πυκνὸ ἀκροατήριο τῆς αἰθούσης. Θερμὰ συγχαρητήρια ἀξίζουν εἰς τοὺς ἁρμονωτὰς τῆς Σχολικῆς ταύτης ἑορτῆς ποὺ ἐξ' ἴσου συντελεῖ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ πνεύματος τῆς κοινωνίας μας.

ΓΑΜΟΙ

—Χθὲς Κυριακὴν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀντωνίου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ φιλτάτου μας κ. Γεωργίου Ταλλαχίδου μετὰ τῆς δίδος Ἑλένης Κατσίκα.

—Ἐπίσης ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συναδέλφου μας κ. Ἄβαν. Ταικερδάνου μετὰ τῆς δίδος Χρυσούλας Καπετανοπούλου.

Ὁ Φρουρὸς εὔχεται βίον ἀνέφελον.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Χρονογραφικῶς σημειώνομε, ὅτι ἔλαβαν μέρος εἰς τὴν συναυλία ποὺ ἄρχισε στὶς 11.30' π. μ. καὶ ἐτελείωσεν στὶς 1.30' μ. μ.—κατὰ τὴν σειρὰν ἐμφανίσεως:

Ντίνος Βασιλειάδης, Φρόσω Μαροπούλου, Τάσσος Βαΐου, Κλαίρη Χειμωνίδου Κάτια Βαΐου, Ντίνος Βασιλειάδης, Μαρία Α. Σερεμέτα, Μαίρη Σαράφογλου, Καίτη Ζαρούκα, Ἀνθούλα Δεληφώτη, Μαρία Βασιλειάδου, Μαίρη Ν. Σερεμέτα, Ε. Χαραλαμπίδου, Μαίρη Παπαδοπούλου, Ρούλα Γρηγοριάδου, Σοφούλα Μπονάνου, Νίκη Γιαμᾶ, Θάλεια Λιούσια, Θ. Χειμωνίδης, Ντ Βασιλειάδης.

—Ἀκκορτεὰν ἔπαιξαν. Λ. Λαζαρίδου, Κ. Διαμαντίδου, Κ. Λιόλιου, Ε. Παπαδάκη, Λ. Σιαμάγκα, Γ. Καλλαμπαλίκη, Κ. Κ. Καρατζόγλου, καὶ Ψαλτίδου, Ἀσημάκης Δημόπουλος, Ντίνος Βασιλειάδης, Εὐα Παπαδάκη Μαίρη Σερεμέτα, Ἑλένη Δεληδημητρίου, Μ. Καβαργύρης, Α. Δημόπουλος, Μ. Βασιλειάδης.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὰ Δον καὶ Θον Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς πόλεώς μας ἔδωσαν καινὴν Χριστουγεννιάτικην ἑορτὴν εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως.

Τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ὅλης τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς ἑορτῆς ἀνέλαβεν ὁ ἐκλεκτὸς δημοδιδάσκαλος τοῦ Θου Σχολείου κ. Νικόλαος Ἀβαλάγλου.

Τὸ πρόγραμμα ἦτο πλούσιον εἰς ταμπλὼ. σκέτς, ἀπαγγελίες καὶ τραγούδια γύρω ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Χριστουγεννιάτικου δένδρου καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν οἱ ζωντανὲς καὶ φαντασμαγορικὲς ἀναπαραστάσεις τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου μὲ τοὺς μάγους καὶ τοὺς βοσκούς, τοῦ ὀνείρου τῶν Χριστουγέννων τῶν παιδιῶν καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ Νέου ἔτους. Ἡ ὡραία αὐτὴ ἑορτὴ ἐξελίξεν μὲ ἀναπαράστασιν τῶν Καλάντων καὶ τοῦ Ἁγιοβασίλη καὶ τὴν διανομὴν τῶν δώρων. Μικροὶ μεγάλοι ἔφυγαν μὲ τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις συγχαίροντας τὸν ἀκούραστον, εἰς τὴν περιφέρειάν μας ἐκπαιδευτικὸν κ. Νικόλαον Ἀβαλάγλου.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑΣ

ΓΕΡΟΣ ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΑΠΕΘΑΝΕ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ ΕΞ ΑΣΙΤΙΑΣ ΕΝΩ ΕΙΧΕ 11.000 ΠΕΡΙΠΟΥ ΔΡΑΧΜΑΣ!!

—Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἀπέθανεν εἰς τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας ὁ Λαγαΐτης Γεώργιος, ἐπαίτης τὸ ἐπάγγελμα, ἐτῶν 71, ἐξ' Ἐλασσόνας.

—Μετὰ τὸν θάνατον διεπιστώθη, ὅτι εἰς τὸ πορτοφόλι του εἶχε 11.300 δραχμάς, εἰς χαρτονομίσματα τῶν 1000, 500 κτλ. δραχμῶν.

—Ὁ θάνατος τούτου προβλήθεν ἐξ' ἀσιτίας καὶ ἄλλων δευτερευούσης φύσεως ἀσθενειῶν.

—Ὡς ἐγνώσθη ὁ ἐπαίτης αὐτὸς ἐζητιάνευεν εἰς τὴν περιοχὴν μας ὁπότε ἀρρώστησε ἐπικινδύνως καὶ εἰσήχθη εἰς τὸ Γ. Ν. Β, ὅπου καὶ ἀπεβίωσεν τὴν ἐπομένην, κηδευθεὶς χθὲς Κυριακήν.

—Ἐὰν δὲν παρουσιασθοῦν συγγενεῖς ταύτου τὰ ποσὸν ταῦτα θὰ περιέλθῃ κατὰ τὸν Ἀστικὸ Κῶδικα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἐν προκειμένῳ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

—Ὡς διεπιστώθη ὁ ἀνωτέρω εἶχεν πωλήσει τὸ 1955 ἀκίνητόν του ἀντὶ 12.000 δραχ. τὰς ὁποίας, φαίνεται, καὶ ἐφύλασσε, χρησιμοποιήσας μόνον 700 δρ. ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰς διάστημα 4 ἐτῶν, ἀποζῶν ἐκ τῆς ἐπαιτείας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

—Ὁ Ὅμιλος Φωτογράφων Βεροίας καλεῖ εἰς Γεν. Συνέλευσιν διὰ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1960 ἅπαντα τὰ μέλη εἰς τὴν αἴθουσαν Καφενείου Χαρίση Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου περὶ ὥραν 4 μ.μ. ἡμέραν Τετάρτην

Θέματα:

1) Λογοδοσία Δ)κοῦ Συμβίλιου
2) Νέαι ἐκλογαί

Εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσι καὶ οἱ πλανόδιοι, οἱ Φωτορεπόρτερ τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ἔστω καὶ μὴ μέλη. Ἡ τὴν 27ην διενεργουμένη Συνέλευσις θὰ θεωρηθῇ ὡς τελευταία πρόσκλησις.